BOSTON PUBLIC LIBRARY
3 9999 08634 716 6

Boston Public
Pe
ished I...g. Public book or ma...
...ge. For so doing ar...
This book is the Commonwea...
...ned to pa...

5/26

No. 7493.12

GIVEN BY

Channing Fund.

18 ומנשה שכב עם אבתיו ויקבר בגנת בית
עזיהו ויהי בנו אמון מלך תחתיו׃ 19 בן
עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתי
שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת
בת חרוץ מיטבה׃ 20 ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו׃ 21 וילך בכל
הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים
אשר עבד אביו וישתחו להם׃

---

18 וְיָמִינוֹ בְּחֵיק תְּחַבְּקֵהוּ׃ * כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר אֵלֶיךָ אַל־
תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת
יַעֲקֹב מְתֵי מִסְפָּר אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה
וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ
19 לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת * תָּדוֹשׁ
הָרִים וְתָדֻק וְגִבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃ תְּזָרֵם
וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וְסוּפָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה
תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃
20 * הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם וְאֵין
לָשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם׃ אֶפְתַּח עַל־
שְׁפָיֹ נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת
אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה
וְהֲדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ
תִּדְהָר וְתַאְשׁוּר יָחַד׃ לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ
21 * וְיָשִׂימוּ וְיַחְדָּו יַשְׂכִּילוּ כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה
זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ הַגִּישׁוּ רִיבְכֶם
יֹאמַר יְהוָה הָבִיאוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ
22 יַעֲקֹב׃ יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה
הָרִאשֹׁנוֹת מַה־הֵּנָּה הִגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ
וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן וְהַשְׁמִיעוּנוּ הַנְּבָאוֹת׃
23 הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת * מֵרֹאשׁ וְנֵדַע וְקַדְמָתָן
וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת
תַּשְׁמִיעֻנוּ׃ הַגִּידוּ הַנְּבָאוֹת מֵרֹאשׁ לָדַעַת
כִּי אֲתֶם אֱלֹהִים אַךְ תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ גַּם
תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יָחַד׃
24 מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ
יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר
חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר
25 שָׁלוֹם בְּאֹרַח רַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃ * מִי פָעַל
וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן
26 וְאֶת־אַחֲרוֹנִים אֲנִי הוּא׃ * רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ
קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וְיֶאֱתָיוּן׃ אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃
27 וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־
הוֹלֶם בַּפָּעִי אֹמֵר טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ
בְּמַסְמְרוֹת לֹא יִמּוֹט׃ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃
41 2 אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ
קְרָאתִיךָ וָאֹמַר אֵלֶיךָ עַבְדִּי־אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ
וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי אַל־
תִּשְׁתָּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ
אַף תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
כָּל־הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי
3 רִיבֶךָ׃ * תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ
הָיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי צְבָאֶךָ׃

صُمْ يَشُوعُ. وَجَبَّارُ صَيَّادٍ
4 نَفْسِهِ وَغَنِيُّ صَيْدٍ. * مَنْ يَرَى
بِكَ يَا رَبُّ. وَهَذَا بِكَ لَا تَرَى
5 حَتَّى. * كَشَفْ لَا تَرَى
وَجْهَكَ. مِنْ أَجْلِ أَنَّ
هَذَا: وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَجَدَ. وَمَنْ أَنَّ
6 وَجَدَ. * وَهَذَا بِكَ. وَهَذَا
هَذَا وَهَذَا أَنَّ مَنْ
7 وَجَدَ. * وَهَذَا أَنَّ
بِكَ. وَهَذَا أَنَّ
8 وَهَذَا. * وَهَذَا أَنَّ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
9 وَهَذَا. * وَهَذَا بِكَ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
10 وَهَذَا. * وَهَذَا بِكَ

وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ
وَهَذَا أَنَّ مَنْ

9 *ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון׃
10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃
11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך׃ *לעברך בברית יהוה אלהיך
12 ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום׃ *למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים
13 כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את
14 הברית הזאת ואת האלה הזאת׃ *כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
15 אשר איננו פה עמנו היום׃ *כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב
16 הגוים אשר עברתם׃ *ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם׃
17 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
18 לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ והיה בשמעו את דברי האלה
19 הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה׃
20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה ואפו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה
21 בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים׃ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל
22 אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
23 והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה׃
24 גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
25 אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׃ ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
26 מה חרי האף הגדול הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם
27 בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום
28 ולא חלק להם׃ ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה׃
29 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה׃ הנסתרות
ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ *והיה כי יבאו

6 הַמְכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ * 6
7 הַמַּשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיַּת לְאֻמִּים׃ * 7
8 וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תַּרְנִין׃ * 8
9 פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ * 9
10 גְּדוּדֶיהָ רַוֵּה נַחֵת רְבִיבִים בִּצְמָחָהּ תְּבָרֵךְ׃ * 10
11 עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָשֶׁן׃ * 11
12 יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃ * 12
13 לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃ * 13
14 לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל הָאָרֶץ׃ * 14
15 זַמְּרוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ׃ * 15
16 אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ׃ * 16
17 כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוֻה לָךְ וְיַזַּמְּרוּ לָךְ יְזַמְּרוּ שְׁמֶךָ סֶלָה׃ * 17

7 A

ואמונתך לדר ודר כוננת ארץ ותעמד׃ 91
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 92
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃ 93
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 94
לי קוו רשעים להאבידני עדותיך אתבונן׃ 95
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃ 96
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ 97
מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 98
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ 99
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ 100
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ 101
מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 102
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ 103
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃ 104
נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ 105
נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך׃ 106
נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃ 107
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃ 108
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ 109
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ 110
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃ 111
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃ 112
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 113
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃ 114
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 115
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃ 116
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 117
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃ 118
סגי כל רשעי ארץ לסיגים שבתה על כן אהבתי עדותיך׃ 119
סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃ 120
עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃ 121
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃ 122
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 123
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 124
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ 125
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ 126
על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז׃ 127
על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃ 128
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 129
פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ 130
פי פערתי ואשאפה כי למצותך יעתי׃ 131
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 132
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ 133
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 134
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 135
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃ 136
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 129
פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ 130
פי פערתי ואשאפה כי למצותך יעתי׃ 131
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 132
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ 133
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 134
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 135
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃ 136

ס֚פֶר֙ כָּל־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתִּי אֵלֶ֑יךָ
4 אֶל־יִשְׂרָאֵ֥ל וְאֶל־יְהוּדָ֖ה׃ * וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה
כִּֽי־הִנֵּ֥ה יָמִ֖ים בָּאִ֑ים וְשַׁבְתִּ֞י אֶת־שְׁב֣וּת
עַמִּ֧י יִשְׂרָאֵ֛ל וִֽיהוּדָ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה וְהֵשִׁבֹתִ֣ים
אֶל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר נָתַ֙תִּי֙ לַאֲבוֹתָ֔ם וְיָרָֽשׁוּ׃
3 וְאֵ֖לֶּה הַדְּבָרִ֑ים אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֛ר יְהוָ֖ה אֶל־יִשְׂרָאֵ֥ל
וְאֶל־יְהוּדָֽה׃ * כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֔ה קוֹל֙ חָרָדָ֔ה
שָׁמָ֖עְנוּ פָּחַ֣ד וְאֵ֑ין וְלֹא־שָׁלֽוֹם׃ שַׁאֲל־נָ֣א
וּרְאֵ֔ה הֲיֵלֵ֥ד זָכָ֖ר מַדּ֣וּעַ רָאִ֗יתִי כָּל־גֶּ֙בֶר֙
יָדָ֣יו עַל־חֲלָצָ֔יו כַּיּוֹלֵדָ֑ה וְנֶהֶפְכ֥וּ כָל־פָּנִ֖ים
לְיָרָקֽוֹן׃ הוֹי֙ כִּ֣י גָד֤וֹל הַיּוֹם־הַה֙וּא֙ מֵאַ֣יִן
הָיָ֔ה וְעֵ֥ת צָרָ֖ה הִ֑וא וּמִמֶּ֖נָּה יִוָּשַׁ֥ע יַעֲקֹֽב׃
8 וְהָיָ֣ה * בַיּ֣וֹם הַה֗וּא נְאֻם־יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙
אֶשְׁבֹּ֣ר עֻלּ֔וֹ מֵעַ֖ל צַוָּארֶ֑ךָ וּמוֹסְרוֹתֶ֙יךָ֙
אֲנַתֵּ֔ק וְלֹֽא־יַעַבְדוּ־בוֹ֥ עוֹד֙ זָרִ֔ים׃ וְעָבְד֥וּ
אֶת־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵיהֶ֑ם וְאֶת־דָּוִ֥ד מַלְכָּ֖ם אֲשֶׁ֥ר
אָקִ֥ים לָהֶֽם׃ * וְאַתָּ֣ה אַל־תִּירָ֔א עַבְדִּ֖י יַעֲקֹ֑ב
נְאֻם־יְהוָ֔ה וְאַל־תֵּחַ֖ת יִשְׂרָאֵ֑ל כִּֽי־הִנְנִ֤י
מוֹשִׁיעֲךָ֙ מֵֽרָח֔וֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ֖ מֵאֶ֣רֶץ שִׁבְיָ֑ם
וְשָׁ֤ב יַעֲקֹב֙ וְשָׁקַ֣ט וְשַׁאֲנַ֔ן וְאֵ֥ין מַחֲרִ֖יד׃
כִּֽי־אִתְּךָ֥ אֲנִ֛י נְאֻם־יְהוָ֖ה לְהוֹשִׁיעֶ֑ךָ כִּ֣י
אֶעֱשֶׂ֤ה כָלָה֙ בְּכָל־הַגּוֹיִ֣ם אֲשֶׁר־הֲפִצוֹתִ֣יךָ
שָּׁ֔ם כִּ֥י אֹתְךָ֖ לֹ֣א אֶעֱשֶׂ֣ה כָלָ֑ה וְיִסַּרְתִּ֣יךָ
לַמִּשְׁפָּ֔ט וְנַקֵּ֥ה לֹ֖א אֲנַקֶּֽךָּ׃ * כִּֽי־כֹ֤ה אָמַר֙
יְהוָ֔ה אָנ֥וּשׁ שִׁבְרֵ֖ךְ נַכְאָ֥ה מַכָּתֵֽךְ׃ אֵ֥ין
דָּ֣ן דִּינֵ֔ךְ לְמָז֖וֹר רְפוּאֹ֣ת תַּֽעֲלֻ֑ה אֵ֥ין לָֽךְ׃
כָּל־מְאַהֲבַ֙יִךְ֙ שְׁכֵח֔וּךְ אֹתָ֖ךְ לֹ֣א יִדְרֹ֑שׁוּ כִּ֣י
מַכַּ֤ת אוֹיֵב֙ הִכִּיתִ֔יךְ מוּסַ֖ר אַכְזָ֑ר עַל־רֹ֤ב
עֲוֹנֵךְ֙ עָצְמ֣וּ חַטֹּאתָ֔יִךְ׃ מָ֥ה תִּזְעַ֖קִי עַל־
שִׁבְרֵ֑ךְ אָנ֥וּשׁ מַכְאֹבֵ֖ךְ עַל־רֹ֤ב עֲוֹנֵךְ֙ עָצְמ֣וּ
חַטֹּאתַ֔יִךְ עָשִׂ֥יתִי אֵ֖לֶּה לָֽךְ׃ לָכֵ֗ן כָּל־אֹכְלַ֙יִךְ֙
יֵאָכֵ֔לוּ וְכָל־צָרַ֖יִךְ כֻּלָּ֣ם בַּשִּׁבְיָ֣ה יֵלֵ֑כוּ וְהָי֤וּ
שֹׁסַיִךְ֙ לְשִׁסָּ֔ה וְכָל־בֹּזְזַ֖יִךְ אֶתֵּ֥ן לָבַֽז׃ כִּֽי־
אַעֲלֶ֤ה אֲרוּכָה֙ לָ֔ךְ וּמִמַּכּוֹתַ֖יִךְ אֶרְפָּאֵ֑ךְ נְאֻם־
יְהוָ֔ה כִּֽי־נִדָּחָ֥ה קָרְא֖וּ לָ֑ךְ צִיּ֣וֹן הִ֔וא אֵ֥ין
דּוֹרֵ֖שׁ לָֽהּ׃ * כֹּ֣ה אָמַ֤ר יְהוָה֙ הִנֵּ֣ה שָׁ֔ב
שִׁבְי֖וֹת אָהֳלֵ֣י יַעֲקֹ֑ב וּמִשְׁכְּנֹתָ֣יו אֲרַחֵ֔ם
וְנִבְנְתָ֥ה עִ֖יר עַל־תִּלָּ֑הּ וְאַרְמ֖וֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ֙
יֵשֵׁ֔ב׃ וְיָצָ֤א מֵהֶם֙ תּוֹדָ֔ה וְקוֹל֙ מְצַחֲקִ֔ים
וְהִרְבִּיתִ֖ים וְלֹ֣א יִמְעָ֑טוּ וְהִכְבַּדְתִּ֖ים וְלֹ֥א
יִצְעָֽרוּ׃ וּבָנָ֤יו כְּלִשְׁנָם֙ תִּֽהְיֶ֔ינָה וְעֲדָת֖וֹ
לְפָנַ֣י תִּכּ֑וֹן וְאֶפְקֹ֣ד עַל־כָּל־לֹחֲצָ֔יו׃ וְהָיָ֤ה
אַדִּירוֹ֙ מִמֶּ֔נּוּ וּמֹשְׁלוֹ֙ מִקִּרְבּ֣וֹ יֵצֵ֔א וְהִקְרַבְתִּ֥יו
וְנִגַּ֖שׁ אֵלָ֑י כִּֽי־מִ֤י הוּא֙ זֶ֣ה עָרַ֣ב לִבּ֔וֹ
לָגֶ֖שֶׁת אֵלָ֑י נְאֻם־יְהוָֽה׃ וִֽהְיִיתֶ֥ם לִ֖י לְעָ֑ם
וְאָנֹכִ֖י אֶהְיֶ֥ה לָכֶ֛ם לֵֽאלֹהִ֖ים׃ הִנֵּ֣ה סַעַר־
יְהוָ֗ה חֲמָ֤ה יָצְאָה֙ וְסַ֣עַר מְחֹלָ֔ל עַל־רֹאשׁ֥
רָשָׁ֖ע יָחִֽיל׃ לֹא־יָשׁ֣וּב אַף־יְהוָ֗ה עַד־עֲשׂוֹתוֹ֙
וְעַד־הֲקִימוֹ֙ מְזִמּ֣וֹת לִבּ֔וֹ בְּאַחֲרִ֥ית הַיָּמִ֖ים
תִּתְבּוֹנְנ֥וּ בָֽהּ׃ * בָּעֵ֣ת הַהִ֗יא נְאֻם־יְהוָה֙
אֶהְיֶ֣ה לֵֽאלֹהִ֔ים לְמִשְׁפַּ֖חֹת יִשְׂרָאֵ֑ל וְהֵ֥מָּה
יִהְי֖וּ לִ֥י לְעָֽם׃ כֹּ֣ה אָמַ֤ר יְהוָה֙ מָצָ֣א חֵ֔ן
בַּמִּדְבָּ֖ר עַ֣ם שְׂרִידֵ֑י הָלֹ֥ךְ לְהַרְגִּיע֖וֹ יִשְׂרָאֵֽל׃
מֵֽרָח֤וֹק יְהוָה֙ נִרְאָ֣ה לִ֔י וְאַהֲבַ֥ת עוֹלָ֖ם
אֲהַבְתִּ֑יךְ עַל־כֵּ֥ן מָשַׁ֖כְתִּי חָֽסֶד׃ עֹ֚ד אֶבְנֵ֣ךְ
וְנִבְנֵ֔ית בְּתוּלַ֖ת יִשְׂרָאֵ֑ל עֹ֚ד תֵּעָדִ֣י תֻפַּ֔יִךְ
וְיָצָ֖את בִּמְחוֹל֥ מְשַׂחֲקִֽים׃ עֹ֚ד תִּטְּעִ֣י כְרָמִ֔ים
בְּהָרֵ֖י שֹׁמְר֑וֹן נָטְע֥וּ נֹטְעִ֖ים וְחִלֵּֽלוּ׃ כִּֽי־יֵ֣שׁ
יוֹם֩ קָרְא֨וּ נֹצְרִ֜ים בְּהַ֣ר אֶפְרָ֗יִם קוּמ֤וּ וְנַעֲלֶה֙
צִיּ֔וֹן אֶל־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵֽינוּ׃ כִּֽי־כֹ֤ה אָמַר֙
יְהוָ֔ה הָרִ֥ינּוּ שִׂמְחָ֖ה לְיַעֲקֹ֑ב וְצַהֲל֣וּ
בְּרֹ֣אשׁ הַגּוֹיִ֗ם הַשְׁמִ֙יעוּ֙ הַלְלוּ֙ וְאִמְרוּ֙
הוֹשַׁ֣ע יְהוָ֔ה אֶת־עַמְּךָ֖ אֶת־שְׁאֵרִ֥ית יִשְׂרָאֵֽל׃
הִנְנִ֤י מֵבִיא֙ אוֹתָ֔ם מֵאֶ֖רֶץ צָפ֑וֹן וְקִבַּצְתִּ֣ים
מִיַּרְכְּתֵי־אָ֗רֶץ בָּהֶם֙ עִוֵּר֣ וּפִסֵּ֔חַ הָרָ֥ה
וְיֹלֶ֖דֶת יַחְדָּ֑ו קָהָ֥ל גָּד֖וֹל יָשֻׁ֥בוּ הֵֽנָּה׃
בְּבֶכְי֣וֹ יָבֹ֔אוּ וּבְתַחֲנוּנִ֖ים אוֹבִלֵ֑ם אוֹלִיכֵ֙ם֙
אֶל־נַ֣חֲלֵי מַ֔יִם בְּדֶ֥רֶךְ יָשָׁ֖ר לֹ֣א יִכָּשְׁל֣וּ בָ֑הּ
כִּֽי־הָיִ֤יתִי לְאָבִי֙ לְיִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶפְרַ֖יִם בְּכֹרִ֥י
הֽוּא׃ שִׁמְע֤וּ דְבַר־יְהוָה֙ גּוֹיִ֔ם וְהַגִּ֥ידוּ
בָּאִ֖יִם מִמֶּ֑רְחָק וְאִמְר֗וּ מְזָרֵה֙ יִשְׂרָאֵ֔ל
יְקַבְּצֶ֖נּוּ וְשָׁמְרוֹ֙ כְּרֹעֶ֔ה עֶדְרֽוֹ׃ כִּֽי־פָדָ֤ה
יְהוָה֙ אֶת־יַעֲקֹ֔ב וּגְאָלוֹ֙ מִיַּ֣ד חָזָ֔ק מִמֶּֽנּוּ׃
וּבָ֣אוּ וְרָנְנ֔וּ בִּמְר֖וֹם צִיּ֑וֹן וְנָהֲר֣וּ אֶל־טוּב֩
יְהוָ֨ה עַל־דָּגָ֜ן וְעַל־תִּיר֣וֹשׁ וְעַל־יִצְהָ֗ר וְעַל־
בְּנֵ֤י צֹאן֙ וּבָקָ֔ר וְהָיְתָ֣ה נַפְשָׁ֔ם כְּגַ֥ן רָוֶ֖ה
וְלֹ֥א יוֹסִ֖יפוּ לְדַאֲבָ֥ה עֽוֹד׃ אָ֣ז תִּשְׂמַ֤ח
בְּתוּלָה֙ בְּמָח֔וֹל וּבַחוּרִ֥ים וְזְקֵנִ֖ים יָחְדָּ֑ו
וְהָפַכְתִּ֤י אֶבְלָם֙ לְשָׂשׂ֔וֹן וְנִחַמְתִּ֖ים וְשִׂמַּחְתִּ֥ים
מִיגוֹנָֽם׃ וְרִוֵּיתִ֤י נֶ֙פֶשׁ֙ דְּשֵׁנָ֔ה וְכָל־עַ֥ם
דַּלִּ֖י אֶשְׂבַּ֥ע יִמְלָ֑אוּ נְאֻם־יְהוָֽה׃ כֹּ֣ה אָמַ֤ר
יְהוָה֙ קוֹל֙ בָּרָמָ֣ה נִשְׁמָ֔ע נְהִי֙ בְּכִ֣י תַמְרוּרִ֔ים
רָחֵ֖ל מְבַכָּ֣ה עַל־בָּנֶ֑יהָ מֵאֲנָ֥ה לְהִנָּחֵ֖ם עַל־
בָּנֶ֥יהָ כִּי־אֵינֶֽנּוּ׃ כֹּ֣ה אָמַ֤ר יְהוָה֙ מִנְעִ֤י
קוֹלֵךְ֙ מִבֶּ֔כִי וְעֵינַ֖יִךְ מִדִּמְעָ֑ה כִּֽי־יֵ֥שׁ שָׂכָ֖ר
לִפְעֻלָּתֵ֑ךְ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְשָׁ֖בוּ מֵאֶ֥רֶץ אוֹיֵֽב׃
וְיֵ֥שׁ תִּקְוָה֙ לְאַחֲרִיתֵ֔ךְ נְאֻם־יְהוָ֔ה וְשָׁ֥בוּ
בָנִ֖ים לִגְבוּלָֽם׃ שָׁמֹ֤עַ שָׁמַ֙עְתִּי֙ אֶפְרַ֣יִם
מִתְנוֹדֵ֔ד יִסַּרְתַּ֙נִי֙ וְאִוָּסֵ֔ר כְּעֶגְלָ֖ה לֹ֣א לָמֻ֑דָה
הֲשִׁיבֵ֙נִי֙ וְאָשׁ֔וּבָה כִּ֥י אַתָּ֖ה יְהוָ֥ה אֱלֹהָֽי׃
כִּֽי־אַחֲרֵ֤י שׁוּבִי֙ נִחַ֔מְתִּי וְאַחֲרֵ֥י הוֹדְעִ֖י
סָפַ֣קְתִּי עַל־יָרֵ֑כְ בּ֥וֹשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי֙ כִּֽי־
נָשָׂ֣אתִי חֶרְפַּ֔ת נְעוּרָֽי׃ הֲבֵן־יָקִ֤ר לִי֙ אֶפְרַ֔יִם
אִם־יֶ֖לֶד שַׁעֲשֻׁעִ֑ים כִּֽי־מִדֵּ֤י דַבְּרִי־בוֹ֙
זָכ֣וֹר אֶזְכְּרֶ֔נּוּ עַל־כֵּ֥ן הָמ֖וּ מֵעַ֣י לוֹ֑ רַחֵ֥ם
אֲרַחֲמֶ֖נּוּ נְאֻם־יְהוָֽה׃ הָקִ֤ימִי לָךְ֙ צִיֻּנִ֔ים
שִׂ֥ימִי לָ֖ךְ תַּמְרוּרִ֑ים שִׁ֣תִּי לִבֵּ֔ךְ לַמְסִלָּ֖ה
דֶּ֣רֶךְ הָלָ֑כְתְּ שׁ֖וּבִי בְּתוּלַ֥ת יִשְׂרָאֵ֛ל שׁ֥וּבִי
אֶל־עָרַ֖יִךְ אֵֽלֶּה׃ עַד־מָתַ֣י תִּתְחַמָּקִ֔ין הַבַּ֣ת
הַשּׁוֹבֵבָ֑ה כִּֽי־בָרָ֤א יְהוָה֙ חֲדָשָׁ֔ה בַּנְּקֵבָ֖ה
תְּסוֹבֵ֥ב גָּֽבֶר׃ כֹּֽה־אָמַ֞ר יְהוָ֣ה צְבָא֗וֹת אֱלֹהֵ֤י
יִשְׂרָאֵל֙ עוֹד֙ יֹאמְר֣וּ אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה בְּאַרְצ֥וֹת
יְהוּדָ֖ה וּבְעָרָ֑יו בְּשׁוּבִ֥י אֶת־שְׁבוּתָ֖ם יְבָרֵ֣ךְ
יְהוָ֔ה נְוֵה־צֶ֖דֶק הַ֥ר הַקֹּֽדֶשׁ׃ וְיָשְׁב֥וּ בָ֖הּ
יְהוּדָ֣ה וְכָל־עָרָ֑יו יַחְדָּ֗ו אִכָּרִים֙ וְנָסְע֣וּ בְעֵדֶר׃
כִּֽי־הִרְוֵיתִי֙ נֶ֣פֶשׁ עֲיֵפָ֔ה וְכָל־נֶ֥פֶשׁ דַּאֲבָ֖ה
מָלֵֽאתִי׃ עַל־זֹ֥את הֵקַ֖צְתִּי וָאֶרְאֶ֑ה וְשְׁנָתִ֖י
עָרְבָ֥ה לִֽי׃ הִנֵּ֤ה יָמִים֙ בָּאִ֔ים נְאֻם־יְהוָ֔ה
וְזָרַעְתִּ֣י אֶת־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶת־בֵּ֖ית יְהוּדָ֑ה
זֶ֥רַע אָדָ֖ם וְזֶ֥רַע בְּהֵמָֽה׃ וְהָיָ֗ה כַּאֲשֶׁ֨ר
שָׁקַ֜דְתִּי עֲלֵהֶ֗ם לִנְתֹּ֤שׁ וְלִנְתֹּץ֙ וְלַהֲרֹ֣ס
וּלְהַאֲבִ֔יד וּלְהָרַ֖ע כֵּ֣ן אֶשְׁקֹ֣ד עֲלֵהֶ֔ם לִבְנ֥וֹת
וְלִנְטֹ֖עַ נְאֻם־יְהוָֽה׃ בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם לֹ֥א יֹאמְר֖וּ
עוֹד֑ אָבוֹת֙ אָכְל֣וּ בֹ֔סֶר וְשִׁנֵּ֥י בָנִ֖ים תִּקְהֶֽינָה׃
כִּ֣י אִם־אִ֗ישׁ בַּעֲוֹנ֤וֹ יָמוּת֙ כָּל־הָאָדָ֣ם הָאֹכֵ֣ל
בֹּ֔סֶר תִּקְהֶ֖ינָה שִׁנָּֽיו׃ * הִנֵּ֤ה יָמִים֙ בָּאִ֔ים
נְאֻם־יְהוָ֔ה וְכָרַתִּ֣י אֶת־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶת־
בֵּ֖ית יְהוּדָ֑ה בְּרִ֖ית חֲדָשָֽׁה׃ לֹ֣א כַבְּרִ֗ית
אֲשֶׁ֨ר כָּרַ֜תִּי אֶת־אֲבוֹתָ֗ם בְּיוֹם֙ הַחֲזִיקִ֣י
בְיָדָ֔ם לְהוֹצִיאָ֖ם מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם אֲשֶׁ֨ר הֵ֜מָּה
הֵפֵ֤רוּ אֶת־בְּרִיתִי֙ וְאָנֹכִ֣י בָּעַ֔לְתִּי בָּהֶ֖ם נְאֻם־
יְהוָֽה׃ כִּֽי־זֹ֣את הַבְּרִ֗ית אֲשֶׁ֨ר אֶכְרֹ֜ת אֶת־בֵּ֣ית
יִשְׂרָאֵ֗ל אַחֲרֵ֤י הַיָּמִים֙ הָהֵ֔ם נְאֻם־יְהוָ֔ה נָתַ֤תִּי
אֶת־תּוֹרָתִי֙ בְּקִרְבָּ֔ם וְעַל־לִבָּ֖ם אֶכְתְּבֶ֑נָּה
וְהָיִ֤יתִי לָהֶם֙ לֵֽאלֹהִ֔ים וְהֵ֖מָּה יִהְי֥וּ לִ֖י לְעָֽם׃
וְלֹֽא־יְלַמְּד֣וּ ע֗וֹד אִ֤ישׁ אֶת־רֵעֵ֙הוּ֙ וְאִ֣ישׁ
אֶת־אָחִ֔יו לֵאמֹ֖ר דְּע֣וּ אֶת־יְהוָ֑ה כִּ֣י כֻלָּ֗ם
יֵדְע֤וּ אוֹתִי֙ לְמִקְטָנָ֣ם וְעַד־גְּדוֹלָ֔ם נְאֻם־יְהוָ֔ה
כִּֽי־אֶסְלַ֥ח לַעֲוֹנָ֖ם וְלַחַטָּאתָ֑ם לֹ֥א אֶזְכָּר־עוֹד׃
כֹּ֣ה אָמַ֤ר יְהוָה֙ נֹתֵ֣ן שֶׁ֔מֶשׁ לְאוֹר־יוֹמָ֖ם חֻקּ֣וֹת
יָרֵ֣חַ וְכוֹכָבִ֔ים לְאוֹר־לָ֑יְלָה רוֹגַ֤ע הַיָּם֙ וַיֶּהֱמ֣וּ
גַלָּ֔יו יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ׃ אִם־יָמ֨וּשׁוּ֜ הַחֻקִּ֣ים
הָאֵ֗לֶּה מִלְּפָנַי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה גַּם־זֶ֥רַע יִשְׂרָאֵ֖ל
יִשְׁבְּת֣וּ מִהְי֥וֹת גּ֖וֹי לְפָנַ֥י כָּל־הַיָּמִֽים׃ כֹּ֣ה
אָמַ֤ר יְהוָה֙ אִם־יִמָּדְד֣וּ שָׁמַ֔יִם מִלְמָ֖עְלָה
וְיֵחָקְר֥וּ מְוֹסְדֵי־אֶ֖רֶץ מִתָּ֑חַת גַּם־אֲנִ֞י אֶזְנַח֙
בְּכֹ֣ל זֶ֣רַע יִשְׂרָאֵ֔ל עַל֙ כֹּ֣ל אֲשֶׁר־עָשׂ֔וּ נְאֻם־
יְהוָֽה׃ הִנֵּ֤ה יָמִים֙ בָּאִ֔ים נְאֻם־יְהוָ֔ה וְנִבְנְתָ֥ה
הָעִ֖יר לַיהוָ֑ה מִמִּגְדַּ֤ל חֲנַנְאֵל֙ שַׁ֣עַר הַפִּנָּ֔ה
וְשַׁ֖עַר הַשָּׁחַֽת׃ וְיָצָ֣א עוֹד֩ קַ֨ו הַמִּדָּ֜ה נֶ֗גְדּוֹ
עַל־גִּבְעַ֥ת גָּרֵ֛ב וְסָבַ֥ב קְוֵֽה׃ וְכָל־הָעֵ֣מֶק
הַפְּגָרִ֗ים וְהַדֶּ֙שֶׁן֙ וְכָל־הַשָּׂדוֹת֙ עַד־נַ֣חַל
קִדְר֔וֹן עַד־פִּנַּ֥ת שַׁ֖עַר הַסּוּסִ֑ים קֹ֥דֶשׁ לַיהוָ֖ה
לֹֽא־תִנָּתֵ֥שׁ וְלֹֽא־תִתָּ֖ץ עוֹד֙ לָעַ֔ד׃ בַּשָּׁנָ֣ה
הָעֲשִׂרִ֔ית לְצִדְקִיָּ֖הוּ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֑ה הִ֚יא
הַשָּׁנָ֣ה הַשְּׁמֹנֶ֣ה עֶשְׂרֵ֔ה לִנְבוּכַדְרֶאצַּ֖ר׃
וְאָ֣ז חֵיל֩ מֶ֨לֶךְ בָּבֶ֜ל צָרִ֣ים עַל־יְרוּשָׁלִָ֗ם
וְיִרְמְיָ֤הוּ הַנָּבִיא֙ כָּלוּא֙ בַּחֲצַ֣ר הַמַּטָּרָ֔ה
אֲשֶׁ֖ר בֵּ֣ית מֶ֣לֶךְ יְהוּדָֽה׃ אֲשֶׁ֨ר כְּלָא֜וֹ
צִדְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה לֵאמֹר֙ עַל־מָ֣ה אַתָּ֣ה
נִבָּ֔א אַתָּ֣ה וְאָמַ֔רְתָּ כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֑ה הִנֵּ֨ה
אָנֹכִ֜י נֹתֵ֣ן אֶת־הָעִ֣יר הַזֹּ֗את בְּיַד֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל
וּלְכָדָֽהּ׃ וְצִדְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה לֹֽא־יִמָּלֵט֙
מִיַּד֣ הַכַּשְׂדִּ֔ים כִּ֥י הִנָּתֹ֖ן תִּנָּתֵ֣ן בְּיַד֙ מֶ֣לֶךְ
בָּבֶ֔ל וְדִבֶּ֥ר פִּ֖יהוּ אֶת־פִּ֑יהוּ וְעֵינָ֥יו אֶת־עֵינָ֖יו
תִּרְאֶֽינָה׃ וְאֶת־צִדְקִיָּ֣הוּ יוֹבִ֔יל בָּבֶ֖לָה וְשָׁ֣ם
יִהְיֶ֑ה עַד־פָּקְדִ֥י אֹת֖וֹ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֣י תִלָּח֔מוּ
אֶת־הַכַּשְׂדִּ֖ים לֹ֥א תַצְלִֽיחוּ׃ וַיֹּ֣אמֶר יִרְמְיָ֔הוּ
דְּבַר־יְהוָ֖ה הָיָ֥ה אֶל־יִרְמְיָ֑הוּ הִנֵּ֨ה חֲנַמְאֵ֤ל בֶּן־
שַׁלֻּם֙ דֹּדְךָ֣ בָּ֔א אֵלֶ֖יךָ לֵאמֹ֑ר קְנֵה־לְךָ֙
אֶת־שָׂדִ֣י אֲשֶׁר־בַּֽעֲנָתוֹת֔ כִּֽי־לְךָ֥ מִשְׁפַּ֛ט
הַיְרֻשָּׁ֖ה וְלָ֥ךְ הַגְּאֻלָּ֑ה קְנֵה־לָ֔ךְ וְיָדַ֕עְתִּי כִּ֥י
דְבַר־יְהוָ֖ה הֽוּא׃ וָאֶקְנֶ֣ה אֶת־הַשָּׂדֶ֗ה מֵאֵת֙
חֲנַמְאֵ֣ל דֹּדִ֔י אֲשֶׁ֖ר בַּֽעֲנָתוֹת֑ וָאֶשְׁקְלָ֨ה לּ֜וֹ
אֶת־הַכֶּ֗סֶף שִׁבְעָ֤ה שְׁקָלִים֙ וַעֲשָׂרָ֣ה כָ֔סֶף׃
וָאֶכְתֹּ֤ב בַּסֵּפֶר֙ וָאֶחְתֹּ֔ם וָאָעִ֥ידָה עֵדִ֖ים וָאֶשְׁקֹ֥ל
כֶּ֖סֶף בְּמֹאזְנָֽיִם׃ וָאֶקַּ֞ח אֶת־סֵ֣פֶר הַמִּקְנָ֗ה
אֶת־הֶחָתוּם֙ הַמִּצְוָ֣ה וְהַחֻקָּ֔ה וְאֶת־הַגָּלֽוּי׃
וָאֶתֵּ֞ן אֶת־סֵ֣פֶר הַמִּקְנָ֗ה אֶל־בָּר֙וּךְ בֶּן־נֵרִיָּ֣ה
בֶּן־מַחְסֵיָ֔ה לְעֵינֵ֖י חֲנַמְאֵ֣ל דֹּדִ֑י וּלְעֵינֵ֗י
הָעֵדִים֙ הַכֹּתְבִ֣ים בְּסֵ֣פֶר הַמִּקְנָ֔ה לְעֵינֵ֖י כָּל־
יְהוּדִ֥ים הַיֹּשְׁבִ֖ים בַּחֲצַ֥ר הַמַּטָּרָֽה׃ וָאֲצַוֶּ֤ה
אֶת־בָּר֙וּךְ לְעֵינֵיהֶ֔ם לֵאמֹ֖ר כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֣ה
צְבָא֗וֹת אֱלֹהֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ קַ֣ח אֶת־הַסְּפָרִ֣ים
הָאֵ֔לֶּה אֶת־סֵ֥פֶר הַמִּקְנָ֖ה הַזֶּ֑ה וְאֶת־הַחָתוּם֙
וְאֶת־סֵ֣פֶר הַגָּלֽוּי׃ וְשִׂמְתָּ֥ אוֹתָ֖ם בִּכְלִ֣י חֶ֑רֶשׂ
לְמַ֥עַן יַעַמְד֖וּ יָמִ֥ים רַבִּֽים׃ כִּֽי־כֹ֣ה אָמַ֤ר יְהוָה֙
צְבָא֣וֹת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל עוֹד֙ יִקָּנ֣וּ בָתִּ֔ים
וְשָׂדוֹת֙ וּכְרָמִ֔ים בָּאָ֖רֶץ הַזֹּֽאת׃ וָאֶתְפַּלֵּ֥ל
אֶל־יְהוָ֖ה אַחֲרֵ֣י הִתְּנִ֣י אֶת־סֵ֣פֶר הַמִּקְנָ֔ה
אֶל־בָּר֖וּךְ בֶּן־נֵרִיָּ֑ה לֵאמֹֽר׃ אָהָ֣הּ אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה
הִנֵּ֥ה אַתָּ֖ה עָשִׂ֣יתָ אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם וְאֶת־הָאָ֑רֶץ
בְּכֹחֲךָ֣ הַגָּד֔וֹל וּבִזְרֹעֲךָ֖ הַנְּטוּיָ֑ה לֹֽא־יִפָּלֵ֥א
מִמְּךָ֖ כָּל־דָּבָֽר׃ עֹשֶׂ֤ה חֶ֙סֶד֙ לָֽאֲלָפִ֔ים וּמְשַׁלֵּ֥ם
עֲוֹ֛ן אָבֹ֖ת אֶל־חֵ֣יק בָּנֵ֑יהֶם הָאֵ֣ל הַגָּד֧וֹל
הַגִּבּ֛וֹר יְהוָ֥ה צְבָא֖וֹת שְׁמֽוֹ׃ גָּד֤וֹל הָעֵצָה֙
וְרַב־הָעֲלִילִ֔יָה אֲשֶׁ֨ר עֵינֶ֜יךָ פְּקוּחוֹת֙ עַל־כָּל־
דַּרְכֵ֣י בְנֵי־אָדָ֔ם לָתֵ֖ת לְאִ֣ישׁ כִּדְרָכָ֑יו וּכְפִרְי֖
מַעֲלָלָֽיו׃ אֲשֶׁ֨ר שָׂ֜ם אֹתֹ֣ת וּמוֹפְתִ֗ים בְּאֶ֙רֶץ֙
מִצְרַ֔יִם עַד־הַיּ֖וֹם הַזֶּ֑ה וּבְיִשְׂרָאֵל֙ וּבָאָדָ֔ם
וַתַּֽעֲשֶׂה־לְּךָ֥ שֵׁ֖ם כַּיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃ וַתּוֹצֵ֤א אֶת־
עַמְּךָ֙ יִשְׂרָאֵ֔ל מֵאֶ֖רֶץ מִצְרַ֑יִם בְּאֹתוֹת֙
וּבְמוֹפְתִ֔ים וּבְיָ֣ד חֲזָקָ֔ה וּבִזְרֹ֥עַ נְטוּיָ֖ה וּבְמוֹרָ֣א
גָד֑וֹל וַתִּתֶּן־לָהֶ֖ם אֶת־הָאָ֥רֶץ הַזֹּֽאת׃ אֲשֶׁ֨ר
נִשְׁבַּ֤עְתָּ לַאֲבוֹתָם֙ לָתֵ֣ת לָהֶ֔ם אֶ֖רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב
וּדְבָֽשׁ׃ וַיָּבֹ֣אוּ וַיִּרְשׁ֔וּ אֹתָ֑הּ וְלֹ֤א שָֽׁמְעוּ֙ בְּקוֹלֶ֔ךָ
וּבְתוֹרָתְךָ֖ לֹ֣א הָלָ֑כוּ כֹּ֣ל אֲשֶׁר־צִוִּיתָ֗ם לַעֲשׂ֤וֹת
לֹא־עָשׂוּ֙ וַתַּקְרֵ֣א לָהֶ֔ם אֶת־כָּל־הָרָעָ֥ה הַזֹּֽאת׃
הִנֵּ֣ה הַסֹּלְלוֹת֩ בָּ֨אוּ אֶל־הָעִ֜יר לְתָפְשָׂ֗הּ וְהָעִ֞יר
נִתְּנָ֤ה בְיַד־הַכַּשְׂדִּים֙ הַנִּלְחָמִ֣ים עָלֶ֔יהָ מִפְּנֵ֥י
הַחֶ֖רֶב וְהָרָעָ֣ב וְהַדָּ֑בֶר וּמַה־דִּבַּ֣רְתָּ הָיָ֔ה
וְהִנְּךָ֖ רֹאֶֽה׃ וְאַתָּ֣ה אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה אָמַ֥רְתָּ
אֵלַ֖י קְנֵה־לְךָ֣ הַכֶּ֑סֶף וְהָעֵדִ֖ים הַעֵ֣ד וְהָעִ֔יר
כִּ֥י נִתְּנָ֖ה בְּיַד־הַכַּשְׂדִּֽים׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה
אֶל־יִרְמְיָ֑הוּ לֵאמֹֽר׃ הִנֵּ֣ה אֲנִ֣י יְהוָ֔ה אֱלֹהֵ֖י כָּל־
בָּשָׂ֑ר הֲמִמֶּנִּ֥י יִפָּלֵ֖א כָּל־דָּבָֽר׃ לָכֵ֗ן כֹּ֤ה
אָמַר֙ יְהוָ֔ה הִנְנִ֤י נֹתֵן֙ אֶת־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את בְּיַד֙
כַּשְׂדִּ֔ים וּבְיַד֙ נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וּלְכָדָ֖הּ׃
וּבָ֣אוּ הַכַּשְׂדִּ֗ים הַנִּלָּחָמִים֙ עַל־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את
וְהִצִּ֥יתוּ אֶת־הָעִ֖יר בָּאֵ֑שׁ וְשָׂרְפ֣וּ אוֹתָ֗הּ אֶת־
הַבָּתִּים֙ אֲשֶׁ֣ר הִקְטִ֣ירוּ עַל־גַּגּוֹתָ֗ם לַבָּעַל֙
וְהַסֵּ֣ךְ נְסָכִ֔ים לֵֽאלֹהִ֖ים אֲחֵרִ֑ים לְהַכְעִסֵֽנִי׃
כִּֽי־הָי֨וּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵ֜ל וּבְנֵ֣י יְהוּדָ֗ה אַךְ־עֹשִׂ֤ים
הָרַע֙ בְּעֵינַ֔י מִנְּעוּרֵיהֶ

9 ומה יזכה. * בשמרו כדברך׃
10 בכל לבבי דרשתיך. אל תשגני
ממצותיך׃ בלבבי צפנתי אמרתך.
למען לא אחטא לך׃ * ברוך אתה
11 יהוה. למדני חקיך׃ בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך׃ בדרך עדותיך
12 שעשעתי. כעל כל הון׃ * בפקודיך
אשיחה. ואביטה לארחותיך׃
13 בחקיך אשתעשע. לא אשכח דברך׃
14 * גמל על עבדך. אחיה ואשמרה
דברך׃ גל עיני. ואביטה נפלאות
15 מתורתך׃ גר אנכי בארץ. אל תסתר
ממני מצותיך׃ * גרסה נפשי
16 לתאבה. אל משפטיך בכל עת׃
גערת זדים ארורים. השגים
17 ממצותיך׃ גל מעלי חרפה וכלמה.
כי עדותיך נצרתי׃ * גם ישבו
שרים בי. נדברו עבדך ישיח
18 בחקיך׃ גם עדותיך שעשעי. אנשי
19 עצתי׃ דבקה לעפר נפשי. חיני
כדברך׃ * דרכי ספרתי ותענני.
20 למדני חקיך׃ דרך פקודיך הבינני.
ואשיחה בנפלאותיך׃ * דלפה נפשי

מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
21 זֵדִים הוֹכַחְתָּ אֲרוּרִים * הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
22 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ * וְעַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
23 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי * לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
נָמְגָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
24 סְרֵה מִמֶּנִּי דֶּרֶךְ שֶׁקֶר * וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְיָ אַל תְּבִישֵׁנִי׃
25 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ * כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה

הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
2 * הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
נְטֵה לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
3 * הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
4 * הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃
וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְיָ תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
5 * וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃
וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי׃
וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
6 * וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃

6 ומלוא הארץ דעה׃ * ועתה כה אמר יהוה
אלהי צבאות אשר פדה את אברהם על בית
יעקב ולא עתה יבוש ולא עתה פניו יחורו׃
כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו
את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו׃
ידעו תעי רוח ולקחו בינה ויאמרו׃ כי
אלהי ישראל מושיע אתה אלהי ישראל
מסתתר׃ יבשו ויכלמו כלם הלכו כלמה
יחדו חרשי צירים׃ ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד
עולמי עד׃ כי כה אמר יהוה בורא השמים
הוא האלהים יוצר הארץ ועשה הוא כוננה
לא תהו בראה לשבת נרה אני יהוה ואין
עוד׃ לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דבר
צדק מגיד מישרים׃ הקבצו ובואו נגשו
יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את
עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע׃
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע
זאת מאז הנבא זאת מקדם הלא אני יהוה
ואין עוד אל זולתי צדיק ומושיע אין
זולתי׃ פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי
אני אל ואין עוד׃ בי נשבעתי יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך
תשבע כל לשון׃ אך יהוה לי יאמר צדקות
ועזות עד אליו יבאו ויבשו כל הנחרים
בו׃ ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל׃
קול מלאך אמר קרא ואמר מה אקרא כל
הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃ יבש
חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן
חציר העם׃ יבש חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם׃ על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם׃ הנה אדני יהוה בחזק יבוא
וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו׃ כרעה יפרנס ובזרועו יקבץ טלאים
ובחיקו ישא עלות ינהל׃ מי תכן ברוח יהוה
ואיש עצתו יודיענו׃ את מי נועץ ויבינהו
ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך
תבונות יודיענו׃ הן גוים כמר מדלי וכשחק
מאזנים נחשבו הן איים כדק יטל׃ ולבנון
אין די בערה וחיתו אין די עולה׃ כל
הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו׃
ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו׃
הפסל נסך יצרפנו צורף ורתקו בזהב יצקנו
וצורפי כסף׃ המסכן תרומה עץ לא ירקב
חכם יבחר לו אל פסל יכין לו מוט לא
ימוט׃ הלוא תדעו אם לא תשמעו הלוא
הגד מראש לכם התבינו מוסדות הארץ׃
הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים נוטה
כדק שמים ויטם כאהל למושב׃ הנתן
רוזנים לאפס שפטי ארץ כתהו עשה׃
אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרשו
בארץ גם נשב נשב בהם ויבש ורוח
כקש תשאם׃ ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר
קדוש׃ שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם
יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃
למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבר׃ הלוא
ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא
קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר
לתבונתו׃ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה׃ ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול
יכשלו׃ וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו׃
החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃ מי
העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו
גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש
נדף קשתו׃ ירדפם יעבר שלם ברגל לא
תבוא׃ מי פעל ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא׃
ראו איים ויראו קצות הארץ קרבו ויגשו
אז׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃
ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את
הולם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות
לא יטה׃ ואתה ישראל עבדי יעקב אשר
בחרתי בו זרע אברהם אהבי׃ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך
עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃ אל תירא
כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין
צדקי׃ הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך׃ תבקשם ולא
תמצא אנשי מצתך יהיו כאין וכלא אנשי
צבאך׃ כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך
האמר לך אל תירא אני עזרתיך׃ אל תירא
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם
יהוה וגאלך קדוש ישראל׃ הנה שמתיך
לחרוץ חדש בעל פיות חרוצות תדוש
תשים גבעות כמוץ׃ תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל׃ העניים והאביונים מבקשים
מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם׃ אפתח על
שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃
אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו׃ למען
יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה
עשתה זאת וקדוש ישראל בראה׃ קרבו
ריבכם יאמר יהוה הגישו עצומותיכם יאמר
מלך יעקב׃ יגישו ויגידו לנו את אשר
תקרינה יגידו הראשנות מה הנה והבאנה
ונשמעה אחריתן או השמיענו המבאות׃
הגידו האתיות למאחר ונדעה כי אלהים
אתם אך תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא
יחדו׃ הן אתם מאפע ופעלכם מאין תועבה
יבחר בכם׃ משפון העירותי ויבא ממזרח
שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר
וכיוצר יבוס׃ מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים
ונאמר אין אף מגיד אף משמיע אף אין
שמע אמריכם׃ ראשון לציון הנה הנם ולירושלם
מבשר אתן׃ וארא ואין איש ואין יועץ
ואשאלם ויענו דבר׃ הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃ הנה עבדי
אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא׃ לא יצעק ולא
ישא ולא ישמיע בחוץ קולו׃ קנה רצוץ לא
ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא
משפט׃ לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ
משפט ולתורתו איים ייחלו׃ כה אמר האל
יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ
ויצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים
בה׃ אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃ לפקח
עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית
כלא יושבי חשך׃ אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃ הראשנות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיעכם׃ שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃
ישאו המדבר וערים חצריה ישבו קדר תרעף
ישבי סלע מראש יצהלו׃ ישימו ליהוה כבוד
ותהלתו באיים יגידו׃ יהוה כגבור יצא
כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על
אויביו יתגבר׃ החשתי מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשים ואנשם יחדו׃ אחריב
הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות
לאיים ואגמים אוביש׃ והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם אשים
לפניהם למאור חשך ומעקשים למישור אעשה
אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃ נסוגו
אחור יבשו בושה הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו׃ החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות׃ מי עור כי אם עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור כמשלם וחרש כעבד
יהוה׃ ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים
ולא ישמע׃ יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר׃ והוא עם בזוז ומשסה חפירו
כלם באורים ובבתי כלאים טמונו היו לבז
ואין מציל למשסה ואין אומר השב׃ מי
בכם יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר׃ מי נתן
למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זו
חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו
בתורתו׃ וישפך עליו חמת אפו ועז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא
ישים על לב׃ ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך
קראתי בשמך לי אתה׃ כי תעבר במים אתך
ונהרות לא ישטפוך כי תלך בגחלת לא תכוה
ולהבה לא תבער בך׃ כי אני יהוה אלהיך
קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים
כוש וסבא תחתיך׃ מאז היותך יקר בעיני
נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך׃ אל תירא כי עמך אני
ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃ אמר
לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בנים
מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃ כל הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃ הוציא
עם עור ועינים ויש חרש ואזנים ויש
נבוך׃ כל הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו
עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃ אתם עדי נאם
יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו
והאמינו לי והבינו כי אני הוא לפני לא
נוצר אל והאחרי לא יהיה׃ אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע׃ אני הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה
ואני אל׃ גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיב׃ כה אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כלם
בריחים וכשדים באניות רנתם׃ אני יהוה
קדושכם בורא ישראל מלככם׃ כה אמר יהוה
הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃ המוציא
רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו׃ אל תזכרו ראשנות
וקדמניות אל תתבוננו׃ הנני עשה חדשה
עתה תצמח הלא תדעוה אף אשים במדבר
דרך בישימון נהרות׃ תכבדני חית השדה
תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃ עם
זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל׃ לא הבאת לי
שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא
העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃
לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני
אך הטרחתני בחטאתיך הלאיתני בעונתיך׃
אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ואת
חטאתיך לא אזכר׃ הזכירני נשפטה יחד
ספר אתה למען תצדק׃ אבך הראשון חטא
ומליציך פשעו בי׃ ויחלל שרי קדש ואתן
לחרם יעקב וישראל לגדופים׃ * ועתה
שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃ כה
אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא
עבדי יעקב וישרון בחרתי בו׃ כי אצק מים
על צמא ונזלות על יבשה אצק את רוחי על
זרעך וברכתי על צאצאיך׃ ופרחו בבין
חצר כערבים על יבלי מים׃ זה יאמר ליהוה
אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו
ליהוה ובשם ישראל יכנה׃ * כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון
ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃ ומי כמוני
יקרא ויגדה וישרכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאינה יגידו למו׃ אל תפחדו
ואל תיראו הלא מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין צור בל
ידעתי׃ יוצרי כל תהו חמודיהם בל יועילו
ועדיהם המה בל יראו ובל יבינו למען יבשו׃
מי יצר אל ופסל נסך בלתי הועיל לו׃
הן כל חבריו יבשו והחרשים מאדם המה
יקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחדו׃ ברזל
מעצד ופעל במלקחים ויעבדהו בזרעתו
ירעב ואין כח לא שתה מים ויעף׃ חרש
עץ נטה קו יתארהו במשחים יעשהו
במקצעות ויתארהו במחוגה ועשהו כתבנית
איש ככבוד אדם לשבת בבית׃ לכרת לו
ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי
היער נטע ארז ותמר ויגדל׃ והיה לאדם
למבער ויקח מהם ויחם אף יעד ואף אפה
לחם אף פעל לאל ויסגדה עשהו פסל ויפל
לה׃ חציו שרף באש על חציו יאכל בשר
יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי
ראיתי אש׃ ויתרו עשה לפסל גברו ולאלהו
יצקר ויסגד לו ויתפלל אליו ויאמר הצילני
כי אלי אתה׃ לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבותם׃ ולא ישיב
אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי באש ואף אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואוכל ויתרו עשה לתועבה
לבקר עץ אסגוד׃ לבו רעה הוא לא יוכל
להציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני׃
זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך
עבד לי אתה ישראל לא תנשני׃ מחיתי
כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך׃ רנו שמים כי עשה יהוה הריעו
תחתיות ארץ פצחו רנה הרים יער וכל עץ
בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר׃
כה אמר גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה
כל נוטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי׃
מפר אותות בדים וקוסמים ישגע אחור
ישיב חכמים ודעתם יסכל׃ מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה והחרבותיה אקומם׃
האמר למצולה חרבי ויבשו נהריך אחריב׃
האמר לכורש רעי וכל חפצי ולאמר לירושלם
תבנה ולהיכל יוסד תהל׃ כה אמר יהוה
למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו
ושערים לא יסגרו׃ אני לפניך אלך והרים
אשור אשבר דלתות נחשת וברחי ברזל
אגדע׃ ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא
בשמך אלהי ישראל׃ למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
ידעתני׃ אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני׃ למען ידעו ממזרח
שמש וממערב כי אין מבלעדי אני יהוה ואין
עוד׃ יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃ הרעיפו
שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח
הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני
יהוה בראתיו׃ הוי רב את יצרו חרש עם
חרשי חרסים האמר חומר ליוצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו׃ הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה חילת׃ כה אמר יהוה
קדוש ישראל ויצרו השאלוני עתיד ובני
ומפעל ידי תצוני׃ אנכי עשיתי ארץ ואדם
עליה בראתי אני ידי נטו שמים ואני צויתי
כל צבאם׃ אני העירתיהו בצדק וכל דרכיו
אישר הוא יבנה עירי ושבי יגלה לא במחיר
ולא בשחד אמר יהוה צבאות׃ כה אמר יהוה
יגע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה
עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזקים יעברו
ואליך ישתחוו אליך יתחננו אך בך אל ואין
עוד אפס אלהים׃ אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע׃ בשו וגם נכלמו כלם
יחד הלכו במכלמה חרשי צירים׃ ישראל
נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא
תכלמו עד עולמי עד׃ כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים יוצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה
ואין עוד׃ לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דבר
צדק מגיד מישרים׃ הקבצו ובואו נגשו
יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את
עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע׃
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע
זאת מאז הנבא זאת מקדם הלא אני יהוה
ואין עוד אל זולתי צדיק ומושיע אין
זולתי׃ פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי
אני אל ואין עוד׃ בי נשבעתי יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך
תשבע כל לשון׃ אך יהוה לי יאמר צדקות
ועזות עד אליו יבאו ויבשו כל הנחרים
בו׃ ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל׃
קול מלאך אמר קרא ואמר מה אקרא כל
הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃ יבש
חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן
חציר העם׃ יבש חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם׃ על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם׃ הנה אדני יהוה בחזק יבוא
וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו׃ כרעה יפרנס ובזרועו יקבץ טלאים
ובחיקו ישא עלות ינהל׃ מי תכן ברוח יהוה
ואיש עצתו יודיענו׃ את מי נועץ ויבינהו
ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך
תבונות יודיענו׃ הן גוים כמר מדלי וכשחק
מאזנים נחשבו הן איים כדק יטל׃ ולבנון
אין די בערה וחיתו אין די עולה׃ כל
הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו׃
ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו׃
הפסל נסך יצרפנו צורף ורתקו בזהב יצקנו
וצורפי כסף׃ המסכן תרומה עץ לא ירקב
חכם יבחר לו אל פסל יכין לו מוט לא
ימוט׃ הלוא תדעו אם לא תשמעו הלוא
הגד מראש לכם התבינו מוסדות הארץ׃
הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים נוטה
כדק שמים ויטם כאהל למושב׃ הנתן
רוזנים לאפס שפטי ארץ כתהו עשה׃
אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרשו
בארץ גם נשב נשב בהם ויבש ורוח
כקש תשאם׃ ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר
קדוש׃ שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם
יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃
למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבר׃ הלוא
ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא
קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר
לתבונתו׃ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה׃ ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול
יכשלו׃ וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו׃
החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃ מי
העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו
גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש
נדף קשתו׃ ירדפם יעבר שלם ברגל לא
תבוא׃ מי פעל ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא׃
ראו איים ויראו קצות הארץ קרבו ויגשו
אז׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃
ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את
הולם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות
לא יטה׃ ואתה ישראל עבדי יעקב אשר
בחרתי בו זרע אברהם אהבי׃ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך
עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃ אל תירא
כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין
צדקי׃ הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך׃ תבקשם ולא
תמצא אנשי מצתך יהיו כאין וכלא אנשי
צבאך׃ כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך
האמר לך אל תירא אני עזרתיך׃ אל תירא
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם
יהוה וגאלך קדוש ישראל׃ הנה שמתיך
לחרוץ חדש בעל פיות חרוצות תדוש
תשים גבעות כמוץ׃ תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל׃ העניים והאביונים מבקשים
מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם׃ אפתח על
שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃
אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו׃ למען
יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה
עשתה זאת וקדוש ישראל בראה׃ קרבו
ריבכם יאמר יהוה הגישו עצומותיכם יאמר
מלך יעקב׃ יגישו ויגידו לנו את אשר
תקרינה יגידו הראשנות מה הנה והבאנה
ונשמעה אחריתן או השמיענו המבאות׃
הגידו האתיות למאחר ונדעה כי אלהים
אתם אך תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא
יחדו׃ הן אתם מאפע ופעלכם מאין תועבה
יבחר בכם׃ משפון העירותי ויבא ממזרח
שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר
וכיוצר יבוס׃ מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים
ונאמר אין אף מגיד אף משמיע אף אין
שמע אמריכם׃ ראשון לציון הנה הנם ולירושלם
מבשר אתן׃ וארא ואין איש ואין יועץ
ואשאלם ויענו דבר׃ הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃ הנה עבדי
אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא׃ לא יצעק ולא
ישא ולא ישמיע בחוץ קולו׃ קנה רצוץ לא
ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא
משפט׃ לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ
משפט ולתורתו איים ייחלו׃ כה אמר האל
יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ
ויצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים
בה׃ אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃ לפקח
עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית
כלא יושבי חשך׃ אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃ הראשנות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיעכם׃ שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃
ישאו המדבר וערים חצריה ישבו קדר תרעף
ישבי סלע מראש יצהלו׃ ישימו ליהוה כבוד
ותהלתו באיים יגידו׃ יהוה כגבור יצא
כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על
אויביו יתגבר׃ החשתי מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשים ואנשם יחדו׃ אחריב
הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות
לאיים ואגמים אוביש׃ והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם אשים
לפניהם למאור חשך ומעקשים למישור אעשה
אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃ נסוגו
אחור יבשו בושה הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו׃ החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות׃ מי עור כי אם עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור כמשלם וחרש כעבד
יהוה׃ ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים
ולא ישמע׃ יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר׃ והוא עם בזוז ומשסה חפירו
כלם באורים ובבתי כלאים טמונו היו לבז
ואין מציל למשסה ואין אומר השב׃ מי
בכם יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר׃ מי נתן
למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זו
חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו
בתורתו׃ וישפך עליו חמת אפו ועז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא
ישים על לב׃ ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך
קראתי בשמך לי אתה׃ כי תעבר במים אתך
ונהרות לא ישטפוך כי תלך בגחלת לא תכוה
ולהבה לא תבער בך׃ כי אני יהוה אלהיך
קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים
כוש וסבא תחתיך׃ מאז היותך יקר בעיני
נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך׃ אל תירא כי עמך אני
ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃ אמר
לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בנים
מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃ כל הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃ הוציא
עם עור ועינים ויש חרש ואזנים ויש
נבוך׃ כל הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו
עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃ אתם עדי נאם
יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו
והאמינו לי והבינו כי אני הוא לפני לא
נוצר אל והאחרי לא יהיה׃ אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע׃ אני הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה
ואני אל׃ גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיב׃ כה אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כלם
בריחים וכשדים באניות רנתם׃ אני יהוה
קדושכם בורא ישראל מלככם׃ כה אמר יהוה
הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃ המוציא
רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו׃ אל תזכרו ראשנות
וקדמניות אל תתבוננו׃ הנני עשה חדשה
עתה תצמח הלא תדעוה אף אשים במדבר
דרך בישימון נהרות׃ תכבדני חית השדה
תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃ עם
זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל׃ לא הבאת לי
שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא
העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃
לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני
אך הטרחתני בחטאתיך הלאיתני בעונתיך׃
אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ואת
חטאתיך לא אזכר׃ הזכירני נשפטה יחד
ספר אתה למען תצדק׃ אבך הראשון חטא
ומליציך פשעו בי׃ ויחלל שרי קדש ואתן
לחרם יעקב וישראל לגדופים׃ * ועתה
שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃ כה
אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא
עבדי יעקב וישרון בחרתי בו׃ כי אצק מים
על צמא ונזלות על יבשה אצק את רוחי על
זרעך וברכתי על צאצאיך׃ ופרחו בבין
חצר כערבים על יבלי מים׃ זה יאמר ליהוה
אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו
ליהוה ובשם ישראל יכנה׃ * כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון
ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃ ומי כמוני
יקרא ויגדה וישרכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאינה יגידו למו׃ אל תפחדו
ואל תיראו הלא מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין צור בל
ידעתי׃ יוצרי כל תהו חמודיהם בל יועילו
ועדיהם המה בל יראו ובל יבינו למען יבשו׃
מי יצר אל ופסל נסך בלתי הועיל לו׃
הן כל חבריו יבשו והחרשים מאדם המה
יקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחדו׃ ברזל
מעצד ופעל במלקחים ויעבדהו בזרעתו
ירעב ואין כח לא שתה מים ויעף׃ חרש
עץ נטה קו יתארהו במשחים יעשהו
במקצעות ויתארהו במחוגה ועשהו כתבנית
איש ככבוד אדם לשבת בבית׃ לכרת לו
ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי
היער נטע ארז ותמר ויגדל׃ והיה לאדם
למבער ויקח מהם ויחם אף יעד ואף אפה
לחם אף פעל לאל ויסגדה עשהו פסל ויפל
לה׃ חציו שרף באש על חציו יאכל בשר
יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי
ראיתי אש׃ ויתרו עשה לפסל גברו ולאלהו
יצקר ויסגד לו ויתפלל אליו ויאמר הצילני
כי אלי אתה׃ לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבותם׃ ולא ישיב
אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי באש ואף אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואוכל ויתרו עשה לתועבה
לבקר עץ אסגוד׃ לבו רעה הוא לא יוכל
להציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני׃
זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך
עבד לי אתה ישראל לא תנשני׃ מחיתי
כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך׃ רנו שמים כי עשה יהוה הריעו
תחתיות ארץ פצחו רנה הרים יער וכל עץ
בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר׃
כה אמר גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה
כל נוטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי׃
מפר אותות בדים וקוסמים ישגע אחור
ישיב חכמים ודעתם יסכל׃ מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה והחרבותיה אקומם׃
האמר למצולה חרבי ויבשו נהריך אחריב׃
האמר לכורש רעי וכל חפצי ולאמר לירושלם
תבנה ולהיכל יוסד תהל׃ כה אמר יהוה
למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו
ושערים לא יסגרו׃ אני לפניך אלך והרים
אשור אשבר דלתות נחשת וברחי ברזל
אגדע׃ ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא
בשמך אלהי ישראל׃ למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
ידעתני׃ אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני׃ למען ידעו ממזרח
שמש וממערב כי אין מבלעדי אני יהוה ואין
עוד׃ יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃ הרעיפו
שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח
הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני
יהוה בראתיו׃ הוי רב את יצרו חרש עם
חרשי חרסים האמר חומר ליוצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו׃ הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה חילת׃ כה אמר יהוה
קדוש ישראל ויצרו השאלוני עתיד ובני
ומפעל ידי תצוני׃ אנכי עשיתי ארץ ואדם
עליה בראתי אני ידי נטו שמים ואני צויתי
כל צבאם׃ אני העירתיהו בצדק וכל דרכיו
אישר הוא יבנה עירי ושבי יגלה לא במחיר
ולא בשחד אמר יהוה צבאות׃ כה אמר יהוה
יגע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה
עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזקים יעברו
ואליך ישתחוו אליך יתחננו אך בך אל ואין
עוד אפס אלהים׃ אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע׃ בשו וגם נכלמו כלם
יחד הלכו במכלמה חרשי צירים׃ ישראל

ככל. פקודיך נאמנו: רודפי
חנם עזרני: כמעט כלוני
בארץ ואני לא עזבתי פקודיך:
16 כחסדך חיני. ואשמרה עדות
פיך: יסרתי עולמים ה׳ זכרך
ואשמרה תורתך: לך נאוה
ישרון. ואלמדה חקיך: שרי
ואדברה אמרתך כל צדק
משפטיך: פקודיך בחרתי
כי ידך היתה לעזרני: תאבתי
לישועתך ה׳ ותורתך שעשועי:
17 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך
יעזרני: תעיתי כשה אובד
בקש עבדך כי מצותיך לא
שכחתי: רשעים חבלוני
ותורתך לא שכחתי: חצות
לילה אקום להודות לך על
משפטי צדקך: שותף אני
לכל אשר יראוך ולשמרי
פקודיך: חסדך ה׳ מלאה
הארץ חקיך למדני: טוב
עשית עם עבדך ה׳ כדברך:
טוב טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי: בטרם
אענה אני שוגה ועתה אמרתך
שמרתי: טוב אתה ומטיב
למדני חקיך: טפלו עלי שקר
זדים אני בכל לבב אצר
פקודיך: טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשועי: טוב
לי כי עניתי למען אלמד
חקיך: טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף: ידיך
עשוני ויכוננוני הבינני
ואלמדה מצותיך: יראיך
יראוני וישמחו כי לדברך
יחלתי: ידעתי ה׳ כי צדק
משפטיך ואמונה עניתני:
יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך: יבאוני
רחמיך ואחיה כי תורתך
שעשועי: יבשו זדים כי
שקר עותפוני ואני אשיח
בפקודיך: ישובו לי יראיך
וידעי עדותיך: יהי לבבי
תמים בחקיך למען לא
אבוש: כלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי:
כלו עיני לאמרתך לאמר
מתי תנחמני: כי הייתי
כנאד בקיטור חקיך לא
שכחתי: כמה ימי עבדך
מתי תעשה ברדפי משפט:
כרו לי זדים שיחות אשר
לא כתורתך: כל מצותיך
אמונה שקר רדפוני עזרני:
כמעט כלוני בארץ ואני
לא עזבתי פקודיך: כחסדך
חיני ואשמרה עדות פיך:
לעולם ה׳ דברך נצב
בשמים: לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך
עמדו היום כי הכל עבדיך:
לולי תורתך שעשועי אז
אבדתי בעניי: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חייתני:
לך אני הושיעני כי פקודיך
דרשתי: לי קוו רשעים
לאבדני עדותיך אתבונן:
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה
מצותך מאד: מה אהבתי
תורתך כל היום היא שיחתי:
מאיבי תחכמני מצותך כי
לעולם היא לי: משכילים
לי מכל מלמדי כי עדותיך
שיחה לי: מזקנים אבין כי
פקודיך נצרתי: מכל ארח
רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך: מחקיך לא סרתי כי
אתה הורתני: מה נמלצו
לחכי אמרתך מדבש לפי:
מפקודיך אתבונן על כן
שנאתי כל ארח שקר: נר
לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
נשבעתי ואקימה לשמר
משפטי צדקך: נענתי עד
מאד ה׳ חיני כדברך:
נדבות פי רצה נא ה׳
ומשפטיך למדני: נפשי
בכפי תמיד ותורתך לא
שכחתי: נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי:
נחלתי עדותיך לעולם כי
שושון לבי המה: נטיתי
לבבי לעשות חקיך לעולם
עקב: סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי: סתרי
ומגני אתה לדברך יחלתי:
סורו ממני מרעים ואצרה
מצות אלהי: סמכני כאמרתך
וחיני ואל תבישני משברי:
סעדני ואושעה ואשעה
בחקיך תמיד: סלית כל
שוגים מחקיך כי שקר
תרמיתם: סגי כל רשעי
ארץ לסיגים חשבתי על כן
אהבתי עדותיך: סמר מפחדך
בשרי ומשפטיך יראתי:
עשיתי משפט וצדקה בל
תניחני לעשקי: ערב עבדך
לטוב אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת
צדקך: עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני: עבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך:
עת לעשות לה׳ הפרו תורתך:
על כן אהבתי מצותיך מזהב
ומפז: על כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי:
עדותיך נפלאות על כן נצרה
נפשי: פתח דבריך יאיר
מבין פתאים: פי פערתי
ואשאפה כי למצותיך יחלתי:
פנה אלי וחנני כמשפט
לאהבי שמך: פעמי כמרתך
כוננהו ואל תשלט בי כל
און: פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך: פני האר
בעבדך ולמדני את חקיך:
פלגי מים ירדו עיני על לא
שמרו תורתך: פלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי:
פתח דבריך יאיר מבין
פתאים: פי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי: פנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי
שמך: פעמי כמרתך כוננהו
ואל תשלט בי כל און:
פדני מעשק אדם ואשמרה
פקודיך: פני האר בעבדך
ולמדני את חקיך: פלגי מים
ירדו עיני על לא שמרו
תורתך: צדיק אתה ה׳
וישר משפטיך: צויתה
צדק עדותיך ואמונה מאד:
צמתתני קנאתי כי שכחו
דבריך צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה: צעיר אנכי
ונבזה פקודיך לא שכחתי:
צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת: צר ומצוק מצאוני
מצותיך שעשועי: צדק
עדותיך לעולם הבינני
ואחיה: קראתי בכל לב
ענני ה׳ חקיך אצרה:
קראתיך הושיעני ואשמרה
עדותיך: קדמתי בנשף
ואשועה לדבריך יחלתי:
קדמו עיני אשמרות לשיח
באמרתך: קולי שמעה כחסדך
ה׳ כמשפטך חיני: קרבו
רודפי זמה מתורתך רחקו:
קרוב אתה ה׳ וכל מצותיך
אמת: קדם ידעתי מעדותיך
כי לעולם יסדתם: ראה
עניי וחלצני כי תורתך לא
שכחתי: ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חיני: רחוק מרשעים
ישועה כי חקיך לא דרשו:
רחמיך רבים ה׳ כמשפטיך
חיני: רבים רודפי ומצריי
מעדותיך לא נטיתי: ראיתי
בוגדים ואתקוטטה אשר
אמרתך לא שמרו: ראה כי
לפקודיך אהבתי ה׳ כחסדך
חיני: ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקך:
שרים רדפוני חנם ומדבריך
פחד לבי: שש אנכי על
אמרתך כמוצא שלל רב:
שקר שנאתי ואתעבה תורתך
אהבתי: שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך: שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: שברתי לישועתך ה׳
ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי
עדותיך ואוהבם מאד:
שמרתי פקודיך ועדותיך כי
כל דרכי נגדך: תקרב רנתי
לפניך ה׳ כאמרתך הבינני:
תבא תחנתי לפניך כאמרתך
הצילני: תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיך: תען לשוני
אמרתך כי כל מצותיך צדק:
תהי ידך לעזרני כי פקודיך
בחרתי: תאבתי לישועתך ה׳
ותורתך שעשועי: תחי נפשי
ותהללך ומשפטיך יעזרני:
תעיתי כשה אובד בקש עבדך
כי מצותיך לא שכחתי:

שיר המעלות

א׳ אל ה׳ בצר לי קראתי
ויענני: ה׳ הצילה נפשי משפת
שקר מלשון רמיה: מה יתן
לך ומה יוסיף לך לשון רמיה:
חצי גבור שנונים עם גחלי
רתמים: אוי לי כי גרתי
משכתי עם אהלי קדר: רבת
שכנה לה נפשי עם שונא
שלום: אני שלום ובדברי
למלחמה המה:

שיר המעלות

א׳ אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי: עזרי מעם
ה׳ עשה שמים וארץ: אל
יתן למוט רגלך אל ינום
שומרך: הנה לא ינום ולא
יישן שומר ישראל: ה׳ שומרך
ה׳ צלך על יד ימינך: יומם
השמש לא יככה וירח
בלילה: ה׳ ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך: ה׳ ישמר
צאתך ובואך מעתה ועד
עולם:

שיר המעלות לדוד

א׳ שמחתי באומרים לי בית
ה׳ נלך: עומדות היו רגלינו
בשעריך ירושלים: ירושלים
הבנויה כעיר שחוברה לה
יחדו: שם עלו שבטים שבטי
יה עדות לישראל להודות
לשם ה׳: כי שם ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד:
שאלו שלום ירושלים ישליו
אהביך: יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך: למען
אחי ורעי אדברה נא שלום
בך: למען בית ה׳ אלהינו
אבקשה טוב לך:

שיר המעלות

א׳ אליך נשאתי את עיני
הישבי בשמים: הנה כעיני
עבדים אל יד אדוניהם כעיני
שפחה אל יד גברתה כן
עינינו אל ה׳ אלהינו עד
שיחנו: חנינו ה׳ חנינו כי
רב שבענו בוז: רבת שבעה
לה נפשנו לעג השאננים
בוז לגאיונים:

שיר המעלות לדוד

א׳ לולי ה׳ שהיה לנו יאמר
נא ישראל: לולי ה׳ שהיה
לנו בקום עלינו אדם: אז
חיים בלעונו בחרות אפם
בנו: אז המים שטפונו נחלה
עברה על נפשנו: אז עברה
על נפשנו המים הזידונים:
ברוך ה׳ שלא נתננו טרף
לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה
מפח יוקשים הפח נשבר
ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם
ה׳ עשה שמים וארץ:

שיר המעלות

א׳ הבוטחים בה׳ כהר ציון
לא ימוט לעולם ישב: ירושלים
הרים סביב לה וה׳ סביב
לעמו מעתה ועד עולם: כי
לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו
הצדיקים בעולתם ידיהם:
היטיבה ה׳ לטובים ולישרים
בלבותם: והמטים עקלקלותם
יוליכם ה׳ את פעלי האון
שלום על ישראל:

שיר המעלות

א׳ בשוב ה׳ את שיבת ציון
היינו כחלמים: אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים הגדיל ה׳ לעשות
עם אלה: הגדיל ה׳ לעשות
עמנו היינו שמחים: שובה
ה׳ את שבותנו כאפיקים
בנגב: הזרעים בדמעה ברנה
יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבא ברנה
נשא אלמתיו:

שיר המעלות לשלמה

א׳ אם ה׳ לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו אם ה׳
לא ישמר עיר שוא שקד
שומר: שוא לכם משכימי
קום מאחרי שבת אכלי לחם
העצבים כן יתן לידידו שנה:
הנה נחלת ה׳ בנים שכר
פרי הבטן: כחצים ביד גבור
כן בני הנעורים: אשרי
הגבר אשר מלא את אשפתו
מהם לא יבושו כי ידברו את
אויבים בשער:

שיר המעלות

א׳ אשרי כל ירא ה׳ הולך
בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל
אשריך וטוב לך: אשתך
כגפן פריה בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים סביב
לשלחנך: הנה כי כן יברך
גבר ירא ה׳: יברכך ה׳
מציון וראה בטוב ירושלים
כל ימי חייך: וראה בנים
לבניך שלום על ישראל:

שיר המעלות

א׳ רבת צרוני מנעורי יאמר
נא ישראל: רבת צרוני
מנעורי גם לא יכלו לי:
על גבי חרשו חורשים האריכו
למענותם: ה׳ צדיק קצץ
עבותי רשעים: יבשו וישובו
אחור כל שנאי ציון: יהיו
כחציר גגות שקדמת שלף
יבש: שלא מלא כפו קוצר
וחצנו מעמר: ולא אמרו
העוברים ברכת ה׳ אליכם
ברכנוכם בשם ה׳:

שיר המעלות

א׳ ממעמקים קראתיך ה׳:
אדני שמעה בקולי תהיינה
אזניך קשבות לקול תחנוני:
אם עונות תשמר יה אדני
מי יעמד: כי עמך הסליחה
למען תורא: קויתי ה׳ קותה
נפשי ולדברו הוחלתי:
נפשי לאדני משומרים לבקר
שומרים לבקר: יחל ישראל
אל ה׳ כי עם ה׳ החסד והרבה
עמו פדות: והוא יפדה את
ישראל מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד

א׳ ה׳ לא גבה לבי ולא רמו
עיני ולא הלכתי בגדלות
ובנפלאות ממני: אם לא
שויתי ודוממתי נפשי כגמול
עלי אמו כגמול עלי נפשי:
יחל ישראל אל ה׳ מעתה
ועד עולם:

שיר המעלות

א׳ זכר ה׳ לדוד את כל
ענותו: אשר נשבע לה׳
נדר לאביר יעקב: אם אבא
באהל ביתי אם אעלה על
ערש יצועי: אם אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה:
עד אמצא מקום לה׳ משכנות
לאביר יעקב: הנה שמענוה
באפרתה מצאנוה בשדי יער:
נבואה למשכנותיו נשתחוה
להדם רגליו: קומה ה׳ למנוחתך
אתה וארון עזך: כהניך
ילבשו צדק וחסידיך ירננו:
בעבור דוד עבדך אל תשב
פני משיחך: נשבע ה׳ לדוד
אמת לא ישוב ממנה מפרי
בטנך אשית לכסא לך:
אם ישמרו בניך בריתי
ועדותי זו אשר אלמדם גם
בניהם עדי עד ישבו לכסא
לך: כי בחר ה׳ בציון אוה
למושב לו: זאת מנוחתי עדי
עד פה אשב כי אותיה:
צידה אברך בורכה אשביע
לחם: כהניה אלביש ישע
ואל חסידיה ירננו רנן:
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי
נר למשיחי: אויביו אלביש
בושת ועליו יציץ נזרו:

שיר המעלות לדוד

א׳ הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד: כשמן
הטוב על הראש יורד על
הזקן זקן אהרן שיורד על
פי מדותיו: כטל חרמון
שיורד על הרי ציון כי שם
צוה ה׳ את הברכה חיים
עד העולם:

שיר המעלות

א׳ הנה ברכו את ה׳ כל
עבדי ה׳ העומדים בבית ה׳
בלילות: שאו ידיכם קדש
וברכו את ה׳: יברכך ה׳
מציון עושה שמים וארץ:

שיר המעלות

א׳ הללויה הללו את שם ה׳
הללו עבדי ה׳: שעומדים
בבית ה׳ בחצרות בית אלהינו:
הללויה כי טוב ה׳ זמרו
לשמו כי נעים: כי יעקב
בחר לו יה לישראל לסגולתו:
כי אני ידעתי כי גדול ה׳
ואדוננו מכל אלהים: כל
אשר חפץ עשה בשמים
בארץ בימים וכל תהומות:
מעלה נשאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה מוציא
רוח מאוצרותיו: אשר הכה
בכורי מצרים מאדם ועד
בהמה: שלח אותות ומופתים
בתוכך מצרים בפרעה ובכל
עבדיו: אשר הכה גוים רבים
והרג מלכים עצומים: לסיחון
מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען: ונתן
ארצם נחלה נחלה לישראל
עמו: ה׳ שמך לעולם ה׳
זכרך לדר ודר: כי ידין ה׳
עמו ועל עבדיו יתנחם:
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה
ידי אדם: פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא יראו:
אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם: כמוהם
יהיו עושיהם כל אשר בטח
בהם: בית ישראל ברכו את
ה׳ בית אהרן ברכו את ה׳:
בית הלוי ברכו את ה׳ יראי
ה׳ ברכו את ה׳: ברוך ה׳
מציון שוכן ירושלים
הללויה:

שיר המעלות

א׳ הללויה הללו עבדי ה׳
הללו את שם ה׳: יהי שם
ה׳ מברך מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם ה׳: רם על כל
גוים ה׳ על השמים כבודו:
מי כה׳ אלהינו המגביהי
לשבת: המשפילי לראות
בשמים ובארץ: מקימי מעפר
דל מאשפת ירים אביון:
להושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו: מושבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה
הללויה:

שיר המעלות

א׳ בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לועז: היתה
יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו: הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור: ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני
צאן: מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור: ההרים
תרקדו כאילים גבעות כבני
צאן: מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב: ההפכי
הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים:

שיר המעלות

א׳ לא לנו ה׳ לא לנו כי
לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך: למה יאמרו
הגוים איה נא אלהיהם:
ואלהינו בשמים כל אשר
חפץ עשה: עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם:
פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו: אזנים להם
ולא ישמעו אף להם ולא
יריחון: ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו לא יהגו
בגרונם: כמוהם יהיו עושיהם
כל אשר בטח בהם: ישראל
בטח בה׳ עזרם ומגנם הוא:
בית אהרן בטחו בה׳ עזרם
ומגנם הוא: יראי ה׳ בטחו
בה׳ עזרם ומגנם הוא:
ה׳ זכרנו יברך יברך את
בית ישראל יברך את בית
אהרן: יברך יראי ה׳ הקטנים
עם הגדלים: יסף ה׳ עליכם
עליכם ועל בניכם: ברוכים
אתם לה׳ עושה שמים וארץ:
השמים שמים לה׳ והארץ
נתן לבני אדם: לא המתים
יהללו יה ולא כל יורדי
דומה: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

שיר המעלות

א׳ אהבתי כי ישמע ה׳ את
קולי תחנוני: כי הטה אזנו
לי ובימי אקרא: אפפוני
חבלי מות ומצרי שאול
מצאוני צרה ויגון אמצא:
ובשם ה׳ אקרא אנה ה׳
מלטה נפשי: חנון ה׳ וצדיק
ואלהינו מרחם: שמר פתאים
ה׳ דלותי ולי יהושיע:
שובי נפשי למנוחיכי כי ה׳
גמל עליכי: כי חלצת נפשי
ממות את עיני מן דמעה את
רגלי מדחי: אתהלך לפני ה׳
בארצות החיים: האמנתי כי
אדבר אני עניתי מאד:
אני אמרתי בחפזי כל האדם
כזב: מה אשיב לה׳ כל
תגמולוהי עלי: כוס ישועות
אשא ובשם ה׳ אקרא:
נדרי לה׳ אשלם נגדה נא
לכל עמו: יקר בעיני ה׳
המותה לחסידיו: אנה ה׳
כי אני עבדך אני עבדך בן
אמתך פתחת למוסרי: לך
אזבח זבח תודה ובשם ה׳
אקרא: נדרי לה׳ אשלם
נגדה נא לכל עמו: בחצרות
בית ה׳ בתוכך ירושלים
הללויה:

שיר המעלות

א׳ הללו את ה׳ כל גוים
שבחוהו כל האמים: כי גבר
עלינו חסדו ואמת ה׳ לעולם
הללויה:

שיר המעלות

א׳ הודו לה׳ כי טוב כי
לעולם חסדו: יאמר נא
ישראל כי לעולם חסדו:
יאמרו נא בית אהרן כי
לעולם חסדו: יאמרו נא
יראי ה׳ כי לעולם חסדו:
מן המצר קראתי יה ענני
במרחב יה: ה׳ לי לא אירא
מה יעשה לי אדם: ה׳ לי
בעזרי ואני אראה בשנאי:
טוב לחסות בה׳ מבטח
באדם: טוב לחסות בה׳
מבטח בנדיבים: כל גוים
סבבוני בשם ה׳ כי אמילם:
סבוני גם סבבוני בשם ה׳
כי אמילם: סבוני כדברים
דעכו כאש קוצים בשם ה׳
כי אמילם: עדפני לנפל
ה׳ עזרני: עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה: עדת
צדיקים באהלי ימין ה׳
עשה חיל: ימין ה׳ רוממה
ימין ה׳ עשה חיל: לא אמות
כי אחיה ואספר מעשי יה:
יסר יסרני יה ולמות לא
נתנני: פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה: זה
השער לה׳ צדיקים יבאו בו:
אודך כי עניתני ותהי לי
לישועה: אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה: מאת ה׳
היתה זאת היא נפלאת
בעינינו: זה היום עשה ה׳
נגילה ונשמחה בו: אנא ה׳
הושיעה נא אנא ה׳ הצליחה
נא: ברוך הבא בשם ה׳
ברכנוכם מבית ה׳: אל ה׳
ויאר לנו אסרו חג בעבתים
עד קרנות המזבח: אלי אתה
ואודך אלהי ארוממך:
הודו לה׳ כי טוב כי לעולם
חסדו:

שיר המעלות

א׳ אשרי תמימי דרך הולכי
בתורת ה׳: אשרי נוצרי
עדותיו בכל לב ידרשוהו:
אף לא פעלו עולה בדרכיו
הלכו: אתה צויתה פקודיך
לשמר מאד: אחלי יכונו
דרכי לשמר חקיך: אז לא
אבוש בהביטי אל כל
מצותיך: אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך:
את חקיך אשמר אל תעזבני
עד מאד: במה יזכה נער את
ארחו לשמר כדברך: בכל
לבבי דרשתיך אל תשגני
ממצותיך: בלבי צפנתי
אמרתך למען לא אחטא לך:
ברוך אתה ה׳ למדני חקיך:
בשפתי ספרתי כל משפטי
פיך: בדרך עדותיך שעשעתי
כעל כל הון: בפקודיך
אשיחה ואביטה ארחותיך:
בחקיך אשתעשע לא אשכח
דברך: גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך: גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך:
גר אנכי בארץ אל תסתר
ממני מצותיך: גרסה נפשי
לתאבה אל משפטיך בכל עת:
גערת זדים ארורים השגים
ממצותיך: גל מעלי חרפה
ובוז כי עדותיך נצרתי:
גם ישבו שרים בי עבדך
ישיח בחקיך: גם עדותיך
שעשועי אנשי עצתי: דבקה
לעפר נפשי חיני כדברך:
דרכי ספרתי ותענני למדני
את חקיך: דרך פקודיך
הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
דלפה נפשי מתוגה קימני
כאמרתך: דרך שקר הסר
ממני ותורתך חנני: דרך
אמונה בחרתי משפטיך
שויתי: דבקתי בעדותיך ה׳
אל תבישני: דרך מצותיך
ארוץ כי תרחיב לבי: הורני
ה׳ דרך חקיך ואצרנה עקב:
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה
בכל לב: הדריכני בנתיב
מצותיך כי בו חפצתי:
הט לבבי אל עדותיך ואל
אל בצע: העבר עיני מראות
שוא בדרכך חיני: הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
העבר חרפתי אשר יגרתי כי
משפטיך טובים: הנה לפקודיך
אתאוה בצדקתך חיני:
וישעך ה׳ חסדך ויבוא לי
תשועתך כאמרתך: והשיבה
לחרפי דבר כי בטחתי
בדבריך: והצל מפי דבר
אמת עד מאד כי למשפטיך
יחלתי: ואשמרה תורתך
תמיד לעולם ועד: והלכתי
ברחבה כי פקודיך דרשתי:
ואדברה בעדותיך נגד מלכים
ולא אבוש: ואשתעשע
במצותיך אשר אהבתי:
ושאתי כפי אל מצותיך אשר
אהבתי ואשיחה בחקיך:
זכר דבר לעבדך על אשר
יחלתני: זאת נחמתי בעניי
כי אמרתך חיתני: זדים
הליצוני עד מאד מתורתך לא
נטיתי: זכרתי משפטיך מעולם
ה׳ ואתנחם: זלעפה אחזתני
מרשעים עזבי תורתך:
זמירות היו לי חקיך בבית
מגורי: זכרתי בלילה שמך ה׳
ואשמרה תורתך: זאת היתה
לי כי פקודיך נצרתי:
חלקי ה׳ אמרתי לשמר
דבריך: חלית פניך בכל לב
חנני כאמרתך: חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותיך:
חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך: חבלי רשעים
עודני תורתך לא שכחתי:
חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך: חבר אני
לכל אשר יראוך ולשמרי
פקודיך: חסדך ה׳ מלאה
הארץ חקיך למדני: טוב
עשית עם עבדך ה׳ כדברך:
טוב טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי: בטרם
אענה אני שוגה ועתה אמרתך
שמרתי: טוב אתה ומטיב
למדני חקיך: טפלו עלי שקר
זדים אני בכל לבב אצר
פקודיך: טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשועי: טוב
לי כי עניתי למען אלמד
חקיך: טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף: ידיך
עשוני ויכוננוני הבינני
ואלמדה מצותיך: יראיך
יראוני וישמחו כי לדברך
יחלתי: ידעתי ה׳ כי צדק
משפטיך ואמונה עניתני:
יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך: יבאוני
רחמיך ואחיה כי תורתך
שעשועי: יבשו זדים כי
שקר עותפוני ואני אשיח
בפקודיך: ישובו לי יראיך
וידעי עדותיך: יהי לבבי
תמים בחקיך למען לא
אבוש: כלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי:
כלו עיני לאמרתך לאמר
מתי תנחמני: כי הייתי
כנאד בקיטור חקיך לא
שכחתי: כמה ימי עבדך
מתי תעשה ברדפי משפט:
כרו לי זדים שיחות אשר
לא כתורתך: כל מצותיך
אמונה שקר רדפוני עזרני:
כמעט כלוני בארץ ואני
לא עזבתי פקודיך: כחסדך
חיני ואשמרה עדות פיך:
לעולם ה׳ דברך נצב
בשמים: לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך
עמדו היום כי הכל עבדיך:
לולי תורתך שעשועי אז
אבדתי בעניי: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חייתני:
לך אני הושיעני כי פקודיך
דרשתי: לי קוו רשעים
לאבדני עדותיך אתבונן:
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה
מצותך מאד: מה אהבתי
תורתך כל היום היא שיחתי:
מאיבי תחכמני מצותך כי
לעולם היא לי: משכילים
לי מכל מלמדי כי עדותיך
שיחה לי: מזקנים אבין כי
פקודיך נצרתי: מכל ארח
רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך: מחקיך לא סרתי כי
אתה הורתני: מה נמלצו
לחכי אמרתך מדבש לפי:
מפקודיך אתבונן על כן
שנאתי כל ארח שקר: נר
לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
נשבעתי ואקימה לשמר
משפטי צדקך: נענתי עד
מאד ה׳ חיני כדברך:
נדבות פי רצה נא ה׳
ומשפטיך למדני: נפשי
בכפי תמיד ותורתך לא
שכחתי: נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי:
נחלתי עדותיך לעולם כי
שושון לבי המה: נטיתי
לבבי לעשות חקיך לעולם
עקב: סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי: סתרי
ומגני אתה לדברך יחלתי:
סורו ממני מרעים ואצרה
מצות אלהי: סמכני כאמרתך
וחיני ואל תבישני משברי:
סעדני ואושעה ואשעה
בחקיך תמיד: סלית כל
שוגים מחקיך כי שקר
תרמיתם: סגי כל רשעי
ארץ לסיגים חשבתי על כן
אהבתי עדותיך: סמר מפחדך
בשרי ומשפטיך יראתי:
עשיתי משפט וצדקה בל
תניחני לעשקי: ערב עבדך
לטוב אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת
צדקך: עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני: עבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך:
עת לעשות לה׳ הפרו תורתך:
על כן אהבתי מצותיך מזהב
ומפז: על כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי:
עדותיך נפלאות על כן נצרה
נפשי: פתח דבריך יאיר
מבין פתאים: פי פערתי
ואשאפה כי למצותיך יחלתי:
פנה אלי וחנני כמשפט
לאהבי שמך: פעמי כמרתך
כוננהו ואל תשלט בי כל
און: פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך: פני האר
בעבדך ולמדני את חקיך:
פלגי מים ירדו עיני על לא
שמרו תורתך: פלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי:
פתח דבריך יאיר מבין
פתאים: פי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי: פנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי
שמך: פעמי כמרתך כוננהו
ואל תשלט בי כל און:
פדני מעשק אדם ואשמרה
פקודיך: פני האר בעבדך
ולמדני את חקיך: פלגי מים
ירדו עיני על לא שמרו
תורתך: צדיק אתה ה׳
וישר משפטיך: צויתה
צדק עדותיך ואמונה מאד:
צמתתני קנאתי כי שכחו
דבריך צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה: צעיר אנכי
ונבזה פקודיך לא שכחתי:
צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת: צר ומצוק מצאוני
מצותיך שעשועי: צדק
עדותיך לעולם הבינני
ואחיה: קראתי בכל לב
ענני ה׳ חקיך אצרה:
קראתיך הושיעני ואשמרה
עדותיך: קדמתי בנשף
ואשועה לדבריך יחלתי:
קדמו עיני אשמרות לשיח
באמרתך: קולי שמעה כחסדך
ה׳ כמשפטך חיני: קרבו
רודפי זמה מתורתך רחקו:
קרוב אתה ה׳ וכל מצותיך
אמת: קדם ידעתי מעדותיך
כי לעולם יסדתם: ראה
עניי וחלצני כי תורתך לא
שכחתי: ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חיני: רחוק מרשעים
ישועה כי חקיך לא דרשו:
רחמיך רבים ה׳ כמשפטיך
חיני: רבים רודפי ומצריי
מעדותיך לא נטיתי: ראיתי
בוגדים ואתקוטטה אשר
אמרתך לא שמרו: ראה כי
לפקודיך אהבתי ה׳ כחסדך
חיני: ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקך:
שרים רדפוני חנם ומדבריך
פחד לבי: שש אנכי על
אמרתך כמוצא שלל רב:
שקר שנאתי ואתעבה תורתך
אהבתי: שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך: שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: שברתי לישועתך ה׳
ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי
עדותיך ואוהבם מאד:
שמרתי פקודיך ועדותיך כי
כל דרכי נגדך: תקרב רנתי
לפניך ה׳ כאמרתך הבינני:
תבא תחנתי לפניך כאמרתך
הצילני: תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיך: תען לשוני
אמרתך כי כל מצותיך צדק:
תהי ידך לעזרני כי פקודיך
בחרתי: תאבתי לישועתך ה׳
ותורתך שעשועי: תחי נפשי
ותהללך ומשפטיך יעזרני:
תעיתי כשה אובד בקש עבדך
כי מצותיך לא שכחתי:

שיר המעלות

א׳ אל ה׳ בצר לי קראתי
ויענני: ה׳ הצילה נפשי משפת
שקר מלשון רמיה: מה יתן
לך ומה יוסיף לך לשון רמיה:
חצי גבור שנונים עם גחלי
רתמים: אוי לי כי גרתי
משכתי עם אהלי קדר: רבת
שכנה לה נפשי עם שונא
שלום: אני שלום ובדברי
למלחמה המה:

שיר המעלות

א׳ אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי: עזרי מעם
ה׳ עשה שמים וארץ: אל
יתן למוט רגלך אל ינום
שומרך: הנה לא ינום ולא
יישן שומר ישראל: ה׳ שומרך
ה׳ צלך על יד ימינך: יומם
השמש לא יככה וירח
בלילה: ה׳ ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך: ה׳ ישמר
צאתך ובואך מעתה ועד
עולם:

שיר המעלות לדוד

א׳ שמחתי באומרים לי בית
ה׳ נלך: עומדות היו רגלינו
בשעריך ירושלים: ירושלים
הבנויה כעיר שחוברה לה
יחדו: שם עלו שבטים שבטי
יה עדות לישראל להודות
לשם ה׳: כי שם ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד:
שאלו שלום ירושלים ישליו
אהביך: יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך: למען
אחי ורעי אדברה נא שלום
בך: למען בית ה׳ אלהינו
אבקשה טוב לך:

שיר המעלות

א׳ אליך נשאתי את עיני
הישבי בשמים: הנה כעיני
עבדים אל יד אדוניהם כעיני
שפחה אל יד גברתה כן
עינינו אל ה׳ אלהינו עד
שיחנו: חנינו ה׳ חנינו כי
רב שבענו בוז: רבת שבעה
לה נפשנו לעג השאננים
בוז לגאיונים:

שיר המעלות לדוד

א׳ לולי ה׳ שהיה לנו יאמר
נא ישראל: לולי ה׳ שהיה
לנו בקום עלינו אדם: אז
חיים בלעונו בחרות אפם
בנו: אז המים שטפונו נחלה
עברה על נפשנו: אז עברה
על נפשנו המים הזידונים:
ברוך ה׳ שלא נתננו טרף
לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה
מפח יוקשים הפח נשבר
ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם
ה׳ עשה שמים וארץ:

שיר המעלות

א׳ הבוטחים בה׳ כהר ציון
לא ימוט לעולם ישב: ירושלים
הרים סביב לה וה׳ סביב
לעמו מעתה ועד עולם: כי
לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו
הצדיקים בעולתם ידיהם:
היטיבה ה׳ לטובים ולישרים
בלבותם: והמטים עקלקלותם
יוליכם ה׳ את פעלי האון
שלום על ישראל:

שיר המעלות

א׳ בשוב ה׳ את שיבת ציון
היינו כחלמים: אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים הגדיל ה׳ לעשות
עם אלה: הגדיל ה׳ לעשות
עמנו היינו שמחים: שובה
ה׳ את שבותנו כאפיקים
בנגב: הזרעים בדמעה ברנה
יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבא ברנה
נשא אלמתיו:

שיר המעלות לשלמה

א׳ אם ה׳ לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו אם ה׳
לא ישמר עיר שוא שקד
שומר: שוא לכם משכימי
קום מאחרי שבת אכלי לחם
הע

٨ ٱلْمُتَكَلِّمُ بِٱلْحَقِّ. *ٱلْمُتَرَجِّي ٱلْحَقَّ
بِفَمِهِ ٱلْمُتَكَلِّمُ بِٱلصِّدْقِ. ٱلَّذِي لَا يَغْتَابُ
بِلِسَانِهِ وَلَا يَصْنَعُ بِقَرِيبِهِ سُوءًا وَلَا يَحْمِلُ
عَارًا عَلَى مُقْتَرِبِهِ: ٱلَّذِي فِي عَيْنَيْهِ ٱلرَّذِيلُ
مَرْذُولٌ وَيُمَجِّدُ خَائِفِي ٱلرَّبِّ. ٱلَّذِي يَحْلِفُ
لِقَرِيبِهِ وَلَا يَكْذِبُ. ٱلَّذِي لَا يُعْطِي فِضَّتَهُ
بِٱلرِّبَا وَلَا يَأْخُذُ رَشْوَةً عَلَى ٱلْبَرِيءِ. ٱلَّذِي
يَصْنَعُ هٰذَا لَا يَتَزَعْزَعُ إِلَى ٱلدَّهْرِ.

١٦ ٱحْفَظْنِي يَا ٱللهُ لِأَنِّي عَلَيْكَ ٱتَّكَلْتُ.
قُلْتُ لِلرَّبِّ: أَنْتَ سَيِّدِي. لَيْسَ لِي خَيْرٌ
فَوْقَكَ. ٢ وَلٰكِنْ لِلْقِدِّيسِينَ ٱلَّذِينَ فِي
أَرْضِهِ، هُمُ ٱلْأَفَاضِلُ ٱلَّذِينَ كُلُّ مَسَرَّتِي
بِهِمْ. ٣ تَكْثُرُ أَوْجَاعُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَأْجَرُوا
إِلٰهًا غَيْرَهُ. لَا أَسْكُبُ سَكَائِبَهُمْ مِنَ ٱلدَّمِ،
وَلَا أَحْمِلُ أَسْمَاءَهُمْ عَلَى شَفَتَيَّ. ٤ ٱلرَّبُّ
نَصِيبُ قِسْمَتِي وَكَأْسِي. أَنْتَ قَائِمٌ عَلَى
قُرْعَتِي. ٥ اَلْحِبَالُ وَقَعَتْ لِي فِي ٱلنَّعِيمِ،
أَيْضًا مِيرَاثٌ بَهِيٌّ صَارَ لِي. ٦ أُبَارِكُ ٱلرَّبَّ
ٱلَّذِي نَصَحَنِي، أَيْضًا ٱللَّيَالِي تَؤَدِّبُنِي
كُلْيَتَايَ. ٧ جَعَلْتُ ٱلرَّبَّ أَمَامِي فِي كُلِّ
حِينٍ، لِأَنَّهُ عَنْ يَمِينِي فَلَا أَتَزَعْزَعُ. ٨ لِذٰلِكَ
فَرِحَ قَلْبِي وَتَهَلَّلَتْ رُوحِي، وَجَسَدِي
أَيْضًا يَسْكُنُ عَلَى ٱلرَّجَاءِ. ٩ لِأَنَّكَ لَا تَتْرُكُ
نَفْسِي فِي ٱلْهَاوِيَةِ، وَلَا تَدَعُ تَقِيَّكَ يَرَى
فَسَادًا. ١٠ تُعَرِّفُنِي سَبِيلَ ٱلْحَيَاةِ. أَمَامَكَ
شِبَعُ سُرُورٍ. فِي يَمِينِكَ نَعِيمٌ إِلَى ٱلْأَبَدِ.

١٧ ٱسْمَعْ يَا رَبُّ ٱلْبِرَّ. أَصْغِ إِلَى صُرَاخِي.
ٱنْصِتْ إِلَى صَلَاتِي ٱلَّتِي لَيْسَتْ بِشَفَتَيْ
غِشٍّ. ٢ مِنْ قُدَّامِكَ لِيَخْرُجْ قَضَائِي. عَيْنَاكَ
تُبْصِرَانِ ٱلْمُسْتَقِيمَاتِ. ٣ جَرَّبْتَ قَلْبِي
وَتَعَهَّدْتَهُ لَيْلًا. مَحَّصْتَنِي وَلَمْ تَجِدْ فِيَّ
ٱخْتِرَاعًا. لَا يَتَعَدَّى فَمِي. ٤ مِنْ جِهَةِ أَعْمَالِ
ٱلنَّاسِ بِكَلَامِ شَفَتَيْكَ أَنَا ٱحْتَرَزْتُ مِنْ
طُرُقِ ٱلْمُخْرِبِ. ٥ ثَبِّتْ خَطَوَاتِي فِي سُبُلِكَ
فَلَا تَتَزَعْزَعَ أَقْدَامِي. ٦ أَنَا دَعَوْتُكَ لِأَنَّكَ
تَسْتَجِيبُنِي يَا ٱللهُ. أَمِلْ أُذُنَكَ إِلَيَّ ٱسْمَعْ
كَلَامِي. ٧ بَيِّنْ عَجَائِبَ رَحْمَتِكَ يَا مُخَلِّصَ
ٱلْمُحْتَمِينَ بِيَمِينِكَ مِنَ ٱلْقَائِمِينَ عَلَيْهِمْ.
٨ ٱحْفَظْنِي كَحَدَقَةِ ٱلْعَيْنِ. تَحْتَ ظِلِّ
جَنَاحَيْكَ ٱسْتُرْنِي ٩ مِنْ وَجْهِ ٱلْأَشْرَارِ
ٱلَّذِينَ يُخْرِبُونَنِي. أَعْدَائِي ٱلْأَشِدَّاءُ
يَكْتَنِفُونَ نَفْسِي. ١٠ قَدْ أَغْلَقُوا شَحْمَهُمْ.
بِأَفْوَاهِهِمْ تَكَلَّمَتْ بِٱلْكِبْرِيَاءِ. ١١ قَدْ
صَارُوا ٱلْآنَ مُحِيطِينَ بِخَطَوَاتِنَا. يَضَعُونَ
أَعْيُنَهُمْ لِلْمَيْلِ إِلَى ٱلْأَرْضِ. ١٢ مَثَلُهُ كَأَسَدٍ
يَشْتَهِي ٱلْفَرِيسَةَ، وَكَشِبْلِ أَسَدٍ يَقْعُدُ فِي
ٱلْمَكَامِنِ.

٦ ٱلْمَاشِي بِٱلْكَمَالِ وَيَصْنَعُ ٱلْبِرَّ، وَٱلْمُتَكَلِّمُ
بِٱلصِّدْقِ فِي قَلْبِهِ. ٣ لَا يَشِي بِلِسَانِهِ، لَا
يَصْنَعُ بِصَاحِبِهِ سُوءًا، لَا يَحْمِلُ عَارًا عَلَى
قَرِيبِهِ. ٤ فِي عَيْنَيْهِ ٱلرَّذِيلُ مَرْذُولٌ، وَلٰكِنَّهُ
يُمَجِّدُ خَائِفِي ٱلرَّبِّ. ٱلَّذِي حَلَفَ لِلشَّرِّ
وَلَمْ يَرْجِعْ. ٥ فِضَّتَهُ لَمْ يُعْطِ بِٱلرِّبَا، وَعَلَى
ٱلْبَرِيءِ لَمْ يَأْخُذْ رَشْوَةً. ٱلَّذِي يَصْنَعُ هٰذَا لَا
يَتَزَعْزَعُ إِلَى ٱلدَّهْرِ.

١٧ صَلَاةٌ لِدَاوُدَ. ٱسْمَعْ يَا رَبُّ ٱلْبِرَّ. أَصْغِ
إِلَى صُرَاخِي. ٱنْصِتْ إِلَى صَلَاتِي ٱلَّتِي لَيْسَتْ
بِشَفَتَيْ غِشٍّ. ٢ مِنْ قُدَّامِكَ لِيَخْرُجْ قَضَائِي.
عَيْنَاكَ تُبْصِرَانِ ٱلْمُسْتَقِيمَاتِ. ٣ جَرَّبْتَ قَلْبِي
وَتَعَهَّدْتَهُ لَيْلًا. مَحَّصْتَنِي وَلَمْ تَجِدْ فِيَّ
ٱخْتِرَاعًا. لَا يَتَعَدَّى فَمِي. ٤ مِنْ جِهَةِ أَعْمَالِ
ٱلنَّاسِ بِكَلَامِ شَفَتَيْكَ أَنَا ٱحْتَرَزْتُ مِنْ
طُرُقِ ٱلْمُخْرِبِ. ٥ ثَبِّتْ خَطَوَاتِي فِي سُبُلِكَ
فَلَا تَتَزَعْزَعَ أَقْدَامِي. ٦ أَنَا دَعَوْتُكَ لِأَنَّكَ
تَسْتَجِيبُنِي يَا ٱللهُ. أَمِلْ أُذُنَكَ إِلَيَّ ٱسْمَعْ
كَلَامِي. ٧ بَيِّنْ عَجَائِبَ رَحْمَتِكَ يَا مُخَلِّصَ
ٱلْمُحْتَمِينَ بِيَمِينِكَ مِنَ ٱلْقَائِمِينَ عَلَيْهِمْ.
٨ ٱحْفَظْنِي كَحَدَقَةِ ٱلْعَيْنِ. تَحْتَ ظِلِّ
جَنَاحَيْكَ ٱسْتُرْنِي ٩ مِنْ وَجْهِ ٱلْأَشْرَارِ
ٱلَّذِينَ يُخْرِبُونَنِي. أَعْدَائِي ٱلْأَشِدَّاءُ
يَكْتَنِفُونَ نَفْسِي. ١٠ قَدْ أَغْلَقُوا شَحْمَهُمْ.
بِأَفْوَاهِهِمْ تَكَلَّمَتْ بِٱلْكِبْرِيَاءِ. ١١ قَدْ
صَارُوا ٱلْآنَ مُحِيطِينَ بِخَطَوَاتِنَا. يَضَعُونَ
أَعْيُنَهُمْ لِلْمَيْلِ إِلَى ٱلْأَرْضِ. ١٢ مَثَلُهُ كَأَسَدٍ
يَشْتَهِي ٱلْفَرِيسَةَ، وَكَشِبْلِ أَسَدٍ يَقْعُدُ فِي
ٱلْمَكَامِنِ.

כִּי אִם־בְּנֵי אֵל חָי׃ כִּי אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים
וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח אָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם אֶקְצֹף כִּי
רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטֶף וְנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃ עֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַךְ
אַסְתִּר וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ
וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם
שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר רָפָא לוֹ׃ וּרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ כִּי
הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וְגָרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי
לָרְשָׁעִים׃ קְרָא בַגָּרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד
לְעַמִּי פִּשְׁעָם וְלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ אֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת
דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב
יִשְׁאֲלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃ לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא
רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹם חֶפְצְכֶם וְכָל־עַצְּבֵיכֶם
תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וְלַהַךְ רֶשַׁע בְּאֶגְרֹפ כֹּחַ לֹא־תָצוּמוּ
כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר יָצִיעַ הֲלָזֶה
תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ הֲלֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת
רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃
הֲלֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם
וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ
מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃ אָז תִּקְרָא
וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע
וְדֹבֶר אָוֶן׃ וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נִעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ
אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהַשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת
נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וְכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא
יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּחוֹנֵן וְקֹרָא
לְךָ גֹּדֵר פָּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ
עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד
וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל־
יְהוָה וְהַרְכִּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי
פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא הִכְבִּיד אָזְנוֹ
מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי אִם־עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵיכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאתֵיכֶם
הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בְדָם וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶם
בָּעָוֹן שְׂפָתֵיכֶם דִּבְּרוּ שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָתָה תָהְגֶּה׃ אֵין־קוֹרֵא בְצֶדֶק
וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בְּטוֹחַ עַל־תֹּהוּ וְדַבֵּר שָׁוְא הָרָה עָמָל וְיָלַד אָוֶן׃
בֵּיצֵי פֶתֶן בָּקָעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יֶאֱרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַצָּפוּן
תִּפָּקַע לְשִׁפְעֹנִי׃ קוּרֵיהֶם לֹא יִהְיוּ לִבֶגֶד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם
מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי אָוֶן וּפֹעַל חָמָס בְּכַפֵּיהֶם׃ רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּן וְיְמַהֲרוּ
לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וְשֶׁבֶר בִּמְסִלוֹתָם׃
דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵימוֹ עִקְּשׁוּ לָהֶם
כָּל־דּוֹרֵךְ בָּהֶם לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃ עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ
צְדָקָה נְקַוֶּה־אוֹר וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת וּבָאֲפֵלָה נְהַלֵּךְ׃ נְגַשְׁשָׁה כָעִוְרִים
קִיר וְכָאֵין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַּנֶּשֶׁף כַּנְּשָׁפִים בַּמְּרִיאוֹת כַּמֵּתִים׃
נָהֲמוּ כֻלָּנוּ כַּדֻּבִּים וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה קִוִּינוּ לְמִשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה
רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃ כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ כִּי פְשָׁעֵינוּ
עִמָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ אֲשֶׁר יְדַעְנָם׃ פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחֲרֵי
אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר עֹשֶׁק וְסָרָה הָרוֹ מִלֵּב יָגוֹ וְשֶׁקֶר׃ וַיִּרְא יְהוָה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו
כִּי אָפֵס מִשְׁפָּט׃ וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּתְמַהּ כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ
זְרוֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ צֶדֶק כַּשִּׁרְיוֹן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה
בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם תִּכָּסוּת וַיַּעְטֹף כַּמְעִיל קִנְאָה׃ כְּמַעֲשׂוּ כְּמַעֲשׂוּ
יְשַׁלֵּם חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאוֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם׃ וְיָרְאוּ מִמַּעֲרָב
אֶת־שֵׁם יְהוָה וּמִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי יָבוֹא כַּנָּהָר צַר רוּחַ יְהוָה
נֹסֵס בּוֹ׃ וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃ וַאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא
יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח׃ כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה
אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם
לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ זַרְחֵךְ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ
לָךְ בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וּבְנוֹתַיִךְ עַל־צַד תֵּאָמַנָה׃ אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וְפָחַד
וְרָחַב לִבָּךְ כִּי יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבוֹא לָךְ׃ שִׁפְעַת גְּמַלִּים
תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבוֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלּוֹת
יְהוָה יְבַשֵּׂרוּ׃ כָּל־צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֵךְ יַעֲלוּ
לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר׃ מִי אֵלֶּה כָּעָב תָּעוּפֶינָה וּכְיוֹנִים
אֶל־אֲרֻבֹּתֵיהֶם׃ כִּי־לִי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשׁוֹנָה לְהָבִיא
בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם וְזְהָבָם אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
כִּי פֵאֲרֵךְ׃ וּבָנוּ בְנֵי נֵכָר חוֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֵךְ כִּי בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ
וּבְרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ׃ וְפָתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ
לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וְהוּבָלֵיהֶם נִהֲגִים׃ כִּי הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא
יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ׃ כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא בְּרוֹשׁ תְּאַשּׁוּר
וְתֹפָר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד׃ וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוּחֵי
בְנֵי מְעַנַּיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל־כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל־מְנַאֲצָיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יְהוָה
צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ לִגְאוֹן
עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר׃ וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְשַׁד מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ כִּי
אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃ תַּחַת הַנְּחוּשָׁה אָבִיא זָהָב וְתַחַת
הַבַּרְזֶל אָבִיא כָּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל וְשַׂמְתִּי
פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה׃ לֹא יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וְשֶׁבֶר
בִּגְבוּלָיִךְ וְקָרָאתְ יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה׃ לֹא יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד
הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא יָאִיר לָךְ וְהָיָה יְהוָה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם
וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ׃ לֹא יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וִירֵחֵךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יִהְיֶה־
לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ׃ וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ
נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃ הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם
אֲנִי יְהוָה בְּעִתָּהּ אָחִישֶׁנָּה׃ רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי
לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים
פְּקַח־קוֹחַ׃ לִקְרֹא שְׁנַת־רָצוֹן לַיהוָה וְיוֹם נָקָם לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבֵלִים׃
לָשׂוּם לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת אֲבֶל
מְעִיל תְּהִלָּה תַּחַת רוּחַ כֵּהָה וְנִקְרְאוּ לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק מַטַּע יְהוָה לְהִתְפָּאֵר׃
וּבָנוּ בָּנִים חָרְבוֹת עוֹלָם שֹׁמְמוֹת רִאשֹׁנִים יָקִימוּ וְחָרְבוֹת עָרִים יְחַדְּשׁוּ
שֹׁמְמוֹת דּוֹר וָדוֹר׃ וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם וּבְנֵי נֵכָר אִכָּרֵיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם׃
וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוָה תֵּאָמֵרוּ מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ תֵּאָמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תֹּאכֵלוּ
וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ׃ תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וְכְלִמָּה צָהֳלוּ חֶלְקָם עַל־כֵּן
בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט
שֹׂנֵא גָזֵל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְעֻלָּתָם בֶּאֱמֶת וּבְרִית עוֹלָם אכרות [אֶכְרֹת] לָהֶם׃
וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם
זֶרַע בֵּרַכָם יְהוָה׃ שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהָי כִּי הִלְבִּישַׁנִי
בִּגְדֵי יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלֶיהָ׃
כִּי כְאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ וּכְגִנָּה זְרוּעֶיהָ תַּצְמִיחַ כֵּן אֲדֹנָי יְהוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה
וּתְהִלָּה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם׃ לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוֹט
עַד־יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר׃ וְרָאוּ גוֹיִם צִדְקֶךָ וְכָל־מְלָכִים
כְּבוֹדֶךָ וְנִקְרָא לְךָ שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְּבֹנוּ׃ וְהָיִיתָ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת
בְּיַד יְהוָה וְצָנִיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהָיִךְ׃ לֹא יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֵךְ לֹא
יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לָךְ יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ וּלְאַרְצֵךְ בְּעוּלָה כִּי חָפֵץ יְהוָה בָּךְ
וְאַרְצֵךְ תְּבֻעָל׃ כִּי יִבְעַל בָּחוּר בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ וּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ׃ עַל חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל־הַיּוֹם וְכָל־
הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת־יְהוָה אַל־דֳּמִי לָכֶם׃ וְאַל־תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ
עַד יְכוֹנֵן וְעַד יָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ
עֻזּוֹ אִם־אֶתֵּן אֶת־דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבָיִךְ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ
אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ׃ כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת
קָדְשִׁי׃ עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְלוּ מֵאֶבֶן
הָרִימוּ נֵס עַל־הָעַמִּים׃ הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה
יֶשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ וְקָרְאוּ לָהֶם עַם הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה
וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נֶעֱזָבָה׃ מִי זֶה בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה זֶה
הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצֶדֶק רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מַדּוּעַ אָדֹם
לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ בְּגַת׃ פּוּר דָּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין אִישׁ אִתִּי וָאֶדְרְכֵם
בְּאַפִּי וָאֲרְמְסֵם בַּחֲמָתִי וַיִּזַּה נִצְחָם עַל־בִּגְדִי וְכָל־מַדָּי אֶגְאָלְתִּי׃ כִּי יוֹם נָקָם
בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה׃ וָאַבִּיטָה וְאֵין עוֹזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵמָה וְאֵין סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע לִי
זְרוֹעִי וַחֲמָתִי הִיא סְמָכָתְנִי׃ וָאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וָאַשְׁכִּרֵם בַּחֲמָתִי וָאוֹרִד לָאָרֶץ
נִצְחָם׃ חַסְדֵי יְהוָה אַזְכִּיר תְּהִלּוֹת יְהוָה עַל כֹּל אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב חֲסָדָיו׃ וַיֹּאמֶר אַךְ עַמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ
וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ׃ בְּכָל־צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחָמְלָתוֹ
הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם׃ וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ וַיֵּהָפֵךְ
לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם בָּם׃ וַיִּזְכֹּר יְמֵי עוֹלָם מֹשֶׁה עַמּוֹ אַיֵּה הַמַּעֲלֵם מִיַּם אֶת־רֹעֵי
צֹאנוֹ אַיֵּה הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ׃ מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ
מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם׃ מוֹלִיכָם בַּתְּהֹמוֹת כַּסּוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכָּשֵׁלוּ׃
כַּבְּהֵמָה בַּבִּקְעָה תֵּרֵד רוּחַ יְהוָה תְּנִיחֶנּוּ כֵּן נָהָגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת׃
הַשְׁקִיפָה מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְּבֻל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הֲמוֹן
מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפָּקוּ׃ כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יָדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא
יַכִּירֵנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ׃ לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשִׁיחַ
לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃ לָמָה יָרְשׁוּ עַם־קָדְשְׁךָ צָרֵינוּ
בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ׃ הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא־מָשַׁלְתָּ בָּם לֹא נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם׃ לוּ־קָרַעְתָּ
שָׁמַיִם יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלוּ׃ כְּקַדַּח אֵשׁ מַסִּים תִּבְעַר אֵשׁ לְהוֹדִיעַ שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ
מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ׃ בְּעֹשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלוּ׃ וּמֵעוֹלָם
לֹא שָׁמְעוּ לֹא הִאֲזִינוּ עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ׃ פָּגַעְתָּ
שָׂשׂ וּפֹעֵל צְדָקָה בִּדְרָכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֵן אַתָּה קָצַפְתָּ וְנֶחֱטָא בָּם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ׃
וַנְּהִי כֻלָּנוּ כְּטָמֵא וְכִבֶגֶד עֶדִי כָּל־צְדָקוֹתֵינוּ וַנִּבֹּל כֻּלָּנוּ כֶּעָלֶה וַעֲוֹנֹתֵינוּ כָּרוּחַ
יִשָּׂאוּנוּ׃ וְאֵין קוֹרֵא בְשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ וַתְּמוֹגְגֵנוּ
בְּיַד עֲוֹנֹתֵינוּ׃ וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְיוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ׃
אַל־תִּקְצֹף יְהוָה עַד־מְאֹד וְאַל־לָנֶצַח תִּזְכֹּר עָוֹן הֵן הַבֶּט עַמְּךָ כֻּלָּנוּ׃ עָרֶיךָ הָיוּ
מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיְתָה יְרוּשָׁלַם שְׁמָמָה׃ בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ
הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ וְכָל־מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה׃ הַעַל־אֵלֶּה תִּתְאַפַּק יְהוָה תַּחֲרַשׁ וְתְעַנֵּנוּ
עַד־מְאֹד׃ נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאֲלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשׁוּנִי אָמַרְתִּי הִנֵּנִי הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא
קָרָא בִשְׁמִי׃ פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב אַחַר מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם׃
הָעָם הַמַּכְעִיסִים פָּנַי תָּמִיד זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים עַל־הַלְבֵנִים׃ הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים
וּבַנְּצוּרִים לָלִינוּ הָאֹכְלִים בְּשַׂר־הַחֲזִיר וּמְרַק פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם׃ הָאֹמְרִים קְרַב־לְךָ אַל־תִּגַּשׁ
בִּי כִּי קִדַּשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת כָּל־הַיּוֹם׃ הִנֵּה כָתוּב לְפָנַי לֹא אֶחֱשֶׁה כִּי
אִם־שִׁלַּמְתִּי וְשִׁלַּמְתִּי אֶל־חֵיקָם׃ עֲוֹנֹתֵיכֶם וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר
קִטְּרוּ עַל־הֶהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמָדַדְתִּי פָעֳלָתָם רִאשֹׁנָה עַל־חֵיקָם׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכֹּל וְאָמַר אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ וְעָשִׂיתִי כֵּן
לְמַעַן עֲבָדַי בִּלְתִּי הַשְׁחִית אֶת־כֹּל׃ וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרַי וּבְחִירַי
יִירָשֻׁנָּה וְעֲבָדַי שָׁם׃ וְהָיָה הַשָּׁרוֹן לְנָוֶה צֹאן וְעֵמֶק עָכוֹר לְרֵבֶץ בָּקָר לְעַמִּי הַדֹּרְשׁוּנִי׃
וְאַתֶּם הָעֹזְבִים אֶת־יְהוָה הַשְּׁכֵחִים אֶת־הַר קָדְשִׁי הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים
לִמְנִי מְמָסָךְ׃ וּמִנִּיתִי אֶתְכֶם לַחֶרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרְתֶּם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ
וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃ הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב לֵב וְאַתֶּם תִּזְעֲקוּ מִכְּאֵב לֵב וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ תְּיַלֵּילוּ׃
וְהִנִּחֲתֶם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי וְהֵמִיתְךָ אֲדֹנָי יְ

6 קומה יהוה אלהי צבאות | אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים
אל תחן כל בגדי און סלה׃ | 7 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃
8 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ | ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃
9 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃ | 10 אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי׃
11 אל תהרגם פן ישכחו עמי הנידמו בחילך והורידמו מגננו אדני׃ | 12 חטאת פיהמו דבר שפתימו ונלכדו בגאונם
ומאלה ומכזב יספרו׃ | 13 כלה בחמה כלה ואינמו׃ וידעו כי אלהים מושל ביעקב׃
14 לאפסי הארץ סלה׃ | ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃
15 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו׃ | 16 ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך
כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃ | 17 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי׃

18 כי לא בזבח תרצה ואתנה עולה לא תרצה׃ *זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃ היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם׃ אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃

53 למנצח על מחלת משכיל לדויד׃ באת דואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא דויד בית אחימלך׃ *למה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃ הוות תחשב לשונך כתער מלמד רמיה׃ אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃ אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃ גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו ולא׃ הן האיש לא ישים אלהים מעזו ויבטח ברב עשרו יתעז במותו׃ ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ אודך לעולם כי עשית ואקוה כי טוב נגד חסידיך׃

54 למנצח בנגינות משכיל לדויד׃ בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דויד מסתתר עמנו׃ אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃ אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃ כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃ הן אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃ ישב הרע לשררי בצמיתך הכחידם׃ בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃ כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

55 למנצח בנגינות משכיל לדויד׃ האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃ הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והמיתי׃ מקול אויב מפני עשק רשע כי יטו עלי און ובזעם יתנרמו לי׃ לבי חלי בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃ יראה ורעדה תבאני ותכסני פלצות׃ ואמר מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃ הנה ארחיק נד אלין במדבר סלה׃ אחישה פלטי מרוח סערה׃ בלעם אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר׃ יומם ולילה יסבבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃ והות בקרבה ולא ימש מרחובה תוכה ומרמה׃ כי לא חרפני אויב ואשא לו לא משנאי עלי התגדיל ממני ואסתר׃ ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃ אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך׃ יבא מות עליהם וירדו חיים שאולה כי רעות במגוריהם בקרבם׃ אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃ ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה אעוה קולי׃ פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃ ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר לא חלופים לו ולא יראו אלהים׃ שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃ חלקו חמאת פיו ומרחו מלחמה שלו׃ רכו משמן דבריו והמה פתחות׃ השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק׃ ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם׃ ואני אבטח בך׃

56 למנצח על יונת אלם רחקים לדויד לתם׃ בתפש פלשתים אתו בגת׃ חנני אלהים כי שאפני אויב כל היום לחם׃ שררי כל היום יהתללו כי רבים לחמים לי מרום׃ יום אירא אני אליך אבטח׃ באלהים אהלל דברו כל היום עלי לרעה כל מחשבותם׃ יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ על אין מלטם באף עמים אלהים ירד׃ נדדי ספרת אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי׃ באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה לי אדם׃ עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃ כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

57 למנצח אל תשחת לדויד מכתם בברחו מפני שאול במערה׃ חנני אלהים חנני כי בך חסתה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות׃ אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃ ישלח משמים ויושיעני חרף שאי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני אדם שנים חניתם וחרבותם ולשונם חרב חדה׃ רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃ רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שוחה נפלו בתוכה סלה׃ נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃ עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃ אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃ רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃

58 למנצח אל תשחת לדויד מכתם׃ האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם׃ אף בלב עולות תפעלון חמס ידיכם תפלסון׃ זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃ חמתם כדמות חמת נחש כמו פתן חרש אזנו׃ אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חבר מכשף׃ אלהים שברם בפיהם מלתעות כפירים יהוה נתץ׃ יתמגו כמים ילכו לשלח דרכו יעלסו חציו׃ כמו שבלול תמס תלך נפל אשת בל חזו שמש׃ בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי כסערה שמאלה׃ ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ בדם הרשע׃ ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃

59 למנצח אל תשחת לדויד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו׃ הצילני מאויבי אלהי משגבי מקמי תשגבני׃ הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני׃ כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה׃ בלי עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה׃ ואתה יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה׃ ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃ עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃ אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי׃ אל תהרגם פן ישכחו עמי הנידמו בחילך והורידמו מגננו׃ חטאת פימו דבר שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה ומכזב יספרו׃ כלה בחמה כלה ואינמו׃ וידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה׃ ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ המה יתודדו לאכל אם לא ישבעו וילינו׃ ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃ עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי׃

60 למנצח על שושן עדות מכתם לדויד׃ לתלמד׃ בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא המלח שנים עשר אלף׃ אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת עמנו שבתה׃ הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה׃ הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה׃ נתתה לירא נסים להתנוסס מפני קשט סלה׃ למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃ אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי׃ מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום׃ הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃ הבה עזרת מצר כי שוא תשועת אדם׃ באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

61 למנצח בנגינת לדויד׃ שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי׃ מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבבי בצור ירומני תנחני׃ כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב׃ אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה׃ כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך׃ ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר עד דר׃ ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מנו יצרו׃ כן אזמרה שמך עד לשלם נדרי יום יום׃

62 למנצח לידותון מזמור לדויד׃ אך אל דומיה נפשי מאתו ישועתי׃ אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט׃ עד אנה תהותתון על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה׃ אך משאתו יועצים לכזב יברכו בפיהם ובקרבם יקללו סלה׃ אך אל דומי נפשי כי מאתו תקותי׃ אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט׃ על אלהים ישועתי וכבודי צור עזי מחסי אלהים׃ בטחו בו כל עת עמים שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה׃ אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחדו׃ אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו׃ חיל כי ינוב אל תשיתו לב׃ אחת דבר שתים זו שמעתי כי עז לאלהים׃ ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו׃

63 מזמור לדויד בהיותו במדבר יהודה׃ אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים׃ כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך׃ כי טוב חסדך מחיים שפתי ירננו׃ כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי׃ כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רנות יהלל פי׃ אם זכרתיך על משכבי באשמרות הגיתי בך׃ כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן׃ דבקה נפשי אחריך תמכה ימינך׃ והמה לשואה יבקשוה יבאו בתחתיות הארץ׃ יגירוהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו׃ והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר׃

64 למנצח שיר לדויד׃ שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תנצר חיי׃ תסתרני מסוד מרעים מרגש פעלי און׃ אשר שננו כחרב לשונם דרכו חץ דבר מר׃ לירות בתמים פתאם יורוהו ולא ייראו׃ יחזקו למו דבר מר יספרו לטמן מוקשים אמרו מי יראנו׃ יחפשו עולות תמנו חפש מחשבת איש ולב עמק׃ ויורם אלהים חץ פתאם היו מכותם׃ ויכשילוהו עליהם לשונם יתנדדו כל ראה בם׃ ויראו כל אדם וישמעו מעשה אלהים ומשכילו׃ ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב׃

65 למנצח מזמור לדויד שיר׃ לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר׃ שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו׃ דברי עונות גברו מנו פשעינו אתה תכפרם׃ אשרי תבחר ותקרב ישכן חצרותיך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך׃ נורא בצדקות תענינו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים׃ מכין הרים בכחו נאזר בגבורה׃ משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים׃ ויראו יושבי קצות מאתותיך מוצאי בקר ערב תרנין׃ פקדת הארץ ותשקדה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן תכינה׃ רוה נחתיה משקה גדודיה במלבה בגשמים תחילנה צמחה תברך׃ עטרת שנת טובך ומעגליך ידשנו טל׃ ירעפון נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה׃ לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר ירעו׃ אף יריעו ישירו׃

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ׃ זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו׃ אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך אויביך׃ כל הארץ תשתחוה לך ותזמרו לך יזמרו שם סלה׃ לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם׃ הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו׃ משל בגבורתו לעולם עיניו בגוים הצרורים אל ירומו סלה׃ ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו׃ השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו׃ כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף׃ הבאתנו במצוד הנחת מוצקה בחלצינו׃ רכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה׃ אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי׃ אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי׃ עולות מרים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה׃ לכו שמעו וספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי׃ אליו פי קרא ורומם תחת לשוני׃ אם ראיתי בלבבי אל ישמע אדני׃ אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי׃ ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מעמי׃

67 למנצח בנגינות מזמור שיר׃ אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃ לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃ יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃ יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃ יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ׃

68 למנצח לדויד מזמור שיר׃ יקום אלהים יפוצו אויביו וינסו משנאיו מפניו׃ כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים׃ וצדיקים ישמחו יעלזו לפני אלהים וישישו בשמחה׃ שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו׃ אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו׃ אלהים מושיב יחידים במבדים מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה׃ אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה׃ ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל׃ גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה׃ חיותך יישבו בה תכין בטובך לעני אלהים׃ אדני יתן אמר המבשרות צבא רב׃ מלכי צבאות ידודון ידודון ונות בית תחלק שלל׃ אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברתיה בירקרק חרוץ׃ בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון׃ הר אלהים הר בשן הר גבנני הר בשן׃ למה תרצדון הרים גבנני הר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח׃ רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש׃ עלית למרום שבית לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים׃ ברוך אדני יום יעמס לנו האל ישענו סלה׃ אל לנו אל להושיעות ולאדני יהוה למות׃ אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמתיו׃ אמר אדני משבן אשיב מצלות ים׃ למען תמחץ רגלך בדם לשון כלבך מן אויבים לו׃ ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי הלכי במקדש׃ קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות׃ במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל׃ שם בנימין צעיר רדמם שרי יהודה רגמתם שרי זבולן שרי נפתלי׃ צוה אלהיך עזה אלהים זו פעלת לנו׃ מהיכלך על ירושלם לך יובלו מלכים׃ גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף פזרי עמים קרבות יחפצו׃ יאתו חשמנים מצרים כוש תרים ידיה לאלהים׃ ממלכות הארץ שירו לאדני זמרו סלה׃ לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז׃ תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים׃ נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים׃

69 למנצח על שושנים לדויד׃ הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש׃ טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני׃ יגעתי בקראי נחרה גרוני כלו עיני מיחל לאלהי׃ רבו מששי חנם אויבי צמיתי עצמותי אשר גזלתי אז אשלם׃ אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו׃ אל יבשו בך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בך אלהי ישראל׃ כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני׃ זר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי׃ כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חרפיך נפלו עלי׃ ואכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי׃ ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל׃ בי שיחו ישבי שער ונגינות שותי שכר׃ ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך׃ הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי ומעמקי מים׃ אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה׃ ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי׃ ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני׃ קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני׃ אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי׃ חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנודים ואין ולמנחמים ולא מצאתי׃ ויתנו בבלעי לאכלה ולצמאי יהוה׃ יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש׃ תחשכנה עיניהם מראות וחלציהם תמיד המעד׃ שפך עליהם זעמך וחרון אפך יגיגם׃ תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב׃ כי אשר אתה הכית רדפו ואל חלל יוסיפו׃ תן עון על עונם ואל יבאו בצדקתך׃ ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו׃ ואני עני וכאב ישועתך אלהים תשגבני׃ אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה׃ ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס׃ ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם׃ כי שמע אל אביונים ואת אסיריו לא בזה׃ יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רומש בם׃ כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה׃ וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה׃

70 למנצח לדויד להזכיר׃ אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה׃ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וחפרו חפצי רעתי׃ ישבו על עקב בשתם האמרים האח האח׃ ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי תשועתך׃ ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר׃

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם׃ בצדקתך תפלטני והצילני הטה אלי אזנך והושיעני׃ היה לי לצור מעון לבוא תמיד צויתה להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה׃ אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול ומחומש׃ כי תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי׃ עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי׃ תהלתי תמיד בך׃ כמופת היתי לרבים ואתה מחסי עז׃ תמלא פי תהלתך כל היום תפארתך׃ אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני׃ כי אמרו אויבי לי ושמרי נפש נועדו יחדו׃ לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשו כי אין מפליט׃ אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה׃ יבשו כלו מושטני שטן יעטו חרפה ובשת מבקשי רעתי׃ ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך׃ פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי מספרות׃ אבוא בגבורות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך׃ אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך׃ וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרוע לדור לכל יבוא גבורתך׃ וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך׃ אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחיני ומתהומות הארץ תעלני תרבה גדלתי ותסב תנחמני׃ גם אני בכלי נבל אודך אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל׃ תרנינה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית׃ גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי׃

72 לשלמה אלהים משפטיך תן למלך וצדקתך לבן מלך׃ ידין עמך בצדק ועניך במשפט׃ ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה׃ ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק׃ ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים׃ ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ׃ יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח׃ וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ׃ לפניו יכרעו ציים ואויביו עפר ילחכו׃ מלכי תרשיש ואיים מנחה יקריבו מלכי שבא וסבא אשכר יגישו׃ וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו׃ כי יציל אביון משוע ועני ואין לו עזר׃ יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע׃ מתוך ומחמס יגאל נפשם ויקר דמם בעיניו׃ וחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנו׃ יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ׃ יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו׃ ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה פלאות לבדו׃ וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׃ כלו תפלות דויד בן ישי׃

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב׃ ואני כמעט נטו רגלי כמעט שפכו אשרי׃ כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה׃ כי אין חרצבות למותם ובריא אולם׃ בעמל אנוש לא יהיו ונגע באדם לא ינגעו׃ לכן גאותם תחזיק כמו יעטף חמס למו׃ יצא מחלב עינמו עברו מלבות לב׃ יפיעו וידברו ברע עשק ממרום ידברו׃ שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ׃ לכן ישוב עמו הלום ומי מלא ימצו למו׃ ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון׃ הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל׃ אך לריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי׃ והייתי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים׃ אם אמרתי אספרה כהם הנה דור בניך בגדתי׃ ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני׃ עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם׃ אך בחלקות תשיתם הפלתם למשואות׃ איך היו לשמה כרגע תמו ספו מבהלות׃ כחלום מהקיץ אדני בעירך צלמם תבזה׃ כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתנן׃ ואני בער ולא אדע בהמות היתי עמך׃ ואני תמיד עמך אחזת בימין ידי׃ בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני׃ מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ׃ כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם׃ כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה כל זונה ממך׃ ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך׃

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך׃ זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו׃ הרימה פעמיך למשואות נצח כל הרע אויב בקדש׃ שאגו צרריך בקרב מועדך שמו אותותם אותות׃ יודע כמעלה בסבך עצים קרדמות׃ ועתה פתוחיה יחדו בגרזן ובפטיש יהרסונה׃ שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך׃ אמרו בלבבם נינם יחדו שרפו כל מועדי אל בארץ׃ אותתינו לא ראינו אין עוד נביא ואין אתנו יודע עד מה׃ עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח׃ למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה׃ ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ׃ אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים׃ אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים׃ אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן׃ לך יום אף לך אף אתה הכינות מאור ושמש׃ אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם׃ זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך׃ אל תתן לחית נפש תורך חיות עניך אל תשכח לנצח׃ הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס׃ אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך׃ קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום׃ אל תשכח קול צורריך שאון קמיך עלה תמיד׃

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר׃ הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך׃ כי אקח מועד אני מישרים אשפוט׃ נמוגים ארץ וכל יושביה אני תכנתי עמודיה סלה׃ אמרתי להוללים אל תהללו ולרשעים אל תרימו קרן׃ אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק׃ כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הר׃ כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים׃ כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ׃ ואני אגיד לעולם אזמרה לאלהי יעקב׃ וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרני צדיק׃

76 למנצח בנגינות מזמור שיר לאסף׃ נודע באלהים ביהודה בישראל גדול שמו׃ ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון׃ שם שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה׃ נאור אתה אדיר מהרי טרף׃ אשמו כל אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי החיל ידיהם׃ מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס׃ אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך׃ משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה׃ בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי הארץ סלה׃ כי חמת אדם תודך שארית חמות תחגר׃ נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא׃ יבצר רוח נגידים נורא הוא למלכי ארץ׃

77 למנצח על ידותון לאסף מזמור׃ קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי׃ ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה נחם נפשי׃ אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה׃ אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר׃ חשבתי ימים מקדם שנות עולמים׃ אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי׃ הלעולמים יזנח אדני ולא יוסיף לרצות עוד׃ אם לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר׃ הנשכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה׃ ואמר חלותי היא שנות שמאל עליון׃ אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך׃ והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה׃ אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים׃ אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך׃ גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה׃ ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות׃ זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו׃ קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש׃ בים דרכך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו׃ נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן׃

78 משכיל לאסף הקשיבה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי׃ אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם׃ אשר שמעונו ונדעם ואבותינו ספרו לנו׃ לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזו ונפלאותיו אשר עשה׃ ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם׃ למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם׃ וישימו בה אלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו יצרו׃ ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין לבו ולא נאמן את אל רוחו׃ בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב׃ לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת׃ וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם׃ נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען׃ בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד׃ וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש׃ יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה׃ ויוצא נוזלים מסלע וירד כנהרות מים׃ ויוסיפו עוד לחטא למרות עליון בציה׃ וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם׃ וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר׃ הן הכה צור ויזובו מים ונחלים יצפו אף לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו׃ לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם עלה יעלה באף׃ כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו׃ ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח׃ וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו׃ לחם אבירים אכל איש צדה שלח להם לשבע׃ יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן׃ וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ים עוף כנף׃ ויפל בקרב מחניהם סביב למשכנותיהם׃ ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם׃ לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם׃ ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכרע׃ בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו׃ ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה׃ אם הרגם וידרשוהו ושבו ושחרו אל׃ ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם׃ ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו׃ ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו׃ והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו׃ ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב׃ כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון׃ וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו׃ לא זכרו את ידו יום אשר פדם מן צר׃ אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען׃ ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון׃ ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם׃ ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה׃ יהרג בברד גפנם ושקמתם בחנמל׃ ויסגר לברד בהמתם ומקניהם לרשפים׃ ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים׃ יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם ואת חייהם לדבר הסגיר׃ ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם׃ ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר׃ וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים׃ ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו׃ ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה ויושב בשבטי ישראל באהליהם׃ ויבחנו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃ וישובו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה׃ ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו׃ שמע אלהים ויתעבר ויתעב מאד בישראל׃ ויטש משכן שלו אהל שכן באדם׃ ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר׃ ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר׃ בחוריו אכלה אש ובתולותיו לא הוללו׃ כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה׃ ויקץ כישן אדני כגבור משתרע מיין׃ ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו׃ ויגעל באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃ ויבחר בשבט יהודה את הר ציון אשר אהב׃ ויבן כרמים מקדשו כארץ יסדה לעולם׃ ויבחר בדויד עבדו ויקחהו ממכלאות צאן׃ מאחר עלות עם יעקב בנחלתו ישראל׃ ויהי רעם בתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם׃

79 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים׃ נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחית הארץ׃ שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר׃ היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כאש קנאתך׃ שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו׃ כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו׃ אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד׃ עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך׃ למה יאמרו בגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך׃ תבא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה׃ והשב לשכנינו שבעתים חרפתם אשר חרפוך אדני׃ ואנחנו עמך ו

18 שְׂפָתָי׃ * פְּקַח־לֹא וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר־אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם־עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ־אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה הֹ 33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט־לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל־אֶל־בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו וָ 41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז זָ 49 זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח חֵ 57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט טֵ 65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י יָ 73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ כָּ 81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל לָ 89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ מֵ 97 מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

נ נוּ 105 נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס סָ 113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע עָ 121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ פֵּ 129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי־פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ צָ 137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק קָ 145 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר רָ 153 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש שִׂ 161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִתְשׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת תָּ 169 תָּקָרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

13 שׂפתי. * ספרתי כל משפטי־פיך.
בדרך עדותיך שׂשׂתי כעל כל־הון.
14 בפקודיך אשיחה ואביטה אורחתיך.
בחקותיך אשתעשע לא אשכח דברך.
15 גמול עם־עבדך חיה ואשמרה דברך.
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.
16 גר אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך.
גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת.
17 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך.
גל ועלבון כי עדותיך נצרתי.
18 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך.
גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי.
19 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך.
דרכי ספרתי ותענני למדני את־חקיך.
20 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך.
דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך.
21 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי.
22 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני.
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.
23 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב.
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב.
24 הדריכני בנתיב מצותיך כי בה חפצתי.
הטה לבי אל־עדותיך ואל־בצע.
25 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני.
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך.
26 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים.
הנה פקודיך אתאוה בצדקתך חיני.
27 וחסדך יהוה יבואני תשועתך כאמרתך.
ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך.
28 ואל־תצל מפי דבר־אמת עד־מאד כי למשפטיך יחלתי.
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
29 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי.
ודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש.
30 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
ואשא כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.
31 זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתני.
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני.
32 זדים הליצוני עד־מאד מתורתך לא נטיתי.
זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם.
33 זעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
זמרות היו־לי חקיך בבית מגורי.
34 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
זאת היתה־לי כי פקודיך נצרתי.
35 חלק יהוה אמרתי לשמר דבריך.
חלית פניך בכל־לב חנני כאמרתך.
36 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך.
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
37 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי.
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך.
38 חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך.
חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני.
39 טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך.
טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
40 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי.
טוב־אתה ומטיב למדני חקיך.
41 טובה־לי כי עניתני למען אלמד חקיך.
טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף.
42 יסרוני ידיך ויעשוני הבינני ואלמדה מצותיך.
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.
43 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני.
יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.
44 יבואני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי.
יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיחה בפקודיך.
45 יאמרו־לי יראיך ויודעי עדותיך.
יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש.
46 יגעה נפשי לישועתך לדברך יחלתי.
עיני כלו לאמרתך לאמר מתי תנחמני.
47 כי־אהיה כנאד קיטור חקיך לא שכחתי.
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.
48 כרו־לי זדים שיחות אשר לא כתורתך.
כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.
49 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך.
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.
50 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
51 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
52 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
53 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
54 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
55 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
56 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
57 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
58 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
59 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
60 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
61 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
62 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
63 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
64 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
65 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
66 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
67 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
68 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
69 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
70 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
71 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
72 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
73 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
74 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
75 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
76 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
77 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
78 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
79 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
80 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
81 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
82 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
83 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
84 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
85 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
86 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
87 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
88 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
89 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
90 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
91 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
92 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
93 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
94 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
95 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
96 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
97 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
98 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
99 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
100 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
101 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
102 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
103 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
104 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
105 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
106 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
107 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
108 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
109 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
110 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
111 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
112 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
113 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
114 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
115 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
116 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
117 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
118 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
119 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
120 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
121 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
122 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
123 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
124 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
125 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
126 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
127 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
128 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
129 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
130 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
131 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
132 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
133 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
134 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
135 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
136 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
137 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
138 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
139 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
140 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
141 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
142 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
143 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
144 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
145 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
146 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
147 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
148 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
149 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
150 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
151 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
152 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
153 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
154 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
155 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
156 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
157 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
158 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
159 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
160 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
161 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
162 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
163 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
164 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
165 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
166 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
167 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
168 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
169 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
170 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
171 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
172 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
173 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
174 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
175 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
176 כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.
כי־אמרתך חיתני זאת עניי באבדי.

כְּאִמְרַת כָּסֶף צָרוּף׃ מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃ 140
צָרַפְתְּהוּ וְעַבְדְּךָ אֲהֵבוֹ׃ צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 141
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 142
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃ 143
קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 144
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃ קִדַּמְתִּי בַנְּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 145
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 146
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 147
קֵדַמְתִּי מֵנֹף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 148
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 149
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃ 150
רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמָּרְתְּךָ חַיֵּנִי׃ 151
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 152
רַבִּים רֹדְפַי וְצֹרְרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 153
רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ 154
רָאוּ עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה אֶת רִיבִי וּפְדֵנִי לְאִמָּרְתְּךָ חַיֵּנִי׃ 155
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 156
רַבִּים רֹדְפַי וְצֹרְרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 157
רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ 158
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 159
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 160
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 161
שָׂמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבוֹ מְאֹד׃ שָׁמַרְתִּי פִקֻּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃ 162
תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמָּרְתְּךָ הַצִּילֵנִי׃ 163
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ 164
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 165
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֻנִי׃ תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 166
תְּהִלָּה לְדָוִד׃ יְהוָה בְּצַר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃ 167
מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ 168
אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ 169
אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃ 170

כִּי לוֹ סִבָּה חִנָּם הִטְמִינוּ לִי שִׁיחָתָם׃ 7 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃ 8 וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח עֵינֵנוּ רָאָתָה׃ 9 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ 10 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לָרִיבִי׃ 11 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהַי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃ 12 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃ 13 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ 14 אָרִיעָה כְּרֵעַ כְּאֵבֶל אִמּוֹ קֹדֵר הִתְהַלָּכְתִּי׃ 15 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ 16 בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ 17 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃ 18 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ 19 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר מְשַׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃ 20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ יְדַמְּיוּן דִּבְרֵי מִרְמוֹת׃ 21 וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח רָאָתָה עֵינֵנוּ׃ 22 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ 23 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לָרִיבִי׃ 24 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהַי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃ 25 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃ 26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וְכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ 27 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הַחֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ 28 וְלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

ס פרק

ו יְהוָה אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
2 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
3 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתָי׃
4 שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
5 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃
6 יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃
7 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי׃
8 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃
9 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃
10 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

ז שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל־דִּבְרֵי כוּשִׁי בֶּן־יְמִינִי׃
2 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃
3 פֶּן־יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃
4 יְהוָה אֱלֹהַי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת אִם־יֶשׁ־עַוְלָה בְּכַפָּי׃
5 אִם־גָּמַלְתִּי שִׁלְמִי רָע וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃
6 יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי וְכבודִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃
7 קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעֶבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃
8 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃
9 יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי עָלָי׃
10 יִגְמָר־נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכוֹן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃
11 מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים הוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי־לֵב׃
12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם בְּכָל־יוֹם׃
13 אִם־לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלָּטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנָהּ׃
14 וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי־מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃
15 הִנֵּה יָחֶבַל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃
16 בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל׃
17 יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל־קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃
18 אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן׃

ח לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃
3 מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
4 כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃
5 מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃
6 וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃
7 תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת־רַגְלָיו׃
8 צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃
9 צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
10 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

ט לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
4 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃
5 כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃
6 גָּעַרְתָּ גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
7 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃
8 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
9 וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
10 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
11 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃
12 זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
13 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃
14 חָנֵּנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִמְרוֹמְמִי מִשְּׁעָרֵי מָוֶת׃
15 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃
16 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃
17 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע׃
18 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃
19 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד׃
20 קוּמָה יְהוָה אַל־יְעַז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃
21 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

י לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃
3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃
4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃
5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בְרָע׃
7 אָלָה פִיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃
9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃
10 יָדַךְ יָשְׁחַ וְקָפָח וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃
11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה לָנֶצַח׃
12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃
13 עַל־מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃
14 רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יֶעֱזָב חֵלְכָה יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃
15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃
16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל־אָרֶץ׃

יא לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נודי הָרָה כְּצִפּוֹר׃
2 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּאָפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃
3 כִּי הַשָּׁתוֹת יְהָרֹסְנָה צַדִּיק מַה־פָּעָל׃
4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃
5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
6 יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃
7 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

יב לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃

הַפְלֵא חַסְדֶּיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִקָּמִים בִּימִינֶךָ׃
8 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָשְׁדוּנִי אוֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃
10 חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃
11 אֲשֻׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃
12 דִּמְיוֹ כְּמוֹ טָרֶף לְאַרְיֵה וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃
13 קוּמָה יְיָ קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃
14 מִמְתִים יָדְךָ יְיָ מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָתָם לְעֹלְלֵיהֶם׃
15 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

למנצח לבני קרח מזמור׃
2 מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת׃
3 נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃
4 גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
7 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
9 יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע׃
12 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
13 יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

לבני קרח מזמור׃
2 רָצִיתָ יְיָ אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
3 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל חַטָּאתָם סֶלָה׃
4 אָסַפְתָּ כָּל עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
5 שׁוֹבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
6 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
7 הֲלוֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
8 הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃
9 אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְיָ כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
10 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
11 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
12 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
13 גַּם יְיָ יִתֵּן הַטּוּב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
14 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

קטו

4 כְּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ כֵּן יִהְיֶה׃ *יְיָ אַף־יְיָ
כִּי־אִם־בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
3 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ *לֹא
הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃
2 וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃ *אָהַבְתִּי
כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי
וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל
מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה
יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
6 שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ *שׁוּבִי נַפְשִׁי
לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃
9 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ *הֶאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה־אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃
13 כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ *נְדָרַי לַייָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ
בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
5 בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃ *הַלְלוּ
אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר
עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃
1 הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ *יֹאמַר־נָא
יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא בֵּית אַהֲרֹן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
6 יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ *יְיָ לִי בְּעֹזְרָי
וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ
בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוֹנִי גַם־סְבָבוּנִי
בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
וַייָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
15 קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים׃ *יְמִין יְיָ
עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃
17 לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ *יַסֹּר
יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק
אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ־בוֹ׃
21 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ *אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ׃ מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃
24 זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ *זֶה־הַיּוֹם
עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּה
יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּה יְיָ
הַצְלִיחָה נָּא׃ אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃ אָנָּה יְיָ
הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
יְיָ׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃
27 אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ׃ *אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים
עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג
בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃
אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

קיג

1 הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ׃ *יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי
לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת
יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃
4 בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ *הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס
הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הָהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃
הָהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי
אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר
אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃
9 לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ
עַל־אֲמִתֶּךָ׃ *לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם
כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ
אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־הָגוּ בִגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
13 יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ *יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם
הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
16 בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ *הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיד

1 בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃
*הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם
רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הָהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הָהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃
8 הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃
*לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ
עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם
כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ
אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־הָגוּ בִגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
12 יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ *יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם
הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
15 בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ *הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

10 * ועתה הנה בני עמון וגבל והר שעיר אשר לא נתת לישראל לעבר עליהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום׃
11 * והנה הם גמלים עלינו לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו׃
12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ולא נדע מה נעשה כי עליך עינינו׃
13 * וכל יהודה עמדים לפני ה׳ גם טפם נשיהם ובניהם׃
14 ויהי רוח ה׳ על יחזיאל בן זכריה בן בניה בן יעואל בן מתניה הלוי מן בני אסף בתוך הקהל׃
15 * ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר ה׳ לכם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי אם לאלהים׃
16 * מחר רדו עליהם הנה יעלו במעלה הציץ ומצאתם אותם בסוף הנחל נגד מדבר ירואל׃
17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת ה׳ עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם והי׳ עמכם׃
18 וישתחו יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני ה׳ להשתחות לה׳׃
19 * והלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים לשבח ה׳ אלהי ישראל בקול גדול למעלה׃
20 * וישכימו בבקר בבוקר ויצאו אל מדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו בה׳ אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו׃
21 ויועץ את העם ויעמד משוררים לה׳ ומהללים לתפארת קדש בצאת לפני החלוץ ואומרים הודו לה׳ כי לעולם חסדו׃

ומשפטיך ידעתי׃ יהוה׃ ידעתי כי־צדק
6 משפטיך ואמונה עניתני׃ * יהי־נא חסדך
לנחמני כאמרתך לעבדך׃ יבאו רחמיך
7 אלי ואחיה כי־תורתך שעשועי׃ יבשו זדים
כי־שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
8 יבואוני יראיך וידעי עדותיך׃ יהי־לבבי
תמים בחקיך למען לא אבוש׃ * כלתה
9 לתשועה נפשי לדברך יחלתי׃ כלו עיני
לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ כי־הייתי
10 כנאד בקרים חקיך לא שכחתי׃ כמה
ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
11 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
12 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
13 * כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי
14 פקודיך׃ כחסדך חיני ואשמרה עדות
15 פיך׃ * בנתיב מצותיך הדריכני כי־בו
חפצתי׃ נטה לבבי אל־עדותיך ואל־לא
16 אל־בצע׃ העבר עיני מראות שוא בדרכך
17 חיני׃ הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
18 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך
19 טובים׃ הנה פקודיך לתורתך חיני׃ * גר
אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו יהגה עבדך
24 בחקיך׃ גם עדותיך שעשועי אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ * דרכי
26 ספרתי ותענני למדני את־חקיך׃ דרך
27 פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ * הורני
יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ הבינני
ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב׃

15 ופעו נתיבותיך. * בשעשועיך אשיחה
אמרתך. אביטה אל שעיך ואשכח
4 דברך. * גמול על עבדך חיני ואשמרה
דברך. גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך. גר אנכי בארץ אל תסתר
ממני את מצותיך. גרסה נפשי לתאבה
17 את משפטיך בכל עת. * גערת זדים
ארורים השגים ממצותיך. גל ועלוני
ואביטה נפלאות מתורתך. גם כי
ישבו שרים בי עבדך ישיח בחקיך.
כי גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי.
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך.
דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך.
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך.
דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך.
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי.
דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני.
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.
הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב.
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי.
הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע.
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני.
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך.
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים.
הנה פקודיך לתורתך חיני בצדקתך.
ותבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך.
ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך.
ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטיך יחלתי.
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי.
ודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש.
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני.
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני.
זדים הליגוני עד מאד מתורתך לא נטיתי.
זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם.
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
זמירות היו לי חקיך בבית מגורי.
זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי.
חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
חליתי פני ברצותך בחנני כאמרתך.
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך.
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי.
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך.
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך.
חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני.
טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך.
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי.
טוב אתה ומטיב למדני את חקיך.
טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך.
טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי.
טוב לי כי עניתי למען אלמד את חקיך.
טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף.
יעשוני וכוננוני ידיך ויבינני ואלמדה מצותיך.
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני.
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.
יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי.
יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיחה בפקודיך.
ישובו לי יראיך וידעו עדותיך.
יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש.
כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני.
כי הייתי כנאוד בקיטור חקיך לא שכחתי.
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך.
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך.
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.
לעולם יהוה דברך נצב בשמים.
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד.
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי.
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני.
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.
לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי.
מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי.
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי.
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי.
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך.
מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני.
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר.
נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.
נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך.
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני.
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
נחלתי עדותיך לעולם כי שושון לבי המה.
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי.
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי.
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
סלית כל שוגים מחקיך כי תרמית שקרם.
סגי כל רשעי ארץ לסיגים חשבתי על כן אהבתי עדותיך.
סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי.
עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי.
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים.
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני.
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך.
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
פתח דבריך יאיר מבין פתאים.
פני חלית את פני כמשפט לאוהבי שמך.
פעמי כמתך הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך.
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך.
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
צרפתך מאד ועבדך אהבו.
צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשעי.
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה.
קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך.
קדמתי בנשף ואשוע לדבריך יחלתי.
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חיני.
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו.
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת.
קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם.
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי.
ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני.
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו.
רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני.
רבים רודפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי.
ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו.
ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי.
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי.
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך.
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי.
שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד.
שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך.
תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני.
תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני.
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני את חקיך.
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק.
תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי.
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי.
תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני.
תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.

526 ◦ ס ◦ ס ◦ ס

8 ۞ ۞ * ۞ ۞ ۞

וּבְיָדוֹ : וְעַתָּה כִּסְאֲךָ וְכִסְאוֹ נָכוֹן
מֵאָז הֲלוֹא מֵעוֹלָם אָתָּה : נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
5 יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם . * יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דָּכְיָם . מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם : אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה . עֵדֹתֶיךָ
נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְהוָה
לְאֹרֶךְ יָמִים :

94 1 אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ .
2 הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים .
עַד רְשָׁעִים יְהוָה עַד רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ .
3 יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי
4 אָוֶן . עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ .
אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ .
5 וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי
6 יַעֲקֹב . בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי
7 תַּשְׂכִּילוּ . הֲנָטַע אֹזֶן לֹא יִשְׁמָע אִם יוֹצֵר
8 עַיִן הֲלֹא יַבִּיט . הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ
9 הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת . יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת
10 אָדָם הֶבֶל הֵמָּה . אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ
יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ . לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי
רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת . כִּי לֹא יִטֹּשׁ
יְהוָה אֶת עַמּוֹ וְאֶת נַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב . כִּי
עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב .
מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם
פֹּעֲלֵי אָוֶן . לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט
שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי . אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי . בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי
תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי . הֲיִדְבָּק עִמְּךָ כִּסֵּא
הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עַל חֹק . יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק
וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ . וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב
וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי . וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם
וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ .

95 1 לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ .
2 נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ .
3 כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
4 אֱלֹהִים . אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת
5 הָרִים לוֹ . אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת
6 יָדָיו יָצָרוּ . בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה
7 לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ . כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ . הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ
8 תִּשְׁמָעוּ . אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם
9 מַסָּה בַּמִּדְבָּר . אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי
10 גַּם רָאוּ פָעֳלִי . אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר
וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ
11 דְרָכָי . אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן
אֶל מְנוּחָתִי .

96 1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל
2 הָאָרֶץ . שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ
3 מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ . סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ
4 בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו . כִּי גָדוֹל יְהוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים .
5 כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם
6 עָשָׂה . הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת
7 בְּמִקְדָּשׁוֹ . הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
8 הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז . הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו . הִשְׁתַּחֲווּ
9 לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ .
10 אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל
תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים . יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ .
11 יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי
12 יָעַר . לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ .

97 1 יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים .
2 עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן
3 כִּסְאוֹ . אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו .
4 הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ .
5 הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי
6 אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ . הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ
7 כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ . יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל
8 אֱלֹהִים . שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה . כִּי אַתָּה
9 יְהוָה עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל
10 כָּל אֱלֹהִים . אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר
נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם . אוֹר
11 זָרוּעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה . שִׂמְחוּ
12 צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ .

98 1 מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ .
2 הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה
3 צִדְקָתוֹ . זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ .
4 הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ .
5 זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה .
6 בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
7 יְהוָה . יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ .
8 נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ . לִפְנֵי
9 יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים .

99 1 יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
2 הָאָרֶץ . יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל
3 הָעַמִּים . יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא .
4 וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ . רוֹמְמוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ
5 הוּא . רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
6 קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ . מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל
7 יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם . בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ . יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
8 אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל
9 עֲלִילוֹתָם . רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ .

100 1 מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ .
2 עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה .
3 דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ
אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ . בֹּאוּ שְׁעָרָיו
4 בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ
5 שְׁמוֹ . כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר
וָדֹר אֱמוּנָתוֹ .

101 1 לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה
2 אֲזַמֵּרָה . אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא
אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי .
3 לֹא אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיָּעַל עֹשֵׂה
4 סָטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי . לֵב עִקֵּשׁ יָסוּר
5 מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע . מַלְשִׁנִי בַּסֵּתֶר רֵעֵהוּ
אֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא
6 אוּכָל . עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי אָרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי . לֹא יֵשֵׁב
בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא
7 יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי . לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל רִשְׁעֵי
אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן .

102 1 תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ
2 שִׂיחוֹ . יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ
3 תָּבוֹא . אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי
הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי .
4 כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ .
5 הֻכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל
6 לַחְמִי . מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי .
7 דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת .
8 שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג . כָּל
9 הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ .
10 כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי .
11 מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי .
12 יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ . וְאַתָּה
יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר . אַתָּה
תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא
13 מוֹעֵד . כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ
14 יְחֹנֵנוּ . וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי
15 הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ . כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה
16 בִּכְבוֹדוֹ . פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה
17 אֶת תְּפִלָּתָם . תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם
18 נִבְרָא יְהַלֵּל יָהּ . כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ
יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט . לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת
19 אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה . לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן
20 שֵׁם יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָיִם . בְּהִקָּבֵץ
עַמִּים יַחַד וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה .
21 עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יְמָי . אֹמַר אֵלִי אַל
22 תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ .
לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם .
23 הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ
כַּלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ . וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ
24 לֹא יִתַּמּוּ . בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ
יִכּוֹן .

103 1 לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת
2 שֵׁם קָדְשׁוֹ . בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאַל
3 תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו . הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי
4 הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיִכִי . הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיִכִי
5 הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים . הַמְשַׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵכִי
6 תִּתְחַדְּשִׁי כַּנְּשָׁר נְעוּרָיִכִי . עֹשֶׂה צְדָקוֹת יְהוָה
7 וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים . הוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה
8 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו . רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד . לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא
9 לְעוֹלָם יִנְטֹר . לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא
10 כַּעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ . כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל
11 הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו . כִּרְחֹק מִזְרָח
12 מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ . כְּרַחֵם
13 אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל יְרֵאָיו . כִּי הוּא
14 יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ . אֱנוֹשׁ כָּחָצִיר
15 יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ . כִּי רוּחַ עָבְרָה
16 בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ . וְחֶסֶד
יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ
17 לִבְנֵי בָנִים . לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכְרֵי פִקֻּדָיו
18 לַעֲשׂוֹתָם . יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
19 בַּכֹּל מָשָׁלָה . בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ
20 עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ . בָּרְכוּ יְהוָה
כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ . בָּרְכוּ יְהוָה
21 כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ . בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת יְהוָה .

104 1 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ
מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ . עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה
נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה . הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו
הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ .
4 עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט .
5 יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד .
6 תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם .
7 מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן .
8 יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ
9 לָהֶם . גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשֻׁבוּן
10 לְכַסּוֹת הָאָרֶץ . הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים
11 בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן . יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי
12 יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם . עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל . מַשְׁקֶה הָרִים
מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ .
14 מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
15 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ . וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב
אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ
16 יִסְעָד . יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
17 נָטָע . אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים
18 בֵּיתָהּ . הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה
19 לַשְׁפַנִּים . עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
20 מְבוֹאוֹ . תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל
21 חַיְתוֹ יָעַר . הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ
22 מֵאֵל אָכְלָם . תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל
23 מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן . יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ
24 עַד עָרֶב . מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ . זֶה הַיָּם גָּדוֹל
וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת
26 עִם גְּדוֹלוֹת . שָׁם אֳנִיּוֹת יִהֲלֵכוּן לִוְיָתָן זֶה
27 יָצַרְתָּ לְשַׂחֵק בּוֹ . כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת
28 אָכְלָם בְּעִתּוֹ . תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח
29 יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב . תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן
תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן .
30 תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה .
31 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו .
32 הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ .
33 אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי .
34 יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה . יִתַּמּוּ
חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ .

105 1 הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
2 עֲלִילוֹתָיו . שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל
3 נִפְלְאוֹתָיו . הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
4 מְבַקְשֵׁי יְהוָה . דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו
5 תָּמִיד . זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
6 וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ . זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב
7 בְּחִירָיו . הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ
8 מִשְׁפָּטָיו . זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה
9 לְאֶלֶף דּוֹר . אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
10 לְיִצְחָק . וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
11 בְּרִית עוֹלָם . לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן
12 חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם . בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט
13 וְגָרִים בָּהּ . וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה
14 אֶל עַם אַחֵר . לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח
15 עֲלֵיהֶם מְלָכִים . אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי
16 אַל תָּרֵעוּ . וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה
17 לֶחֶם שָׁבָר . שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר
18 יוֹסֵף . עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ .
19 עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ . שָׁלַח
20 מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ . וַיָּשֶׂם
21 אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ . לֶאְסֹר שָׂרָיו
22 בְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכֵּם . וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם
23 וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם . וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד
24 וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו . הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ
25 לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו . שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן
26 אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ . שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו
27 וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם . שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ
28 וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ . הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם
29 לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם . שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים
30 בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם . אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים
31 בְּכָל גְּבוּלָם . נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת
32 בְּאַרְצָם . וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ
33 גְּבוּלָם . אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר
34 וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם .
35 וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם .
36 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל .
37 שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם .
38 פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה . שָׁאַל
וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם . פָּתַח צוּר
וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר . כִּי זָכַר אֶת
דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ . וַיּוֹצִא עַמּוֹ
בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו . וַיִּתֶּן לָהֶם אַרְצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ . בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ .

106 1 הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
2 חַסְדּוֹ . מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל
3 תְּהִלָּתוֹ . אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה
4 בְכָל עֵת . זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי
5 בִּישׁוּעָתֶךָ . לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ
6 בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ . חָטָאנוּ
7 עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ . אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ
אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף . וַיּוֹשִׁיעֵם
8 לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ . וַיִּגְעַר בְּיַם
9 סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר . וַיּוֹשִׁיעֵם
10 מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב . וַיְכַסּוּ

525 ספר תהלים • ס • ק • ס • ב • ס • ב • ס • ב

وَهَدَدْ. وَمِنْ يَرْعَيْ. وَلَا هَدَلَا
3 *أَلْهَيْ صُخْرَتِي أَتَّخِذُ بِهِ حِمَايَتِي
وَمِجَنِّي وَقَرْنَ خَلَاصِي وَمَلْجَإِي
وَمُخَلِّصِي. مِنَ الظُّلْمِ تُخَلِّصُنِي.
4 أَدْعُو يَهْوَهَ الْمُسْتَحَقَّ الْحَمْدِ وَمِنْ
أَعْدَائِي أَخْلُصُ. *إِذْ أَحَاطَتْ بِي
5 أَمْوَاجُ الْمَوْتِ وَسُيُولُ الْهَلَاكِ
أَفْزَعَتْنِي. حِبَالُ الْهَاوِيَةِ أَحَاطَتْ
بِي وَأَشْرَاكُ الْمَوْتِ أَدْرَكَتْنِي.
7 فِي ضِيقِي دَعَوْتُ يَهْوَهَ وَإِلَى إِلَهِي
صَرَخْتُ. فَسَمِعَ مِنْ هَيْكَلِهِ صَوْتِي
وَصُرَاخِي أَمَامَهُ دَخَلَ أُذُنَيْهِ. فَارْتَجَّتِ
الْأَرْضُ وَارْتَعَشَتْ وَأَسَاسَاتُ السَّمَاوَاتِ
تَزَعْزَعَتْ وَارْتَجَّتْ لِأَنَّهُ غَضِبَ.
8 صَعِدَ دُخَانٌ مِنْ أَنْفِهِ وَنَارٌ مِنْ فَمِهِ
أَكَلَتْ. جَمْرٌ اشْتَعَلَتْ مِنْهُ. *وَطَأْطَأَ
9 السَّمَاوَاتِ وَنَزَلَ وَضَبَابٌ تَحْتَ رِجْلَيْهِ.
10 وَرَكِبَ عَلَى كَرُوبٍ وَطَارَ وَتَرَاءَى عَلَى
11 أَجْنِحَةِ الرِّيحِ. وَجَعَلَ الظَّلَامَ حَوْلَهُ
مَظَالَّ مِيَاهِ الْغُيُومِ كَثَافَةٌ. مِنْ لَمَعَانِ
12 قُدَّامِهِ تَوَقَّدَتْ جَمْرُ نَارٍ. وَرَعَدَ يَهْوَهُ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْعَلِيُّ أَطْلَقَ صَوْتَهُ.
13 وَأَرْسَلَ سِهَامًا وَبَدَّدَهُمْ وَبُرُوقًا كَثِيرَةً
14 وَهَزَمَهُمْ. وَانْكَشَفَتْ أَعْمَاقُ الْبَحْرِ
وَانْكَشَفَتْ أُسُسُ الْمَسْكُونَةِ مِنْ زَجْرِكَ
15 يَا يَهْوَهُ مِنْ نَسَمَةِ رِيحِ أَنْفِكَ. أَرْسَلَ
16 مِنَ الْعُلَا وَأَخَذَنِي. انْتَشَلَنِي مِنْ مِيَاهٍ
17 كَثِيرَةٍ. أَنْقَذَنِي مِنْ عَدُوِّي الْقَوِيِّ وَمِنْ
مُبْغِضِيَّ لِأَنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَى مِنِّي.
18 أَتَوْنِي فِي يَوْمِ بَلِيَّتِي وَكَانَ يَهْوَهُ
19 سَنَدًا لِي. وَأَخْرَجَنِي إِلَى رَحْبٍ. نَجَّانِي
20 لِأَنَّهُ سُرَّ بِي. يَهْوَهُ يُكَافِئُنِي حَسَبَ
بِرِّي. حَسَبَ طَهَارَةِ يَدَيَّ يَرُدُّ لِي.
21 لِأَنِّي حَفِظْتُ طُرُقَ يَهْوَهَ وَلَمْ أَكُنْ
22 شِرِّيرًا مُنْفَصِلًا عَنْ إِلَهِي. لِأَنَّ جَمِيعَ
أَحْكَامِهِ أَمَامِي وَفَرَائِضُهُ لَمْ أَحِدْ عَنْهَا.
23 وَكُنْتُ كَامِلًا لَدَيْهِ وَتَحَفَّظْتُ مِنْ
24 إِثْمِي. فَيَرُدُّ يَهْوَهُ لِي حَسَبَ بِرِّي حَسَبَ
طَهَارَةِ يَدَيَّ أَمَامَ عَيْنَيْهِ. *مَعَ الرَّحِيمِ
تَتَرَاءَى رَحِيمًا وَمَعَ الرَّجُلِ الْكَامِلِ
تَتَرَاءَى كَامِلًا. مَعَ الطَّاهِرِ تَتَرَاءَى
طَاهِرًا وَمَعَ الْمُلْتَوِي تَتَرَاءَى مُتَلَوِّيًا.
27 لِأَنَّكَ أَنْتَ تُخَلِّصُ الشَّعْبَ الذَّلِيلَ
وَعَيْنَاكَ عَلَى الْمُتَكَبِّرِينَ تَرْمُقُ
28 فَتُحَقِّرُهُمْ. لِأَنَّكَ أَنْتَ سِرَاجِي يَا يَهْوَهُ
29 وَإِلَهِي يُنِيرُ ظُلْمَتِي. *لِأَنِّي بِكَ أَقْتَحِمُ
30 جَيْشًا وَبِإِلَهِي أَقْفِزُ سُورًا. *أَمَّا اللهُ
فَكَامِلٌ طَرِيقُهُ. قَوْلُ يَهْوَهَ مُمَحَّصٌ.
31 تُرْسٌ هُوَ لِكُلِّ الْمُحْتَمِينَ بِهِ. *لِأَنَّ مَنْ
هُوَ إِلَهٌ غَيْرُ يَهْوَهَ وَمَنْ هُوَ صَخْرَةٌ
32 غَيْرُ إِلَهِنَا. *اللهُ هُوَ الْمُتَمَنْطِقُ بِي
33 قُوَّةً وَيُكَمِّلُ طَرِيقِي كَامِلًا. يَجْعَلُ
رِجْلَيَّ كَالْأَيَائِلِ وَعَلَى مُرْتَفَعَاتِي
34 يُقِيمُنِي. يُعَلِّمُ يَدَيَّ الْقِتَالَ فَتَنْحَنِي
35 قَوْسُ نُحَاسٍ بِذِرَاعَيَّ. وَتُعْطِينِي تُرْسَ
خَلَاصِكَ وَيَمِينُكَ تَعْضُدُنِي وَتَنَازُلُكَ
36 يُعَظِّمُنِي. تُوَسِّعُ خَطْوَتِي تَحْتِي فَلَمْ
37 تَتَقَلْقَلْ قَدَمَايَ. أَتَعَقَّبُ أَعْدَائِي
وَأُدْرِكُهُمْ وَلَا أَرْجِعُ حَتَّى أُفْنِيَهُمْ.
38 أَسْحَقُهُمْ فَلَا يَقُومُونَ. يَسْقُطُونَ تَحْتَ
39 رِجْلَيَّ. وَتُؤَزِّرُنِي قُوَّةً لِلْحَرْبِ. تَصْرَعُ
40 مُقَاوِمِيَّ تَحْتِي. وَأَعْدَائِي تُعْطِينِي
41 قَفَا. أَبِيدُ مُبْغِضِيَّ. يَصْرُخُونَ وَلَا
42 مُخَلِّصَ. إِلَى يَهْوَهَ وَلَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ.
43 فَأَسْحَقُهُمْ كَغُبَارِ الْأَرْضِ. كَطِينِ
الشَّوَارِعِ أَسْحَقُهُمْ وَأَدُوسُهُمْ.
44 وَتُنْقِذُنِي مِنْ مُخَاصَمَاتِ شَعْبِي وَتَحْفَظُنِي
رَأْسًا لِلْأُمَمِ. شَعْبٌ لَمْ أَعْرِفْهُ يَتَعَبَّدُ لِي.
45 بَنُو الْغُرْبَةِ يَتَذَلَّلُونَ لِي. عِنْدَ سَمَاعِ
46 الْأُذُنِ يُطِيعُونَنِي. بَنُو الْغُرْبَةِ يَذْبُلُونَ
47 وَيَرْتَعِدُونَ مِنْ حُصُونِهِمْ. حَيٌّ هُوَ يَهْوَهُ
وَمُبَارَكٌ صَخْرَتِي وَمُتَعَالٍ إِلَهُ صَخْرَةِ
48 خَلَاصِي. *الْإِلَهُ الْمُنْتَقِمُ لِي وَالْمُخْضِعُ
49 شُعُوبًا تَحْتِي. وَمُخَلِّصِي مِنْ أَعْدَائِي.
50 أَيْضًا تَرْفَعُنِي عَلَى الْقَائِمِينَ عَلَيَّ.
مِنَ الرَّجُلِ الظَّالِمِ تُنْقِذُنِي. لِذَلِكَ
أَحْمَدُكَ يَا يَهْوَهُ بَيْنَ الْأُمَمِ وَأُرَنِّمُ
51 لِاسْمِكَ. بُرْجُ خَلَاصِ مَلِكِهِ وَصَانِعُ
رَحْمَةٍ لِمَسِيحِهِ لِدَاوُدَ وَلِنَسْلِهِ إِلَى
الْأَبَدِ.

23 وَهَذِهِ هِيَ كَلِمَاتُ دَاوُدَ الْأَخِيرَةُ.
قَالَ دَاوُدُ بْنُ يَسَّى وَقَالَ الرَّجُلُ الْمُقَامُ
عَالِيًا مَسِيحُ إِلَهِ يَعْقُوبَ وَمُرَنِّمُ
2 تَسَابِيحِ إِسْرَائِيلَ. *رُوحُ يَهْوَهَ تَكَلَّمَ
3 بِي وَكَلِمَتُهُ عَلَى لِسَانِي. قَالَ إِلَهُ
إِسْرَائِيلَ صَخْرَةُ إِسْرَائِيلَ كَلَّمَنِي
مُتَسَلِّطُ النَّاسِ بِالْعَدْلِ. مُتَسَلِّطٌ بِخَوْفِ
4 اللهِ. *وَكَنُورِ الصَّبَاحِ عِنْدَ شُرُوقِ
الشَّمْسِ صَبَاحٌ بِلَا غُيُومٍ. مِنْ لَمَعَانٍ بَعْدَ
مَطَرٍ يُنْبِتُ الْعُشْبَ مِنَ الْأَرْضِ.
5 أَلَيْسَ بَيْتِي هَكَذَا عِنْدَ اللهِ. لِأَنَّهُ قَدْ
جَعَلَ مَعِي عَهْدًا أَبَدِيًّا مُرَتَّبًا فِي كُلِّ
شَيْءٍ وَمَحْفُوظًا. لِأَنَّهُ كُلَّ خَلَاصِي
6 وَكُلَّ مَسَرَّتِي أَفَلَا يُنْبِتُ. *وَأَمَّا
الْأَرْدِيَاءُ فَكَشَوْكٍ مَنْبُوذٍ كُلُّهُمْ لِأَنَّهُمْ
7 لَا يُؤْخَذُونَ بِالْيَدِ. وَالرَّجُلُ الَّذِي
يَمَسُّهُمْ يَتَسَلَّحُ بِحَدِيدٍ وَبِقَضِيبِ رُمْحٍ
وَبِالنَّارِ يُحْرَقُونَ حَرْقًا فِي مَكَانِهِمْ.
8 هَؤُلَاءِ أَسْمَاءُ الْجَبَابِرَةِ الَّذِينَ لِدَاوُدَ.
تَحْكَمُونِي الْحَكَمُونِيُّ رَئِيسُ الثَّلَاثَةِ هُوَ
عَدِينُو الْعَصْنِيُّ. عَلَى ثَمَانِ مِئَةٍ قَتَلَهُمْ
9 دَفْعَةً وَاحِدَةً. وَبَعْدَهُ أَلِعَازَارُ بْنُ دُودُو
الْأَخُوحِيُّ مِنَ الثَّلَاثَةِ الْجَبَابِرَةِ الَّذِينَ
مَعَ دَاوُدَ عِنْدَمَا عَيَّرُوا الْفِلِسْطِينِيِّينَ
الْمُجْتَمِعِينَ هُنَاكَ لِلْقِتَالِ وَصَعِدَ رِجَالُ
10 إِسْرَائِيلَ. فَقَامَ وَضَرَبَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ
حَتَّى كَلَّتْ يَدُهُ وَلَصِقَتْ يَدُهُ بِالسَّيْفِ
وَصَنَعَ يَهْوَهُ خَلَاصًا عَظِيمًا فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَالشَّعْبُ رَجَعُوا وَرَاءَهُ فَقَطْ
11 لِلسَّلْبِ. وَبَعْدَهُ شَمَّةُ بْنُ آجِي
الْهَرَارِيُّ. جَمَعَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ فِرْقَةً
وَكَانَ هُنَاكَ حَقْلٌ مَمْلُوءٌ عَدَسًا وَهَرَبَ
12 الشَّعْبُ مِنْ أَمَامِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ. فَوَقَفَ
فِي وَسَطِ الْحَقْلِ وَدَافَعَ عَنْهُ وَضَرَبَ
13 الْفِلِسْطِينِيِّينَ فَصَنَعَ يَهْوَهُ خَلَاصًا
عَظِيمًا. وَنَزَلَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الثَّلَاثِينَ
رُؤُوسِ الذَّهَبِ وَجَاءُوا إِلَى دَاوُدَ فِي
أَيَّامِ الْحَصَادِ إِلَى مَغَارَةِ عَدُلَّامَ وَجَيْشُ
14 الْفِلِسْطِينِيِّينَ نَازِلٌ فِي وَادِي الرَّفَائِيمِ.
وَكَانَ دَاوُدُ حِينَئِذٍ فِي الْحِصْنِ وَمَرْكَزُ
15 الْفِلِسْطِينِيِّينَ حِينَئِذٍ فِي بَيْتِ لَحْمٍ.
فَتَشَهَّى دَاوُدُ وَقَالَ مَنْ يَسْقِينِي مَاءً مِنْ
16 بِئْرِ بَيْتِ لَحْمٍ الَّتِي عِنْدَ الْبَابِ. فَاخْتَرَقَ
الثَّلَاثَةُ الْجَبَابِرَةُ مَحَلَّةَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ
وَاسْتَقَوْا مَاءً مِنْ بِئْرِ بَيْتِ لَحْمٍ الَّتِي عِنْدَ
الْبَابِ وَحَمَلُوا وَجَاءُوا بِهِ إِلَى دَاوُدَ.
فَلَمْ يَشَأْ أَنْ يَشْرَبَ مِنْهُ بَلْ سَكَبَهُ
17 لِيَهْوَهَ. وَقَالَ حَاشَا لِي يَا يَهْوَهُ أَنْ
أَفْعَلَ هَذَا. أَدَمُ هَؤُلَاءِ الرِّجَالِ الَّذِينَ
ذَهَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ بِخَطَرِ أَنْفُسِهِمْ
18 فَلَمْ يَشَأْ أَنْ يَشْرَبَ مِنْهُ. هَذِهِ الْأُمُورُ
فَعَلَهَا الثَّلَاثَةُ الْجَبَابِرَةُ. وَأَبِيشَايُ أَخُو
يُوآبَ بْنُ صَرُويَةَ هُوَ رَئِيسُ الثَّلَاثَةِ
وَهُوَ هَزَّ رُمْحَهُ عَلَى ثَلَاثِ مِئَةٍ قَتَلَهُمْ
19 فَكَانَ لَهُ اسْمٌ بَيْنَ الثَّلَاثَةِ. أَلَيْسَ هُوَ
أَكْرَمَ الثَّلَاثَةِ فَصَارَ لَهُمْ رَئِيسًا. وَلَكِنَّهُ
20 لَمْ يَبْلُغْ إِلَى الثَّلَاثَةِ الْأُوَلِ. وَبَنَايَا بْنُ
يَهُويَادَاعَ بْنِ رَجُلٍ شُجَاعٍ كَثِيرِ الْأَعْمَالِ
مِنْ قَبْصَئِيلَ. هُوَ قَتَلَ أَرِيئِيلَ مُوآبَ
وَهُوَ نَزَلَ وَقَتَلَ الْأَسَدَ فِي وَسَطِ الْجُبِّ
21 فِي يَوْمِ الثَّلْجِ. وَهُوَ قَتَلَ الرَّجُلَ
الْمِصْرِيَّ الْمَنْظَرِ وَبِيَدِ الْمِصْرِيِّ رُمْحٌ
وَنَزَلَ إِلَيْهِ بِعَصًا وَخَطَفَ الرُّمْحَ مِنْ يَدِ
22 الْمِصْرِيِّ وَقَتَلَهُ بِرُمْحِهِ. هَذِهِ الْأُمُورُ
فَعَلَهَا بَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ وَلَهُ اسْمٌ بَيْنَ
23 الثَّلَاثَةِ الْجَبَابِرَةِ. هُوَ أَكْرَمُ بَيْنَ الثَّلَاثِينَ
وَلَكِنَّهُ لَمْ يَبْلُغْ إِلَى الثَّلَاثَةِ الْأُوَلِ.
وَجَعَلَهُ دَاوُدُ عَلَى حَرَسِهِ.
24 عَسَائِيلُ أَخُو يُوآبَ هُوَ مِنَ الثَّلَاثِينَ.
25 شَمَّةُ الْحَرُودِيُّ. أَلِيقَا الْحَرُودِيُّ.
26 حَالَصُ الْفَلُونِيُّ. عِيرَا بْنُ عِقِّيشَ
27 التَّقُوعِيُّ. أَبِيعَزَرُ الْعَنَاثُوثِيُّ. سِبْكَايُ
28 الْحُوشَاتِيُّ. إِيلَايُ الْأَخُوحِيُّ. مَهْرَايُ
29 النَّطُوفَاتِيُّ. حَالَدُ بْنُ بَعْنَةَ النَّطُوفَاتِيُّ.
30 إِتَّايُ بْنُ رِيبَايَ مِنْ جِبْعَةِ بَنِي بَنْيَامِينَ.
31 بَنَايَا الْفِرْعَتُونِيُّ. هِدَّايُ مِنْ أَنْهَارِ
32 جَعَشَ. أَبِي أَلْبُونَ الْعَرَبَاتِيُّ. عَزْمَاوَثُ
33 الْبَحُرُومِيُّ. أَلْيَحْبَا الشَّعَلْبُونِيُّ. بَنُو
34 هَاشِمَ الْجِزُونِيُّ. يُونَاثَانُ بْنُ شَاجَا
35 الْهَرَارِيُّ. أَخِيآمُ بْنُ سَكَارَ الْهَرَارِيُّ.
36 أَلِيفَالُ بْنُ أُورٍ. حَافَرُ الْمَكِيرَاتِيُّ.
37 أَخِيَّا الْفَلُونِيُّ. حَصْرُو الْكَرْمَلِيُّ.
38 نَعْرَايُ بْنُ أَزْبَايَ. يُوئِيلُ أَخُو نَاثَانَ.
39 مِبْهَارُ بْنُ هَجْرِي. صَالَقُ الْعَمُّونِيُّ.
نَحْرَايُ الْبِئْرُوتِيُّ حَامِلُ سِلَاحِ يُوآبَ بْنِ
40 صَرُويَةَ. عِيرَا الْيَتْرِيُّ. جَارِيبُ الْيَتْرِيُّ.
41 أُورِيَّا الْحِثِّيُّ. زَابَادُ بْنُ أَخْلَايَ.
42 عِدَّايُ بْنُ شِيزَا الرَّأُوبِينِيُّ رَئِيسُ
43 الرَّأُوبِينِيِّينَ وَمَعَهُ ثَلَاثُونَ. حَنَانُ بْنُ
44 مَعْكَةَ وَيُوشَافَاطُ الْمِثْنِيُّ. عُزِّيَا
45 الْعَشْتَرَاوِيُّ. شَامَا وَيَعِيئِيلُ بَنُو حُوثَامَ
46 الْعَرُوعِيرِيِّ. يَدِيعَايِيلُ وَيُوهَا بَنُو شِمْرِي
47 وَأَخُوهُمَا التِّيصِيُّ. أَلِيئِيلُ وَعُوبِيدُ
وَيَعْسِيئِيلُ الْمَصُوبِيُّونَ.

24 وَعَادَ فَحَمِيَ غَضَبُ يَهْوَهَ عَلَى
إِسْرَائِيلَ فَأَهَاجَ عَلَيْهِمْ دَاوُدَ قَائِلًا
2 اذْهَبْ وَأَحْصِ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوذَا. فَقَالَ
الْمَلِكُ لِيُوآبَ رَئِيسِ الْجَيْشِ الَّذِي مَعَهُ
طُفْ فِي جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ مِنْ دَانَ
إِلَى بِئْرِ سَبْعٍ وَعُدُّوا الشَّعْبَ لِكَيْ أَعْرِفَ
3 عَدَدَ الشَّعْبِ. فَقَالَ يُوآبُ لِلْمَلِكِ الْآنَ
يَزِيدُ يَهْوَهُ إِلَهُكَ الشَّعْبَ عَلَى مِئَةِ
أَضْعَافِهِمْ وَعُيُونُ سَيِّدِي الْمَلِكِ نَاظِرَةٌ
وَلَكِنْ لِمَاذَا يُسَرُّ سَيِّدِي الْمَلِكُ بِهَذَا
4 الْأَمْرِ. وَلَكِنَّ كَلِمَةَ الْمَلِكِ غَلَبَتْ كَلِمَةَ
يُوآبَ وَرُؤَسَاءِ الْجَيْشِ. فَخَرَجَ يُوآبُ
وَرُؤَسَاءُ الْجَيْشِ مِنْ أَمَامِ الْمَلِكِ لِعَدِّ
5 شَعْبِ إِسْرَائِيلَ. وَعَبَرُوا الْأُرْدُنَّ وَنَزَلُوا
عَرُوعِيرَ عَنْ يَمِينِ الْمَدِينَةِ الَّتِي فِي وَسَطِ
6 وَادِي جَادَ وَإِلَى يَعْزِيرَ. وَجَاءُوا إِلَى
جِلْعَادَ وَإِلَى أَرْضِ تَحْتِيمِ حُدْشِي وَجَاءُوا
7 إِلَى دَانَ يَعَانَ وَدَارُوا إِلَى صِيدُونَ. وَجَاءُوا
إِلَى حِصْنِ صُورَ وَكُلِّ مُدُنِ الْحِوِّيِّ
وَالْكَنْعَانِيِّ وَخَرَجُوا إِلَى جَنُوبِ يَهُوذَا
8 إِلَى بِئْرِ سَبْعٍ. فَطَافُوا فِي كُلِّ الْأَرْضِ
وَجَاءُوا فِي نِهَايَةِ تِسْعَةِ أَشْهُرٍ وَعِشْرِينَ
9 يَوْمًا إِلَى أُورُشَلِيمَ. وَأَعْطَى يُوآبُ عَدَدَ
الشَّعْبِ إِلَى الْمَلِكِ فَكَانَ فِي إِسْرَائِيلَ
ثَمَانُ مِئَةِ أَلْفِ رَجُلٍ شُجَاعٍ يَسْتَخْرِجُ
سَيْفًا وَرِجَالُ يَهُوذَا خَمْسُ مِئَةِ أَلْفِ
10 رَجُلٍ. وَضَرَبَ قَلْبُ دَاوُدَ بَعْدَمَا عَدَّ
الشَّعْبَ. فَقَالَ دَاوُدُ لِيَهْوَهَ قَدْ أَخْطَأْتُ
جِدًّا فِي مَا فَعَلْتُ. وَالْآنَ يَا يَهْوَهُ أَزِلْ
إِثْمَ عَبْدِكَ لِأَنِّي قَدْ حَمَقْتُ جِدًّا.
11 وَقَامَ دَاوُدُ فِي الْغَدِ وَكَلِمَةُ يَهْوَهَ
صَارَتْ إِلَى جَادَ النَّبِيِّ رَائِي دَاوُدَ قَائِلًا
12 اذْهَبْ وَكَلِّمْ دَاوُدَ قَائِلًا هَكَذَا قَالَ
يَهْوَهُ ثَلَاثَةَ أُمُورٍ أَنَا طَارِحٌ عَلَيْكَ
13 فَاخْتَرْ لِنَفْسِكَ وَاحِدًا مِنْهَا فَأَفْعَلَهُ بِكَ.
فَجَاءَ جَادُ إِلَى دَاوُدَ وَأَخْبَرَهُ وَقَالَ لَهُ
أَيَأْتِيكَ سَبْعُ سِنِينَ مَجَاعَةٍ فِي أَرْضِكَ أَمْ
تَهْرُبُ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ قُدَّامَ أَعْدَائِكَ وَهُمْ
يَتْبَعُونَكَ أَمْ يَكُونُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ وَبَاءٌ فِي
أَرْضِكَ. فَالْآنَ اعْلَمْ وَانْظُرْ مَاذَا أَرُدُّ
14 مُرْسِلِي جَوَابًا. فَقَالَ دَاوُدُ لِجَادَ قَدْ
ضَاقَ بِي الْأَمْرُ جِدًّا. لِنَقَعْ الْآنَ فِي يَدِ
يَهْوَهَ لِأَنَّ مَرَاحِمَهُ كَثِيرَةٌ جِدًّا وَلَكِنْ لَا
15 أَقَعُ فِي يَدِ إِنْسَانٍ. فَأَرْسَلَ يَهْوَهُ وَبَأً
فِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى الْمِيعَادِ
فَمَاتَ مِنَ الشَّعْبِ مِنْ دَانَ إِلَى بِئْرِ سَبْعٍ
16 سَبْعُونَ أَلْفَ رَجُلٍ. وَلَمَّا مَدَّ الْمَلَاكُ يَدَهُ
عَلَى أُورُشَلِيمَ لِيُهْلِكَهَا نَدِمَ يَهْوَهُ عَلَى
الشَّرِّ وَقَالَ لِلْمَلَاكِ الْمُهْلِكِ فِي الشَّعْبِ
كَفَى الْآنَ رَدَّ يَدَكَ. وَكَانَ مَلَاكُ يَهْوَهَ
17 عِنْدَ بَيْدَرِ أَرَوْنَةَ الْيَبُوسِيِّ. فَكَلَّمَ دَاوُدُ
يَهْوَهَ حِينَ رَأَى الْمَلَاكَ الَّذِي ضَرَبَ
الشَّعْبَ وَقَالَ هَا أَنَا قَدْ أَخْطَأْتُ وَأَنَا
قَدْ أَذْنَبْتُ وَأَمَّا هَؤُلَاءِ الْخِرَافُ فَمَاذَا
فَعَلُوا. لِتَكُنْ يَدُكَ عَلَيَّ وَعَلَى بَيْتِ أَبِي.
18 وَجَاءَ جَادُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ إِلَى دَاوُدَ
وَقَالَ لَهُ اصْعَدْ أَقِمْ لِيَهْوَهَ مَذْبَحًا فِي
19 بَيْدَرِ أَرَوْنَةَ الْيَبُوسِيِّ. فَصَعِدَ دَاوُدُ حَسَبَ
20 كَلِمَةِ جَادَ كَمَا أَمَرَ يَهْوَهُ. وَتَطَلَّعَ أَرَوْنَةُ
وَرَأَى الْمَلِكَ وَعَبِيدَهُ عَابِرِينَ إِلَيْهِ فَخَرَجَ
أَرَوْنَةُ وَسَجَدَ لِلْمَلِكِ بِوَجْهِهِ إِلَى الْأَرْضِ.
21 وَقَالَ أَرَوْنَةُ لِمَاذَا جَاءَ سَيِّدِي الْمَلِكُ إِلَى
عَبْدِهِ. فَقَالَ دَاوُدُ لِأَشْتَرِيَ مِنْكَ الْبَيْدَرَ
لِأَبْنِيَ مَذْبَحًا لِيَهْوَهَ لِكَيْ تُرْتَدَّ الضَّرْبَةُ
22 عَنِ الشَّعْبِ. فَقَالَ أَرَوْنَةُ لِدَاوُدَ لِيَأْخُذْ
وَيُصْعِدْ سَيِّدِي الْمَلِكُ مَا حَسُنَ فِي عَيْنَيْهِ.
هُوَذَا الْبَقَرُ لِلْمُحْرَقَةِ وَالنَّوَارِجُ وَأَثَاثُ
23 الْبَقَرِ لِلْحَطَبِ. الْكُلُّ أَعْطَاهُ أَرَوْنَةُ
24 لِلْمَلِكِ. وَقَالَ أَرَوْنَةُ لِلْمَلِكِ يَهْوَهُ إِلَهُكَ
يَرْتَضِيكَ. فَقَالَ الْمَلِكُ لِأَرَوْنَةَ كَلَّا بَلْ
أَشْتَرِي مِنْكَ بِثَمَنٍ وَلَا أُصْعِدُ لِيَهْوَهَ إِلَهِي
مُحْرَقَاتٍ مَجَّانًا. فَاشْتَرَى دَاوُدُ الْبَيْدَرَ
وَالْبَقَرَ بِخَمْسِينَ شَاقِلَ فِضَّةٍ.
25 وَبَنَى هُنَاكَ دَاوُدُ مَذْبَحًا لِيَهْوَهَ وَأَصْعَدَ
مُحْرَقَاتٍ وَذَبَائِحَ سَلَامَةٍ. فَاسْتَجَابَ يَهْوَهُ
لِلْأَرْضِ فَامْتَنَعَتِ الضَّرْبَةُ عَنْ إِسْرَائِيلَ.

שמו: עם סמכתו: עם פניו:
חלי: עם אמיר עם עשיר:
יהללו את שם יהוה: כי נשגב
שמו לבדו הודו על ארץ
ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרבו הללויה: * שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
ישמח ישראל בעשיו בני ציון
יגילו במלכם: יהללו שמו
במחול בתף וכנור יזמרו לו:
כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים
בישועה: יעלזו חסידים בכבוד
ירננו על משכבותם: רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות
בידם: לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם
בזקים וגבירהם בכבלי ברזל:
לעשות בהם משפט כתוב הדר
הוא לכל חסידיו הללויה:

הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב קדש גדלו: הללוהו
בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצלי
שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
כל הנשמה תהלל יה הללויה:

תפלת לדוד שמרה נפשי כי
חסיד אני הושע אתה אלהי
עבדך הבוטח אליך: חנני אדני
אליך אקרא כל היום: שמח נפש
עבדך כי אליך אדני נפשי אשא:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב
חסד לכל קוראיך: האזינה יהוה
תפלתי והקשיבה בקול תחנוני:
ביום צרתי אקרא כי תענני:
אין כמוך באלהים אדני ואין
כמעשיך: כל גוים אשר עשית
יבאו והשתחוו לפניך אדני
וכבדו לשמך: כי גדול אתה
ועשה נפלאות אתה אלהים
לבדך: הורני יהוה דרכך
אתהלך באמתך יחד לבבי
ליראה שמך: אודך אדני אלהי
בכל לבבי וכבדתי שמך לעולם:
כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה: אלהים זדים
קמו עלי ועדת עריצים בקשו
נפשי ולא שמוך לנגדם: ואתה
אדני אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני
תן עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך: עשה עמי אות לטובה
וירא שנאי ויבשו כי אתה יהוה
עזרתני ונחמתני:

שיר מזמור לבני קרח יסודתו
בהרי קדש: אהב יהוה שערי
ציון מכל משכנות יעקב:
נכבדות מדבר בעיר האלהים
סלה: אזכיר רהב ובבל ליודעי
הנה פלשת ואתור זה ילד שם:
ולציון יאמר איש ואיש ילד בה
והוא יכוננה עליון: יהוה יספר
בכתוב עמים זה ילד שם סלה:
ושרים כחללים בה כל מעיני:

8 כִּי־הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר *כִּי־חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
9 אֵיכָה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
10 בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִיךָ׃
14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הוֹן׃
15 בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

17 גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל־בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

49 זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי־הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

97 מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

105 נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נֶעֱנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל־שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט בִּי כָל־אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

145 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

153 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

169 תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

ולא אבה יהוה לשחת עד־כלתו את־ 29
אשר־דבר אל־דויד בחלומות עליהם
ועל־שלמה בנו׃ והנה אנכי מביא 30
את־ירושלם מרפא ומרקדת והרפאתי
להם וגליתי להם שלום ואמת׃ ושבתי 31
את־שבות יהודה ואת־שבות ישראל
ובניתים כבראשנה׃ וטהרתים מכל 32
עונם אשר חטאו־לי ואשר פשעו־בי׃
והיתה לי לשם משוש תהלה ותפארת 33
לכל־גוים הארץ אשר ישמעו את־כל־
הטובה אשר־אני עשה אותם ופחדו
ורגזו על־כל־הטובה ועל־כל־השלום
אשר־אני עשה לה׃ כה אמר יהוה 34
עוד ישמע במקום הזה אשר־אתם
אמרים חרבה היא מאין אדם ומאין
בהמה בערי יהודה ובחוצות ירושלם
הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין
בהמה׃ קול ששון וקול שמחה קול 35
חתן וקול כלה קול אמרים הודו את־
יהוה צבאות כי־טוב כי לעולם חסדו
מביאים תודה בית יהוה כי־אשיב
את־שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה׃
עוד כה אמר יהוה צבאות במקום 36
הזה החרב הזה מאין אדם ועד־בהמה
ובכל־עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ 37
עוד בערי ההר בערי השפלה ובערי
הנגב ובארץ בנימן ובסביבות ירושלם
ובערי יהודה תעבר צאן על־ידי מונה
אמר יהוה׃ הנה ימים באים נאם־ 38
יהוה והקמתי את־הדבר הטוב אשר
דברתי אל־בית ישראל ואל־בית יהודה׃
בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדויד 39
צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ׃
בימים ההם תושע יהודה וירושלם 40
תשכן לבטח וזה אשר־יקראו־לה יהוה
צדקנו׃ כי־כה אמר יהוה לא־יכרת 41
לדויד איש ישב על־כסא בית־ישראל׃
ולכהנים הלוים לא־יכרת איש ממני 42
מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח
כל־הימים׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה 43
לאמר׃ הלא ראית מה־הדור העם הזה 44
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר
יהוה הנה ויזנחם ועמי ינאצו לבלתי
היות גוי עוד לפניהם׃ כה אמר יהוה 45
אם־לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתי׃ גם זרע יעקב ודויד 46
עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
על־זרע אברהם יצחק ויעקב כי־אשיב
את־שבותם ורחמתים׃ כה אמר יהוה 47
צבאות עוד יהיה בנוה הזה אשר־
אמרתי אתכם חרבה היא מאין אדם
ומאין בהמה ובכל־עריו נוה רעים
מרבצים לעדרים׃ בערי ההר בערי 48
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד
יעברו צאן על־ידי מונה׃ הנה ימים 49
באים נאם־יהוה והקמתי את־הדבר
הטוב אשר דברתי אל־בית ישראל
ואל־בית יהודה׃ בימים ההם ובעת 50
ההיא אצמיח לדויד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ׃ בימים ההם 51
תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח
וזה אשר־יקראו־לה יהוה צדקנו׃ כי־ 52
כה אמר יהוה לא־יכרת לדויד איש
ישב על־כסא בית־ישראל׃ ולכהנים 53
הלוים לא־יכרת איש ממני מעלה
עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל־
הימים׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה 54
לאמר׃ כה אמר יהוה אם־תפרו את־ 55
בריתי את־היום ואת־בריתי את־הלילה
לבלתי היות יום ולילה בעתם׃ גם 56
בריתי לא תפר את־דויד עבדי מהיות
לו בן מלך על־כסאו ואת־הלוים הכהנים
משרתי אתי׃ כאשר לא־יספר צבא 57
השמים ולא־ימד חול הים כן ארבה
את־זרע דויד עבדי ואת־הלוים משרתי
אתי׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה 58
לאמר׃ הלא ראית מה־העם הזה 59
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר
יהוה הנה ויזנחם ועמי ינאצו לבלתי
היות גוי עוד לפניהם׃ כה אמר יהוה 60
אם־לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתי׃ גם זרע יעקב ודויד 61
עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
על־זרע אברהם יצחק ויעקב כי־אשיב
את־שבותם ורחמתים׃ כה אמר יהוה 62
צבאות עוד יהיה בנוה הזה אשר־
אמרתי אתכם חרבה היא מאין אדם
ומאין בהמה ובכל־עריו נוה רעים
מרבצים לעדרים׃ בערי ההר בערי 63
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד
יעברו צאן על־ידי מונה׃ הנה ימים 64
באים נאם־יהוה והקמתי את־הדבר
הטוב אשר דברתי אל־בית ישראל
ואל־בית יהודה׃ בימים ההם ובעת 65
ההיא אצמיח לדויד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ׃ בימים ההם 66
תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח
וזה אשר־יקראו־לה יהוה צדקנו׃ כי־ 67
כה אמר יהוה לא־יכרת לדויד איש
ישב על־כסא בית־ישראל׃ ולכהנים 68
הלוים לא־יכרת איש ממני מעלה
עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל־
הימים׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה 69
לאמר׃ הלא ראית מה־העם הזה 70
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר
יהוה הנה ויזנחם ועמי ינאצו לבלתי
היות גוי עוד לפניהם׃ כה אמר יהוה 71
אם־לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתי׃ גם זרע יעקב ודויד 72
עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
על־זרע אברהם יצחק ויעקב כי־אשיב
את־שבותם ורחמתים׃ כה אמר יהוה 73
צבאות עוד יהיה בנוה הזה אשר־
אמרתי אתכם חרבה היא מאין אדם
ומאין בהמה ובכל־עריו נוה רעים
מרבצים לעדרים׃ בערי ההר בערי 74
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד
יעברו צאן על־ידי מונה׃ הנה ימים 75
באים נאם־יהוה והקמתי את־הדבר
הטוב אשר דברתי אל־בית ישראל
ואל־בית יהודה׃ בימים ההם ובעת 76
ההיא אצמיח לדויד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ׃ בימים ההם 77
תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח
וזה אשר־יקראו־לה יהוה צדקנו׃ כי־ 78
כה אמר יהוה לא־יכרת לדויד איש
ישב על־כסא בית־ישראל׃ ולכהנים 79
הלוים לא־יכרת איש ממני מעלה
עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל־
הימים׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה 80
לאמר׃ הלא ראית מה־העם הזה 81
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר
יהוה הנה ויזנחם ועמי ינאצו לבלתי
היות גוי עוד לפניהם׃ כה אמר יהוה 82
אם־לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתי׃ גם זרע יעקב ודויד 83
עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
על־זרע אברהם יצחק ויעקב כי־אשיב
את־שבותם ורחמתים׃ כה אמר יהוה 84
צבאות עוד יהיה בנוה הזה אשר־
אמרתי אתכם חרבה היא מאין אדם
ומאין בהמה ובכל־עריו נוה רעים
מרבצים לעדרים׃ בערי ההר בערי 85
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד
יעברו צאן על־ידי מונה׃ הנה ימים 86
באים נאם־יהוה והקמתי את־הדבר
הטוב אשר דברתי אל־בית ישראל
ואל־בית יהודה׃ בימים ההם ובעת 87
ההיא אצמיח לדויד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ׃ בימים ההם 88
תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח
וזה אשר־יקראו־לה יהוה צדקנו׃ כי־ 89
כה אמר יהוה לא־יכרת לדויד איש
ישב על־כסא בית־ישראל׃ ולכהנים 90
הלוים לא־יכרת איש ממני מעלה
עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל־
הימים׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה 91
לאמר׃ הלא ראית מה־העם הזה 92
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר
יהוה הנה ויזנחם ועמי ינאצו לבלתי
היות גוי עוד לפניהם׃ כה אמר יהוה 93
אם־לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתי׃ גם זרע יעקב ודויד 94
עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים
על־זרע אברהם יצחק ויעקב כי־אשיב
את־שבותם ורחמתים׃ כה אמר יהוה 95
צבאות עוד יהיה בנוה הזה אשר־
אמרתי אתכם חרבה היא מאין אדם
ומאין בהמה ובכל־עריו נוה רעים
מרבצים לעדרים׃ בערי ההר בערי 96
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד
יעברו צאן על־ידי מונה׃ הנה ימים 97
באים נאם־יהוה והקמתי את־הדבר
הטוב אשר דברתי אל־בית ישראל
ואל־בית יהודה׃ בימים ההם ובעת 98
ההיא אצמיח לדויד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ׃ בימים ההם 99
תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח
וזה אשר־יקראו־לה יהוה צדקנו׃ כי־ 100
כה אמר יהוה לא־יכרת לדויד איש
ישב על־כסא בית־ישראל׃ ולכהנים

ⵜⴰⵙⴰⵡⵉⵜ ⵏ ⵓⵙⵎⵔⵔⵓⵢ ⵏ ⵓⵔⵉⵔ ⵏ ⵜⵣⵎⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ

ⵜⴰⵎⴰⵣⵉⵖⵜ

ⵙⵙⵎⵔⵔⵓⵢ ⵏ ⵓⵔⵉⵔ ⵏ ⵜⵣⵎⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵙ ⵜⵎⴰⵣⵉⵖⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔ

עֲשֵׂה עִם עַבְדֶּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְאֶת חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ.
עֵת לַעֲשׂוֹת לַה' הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ.
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז.
עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי.
פְּלָאוֹת עֵדֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים.
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי.
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָּל אָוֶן.
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ.
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.
פָּלָא עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.
פִּתְחֵי דְבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים.
פֶּה פָּעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי.
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָּל אָוֶן.
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ.
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.
צַדִּיק אַתָּה ה' וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד.
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ צָרַי דְּבָרֶיךָ.
צָרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ.
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת.
צָרָה וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה.
קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי ה' חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה.
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ.
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לְדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ ה' כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי.
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
קָרוֹב אַתָּה ה' וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת.
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם.
רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי.
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ.
רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי.
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ.
רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי ה' כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי.
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ.
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב.
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל.
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ ה' וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אַהֲבָה רַבָּה.
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ.
תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ ה' כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי.
תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי.
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
תְּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק.
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרָתִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי.
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ ה' וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי.
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל ה' בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי.
יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה.
מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה.
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים.
אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר.
רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם.
אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי.
עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ.
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.
יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה.
יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.
יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁיר לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ.
עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם.
יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו.
שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל.
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ כִּי שָׁם יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט.
כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם.
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ.
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ.
לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם.
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ.
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ.
חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בּוּז.
רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג שַׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יָדִים.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל.
לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם.
אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ.
אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ.
אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים.
בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם.
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ.
עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת הַבּוֹטְחִים בַּיְיָ כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב.
יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיְיָ סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם.
הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם.
וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים.
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה.
הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים.
שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב.
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ.
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ.
אִם יְיָ לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר.
שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָה.
הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן.
כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים.
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת בְּנֵי אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָל יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו.
יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ.
יְהִי כְגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סְבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ.
יְבֹרַךְ כֵּן גֶּבֶר יְרֵא יְיָ.
יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל.
רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי.
עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חוֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנּוֹתָם.
יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים.
יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל שׂנְאֵי צִיּוֹן.
יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ.
שֶׁלֹּא מָלֵא קוֹצְרוֹ כַפּוֹ וְחִבְּקוֹ מְעַמֵּר חֵיקוֹ.
וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְיָ.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ.
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי.
אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד.
כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא.
קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי.
נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר.
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת.
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי.
וְלֹא הָלַכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי.
אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עָלֵי אִמּוֹ.
כְּגָמֻל עָלַי נַפְשִׁי.
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת זְכֹר יְיָ לְדָוִד אֵת כָּל עָנּוֹתוֹ.
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיְיָ נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב.
אִם אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי.
אִם אֶתֵּן שְׁנָתָה לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה.
עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיְיָ מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב.
הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר.
נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו.
קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ.
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ.
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד.
כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן.
שֶׁיָּרַד עַל פִּי מִדּוֹתָיו כִּטְל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרְרֵי צִיּוֹן.
כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ.
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּחֲצֵרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ.
בַּלֵּילוֹת שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ.
יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ.
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּחֲצֵרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ.
הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים.
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ.
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים.
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם בָּאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת.
מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו.
שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה.
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו.
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים.
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן.
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.
יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר.
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם.
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם.
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם.
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ.
בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ.
בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ.

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
שֶׁבִּשְׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן.
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ.
כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.
אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אַדְמַת נֵכָר.
אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי.
זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם.
הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ.
בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיִּשַּׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ.
אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע.

לְדָוִד אוֹדְךָ בְכָל לֵב נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ.
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת שִׁמְךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ.
כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ.
בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז.
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ.
וְיָשִׁירוּ בִּדְרָכֵי יְיָ כִּי גְדוֹל כְּבוֹד יְיָ.
כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק יְדָעֶנּוּ.
אִם אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי עַל אַף אֹיְבַי תִּשְׁלַח יָדֶךָ.
וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ יְיָ יִגְמֹר בַּעֲדִי יְיָ חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל תֶּרֶף.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר יְיָ חְקַרְתַּנִי וַתֵּדָע.
אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקִימִי בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק.
אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה.
כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְיָ יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ.
אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה.
יָדְךָ עָלָי הֵנִיחָה מִמֶּנִּי פְלִיאָה דַּעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל לָהּ.
אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח.
אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנֵּךְ.
אֶשָּׂא כַנְפֵי שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם.
גַּם שָׁם יָדְךָ תַּנְחֵנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ.
אָמַרְתִּי אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי.
גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה.
כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי תְּסַכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי.
אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתָ נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד.
לֹא נִכְחַד עָצְמִי מִמְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּסֵתֶר.
רִקְמָתִי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ.
גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ.
יָמִים יֻצָּרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם.
וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל מַה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם.
אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצוֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ.
אִם תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי.
אֲשֶׁר אֹמְרֶיךָ לִמְזִמָּה נָשְׂאוּ לַשָּׁוְא עָרֶיךָ.
הֲלֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְיָ אֶשְׂנָא וּבְתַקּוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט.
תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי.
חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי.
וּרְאֵה אִם דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד חַלְּצֵנִי יְיָ מֵאָדָם רָע.
מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי.
אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת.
שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת פְּתָנִים תַּחַת שִׂפְתוֹתָמוֹ סֶלָה.
שָׁמְרֵנִי יְיָ מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי.
אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים.
פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מוֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֶלָה.
אָמַרְתִּי לַיְיָ אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְיָ קוֹל תַּחֲנוּנָי.
יְיָ אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיו

לְכָל־הַגּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ 2 יְהִי־עַם
יוֹדוּךָ אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
3 יִשְׂמְחוּ וְיָרֹנּוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃
4 יְהוּדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יְהוּדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
5 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ׃ 6 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ
כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 אֱלֹהִים
יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃
3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃
4 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃
6 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
7 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ׃ 8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ
כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 יָקוּם
אֱלֹהִים יָפֻצוּ אֹיְבָיו וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃
3 כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דוֹנַג מִפְּנֵי־אֵשׁ
יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים׃ 4 וְצַדִּיקִים
יִשְׂמָחוּ יַעְלְזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְּשִׂמְחָה׃
5 שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת
בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ 6 אֲבִי יְתוֹמִים
וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃
7 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
בַּכֹּשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה׃
8 אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן
סֶלָה׃ 9 אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי
אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה
אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ 11 חַיָּתֶךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין
בְּטוּבְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃ 12 אֲדֹנָי יִתֵּן אֹמֶר
הַמְבַשְּׂרוֹת צְבָא רָב׃ 13 מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן
יִדֹּדוּן וְנוֵה בַיִת חָלֹק שָׁלָל׃ 14 אִם־תִּשְׁכְּבוּן
בֵּין שְׁפָתָיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ
בִּירַקְרַק חָרוּץ׃ 15 בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ
תְּשַׁלֵּג בְּצַלְמוֹן׃ 16 הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן
הַר גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן׃ 17 לָמָּה תְרַצַּדוּן הָרִים
גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְמוֹשָׁבוֹ אַף־יְהוָה
יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ 18 רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי
שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃ 19 עָלִיתָ
לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם
וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃ 20 בָּרוּךְ
אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃
21 אֵל לָנוּ אֵל לְהוֹשָׁעוֹת וְלַיהוָה אֲדֹנָי

כי בוקע * ופרצו הרים רנה
וכל עצי השדה יכתו בם
כי נחם יהוה יעקב
ובישראל יתפאר
כה אמר יהוה גאלך
ויוצרך מבטן
אנכי יהוה עשה כל
נוטה שמים לבדי
רקע הארץ מי אתי
מפר אותות בדים
ומקסמי יהולל
משיב חכמים אחור
ודעתם יסכל
מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו יפיר
האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה
והחרבותיה אקומם
האמר למצולה חרבי
ויבשתיך אוציא
האמר לכורש רעי
וכל חפצי ישלם
ולאמר לירושלם תבנה
והיכל תיסד

⠕⠍⠽ ⠊⠝ ⠺⠓⠕⠍⠎⠕⠑⠧⠑⠗ ⠁ ⠍⠁⠝ ⠋⠁⠊⠞⠓⠋⠥⠇⠇⠽ ⠎⠏⠑⠁⠅⠎ ⠁ ⠺⠕⠗⠙ ⠕⠋ ⠝⠕⠗⠍⠁⠇ ⠎⠏⠑⠑⠉⠓ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠊⠝⠅⠎ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠁⠞ ⠓⠑ ⠊⠎ ⠞⠓⠑ ⠙⠊⠎⠉⠊⠏⠇⠑ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠍⠁⠎⠞⠑⠗ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠍⠁⠎⠞⠑⠗ ⠊⠎ ⠞⠓⠑ ⠙⠊⠎⠉⠊⠏⠇⠑ ⠕⠋ ⠞⠓⠑ ⠎⠞⠥⠙⠑⠝⠞ ⠁⠝⠙ ⠞⠓⠑ ⠎⠞⠥⠙⠑⠝⠞

⁂ ثلاثة أيام وثلاثة أشهر ⁂

ثلاثة أيام وثلاثة أشهر. وعشرون
وأربعة وعشرون. وثلاثة وثلاثون.
⁂ العدد ⁂
١ * وكلم الرب موسى في برية سيناء:
٢ في خيمة الاجتماع. في السنة الثانية
لخروجهم من ارض مصر: في الشهر
٣ الثاني. قال: * احصوا جملة كل
جماعة بني اسرائيل: بعشائرهم
وبيوت آبائهم: بعدد الاسماء كل
ذكر برؤوسهم: من ابن عشرين
سنة فما فوق. كل خارج للجند
٤ في اسرائيل: تعدونهم انت وهرون
٥ * وانه يكون معكما رجل رجل
من كل سبط. رئيس بيت آبائه
٦ هو: * وهذه اسماء الرجال الذين
يقومون معكما. من سبط رأوبين
٧ اليصور بن شدیور: * من سبط
شمعون شلومیئیل بن صوریشداي:
٨ من سبط يهوذا نحشون بن عميناداب:
٩ * من سبط يساكر نثنئيل بن صوغر:

ⲉⲡⲁ ⲧⲟⲩ ⲉⲧⲉ ⲥⲁⲃⲁⲱⲑ ⲥⲁⲃⲁ. ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲥⲁⲃⲁⲱⲑ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲕⲣⲁⲛ

⁘ ⁘ ⁘

1 * ⁘ ⁘ ⁘

ואתם שמחו ששון ושמחו עמה כל
המתאבלים עליה: יען תינקו
ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו
ושענגתם מזיז כבודה. כי כה אמר
יי הנני נוטה אליה כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם
על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו.
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו. וראיתם
ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד יי את עבדיו וזעם את
אויביו. כי הנה יי באש יבוא וכסופתיו
כסערה להשיב באף חמתו וגערתו
בלהבות אש. כי באש יי נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יי.
המתקדשים והמטהרים אל הגנות
אחד בתוך אכל בשר החזיר והשקץ
והעכבר יחדו יספו נאם יי. ואנכי
מעשיהם ומחשבותיהם באה לקבץ
את כל הגוים והלשנות ובאו וראו
את כבודי. ושמתי בהם אות ושלחתי
מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול
ולוד משכי קשת תובל ויון האיים
הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי
בגוים. והביאו את כל אחיכם מכל
הגוים מנחה ליי בסוסים ובמרכבות
ובכרכרות על הרי קדשי ירושלם
אמר יי כאשר יביאו בני ישראל
את המנחה בכלי טהור בבית יי.
ומהם אקח לכהנים ללוים אמר יי.
כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עומדים
לפני נאם יי כן יעמוד זרעכם
ושמכם. והיה מדי חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר
להשתחות לפני אמר יי. ויצאו
וראו בפגרי האנשים הפושעים בי
כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו לדראון לכל בשר.

ספר ירמיהו הנביא

ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתות בארץ בנימין אשר
היה דבר יי אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשנת שלש עשרה
שנה למלכותו. ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות
ירושלם בחדש החמישי. ויהי דבר
יי אלי לאמר בטרם אצרך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך
נביא לגוים נתתיך. ואמר אהה
אדני יי הנה לא ידעתי דבר כי
נער אנכי. ויאמר יי אלי אל תאמר
נער אנכי כי אל כל אשר אשלחך
תלך ואת כל אשר אצוך תדבר.
אל תירא מפניהם כי אתך אני
להצילך נאם יי. וישלח יי את ידו
ויגע על פי ויאמר יי אלי הנה
נתתי דברי בפיך. ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס
לבנות ולנטוע. ודבר יי היה אלי
לאמר מה אתה רואה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני רואה. ויאמר
יי אלי היטבת לראות כי שוקד
אני על דברי לעשותו. ויהי דבר
יי אלי שנית לאמר מה אתה רואה
ואמר סיר נפוח אני רואה ופניו
מפני צפונה. ויאמר יי אלי מצפון
תפתח הרעה על כל יושבי הארץ.
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות
צפון נאם יי ובאו ונתנו איש
כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל
חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה.
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
ולהשתחות למעשי ידיהם. ואתה
תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי מצוך אל תחת
מפניהם פן אחתך לפניהם. ואני
הנני נתנך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחומות נחושת על כל הארץ
לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה
ולעם הארץ. ונלחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני נאם יי
להצילך.

ויהי דבר יי אלי לאמר הלוך
וקראת באזני ירושלם לאמר כה
אמר יי זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה. קדש ישראל ליי
ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו
רעה תבוא עליהם נאם יי. שמעו
דבר יי בית יעקב וכל משפחות
בית ישראל. כה אמר יי מה מצאו
אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי
וילכו אחרי הבל ויהבלו. ולא אמרו
איה יי המעלה אתנו מארץ מצרים
המולכנו במדבר בארץ ערבה ושחה
בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר
בה לא איש ולא ישב אדם שם.
ואביא אתכם אל ארץ הכרמל
לאכול פריה וטובה ותבאו ותטמאו
את ארצי ונחלתי תשימו לתועבה.
הכהנים לא אמרו איה יי ותפשי
התורה לא ידעוני והרועים פשעו
בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי
לא יועילו הלכו. לכן עוד אריב
אתכם נאם יי ואת בני בניכם
אריב. כי עברו איי כתים וראו
וקדר שלחו הלוך והתבוננו מאד
וראו אם נהיתה כזאת. ההמיר גוי
אלהים והמה לא אלהים ועמי
המירו כבודו בלא יועיל. שממו
שמים על זאת וסערו חרבו מאד
נאם יי. כי שתים רעות עשה עמי
אתי עזבו מקור מים חיים לחצב
להם בארות בארות נשברים אשר
לא יכילו המים. הפלשי אם גוי
לא אלהים ועמי המיר כבודו בלא
יועיל. שממו שמים על זאת וסערו
חרבו מאד נאם יי. כי שתים רעות
עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות בארות נשברים
אשר לא יכילו המים. הפלשי אם
עבד ישראל אם יליד בית הוא
מדוע היה לבז עליו כפיריו שאגו
עליו נתנו קולם וישיתו את ארצו
לשמה עריו נצתו מבלי יושב. גם
בני נף ותחפנס רעוך קדקד. הלא
זאת תעשה לך בעזבך את יי
אלהיך בעת מוליכו בדרך. ועתה
מה לך לדרך מצרים לשתות מי
שחור ומה לך לדרך אשור לשתות
מי נהר. תיסרך רעתך ומשובתיך
תוכחנך ודעי וראי כי רע ומר
עזבך את יי אלהיך ולא פחדתי
אליך נאם אדני יי צבאות. כי
מעולם שברת עלך ניתקת מוסרות
ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה
גבוהה ותחת כל עץ רענן את
צעה זונה. ואנכי נטעתיך שורק
כלו זרע אמת ואיך נהפכת לי
סורי גפן נכריה. כי אם תכבסי
בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך
לפני נאם אדני יי. איכה תאמרי
לא נטמאתי אחרי הבעלים לא
הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה
עשית בכרה קלה מסלתיה משתנה
דרכיה. פרא למד מדבר באות
תאותה רוח מי ישיבנה כל מבקשיה
לא יעיפו בחדשה ימצאונה. מנעי
רגלך מיחף וגרונך מצמא ותאמרי
נואש לא כי אהבתי זרים ואחריהם
אלך. כבשת גנב כי ימצא כן
יבשו בית ישראל המה מלכיהם
שריהם וכהניהם ונביאיהם. האמרים
לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני
כי פנו אלי עורף ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה והושיענו. ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך כי מספר
עריך היו אלהיך יהודה. למה
תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם
יי. לשוא הכיתי את בניכם מוסר
לא לקחו אכלה חרבכם את נביאיכם
כארי משחית. דור הזה ראו דבר
יי המדבר הייתי לישראל אם ארץ
מאפל למה אמרו עמי רדנו לא
נבוא עוד אליך. התשכח בתולה
עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני
ימים אין מספר. מה תיטיבי דרכך
לבקש אהבה אף את הרגלת את
דרכיך. גם על כנפיך נמצאו דמי
נפשות אביונים לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה. כי נקיתי אף
שובה אפו ממני הנני נשפט אותך
על אמרך לא חטאתי. מה תתזי
מאד לשנות דרכך גם ממצרים
תבושי כאשר בושת מאשור. גם
מאת זו תצאי וידיך על ראשך כי
מאס יי את מבטחיך ולא תצליחי
להם. אמרו הן אם ישלח איש את
אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד הלא חנף
תחנף הארץ ההוא ואת זנית רעים
רבים ושובי אלי נאם יי. שאי
עיניך אל שפים וראי איפה לא
הושכבת על הדרך ישבת להם
כערבי במדבר ותחניפי הארץ
בזנותיך וברעתך. ויהי מנעו רבבים
ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה
מאנת הכלם. הלא מעתה קראי לי
אבי אלוף נעורי אתה. הלעולם
יטור לנצח אם ישמר לעד הנה
דברת הרעות ותוכלי.

אמר יי בימי יאשיהו המלך
הראית אשר עשתה משובבת ישראל
הלכה על כל הר גבוה ותחת כל
עץ רענן ותזן שם. ואמרתי אחרי
עשותה את כל אלה שובי עדי
ולא שבה ותראה בגדה אחותה
יהודה. ואראה כל אשר על כן
נאפו משובבת ישראל שלחתיה
ואתן לה ספרי כריתותיה ולא
יראה בגדה אחותה יהודה ותלך
גם היא ותזן את זנותה. והיה
מקול זנותה הארץ ותנאף את
האבן ואת העץ. וגם בכל זאת לא
שבה אלי בגדה אחותה יהודה
בכל לבה כי אם בשקר נאם יי.
ויאמר יי אלי צדקה משובבת ישראל
את נפשה מיהודה בגדה אחותה.
הלוך וקראת את הדברים האלה
צפונה ואמרת שובי משובבת ישראל
נאם יי לא אפיל פני בכם כי
חסיד אני נאם יי לא אטור לעולם.
אך דעי עונך כי בי פשעת אלהיך
ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל
עץ רענן ובקולי לא שמעתם.
שובו בנים שובבים נאם יי כי
אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם
אחד משפחה ושנים מציון והבאתי
אתכם ציון. ונתתי לכם רעים
כלבבי ורעו אתכם דעה והשכיל.
והיה כי תרבו ותפרו בארץ בימים
ההמה נאם יי לא יאמרו עוד ארון
ברית יי ולא יעלה על לב ולא
יזכרו בו ולא יפקד ולא יעשה עוד.
בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יי
ונקוו אליה כל הגוים לשם יי
לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שרירות
לבם הרעה. בימים ההם תלכנה
בית יהודה אל בית ישראל והלכו
יחדו מארץ צפון אל הארץ אשר
הנחלתי לאבותיכם. ואנכי אמרתי
איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ
חמדה צבי צבאות גוים ואמר אבי
תקראי לי ומאחרי לא תשובי.
אכן בגד אשה כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יי. קול על שפים
נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי
העוו את דרכם שכחו את יי
אלהיהם. שובו בנים שובבים
ארפא משובתיכם הננו באים אליך
כי אתה יי אלהינו. אכן שקר
מגבעות המון ההרים אכן ביי
אלהינו תשועת ישראל. והבשת
אכלה את יגיע אבותינו מנעוריהם
את צאנם ואת בקרם את בניהם
ואת בנותיהם. נשכבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי ליי אלהינו
חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו
ועד היום הזה ולא שמענו בקול
יי אלהינו.

אם תשוב ישראל נאם יי אלי
תשוב ואם תסיר שקוציך מפני
ולא תנוד. ונשבעת חי יי באמת
במשפט ובצדקה ונברכו בו גוים
ובו יתהללו. כי כה אמר יי לאיש
יהודה ולירושלם נירו לכם ניר
ואל תזרעו אל קוצים. המולו ליי
וסירו ערלות לבבכם איש יהודה
ויושבי ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם.
הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם
ואמרו תקעו בשופר בארץ קראו
מלאו ואמרו האספו ונבוא אל ערי
המבצר. שאו נס ציונה העמידו אל
תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון
ושבר גדול. עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע מקומו לשום
את ארצך לשמה תצאנה עריך
מאין יושב. על זאת חגרו שקים
ספדו והילילו כי לא שב חרון אף
יי מאתנו. והיה ביום ההוא נאם
יי יאבד לב המלך ולב השרים
ונשמו הכהנים ותמהו הנביאים.
ואמרתי אהה אדני יי אכן נשא
נשאת לעם הזה ולירושלם לאמר
שלום יהיה לכם והנה הגיע החרב
עד נפש. בעת ההיא יאמר לעם
הזה ולירושלם רוח שחי שפים
במדבר דרך בת עמי לא לזרות
ולא לנקות. רוח מלאה מאלה
לי עתה גם אני דבר משפטים
אתם. הנה כעבים יעלה ומראה
כסופה מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו. אוי לנו כי שדדנו. כבסי
מרעה לבך ירושלם למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך מחשבות
אונך. כי קול מגיד מדן ומשמיע
און מהר אפרים. הזכירו לגוים
הנה השמיעו על ירושלם נצרים
באים מארץ מרחק ויתנו על ערי
יהודה קולם. כשדי היו עליה
סביב כי בי מרתה נאם יי. דרכיך
ומעלליך עשו לך את רעתך זאת
כי מרה כי נגע עד לבך. מעי מעי
אוחילה קירות לבי הומה לי לבי
לא אחריש כי קול שופר שמעת
נפשי תרועת מלחמה. קרון על
קרון יקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע יריעותי.
עד מתי אראה נס אשמעה קול
שופר. כי עמי אויל אותי לא ידעו
בנים סכלים המה ובינה אין להם
חכמים המה להרע ולהיטיב לא
ידעו. ראיתי את הארץ והנה תהו
ובהו ואל השמים ואין אורם.
ראיתי את ההרים והנה רעשו וכל
הגבעות התקלקלו. ראיתי והנה
אין אדם וכל עוף השמים נדדו.
ראיתי והנה הכרמל מדבר וכל
עריו נתצו מפני יי מפני חרון
אפו. כי כה אמר יי שממה כל
הארץ ואת כלה לא אעשה. על זאת
תאבל הארץ וקדרו שמים מלמעלה
על אשר דברתי זמותי ולא נחמתי
ולא אשוב מפניה. מקול פרש וקשת
דורך כל העיר נסים בעבי שחים
ובעלי סלעים עזבו כל העיר לא
נבצר בה איש. ואת שדודה מה
תעשי כי תלבשי שני כי תעדי
עדי זהב כי תפכי בפוך עיניך
לשוא התיפי מאסו בך עגביך
נפשך יבקשו. כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכירת בת ציון
תפרש כפיה אוי נא לי כי נלאתה
נפשי להורגים.

שוטטו ברחובות ירושלם וראו
נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם
תמצאו איש אם יש עושה משפט
מבקש אמונה ואסלח לה. ואם חי
יי אם לשקר ישבעו. יי עיניך
הלא לאמונה חזו נגפתם ולא
חלו כלתתם אותם ולא מאנו קבל
מוסר. חזקו פניהם מצור מאנו
שוב. ואני אמרתי אך דלים הם
נואלו כי לא ידעו דרך יי משפט
אלהיהם. אלכה לי אל הגדולים
ואדברה אליהם כי המה ידעו דרך
יי משפט אלהיהם. אך המה יחדו
שברו עול נתקו מוסרות. על כן
הכם אריה מיער זאב ערבות
ישדדם נמר שוקד על עריהם כל
היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם
עצמו משובותיהם. על מה אסלח
לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים
והשבעתים ויצאו. כל נואפים
עצרת בגדים. על אלה הלא אפקד
נאם יי אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי. שמו בחרו לא אבו
לקחת מוסר חזקו פניהם מסלע
מאנו לשוב. לכן הכם נאם יי
לשבר בת עמי אנוש נחלתי. כי
אמרו שלום שלום ואין שלום.
הבושו כי תועבה עשו גם בושה
לא יבושו ולא ידעו הכלם. לכן
יפלו בנופלים בעת פקדתים יכשלו
אמר יי. אסף אאספם נאם יי אין
ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה
והעלה נבל ואתן להם יעברום.
מדוע אנחנו ישבים האספו ונבואה
אל ערי המבצר ונדמה שם כי יי
אלהינו הדמנו והשקנו מי ראש כי
חטאנו ליי. קוה לשלום ואין טוב
לעת מרפא והנה בעתה. מדן נשמע
נחרת סוסיו מקול מצהלות אבירו
רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו
ארץ ומלואה עיר וישבי בה. כי
הנני משלח בכם נחשים צפעונים
אשר אין להם לחש ונשכו אתכם
נאם יי. מבלי אנוש עלי יגון
עלי לבבי דוי. הנה קול שועת בת
עמי מארץ מרחקים הלא יי בציון
אם מלכה בה אם מלכה בה מדוע
הכעסוני בפסיליהם בהבלי נכר.
עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא
נושענו. על שבר בת עמי הושברתי
קדרתי שמה השמה החזקתני. הלא
צרי בגלעד אם רפא אין שם כי
מדוע לא עלתה ארוכת בת עמי.
מי יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי
בת עמי. מי יתנני במדבר מלון
עוברים ואעזבה את עמי ואלכה
מאתם כי כלם מנאפים עצרת
בגדים. וידרכו את לשונם קשתם
שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי
מרעה אל רעה יצאו ואתי לא
ידעו נאם יי. איש מרעהו השמרו
ואל כל אח אל תבטחו כי כל אח
עקב יעקב ורעהו כל רכיל ילך.
ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר שקר
העות נלאו. שבתך בתוך מרמה
במרמה מאנו דעת נאם יי. לכן כה
אמר יי צבאות הנני צורפם ובחנתים
כי איך אעשה מפני בת עמי. חץ
שחוט לשונם מרמה בפיהו שלום
את רעהו ידבר ובקרבו ישים
ארבו. הלא על אלה אפקד נאם יי
אם בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי. על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה כי נצתו
מבלי עובר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה נדדו
הלכו. ואתן את ירושלם לגלים
מעון תנים ואת ערי יהודה אתן
שממה מאין יושב. מי האיש החכם
ויבן את זאת ואשר דבר פי יי
אליו ויגדה על מה אבדה הארץ
נצתה כמדבר מבלי עובר. ויאמר
יי על עזבם את תורתי אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו בקולי ולא
הלכו בה. וילכו אחרי שרירות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם. לכן כה אמר יי צבאות
אלהי ישראל הנני מאכיל את העם
הזה לענה והשקיתים מי ראש.
והפיצותים בגוים אשר לא ידעום
המה ואבותם ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אתם. כה אמר יי
צבאות התבוננו וקראו למקוננות
ותבואנה ואל החכמות שלחו ותבואנה
ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי
ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים. כי קול נהי נשמע מציון
איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו
ארץ כי השליכו משכנתינו. כי
שמענה נשים דבר יי ותקח אזנכם
דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי
ואשה רעותה קינה. כי עלה מות
בחלונינו בא בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים מרחבות.
דבר כה נאם יי ונפלה נבלת
האדם כדמן על פני השדה וכעמיר
מאחרי הקוצר ואין מאסף. כה
אמר יי אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו. כי אם
בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע
אותי כי אני יי עשה חסד משפט
וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
יי. הנה ימים באים נאם יי ופקדתי
על כל מול בערלה. על מצרים
ועל יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מואב ועל כל קצוצי
פאה היושבים במדבר כי כל הגוים
ערלים וכל בית ישראל ערלי לב.
שמעו את הדבר אשר דבר יי
עליכם בית ישראל. כה אמר יי
אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה. כי חקות העמים הבל הוא
כי עץ מיער כרתו מעשה ידי
חרש במעצד. בכסף ובזהב יפאר
אתו במסמרות ובמקבות יחזקהו
ולא יפיק. כמתכת תמרים המה
ואלהים לא ידברו נשוא ישא כי
לא יצעדו. אין כמוך יי גדול אתה
וגדול שמך בגבורה. מי לא ייראך
מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל
חכמי הגוים ובכל מלכותם אין
כמוך. ובאחת יבערו ויאסרו
במוסר הבל המה. כסף מרקע מתרשיש
יובא וזהב מאופז מעשה חרש
ומצרף תכלת וארגמן לבושם מעשה
חכמים כלם. ויי אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך עולם מקצפו
תרעש הארץ ולא יתקמו גוים
עברתו. כה תאמרו להם אלהים
אשר שמים וארץ לא עשו יאבדו
מן הארץ ומתחת השמים האלה.
עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו
ובתבונתו נטה שמים. לקול תתו
המון מים בשחקים ויעל נשאים
מקצה הארץ ברקים למטר עשה
ויצא רוח מאוצרותיו. נבער כל
אדם מדעת הביש כל צורף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח בם. הבל
המה מעשה תעתעים בעת פקדתם
יאבדו. לא כאלה חלק יעקב כי
יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יי
צבאות שמו. אספי מארץ כנעתך
יושבת במצור. כי כה אמר יי הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת
והציקותי להם למען ימצאו. אוי
לי על שברי נחלה מכתי הולי
ואמרתי אך זה חליי ואשאנו.
אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני
יצאוני ואינם אין נוטה עוד אהלי
ומקימי יריעותי. כי נבערו הרועים
ואת יי לא דרשו על כן לא
השכילו וכל מרעיתם נפוצה.
הנה קול שמועה באה והנה רעש
גדול מארץ צפון לשום את ערי
יהודה מעון תנים. ידעתי יי כי
לא לאדם דרכו לא לאיש הולך
והכין צעדו. יסרני יי אך במשפט
אל באפך פן תמעטני. שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך לא קראו כי
אכלו את יעקב אכלוהו ויכלוהו
ואת נוהו השמו.

את הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יי לאמר. שמעו את דברי
הברית הזאת ודברתם אל איש
יהודה ועל יושבי ירושלם. ואמרת
אליהם כה אמר יי אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא ישמע את
דברי הברית הזאת. אשר צויתי את
אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל לאמר שמעו
בקולי ועשיתם אתם ככל אשר
אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים. למען הקים
את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם
לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
כיום הזה ואענה ואמר אמן יי.
ויאמר יי אלי קרא את כל הדברים
האלה בערי יהודה ובחוצות
ירושלם לאמר שמעו את דברי
הברית הזאת ועשיתם אתם. כי
העד העדתי באבותיכם ביום העלותי
אותם מארץ מצרים ועד היום
השכם והעד בקול לאמר שמעו
בקולי. ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם
הרע ואביא עליהם את כל דברי
הברית הזאת אשר צויתי לעשות
ולא עשו. ויאמר יי אלי נמצא
קשר בין איש יהודה ובין יושבי
ירושלם. שבו על עונות אבותם
הראשנים אשר מאנו לשמוע את
דברי ולכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם. הפרו בית ישראל ובית
יהודה את בריתי אשר כרתי את
אבותם. לכן כה אמר יי הנני מביא
עליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת
ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם.
והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם
וזעקו אל האלהים אשר המה
מקטרים להם ולא יושיעו להם
בעת רעתם. כי מספר עריך היו
אלהיך יהודה ומספר חוצות
ירושלם שמתם מזבחות לבשת
מזבחות להקטיר לבעל. ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה כי לא אשמע
בעת קראם אלי בעת רעתם. מה
לידידי עשות מחשבותי בבית
הרבים הזמה אם בשר הקדש יעברו
מעליך כי אז תעלוזי. זית רענן
יפה פרי תואר קרא יי לך לקול
המולה גדולה הצית אש עליו ורעו
דליותיו. ויי צבאות הנוטע אותך
דבר עליך רעה בגלל רעת בית
ישראל ובית יהודה אשר עשו להם
להכעיסני להקטיר לבעל. ויי הודיעני
וידעתי אז הראיתני מעלליהם.
ואני כאלף אלוף נשוא אשר לא
ידעתי לא הגידו לי ואני לא
ידעתי. כי כה אמר יי על אנשי
ענתות המבקשים את נפשך לאמר
לא תנבא בשם יי ולא תמות
בידינו. לכן כה אמר יי צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימותו
בחרב בניהם ובנותיהם ימותו ברעב.
ושארית לא תהיה להם כי אביא
רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם.
צדיק אתה יי כי אריב אליך אך
משפטים אדבר אתך מדוע דרך
רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד.
נטעתם גם שרשו הלכו גם עשו
פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם. ואתה יי ידעתני
תראני ובחנת לבי אתך תוכיחם
כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה.
עד מתי תאבל הארץ ועשב כל
השדה יבש מרעת יושבי בה ספתה
בהמות ועוף כי אמרו לא יראה
את אחריתנו. כי את רגלים רצתה
ויגעוך ואיך תתחרה את הסוסים
ובארץ שלום אתה בוטח ואיך
תעשה בגאון הירדן. כי גם אחיך
ובית אביך גם המה בגדו בך גם
המה קראו אחריך מלא הרבה אל
תאמן בם כי דברו אליך טובות.
עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי
נתתי את ידידת נפשי ביד אויביה.
היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה
עלי בקולה על כן שנאתיה. הנחלתי
כאיט צבוע עליה איט סביב באו
חיתו הלכו. כי רעים רבים שחתו
כרמי בוסו את חלקתי נתנו את
חלקת חמדתי למדבר שממה. שמוה
לשממה אבלה עלי שממה נשמם כל
הארץ כי אין איש שם על לב.
על כל שפים במדבר באו שדדים
כי חרב יי אוכלת מקצה הארץ
ועד קצה הארץ אין שלום לכל
בשר. זרעו חטים וקוצים קצרו
נחלו לא יועילו ובושו מתבואותיכם
מחרון אף יי. כה אמר יי על כל
שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר
הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
אתוש מתוכם. והיה אחרי נתשי
אותם אשוב ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש לארצו. והיה
אם למד ילמדו את דרכי עמי
להשבע בשמי חי יי כאשר למדו
את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך
עמי. ואם לא ישמעו ונתשתי את
הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יי.

כה אמר יי אלי לך וקנית לך
אזור פשתים ושמתו על מתניך
ובמים לא תבאהו. ואקנה את
האזור כדבר יי ואשם על מתני.
ויהי דבר יי אלי שנית לאמר קח
את האזור אשר קנית אשר על
מתניך וקום לך פרתה ושמו שם
על נקרת הצור. וילך ואטמן שם
כאשר צוה יי אתי. ויהי מקץ
ימים רבים ויאמר יי אלי קום לך
פרתה וקח משם את האזור אשר
צויתיך שם לטמנו שם. ואלך
פרתה ואחפר ואקח את האזור מן
המקום אשר טמנתיו שם והנה
נרקב האזור לא יצלח לכל. ויהי
דבר יי אלי לאמר כה אמר יי
כזה אשחית את גאון יהודה ואת
גאון ירושלם הרב. העם הרע הזה
המאנים לשמוע את דברי ההלכים
בשרירות לבם ויילכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות להם
והיו כאזור הזה אשר לא יצלח
לכל. כי כאשר יידבק האזור אל
מתני איש כן הדבקתי אלי את כל
בית ישראל ואת כל בית יהודה
נאם יי להיות לי לעם ולשם
ולתהלה ולתפארת ולא שמעו.
ואמרת אליהם כה אמר יי אלהי
ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו
אליך הידוע לא נדע כי כל נבל
ימלא יין. ואמרת אליהם כה אמר
יי הנני ממלא את כל יושבי הארץ
הזאת ואת המלכים היושבים לדוד
על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים
ואת כל יושבי ירושלם שכרון.
ושברתים איש אל אחיו והאבות
והבנים יחדו נאם יי לא אחמול
ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם.
שמעו והאזינו אל תגבהו כי יי
דבר. תנו כבוד ליי אלהיכם בטרם
יביא חשך ובטרם יתגפו רגליכם
על הרי נשף וקויתם לאור וישמה
צלמות והשיתו לערפל. ואם לא
תשמעוה במסתרים תבכה נפשי
מפני גאון ודמעה תדמע ותרד
עיני דמעה כי נשבה עדר יי.
אמרי אל הגבירה השפילי שבי כי
ירד מראשותיך עטרת תפארתך.
ערי הנגב סגרו ואין פותח גלה
יהודה כלה כלה. שאי עיניך וראי
הבאים מצפון איה העדר נתן לך
צאן תפארתך. מה תאמרי כי יפקד
עליך והמה אלפת עליהם לאלופים
הלא חבלים יאחזוך כיולדה. וכי
תאמרי בלבבך מדוע קראוני אלה
ברב עונך נחשפו שוליך נחבלו
עקביך. הישנה כושי עורו ונמר
חברבורותיו גם אתם תוכלו להיטיב
למדי הרע. ואפיצם כקש עובר על
רוחות מדבר. זה גורלך מנת
מדתך מאתי נאם יי אשר שכחת
אותי ותבטחי בשקר. ואני גם
אנכי אגלה שוליך על פניך ותראה
קלונך. נאופיך ומצהלתך זמת
זנונך על גבעות בשדה ראיתי
שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי
אחרי מתי עוד.

אשר היה דבר יי אל ירמיהו על
דברת הבצרת. יהודה אבלה ושעריה
אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם
עלתה. וחריהם שלחו צעיריהם
למים באו על גבים לא מצאו מים
כליהם ריקם שבו בשו וכלמו
וחפו ראשם. על אדמה חתה כי לא
היה גשם בארץ בשו אכרים חפו
ראשם. כי גם אילת בשדה ילדה
ועזבה כי לא היה דשא. ופראים
עמדו על שפים שאפו רוח כתנים
כי כהו עיניהם כי אין עשב. אם
עונינו ענו בנו יי עשה למען
שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו.
מקוה ישראל מושיעו בעת צרה
למה תהיה כגר בארץ וכאורח נטה
ללון. למה תהיה כאיש נדהם כגבור
לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יי
ושמך עלינו נקרא אל תנחנו.
כה אמר יי לעם הזה כן אהבו
לנוע רגליהם לא חשכו ויי לא
רצם עתה יזכור עונם ויפקד
חטאתם. ויאמר יי אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה. כי יצומו
איני שומע לתפלתם ואם יעלו
עולה ומנחה איני רוצה ובחרב
וברעב ובדבר אני מתם אתם.
ואמרתי אהה אדני יי הנה הנביאים
אומרים אליהם לא תראו חרב
ורעב לא יהיה לכם כי אמת אשר
אני נותן לכם שלום במקום הזה.
ויאמר יי אלי שקר הנביאים נבאים
בשמי לא שלחתים ולא צויתים
ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם
ואלול ותרמית לבם הם נבאים
לכם. לכן כה אמר יי על הנביאים
הנבאים בשמי ואני לא שלחתים
והמה אומרים חרב ורעב לא יהיה
בארץ הזאת ברעב ובחרב יתמו
הנביאים האלה. והעם אשר המה
נבאים להם יהיו מושלכים בחוצות
ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
קובר המה נשיהם ובניהם ובנותיהם
ושפכתי עליהם את רעתם. ואמרת
אליהם את הדבר הזה ירדו עיני
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נחתה בתולת בת עמי
מכה נחלה מאד. אם יצאתי השדה
והנה חללי חרב ואם באתי העיר
והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם
כהן סחרו אל ארץ לא ידעו.
המאס מאסת את יהודה אם בציון
געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין
לנו מרפא לשלום ואין טוב לעת
מרפא. הנה בעתה. ידענו יי רשענו
עון אבותינו כי חטאנו לך. אל
תנאץ למען שמך אל תנבל כסא
כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו.
היש בהבלי הגוים מגשמים ואם
השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
יי אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה.

ויאמר יי אלי אל תתפלל בעד
העם הזה הזאת ואל תשא בעדם
רנה ותפלה ואל תפגע בי כי איני
שומע אליך. אם יבואו אליך
ואמרת אליהם כה אמר יי אשר
לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב
ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי. ופקדתי עליהם ארבעה
משפחות נאם יי את החרב להרג
ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת השדה לאכל
ולהשחית. ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ על מנשה בן
חזקיהו מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם. כי מי יחמל עליך
ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור
לשאול לשלום לך. את אשר נטשת
אותי נאם יי אחור תלכי ואט
ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם. ואזרם במזרה בשערי הארץ
שכלתי עמי מדרכיהם לא שבו.
עצמו לי אלמנותיו מחול הימים
הביאתי להם שוד על אם בחור
הפלתי לה פתאם עיר ובהלות
נפלה עליה. אמללה ילדת שבעה
נפחה נפשה בא שמשה בעוד יום
בשה וחפרה והעטו על פניהם כלם
שארית לחרב אתן לפני אויביהם
נאם יי. אוי לי אמי כי יל

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ ﻧﺒﯽ

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻧﻤﺒﺮ ۱

1 * ﻣﺒﺎﺭﮎ ﺁﺩﻣﯽ ﮨﮯ ﺟﻮ ﺷﺮﯾﺮﻭﮞ ﮐﯽ ﺻﻼﺡ ﭘﺮ ﻧﮧ ﭼﻠﮯ ﺍﻭﺭ ﻧﮧ ﮔﻨﺎﮨﮕﺎﺭﻭﮞ ﮐﯽ ﺭﺍﮦ ﻣﯿﮟ ﮐﮭﮍﺍ ﮨﻮﺍ ﺍﻭﺭ ﻧﮧ ﭨﮭﭩﮭﮏ ﮐﺮ ﺑﯿﭩﮭﺎ ﮨﻮ۔
2 ﺑﻠﮑﮧ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﮐﯽ ﺷﺮﯾﻌﺖ ﭘﺮ ﺟﺲ ﮐﻮ ﺧﻮﺷﯽ ﮨﮯ ﺍﻭﺭ ﺟﻮ ﺷﺮﯾﻌﺖ ﭘﺮ ﺭﺍﺕ ﺩﻥ ﻏﻮﺭ ﮐﺮﺗﺎ ﮨﮯ۔
3 ﻭﮦ ﺍُﺱ ﺩﺭﺧﺖ ﮐﯽ ﻣﺎﻧﻨﺪ ﮨﻮﮔﺎ ﺟﻮ ﻧﮩﺮﻭﮞ ﮐﮯ ﮐﻨﺎﺭﮮ ﻟﮕﺎﯾﺎ ﮔﯿﺎ ﮨﮯ ﺟﻮ ﺍﭘﻨﮯ ﻣﻮﺳﻢ ﭘﺮ ﺍﭘﻨﺎ ﭘﮭﻞ ﻻﺗﺎ ﮨﮯ ﺍﻭﺭ ﺟﺲ ﮐﮯ ﭘﺘﮯ ﻣُﺮﺟﮭﺎﺗﮯ ﻧﮩﯿﮟ ﺍﻭﺭ ﺟﻮ ﮐﭽﮫ ﮐﺮﺗﺎ ﮨﮯ ﺍُﺳﮯ ﮐﺎﻣﯿﺎﺑﯽ ﺣﺎﺻﻞ ﮨﻮﺗﯽ ﮨﮯ۔
4 ﺷﺮﯾﺮ ﺍﯾﺴﮯ ﻧﮩﯿﮟ ﮨﻮﺗﮯ ﺑﻠﮑﮧ ﻭﮦ ﺗﻮ ﺍُﺱ ﺑُﮭﻮﺳﮯ ﮐﯽ ﻣﺎﻧﻨﺪ ﮨﯿﮟ ﺟﻮ ﮨﻮﺍ ﺳﮯ ﺍُﮌﺍ ﺩﯾﺘﺎ ﮨﮯ۔
5 ﺍِﺱ ﻟﺌﮯ ﺷﺮﯾﺮ ﻋﺪﺍﻟﺖ ﮐﮯ ﺩِﻥ ﻗﺎﺋﻢ ﻧﮧ ﺭﮨﯿﮟ ﮔﮯ ﺍﻭﺭ ﻧﮧ ﮔﻨﺎﮨﮕﺎﺭ ﺭﺍﺳﺘﺒﺎﺯﻭﮞ ﮐﯽ ﺟﻤﺎﻋﺖ ﻣﯿﮟ۔
6 ﮐﯿﻮﻧﮑﮧ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺭﺍﺳﺘﺒﺎﺯﻭﮞ ﮐﯽ ﺭﺍﮦ ﮐﻮ ﺟﺎﻧﺘﺎ ﮨﮯ ﻟﯿﮑﻦ ﺷﺮﯾﺮﻭﮞ ﮐﺎ ﺭﺍﺳﺘﮧ ﺑﺮﺑﺎﺩ ﮨﻮ ﺟﺎﺋﮯ ﮔﺎ۔

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻧﻤﺒﺮ ۲

7 ﻭﮦ ﺍُﻥ ﺳﺐ ﮐﻮ ﺟﻮ ﺍُﺱ ﭘﺮ ﺑﮭﺮﻭﺳﺎ ﺭﮐﮭﺘﮯ ﮨﯿﮟ ﺑﺮﮐﺖ ﺩﮮ ﮔﺎ۔ * ﻟﯿﮑﻦ ﺷﺮﯾﺮ ﺍﯾﺴﮯ ﻧﮩﯿﮟ ﮨﻮﺗﮯ ﺑﻠﮑﮧ ﻭﮦ ﺗﻮ ﺍُﺱ ﺑُﮭﻮﺳﮯ ﮐﯽ ﻣﺎﻧﻨﺪ ﮨﯿﮟ ﺟﻮ ﮨﻮﺍ ﺳﮯ ﺍُﮌﺍ ﺩﯾﺘﺎ ﮨﮯ۔
8 ﺍِﺱ ﻟﺌﮯ ﺷﺮﯾﺮ ﻋﺪﺍﻟﺖ ﮐﮯ ﺩِﻥ ﻗﺎﺋﻢ ﻧﮧ ﺭﮨﯿﮟ ﮔﮯ ﺍﻭﺭ ﻧﮧ ﮔﻨﺎﮨﮕﺎﺭ ﺭﺍﺳﺘﺒﺎﺯﻭﮞ ﮐﯽ ﺟﻤﺎﻋﺖ ﻣﯿﮟ۔
9 ﮐﯿﻮﻧﮑﮧ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺭﺍﺳﺘﺒﺎﺯﻭﮞ ﮐﯽ ﺭﺍﮦ ﮐﻮ ﺟﺎﻧﺘﺎ ﮨﮯ ﻟﯿﮑﻦ ﺷﺮﯾﺮﻭﮞ ﮐﺎ ﺭﺍﺳﺘﮧ ﺑﺮﺑﺎﺩ ﮨﻮ ﺟﺎﺋﮯ ﮔﺎ۔
10 ﺍِﻥ ﺍُﻣﻤﻮﮞ ﮐﻮ ﮐﯿﻮﮞ ﺍﺷﺘﻌﺎﻝ ﮨﻮﺍ ﺍﻭﺭ ﻗﻮﻣﯿﮟ ﮐﯿﻮﮞ ﺑﺎﻃﻞ ﺑﺎﺗﯿﮟ ﺳﻮﭺ ﺭﮨﯽ ﮨﯿﮟ۔
11 ﺯﻣﯿﻦ ﮐﮯ ﺑﺎﺩﺷﺎﮦ ﺍﮐﭩﮭﮯ ﮨﻮﺗﮯ ﮨﯿﮟ ﺍﻭﺭ ﺣﺎﮐﻢ ﺁﭘﺲ ﻣﯿﮟ ﻣﺸﻮﺭﮦ ﮐﺮﺗﮯ ﮨﯿﮟ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺍﻭﺭ ﺍُﺱ ﮐﮯ ﻣﺴﯿﺢ ﮐﮯ ﺑﺮﺧﻼﻑ۔
12 ﮐﮧ ﮨﻢ ﺍُﻥ ﮐﯽ ﺑﻨﺪﺷﯿﮟ ﺗﻮﮌ ﮈﺍﻟﯿﮟ ﺍﻭﺭ ﺍُﻥ ﮐﯽ ﺭﺳﯽ ﺍُﺗﺎﺭ ﭘﮭﯿﻨﮑﯿﮟ۔

ابراهيم صلاة وتسمى عكسها ◦ ؛ ◦ 508

14 ابراهيم * . كه . وقيل : ان هذه
السورة مكية الا آيتين منها نزلتا
بالمدينة وهما قوله ألم تر الى الذين
بدلوا نعمة الله كفرا . الى قوله
وبئس القرار . وقيل الا آية منها
نزلت بالمدينة وهي قوله وما ظن
الذين كذبوا على الله وجوههم
مسودة . الى قوله ولا تحسبن الله
غافلا عما يعمل الظالمون . وقيل
الا آية منها نزلت بالجحفة وهي
قوله ان الذين جاءوا بالافك عصبة
منكم . الى قوله لكل امرئ منهم
ما اكتسب من الاثم . وقيل الا
آية منها نزلت بمكة وهي قوله
ان الذين يكتمون ما انزلنا من
البينات والهدى . الى قوله الرحيم .
وقيل الا آية منها نزلت بالمدينة
وهي قوله ان الذين يكتمون ما
انزلنا من البينات والهدى من بعد
ما بينا للناس في الكتاب . الى
قوله اللاعنون . وقيل الا آية منها
نزلت بالمدينة وهي قوله ان الذين
يشترون بعهد الله وايمانهم ثمنا
قليلا . الى قوله عذاب اليم . وقيل
الا آية منها نزلت بالمدينة وهي
قوله ان الذين يؤذون الله ورسوله
لعنهم الله في الدنيا والآخرة . الى
قوله عذابا مهينا . وقيل الا آية
منها نزلت بالمدينة وهي قوله
ان الذين يحادون الله ورسوله
كبتوا . الى قوله مهين . وقيل
الا آية منها نزلت بالمدينة وهي
قوله ان الذين يحبون ان تشيع
الفاحشة في الذين آمنوا . الى
قوله رحيم . وقيل الا آية منها
نزلت بالمدينة وهي قوله ان الذين
يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات
لعنوا . الى قوله عظيم . وقيل
الا آية منها نزلت بالمدينة وهي
قوله ان الذين يرمون ازواجهم .
الى قوله عظيم . وقيل الا آية
منها نزلت بالمدينة وهي قوله
ان الذين جاءوا بالافك عصبة
منكم . الى قوله عظيم

ישמרני. זמות עמך תמיד עמדי
ואלהי ישעי. * אלהי מסלי
ומנוסי: אלי אקרא יהוה.
ומיד אושע מאויבי: אל יבש.
ומיד אושע מאויבי: אל יבש.
ומיד אושע מאויבי: אל יבש.

למנצח לעבד יהוה לדוד ◦ ס ◦

1 * נאם פשע לרשע בקרב לבי
אין פחד אלהים לנגד עיניו:
2 כי חלק אליו בעיניו לבלתי
מצא עונו לשנא: * דברי פיהו
3 און ומרמה חדל להשכיל
להיטיב: * און יחשב על
משכבו יתיצב על דרך לא
4 טוב רע לא מאס: * יהוה
בהשמים חסדך אמונתך עד
5 שחקים: צדקתך כהרי אל
משפטיך תהום רבה אדם
6 ובהמה תושיע יהוה: * מה
יקר חסדך אלהים ובני אדם
בצל כנפיך יחסיון: ירוין
משמן ביתך ונחל עדניך
7 תשקם: כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור: * משוך
חסדך ליודעיך וצדקתך
8 לישרי לב: אל תבוא רגל
גאוה ויד רשעים אל תנדני:
9 שם נפלו פעלי און דחו ולא
יכלו קום: * אל תתחר
במרעים אל תקנא בעשי
10 עולה: כי כחציר מהרה
ימולון וכירק דשא יבולון:
11 בטח ביהוה ועשה טוב שכן
ארץ ורעה אמונה: והתענג
על יהוה ויתן לך משאלות
12 לבך: גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה:
13 והוציא כאור צדקך ומשפטך
כצהרים: דום ליהוה והתחולל
לו אל תתחר במצליח דרכו
14 באיש עשה מזמות: חדל
מאף ועזב חמה אל תתחר
15 אך להרע: כי מרעים יכרתון
ומקוי יהוה המה יירשו ארץ:
16 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת
על מקומו ואינו: * ועניים
17 ירשו ארץ והתענגו על רב
18 שלום: זמם רשע לצדיק
19 וחרק עליו שניו: * אדני
20 יהוה ישחק לו כי ראה כי
יבא יומו: חרב פתחו רשעים
ודרכו קשתם להפיל עני
ואביון לטבח ישרי דרך:
21 חרבם תבוא בלבם וקשתותם
22 תשברנה: * טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים כי זרועות
23 רשעים תשברנה ותומך
24 צדיקים יהוה: יודע יהוה
ימי תמימים ונחלתם לעולם
25 תהיה: לא יבשו בעת רעה
26 ובימי רעבון ישבעו: * כי
רשעים יאבדו ואיבי יהוה
כיקר כרים כלו בעשן כלו:
27 לוה רשע ולא ישלם וצדיק
28 חונן ונותן: * כי מברכיו
ירשו ארץ ומקללו יכרתו:
29 מיהוה מצעדי גבר כוננו
30 ודרכו יחפץ: כי יפול לא
31 יוטל כי יהוה סומך ידו:
32 נער הייתי גם זקנתי ולא
33 ראיתי צדיק נעזב וזרעו
34 מבקש לחם: כל היום חונן
35 והוא ומשכיל וזרעו לברכה
36 יהיה: * סור מרע ועשה טוב
37 ושכן לעד: כי יהוה אהב
38 משפט ולא יעזב את חסידיו
39 לעולם נשמרו ואת זרע
40 רשעים נכרת: צדיקים
41 יירשו ארץ וישכנו לעד
42 עליה: פי צדיק יהגה חכמה
43 ולשונו תדבר משפט: תורת
44 אלהיו בלבו לא תמעדנה
45 אשוריו: * צופה רשע
46 לצדיק ומבקש להמיתו:
47 יהוה לא יעזבנו בידו ולא
48 ירשיענו בהשפטו: קוה אל
49 יהוה ושמר דרכו וירממך
50 לרשת ארץ בהכרת רשעים
51 תראה: * ראיתי רשע עריץ
52 ומתערה כאזרח רענן:
53 ואעבר והנה איננו ואבקשהו
54 ולא נמצא: שמר תם וראה
55 ישר כי אחרית לאיש שלום:
56 ופשעים נשמדו יחדו אחרית
57 רשעים נכרתה: * ותשועת
58 צדיקים מיהוה מעוזם בעת
59 צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם
60 יפלטם מרשעים ויושיעם כי
61 חסו בו: למזמור לדוד
62 להזכיר יהוה אל בקצפך
63 תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:
64 כי חציך נחתו בי ותנחת
65 עלי ידך: * אין מתם בבשרי
66 מפני זעמך אין שלום בעצמי
67 מפני חטאתי: כי עונתי עברו
68 ראשי כמשא יכבדו ממני:
69 נבאשו נמקו חבורותי מפני
70 אולתי: נעויתי שוחותי
71 כל היום קודר הלכתי:
72 כי כסלי מלאו נקי ואין
73 מתם בבשרי: * נפוגותי
74 ונדכיתי עד מאד שאגתי
75 מנהמת לבי: אדני נגדך כל
76 תאותי ואנחתי ממך לא
77 נסתרה: לבבי סחרחר עזבני
78 כחי ואור עיני גם הוא אין
79 אתי: * אהבי ורעי מנגד
80 נגעי יעמדו וקרובי מרחוק
81 עמדו: ויקושו מבקשי נפשי
82 ודורשי רעתי דברו הוות
83 וכל היום מרמות יהגו:
84 ואני כחרש לא אשמע וכאלם
85 לא יפתח פיו: * ואהי כאיש
86 אשר לא שמע ואין בפיו
87 תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי
88 אתה תענה אדני אלהי:
89 כי אמרתי פן ישמחו לי
90 בנגוח רגלי עלי הגדילו:
91 כי אני לצלע נכון ומכאובי
92 נגדי תמיד: * כי עוני
93 אגיד אדאג מחטאתי:
94 ואיבי חיים עצמו ורבו
95 שנאי שקר: ומשלמי רעה
96 תחת טובה ישטנוני תחת
97 רדפי טוב: * אל תעזבני
98 יהוה אלהי אל תרחק ממני:
99 חושה לעזרתי אדני
100 תשועתי: למנצח לידותון
101 מזמור לדוד: אמרתי אשמרה
102 דרכי מחטוא בלשוני אשמרה
103 לפי מחסום בעמד רשע
104 לנגדי: * נאלמתי דומיה
105 החשיתי מטוב וכאבי נעכר:
106 חם לבבי בקרבי בהגיגי
107 תבער אש דברתי בלשוני:
108 הודיעני יהוה קצי ומדת
109 ימי מה היא אדעה מה חדל
110 אני: * הנה טפחות נתת
111 ימי וחלדי כאין נגדך אך
112 כל אדם נצב סלה: אך
113 באפס יתהלכון הומיון
114 יצבר ולא ידע מי אספם:
115 ועתה מה קויתי אדני
116 תוחלתי לך היא: * מכל
117 פשעי הצילני חרפת נבל
118 אל תשימני: נאלמתי לא
119 אפתח פי כי אתה עשית:
120 הסר מעלי נגעך מתגרת
121 ידך אני כלותי: בתוכחות
122 על עון יסרת ותמס כעש
123 חמדתו אך הבל כל אדם
124 סלה: * שמעה תפלתי יהוה
125 ושועתי האזינה אל דמעתי
126 אל תחרש כי גר אנכי
127 עמך תושב ככל אבותי:
128 שעה ממני ואבליגה בטרם
129 אלך ואינני: למנצח בנגינות
130 מזמור שיר: אלהים יחנני
131 ויברכנו יאר פניו אתנו
132 סלה: * לדעת בארץ דרכך
133 בכל גוים ישועתך: יודוך
134 עמים אלהים יודוך עמים
135 כלם: ישמחו וירננו לאמים
136 כי תשפט עמים מישור
137 ולאמים בארץ תנחם סלה:
138 יודוך עמים אלהים יודוך
139 עמים כלם: * ארץ נתנה
140 יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
141 יברכנו אלהים ויראו אתו
142 כל אפסי ארץ: למנצח
143 לדוד מזמור שיר: יקום
144 אלהים יפוצו אויביו וינסו
145 משנאיו מפניו: כנדף עשן
146 תנדף כהמס דונג מפני אש
147 יאבדו רשעים מלפני אלהים:
148 וצדיקים ישמחו יעלזו לפני
149 אלהים וישישו בשמחה:
150 שירו לאלהים זמרו שם
151 סלו לרכב בערבות ביה שמו
152 ועלזו לפניו: * אבי יתומים
153 ודיין אלמנות אלהים במעון
154 קדשו: אלהים מושיב יחידים
155 בבתים מוציא אסירים
156 בכושרות אך סוררים שכנו
157 צחיחה: אלהים בצאתך
158 לפני עמך בצעדך בישימון
159 סלה: * ארץ רעשה אף
160 שמים נטפו מפני אלהים זה
161 סיני מפני אלהים אלהי
162 ישראל: גשם נדבות תניף
163 אלהים נחלתך ונלאה אתה
164 כוננתה: חיתך ישבו בה
165 תכין בטובך לעני אלהים:
166 אדני יתן אמר המבשרות
167 צבא רבה: * מלכי צבאות
168 ידדון ידדון ונות בית
169 תחלק שלל: אם תשכבון
170 בין שפתים כנפי יונה
171 נחפה בכסף ואברתיה
172 בירקרק חרוץ: בפרש שדי
173 מלכים בה תשלג בצלמון:
174 הר אלהים הר בשן הר
175 גבנונים הר בשן: למה
176 תרצדון הרים גבנונים
177 הר חמד אלהים לשבתו
178 אף יהוה ישכן לנצח:
179 * רכב אלהים רבתים
180 אלפי שנאן אדני בם סיני
181 בקדש: עלית למרום שבית
182 שבי לקחת מתנות באדם
183 ואף סוררים לשכן יה
184 אלהים: ברוך אדני יום
185 יעמס לנו האל ישענו
186 סלה: * אל לנו אל
187 להושעות ולאדני יהוה
188 למות תוצאות: אך אלהים
189 ימחץ ראש איביו קדקד
190 שער מהלך באשמיו:
191 אמר אדני משבן אשיב
192 משבן ים: למען תמחץ
193 רגלך בדם לשון כלבך
194 מאויבים ממנו: * ראו
195 הליכותיך אלהים הליכות
196 אלי הליכות מלכי בקדש:
197 קדמו שרים אחר נגנים
198 בתוך עלמות תופפות:
199 במקהלות ברכו אלהים
200 יהוה ממקור ישראל:
201 שם בנימין צעיר רודמם
202 שרי יהודה רגמתם שרי
203 זבולן שרי נפתלי: צוה
204 אלהיך עזך אלהים זו
205 פעלתנו לנו: * מהיכלך
206 על ירושלם לך יובילו
207 מלכים שי: גער חית קנה
208 עדת אבירים בעגלי עמים
209 מתרפס ברצי כסף פזר
210 עמים קרבות יחפצו:
211 יבאו חשמנים מן יאור כוש
212 תרוץ ידיה לאלהים:
213 ממלכות הארץ שירו
214 לאדני סלה: * לרכב
215 בשמי שמי קדם הן יתן
216 בקולו קול עז: תנו עז
217 לאלהים על ישראל גאונו
218 ועזו בשחקים: נורא אלהים
219 ממקדשיך אל ישראל הוא
220 נתן עז ותעצמות לעם
221 ברוך אלהים: למנצח
222 על שושנים לדוד: הושיעה
223 אלהים כי באו מים עד
224 נפש: * טבעתי ביון מצולה
225 ואין מעמד באתי במעמקי
226 מים ושבלת שטפתני:
227 יגעתי בקראי נחרה גרוני
228 כלו עיני מיחלי לאלהי:
229 רבו מששי ראש שנאי
230 שקר אמצו נכחדי אשר
231 לא גזלתי אז אשלם:
232 * אלהים אתה ידעת לאולתי
233 ואשמותי ממך לא נכחדו:
234 אל יבשו בי קויך אדני
235 יהוה צבאות אל יכלמו
236 בך מבקשיך אלהי ישראל:
237 כי עליך נשאתי חרפה
238 כסתה כלמה פני: זר
239 הייתי לאחי ונכרי לבני
240 אמי: כי קנאת ביתך אכלתני
241 וחרפות חרפיך נפלו עלי:
242 * ואכה בצום נפשי ותהי
243 לחרפות לי: ואתנה לבושי
244 שק ואהי להם למשל:
245 בי ישיחו ישבי שער ונגינות
246 שותי שכר: ואני תפלתי
247 לך יהוה עת רצון אלהים
248 ברב חסדך ענני באמת
249 ישעך: הצילני מטיט ואל
250 אטבעה אנצלה משנאי
251 ומעמקי מים: אל תשטפני
252 שבלת מים ואל תבלעני
253 מצולה ואל תאטר עלי
254 באר פיה: ענני יהוה כי
255 טוב חסדך כרב רחמיך
256 פנה אלי: * ואל תסתר
257 פניך מעבדך כי צר לי
258 מהר ענני: קרבה אל נפשי
259 גאלה למען אויבי פדני:
260 אתה ידעת חרפתי ובשתי
261 וכלמתי נגדך כל צוררי:
262 חרפה שברה לבי ואנושה
263 ואקוה לנדדים ואין ולמנחמים
264 ולא מצאתי: * ויתנו
265 בבלעי לי חמץ ולצמאי
266 יהוה ישקוני חומץ: יהי
267 שלחנם לפניהם לפח ולשלמים
268 למוקש: תחשכנה עיניהם
269 מראות ומתנם תמיד
270 תעביר: שפך עליהם זעמך
271 וחרון אפך יגיגם: תהי
272 טירתם נשמה באהליהם
273 אל יהי יושב: כי אשר
274 הכית רדפו ואל מכאוב
275 חלליהם יספרו: * תן
276 עון על עונם ואל יבאו
277 בצדקתך: ימחו מספר חיים
278 ועם צדיקים אל יכתבו:
279 עני ואב אני ויגון ישגבני
280 אלהים בשם אלהים אהללה
281 בשיר ואגדלנו בתודה:
282 ותיטב ליהוה משור פר
283 מקרן מפריס: ראו ענוים
284 ישמחו דרשי אלהים
285 ויחי לבבכם: כי שמע אל
286 אביונים יהוה ואת אסיריו
287 לא בזה: יהללוהו שמים
288 וארץ ימים וכל רומש בם:
289 כי אלהים יושיע ציון
290 ויבנה ערי יהודה וישבו
291 שם וירשוה: וזרע עבדיו
292 ינחלוה ואהבי שמו ישכנו
293 בה: * אלהים להצילני
294 יהוה לעזרתי חושה:
295 יבשו וכלמו יחדו מבקשי
296 נפשי יסגו אחור וכלמו
297 חפצי רעתי: ישבו על עקב
298 בשתם האמרים האח האח:
299 ישישו וישמחו בך כל
300 מבקשיך ויאמרו תמיד
301 יגדל אלהים אהבי תשועתך:
302 ואני עני ואביון אלהים
303 חושה לי עזרי ומפלטי
304 אתה יהוה אל תאחר:
305 למנצח לבני יהונדב
306 הושעו: * בך יהוה חסיתי
307 אל אבושה לעולם: בצדקתך
308 תפלטני והמלטני הטה אלי
309 אזנך והושיעני: היה לי
310 לצור מעון לבוא תמיד
311 צויתה להושיעני כי סלעי
312 ומצודתי אתה: אלהי
313 פלטני מיד רשע מכף מעול
314 ומחומץ: כי אתה תקותי
315 אדני יהוה מבטחי מנעורי:
316 עליך נסמכתי מבטן ממעי
317 אמי אתה גוזי בך תהלתי
318 תמיד: כמופת היתי לרבים
319 ואתה מחסי עז: תמלא פי
320 תהלתך כל היום תפארתך:
321 * אל תשליכני לעת זקנה
322 ככלות כחי אל תעזבני:
323 כי אמרו אויבי לי ושמרי
324 נפשי נועדו יחדו: לאמר
325 אלהים עזבו רדפו ותפשו
326 כי אין מציל: אלהים אל
327 תרחק ממני אלהי לעזרתי
328 חושה: יבשו כלו משטני
329 נפשי יעטו חרפה וכלמה
330 מבקשי רעתי: ואני תמיד
331 אוחיל והוספתי על כל
332 תהלתך: פי יספר צדקתך
333 כל היום תשועתך כי לא
334 ידעתי ספרות: אבוא
335 בגבורות אדני יהוה אזכיר
336 צדקתך לבדך: אלהים
337 למדתני מנעורי ועד הנה
338 אגיד נפלאותיך: * וגם
339 עד זקנה ושיבה אלהים אל
340 תעזבני עד אגיד זרוע
341 לדור לכל יבוא גבורתך:
342 ואלהים צדקתך עד מרום
343 אשר עשית גדלות אלהים
344 מי כמוך: אשר הראיתני
345 צרות רבות ורעות תשוב
346 תחיני ומתהומות הארץ
347 תעלני תרבה גדלתי
348 תסב תנחמני: * גם אני
349 אודך בכלי נבל אמתך
350 אלהי אזמרה לך בכנור
351 קדוש ישראל: תרנינה
352 שפתי כי אזמרה לך ונפשי
353 אשר פדית: גם לשוני כל
354 היום תהגה צדקתי כי בשו
355 כי חפרו מבקשי רעתי:
356 למשלם לשלמה: אלהים
357 משפטיך תן למלך וצדקתך
358 לבן מלך: ידין עמך
359 בצדק ועניך במשפט:
360 * ישאו הרים שלום לעם
361 וגבעות בצדקה: ישפט
362 עניי עם יושיע לבני אביון
363 וידכא עושק: ויראוך עם
364 שמש ולפני ירח דור דורים:
365 ירד כמטר על גז כרביבים
366 זרזיף ארץ: יפרח בימיו
367 צדיק ורב שלום עד בלי
368 ירח: * וירד מים עד ים
369 ומנהר עד אפסי ארץ:
370 לפניו יכרעו ציים ואויביו
371 עפר ילחכו: מלכי תרשיש
372 ואיים מנחה יתנו מלכי שבא
373 וסבא אשכר יקריבו:
374 וישתחוו לו כל מלכים כל
375 גוים יעבדוהו: * כי יציל
376 אביון משוע ועני ואין לו
377 עזר: יחס על דל ואביון
378 ונפשות אביונים יושיע:
379 מתוך ומחמס יגאל נפשם
380 ויקר דמם בעיניו: וחי
381 ויתן לו מזהב שבא ויתפלל
382 בעדו תמיד כל היום יברכנו:
383 יהי פסת בר בארץ בראש
384 הרים ירום כלבנון פריו
385 וציצו מעיר כעשב הארץ:
386 יהי שמו לעולם לפני שמש
387 ינון שמו ויתברכו בו כל
388 גוים יאשרוהו: * ברוך
389 יהוה אלהים אלהי ישראל
390 עשה נפלאות לבדו: וברוך
391 שם כבודו לעולם ויפלא
392 כבודו את כל הארץ אמן
393 ואמן: כלו תפלות דוד בן
394 ישי: ברוך יהוה לעולם
395 אמן ואמן: למנצח לבני
396 קרח מזמור: אלהים באזנינו
397 שמענו אבותינו ספרו לנו
398 פעל פעלת בימיהם בימי
399 קדם: * אתה ידך גוים
400 הורשת ותטעם רעת לאמים
401 ותפשטם: כי לא בחרבם
402 ירשו ארץ וזרועם לא
403 הושיעה למו כי ימינך
404 וזרועך ואור פניך כי
405 רצית בם: אתה הוא מלכי
406 אלהים צוה ישועות יעקב:
407 בך צרינו ננגח בשמך
408 נבוס קמינו: כי לא בקשתי
409 אבטח ורבי לא יושיעני:
410 * כי הושעתנו מצרינו
411 ומשנאינו הבישות: באלהים
412 כל היום הללנו ושמך לעד
413 נודה סלה: אך תזנח ותכלימנו
414 ולא תצא באלהים צבאותינו:
415 תשיבנו אחור ויבזו לנו
416 שונאינו: תתנם כצאן מאכל
417 ובגוים זריתנו: תמכר עמך
418 בלא הון ולא רבית בם:
419 תשימנו חרפה לשכנינו לעג
420 וקלס לסביבותינו: תשימנו
421 משל בגוים מנוד ראש בלאמים:
422 כל היום כלמתי נגדי ובשת
423 פני כסתני: * מקול מחרף
424 ומגדף מפני אויב ומתנקם:
425 כל זאת באתנו ולא שכחנוך
426 ולא שקרנו בברית: לא נסוג
427 אחור לבנו ותט אשרינו
428 מנתיבתך: כי דכיתנו במקום
429 תנים ותכס עלינו בצלמות:
430 אם שכחנו שם אלהינו
431 ונפרש כפינו לאל נכר:
432 הלא אלהים יחקר זאת כי
433 הוא יודע תעלמות לב:
434 כי עליך הרגנו כל היום
435 נחשבנו כצאן טבחה: * עורה
436 למה תישן אדני הקיצה אל
437 תזנח לנצח: למה פניך
438 תסתיר תשכח עניינו ולחצנו:
439 כי שחה לעפר נפשנו דבקה
440 לארץ בטננו: קומה עזרתה
441 לנו ופדנו למען חסדך:
442 למנצח על שושן עדות
443 לבני קרח משכיל שיר ידידות:
444 רחש לבי דבר טוב אמר
445 אני מעשי למלך לשוני עט
446 סופר מהיר: * יפיפית
447 נאם מבני אדם הוצק חן
448 שפתותיך על כן ברכך
449 אלהים לעולם: חגר חרבך
450 על ירכך גבור הודך והדרך:
451 והדרך צלח רכב על דבר
452 אמת וענוה צדק ותורך
453 נוראות תדריכך ימינך:
454 חציך שנונים עמים תחתיך
455 יפלו בלב אויבי המלך:
456 * כסאך אלהים עולם ועד
457 שבט מישר שבט מלכותך:
458 אהבת צדק ותשנא רשע על
459 כן משחך אלהים אלהיך
460 שמן ששון מחבריך: מר
461 ואהלות קציעות כל בגדותיך
462 מן היכלי שן משמחוך:
463 בנות מלכים ביקרותיך
464 עמדה שגל לימינך בכתם
465 אופיר: שמעי בת וראי
466 והטי אזנך ושכחי עמך
467 ובית אביך: * ויתאו
468 המלך יפיך כי הוא אדניך
469 והשתחוי לו: ובת צר
470 במנחה פני עשירי עם:
471 כל כבודה בת מלך פנימה
472 מלבושה ממשבצות זהב:
473 לרקמות תובל לרעותיה
474 בתולתיה מובלות לך:
475 תובלנה בשמחת וגיל
476 תבאינה בהיכל מלך:
477 תחת אבותיך יהיו בניך
478 תשיתמו לשרים בכל
479 הארץ: * אזכירה שמך
480 בכל דור ודור על כן עמים
481 יהודוך לעולם ועד: למנצח
482 לבני קרח על עלמות
483 שיר: אלהים לנו מחסה
484 ועז עזרה בצרות נמצא
485 מאד: על כן לא נירא
486 בהמיר ארץ ובמוט הרים
487 בלב ימים: המו ירגזו
488 מימיו יחמרו הרים בגאותו
489 סלה: * נהר פלגיו ישמחו
490 עיר אלהים קדש משכני
491 עליון: אלהים בקרבה בל
492 תמוט יעזרה אלהים לפנות
493 בקר: המו גוים מלכות נתן
494 בקולו תמוג ארץ: יהוה
495 צבאות עמנו משגב לנו
496 אלהי יעקב סלה: לכו
497 חזו מפעלות יהוה אשר
498 שם שמות בארץ: משבית
499 מלחמות עד קצה הארץ
500 קשת ישבר וקצץ חנית
501 מגנות ישרף באש: הרפו
502 ודעו כי אנכי אלהים
503 ארום בגוים ארום בארץ:
504 * יהוה צבאות עמנו משגב
505 לנו אלהי יעקב סלה:
506 למנצח לבני קרח שיר:
507 כל העמים תקעו כף הריעו
508 לאלהים בקול רנה: כי יהוה
509 עליון נורא מלך גדול על
510 כל הארץ: ירד עמים תחתינו
511 ולאמים לרגלינו: * יבחר
512 לנו את נחלתנו את גאון
513 יעקב אשר אהב סלה:
514 עלה אלהים בתרועה יהוה
515 בקול שופר: זמרו אלהים
516 זמרו זמרו למלכנו זמרו:
517 כי מלך כל הארץ אלהים
518 זמרו משכיל: מלך אלהים
519 על גוים אלהים ישב על
520 כסא קדשו: נדיבי עמים
521 נאספו עם אלהי אברהם
522 כי לאלהים מגני ארץ
523 מאד נעלה: * שיר מזמור
524 לבני קרח: גדול יהוה
525 ומהלל מאד בעיר אלהינו
526 הר קדשו: יפה נוף משוש
527 כל הארץ הר ציון ירכתי
528 צפון קרית מלך רב:
529 אלהים בארמנותיה נודע
530 למשגב: כי הנה המלכים
531 נועדו עברו יחדו: * הם
532 ראו כן תמהו נבהלו נחפזו:
533 רעדה אחזתם שם חיל
534 כיולדה: ברוח קדים תשבר
535 אניות תרשיש: כאשר שמענו
536 כן ראינו בעיר יהוה צבאות
537 בעיר אלהינו אלהים יכוננה
538 עד עולם סלה: דמינו
539 אלהים חסדך בקרב היכלך:
540 כשמך אלהים כן תהלתך
541 על קצוי ארץ צדק מלאה
542 ימינך: * תשמח הר ציון
543 תגלנה בנות יהודה למען
544 משפטיך יהוה: סבו ציון
545 והקיפוה ספרו מגדליה:
546 שיתו לבכם לחילה פסגו
547 ארמנותיה למען תספרו
548 לדור אחרון: כי זה אלהים
549 אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
550 על מות: * שמעו זאת כל
551 העמים האזינו כל יושבי
552 חלד: גם בני אדם גם בני
553 איש יחד עשיר ואביון:
554 פי ידבר חכמות והגיון
555 לבי תבונות: אטה למשל
556 אזני אפתח בכנור חידתי:
557 למה אירא בימי רע עון
558 עקבי יסבני: הבוטחים על
559 חילם וברב עשרם יתהללו:
560 * אח לא פדה יפדה איש
561 לא יתן לאלהים כפרו:
562 ויקר פדות נפשם וחדל
563 לעולם: ויחי עוד לנצח לא
564 יראה השחת: כי יראה
565 חכמים ימותו יחד כסיל
566 ובער יאבדו ועזבו לאחרים
567 חילם: קרבם בתימו לעולם
568 משכנותם לדר ודר קראו
569 בשמותם על אדמות:
570 * ואדם ביקר בל ילין נמשל
571 כבהמות נדמו: זה דרכם
572 כסלת למו ואחריהם בפיהם
573 ירצו סלה: כצאן לשאול
574 שתו מות ירעם וירדו בם
575 ישרים לבקר וצורם לבלות
576 שאול מזבל לו: אך אלהים
577 יפדה נפשי מיד שאול כי
578 יקחני סלה: אל תירא כי
579 יעשר איש כי ירבה כבוד
580 ביתו: כי לא במותו יקח
581 הכל לא ירד אחריו כבודו:
582 כי נפשו בחייו יברך
583 ויודך כי תיטיב לך:
584 תבוא עד דור אבותיו עד
585 נצח לא יראו אור: אדם
586 ביקר ולא יבין נמשל
587 כבהמות נדמו: * מזמור
588 לאסף אל אלהים יהוה דבר
589 ויקרא ארץ ממזרח שמש
590 עד מבואו: מציון מכלל
591 יופי אלהים הופיע: יבא
592 אלהינו ואל יחרש אש
593 לפניו תאכל ומסביביו
594 נשערה מאד: יקרא אל
595 השמים מעל ואל הארץ
596 לדין עמו: אספו לי חסידי
597 כרתי בריתי עלי זבח:
598 ויגידו שמים צדקו כי אלהים
599 שפט סלה: * שמעה עמי
600 ואדברה ישראל ואעידה בך
601 אלהים אלהיך אנכי: לא על
602 זבחיך אוכיחך ועלותיך
603 לנגדי תמיד: לא אקח מביתך
604 פרים מעדרתיך עתודים:
605 כי לי כל חיתו יער בהמות
606 בהרי אלף: ידעתי כל עוף
607 הרים וזיז שדי עמדי:
608 אם ארעב לא אמר לך כי
609 לי תבל ומלואה: האוכל
610 בשר אבירים ודם עתודים
611 אשתה: * זבח לאלהים
612 תודה ושלם לעליון נדריך:
613 וקרא אלי ביום צרה
614 אחלצך ותכבדני: ולרשע
615 אמר אלהים מה לך לספר
616 חקי ותשא בריתי עלי פיך:
617 ואתה שנאת מוסר ותשלך
618 דברי אחרי: אם ראית גנב
619 ותרץ עמו ועם מנאפים
620 חלקך: פיך שלחת ברע
621 ולשונך תצמד מרמה:
622 תשב באחיך תדבר בן אמך
623 תתן דפי: אלה עשית
624 והחשתי דמיתה היות
625 אהיה כמוך אוכיחך
626 ואערכה לעיניך: * בינו
627 נא זאת שכחי אלוה פן
628 אטרף ואין מציל: זבח
629 תודה יכבדני ושם דרך
630 אראנו בישע אלהים:
631 למנצח לבני קרח משכיל:
632 בבוא אליו דואג האדמי
633 ויגד לשאול ויאמר לו בא
634 דוד בית אבימלך: מה
635 תתהלל ברעה הגבור חסד
636 אל כל היום: הוות חשבה
637 לשונך כתער מלטש עשה
638 רמיה: * אהבת רע מטוב
639 שקר מדבר צדק סלה:
640 אהבת כל דברי בלע לשון
641 רמיה: גם אל יתצך לנצח
642 יחתך וסחך מאהל ושרשך
643 מארץ חיים סלה: וראו
644 צדיקים ויראו ועליו
645 ישחקו: הן האיש לא ישים
646 אלהים מעזו ויבטח ברב
647 עשרו יתעז במותו: ואני
648 כזית רענן בבית אלהים
649 בטחתי בחסד אלהים עולם
650 ועד: אודך לעולם כי עשית
651 ואקוה כי טוב נגד חסידיך:
652 * למנצח על מחלת משכיל
653 לדוד: אמר נבל בלבו אין
654 אלהים השחיתו התעיבו עול
655 אין עושה טוב: אלהים
656 משמים השקיף על בני אדם
657 לראות היש משכיל דרש את
658 אלהים: כלו סג יחדו נאלחו
659 אין עושה טוב אין גם אחד:
660 הלא ידעו כל פעלי און
661 אכלי עמי אכלו לחם
662 אלהים לא קראו: שם פחדו
663 פחד לא היה כי אלהים
664 בדור צדיק: כי תבישו עצת
665 עני כי יהוה מחסהו:
666 * מי יתן מציון ישועות
667 ישראל בשוב אלהים שבות
668 עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
669 למנצח בנגינת משכיל:
670 בבוא הזיפים ויסבו ויאמרו
671 לשאול הלא דוד מסתתר
672 עמנו: אלהים בשמך הושיעני
673 ובגבורתך תדינני: אלהים
674 שמע תפלתי האזינה לאמרי
675 פי: כי זרים קמו עלי
676 ועריצים בקשו נפשי לא
677 שמו אלהים לנגדם סלה:
678 * הנה אלהים עזר לי אדני
679 בסמכי נפשי: ישב הרעה
680 לשוררי באמתך הצמיתם:
681 בנדבה אזבחה לך אודה שמך
682 יהוה כי טוב: כי מכל צרה
683 הצילני ובאויבי ראתה עיני:
684 למנצח בנגינות משכיל:
685 האזינה אלהים תפלתי
686 ואל תתעלם מתחנתי:
687 הקשיבה לי ועני אריד
688 בשיחי והמיתי: מקול אויב
689 מפני עקת רשע כי יטו עלי
690 און ובזעם יטרוני: * לבי
691 יחיל בקרבי ואימות מות
692 נפלו עלי: יראה וראדה
693 תבואני ותכסני פלצות:
694 ואמר מי יתן לי אברה
695 כיונה אעופה ואשכנה:
696 הנה אנד מרחק אלין
697 במדבר סלה: אחישה
698 מפלט לי מרוח סערה
699 מסופה: בלע אדני פלג
700 לשונם כי ראיתי חמס
701 ומדון בעיר: יומם ולילה
702 יסבבוה על חומותיה
703 ואון ועמל בקרבה:
704 * והות בקרבה ולא ימש
705 מרחובה תוכה: כי לא חרפני
706 אויב ואשא הוא מקמי
707 ונסתרתי ממנו: ואתה אנוש
708 כערכי אלופי ומיודעי:
709 אשר יחד נמתיק סוד
710 בבית אלהים נהלך ברגש:
711 יבא מות עליהם וירדו
712 חיים שאולה כי רעות
713 במגוריהם בקרבם: * אני
714 אל אלהים אקרא ויהוה
715 יושיעני: ערב ובקר וצהרים
716 אשיחה והמה ואשמע קולי:
717 פדה בשלום נפשי מקרב לי
718 כי ברבים היו עמדי:
719 ישמע אל ויענם וישב קדם
720 סלה אשר אין להם חלופים
721 ולא יראו אלהים: שלח
722 ידיו בשלמיו חלל ברית:
723 חלקו חמאת פיו וחמת
724 מלחמה רכו שמנים מדברות
725 והמה פתחים: * השליך
726 על יהוה יהבך והוא יכלכלך
727 לא יתן למוט לצדיק עולם:
728 ואתה אלהים תורידם לבאר
729 שחת אנשי דמים ומרמה
730 לא יחצו ימיהם ואני אבטח
731 בך: למנצח על יונת אלם
732 רחקים לדוד מכתם בתפש
733 אותו פלשתים בגת:
734 חנני אלהים כי שאפני אנוש
735 כל היום לחם יחיך: שאפוני
736 שוררי כל היום כי רבים
737 לחמים לי מרום: יום אירא
738 אני אליך אבטח: * באלהים
739 אהלל דברו באלהים בטחתי
740 לא אירא מה יעשה בשר
741 לי: כל היום דברי יעצבו
742 עלי כל מחשבתם לרעה:
743 יגורו יצפנו הם עקבי
744 ישמרו כאשר קוו נפשי:
745 על און תמלט להם באף
746 עמים הורד אלהים: נדי
747 ספרתה אתה שימה דמעתי
748 בנאדך הלא בספרתך:
749 אז ישובו אויבי אחור יום
750 אקרא זה ידעתי כי אלהים
751 לי: * באלהים אהלל דבר
752 ביהוה אהלל דבר: באלהים
753 בטחתי לא אירא מה יעשה
754 אדם לי: עלי אלהים נדריך
755 אשלם תודות לך: כי חלצת
756 נפשי ממות הלא רגלי מדחי
757 להתהלך לפני אלהים באור
758 החיים: למנצח אל תשחת
759 לדוד מכתם בברחו מפני
760 שאול במערה: שפטי אמת
761 תדברון מישרים בני אדם:
762 * אף בלב עולות תפעלון
763 חמס ידיכם תפלסון בארץ:
764 זרו רשעים מרחם תעו
765 מבטן דברי כזב: חמתם
766 כדמות חמת נחש כמו פתן
767 חרש אטם אזנו: אשר לא
768 ישמע לקול מלחשים חובר
769 חבר מכשף: אלהים שברם
770 בפיהם מלתעות כפירים
771 יהוה נתץ: * יתמגו כמים
772 ילכו לשלח יתחו חציו
773 כמו יתמוללו: כמו שבלול
774 תמס יהלכו נפל אשת בל
775 חזו שמש: בטרם יבינו
776 סירתיכם אתד כמו חי כמו
777 בחרון יסערנו: ישמח צדיק
778 כי חזה פרעו בדם אשריו:
779 ויאמר אדם אך יש פרי
780 לצדיק אך יש אלהים שפטים
781 בארץ: * למנצח אל תשחת
782 מזמור לדוד: בשלח
783 שאול את ביתו ויצאו
784 המלאכים ויעשו את הדבר
785 הזה: הצילני מאויבי אלהי
786 משגבי מקמי תשגבני:
787 הצילני מפעלי און ומאנשי
788 דמים הושיעני: כי הנה
789 ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
790 לא פשעי ולא חטאתי יהוה:
791 * בלי עון ירוצון ויכונון
792 עורה לקראתי וראה: ואתה
793 יהוה אלהי צבאות אלהי
794 ישראל הקיצה לפקד כל
795 הגוים אל תחן כל בגדי
796 און סלה: ישובו לערב
797 יהמו ככלב ויסובבו עיר:
798 הנה יביעון בפיהם חרבות
799 בשפתותיהם כי מי שמע:
800 ואתה יהוה תשחק למו
801 תלעג לכל גוים: עזו אליך
802 אשמרה כי אלהים משגבי:
803 אלהי חסדי יקדמני אלהים
804 יראני בשררי: * אל תהרגם
805 פן ישכחו עמי הנידמו
806 בחילך והורידמו מגננו
807 אדני: חטאת פימו דבר
808 שפתימו ויילכדו בגאונם
809 ומאלה ומכזב יספרו:
810 כלה בחמה כלה ואינמו
811 ויידעו כי אלהים מושל
812 ביעקב לאפסי הארץ סלה:
813 ישובו לערב יהמו ככלב
814 ויסובבו עיר: המה יתודדו
815 לאכל אם לא ישבעו וילינו:
816 * ואני אשיר עזך ארנן
817 לבקר חסדך כי היית משגב
818 לי ויום צר לי: עזי אזמרה
819 כי אלהים משגבי אלהי
820 חסדי: אלהים בחסדו יקדמני
821 אלהים ישורני בשוררי:
822 אל תהרגם פן ישכחו עמי
823 הנידמו בחילך והורידמו
824 מגננו אדני: חטאת פימו
825 דבר שפתימו ויילכדו בגאונם
826 ומאלה ומכזב

נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי
עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ.
מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן
רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ.
עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ
בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחַר
לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ.
נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם
אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם
עַל דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק.
אֲדֹנָי עַל יְמִינְךָ
מָחַץ בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים.
יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת
מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה.
מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה
עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ.

קי

הַלְלוּיָהּ
אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לֵב
בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה.
גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה
דְּרוּשִׁים לְכָל חֲפָצֵיהֶם.
הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ
וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד.
זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו
חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה.
טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו
יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ
לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם.
מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט
נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו.
סְמוּכִים לָעַד לָעַד
עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר.
פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ
צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה
שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם
תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד.

קי

הַלְלוּיָהּ
אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְהוָה
בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד.
גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ
דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ.
הוֹן וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ
וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד.
זָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים
חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק.
טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה
יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט.
כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט
לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק.
מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא
נָכוֹן לִבּוֹ בָּטוּחַ בַּיהוָה.
סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא
עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצָרָיו.
פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים
צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד
קַרְנוֹ תָּרוּם בְּכָבוֹד.
רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעָס
שִׁנָּיו יַחֲרֹק וְנָמָס
תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד.

קי

הַלְלוּיָהּ
הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה.
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה.
נִשְׂגָּב עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.
מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת.
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
מְקִימִי מֵעָפָר דָּל
מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן.
לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים
עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ.
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת
אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה
הַלְלוּיָהּ.

קי

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז.
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ
יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו.
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס
הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן.
מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן.
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ
מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב.
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם
חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם.

קי

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ
כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד.
עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם.
אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם
וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם.
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב.
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ.
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ.
אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן
יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן.
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ
לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם.
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם.
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה
עֶזְרָתָם וּמָגִנָּם הוּא.
בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַּיהוָה
עֶזְרָתָם וּמָגִנָּם הוּא.
יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַּיהוָה
עֶזְרָתָם וּמָגִנָּם הוּא.
יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן.
יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה
הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים.
יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם.
לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ
וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה.
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ.

קי

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה
אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי.
כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי
וּבְיָמַי אֶקְרָא.
אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת
וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי
צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא.
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי.
חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק
וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם.
שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה
דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי.
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה
אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי.
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד.
אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.
מָה אָשִׁיב לַיהוָה
כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי.
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא.
נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ.
יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו.
אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ
אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ
פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי.
לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא.
נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ.
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם
הַלְלוּיָהּ.

קי

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם
שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים.
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ
וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם
הַלְלוּיָהּ.

קי

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ
עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ.
יְהוָה לִי לֹא אִירָא
מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם.
יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי
וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי.
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם.
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים.
כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם.
סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם.
סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם.
דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
וַיהוָה עֲזָרָנִי.
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים.
יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל
יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה
יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל.
לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ.
יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי.
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק
אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ.
זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת
הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ.
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.
אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא
אָנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא.
בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה.
אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים
עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ.
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

קי

אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ
הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה.
אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו
בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ.
אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה
בִּדְרָכָיו הָלָכוּ.
אַתָּה צִוִּיתָה פִּקֻּדֶיךָ
לִשְׁמֹר מְאֹד.
אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי
לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ.
אָז לֹא אֵבוֹשׁ
בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ.
אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב
בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר
אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד.
בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ
לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ.
בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ
אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ.
בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ
לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי
כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ.
בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי
כְּעַל כָּל הוֹן.
בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה
וְאַבִּיטָה אֹרְחוֹתֶיךָ.
בְּחֻקֶּיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע
לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ.
גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה
וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ.
גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה
נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ.
גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ
אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ.
גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת.
גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ.
גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי.
גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ.
גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אַנְשֵׁי עֲצָתִי.
דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ.
דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי
וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה
קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ.
דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי.
דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי.
דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי.
דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ
כִּי תַרְחִיב לִבִּי.
הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ
וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב.
הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב.
הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ
כִּי בוֹ חָפָצְתִּי.
הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ
וְאַל אֶל בָּצַע.
הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי.
הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ.
הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים.
הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ
בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי.
וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה
תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ.
וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר
כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי.
וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד
כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי.
וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד.
וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
וְאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים
וְלֹא אֵבוֹשׁ.
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי.
וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ.
זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ
עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי.
זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי
כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי.
זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי.
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם
יְהוָה וָאֶתְנֶחָם.
זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי
מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ.
זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ
בְּבֵית מְגוּרָי.
זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה
וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ.
זֹאת הָיְתָה לִּי
כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי.
חֶלְקִי יְהוָה
אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ.
חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב
חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ.
חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ.
חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי
לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ.
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי
תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ
וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ.
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ
חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ
יְהוָה כִּדְבָרֶךָ.
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי
כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי.
טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי.
טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים
אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ.
טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם
אֲנִי תוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי.
טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ
לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ.
טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף.
יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי
הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ.
יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ
כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ
וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי.
יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ.
יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה
כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי
אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ
וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ.
יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ
לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ.
כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ
לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי.
כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר
חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ
מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט.
כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת
אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ.
כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי.
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ
וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ.
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ.
לְעוֹלָם יְהוָה
דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם.
לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ
כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד.
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם
כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ.
לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי.
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ
כִּי בָם חִיִּיתָנִי.
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי
עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן.
לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ
רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד.
מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ
כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי.
מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ
כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי.
מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי.
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן
כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי.
מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי
לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ.
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי
כִּי אַתָּה הוֹרִיתָנִי.
מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ
מִדְּבַשׁ לְפִי.
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר.
נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ
וְאוֹר לִנְתִיבָתִי.
נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה
לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
נָעֳיתִי עַד מְאֹד
יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ.
נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי.
נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי
וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי.
נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה.
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ
לְעוֹלָם עֵקֶב.
סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי
וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי.
סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי.
סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד.
סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ
כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם.
סִגִים תַּשְׁבִּית כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ
לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ.
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי.
עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק
בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי.
עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב
אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים.
עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ
וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ.
עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ
וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי
וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ.
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה
הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ.
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ
מִזָּהָב וּמִפָּז.
עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי
כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי.
פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ
עַל כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי.
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר
מֵבִין פְּתָיִים.
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה
כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי.
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי
כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ
וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָּל אָוֶן.
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם
וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ.
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ
וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינִי
עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.
פָּלָא עֵדְוֹתֶיךָ
עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי.
צַדִּיק אַתָּה יְהוָה
וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ
וֶאֱמוּנָה מְאֹד.
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי
כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי.
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד
וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ.
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה
פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת.
צָרָה וְצוּקָה מְצָאוּנִי
מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה.
קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה.
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ.
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת
לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.
קוֹלִי שָׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה
מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה
וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת.
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ
כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם.
רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי
כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי
לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי.
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה
כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ.
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי
מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי.
רָאִיתִי בֹגְד

וְעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ כג וְצַוֵּיתִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ כד עַל־הַגַּיְא הַזֶּה בֵּית פְּעוֹר וְנִשְׁמָר לְבִלְתִּי אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם בָּהּ וְאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם׃ ד א כִּי אִם־יְהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה׃ ב עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה וְרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ ג וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ ד וְנֵשֶׁב בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר׃ ס ה וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם׃ ו לֹא תֹסִפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ ז עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי בַּעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ ח וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ ט רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ י וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ יא כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ יב וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ יג רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וְשָׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃ יד יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת־דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה וְאֶת־בָּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃ טו וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃ טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ יז וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃ יח וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ יט וְהִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ כ וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ כא וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי בֹּאִי אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ כב כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ כג הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכְּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כד כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃ כה כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ כו הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃ כז וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ כח וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃ כט וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ ל בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ לא כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ לב כִּי שְׁאַל־נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קְצֵה הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָתָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃ לג הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי׃ לד אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃ לה אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃ לו מִן־הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת־קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל־הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת־אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ לז וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃ לח לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת־אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ לט וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃ מ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ מא אָז הִבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ מב לָנֻס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל־אַחַת מִן־הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃ מג אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת־רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ מד וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מה אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ מו בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וּמַכָּהוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ מז וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃ מח מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃ מט וְכָל־הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה׃

ד א וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם׃ ב לֹא תֹסִפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ ג עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי בַּעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ ד וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ ה רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ ו וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ ז כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ ח וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ ס ט רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וְשָׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃ י יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת־דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה וְאֶת־בָּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃ יא וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃ יב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃ יג וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃ יד וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ טו וְנִשְׁמַרְתֶּם לָכֶם פֶּן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ טז וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ יז וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל־דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת־הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי בֹּאִי אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ יח כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ יט הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכְּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃ כא כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃ כב הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃ כג וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ כד וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃ כה וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ כו בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ כז כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ כח כִּי שְׁאַל־נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קְצֵה הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָתָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃ כט הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי׃ ל אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃ לא אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃ לב מִן־הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת־קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל־הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת־אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ לג וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃ לד לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת־אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ לה וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃ לו וְשָׁמַרְתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל־הַיָּמִים׃ לז אָז הִבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ לח לָנֻס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל־אַחַת מִן־הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃ לט אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת־רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ מ וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ מא אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ מב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וּמַכָּהוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ מג וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃ מד מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃ מה וְכָל־הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה׃

96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רָחְבָּךָ מְאֹד׃ *
97 מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאוֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃
105 נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לְבָבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

סמך נון ◦ ס ◦

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יָשָׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק

145 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר

153 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמָּרְתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אַהֲבָה יְתֵרָה׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקֻּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת

169 תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

23 בְּחֹר: אַתָּה כִּי־אַתָּה יְהוָה. *וּמִי
יְדַע: כִּי־אִם יָבוֹא. וְלֹא יְחַשֵּׂךְ.
מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה. וְלֹא יְנַחֵם
24 כִּי־אִם יָבוֹא: וְלֹא יְחַשֵּׂךְ יְהוָה אַפּוֹ
עַד־עֲשׂוֹתוֹ וְעַד־הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת
לִבּוֹ. בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ־
25 בָהּ: בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה
לְכָל־מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה
יִהְיוּ־לִי לְעָם: כֹּה אָמַר יְהוָה
מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שָׂרִידֵי חָרֶב
26 הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל: מֵרָחוֹק
27 יְהוָה נִרְאָה־לִּי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ
עַל־כֵּן מָשַׁכְתִּיךְ חָסֶד. *עוֹד
אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד
תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים:
28 עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים עַל־הָרֵי שֹׁמְרוֹן
נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ. כִּי יֵשׁ יוֹם
קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ
וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה שִׂמְחוּ־לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה
וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ
וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ
בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ בָּהָרָה יוֹלֶדֶת יַחְדָּו
קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה: בִּבְכִי יָבֹאוּ
וּבִתְחִנּוֹת אוֹבִילֵם אֲנַהֲלֵם עַל־נַחֲלֵי
מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ כִּי
הָיִיתִי לְאָבִי לְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי
הוּא: שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ
בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל
יְקַבְּצֶנּוּ וְשָׁמְרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ: כִּי־פָדָה
יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק
מִמֶּנּוּ: וְרָנְנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן וְנָהֲרוּ
אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירוֹשׁ
וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה
נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא יוֹסִפוּ לְדַאֲבָה
עוֹד: אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים
וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן
וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם: וְרִוֵּיתִי
נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־טוּבִי
יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה
קוֹל בָּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים
רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם
עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה
מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי
יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ
מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ
נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם:
שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי
וָאִוָּסֵר כְּעֹגֶל לֹא לָמוּד הֲשִׁיבֵנִי וְאָשׁוּבָה
כִּי־אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי: כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי
נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ
בֹּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת
נְעוּרָי: הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם־יֶלֶד
שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי־בוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ
נְאֻם־יְהוָה: הָקִימִי לָךְ צִיֻּנִים שִׂימִי
לָךְ מַרְוִים שִׁיתִי לִבֵּךְ לַמְסִלָּה דֶּרֶךְ
הָלָכְתְּ שׁוּבִי בְתוּלַת יִשְׂרָאֵל שׁוּבִי
אֶל־עָרַיִךְ אֵלֶּה: עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין
הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה כִּי בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה
בָּאָרֶץ נְקֵבָה תְּסוֹבֵב גָּבֶר: כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֶיהָ
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתָם יְבָרֶכְךָ יְהוָה נְוֵה־
צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ: וְיָשְׁבוּ בָהּ יְהוּדָה
וְכָל־עָרָיו יַחְדָּו אִכָּרִים וְנָסְעוּ בַּעֲדָרִים:
כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְכָל־נֶפֶשׁ דַּלָּה
מָלֵאתִי: עַל־זֹאת הֵקִיצוֹתִי וָאֶרְאֶה
וְשְׁנָתִי עָרְבָה לִּי: הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָה וְזָרַעְתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה זֶרַע אָדָם וְזֶרַע בְּהֵמָה:
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ
וְלִנְתוֹץ וְלַהֲרוֹס וּלְהַאֲבִיד וּלְהָרַע כֵּן
אֶשְׁקֹד עֲלֵיהֶם לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ נְאֻם־
יְהוָה: בַּיָּמִים הָהֵם לֹא יֹאמְרוּ עוֹד
אָבוֹת אָכְלוּ בֹסֶר וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה:
כִּי אִם־אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת כָּל־הָאָדָם
הָאֹכֵל הַבֹּסֶר תִּקְהֶינָה שִׁנָּיו: הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה:
לֹא כַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם
בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּרִיתִי הֵפֵרוּ וְאָנֹכִי בָּעַלְתִּי
בָּם נְאֻם־יְהוָה: כִּי־זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר
אֶכְרֹת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים
הָהֵם נְאֻם־יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי
בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה וְהָיִיתִי
לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם:
וְלֹא־יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי כֻלָּם
יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־
יְהוָה כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא
אֶזְכָּר־עוֹד: כֹּה אָמַר נֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר
יוֹמָם חֻקּוֹת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לָיְלָה
רוֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ: אִם־יָמֻשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי
נְאֻם־יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ
מִהְיוֹת גּוֹי לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים: כֹּה אָמַר
יְהוָה אִם־יִמָּדְדוּ שָׁמַיִם מִלְמָעְלָה וְיֵחָקְרוּ
מוֹסְדֵי־אֶרֶץ לְמָטָּה גַּם אֲנִי אֶזְנַח בְּכָל־
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־
יְהוָה: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִבְנְתָה
הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל שַׁעַר הַפִּנָּה:
וְיָצָא עוֹד קַו הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ עַל־גִּבְעַת גָּרֵב
וְסָבַב גּוֹעָה: וְכָל־הַגַּיְא הַפְּגָרִים וְהַדֶּשֶׁן
וְכָל־הַשָּׂדוֹת עַד־נַחַל קִדְרוֹן עַד פִּנַּת שַׁעַר
הַסּוּסִים מִזְרָחָה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא־תִנָּתֵשׁ
וְלֹא־תִתָּץ עוֹד לָנֶצַח:

N 9

ﻣﻜﻮ. ﺍﻣﺎ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻣﺴﻤﺎ ﺻﻴﺪﻭﻥ. ﻭﻛﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻣﺴﻤﺎ ﺻﻴﺪﻭﻥ.

18 * ﺑﻮﻣﻠﻚ ﺩﻡ ﻣﻠﻚ ﺣﻤﺪﻟﻚ ﺩﻡ ﻣﻠﻚ ﺣﻤﺪﻟﻚ ﺩﻡ ﻣﻠﻚ ﺣﻤﺪﻟﻚ

ﺍﻟﻠﻪ. ﻣﻜﻮ ﻫﻮﻟﻚ ﻣﻠﻚ ﺣﻤﺪﻟﻚ ﺩﻡ ﻣﻠﻚ ﺣﻤﺪﻟﻚ ﺩﻡ ﻣﻠﻚ ﺣﻤﺪﻟﻚ

﴿ ﻟﻠ ﴾ ﻣﺪﻣﺎ ﻫﻮﻫﻨﻮ ﺩﻫﻨﻮﻫ ﻣﺪﻣﺎ ﺍﻟﻨﺎ ﺗﻠﺘﻤﺪ ﺩﻫﻨﻮﻫ ﻣﺪﻣﺎ ﺍﻟﻨﺎ

٧٥٢ ٱلْمَزَامِيرُ ٱلْمَعْرُوفَةُ بِٱلْمَدَارِجِ

١٢٠ ◆ ١ ◆ ٱلْمَدَارِجُ ◆ ١٣٤ ◆ ١٢٠

1 *إِلَى ٱلرَّبِّ فِي ضِيقَتِي صَرَخْتُ فَٱسْتَجَابَنِي. 2 يَا رَبُّ نَجِّ نَفْسِي مِنْ شَفَةِ ٱلْكَذِبِ مِنْ لِسَانٍ غَشٍّ. 3 مَاذَا يُعْطَى لَكَ وَمَاذَا يُزَادُ لَكَ يَا لِسَانَ غِشٍّ؟ 4 سِهَامُ ٱلْجَبَّارِ مَسْنُونَةٌ مَعَ جَمْرِ ٱلرَّتَمِ. 5 وَيْلٌ لِي لِأَنَّ غُرْبَتِي طَالَتْ. سَكَنْتُ بَيْنَ خِيَامِ قِيدَارَ. 6 كَثُرَ عَلَيْهِ سُكْنَى نَفْسِي. 7 أَنَا سَالِمٌ وَلَكِنْ مَتَى تَكَلَّمْتُ فَهُمْ لِلْحَرْبِ.

١٢١ ◆ ٢ ◆ ٱلْمَعُونَةُ مِنَ ٱلرَّبِّ

1 *أَرْفَعُ عَيْنَيَّ إِلَى ٱلْجِبَالِ. مِنْ أَيْنَ يَأْتِي عَوْنِي؟ 2 عَوْنِي مِنْ عِنْدِ ٱلرَّبِّ صَانِعِ ٱلسَّمَاوَاتِ وَٱلْأَرْضِ. 3 لَا يُعْطِ لِلرِّجْلِ أَنْ تَزِلَّ. لَا يَنْعَسْ حَافِظُكَ. 4 هُوَذَا لَا يَنْعَسُ وَلَا يَنَامُ حَافِظُ إِسْرَائِيلَ. 5 ٱلرَّبُّ حَافِظُكَ. ٱلرَّبُّ ظِلُّكَ عَلَى يَدِكَ ٱلْيُمْنَى. 6 لَا تَضْرِبُكَ ٱلشَّمْسُ فِي ٱلنَّهَارِ وَلَا ٱلْقَمَرُ فِي ٱللَّيْلِ. 7 يَحْفَظُكَ ٱلرَّبُّ مِنْ كُلِّ شَرٍّ. يَحْفَظُ نَفْسَكَ. 8 يَحْفَظُ خُرُوجَكَ وَدُخُولَكَ مِنَ ٱلْآنَ وَإِلَى ٱلدَّهْرِ.

١٢٢ ◆ ٣ ◆ ٱلْمَسِيرُ إِلَى ٱلْهَيْكَلِ

1 *فَرِحْتُ بِٱلْقَائِلِينَ لِي إِلَى بَيْتِ ٱلرَّبِّ نَذْهَبُ. 2 قَدْ وَقَفَتْ أَرْجُلُنَا فِي أَبْوَابِكِ يَا أُورُشَلِيمُ. 3 أُورُشَلِيمُ ٱلْمَبْنِيَّةُ كَمَدِينَةٍ ٱلَّتِي ٱشْتِرَاكُهَا بِجُمْلَتِهَا. 4 حَيْثُ صَعِدَتِ ٱلْأَسْبَاطُ أَسْبَاطُ ٱلرَّبِّ شَهَادَةً لِإِسْرَائِيلَ لِيَحْمَدُوا ٱسْمَ ٱلرَّبِّ. 5 لِأَنَّهُ هُنَاكَ وُضِعَتْ كَرَاسِيَّ لِلْقَضَاءِ كَرَاسِيَّ لِبَيْتِ دَاوُدَ. 6 سَأَلُوا سَلَامَةَ أُورُشَلِيمَ. لِيَسْتَرِحْ مُحِبُّوكِ. 7 لِيَكُنْ سَلَامٌ فِي أَسْوَارِكِ. ٱسْتِرَاحَةٌ فِي قُصُورِكِ. 8 مِنْ أَجْلِ إِخْوَتِي وَأَصْحَابِي أَقُولُ ٱلسَّلَامُ لَكِ. 9 مِنْ أَجْلِ بَيْتِ ٱلرَّبِّ إِلَهِنَا أَلْتَمِسُ لَكِ ٱلْخَيْرَ.

ٱلْمَلِكُ ٱلْعَظِيمُ عَلَىٰ كُلِّ ٱلْأَرْضِ. 15 يُدَيِّنُ ٱلشُّعُوبَ تَحْتَنَا وَٱلْأُمَمَ تَحْتَ أَرْجُلِنَا. 16 يَخْتَارُ لَنَا نَصِيبَنَا فَخْرَ يَعْقُوبَ ٱلَّذِي أَحَبَّهُ. سِلَاهْ. 17 صَعِدَ ٱللهُ بِهُتَافٍ وَٱلرَّبُّ بِصَوْتِ بُوقٍ. 18 رَنِّمُوا ٱللهَ رَنِّمُوا. رَنِّمُوا لِمَلِكِنَا رَنِّمُوا. 19 لِأَنَّ ٱللهَ مَلِكُ كُلِّ ٱلْأَرْضِ. رَنِّمُوا بِفَهْمٍ. 20 قَدْ مَلَكَ ٱللهُ عَلَى ٱلشُّعُوبِ. جَلَسَ ٱللهُ عَلَى كُرْسِيِّ قَدَاسَتِهِ. 21 رُؤَسَاءُ ٱلشُّعُوبِ ٱجْتَمَعُوا شَعْبَ إِلَهِ إِبْرَاهِيمَ. لِأَنَّ لِلهِ مَجَانَّ ٱلْأَرْضِ. جِدًّا تَعَالَى. 22 مَزْمُورٌ. أُغْنِيَةٌ لِبَنِي قُورَحَ.

48 عَظِيمٌ ٱلرَّبُّ وَحَمِيدٌ جِدًّا فِي مَدِينَةِ إِلَهِنَا. جَبَلُ قُدْسِهِ 2 جَمِيلُ ٱلْقُرْبِ مَسَرَّةُ كُلِّ ٱلْأَرْضِ جَبَلُ صِهْيَوْنَ فِي أَقَاصِي ٱلشِّمَالِ مَدِينَةُ ٱلْمَلِكِ ٱلْعَظِيمِ. 3 ٱللهُ فِي قُصُورِهَا قَدْ عُرِفَ مَلْجَأً. 4 لِأَنَّهُ هُوَذَا ٱلْمُلُوكُ ٱجْتَمَعُوا. اجْتَازُوا جَمِيعًا. 5 هُمْ أَبْصَرُوا هٰكَذَا تَعَجَّبُوا. ٱرْتَاعُوا ٱنْذَعَرُوا. 6 رِعْدَةٌ أَخَذَتْهُمْ هُنَاكَ. وَجَعٌ كَٱلْوَالِدَةِ. 7 بِرِيحٍ شَرْقِيَّةٍ تُحَطِّمُ سُفُنَ تَرْشِيشَ. 8 كَمَا سَمِعْنَا هٰكَذَا رَأَيْنَا فِي مَدِينَةِ رَبِّ ٱلْجُنُودِ فِي مَدِينَةِ إِلَهِنَا. يُثَبِّتُهَا ٱللهُ إِلَى ٱلْأَبَدِ. سِلَاهْ. 9 تَأَمَّلْنَا يَا ٱللهُ رَحْمَتَكَ فِي وَسْطِ هَيْكَلِكَ. 10 كَٱسْمِكَ يَا ٱللهُ هٰكَذَا تَهْلِيلُكَ إِلَى أَقَاصِي ٱلْأَرْضِ. يَمْتَلِئُ يَمِينُكَ مِنَ ٱلْبِرِّ. 11 لِتَفْرَحْ جَبَلُ صِهْيَوْنَ. لِتَبْتَهِجْ بَنَاتُ يَهُوذَا مِنْ أَجْلِ أَحْكَامِكَ. 12 طُوفُوا حَوْلَ صِهْيَوْنَ وَدُورُوا حَوْلَهَا. عُدُّوا أَبْرَاجَهَا. 13 ضَعُوا قُلُوبَكُمْ لِسُورِهَا. تَأَمَّلُوا قُصُورَهَا. لِكَيْ تُحَدِّثُوا ٱلْجِيلَ ٱلْآخَرَ. 14 لِأَنَّ هٰذَا ٱللهُ إِلٰهُنَا إِلَى ٱلدَّهْرِ وَٱلدَّهْرِ. هُوَ يَقُودُنَا عَلَى ٱلْمَوْتِ.

ישועה על עמך ברכתך סלה׃ 4 ז׳ז׳ז׳ ט׳ ט׳
5 ז׳ז׳ז׳ ט׳ ט׳ נו
ז׳ז׳ז׳ ט׳ ט׳ נו
ז׳ז׳ז׳ ט׳ ט׳ נו

הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאָה עַל חַטָּאָה׃ הַהֹלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעֹז בְּמָעוֹז פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרַיִם לְבֹשֶׁת׃ וְתִהְיֶה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה לְבוּשָׁה וְחֶסְיָה בְצֵל מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ כִּי הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ כֹּל עַם לֹא יוֹעִלוּ לָמוֹ לְעֵזֶר וְלֹא לְעֶזְרָה וְלִבּוּשׁ כִּי לְבוּשָׁה וְלִתְרוּפָה׃ כִּי לְבוּשָׁה וְלִתְרוּפָה׃ כִּי לְבוּשָׁה וְלִתְרוּפָה׃

499 ١٠٤ ٠ ١٠٤ ٠ ١٠٤ ٠

שָׁוְא אִם יִנְּנֵם לְמוֹ מַלְאָכָיו.
2 חֲנֵנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַף אֱנוֹשׁ. כָּל
הַיּוֹם לוֹחֵם יְעִיקֵנִי. שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי
כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם.
3 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח. בֵּאלֹהִים
אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא
אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי. כָּל יוֹם
4 דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי לְרָעָה כָּל מַחְשְׁבוֹתָם.
יָגוּרוּ יִצְפְּנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי כַּאֲשֶׁר קִוּוּ
נַפְשִׁי. עַל אֵל פַּלְטָם תָּאַמִּים בְּאַף עַמִּים
5 הוֹרֵד אֱלֹהִים. אֱלֹהִים עַל שָׁמַיִם רוּמָה
עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ. מוֹקֵשׁ הֵכִינוּ
לִפְעָמַי כָּפְפוּ נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שׁוּחָה
נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה. נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים
6 נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה. עוּרָה כְבוֹדִי
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר. אוֹדְךָ
בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים. כִּי גָדוֹל
עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ.
7 רוֹמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
8 יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אָגִילָה
אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד. לִי
גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי
9 יְהוּדָה מְחֹקְקִי. מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם
אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי הִתְרוֹעָעִי. מִי
יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד אֱדוֹם.
10 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא
אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ. הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר
וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם. בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל
וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ.

לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְדָוִד מִכְתָּם
לְלַמֵּד בְּהַצִּתוֹ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת אֲרַם
צוֹבָא וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם בְּגֵיא
מְלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף. אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ
פָּרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ שׁוֹבְבֵנוּ. הִרְגַּזְתָּ תְּחוֹלְלֵהוּ
רְפָה שִׁבְרֵיהָ כִּי מָטָה. הֶרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה
הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה. נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס
לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קָשֶׁט סֶלָה. לְמַעַן יֵחָלְצוּן
יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. אֱלֹהִים דִּבֶּר
בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת
אֲמַדֵּד. לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז
רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי. מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל
אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי הִתְרוֹעָעִי.
מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד אֱדוֹם.
הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא
אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ. הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר
וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם. בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל
וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ.

۞ ۱۴۰ ۞ ۱۴۰ ۞

۱ *ڕەحمەت بکە لەسەر من ئەی خودا بەپێی
ڕەحمەتەکەت. بەپێی زۆری بەزەییەکەت
۲ گوناهەکانم بسڕەوە. بە تەواوی لە تاوانەکەم
۳ بمشۆ و لە گوناهەکەم پاکم بکەرەوە. چونکە
من دانم بە تاوانەکانم و گوناهەکەم هەمیشە
۴ لەبەردەممدایە. *تەنها لە دژی تۆ گوناهم
کردووە و ئەوەی خراپە لە چاوی تۆدا
کردووە. بۆیە کاتێک قسە دەکەیت ڕاست
دەردەچیت و کاتێک دادوەری دەکەیت
۵ بێتاوان دەردەچیت. *بڕوانە من لە تاوان
دروست کراوم و دایکم لە گوناهدا
۶ سکپڕ بووە. *بڕوانە تۆ حەزت لە ڕاستی
دەکرد لە ناخی دڵمدا و لە نهێنیدا حیکمەتت
۷ فێرم دەکرد. *بە هیسۆپ پاکم بکەرەوە و
پاک دەبم، بمشۆ و سپی دەبم لە بەفر
۸ سپیتر. *بمهێنە بیستنی خۆشی و شادی
تا ئەو ئێسکانەی تۆ شکاندوتن دڵخۆش
۹ بن. *ڕووی خۆت لە گوناهەکانم وەرگێڕە و
هەموو تاوانەکانم بسڕەوە.
۱۰ *دڵێکی پاک بۆ من دروست بکە ئەی خودا
و ڕۆحێکی ڕاست و دروست لە ناخمدا
۱۱ نوێ بکەرەوە. *لە ئامادەبوونی خۆت فڕێم
مەدە و ڕۆحی پیرۆزت لێم مەستێنەوە.

494 ۞ ۞ ۞

אֲשֶׁר כָּתוּב עַל כֵּן דִּבַּרְתִּי וְאֲנַחְנוּ דִּבַּרְנוּ
כְּמִצְוַת יְיָ׃ 13 * אֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ מוֹפְתִים
גְּדוֹלִים וְרָעִים וְלֹא נוֹדְעוּ לְבָתֵּינוּ וְלֹא לְכָל
זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 14 * כִּי לֹא בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ
הָיוּ הַדְּבָרִים וְלֹא בְּבָתֵּינוּ וְלֹא בְּאַרְצֵנוּ וְלֹא
בְּלָשׁוֹנֵנוּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂינוּ וְלֹא בְּמִנְהָגֵינוּ׃
15 * וְלֹא בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא בְּבָתֵּינוּ וְלֹא בְּאַרְצֵנוּ
וְלֹא בְּלָשׁוֹנֵנוּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂינוּ וְלֹא בְּמִנְהָגֵינוּ׃
16 * וְלֹא בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא בְּבָתֵּינוּ וְלֹא בְּאַרְצֵנוּ
וְלֹא בְּלָשׁוֹנֵנוּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂינוּ וְלֹא בְּמִנְהָגֵינוּ׃
17 * וְלֹא בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא בְּבָתֵּינוּ וְלֹא בְּאַרְצֵנוּ
וְלֹא בְּלָשׁוֹנֵנוּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂינוּ וְלֹא בְּמִנְהָגֵינוּ׃
18 * וְלֹא בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא בְּבָתֵּינוּ וְלֹא בְּאַרְצֵנוּ
וְלֹא בְּלָשׁוֹנֵנוּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂינוּ וְלֹא בְּמִנְהָגֵינוּ׃
19 * וְלֹא בְּבֵית אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא בְּבָתֵּינוּ וְלֹא בְּאַרְצֵנוּ
וְלֹא בְּלָשׁוֹנֵנוּ וְלֹא בְּמַעֲשֵׂינוּ וְלֹא בְּמִנְהָגֵינוּ׃

* ס׳ סעיף ג׳ ס׳ ס׳ ס

ٱلَّذِينَ يَتَّكِلُونَ عَلَى ثَرْوَتِهِمْ وَيَفْتَخِرُونَ بِكَثْرَةِ غِنَاهُمْ؟
7 حَقًّا لَا يَفْدِي أَحَدٌ أَخَاهُ وَلَا يُعْطِي اللهَ فِدْيَةً عَنْهُ.
8 لِأَنَّ فِدَاءَ نَفْسِهِ عَظِيمٌ وَلَا يُسْتَطَاعُ أَبَدًا.
9 فَلَا يَعِيشُ إِلَى الْأَبَدِ وَلَا يَرَى الْقَبْرَ.
10 لِأَنَّهُ يَرَى أَنَّ الْحُكَمَاءَ يَمُوتُونَ وَالْجَاهِلَ وَالْبَلِيدَ يَهْلِكُونَ
وَيَتْرُكُونَ ثَرْوَتَهُمْ لِآخَرِينَ.
11 أَفْكَارُهُمْ أَنَّ بُيُوتَهُمْ إِلَى الْأَبَدِ وَمَسَاكِنَهُمْ إِلَى دَوْرٍ فَدَوْرٍ.
سَمَّوْا أَسْمَاءَهُمْ عَلَى أَرَاضِيهِمْ.
12 وَالْإِنْسَانُ فِي كَرَامَةٍ لَا يَبِيتُ. يُشْبِهُ الْبَهَائِمَ الَّتِي تَفْنَى.
13 هَذَا طَرِيقُهُمُ الَّذِي هُوَ حَمَاقَةٌ لَهُمْ وَأَعْقَابُهُمْ بِفَمِهَا يَرْضَوْنَ.
14 كَالْغَنَمِ إِلَى الْهَاوِيَةِ قَدْ عُيِّنُوا. الْمَوْتُ يَرْعَاهُمْ وَالْمُسْتَقِيمُونَ
يَتَسَلَّطُونَ عَلَيْهِمْ فِي الصَّبَاحِ وَصُورَتُهُمْ تَبْلَى وَالْهَاوِيَةُ مَسْكَنٌ لَهُمْ.
15 أَمَّا اللهُ فَيَفْدِي نَفْسِي مِنْ يَدِ الْهَاوِيَةِ لِأَنَّهُ يَأْخُذُنِي. سِلَاهْ.
16 لَا تَخَفْ إِذَا اسْتَغْنَى رَجُلٌ إِذَا كَثُرَ مَجْدُ بَيْتِهِ.
17 لِأَنَّهُ عِنْدَ مَوْتِهِ لَا يَأْخُذُ شَيْئًا. لَا يَنْزِلُ مَجْدُهُ وَرَاءَهُ.
18 لِأَنَّهُ فِي حَيَاتِهِ بَارَكَ نَفْسَهُ. وَيُحْمَدُ إِذَا أَحْسَنْتَ إِلَى نَفْسِكَ.
19 يَأْتِي إِلَى جِيلِ آبَائِهِ. إِلَى الْأَبَدِ لَا يَرَوْنَ نُورًا.
20 الْإِنْسَانُ فِي كَرَامَةٍ وَلَا فَهْمَ لَهُ يُشْبِهُ الْبَهَائِمَ الَّتِي تَفْنَى.
21 هَذَا طَرِيقُهُمُ الَّذِي هُوَ حَمَاقَةٌ لَهُمْ وَأَعْقَابُهُمْ بِفَمِهَا يَرْضَوْنَ.
22 كَالْغَنَمِ إِلَى الْهَاوِيَةِ قَدْ عُيِّنُوا. الْمَوْتُ يَرْعَاهُمْ وَالْمُسْتَقِيمُونَ
يَتَسَلَّطُونَ عَلَيْهِمْ فِي الصَّبَاحِ وَصُورَتُهُمْ تَبْلَى وَالْهَاوِيَةُ مَسْكَنٌ لَهُمْ.
23 أَمَّا اللهُ فَيَفْدِي نَفْسِي مِنْ يَدِ الْهَاوِيَةِ لِأَنَّهُ يَأْخُذُنِي. سِلَاهْ.
24 لَا تَخَفْ إِذَا اسْتَغْنَى رَجُلٌ إِذَا كَثُرَ مَجْدُ بَيْتِهِ.
25 لِأَنَّهُ عِنْدَ مَوْتِهِ لَا يَأْخُذُ شَيْئًا. لَا يَنْزِلُ مَجْدُهُ وَرَاءَهُ.

ולא חמסו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃

ט בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
10 בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃
14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הון׃
15 בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

ג גמל הגמל על שגמל גמולו׃

17 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

ד דבקה לארץ נפשי חיני כדברך׃

25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו ויבא אלי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃

49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃

65 טוּב וָדַעַת טַעְמָה לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
66 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
67 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
68 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
69 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
70 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
71 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃
72 טוֹבוּ וְיָשָׁר אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃

י ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֻנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃

89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃

97 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

נ נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃

105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע עשה משפט וצדקה אל תניחני לעשקי׃

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ צדק יהוה ומישרים משפטיך׃

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃

145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃

153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני׃

169 תָּקָרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּאִמְרָתְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמָּרְתְּךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבְּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

כִּכְנֹ֣ת אֶֽת־כָּל־מַ֣עֲשָׂ֔יו בְּגֵ֥יא חִזָּי֖וֹן׃
וְשִׁפְלָ֣ה אָדָ֑ם וְשֻׁפַּ֥ל גַּבְהֻ֖ת אֲנָשִׁ֣ים׃
וְנִשְׂגָּ֥ב יְהוָ֛ה לְבַדּ֖וֹ בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא׃
17 וְאֱלִילִ֖ים כָּלִ֥יל יַחֲלֹֽף׃ *וּבָא֣וּ בִמְעָר֣וֹת
צֻרִ֔ים וּבִצְחִיחֵ֖י עָפָ֑ר מִפְּנֵי֙ פַּ֣חַד יְהוָ֔ה
וּמֵהֲדַ֖ר גְּאוֹנ֑וֹ בְּקוּמ֖וֹ לַעֲרִ֥יץ הָאָֽרֶץ׃
18 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יַשְׁלִ֤יךְ הָאָדָם֙ אֶת־אֱלִילֵ֣י
כַסְפּ֔וֹ וְאֶת־אֱלִילֵ֥י זְהָב֖וֹ אֲשֶׁר־עָשׂ֣וּ לוֹ֑
לְהַשְׁתַּחֲוֺ֣ת לַחְפָּר־פֻּ֔רֹת וְלַעֲטַלֵּפִ֖ים׃
19 לָב֣וֹא בְּנִקְר֣וֹת הַצֻּרִ֗ים וּבִסְעִפֵ֤י הַנְּקִיקִים֙
מִפְּנֵי֙ פַּ֣חַד יְהוָ֔ה וּמֵהֲדַ֖ר גְּאוֹנ֑וֹ בְּקוּמ֖וֹ
לַעֲרִ֥יץ הָאָֽרֶץ׃ 20 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יַשְׁלִ֤יךְ הָאָדָם֙
אֶת־אֱלִילֵ֣י כַסְפּ֔וֹ וְאֶת־אֱלִילֵ֥י זְהָב֖וֹ אֲשֶׁר־
עָשׂ֣וּ לוֹ֑ לְהַשְׁתַּחֲוֺ֣ת לַחְפָּר־פֻּ֔רֹת וְלַעֲטַלֵּפִ֖ים׃
21 לָב֣וֹא בְּנִקְר֣וֹת הַצֻּרִ֗ים וּבִסְעִפֵ֤י הַנְּקִיקִים֙
מִפְּנֵי֙ פַּ֣חַד יְהוָ֔ה וּמֵהֲדַ֖ר גְּאוֹנ֑וֹ בְּקוּמ֖וֹ
לַעֲרִ֥יץ הָאָֽרֶץ׃ 22 *חֲדַ֣ל לָכֶ֔ם מִן־הָאָדָ֕ם
אֲשֶׁ֥ר נְשָׁמָ֖ה בְּאַפָּ֑יו כִּ֥י בַמֶּ֖ה נֶחְשָׁ֥ב הֽוּא׃
כִּ֣י הִנֵּ֣ה הָאָד֡וֹן יְהוָה֩ צְבָא֨וֹת מֵסִ֜יר
מִֽירוּשָׁלַ֣ם וּמִֽיהוּדָ֗ה מַשְׁעֵן֙ וּמַשְׁעֶנֶת֙
כָּל־מִשְׁעַן־לֶ֔חֶם וְכָל־מִשְׁעַן־מָ֖יִם׃
2 גִּבּ֣וֹר וְאִ֔ישׁ מִלְחָמָ֖ה שׁוֹפֵ֣ט וְנָבִ֑יא וְקֹסֵ֖ם
וְזָקֵֽן׃ 3 שַׂ֣ר חֲמִשִּׁ֔ים וּפְנֵ֥י נָשֹׂ֖א וְיוֹעֵ֑ץ
וְחָכָ֥ם חֲרָשִׁ֖ים וְנָבֹ֥ן לָֽחַשׁ׃
4 וְנָתַתִּ֤י נְעָרִים֙ שָׂרֵיהֶ֔ם וְתַעֲלוּלִ֖ים
יִמְשְׁל־בָּֽם׃ 5 וְנִגַּ֤שׂ הָעָם֙ אִ֣ישׁ בְּאִישׁ֔
וְאִ֥ישׁ בְּרֵעֵ֖הוּ יִרְהֲב֣וּ הַנַּ֔עַר בַּזָּקֵ֖ן
וְהַנִּקְלֶ֥ה בַנִּכְבָּֽד׃ 6 כִּֽי־יִתְפֹּ֨שׂ אִ֜ישׁ בְּאָחִ֣יו
בֵּית־אָבִ֗יו שִׂמְלָ֤ה לְךָ֙ קָצִ֣ין תִּֽהְיֶה־לָּ֔נוּ
וְהַמַּכְשֵׁלָ֥ה הַזֹּ֖את תַּחַ֥ת יָדֶֽךָ׃
7 יִשָּׂ֥א בַיּוֹם־הַה֖וּא לֵאמֹ֑ר לֹֽא־אֶהְיֶ֣ה חֹבֵ֔שׁ
וּבְבֵיתִ֥י אֵֽין־לֶ֖חֶם וְאֵֽין־שִׂמְלָ֑ה אַל־תְּשִׂימֻ֖נִי
קְצִ֥ין עָֽם׃ 8 כִּֽי־כָשְׁלָ֤ה יְרוּשָׁלַ֙ם֙ וְיְהוּדָ֣ה נָפָ֔ל
כִּ֣י לְשׁוֹנָ֤ם וּמַעַלְלֵיהֶם֙ אֶל־יְהוָ֔ה לְמָרוֹת֙
עֵינֵ֣י כְבוֹד֔וֹ הַכִּרַ֖ת פָּנֵיהֶ֑ם וְעֵדָתָ֥ם בָּהֶ֖ם
הִגִּ֥ידוּ חַטָּאתָ֛ם כִּסְדֹ֥ם לֹֽא־הִסְתִּ֖ירוּ
אוֹי־לְנַפְשָׁ֣ם כִּֽי־גָמְל֣וּ לָהֶ֔ם רָעָֽה׃
10 אִמְרוּ־צַדִּ֖יק כִּי־ט֑וֹב כִּ֥י פְרִ֛י מַעַלְלֵיהֶ֖ם
יֹאכֵֽלוּ׃ 11 אוֹי־לָרָשָׁ֖ע רָ֑ע כִּ֥י גְמ֛וּל יָדָ֖יו
יֵעָשֶׂה־לּֽוֹ׃ 12 *עַמִּ֣י נֹגְשָׂ֔יו מְעוֹלֵ֖ל וְנָשִׁ֣ים
מָֽשְׁלוּ־בּ֑וֹ עַמִּי֙ מְאַשְּׁרֶ֣יךָ מַתְעִ֔ים וְדֶ֖רֶךְ
אֹרְחוֹתֶ֥יךָ בִלָּֽעוּ׃
13 נִצָּ֥ב לָרִ֖ב יְהוָ֑ה וְעֹמֵ֖ד לָדִ֥ין עַמִּֽים׃
14 יְהוָ֗ה בְּמִשְׁפָּט֙ יָבֹ֔א עִם־זִקְנֵ֥י עַמּ֖וֹ
וְשָׂרָ֑יו וְאַתֶּ֣ם בִּעַרְתֶּ֣ם הַכֶּ֔רֶם גְּזֵלַ֥ת
הָעָנִ֖י בָּבָתֵּיכֶֽם׃ 15 מַה־לָּכֶ֗ם תְּדַכְּא֤וּ עַמִּי֙
וּפְנֵ֣י עֲנִיִּ֔ים תִּטְחָנ֑וּ נְאֻם֙ הָאָד֣וֹן יְהוָ֔ה
צְבָאֽוֹת׃ 16 *וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה יַ֚עַן כִּ֣י גָבְה֔וּ
בְּנ֥וֹת צִיּ֖וֹן וַתֵּלַ֣כְנָה נְטוּי֣וֹת גָּר֑וֹן וּמְשַׂקְּר֤וֹת
עֵינַ֙יִם֙ הָלוֹךְ֙ וְט֣וֹף תֵּלַ֔כְנָה וּבְרַגְלֵיהֶ֖ן
תְּעַכַּֽסְנָה׃ 17 וְשִׂפַּ֤ח אֲדֹנָי֙ קָדְקֹ֣ד בְּנ֣וֹת
צִיּ֔וֹן וַיהוָ֖ה פָּתְהֶ֥ן יְעָרֶֽה׃
18 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יָסִ֤ר אֲדֹנָי֙ אֶת־תִּפְאֶ֣רֶת
הָעֲכָסִ֔ים וְהַשְּׁבִיסִ֖ים וְהַשֲּׂהָרֹנִֽים׃
19 הַנְּטִפוֹת֙ וְהַשֵּׁרוֹת֙ וְהָֽרְקָמוֹת׃ 20 הַפְּאֵרִ֣ים
וְהָֽרַדִּדִ֔ים וְהַקִּשֻּׁרִ֖ים וּבָתֵּ֣י הַנֶּ֑פֶשׁ וְהַלְּחָשִֽׁים׃
21 הַטַּבָּע֖וֹת וְנִזְמֵ֥י הָאָֽף׃ 22 הַמַּחֲלָצוֹת֙
וְהַמַּטְפָּחוֹת֙ וְהֶֽחֲרִיטִ֔ם וְהַתַּרְתָּנִֽים׃
23 הַגִּלְיֹנִ֔ים וְהַסְּדִינִ֖ים וְהַצְּנִיפ֑וֹת וְהָרְדִידִֽים׃
24 *וְהָיָ֗ה תַּחַת֙ בֹּ֣שֶׂם מַ֔ק וְתַחַת֙ חֲגוֹרָ֔ה

ומשפט וצדקה ועשו משפט וצדקה
ופלטו גזול מיד עשוק וגר יתום
ואלמנה אל תעשקו אל תחמסו
וגם דם נקי אל תשפכו במקום
הזה: ואם עשה תעשו את הדבר
הזה והיו באים בשערי הבית הזה
מלכים ישבים לדויד על כסאו
רכבים ברכב ובסוסים הם ועבדיו
ועמו: ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי
לחרבה יהיה הבית הזה: כי כה
אמר יהוה אל בית מלך יהודה
גלעד אתה לי ראש הלבנון אם
לא שום אשימך מדבר ערים לא
נושבות: והקדשתי עליך משחתים
איש וכליו אשר לא יכרתו את
מבחר ארזיך והפילו על האש:
ועברו גוים רבים על העיר הזאת
ואמרו איש אל רעהו על מה עשה
יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת:
ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים
אחרים ויעבדום: אל תבכו למת
ואל תנודו לו בכו בכה להולך כי
לא ישוב עוד וראה את ארץ
מולדתו: כי כה אמר יהוה על
שלם בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו אשר
יצא מן המקום הזה לא ישוב
עוד שמה: כי במקום אשר הגלו
אתו שם ימות ואת הארץ הזאת
לא יראה עוד: הוי בונה ביתו
בלא צדק ועליותיו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלתו לא
יתן לו: האמר אבנה לי בית
רחבות ועליות מרוחים ופתח
לו וסדה בשקוף ומשוח בשקוף:
הכי תמלך כי אתה מתחרה
בארז אביך הלא אכל ושתה ועשה
משפט וצדקה אז טוב לו: דין
עני ואביון אז טוב הלוא הוא
הדעת אותי נאם יהוה: כי אם
עיניך ולבך אל בצעך לבלתי
להכות נקי לעשות משפט ולרעוץ
ולעשות עשק: לכן כה אמר יהוה
אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות
לא יספדו לו הוי אדון והוי הודו:
קבורת חמור יקבר סחוב והשלך
מחוץ לשערי ירושלם: עלי
הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך
והעבירי צעקך מעברים כי נשברו
כל מאהביך: דברתיך בשלותיך
אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך
כי לא שמעת בקולי: לכל רעיך
תרעה הרוח ומאהביך בשבי ילכו
כי אז תבושי ותכלמי מכל רעתך:
יושבת בלבנון מקננת בארזים
מה נאנית בחיל כמו יולדה:
הנני פקד עליכם כפרי מעלליכם
נאם יהוה ואשלחה אש ביערתה
ואכלה כל סביביה: הצר לא
יבוא בשערי ירושלם כי אם
פגרים לא יבואו שמה: ואמרת
בלבבך מי יושב לנו אש מי יגור
לנו מקום עולמים: הנה אנכי
פקד עליכם כפרי מעלליכם נאם
יהוה ואשלחה אש ביערתה ואכלה
כל סביביה: הצר לא יבוא בשערי
ירושלם כי אם פגרים לא יבואו
שמה: ואמרת בלבבך מי יושב לנו
אש מי יגור לנו מקום עולמים:

פרק כ״ג

הוי רועים מאבדים ומפיצים את
צאן מרעיתי נאם יהוה: לכן כה
אמר יהוה אלהי ישראל על הרועים
הרעים את עמי אתם הפצתם את
צאני ותדיחום ולא פקדתם אתם
הנני פקד עליכם את רע מעלליכם
נאם יהוה: ואני אקבץ את שארית
צאני מכל הארצות אשר הדחתי
אתם שם והשבתי אתם על נוותם
ופרו ורבו: והקימתי עליהם רועים
ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו
ולא יפקדו נאם יהוה: הנה ימים
באים נאם יהוה והקימתי לדויד
צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ: בימיו
תושע יהודה וישראל ישכן לבטח
וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו:
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ
מצרים: כי אם חי יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפון ומכל הארצות
אשר הדחתים שם ושבו על אדמתם:
לנביאים נשבר לבבי בקרבי רחפו
כל עצמותי הייתי כאיש שכור
וכגבר עברתו יין מפני יהוה ומפני
דברי קדשו: כי מנאפים מלאה
הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ
יבשו נאות מדבר והיתה מרוצתם
רעה וגבורתם לא כן: כי גם נביא
גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי
רעתם נאם יהוה: לכן יהיה דרכם
להם כחלקלקות בערפל ידחו
ונפלו בה כי אביא עליהם רעה
שנת פקדתם: ובנביאי שמרון
תפלה ראיתי נבאו בבעל ויתעו
את עמי את ישראל: ובנביאי
ירושלם שערורה ראיתי נאוף
והלוך בשקר וחזקו ידי מרעים
ולא שבו איש מרעתו היו לי כלם
כסדם ויושביה כעמרה: לכן כה
אמר יהוה צבאות אל הנביאים
הנני מאכילם לענה והשקיתים
מי ראש כי מאת נביאי ירושלם
חנפה יצאה על כל הארץ: כה
אמר יהוה צבאות אל תשמעו
אל דברי הנביאים הנבאים לכם
מהבלים אתכם הזונים חזון לבם
ידברו לא מפי יהוה: אמרים
אמור אמרו למנאצי דבר יהוה
שלום יהיה לכם וכל הולך בשרירות
לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה:
כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע
את דברו מי הקשיב בדברי וישמע:
הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה
מתחוללת על ראש רשעים תחיל:
לא ישוב אף יהוה עד עשותו
ועד הקימו עד בצעו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה:
לא שלחתי הנביאים והמה רצו
לא דברתי אליהם והמה נבאו:
אם עמדו בסודי וישמיעו דברי
את עמי ומדרכם הרעה ומרע
מעלליהם ישובו: הקרוב אלהים
אנכי נאם יהוה ולא אלהי מרחק:
אם יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם יהוה הלא את השמים
והארץ אני מלא נאם יהוה: שמעתי
את אשר אמרו הנביאים נבאי
שקר לאמר חלמתי חלמתי: עד
מתי היש בלב נביאי נבאי שקר
והמה נביאי תרמות לבם: החשבים
להשכיח את עמי שמי בחלומותם
אשר יספרו איש לרעהו כאשר
שכחו אבותם את שמי לבעל:
הנביא אשר אתו יספר חלום ואשר
דברי אתו ידבר דברי אמת מה
לתבן את הבר נאם יהוה: הלא כה
דברי כאש נאם יהוה וכפטיש
יפוצץ סלע: לכן הנני אל הנביאים
נאם יהוה הגנבים דברי איש מעם
רעהו: הנני אל הנביאים נאם יהוה
הלקחים לשונם וינאמו נאם:
הנני אל נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את עמי
במשוא שקריהם והתועבותם
ואני לא שלחתים ולא צויתים
ולא יעילו לעם הזה כל יעיל נאם
יהוה: וכי ישאלך העם הזה או
נביא או כהן לאמר מה משא יהוה
ואמרת אליהם מה המשא ונטשתי
אתכם נאם יהוה: והנביא והכהן
והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי
על האיש ההוא ועל ביתו: כה
תאמרו איש אל רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה:
ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי
המשא יהיה לאיש דברו ותהפכו
את דברי אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו: כה תאמר אל הנביא
מה ענך יהוה ומה דבר יהוה:
ואם משא יהוה תאמרו לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את הדבר
הזה משא יהוה ואשלח אליכם
לאמר לא תאמרו משא יהוה:
לכן הנני נשא אתכם ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני: ונתתי עליכם
חרפת עולם וכלמת עולם אשר לא
תשכח:

כה הראני יהוה והנה שני דודאים
תאנים מונחים לפני פתח היכל
יהוה אחרי הגלות נבוכדנאצר
מלך בבל את יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי יהודה
והחרש והמסגר מירושלם והביא
אותם בבלה: הדודא האחד תאנים
טובות מאד כתאנים הבכרות
והדודא האחד תאנים רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה
אלהי ישראל כתאנים הטובות
האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה
לארץ כשדים לטובה: ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים על
הארץ הזאת ובניתים ולא אהרסם
ונטעתים ולא אתושם: ונתתי להם
לב לדעת אותי כי אני יהוה והיו
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
כי ישובו אלי בכל לבם: והתאנים
הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי
כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ הזאת
והיושבים בארץ מצרים: ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה
בכל המקומות אשר הדחתים שם:
ושלחתי בם את החרב את הרעב
ואת הדבר עד תמם מעל האדמה
אשר נתתי להם ולאבותיהם:

הדבר אשר היה אל ירמיהו על כל
העם ביהודה בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשונה לנבוכדנאצר
מלך בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל העם ועל כל יושבי ירושלם
לאמר: מן השנה השלשה עשרה
ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד
היום הזה זה שלשים ושלש שנה
היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם: ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמוע: לאמר
שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע
מעלליכם ושבו על האדמה אשר
נתן יהוה לכם ולאבותיכם מן
העולם ועד העולם: ואל תלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ואל תכעיסוני
במעשה ידיכם ולא ארע לכם:
ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען
הכעיסני במעשה ידיכם לרעתכם:
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי: הנני
שלח ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל יושביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
והאבדתי מהם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול
רחים וקול מאור: וכל הארץ הזאת
תהיה לחרבה לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל שבעים שנה:
והיה כמלאת שבעים שנה אפקד
על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם
יהוה את עונם ועל ארץ כשדים
ושמתי אתה לשממות עולם:
והבאתי על הארץ ההיא את כל
דברי אשר דברתי עליה את כל
הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו
על כל הגוים: כי עבדו בם גם הם
עמים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם וכמעשה
ידיהם: כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אלי קח את כוס היין
החמת הזה מידי והשקית את כל
הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם:
ושתו ורגזו והתהללו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינם: ואקח את
הכוס מיד יהוה ואשקה את כל
הגוים אשר שלחני יהוה אליהם:
את ירושלם ואת ערי יהודה את
מלכיה את שריה לתתם חרבה
לשמה לשרקה ולקללה כהיום הזה:
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
ואת שריו ואת כל עמו: ואת כל
ערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת
כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד: את אדום ואת מואב ואת
בני עמון: ואת כל מלכי צור ואת
כל מלכי צידון ואת מלכי האי
אשר בעבר הים: את דדן ואת תימא
ואת בוז ואת כל קצוצי פאה:
ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי
הערב היושבים במדבר: ואת כל
מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם
ואת כל מלכי מדי: ואת כל מלכי
צפון הקרובים והרחקים איש את
אחיו ואת כל ממלכות הארץ אשר
על פני האדמה ומלך ששך ישתה
אחריהם: ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל שתו
ושכרו וקיאו ונפלו ולא תקומו
מפני החרב אשר אנכי שלח בינם:
והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך
לשתות ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות שתה תשתו: כי הנה
בעיר אשר נקרא שמי עליה אני
מחל לרעה ואתם הנקה תנקו לא
תנקו כי חרב אני קורא על כל
יושבי הארץ נאם יהוה צבאות:
ואתה תנבא אליהם את כל הדברים
האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום
ישאג וממעון קדשו יתן קולו
שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים
לכל יושבי הארץ: כי בא קול עד
קצה הארץ כי ריב ליהוה עם
הגוים נשפט הוא בכל בשר הרשעים
נתנם לחרב נאם יהוה: כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה יוצאת מגוי
אל גוי וסערה גדולה תעור מירכתי
ארץ: וחללי יהוה יהיו ביום ההוא
מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא
יספדו ולא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו: הילילו
הרועים וזעקו ומרגו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבח ולהפוצותם
ונפלתם ככלי חמדה: ואבד מנוס
מרועים ופלט מאדירי הצאן:
קול זעקת רועים ומרגת אדירי
הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם:
ונדמו נאות השלום מפני חרון
אף יהוה: עזב כשחל סכתו כי
היתה ארצם לשמה מפני חרון
היונה ומפני חרון אפו:

הדבר אשר היה מאת יהוה לירמיהו
לאמר: עמד בחצר בית יהוה
ודברת אל כל ערי יהודה הבאים
להשתחות בבית יהוה כל הדברים
אשר צויתיך לדבר אליהם אל
תגרע דבר: אולי ישמעו ושבו איש
מדרכו הרעה ונחמתי על הרעה
אשר אנכי חשב לעשות להם
מפני רע מעלליהם: ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אם לא תשמעו לי
ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם:
לשמוע אל דברי עבדי הנביאים
השכם ושלח אשר אנכי שלח אליכם
והשמע ולא שמעתם: ונתתי את
הבית הזה כשלו והעיר הזאת
אתן לקללה לכל גוי הארץ: וישמעו
הכהנים והנביאים וכל העם את
ירמיהו מדבר את הדברים האלה
בבית יהוה: ויהי ככלות ירמיהו
לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר
אל כל העם ותפשו אתו הכהנים
והנביאים וכל העם לאמר מות
תמות: מדוע נבאת בשם יהוה
לאמר כשלו יהיה הבית הזה
והעיר הזאת תחרב מאין יושב
ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית
יהוה: וישמעו שרי יהודה את
הדברים האלה ויעלו מבית המלך
בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
החדש: ויאמרו הכהנים והנביאים
אל השרים ואל כל העם לאמר
משפט מות לאיש הזה כי נבא על
העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם:
וידבר ירמיהו אל כל השרים ואל
כל העם לאמר יהוה שלחני לנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את
כל הדברים אשר שמעתם: ועתה
היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו
בקול יהוה אלהיכם ונחם יהוה על
הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני
בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם:
אך דעו כי אם מות אתם נתנים
עלי כי דם נקי אתם נתנים עליכם
ועל העיר הזאת ועל יושביה כי
באמת שלחני יהוה אליכם לדבר
באזניכם את כל הדברים האלה:
ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים
ואל הנביאים אין למות האיש הזה
כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו:
ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו
אל כל קהל העם לאמר: מיכיה
המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה
לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון
שדה תחרש וירושלם עיין תהיה
והר הבית לבמות יער: האמת
המיתו אתו חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא יראה את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו
עשים רעה גדולה על נפשותינו:
וגם איש היה נבא בשם יהוה
אוריה בן שמעיה מקרית יערים
ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ
הזאת ככל דברי ירמיהו: וישמע
המלך יהויקים וכל גבוריו וכל
השרים את דבריו ויבקש המלך
להמיתו וישמע אוריה וייראו
וייבא מצרימה: וישלח המלך
יהויקים אנשים מצרימה את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו
מצרימה: ויוציאו את אוריה
מצרימה ויביאו אתו אל המלך
יהויקים ויכהו בחרב וישלך את
נבלתו אל קברי בני העם: אך יד
אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו
לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

בראשית מלך יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר הזה מאת
יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלי
עשה לך מוסרות ומטות ונתתם
על צוארך: ושלחתם אל מלך אדום
ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון
ואל מלך צור ואל מלך צידון
ביד המלאכים הבאים ירושלם אל
צדקיהו מלך יהודה: וצויתם אל
אדוניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם:
אנכי עשיתי את הארץ את האדם
ואת הבהמה אשר על פני הארץ
בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ואתן
אתה לאשר ישר בעיני: ועתה אנכי
נתתי את כל הארצות האל ביד
נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את
חית השדה נתתי לו לעבדו: ועבדו
אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו
עד בוא גם עת ארצו וגברו בו גוים
רבים ומלכים גדולים: והיה הגוי
והממלכה אשר לא יעבדו את נבוכדנאצר
מלך בבל ואשר לא יתן את צוארו
בעול מלך בבל הגוי ההוא אפקד
נאם יהוה בחרב וברעב ובדבר עד
תמי אתם בידו: ואתם אל תשמעו
אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל
חלמותיכם ואל עוניכם ואל
כשפיכם האמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל: כי שקר הם
נבאים לכם למען הרחיק אתכם
מעל אדמתכם ולהדיח אתכם
ואבדתם: והגוי אשר יביא את צוארו
בעול מלך בבל ועבדו והנחתיו על
אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה:
אל צדקיהו מלך יהודה דברתי
ככל הדברים האלה לאמר הביאו
את צוארכם בעול מלך בבל ועבדו
אתו ועמו וחיו: למה תמותו אתה
ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר
דבר יהוה על הגוי אשר לא יעבד
את מלך בבל: ושמעו אל דברי
הנביאים האמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל כי שקר הם
נבאים לכם: כי לא שלחתים נאם
יהוה ויתנבאו בשמי לשקר למען
הדיחי אתכם ואבדתי אתכם אתה
והנביאים הנבאים לכם: ואל הכהנים
ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה
אמר יהוה אל תשמעו אל דברי
נביאיכם המתנבאים לכם לאמר
הנה כלי בית יהוה מושבים עתה
מבבל מהרה כי שקר הם נבאים
לכם: אל תשמעו אליהם עבדו את
מלך בבל וחיו למה תהיה העיר
הזאת לחרבה: ואם נביאים הם
ואם דבר יהוה אתם יפגעו נא
ביהוה צבאות למען לא יבאו הכלים
הנותרים בבית יהוה ובבית מלך
יהודה וירושלם בבבל: כי כה אמר
יהוה צבאות אל העמודים ואל
הים ואל המכונות ואל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת: אשר לא לקח
נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את
יכניה בן יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת כל חרי יהודה
וירושלם: כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל הכלים הנותרים
בבית יהוה ובבית מלך יהודה
וירושלם: בבלה יובאו ושם יהיו
עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעלתי
אתם והשבתי אתם אל המקום הזה:

בשנה ההיא בראשית ממלכת
צדקיהו מלך יהודה בשנה הרביעית
בחמשי בשנה ויאמר אלי חנניה בן
עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לעיני הכהנים וכל העם לאמר:
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את עול מלך בבל:
בעוד שנתים ימים אני משיב אל
המקום הזה את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל
מן המקום הזה והוליכם בבלה:
ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גולת יהודה הבאים בבלה
אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה
כי אשבר את עול מלך בבל: ויאמר
ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא
לעיני הכהנים ולעיני כל העם
העומדים בבית יהוה: ויאמר ירמיהו
הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה
את דבריך אשר נבאת להשיב כלי
בית יהוה ואת כל הגולה מבבל
אל המקום הזה: אך שמע נא הדבר
הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני
כל העם: הנביאים אשר היו לפני
ולפניך מעולם ויתנבאו על ארצות
רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה
וברעה ובדבר: הנביא אשר ינבא
לשלום בבוא דבר הנביא ידוע
הנביא אשר שלחו יהוה באמת:
ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיהו הנביא וישברהו:
ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה עוד שנתים ימים
כזה אשבר את עול נבוכדנאצר
מלך בבל מעל צואר כל הגוים:
וילך ירמיהו הנביא לדרכו: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שבר
חנניה הנביא את המוטה מעל צואר
ירמיהו לאמר: הלוך ואמרת אל
חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטות
עץ שברת ועשית תחתם מוטות
ברזל: כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עול ברזל נתתי על
צואר כל הגוים האלה לעבדה את
נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו
ונתתי גם את חית השדה לו:
ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה לא שלחך
יהוה ואתה השבת את העם הזה
על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני
משלחך מעל פני האדמה השנה
אתה מת כי סרה דברת על יהוה:
ויאמת חנניה הנביא בשנה ההיא
בחדש השביעי:

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיהו
הנביא משרידת הזקנים הגולה
ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל
העם אשר הגלה נבוכדנאצר בבלה
מירושלם: אחרי צאת יכניה המלך
והגבירה הסריסים שרי יהודה
וירושלם והחרש והמסגר מירושלם:
ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן
חלקיה אשר שלח צדקיהו מלך
יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל
בבלה לאמר: כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל כל הגולה אשר
הגליתי מירושלם בבלה: בנו בתים
ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהם:
קחו נשים והולידו בנים ובנות
וקחו לבניכם נשים ובנותיכם תנו
לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו
שם ואל תמעטו: ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה
יהיה לכם שלום: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל יסיתו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמותיכם אשר
אתם מחלמים: כי שקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה:
כי כה אמר יהוה כי למלאת לבבל
שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטובה להשיב
אתכם אל המקום הזה: כי אנכי
ידעתי את המחשבות אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה: וקראתם אתי והלכתם
והתפללתם אלי ושמעתי אליכם:
ודרשתם אתי ומצאתם כי תדרשני
בכל לבבכם: ונמצאתי לכם נאם
יהוה ושבתי את שבותכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה
והשבתי אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם: כי אמרתם
הקים יהוה לנו נביאים בבבל:
כי כה אמר יהוה אל המלך הישב
על כסא דויד ואל כל העם הישב
בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו
אתכם בגולה: כה אמר יהוה צבאות
הנני משלח בהם את החרב את
הרעב ואת הדבר ושמתי אתם
כתאנים הרעות אשר לא תאכלנה
מרע: ורדפתי אחריהם בחרב ברעב
ובדבר ונתתים לזועה לממלכות
הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים שם:
תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם
יהוה אשר שלחתי אליהם את
עבדי הנביאים השכם ושלח ולא
שמעתם נאם יהוה: ואתם שמעו
דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן
קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל
והכה אתם לעיני כל הגולה אשר
בבבל: ולקחה מהם קללה לכל
גלות יהודה אשר בבבל לאמר
ישמך יהוה כצדקיהו וכאחאב אשר
קלם מלך בבל באש: יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את
נשי רעיהם וידברו דבר בשמי
שקר אשר לא צויתים ואנכי הוא
היודע והעד נאם יהוה: ואל שמעיה
הנחלמי תאמר לאמר: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
יען אשר אתה שלחת בשמך ספרים
אל כל העם אשר בירושלם ואל
צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
הכהנים לאמר: יהוה נתן אתך
כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקידים בבית יהוה לכל איש משגע
ומתנבא ונתתה אתו אל הסד ואל
הצינק: ועתה למה לא גערת
בירמיהו הענתתי המתנבא לכם:
כי על כן שלח אלינו בבבל לאמר
ארוכה היא בנו בתים וישבתם
ונטעו גנות ואכלו את פריהם:
ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה
באזני ירמיהו הנביא: ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר: שלח אל
כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואנכי לא שלחתיו
ויבטח אתכם על שקר: לכן כה
אמר יהוה הנני פקד על שמעיה
הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש
יושב בתוך העם הזה ולא יראה
בטוב אשר אני עשה לעמי נאם
יהוה כי סרה דבר על יהוה:

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר: כה אמר יהוה אלהי
ישראל לאמר כתב לך את כל
הדברים אשר דברתי אליך אל
ספר: כי הנה ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי ישראל
ויהודה אמר יהוה והשבתים אל
הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה:
ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל
ישראל ואל יהודה: כי כה אמר
יהוה שמענו קול חרדה פחד ולא
שלום: שאלו נא וראו אם יולד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו
כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון:
הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
ועת צרה היא ליעקב ומנה יושע:
והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך
אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים:
ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דויד
מלכם אשר אקים להם: ואתה אל
תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל
תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד:
כי אתך אני נאם יהוה להושיעך
כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הפיצותיך שם אך לא אעשה כלה
בך ויסרתיך למשפט ונקה לא
אנקך: כי כה אמר יהוה אנוש
שברך נחלה מכתך: אין דן דינך
למזור תעודות אין לך: כל
מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו
כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזר
על רב עונך עצמו חטאתיך: מה
תזעק על שברך אנוש מכאובך על
רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי לך
אלה: לכן כל אכליך יאכלו וכל
צריך כלם בשבי ילכו והיו שאיסיך
לשאיס וכל בזזיך אתן לבז: כי
אעלה ארוכה לך ומכותיך ארפא
נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון
היא דרש אין לה: כה אמר יהוה
הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה ואדמון
על משפטו ישב: והיה מהם יצא
תודה וקול מצחקים והרביתים
ולא ימעטו והכבדתים ולא יצעירו:
ובניו כלפנים תהיה עדתו ונכונה
לפני מכל עשקיו: והיה אדירו
ממנו ומושלו מקרבו יצא ואקרבהו
ונגש אלי כי מי זה ערב לבו לגשת
אלי נאם יהוה: ואתם תהיו לי
לעם ואני אהיה לכם לאלהים:
הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה
מתחוללת על ראש רשעים תחיל:
לא ישוב אף יהוה עד עשותו
ועד הקימו עד בצעו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה:
לא שלחתי הנביאים והמה רצו
לא דברתי אליהם והמה נבאו:
אם עמדו בסודי וישמיעו דברי
את עמי ומדרכם הרעה ומרע
מעלליהם ישובו: הקרוב אלהים
אנכי נאם יהוה ולא אלהי מרחק:
אם יסתר איש במסתרים ואני לא
אראנו נאם יהוה הלא את השמים
והארץ אני מלא נאם יהוה: שמעתי
את אשר אמרו הנביאים נבאי
שקר לאמר חלמתי חלמתי: עד
מתי היש בלב נביאי נבאי שקר
והמה נביאי תרמות לבם: החשבים
להשכיח את עמי שמי בחלומותם
אשר יספרו איש לרעהו כאשר
שכחו אבותם את שמי לבעל:
הנביא אשר אתו יספר חלום ואשר
דברי אתו ידבר דברי אמת מה
לתבן את הבר נאם יהוה: הלא כה
דברי כאש נאם יהוה וכפטיש
יפוצץ סלע: לכן הנני אל הנביאים
נאם יהוה הגנבים דברי איש מעם
רעהו: הנני אל הנביאים נאם יהוה
הלקחים לשונם וינאמו נאם:
הנני אל נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את עמי
במשוא שקריהם והתועבותם
ואני לא שלחתים ולא צויתים
ולא יעילו לעם הזה כל יעיל נאם
יהוה: וכי ישאלך העם הזה או
נביא או כהן לאמר מה משא יהוה
ואמרת אליהם מה המשא ונטשתי
אתכם נאם יהוה: והנביא והכהן
והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי
על האיש ההוא ועל ביתו: כה
תאמרו איש אל רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה:
ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי
המשא יהיה לאיש דברו ותהפכו
את דברי אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו: כה תאמר אל הנביא
מה ענך יהוה ומה דבר יהוה:
ואם משא יהוה תאמרו לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את הדבר
הזה משא יהוה ואשלח אליכם
לאמר לא תאמרו משא יהוה:
לכן הנני נשא אתכם ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני: ונתתי עליכם
חרפת עולם וכלמת עולם אשר לא
תשכח:

כה הראני יהוה והנה שני דודאים
תאנים מונחים לפני פתח היכל
יהוה אחרי הגלות נבוכדנאצר
מלך בבל את יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי יהודה
והחרש והמסגר מירושלם והביא
אותם בבלה: הדודא האחד תאנים
טובות מאד כתאנים הבכרות
והדודא האחד תאנים רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה
אלהי ישראל כתאנים הטובות
האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה
לארץ כשדים לטובה: ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים על
הארץ הזאת ובניתים ולא אהרסם
ונטעתים ולא אתושם: ונתתי להם
לב לדעת אותי כי אני יהוה והיו
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
כי ישובו אלי בכל לבם: והתאנים
הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי
כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ הזאת
והיושבים בארץ מצרים: ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה
בכל המקומות אשר הדחתים שם:
ושלחתי בם את החרב את הרעב
ואת הדבר עד תמם מעל האדמה
אשר נתתי להם ולאבותיהם:

הדבר אשר היה אל ירמיהו על כל
העם ביהודה בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשונה לנבוכדנאצר
מלך בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל העם ועל כל יושבי ירושלם
לאמר: מן השנה השלשה עשרה
ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד
היום הזה זה שלשים ושלש שנה
היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
הש

ויקחו איש פר אחד ויעשו ראשונה כי רבים אתם וקראתם בשם אלהיכם ואש לא תשימו׃
17 ויקח את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהצהרים עד העלות המנחה לאמר הבעל ענהו ואין קול ואין קשב׃
18 ויעתק מאחרי המזבח אשר עשה ויבא אל אשתו ויאמר לה הנה בעלך שכב ואמץ לבך כי אתמול שלשום בא אלי ויאמר לך שלח את בני ויעבדני במדבר ועתה לכי אל בעלך׃
19 ותאמר לו אשתו לא כן אדני כי שפחתך שמעה בקולך ותשלח את בני ויעבדני במדבר ועתה לכי אל בעלך׃
20 ויאמר לה אדני אל תשמעי בקולי כי אם אל בעלך ותאמר לו אשתו לא כן אדני כי שפחתך שמעה בקולך ותשלח את בני ויעבדני במדבר ועתה לכי אל בעלך׃

ספר מלכים הראשון ◆

תהלים קיט

א * אשרי תמימי דרך הולכי בתורת ה'.
ב אשרי נוצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו.
ג אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו.
ד אתה צויתה פקודיך לשמור מאד.
ה אחלי יכנו דרכי לשמור חקיך.
ו אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך.
ז אודך בישר לב בלמדי משפטי צדקך.
ח את חקיך אשמור אל תעזבני עד מאד.

ט * במה יזכה נער את ארחו לשמור כדברך.
י בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך.
יא בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך.
יב ברוך אתה ה' למדני חקיך.
יג בשפתי ספרתי כל משפטי פיך.
יד בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל הון.
טו בפקודיך אשיחה ואביטה אל ארחותיך.
טז בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך.

יז * גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך.
יח גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.
יט גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך.
כ גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת.
כא גערת זדים ארורים השוגים ממצותיך.
כב גל מעלי חרפה ובוז כי נצרתי עדותיך.
כג גם ישבו שרים בי נלחמו עבדך יהגה בחקיך.
כד גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי.

כה * דבקה לעפר נפשי חיני כדברך.
כו דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך.
כז דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך.
כח דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך.
כט דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
ל דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי.
לא דבקתי בעדותיך ה' אל תבישני.
לב דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.

לג * הורני ה' דרך חקיך ואצרנה עקב.
לד הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.
לה הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי.
לו הטה לבי אל עדותיך ואל אל בצע.
לז העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני.
לח הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך.
לט העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים.
מ הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני.

מא * ויבואני חסדך ה' תשועתך כאמרתך.
מב ואשיבה חרף דבר כי בטחתי בדברך.
מג ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטיך יחלתי.
מד ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
מה והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי.
מו ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש.
מז ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
מח ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.

מט * זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני.
נ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני.
נא זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי.
נב זכרתי משפטיך מעולם ה' ואתנחם.
נג זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
נד זמירות היו לי חקיך בבית מגורי.
נה זכרתי בלילה שמך ה' ואשמרה תורתך.
נו זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי.

נז * חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך.
נח חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך.
נט חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך.
ס חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך.
סא חבלי רשעים עזבוני תורתך לא שכחתי.
סב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך.
סג חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך.
סד חסדך ה' מלאה הארץ חקיך למדני.

סה * טוב עשית עם עבדך ה' כדברך.
סו טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
סז טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי.
סח טוב אתה ומטיב למדני חקיך.
סט טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך.
ע טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי.
עא טוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך.
עב טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף.

עג * ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך.
עד יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.
עה ידעתי ה' כי צדק משפטיך ואמונה עניתני.
עו יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.
עז יבואני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי.
עח יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיחה בפקודיך.
עט יפנו אלי יראיך וידעו עדותיך.
פ יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש.

פא * כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
פב כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני.
פג כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי.
פד כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.
פה כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך.
פו כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.
פז כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך.
פח כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.

פט * לעולם ה' דברך נצב בשמים.
צ לדר ואמונתך כונתה ארץ ותעמד.
צא למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.
צב לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי.
צג לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני.
צד לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.
צה לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.
צו לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.

צז * למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי.
צח מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי.
צט מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי.
ק מישנים הבינותי כי פקודיך נצרתי.
קא מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך.
קב מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני.
קג מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
קד מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר.

קה * נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
קו נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך.
קז נענותי עד מאד ה' חיני כדברך.
קח נדבות פי רצה נא ה' ומשפטיך למדני.
קט נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
קי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
קיא נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה.
קיב נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.

קיג * סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
קיד סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי.
קטו סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
קטז סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי.
קיז סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
קיח סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם.
קיט סגים כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך.
קכ סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי.

קכא * עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי.
קכב ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים.
קכג עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
קכד עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני.
קכה עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
קכו עת לעשות לה' הפרו תורתך.
קכז על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
קכח על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.

קכט * פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
קל פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
קלא פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
קלב פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך.
קלג פעמי כמרה הכוננם ואל תשלט בי כל און.
קלד פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
קלה פני האר בעבדך ולמדני חקיך.
קלו פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך.

קלז * צדק אתה ה' וישר משפטיך.
קלח צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד.
קלט צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי.
קמ צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה.
קמא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קמב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קמג צר ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קמד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.

קמה * קראתי בכל לב ענני ה' חקיך אצרה.
קמו קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך.
קמז קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי.
קמח קדמו עיני אשמורות לשיח באמרתך.
קמט קולי שמעה כחסדך ה' כמשפטך חיני.
קנ קרבו רודפי זמה מתורתך רחקו.
קנא קרוב אתה ה' וכל מצותיך אמת.
קנב קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם.

קנג * ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי.
קנד ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני.
קנה רחוקה מרשעים תשועה כי חקיך לא דרשו.
קנו רחמיך רבים ה' כמשפטיך חיני.
קנז רבים רודפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי.
קנח ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו.
קנט ראה כי פקודיך אהבתי ה' כחסדך חיני.
קס ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.

קסא * שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי.
קסב שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
קסג שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי.
קסד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך.
קסה שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.
קסו שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי.
קסז שמרה נפשי עדותיך ואוהבם אהבה מאד.
קסח שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך.

קסט * תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינני.
קע תבוא תחנתי לפניך כאמרתך חלצני.
קעא תבענה שפתותי תהלה כי תלמדני חקיך.
קעב תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק.
קעג תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי.
קעד תאבתי לישועתך ה' ותורתך שעשועי.
קעה תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני.
קעו תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.

קעז * תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו.
קעח תברכנו מעתה ועד עולם הללויה.

ישראל בניו קרוב עם הללויה׃
10 לא בגבורת הסוס יחפץ * לא בשוקי האיש ירצה׃
11 רוצה יהוה את יראיו * את המיחלים לחסדו׃
12 פלחי את יהוה ירושלם * הללי אלהיך ציון׃
13 כי חזק בריחי שעריך * ברך בניך בקרבך׃
14 השם גבולך שלום * חלב חטים ישביעך׃
15 השלח אמרתו ארץ * עד מהרה ירוץ דברו׃
16 הנתן שלג כצמר * כפור כאפר יפזר׃
17 משליך קרחו כפתים * לפני קרתו מי יעמד׃
18 ישלח דברו וימסם * ינשב רוחו יזלו מים׃
19 מגיד דברו ליעקב * חקיו ומשפטיו לישראל׃
20 לא עשה כן לכל גוי * ומשפטים בל ידעום * הללויה׃

קמח

1 הללויה * הללו את יהוה מן השמים * הללוהו במרומים׃
2 הללוהו כל מלאכיו * הללוהו כל צבאיו׃
3 הללוהו שמש וירח * הללוהו כל כוכבי אור׃
4 הללוהו שמי השמים * והמים אשר מעל השמים׃
5 יהללו את שם יהוה * כי הוא צוה ונבראו׃
6 ויעמידם לעד לעולם * חק נתן ולא יעבור׃
7 הללו את יהוה מן הארץ * תנינים וכל תהומות׃
8 אש וברד שלג וקטר * רוח סערה עשה דברו׃
9 ההרים וכל גבעות * עץ פרי וכל ארזים׃
10 החיה וכל בהמה * רמש וצפור כנף׃
11 מלכי ארץ וכל לאמים * שרים וכל שפטי ארץ׃
12 בחורים וגם בתולות * זקנים עם נערים׃
13 יהללו את שם יהוה * כי נשגב שמו לבדו * הודו על ארץ ושמים׃
14 וירם קרן לעמו * תהלה לכל חסידיו * לבני ישראל עם קרבו * הללויה׃

קמט

1 שירו ליהוה שיר חדש * תהלתו בקהל חסידים׃
2 ישמח ישראל בעשיו * בני ציון יגילו במלכם׃
3 יהללו שמו במחול * בתף וכנור יזמרו לו׃
4 כי רוצה יהוה בעמו * יפאר ענוים בישועה׃
5 יעלזו חסידים בכבוד * ירננו על משכבותם׃
6 רוממות אל בגרונם * וחרב פיפיות בידם׃
7 לעשות נקמה בגוים * תוכחות בלאמים׃
8 לאסר מלכיהם בזקים * ונכבדיהם בכבלי ברזל׃
9 לעשות בהם משפט כתוב * הדר הוא לכל חסידיו * הללויה׃

קנ

1 הללויה * הללו אל בקדשו * הללוהו ברקיע עזו׃
2 הללוהו בגבורתיו * הללוהו כרב גדלו׃
3 הללוהו בתקע שופר * הללוהו בנבל וכנור׃
4 הללוהו בתף ומחול * הללוהו במנים ועוגב׃
5 הללוהו בצלצלי שמע * הללוהו בצלצלי תרועה׃
6 כל הנשמה תהלל יה * הללויה׃

ל֝וֹ יְהוָ֗ה אַל־בַּֽאֲפְךָ֥ תוֹכִיחֵ֑נִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ֥ תְיַסְּרֵֽנִי׃
ב חָנֵּ֣נִי יְ֭הוָה כִּֽי־אֻמְלַ֣ל אָנִ֑י רְפָאֵ֥נִי יְ֝הוָ֗ה כִּֽי־נִבְהֲל֥וּ עֲצָמָֽי׃
ג וְ֝נַפְשִׁ֗י נִבְהֲלָ֥ה מְאֹ֑ד וְאַתָּ֖ה יְהוָ֣ה עַד־מָתָֽי׃
ד שׁ֣וּבָה יְ֭הוָה חַלְּצָ֣ה נַפְשִׁ֑י הוֹשִׁיעֵ֥נִי לְמַ֝עַן חַסְדֶּֽךָ׃
ה כִּ֤י אֵ֣ין בַּמָּ֣וֶת זִכְרֶ֑ךָ בִּ֝שְׁא֗וֹל מִ֣י יוֹדֶה־לָּֽךְ׃
ו יָגַ֣עְתִּי בְאַנְחָתִ֑י אַ֭שְׂחֶה בְּכָל־לַ֣יְלָה מִטָּתִ֑י בְּ֝דִמְעָתִ֗י עַרְשִׂ֥י אַמְסֶֽה׃
ז עָשְׁשָׁ֣ה מִכַּ֣עַס עֵינִ֑י עָ֝תְקָ֗ה בְּכָל־צוֹרְרָֽי׃
ח סוּרוּ֮ מִמֶּ֪נִּי כָּל־פֹּ֫עֲלֵ֥י אָ֑וֶן כִּ֤י שָׁ֖מַע יְהוָ֣ה קוֹל־בִּכְיִֽי׃
ט שָׁמַ֣ע יְ֭הוָה תְּחִנָּתִ֑י יְ֝הוָ֗ה תְּפִלָּתִ֥י יִקָּֽח׃
י יֵבֹ֤שׁוּ וְיִבָּהֲלוּ֙ מְאֹ֣ד כָּל־אֹיְבָ֑י יָ֝שֻׁ֗בוּ יֵבֹ֥שׁוּ רָ֝גַ֗ע׃ ס

יא יְהוָ֤ה אֱלֹהַ֨י ׀ בְּךָ֣ חָסִ֑יתִי הוֹשִׁיעֵ֥נִי מִכָּל־רֹדְפַ֝֗י וְהַצִּילֵֽנִי׃
יב פֶּן־יִטְרֹ֣ף כָּ֭אַרְיֵה נַפְשִׁ֑י פֹּרֵ֥ק וְאֵ֝֗ין מַצִּֽיל׃
יג יְ֭הוָה אֱלֹהַ֑י אִם־עָשִׂ֥יתִי זֹ֝֗את אִם־יֶ֣שׁ עָ֭וֶל בְּכַפָּֽי׃
יד אִם־גָּמַ֣לְתִּי שׁ֭וֹלְמִי רָ֑ע וָ֝אֲחַלְּצָ֗ה צוֹרְרִ֥י רֵיקָֽם׃
טו יִרְדֹּ֣ף אוֹיֵ֣ב נַ֭פְשִׁי וְיַשֵּׂ֑ג וְיִרְמֹ֖ס לָאָ֣רֶץ חַיָּתִ֑י וְכָבוֹדִ֥י לֶעָפָ֗ר יַשְׁכֵּ֥ן סֶֽלָה׃
טז קוּמָ֣ה יְ֭הוָה בְּאַפֶּ֑ךָ הִ֝נָּשֵׂ֗א בְּעַבְרוֹת֮ צוֹרְרָ֪י וְע֫וּרָה־לִּ֥י אֶל־מִשְׁפָּ֥ט צִוִּֽיתָ׃
יז וַעֲדַ֣ת לְאֻמִּ֣ים תְּסוֹבְבֶ֑ךָ וְעָלֶ֖יהָ לַ֣מָּרוֹם שׁ֣וּבָה׃
יח יְ֭הוָה יָדִ֣ין עַמִּ֑ים שָׁ֝פְטֵ֗נִי יְהוָ֥ה כְּצִדְקִ֑י וְכִתֻּמִּ֖י עָלָֽי׃
יט יִגַּ֣ל נָ֭א רַ֣ע רְשָׁעִ֑ים וּ֝תְכוֹנֵ֗ן צַדִּ֥יק וּבֹחֵ֥ן לִבּ֗וֹת וְכִלְיוֹת֮ אֱלֹהִ֪ים צַדִּ֫יק׃
כ מָגִנִּ֣י עַל־אֱלֹהִ֑ים מוֹשִׁ֖יעַ יִשְׁרֵי־לֵֽב׃
כא אֱלֹהִ֣ים שׁוֹפֵ֣ט צַדִּ֑יק וְאֵ֥ל זוֹעֵ֖ם בְּכָל־יֽוֹם׃
כב אִם־לֹ֥א יָשׁ֗וּב חַרְבּ֥וֹ יִלְטוֹשׁ֑ דָּרְכּ֖וֹ דָּרַ֣ךְ וַיְכוֹנְנֶֽהָ׃
כג וְ֭לוֹ הֵכִ֣ין כְּלֵי־מָ֑וֶת חִצָּ֖יו לְדֹלְקִ֣ים יִפְעָֽל׃
כד הִנֵּ֣ה יָ֭חֶבֶל יָלַ֣ד אָ֑וֶן וַיַּהַ֖ר עָ֣מָל וַיֹּ֣לֶד שָֽׁקֶר׃
כה בּ֣וֹר כָּרָ֣ה וַֽיְחַפְּרֵ֑הוּ וַיִּפֹּ֥ל בְּ֝שַׁ֗חַת יָפָֽעַל׃
כו יָשֹׁ֣ב עֲמָל֣וֹ בְרֹאשׁ֑וֹ וְעַל־קָדְקֳד֥וֹ חֲמָס֖וֹ יֵרֵֽד׃
כז אוֹדֶ֣ה יְ֭הוָה כְּצִדְקֹ֑ו וַֽאֲזַמְּרָ֥ה שֵׁ֝֗ם יְהוָ֥ה עֶלְיֽוֹן׃ ס

ח לַמְנַצֵּ֥חַ עַל־הַגִּתִּ֑ית מִזְמ֖וֹר לְדָוִֽד׃
ב יְהוָ֣ה אֲ֭דֹנֵינוּ מָ֣ה אַדִּ֣יר שִׁמְךָ֔ בְּכָל־הָאָ֑רֶץ אֲשֶׁר־תְּנָ֖ה הוֹדְךָ֣ עַל־הַשָּׁמָֽיִם׃
ג מִפִּ֤י עוֹלְלִ֨ים ׀ וְיוֹנְקִ֗ים יִסַּ֣דְתָּ עֹ֑ז לְ֝מַ֗עַן צוֹרְרֶ֥יךָ לְהַשְׁבִּ֥ית אוֹיֵ֖ב וּמִתְנַקֵּֽם׃
ד כִּֽי־אֶרְאֶ֣ה שָׁמֶ֣יךָ מַעֲשֵׂ֣ה אֶצְבְּעֹתֶ֑יךָ יָרֵ֥חַ וְ֝כוֹכָבִ֗ים אֲשֶׁר־כּוֹנָֽנְתָּה׃
ה מָֽה־אֱנ֣וֹשׁ כִּֽי־תִזְכְּרֶ֑נּוּ וּבֶן־אָ֝דָ֗ם כִּֽי־תִפְקְדֶֽנּוּ׃
ו וַתְּחַסְּרֵ֣הוּ מְעַ֣ט מֵאֱלֹהִ֑ים וְ֝כָב֗וֹד וְהָדָ֥ר תְּעַטְּרֵֽהוּ׃
ז תַּמְשִׁילֵ֥הוּ בְמַעֲשֵׂ֖י יָדֶ֑יךָ כֹּ֝ל שַׁתָּ֗ה תַּ֣חַת רַגְלָֽיו׃
ח צֹ֣אן וּבָקָ֣ר כֻּלָּ֑ם וְ֝גַ֗ם בַּהֲמ֥וֹת שָׂדָֽי׃
ט צִפּ֣וֹר שָׁ֭מַיִם וְדָגֵ֣י הַיָּ֑ם עֹבֵ֖ר אָרְחוֹ֣ת יַמִּֽים׃
י יְהוָ֣ה אֲ֭דֹנֵינוּ מָ֣ה אַדִּ֣יר שִׁמְךָ֔ בְּכָל־הָאָ֑רֶץ׃ ס

יא לַמְנַצֵּ֥חַ עַל־מוּת לַבֵּ֑ן מִזְמ֖וֹר לְדָוִֽד׃
ב אוֹדֶ֣ה יְ֭הוָה בְּכָל־לִבִּ֑י אֲ֝סַפְּרָ֗ה כָּל־נִפְלְאוֹתֶֽיךָ׃
ג אֶשְׂמְחָ֣ה וְאֶעְלְצָ֣ה בָּ֑ךְ אֲזַמְּרָ֖ה שִׁמְךָ֣ עֶלְיֽוֹן׃
ד בְּשׁ֤וּב אוֹיְבַ֨י ׀ אָח֗וֹר יִכָּשְׁל֣וּ וְיֹאבְד֣וּ מִפָּנֶֽיךָ׃
ה כִּֽי־עָשִׂ֣יתָ מִשְׁפָּטִ֣י וְדִינִ֑י יָ֝שַׁ֗בְתָּ לְכִסֵּ֥א שׁוֹפֵ֥ט צֶֽדֶק׃
ו גָּעַ֣רְתָּ גּוֹיִ֣ם אִבַּ֣דְתָּ רָשָׁ֑ע שְׁמָ֖ם מָחִ֣יתָ לְעוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃
ז הָאוֹיֵ֗ב תַּ֭מּוּ חֳרָב֣וֹת לָנֶ֑צַח וְ֝עָרִ֗ים נָתַ֥שְׁתָּ אָבַ֥ד זִכְרָ֗ם הֵֽמָּה׃
ח וַֽיהוָ֥ה לְעוֹלָ֗ם יֵשֵׁ֑ב כּוֹנֵ֖ן לַמִּשְׁפָּ֣ט כִּסְאֽוֹ׃
ט וְה֤וּא ׀ יִשְׁפֹּ֣ט תֵּבֵ֣ל בְּצֶ֑דֶק יָדִ֖ין לְאֻמִּ֣ים בְּמֵישָׁרִֽים׃
י וַֽיְהִי־יְהוָ֥ה מִשְׂגָּ֗ב לַדָּ֫ךְ מִשְׂגָּ֥ב לְעִתּ֥וֹת בַּצָּרָֽה׃
יא וְיִבְטְח֖וּ בְּךָ֣ יוֹדְעֵ֣י שְׁמֶ֑ךָ כִּ֤י לֹֽא־עָזַ֨בְתָּ ׀ דֹּרְשֶׁ֗יךָ יְהוָֽה׃
יב זַמְּר֣וּ לַֽיהוָ֣ה יוֹשֵׁ֣ב צִיּ֑וֹן הַגִּ֖ידוּ בָעַמִּ֣ים עֲלִילֹתָֽיו׃
יג כִּֽי־דֹרֵ֣שׁ דָּ֭מִים אוֹתָ֣ם זָכָ֑ר לֹ֥א שָׁ֝כַ֗ח צַעֲקַ֥ת עֲנִיִּֽים׃
יד חָנֵּ֣נִי יְ֭הוָה רְאֵ֣ה עָנְיִ֑י מְרוֹמְמִ֖י מִשַּׁעֲרֵי־מָֽוֶת׃
טו לְמַ֤עַן אֲ֭סַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶ֑יךָ בְּ֝שַׁעֲרֵ֗י בַּת־צִיּ֥וֹן אָגִ֥ילָה בִּישׁוּעָתֶֽךָ׃
טז טָבְע֣וּ גּוֹיִ֣ם בְּשַׁ֣חַת עָשׂ֑וּ בְּרֶ֥שֶׁת זוּ־טָ֝מְנ֗וּ נִלְכְּדָ֥ה רַגְלָֽם׃
יז נוֹדַ֣ע יְ֭הוָה מִשְׁפָּ֣ט עָשָׂ֑ה בְּפֹ֥עַל כַּ֝פָּ֗יו נוֹקֵ֥שׁ רָשָׁ֑ע הִגָּי֖וֹן סֶֽלָה׃
יח יָשׁ֣וּבוּ רְשָׁעִ֣ים לִשְׁא֑וֹלָה כָּל־גּוֹיִ֖ם שְׁכֵחֵ֣י אֱלֹהִֽים׃
יט כִּֽי־לֹ֣א לָ֭נֶצַח יִשָּׁכַ֣ח אֶבְי֑וֹן תִּקְוַ֥ת עֲ֝נִיִּ֗ים תֹּאבַ֥ד לָעַֽד׃
כ קוּמָ֣ה יְ֭הוָה אַל־יְעֻ֣ז אֱנ֑וֹשׁ יִשָּׁפְט֖וּ גוֹיִ֣ם עַל־פָּנֶֽיךָ׃
כא שִׁיתָ֣ה יְ֭הוָה מוֹרָ֣ה לָהֶ֑ם יֵדְע֖וּ גוֹיִ֣ם אֱנ֣וֹשׁ הֵ֖מָּה סֶֽלָה׃ ס

יב לָמָ֣ה יְ֭הוָה תַּעֲמֹ֣ד בְּרָח֑וֹק תַּ֝עְלִ֗ים לְעִתּ֥וֹת בַּצָּרָֽה׃
יג בְּגַאֲוַ֣ת רָ֭שָׁע יִדְלַ֣ק עָנִ֑י יִתָּפְשׂ֥וּ בְ֝מִזִּמּ֗וֹת זוּ חָשָֽׁבוּ׃
יד כִּֽי־הִלֵּ֣ל רָ֭שָׁע עַל־תַּאֲוַ֣ת נַפְשׁ֑וֹ וּבֹצֵ֥עַ בָּ֝רַ֗ךְ נִאֵ֥ץ יְהוָֽה׃
טו רָשָׁ֗ע כְּגֹ֣בַהּ אַפּ֑וֹ בַּל־יִדְרֹ֥שׁ אֵ֝֗ין אֱלֹהִ֥ים כָּל־מְזִמֹּתָֽיו׃
טז יָחִ֣ילוּ דְרָכָ֣יו בְּכָל־עֵ֑ת מָר֖וֹם מִשְׁפָּטֶ֣יךָ מִנְּגְדּ֑וֹ כָּל־צוֹרְרָ֥יו יָפִ֗יחַ בָּהֶֽם׃
יז אָמַ֣ר בְּ֭לִבּוֹ בַּל־אֶמּ֑וֹט לְדֹ֥ר וָ֝דֹ֗ר אֲשֶׁ֣ר לֹ֣א בָרָֽע׃
יח אָלָ֤ה ׀ פִּ֣יהוּ מָלְאָ֣ה וּמִרְמ֣וֹת וְתֹ֑וךְ תַּ֖חְתָּיו עָמָ֣ל וָאָֽוֶן׃
יט יֹשֵׁ֤ב ׀ בְּמַאְרְבֵי־כְ֫פָרִ֥ים בְּמִסְתָּרִ֥ים יַהֲרֹ֥ג נָ֑קִי עֵ֝ינָ֗יו לְחֵלְכָ֥ה יִצְפֹּֽנוּ׃
כ יֶאֱרֹ֣ב בַּמִּסְתָּ֣ר כְּאַרְיֵ֣ה בְסֻכּ֑וֹ יֶאֱרֹ֥ב לַ֝חֲטֹ֗ף עָנִ֑י יַחְטֹ֥ף עָנִ֝֗י בְּמָשְׁכ֥וֹ בְרִשְׁתּֽוֹ׃
כא דַּכָּ֣א יָשֹׁ֣חַ וְקָעָ֑ה וְנָפְל֖וּ בַּעֲצֻמֹתָ֣יו חֵלְכָֽה׃
כב אָמַ֣ר בְּ֭לִבּוֹ שָׁכַ֣ח אֵ֑ל הִסְתִּ֖יר פָּנָ֣יו בַּל־רָאָ֣ה לָנֶֽצַח׃
כג קוּמָ֣ה יְ֭הוָה אֵ֣ל נְשָׂ֑א אַל־תִּשְׁכַּ֖ח עֲנִיִּֽים׃
כד עַל־מָ֤ה ׀ נִ֣אֵץ רָשָׁ֣ע אֱלֹהִ֑ים אָמַ֖ר בְּלִבּ֣וֹ לֹ֣א תִדְרֹֽשׁ׃
כה רָאִ֣יתָה כִּֽי־אַ֭תָּה עָמָ֣ל וְכַ֑עַס לָתֵ֥ת בְּיָדְךָ֗ עָלֶ֣יךָ יֶעֱזָ֣ב חֵ֑לְכָה יָת֖וֹם אַתָּ֣ה הָיִֽיתָ׃
כו שְׁבֹ֣ר זְר֣וֹעַ רָ֭שָׁע וְרָ֑ע תִּדְרֹ֥שׁ רִ֝שְׁעָת֗וֹ בַּל־תִּמְצָֽא׃
כז יְהוָ֣ה מֶ֭לֶךְ עוֹלָ֣ם וָעֶ֑ד אָבְד֖וּ גוֹיִ֣ם מֵאַרְצֽוֹ׃
כח תַּ֭אֲוַת עֲנָוִ֣ים שָׁמַ֣עְתָּ יְהוָ֑ה תָּכִ֖ין לִבָּ֣ם תַּקְשִׁ֣יב אָזְנֶֽךָ׃
כט לִשְׁפֹּ֣ט יָת֣וֹם וְדַ֑ךְ בַּל־יוֹסִ֥יף עֽוֹד־לַ֝עֲרִ֗יץ אֱנ֣וֹשׁ מִן־הָאָֽרֶץ׃ ס

יג לַמְנַצֵּ֥חַ מִזְמ֖וֹר לְדָוִֽד׃
ב עַד־אָ֣נָה יְ֭הוָה תִּשְׁכָּחֵ֑נִי נֶ֝צַח עַד־אָ֗נָה תַּסְתִּ֣יר פָּנֶ֥יךָ מִמֶּֽנִּי׃
ג עַד־אָ֤נָה ׀ אָשִׁ֣ית עֵצ֑וֹת יָג֥וֹן בְּ֝לִבָּ֗ב יוֹמָ֥ם עַד־אָ֗נָה יָר֣וּם אֹיְבִ֣י עָלָֽי׃
ד הַבִּ֣יטָה עֲנֵ֣נִי יְ֭הוָה אֱלֹהָ֑י הָאִ֥ירָה עֵ֝ינַ֗י פֶּן־אִישַׁ֥ן הַמָּֽוֶת׃
ה פֶּן־יֹאמַ֣ר אוֹיְבִ֣י יְכָלְתִּ֣יו לֽוֹ צָרַ֣י יָגִ֑ילוּ כִּ֖י אֶמּֽוֹט׃
ו וַ֭אֲנִי בְּחַסְדְּךָ֣ בָטָ֑חְתִּי יָגֵ֥ל לִ֝בִּ֗י בִּישׁוּעָתֶֽךָ׃
ז אָשִׁ֣ירָה לַֽיהוָ֑ה כִּ֖י גָּמַ֣ל עָלָֽי׃ ס

יד לַמְנַצֵּ֥חַ לְדָוִֽד׃
ב אָמַ֣ר נָ֭בָל בְּלִבּ֑וֹ אֵ֥ין אֱלֹהִ֗ים הִ֭שְׁחִיתוּ הִתְעִ֣יבוּ עֲלִילָ֑ה אֵ֥ין עֹ֝שֵׂ֗ה טֽוֹב׃
ג יְהוָ֤ה ׀ מִשָּׁמַ֣יִם הִשְׁקִ֣יף עַל־בְּנֵ֣י אָדָ֑ם לִרְא֥וֹת הֲ֝יֵ֗שׁ מַשְׂכִּ֥יל דֹּרֵ֥שׁ אֱלֹהִֽים׃
ד כֻּלּ֤וֹ ׀ סָ֣ג יַחְדָּ֣ו נֶאֱלָ֑חוּ אֵ֥ין עֹ֝שֵׂ֗ה טֽוֹב אֵ֣ין גַּם־אֶחָֽד׃
ה הֲלֹ֤א יָדְע֨וּ ׀ כָּל־פֹּ֘עֲלֵ֤י אָ֗וֶן אֹכְלֵ֣י עַמִּ֣י אָכְל֣וּ לֶ֑חֶם יְהוָ֥ה לֹ֝֗א קָרָֽאוּ׃
ו שָׁ֤ם ׀ פָּ֘חֲד֤וּ פָחַ֗ד כִּֽי־אֱלֹהִ֥ים בְּד֥וֹר צַדִּֽיק׃
ז עֲצַ֣ת עָנִ֣י תָּבִ֑ישׁוּ כִּֽי־יְ֝הוָ֗ה מַחְסֵֽהוּ׃
ח מִֽי־יִתֵּ֣ן מִצִּיּ֣וֹן יְשׁוּעוֹת֮ יִשְׂרָאֵל֒ בְּשׁ֣וּב יְהוָ֣ה שְׁב֣וּת עַמּ֑וֹ יָגֵ֣ל יַ֝עֲקֹ֗ב יִשְׂמַ֥ח יִשְׂרָאֵֽל׃

טו מִזְמ֖וֹר לְדָוִ֑ד יְ֭הוָה מִ֣י יָג֣וּר בְּאָהֳלֶ֑ךָ מִֽי־יִשְׁכֹּ֖ן בְּהַ֣ר קָדְשֶֽׁךָ׃
ב הוֹלֵ֣ךְ תָּמִ֣ים וּפֹעֵ֣ל צֶ֑דֶק וְדֹבֵ֖ר אֱמֶ֣ת בִּלְבָבֽוֹ׃
ג לֹא־רָגַ֣ל עַל־לְשֹׁנ֑וֹ לֹא־עָ֥שָׂה לְ֝רֵעֵ֗הוּ רָעָ֑ה וְחֶרְפָּ֥ה לֹא־נָ֝שָׂ֗א עַל־קְרֹבֽוֹ׃
ד נִבְזֶ֣ה בְעֵינָ֣יו נִמְאָ֑ס וְאֶת־יִרְאֵ֥י יְ֝הוָ֗ה יְכַבֵּ֥ד נִשְׁבַּ֣ע לְהָרַ֣ע וְלֹ֣א יָמִֽר׃
ה כַּסְפּ֣וֹ לֹא־נָתַ֣ן בְּנֶ֑שֶׁךְ וְ֝שֹׁ֗חַד עַל־נָקִ֥י לֹא־לָקָ֑ח עֹשֵׂ֥ה אֵ֝לֶּ֗ה לֹא־יִמּ֥וֹט לְעוֹלָֽם׃ ס

טז מִכְתָּ֖ם לְדָוִ֑ד שָׁמְרֵ֥נִי אֵ֝ל כִּֽי־חָסִ֥יתִי בָֽךְ׃
ב אָמַ֣רְתְּ לַֽיהוָ֣ה אֲ֭דֹנָי אָ֑תָּה טוֹבָתִ֥י בַל־עָלֶֽיךָ׃
ג לִ֭קְדוֹשִׁים אֲשֶׁ֣ר בָּאָ֑רֶץ הֵ֝֗מָּה וְאַדִּירֵ֥י כָל־חֶפְצִ֥י בָֽם׃
ד יִרְבּ֖וּ עַצְּבוֹתָ֣ם אַחֵ֑ר בַּל־אַסִּ֤יךְ נִסְכֵּיהֶ֨ם ׀ מִדָּ֗ם וּבַל־אֶשָּׂ֥א אֶת־שְׁמוֹתָ֥ם עַל־שְׂפָתָֽי׃
ה יְהוָ֤ה ׀ מְנָת־חֶלְקִ֣י וְכוֹסִ֑י אַתָּ֖ה תּ֣וֹמִיךְ גּוֹרָלִֽי׃
ו חֲבָלִ֣ים נָ֭פְלוּ לִ֣י בַּנְּעִימִ֑ים אַף־נַ֝חֲלָ֗ת שָׁפְרָ֥ה עָלָֽי׃
ז אֲבָרֵ֣ךְ אֶת־יְ֭הוָה אֲשֶׁ֣ר יְעָצָ֑נִי אַ֝ף לֵילוֹת֗ יִסְּרוּנִ֥י כִלְיוֹתָֽי׃
ח שִׁוִּ֣יתִי יְהוָ֣ה לְנֶגְדִּ֣י תָמִ֑יד כִּֽי־מִ֝ימִינִ֗י בַּל־אֶמּֽוֹט׃
ט לָכֵ֤ן ׀ שָׂמַ֣ח לִבִּ֣י וַיָּ֣גֶל כְּבוֹדִ֑י אַף־בְּשָׂרִ֥י יִשְׁכֹּ֥ן לָבֶֽטַח׃
י כִּֽי־לֹ֣א תַעֲזֹ֣ב נַפְשִׁ֣י לִשְׁא֑וֹל לֹֽא־תִתֵּ֖ן חֲסִידְךָ֣ לִרְא֣וֹת שָֽׁחַת׃
יא תּוֹדִיעֵ֣נִי אֹ֣רַח חַיִּ֑ים שֹׂ֥בַע שְׂ֝מָחוֹת֗ אֶת־פָּנֶ֥יךָ נְעִמ֥וֹת בִּימִינְךָ֗ נֶ֣צַח׃

יז תְּפִלָּ֖ה לְדָוִ֑ד שִׁמְעָ֣ה יְ֭הוָה צֶ֣דֶק הַקְשִׁ֑יבָה רִנָּתִ֗י הַ֭אֲזִינָה תְּפִלָּתִ֣י בְּלֹ֣א שִׂפְתֵ֣י מִרְמָֽה׃
ב מִלְּפָנֶ֣יךָ מִשְׁפָּטִ֣י יֵצֵ֑א עֵ֝ינֶ֗יךָ תֶּחֱזֶ֥ינָה מֵישָׁרִֽים׃
ג בָּחַ֣נְתָּ לִבִּ֣י פָקַ֣דְתָּ לָ֑יְלָה צְרַפְתַּ֥נִי בַל־תִּמְצָ֥א זָ֝מַ֗מְתִּי בַּל־יַעֲבָ֥ר פִּֽי׃
ד לְפָעֳלוֹת֮ אָדָ֪ם בִּדְבַר־שְׂ֫פָתֶ֥יךָ אֲנִ֣י שָׁ֭מַרְתִּי אָרְח֣וֹת פָּרִֽיץ׃
ה תָּמֹ֣ךְ אֲשֻׁרַ֣י בְּמַעְגְּלוֹתֶ֑יךָ בַּל־נָ֝מ֗וֹטוּ פְּעָמָֽי׃
ו אֲנִי־קָ֭רָאתִיךָ כִּֽי־תַעֲנֵ֣נִי אֵ֑ל הַטֵּ֥ה אָ֝זְנְךָ֗ לִ֣י שְׁמַ֥ע אִמְרָתִֽי׃
ז הַפְלֵ֣ה חֲסָדֶ֣יךָ מוֹשִׁ֣יעַ חוֹסִ֑ים מִ֝תְקוֹמְמִ֗ים בִּימִינֶֽךָ׃
ח שְׁמֹרֵ֣נִי כְּאִישׁ֣וֹן בַּת־עָ֑יִן בְּ֝צֵ֗ל כְּנָפֶ֥יךָ תַּסְתִּרֵֽנִי׃
ט מִפְּנֵ֣י רְ֭שָׁעִים זָ֣דוּ שֹׁדְדֻ֑נִי אֹיְבַ֖י בְּנֶ֣פֶשׁ יַקִּיפֽוּ׃
י חֶלְבָּ֣מוֹ סָגָ֑רוּ פִּ֖יהֶם דִּבְּר֣וּ בְגַאֲוָֽה׃
יא אֲשֻׁרֵ֣ינוּ עַתָּ֣ה סְבָבֻ֑נוּ עֵינָ֥ם יָשִׁ֥יתוּ לִ֝נְטוֹת בָּאָֽרֶץ׃
יב דִּמְי֣וֹנוֹ כְּמוֹ־אַ֭רְיֵה יִכְסַּ֣ף לִטְרֹ֑ף וְ֝כִכְפִ֗יר יוֹשֵׁ֥ב בְּמִסְתָּרִֽים׃
יג קוּמָ֣ה יְ֭הוָה קַדְּמָ֣ה פָנָ֑יו הַכְרִיעֵ֥הוּ פַּלְטָ֥ה נַפְשִׁ֗י מֵרָשָׁ֥ע חַרְבֶּֽךָ׃
יד מִמְתִ֣ים יָ֭דְךָ יְהוָ֑ה מִמְּתִ֥ים מֵחֶ֥לֶד חֶלְקָ֗ם וּ֭צְפוּנְךָ תְּמַלֵּ֣א בִטְנָ֑ם יִשְׂבְּע֖וּ בָנִ֣ים וְהִנִּ֣יחוּ יִתְרָתָ֣ם לְעֹלְלֵיהֶֽם׃
טו אֲנִ֤י ׀ בְּצֶ֣דֶק אֶחֱזֶ֣ה פָנֶ֑יךָ אֶ֝שְׂבְּעָ֗ה בְּהָקִ֥יץ תְּמוּנָתֶֽךָ׃

יח לַמְנַצֵּ֥חַ לְעֶ֘בֶד־יְהוָ֤ה לְדָוִ֨ד ׀ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר לַֽיהוָ֣ה אֶת־דִּבְרֵ֣י הַשִּׁירָ֣ה הַזֹּ֑את בְּי֗וֹם הִ֭צִּיל יְהוָ֣ה אֹת֣וֹ מִכַּף־כָּל־אֹיְבָ֑יו וּמִיַּ֖ד שָׁא֣וּל וַיֹּאמַֽר׃
ב אֶרְחָמְךָ֥ יְהוָ֗ה חִזְקִֽי׃
ג יְהוָ֤ה ׀ סַלְעִ֘י֤ וּמְצוּדָתִ֨י ׀ וּמְפַלְטִ֪י לִ֫י אֵלִ֥י צוּרִ֑י אֶחֱסֶ֥ה בּ֝֗וֹ מָגִנִּ֣י וְקֶ֣רֶן יִשְׁעִ֑י מִשְׂגַּבִּֽי׃
ד מְהֻלָּ֣ל אֶקְרָ֣א יְהוָ֑ה וּמִן־אֹיְבַ֖י אִוָּשֵֽׁעַ׃
ה אֲפָפ֣וּנִי חֶבְלֵי־מָ֑וֶת וְ֝נַחֲלֵ֗י בְּלִיָּעַל יְבַעֻתֻֽנִי׃
ו חֶבְלֵי־שְׁא֥וֹל סַבֻּ֗נִי קִדְּמ֥וּנִי מֹקְשֵׁי־מָֽוֶת׃
ז בַּצָּרָ֣תִי אֶקְרָ֣א יְהוָ֑ה וְאֶל־אֱלֹהַ֖י אֲשַׁוֵּ֣עַ אֶקְרָא֣ וַיִּשְׁמַ֥ע מֵהֵיכָלוֹ֮ קוֹלִי֒ וְשַׁוְעָתִ֣י בְּאָזְנָ֣יו תָּבֹֽא׃
ח וַתִּגְעַ֣שׁ וַתִּרְעַ֣שׁ הָאָ֑רֶץ וּמוֹסְדֵ֖י הָרִ֣ים יִרְגָּ֑זוּ וַיִּתְגָּעֲשׁ֥וּ כִּֽי־חָרָ֥ה לֽוֹ׃
ט עָלָ֣ה עָ֭שָׁן בְּאַפּ֑וֹ וְאֵ֥שׁ מִ֝פִּ֗יו תֹּאכֵ֑ל גֶּחָלִ֥ים בָּעֲרוּ־מִמֶּֽנּוּ׃
י וַיֵּ֣ט שָׁ֭מַיִם וַיֵּ֑רַד וַ֝עֲרָפֶ֗ל תַּ֣חַת רַגְלָֽיו׃
יא וַיִּרְכַּ֣ב עַל־כְּר֣וּב וַיָּ֑עׇף וַיֵּדָ֥א עַל־כַּנְפֵי־רֽוּחַ׃
יב יָ֭שֶׁת חֹ֣שֶׁךְ סִתְרֽוֹ סְבִיבוֹתָ֥יו סֻכָּת֑וֹ חֶשְׁכַּת־מַ֝֗יִם עָבֵ֣י שְׁחָקִֽים׃
יג מִנֹּ֣גַהּ נֶ֭גְדּוֹ עָבָ֣יו עָבְר֑וּ בָּרָ֖ד וְגַחֲלֵי־אֵֽשׁ׃
יד וַיַּרְעֵ֣ם בַּשָּׁמַ֣יִם יְהוָ֑ה וְעֶלְיוֹן֮ יִתֵּ֪ן קוֹלוֹ֫ בָּרָ֥ד וְגַחֲלֵי־אֵֽשׁ׃
טו וַיִּשְׁלַ֣ח חִ֭צָּיו וַיְפִיצֵ֑ם וּבְרָקִ֥ים רָ֝ב֗וֹ וַיְהֻמֵּֽם׃
טז וַיֵּרָא֥וּ אֲפִיקֵי־מַ֑יִם וַיִּגָּל֥וּ מוֹסְדוֹת֮ תֵּבֵ֪ל בְּגַעֲרָתְךָ֫ יְהוָ֥ה מִנִּשְׁמַ֥ת רֽוּחַ־אַפֶּֽךָ׃
יז יִשְׁלַ֣ח מִ֭מָּרוֹם יִקָּחֵ֑נִי יַמְשֵׁ֖נִי מִמַּ֣יִם רַבִּֽים׃
יח יַצִּילֵ֣נִי מֵאֹיְבִ֣י עָ֑ז וּמִשֹּׂנְאַ֖י כִּ֣י אָמְצ֣וּ מִמֶּֽנִּי׃
יט יְקַדְּמ֣וּנִי בְּי֣וֹם אֵידִ֑י וַיְהִ֖י יְהוָ֣ה לְמִשְׁעָ֣ן לִֽי׃
כ וַיּוֹצִיאֵ֥נִי לַמֶּרְחָ֑ב יְחַלְּצֵ֥נִי כִּֽי־חָפֵ֥ץ בִּֽי׃
כא יִגְמְלֵ֣נִי יְ֭הוָה כְּצִדְקִ֑י כְּבֹ֥ר יָדַ֝֗י יָשִׁ֥יב לִֽי׃
כב כִּֽי־שָׁמַ֥רְתִּי דַּרְכֵ֥י יְהוָ֑ה וְלֹ֖א רָשַׁ֣עְתִּי מֵאֱלֹהָֽי׃
כג כִּ֤י כָל־מִ֘שְׁפָּטָ֤יו לְנֶגְדִּ֨י ׀ וְחֻקָּת֗וֹ לֹא־אָסִ֥יר מִמֶּֽנִּי׃
כד וָאֱהִ֣י תָמִ֣ים לֽוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָ֥ה מֵעֲוֹנִֽי׃
כה וַיָּ֤שֶׁב יְהוָ֨ה ׀ לִ֘י כְּצִדְקִ֤י כְּבֹר־יָדַ֨י ׀ לְנֶ֘גֶד֤ עֵינָ֗יו׃
כו עִם־חָסִ֥יד תִּתְחַסָּ֑ד עִם־גְּ֝בַ֗ר תָּמִ֥ים תִּתַּמָּֽם׃
כז עִם־נָבָ֥ר תִּתָּבָ֑ר וְעִ֖ם עִקֵּ֣שׁ תִּתַּפָּֽל׃
כח כִּֽי־אַתָּ֥ה עַ֝ם עָנִ֗י וְעֵינַ֣יִם רָמוֹת֮ תַּשְׁפִּֽיל׃
כט כִּֽי־אַתָּ֥ה תָאִ֗יר נֵ֫רִ֥י יְהוָ֑ה אֱלֹהַ֖י יַגִּ֣יהַּ חָשְׁכִּֽי׃
ל כִּֽי־בְךָ֥ אָ֝רֻ֗ץ גְּד֑וּד וּבֵאלֹהַ֥י אֲדַלֶּג־שֽׁוּר׃
לא הָאֵ֤ל ׀ תָּמִ֣ים דַּרְכּ֑וֹ אִמְרַת־יְ֝הוָ֗ה צְרוּפָ֥ה מָגֵ֥ן הוּא֮ לְכֹ֪ל הַחֹסִ֫ים בּֽוֹ׃
לב כִּ֤י מִֽי־אֱ֘לוֹהַ֤ מִבַּלְעֲדֵ֨י ׀ יְהוָ֗ה וּמִ֥י צ֝֗וּר זוּלָתִ֥י אֱלֹהֵֽינוּ׃
לג הָאֵ֤ל ׀ מָעֻזִּ֘י֤ חָ֗יִל וַיִּתֵּ֥ן תָּמִ֥ים דַּרְכִּֽי׃
לד מְשַׁוֶּה֮ רַגְלַ֪י כָּ֫אַיָּל֥וֹת וְעַל־בָּמוֹתַ֥י יַעֲמִידֵֽנִי׃
לה מְלַמֵּ֣ד יָ֭דַי לַמִּלְחָמָ֑ה וְנִחַ֖ת קֶ֣שֶׁת נְחוּשָׁ֣ה זְרוֹעֹתָֽי׃
לו וַתִּתֶּן־לִ֥י מָגֵן־יִ֝שְׁעֶ֗ךָ וְ֭עַנְוְתְךָ תַּרְבֵּֽנִי׃
לז תַּרְחִ֣יב צַ֭עְדִּי תַּחְתָּ֑נִי וְלֹא־מָ֝עֲד֗וּ קַרְסֻלָּֽי׃
לח אֶרְדְּפָ֣ה אוֹיְבַ֣י וְאַשִּׂיגֵ֑ם וְלֹ֥א אָ֝שׁ֗וּב עַד־כַּלּוֹתָֽם׃
לט אֶמְחָצֵ֣ם וְלֹ֣א יֻכְל֣וּ ק֑וּם יִפְּל֖וּ תַּ֣חַת רַגְלָֽי׃
מ וַתְּזָרֵ֣נִי חַ֭יִל לַמִּלְחָמָ֑ה תַּכְ

وصاوتم اسئاح اهيلع : ريثك
ايلاغ : ةصكيا كيقاوا
ةبيط اسأ : ا نيطلا حبذ
ةرشع ةسمخ : * ةيناثلا كسوبا
اهيلع : كل اسأ كل مصوصأا .
ةبيط اسأ كل حبذ . ةيناثلا
مصوصأا ةا حبذ . ايانا مسيا
ا كل مصوصأا ىلع حبذ .
* مصوصأا اسأ ةبيط ةمسا فجنا
ةبيط اسأ . اى مصاصا ةيناثلا
* كبكس ةبيط اسأ ةبيط ا
جنفا مكحا : ةمصوصأا ةا
ةبيط ىلع حبذ ايانا . * ةيلا
ا نيطلا ىلع حبذ : ةيلعا
ةسمخ اسأ كل مصوصأا :
* ةيناثلا ةبيط اسأ ةبيط ا
ةمصوصأا ةا حبذ . ةيناثلا
ةبيط اسأ ةبيط ا ةمصوصأا
ةا حبذ : ةيناثلا ةبيط اسأ
ةبيط ا ةمصوصأا ةا حبذ .
* ةيناثلا ةبيط اسأ ةبيط ا
ةمصوصأا ةا حبذ : ةيناثلا
ةبيط اسأ ةبيط ا ةمصوصأا
ةا حبذ . ةيناثلا ةبيط اسأ
ةبيط ا ةمصوصأا ةا حبذ :
* ةيناثلا ةبيط اسأ ةبيط ا

ةعبرا ءزج ◦ ٤ ◦

ةعبرا ةرشع ◦ ١٤ ◦ ةعبرا ةرشع

* ا ةيلاتلا ةكئلملا ةيطعا
حبذ ايتا . ا ةمدقتملا نيجح :
ةيتا ةأرما ةمئاقلا . * ةيناثلا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما
ةيتا ةأرما ةمئاقلا : ةيتا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما
ةيتا ةأرما ةمئاقلا : ةيتا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما
ةيتا ةأرما ةمئاقلا : ةيتا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما
ةيتا ةأرما ةمئاقلا : ةيتا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما
ةيتا ةأرما ةمئاقلا : ةيتا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما
ةيتا ةأرما ةمئاقلا : ةيتا
ةيتا ةأرما ةمئاقلا ىلع
ةيلا ىلع . ةكبكس ةيتا ةأرما

שפחתו ויזנו את בכי. וה 14
חבלו אחזו תנים. * ו רעי 15
עברו עד קול טחנים שפלנה: 16
כי חשכו עיניהם מראות. 17
ולבבם מדברות. ועמדו 18
ויאמרו: אדני יהוה הנה
נא נפשנו ונפש זרענו
ואל תשחת. * חיו אנשים 19
ואל יהי אדם בבתים ובשדה
כאין. כי את כלי יהוה 20
ואפו לחמם לעשות מלכת
השמים ונסכים לאלהים
אחרים למען הכעסי. את 21
יהוה הנני נתן לעם הזה
ונתנו אליהם ומתו בו
אב ובן יחדו שכן ורע
ואבד. כה אמר יהוה 22
צבאות אלהי ישראל
עולותיכם הוספו על זבחיכם
ואכלו בשר. כי לא דברתי 23
את אבותיכם ולא צויתים
ביום הוציאי אתם מארץ
מצרים על דברי עולה
וזבח. כי אם את הדבר 24
הזה צויתי אותם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי
לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם. ולא שמעו 25
ולא הטו את אזנם וילכו
במעצות בשרירות לבם
הרע ויהיו לאחור ולא
לפנים. למן היום אשר 26
יצאו אבותם מארץ מצרים
עד היום הזה ואשלח אליכם
את כל עבדי הנביאים
יום השכם ושלח. ולא 27
שמעו אלי ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם
הרעו מאבותם. ודברת 28
אליהם את כל הדברים
האלה ולא ישמעו אליך
וקראת להם ולא יענוך.
ואמרת אליהם זה הגוי
אשר לא שמע בקול יהוה
אלהיו ולא לקח מוסר
אבדה האמונה ונכרתה
מפיהם. גזי נזרך והשליכי 29
והשא על שפי חלקים
כי מאס ונטש יהוה את
דור עברת קצפו. כי עשו 30
בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו. ובנו את 31
במות התפת אשר בגי בן
הנם לשרף את בניהם
ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על
לבי. לכן הנה ימים באים 32
נאם יהוה ולא יאמר עוד
התפת וגי בן הנם כי אם
גי ההרגה וקברו בתפת
מאין מקום. והיתה נבלת 33
העם הזה למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ
ואין מחריד. והשבתי 34
מערי יהודה ומחוצות
ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה
כי לחרבה תהיה הארץ.
בעתם יוציאו את עצמות 8
מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים
ואת עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם. ופרשום לשמש 2
ולירח ולכל צבא השמים
אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו להם
לא יאספו ולא יקברו
להיות לדמן על פני האדמה
יבחרו מות מחיים לכל
השארית הנשארת מן
המשפחה הרעה הזאת
בכל המקומות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות. ואמרת 4
אליהם כה אמר יהוה
הנפל ולא יקום השב ולא
ישוב. מדוע שובבת העם 5
הזה ירושלם משובה נצחת
החזיקו במרמה מאנו
לשוב. הקשבתי ואשמע 6
לא כן דברו איש רעת
על חטאתו לאמר מה
עשיתי כל שב במרוצתו
כסוס שטה במלחמה.
חסידה בשמים ידעה מועדיה
ותור וסוס ועגור שמרו את
עת בואנה ועמי לא ידעו
את משפט יהוה. איכה 7
תאמרו חכמים אנחנו
ותורת יהוה אתנו אכן
הנה לשקר עשתה עט
שקר סופרים. הבישו 8
חכמים חתו ונלכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת
מה להם. לכן אתן את 9
נשיהם לאחרים שדותיהם
לירשים כי מקטן ועד גדול
כלו בצע מנביא ועד כהן
כלו עשה שקר. ורפאו את 10
שבר עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום.
הבושו כי תועבה עשו גם 11
בושה לא יבושו והכלם לא
ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתים יכשלו אמר
יהוה. אסף אסיפם נאם 12
יהוה אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום. על מה 13
אנחנו ישבים האספו ונבוא
אל ערי המבצר ונדמה שם
כי יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו
ליהוה. קוה לשלום ואין 14
טוב לעת מרפא והנה
בהלה. מדן נשמע נחרת 15
סוסיו מקול מצהלות
אבירו רעשה כל הארץ
ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה. כי הנני 16
משלח בכם נחשים צפעונים
אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה. מחלי 17
עלי יגון עלי לבי דוי לי.
הנה קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים הליהוה אין
בציון אם מלכה אין בה
מדוע הכעסוני בפסיליהם
בהבלי נכר. עבר קציר 18
כלה קיץ ואנחנו לא נושענו.
על שבר בת עמי הושברתי 19
קדרתי שמה החזקתני.
הצרי בגלעד אם אין שם 20
אם רפא אין כי מדוע לא
עלתה ארוכת בת עמי.
מי יתן ראשי מים ועיני 21
מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי.
מי יתנני במדבר מלון 22
אורחים ואעזבה את עמי
ואלכה מאתם כי כלם
מנאפים עצרת בגדים.
ויכופפו את לשונם קשתם 23
שקר ולא לאמונה גברו
על הארץ כי מרעה אל רעה
יצאו ואתי לא ידעו נאם
יהוה. איש מרעהו השמרו 24
ועל כל אח אל תבטחו כי
כל אח עקב יעקב ורעה כל
רע יתהלך. ואיש ברעהו 25
יהתלו ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר
העות נלאו. שבתך בתוך 26
מרמה במרמה מאנו דעת
נאם יהוה. לכן כה אמר 27
יהוה צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה
מפני בת עמי. חץ שחוט 28
לשונם מרמה בפיהו שלום
את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. הלא על אלה 29
אפקד בם נאם יהוה אם
בגוי כזאת לא תתנקם
נפשי. על ההרים אשא 30
בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש
עובר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה
נדדו הלכו. ונתתי את 31
ירושלם לגלים מעון תנים
ואת ערי יהודה אתן שממה
מבלי יושב. מי האיש 32
החכם ויבן את זאת ואשר
דבר פי יהוה ויגדה על מה
אבדה הארץ נצתה כמדבר
מבלי עובר. ויאמר יהוה 33
על עזבם את תורתי אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הלכו בה.
וילכו אחרי שרירות לבם 34
ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם. לכן כה אמר 35
יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מי ראש.
והפיצותים בגוים אשר לא 36
ידעום המה ואבותם ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי
אתם. כה אמר יהוה 37
צבאות אלהי ישראל
הנביאים נבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי.
עד מתי היש בלב נביאי 38
נבאי שקר ונביאי תרמת
לבם. החשבים להשכיח 39
את עמי את שמי בחלמותם
אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את
שמי בבעל. הנביא אשר 40
אתו חלום יספר חלום
ואשר דברי אתו ידבר דברי
אמת מה לתבן את הבר
נאם יהוה. הלא כה דברי 41
כאש נאם יהוה וכפטיש
יפוצץ סלע. לכן הנני 42
אל הנביאים נאם יהוה
הגנבים דברי איש מעל
אחיו. הנני אל הנביאים 43
נאם יהוה הלקחים לשונם
וינאמו נאם. הנני אל 44
נביאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את
עמי בשקריהם ובהפלאתם
ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים ולא יעיל לעם הזה
מעיל נאם יהוה. וכי 45
ישאלך העם הזה או נביא
או כהן לאמר מה משא
יהוה ואמרת אליהם מה
המשא ונטשתי אתכם נאם
יהוה. והנביא והכהן 46
והעם אשר יאמר משא יהוה
ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו. כה תאמרו איש 47
אל רעהו ואיש אל אחיו
מה ענה יהוה ומה דבר
יהוה. ומשא יהוה לא 48
תזכרו עוד כי משא לאיש
דברו והפכתם את דברי
אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו. כה תאמר אל 49
הנביא שאלך מה ענה
יהוה ומה דבר יהוה.
כי אם ככה תאמרו אל 50
הנביא משא יהוה לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את
הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא
תאמרו משא יהוה. לכן 51
הנני נשא אתכם ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי
לכם ולאבותיכם מעל פני.
ונתתי עליכם חרפת עולם 52
ובשת עולם אשר לא תשכח.
כה הראני יהוה והנה שני 24
דודאי תאנים שתים מוצבים
לפני היכל יהוה אחרי
הגלות יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת השרים
ואת חרש ואת המסגר
מירושלם והביאם בבבל.
הדודא האחד תאנים טובות 2
מאד כתאנים הבכרות
והדודא האחד תאנים רעות
מאד אשר לא תאכלנה
מרע. ויאמר יהוה אלי 3
מה אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים
הטובות טובות מאד
והרעות רעות מאד אשר
לא תאכלנה מרע. ויהי 4
דבר יהוה אלי לאמר.
כה אמר יהוה אלהי ישראל
כתאנים הטובות האלה כן
אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום
הזה לארץ כשדים לטובה.
ושמתי עיני עליהם לטובה 5
והשבתים אל הארץ הזאת
ובניתים ולא אהרסם
ונטעתים ולא אתושם.
ונתתי להם לב לדעתי כי 6
אני יהוה והיו לי לעם
ואנכי אהיה להם לאלהים
כי ישובו אלי בכל לבם.
והתאנים הרעות אשר לא 7
תאכלנה מרע כי כה אמר
יהוה כן אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו
ואת שארית ירושלם
הנשארים בארץ הזאת
ואת הישבים בארץ מצרים.
ונתתים לזועה לרעה 8
לחרפה ולמשל לחרפה
ולמשל לשנינה ולקללה
בכל המקומות אשר אדיחם
שם. ושלחתי בם את 9
החרב את הרעב ואת
הדבר עד תמם מעל האדמה
אשר נתתי להם ולאבותיהם.
הדבר אשר היה אל 25
ירמיהו על כל עם יהודה
בשנת הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היא
השנה הראשית לנבוכדנאצר
מלך בבל. אשר דבר 2
ירמיהו הנביא על כל עם
יהודה ואל כל ישבי
ירושלם לאמר. משנת 3
שלש עשרה שנה ליאשיהו
בן אמון מלך יהודה ועד
היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי
וארבר אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם. ולא שלח 4
יהוה אליכם את כל עבדיו
הנביאים השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם את
אזנכם לשמע. לאמר שובו 5
נא איש מדרכו הרעה
ומרע מעלליכם ושבו על
האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם מן העולם
ועד העולם. ואל תלכו 6
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם
ואל תכעיסוני במעשה
ידיכם ולא ארע לכם.
ולא שמעתם אלי נאם 7
יהוה למען הכעיסני
במעשה ידיכם לרעה לכם.
לכן כה אמר יהוה צבאות 8
יען אשר לא שמעתם את
דברי. הנני שלח ולקחתי 9
את כל משפחות צפון נאם
יהוה ואל נבוכדנאצר מלך
בבל עבדי והבאתים על
הארץ הזאת ועל יושביה
ועל כל הגוים האלה
סביב והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם. והאבדתי מהם 10
קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים
ואור נר. והיתה כל הארץ 11
הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה את
מלך בבל שבעים שנה.
והיה כמלאת שבעים שנה 12
אפקד על מלך בבל ועל
הגוי ההוא נאם יהוה את
עונם ועל ארץ כשדים
ושמתי אתה לחרבות עולם.
והבאתי על הארץ ההיא 13
את כל דברי אשר דברתי
עליה את כל הכתוב בספר
הזה אשר נבא ירמיהו על
כל הגוים. כי עבדו גם 14
המה גוים רבים ומלכים
גדולים ושלמתים כפעלם
וכמעשה ידיהם. כי כה 15
אמר יהוה אלהי ישראל
אלי קח את כוס היין
החמת הזה מידי והשקית
את כל הגוים אשר אנכי
שלח אתך אליהם. ושתו 16
ורגזו והתהללו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינם.
ואקח את הכוס מיד יהוה 17
ואשקה את כל הגוים אשר
שלחני יהוה אליהם. את 18
ירושלם ואת ערי יהודה
את מלכיה את שריה
לתתם חרבה לשמה לשרקה
ולקללה כהיום הזה. את 19
פרעה מלך מצרים ואת
עבדיו ואת שריו ואת כל
עמו. ואת כל הערב ואת 20
כל מלכי ארץ העוץ ואת
כל מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה
ואת עקרון ושארית אשדוד.
את אדום ואת מואב ואת 21
בני עמון. ואת כל מלכי 22
צור ואת כל מלכי צידון
ואת מלכי האי העבר את
הים. את דדן ואת תימא 23
ואת בוז ואת כל קצוצי
פאה. ואת כל מלכי ערב 24
ואת כל מלכי הערב
הישבים במדבר. ואת כל 25
מלכי זמרי ואת כל מלכי
עילם ואת כל מלכי מדי.
ואת כל מלכי צפון הקרבים 26
והרחקים איש את אחיו
ואת כל ממלכות הארץ
אשר על פני האדמה
ומלך ששך ישתה אחריהם.
ואמרת אליהם כה אמר 27
יהוה צבאות אלהי ישראל
שתו ושכרו וקיאו ונפלו
ולא תקומו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינם.
והיה כי ימאנו לקחת 28
הכוס מידך לשתות ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
צבאות שתה תשתו.
כי הנה בעיר אשר נקרא 29
שמי עליה אנכי מחל
לרעה ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אנכי
קורא על כל ישבי הארץ
נאם יהוה צבאות. ואתה 30
תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת
אליהם יהוה ממרום ישאג
ומקדשו יתן קולו שאג
ישאג על נוהו הידד כדרכים
ולכל ישבי הארץ יענה.
כי בא קול עד קצה הארץ 31
כי ריב ליהוה עם הגוים
נשפט הוא בכל בשר
הרשעים נתנם לחרב נאם
יהוה. כה אמר יהוה 32
צבאות הנה רעה יוצאת
מגוי אל גוי וסערה גדולה
תעור מירכתי ארץ.
והיו חללי יהוה ביום ההוא 33
מקצה הארץ ועד קצה
הארץ לא יספדו ולא יאספו
ולא יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו. הילילו 34
רועים וזעקו ומרגו אדירי
הצאן כי מלאו ימיכם
לטבחה ונפוצותיכם ונפלתם
ככלי חמדה. ואבד מנוס 35
מרועים ופלט מאדירי
הצאן. קול זעקת רועים 36
ומרגת אדירי הצאן כי שדד
יהוה את מרעיתם. ונדמו 37
נאות השלום מפני חרון
אף יהוה. עזב כסכס 38
מעונו כי היתה ארצם
לשמה מפני חרון היונה
ומפני חרון אפו.
בשנת הראשית ליהויקים 26
בן יאשיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה מאת יהוה
לאמר. כה אמר יהוה 2
עמד בחצר בית יהוה
ודברת אל כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בבית
יהוה את כל הדברים
אשר צויתיך לדבר אליהם
אל תגרע דבר. אולי 3
ישמעו ושבו איש מדרכו
הרעה ונחמתי על הרעה
אשר אנכי חשב לעשות
להם מפני רע מעלליהם.
ואמרת אליהם כה אמר 4
יהוה אם לא תשמעו אלי
ללכת בתורתי אשר נתתי
לפניכם. לשמע אל דברי 5
עבדי הנביאים אשר אנכי
שלח אליכם השכם ושלח
ולא שמעתם. ונתתי את 6
הבית הזה כשלו והעיר
הזאת אתן לקללה לכל
גוי הארץ. וישמעו הכהנים 7
והנביאים וכל העם את
ירמיהו מדבר את הדברים
האלה בבית יהוה. ויהי 8
ככלות ירמיהו לדבר את
כל אשר צוה יהוה לדבר
אל כל העם ותפשו אתו
הכהנים והנביאים וכל העם
לאמר מות תמות. מדוע 9
נבאת בשם יהוה לאמר
כשלו כירושלם והיתה
העיר הזאת חרבה מיושב
ויקהל כל העם אל ירמיהו
בבית יהוה. וישמעו שרי 10
יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה
החדש. ויאמרו הכהנים 11
והנביאים אל השרים ואל
כל העם לאמר משפט מות
לאיש הזה כי נבא אל העיר
הזאת כאזניכם. וידבר 12
ירמיהו אל כל השרים ואל
כל העם לאמר יהוה שלחני
לנבא אל הבית הזה ואל
העיר הזאת את כל הדברים
אשר שמעתם. ועתה 13
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם
ונחם יהוה על הרעה אשר
דבר עליכם. ואני הנני 14
בידכם עשו לי הטוב
והישר בעיניכם. אך דעו 15
כי אם מות אתם נתנים
עלי כי דם נקי אתם נתנים
עלי ועל העיר הזאת ועל
יושביה כי באמת שלחני
יהוה עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה.
ויאמרו השרים והכל העם 16
אל הכהנים ואל הנביאים
אין למות האיש הזה כי
בשם יהוה אלהינו דבר
אלינו. ויקמו אנשים 17
מזקני הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר. מיכיה 18
המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר
אל כל עם יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות
ציון שדה תחרש וירושלם
עיין תהיה והר הבית
לבמות יער. האמת המיתו 19
אתו חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא יראה את
יהוה ויחל את פני יהוה
וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשותינו.
וגם איש היה נבא בשם 20
יהוה אוריה בן שמעיה
מקריית יערים ויתנבא על
העיר הזאת ועל הארץ הזאת
ככל דברי ירמיהו. ויבקש 21
המלך יהויקים להמיתו
וישמע אוריה וייראו וינס
ויבא מצרימה. וישלח 22
המלך יהויקים אנשים
מצרימה את אלנתן בן
עכבור ואנשים אתו אל
מצרים. ויוציאו את אוריה 23
ממצרים ויביאו אתו אל
המלך יהויקים ויכהו בחרב
וישלך את נבלתו אל קברי
בני העם. אך יד אחיקם 24
בן שפן היתה את ירמיהו
לבלתי תת אתו ביד העם
להמיתו. ויאמרו הכהנים 26
והנביאים אל השרים ואל
כל העם לאמר משפט מות
לאיש הזה כי נבא אל העיר
הזאת כאזניכם. וידבר 12
ירמיהו אל כל השרים ואל
כל העם לאמר יהוה שלחני
לנבא אל הבית הזה ואל
העיר הזאת את כל הדברים
אשר שמעתם. ועתה 13
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם
ונחם יהוה על הרעה אשר
דבר עליכם. ואני הנני 14
בידכם עשו לי הטוב
והישר בעיניכם. אך דעו 15
כי אם מות אתם נתנים
עלי כי דם נקי אתם נתנים
עלי ועל העיר הזאת ועל
יושביה כי באמת שלחני
יהוה עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה.
ויאמרו השרים והכל העם 16
אל הכהנים ואל הנביאים
אין למות האיש הזה כי
בשם יהוה אלהינו דבר
אלינו. ויקמו אנשים 17
מזקני הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר. מיכיה 18
המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר
אל כל עם יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות
ציון שדה תחרש וירושלם
עיין תהיה והר הבית
לבמות יער. האמת המיתו 19
אתו חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא יראה את
יהוה ויחל את פני יהוה
וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשותינו.
וגם איש היה נבא בשם 20
יהוה אוריה בן שמעיה
מקריית יערים ויתנבא על
העיר הזאת ועל הארץ הזאת
ככל דברי ירמיהו. ויבקש 21
המלך יהויקים להמיתו
וישמע אוריה וייראו וינס
ויבא מצרימה. וישלח 22
המלך יהויקים אנשים
מצרימה את אלנתן בן
עכבור ואנשים אתו אל
מצרים. ויוציאו את אוריה 23
ממצרים ויביאו אתו אל
המלך יהויקים ויכהו בחרב
וישלך את נבלתו אל קברי
בני העם. אך יד אחיקם 24
בן שפן היתה את ירמיהו
לבלתי תת אתו ביד העם
להמיתו.

15 ואיש שחה ואיש יפל ועיני גבהים תשפלנה׃
16 * ונשגב יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה׃
17 * ורעו כרים כדברם ונפלים חרבות יאכלו׃
18 * הוי משכי עון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה׃
19 * האמרים יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבא עצת קדוש ישראל ונדעה׃
20 * הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר׃
21 * הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃
22 * הוי גברים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר׃
23 המצדיקים רשע בשחד וצדקת צדיק יסירו ממנו׃
24 * לכן כאכל קש לשון אש וחרך להבה יאכל כמקם שרשם כרקב יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו׃
25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליהם ויכם וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסחי בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃
26 * ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא׃
27 לא יגע ולא יכשל בו לא ינום ולא יישן ולא תפתח אזור מתניו ולא תנתק שרוך נעליו׃
28 אשר חציו שנונים וכל קשתותיו דרוכות סוסיו כחלמיש יחשבו כגלגל מרכבתיו׃
29 שאגתו כלביא יהמה כשחלים ויגהם ויאחז טרף וימלט ואין מציל׃
30 ויהמה עליו ביום ההוא כנהמת הים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך עבריו׃

ו 1 בשנת מות המלך עזיה ואראה את אדני יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃
2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפות שש כנפות לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃
3 * וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו׃

10 تصنعها. * انما بعد قليل لا يبقى
الذي يصنع اثما ولا يكون. وتطلب
مكانه فلا يكون. 11 * اما الودعاء
فيرثون الارض ويتلذذون في كثرة
السلام. 12 * الخاطئ يتفكر على
البار ويحرق عليه باسنانه. 13 * الرب
يضحك به لانه نظر ان يومه آت.
14 * الاشرار قد سلوا السيف وفوقوا
قسيهم ليصيدوا المسكين والبائس
ويذبحوا المستقيمي الطريق. 15 سيف
منهم يدخل في قلوبهم وقسيهم
تنكسر. 16 * خير للبار القليل
الذي للاشرار الكثيرين. 17 لان
سواعد الاشرار تنكسر والرب
يعضد الابرار. 18 الرب عالم
بايام الكاملين ونصيبهم الى الابد
يكون. 19 لا يخزون في زمان السوء
وفي ايام الجوع يشبعون. 20 لان
الاشرار يهلكون واعداء الرب
كبهاء المراعي فنوا. كالدخان
فنوا. 21 الشرير يستقرض ولا يوفي
والبار يتراءف ويعطي. 22 لان
المباركين له يرثون الارض والملعونين
منه يقطعون. 23 من الرب تثبت
خطوات الانسان وفي طريقه يسر.
24 اذا سقط لا ينطرح لان الرب
مسند يده. 25 فتى كنت وقد شخت
ولم ار بارا تخلى عنه او ولده
يلتمس خبزا. 26 كل اليوم يترأف
ويقرض ونسله للبركة. 27 حد عن
الشر واصنع الخير واسكن للدهر.
28 لان الرب يحب الحق ولا يخلي
اتقياءه. الى الدهر يحفظون واما
نسل الاشرار فيقطع. 29 الابرار
يرثون الارض ويسكنون عليها
للدهر. 30 فم البار يلهج بالحكمة
ولسانه يتكلم بالحق. 31 شريعة
الهه في قلبه لا تتزعزع خطواته.
32 الشرير يراقب البار ويطلب ان
يميته. 33 الرب لا يتركه في يده
ولا يدينه اذا حوكم. 34 انتظر
الرب واحفظ طريقه فيرفعك لترث
الارض. عند انقراض الاشرار
تنظر. 35 قد رأيت شريرا عاتيا
ومتمكنا كالارز النضير. 36 فعبرت
فاذا هو ليس بموجود والتمسته فلم
يوجد. 37 لاحظ الكامل وانظر
المستقيم فان العاقبة للرجل السلام.
38 واما الاثمة فيفنون جميعا.
انقراض الاشرار. 39 وخلاص
الابرار من الرب حصنهم في وقت
الضيق. 40 ويعينهم الرب وينجيهم
ويخلصهم من الاشرار ويخلصهم
لانهم توكلوا عليه.

37 لداود. لا تغر من الاشرار ولا
تحسد فاعلي الاثم. 2 لانهم مثل
العشب سريعا يقطعون ومثل الخضرة
الرطبة يذبلون. 3 توكل على الرب
واصنع الخير اسكن الارض وارع
الامانة. 4 وتلذذ بالرب فيعطيك
سؤل قلبك. 5 سلم للرب طريقك
وتوكل عليه وهو يجري. 6 ويخرج
مثل النور برك وحقك مثل الظهيرة.
7 انتظر الرب واصبر له ولا تغر من
الذي ينجح في طريقه من الانسان
الذي يعمل مكايد. 8 كف عن الغضب
واترك السخط لا تغر لفعل الشر.
9 لان فاعلي الشر يقطعون والذين
ينتظرون الرب هم يرثون الارض.
10 فبعد قليل لا يكون الشرير
وتتأمل مكانه فلا يكون. 11 واما
الودعاء فيرثون الارض ويتلذذون
في كثرة السلام. 12 الشرير يتفكر
على البار ويحرق عليه باسنانه.
13 السيد يضحك به لانه نظر ان يومه
آت. 14 الاشرار قد سلوا السيف
وفوقوا قسيهم ليصيدوا المسكين
والبائس ويذبحوا المستقيمي الطريق.
15 سيفهم يدخل في قلوبهم وقسيهم
تنكسر. 16 خير للبار القليل
الذي للاشرار الكثيرين. 17 لان
سواعد الاشرار تنكسر والرب
يعضد الابرار. 18 الرب عالم
بايام الكاملين ونصيبهم الى الابد
يكون. 19 لا يخزون في زمان السوء
وفي ايام الجوع يشبعون. 20 لان
الاشرار يهلكون واعداء الرب
كبهاء المراعي فنوا. كالدخان
فنوا. 21 الشرير يستقرض ولا يوفي
والبار يتراءف ويعطي. 22 لان
المباركين له يرثون الارض والملعونين
منه يقطعون. 23 من الرب تثبت
خطوات الانسان وفي طريقه يسر.
24 اذا سقط لا ينطرح لان الرب
مسند يده. 25 فتى كنت وقد شخت
ولم ار بارا تخلى عنه او ولده
يلتمس خبزا. 26 كل اليوم يترأف
ويقرض ونسله للبركة. 27 حد عن
الشر واصنع الخير واسكن للدهر.
28 لان الرب يحب الحق ولا يخلي
اتقياءه. الى الدهر يحفظون واما
نسل الاشرار فيقطع. 29 الابرار
يرثون الارض ويسكنون عليها
للدهر. 30 فم البار يلهج بالحكمة
ولسانه يتكلم بالحق. 31 شريعة
الهه في قلبه لا تتزعزع خطواته.
32 الشرير يراقب البار ويطلب ان
يميته. 33 الرب لا يتركه في يده
ولا يدينه اذا حوكم. 34 انتظر
الرب واحفظ طريقه فيرفعك لترث
الارض. عند انقراض الاشرار
تنظر. 35 قد رأيت شريرا عاتيا
ومتمكنا كالارز النضير. 36 فعبرت
فاذا هو ليس بموجود والتمسته فلم
يوجد. 37 لاحظ الكامل وانظر
المستقيم فان العاقبة للرجل السلام.
38 واما الاثمة فيفنون جميعا.
انقراض الاشرار. 39 وخلاص
الابرار من الرب حصنهم في وقت
الضيق. 40 ويعينهم الرب وينجيهم
ويخلصهم من الاشرار ويخلصهم
لانهم توكلوا عليه.

ولا تقل . انا بكر صغير : لان كل من يدعى
23 * كبيرا يلزمه ان يكون كبيرا . وكل من
يقول لاخيه يا جاهل يكون مستوجب
24 * نار جهنم . فان كل حكمة ارضية
وحسية وشيطانية . حيثما يكون حسد
وتحزب هناك تكون فوضى وكل امر
25 * رديء . واما الحكمة التي من فوق
فهي اولا طاهرة ثم مسالمة حليمة
مذعنة مملوة رحمة وثمارا صالحة
بلا ريا ولا رياء . والبر الذي يزرع
بسلام يصنع من الذين يصنعون السلام .

ٱلْمَزْمُور ٱلْعِشْرُون

لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. ١ ٱسْتَجَابَكَ ٱلرَّبُّ فِي يَوْمِ ٱلضِّيقِ. ٱسْمُ إِلٰهِ يَعْقُوبَ يُعَلِّيكَ. ٢ يُرْسِلُ عَوْنَكَ مِنَ ٱلْقُدْسِ، وَمِنْ صِهْيَوْنَ يَعْضُدُكَ. ٣ يَذْكُرُ كُلَّ تَقْدِمَاتِكَ، وَيَسْتَسْمِنُ مُحْرَقَاتِكَ. سِلَاهْ. ٤ يُعْطِيكَ حَسَبَ قَلْبِكَ، وَيُتَمِّمُ كُلَّ مَشُورَتِكَ. ٥ نَهْتِفُ بِخَلَاصِكَ، وَبِٱسْمِ إِلٰهِنَا نَرْفَعُ رَايَاتِنَا. يُكَمِّلُ ٱلرَّبُّ كُلَّ طِلْبَاتِكَ. ٦ ٱلْآنَ عَلِمْتُ أَنَّ ٱلرَّبَّ مُخَلِّصُ مَسِيحِهِ. يَسْتَجِيبُهُ مِنْ سَمَاءِ قُدْسِهِ بِجَبَرُوتِ خَلَاصِ يَمِينِهِ. ٧ هٰؤُلَاءِ بِٱلْمَرْكَبَاتِ وَهٰؤُلَاءِ بِٱلْخَيْلِ، وَأَمَّا نَحْنُ فَبِٱسْمِ ٱلرَّبِّ إِلٰهِنَا نَذْكُرُ. ٨ هُمْ جَثَوْا وَسَقَطُوا، وَأَمَّا نَحْنُ فَقُمْنَا وَٱنْتَصَبْنَا. ٩ يَا رَبُّ خَلِّصِ ٱلْمَلِكَ. يَسْتَجِيبُنَا فِي يَوْمِ دُعَائِنَا.

ישעיה נביאים • נביאים • ישעיה

28 *ומלכיה בנה ואחז בנו ויהוא בנו ויהוש׃
ע
ס
בנו׃ ס ויהוש בנו ויהוא בנו ואחז בנו ומלכיה
ויהוא ויהוש ואחז וחזקיה ומנשה ואמון ויאשיה
ויכניה ושלתיאל ושלתיאל וזרבבל ופדיה ואלנתן
ואבנר ויחזקאל ויחזקאל ומלכיאל ומלכיאל וצדוק
ושלם ושלם וחלקיה וחלקיה ועזריה ועזריה
ושריה ושריה ואחימעץ ואחימעץ ועזריה ועזריה
ויוחנן ויוחנן ועזריה ועזריה ואמריה ואמריה
ואחיטוב ואחיטוב ושלם ושלם וצדוק וצדוק
ושלם ושלם וחלקיה וחלקיה ועזריה ועזריה
ושריה ושריה ומרויות ומרויות וחזקיה וחזקיה
ומשלם ומשלם ומשיזבאל ומשיזבאל ויהוחנן
ויהוחנן ואלישיב ואלישיב ויהוידע ויהוידע
ויהויקים ויהויקים ויהושוע ויהושוע ויוצדק
ויוצדק ויהושוע ויהושוע ויהוצדק ויהוצדק
ויהושוע ויהושוע ויהוצדק ויהוצדק ויהושוע
ויהושוע ויהוצדק ויהוצדק ויהושוע ויהושוע
ויהוצדק ויהוצדק ויהושוע ויהושוע ויהוצדק
ויה

כבוד לשמך תן על חסדך ועל אמתך. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם. ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו אף אין יש רוחם בפיהם. כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בטח בהם. ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא. יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא. יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן. יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים. יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ. השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה. אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני. כי הטה אזנו לי ובימי אקרא. אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא. ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי. חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם. שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע. שובי נפשי למנוחיכי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים. האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב. מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי. כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא. נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו. אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי. לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא. נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלים הללויה.

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים. כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו. יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו. יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו. מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם. יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם. סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם. סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים. ימין יהוה עשה חיל. ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל. לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה. זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הושיעה נא. ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה. אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח. אלי אתה ואודך אלהי ארוממך. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה. אשרי נוצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו. אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. אתה צויתה פקודיך לשמר מאד. אחלי יכונו דרכי לשמר חקיך. אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך. אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך. את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד. במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך. בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך. ברוך אתה יהוה למדני חקיך. בשפתי ספרתי כל משפטי פיך. בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל הון. בפקודיך אשיחה ואביטה לארחותיך. בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך. גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. גר אנכי בארץ אל תסתר ממני את מצותיך. גרסה נפשי לתאבה את משפטיך בכל עת. גערת זדים ארורים השגים ממצותיך. גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי. גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך. גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי. דבקה לעפר נפשי חיני כדברך. דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך. דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך. דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב. הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני. הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים. הנה לפקודיך באמתך חיני. והי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך לעבדך. והי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. ואביטה בשונאי דבר כי בדברך יחלתי. ואל תגע מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי. ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד. והלכתי בחפשי כי פקודיך דרשתי. ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש. ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי. ושאתי כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך. זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני. זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי. זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם. זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך. זמירות היו לי חקיך בבית מגורי. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי. חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך. חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך. חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך. חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי. חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך. חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני. טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי. טוב אתה ומטיב למדני חקיך. טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך. טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך. טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף. יצרוני ידיך ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך. יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי. ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני. יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי. יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך. ישובו לי יראיך וידעו עדותיך. יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש. כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. כי הייתי כנאוד בקיטור חקיך לא שכחתי. כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט. כרוני לי שיחות אשר לא כתורתך. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך. כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך. לעולם יהוה דברך נצב בשמים. לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד. למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך. לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני. לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי. לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן. לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד. למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. למצותיך תחכמני כי לעולם היא לי. מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. מאויביך תחכמני כי לעולם היא לי. מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. מבינים אתבונן כי פקודיך נצרתי. מכל אורח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך. מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני. מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי. מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל אורח שקר. נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי. נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך. נצח אשית נפשי בכפי ותורתך לא שכחתי. נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה. נטיתי לבבי לעשות חקיך לעולם עקב. סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. סתרי וצנתי אתה למדברך יחלתי. סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי. סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי. סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד. סלית כל שוגים מחקיך כי תרמית שקרם. סגי כל רשעי ארץ לסיגים חשבתי לכן אהבתי עדותיך. סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי. עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי. ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים. עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני. עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך. עת לעשות ליהוה הפרו תורתך. על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. על כל פקודי כל ישרתי כל אורח שקר שנאתי. פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי. פתח דבריך יאיר מבין פתאים. פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך. צדק יהוה ישרים משפטיך באמונה עניתני. צויתה צדק עדותיך וצדק מאד. צרוף אמרתך מאד ועבדך אהבה. צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי. צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשעי. צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה. צעקתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה. צעקתיך הושיעני ואשמרה עדותיך. קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי. קדמו עיני אשמורות לשיח באמרתך. קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטיך חיני. קרבו רדפי זמה מתורתך הרחיקו. קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת. קדם ידעתי מעדותיך כי לעד יסדתם. ראה עניי והחלצני כי תורתך לא שכחתי. ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני. רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו. רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני. רבים רודפי ומצוקי מעדותיך לא נטיתי. ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני. ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך. רוזנים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. רב שלום לאהבי תורתך ואין למו מכשול. רציתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי. רצתה נפשי עדותיך ואוהבם מאד. שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול. שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי. שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד. שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך. תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני. תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני. תבענה שפתותי תהלה כי תלמדני חקיך. תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק. תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי. תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי. תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני. תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.

שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני. יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה. חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים. אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר. רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום. אני שלום ובדברי למו למלחמה.

שאתי עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יכה ירח בלילה. יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך. יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך. עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים. ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו. שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה. כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. שאלו שלום ירושלים ישלו אהביך. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך.

אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חנינו יהוה חנינו כי רב שבענו בוז. רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים.

לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזידונים. ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ.

הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב. ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם. כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו צדיקים בעולתם ידיהם. היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם. והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל.

שיר למעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה. הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים. שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו.

אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר. שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה. הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן. כחצים ביד גבור כן בני הנעורים. אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער.

אשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו. יגיע כפיך כי תאכל אשרי אתה וטוב לך. אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך. הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה. יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

רבת צרוני מנעורי יאמר נא ישראל. רבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם. יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים. יבשו וינסגו אחור כל שנאי ציון. יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא קוצר כפו וחצנו מעמר. ולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנוכם בשם יהוה.

ממעמקים קראתיך יהוה. אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד. כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי. נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו.

יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני. אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם.

זכר יהוה לדוד את כל ענותו. אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי. אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב. הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו. קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך. כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו. בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך. נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה. מפרי בטנך אשית לכסא עליך. אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם. גם בניהם עדי עד ישבו לכסא עליך. כי בחר יהוה בציון אותה. זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה. ציד אברך בורכה אביונה אשביע לחם. וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו. שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי. אויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו.

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו. כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם.

הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות. שאו ידכם קדש וברכו את יהוה. יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ.

הללויה הללו שם יהוה הללו עבדי יהוה. שעומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו. הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים. כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו. כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים. כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות. מעלה נשאים מקצות הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו. אשר הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה. שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו. אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים. לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען. ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו. יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר. כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם. עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו אף אין יש רוחם בפיהם. כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בטח בהם. בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה. בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה. ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו. הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו. לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו. לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו. לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו. לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו. את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו. את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו. למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו. ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו. ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו. לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו. והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו. ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו. למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו. למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו. ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו. לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו. ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו. ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו. נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו. שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו. ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו. נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. הודו לאל השמים כי לעולם חסדו.

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון. על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו. כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון. איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר. אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה. בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו. אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יאמרו נא גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר. ומן הארצות קבצם ממזרח וממערב ומצפון ומים. תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו. רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף. ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם. ויולכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב. ישבי חשך וצלמות אסירי עוני וברזל. כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו. ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר. ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם. יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע. אולת מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו. כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות. ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם. ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. וזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה. יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים. המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה. ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו. יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג. ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם. ידום סערה ותשתק ויחשו גליו. וישמחו כי יחשו ויבלם אל מחוז חפצם. יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם. וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו. ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה. ארץ פרי לשבת רעה בעבור יושבי בה. ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים. ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב. ויזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה. ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט. וימעטו ויעשו עצב רעה ויגון. שופך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך. וישגב אביון משוח ויעשו כצאן משפחות. יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה.

נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי. עורה נבל וכנור אעירה שחר. אודך בעמים אדני ואזמרך בלאומים. כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך. רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך. למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני. אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד. לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי. מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי. מי יובלני עד צור מי נחני עד אדום. הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו. הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם. באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו.

למנצח על השמינית מזמור לדוד. הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם. שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו. יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות. אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו. משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו. אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים. אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם. סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם.

עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר פניך ממני. עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי. הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות. פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך. אשירה ליהוה כי גמל עלי.

אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עושה טוב. יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים. הכל סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד. הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו. שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק. עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו. מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל.

יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך. הולך תמים ופעל צדק ודובר אמת בלבבו. לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו. נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד. נשבע להרע ולא ימר. כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח. עושה אלה לא ימוט לעולם.

שמרני אל כי חסיתי בך. אמרתי ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך. לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם. ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא שמותם על שפתי. יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי. חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי. אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי. שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט. לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצחים.

שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל בשפתי מרמה. מלפניך משפטי עיניך תחזינה מישרים. בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי. לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פרצים. תמך אשרי במעגלותיך בל נמעדו פעמי. אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך שמעה אמרתי. הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך. שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני. פני רשעים הדפוני סגרו חלבמו פיהם דברו בגאוה. אשרי עתה סבבונני עיניהם ישיתו לנטות בארץ. דמיונו כאריה יכסף וכשחל ישב במסתרים. קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך. ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים. ומצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרתם לעולליהם. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך.

אהבך יהוה חזקי. יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי. אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי. מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע. אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני. חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות. בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע. וישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו. ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו. עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו. ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו. ויעל על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח. וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים. מנגה נגדו עברו עבותיו ברד וגחלי אש. ויהוה ברעם בשמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש. וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם. ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך. ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים. יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני. יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי. ויוצא למרחב אותי יחלצני כי חפץ בי. יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי. כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי. כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני. ואהי תמים לו ואשתמרה מעוני. וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו. עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם. עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל. כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל. כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי. כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור. האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו. כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו. האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי. משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני. מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי. ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני ענותך. תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי. ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם. אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי. ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי. ואויבי נתת לי עורף ומשנאי אצמיתם. יועקו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם. ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם. תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני. לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי. בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם. חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישעי. האל הנותן נקמות לי ויורד עמים תחתי. ומפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני. על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה. מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם.

למנצח מזמור לדוד. השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע. יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת. אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם. בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם. לשמש שם אהל בהם והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח. ממקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו. תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי. פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים. יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו. הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני. גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

למנצח מזמור לדוד. יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב. ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך. יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה. יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך. עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו. אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר. המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד. יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו.

למנצח מזמור לדוד. יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד. תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה. כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו פז. חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד. גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו. כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך. כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט. תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך. תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו ותאכלמו אש. פרימו מן הארץ תאבד וזרעם מבני אדם. כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו. כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פני

76 ◦ ת ◦ ת ◦ ת

ואזכיר שמך יהוה בלילה ושמרתי תורתך׃
56 זאת היתה־לי כי־פקודיך נצרתי׃
57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חלית פניך בכל־לבי חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

◦ ט ◦

65 טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה וטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב־לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף׃

◦ י ◦

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
78 יבשו זדים כי־שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי־לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

◦ כ ◦

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי־היה כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו־לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

◦ ל ◦

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאדה׃

◦ מ ◦

97 מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי כי־אתה הורתני׃
103 מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח שקר׃

◦ נ ◦

105 נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
107 נעניתי עד־מאד יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

◦ ס ◦

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 סתרי וסוכי אתה לדברך יחלתי׃
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך וחיני ואל־תבישני משברי׃
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם׃
119 סגים כל־רשעי־ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

◦ ע ◦

121 עשיתי משפט וצדקה בל־תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם־עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 עבדך־אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 על־כן אהבתי מצותך מזהב ומפז׃
128 על־כל־פקודי כל־ישרתי כל־ארח שקר שנאתי׃

◦ פ ◦

129 פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 פי־פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה־אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי כוננ באמרתך ואל־תשלט־בי כל־און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך׃
136 פלגי־מים ירדה עיני על לא־שמרו תורתך׃

◦ צ ◦

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 צעיר־אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי׃
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

◦ ק ◦

145 קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 קרוב־אתה יהוה וכל־מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

◦ ר ◦

153 ראה־עניי וחלצני כי־תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את־ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך׃

◦ ש ◦

161 שרים רדפוני חנם וממאמרתך פחד לבי׃
162 שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם אהבה מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך׃

◦ ת ◦

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק׃
173 תהי־ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאותי ישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרני׃
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

שיר למעלות אל־יהוה בצר־לי קראתי ויענני׃
יהוה הצילה נפשי משפת־שקר מלשון רמיה׃
מה־יתן לך ומה־יסיף לך לשון רמיה׃
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃
אוי־לי כי־גרתי משך שכנתי עם־אהלי קדר׃
רבת שכנה־לה נפשי עם שונא שלום׃
אני־שלום ובדברי למו מלחמה׃

שיר למעלות אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי׃
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
אל־יתן למוט רגלך אל־ינום שמרך׃
הנה לא־ינום ולא יישן שומר ישראל׃
יהוה שמרך יהוה צלך על־יד ימינך׃
יומם השמש לא־יכה וירח בלילה׃
יהוה ישמרך מכל־רע ישמר את־נפשך׃
יהוה ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם׃

שיר למעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
ירושלם הבנויה כעיר שחברה־לה יחדו׃
שם עלו שבטים שבטי־יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
כי־שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
שאלו שלום ירושלם ישלו אהביך׃
יהי־שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך׃
למען בית־יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

שיר למעלות אליך נשאתי את־עיני הישבי בשמים׃
הנה כעיני עבדים אל־יד אדוניהם כעיני שפחה אל־יד גברתה כן עינינו אל־יהוה אלהינו עד שיחננו׃
חננו יהוה חננו כי־רב שבענו בוז׃
רבת שבעה־לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

לולי יהוה שהיה לנו יאמר־נא ישראל׃
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃
אזי המים שטפונו נחלה עבר על־נפשנו׃
אזי עבר על־נפשנו המים הזידים׃
ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

שיר למעלות הבטחים ביהוה כהר־ציון לא ימוט לעולם ישב׃
ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד־עולם׃
כי לא־ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא־ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃
והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את־פעלי האון שלום על־ישראל׃

שיר למעלות בשוב יהוה את־שיבת ציון היינו כחלמים׃
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם־אלה׃
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
שובה יהוה את־שבותנו כאפיקים בנגב׃
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃
הלוך ילך ובכה נשא משך־הזרע בא־יבא ברנה נשא אלמתיו׃

שיר למעלות לשלמה אם־יהוה לא־יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם־יהוה לא־ישמר־עיר שוא שקד שומר׃
שוא לכם מאשכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא׃
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃
אשרי הגבר אשר מלא את־אשפתו מהם לא־יבושו כי־ידברו את־אויבים בשער׃

שיר למעלות אשרי כל־ירא יהוה ההולך בדרכיו׃
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃
הנה כי־כן יברך גבר ירא יהוה׃
יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל־ימי חייך׃
וראה בנים לבניך שלום על־ישראל׃

שיר למעלות רבת צרפני מנעורי יאמר־נא ישראל׃
רבת צרפני מנעורי גם לא־יכלו לי׃
על־גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃
יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃
יבשו וישבו אחור כל־שנאי ציון׃
יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר׃
ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה׃

שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה׃
אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃
אם־עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃
כי־עמך הסליחה למען תורא׃
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר׃
יחל ישראל אל־יהוה כי עם־יהוה החסד והרבה עמו פדות׃
והוא יפדה את־ישראל מכל עונותיו׃

יהוה לא־גבה לבבי ולא־רמו עיני ולא־הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃
אם־לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי׃
יחל ישראל אל־יהוה מעתה ועד־עולם׃

שיר למעלות זכר־יהוה לדוד את כל־ענותו׃
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃
אם־אבא באהל ביתי אם־אעלה על־ערש יצועי׃
אם־אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה׃
עד־אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃
הנה־שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי־יער׃
נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃
כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃
בעבור דוד עבדך אל־תשב פני משיחך׃
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא־לך׃
אם־ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי־עד ישבו לכסא־לך׃
כי־בחר יהוה בציון אותה אוה למושב לו׃
זאת מנוחתי עדי־עד פה אשב כי אותיה׃
צידה אברך בארה לחמיה אשביע׃
כהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃
אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃

הנה מה־טוב ומה־נעים שבת אחים גם־יחד׃
כשמן הטוב על־הראש יורד על־הזקן זקן אהרן שיורד על־פי מדותיו׃
כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי־שם צוה יהוה את־הברכה חיים עד־העולם׃

הנה ברכו את־יהוה כל־עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות׃
שאו ידכם קדש וברכו את־יהוה׃
יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

הללויה הללו את־שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
העמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃
הללויה כי־טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃
כי יעקב בחר־לו יה לישראל לסגלתו׃
כי אני ידעתי כי־גדול יהוה ואדנינו מכל־אלהים׃
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל־תהמות׃
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃
אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד־בהמה׃
שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל־עבדיו׃
אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃
יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃
כי־ידין יהוה עמו ועל־עבדיו יתנחם׃
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
פה־להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃
אזנים להם ולא יאזינו אף אין־יש רוח בפיהם׃
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃
בית ישראל ברכו את־יהוה בית אהרן ברכו את־יהוה׃
בית הלוי ברכו את־יהוה יראי יהוה ברכו את־יהוה׃
ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
לרקע הארץ על־המים כי לעולם חסדו׃
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
את־השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
לגזר ים־סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
ונער פרעה וחילו בים־סוף כי לעולם חסדו׃
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
נתן לחם לכל־בשר כי לעולם חסדו׃
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

על־נהרות בבל שם ישבנו גם־בכינו בזכרנו את־ציון׃
על־ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃
כי שם שאלונו שובינו דברי־שיר ותולנו שמחה שירו־לנו משיר ציון׃
איך נשיר את־שיר־יהוה על אדמת נכר׃
אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃
תדבק לשוני לחכי אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על ראש שמחתי׃
זכר־יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה׃
בת־בבל השדודה אשרי שישלם לך את־גמולך שגמלת לנו׃
אשרי שיאחז ונפץ את־עלליך אל־הסלע׃

לדוד אודך בכל־לבב נגד אלהים אזמרך׃
אשתחוה אל־היכל קדשך ואודה את־שמך על־חסדך ועל־אמתך כי־הגדלת על כל־שמך אמרתך׃
ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז׃
יודוך יהוה כל־מלכי־ארץ כי שמעו אמרי־פיך׃
וישירו בדרכי יהוה כי־גדול כבוד יהוה׃
כי־רם יהוה ושפל יראה ורם ממרחק יידע׃
אם־אלך בקרב צרה תחיני על אף־אויבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃
יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל־תרף׃

למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע׃
אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃
ארחי ורבעי זרית וכל־דרכי הסכנתה׃
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃
פלאי דעת ממני נשגבה לא־אוכל לה׃
אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃
אם־אסק שמים שם אתה אם־אציעה שאול הנך׃
אשא כנפי־שחר אשכנה באחרית ים׃
גם־שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃
ואמר אך־חשך ישופני ולילה אור בעדני׃
גם־חשך לא־יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
כי־אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃
לא־נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃
גלמי ראו עיניך ועל־ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם׃
ולי מה־יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃
אספרם מחול ירבון עודי עם־אתך׃
אם־תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃
אשר אמרי למרמה נשוא לשוא עריך׃
הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃
תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃
חקרני אלוה ודע לבבי בחנני ודע שרעפי׃
וראה אם־דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

למנצח מזמור לדוד׃
יהוה חלצני מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃
אשר חשבו רעות בלב כל־יום יגורו מלחמות׃
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה׃
שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃
טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת ליד מעגל מוקשים שתו־לי סלה׃
אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃
יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃
אל־תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל־תפק ירומו סלה׃
ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו׃
ישפך עליהם גחלים במפלות יפלם באשים בל־יקומו׃
איש־לשון בל־יכון רע איש־חמס יצודנו למדחפות׃
ידעתי כי־יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים׃
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את־פניך׃

מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה־לי האזינה לקולי בקראי לך׃
תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃
שמה יהוה שמרה לפי נצר על־דלתות שפתי׃
אל־תט לבי לדבר־רע להתעולל עללות באנשי־און ולא־אכל בלקחיהם׃
יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל־ינא ראשי כי־עוד תפלתי ברעותיהם׃
נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו׃
כפלח נבקע־ארץ פזרו עצמותינו לפי שאול׃
כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל־תערר נפשי׃
שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי־און׃
יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד־אשר אעבר׃

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃
קולי אל־יהוה אזעק קולי אל־יהוה אתחנן׃
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח־זו אהלך טמנו פח לי׃
הבט־ימין וראה ואין־לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃
הקשיבה אל־רנתי כי־דלותי מאד הצילני מרדפי כי־אמצו ממני׃
הוציאה ממסגר נפשי להודות את־שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

מזמור לדוד יהוה שמעה תפלתי האזינה אל־תחנוני באמונתך ענני בצדקתך׃
ואל־תבא במשפט את־עבדך כי לא־יצדק לפניך כל־חי׃
כי־רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃
ותתעטף עלי רוחי בתוכי יתמם לבבי׃
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל־פעלך במעשה ידיך אשוחח׃
פרשתי כפי אליך נפשי כארץ־עיף לך סלה׃
מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל־תסתר פניך ממני ואמשלה יורדי בור׃
השמיעני בבקר חסדך כי־בך בטחתי הודיעני דרך־זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃
הצילני מאויבי יהוה אליך כסתי׃
למדני לעשות רצונך כי־אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃
ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל־צררי נפשי כי אני עבדך׃

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דבר עמים תחתי׃
יהוה מה־אדם ותדעהו בן־אנוש ותחשבהו׃
אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃
יהוה הט־שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃
הבריק ברק ותפיצם שלחיך ותהמם׃
שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני־נכר׃
אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימין־שקר׃
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר־לך׃
הנתן למלכים תשועה דוד עבדו הצילה מחרב רעה׃
ופצני והצילני מיד בני־נכר אשר פיהם דבר־שוא וימינם ימין־שקר׃
אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם זוית מחטבות תבנית היכל׃
מזנינו מלאים מפיקים מזן אל־זן צאננו מאלפות מרבבות בחוצותינו׃
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאה ואין צוחה ברחובותינו׃
אשרי העם שככה־לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃
בכל־יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׃
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃
זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו׃
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול־חסד׃
טוב־יהוה לכל ורחמיו על כל־מעשיו׃
יודוך יהוה כל־מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃
מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודר׃
סומך יהוה לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים׃
עיני כל־אליך ישברו ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו׃
פותח את־ידך ומשביע לכל־חי רצון׃
צדיק יהוה בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו׃
קרוב יהוה לכל־קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם׃
שומר יהוה את־כל־אוהביו ואת כל־הרשעים ישמיד׃
תהלת יהוה ידבר־פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד׃

הללויה הללי נפשי את־יהוה׃
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
אל־תבטחו בנדיבים בבן־אדם שאין לו תשועה׃
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃
אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על־יהוה אלהיו׃
עשה שמים וארץ את־הים ואת כל־אשר בם השמר אמת לעולם׃
עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃
יהוה שמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

כי־טוב זמרה אלהינו כי־נעים נאוה תהלה׃
בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס׃
הרפא לשברי־לב ומחבש לעצבותם׃
מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃
גדול אדנינו ורב־כח לתבונתו אין מספר׃
מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי־ארץ׃
עננו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃
המכסה שמים לארץ המכין להרים חציר׃
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃
לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה׃
רצה יהוה את־יראיו את המיחלים לחסדו׃
שבחי ירושלם את־יהוה הללי אלהיך ציון׃
כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך׃
השם־גבולך שלום חלב חטים ישביעך׃
השלח אמרתו ארץ עד־מהרה ירוץ דברו׃
הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃
משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד׃
ישלח דברו וימסם ינשב רוחו יזלו מים׃
מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃
לא עשה כן לכל־גוי ומשפטים בל־ידעום הללויה׃

הללויה הללו את־יהוה מן־השמים הללוהו במרומים׃
הללוהו כל־מלאכיו הללוהו כל־צבאיו׃
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃
יהללו את־שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃
ויעמידם לעד לעולם חק־נתן ולא יעבור׃
הללו את־יהוה מן־הארץ תנינים וכל־תהומות׃
אש וברד שלג וקטר רוח סערה עשה דברו׃
ההרים וכל־גבעות עץ פרי וכל־ארזים׃
החיה וכל־בהמה רמש וצפור כנף׃
מלכי־ארץ וכל־לאמים שרים וכל־שפטי ארץ׃
בחורים וגם־בתולות זקנים עם־נערים׃
יהללו את־שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על־ארץ ושמים׃
וירם קרן לעמו תהלה לכל־חסידיו לבני ישראל עם־קרבו הללויה׃

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים׃
ישמח ישראל בעשיו בני־ציון יגילו במלכם׃
יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו־לו׃
כי־רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה׃
יעלזו חסידים בכבוד ירננו על־משכבותם׃
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃
לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל׃
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל־חסידיו הללויה׃

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו׃
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃
הללוהו בתף ומחול הללוהו בנגינות ועוגב׃
הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי תרועה׃
כל הנשמה תהלל יה הללויה׃

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃
כי־הוא על־ימים יסדה ועל־נהרות יכוננה׃
מי־יעלה בהר־יהוה ומי־יקום במקום קדשו׃
נקי כפים ובר־לבב אשר לא־נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃
אלהי בך בטחתי אל־אבושה אל־יעלזו אויבי לי׃
גם כל־קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריק׃
דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃
הדריכני באמתך ולמדני כי־אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל־היום׃
זכר־רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הם׃
חטאות נעורי ופשעי אל־תזכר כחסדך זכר־לי אתה למען טובך יהוה׃
טוב וישר יהוה על־כן יורה חטאים בדרך׃
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃
כל־ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃
למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃
מי־זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש־ארץ׃
סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם׃
עיני תמיד אל־יהוה כי־הוא יוציא מרשת רגלי׃
פנה־אלי וחנני כי־יחיד ועני אני׃
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃
ראה עניי ועמלי וסלח לכל־חטאותי׃
ראה אויבי כי־רבו ושנאת חמס שנאוני׃
שמרה נפשי והצילני אל־אבוש כי־חסיתי בך׃
תם וישר יצרוני כי קויתיך׃
פדה אלהים את־ישראל מכל צרותיו׃

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃
בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃
לא ישבתי עם־מתי שוא ועם־נסתרים לא אבוא׃
שנאתי קהל מרעים ועם־רשעים לא אשב׃
ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את־מזבחך יהוה׃
לשמע בקול תודה ולספר כל־נפלאותיך׃
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃
אל־תאסף עם־חטאים נפשי ועם־אנשי דמים חייי׃
אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃
אני בתמי אלך פדני וחנני׃
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז־חיי ממי אפחד׃
בקרב עלי מרעים לאכל את־בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃
אם־תחנה עלי מחנה לא־יירא לבי אם־תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל־ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני׃
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃
שמע־יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃
לך אמר לבי בקשו פני את־פניך יהוה אבקש׃
אל־תסתר פניך ממני אל־תט באף עבדך עזרתי אל־תטשני ואל־תעזבני אלהי ישעי׃
כי־אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃
אל־תתנני בנפש צרי כי קמו־בי עדי־שקר ויפח חמס׃
לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃
קו

لا زاهز وعوصوم وهو
اذا. وأل حاذا وهتنه يكز.
هو: يعجو سلا وحكد
وأل ◦ حوصنوا هنا اه وحنا
حنه يكو ◦ ألا ◦ ألا
وهو: هلا وكد حه حنه
وأل حنتا وحنت جيو. وحز
سنه كحكذا. وأل ألا
وأحاوا وحوصنوا ◦

ربه ٢٧٨١ سعا. واحوا ◦ ٣٥ ◦

8 * حوصنوا احنوه ز
هو: اعوم وتحنه ألا زا
احز: اعوم وهو حنوزوا:
وحنه ز ألا ننا ألا.
9 * حوصنوا هو ٦٥٦ا جاذا
هو ألا وحنوحنوا. وز
وحكحو حنا ٦٥٦ا وحنه
وححتحا حنه حز انعنه
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
10 وحكحنا. * عنحا هو اسز
وحنوا ٦٥٦ا وحنه حنا
وحنه. وحز انعوا وحنه
وحنوا وحنه. وحز انعوا
11 * حوصنوا هنا اه وحنا
هو: يعجو سلا ٦٥٦كد
وأل حاذا وهتنه يكز.
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
12 سز حز نوا ٦٥٦ا. * وحز
ألا حوصنوا حنحنوا: ٦٥٦كو هنتا
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
13 * حوصنوا عنو٥ وكسز
وحنه. وحز ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
14 سز حز نوا ٦٥٦ا. * ٦٥٦كسز
وحنه: عسوسز وحكسز
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
15 * وأل ٦٥٦كسز وحنه وحز
سز حز نوا ٦٥٦ا. * ٦٥٦كسز
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
16 * وحز سز ٦٥٦ا: ٦٥٦كو هنتا
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
17 * حوصنوا ٦٥٦كسز
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز
18 حز حز نوا ٦٥٦ا. * ٦٥٦كسز
وحنه ٦٥٦ا حنا ٦٥٦ا وحز

ולקוחו. מלת לו מיותרת כמו שכתוב
למעלה: לו יהיה השדה. *ובשנת 19
היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאת
אשר האחוזה לו. ולא יוכל למכרו 20
לאחר. *וכל ערכך לא יעלה בשנים
ממספר השנים אשר יעבדו לו. כי 21
כשני שכירים יהיה עמו: לא ירדה
בעיניך לעבדו בפרך ויראת מאלהיך.
*ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת 22
היובל. *כי לי בני ישראל עבדים 23
עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים: אני יהוה אלהיכם. *לא 24
תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא
תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו
בארצכם להשתחות עליה כי אני
יהוה אלהיכם. את שבתתי תשמרו 25
ומקדשי תיראו אני יהוה. *אם 26
בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם. ונתתי גשמיכם 27
בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ
השדה יתן פריו. והשיג לכם דיש 28
את בצור וצור ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם.
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין 29
מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם. ורדפתם 30
את איביכם ונפלו לפניכם לחרב.
וחמשה מכם ירדפו מאה ומאה 31
מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם
לפניכם לחרב. ופניתי אליכם 32
והפריתי אתכם והרביתי אתכם
והקימותי את בריתי אתכם. ואכלתם 33
ישן נושן ומפני חדש תוציאו
ישן. ונתתי משכני בתוככם ולא
תגעל נפשי אתכם. והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם
תהיו לי לעם. אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם עבדים ואשבר מטות
עלכם והולכתי אתכם קוממיות.

פרשת בהר סיני ד פסוקים ל

ויקרא כה ד ויקרא כה

ויאמר יהוה אל משה בהר סיני 1
לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת 2
אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה.
שש שנים תזרע שדך ושש שנים 3
תזמר כרמך ואספת את תבואתה.
ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה 4
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר. את ספיח קצירך 5
לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לארץ. והיתה שבת 6
הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך.
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל. *וספרת לך 7
שבע שבתת שנים שבע שנים שבע
פעמים והיו לך ימי שבע שבתת
השנים תשע ארבעים שנה. והעברת 8
שופר תרועה בחדש השביעי בעשור
לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם. וקדשתם את שנת 9
החמשים שנה וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה יובל היא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל
משפחתו תשובו. יובל שנת החמשים 10
שנה היא לא תזרעו ולא תקצרו את
ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה. כי
יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה. בשנת היובל 11
הזאת תשובו איש אל אחזתו.
וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה 12
מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו.
במספר שנים אחר היובל תקנה 13
מאת עמיתך במספר שני תבואת
ימכר לך. לפי רב השנים תרבה 14
מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט
מקנתו כי מספר תבואות הוא מוכר
לך. ולא תונו איש את עמיתו 15
ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם.
ועשיתם את חקתי ואת משפטי 16
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח. ונתנה הארץ פריה 17
ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה.
ואם תאמרו מה נאכל בשנה 18
השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את
תבואתנו. וצויתי את ברכתי לכם 19
בשנה הששית ועשת את התבואה
לשלש השנים. וזרעתם את השנה 20
השמינית ואכלתם מן התבואה ישן
עד שנה התשיעית עד בוא תבואתו
תאכלו ישן. והארץ לא תמכר 21
לצמתת כי לי הארץ כי גרים
ותושבים אתם עמדי. *ובכל ארץ 22
אחזתכם גאלה תתנו לארץ. כי 23
ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו
הקרב אליו וגאל את מכר אחיו.
ואיש כי לא יהיה לו וגאל ידו 24
והשיגה מספיק לפדותו. וחשב את 25
שנות ממכרו והשיב את העדף לאיש
אשר מכר לו ושב לאחזתו. ואם לא 26
מצאה ידו די לו והיה מכרו ביד
הקונה אתו עד שנת היובל ויצא
ביובל ושב לאחזתו. *ואיש כי 27
ימכר בתי מושב עיר אחזתו יגאל
עד שנת היובל גאלתו יגאל. ואם 28
לא מלאו ידו די להשיב לו והיה
מכרו בבית העיר הנמכר בו ביובל
יצא והשב לאחזתו. *ובתי חצרים 29
אשר אין להם חומה סביב על שדה
הארץ נגאל יהיה עד יצא ביובל
יצאו. ובתי הערי נעמיו אשר אין 30
להם חומה סביב על שדה הארץ
נגאל יהיה עד יצא ביובל יצאו.
והבתים אשר בחצרות הערי אשר 31
אין להם חומה סביב על שדה הארץ
נגאל יהיה עד יצא ביובל יצאו.
ובתי ערי הלוים בתי ערי אחזתם 32
גאלת עולם יהיה ללוים. *וגאלת 33
אשר יגאל מן הלוים ויצא בבית
מכר ובעיר אחזתו ביובל כי בתי
ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני
ישראל. ושדה מגרש עריהם לא 34
ימכר כי אחזת עולם הוא להם.

23 וַיְהִי. *וַיִּרְצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה. וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר. וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ. וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו. וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם. וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים. וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב. וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב. וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה.

כו

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה. וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ. גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ. וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ. עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי. וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר. וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא. וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ. וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם. וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת. וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה. וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד. וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים. וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד. וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם. וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו. וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ. וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה. וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ. וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע. וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי. וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר. וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם. וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֶךָ וּבֵינֵינוּ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ. אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה. וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ. וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם. וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם. וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

כז

1 וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיָן עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי. וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. וְעַתָּה שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִי צָיִד. וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת. וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא. וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר. הָבִיאָה לִי צַיִד וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֶכְךָ לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי. וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ. לֵךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב. וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ. וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר. הָבִיאָה לִי צַיִד וַעֲשֵׂה־

39 * ועשיתי להם לב אחד ודרך אחת ליראה אותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם אחריהם׃ 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיב אותם ואת יראתי אתן בלבם לבלתי סור מעמדי׃ 41 וששתי עליהם להיטיב אותם ונטעתים באמונה בכל לבי ובכל נפשי׃ 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי על העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אני מביא עליהם את כל הטובה הגדולה אשר אני דבר עליהם׃ 43 ונקנו השדות בארץ הזאת אשר אתם אמרים חרבה היא מאין אדם ובהמה נתונה ביד הכשדים׃ 44 שדות בכסף יקנו וכתב בספר וחתום ועדים בארץ בנימין ובסביבות ירושלם ובערי יהודה בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה׃

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיה שנית בהיותו עוד כלוא בחצר המטרה לאמר׃ 2 כה אמר יהוה עשה פעל יהוה יוצר להכין אותו יהוה שמו׃ 3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצורות לא ידעתם׃ 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל המצודות ואל החרב׃ 5 בא להלחם עם הכשדים ולמלא אתם פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי את פני מן העיר הזאת על כל רעתם׃ 6 הנני מעלה לה ארוכה ומרפא ורפאתים והגליתי להם שלום ואמת׃ 7 ושבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובניתים כבראשונה׃ 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל עונותם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃ 9 והיתה לי לשם לששון לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטוב אשר אני עשה אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה וכל השלום אשר אני עשה לה׃ 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרבה היא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה וברחבות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה׃ 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב כי לעולם חסדו מביאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשונה אמר יהוה׃ 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה הזה חרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימין ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד תעברנה צאן על ידי מונה אמר יהוה׃ 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקימתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ואל בית יהודה׃ 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ׃ 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח וזה אשר יקראו לה יהוה צדקנו׃ 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל׃ 18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש ממני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים׃ 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיה לאמר׃ 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי את היום ואת בריתי את הלילה ולבלתי היות יום ולילה בעתם׃ 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי אתי׃ 22 כאשר לא ימנה צבא השמים ולא ימדד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי אתי׃ 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיה לאמר׃ 24 הלא ראית מה הדבר הזה אשר דברו הגוים לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה זנחם ויניאצם׃ 25 כי כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי׃ 26 גם את זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים על זרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב את שבותם ורחמתים׃

34 הדבר אשר היה אל ירמיה מאת יהוה בבוא נבוכדנאצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות הארץ ממשלתו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר׃ 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לך ודברת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש׃ 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפוש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו אל פיהו ידבר ואל בבל תבוא׃ 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב׃ 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו אותך והוי אדון יספדו אותך כי אני הדברתי דבר נאם יהוה׃ 6 וידבר ירמיה הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם׃ 7 וצבא מלך בבל נלחם על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנשארות על לכיש ועל עזקה כי הנה נשארו ערי יהודה בצורות׃ 8 הדבר אשר היה אל ירמיה מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור׃ 9 לשלח איש עבדו ואיש אמתו העברי והחפשי לבלתי עבד בהם איש ביהודי אחיו׃ 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש עבדו ואיש אמתו לבלתי עבד בהם עוד וישמעו וישלחו׃ 11 וישבו אחרי כן ויהשיבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשום לעבדים ולשפחות׃ 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה מאת יהוה לאמר׃ 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר׃ 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם׃ 15 ותשבו אתם היום ותעשו הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו׃ 16 ותשובו ותחללו את שמי ותשיבו איש את עבדו ואיש את אמתו אשר שלחתם לנפשם לחפשיהם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות׃ 17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קורא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ואל המגפה ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ׃ 18 ונתתי את האנשים העברים את אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו׃ 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסריסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל׃ 20 ונתתים ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם׃ 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפוה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יושב׃

35 הדבר אשר היה אל ירמיה מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ 2 לך אל בית הרכבים ודברת אתם והבאת אתם בית יהוה אל אחד הלשכות והשקית אתם יין׃ 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים׃ 4 ואביא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים מעל לשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף׃ 5 ואתנה לפני בני בית הרכבים קסתות מלאות יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין׃ 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין עד עולם אתם ובניכם׃ 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי כל ימיכם באהלים תשבו למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים עליה׃ 8 וישמע קול יונדב בן רכב אבינו בכל אשר צוה עלינו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו ובנינו ובנותינו׃ 9 ולבלתי בנות בתים למושבתינו ולא יהיה לנו כרם ושדה וזרע׃ 10 וישבנו באהלים וישמענו ועשינו ככל אשר צוה עלינו יונדב אבינו׃ 11 ויהי בעלות נבוכדנאצר מלך בבל על הארץ ונאמר לבואו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם וישבו בירושלם׃ 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה לאמר׃ 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לך ואמרת אל איש יהודה ואל יושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמוע אל דברי נאם יהוה׃ 14 נאמרי יונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את צו אבותם ואני דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי׃ 15 ושלחתי אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבתם על האדמה אשר נתתי לכם ולאבותיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי׃ 16 כי הקימו בני יונדב בן רכב את צו אבותם אשר צוה אותם ולעם הזה לא היתה לי שמעה׃ 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא על יהודה ועל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם כי דברתי אליהם ולא שמעו וקראתי להם ולא ענו׃ 18 ואל בית הרכבים אמר ירמיה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם את צו יונדב אבותיכם וישמרו את כל מצותיו ויעשו ככל אשר צוה אתכם׃ 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים׃

36 ויהי בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר׃ 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה׃ 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אני חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃ 4 ויקרא ירמיה את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיה את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר׃ 5 ויצו ירמיה את ברוך לאמר אנכי עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׃ 6 ובאת אתה וקראת מן המגלת אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בבית יהוה ביום הצום וגם באזני כל יהודה הבאים מערי יהודה תקראם׃ 7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה ושבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה על העם הזה׃ 8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיה הנביא לקרא בספר את דברי יהוה בבית יהוה׃ 9 ויהי בשנת החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשיעי קרא צום לפני יהוה לכל העם בירושלם ולכל הבא מערי יהודה אל ירושלם׃ 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיה מן הספר בבית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הסופר בחצר העליונה בפתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם׃ 11 וישמע מיכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מן הספר׃ 12 וירד אל בית המלך אל הלשכה והנה שם כל השרים יושב שר אלישמע הסופר ודלית בן שמעיה ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניה וכל השרים׃ 13 ויגד מיכיהו להם את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם׃ 14 וישלחו כל השרים אל יהודי בן נתניה בן שלמיה בן כושי אל ברוך לאמר את המגלת אשר קראת באזני העם קח בידך ולך ויקח ברוך בן נריה את המגלת בידו ויבא אליהם׃ 15 ויאמרו אליו שב נא וקרא באזנינו ויקרא ברוך באזניהם׃ 16 ויהי כשמעם את כל הדברים ויפחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך נגד נגיד לכל הדברים האלה׃ 17 ויאמרו אל ברוך הגד לנו נא איך כתבת מפיו את כל הדברים האלה׃ 18 ויאמר אליהם ברוך מפיו הוא יקרא אלי את כל הדברים האלה ואנכי כתבתי בדיו על הספר׃ 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיה ואל ידע איש איפה אתם׃ 20 ויבאו אל המלך החצרה והמגלת הפקידו בלשכת אלישמע הסופר ויגידו באזני המלך את כל הדברים׃ 21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלת וילקחה מלשכת אלישמע הסופר ויקרא יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים על המלך׃ 22 והמלך יושב בבית החרף בירח התשיעי והאח בוער לפניו׃ 23 ויהי כקרא יהודי שלשה דפים או ארבעה יקרענה בתער הסופר והשלך על האש אשר על האח עד תם כל המגלת על האש אשר על האח׃ 24 ולא פחדו ולא קרעו בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה׃ 25 וגם אלנתן ודלית וגמריהו אל המלך פגעו לבלתי שרף את המגלת ולא שמע אליהם׃ 26 ויצו המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריה את עזראל בן עזריהו ואת שלמיה בן עבדאל לתפש את ברוך הסופר ואת ירמיה הנביא ויסתרם יהוה׃ 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שרף המלך את המגלת והדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיה לאמר׃ 28 קח לך עוד מגלת אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלת הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה׃ 29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת המגלת הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בוא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׃ 30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה מושלכת לחרב ביום לקור ולשרב׃ 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלם ועל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו׃ 32 ויקח ירמיה מגלת אחרת ויתן אל ברוך בן נריה הסופר ויכתב עליה מפי ירמיה את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוספו עליהם דברים רבים כהמה׃

37 וימלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדנאצר מלך בבל בארץ יהודה׃ 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיה הנביא׃ 3 וישלח צדקיהו מלך יהודה את יהוכל בן שלמיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן אל ירמיה הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו׃ 4 וירמיה בא ויוצא בתוך העם ולא נתנו אתו בבית הכלא׃ 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו השמעים את שמעתם ויעל כשדים הנצרים על ירושלם׃ 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיה הנביא לאמר׃ 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתי לדרוש אתי הנה חיל פרעה הצבא לכם יוצא לארצו מצרים׃ 8 ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדוה ושרפוה באש׃ 9 כה אמר יהוה אל תאמרו לאמר הלוך ילכו הכשדים מעלינו כי לא ילכו׃ 10 כי אם הכיתם את כל חיל הכשדים הנלחמים אתכם ונשארו בהם אנשים מדקרים איש באהלו וקמו ושרפו העיר הזאת באש׃ 11 ויהי בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה׃ 12 ויצא ירמיה מירושלם ללכת ארצה בנימין להתחלק משם בתוך העם׃ 13 ויהי בהיותו בשער בנימין ושם פקיד ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיה הנביא לאמר אל הכשדים אתה נופל׃ 14 ויאמר ירמיה שקר אני נופל אל הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה את ירמיה ויביאהו אל השרים׃ 15 ויקצפו השרים על ירמיה ויכוהו ויתנו אתו בבית הכלא בית יהונתן הסופר כי אתו עשו לבית הסהר׃ 16 כי בא ירמיה אל בית הבור ואל החדרים וישב שם ירמיה ימים׃ 17 וישלח צדקיהו המלך ויקחהו ויישאל אתו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיה יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן׃ 18 ויאמר ירמיה אל צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אתי בבית הכלא׃ 19 ואיה נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבוא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת׃ 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפלתי נא לפניך ואל תשיבני אל בית יהונתן הסופר ולא אמות שם׃ 21 ויצו צדקיהו המלך ויפקדו את ירמיה בחצר המטרה ויתנו לו חלת לחם יום יום מן רחוב הלחמים עד תם כל הלחם מן העיר ויעמד ירמיה בחצר המטרה׃

38 וישמע שפטיהו בן מתן ואת גדליהו בן פשחור ואת יוכל בן שלמיה ואת פשחור בן מלכיה את הדברים אשר דבר ירמיה אל כל העם לאמר׃ 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא אל הכשדים יחיה והיתה נפשו לו לשלל וחיה׃ 3 כה אמר יהוה הנתון תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה׃ 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא האיש הזה כי על כן הוא מרפה את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם בדברו אליהם כדברים האלה כי האיש הזה אינו דרש שלום לעם הזה כי אם לרעה׃ 5 ויאמר צדקיהו המלך הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול דבר אתכם דבר׃ 6 ויקחו את ירמיה וישליכו אתו אל בור מלכיה בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיה בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיה בטיט׃ 7 וישמע עבד מלך עבד מלך הכושי סריס אשר בבית המלך כי נתנו את ירמיה בבור והמלך ישב בשער בנימין׃ 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר׃ 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיה הנביא אשר השליכו אל הבור ומת ברעב במקום אשר הלחם אין כי אין עוד לחם בעיר׃ 10 ויצו המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים ועלית את ירמיה הנביא מן הבור בטרם ימות׃ 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך תחת האוצר ויקח משם בלאים וקרעים ישנים ויורד אתם אל ירמיה אל הבור׃ 12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיה שים נא בלאים וקרעים ישנים תחת בית בתי אצלי ועל המבושים ועשה כן ירמיה׃ 13 וימשכו את ירמיה בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיה בחצר המטרה׃ 14 וישלח צדקיהו המלך ויקח את ירמיה הנביא אליו אל השלשית אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיה אשאל אתך דבר אל תכחד ממני דבר׃ 15 ויאמר ירמיה אל צדקיהו כי הגד אגיד לך הלוא המת תמיתני ואם יעצתיך לא תשמע אלי׃ 16 וישבע המלך צדקיהו בסתר אל ירמיה לאמר חי יהוה אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה המבקשים את נפשך׃ 17 ויאמר ירמיה אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצוא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחית אתה וביתך׃ 18 ואם אינך יוצא אל שרי מלך בבל והעיר הזאת תנתן ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃ 19 ויאמר צדקיהו המלך אל ירמיה אני דאג את היהודים הנפלים אל הכשדים פן יתנוני בידם והתעללו בי׃ 20 ויאמר ירמיה לא יתנו שמע נא בקול יהוה אשר אני דבר אליך וייטב לך וחיתה נפשך׃ 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה׃ 22 והנה כל הנשים הנשארות בבית מלך יהודה מובלות אל שרי מלך בבל והנשים האלה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלומך טבעו בבוץ רגליך נסוגו אחור׃ 23 ואת כל נשיך ובניך מובלות אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש והעיר הזאת תשרף באש׃ 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיה איש אל יודע את הדברים האלה ולא תמות׃ 25 ואם השרים ישמעו כי דברתי עמך ובאו אליך ואמרו אליך הגד נא לנו את אשר דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך וגם את אשר דבר אלינו המלך׃ 26 ואמרת אליהם תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני אל בית יונתן למות שם׃ 27 ויבאו כל השרים אל ירמיה וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך וישתקו ממנו כי לא נשמע הדבר׃ 28 וישב ירמיה בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם׃

39 בשנת התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויצרו עליה׃ 2 בשנת עשתי עשרה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הובקעה העיר׃ 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמגר נבו סרסכים רב סריס נרגל שראצר רב מג וכל יתר שרי מלך בבל׃ 4 ויהי כראותם אותם ויברח צדקיהו ואנשי המלחמה ויצאו לילה מן העיר בדרך גן המלך בשער בין החומתים ויצא דרך הערבה׃ 5 וירדפו חיל הכשדים אחריהם וישיגו את צדקיהו בערבות יריחו ויתפשהו ויעלהו אל נבוכדנאצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים׃ 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלתה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל׃ 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים להוליכו בבלה׃ 8 ואת בית המלך ואת בתי העם שרפו הכשדים באש ואת חומת ירושלם נתצו׃ 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזרדן רב טבחים בבלה׃ 10 ומדלת העם אשר אין להם מאומה השאיר נבוזרדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ושדות בעת ההיא׃ 11 ונבוכדנאצר מלך בבל צוה את ירמיה ביד נבוזרדן רב טבחים לאמר׃ 12 קחהו ועיניך שים עליו ורע לו אל תעש כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו׃ 13 וישלח נבוזרדן רב טבחים ונבשזבן רב סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רבי מלך בבל׃ 14 וישלחו ויקחו את ירמיה מחצר המטרה ויתנהו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוציאו אל הבית וישב בתוך העם׃ 15 ואל ירמיה היה דבר יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר׃ 16 לך ואמרת אל עבד מלך הכושי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא את דברי על העיר הזאת לרעה ולא לטוב והיו לפניך ביום ההוא׃ 17 והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם׃ 18 כי מלט אמלטך ובנפל לא תפול בחרב והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה׃

40 הדבר אשר היה אל ירמיה מאת יהוה אחרי שלח אתו נבוזרדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור בזקים בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה׃ 2 ויקח רב טבחים את ירמיה ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה׃ 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה׃ 4 ועתה הנה התירתיך היום מעל ידיך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבלה בוא ואשים עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבלה חדל הנה כל הארץ לפניך אל הטוב והישר בעיניך ללכת שם לכה׃ 5 ועודנו לא ישוב ושובה אל גדליהו בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה וישב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לכה ויתן לו רב טבחים אורחה ומשאת ויילכהו׃ 6 ויבא ירמיה אל גדליהו בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ׃ 7 וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ ויפקד אליו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה׃ 8 ויבאו אל גדליהו המצפתה וישמעאל בן נתניה ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחומת ובני עופי הנטופתי ויזניה בן המעכתי המה ואנשיהם׃ 9 וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבד את הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃ 10 ואני הנני יושב במצפתה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושימו בכליכם וישבו בעריכם אשר תפשתם׃ 11 וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות בשמע כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן׃ 12 וישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד׃ 13 ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה׃ 14 ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכותך נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם׃ 15 ויוחנן בן קרח דבר אל גדליהו במצפתה בסתר לאמר אלכה נא והכיתי את ישמעאל בן נתניה ואין איש יודע למה יכך נפשך ונפצו כל היהודים הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה׃ 16 ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר בישמעאל׃

41 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחד במצפה׃ 2 ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ׃ 3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם אנשי המלחמה הכה ישמעאל׃ 4 והיה ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע׃ 5 ואנשים באו משכם משלו ומשמרון שמונים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה׃ 6 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפתה הלוך הלך ובכה ויהי כפגשו אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם׃ 7 ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה וגויתם אשר הכה בגלל גדליהו הטיל ישמעאל בתוך הבור הוא והאנשים אשר היו אתו׃ 8 ועשרה אנשים נמצאו בתוך ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושעורים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם׃ 9 והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל נבלת האנשים אשר הכה בגלל גדליהו הוא אשר עשה אסא המלך מפני בעשא מלך ישראל מלאו ישמעאל בן נתניה חללים׃ 10 ואת כל שאר העם אשר במצפה שבה ישמעאל בן נתניה את בנות המלך וכל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזרדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם שבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון׃ 11 וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה׃ 12 ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו על מים רבים אשר בגבעון׃ 13 ויהי כראות כל העם אשר את יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו וישמחו׃ 14 וסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישובו וילכו אל יוחנן בן קרח׃ 15 וישמעאל בן נתניה נמלט מפני יוחנן בשמנה אנשים ויבא אל בני עמון׃ 16 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחרי הכותו את גדליהו בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסריסים אשר השיב מגבעון׃ 17 וילכו וישבו בגרות כמהם אשר על דרך בית לחם ללכת לבוא מצרים׃ 18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ׃

42 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה ועד העם למקטן ועד גדול׃ 2 ויאמרו אל ירמיה הנביא תפלתנא נא לפניך ושאל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מרבים כאשר עיניך רואות אתנו׃ 3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה׃ 4 ויאמר אליהם ירמיה הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד אליכם לא אמנע דבר מכם׃ 5 והמה אמרו אל ירמיה יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהינו אתנו כן נעשה׃ 6 אם טוב ואם רע אל קול יהוה אלהינו אשר אנחנו שלחים אליו אתך נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו׃ 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיה׃ 8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ואל כל העם למקטן ועד גדול׃ 9 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אותי אליו להפיל תחנתכם לפניו׃ 10 אם שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרוס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם׃ 11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו מפניו נאם יהוה כי אתכם אני להושיעכם ולהציל אתכם מידו׃ 12 ונתתי לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם על אדמתכם׃ 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם׃ 14 לאמר כי לא נבוא ארץ מצרים אשר לא נראה מלחמה ושופר קול לחם לא נרעב ושם נשב׃ 15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשימו פניכם לבוא מצרים ובאתם לגור שם׃ 16 והיה החרב אשר אתם יראים ממנה תדבק אחריכם שם במצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו יקוע אחריכם שם במצרים ושם תמתו׃ 17 והיו כל האנשים אשר שמו פניהם לבוא מצרים לגור שם ימתו בחרב ברעב ובדבר ואין להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם׃ 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתכה אפי וחמתי על יושבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם כי באתם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולחרפה ולקללה ואת המקום הזה לא תראו עוד׃ 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים דעו ידוע תדעו כי העדתי בכם היום׃ 20 כי הרעתם בנפשותיכם אתם שלחתם אותי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו׃ 21 והגדתי לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם׃ 22 ועת

14 * כפו ואיש אשר יאכל קדש בשגגה וחמשתו יסף עליו ונתן לכהן את־הקדש׃
15 ולא יחללו את־קדשי בני־ישראל את־אשר ירימו ליהוה׃ * ושאו
16 אותם עון אשמה באכלם את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ ◦
17 ויהי דבר־יהוה אל־משה לאמר׃ * דבר אל־אהרן ואל־בניו
18 ואל־כל־בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃ * לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים׃
19 * ואשר בו־מום כל דבר רע לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם׃
20 * ואיש איש מבית ישראל ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבן לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר יקריבו ליהוה בעלתו׃
21 לרצון יהיה תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים׃ כל־מום לא יהיה־בו׃ * ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה להפליא נדר או־לנדבה בבקר או־בצאן תמים יהיה לרצון כל־מום לא יהיה־בו׃
22 * עורים שברים וחרוץ ויבלת או־יבלות יבלת לא תתנו אלה ליהוה ואשה לא־תתנו מהם על־המזבח ליהוה׃
23 * ושור ושה קרום וקלוט עשית אתו לנדבה וזבח לא יעלה לרצון׃
24 * ואשך כתוש ומעך וכרות ונתק לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃
25 * ומיד בן־נכר לא תקריבו את־לחם אלהיכם מכל־אלה כי־מושחתם בהם מום כל־מום בהם לא ירצו לכם׃ ◦
26 ויהי דבר־יהוה אל־משה לאמר׃ * שור או־כבש או־עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה׃
27 * ושור או־שה אתו ואתה לא תשחטו ביום אחד׃

ישראל ויהודה ◦ מ ◦ ועל כל הגוים

1 * הדבר אשר היה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתוב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים על הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה על ישראל ועל יהודה: 5 * כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: 6 שאלו נא וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון: 7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק וזרים לא יעבדו בו עוד: 9 * ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: 10 * ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 11 כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך שם אך לא אעשה כלה אתך ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך: 12 * כי כה אמר יהוה אנוש שברך נחלה מכתך: 13 אין דן דין פתורך למרפא תעלות אין: 14 כל מאהביך שכחוך לא ידרשוך כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזר על רב עונך עצמו חטאתיך:

15 מה תזעק על שברך אנוש מכאובך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי לך אלה: 16 לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם ישבו ושאסיך לשסה יהיו וכל בזזיך אתן לבז: 17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: 18 כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה ואדנים כמשפטו יעמדו: 19 ויצא מהם תודה וקול מצחקים והרביתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצעירו: 20 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו: 21 והיה אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי זה ערב לבו לגשת אלי נאם יהוה: 22 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש רשעים תחיל: 24 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלך להרגיעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: 4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך וצאת במחול משחקים: 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נוטעים וחללו: 6 כי יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: 8 הנני מביאם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח בהרה יולדת יחד קהל גדול ישובו הנה: 9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא: 10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנהו ושמרו כרעה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: 12 ובאו ורנו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוספו לדאבה עוד: 13 אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: 14 ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבע נאם יהוה:

468 ◆ ٢٤ ◆ ٣٠ ◆ ٢٤ ◆ ٣٠ ◆ ٢٤ ◆ ٣٠

לְךָ֣ כִּ֭י עֵינַ֣יִם עִוְרוּ֑ לְמַ֥עַן
דַּבְּרָ֖תֶךָ בְּחֻקֶּֽיךָ׃ * גֵּ֣ר אָ֭נֹכִי
בָּאָ֑רֶץ אַל־תַּסְתֵּ֖ר מִמֶּ֣נִּי
מִצְוֹתֶֽיךָ׃ * גָּרְסָ֣ה נַפְשִׁ֣י
לְתַאֲבָ֣ה אֶל־מִשְׁפָּטֶ֖יךָ בְּכָל־
עֵֽת׃ * גָּעַ֣רְתָּ זֵדִ֣ים אֲרוּרִ֑ים
הַשֹּׁגִ֖ים מִמִּצְוֹתֶֽיךָ׃ * גַּל־
מֵעָלַ֣י חֶרְפָּ֣ה וָבֽוּז֑ כִּ֖י
עֵדְוֹתֶ֣יךָ נָצָֽרְתִּי׃ * גַּם־יָשְׁב֣וּ
שָׂרִ֣ים בִּ֭י נִדְבָּ֑רוּ עַבְדְּךָ֖
יָשִׂ֣יחַ בְּחֻקֶּֽיךָ׃ * גַּם־עֵדְוֹתֶ֣יךָ
שַׁעֲשֻׁעָ֑י אַנְשֵׁ֖י עֲצָתִֽי׃ * דָּ֭בְקָה
לֶעָפָ֣ר נַפְשִׁ֑י חַיֵּ֖נִי כִּדְבָרֶֽךָ׃
* דְּרָכַ֣י סִפַּ֑רְתִּי וַתַּ֥עֲנֵ֑נִי
לַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ * דֶּ֣רֶךְ
פִּקּוּדֶ֣יךָ הֲבִינֵ֑נִי וְאָשִׂ֖יחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶֽיךָ׃ * דָּלְפָ֣ה נַפְשִׁ֣י
מִתּוּגָ֑ה קַיְּמֵ֖נִי כִּדְבָרֶֽךָ׃ * דֶּ֣רֶךְ
שֶׁ֭קֶר הָסֵ֣ר מִמֶּ֑נִּי וְתוֹרָתְךָ֥
חָנֵּֽנִי׃ * דֶּ֣רֶךְ אֱ֭מוּנָה בָּחָ֑רְתִּי
מִשְׁפָּטֶ֥יךָ שִׁוִּֽיתִי׃ * דָּבַ֣קְתִּי
בְעֵדְוֹתֶ֑יךָ יְ֝הוָ֗ה אַל־תְּבִישֵֽׁנִי׃
* דֶּ֣רֶךְ מִצְוֹתֶ֣יךָ אָר֑וּץ כִּֽי־
תַרְחִ֖יב לִבִּֽי׃

הֹ֤ורֵנִי יְ֭הוָה דֶּ֣רֶךְ חֻקֶּ֑יךָ
וְאֶצְּרֶ֖נָּה עֵ֣קֶב׃ * הֲבִינֵ֣נִי
עַל־תֹּורָתֶ֑ךָ וְאֶשְׁמְרֶ֖הָ בְּכָל־
לֵֽב׃ * הַדְרִיכֵ֣נִי בִּנְתִ֣יב
מִצְוֹתֶ֑יךָ כִּֽי־בֹ֖ו חָפָֽצְתִּי׃ * הַט־
לִבִּ֣י אֶל־עֵדְוֹתֶ֑יךָ וְאַל־אֶל־
בָּֽצַע׃ * הַעֲבֵ֣ר עֵינַ֣י מֵרְא֑וֹת
בִּדְרָכֶ֥ךָ חַיֵּֽנִי׃ * הָקֵ֣ם לְעַבְדְּךָ֣
אִמְרָתֶ֑ךָ אֲשֶׁ֖ר לְיִרְאָתֶֽךָ׃ * הַעֲבֵ֣ר
חֶרְפָּתִ֣י אֲשֶׁר־יָגֹ֑רְתִּי כִּ֖י
מִשְׁפָּטֶ֣יךָ טֹובִֽים׃ * הִנֵּ֣ה תָ֭אַבְתִּי
לְפִקֻּדֶ֑יךָ בְּצִדְקָתְךָ֖ חַיֵּֽנִי׃

וְיָבֹ֣אוּנִי חֲסָדֶ֣ךָ יְ֭הוָה
תְּשׁוּעָתְךָ֥ כְאִמְרָתֶֽךָ׃ * וְאֶֽעֱנֶ֣ה
חֹ֭רְפִּי דָּבָ֑ר כִּֽי־בָטַ֖חְתִּי
בִּדְבָרֶֽךָ׃ * וְאַל־תַּצֵּ֣ל מִפִּ֣י דְבַר־
אֱמֶ֑ת עַד־מְאֹ֖ד לְמִשְׁפָּטְךָ֣
יִחָֽלְתִּי׃ * וְאֶשְׁמְרָ֣ה תֹורָתְךָ֑
תָּמִ֖יד לְעֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ * וְאֶתְהַלְּכָ֣ה
בָ֭רְחָבָה כִּֽי־פִקֻּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃
* וְאֲדַבְּרָ֣ה בְעֵדְוֹתֶ֑יךָ נֶ֝גֶד
מְלָכִ֗ים וְלֹ֣א אֵבֹֽושׁ׃ * וְאֶשְׁתַּעַ֣שַׁע
בְּמִצְוֹתֶ֑יךָ אֲשֶׁ֖ר אָהָֽבְתִּי׃ * וְאֶשָּׂ֣א
כַפַּ֑י אֶל־מִצְוֹתֶ֖יךָ אֲשֶׁ֣ר אָהָ֑בְתִּי
וְאָשִׂ֖יחָה בְּחֻקֶּֽיךָ׃

זְכֹר־דָּבָ֥ר לְעַבְדֶּ֑ךָ עַל־אֲ֝שֶׁ֗ר
יִחַלְתָּֽנִי׃ * זֹ֤את נֶחָמָתִ֨י ׀ בְּעָנְיִ֗י
כִּ֤י אִמְרָתְךָ֥ חִיָּתְנִֽי׃ * זֵדִ֥ים הֱלִיצֻ֗נִי
עַד־מְאֹ֑ד מִתֹּורָתְךָ֥ לֹ֝֗א נָטִֽיתִי׃
* זָכַ֣רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֣יךָ מֵעֹולָ֑ם
יְ֝הוָ֗ה וָאֶתְנֶחָֽמָה׃ * זַלְעָפָ֣ה אֲחָזַ֣תְנִי
מֵרְשָׁעִ֑ים עֹזְבֵ֖י תֹּורָתֶֽךָ׃ * זְמִרֹ֣ות
הָיוּ־לִ֭י חֻקֶּ֑יךָ בְּבֵ֖ית
מְגוּרָֽי׃ * זָכַ֣רְתִּי בַלַּ֣יְלָה שִׁמְךָ֑
יְ֝הוָ֗ה וָאֶשְׁמֹֽרָה׃ * זֹ֣את הָ֭יְתָה
לִּ֑י כִּֽי־פִקֻּדֶ֖יךָ נָצָֽרְתִּי׃

חֶלְקִ֣י יְ֭הוָה אָמַ֣רְתִּי לִשְׁמֹ֖ר
דְּבָרֶֽיךָ׃ * חִלִּ֣יתִי פָנֶ֣יךָ בְכָל־
לֵ֑ב חָנֵּ֖נִי כְּאִמְרָתֶֽךָ׃ * חִשַּׁ֣בְתִּי
דְרָכָ֑י וָאָשִׁ֖יבָה רַגְלַ֣י
אֶל־עֵדְוֹתֶֽיךָ׃ * חַשְׁתִּ֣י וְלֹ֣א
הִתְמַהְמָ֑הְתִּי לִשְׁמֹ֖ר מִצְוֹתֶֽיךָ׃
* חֶבְלֵ֣י רְשָׁעִ֣ים עִוְּד֑וּנִי
תֹּורָתְךָ֥ לֹ֝֗א שָׁכָֽחְתִּי׃ * חֲצֹ֣ות
לַ֭יְלָה אָק֣וּם לְהֹודֹ֑ות עַל־
מִשְׁפְּטֵ֖י צִדְקֶֽךָ׃ * חָבֵ֣ר אָנִ֣י לְכָל־
אֲשֶׁר־יְרֵאוּכָ֑ וּלְשֹׁמְרֵ֖י
פִּקּוּדֶֽיךָ׃ * חַסְדְּךָ֣ יְ֭הוָה מָלְאָ֣ה
הָאָ֑רֶץ חֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃

טֹ֤וב עָשִׂ֨יתָ ׀ עִם־עַבְדְּךָ֗
יְ֭הוָה כִּדְבָרֶֽךָ׃ * טוּב־טַ֣עַם
וָדַ֑עַת לְמִצְוֹתֶ֖יךָ הֶאֱמָֽנְתִּי׃ * טֶ֣רֶם
אֶעֱנֶ֑ה אֲנִ֥י שֹׁגֵ֑ג וְעַתָּ֖ה
אִמְרָתְךָ֣ שָׁמָֽרְתִּי׃ * טֹוב־אַ֣תָּה
וּמֵטִ֑יב לַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ * טָפְל֣וּ
עָלַ֣י שֶׁ֑קֶר אֲנִ֗י בְּכָל־לֵ֥ב
אֶצֹּ֥ר פִּקּוּדֶֽיךָ׃ * טָפַ֣שׁ כַּ֭חֵלֶב
לִבָּ֑ם אֲנִ֖י תֹּורָתְךָ֣ שִׁעֲשָֽׁעְתִּי׃
* טֹוב־לִ֣י כִּֽי־עֻנֵּ֑יתָ לְמַ֖עַן
אֶלְמַ֣ד חֻקֶּֽיךָ׃ * טֹוב־לִ֣י תֹורַת־
פִּ֑יךָ מֵאַלְפֵ֖י זָהָ֣ב וָכָֽסֶף׃

יָדֶ֣יךָ עָ֭שׂוּנִי וַיְכֹנְנ֑וּנִי
הֲבִינֵ֥נִי וְאֶלְמְדָ֖ה מִצְוֹתֶֽיךָ׃ * יְרֵאֶ֣יךָ
יִרְא֑וּנִי וְיִשְׂמָ֖חוּ כִּֽי־לִדְבָרְךָ֣
יִחָֽלְתִּי׃ * יָדַ֣עְתִּי יְ֭הוָה כִּי־צֶ֣דֶק
מִשְׁפָּטֶ֑יךָ וֶאֱמוּנָ֖ה עִנִּיתָֽנִי׃ * יְהִ֣י־נָ
חַסְדְּךָ֣ לְנַחֲמֻנִ֑י כְּאִמְרָתְךָ֖
לְעַבְדֶּֽךָ׃ * יְבֹא֣וּנִי רַחֲמֶ֣יךָ וְאֶחְיֶ֑ה
כִּֽי־תֹורָתְךָ֖ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ * יֵבֹ֣שׁוּ
זֵדִ֑ים כִּ֤י שֶׁ֥קֶר עִוְּתוּנִ֗י
אֲנִ֤י ׀ אָשִׂ֬יחַ בְּפִקּוּדֶֽיךָ׃ * יָשׁ֣וּבוּ
לִ֭י יְרֵאֶ֑יךָ וְיֹדְעֵ֖י עֵדְוֹתֶֽיךָ׃ * יְהִי־
לִבִּ֣י תָמִ֣ים בְּחֻקֶּ֑יךָ לְ֝מַ֗עַן
לֹ֣א אֵבֹֽושׁ׃

כָּלְתָ֣ה לִ֭תְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁ֑י
לִדְבָרְךָ֖ יִחָֽלְתִּי׃ * כָּלוּ֣ עֵינַ֣י
לְאִמְרָתֶ֑ךָ לֵ֝אמֹ֗ר מָתַ֥י
תְּנַחֲמֵֽנִי׃ * כִּ֤י הָיִ֨יתִי ׀ כְּנֹ֬אד
בְּקִיטֹ֗ר חֻקֶּ֥יךָ לֹ֝֗א שָׁכָֽחְתִּי׃
* כַּמָּ֣ה יְמֵי־עַבְדֶּ֑ךָ מָתַ֤י
תַּ֭עֲשֶׂה בְּרֹדְפַ֣י מִשְׁפָּֽט׃ * כָּ֭רוּ
לִ֣י זֵדִ֑ים שִׂיחַ֖ אֲשֶׁ֣ר לֹא־כְתֹורָתֶֽךָ׃
* כָּל־מִצְוֹתֶ֣יךָ אֱמוּנָ֑ה שֶׁ֥קֶר
רְ֝דָפ֗וּנִי עָזְרֵֽנִי׃ * כִּמְעַט־כִּ֣לּוּנִי
בָאָ֑רֶץ וַאֲנִ֖י לֹא־עָזַ֣בְתִּי
פִקּוּדֶֽיךָ׃ * כְּ֭חַסְדְּךָ חַיֵּ֑נִי וְאֶשְׁמְרָ֖ה
עֵדוּת֣ פִּיךָֽ׃

לְעֹולָ֥ם יְ֝הוָ֗ה דְּבָרְךָ֥ נִצָּ֑ב
בַּשָּׁמָֽיִם׃ * לְדֹ֣ר וָדֹ֑ר אֱמוּנָתֶ֗ךָ
כֹּ֭נַנְתָּ אֶ֣רֶץ וַתַּעֲמֹֽד׃ * לְ֭מִשְׁפָּטֶיךָ
עָמְד֣וּ הַיֹּ֑ום כִּ֖י הַכֹּ֣ל עֲבָדֶֽיךָ׃
* לֹ֤ולֵי ׀ תֹּורָתְךָ֬ שַׁעֲשֻׁעָ֗י אָ֥ז
אָבַ֥דְתִּי בְעָנְיִֽי׃ * לְעֹולָ֥ם לֹא־
אֶשְׁכַּ֑ח פִּקֻּדֶ֖יךָ כִּ֣י בָ֣ם חִיִּיתָֽנִי׃
* לְךָ֣ אֲנִ֣י הֹושִׁיעֵ֑נִי כִּ֖י
פִקֻּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃ * לִ֭י קִוּ֣וּ רְשָׁעִ֑ים
לְאַבְּדֵ֖נִי עֵדְוֹתֶ֣יךָ אֶתְבֹּונָֽן׃ * לְכָל־
תִּכְלָ֣ה רָאִ֑יתִי רְחָבָ֖ה מִצְוָתְךָ֣
מְאֹֽד׃

מָ֭ה אָהַ֣בְתִּי תֹורָתֶ֑ךָ כָּל־
הַיֹּ֖ום הִ֣יא שִׂיחָתִֽי׃ * מֵאֹיְבַ֣י
תְּחַכְּמֵ֑נִי מִצְוָתְךָ֖ כִּֽי־לְעֹולָ֣ם
הִ֣יא לִֽי׃ * מִכָּל־מְלַמְּדַ֣י
הִשְׂכַּלְתִּ֑י כִּ֖י עֵדְוֹתֶ֣יךָ שִׂיחָ֣ה לִֽי׃
* מִזְּקֵנִ֣ים אֶתְבֹּונָ֑ן כִּ֖י
פִקֻּדֶ֣יךָ נָצָֽרְתִּי׃ * מִכָּל־אֹ֣רַח רָ֭ע
כָּלִ֑אתִי לְמַ֖עַן אֶשְׁמֹ֣ר דְּבָרֶֽךָ׃ * מִ֭
מִשְׁפָּטֶ֣יךָ לֹ֑א סָרְתִּ֗י כִּֽי־אַתָּ֥ה
הֹורֵ֥תָנִי׃ * מַה־נִּמְלְצ֣וּ לְחִכִּ֑י
מֵ֝דְּבַ֗שׁ לְפִֽי׃ * מִפִּקֻּדֶ֣יךָ אֶתְבֹּונָ֑ן
עַל־כֵּ֥ן שָׂנֵ֥אתִי כָל־אֹ֝֗רַח שָֽׁקֶר׃

נֵ֣ר לְרַגְלִ֣י דְבָרֶ֑ךָ וְ֝אֹ֗ור
לִנְתִיבָתִֽי׃ * נִשְׁבַּ֣עְתִּי וָאֲקַיֵּ֑מָה
לִשְׁמֹ֖ר מִשְׁפְּטֵ֣י צִדְקֶֽךָ׃ * נַעֲנֵ֣יתִי
עַד־מְאֹ֑ד יְ֝הוָ֗ה חַיֵּ֥נִי כִדְבָרֶֽךָ׃
* נִדְבֹ֣ות פִּ֭י רְצֵ֣ה נָ֑א יְ֝הוָ֗ה
וּמִשְׁפָּטֶ֥יךָ לַמְּדֵֽנִי׃ * נַפְשִׁ֣י
בְכַפִּ֑י תָּ֝מִ֗יד וְתֹורָתְךָ֥ לֹ֝֗א שָׁכָֽחְתִּי׃
* נָתְנ֣וּ רְשָׁעִ֣ים פַּ֑ח וּ֝מִפִּקֻּדֶ֗יךָ
לֹ֣א תָעִֽיתִי׃ * נָחַ֣לְתִּי עֵדְוֹתֶ֣יךָ
לְעֹולָ֑ם כִּֽי־שְׂ֝שֹׂ֗ון לִבִּ֥י הֵֽמָּה׃
* נָטִ֣יתִי לִבִּ֣י לַעֲשֹׂ֣ות חֻקֶּ֑יךָ
לְעֹולָ֖ם עֵ֣קֶב׃

סֵעֲפִ֣ים שָׂנֵ֑אתִי וְ֝תֹורָתְךָ֗
אָהָֽבְתִּי׃ * סִתְרִ֣י וּמָגִנִּ֑י אָ֝תָּ֗ה
לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּי׃ * סוּרוּ־מִ֭מֶּנִּי
מְרֵעִ֑ים וְאֶצְּרָ֖ה מִצְוֹ֣ת אֱלֹהָֽי׃ * סָמְכֵ֣נִי
כְאִמְרָתְךָ֣ וְאֶחְיֶ֑ה וְאַל־תְּבִישֵׁ֖נִי
מִשִּׂבְרִֽי׃ * סְעָדֵ֣נִי וְאִוָּשֵׁ֑עָה
וְאֶשְׁעָ֖ה בְּחֻקֶּ֣יךָ תָמִֽיד׃ * סָלִ֣יתָ
כָּל־שֹׁגִ֣ים מֵחֻקֶּ֑יךָ כִּֽי־שֶׁ֖קֶר
תַּרְמִיתָֽם׃ * סִגִים֮ הִשְׁבַּ֪תָּ כָל־
רִשְׁעֵ֫י־אָ֥רֶץ לָכֵ֥ן אָהַ֥בְתִּי
עֵדְוֹתֶֽיךָ׃ * סָמַ֣ר מִפַּחְדְּךָ֣ בְשָׂרִ֑י
וּ֝מִמִּשְׁפָּטֶ֗יךָ יָרֵֽאתִי׃

עָשִׂ֣יתִי מִשְׁפָּ֣ט וָצֶ֑דֶק בַּל־
תַּנִּיחֵ֥נִי לְעֹשְׁקָֽי׃ * עֲרֹ֣ב עַבְדְּךָ֣
לְטֹ֑וב אַל־יַעַשְׁקֻ֖נִי זֵדִֽים׃ * עֵינַ֣י
כָּלְת֣וּ לִ֭תְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַ֥ת
צִדְקֶֽךָ׃ * עֲשֵׂ֣ה עִם־עַבְדְּךָ֣
כְחַסְדֶּ֑ךָ וְחֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃ * עַבְדְּךָ֣
אָ֑נִי הֲבִינֵ֥נִי וְאֵדְעָ֖ה עֵדְוֹתֶֽיךָ׃
* עֵ֣ת לַעֲשֹׂ֣ות לַ֑יהוָה הֵפֵ֖רוּ
תֹורָתֶֽךָ׃ * עַל־כֵּ֤ן ׀ אָהַ֬בְתִּי
מִצְוֹתֶ֗יךָ מִזָּ֥הָב וּמִפָּֽז׃ * עַל־כֵּ֤ן
כֹּ֭ל פִּקּוּדֵ֣י כֹ֑ל יִשָּׁ֝ר֗וּ כָּל־
אֹ֣רַח שֶׁ֣קֶר שָׂנֵֽאתִי׃

פְּלָאֹ֣ות עֵדְוֹתֶ֑יךָ עַל־כֵּ֖ן
נְצָרָתַ֣תַּם נַפְשִֽׁי׃ * פֵּתַ֣ח דְּבָרֶ֣יךָ
יָאִ֑יר מֵבִ֖ין פְּתָיִֽים׃ * פִּ֣יתִי
פָעַ֑רְתִּי כִּ֖י לְמִצְוֹתֶ֣יךָ יָאָֽבְתִּי׃
* פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחָנֵּ֑נִי כְּמִשְׁפָּט֖
לְאֹהֲבֵ֣י שְׁמֶֽךָ׃ * פְּעָמַ֣י כֹּונֵ֑ן
בְּאִמְרָתֶ֗ךָ וְאַל־תַּ֥שְׁלֶט בִּ֝֗י כָּל־
אָ֣וֶן׃ * פְּדֵ֣נִי מֵעֹ֣שֶׁק אָדָ֑ם
וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה פִּקּוּדֶֽיךָ׃ * פָּנֶ֣יךָ הָאֵ֣ר
בְּעַבְדֶּ֑ךָ וְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ * פַּלְגֵי־
מַ֣יִם יָרְד֑וּ עֵינָ֥י לֹ֝֗א שָׁמָֽרוּ
תֹורָתֶֽךָ׃

צַדִּ֣יק אַ֭תָּה יְ֑הוָה וְיָשָׁ֖ר
מִשְׁפָּטֶֽיךָ׃ * צִוִּ֣יתָ צֶ֭דֶק עֵדְוֹתֶ֑יךָ
וֶאֱמוּנָ֖ה מְאֹֽד׃ * צִמְּתַ֣תְנִי קִנְאָתִ֑י
כִּֽי־שָׁכְח֥וּ דְבָרֶ֝֗יךָ צָרָ֥י׃ * צְרוּפָ֣ה
אִמְרָתְךָ֣ מְאֹ֑ד וְעַבְדְּךָ֖ אֲהֵבָֽהּ׃
* צָעִ֣יר אָנֹ֑כִי וְנִבְזֶ֗ה פִּקֻּדֶ֥יךָ לֹ֝֗א
שָׁכָֽחְתִּי׃ * צִדְקָתְךָ֣ צֶ֭דֶק לְעֹולָ֑ם
וְתֹורָתְךָ֥ אֱמֶֽת׃ * צַר־וּמָצ֣וֹק
מְצָא֑וּנִי מִצְוֹתֶ֖יךָ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ * צֶ֣דֶק
עֵדְוֹתֶ֣יךָ לְעֹולָ֑ם הֲבִינֵ֥נִי וְאֶחְיֶֽה׃

קָרָ֣אתִי בְכָל־לֵ֑ב עֲנֵ֥נִי
יְ֝הוָ֗ה חֻקֶּ֥יךָ אֶצֹּֽרָה׃ * קְרָאתִ֣יךָ
הֹושִׁיעֵ֑נִי וְאֶשְׁמְרָ֖ה עֵדוֹתֶֽיךָ׃ * קִדַּ֣מְתִּי
בַנֶּ֑שֶׁף וָאֲשַׁוֵּ֖עָה לִדְבָרְךָ֣
יִחָֽלְתִּי׃ * קָדְמ֣וּ עֵינַ֣י
אַשְׁמֻרֹ֑ות לָשִׂ֖יחַ בְּאִמְרָתֶֽךָ׃ * קֹולִ֣י
שָׁמְעָ֑ה יְ֝הוָ֗ה כְּחַסְדֶּ֥ךָ חַיֵּֽנִי׃
* קָרְב֣וּ רֹדְפֵ֣י זִמָּ֑ה מִתֹּורָתְךָ֥
רָחָֽקוּ׃ * קָ֭רוֹב אַתָּ֣ה יְ֑הוָה וְכָל־
מִצְוֹתֶ֥יךָ אֱמֶֽת׃ * קֶ֣דֶם יָדַ֑עְתִּי
מֵעֵדְוֹתֶ֥יךָ כִּֽי־לְעֹולָ֖ם יְסַדְתָּֽם׃

רְאֵ֣ה עָנְיִ֣י וְחַלְּצֵ֑נִי כִּ֖י
תֹורָתְךָ֣ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃ * רִיבָ֣ה
רִ֭יבִי וּגְאָלֵ֑נִי לְאִמְרָתְךָ֖
חַיֵּֽנִי׃ * רָחֹ֣ק מֵרְשָׁעִ֑ים יְשׁוּעָ֖ה כִּֽי־
חֻקֶּ֣יךָ לֹא־דָרָֽשׁוּ׃ * רַחֲמֶ֣יךָ רַבִּ֑ים
יְ֝הוָ֗ה כְּמִשְׁפָּטֶ֥יךָ חַיֵּֽנִי׃ * רַבִּ֣ים
רֹדְפַ֣י וְצֹרְרָ֑י מֵעֵדְוֹתֶ֥יךָ לֹ֝֗א נָטִֽיתִי׃
* רָאִ֣יתִי בֹגְדִ֣ים וָאֶתְקוֹטָ֑טָה
אֲשֶׁ֖ר אִמְרָתְךָ֣ לֹ֣א שָׁמָֽרוּ׃ * רְאֵ֣ה
כִּֽי־פִקֻּדֶ֣יךָ אָהָ֑בְתִּי יְ֝הוָ֗ה כְּחַסְדְּךָ֥
חַיֵּֽנִי׃ * רֹ֣אשׁ דְּבָרְךָ֣ אֱמֶ֑ת וּלְעֹולָ֥ם
כָּל־מִשְׁפַּט־צִדְקֶֽךָ׃

שָׂרִ֣ים רְדָפ֣וּנִי חִנָּ֑ם וּ֝מִדְּבָרְךָ֗
פָּחַ֥ד לִבִּֽי׃ * שָׂשׂ֣ אָנֹכִ֣י עַל־
אִמְרָתֶ֑ךָ כְּ֝מֹצֵ֗א שָׁלָ֥ל רָֽב׃ * שֶׁ֣קֶר
שָׂנֵ֣אתִי וָאֲתַעֵ֑בָה תֹּורָתְךָ֖
אָהָֽבְתִּי׃ * שֶׁ֣בַע בַּ֭יֹּום הִלַּ֣לְתִּיךָ
עַל־מִשְׁפְּטֵ֣י צִדְקֶֽךָ׃ * שָׁלֹ֣ום רָ֭ב
לְאֹהֲבֵ֣י תֹורָתֶ֑ךָ וְאֵֽין־לָמֹ֥ו
מִכְשֹֽׁול׃ * שִׂבַּ֣רְתִּי לִ֭תְשׁוּעָתְךָ
יְ֑הוָה וּמִצְוֹתֶ֥יךָ עָשִֽׂיתִי׃ * שָׁמְרָ֣ה
נַפְשִׁ֣י עֵדְוֹתֶ֑יךָ וָֽאֹהֲבֵ֥ם מְאֹֽד׃
* שָׁמַ֣רְתִּי פִקֻּדֶ֣יךָ וְעֵדֹתֶ֑יךָ כִּ֖י
כָל־דְּרָכַ֣י נֶגְדֶּֽךָ׃

תִּקְרַ֣ב רִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ יְ֝הוָ֗ה
כִּדְבָרְךָ֥ הֲבִינֵֽנִי׃ * תָּבֹ֣וא
תְחִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ כְּאִמְרָתְךָ֖
הַצִּילֵֽנִי׃ * תַּבְּעֶ֣ינָה שְׂפָתַ֣י
תְּהִלָּ֑ה כִּֽי־תְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
* תַּ֣עַן לְשֹׁונִ֣י אִמְרָתֶ֑ךָ כִּ֖י
כָל־מִצְוֹתֶ֣יךָ צֶֽדֶק׃ * תְּהִ֣י יָדְךָ֣
לְעָזְרֵ֑נִי כִּ֖י פִקֻּדֶ֣יךָ בָחָֽרְתִּי׃ * תָּאַ֣בְתִּי
לִ֭תְשׁוּעָתְךָ יְ֑הוָה וְתֹורָתְךָ֥
שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ * תְּחִ֣י נַפְשִׁ֣י וּתְהַלְלֶ֑ךָּ
וּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ יַעְזְרֻֽנִי׃ * תָּעִ֣יתִי
כְּשֶׂ֣ה אֹבֵ֑ד בַּקֵּ֖שׁ עַבְדֶּ֣ךָ כִּֽי־
מִצְוֹתֶ֣יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃

שִׁ֭יר הַֽמַּעֲלֹ֑ות אֶל־יְ֝הוָ֗ה
בַּצַּר־לִ֥י קָרָ֑אתִי וַיַּעֲנֵֽנִי׃ * יְ֭הוָה
הַצִּילָ֣ה נַפְשִׁ֑י מִשְּׂפַת־שֶׁ֝֗קֶר
מִלְּשֹׁ֣ון רְמִיָּֽה׃ * מַה־יִּתֶּ֣ן לְךָ֣
וּמַה־יֹּסִ֣יף לָ֑ךְ לְשֹׁ֖ון רְמִיָּֽה׃ * חִצֵּ֣י
גִבֹּ֑ור שְׁנ֥וּנִים עִם־גַּחֲלֵי־רְתָמִֽים׃
* אֻ֭וָיָה לִ֣י כִּֽי־גַרְתִּ֑י שָׁכַ֖נְתִּי עִם־
אָהֳלֵ֣י קֵדָֽר׃ * רַבַּ֣ת שָׁכְנָ֑ה לָ֝הּ֗
נַפְשִׁ֥י שָׁלֵֽמָה׃ * אֲנִי־שָׁלֹ֥ום
אֲדַבֵּ֑רָה וְ֝הֵ֗מָּה לַמִּלְחָמָֽה׃

שִׁ֭יר לַֽמַּעֲלֹ֑ות אֶשָּׂ֥א עֵ֝ינַ֗י
אֶל־הֶהָרִ֥ים מֵאַ֥יִן יָבֹ֗א עֶזְרִֽי׃
* עֶזְרִ֣י מֵעִ֣ם יְ֭הוָה עֹשֵׂ֣ה שָׁמַ֑יִם
וָאָֽרֶץ׃ * אַל־יִתֵּ֣ן לַמֹּ֣וט רַגְלֶ֑ךָ
אַל־יָנ֖וּם שֹׁמְרֶֽךָ׃ * הִנֵּ֤ה ׀ לֹא־יָנ֬וּם
וְלֹ֣א יִישָׁ֑ן שֹׁ֝מֵ֗ר יִשְׂרָאֵֽל׃ * יְ֭הוָה
שֹׁמְרֶ֑ךָ יְ֝הוָ֗ה צִלְּךָ֥ עַל־יַד־
יְמִינֶֽךָ׃ * יֹומָ֣ם הַשֶּׁ֣מֶשׁ לֹ֣א
יַכֶּ֑כָּה וְיָרֵ֥חַ בַּלָּֽיְלָה׃ * יְ֭הוָה
יִשְׁמָרְךָ֣ מִכָּל־רָ֑ע יִשְׁמֹ֖ר אֶת־
נַפְשֶֽׁךָ׃ * יְ֭הוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ֣
וּבֹאֶ֑ךָ מֵ֝עַתָּ֗ה וְעַד־עֹולָֽם׃

שִׁ֭יר לַֽמַּעֲלֹ֑ות לְדָוִ֗ד שָׂמַ֣חְתִּי
בְאֹמְרִ֣ים לִ֑י בֵּ֖ית יְ֣הוָה נֵלֵֽךְ׃ * עֹמְדֹ֣ות
הָיוּ֣ רַגְלֵ֑ינוּ בִּשְׁעָרַ֖יִךְ יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃
* יְרוּשָׁלַ֣͏ִם הַבְּנוּיָ֑ה כְּ֝עִ֗יר שֶׁחֻבְּרָה־
לָּֽהּ׃ * שֶׁ֤ם ׀ עָל֬וּ שְׁבָטִ֗ים שִׁבְטֵ֣י יָ֑הּ
עֵדוּת֥ לְיִשְׂרָאֵ֗ל לְ֝הֹדֹ֗ות לְשֵׁ֥ם
יְהוָֽה׃ * כִּֽי־שָׁ֭מָּה יָשְׁב֣וּ כִסְאֹ֑ות
כִּסְאֹ֖ות לְבֵ֣ית דָּוִֽד׃ * שַׁאֲלוּ֮
שְׁלֹ֪ום יְרוּשָׁלַ֫͏ִם יִ֥שְׁלָיוּ אֹהֲבָֽיִךְ׃
* יְהִי־שָׁלֹ֥ום בְּחֵילֵ֑ךְ שַׁלְוָ֖ה
בְּאַרְמְנֹתָֽיִךְ׃ * לְמַ֤עַן ׀ אַחַ֬י
וְרֵעָ֗י אֲדַבְּרָה־נָּ֥א שָׁלֹ֥ום בָּֽךְ׃
* לְמַ֤עַן ׀ בֵּית־יְ֭הוָה אֱלֹהֵ֑ינוּ
אֲבַקְשָׁ֖ה טֹ֣וב לָֽךְ׃

לְךָ֣ נָ֭שָׂאתִי אֶת־עֵינַ֑י
הַיֹּשְׁבִ֖י בַּשָּׁמָֽיִם׃ * הִנֵּ֤ה ׀ כְּעֵינֵ֬י
עֲבָדִ֗ים אֶל־יַד֥ אֲדוֹנֵיהֶ֑ם כְּעֵינֵ֥י
שִׁפְחָ֗ה אֶל־יַד֥ גְּבִרְתָּ֑הּ כֵּ֤ן עֵ֖ינֵינוּ
אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ עַד־שֶׁיְּחָנֵֽנוּ׃
* חָנֵּ֣נוּ יְ֭הוָה חָנֵּ֑נוּ כִּֽי־רַבַּ֖ת
שָׂבַ֣עְנוּ בּוּזׇ֑׃ * רַבַּ֤ת שְׂבְעָ֬ה־לָּ֗נוּ
הַלַּ֣עַג הַשַּׁאֲנַנִּ֑ים הַ֝בּ֗וּז לגאי־
גַּאֲיוֹנִֽים׃

לוּלֵ֣י יְ֭הוָה שֶׁהָיָ֣ה לָ֑נוּ
יֹאמַ֖ר נָ֣א יִשְׂרָאֵֽל׃ * לוּלֵ֣י יְ֭הוָה
שֶׁהָיָ֣ה לָ֑נוּ בְּק֥וּם עָלֵ֗ינוּ אָדָֽם׃
* אֲזַ֤י ׀ חַיִּ֬ים בִּלָּעֻ֗נוּ בַּחֲרֹ֣ון אַפָּ֣ם
בָּ֑נוּ׃ * אֲזַ֤י ׀ הַ֭מַּיִם שְׁטָפֻ֑נוּ נַ֝חְלָ֗ה
עָבַ֥ר עַל־נַפְשֵֽׁנוּ׃ * אֲזַ֤י ׀ עָבַ֬ר עַל־
נַפְשֵׁ֗נוּ הַמַּ֥יִם הַזֵּדִֽים׃ * בָּר֣וּךְ
יְ֭הוָה שֶׁלֹּא־נְתָנָ֑נוּ טֶ֝֗רֶף לְשִׁנֵּיהֶֽם׃
* נַפְשֵׁ֣נוּ כְצִפֹּ֣ור נִמְלְטָ֑ה מִפַּ֥ח
יוֹקְשִׁ֗ים הַפַּ֥ח נִשְׁבָּ֑ר וַאֲנַ֖חְנוּ
נִמְלָֽטְנוּ׃ * עֶזְרֵ֣נוּ בְשֵׁ֣ם יְ֭הוָה
עֹשֵׂ֣ה שָׁמַ֑יִם וָאָֽרֶץ׃

הַבֹּטְחִ֣ים בַּ֭יהוָה כְּהַר־צִיֹּ֑ון
לֹ֥א יִ֝מֹּ֗וט לְעֹולָ֥ם יֵשֵֽׁב׃ * יְרוּשָׁלַ֣͏ִם
הָרִ֣ים סָבִ֣יב לָ֑הּ וַֽיהוָה֮ סָבִ֪יב
לְעַמֹּ֥֫ו מֵעַתָּ֥ה וְעַד־עֹולָֽם׃ * כִּ֤י ׀
לֹא־יָנ֬וּחַ שֵׁ֤בֶט הָרֶ֨שַׁע ׀ עַל־גֹּ֬רַל
הַצַּדִּיקִ֗ים לְמַ֤עַן לֹא־יִשְׁלְח֣וּ
הַצַּדִּיקִ֣ים בְּעַוְלָתָ֑ה יָדֵיהֶֽם׃ * הֵיטִ֣יבָה
יְ֭הוָה לַטֹּובִ֑ים וְלִישָׁרִ֥ים
בִּלְבָבֹתָֽם׃ * וְהַמַּטִּ֣ים עֲקַלְקַלֹּתָ֑ם
יוֹלִיכֵ֥ם יְ֝הוָ֗

9 בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
10 בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִיךָ׃
14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הוֹן׃
15 בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

17 גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃

7 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
8 יֹאמְרוּ נָא גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד־צָר׃
9 וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃
10 תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃
11 רְעֵבִים גַּם־צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃
12 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃
13 וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשָׁב׃
14 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
15 כִּי־הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוּב׃
16 יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל׃
17 כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃
18 וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר׃
19 וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃
20 יוֹצִיאֵם מֹשֵׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃
21 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
22 כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדָּע׃

16 ויבא יונתן אל בית הבור ואל הבצים ויהי שם יונתן ימים׃ 17 וישלח צדקיהו המלך ויקחהו ויישאל אתו צדקיהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן׃ 18 ויאמר ירמיה אל צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אתי בבית הכלא׃ 19 ואיה נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבוא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת׃ 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפלתי נפלה נא לפניך ואל תשיבני אל בית יונתן הסופר ולא אמות שם׃ 21 ויצו צדקיהו המלך ויפקדו את ירמיה בחצר המטרה ויתנו לו גרגרת לחם יום יום מן רחוב המאפים עד תם כל הלחם מן העיר ויעמד ירמיה בחצר המטרה׃

לח ◦ א ◦ ירמיה נתון במים ◦ ב ◦

1 וישמע שפטיה בן מתן ואת גדליה בן פשחור ואת יוכל בן שלמיה ואת פשחור בן מלכיה את הדברים אשר דבר ירמיה אל כל העם לאמר׃ 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא אל הכשדים יחיה והיתה נפשו לו לשלל וחיה׃ 3 כה אמר יהוה הנתון תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה׃ 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא האיש הזה כי על כן הוא מרפה את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דורש שלום לעם הזה כי אם לרעה׃ 5 ויאמר צדקיהו המלך הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול דבר אתכם מאומה׃ 6 ויקחו את ירמיה וישליכו אתו אל בור מלכיה בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיה בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיה בטיט׃ 7 וישמע עבד מלך כוש איש סריס הוא בבית המלך כי נתנו את ירמיה אל הבור והמלך ישב בשער בנימין׃ 8 ויצא עבד מלך מן בית המלך וידבר אל המלך לאמר׃ 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיה הנביא אשר השליכו אל הבור ומת הוא ברעב במקום אשר שם כי אין עוד לחם בעיר׃ 10 ויצו המלך את עבד מלך כוש האתיופי לאמר קח בידך משם שלשים אנשים ועלית את ירמיה הנביא מן הבור בטרם ימות׃ 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא אל בית המלך תחת האוצר מן הבית ויקח משם בלאים ושחקים ויורד אתם אל ירמיה אל הבור׃ 12 ויאמר עבד מלך כוש אל ירמיה שים נא בלאים ושחקים תחת בית בתי ידיך תחת העבתים ויעש ירמיה כן׃ 13 וימשכו את ירמיה בעבתים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיה בחצר המטרה׃ 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיה הנביא אליו אל הפתח השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיה שאל אנכי דבר אליך אל תכחד ממני דבר׃ 15 ויאמר ירמיה אל צדקיהו כי הגד אגיד לך הלוא המית תמיתני ואם יעצתיך לא תשמע אלי׃

464 ◆ ס ◆ ס ◆ ס

1 * למנצח לבני קרח מזמור שירו
ליהוה שיר חדש כי נפלאות
עשה הושיעה לו ימינו וזרוע
12 קדשו. * הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו.
זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ
7 את ישועת אלהינו. * הריעו
ליהוה כל הארץ פצחו ורננו
זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול
זמרה. בחצוצרות וקול שופר
8 הריעו לפני המלך יהוה. * ירעם
הים ומלואו תבל וישבי בה.
נהרות ימחאו כף יחד הרים
9 ירננו. לפני יהוה כי בא לשפוט
את הארץ ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים. * יהוה מלך
10 ירגזו עמים יושב כרובים
תנוט הארץ. יהוה בציון גדול
והוא רם על כל העמים. יודו
שמך גדול ונורא קדוש הוא.
11 * ועז מלך משפט אתה כוננת
משפט וצדקה ביעקב אתה
עשית. רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להדם רגליו קדוש
12 הוא. * משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקרא שמו קראים
אל יהוה והוא יענם. בעמוד
ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו
13 וחק נתן להם. * יהוה אלהינו
אתה עניתם אל נשא להם
ונקם על עלילותם. רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו. * מזמור
1 לתודה הריעו ליהוה כל הארץ

19 אנכי גר בארץ אל־תסתר ממני מצותיך׃
20 * גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת׃
21 * גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 * גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו נלחמו בעבדך
24 כי־גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
25 * דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 * דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 * דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 * דרך שקר הסר ממני וחנני תורתך׃
30 * דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני׃
32 * דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

ה ◦ הי ◦ ◦ ◦

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ ١٤ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ ٢٢ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ ٢٣ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ ٢٤ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ٢٥ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ ٢٦ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ٢٧ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ ٢٨ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ ٢٩ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ ٣٠ ۝ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ ٣١ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ ٣٢ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ ٣٣ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ ٣٤ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ ٣٥ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ ٣٦ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ٣٧ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ ٣٨ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ٣٩ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ ٤٠ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ٤١ ۝ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ٤٢ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ٤٣ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ ٤٤ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ ٤٥ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ ٤٦ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ ٤٧ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ٤٨ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ ٤٩ ۝ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ٥٠ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ ٥١ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ٥٢ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ٥٣ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ ٥٤ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ٥٥ ۝ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ ٥٦ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ ٥٧ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ ٥٨ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ ٥٩ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ ٦٠ ۝ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ ٦١ ۝ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ ٦٢ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ ٦٣ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ٦٤ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ ٦٥ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ ٦٦ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ ٦٧ ۝ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ ٦٨ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ ٦٩ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ ٧٠ ۝ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ ٧١ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ٧٢ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ ٧٣ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ ٧٤ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ٧٥ ۝

13 וּבְמִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. * סָפַרְתִּי כָּל־
שִׂפְתֵי פִי: עַל כָּל־מִשְׁפְּטֵי
פִיךָ. שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: תּוֹרַת
פִּיךָ טוֹבָה לִי מֵאַלְפֵי זָהָב
וָכָסֶף: * יְדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי
הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ:
יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: יָדַעְתִּי יְהוָה
כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה
עִנִּיתָנִי: יְהִי־נָא חַסְדְּךָ
לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ:
יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי
תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: יֵבֹשׁוּ זֵדִים
כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ
בְּפִקּוּדֶיךָ: יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ
וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ: יְהִי־לִבִּי
תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא
אֵבוֹשׁ: * כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ
נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: כָּלוּ
עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי
תְּנַחֲמֵנִי: כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד
בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי:
כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה
בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט: כָּרוּ לִי זֵדִים
שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ:
כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר
רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי: כִּמְעַט כִּלּוּנִי
בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי
פִקּוּדֶיךָ: כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה
עֵדוּת פִּיךָ: * לְעוֹלָם יְהוָה
דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: לְדֹר
וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ
וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ
הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לוּלֵי
תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי
בְעָנְיִי: לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח
פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי:
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי: לִי קִוּוּ רְשָׁעִים
לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן:
לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה
מִצְוָתְךָ מְאֹד: * מָה־אָהַבְתִּי
תּוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי:
מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי
לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכָּל־מְלַמְּדַי
הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה
לִי: מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי
פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי: מִכָּל־אֹרַח
רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן
אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
לֹא סָרְתִּי כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי:
מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ
מִדְּבַשׁ לְפִי: מִפִּקּוּדֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־
אָרְחוֹת שָׁקֶר: * נֵר־לְרַגְלִי
דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: נִשְׁבַּעְתִּי
וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ: נֶעֱנֵיתִי עַד־מְאֹד
יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ: נִדְבוֹת
פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ
לַמְּדֵנִי: נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: נָתְנוּ
רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא
תָעִיתִי: נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה: נָטִיתִי
לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם
עֵקֶב: * סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ
אָהָבְתִּי: סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי
מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי:
סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי: סְעָדֵנִי
וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשִׁיעָה בְחֻקֶּיךָ
תָּמִיד: סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים
מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם:
סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי
אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ:
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
יָרֵאתִי: * עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט
וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי:
עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי
זֵדִים: עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ
וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ: עֲשֵׂה עִם־
עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה
עֵדֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה
הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ: עַל־כֵּן אָהַבְתִּי
מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז: עַל־כֵּן
כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־
אָרְחוֹת שָׁקֶר שָׂנֵאתִי: * פְּלָאוֹת
עֵדֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי:
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין
פְּתָיִים: פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה
כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי: פְּנֵה
אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי
שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ
וְאַל־תַּשְׁלֶט בִּי כָל־אָוֶן:
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה
פִּקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ
וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי־מַיִם
יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ
תוֹרָתֶךָ: * צַדִּיק אַתָּה יְהוָה
וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק
עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד: צִמְּתַתְנִי
קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי:
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ
אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה
פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ
צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ
שַׁעֲשֻׁעָי: צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה: * קָרָאתִי בְכָל־
לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה:
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה
עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי
אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ:
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי
זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ: קָרוֹב
אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ
אֱמֶת: מֵרֹאשׁ יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ
כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם: * רְאֵה
עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי
לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים
יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ:
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ
חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ
לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים
וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא
שָׁמָרוּ: רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי
יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ
דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט
צִדְקֶךָ: * שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם
וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ אָנֹכִי
עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב:
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ
אָהָבְתִּי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שָׁלוֹם רָב
לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ
מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה
נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד:
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־
דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ: * תִּקְרַב רִנָּתִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי:
תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ
הַצִּילֵנִי: תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה
כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי
אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק:
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרָנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
בָחָרְתִּי: תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: תְּחִי
נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
יַעְזְרֻנִי: תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד
בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי:

6 B

ורעה אמונה׃ ◦ ד ◦ והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃ ◦ גלל על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ ◦ ה ◦ והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ ◦ דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות׃ ◦ ח ◦ חדל מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע׃ כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ ◦ ט ◦ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃ ◦ י ◦ וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃ ◦ יא ◦ זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ ◦ יב ◦ אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי יבא יומו׃ ◦ יג ◦ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ ◦ יד ◦ חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃ ◦ טו ◦ טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ ◦ טז ◦ כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃ ◦ יז ◦ יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ ◦ יח ◦ לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ ◦ יט ◦ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃ ◦ כ ◦ לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃ ◦ כא ◦ כי מבורכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃ ◦ כב ◦ מיהוה מצעדי גבר כוננו וכדרכו יחפץ׃ ◦ כג ◦ כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃ ◦ כד ◦ נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ ◦ כה ◦ כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃ ◦ כו ◦ סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ ◦ כז ◦ כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃ ◦ כח ◦ צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ◦ כט ◦ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ ◦ ל ◦ תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ ◦ לא ◦ צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ ◦ לב ◦ יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ ◦ לג ◦ קוה אל יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃ ◦ לד ◦ ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ ◦ לה ◦ ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ ◦ לו ◦ שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ ◦ לז ◦ ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃ ◦ לח ◦ ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ ◦ לט ◦ ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃ ◦ מ ◦

מזמור לדוד להזכיר׃ ◦ א ◦ יהוה אל בחמתך תוכיחני ואל באפך תיסרני׃ ◦ ב ◦ כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ ◦ ג ◦ אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ ◦ ד ◦ כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ ◦ ה ◦ הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃ ◦ ו ◦ נעויתי שוחותי כל היום קודר הלכתי׃ ◦ ז ◦ כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ ◦ ח ◦ נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃ ◦ ט ◦ אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ ◦ י ◦ לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ ◦ יא ◦ אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃ ◦ יב ◦ ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל היום מרמות יהגו׃ ◦ יג ◦ ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃ ◦ יד ◦ ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות׃ ◦ טו ◦ כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ ◦ טז ◦ כי אמרתי פן ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ ◦ יז ◦ כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃ ◦ יח ◦ כי עוני אגיד אדאג מחטאתי׃ ◦ יט ◦ ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר׃ ◦ כ ◦ ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב׃ ◦ כא ◦ אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃ ◦ כב ◦ חישה לעזרתי אדני תשועתי׃ ◦ כג ◦

לנצח׃ ◦ א ◦ אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מסום בעוד רשע נגדי׃ ◦ ב ◦ נאלמתי דומיה השתקתי מטוב וכאבי נעכר׃ ◦ ג ◦ חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃ ◦ ד ◦ הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני׃ ◦ ה ◦ הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה׃ ◦ ו ◦ אך באפס יתהלכון אדם המון יהמיון צפון לא ידע מי אספם׃ ◦ ז ◦ ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ ◦ ח ◦ מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני׃ ◦ ט ◦ נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃ ◦ י ◦ הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃ ◦ יא ◦ בתוכחות על עון יסרת כעש מחמד נפשו אך הבל כל אדם סלה׃ ◦ יב ◦ שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃ ◦ יג ◦ שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃ ◦ יד ◦

לנצח לבני קרח משכיל׃ ◦ א ◦ כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃ ◦ ב ◦ צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃ ◦ ג ◦ היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ ◦ ד ◦ אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃ ◦ ה ◦ מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני׃ ◦ ו ◦ אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃ ◦ ז ◦ תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃ ◦ ח ◦ יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃ ◦ ט ◦ אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃ ◦ י ◦ ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ ◦ יא ◦ מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃ ◦ יב ◦

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃ ◦ ב ◦ כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃ ◦ ג ◦ שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃ ◦ ד ◦ ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃ ◦ ה ◦ מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃ ◦ ו ◦

למנצח לבני קרח משכיל׃ ◦ א ◦ אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ ◦ ב ◦ אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותפשם׃ ◦ ג ◦ כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רצית בם׃ ◦ ד ◦ אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃ ◦ ה ◦ בך צרינו ננגח בשמך נבוסי קמינו׃ ◦ ו ◦ כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני׃ ◦ ז ◦ כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃ ◦ ח ◦ באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה׃ ◦ ט ◦ אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃ ◦ י ◦ תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו׃ ◦ יא ◦ תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃ ◦ יב ◦ תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם׃ ◦ יג ◦ תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ ◦ יד ◦ תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃ ◦ טו ◦ כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃ ◦ טז ◦ מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃ ◦ יז ◦ כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך׃ ◦ יח ◦ לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃ ◦ יט ◦ כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃ ◦ כ ◦ אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר׃ ◦ כא ◦ הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב׃ ◦ כב ◦ כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃ ◦ כג ◦ עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח׃ ◦ כד ◦ למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃ ◦ כה ◦ כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃ ◦ כו ◦ קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃ ◦ כז ◦

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות׃ ◦ א ◦ רחש לבי דבר טוב אמרתי אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃ ◦ ב ◦ יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם׃ ◦ ג ◦ חגר חרבך על ירך גבור הודך והדרך׃ ◦ ד ◦ והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה וצדק ותורך נוראות ימינך׃ ◦ ה ◦ חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃ ◦ ו ◦ כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃ ◦ ז ◦ אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך׃ ◦ ח ◦ מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי שן מנוך שמחוך׃ ◦ ט ◦ בנות מלכים ביקרותיך עמדה שגל לימינך בכתם אופיר׃ ◦ י ◦ שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך׃ ◦ יא ◦ ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו׃ ◦ יב ◦ ובת צר במנחה פני עשירי עם׃ ◦ יג ◦ כל כבודה בת מלך פנימה מלאת משבצות זהב לבושה׃ ◦ יד ◦ רקמות תובל למלך בתולות רעותיה אחריה מובאות לך׃ ◦ טו ◦ תובלנה בשמחת וגיל תבאנה בהיכל מלך׃ ◦ טז ◦ תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ׃ ◦ יז ◦ אזכירה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד׃ ◦ יח ◦

לבני קרח שיר׃ ◦ א ◦ אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃ ◦ ב ◦ על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ ◦ ג ◦ יהמו ויחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה׃ ◦ ד ◦ נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃ ◦ ה ◦ אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃ ◦ ו ◦ המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ׃ ◦ ז ◦ יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃ ◦ ח ◦ לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ׃ ◦ ט ◦ משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית מגנות ישרף באש׃ ◦ י ◦ הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃ ◦ יא ◦ יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃ ◦ יב ◦

לבני קרח מזמור׃ ◦ א ◦ כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה׃ ◦ ב ◦ כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ׃ ◦ ג ◦ ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃ ◦ ד ◦ יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה׃ ◦ ה ◦ עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר׃ ◦ ו ◦ זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃ ◦ ז ◦ כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל׃ ◦ ח ◦ מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו׃ ◦ ט ◦ נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה׃ ◦ י ◦

שיר מזמור לבני קרח׃ ◦ א ◦ גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃ ◦ ב ◦ יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ ◦ ג ◦ אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃ ◦ ד ◦ כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ ◦ ה ◦ הם ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ ◦ ו ◦ רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃ ◦ ז ◦ ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ ◦ ח ◦ כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ ◦ ט ◦ דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ ◦ י ◦ כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃ ◦ יא ◦ ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ ◦ יב ◦ סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ ◦ יג ◦ שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ ◦ יד ◦ כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃ ◦ טו ◦

לבני קרח מזמור׃ ◦ א ◦ שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃ ◦ ב ◦ גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃ ◦ ג ◦ פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃ ◦ ד ◦ אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ ◦ ה ◦ למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃ ◦ ו ◦ הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו׃ ◦ ז ◦ אח לא פדה יפדה לא יתן לאלהים כפרו׃ ◦ ח ◦ ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ ◦ ט ◦ ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃ ◦ י ◦ כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ ◦ יא ◦ קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר דור קראו בשמותם על אדמות׃ ◦ יב ◦ ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃ ◦ יג ◦ זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ ◦ יד ◦ כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ ◦ טו ◦ אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ ◦ טז ◦ אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ ◦ יז ◦ כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ ◦ יח ◦ כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ ◦ יט ◦ תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ ◦ כ ◦ אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃ ◦ כא ◦

מזמור לאסף׃ ◦ א ◦ אל אלהים יהוה דבר ויקרא לארץ ממזרח שמש עד מבואו׃ ◦ ב ◦ מציון מכלל יופי אלהים הופיע׃ ◦ ג ◦ יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃ ◦ ד ◦ יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו׃ ◦ ה ◦ אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח׃ ◦ ו ◦ ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃ ◦ ז ◦ שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃ ◦ ח ◦ לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד׃ ◦ ט ◦ לא אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים׃ ◦ י ◦ כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ ◦ יא ◦ ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ ◦ יב ◦ אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה׃ ◦ יג ◦ האכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃ ◦ יד ◦ זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃ ◦ טו ◦ וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃ ◦ טז ◦ ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃ ◦ יז ◦ ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃ ◦ יח ◦ אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃ ◦ יט ◦ פיך שלחת ברע ולשונך תצמד מרמה׃ ◦ כ ◦ תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דופי׃ ◦ כא ◦ אלה עשית ואחריש היות היות אמרת אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃ ◦ כב ◦ בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל׃ ◦ כג ◦ זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃ ◦ כד ◦

למנצח מזמור לדוד׃ ◦ א ◦ בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע׃ ◦ ב ◦ חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃ ◦ ג ◦ הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃ ◦ ד ◦ כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ ◦ ה ◦ לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃ ◦ ו ◦ הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃ ◦ ז ◦ הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני׃ ◦ ח ◦ תחטאני באזוב וטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ ◦ ט ◦ תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃ ◦ י ◦ הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה׃ ◦ יא ◦ לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ ◦ יב ◦ אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני׃ ◦ יג ◦ השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃ ◦ יד ◦ אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃ ◦ טו ◦ הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃ ◦ טז ◦ אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ ◦ יז ◦ כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃ ◦ יח ◦ זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃ ◦ יט ◦ היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם׃ ◦ כ ◦ אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃ ◦ כא ◦

למנצח משכיל לדוד׃ ◦ א ◦ בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃ ◦ ב ◦ מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃ ◦ ג ◦ הוות חשבה לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃ ◦ ד ◦ אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃ ◦ ה ◦ אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃ ◦ ו ◦ גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ ◦ ז ◦ וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו ויאמרו׃ ◦ ח ◦ הן האיש לא ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז בהותו׃ ◦ ט ◦ ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ ◦ י ◦ אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך׃ ◦ יא ◦

למנצח על מחלת משכיל לדוד׃ ◦ א ◦ אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עושה טוב׃ ◦ ב ◦ אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃ ◦ ג ◦ כלו סג יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד׃ ◦ ד ◦ הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃ ◦ ה ◦ שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים בדור צדיק׃ ◦ ו ◦ עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו׃ ◦ ז ◦ מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃ ◦ ח ◦

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ ◦ א ◦ בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃ ◦ ב ◦ אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃ ◦ ג ◦ אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃ ◦ ד ◦ כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃ ◦ ה ◦ הן אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃ ◦ ו ◦ השיב הרע לשוררי בצמיתך הכחידם׃ ◦ ז ◦ בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃ ◦ ח ◦ כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃ ◦ ט ◦

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ ◦ א ◦ האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃ ◦ ב ◦ הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והאה׃ ◦ ג ◦ מקול אויב מפני עקת רשע כי יטו עלי און ובזעם יטרוני׃ ◦ ד ◦ לבי חולל בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃ ◦ ה ◦ יראה ורעדה תבואני ותכסני פלצות׃ ◦ ו ◦ ואמר מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃ ◦ ז ◦ הנה אנד מרחיק אלין במדבר סלה׃ ◦ ח ◦ אחישה מפלט לי מרוח סערה מסופה׃ ◦ ט ◦ בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר׃ ◦ י ◦ יומם ולילה יסובבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃ ◦ יא ◦ הות בקרבה ולא ימוש מרחובה תוכה ומרמה׃ ◦ יב ◦ כי לא חרפני אויב ואשא לו לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו׃ ◦ יג ◦ ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃ ◦ יד ◦ אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש׃ ◦ טו ◦ ישימות עליהם יבאו שאול חיים ירדו רעות במגוריהם בקרבם׃ ◦ טז ◦ ואני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃ ◦ יז ◦ ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה ואשוע ויקול קולי׃ ◦ יח ◦ פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃ ◦ יט ◦ ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין למו חלופים ולא יראו אלהים׃ ◦ כ ◦ שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃ ◦ כא ◦ חלקו חמאת פיו וקרבה לבו רככו משמנים דבריו והמה פתחות׃ ◦ כב ◦ השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק׃ ◦ כג ◦ ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך׃ ◦ כד ◦

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם בהחזיק בו פלשתים בגת׃ ◦ א ◦ חנני אלהים כי שאפני אויב כל היום לחם לחצני׃ ◦ ב ◦ שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום׃ ◦ ג ◦ יום אירא אני אליך אבטח׃ ◦ ד ◦ באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי׃ ◦ ה ◦ כל היום דברי יעצבו עלי לרעה כל מחשבותם׃ ◦ ו ◦ יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ ◦ ז ◦ על אל תמלטם באף עמים הורד אלהים׃ ◦ ח ◦ נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ ◦ ט ◦ אז ישובו אויבי אחור יום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי׃ ◦ י ◦ באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ ◦ יא ◦ באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי׃ ◦ יב ◦ עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃ ◦ יג ◦ כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃ ◦ יד ◦

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה׃ ◦ א ◦ חנני אלהים חנני כי בך חסתה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות׃ ◦ ב ◦ אקרא לאל עליון לאל גומר עלי׃ ◦ ג ◦ ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ ◦ ד ◦ נפשי בתוך לבאים אשכבה להם בני אדם שנים חניתם וחצים ולשונם חרב חדה׃ ◦ ה ◦ רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃ ◦ ו ◦ רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃ ◦ ז ◦ נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה אף כבודי׃ ◦ ח ◦ עורה נבל וכנור אעירה שחר׃ ◦ ט ◦ אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ ◦ י ◦ כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃ ◦ יא ◦ רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃ ◦ יב ◦

למנצח אל תשחת לדוד מכתם׃ ◦ א ◦ אם אמנם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם׃ ◦ ב ◦ אף בלב עולות תפעלון חמס ידיכם תפלסון בארץ׃ ◦ ג ◦ זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃ ◦ ד ◦ חמתם כדמות חמת נחש כפתן חרש אטם אזנו׃ ◦ ה ◦ אשר לא ישמע לקול לוחשים חובר חוברים מחכם׃ ◦ ו ◦ אלהים הרס שניהם בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה׃ ◦ ז ◦ ימאסו כמים יהלכו לו ידרך חציו כמו יתמו׃ ◦ ח ◦ כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש׃ ◦ ט ◦ בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי כסער חי כזעפה ישערנו׃ ◦ י ◦ ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ בדם הרשע׃ ◦ יא ◦ ויאמר אדם אך יש פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃ ◦ יב ◦

למנצח אל תשחת לדוד מכתם׃ ◦ א ◦ אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה׃ ◦ ב ◦ כי כחציר מהרה ימלוגון וכירק דשא יבולון׃ ◦ ג ◦ בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ ◦ ד ◦ והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃ ◦ ה ◦ גלל על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ ◦ ו ◦ והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ ◦ ז ◦ דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות׃ ◦ ח ◦ חדל מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע׃ ◦ ט ◦ כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ ◦ י ◦ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃ ◦ יא ◦ וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃ ◦ יב ◦ זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ ◦ יג ◦ אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי יבא יומו׃ ◦ יד ◦ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ ◦ טו ◦ חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃ ◦ טז ◦ טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ ◦ יז ◦ כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃ ◦ יח ◦ יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ ◦ יט ◦ לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ ◦ כ ◦ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃ ◦ כא ◦ לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃ ◦ כב ◦ כי מבורכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃ ◦ כג ◦ מיהוה מצעדי גבר כוננו וכדרכו יחפץ׃ ◦ כד ◦ כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃ ◦ כה ◦ נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ ◦ כו ◦ כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃ ◦ כז ◦ סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ ◦ כח ◦ כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃ ◦ כט ◦ צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ◦ ל ◦ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ ◦ לא ◦ תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ ◦ לב ◦ צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ ◦ לג ◦ יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ ◦ לד ◦ קוה אל יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃ ◦ לה ◦ ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ ◦ לו ◦ ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ ◦ לז ◦ שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ ◦ לח ◦ ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃ ◦ לט ◦ ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ ◦ מ ◦ ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃ ◦ מא ◦

מזמור לדוד להזכיר׃ ◦ א ◦ יהוה אל בחמתך תוכיחני ואל באפך תיסרני׃ ◦ ב ◦ כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ ◦ ג ◦ אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ ◦ ד ◦ כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ ◦ ה ◦ הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃ ◦ ו ◦ נעויתי שוחותי כל היום קודר הלכתי׃ ◦ ז ◦ כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ ◦ ח ◦ נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃ ◦ ט ◦ אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ ◦ י ◦ לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ ◦ יא ◦ אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃ ◦ יב ◦ ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל היום מרמות יהגו׃ ◦ יג ◦ ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃ ◦ יד ◦ ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות׃ ◦ טו ◦ כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃

15 *כִּי זֹאת יָדַעְתָּ אֲשֶׁר יִפְנוּ
מִמֶּנִּי כָּל אֲשֶׁר בְּאַסְיָא. אֲשֶׁר
16 מֵהֶם פִּיגֶלוֹס וְהֶרְמוֹגְנֵס. יִתֵּן *יְיָ
חֶסֶד לְבֵית אֳנִיפְרוֹן. כִּי רַבִּים
הֵרִיחַנִי וְלֹא בּוֹשׁ מִכֶּבְלִי.
17 כִּי בְּבוֹאוֹ רוֹמָה בִּקְשָׁנִי בְּחִפָּזוֹן
18 וַיִּמְצָאֵנִי. *יִתֵּן יְיָ לוֹ וְיִמְצָא
רַחֲמִים מֵאֵת יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא.
19 וְכַמָּה שֵׁרוּת הוּא שֵׁרַת בְּאֶפְסוֹס
אַתָּה הֵיטֵב יָדָעְתָּ. *אַתָּה גִּלַּחְתָּ
רֹאשׁוֹ בְּקֶנְכְּרֵיָא כִּי נָדַר נֶדֶר:
20 בָּא אֶפְסוֹס וְשָׁם הִנִּיחוֹ. *אַתָּה
אַל תִּגַּע בְּמִשְׁחִי וּבִנְבִיאַי אַל
21 תָּרֵעוּ. *הַלֹּא יְיָ בְּכָל לֵב
וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד. וְהַלֹּא
יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד.
22 וְהַלֹּא יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד
מְאֹד. *וְהַלֹּא יְיָ בְּכָל לֵב
וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד. וְהַלֹּא
יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד.
23 *וְהַלֹּא יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ
וּמְאֹד מְאֹד. וְהַלֹּא יְיָ בְּכָל
24 לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד. וְהַלֹּא. *וְהַלֹּא
25 יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד.
וְהַלֹּא יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ
וּמְאֹד מְאֹד. *וְהַלֹּא יְיָ בְּכָל
לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד. וְהַלֹּא
יְיָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְאֹד מְאֹד.

◆ ⠠⠓⠑⠃⠗⠑⠺⠎ ⠺⠗⠕⠞⠑ ⠁⠇⠇ ⠞⠓⠑ ⠝⠑⠺ ⠞⠑⠎⠞⠁⠍⠑⠝⠞ 2 Tim.

ٱلْمَزْمُور ٱلْأَوَّل

١ طُوبَى لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي لَمْ يَسْلُكْ فِي مَشُورَةِ ٱلْأَشْرَارِ،
وَفِي طَرِيقِ ٱلْخُطَاةِ لَمْ يَقِفْ،
وَفِي مَجْلِسِ ٱلْمُسْتَهْزِئِينَ لَمْ يَجْلِسْ.
٢ بَلْ فِي نَامُوسِ ٱلرَّبِّ مَسَرَّتُهُ،
وَفِي نَامُوسِهِ يَلْهَجُ نَهَارًا وَلَيْلًا.
٣ فَهُوَ يَكُونُ كَشَجَرَةٍ مَغْرُوسَةٍ عِنْدَ مَجَارِي ٱلْمِيَاهِ،
ٱلَّتِي تُعْطِي ثَمَرَهَا فِي أَوَانِهِ،
وَوَرَقُهَا لَا يَذْبُلُ،
وَكُلُّ مَا يَعْمَلُهُ يَنْجَحُ.
٤ لَيْسَ هٰكَذَا ٱلْأَشْرَارُ،
بَلْ هُمْ كَٱلْعُصَافَةِ ٱلَّتِي تُذْرِيهَا ٱلرِّيحُ.
٥ لِذٰلِكَ لَا يَقُومُ ٱلْأَشْرَارُ فِي ٱلدِّينِ،
وَلَا ٱلْخُطَاةُ فِي جَمَاعَةِ ٱلصِّدِّيقِينَ.
٦ لِأَنَّ ٱلرَّبَّ يَعْرِفُ طَرِيقَ ٱلصِّدِّيقِينَ،
وَطَرِيقُ ٱلْأَشْرَارِ تَبِيدُ.

المزمور الأول

١ طوبى للرجل الذي لم يسلك في مشورة الأشرار،
وفي طريق الخطاة لم يقف،
وفي مجلس المستهزئين لم يجلس.
٢ بل في ناموس الرب مسرته،
وفي ناموسه يلهج نهارا وليلا.
٣ فهو يكون كشجرة مغروسة عند مجاري المياه،
التي تعطي ثمرها في أوانه،
وورقها لا يذبل.
وكل ما يعمله ينجح.
٤ ليس هكذا الأشرار،
بل هم كالعصافة التي تذريها الريح.
٥ لذلك لا يقوم الأشرار في الدين،
ولا الخطاة في جماعة الصديقين.
٦ لأن الرب يعرف طريق الصديقين،
وطريق الأشرار تبيد.

456 ٧٠ ٩٠ ٠ ٠

ספר תהלים

פרק א

1 *אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים. ובדרך חטאים לא עמד. ובמושב לצים לא ישב.
2 כי אם בתורת יהוה חפצו. ובתורתו יהגה יומם ולילה.
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים. אשר פריו יתן בעתו. ועלהו לא יבול. וכל אשר יעשה יצליח.
4 לא כן הרשעים. כי אם כמץ אשר תדפנו רוח.
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט. וחטאים בעדת צדיקים.
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים. ודרך רשעים תאבד.

פרק ב

1 *למה רגשו גוים. ולאמים יהגו ריק.
2 יתיצבו מלכי ארץ. ורוזנים נוסדו יחד. על יהוה ועל משיחו.
3 נתקה את מוסרותימו. ונשליכה ממנו עבותימו.
4 יושב בשמים יצחק. אדני ילעג למו.
5 אז ידבר אליהם באפו. ובחרונו יבהלמו.
6 ואני נסכתי מלכי. על ציון הר קדשי.
7 אספרה אל חק יהוה. יהוה אמר אלי בני אתה. אני היום ילדתיך.
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך. ואחזתך אפסי ארץ.
9 תרעם בשבט ברזל. ככלי יוצר תנפצם.
10 ועתה מלכים השכילו. הוסרו שופטי ארץ.
11 עבדו את יהוה ביראה. וגילו ברעדה.
12 נשקו בר פן יאנף. ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו. אשרי כל חוסי בו.

פרק ג

1 *מזמור לדוד. בברחו מפני אבשלום בנו.
2 יהוה מה רבו צרי. רבים קמים עלי.
3 רבים אמרים לנפשי. אין ישועתה לו באלהים. סלה.
4 ואתה יהוה מגן בעדי. כבודי ומרים ראשי.
5 קולי אל יהוה אקרא. ויענני מהר קדשו. סלה.
6 אני שכבתי ואישנה. הקיצותי כי יהוה יסמכני.
7 לא אירא מרבבות עם. אשר סביב שתו עלי.
8 קומה יהוה הושיעני אלהי. כי הכית את כל אויבי לחי. שני רשעים שברת.
9 ליהוה הישועה. על עמך ברכתך. סלה.

ىحضا ٢ ◦ ولجح ىنبلط عمتجا ◦ * ىلا ىف ىلا ىنبلط نيذلا نكسلا ◦ ◦ حم
ىحضا ◦ ◦ ىلا ىف ىلا ىنبلط نيذلا نكسلا ◦ ◦ حم
ىحضا ٢ ◦ ولجح ىنبلط عمتجا ◦ * ىلا ىف ىلا ىنبلط نيذلا نكسلا ◦ ◦ حم

כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
14 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃
15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
16 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
17 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר׃
88 1 יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי־קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
2 נִדְבָּרוֹת מִמְּךָ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃ אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ
3 זֶה יֻלַּד־שָׁם׃ וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃
4 יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי בָךְ כָּל־מַעְיָנָי׃
5 וַיְהִי נָגִינָם׃ שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
6 יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ
7 לְרִנָּתִי׃ כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי
8 כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃ בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה
9 מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־
10 מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃
11 עֵינִי דָאֲבָה מֹנִי כָּל־הַיּוֹם קְרָאתִיךָ יְהוָה אֵלֶיךָ פָּרַשְׂתִּי כַפָּי׃ הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה־פֶּלֶא
12 אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃ הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע
13 בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃ וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי
14 תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי
15 אֵמֵיךָ אָפּוּנָה׃ עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֹתֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי׃ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם הִקִּפוּ
16 עָלָי יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

שִׂכְלָה לְאָסָף מִזְמוֹר
89 1 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה׃ לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
2 יִבָּנֶה שָׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד־עוֹלָם
3 אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדוֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ
4 בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֱלוֹהַּ נַעֲרָץ
5 בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו׃ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ
6 סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל
7 רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
8 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן׃ לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ
9 תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי
10 תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי תִפְאֶרֶת
11 עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃ כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ אָז
12 דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ מָצָאתִי
13 דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃ לֹא־יִשָּׁא
14 אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃ וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃ וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ
15 וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃ וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃ הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי
16 וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃ אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃ לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי
17 וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃ וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃ אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי
18 וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃ אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃ וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם
19 וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃ וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי
20 וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה׃ אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃ זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה
21 וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃ וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס
22 הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃ נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו
23 שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃ שַׁסּוּהוּ כָּל־עוֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ תָּרִים יְמִין
24 צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃ אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃ הִשְׁבַּתָּה
25 מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָלָתָ׃ הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ עַד־מָתַי
26 יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ זְכָר־אֲנִי מַה־חָלֶד עָלָיו בָּרָאתָ כָל־בְּנֵי־אָדָם׃
27 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃ אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים
28 אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי רַבִּים כָּל־עַמִּים
29 רַבִּים׃ אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם

לֵב לֹא רָכָה וְעֵינַיִם׃ וַיִּשְׂנְאֻהוּ 18
וְיֹרְשֵׁי בְּכֹרָה׃ וַיִּקְנְאוּ־בוֹ בְּאֹהָלָם׃
קְהָתִי וְעַמְרָם׃ וּבְנֵי עַמְרָם אַהֲרֹן 19
וְאִתָּמָר׃ וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם
אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי וּבָנִים
לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 20
עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן אָבִיהֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קְרַב אֶת־מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ 21
אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃
וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת כָּל־ 22
הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת

ירמיה כ״ט

כט א׳ ספר ירמיה ◦ ל׳ ◦

1 * אלה דברי הספר אשר שלח ירמיה
מירושלם אל שארית הזקנים בגולה
ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל
העם אשר הגלה נבוכדנצר מירושלם
2 בבלה: אחרי צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם חרשי
3 והמסגר מירושלם: * ביד אלעשה בן
שפן ובגמריה בן חלקיה אשר שלח
צדקיה מלך יהודה אל בבל אל נבוכדנצר
4 מלך בבל לאמר: * כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי
5 מירושלם בבלה: בנו בתים ושבו ונטעו
6 גנות ואכלו את פריהם: קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו: ובקשו את
שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה
7 יהיה לכם שלום: * כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל יגלו לכם נביאיכם
אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל
חלמותיכם אשר אתם מחלמים: כי בשקר
8 הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם
9 יהוה: * כי כה אמר יהוה כי למלאת
לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטובה להשיב אתכם
10 אל המקום הזה: * כי אני ידעתי את
המחשבות אשר אני חשב עליכם נאם
יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת
לכם אחרית ותקוה: וקראתם אתי והלכתם
והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: ובקשתם
אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם:

٧ ١ لِلْمُغَنِّي عَلَى الْمَثْمِنِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. ٢ يَا رَبُّ لِمَاذَا وَقَفْتَ بَعِيدًا؟ لِمَاذَا تَتَغَافَلُ فِي أَزْمِنَةِ الضِّيقِ؟ ٣ بِكِبْرِيَاءِ الشِّرِّيرِ يَتَعَقَّبُ الْبَائِسَ. لِيُؤْخَذْ فِي الْمَكَايِدِ الَّتِي يَتَآمَرُ بِهَا. ٤ لِأَنَّ الشِّرِّيرَ يَتَبَاهَى بِشَهَوَاتِ نَفْسِهِ، وَالطَّمَّاعَ يُبَارِكُ نَفْسَهُ. يَسْتَخِفُّ بِالرَّبِّ وَيَحْتَقِرُهُ. ٥ الشِّرِّيرُ مُتَكَبِّرٌ لَا يَطْلُبُ اللهَ. كُلُّ أَفْكَارِهِ أَنْ لَا إِلَهَ. ٦ طُرُقُهُ مُعْوَجَّةٌ فِي كُلِّ حِينٍ. أَحْكَامُكَ بَعِيدَةٌ عَنْ نَظَرِهِ. يَسْخَرُ مِنْ كُلِّ مُضَايِقِيهِ. ٧ يَقُولُ فِي قَلْبِهِ: لَا أَتَزَعْزَعُ. لَا أَكُونُ فِي ضِيقٍ أَبَدًا. ٨ فَمُهُ مَمْلُوءٌ لَعْنًا وَغِشًّا وَظُلْمًا. تَحْتَ لِسَانِهِ مَشَقَّةٌ وَإِثْمٌ. ٩ يَجْلِسُ فِي كَمِينٍ عِنْدَ الدِّيَارِ. فِي الْمَخَابِئِ يَقْتُلُ الْبَرِيءَ. عَيْنَاهُ تُرَاقِبَانِ الْمِسْكِينَ. ١٠ يَكْمُنُ فِي الْمَخْبَإِ كَالْأَسَدِ فِي عَرِينِهِ. يَكْمُنُ لِيَخْطَفَ الْبَائِسَ. يَخْطَفُ الْبَائِسَ إِذْ يَجُرُّهُ فِي شَبَكَتِهِ. ١١ يَسْحَقُ وَيَنْحَنِي، فَيَقَعُ الْمِسْكِينُ بِقُوَّتِهِ. ١٢ يَقُولُ فِي قَلْبِهِ: قَدْ نَسِيَ اللهُ. حَجَبَ وَجْهَهُ. لَنْ يَرَى أَبَدًا. ١٣ قُمْ يَا رَبُّ. يَا اللهُ ارْفَعْ يَدَكَ. لَا تَنْسَ الْبَائِسِينَ. ١٤ لِمَاذَا يَسْتَخِفُّ الشِّرِّيرُ بِاللهِ؟ لِمَاذَا يَقُولُ فِي قَلْبِهِ: لَنْ يُحَاسِبَنِي؟ ١٥ أَنْتَ قَدْ رَأَيْتَ، لِأَنَّكَ تَنْظُرُ الْمَشَقَّةَ وَالْغَيْظَ لِتُجَازِيَ بِيَدِكَ. عَلَيْكَ يَتَّكِلُ الْمِسْكِينُ. أَنْتَ كُنْتَ مُعِينًا لِلْيَتِيمِ.

١٦ اكْسِرْ ذِرَاعَ الشِّرِّيرِ وَالْخَبِيثِ. تُفْتَقَدُ شَرَّهُ فَلَا تَجِدُهُ. ١٧ الرَّبُّ مَلِكٌ إِلَى الدَّهْرِ وَالْأَبَدِ. بَادَتِ الْأُمَمُ مِنْ أَرْضِهِ. ١٨ شَهْوَةَ الْبَائِسِينَ سَمِعْتَ يَا رَبُّ. تُهَيِّئُ قُلُوبَهُمْ. تُصْغِي أُذُنُكَ ١٩ لِتَقْضِيَ لِلْيَتِيمِ وَالْمَسْحُوقِ، لِكَيْ لَا يَعُودَ يَعْتَزُّ الْإِنْسَانُ الَّذِي مِنَ الْأَرْضِ.

المزمور الحادي والعشرون

٢١ ١ لِلْمُغَنِّي. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. ٢ يَا رَبُّ بِقُوَّتِكَ يَفْرَحُ الْمَلِكُ، وَبِخَلَاصِكَ مَا أَشَدَّ ابْتِهَاجَهُ! ٣ شَهْوَةَ قَلْبِهِ أَعْطَيْتَهُ، وَطِلْبَةَ شَفَتَيْهِ لَمْ تَمْنَعْهَا. سِلَاهْ. ٤ لِأَنَّكَ تَسْبِقُهُ بِبَرَكَاتِ الْخَيْرِ. تَضَعُ عَلَى رَأْسِهِ إِكْلِيلًا مِنْ إِبْرِيزٍ. ٥ حَيَاةً سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ، طُولَ أَيَّامٍ إِلَى الدَّهْرِ وَالْأَبَدِ. ٦ عَظِيمٌ مَجْدُهُ بِخَلَاصِكَ. جَلَالًا وَبَهَاءً تَضَعُ عَلَيْهِ. ٧ لِأَنَّكَ تَجْعَلُهُ بَرَكَاتٍ إِلَى الدَّهْرِ. تُفَرِّحُهُ بِسُرُورٍ مَعَ وَجْهِكَ. ٨ لِأَنَّ الْمَلِكَ مُتَوَكِّلٌ عَلَى الرَّبِّ، وَبِرَحْمَةِ الْعَلِيِّ لَا يَتَزَعْزَعُ. ٩ يَدُكَ تَجِدُ جَمِيعَ أَعْدَائِكَ. يَمِينُكَ تَجِدُ مُبْغِضِيكَ. ١٠ تَجْعَلُهُمْ كَتَنُّورِ نَارٍ فِي وَقْتِ حُضُورِكَ. الرَّبُّ فِي غَضَبِهِ يَبْتَلِعُهُمْ، وَنَارٌ تَأْكُلُهُمْ. ١١ ثَمَرَتُهُمْ تُبِيدُ مِنَ الْأَرْضِ، وَذُرِّيَّتُهُمْ مِنْ بَيْنِ بَنِي آدَمَ. ١٢ لِأَنَّهُمْ نَصَبُوا عَلَيْكَ شَرًّا. تَآمَرُوا بِمَكِيدَةٍ لَمْ يَقْدِرُوا. ١٣ لِأَنَّكَ تَجْعَلُهُمْ قَفًا. بِوَتَرِكَ تُسَدِّدُ إِلَى وُجُوهِهِمْ. ١٤ ارْتَفِعْ يَا رَبُّ بِقُوَّتِكَ. نُغَنِّي وَنُرَنِّمُ لِجَبَرُوتِكَ.

45 ۞ ۞ ۞

ۏ ۏ۵۳۷۱ ۷۵۳۷۱۵۳ ۷۵۷ ۷۵۳۷۱۵۳ ۷۵۷ ۷۳۳۷۱ ۷۵۳۷

۞ ۵ ۞ ۷۵۳۷۱ ۷۵۳۷۱۵۳ ۷۵۷ ۷۵۳۷۱۵۳ ۷۵۷ ۷۳۳۷۱ ۷۵۳۷

1 ۷۵۳۷۱ ۷۵۳۷۱۵۳ ۷۵۷ ۷۵۳۷۱۵۳ ۷۵۷ ۷۳۳۷۱ ۷۵۳۷

12 אֲיִשׁ. * עַל־כֵּן שָׁמַיִם אַרְגִּיז וְתִרְעַשׁ
הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת
וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ. וְהָיָה כִּצְבִי מְרֹדָף
13 וְכַצֹּאן אֵין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ
וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ יָנוּסוּ. כָּל־הִמָּצֵא יִדָּקֵר
וְכָל־הִדָּבֵק יִפֹּל בַּחָרֶב. וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטְּשׁוּ
לְעֵינֵיהֶם בָּתֵּיהֶם יְשֻׁסּוּ וְנָשֵׁיהֶם תִּשְׁכָּבְנָה.
14 * הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיר אֶת־מָדַי עֲלֵיהֶם אֲשֶׁר
כֶּסֶף לֹא יֶחְמָדוּ וְזָהָב לֹא יַחְפְּצוּ בּוֹ.
15 וּבְקַשָּׁתוֹת יְרַטַּשְׁנָה עֻלֵּל וּרְחַם־בֶּן לֹא
תָחוֹס עַל־בָּנִים. * וְצָבִי מַמְלְכוֹת בָּבֶל
תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן כַּשְׂדִּים כִּמְהַפֵּכַת אֱלֹהִים
16 אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה. לֹא תֵשֵׁב לָנֶצַח וְלֹא
תִשָּׁכֵן עַד־דּוֹר וָדוֹר וְלֹא־יָהֵל שָׁם עֲרָבִי
וְרֹעִים לֹא יַרְבִּיצוּ שָׁם. וְרָבְצוּ שָׁם צִיִּים
וּמָלְאוּ בָתֵּיהֶם אֹחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בַּנוֹת
17 יַעֲנָה וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ שָׁם. וְעָנוּ אַלְמְנוֹתָיו
בְּאַרְמְנוֹתָיו וְתַנִּים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג וְקָרוֹב
18 לָבוֹא עִתָּהּ וְיָמֶיהָ לֹא יֵאָרֵכוּ. כִּי־אֲדַלֶּה
לְיַעֲקֹב וְיִבְחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם עַל־
אַדְמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־
19 בֵּית יַעֲקֹב. * וְלָקְחוּ עַמִּים וְהֵבִיאוּם אֶל־
מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל־אַדְמַת
יְהוָה לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שׁוֹבֵיהֶם
לְשׁוֹבֶה וְרָדוּ בְּנֹגְשֵׂיהֶם. וְהָיָה בְּיוֹם הָנִיחַ
יְהוָה לְךָ מֵעִצְּבוֹנְךָ וּמֵרִגְזֶךָ וּמִן־הָעֲבֹדָה
20 הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד בָּהּ. * וְנָשָׂאתָ הַמָּשָׁל
הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׁבַת נוֹגֵשׂ
21 שָׁבְתָה מַדְהֵבָה. * רִסַּח יְהוָה מַטֵּה רְשָׁעִים
שֵׁבֶט מֹשְׁלִים. מַכַּת עַמִּים בְּעֶבְרָה מַכָּה
22 בִּלְתִּי סוּרָה רֹדֶה בְאַף גּוֹיִם הָיָה רֹדֵף בְּלִי
חָשְׂךְ. * נָחָה שָׁקְטָה כָּל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ רִנָּה.
23 גַּם־בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ לָךְ אֲרֵז הַלְּבָנוֹן מֵאָז
שָׁכַבְתָּ לֹא יָעֲלֶה הַכֹּרֵת עָלֵינוּ. * שְׁאוֹל
מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ עוֹרֵר לְךָ
רְפָאִים כֹּל עַתּוּדֵי אָרֶץ הֵקִים מִכִּסְאוֹתָם כֹּל
24 מַלְכֵי גּוֹיִם. כֻּלָּם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־
אַתָּה חֻלֵּיתָ כָּמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ. * הוּרַד
גְּאוֹן שְׁאוֹל נְבֵלֶיךָ מִשְׁכַּב רִמָּה תַּחְתֶּיךָ
25 וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה. * אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם
הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר נִגְדַּעְתָּ לָאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־
גּוֹיִם. וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִּלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם אֶעֱלֶה
26 מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי אֵל אָרִים כִּסְאִי. * וְאֵשֵׁב
בְּהַר מוֹעֵד בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן. אֶעֱלֶה עַל־בָּמֳתֵי
עָב אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן. אַךְ אֶל־שְׁאוֹל תּוּרַד אֶל־
יַרְכְּתֵי בוֹר. סְבֶיךָ יִרְאֶיךָ אֵלֶיךָ יָשׁוּרוּ יְבִינוּךָ

946 ◦ ◦ ◦

⁘ ⁘

⁘ ⁘

1 * ⁘ ⁘ ⁘

ואמרתי : אמרתי אתה ס
יהוה בראשית הארץ ויסדו
שמים מעשי ידיך הם :
16 יאבדו והם יעמוד ואתה כלם
כבגד תבלם כלבוש תחליפם
17 והחלפו : ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו : בני עבדיך ישכנו
18 וזרעם לפניך יכון : לעולם
19 ואמרתי בחצי ימי אעלני
בשאול שנותיך בדור ודור .
20 אתה היית ושנותיך לא יתמו .
21 ואמרתי בראשונה ואמרתי
בשני ◦ ס ◦ ואמרתי אתה
יהוה בראשית הארץ ויסדו
שמים מעשי ידיך הם :
22 יאבדו והם יעמוד ואתה כלם
כבגד תבלם כלבוש תחליפם
23 והחלפו : ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו . בני עבדיך ישכנו
24 וזרעם לפניך יכון :

לעולם ס

בחצי ימי אעלני בשאול שנותיך בדור ודור .
אתה היית ושנותיך לא יתמו .
ואמרתי בראשונה ואמרתי בשני ◦ ס ◦ ואמרתי
אתה יהוה בראשית הארץ ויסדו
שמים מעשי ידיך הם :
יאבדו והם יעמוד ואתה כלם
כבגד תבלם כלבוש תחליפם
והחלפו : ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו . בני עבדיך ישכנו
וזרעם לפניך יכון :

לעולם ס

ואתחנן: ויאמר ה׳ אלי
רב לך אל תוסף דבר
אלי עוד בדבר הזה.
עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה וראה
בעיניך כי לא תעבר
את הירדן הזה. וצו
את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר
לפני העם הזה והוא
ינחיל להם את הארץ
אשר תראה. ונשב
בגיא מול בית פעור:
ועתה ישראל שמע
אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי
מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ
אשר ה׳ אלהי אבתיכם
נתן לכם. לא תוסיפו
על הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשמר
את מצות ה׳ אלהיכם
אשר אנכי מצוה
אתכם. עיניכם הרואות
את אשר עשה ה׳
בבעל פעור כי כל
האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור
השמידו ה׳ אלהיך
מקרבך. ואתם הדבקים
בה׳ אלהיכם חיים
כלכם היום. ראה
למדתי אתכם חקים
ומשפטים כאשר צוני
ה׳ אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה
לרשתה. ושמרתם
ועשיתם כי היא
חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר
ישמעו את כל החקים
האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול
הזה. כי מי גוי גדול
אשר לו אלהים קרבים
אליו כה׳ אלהינו
בכל קראנו אליו.
ומי גוי גדול אשר
לו חקים ומשפטים
צדיקם ככל התורה
הזאת אשר אנכי נתן
לפניכם היום. רק
השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את
הדברים אשר ראו
עיניך ופן יסורו
מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך
ולבני בניך. יום אשר
עמדת לפני ה׳ אלהיך
בחרב בהר בחרב
ויאמר ה׳ אלי הקהל
לי את העם ואשמעם
את דברי אשר ילמדון
ליראה אותי כל הימים
אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם
ילמדון. ותקרבון
ותעמדון תחת ההר
וההר בוער באש עד
לב השמים חשך ענן
וערפל. וידבר ה׳
אליכם מתוך האש
קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים
זולתי קול. ויגד לכם
את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת
הדברים ויכתבם על
שני לחות אבנים.
ואתי צוה ה׳ בעת
ההיא ללמד אתכם
חקים ומשפטים
לעשותכם אתם בארץ
אשר אתם עברים
שמה לרשתה. ושמרתם
מאד לנפשתיכם כי
לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר ה׳ אליכם
בחרב מתוך האש.
פן תשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או
נקבה. תבנית כל
בהמה אשר בארץ
תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים.
תבנית כל רמש
בארמה תבנית כל
דגה אשר במים
מתחת לארץ. ופן
תשא עיניך השמימה
וראית את השמש
ואת הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמים ונדחת
והשתחוית להם ועבדתם
אתם אשר חלק ה׳
אלהיך אתם לכל
העמים תחת כל
השמים. ואתכם לקח
ה׳ ויוצא אתכם מכור
הברזל ממצרים להיות
לו לעם נחלה כיום
הזה. ויתעבר ה׳ בי
על דבריכם ולא נשבע
לבלתי עברתי את
הירדן ולבלתי באתי
אל הארץ הטובה
אשר ה׳ אלהיך נתן
לך נחלה. כי אנכי
מת בארץ הזאת איני
עבר את הירדן ואתם
עברים ורשתם את
הארץ הטובה הזאת.
השמרו לכם פן תשכחו
את ברית ה׳ אלהיכם
אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך
ה׳ אלהיך. כי ה׳
אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא. כי תוליד
בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני ה׳ אלהיך
להכעיסו. העידתי
בכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד
תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן
ימים עליה כי השמד
תשמדון. והפיץ ה׳
אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר במגוים
אשר ינהג ה׳ אתכם
שמה. ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי
אדם עץ ואבן אשר
לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא
יריחון. ומבקשתם
משם את ה׳ אלהיך
ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך.
בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד ה׳
אלהיך ושמעת בקלו.
כי אל רחום ה׳
אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר
נשבע להם. כי שאל
נא לימים ראשנים
אשר היו לפניך למן
היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ
למקצה השמים ועד
קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או
הנשמע כמהו. השמע
עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר
שמעת אתה ויחי.
או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת
באתת ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה
לכם ה׳ אלהיכם
במצרים לעיניך.
אתה הראת לדעת כי
ה׳ הוא האלהים אין
עוד מלבדו. מן
השמים השמיעך את
קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה
ודבריו שמעת מתוך
האש. ותחת כי אהב
את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדול
ממצרים. להוריש
גוים גדלים ועצומים
ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה.
וידעת היום והשבת
אל לבבך כי ה׳ הוא
האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין
עוד. ושמרת את
חקתיו ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך היום
אשר ייטב לך ולבניך
אחריך ולמען תאריך
ימים על האדמה אשר
ה׳ אלהיך נתן לך כל
הימים. אז יבדיל
משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש.
לנוס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשום ונס
אל אחת מן הערים
האל וחי. פן ירדף
גואל הדם אחרי הרוצח
כי יחם לבבו והשיגו
כי ארך הדרך והכהו
נפש ולא משפט מות
לו כי לא שנא הוא לו
מתמול שלשום. על
כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך.
והיה כי ירחיב ה׳
אלהיך את גבלך כאשר
נשבע לאבתיך ונתן
לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבתיך
כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את ה׳ אלהיך
וללכת בדרכיו כל
הימים ואז תוסף לך
עוד שלש ערים על
השלש האלה. ולא
ישפך דם נקי בקרב
ארצך אשר ה׳ אלהיך
נתן לך נחלה ויהיה
עליך דמים. ואם יהיה
איש שנא לרעהו
וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס
אל אחת הערים האל.
ושלחו זקני עירו
ולקחו אתו משם
ונתנו אתו ביד גואל
הדם ומת. לא תחוס
עינך עליו ובערת
דם הנקי מישראל
למען ייטב לך. לא
תסיג גבול רעך אשר
גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ
אשר ה׳ אלהיך נתן
לך לרשתה. לא יקום
עד אחד באיש לכל
עון ולכל חטאת בכל
חטא אשר יחטא על
פי שנים עדים או על
פי שלשה עדים יקום
דבר. כי יקום עד
חמס באיש לענות בו
סרה. ועמדו שני
האנשים אשר להם
הריב לפני ה׳ לפני
הכהנים והשפטים
אשר יהיו בימים
ההם. ודרשו השפטים
היטב והנה עד שקר
העד שקר ענה באחיו.
ועשיתם לו כאשר זמם
לעשות לאחיו ובערת
הרע מקרבך. למען
שמע ויראו ולא יוספו
לעשות עוד כדבר הרע
הזה בקרבך. ולא
תחוס עינך נפש בנפש
עין בעין שן בשן יד
ביד רגל ברגל.
כי תצא למלחמה על
אויבך וראית סוס
ורכב עם רב ממך לא
תירא מהם כי ה׳
אלהיך עמך המעלך
מארץ מצרים. והיה
כקרבכם אל המלחמה
ונגש הכהן ודבר אל
העם. ואמר אליהם
שמע ישראל אתם
קרבים היום למלחמה
על אויביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל
תערצו מפניהם. כי
ה׳ אלהיכם ההלך
עמכם להלחם לכם
עם אויביכם להושיע
אתכם. ודברו השטרים
אל העם לאמר מי
האיש אשר בנה בית
חדש ולא חנכו ילך
וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יחנכנו. ומי האיש
אשר נטע כרם ולא
חללו ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו.
ומי האיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ילך
וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יקחנה. ויספו
השטרים לדבר אל
העם ואמרו מי האיש
הירא ורך הלבב ילך
וישב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבבו.
והיה כאשר כלו
השטרים לדבר אל
העם ופקדו שרי צבאות
בראש העם. כי תקרב
אל עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום.
והיה אם שלום תענך
ופתחה לך והיה כל
העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך. ואם
לא תשלים עמך
ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה. ונתנה
ה׳ אלהיך בידך והכית
את כל זכורה לפי חרב.
רק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תבז
לך ואכלת את שלל
אויביך אשר נתן ה׳
אלהיך לך. כן תעשה
לכל הערים הרחקות
ממך מאד אשר לא
מערי הגוים האלה
הנה. רק מערי העמים
האלה אשר ה׳ אלהיך
נתן לך נחלה לא
תחיה כל נשמה. כי
החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי
החוי והיבוסי כאשר
צוך ה׳ אלהיך. למען
אשר לא ילמדו אתכם
לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם לה׳ אלהיכם.
כי תצור אל עיר
ימים רבים להלחם
עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנדח
עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת
כי האדם עץ השדה
לבוא מפניך במצור.
רק עץ אשר תדע כי
לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרתת
ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך
מלחמה עד רדתו.
כי ימצא חלל באדמה
אשר ה׳ אלהיך נתן
לך לרשתה נפל בשדה
לא נודע מי הכהו.
ויצאו זקניך ושפטיך
ומדדו אל ערי הסביבת
החלל. והיה העיר
הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר אשר
לא עבד בה אשר לא
משכה בעל. והורידו
זקני העיר ההוא את
העגלה אל נחל איתן
אשר לא יעבד בו ולא
יזרע וערפו שם את
העגלה בנחל. וקרבו
הכהנים בני לוי כי
בם בחר ה׳ אלהיך
לשרתו ולברך בשם ה׳
ועל פיהם יהיה כל
ריב וכל נגע. וכל
זקני העיר ההוא הקרבה
אל החלל ירחצו את
ידיהם על העגלה
הערופה בנחל. וענו
ואמרו ידינו לא שפכו
את הדם הזה ועינינו
לא ראו. כפר לעמך
ישראל אשר פדית ה׳
ואל תתן דם נקי
בקרב עמך ישראל
ונכפר להם הדם.
ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני ה׳.
כי תצא למלחמה על
אויביך ונתנו ה׳
אלהיך בידך ושבית
שבים. וראית בשבים
אשת יפת תאר ונחשקת
בה ולקחת לך לאשה.
והבאתה אל תוך ביתך
וגלחה את ראשה
ועשתה את צפרניה.
והסירה את שמלת
שבים מעליה וישבה
בביתך ובכתה את אביה
ואת אמה ירח ימים
ואחר כן תבוא אליה
ובעלתה והיתה לך
לאשה. והיה אם לא
חפצת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמכר
אתה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה.
כי יהיה לאיש שתי
נשים האחת אהובה
והאחת שנואה וילדו
לו בנים האהובה
והשנואה ויהיה הבן
הבכור לשנואה. והיה
ביום הנחילו את בניו
את אשר יהיה לו לא
יוכל לבכר את בן
האהובה על פני בכור
השנואה הבכר. כי את
הבכור בן השנואה
יכיר לתת לו פי שנים
בכל אשר ימצא לו כי
הוא ראשית אונו לו
משפט הבכרה. כי
יהיה לאיש בן סורר
ומורה איננו שמע בקול
אביו ובקול אמו ויסרו
אתו ולא ישמע אליהם.
ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אל זקני
עירו ואל שער מקומו.
ואמרו אל זקני עירו
בננו זה סורר ומורה
איננו שמע בקלנו זולל
וסבא. ורגמו אתו כל
אנשי עירו באבנים
ומת ובערת הרע
מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו. כי
יהיה באיש חטא משפט
מות והומת ותלית
אתו על עץ. לא תלין
נבלתו על העץ כי
קבר תקברנו ביום
ההוא כי קללת אלהים
תלוי ולא תטמא את
אדמתך אשר ה׳
אלהיך נתן לך נחלה.
לא תראה את שור
אחיך או את שיו
נדחים והתעלמת מהם
השב תשיבם לאחיך.
וכן תעשה לחמורו וכן
תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאבד
ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם. לא
תראה את חמור אחיך
או את שורו נפלים
בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו.
לא יהיה כלי גבר על
אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת
ה׳ אלהיך כל עשה
אלה. כי יקרא קן
צפור לפניך בדרך
בכל עץ או על הארץ
אפרחים או ביצים
והאם רבצת על
האפרחים או על
הביצים לא תקח האם
על הבנים. שלח
תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך למען
ייטב לך והארכת
ימים. כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה
לגגך ולא תשים דמים
בביתך כי יפל הנפל
ממנו. לא תזרע
כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר
תזרע ותבואת הכרם.
לא תחרש בשור
ובחמור יחדו. לא
תלבש שעטנז צמר
ופשתים יחדו. גדלים
תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר
תכסה בה. כי יקח
איש אשה ובעלה ולא
תמצא חן בעיניו כי
מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה
מביתו. ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש
אחר. ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי
ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה.
לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו
לאשה אחרי אשר
הטמאה כי תועבה היא
לפני ה׳ ולא תחטיא
את הארץ אשר ה׳
אלהיך נתן לך נחלה.
כי יקח איש אשה
חדשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל
דבר נקי יהיה לביתו
שנה אחת ושמח את
אשתו אשר לקח.
לא יחבל רכב ורחב
כי נפש הוא חבל.
כי ימצא איש גנב
נפש מאחיו מבני
ישראל והתעמר בו
ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך.
השמר בנגע הצרעת
לשמר מאד ולעשות
ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלוים כאשר
צויתים תשמרון
לעשות. זכר את
אשר עשה ה׳ אלהיך
למרים בדרך בצאתכם
ממצרים. כי תשה
ברעך משאת מאומה
לא תבא אל ביתו
לעבט עבטתו. בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה
נשה בו יוציא אליך
את העבוט החוצה.
ואם איש עני הוא לא
תשכב בעבטתו. השב
תשיב לו את העבוט
כבוא השמש ושכב
בשלמתו וברכך וצדקה
תהיה לך לפני ה׳
אלהיך. לא תעשק
שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך אשר
בארצך בשעריך.
ביומו תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש כי
עני הוא ואליו הוא
נשא את נפשו ולא
יקרא עליך אל ה׳
והיה בך חטא. לא
יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על
אבות איש בחטאו
יומתו. לא תטה
משפט גר יתום ולא
תחבל בגד אלמנה.
וזכרת כי עבד היית
במצרים ויפדך ה׳
אלהיך משם על כן
אנכי מצוך לעשות את
הדבר הזה. כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען
יברכך ה׳ אלהיך
בכל מעשה ידיך.
כי תחבט זיתך לא
תפאר אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה.
כי תבצר כרמך לא
תעולל אחריך לגר
ליתום ולאלמנה יהיה.
וזכרת כי עבד היה
בארץ מצרים על כן
אנכי מצוך לעשות את
הדבר הזה. כי יהיה
ריב בין אנשים ונגשו
אל המשפט ושפטום
והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע.
והיה אם בן הכות
הרשע והפילו השפט
והכהו לפניו כדי
רשעתו במספר. ארבעים
יכנו לא יוסיף פן
יוסיף והכהו על אלה
רבה מהם וקלה לעיניך
אחיך. לא תחסם שור
בדישו. כי ישבו
אחים יחד ומת אחד
מהם ובן אין לו לא
תהיה אשת המת החוצה
לאיש זר יבמה יבא
עליה ולקחה לו לאשה
ויבמה. והיה הבכור
אשר תלד יקום על
שם אחיו המת ולא
ימחה שמו מישראל.
ואם לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן
יבמי לקים לאחיו שם
בישראל לא אבה
יבמי לקחתי. וקראו
לו זקני עירו ודברו
אליו והתיצב ואמר לא
חפצתי לקחתה. ונגשה
יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו
מעל רגלו וירקה
בפניו וענתה ואמרה
כה יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחיו.
ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל.
כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה
אשת האחד להציל את
איש מיד מכהו ושלחה
ידה ואחזה במבשיו.
וקצתה כפה לא תחוס
עינך. לא יהיה לך
באבנך אבן ואבן
גדולה ואבן קטנה.
לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה גדולה
ואיפה קטנה. אבן
שלמה וצדק יהיה לך
איפה שלמה וצדק
יהיה לך למען יארכון
ימיך על האדמה אשר
ה׳ אלהיך נתן לך.
כי תועבת ה׳ אלהיך
כל עשה אלה כל עשה
עולה. זכר את אשר
עשה לך עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים.
אשר קרך בדרך
ויזנב בך כל הנחשלים
אחריך ואתה עיף
ויגע ולא ירא אלהים.
והיה בהניח ה׳
אלהיך לך מכל אויביך
מסביב בארץ אשר ה׳
אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים
לא תשכח.
כי תבוא אל הארץ
אשר ה׳ אלהיך נתן
לך נחלה וירשתה
וישבת בה. ולקחת
מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא
מארצך אשר ה׳
אלהיך נתן לך ושמת
בטנא והלכת אל
המקום אשר יבחר ה׳
אלהיך לשכן שמו שם.
ובאת אל הכהן אשר
יהיה בימים ההם
ואמרת אליו הגדתי
היום לה׳ אלהיך כי
באתי אל הארץ אשר
נשבע ה׳ לאבתינו
לתת לנו. ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו
לפני מזבח ה׳
אלהיך. ועניתה
ואמרת לפני ה׳
אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה
ויגר שם במתי מעט
ויהי שם לגוי גדול
עצום ורב. וירעו
אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה
קשה. ונצעק אל ה׳
אלהי אבתינו וישמע
ה׳ את קלנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו. ויוצאנו ה׳
ממצרים ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמורא
גדל ובאתת ובמופתים.
ויבאנו אל המקום הזה
ויתן לנו את הארץ
הזאת ארץ זבת חלב
ודבש. ועתה הנה
הבאתי את ראשית
פרי האדמה אשר נתת
לי ה׳. והנחתו לפני
ה׳ אלהיך והשתחוית
לפני ה׳ אלהיך.
ושמחת בכל הטוב
אשר נתן לך ה׳
אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר
בקרבך. כי תכלה
לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנה השלישית
שנת המעשר ונתתה
ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך
ושבעו. ואמרת לפני
ה׳ אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם
נתתיו ללוי ולגר
ליתום ולאלמנה ככל
מצותך אשר צויתני
לא עברתי ממצותיך
ולא שכחתי. לא
אכלתי באוני ממנו
ולא בערתי ממנו
בטמא ולא נתתי ממנו
למת שמעתי בקול ה׳
אלהי עשיתי ככל אשר
צויתני. השקיפה
ממעון קדשך מן
השמים וברך את עמך
את ישראל ואת
האדמה אשר נתתה
לנו כאשר נשבעת
לאבתינו ארץ זבת חלב
ודבש. היום הזה ה׳
אלהיך מצוך לעשות
את החקים האלה
ואת המשפטים ושמרת
ועשית אתם בכל
לבבך ובכל נפשך.
את ה׳ האמרת היום
להיות לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר
חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו. וה׳
האמירך היום להיות
לו לעם סגלה כאשר
דבר לך ולשמר כל
מצותיו. ולתתך
עליון על כל הגוים
אשר עשה לתהלה
ולשם ולתפארת ולהיותך
עם קדוש לה׳
אלהיך כאשר דבר.
וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת
בבאר היטב. והיה
ביום אשר תעברו את
הירדן אל הארץ אשר
ה׳ אלהיך נתן לך
והקמת לך אבנים
גדלות ושדת אתם
בשיד. וכתבת עליהם
את כל דברי התורה
הזאת בעברך למען
אשר תבוא אל הארץ
אשר ה׳ אלהיך נתן
לך ארץ זבת חלב
ודבש כאשר דבר ה׳
אלהי אבתיך לך.
והיה כעברכם את
הירדן תקימו את
האבנים האלה אשר
אנכי מצוה אתכם היום
בהר עיבל ושדת אתם
בשיד. ובנית שם
מזבח לה׳ אלהיך
מזבח אבנים לא תניף
עליהם ברזל. אבנים
שלמות תבנה את מזבח
ה׳ אלהיך והעלית
עליו עלות לה׳
אלהיך. וזבחת שלמים
ואכלת שם ושמחת
לפני ה׳ אלהיך.
וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת
באר היטב. ויאמר
משה והכהנים הלוים
אל כל ישראל לאמר
השמר ושמע ישראל
היום הזה נהיית לעם
לה׳ אלהיך. ושמעת
בקול ה׳ אלהיך
ועשית את מצותיו
ואת חקיו אשר אנכי
מצוך היום. ויצו
משה את העם ביום
ההוא לאמר. אלה
יעמדו לברך את העם
על הר גריזים בעברכם
את הירדן שמעון
ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימין. ואלה
יעמדו על הקללה על
הר עיבל ראובן גד
ואשר וזבולן דן
ונפתלי. וענו הלוים
ואמרו אל כל איש
ישראל קול רם.
ארור האיש אשר יעשה
פסל ומסכה תועבת ה׳
מעשה ידי חרש וישם
באפל וענו כל העם
ואמרו אמן. ארור
מקלה אב ואם ואמר
כל העם אמן. ארור
משיג גבול רעהו
ואמר כל העם אמן.
ארור משגה עור בדרך
ואמר כל העם אמן.
ארור מטה משפט גר
יתום ואלמנה ואמר כל
העם אמן. ארור שכב
עם אשת אביו כי גלה
כנף אביו ואמר כל
העם אמן. ארור שכב
עם כל בהמה ואמר כל
העם אמן. ארור שכב
עם אחותו בת אביו או
בת אמו ואמר כל העם
אמן. ארור שכב עם
חתנתו ואמר כל העם
אמן. ארור מכה רעהו
בסתר ואמר כל העם
אמן. ארור לקח שחד
להכות נפש דם נקי
ואמר כל העם אמן.
ארור אשר לא יקים
את דברי התורה הזאת
לעשות אתם ואמר כל
העם אמן.
והיה אם שמע תשמע
בקול ה׳ אלהיך
לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי
מצוך היום ונתנך ה׳
אלהיך עליון על כל
גוי הארץ. ובאו עליך
כל הברכות האלה
והשיגוך כי תשמע
בקול ה׳ אלהיך.
ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה. ברוך
פרי בטנך ופרי
אדמתך ופרי בהמתך
שגר אלפיך ועשתרת
צאנך. ברוך טנאך
ומשארתך. ברוך
אתה בבאך וברוך
אתה בצאתך. ישלח
ה׳ בך את המאורה
את המהומה ואת
המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך
מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני. ידבק
ה׳ בך את הדבר עד
כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה
לרשתה. יכך ה׳
בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר
ובחרב ובשדפון
וברקון ורדפוך עד
אבדך. והיה שמיך
אשר על ראשך נחשת
והארץ אשר תחתיך
ברזל. יתן ה׳ את
מטר ארצך אבק ועפר
מן השמים ירד עליך
עד השמדך. יתנך ה׳
נגף לפני אויביך
בדרך אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים תנוס
לפניו והיית לזועה
לכל ממלכות הארץ.
והיתה נבלתך למאכל
לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין
מחריד. יכך ה׳
בשחין מצרים ובעפלים
ובגרב ובחרס אשר לא
תוכל להרפא. יכך ה׳
בשגעון ובעורון
ובתמהון לבב. והיית
ממשש בצהרים כאשר
ימשש העור באפלה
ולא תצליח את דרכיך
והיית רק עשוק וגזול
כל הימים ואין מושיע.
אירש תשכב עמה איש
אחר יבעלנה בית בנה
ולא תשב בו כרם נטעת
ולא חללתו שורך טבוח
לעיניך ולא תאכל ממנו
חמורך גזול מלפניך
ולא ישוב לך צאנך
נתנים לאויביך ואין
לך מושיע. בניך
ובנתיך נתנים לעם
אחר ועיניך רואות
ותכלינה אליהם כל
היום ואין לאל ידך.
פרי אדמתך וכל יגיע
כפיך יאכל עם אשר
לא ידעת והיית רק
עשוק ורצוץ כל
הימים. והיית משגע
מראה עיניך אשר
תראה. יכך ה׳
בשחין רע על הברכים
ועל השוקים אשר לא
תוכל להרפא מכף רגלך
ועד קדקדך. ינהג ה׳
אתך ואת מלכך אשר
תקים עליך אל גוי
אשר לא ידעת אתה
ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ
ואבן. והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל
העמים אשר ינהג ה׳
אתך שמה. זרע רב
תוציא השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו
הארבה. כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו
התולעת. זיתים יהיו
לך בכל גבולך ושמן
לא תסוך כי ישל
זיתך. בנים ובנות
תוליד ולא יהיו לך כי
ילכו בשבי. כל עצך
ופרי אדמתך יירש
הצלצל. הגר אשר
בקרבך יעלה עליך
מעלה מעלה ואתה
תרד מטה מטה. הוא
יעלך ואתה לא תעלנו
הוא יהיה לראש ואתה
תהיה לזנב. ובאו
עליך כל האלות האלה
ורדפוך והשיגוך עד
השמדך כי לא שמעת
בקול ה׳ אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו
אשר צוך. והיו בך
לאות ולמופת ובזרעך
עד עולם. תחת אשר
לא עבדת את ה׳
אלהיך בשמחה ובטוב
לבב מרב כל. ועבדת
את אויבך אשר ישלחנו
ה׳ בך ברעב ובצמא
ובערם ובחסר כל
ונתן על צואר ברזל
עד השמידו אתך.
ישא ה׳ עליך גוי
מרחק מקצה הארץ
כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשונו.
גוי עז פנים אשר לא
ישא פנים לזקן ונער
לא יחן. ואכל פרי
בהמתך ופרי אדמתך
עד השמדך אשר לא
ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך
ועשתרת צאנך עד
הכחידו אתך. והצר
לך בכל שעריך עד
רדת חומתיך הגבהות
והבצרות אשר אתה
בטח בהן בכל ארצך
והצר לך בכל שעריך
בכל ארצך אשר נתן
לך ה׳ אלהיך.
ואכלת פרי בטנך
בשר בניך ובנתיך
אשר נתן לך ה׳
אלהיך במצור ובמצוק
אשר יציק לך אויבך.
האיש הרך בך והעדן
מאד תרע עינו באחיו
ובאשת חיקו ובשאר
ילדיו אשר יותיר.
מתת לאחד מהם מבשר
בניו אשר יאכל כי אין
לו כל במצור ובמצוק
אשר יציק לך אויבך
בכל שעריך. הרכה
בך והעדנה אשר לא
נסתה כף רגלה על
הארץ מתענג ורכת
תרע עינה באיש חיקה
ובבנה ובבתה. ובשיליתה
היוצאת מבין רגליה
ובניה אשר תלד כי
תאכלם למחסור
בסתר במצור ובמצוק
אשר יציק לך אויבך
בשעריך. אם לא
תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת
הכתובים בספר הזה
ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את ה׳
אלהיך. והפלא ה׳
את מכתך ואת מכת
זרעך מכות גדלות
ונאמנות ורעות
ונאמנים. והשיב בך
את כל מדוי מצרים
אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך. גם כל
חלי וכל מכה אשר לא
כתובה בספר התורה
הזאת יעלם ה׳ עליך
עד השמדך. ונשארתם
במתי מספר תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים
לרב כי לא שמעת
בקול ה׳ אלהיך.
והיה כאשר שש ה׳
עליכם להיטיב אתכם
ולהרבות אתכם כן
ישיש ה׳ עליכם
להאבד אתכם והשמיד
אתכם ונסחתם מעל
האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה. ופצך ה׳
בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ
ועבדת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת
אתה ואבתיך עץ
ואבן. ובגוים ההם
לא תרגיע ולא יהיה
מנוח לכף רגלך כי
נתן ה׳ לך שם רגז
ואכלון עינים ודאון
נפש. והיו חייך
תלאים לנגדך ופחדת
לילה ויומם ולא תאמין
בחייך. בבקר תאמר
מי יתן ערב ובערב
תאמר מי יתן בקר
מפחד לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך
אשר תראה. והשיבך
ה׳ מצרים באניות
בדרך אשר אמרתי לך
לא תוסף עוד לראתה
והתמכרתם שם לאויביך
לעבדים ולשפחות ואין
קונה. אלה דברי
הברית אשר צוה ה׳
את משה לכרת את
בני ישראל בארץ
מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחרב.
ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אליהם
אתם ראיתם את כל
אשר עשה ה׳ לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל
ארצו. המסת הגדלת
אשר ראו עיניך
האתת והמופתים
הגדלים ההם. ולא
נתן ה׳ לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום
הזה. ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר
לא בלו שמלתיכם
מעליכם ונעלך לא
בלתה מעל רגלך.
לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני ה׳
אלהיכם. ותבאו אל
המקום הזה ויצא סיחן
מלך חשבון ועוג מלך
הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם. ונקח
את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשי.
ושמרתם את דברי
הברית הזאת ועשיתם
אתם למען תשכילו את
כל אשר תעשון.
אתכם נצבים היום כלכם
לפני ה׳ אלהיכם
ראשיכם שבטיכם
זקניכם ושטריכם כל
איש ישראל. טפכם
נשיכם וגרך אשר
בקרב מחניך מחטב
עציך עד שאב מימיך.
לעברך בברית ה׳
אלהיך ובאלתו אשר
ה׳ אלהיך כרת עמך
היום. למען הקים
אתך היום לו לעם
והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב. ולא
אתכם לבדכם אנכי
כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת.
כי את אשר יש פה
עמנו עמד היום לפני
ה׳ אלהינו ואת אשר
איננו פה עמנו היום.
כי אתם ידעתם את
אשר ישבנו בארץ
מצרים ואשר עברנו
בקרב הגוים אשר
עברתם. ותראו את
שקוציהם ואת גלליהם
עץ ואבן כסף וזהב
אשר עמהם. פן יש
בכם איש או אשה או
משפחה או שבט אשר
לבבו פנה היום מעם
ה׳ אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים
ההם פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה.
והיה בשמעו את דברי
האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום
יהיה לי כי בשרירות
לבי אלך למען ספות
הרוה את הצמאה.
לא יאבה ה׳ סלח לו
כי אז יעשן אף ה׳
וקנאתו באיש ההוא
ורבצה בו כל האלה
הכתובה בספר הזה
ומחה ה׳ את שמו
מתחת השמים. והבדילו
ה׳ לרעה מכל שבטי
ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר
התורה הזאת. והאחרון
יאמרו דור אחר בניכם
אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות
הארץ

ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃ לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃ יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃ יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃ יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ׃

ס

ס

ס

ס פרשה כב

ז כה אמר יהוה הרד בית מלך יהודה ודברת שם את־הדבר הזה׃
ח ואמרת שמע דבר־יהוה מלך יהודה היושב על־כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃ ט כה אמר יהוה עשו
משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל־
תעשקו אל־תחמסו ודם נקי אל־תשפכו במקום הזה׃ י ואל־
תלכו אחרי אלהים אחרים לרעה לכם׃ יא כי כה אמר יהוה
אל־בית מלך יהודה הגלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא שום
אשימך מדבר ערים לא נושבו׃ יב והקדשתי עליך משחתים
איש וכליו ברתו ובחורי מבחר יכרתו ונפלו על־אפי׃ יג
ועברתם הגוים רבים על־העיר הזאת ואמרו איש אל־רעהו
על־מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת׃ יד ואמרו על
אשר עזבו את־ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום׃ טו אל־תבכו למת ואל־תנודו לו בכו בכה להולך
כי לא־ישוב עוד וראה את־ארץ מולדתו׃ טז כי כה אמר יהוה
על־שלם בן־יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו
אשר יצא ממקום הזה לא־ישוב הנה־שמה כי במקום אשר
הגלו אתו שם הוא ימות ואת־הארץ הזאת לא יראה עוד׃
יז הוי בונה ביתו בלא־צדק ועליותיו בלא־משפט ברעהו
יעבד חנם ופעלתו לא יתן־לו׃ יח לכן כה־אמר יהוה אל־
יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לא־יספדו לו הוי אחי והוי
אחות לא־יספדו־לו הוי אדון והוי הודו׃ יט קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מעבר לשערי ירושלם׃ כ עלי הלבנון
וצעקי ובבשן תני קולך והעבירי בערבים כי נשברו כל־
מאהביך׃ כא דברתי אליך בהשלותיך לא שמעת זה דרכך
מנעוריך כי לא שמעת בקולי׃ כב כל־עציך תרעה רוח
ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבושי ותכלמי מכל רעתך׃
כג יושבת הלבנון מקננת בארזים מה נאנית כחיל חבלים
בואתך׃ כד חי־אני נאם־יהוה כי אם־יהיה כניהויקים בן־
יאשיהו מלך יהודה חותם על־יד ימיני משם אתקך׃ כה
ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה גר מפניהם ביד
נבוכדראצר מלך בבל וביד כשדים׃ כו והטלתי אתך ואת־
אמך אשר ילדתך על־השדה אשר לא־נולדתם שם ושם
תמותו׃ כז ואל־הארץ אשר המה נשאים את־נפשם לשוב
שם לא ישובו׃ כח העצב נבזה נשבר אם כלי אין חפץ בו
מדוע הושלכו הוא וזרעו ויושלכו אל־ארץ אשר לא ידעום׃
כט ארץ ארץ ארץ שמעי דבר־יהוה׃ ל כה אמר יהוה כתבו
את־האיש הזה ערירי גבר לא יצליח בימיו כי לא־יצלח
מזרעו איש יושב על־כסא דוד ומשל עוד ביהודה׃

6 ז כי כה אמר יהוה אל־בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש
הלבנון אם לא שום אשימך מדבר ערים לא נושבו׃ 7 ח והקדשתי
עליך משחתים איש וכליו ברתו ובחורי מבחר יכרתו ונפלו
על־אפי׃ 8 ט ועברתם הגוים רבים על־העיר הזאת ואמרו איש
אל־רעהו על־מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת׃ 9 י ואמרו
על אשר עזבו את־ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים
אחרים ויעבדום׃ יא כי אל־תבכו למת ואל־תנודו לו בכו
בכה להולך כי לא־ישוב עוד וראה את־ארץ מולדתו׃ 10 יב כי
כה אמר יהוה אל־שלם בן־יאשיהו מלך יהודה המלך תחת
יאשיהו אביו אשר יצא ממקום הזה לא־ישוב הנה־שמה כי
במקום אשר הגלו אתו שם הוא ימות ואת־הארץ הזאת לא
יראה עוד׃ יג הוי בונה ביתו בלא־צדק ועליותיו בלא־משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלתו לא יתן־לו׃ יד לכן כה־אמר יהוה
אל־יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לא־יספדו לו הוי אחי
והוי אחות לא־יספדו־לו הוי אדון והוי הודו׃ טו קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מעבר לשערי ירושלם׃ טז עלי הלבנון
וצעקי ובבשן תני קולך והעבירי בערבים כי נשברו כל־
מאהביך׃ יז דברתי אליך בהשלותיך לא שמעת זה דרכך
מנעוריך כי לא שמעת בקולי׃ יח כל־עציך תרעה רוח
ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבושי ותכלמי מכל רעתך׃
יט יושבת הלבנון מקננת בארזים מה נאנית כחיל חבלים
בואתך׃ כ חי־אני נאם־יהוה כי אם־יהיה כניהויקים בן־
יאשיהו מלך יהודה חותם על־יד ימיני משם אתקך׃ כא
ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה גר מפניהם ביד
נבוכדראצר מלך בבל וביד כשדים׃ כב והטלתי אתך ואת־
אמך אשר ילדתך על־השדה אשר לא־נולדתם שם ושם
תמותו׃ כג ואל־הארץ אשר המה נשאים את־נפשם לשוב
שם לא ישובו׃ כד העצב נבזה נשבר אם כלי אין חפץ בו
מדוע הושלכו הוא וזרעו ויושלכו אל־ארץ אשר לא ידעום׃
כה ארץ ארץ ארץ שמעי דבר־יהוה׃ כו כה אמר יהוה כתבו
את־האיש הזה ערירי גבר לא יצליח בימיו כי לא־יצלח
מזרעו איש יושב על־כסא דוד ומשל עוד ביהודה׃

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו׃
3 ננתקה את מוסרותימו ונשליכה מעלינו עבותימו׃
4 יושב בשמיא יצחק יי ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהון בתוקפיה ובמכתשיה יבהלינון׃
6 ואנא משחית מלכי על ציון טוור קודשי׃
7 אתקוף על גזירת יי אמר יי לי בני אנת אנא יומא דין אתגליתי לך׃
8 שאל מני ואיתן עממיא אחסנתך וסידרי ארעא אחזתך׃
9 תרעינון בשבטא דפרזלא כמנא דיוצרין תתברינון׃
10 וכדין מלכיא השכילו זכאי דינא דארעא׃
11 פלחו קדם יי בדחלתא וחדוון בזיעתא׃
12 נשקו ברא דלמא יתקוף ותובדון מאורחא דקשוט ארום יקד כזיקא רוגזיה טוביהון לכל דמתרכנין עלוהי׃

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו׃
3 ננתקה את מוסרותימו ונשליכה מעלינו עבותימו׃
4 יושב בשמיא יצחק יי ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהון בתוקפיה ובמכתשיה יבהלינון׃
6 ואנא משחית מלכי על ציון טוור קודשי׃
7 אתקוף על גזירת יי אמר יי לי בני אנת אנא יומא דין אתגליתי לך׃
8 שאל מני ואיתן עממיא אחסנתך וסידרי ארעא אחזתך׃
9 תרעינון בשבטא דפרזלא כמנא דיוצרין תתברינון׃
10 וכדין מלכיא השכילו זכאי דינא דארעא׃
11 פלחו קדם יי בדחלתא וחדוון בזיעתא׃
12 נשקו ברא דלמא יתקוף ותובדון מאורחא דקשוט ארום יקד כזיקא רוגזיה טוביהון לכל דמתרכנין עלוהי׃

13 אשרי כל דמתרכן עלוהי׃ קומה יי לא יתגבר בישא קדמך דין בכל דינין׃
14 יי דן לרשיעיא ולזכאי׃ יי דן לרשיעיא ולזכאי׃
15 ויי דן לכל עממיא׃ ויי דן לכל עממיא׃
16 ויי דן לכל עממיא׃ ויי דן לכל עממיא׃
17 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃
18 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃
19 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃
20 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃

13 אשרי כל דמתרכן עלוהי׃ קומה יי לא יתגבר בישא קדמך דין בכל דינין׃
14 יי דן לרשיעיא ולזכאי׃ יי דן לרשיעיא ולזכאי׃
15 ויי דן לכל עממיא׃ ויי דן לכל עממיא׃
16 ויי דן לכל עממיא׃ ויי דן לכל עממיא׃
17 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃
18 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃
19 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃
20 יי דן לכל עממיא׃ יי דן לכל עממיא׃

7 صِيَانَةٌ. * وَمِنْ إِثْمِ ٱلْمُتَكَبِّرِينَ
خَلِّصْ عَبْدَكَ. لَا يَتَسَلَّطُوا عَلَيَّ.
حِينَئِذٍ أَكُونُ كَامِلًا وَأَتَنَقَّى مِنْ
8 ذَنْبٍ عَظِيمٍ. * لِيَكُونَا لَكَ أَقْوَالَ
فَمِي وَتَأَمُّلُ قَلْبِي أَمَامَكَ كُلَّ
9 ٱلْأَيَّامِ يَا رَبُّ صَخْرَتِي وَوَلِيِّي.
* وَمِنْ أَجْلِ ٱلْمُتَكَبِّرِينَ
أَحْفَظُ عَبْدَكَ. لَا يَتَسَلَّطُ عَلَيَّ
ٱلْإِثْمُ وَلَا ٱلظُّلْمُ. لَا يَسْكُنُ فِي
10 بَيْتِي. * لَا يَثْبُتُ أَمَامَ عَيْنَيَّ
ٱلْكَذَّابُ. أَسْتَأْصِلُ كُلَّ ٱلْأَشْرَارِ
11 مِنْ أَرْضِ ٱلْأَحْيَاءِ. * لِأَنَّهُ
يَقْطَعُ كُلَّ ٱلْأَشْرَارِ عَنْ مَدِينَةِ
12 ٱلرَّبِّ. * لَا يَسْتَأْصِلُ ٱلْمُتَكَبِّرِينَ
مِنْ أَرْضِ ٱلْأَحْيَاءِ. وَلَا يَنْسَى
13 ٱلْمَسَاكِينَ. * لَا يَثْبُتُ ٱلْمُتَكَبِّرُونَ
أَمَامَ عَيْنَيْكَ. أَنْتَ تُبْغِضُ كُلَّ
14 فَاعِلِي ٱلْإِثْمِ. * تُهْلِكُ ٱلْمُتَكَلِّمِينَ
بِٱلْكَذِبِ. يَرْذُلُ ٱلرَّبُّ ٱلرَّجُلَ
15 ٱلسَّفَّاكَ وَٱلْغَاشَّ. * وَأَمَّا أَنَا
فَبِكَثْرَةِ رَحْمَتِكَ أَدْخُلُ بَيْتَكَ.
أَسْجُدُ نَحْوَ هَيْكَلِ قُدْسِكَ بِخَشْيَتِكَ.

1 ٱهْدِنِي يَا رَبُّ فِي بِرِّكَ. مِنْ أَجْلِ
أَعْدَائِي سَهِّلْ قُدَّامِي طَرِيقَكَ.
2 لِأَنَّهُ لَيْسَ فِي أَفْوَاهِهِمْ صِدْقٌ.
* جَوْفُهُمْ هَاوِيَةٌ مَفْتُوحَةٌ. بِأَلْسِنَتِهِمْ
يُمَلِّقُونَ. أَدِنْهُمْ يَا ٱللهُ. لِيَسْقُطُوا
مِنْ أَفْكَارِهِمْ. بِكَثْرَةِ مَعَاصِيهِمُ ٱطْرُدْهُمْ
لِأَنَّهُمْ قَدْ تَمَرَّدُوا عَلَيْكَ.
3 * وَلْيَفْرَحْ جَمِيعُ ٱلْمُتَّكِلِينَ عَلَيْكَ.
إِلَى ٱلدُّهُورِ يُرَنِّمُونَ. وَتَحُلُّ عَلَيْهِمْ
وَيَبْتَهِجُ بِكَ مُحِبُّو ٱسْمِكَ.
4 * لِأَنَّكَ أَنْتَ تُبَارِكُ ٱلصِّدِّيقَ يَا رَبُّ.
كَمِجَنٍّ تُحِيطُهُ بِرِضَاكَ.
5 * لِأَنَّكَ أَنْتَ يَا سَيِّدُ صَالِحٌ وَغَفُورٌ
وَكَثِيرُ ٱلرَّحْمَةِ لِجَمِيعِ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَكَ.
6 * ٱصْغَ يَا رَبُّ إِلَى صَلَاتِي. وَأَنْصِتْ
إِلَى صَوْتِ تَضَرُّعَاتِي.
7 * فِي يَوْمِ ضِيقَتِي أَدْعُوكَ لِأَنَّكَ
تَسْتَجِيبُ لِي.
8 * لَيْسَ بَيْنَ ٱلْآلِهَةِ مِثْلُكَ يَا سَيِّدُ.
وَلَيْسَ حَسَبَ أَعْمَالِكَ أَعْمَالٌ.
9 * جَمِيعُ ٱلْأُمَمِ ٱلَّذِينَ عَمِلْتَهُمْ
يَأْتُونَ وَيَسْجُدُونَ أَمَامَكَ يَا سَيِّدُ
وَيُمَجِّدُونَ ٱسْمَكَ.
10 * لِأَنَّكَ عَظِيمٌ أَنْتَ وَصَانِعُ عَجَائِبَ.
أَنْتَ ٱللهُ وَحْدَكَ.
11 * عَلِّمْنِي يَا رَبُّ طَرِيقَكَ. أَسْلُكُ
فِي حَقِّكَ. وَحِّدْ قَلْبِي لِخَشْيَةِ ٱسْمِكَ.
12 * أَحْمَدُكَ يَا سَيِّدُ إِلَهِي بِكُلِّ قَلْبِي
وَأُمَجِّدُ ٱسْمَكَ إِلَى ٱلدَّهْرِ.
13 * لِأَنَّ رَحْمَتَكَ عَظِيمَةٌ عَلَيَّ. وَقَدْ
أَنْقَذْتَ نَفْسِي مِنَ ٱلْهَاوِيَةِ ٱلسُّفْلَى.
14 * يَا ٱللهُ ٱلْمُتَكَبِّرُونَ قَدْ قَامُوا عَلَيَّ.
وَجَمَاعَةُ ٱلْعُتَاةِ طَلَبَتْ نَفْسِي.
وَلَمْ يَجْعَلُوكَ أَمَامَهُمْ.
15 * وَأَمَّا أَنْتَ يَا سَيِّدُ فَإِلَهٌ رَحِيمٌ
وَرَؤُوفٌ. طَوِيلُ ٱلرُّوحِ وَكَثِيرُ ٱلرَّحْمَةِ
وَٱلْحَقِّ.

16 ἐκ τοῦ στόματός μου. * καὶ ἔταξεν μοι
λόγον ἐκλεκτόν. καὶ ἔθετό με
17 ὡς βέλος ἐκλεκτὸν * καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ
αὐτοῦ ἐσκέπασέν με. καὶ εἶπέν μοι
18 * δοῦλός μου εἶ σύ Ἰσραήλ. ὅτι ἐν σοὶ
δοξασθήσομαι. καὶ ἐγὼ εἶπα μάτην
19 ἐκοπίασα * καὶ εἰς οὐδὲν καὶ ματαίως
τὴν ἰσχύν μου ἔδωκα. διὰ τοῦτο
τὸ κρίμα μου παρὰ κυρίῳ * καὶ ὁ μισθός
μου παρὰ τῷ θεῷ μου.

ἐν τῷ συντρίβεσθαι τὸν λαόν μου ἐθεράπευσαν τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρός μου
ἐπ' ἀτιμίᾳ * ἐλάλησαν πρός με λέγοντες. ποῦ ἐστιν κύριος ὁ θεός σου

ثلاثون مزمورا لداود

المزمور الاول

طوبى للرجل الذي لم يسلك في مشورة الاشرار
وفي طريق الخطاة لم يقف ومجلس المستهزئين لم يجلس.
لكن في ناموس الرب مسرته وفي ناموسه يلهج نهارا وليلا.
فيكون كشجرة مغروسة عند مجاري المياه التي تعطي ثمرها في اوانه
وورقها لا يذبل وكل ما يصنعه ينجح.
ليس هكذا الاشرار ليس هكذا بل كالعصافة التي تذريها الريح.
لذلك لا يقوم الاشرار في القضاء ولا الخطاة في جماعة الابرار.
لان الرب يعلم طريق الابرار وطريق الاشرار تهلك.

المزمور الثاني

لماذا ارتجت الامم وتفكر الشعوب في الباطل.
قامت ملوك الارض وتآمر الرؤساء معا على الرب وعلى مسيحه قائلين.
لنقطع ربطهم ونطرح عنا نيرهم.
الساكن في السماوات يضحك الرب يستهزئ بهم.
حينئذ يتكلم عليهم بغضبه ويرجفهم بسخطه.
وانا قد مسحت ملكي على صهيون جبل قدسي.
لاخبر من جهة قضاء الرب. قال لي انت ابني وانا اليوم ولدتك.
اسألني فاعطيك الامم ميراثا لك وملكوتك اقاصي الارض.
تحطمهم بقضيب من حديد مثل اناء خزاف تكسرهم.
والآن يا ايها الملوك تعقلوا. تأدبوا يا قضاة الارض.
اعبدوا الرب بخوف وتهللوا له برعدة.
قبلوا البر لئلا يغضب فتبيدوا من طريق الحق.
اذا اتقد عن قليل غضبه طوبى لجميع المتكلين عليه.

المزمور الثالث

مزمور لداود عند هربه من وجه ابشالوم ابنه.
يا رب ما اكثر مضايقي. كثيرون قائمون علي.
كثيرون قائلون لنفسي لا خلاص له بإلهه. سلاه.
وانت يا رب ترس لي مجدي ورافع رأسي.
بصوتي دعوت الرب فاستجاب لي من جبل قدسه. سلاه.
انا اضطجعت ونمت واستيقظت لان الرب يعضدني.
لا اخاف من ربوات الشعب المحيطين بي قد نصبوا علي من كل جهة.
قم يا رب خلصني يا الهي لانك ضربت جميع اعدائي على الفك.
كسرت اسنان الاشرار. للرب الخلاص. على شعبك بركتك. سلاه.

כאשר לא אהבתי. ואשא כפי אל מצותיך
אשר אהבתי. ואשיחה בחקיך. זכר את
דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי
בעניי כי אמרתך חיתני. זדים הליצוני עד
מאד מתורתך לא נטיתי. זכרתי משפטיך
מעולם יי ואתנחם. זלעה החזיקתני מרשעים
עזבי תורתך. זמירות היו לי חקיך בבית
מגורי. זאזכרה בלילה שמך יי ואשמרה
תורתך. זזאת היתה לי כי פקודיך נצרתי.
חחלק יי אמרתי לשמור דבריך. חחלית פניך
בכל לבבי חנני כאמרתך. חאחשבה דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותיך. חאחשתי ולא
התמהמהתי לשמור מצותיך. חבחבלי רשעים
עודוני תורתך לא שכחתי. חגחצות לילה
אקום להודות לך על משפטי צדקך. חדחבר
אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך. חה
חסדך יי מלאה הארץ חקיך למדני. חוטוב
עשית עם עבדך יי כדברך. חזטוב טעם
ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. חחטרם
אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי. חטטוב
אתה וטב תלמדני חקיך. חיכברו עלי שקר
זדים אני בכל לבב אצר פקודיך. יאטפש
כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. יבטוב לי
כי עניתי למען אלמד חקיך. יגטוב לי תורת
פיך מאלפי זהב וכסף. ידידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך. טוירואיך יראוני
וישמחו כי לדברך יחלתי. טזידעתי יי כי
צדק משפטיך ואמונה עניתני. יחיהי נא חסדך
לנחמני כאמרתך לעבדך. יטיבואוני רחמיך
ואחיה כי תורתך שעשועי. כבושו זדים כי
שקר עותתוני אני אשיחה בפקודיך. כאישובו
לי יראיך וידעי עדותיך. כבויהי לבבי תמים
בחקיך למען לא אבוש. כגכלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי. כדכלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני. כהכי הייתי כנאוד בקיטור
חקיך לא שכחתי. כוכמה ימי עבדך מתי
תעשה ברדפי משפט. כזכרו לי שיחות
לשעשעים חוקיך. כחכל מצותיך אמונה שקר
רדפוני עזרני. כטכמעט כלוני בארץ ואני
לא עזבתי פקודיך. כיכחסדך חיני ואשמרה
עדות פיך. לכלעולם יי דברך נצב בשמים.
לאלדר ואלדר אמונתך כוננת ארץ ותעמד.
לבלמשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.
לגלולי תורתך שעשועי אז אבדתי מעניי.
לדלעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני.
לההלי לך הושיעני כי פקודיך דרשתי.
לוולי רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.
לזלכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.
לחמה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי.
לטמאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי.
מהשכלתי מכל מלמדי כי עדותיך שיחה לי.
מאמבינים אתבונן כי פקודיך נצרתי. מב
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך. מגמלא יי משפטים לא סרתי כי אתה
הורתני. מדמה נמלצו לחכי אמרתך מדבש
לפי. מהמפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל
ארח שקר. מונר לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
מזנשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך.
מחנענותי עד מאד יי חייני כאמרתך.
מטנדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני.
נינפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
נאנתנו רשעים פח ומפקודיך לא תעיתי.
נבנחלתי עדותיך לעולם כי שושון לבי הנה.
נגנטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.
נדנסעפים שנאתי ותורתך אהבתי. נהנסתרי
וצנני אתה למדברך יחלתי. נוונורו ממני
מרעים ואצרה מצות אלהי. נזנסמכני כאמרתך
ואחיה ואל תבישני משברי. נחנעזרני ואושעה
ואשעה בחקיך תמיד. נטנהשפלת כל שוגים
מחקיך כי שקר תרמיתם. נינכסדגים השבתה
לארץ כל רשעי ארץ אהבתי עדותיך. נאנפחד
מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי. נבנעשיתי
משפט וצדקה בל תניחני לעשקי. נגנערב
עבדך לטוב אל יעשקני זדים עיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. נדנעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. נהנעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. נוונעת ליי הפרו תורתך.
נזנלכן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. נחנלכל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
נטנפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
סיפתח דבריך יאיר מבין פתאים. סאפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. סבפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. סגגשרי
הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. סדדפני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. סההפני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. סוועיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. סזזעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. סחחעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. סטטעת ליי הפרו
תורתך. עיעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
עאעל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. עבפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. עגפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
עדפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
עההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
עוועשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
עזזפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
עחחפני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
עטטעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
פיפעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
פאפעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
פבפעת ליי הפרו תורתך. פגפל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. פדפל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. פההפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. פוופתח דבריך
יאיר מבין פתאים. פזזפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. פחההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. פטטשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. ציצדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. צאצחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. צבצעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. צגצעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. צדצעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. צההעת ליי הפרו תורתך.
צוועל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. צזזעל
כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
צחחפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
צטטפתח דבריך יאיר מבין פתאים. קיקפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. קאקההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. קבקשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. קגקפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. קדקחני כעבדך
לטוב אל יעשקני זדים. קההעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. קוועשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. קזקעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. קחקעת ליי הפרו
תורתך. קטקל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
רירעל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. ראפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. רבפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
רגפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
רדההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
רהוושרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
רזזפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
רחחפני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
רטטעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
שישעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
שאשעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
שבשעת ליי הפרו תורתך. שגשל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. שדשעל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. שההפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. שוופתח דבריך
יאיר מבין פתאים. שזזפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. שחההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. שטטשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. תיתפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. תאתחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. תבתעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. תגתעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. תדתעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. תהתעת ליי הפרו תורתך.
תוועל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. תזזעל
כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
תחחפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
תטטפתח דבריך יאיר מבין פתאים. יאיפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. יאאההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. יבישרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. יגיפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. ידיחני כעבדך
לטוב אל יעשקני זדים. יהיעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. יוועשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. יזיעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. יחיעת ליי הפרו
תורתך. יטיל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
כאכעל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. כבכפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. כגכפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
כדכפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
כההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
כוושרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
כזזפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
כחחפני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
כטטעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
לאלעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
לבלעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
לגלעת ליי הפרו תורתך. לדל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. להל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. לוולפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. לזלפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. לחלפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. לטלההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. מימשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. מאמפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. מבמחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. מגמעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. מדמעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. מהמעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. מוועת ליי הפרו תורתך.
מזמל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. מחמל
כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
מטמפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
נינפתח דבריך יאיר מבין פתאים. נאנפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. נבנההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. נגנשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. נדנפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. נהנחני כעבדך
לטוב אל יעשקני זדים. נוועיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. נזנעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. נחנעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. נטנעת ליי הפרו
תורתך. סיסל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
סאסל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. סבספלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. סגספתח דבריך יאיר מבין פתאים.
סדספי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
סההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
סוושרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
סזספדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
סחחפני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
סטסעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
עיעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
עאעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
עבעת ליי הפרו תורתך. עגל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. עדל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. עהפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. עוופתח דבריך
יאיר מבין פתאים. עזפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. עחההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. עטשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. פיפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. פאפחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. פבפעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. פגפעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. פדפעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. פהפעת ליי הפרו תורתך.
פוועל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. פזזעל
כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
פחחפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
פטטפתח דבריך יאיר מבין פתאים. ציצפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. צאצההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. צבצשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. צגצפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. צדצחני כעבדך
לטוב אל יעשקני זדים. צהצעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. צוועשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. צזצעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. צחצעת ליי הפרו
תורתך. צטצל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
קיקל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. קאקפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. קבקפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
קגקפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
קדקההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
קהקשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
קוקפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
קזקחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
קחקעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
קטקעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
רירעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
ראעת ליי הפרו תורתך. רבל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. רגל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. רדפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. רהפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. רוופי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. רזההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. רחשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. רטפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. שישחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. שאשעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. שבשעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. שגשעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. שדשעת ליי הפרו תורתך.
שהל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. שוול כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
שזזפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
שחחפתח דבריך יאיר מבין פתאים. שטטפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. תיתההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. תאתשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. תבתפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. תגתחני כעבדך
לטוב אל יעשקני זדים. תדתעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. תהתעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. תוועבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. תזתעת ליי הפרו
תורתך. תחל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
תטל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. יאיפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. יאאפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
יבאפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
יגיההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
ידישרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
יהיפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
יוויחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
יזיעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
יחיעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
יטיעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
כאכעת ליי הפרו תורתך. כבל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. כגל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. כדכפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. כהכפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. כוופי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. כזכההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. כחכשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. כטכפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. לאלחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. לבלעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. לגלעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. לדלעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. להלעת ליי הפרו תורתך.
לוומל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. לזמל
כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
לחמפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
לטמפתח דבריך יאיר מבין פתאים. מינפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. מאנההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. מבנשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. מגנפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. מדנחני כעבדך
לטוב אל יעשקני זדים. מהנעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. מוועשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. מזנעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. מחנעת ליי הפרו
תורתך. מטמל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
נינל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. נאנפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. נבנפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
נגנפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
נדנההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
נהנשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
נוונפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
נזנחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
נחנעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
נטנעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
סיסעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
סאסעת ליי הפרו תורתך. סבל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. סגל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. סדפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. סהפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. סוופי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. סזההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. סחשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. סטפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. עיחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. עאעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. עבעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. עגעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. עדעת ליי הפרו תורתך.
עהל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. עוול כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
עזזפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
עחחפתח דבריך יאיר מבין פתאים. עטטפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. פיפההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. פאפשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. פבפפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. פגפחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. פדפעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. פההעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. פוועבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. פזפעת ליי הפרו
תורתך. פחל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
פטל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. ציצפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. צאצפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
צבצפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
צגצההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
צדצשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
צהצפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
צוחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
צזצעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
צחצעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
צטצעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
קיקעת ליי הפרו תורתך. קאל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. קבל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. קגפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. קדפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. קהפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. קוקההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. קזקשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. קחקפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. קטקחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. רירעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. רארעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. רברעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. רגרעת ליי הפרו תורתך.
רדל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. רהל כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
רוופלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
רזפתח דבריך יאיר מבין פתאים. רחפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. רטההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. שישרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. שאשפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. שבשחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. שגשעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. שדשעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. שהשעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. שוועת ליי הפרו
תורתך. שזל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
שחל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. שטפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. תיתפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
תאתפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
תבתההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
תגתשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
תדתפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
תהתחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
תוועיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
תזתעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
תחתעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
תטתעת ליי הפרו תורתך. יאיל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. יאאל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. יבכפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. יגכפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. ידכפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. יההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. יוושרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. יזזפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. יחחפני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. יטטעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. כאלעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. כבלעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. כגלעת ליי הפרו תורתך.
כדל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. כהל כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
כוופלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
כזפתח דבריך יאיר מבין פתאים. כחפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. כטההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. לילשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. לאלפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. לבלחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. לגלעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. לדלעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. להלעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. לוועת ליי הפרו
תורתך. לזמל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
לחמל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. לטמפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. מינפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
מאנפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
מבנההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
מגנשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
מדנפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
מהנחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
מוועיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
מזנעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
מחנעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
מטנעת ליי הפרו תורתך. נינל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. נאנל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. נבנפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. נגנפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. נדנפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. נהנההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. נוונשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. נזנפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. נחנחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. נטנעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. סיסעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. סאסעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. סבסעת ליי הפרו תורתך.
סגל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. סדל כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
סהפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
סוופתח דבריך יאיר מבין פתאים. סזפי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. סחההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. סטשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. עיפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. עאחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. עבעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. עגעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. עדעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. עהעת ליי הפרו
תורתך. עול כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
עזל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. עחפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. עטפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
פיפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
פאההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
פבשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
פגפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
פדחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
פהעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
פוועשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
פזעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
פחעת ליי הפרו תורתך. פטל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. ציל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. צאפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. צבפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. צגפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. צדההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. צהשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. צוופדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. צזחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. צחעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. צטעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. קיעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. קאעת ליי הפרו תורתך.
קבל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. קגל כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
קדפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
קהפתח דבריך יאיר מבין פתאים. קוופי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. קזההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. קחשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. קטפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. רירחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. ראעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. רבעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. רגעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. רדעת ליי הפרו
תורתך. רהל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
רוול כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. רזפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. רחפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
רטפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
שיההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
שאשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
שבפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
שגחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
שדעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
שהעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
שוועבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
שזעת ליי הפרו תורתך. שחל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. שטל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. תיפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. תאפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. תבפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. תגההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. תדשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. תהפדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. תוחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. תזעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. תחעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. תטעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. יאעת ליי הפרו תורתך.
יבל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. יגל כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
ידפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
יההפתח דבריך יאיר מבין פתאים. יוופי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. יזההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. יחשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. יטפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. כאחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. כבעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. כגעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. כדעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. כהעת ליי הפרו
תורתך. כול כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
כזל כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. כחפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. כטפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
לילפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
לאההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
לבשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
לגפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
לדחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
להעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
לוועשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
לזעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
לחעת ליי הפרו תורתך. לטל כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז. מיל כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנאתי. מאפלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי. מבפתח דבריך
יאיר מבין פתאים. מגפי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי. מדההפנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך. מהשרי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און. מוופדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך. מזחני כעבדך לטוב אל
יעשקני זדים. מחעיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך. מטעשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני. נינעבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. נאעת ליי הפרו תורתך.
נבל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. נגל כל
פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
נדפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
נהפתח דבריך יאיר מבין פתאים. נוופי
פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. נזההפנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. נחשרי הכן
באמרתך ואל תשלט בי כל און. נטפדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך. סיחני
כעבדך לטוב אל יעשקני זדים. סאעיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך. סבעשה עם עבדך
כחסדך ואת חקיך למדני. סגעבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך. סדעת ליי הפרו
תורתך. סהל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
סוול כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי. סזפלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי. סחפתח דבריך יאיר מבין פתאים.
סטפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי.
עיההפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך.
עאשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
עבפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
עגחני כעבדך לטוב אל יעשקני זדים.
עדעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
עהעשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני.
עוועבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
עזעת ליי הפרו תורתך. עחל כן אהבתי
מצותיך מזהב

16 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת. * אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן:
17 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם. וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ: כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה. וּבִרְצוֹנְךָ
תָּרִים קַרְנֵנוּ: כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ. וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ: * אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן
לַחֲסִידֶיךָ. וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר. הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם: מָצָאתִי דָּוִד
עַבְדִּי. בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו: אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ. אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ:
לֹא יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ. וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ: וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו. וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף:
וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ. וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ: וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ. וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ:
הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה. אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי: אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ. עֶלְיוֹן
לְמַלְכֵי אָרֶץ: לְעוֹלָם אֶשְׁמֹר לוֹ חַסְדִּי. וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ: וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ.
וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם: אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי. וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן:
אִם חֻקּוֹתַי יְחַלֵּלוּן. וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ: וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם. וּבִנְגָעִים
עֲוֹנָם: וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ. וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי: לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי.
וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה: אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב: זַרְעוֹ
לְעוֹלָם יִהְיֶה. וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי: כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם. וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה:
וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס. הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ: נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ. חִלַּלְתָּ
לָאָרֶץ נִזְרוֹ: פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרוֹתָיו. שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה: שַׁסּוּהוּ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ.
הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו: תָּרִים יְמִין צוֹרְרָיו. הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו: אַף תָּשִׁיב צוּר
חַרְבּוֹ. וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה: הִשְׁבַּתָּ מִטְהָרוֹ. וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגַרְתָּ:
הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו. הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה: עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח.
תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ: זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה בָּטָלְתָּ כָּל בְּנֵי אָדָם: מִי גֶבֶר יִחְיֶה
וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת. יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה: אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי.
נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ: זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ. שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים
עַמִּים: אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה. אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם.
אָמֵן וְאָמֵן:

ٱلزَّبُور دَاوُد نَبِيّ

ٱلْمَزْمُور ٱلْأَوَّل

١ طُوبَى لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي لَمْ يَسْلُكْ فِي مَشُورَةِ ٱلْأَشْرَارِ، وَفِي طَرِيقِ ٱلْخُطَاةِ لَمْ يَقِفْ، وَفِي مَجْلِسِ ٱلْمُسْتَهْزِئِينَ لَمْ يَجْلِسْ. ٢ بَلْ فِي نَامُوسِ ٱلرَّبِّ مَسَرَّتُهُ، وَفِي نَامُوسِهِ يَلْهَجُ نَهَارًا وَلَيْلًا. ٣ فَيَكُونُ كَشَجَرَةٍ مَغْرُوسَةٍ عِنْدَ مَجَارِي ٱلْمِيَاهِ، ٱلَّتِي تُعْطِي ثَمَرَهَا فِي أَوَانِهِ، وَوَرَقُهَا لَا يَذْبُلُ، وَكُلُّ مَا يَصْنَعُهُ يَنْجَحُ. ٤ لَيْسَ هٰكَذَا ٱلْأَشْرَارُ، بَلْ هُمْ كَٱلْعُصَافَةِ ٱلَّتِي تُذْرِيهَا ٱلرِّيحُ. ٥ لِذٰلِكَ لَا يَقُومُ ٱلْأَشْرَارُ فِي ٱلدِّينِ، وَلَا ٱلْخُطَاةُ فِي جَمَاعَةِ ٱلصِّدِّيقِينَ. ٦ لِأَنَّ ٱلرَّبَّ يَعْرِفُ طَرِيقَ ٱلصِّدِّيقِينَ، وَأَمَّا طَرِيقُ ٱلْأَشْرَارِ فَتَبِيدُ.

ٱلْمَزْمُور ٱلثَّانِي

١ لِمَاذَا ٱرْتَجَّتِ ٱلْأُمَمُ، وَتَفَكَّرَ ٱلشُّعُوبُ بِٱلْبَاطِلِ؟ ٢ قَامَ مُلُوكُ ٱلْأَرْضِ، وَتَآمَرَ ٱلرُّؤَسَاءُ مَعًا عَلَى ٱلرَّبِّ وَعَلَى مَسِيحِهِ: ٣ «لِنُقَطِّعْ أَرْبِطَتَهُمَا، وَلْنَطْرَحْ عَنَّا رُبُطَهُمَا». ٤ اَلسَّاكِنُ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ يَضْحَكُ، ٱلسَّيِّدُ يَهْزَأُ بِهِمْ. ٥ حِينَئِذٍ يُكَلِّمُهُمْ بِغَضَبِهِ، وَبِسُخْطِهِ يُرَوِّعُهُمْ: ٦ «أَنَا قَدْ مَسَحْتُ مَلِكِي عَلَى صِهْيَوْنَ جَبَلِ قُدْسِي». ٧ أُخْبِرُ مِنْ جِهَةِ قَضَاءٍ. قَالَ لِي ٱلرَّبُّ: «أَنْتَ ٱبْنِي، أَنَا ٱلْيَوْمَ وَلَدْتُكَ. ٨ ٱسْأَلْنِي فَأُعْطِيَكَ ٱلْأُمَمَ مِيرَاثًا لَكَ، وَأَقَاصِيَ ٱلْأَرْضِ مُلْكًا لَكَ. ٩ تَرْعَاهُمْ بِقَضِيبٍ مِنْ حَدِيدٍ، مِثْلَ إِنَاءِ ٱلْفَخَّارِيِّ تُحَطِّمُهُمْ». ١٠ فَٱلْآنَ يَا أَيُّهَا ٱلْمُلُوكُ ٱفْهَمُوا. تَأَدَّبُوا يَا قُضَاةَ ٱلْأَرْضِ. ١١ عُبُدُوا ٱلرَّبَّ بِخَوْفٍ، وَهَلِّلُوا لَهُ بِرِعْدَةٍ. ١٢ قَبِّلُوا ٱلِٱبْنَ لِئَلَّا يَغْضَبَ، فَتَبِيدُوا مِنَ ٱلطَّرِيقِ، لِأَنَّ عَنْ قَلِيلٍ يَتَّقِدُ غَضَبُهُ. طُوبَى لِجَمِيعِ ٱلْمُتَّكِلِينَ عَلَيْهِ.

כי עז שמך בקרבי.
ואל תחל לחרפני
כי שמך נקרא עלי.
יי אלהי צבאות
נשא עלינו קינה
ומספד ואי הוי
כי נפלו חוזי שוא
ונביאים הבלים
ועונך לא גלו
על תשובתך
ויחזו לך משאות
שוא ומדחים
ויספדו עליך
כל עברי דרך
ישרקו ויניעו
ראשם על בת
ירושלים
העיר אשר אמרו
כלילת יפי
משוש לכל הארץ
פצו עליך פיהם
כל אויביך
ישרקו ויחרקו שן
ויאמרו בלענו
אך זה היום
שקוינוהו
מצאנו ראינו
יי עשה אשר זמם
בצע אמרתו
אשר צוה מימי קדם
הרס ולא חמל
ויגל עליך אויב
ויקם צר שוריך
יי כי חטאת לו
על כן לא יחמול
עליך ולא ירחם
עליך ולא יכפר
עליך ולא יסלח
לך כי חרפת
שמו עליך
ויי אלהי צבאות
שמך עליך
ואל תחל לחרפני
כי שמך נקרא עלי.
יי אלהי צבאות
נשא עלינו קינה
ומספד ואי הוי
כי נפלו חוזי שוא
ונביאים הבלים
ועונך לא גלו
על תשובתך
ויחזו לך משאות
שוא ומדחים
ויספדו עליך
כל עברי דרך
ישרקו ויניעו
ראשם על בת
ירושלים
העיר אשר אמרו
כלילת יפי
משוש לכל הארץ
פצו עליך פיהם
כל אויביך
ישרקו ויחרקו שן
ויאמרו בלענו
אך זה היום
שקוינוהו
מצאנו ראינו
יי עשה אשר זמם
בצע אמרתו
אשר צוה מימי קדם
הרס ולא חמל
ויגל עליך אויב
ויקם צר שוריך
יי כי חטאת לו
על כן לא יחמול
עליך ולא ירחם
עליך ולא יכפר
עליך ולא יסלח
לך כי חרפת
שמו עליך

ٱلذي لم يسلك في مشورة ٱلاشرار ولا قام في طريق ٱلخطاة ولا جلس في مجلس ٱلمستهزئين.
2 لكن في ناموس ٱلرب مسرته وفي ناموسه يلهج نهارا وليلا.
3 فيكون كشجرة مغروسة عند مجاري ٱلمياه ٱلتي تعطي ثمرها في اوانه وورقها لا يذبل وكل ما يصنعه ينجح.
4 ليس هكذا ٱلاشرار ليسوا هكذا بل هم كعصافة تذريها ٱلريح.
5 لذلك لا يقوم ٱلاشرار في ٱلدين ولا ٱلخطاة في جماعة ٱلابرار.
6 لان ٱلرب يعرف طريق ٱلابرار وطريق ٱلاشرار تبيد.

2 لماذا ارتجت ٱلامم وتفكر ٱلشعوب بالباطل.
2 قامت ملوك ٱلارض وتآمر ٱلرؤساء معا على ٱلرب وعلى مسيحه قائلين
3 لنقطع ربطهما ونطرح عنا نيرهما.
4 ٱلساكن في ٱلسموات يضحك ٱلسيد يستهزئ بهم.
5 حينئذ يتكلم عليهم بغضبه ويرجفهم بغيظه.
6 وانا قد مسحت ملكي على صهيون جبل قدسي.
7 اخبر انا بقضاء ٱلرب. قال لي ٱنت ابني انا اليوم ولدتك.
8 اسألني فاعطيك ٱلامم ميراثا لك وملك ٱلارض اقصاها.
9 تحطمهم بقضيب من حديد مثل اناء خزاف تكسرهم.
10 فٱلآن يا ايها ٱلملوك تعقلوا. تأدبوا يا قضاة ٱلارض.
11 اعبدوا ٱلرب بخشية وهللوا برعدة.
12 قبلوا ٱلابن لئلا يغضب فتبيدوا من طريق ٱلحق لانه عن قليل يتقد غضبه طوبى لجميع ٱلمتكلين عليه.

3 مزمور لداود عند هربه من وجه ابشالوم ابنه.
2 يا رب ما اكثر مضايقي. كثيرون ٱلقائمون علي.
3 كثيرون ٱلقائلون لنفسي لا خلاص له بإلهه. سلاه.
4 وانت يا رب ترس لي مجدي ورافع رأسي.
5 بصوتي دعوت ٱلرب فاستجابني من جبل قدسه. سلاه.
6 انا اضطجعت ونمت واستيقظت لان ٱلرب يعضدني.
7 لا اخاف من ربوات ٱلشعب ٱلذين اقاموا علي من كل جهة.
8 قم يا رب خلصني يا الهي لانك ضربت كل اعدائي على ٱلحنك اسنان ٱلاشرار حطمت.
9 للرب ٱلخلاص. على شعبك بركتك. سلاه.

4 للمغني على نغينوث. مزمور لداود.
2 عند دعائي استجب لي يا الهي بري. في ٱلضيق رحبت لي. ارحمني واسمع صلاتي.
3 يا بني ٱلناس الى متى يكون مجدي عارا. الى متى تحبون ٱلبطالة وتطلبون ٱلكذب. سلاه.
4 فاعلموا ان ٱلرب قد ميز تقيه. ٱلرب يسمع حينما ادعوه.
5 ارتجفوا ولا تخطئوا. تكلموا في قلوبكم على مضاجعكم واسكتوا. سلاه.
6 اذبحوا ذبائح البر وتوكلوا على ٱلرب. كثيرون يقولون من يرينا خيرا. ارفع علينا نور وجهك يا رب.
7 جعلت سرورا في قلبي اكثر من وقت كثرة حنطتهم وخمرهم.
8 بسلامة اضطجع واستريح ايضا لانك انت يا رب وحدك في طمأنينة تسكنني.

5 للمغني على ٱلناي. مزمور لداود.
2 اصغ يا رب الى كلماتي. تأمل في تنهدي.
3 انصت لصوت صراخي يا ملكي والهي لانك اليك اصلي.
4 يا رب في ٱلغداة تسمع صوتي في ٱلغداة اعد لك وانتظر.
5 لانك لست انت اله يسر بالشر لا يساكنك ٱلشرير.
6 لا يقف ٱلمفتخرون قدام عينيك. ابغضت جميع فاعلي ٱلاثم.
7 تهلك ٱلمتكلمين بالكذب. رجل ٱلدماء وٱلغش يكرهه ٱلرب.
8 اما انا فبكثرة رحمتك ادخل بيتك. اسجد نحو هيكل قدسك بخشيتك.
9 يا رب اهدني في برك من اجل اعدائي سهل امامي طريقك.
10 لانه ليس في افواههم صدق. جوفهم جوف مهلك. حنجرتهم قبر مفتوح. بألسنتهم يملقون.
11 عاقبهم يا الله ليسقطوا من مشوراتهم. في كثرة ذنوبهم اطرحهم لانهم قد تمردوا عليك.
12 فليفرح جميع ٱلمتكلين عليك. الى الدهر يترنمون وتستر عليهم فيبتهج بك محبو اسمك.
13 لانك انت يا رب تبارك ٱلبار كالمجن تحيطه بالرضى.

6 للمغني على ٱلمزاهر على ٱلثمانية. مزمور لداود.
2 يا رب لا توبخني بغضبك ولا تؤدبني بغيظك.
3 ارحمني يا رب لاني ذابل. اشفني يا رب لان عظامي قد رجفت.
4 ونفسي قد ارتجفت جدا. وانت يا رب فحتى متى.
5 ارجع يا رب نج نفسي خلصني من اجل رحمتك.
6 لانه ليس في ٱلموت من يذكرك. في ٱلهاوية من يحمد لك.
7 تعبت في تنهدي. اعوم كل ليلة سريري بدموعي اذيب فراشي.
8 ذبلت من ٱلغم عتقت من اجل كل مضايقي.
9 حيدوا عني يا جميع فاعلي ٱلاثم لان ٱلرب قد سمع صوت بكائي.
10 سمع ٱلرب تضرعي. ٱلرب يقبل صلاتي.
11 يخزى ويرتجف جدا جميع اعدائي يرجعون ويخزون في لحظة.

7 شجون لداود الذي رنم فيه للرب من اجل كوش البنياميني.
2 يا رب الهي عليك توكلت. خلصني من جميع طارديّ ونجني.
3 لئلا يفترس نفسي كأسد ممزقا ولا منقذ. الهي ان كنت قد فعلت هذا ان كان في يدي اثم.
4 ان كنت قد جازيت مسالمي بل سلبت مضايقي بلا سبب.
5 فليطارد العدو نفسي ويدركها ويدس الى الارض حياتي ويضع اكرامي في التراب. سلاه.
6 قم يا رب بغضبك ٱرتفع من اجل سخط مضايقي وانتبه لي من اجل ٱلحكم ٱلذي اوصيت به.
7 فتحيط بك جماعة ٱلشعوب وفوقها ارجع الى العلاء.
8 ٱلرب يدين ٱلشعوب. اقضِ لي يا رب بحسب بري وبحسب كمالي عليّ.
9 ليفن شر ٱلاشرار واثبت ٱلبار فاحص ٱلقلوب والكلى ٱلله البار.
10 مجني على الله ٱلمخلص ٱلمستقيمي ٱلقلب.
11 ٱلله قاضٍ بار وإله يسخط كل يوم.
12 ان لم يرجع فسيسن سيفه. قد مدّ قوسه وعدّها.
13 وهيأ له آلات ٱلموت. سهامه للمضطرمين عمل.

433 ◆ ◆ ◆

ואמרו: אין תקוה. כי אהבתי את זרים ואחריהם אלך. כאשר הבוש גנב כי ימצא כן יבשו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם. האמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני. כי פנו אלי עורף ולא פנים. ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו. ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך. כי מספר עריך היו אלהיך יהודה. למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה. לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו. אכלה חרבכם את נביאיכם כאריה משחית. דור הראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל או לארץ מאפל למה אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד אליך. התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר. מה תיטיבי דרכך לבקש אהבה אף את הלמדת את רעות דרכיך. גם על כנפיך נמצאו דם נפשות אביונים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה. כי אמרת כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אתך על אמרך לא חטאתי. מה תזלי מאד לשנות דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בושת מאשור. גם משם תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה את מבטחיך ולא תצליחי להם. אם ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנף תחנף הארץ ההוא ואת זנית רעים רבים ושובי אלי נאם יהוה. שאי עיניך אל שפים וראי איפה לא הושכבת עליהם כערבי במדבר ותחניפי הארץ בזנותיך וברעתך. ותמנעי רבבי ועתה עצר בעדך. מלקוש ולא היתה ומצח אשה זונה מאנת הכלם. הלא מעתה קראי לי אבי אלוף נעורי אתה. הלעולם יטור לנצח אם ישמר לעד הנה דברת הרעות ותוכלי. ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית את אשר עשתה המשובבה ישראל הלכה לה על כל הר גבה ותחת כל עץ רענן ותזן שם. ואמרתי אחר עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בוגדה אחותה יהודה. וראיתי כי על כל אשר נאפו המשובבה ישראל שלחתיה וכריתותיה את ספר כריתותיה ולא יראה בוגדה אחותה יהודה גם היא ותלך ותזן גם היא. והיה מקול זנותה ותחנף הארץ ותנאף את האבן ואת העץ. וגם בזאת לא שבה אלי בגדה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה. ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משובבה מבגדה יהודה. הלכי וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובי משובבה ישראל נאם יהוה לא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם. אך דעי עונך כי בפשעך ביהוה אלהיך פשעת ותפיצי את דדיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם. שובו בנים שובבים נאם יהוה כי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד משפחה ושנים מציון והבאתי אתכם ציון. ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל. והיה כי תרבו ותפרו בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקד ולא יעשה עוד. בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרעים. בימים ההם תלכנה בית יהודה אל בית ישראל והלכו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי לאבותיכם. ואני אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראי לי ומאחרי לא תשובי. אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בית ישראל בי נאם יהוה. קול על שפים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם. שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם הנני באים אליך כי אתה יהוה אלהינו. אכן שקר מגבעות המון ההרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל. והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם. נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו. אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד. ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו. כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים. המולו ליהוה והסירו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מרע מעלליכם. הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם ואמרו תקעו בשופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבוא אל ערי המבצר. שאו נס ציונה הגלו אל תעמדו כי רעה מביא יהוה מצפון ושבר גדול. עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע מבתו לשום את ארצך לשמה תצאנה עריך מאין יושב. על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה מאתנו. והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים ונבהלו הנביאים. ואמרתי אהה אדני יהוה אכן נשא נשאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם והנה הגיע החרב עד נפש. בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח שחי שפים במדבר דרך בת עמי לא לזרות ולא לנקות. רוח מלאה מאלה לי עתה גם אני דבר משפטים אתם. הנה כעבים יעלה ומרכבתיו כסופה קלו מנשרים סוסיו. אוי לנו כי שדדנו. כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך אותך מחשבות אוניך. כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים. הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ מרחק ויתנו על ערי יהודה קולם. כשדי היו על שדה סביב עליה כי בי מרתה נאם יהוה. דרכיך ומעלליך עשו לך את רעתך זאת כי מר כי נגע עד לבך. מעי מעי אוחילה קירות לבי המה לי לבי הומה בי לא אחריש כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה. קרון על קרון יקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו יריעות יקעי רגע. עד מתי אראה נס אשמע קול שופר. כי עמי אויל אותי לא ידעו בני סכלים המה ובלי הבינה המה חכמים להרעה ולהיטיב לא ידעו. ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם. ראיתי את ההרים והנה רעשו וכל הגבעות התקלקלו. ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו. ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו. כי כה אמר יהוה שממה כל הארץ כלה לא אעשה. על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים מלמעלה על דברתי זמותי ולא נחמתי ומפניה לא ישוב. מקול פרש וקשת דורך כל העיר נסים בעבי שחים ובסלעים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בה. ואת שדודה מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא התיפי מאסו בך מבקשי נפשך. כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירתה קול בת ציון מתאפחת תפרש כפיה אוי נא לי כי נלאתה נפשי להורגים. שוטטו ברחובות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחבותיה אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה. ואם חי יהוה אם לשקר ישבעו לכן. יהוה הלא עיניך אל אמונה הכיתם ולא חלו כלתם מאנו קחת מוסר. אמרתי אך דלים המה נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם. אלכה אל הגדולים ואדברה אליהם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם. אכן המה יחדו שברו עול נתקו מוסרות. על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משובותיהם. על מה אסלח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים. ואשבע את משובותם ואנאף ובבית זונה יתגודדו. סוסים מאהבים משכמים היו איש אל אשת רעהו יהנהרו. הפקד עליהם לא תפקוד נאם יהוה ובגוי כזה לא תנקם נפשי. עלו שתותיה ושחתו אך כלה לא תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה המה. כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה. כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב וכנים לא נראה. והנביאים היו לרוח והדבר אין בהם כן יעשה להם. לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם. הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תבין מה יאמר. אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים. ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך יורש בצרות את ערי מבצריך אשר אתה בטח בהן בחרב. גם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה. והיה כי תאמרו על מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם. הגידו זאת בבית יעקב והשמיעו ביהודה לאמר. שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עיניים להם ולא תראינה אזנים להם ולא תשמענה. הגם אתי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברוהו. ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו. ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות חקות ישמר לנו קצירי שבועות יחקה לנו. עונותיכם הטו אלה ומחסרים הרחיקו מכם. כי נמצאו בעמי רשעים ישור כקרב יוקשים הכינו משחית אנשים המה. כעופרת כלובים כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו. שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום והצליח וכשפט אביונים לא שפטו. הלא על אלה נאם יהוה אם בגוי כזה לא תתנקם נפשי. שמה ועוה בארץ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה. בני בנימין אספו לשבת מתוך ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משא כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול. נוה והמתי בת ציון אל יבואו רעים ועדריהם אהליהם יכו עליה רעה קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה. כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה על העצים שפכו סללה על ירושלם היא העיר הפקד כל העשק בקרבה. כאשר הקר מים כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה. הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לא נושבה. כה אמר יהוה צבאות עולל יבצרו כגפן שוב ידך כבצר על סלסלות. למי אדברה ואעידה ויאזינו הנה ערלה אזניהם ולא יוכלו הקשב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו. ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים. ונהפכו בתיהם לאחרים שדות יחד כי נטיתי את ידי על יושבי הארץ נאם יהוה. כי למקטנם ועד גדולם כלו בצע כל נביא ועד כהן כלו עשה שקר. ורפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום. הבושו כי תועבה עשו גם בושה לא יבושו והכלם לא ידעו. לכן יפלו בנופלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה. כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתיבות עולם אי זה דרך הטוב והלכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך. והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב. לכן שמעו הגוים ודעי עדה אשר בהם. שמעי הארץ הנני מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי ויגעלוה. למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחקה עולותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי. לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעהו יאבדו. כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ. קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון. שמענו שמעו ידיו רפו צרה החזיקתנו חיל כיולדה. אל תצאו השדה ובדרך אל תלכו כי חרב לאויב מגור מסביב. בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבוא השדד עלינו. בחון הייתי בעמי מבצר ובחנת ודעת את דרכם. כלם סרי סוחרים הלוך רכיל המה נחושת וברזל כלם משחיתים. נחר מפח מאש תם לשוא צרף צרף ורעים לא נתקו. כסף מאוס יקראו להם כי מאס יהוה בם. הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר. עמד בשער בית יהוה וקרא שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה. אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה. כי אם היטב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשה תעשו משפט בין איש ובין רעהו. גר יתום ואלמנה אל תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרעתכם. ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם מעולם ועד עולם. הנה אתם בטחים לכם אל דברי השקר לבלתי יועיל. הגנב רצח ונאף והשבע לשקר והקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם. ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה. המערת פרצים הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אני הנה ראיתי נאם יהוה. כי אם לכו נא אל מקומי אשר בשלו לשכן שמי בתחלה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל. ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה וידבר אלי השכם ודבר ולא שמעתם וקרא אליכם ולא עניתם. ועשיתי לבית הזה אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו. והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים. ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי איני שמע אליך. אם אינך רואה מה הם עושים בערי יהודה ובחוצות ירושלם. הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים ולהסיך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני. הכותי אותם נאם יהוה הלא את פני עצמם למען לבושת פניהם. לכן כה אמר יהוה אלהים הנה אפי וחמתי נתכת על המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה. כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עולותיכם הוסיפו על זבחיכם ואכלו בשר. כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח. כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם. ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשרירות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים. למיום צאת אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח. ולא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותיהם. ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת להם ולא יענוך. ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא שמע בקול יהוה אלהיו ולא לקח מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם. גזי נזרך והשליכי והשאי על שפים קינה כי מאס יהוה ונטש את דור עברתו. כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו. ובנו במות התפת אשר בגי בן הנם לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי. לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגי בן הנם כי אם גי ההרגה וקברו בתפת מאין מקום. והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד. והשבתי מערי יהודה ומחוצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ. בעת ההיא נאם יהוה יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם. ופרשום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו. ונבחר מכל המשפחות הרעות האלה הנשארים מן המקום הנשאר אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות. ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנופל הלא יקום אם ישוב הלא ישוב. למה שבת העם הזה ירושלם משובה נצחת החזיקו במרמה מאנו לשוב. הקשבתי ואשמע לא כן דברו איש רעת על חטאתו לאמר מה עשיתי כל שב במרוצתו כסוס שטה במלחמה. גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את עת בואנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה. איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשתה עט שקר סופרים. הבישו חכמים חתו ונלכדו הנה בדבר יהוה מאסו ואיזו חכמה להם. לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלו בצע מנביא ועד כהן כלו עשה שקר. ורפאו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום. הבושו כי תועבה עשו גם בושה לא יבושו והכלם לא ידעו. לכן יפלו בנופלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה. אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום. למה אנחנו ישבים האספו ונבואה אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו והשקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה. קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה. מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אבירו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה. כי הנני משלח בכם נחשים צפעונים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה. מבלי שמרי עלי יגוני עלי לבי דוה. הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים הלא יהוה בציון אם מלכה בה למה הכעסוני בפסיליהם בהבלי נכר. עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו. על שבר בת עמי הושברתי קדרתי שמה החזקתני. הצרי בגלעד אם אין שם רופא כי מדוע לא עלתה ארוכת בת עמי. מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי. מי יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בוגדים. ודרכם דרכו לשקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה. איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקב יעקב ורעה כל רע יהלך. ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העות נלאו. שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת נאם יהוה. לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי. חץ שחוט לשונם מרמה בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. הלא על אלה נאם יהוה אם בגוי כזה לא תתנקם נפשי. על הרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו. ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב. מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר. ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה. וילכו אחרי שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם. לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכיל את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש. והפיצותים בגוים אשר לא ידעום המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם. כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואנה ואל החכמות שלחו ותבואנה. ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים. כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנתינו. כי שמעה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה. כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות. דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף. כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו. כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהוה עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה. הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה. על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה היושבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב. שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל. כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה. כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד. בכסף ובזהב יפאר אתו במסמרות ובמקבות יחזקהו ולא יפיק. כמתכת תמרים המה ואלהים לא ידברו נשוא ישא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין עמהם. אין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה. מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם אין כמוך. ובאחת יבערו ויאסרו מוסר הבל עץ הוא. כסף מתרקע מתרשיש יובא והוץ ממוצף זהב יבא מעשה חרשים ומעשה ידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם. ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יתכלו גוים זעמו. כה תאמרו להם האלהים אשר שמים וארץ לא עשו יאבדו מן הארץ ומתחת השמים האלה. עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים. לקול תתו המון מים ויעל נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאוצרותיו. נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם. הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו. לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו. אספי מארץ כנעתך יושבת המצור. כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ הזאת בפעם הזאת והצרתי להם למען ימצאו. אוי לי על שברי נחלה מכתי עלי אני אמרתי אך זה חלי ואשאנו. אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאוני ואינם אין נוטה עוד אהלי ומקימי יריעותי. כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה. הנה קול שמועה באה והנה רעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה מעון תנים. ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הולך והכין צעדו. יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני. שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב אכלוהו ויכלוהו ואת נוהו השמו. קול שמועה הנה באה ורגז גדול מארץ צפונה לשום את ערי יהודה מעון תנים. שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם. ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת. אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אתם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים. למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואענה ואמר אמן יהוה. ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחוצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם. כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים עד היום השכם והעד לאמר שמעו בקולי. ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע והבאתי עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו. ויאמר יהוה אלי נמצא קשר בין איש יהודה ובין יושבי ירושלם. שבו על עונות אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי ולא הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם. הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם. לכן כה אמר יהוה הנני מביא עליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם. והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר המה מקטירים להם ולא יושיעו להם בעת רעתם. כי מספר עריך היו אלהיך יהודה. ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי איני שומע בעת קראם אלי בעת רעתם. מה לידידי עשות מחשבותי ברבים הזמה ובשר קדש יעברו ממך כי אז תעלוזי. זית רענן יפה פרי תואר קרא יהוה לך לקול המולה גדולה הצית אש עליו ורעו דליותיו. ויהוה צבאות הנוטע דבר רעה עליך בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם לכעסני להקטיר לבעל. ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם. ואני כאלף אלוף נבון אשר יובל לטבח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות הושיתה עצ בלחמו ונגזרנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד. ויהוה צבאות שפט צדק בוחן כליות ולב אראה נקמתך ממנהם כי אליך גליתי את ריבי. לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידינו. לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימותו ברעב. ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם. צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד. נטעתם גם שרשו הלכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותם. ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך הפרדם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה. עד מתי תאבל האדמה ועשב כל השדה יבש מרעת יושבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו. כי את הרצים עמך ויגעוך ואז תתחרה את הסוסים ואם בארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן. כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אתם תאמין כי דברו אליך טובות. עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידידות נפשי ביד אויביה. היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה. הנחלתי כאיה צבוע עליה עיט סביב גם עיטים אספו כל חיתו השדי באו לאכל. רעים רבים שחתו כרמי בוסו חלקתי נתנו חלקת חמדתי למדבר שממה. שמוה שממה אבלה עלי נשמה כל הארץ שממה כי אין איש שם על לב. על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אוכלת מקצה הארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר. זרעו חטים וקוצים קצרו נחלו לא יועילו ובושו מתבואותיכם מחרון אף יהוה. כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם. והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו. והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע לבעל ונבנו בתוך עמי. ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה. כה אמר יהוה אל ירושלם לאמר לך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תביאהו. וקניתי את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני. ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר. קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה ושמו שם על נקרת הצור. וילך ואטמנהו בפרת כאשר צוני יהוה. ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך לטמנו שם. וילך פרתה ויחפר ויקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שם והנה נרקב האזור לא יצלח לכל. ויהי דבר יהוה אלי לאמר. כה אמר יהוה כזאת אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב. העם הרע הזה המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשרירות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם והיו כאזור הזה אשר לא יצלח לכל. כי כאשר יידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו. ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידוע לא נדע כי כל נבל ימלא יין. ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל יושבי הארץ הזאת ואת המלכים היושבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל יושבי ירושלם שכרון. ונפצתים איש מעל אחיו יחד גם האבות גם הבנים נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם. שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר. תנו לאלהינו כבוד בטרם יחשיך ובטרם יתקעו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור וישמה צלמות ויעשה לערפל. ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גאון ודמעה תדמע עין ותרד דמעה כי נשבה עדר יהוה. אמר לגברת השפלי רדי כי ירד ממשלתכם עטרת תפארתכם. ערי הנגב סגרו ואין פותח גלה יהודה כלה גלות שלמה. שאי עיניך וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך. מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת עליהם לאלוף לך אחזוך חבלים כיולדה. וכי תאמרי בלבבך מדוע קראנני אלה בגלל רב עונך נחשפו שוליך נחבלו עקביך. הישנה כושי עורו ונמר חברבריו היוכלו גם אתם להיטיב למדי הרע. ואפיץ כקש עובר לרוח מדבר. זה גורלך מנת מדתך מאתי נאם יהוה כי שכחת אותי ותבטחי בשקר. ואני גם אני חשפתי שוליך על פניך ותראה קלונך. נאפופיך ומצהלותיך זמת זנונך על גבעות בשדה ראיתיך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עוד. הבשת כי חרפת גם כלמה לא כלמה הכלמת לכן יפלו בנופלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה. אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום. למה אנחנו ישבים האספו ונבואה אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו והשקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה. קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה. מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אבירו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה. כי הנני משלח בכם נחשים צפעונים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה. מבלי שמרי עלי יגוני עלי לבי דוה. הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים הלא יהוה בציון אם מלכה בה למה הכ

2 ונצרי עדותיו בכל־לב׃ * אף לא־פעלו עולה
בדרכיו הלכו׃ * אתה צויתה פקודיך
15 לשמר מאד׃ * אחלי יכונו דרכי
לשמר חקיך׃ אז לא אבוש בהביטי
אל־כל־מצותיך׃ אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך׃ את־חקיך אשמר
אל־תעזבני עד־מאד׃ * באיזה יזכה־נער
16 את־ארחו לשמר כדברך׃ בכל־לבבי
דרשתיך אל־תשגני ממצותיך׃ בלבבי
צפנתי אמרתך למען לא אחטא־לך׃
ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
בשפתי ספרתי כל־משפטי־פיך׃
בדרך עדותיך ששתי כעל כל־הון׃
17 * בפקודיך אשיחה ואביט אל־אורחתיך׃
בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
גמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
18 גר־אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך׃
גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת׃
19 * גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
גל ממני חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
גם ישבו שרים בי עבדך ישיח בחקיך׃
20 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
דרכי ספרתי ותענני למדני את־חקיך׃
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃
דרך־שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
דרך־אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני׃
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

ה

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב׃
הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי׃
הט לבי אל־עדותיך ואל־אל בצע׃
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
הנה לפקודיך באמונתך חיני׃
והי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
והי רחמיך אלי ואחיה כי תורתך שעשועי

ישראל בשמחת עושיו בני ציון יגילו
במלכם. יהללו שמו במחול בתף
וכנור יזמרו לו. כי רוצה ה׳ בעמו
14 יפאר ענוים בישועה. *יעלזו חסידים
בכבוד ירננו על משכבותם. רוממות
15 *אל בגרונם וחרב פיפיות. בידם
16 לעשות נקמות בעמים תוכחות
בלאומים: לאסור מלכיהם בזיקים
וגבירי בכבלי ברזל. לעשות בהם
משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו.
הללויה.

17 *אשרי איש יראי ה׳ במצותיו חפץ
מאד. גבור בארץ יהיה דור ישרים
יבורך. הון ועושר בביתו וצדקתו
18 עומדת לעד. *זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק. טוב איש חונן
ומלוה יכלכל דבריו במשפט. כי
לעולם לא ימוט לזכרון עולם יהיה
צדיק. משמועה רעה לא יירא נכון
לבו בטוח בה׳ סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו. פזר נתן
לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו
תרום בכבוד. רשע יראה וכעס שני
ישחק ונמס תאות רשעים תאבד.

◆ הודו לה׳ קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו
זכרו כי נשגב שמו ◆

⁂ ⁂ ⁂

⁂ ⁂ ⁂ ⁂ ⁂

1 * ⁂ ⁂ ⁂

15 * פי תדבר בשמים וישמחו כל יושבי ארץ.
14 תהלה. * כי אל מלך גדול ה׳ ומלך גדול על כל
13 אלהים: אשר ידין עמים תחתינו ולאמים תחת
רגלינו: יבחר לנו את נחלתינו את גאון יעקב
אשר אהב סלה: * עלה אלהים בתרועה ה׳ בקול
12 שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו:
כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך
אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו:
נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים
מגני ארץ מאד נעלה: * שיר מזמור לבני קרח:
11 גדול ה׳ ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו:
יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון
קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב:
10 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו כן
תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל כיולדה:
9 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: * כאשר שמענו
כן ראינו בעיר ה׳ צבאות בעיר אלהינו אלהים
יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב
8 היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על קצות ארץ
צדק מלאה ימינך: ישמח הר ציון תגלנה בנות
יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו
7 מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה
לספר לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם
ועד הוא ינהגנו על מות: * למנצח לבני קרח
6 מזמור: שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי
חלד: גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון:
פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות: אטה למשל
5 אזני חידה אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי
רע עון עקבי יסבני: הבוטחים על חילם וברב
עשרם יתהללו: אח לא פדה יפדה לא יתן לאלהים
כפרו: ויקר פדות נפשם וחדל לעולם: ויחי עוד
4 לנצח לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו יחד
כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם
בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם
על אדמות: ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות
3 נדמו: זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו
סלה: כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם
ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו: אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה:
2 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: כי
לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: כי
נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך: תבוא עד
דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר
ולא יבין נמשל כבהמות נדמו: * למנצח לבני
1 קרח מזמור: אל אלהים ה׳ דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש עד מבואו: מציון מכלל יופי אלהים
הופיע: אלהינו יבא ואל יחרש אש לפניו תאכל
ובסביביו נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו: אספו לי חסידי כרתי בריתי
עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט סלה:
שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים
אלהיך אנכי: לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך
לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פרים מעדרותיך
עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף:
ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי: אם ארעב
לא אמר לך כי לי תבל ומלואה: האוכל בשר
אבירים ודם עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך: וקרא אלי ביום צרה אחלצך
ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחריך: אם ראית גנב ותרץ עמו ועם
מנאפים חלקך: פיך שלחת ברע ולשונך תצמיד
מרמה: תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי:
אלה עשית והחשתי דמיתה היות אהיה כמוך
אוכיחך ואערכה לעיניך: בינו נא זאת שכחי
אלוה פן אטרף ואין מציל: זובח תודה יכבדני
ושם דרך אראנו בישע אלהים: * למנצח מזמור
לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת
שבע: חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה
פשעי: הרבה כבסני מעוני וממחטאתי טהרני:
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך
חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך: הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני
אמי: הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני:
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין:
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית:
הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה: לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני
מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי
שוש ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים
דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח
ואתנה עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: * היטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם: אז תחפץ
זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

427 ישעיה לז ◦ ג ◦ ◦ ◦

۶ * اِنۡ تَا جُمۡ لَا ۔ جُمۡ ۔ جُمۡ ۔ جُمۡ

ישראל בית את ויהודה ישראל בית את
חטאתם׃ * ואזכר לא כי ירמיה׃ נאם
ראשון׃ כבכורי ראשית לה׃ קדש
אכליו כל יאשמו רעה עליהם יבוא
נאם יהוה׃ * שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
הבל ויהבלו׃ * ולא אמרו איה יהוה
המעלה אתנו מארץ מצרים המולכנו
במדבר בארץ ערבה ושחה בארץ
ציה וצלמות בארץ לא עבר בה לא
אדם ולא ישב אדם שם׃ * ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי
ונחלתי תשימו לתועבה׃ * הכהנים
לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה
לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים
נבאו בבעל וילכו אחרי לא יועיל׃
* לכן עוד אריב אתכם נאם יהוה
ואת בני בניכם אריב׃ כי עברו איי
כתים וראו וקדר שלחו הלוך ושימו
ראו אם היתה כזאת לא׃ * ההימיר
גוי אלהים והמה לא אלהים עמי
המירו כבודם בלא יועיל׃ שממו
שמים על זאת וסערו חרבו מאד
נאם יהוה׃ * כי שתים רעות עשה
עמי אותי עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות בארות נשברים
אשר לא יכילו המים׃ * הישראל
עבד אם יליד בית הוא מדוע היה
לבז עליו׃ עליו שאגו כפירים נתנו
קולם וישתו ארצו היתה לשמה
עריו נצתה מבלי יושב׃ * גם בני
נף ותחפנס ירעוך קדקד׃ הלא זאת
תעשה לך בעזבך את יהוה אלהיך
בעת מולכך בדרך׃ * ועתה מה לך
דרך מצרים לשחר מים שיחור ומה
לך דרך אשור לשתות מי נהר׃
* תיסרך רעתך ומשובתיך תוכחנך
ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה
אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני
יהוה צבאות׃ * כי מעולם שברת
עלך ניתקת מוסרותיך ותאמרי לא
אעבד כי על כל גבעה גבוהה ותחת
כל עץ רענן את זונה׃ * ואנכי נטעתיך
שורק כל זרע אמת איך נהפכת לי
סורי הגפן נכריה׃ * כי אם תכבסי
בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך
לפני נאם אדני יהוה׃ * איך תאמרי
לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה עשית
בכרה קלה מעקשת דרכיה׃ * פרא
למד מדבר באות נפשה בתאותה
רוחה מי ישיבנה כל מבקשיה לא
יעיפו בחדשה ימצאוה׃ * מנעי רגלך
מיחף וגרונך מצמא ותאמרי נואש
לא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך׃
* כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית
ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם
ונביאיהם׃ האמרים לעץ אבי אתה
ולאבן את ילדתני כי פנו אלי עורף
ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה
והושיענו׃ * ואיה אלהיך אשר עשית
לך יקמו אם יושיעוך בעת רעתך כי
מספר ערייך היו אלהיך יהודה׃
* למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי
נאם יהוה׃ לשוא הכיתי את בניכם
מוסר לא לקחו אכלה חרבכם את
דוריכם כאריה משחית׃ * דור הראו
דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפלה למה אמרו עמי
רדנו לא נבוא עוד אליך׃ * התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה ועמי
שכחוני ימים אין מספר׃ * מה תיטיבי
דרכך לבקש אהבה אף את הרגות
למדת את דרכיך׃ * גם על כנפיך
נמצאו דמי נפשות אביונים לא
במחתרת מצאתים כי על כל אלה׃
* ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו
ממני הנה אנכי נשפט אתך על לאמר
לא חטאתי׃ * מה תזלי מאד לשנות
דרכך גם ממצרים תבושי כאשר
בושת מאשור׃ * גם משם תצאי
וידיך על ראשך כי מאס יהוה את
מבטחיך ולא תצליחי להם׃ * האומרים
לאשה אם יסלח איש לאשתו ושבה
מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה
עוד הלא חנף תחנף הארץ ההוא
ואת זנית רעים רבים ושובי אלי
נאם יהוה׃ * שאי עיניך אל שפים
וראי איפה לא שכבת על הדרך
ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי
הארץ בזנוניך וברעתך׃ * ויהי מנעו
רבבים ומלקוש לא היה ומצח אשה
זונה היה לך מאנת הכלם׃ * הלא
מעתה קראת לי אבי אלוף נעורי
אתה׃ * הישמר לעולם אם יטור
לנצח הנה דברת הרעות ותוכלי׃
* ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית את אשר עשתה
המשובבה ישראל הלכה על כל הר
גבוה ותחת כל עץ רענן ותזן שם׃
* ואמרתי אחרי עשותה את כל אלה
שובי עדי ולא שבה ותראה בגדתה
יהודה אחותה׃ * וראיתי כל אשר
על כן נאפה משובבה ישראל שלחתי
אותה ואתן את ספר כריתותיה אליה
ולא יראה בגדתה יהודה אחותה
וגם היא הלכה ותזן גם היא׃ * והיה
מקול זנותה הארץ ותנאף את האבן
ואת העץ׃ * וגם בזאת לא שבה
אלי יהודה אחותה בגדה בשקר נאם
יהוה׃ * ותאמר יהוה אלי צדקה
משובבה נפש מעלי בגדה ותלך על
כל הר גבוה ותחת כל עץ רענן
ותזנה שם׃ * ואני אמרתי אך תקראי
לי אבי ומאחרי לא תשובי׃ * שובו
בנים שובבים נאם יהוה כי בעלתי
בכם ולקחתי אתכם אחד משפחה
ושנים מציון והבאתי אתכם ציון׃
* ונתתי לכם רעים כלבבי ורעו
אתכם דעה והשכיל׃ * והיה כי
תרבו ותפרו בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית
יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו
ולא יפקד ולא יעשה עוד׃ * בעת
ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה
ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שרירות
לבם הרעה׃ * בימים ההם תלכנה בית
יהודה אל בית ישראל והנה יבאו
יחדו מארץ צפון על הארץ אשר
הנחלתי לאבותיכם׃ * ואני אמרתי
איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ
חמדה צבי צבאות גוים ואמרתי אבי
תקראי לי ומאחרי לא תשובי׃
* אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם
בית ישראל בי נאם יהוה׃ * קול על
שפים נשמע בכי תחנוני בני ישראל
כי העוו את דרכם שכחו את יהוה
אלהיהם׃ * שובו בנים שובבים
ארפא משובתיכם הננו באים אליך
כי אתה יהוה אלהינו׃ * אכן שקר
מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו
תשועת ישראל׃ * והבשת אכלה את
יגיע אבותינו מנעוריהם את צאנם
ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם׃
* נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי
ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו
מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו׃ * אם תשוב
ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם
תסיר שקוציך מלפני ולא תנוד׃
* ונשבעת חי יהוה באמת במשפט
ובצדקה ונברכו בו גוים ובו יתהללו׃
* כי כה אמר יהוה לאיש יהודה
ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו
אל קוצים׃ * המולו ליהוה וסירו
ערלות לבבכם איש יהודה וישבי
ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מרוע הרעה מעלליכם׃
* הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם
ואמרו תקעו בשופר בארץ קראו
מלאו ואמרו האספו ונבוא אל ערי
המבצר׃ * שאו נס ציונה העזו אל
תעמדו כי רעה מביא יהוה משבר
גדול׃ * עלה אריה מסבכו ומשחית
גוים נסע ממקומו לשום את ארצך
לשמה תצאנה עריך מיושב׃ * על זאת
חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שוב
חרון אף יהוה מאתנו׃ * והיה ביום
ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכהנים ותמהו הנביאים׃
* ואמר אהה אדני יהוה אכן נשא
נשאת לעם הזה ולירושלם לאמר
שלום יהיה לכם והנה באה חרב עד
נפש׃ * בעת ההיא יאמר לעם הזה
ולירושלם רוח שחי שפים במדבר
דרך בת עמי לא לזרות ולא לנקות׃
* רוח מלאה מאלה תבוא אלי עתה
גם אני אדבר משפטים אתם׃ * הנה
כעננים יעלה ומראה כסופה מרכבתיו
קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו׃
* כבסי מרעה לבך ירושלם למען
תושעי עד מתי תלין בקרבך אותך
אוניך׃ * כי קול מגיד מדן ומשמיע
און מהר אפרים׃ * הזכירו לגוים
הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים
מארץ מרחק ויתנו על ערי יהודה
קולם׃ * כשדי היו עליה סביב כי
אותי המרתה נאם יהוה׃ * דרכך
ומעלליך עשו לך אותך רעתך כי
הגיעה עד לבך׃ * מעי מעי אוחילה
קירות לבי המה לי לבי הומה בקרבי
לא אחריש כי קול שופר נפשי הרועה
מלחמה׃ * שבר על שבר נקרא כי
שדדה כל הארץ פתאם שדדו יריעותי
רגע יריעותי׃ * עד מתי אראה נס
אשמעה קול שופר׃ * כי עמי אויל
אותי לא ידעו בנים סכלים המה
ובינה אין להם חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו׃ * ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו ואל השמים ואין
אורם׃ * ראיתי את ההרים והנה
רעשו וכל הגבעות התדלדלו׃ * ראיתי
והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו׃
* ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל
עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון
אפו׃ * כי כה אמר יהוה שממה כל
הארץ וכלה עשה לא אשחית׃ * על
זאת תאבל הארץ וקדרו שמים מלמעלה
על אשר דברתי זמותי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנו׃ * מקול פרש וקשת
דורך כל העיר נסים בעבי שחים
ובעלי סלעים עזבו כל העיר ולא יושב
בהם איש׃ * ואת שדודה מה תעשי
כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי
תקרעי בפוך עיניך לשוא התיפי מאסו
בך עגביך נפשך יבקשו׃ * כי קול
כחולה שמעתי צרה כמבכירת בת
ציון תפרש ידיה הוי נא לי כי נלאתה
הרגי מפני מתים׃ * שוטטו ברחובות
ירושלם וראו נא והדעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש
עושה משפט מבקש אמונה ואסלח
לה׃ * ואם חי יהוה אם לשקר ישבעו׃
* יהוה עיניך הלא לאמונה ראית
נגפתם ולא חלו כלתתם אותם מאנו
קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו
לשוב׃ * ואני אמרתי אך דלים הם
נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם׃ * אלכה אל הגדולים ואדברה
אליהם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אכן המה יחדו שברו עול
נתקו מוסרות׃ * על כן הכם אריה
מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד
על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי
רבו פשעיהם עצמו משובותיהם׃
* על מה אסלח לך בניך עזבוני
וישבעו בלא אלהים והשבעתים ויניפו
ויזנו בית זונה יתגודדו׃ * סוסים
מאהבים משכמים היו איש אל אשת
רעהו יצהלו׃ * העל אלה לא אפקד
נאם יהוה ובגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי׃ * עלו בשריונותיה ושחתו אך
כלה לא תעשו הסירו נטישותיה כי
לא ליהוה המה׃ * כי בגוד בגדו בי
בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה׃
* כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחרב ולחם לא
נראה׃ * והנביאים היו לרוח והדבר
אין בהם כן יעשה להם׃ * לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנה נתן דברי בפיך
לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃
* הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית
ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי
מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא
תבין מה יאמר׃ * אשפתו כקבר פתוח
כלם גבורים׃ * ואכל קצירך ולחמך
יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך
ובקרך יאכל גפנך ותאנתך יאכל
ערי מבצרותיך אשר אתה בטח בהן
בחרב׃ * גם בימים ההם נאם יהוה
לא אעשה אתכם כלה׃ * והיה כי
תאמרו על מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא
לכם׃ * הגידו זאת בבית יעקב
והשמיעו ביהודה לאמר׃ * שמעו נא
זאת עם סכל ואין לב עינים להם
ולא תראינה אזנים להם ולא תשמענה׃
* הגם אתי לא תיראו נאם יהוה אם
מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חק עולם ולא יעברנו ויתגעשו
ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנו׃
* ולעם הזה היה לב סורר ומורה
סרו וילכו׃ * ולא אמרו בלבבם נירא
נא את יהוה אלהינו הנתן גשם יורה
ומלקוש בעתו שבעות קציר ישמר
לנו׃ * עונותיכם הטו אלה ומחטאתיכם
מנעו הטוב׃ * כי נמצאו ברשעים
אנשים שוקדים כיקוש יהלכו הציבו
משחית לתפש אדם׃ * ככלוב מלא עוף
כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו
ויעשירו׃ * שמנו עשתו גם עברו
דברי רע דין לא דנו דין יתום
והצליח ומשפט אביונים לא שפטו׃
* על אלה הלא אפקד נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃
* שמה ועגומה בארץ׃ * הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם
ועמי אהבו כן מה תעשו לאחריתה׃
* הוי נא לי כי נלאתה הרגי מפני
מתים׃ * שוטטו ברחובות ירושלם
וראו נא והדעו ובקשו ברחובותיה אם
תמצאו איש אם יש עושה משפט
מבקש אמונה ואסלח לה׃ * ואם חי
יהוה אם לשקר ישבעו׃ * יהוה עיניך
הלא לאמונה ראית נגפתם ולא חלו
כלתתם אותם מאנו קחת מוסר חזקו
פניהם מסלע מאנו לשוב׃ * ואני
אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא
ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם׃
* אלכה אל הגדולים ואדברה אליהם
כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אכן המה יחדו שברו עול
נתקו מוסרות׃ * על כן הכם אריה
מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד
על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי
רבו פשעיהם עצמו משובותיהם׃
* על מה אסלח לך בניך עזבוני
וישבעו בלא אלהים והשבעתים ויניפו
ויזנו בית זונה יתגודדו׃ * סוסים
מאהבים משכמים היו איש אל אשת
רעהו יצהלו׃ * העל אלה לא אפקד
נאם יהוה ובגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי׃ * עלו בשריונותיה ושחתו אך
כלה לא תעשו הסירו נטישותיה כי
לא ליהוה המה׃ * כי בגוד בגדו בי
בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה׃
* כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחרב ולחם לא
נראה׃ * והנביאים היו לרוח והדבר
אין בהם כן יעשה להם׃ * לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנה נתן דברי בפיך
לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃
* הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית
ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי
מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא
תבין מה יאמר׃ * אשפתו כקבר פתוח
כלם גבורים׃ * ואכל קצירך ולחמך
יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך
ובקרך יאכל גפנך ותאנתך יאכל
ערי מבצרותיך אשר אתה בטח בהן
בחרב׃ * גם בימים ההם נאם יהוה
לא אעשה אתכם כלה׃ * והיה כי
תאמרו על מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא
לכם׃ * הגידו זאת בבית יעקב
והשמיעו ביהודה לאמר׃ * שמעו נא
זאת עם סכל ואין לב עינים להם
ולא תראינה אזנים להם ולא תשמענה׃
* הגם אתי לא תיראו נאם יהוה אם
מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול
לים חק עולם ולא יעברנו ויתגעשו
ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנו׃
* ולעם הזה היה לב סורר ומורה
סרו וילכו׃ * ולא אמרו בלבבם נירא
נא את יהוה אלהינו הנתן גשם יורה
ומלקוש בעתו שבעות קציר ישמר
לנו׃ * עונותיכם הטו אלה ומחטאתיכם
מנעו הטוב׃ * כי נמצאו ברשעים
אנשים שוקדים כיקוש יהלכו הציבו
משחית לתפש אדם׃ * ככלוב מלא עוף
כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו
ויעשירו׃ * שמנו עשתו גם עברו
דברי רע דין לא דנו דין יתום
והצליח ומשפט אביונים לא שפטו׃
* על אלה הלא אפקד נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃
* שמה ועגומה בארץ׃ * הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם
ועמי אהבו כן מה תעשו לאחריתה׃

⁂ ⁂ ⁂

ⲙⲁⲗⲁⲭⲓ ⁘ ⲁ ⁘ ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⁘ ⲁ ⁘

1 ⁘ ⲡⲓⲟⲩⲁⲗ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲱ ⲙⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲡⲓⲥⲧⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲙⲉⲩⲉ ⲛⲁⲛ

21 *אֵל כְּבֵדִי וְקָרְבוֹ אַגִּישֶׁנּוּ
נְאֻם יְהוָה׃ ס

וְלֹא יַעֲרֹב לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלַי׃ ס

12 *הִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצָאָה
סַעַר מְחוֹלָל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחִיל׃

13 לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשׂוֹתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ
מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תָּבִינוּ בָּהּ׃

14 לֹא שְׁלַחְתִּים וְהֵם רָצוּ דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא נִבְּאוּ׃

15 וְאִם עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי אֶת עַמִּי
וְיָשִׁבוּם מִדַּרְכָּם הָרָעָה וּמֵרָעַ מַעַלְלֵיהֶם׃

16 יֵשׁ רָעָה עַל כַּפָּי וְלֹא אֶעֱשֶׂנָּה׃ *הִנֵּה אָנֹכִי עֹשֶׂה
לְכֶם לְהָרַע בְּעֵינֵי שְׁנֵיכֶם וּבְעֵינֵי אֱלֹהֵיכֶם׃

17 כִּי אָמַרְתֶּם אַךְ יֵשׁ לַיהוָה בְּבָבֶל נְבִיאִים׃ *וְהוּא
לֹא יֵשׁ בְּפִיהוּ כִּי שֶׁקֶר הֵם נְבִיאִים׃

18 *וְהִנֵּה אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם בְּעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה
וְהִכְרַתִּי לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְלִירוּשָׁלִַם׃

19 *וְהִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצָאָה סַעַר נֹפֵל
עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחִיל׃

20 לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשׂוֹתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ
מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תָּבִינוּ בָּהּ׃

21 *אֵל כְּבֵדִי וְקָרְבוֹ אַגִּישֶׁנּוּ
נְאֻם יְהוָה׃ ס

וְלֹא יַעֲרֹב לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלַי׃ ס

22 *וְהִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצָאָה
סַעַר מְחוֹלָל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחִיל׃

23 לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשׂוֹתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ
מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תָּבִינוּ בָּהּ׃

24 *וְעַתָּה אֲנִי כְּלֵי בְרָזֶל וְכֵלֵי נְחוּשָׁה׃
בְּמַפֹּל בְּאֶרֶץ אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃

25 וְאַתָּה אֲנִי יִרְמְיָהוּ רְאֵה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ
לְאֵשׁ וְהָעָם הַזֶּה עֲצֵי הָאֵשׁ וַאֲכָלָתַם׃

26 הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם גּוֹי מֵרָחוֹק בֵּית יִשְׂרָאֵל
נְאֻם יְהוָה׃ *אֵיתָן הוּא גּוֹי קַדְמֹנִי הוּא גּוֹי
אֲשֶׁר לֹא תֵדַע לְשֹׁנוֹ וְלֹא תָבִין מַה יְדַבֵּר׃

27 *אַשְׁפָּתוֹ כְּבִית קֶבֶר כֻּלָּם גִּבּוֹרִים׃
וְאָכַל אֶת קְצִירְךָ וְאֶת לַחְמֶךָ
אֲשֶׁר יֹאכְלוּ בָנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ
וְאָכַל אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרְךָ
וְאָכַל אֶת גַּפְנְךָ וְאֶת תְּאֵנָתֶךָ
וְהוֹרִישׁ אֶת עָרֵי מִבְצָרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בֹטֵחַ בָּהֶן
בַּחֶרֶב׃

28 *וְגַם בַּיָּמִים הָהֵם נְאֻם יְהוָה לֹא אֶעֱשֶׂה אֶתְכֶם כָּלָה׃

כשרים. ויבטח
ישראל כי לעולם חסדו. יאמרו נא
בית אהרן כי לעולם חסדו. יאמרו נא
3 יראי יי כי לעולם חסדו. * מן המצר
קראתי יה ענני במרחב יה. יי לי לא
אירא מה יעשה לי אדם. יי לי בעזרי
ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביי
מבטוח באדם. טוב לחסות ביי מבטוח
בנדיבים. כל גוים סבבוני בשם יי כי
אמילם. סבוני גם סבבוני בשם יי כי
אמילם. סבוני כדברים דועכי אש בשם
יי כי אמילם. דחה דחיתני לנפל ויי
עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין
יי עשה חיל. ימין יי רוממה ימין יי
עשה חיל. לא אמות כי אחיה ואספר
מעשי יה. יסר יסרני יה ולמות לא
נתנני. פתחו לי שערי צדק אבא בם
אודה יה. זה השער ליי צדיקים יבאו
בו. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
מאת יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו.
זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו.
אנא יי הושיעה נא. אנא יי הושיעה נא.
אנא יי הצליחה נא. ברוך הבא בשם יי
ברכנוכם מבית יי. אל יי ויאר לנו.
אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח.
אלי אתה ואודך אלהי ארוממך. הודו
ליי כי טוב כי לעולם חסדו. יודוך יי
כל מעשיך וחסידיך יברכוכה. כבוד
מלכותך יאמרו ועל גבורתך ידברו.
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד
הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עלמין
ומשלתך בכל דר ודר. יי סומך לכל
הנופלים ומזקף לכל הכפופים. עיני
כל אליך ישברון ואתה נתן להון יתהון
בעידן. פתח את ידך ומשבע לכל חי
רעוא. צדיק יי בכל דרכוהי וחסיד בכל
עובדוהי. קריב יי לכל דצלין קדמוהי
לכל דצלין קדמוהי בקושט. רעוא דכל
דחלוהי יעבד ובעותהון ישמע ויפרוקנון.
נטיר יי ית כל רחמוהי וית כל רשיעיא
יתבר. תשבחת יי ימלל פומי ויברך כל
בשר שום קודשה לעלם ולעלמי עלמיא.
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם.
הללויה.

קהלת

8 * הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים
הכל הבל. מה יתרון לאדם בכל עמלו
שיעמל תחת השמש. דור הולך ודור
בא והארץ לעולם עומדת. וזרח השמש
ובא השמש ואל מקומו שואף זורח שם.
הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב
סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב
הרוח. כל הנחלים הולכים אל הים והים
9 * איננו מלא אל מקום שהנחלים הולכים
שם הם שבים לילך. כל הדברים יגעים
לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין
לראות ולא תמלא אזן משמוע. מה
שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה ואין כל חדש תחת השמש.
10 * יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא
כבר היה לעולמים אשר היה מלפנינו.

כי אם־בשמים ארץ חדשה׃ 16 כי אם־גילו עדי־עד אשר אני בורא כי הנני בורא את־ירושלם גילה ועמה משוש׃ 17 ושמחתי בירושלם וגלתי בעמי ולא־תשמע עוד בה קול בכי וקול זעקה׃ 18 לא־יהיה משם עוד עולל ימים ולא זקן אשר לא ימלא את־ימיו כי הנער בן־מאה שנה ימות והחוטא בן־מאה שנה יקלל׃ 19 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו את־פריים׃ 20 לא־יבנו ואחר ישב לא־יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחיריהם׃ 21 לא־יגעו לריק ולא־ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם׃ 22 והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע׃ 23 זאב וטלה יחדו ירעו והאריה כבקר יאכל־תבן ונחש עפר לחמו לא־ירעו ולא־ישחיתו בכל־הר קדשי אמר יהוה׃

ס

5 P

1 ثم ان داود جمع كل اسرائيل وعبرهم
على الاردن واتى الى بعل يهوذا. *ليأتي
ويصعد من هناك تابوت الله الذي
يدعى عليه باسم اسم رب الجنود
الجالس على الكروبيم عليه. 3 فحملوا
تابوت الله واقاموه على عجلة جديدة
واخذوه من بيت ابيناداب الذي على
التل. وعزة واخيو ابنا ابيناداب كانا
يسوقان العجلة الجديدة. 4 واخذوه من
بيت ابيناداب الذي على التل مع تابوت
الله واخيو كان يمشي امام التابوت.
5 وداود وكل بيت اسرائيل كانوا يلعبون
امام الرب بكل انواع آلات الخشب
وبالعيدان وبالرباب وبالدفوف وبالمزاهر
وبالصنوج. 6 ولما اتوا الى بيدر ناخون
مد عزة يده الى تابوت الله وامسكه
لان الثيران كادت تزلقه. 7 فحمي غضب
الرب على عزة وضربه الله هناك لسبب
الخطإ فمات هناك عند تابوت الله.
8 واغتم داود لان الرب قد فرض فرضا
على عزة. ودعي ذلك المكان فارص
عزة الى هذا اليوم. 9 وخاف داود الرب
في ذلك اليوم وقال كيف يأتي الي
تابوت الرب. 10 ولم يشأ داود ان يحول
تابوت الرب اليه الى مدينة داود بل
حوله داود الى بيت عوبيد ادوم الجتي.
11 فاقام تابوت الرب في بيت عوبيد ادوم
الجتي ثلاثة اشهر وبارك الرب عوبيد
ادوم وكل بيته. 12 فاخبر الملك داود
قائلا قد بارك الرب بيت عوبيد ادوم
وكل ما له بسبب تابوت الله. فمضى
داود وصعد بتابوت الله من بيت عوبيد
ادوم الى مدينة داود بفرح. 13 وكان
لما حمل حاملو تابوت الرب ستة خطوات
انه ذبح ثورا وكبشا مسمنا. 14 وداود
يرقص بكل قوته امام الرب وكان داود
متنطقا بأفود من كتان. 15 وداود وكل
بيت اسرائيل اصعدوا تابوت الرب
بالهتاف وبصوت البوق. 16 وكان لما
جاء تابوت الرب الى مدينة داود ان
ميكال بنت شاول اشرفت من الكوة
ورأت الملك داود يرقص ويلعب امام
الرب فاحتقرته في قلبها. 17 واتوا
بتابوت الرب واقاموه في مكانه في
وسط الخيمة التي نصبها له داود
واصعد داود محرقات امام الرب
وذبائح سلامة. 18 ولما فرغ داود من
اصعاد المحرقات والذبائح سلامة بارك
الشعب باسم رب الجنود. 19 وقسم
لجميع الشعب لكل جمهور اسرائيل من
الرجال والنساء لكل واحد رغيف خبز
واحد وقرص تمر واحد وقرص زبيب
واحد. فذهب كل الشعب كل واحد الى
بيته. 20 ورجع داود ليبارك بيته.
فخرجت ميكال بنت شاول لاستقبال
داود وقالت ما اكرم اليوم ملك اسرائيل
الذي تكشف اليوم امام اعين اماء
عبيده كما تتكشف احد السفهاء.
21 فقال داود لميكال انما امام الرب
الذي اختارني دون ابيك ودون كل بيته
ليقيمني رئيسا على شعب الرب على
اسرائيل فامام الرب ارقص. 22 وازدل
بعد هذا وأكون حقيرا في عيني نفسي
واما الاماء اللواتي قلت عنهن فبهن
اتمجد. 23 وكان لميكال بنت شاول
ولد الى يوم موتها.

7 ولما استقر الملك في بيته واراحه
الرب من جميع اعدائه حواليه
2 قال الملك لناثان النبي انظر الآن
انا ساكن في بيت من ارز وتابوت الله
ساكن في وسط الشقق. 3 فقال ناثان
للملك اذهب افعل كل ما بقلبك لان
الرب معك. 4 وكان في تلك الليلة ان
كلمة الرب اتت الى ناثان قائلة
5 اذهب وقل لعبدي داود هكذا قال
الرب اانت تبني لي بيتا لسكناي.
6 فاني لم اسكن في بيت من يوم
اصعدت بني اسرائيل من مصر الى هذا
اليوم بل كنت سائرا في خيمة وفي
مسكن. 7 في كل ما سرت في كل بني
اسرائيل هل كلمت احدا من سباط
اسرائيل الذي اوصيت ان يرعى شعبي
اسرائيل قائلا لماذا لم تبنوا لي بيتا
من ارز. 8 والآن هكذا تقول لعبدي
داود هكذا قال رب الجنود انا اخذتك
من المرعى من وراء الغنم لتكون رئيسا
على شعبي اسرائيل. 9 وكنت معك في
كل ما سرت واقطع جميع اعدائك من
امامك واصنع لك اسما كاسم العظماء
الذين في الارض. 10 واجعل مكانا
لشعبي اسرائيل واغرسه فيسكن في
مكانه ولا يرتجف بعد ولا يعود بنو
الاثم يذلونه كما في الاول. 11 ومن
يوم اقمت قضاة على شعبي اسرائيل
واريحك من جميع اعدائك. ويخبرك
الرب ان الرب يصنع لك بيتا. 12 فاذا
كملت ايامك واضطجعت مع آبائك
اقيم نسلك من بعدك الذي يخرج من
احشائك واثبت مملكته. 13 هو يبني
بيتا لاسمي واثبت كرسي مملكته الى
الابد. 14 انا اكون له ابا وهو يكون لي
ابنا. ان تعوج اوبخه بقضيب الناس
وبضربات بني آدم. 15 ولكن رحمتي لا
تحيد عنه كما حدت عن شاول الذي
ازلته من امامك. 16 ويكون بيتك
ومملكتك الى الابد امامك وكرسيك
يكون ثابتا الى الابد. 17 حسب كل هذا
الكلام وحسب كل هذه الرؤيا هكذا
كلم ناثان داود. 18 فدخل الملك داود
وجلس امام الرب وقال من انا يا سيد
الرب ومن هو بيتي حتى اتيت بي الى
هنا. 19 وهذا ايضا كان قليلا في عينيك
يا سيد الرب بل تكلمت ايضا عن بيت
عبدك من بعيد وهذه شريعة الانسان
يا سيد الرب. 20 وماذا يزيد داود ايضا
ان يكلمك وانت تعرف عبدك يا سيد
الرب. 21 من اجل كلمتك وحسب
قلبك صنعت كل هذه العظمة لتعرف
عبدك. 22 لذلك تعظمت يا رب الرب
لانه ليس مثلك ولا اله سواك حسب كل
ما سمعناه باذاننا. 23 ومن مثل شعبك
اسرائيل امة واحدة في الارض التي
ذهب الله ليفديه شعبا له ويجعل له
اسما ويصنع لكم هذه العظائم ومخاوف
لارضك امام شعبك الذي فديت لك من
مصر من الامم وآلهتهم. 24 واثبت لك
شعبك اسرائيل شعبا لك الى الابد
وانت يا رب صرت لهم الها. 25 والآن يا
رب الرب اثبت الى الابد الكلمة التي
تكلمت بها على عبدك وعلى بيته
واصنع كما تكلمت. 26 فيتعظم اسمك
الى الابد قائلا رب الجنود الله على
اسرائيل ويكون بيت عبدك داود ثابتا
امامك. 27 لانك انت يا رب الرب
اوحيت الى اذن عبدك قائلا ابني لك
بيتا. لذلك وجد عبدك في قلبه ان
يصلي هذه الصلاة اليك. 28 والآن يا
سيد الرب انت هو الله وكلماتك تكون
حق وقد تكلمت بهذا الخير على عبدك.
29 والآن ابتدئ وبارك بيت عبدك ليكون
الى الابد امامك لانك انت يا سيد الرب
قد تكلمت ومن بركتك يتبارك بيت
عبدك الى الابد.

نعيما. ٧ اذ ان رعاتك الذين كانوا عندنا لم نعيرهم ولم يفقد منهم شيء كل ايام كونهم في كرمل. ٨ اسألهم عن غلمانك فيخبرونك. فليجد الغلمان نعمة في عينيك لاننا قد اتينا في يوم طيب. اعط عبيدك وابنك داود ما تجد يدك. ٩ فاتى غلمان داود وكلموا نابال بكل هذه الاقوال باسم داود واستراحوا. ١٠ فاجاب نابال عبيد داود وقال من هو داود ومن هو ابن يسى. في هذه الايام كثير العبيد الذين يشقون كل واحد عن سيده. ١١ افآخذ خبزي ومائي وذبيحتي التي ذبحت لقاصّي شعري واعطيها لرجال لا اعرف من اين هم. ١٢ فرجع غلمان داود في طريقهم ورجعوا وجاءوا واخبروه حسب كل هذه الاقوال. ١٣ فقال داود لرجاله ليتقلد كل واحد سيفه. فتقلد كل واحد سيفه وتقلد داود سيفه. وصعد وراء داود نحو اربعمائة رجل وبقي مئتان عند الامتعة.

٢٦ ١ وجاء الزفيميون الى شاول الى جبعة قائلين ان داود مختف في تل حكيلة مقابل يشيمون. ٢ فقام شاول ونزل الى برية زيف ومعه ثلاثة آلاف رجل منتخبين من اسرائيل ليطلبوا داود في برية زيف. ٣ فنزل شاول في تل حكيلة مقابل يشيمون على الطريق. وداود مقيم في البرية فرأى ان شاول قد جاء وراءه الى البرية. ٤ فارسل داود جواسيس وعلم ان شاول قد جاء حقا. ٥ فقام داود وجاء الى المكان الذي نزل فيه شاول ونظر داود المكان الذي اضطجع فيه شاول وابنير بن نير رئيس جيشه. وشاول مضطجع في المعسكر والشعب نازلون حوله. ٦ فاجاب داود وقال لاخيمالك الحثي ولابيشاي بن صروية اخي يوآب قائلا من ينزل معي الى شاول الى المعسكر فقال ابيشاي انا انزل معك. ٧ فجاء داود والشعب نائمون واذا شاول مضطجع نائم في المعسكر ورمحه مغروز في الارض عند رأسه وابنير والشعب مضطجعون حوله. ٨ فقال ابيشاي لداود قد اسلم الله اليوم عدوك في يدك فالآن دعني اضربه بالرمح الى الارض بضربة واحدة ولا اعيد له ثانية. ٩ فقال داود لابيشاي لا تهلكه لان من يمد يده الى مسيح الرب ويتبرأ. ١٠ وقال داود حي هو الرب انما يضربه الرب او يأتي يوم فيموت او ينزل الى الحرب ويهلك. ١١ حاشا لي من قبل الرب ان امد يدي الى مسيح الرب. والآن فخذ الرمح الذي عند رأسه وكوز الماء ولنذهب. ١٢ فاخذ داود الرمح وكوز الماء من عند رأس شاول ومضيا ولم يكن احد يرى ولا يعلم ولا يستيقظ لانهم كانوا كلهم نائمين لان سباتا من الرب كان قد وقع عليهم.

١٣ وعبر داود الى العدوة البعيدة ووقف على رأس الجبل بعيدا والمكان بينهما كبير. ١٤ فنادى داود الشعب وابنير بن نير قائلا اتجاوب يا ابنير. فاجاب ابنير وقال من انت الذي تصرخ الى الملك. ١٥ فقال داود لابنير اما انت رجل افلست كذلك في اسرائيل من يشبهك. فلماذا لم تحرس سيدك الملك لان واحدا من الشعب قد جاء ليهلك الملك سيدك. ١٦ ليس هذا الامر صالحا الذي فعلت. حي هو الرب انكم بنو موت لانكم لم تحرسوا سيدكم مسيح الرب. والآن انظر اين رمح الملك وكوز الماء الذي عند رأسه. ١٧ فعرف شاول صوت داود وقال

ישראל ויהודה אמר יהוה כי חזק שברך נחלה מכתך רעה׃ 6 כי אין דין לעלתך מרפא תקומה׃ 7 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזר על רב עונך עצמו חטאתיך׃ 8 מה תזעק על שברך אנושׁ מכאובך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך׃ 9 לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שסיך לשסה וכל בזזיך אתן לבז׃ 10 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרשׁ אין לה׃ 11 כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה ואדון על משפטו ישב׃ 12 ויצא מהם תודה וקול משחקים והרביתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצעירו׃ 13 ובניו כקדם תכון עדתו לפני תעמד ופקדתי על כל לחציו׃ 14 והיה אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי זה ערב לבו לגשת אלי נאם יהוה׃ 15 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ 16 הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש רשעים תחיל׃ 17 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה׃ 18 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם׃ 19 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלך להרגיעו ישראל׃ 20 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד׃ 21 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך וצאת במחול משחקים׃ 22 עוד תטעי כרמים על הרי שמרון נטעו נטעים וחללו׃ 23 כי יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו׃ 24 כי כה אמר יהוה שמחו ביעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל׃ 25 הנני מביאם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח בהרה יולדת יחד קהל גדול ישובו הנה׃ 26 בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישרה לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא׃ 27 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו׃ 28 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו׃ 29 ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יספו עוד לדאבה׃ 30 אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים והשמחתים מיגונם׃ 31 ונפש הכהנים דשנתי דשן ועמי את טובתי ישבעו נאם יהוה׃ 32 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו׃ 33 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב׃ 34 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם׃ 35 שמע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר בעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃ 36 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירכי בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי׃ 37 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה׃ 38 הנה ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגדל חננאל עד שער הפנה׃ 39 ויצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב ונסב גועה׃ 40 וכל הגיא הפגרים והדשן וכל השדות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא תנתש ולא תתץ עוד לעולם׃

לא בברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה׃ 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם׃ 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד׃ 35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ 36 אם ימושו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים׃ 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים למעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אנכי אזנח בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה׃ 38 הנה ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגדל חננאל עד שער הפנה׃ 39 ויצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב ונסב גועה׃ 40 וכל הגיא הפגרים והדשן וכל השדות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא תנתש ולא תתץ עוד לעולם׃

לב א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא שנת שמנה עשרה לנבוכדראצר׃ 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא כלוא בחצר המטרה אשר בבית מלך יהודה׃ 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר למה אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה׃ 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר אתו פה אל פה ועיניו את עיניו תראינה׃ 5 ואל בבל יוליך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו׃ 6 ויאמר ירמיהו הנה בן חנמאל דד בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות׃ 7 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל החצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימן כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך וידעתי כי דבר יהוה הוא׃ 8 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות וישקל לו את הכסף שבעת שקלים ועשרה כסף׃ 9 ואכתב בספר וחתמתי ואעד עדים ושוקל הכסף במאזנים׃ 10 ואקח את ספר המקנה את החתום המצות והחקים וכל הכתוב על עור ספר ואתן את ספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה׃ 11 ואצו את ברוך לעיניהם לאמר׃ 12 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל קח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה החתום ואת הספר הגלוי הזה ונתתה אותם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים׃ 13 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ 14 ואתפלל אל יהוה לאמר׃ 15 אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרועך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר׃ 16 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיקם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו׃ 17 גדול העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו׃ 18 אשר עשית אתות ומופתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 19 גדול העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו׃ 20 אשר עשית אתות ומופתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 21 ותוצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים ובידך החזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול׃ 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש׃ 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתורתך לא הלכו את כל אשר צויתם לעשות ולא עשו ויקרא אליהם את כל הרעה הזאת׃ 24 הנה הסללות באו העיר לתפשה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר והדברת אשר דברת והנה אתה ראה׃ 25 ואתה אדני יהוה אמרת אלי קנה לך את השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים׃ 26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר היפלא ממני כל דבר׃ 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה׃ 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והצתו את העיר הזאת באש והשרפו אותה עם הבתים אשר הקטירו על גגותם לבעל ולהסיך נסכים לאלהים אחרים להכעיסני׃ 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה רק עשים הרע לפני מנעוריהם כי בני ישראל רק מכעיסים לפני במעשה ידיהם נאם יהוה׃ 31 כי היתה העיר הזאת לי להאף ולזעף מיום בנותם אותה ועד היום הזה להסיר מעל פני׃ 32 בגלל כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעיסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם׃ 33 ויפנו אלי עורף ולא פנים ואלפם השכם ושלח ולא שמעו לקחת מוסר׃ 34 שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃ 35 ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות את התועבה הזאת להחטיא את יהודה׃ 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר׃ 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והושבתים לבטח׃ 38 והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים׃ 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחת ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם׃ 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להטיבם ואת יראתי אתן בלבם לבלתי סור מעמדי׃ 41 וששתי עליהם להטיבם ונטעתים באמונה בכל לבבי ובכל נפשי׃ 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי על העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אני מביא עליהם את כל הטובה הגדולה אשר אני דבר עליהם׃ 43 ונקנה השדה בארץ אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים׃ 44 שדות בכסף יקנו וכתב בספר וחתם ויעד עדים בארץ בנימן ובסביבות ירושלם ובערי יהודה בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה׃

לג א ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר׃ 2 כה אמר יהוה עשה ארץ יהוה יצר להכין אותה יהוה שמו׃ 3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתן׃ 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב׃ 5 בא להלחם את הכשדים ולמלא אתם פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי את פני מן העיר הזאת על כל רעתם׃ 6 הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים והרביתי להם שלום ואמת׃ 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובניתים כבראשונה׃ 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל עונותם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃ 9 והיתה לי לשם לששון לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אני עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה וכל השלום אשר אני עשה לה׃ 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרבה היא מאין אדם ומבהמה בערי יהודה וברחבות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה׃ 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב כי לעולם חסדו מביאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשונה אמר יהוה׃ 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד תעברנה צאן על ידי מונה אמר יהוה׃ 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקימתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ואל בית יהודה׃ 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ׃ 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח וזה אשר יקראו לה יהוה צדקנו׃ 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל׃ 18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים׃ 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי את היום ואת בריתי את הלילה ולבלתי היות יום ולילה בעתם׃ 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי אתי׃ 22 כאשר לא ימנה צבא השמים ולא ימדד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי אתי׃ 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ 24 הלא ראית מה הדבר הזה אשר דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה הם ויניאם ואת עמי יבזו עוד מהיות גוי לפניהם׃ 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי׃ 26 גם את זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים על זרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב את שבותם ורחמתים׃

לד א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בבוא נבוכדראצר מלך בבל וכל צבאו וכל ממלכות הארץ ממשלתו ועמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר׃ 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לך ודברת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש׃ 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפוש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ואל בבל תבוא׃ 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב׃ 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון כי דבר הדברתי נאם יהוה׃ 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם׃ 7 וצבא מלך בבל נלחם על ירושלם ועל כל ערי יהודה אשר נשארו על לכיש ועל עזקה כי המה נשארו מערי יהודה הבצרות׃ 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור׃ 9 לשלח איש עבדו ואיש שפחתו העברי והחפשי לבלתי עבד בהם איש ביהודי אחיו׃ 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש עבדו ואיש שפחתו לבלתי עבד בהם עוד וישמעו וישלחו׃ 11 וישובו אחרי כן ויכבדו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשום לעבדים ולשפחות׃ 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר׃ 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם׃ 15 ותשבו אתם היום ותעשו הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו׃ 16 ותשובו ותחללו את שמי ותשיבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם לנפשם לבלתי היות להם לעבדים ולשפחות׃ 17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ׃ 18 ונתתי את האנשים העברים את אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו׃ 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסריסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל׃ 20 ונתתים ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם׃ 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפוה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יושב׃

לה א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ 2 לך אל בית הרכבים ודברת אתם והבאת אתם בית יהוה אל אחד הלשכות והשקית אתם יין׃ 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים׃ 4 ואביא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים מעל לשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף׃ 5 ואתנה לפני בני בית הרכבים קסות מלאות יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין׃ 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין עד עולם אתם ובניכם׃ 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי כל ימיכם באהלים תשבו ותחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים עליה׃ 8 ונשמע בקול יונדב בן רכב אבינו בכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנותינו׃ 9 ולבלתי בנות בתים למושבתינו ולא יהיה לנו כרם ושדה וזרע׃ 10 וישבנו באהלים וישמענו ועשינו ככל אשר צונו יונדב אבינו׃ 11 והיה בעלותו את נבוכדראצר מלך בבל על הארץ ונאמר לבואו וניבא ירושלמה מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם וישבו בירושלם׃ 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לך ואמרת אל איש יהודה ואל יושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמוע אל דברי נאם יהוה׃ 14 נאמנו דברי יונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את צוית אבותם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי׃ 15 ושלחתי אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבתם על האדמה אשר נתתי לכם ולאבותיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי׃ 16 כי עשו בני יונדב בן רכב את צוית אבותם אשר צוה אתם ולא שמע אלי העם הזה׃ 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא על יהודה ועל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם כי דברתי אליהם ולא שמעו וקראתי להם ולא ענו׃ 18 ואל בית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם את צוית יונדב אבותיכם וישמרו את כל פקודיו ויעשו ככל אשר צוה אתכם׃ 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים׃

לו א ויהי בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה׃ 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה ואסלחה לעונם ולחטאתם׃ 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר׃ 5 ויצו ירמיהו את ברוך לאמר אנכי עצור לא אוכל בא בבית יהוה׃ 6 ובאת אתה וקראת מן המגלת אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בבית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מערי יהודה תקראם׃ 7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה ושבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה על העם הזה׃ 8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר את דברי יהוה בבית יהוה׃ 9 ויהי בשנת החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשיעי קרא צום לפני יהוה על כל העם בירושלם ועל כל הבאים מערי יהודה אל ירושלם׃ 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בבית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הסופר בחצר העליונה בפתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם׃ 11 וישמע מיכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מן הספר׃ 12 וירד אל בית המלך אל הלשכה והנה שם כל השרים יושבים שר אלישמע הסופר ודלית בן שמעיה ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניה וכל השרים׃ 13 ויגד מיכיהו להם את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם׃ 14 וישלחו כל השרים אל יהודי בן נתניה בן שלמיה בן כושי אל ברוך לאמר את המגלת אשר קראת באזני העם קח בידך ולך ויקח ברוך בן נריה את המגלת בידו ויבא אליהם׃ 15 ויאמרו אליו שב נא וקרא באזנינו ויקרא ברוך באזניהם׃ 16 ויהי כשמעם את כל הדברים ויפחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך נגד נגיד לכל הדברים האלה׃ 17 ויאמרו אל ברוך הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו׃ 18 ויאמר אלהם ברוך מפיו הוא קרא אלי בדיו אנכי כותב על הספר׃ 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואל ידע איש איפה אתם׃ 20 ויבאו אל המלך החצרה והמגלת הפקידו בלשכת אלישמע הסופר ויגידו באזני המלך את כל הדברים׃ 21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלת ויקחה מלשכת אלישמע הסופר ויקרא יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים על המלך׃ 22 והמלך יושב בבית החרף בחדש התשיעי והאח בוער לפניו׃ 23 ויהי כקרא יהודי שלשה דפים או ארבעה יקרענה בתער הסופר והשלך על האש אשר על האח עד תם כל המגלת על האש אשר על האח׃ 24 ולא פחדו ולא קרעו בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה׃ 25 וגם אלנתן ודלית וגמריהו אל המלך פגעו לבלתי שרף את המגלת ולא שמע אליהם׃ 26 ויצו המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריה בן עזריאל ואת שלמיה בן אבדאל לתפש את ברוך הסופר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה׃ 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלת והדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר׃ 28 שוב קח לך מגלת אחרת וכתוב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלת הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה׃ 29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת המגלת הזאת לאמר למה כתבת עליה לאמר בוא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׃ 30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה מושלכת לחרב ביום לקור ולשרב׃ 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלם ועל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו׃ 32 ויקח ירמיהו מגלת אחרת ויתן אל ברוך בן נריה הסופר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוספו עליהם דברים רבים כהמה׃

לז א וימלך המלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה׃ 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא׃ 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו׃ 4 וירמיהו בא ויוצא בתוך העם ולא נתנו אתו בבית הכלא׃ 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו השמעים את שמעתם ויעל הכשדים הנלחמים על ירושלם׃ 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר׃ 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתי לדרוש אתי הנה חיל פרעה היצא לעזרתכם שב לארצו מצרים׃ 8 ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדוה ושרפוה באש׃ 9 כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלוך ילכו הכשדים מעלינו כי לא ילכו׃ 10 כי אם הכיתם את כל חיל הכשדים הנלחמים אתכם ונשארו בהם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש׃ 11 ויהי בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה׃ 12 ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארצה בנימן לחלק משם בתוך העם׃ 13 ויהי בהיותו בשער בנימן ושם פקיד ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל׃ 14 ויאמר ירמיהו שקר אל הכשדים אנכי נפל ולא שמע אליו ויתפש יראיה את ירמיהו ויביאהו אל השרים׃ 15 ויקצפו השרים על ירמיהו ויכום ויתנו אתו בבית הכלא בית יהונתן הסופר כי אתו עשו לבית הסהר׃ 16 כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החדרות וישב שם ירמיהו ימים׃ 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו ושאל אתו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן׃ 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אתי בבית הכלא׃ 19 ואיה נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבוא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת׃ 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפלתי נא לפניך ואל תשיבני אל בית יהונתן הסופר ולא אמות שם׃ 21 ויצו המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ויתנו לו חלת לחם יום יום מן רחוב הלחמים עד תם כל הלחם מן העיר ויעמד ירמיהו בחצר המטרה׃

לח א וישמע שפטיהו בן מתן ואת גדליהו בן פשחור ואת יוכל בן שלמיה ואת פשחור בן מלכיה את הדברים אשר דבר ירמיהו אל כל העם לאמר׃ 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא אל הכשדים יחיה והיתה נפשו לו לשלל וחיה׃ 3 כה אמר יהוה הנתון תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה׃ 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא האיש הזה כי על כן הוא מרפה את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש שלום לעם הזה כי אם לרעה׃ 5 ויאמר צדקיהו המלך הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול דבר אתכם מאומה׃ 6 ויקחו את ירמיהו וישליכו אתו אל בור מלכיה בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט׃ 7 וישמע עבד מלך כושי איש סריס הוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך ישב בשער בנימן׃ 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר׃ 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא אשר השליכו אל הבור ומת ברעב במקומו כי אין עוד לחם בעיר׃ 10 ויצו המלך את כושי עבד מלך לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים ועלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות׃ 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך תחת האוצר ויקח משם בלאים ושחמים ויעלם אל ירמיהו אל הבור׃ 12 ויאמר עבד מלך כושי אל ירמיהו שים נא בלאים ושחמים תחת בית בתי ידיך ועשה כן ויעש ירמיהו כן׃ 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים וישלוהו מן הבור ויעל ירמיהו בחצר המטרה׃ 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל הכניסה השלישית אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אנכי דבר אליך אל תכחד ממני דבר׃ 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו אם הגד אגיד לך הלא המת אתה אותי ואם יעצתי לא תשמע אלי׃ 16 וישבע המלך צדקיהו בסתר אל ירמיהו לאמר חי יהוה אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתננך ביד האנשים האלה המבקשים את נפשך׃ 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצוא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחית אתה וביתך׃ 18 ואם אינך יוצא אל שרי מלך בבל והעיר הזאת תנתן ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃ 19 ויאמר צדקיהו המלך אל ירמיהו אני דאג את היהודים הנפלים אל הכשדים פן יתנוני בידם והתעללו בי׃ 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה אשר אנכי דבר אליך וייטב לך וחיתה נפשך׃ 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה׃ 22 והנה כל הנשים הנשארות בבית מלך יהודה מובלות אל שרי מלך בבל והנשים האלה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלומך טבעו בבוץ רגליך נסוגו אחור׃ 23 ואת כל נשיך ובניך מובלים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש׃ 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל יודע את הדברים האלה ולא תמות׃ 25 ואם השרים שמעו כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגד נא לנו את אשר דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך וגם את אשר דבר אלינו המלך׃ 26 ואמרת אליהם תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני אל בית יונתן למות שם׃ 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך וישתקו ממנו כי לא נשמע הדבר׃ 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם׃

לט א בשנת התשעית ליהויקים מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויצרו עליה׃ 2 בשנת עשתי עשרה ליהויקים בחדש הרביעי בתשעה לחדש הובקעה העיר׃ 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמגר נבו סרסכים רב סריס נרגל שראצר רב מג וכל יתר שרי מלך בבל׃ 4 ויהי כראותם אותם ויברחו אנשי המלחמה ויצאו לילה מן העיר בדרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה׃ 5 וירדפו חיל הכ

١ *أَ إِنَّ كَمْ مَرَّةً يَسُوعُ قَالَ
لَهُمْ: وَلَمْ يَكُنْ يُكَلِّمُهُمْ إِلَّا بِمَثَلٍ: ٢ وَلَمْ
يَكُنْ يُعَلِّمُهُمْ بِكَثْرَةٍ: *وَفِي تَعْلِيمِهِ: ٣ وَلَمْ
يَكُنْ يَقُولُ لَهُمْ: اسْمَعُوا. هُوَذَا الزَّارِعُ
خَرَجَ لِيَزْرَعَ. ٤ *وَفِيمَا هُوَ يَزْرَعُ سَقَطَ
بَعْضٌ عَلَى الطَّرِيقِ، فَجَاءَتِ الطُّيُورُ
وَأَكَلَتْهُ. ٥ وَسَقَطَ آخَرُ عَلَى الصَّخْرِ
حَيْثُ لَمْ تَكُنْ لَهُ تُرْبَةٌ كَثِيرَةٌ، فَنَبَتَ
لِلْوَقْتِ لِعَدَمِ عُمْقِ تُرْبَةٍ. ٦ وَلَمَّا أَشْرَقَتِ
الشَّمْسُ احْتَرَقَ، وَلِعَدَمِ الْعُرُوقِ يَبِسَ.
٧ وَسَقَطَ آخَرُ بَيْنَ الشَّوْكِ، فَطَلَعَ الشَّوْكُ
وَخَنَقَهُ فَلَمْ يُعْطِ ثَمَرًا. ٨ وَسَقَطَ آخَرُ فِي
الأَرْضِ الْجَيِّدَةِ، وَأَعْطَى ثَمَرًا يَصْعَدُ
وَيَنْمُو، وَأَتَى وَاحِدٌ ثَلاَثِينَ وَآخَرُ سِتِّينَ
وَآخَرُ مِئَةً. ٩ وَقَالَ لَهُمْ: *مَنْ لَهُ أُذُنَانِ
لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ.

١٠ وَلَمَّا كَانَ وَحْدَهُ سَأَلَهُ الَّذِينَ حَوْلَهُ
مَعَ الاثْنَيْ عَشَرَ عَنِ الْمَثَلِ. ١١ فَقَالَ لَهُمْ:
قَدْ أُعْطِيَ لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا سِرَّ مَلَكُوتِ
اللهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ مِنْ خَارِجٍ فَبِالأَمْثَالِ
الْكُلُّ يَحْدُثُ، ١٢ *حَتَّى إِنَّهُمْ مُبْصِرِينَ
يُبْصِرُونَ وَلاَ يَنْظُرُونَ، وَسَامِعِينَ يَسْمَعُونَ
وَلاَ يَفْهَمُونَ، لِئَلاَّ يَرْجِعُوا فَتُغْفَرَ لَهُمْ
خَطَايَاهُمْ.

١٣ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: *أَمَا تَعْلَمُونَ هَذَا
الْمَثَلَ؟ فَكَيْفَ تَعْرِفُونَ جَمِيعَ الأَمْثَالِ؟
١٤ الزَّارِعُ يَزْرَعُ الْكَلِمَةَ. ١٥ وَهَؤُلاَءِ هُمُ
الَّذِينَ عَلَى الطَّرِيقِ حَيْثُ تُزْرَعُ الْكَلِمَةُ،
وَحِينَمَا يَسْمَعُونَ يَأْتِي الشَّيْطَانُ لِلْوَقْتِ
وَيَنْزِعُ الْكَلِمَةَ الْمَزْرُوعَةَ فِي قُلُوبِهِمْ.
١٦ وَهَؤُلاَءِ كَذَلِكَ هُمُ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى
الأَمَاكِنِ الْمُحْجَرَةِ، الَّذِينَ حِينَمَا يَسْمَعُونَ
الْكَلِمَةَ يَقْبَلُونَهَا لِلْوَقْتِ بِفَرَحٍ، ١٧ وَلَيْسَ
لَهُمْ أَصْلٌ فِي ذَوَاتِهِمْ بَلْ هُمْ إِلَى حِينٍ،
ثُمَّ عِنْدَ حُدُوثِ ضِيقٍ أَوِ اضْطِهَادٍ مِنْ أَجْلِ
الْكَلِمَةِ فَلِلْوَقْتِ يَعْثُرُونَ. ١٨ وَهَؤُلاَءِ هُمُ
الَّذِينَ زُرِعُوا بَيْنَ الشَّوْكِ، هَؤُلاَءِ هُمُ
الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ، ١٩ وَهُمُومُ هَذَا
الدَّهْرِ وَغُرُورُ الْغِنَى وَشَهَوَاتُ سَائِرِ
الأَشْيَاءِ تَدْخُلُ وَتَخْنُقُ الْكَلِمَةَ فَتَصِيرُ
بِلاَ ثَمَرٍ. ٢٠ وَهَؤُلاَءِ هُمُ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى
الأَرْضِ الْجَيِّدَةِ، الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ
وَيَقْبَلُونَهَا وَيُثْمِرُونَ، وَاحِدٌ ثَلاَثِينَ
وَآخَرُ سِتِّينَ وَآخَرُ مِئَةً.

414 ◦ ◦ ◦

⁂ ⁂ ⁂

כִּי־אֵין מִשְׁכָּב לְהִתְכַּסּוֹת וּמֵעָלָיו לֹא יִתְגַּלֶּה׃ 22
* גַּם־כָּל־בְּהֵמָה תַּעֲלֶה לְפָנָיו טָמֵא יִהְיֶה כַּאֲשֶׁר יָבֹא כֵּן יֵעָשֶׂה׃ ס

* וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנְּבוּאָה עַל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים עַל־טוֹבִיָּה וְעַל־סַנְבַלַּט מֶלֶךְ־אֲרָם וְעַל־גֶּשֶׁם הָעַרְבִי וְעַל־שְׁאָר אֹיְבֵינוּ׃ 21
וְלֹא הָיָה אִישׁ מֹשֵׁל בִּירוּשָׁלַיִם מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה לְהַבְדִּיל אֶת־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ 20
* וַיִּקָּבְצוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים בְּתוֹךְ הַשַּׁעַר הַמִּזְרָחָה וְעַל־הַשַּׁעַר הַצָּפוֹנִי׃
וַיִּהְיוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְהַשְׁכִּים וְלִשְׁחֹט׃ 19
* וַיִּתְלַקְּטוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהִתְקַדֵּשׁ לְכָל־הַמַּחֲנֶה לְשַׁעַר וְלִשְׁמֹר אֶת־שַׁעַר לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת׃ 18
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הֵחֵלּוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם לְהֶחְשִׁיךְ לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וָאֹמְרָה וְיִנְעֲלוּ דְלָתוֹת וְלֹא יִפָּתְחוּ עַד־אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנַּעֲרַי הֶעֱמַדְתִּי עַל־הַשְּׁעָרִים לְבִלְתִּי יָבוֹא מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 17
וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי כָל־מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם פַּעַם וּשְׁתַּיִם׃ 16
* וָאָעִידָה בָּם וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם לָנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם־תָּשִׁלְחוּ יָד אֶשְׁלַח בָּכֶם יָד מֵעֵת הַהִוא לֹא־בָאוּ בַּשַּׁבָּת׃
וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָה בְּתוֹךְ הָעָם בְּעֵת הַהִוא וְהַסִּגְרוֹן הַזֶּה לֹא־הָיָה׃ 15
* וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וְשְׁאָר אֹיְבֵינוּ כִּי־בָנִיתִי אֲנִי אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא־נִשְׁאַר בָּהּ פָּרֶץ עַד־הֵנָּה וְגַם־עַד־הַפַּעַם לֹא־הֶעֱמַדְתִּי דְלָתוֹת בַּשְּׁעָרִים׃ 14
* זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי לְטוֹבָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָעָם הַזֶּה׃

* וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנָה הַחוֹמָה וְלֹא־הוֹשַׁבְתִּי שֶׁבֶר וְגַם עַד־הָעֵת הַהִוא הַדְּלָתוֹת לֹא הוּקָמוּ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרָאתִי לַמְשׁוֹרְרִים וְלַלְוִיִּם׃ 13
לְהַנְהִיג עַל־הָאוֹצָרוֹת אֲחִיהֶם וְלַחֲלֻקּוֹת לְפִי־מִנְיָנָם׃ 12
וְלִשְׁלֶמְיָה הַכֹּהֵן וְלִצָּדוֹק הַסּוֹפֵר וְלִפְדָיָה מִן־הַלְוִיִּם וְעַל־יָדָם חֲנָן בֶּן־זַכּוּר בֶּן־מַתַּנְיָה כִּי נֶאֱמָנִים נֶחְשָׁבוּ וְעֲלֵיהֶם הָיָה לְהָבִיא לַאֲחֵיהֶם׃ 11
* וַיָּרֶב אֶת־הַתְּרוּמַת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר לַלְוִיִּם וְכָל־יְהוּדָה לָקְחוּ אֶת־הַמַּעְשֵׂר דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָר אֶל־הָאוֹצָרוֹת׃
וַיִּתְמְכוּ בַּלְוִיִּם אִישׁ שִׂכְלוֹ וְכָל־יְהוּדָה הֵבִיאוּ אֶת־מַעְשַׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר אֶל־הָאוֹצָרוֹת׃ 10
וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא־יִהְיֶה לָנוּ לָבוֹא בֵּית הָאֱלֹהִים וְלָנוּחַ בַּלְּשָׁכוֹת׃ 9
* וַיִּתְעַצְּבוּ עַל־כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת וַיִּשְׁלַךְ אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵּית טוֹבִיָּה אֶל־הַלִּשְׁכָּה׃
וַיִּתְקַצַּף מְאֹד וָאַשְׁלִיכָה אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵּית טוֹבִיָּה אֶל־חוּץ לַלִּשְׁכָּה׃ 8
וַיְהִי לְרָעָה בְּעֵינַי וָאֲגָרְשָׁה אֶת־כָּל־מְשָׁרְתֵי טוֹבִיָּה מֵעַל לַלִּשְׁכָּה׃ 7
וְהִנֵּה עָשָׂה לוֹ לִשְׁכָּה גְדוֹלָה בַּאֲשֶׁר הָיוּ שָׁם מִקְדָּם מִנְחָה וְלְבוֹנָה וְכֵלִים וּמַעְשַׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר מִצְוַת הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וּתְרוּמַת הַכֹּהֲנִים׃ 6
* וְאֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַפָּקִיד עַל־לִשְׁכַּת בֵּית אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת־כָּל־עֵרֶב רַב מִיִּשְׂרָאֵל׃ 5
* וַיְהִי בְּהַגִּיעַ הַתּוֹרָה וַיִּבָּדְלוּ מִיִּשְׂרָאֵל כָּל־עֵרֶב׃
וַיְהִי בְּשָׁמְעָם אֶת־הַתּוֹרָה וַיַּבְדִּילוּ כָּל־עֵרֶב מִיִּשְׂרָאֵל׃ 4
* וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא׃
וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה׃ 3
וַיָּבִיאוּ עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 2
* וַיִּקָּבְצוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל־עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 1

* וַיֵּאָסְפוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ אֶל־עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 1
וַיָּבִיאוּ עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 2
וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה׃ 3
* וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא׃
וַיִּתְבּוֹנְנוּ בְּתוֹךְ הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמַּיִם וַיַּבִּיטוּ אֵלָיו כָּל־הָעָם כִּי הוּא פָתַח לְעֵינֵי כָל־הָעָם וּכְפָתְחוֹ עָמְדוּ כָל־הָעָם׃ 5
* וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃
וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃ 6
וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃ 6
* וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃
וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃ 6
וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃ 6
* וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃
וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יָדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃ 6

אנשי לצון המשלים את העם הזה אשר בירושלם׃
15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ואל שאול עשינו חזות
שוט שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו
16 ובשקר נסתרנו׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון
אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש׃
17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת וברד יסחף מחסה כזב
18 ומים יספו סתר׃ וכפר בריתכם את מות ואל שאול לא תקום
שוט שוטף כי תעברו ונהיתם לו למרמס׃
19 מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה
והיה רק זועה הבין שמועה׃
20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃
21 כי כהר פרצים יקום כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו
זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה עבדתו׃
22 ועתה אל תהלצו פן יחמצו מוסרותיכם כי כלה ונחרצה
שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃
23 האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃
24 הכל היום יחרש הזרע יפתח ויסדד אדמתו׃
25 הלא אם שוה פניה הלא הפיץ קצח ומנה יכמן וישם חטה
26 שורה ושעורה מסמרתו וכסמת גבולתו׃ ויסרהו למשפט
27 אלהיו יורהו׃ כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן
יסב כי במטה יחבט קצח וכמן במוט׃
28 לחם לדגן יכתת כי לא לנצח אדוש אגלתו ופרד עגלתו
29 לא תכתנו׃ גם זאת מעם יהוה צבאות יצא הפלא עצה
הגדיל תושיה׃

ל ◦ ט ◦ ארעל הוהי

30 הוי אריאל אריאל קרית חדד דוד יספו שנה על חגים
31 יעלו׃ והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי
32 כאריאל׃ וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצור והקימותי
33 עליך מצרים׃ ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך
והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף׃
1 והיה כעפר דקך המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה
2 לפתע פתאם׃ מעם יהוה צבאות תפקדי ברעם וברעש גדול
3 וקול סופה וסערה ולהבת אש אוכלה׃ והיה המון כל הגוים
הצבאים על אריאל וכל צבאיה ומצודתיה והצרים לה
4 והחניקים לה׃ והיה כחלום חזיון לילה׃ כאשר יחלם הרעב
ואכל ונתנה ריקם והשוקק ושתה ונתנה עיפה ונפשה
5 שוקקתו כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון׃
6 התמהמהו והתמהו שעו שעשעו ושכרו לא מיין נעו לא
משכר׃ כי נסך יהוה עליכם רוח תרדמה והשעה את עיניכם
את הנביאים ואת רישיכם החזים כסה׃ ותהי לכם חזון
הספר הזה כדברי הספר החתום אשר יתנו את על יודע
ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא׃
ונתן הספר על לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא
ידעתי ספר׃ ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות
אנשים מלמדה׃ לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא
ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר׃ הוי
המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו
מי ראנו ומי יודענו׃ הפככם אם כיוצר החמר יחשב
מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין׃
הלוא עוד מעט מזער והפך לבנון לכרמל וכרמל ליער
יחשב׃ ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל
ומחשך עיני עורים תראינה׃ ויספו ענוים שמחה ביהוה
ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃ כי אפס עריץ ותם
לץ ונכרתו כל שקדי און׃ המחטיאי אדם בדבר ויקשו
למוכיח במוצא ויטו בתהו צדיק׃ לכן כה אמר יהוה אל
בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה
לא פניו יחורו׃ כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו
את קדוש יעקב והאמיצו את אלהי ישראל׃ ותעי רוח
בינה וקנו לקח ילמדו׃

ל ◦ י ◦ ארעל הוהי

הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך
מסכה ולא רוחי למען ספות חטאה על חטאה׃ ההלכים
לרדת מצרים ופי לא שאלו לעז בעז פרעה ולחסות בצל
מצרים׃ והיתה לכם מעוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים
לכלמה׃ כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃ כל על
לא יועיל להם לעזר ולהועיל לא להם כי אם לבשת וגם
לחרפה׃ משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביש
שחל ופתן שרף מעופף יובילו על כתף עירים חילם ועל
דבשת גמלים אוצרותם אל עם לא יועילו׃ ומצרים הבל
וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת׃ עתה בא כתב
אתם על לוח ואת ספר חקה ותכנה ויהי ליום אחרון לעד
עד נצח׃ כי עם מרי הם בנים כחשים בנים לא אבו שמוע
תורת יהוה׃ אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא
תחזו לנו נכחות דברו לנו חזו חלקות׃ סורו מדרך הטו
מנתיב השביתו מנגדנו את קדוש ישראל׃ לכן כה אמר
קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז
ותשענו עליו׃ לכן יהיה העון הזה לכם כפרץ נפל נבעה
בחומה גבוהה אשר פתאם לבוא שברה יבוא׃ ושברה
כשבר נבל יוצרים דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס
לחתת אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃ כי כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה
גבורתכם ולא אביתם׃ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן
תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם׃ אלף אחד
מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם
כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃ ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה כל חוכי לו׃ כי עם
בציון ירושלם בכו לא תבכה חנן יחנך לקול זעקתך כאשר
שמעך ענך׃ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף
עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ ואזניך תשמענה
דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תאמינו וכי
תשמאילו׃ וטמאתם את צפוי פסיליך ואת אפוד מסכתך
תזרם כמו דוה לו צא תאמר לו׃ ונתן גשמך זרע אשר
תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן
ירעה מקנך ביום ההוא ברחב כרים׃ והאלפים עבדי האדמה
חמיץ בליל אשר זרו בשפת ויצא׃ ועל כל הר נשא ועל כל
גבעה רמה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
ויהי אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ
מכתו ירפא׃ הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה
משאת שפתיו מלאו כזעם ולשונו כאש אכלת׃ ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחיה לנפות גוי בנפת שוא ורסן מתעה על
לחיי עמים׃ שיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ והשמיע
יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש
אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול יהוה אשור יחת
בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר מטה יסודה אשר ינוח יהוה
עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ כי ערוך
מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה
אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בו׃

ל ◦ יא ◦ ארעל הוהי

הוי המורדים לרדת מצרים לסוסים ישענו ויבטחו על רכב
כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל
ואת יהוה לא דרשו׃ וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא
הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃ והמצרים
אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו ונכשל
עזר ונפל עזור וכלם יחדו יכלו׃ כי כה אמר יהוה אלי
כאשר יהמה האריה וגור כפיר על טרפו אשר יקרא עליו
מלא רועים מקולם ומהמונם לא יחת כן ירד יהוה צבאות
לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃ כצפרים עפות כן יגן יהוה
צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃ כי ביום ההוא ימאסו איש
אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃
ונפל אשור לא איש חרב ואכלתהו לא אדם ונסה מפני חרב
ובחוריו למס יהיו׃ וסלעו מפחד יעבור ושריו מנס נס
נאם יהוה אשר אור לו בציון וכור לו בירושלם׃

ל ◦ יב ◦ ארעל הוהי

הנה לצדק ימלך מלך ולשרים לשרר ישרו׃ והיה איש
כמחבא מרוח וסתר זרם כפלגי מים בציה כצל סלע כבד
בארץ עיפה׃ ועין רואים לא תשעינה ואזן שומעות תקשבנה׃
ולב נמהרים יבין לדעת וכלעים תמהר לדבר צח׃ לא יקרא
עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ כי נבל נבלות
ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה
לרק נפש רעב יעשה ומשקה צמא יחסיר׃ וכלי כילי רעים
הוא עצות זמות יעץ להחבל עניים באמרות שקר ודבר
אביון במשפט׃ ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום׃
קומו נשים שאננות שמענה קולי בנות בוטחות האזנה
אמרתי׃ ימים על שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסף
לא יבוא׃ חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשיטו והערו
והחגירו על חלצים׃ ספדים על שדים על גפן פריה על
אדמת עמי עלה שמיר ותבן כי כל בתי משוש קריה עלזה׃
כי ארמון נטוש המון עיר עזוב עפל ובחן היו למערות עד
עולם משוש פראים עדר׃ עד יערה עלינו רוח ממרום
והיתה המדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב׃ ושכן במדבר
משפט וצדקה בכרמל תדור׃ והיה מעשה הצדקה שלום
ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם׃ וישב עמי בנוה שלום
ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃ וברד בהרדת הער
ושפלה תשפל העיר׃ אשרי זרעים על כל מים משלחי רגל
השור והחמור׃

ל ◦ יג ◦ ארעל הוהי

הוי שודד ולא שדית ובוגד ולא בגדו בך כאשר תכלה שודד
תשד כבגדך בגדו בך׃ יהוה חננו לך קוינו היה זרועם
לשחר אף ישענו בעת צרה׃ מקול המון נדדו עמים
מהנשאתך נפוצו גוים׃ ואסף שללכם אסף הגזם כמשק
ארבה שוקק עליו׃ נשא יהוה נורא כי יושב למרום מלא
ציון משפט וצדקה׃ והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת
ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃ הנה אראלם צעקו חוצה
מלאכי שלום מר יבכיון׃ נשמו אורחות חדל עובר ברית
מאס ערים לא חשב אנוש׃ אבלה נמקה הארץ בושה חפנה
לבנון מאחריו נערה שרון והיה כערבה וינער בשן וכרמל׃
עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ הרתון
קש תלד רוחכם אש אכלתכם׃ והיו עמים משרפות שיד
קוצים באש יצתו׃ שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו
קרובים גבורתי׃ פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי
יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃ הולך צדקות
ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמך
בשחד אטם אזנו משמע דמים וסגר עיניו מראות ברע׃
הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו
נאמנים׃ מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃
לבבך יהגה אימה איה הסופר איה שוקל איה סופר את
המגדלים׃ עם עמק שפת לא תשמע מלעג לשון בלעזית
אשר לא תבין׃ חזה ציון קרית מועדינו עינך תראינה
ירושלם נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל
מיתריה לא ינתקו׃ כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יבלי אפיק לא יבוא אניה צי ולא יעברנה אניר׃ כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃ נטשו
חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז חלק שלל רב
פסחים יבזזו פסחים׃ ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה
נשוא עון׃

ל ◦ יד ◦ ארעל הוהי

הוי הבוזז ולא בזוזת ובוגד ולא בגדו בו כלותך לבזוז
תבזז כבגדך בגדו בך׃ יהוה חננו לך קוינו היה זרועם
לשחר אף ישענו בעת צרה׃ מקול המון נדדו עמים
מהנשאתך נפוצו גוים׃ ואסף שללכם אסף הגזם כמשק
ארבה שוקק עליו׃ נשא יהוה נורא כי יושב למרום מלא
ציון משפט וצדקה׃ והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת
ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃ הנה אראלם צעקו חוצה
מלאכי שלום מר יבכיון׃ נשמו אורחות חדל עובר ברית
מאס ערים לא חשב אנוש׃ אבלה נמקה הארץ בושה חפנה
לבנון מאחריו נערה שרון והיה כערבה וינער בשן וכרמל׃
עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ הרתון
קש תלד רוחכם אש אכלתכם׃ והיו עמים משרפות שיד
קוצים באש יצתו׃ שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו
קרובים גבורתי׃ פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי
יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃ הולך צדקות
ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמך
בשחד אטם אזנו משמע דמים וסגר עיניו מראות ברע׃
הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו
נאמנים׃ מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃
לבבך יהגה אימה איה הסופר איה שוקל איה סופר את
המגדלים׃ עם עמק שפת לא תשמע מלעג לשון בלעזית
אשר לא תבין׃ חזה ציון קרית מועדינו עינך תראינה
ירושלם נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל
מיתריה לא ינתקו׃ כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יבלי אפיק לא יבוא אניה צי ולא יעברנה אניר׃ כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃ נטשו
חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז חלק שלל רב
פסחים יבזזו פסחים׃ ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה
נשוא עון׃

כחכמה ובינה בכל מלאכת
מחשבת לעשות בתוך
היכל ה׳ כאשר דבר ה׳
ושמואל ראה את שאול
ויהי מגבה מכל העם
מלמעלה משכמו ומעלה
ויאמר שמואל אל כל
העם הראיתם אשר בחר
בו ה׳ כי אין כמוהו בכל
העם ויריעו כל העם
ויאמרו יחי המלך ויכתב
שמואל את המשפט וישם
אל הספר ויניח לפני ה׳
וילך שמואל אל ביתו
הרמתה וגם שאול הלך
לביתו גבעתה ויהי בשלח
שאול ויהי כל אשר פנה
ישראל ויצבא עמלק
ויכם ויכה בעמלק עד
בואך גור אשר על פני
מצרים ויתפש את אגג
מלך עמלק ואת כל העם
החרים לפי חרב ויחמל
שאול ועם על אגג ועל
מיטב הצאן והבקר
והמשנים והכרים וכל
הטוב ולא אבו החרימם
וכל המלאכה נמרצה
ונמאסה ויהי דבר ה׳
אל שמואל לאמר נחמתי
כי המלכתי את שאול
למלך כי שב מאחרי
ואת דברי לא הקים
ויחר לשמואל ויזעק אל
ה׳ כל הלילה ויהי שמואל
להשכים לקראת שאול
בבקר ויגד לשמואל
לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב
ויעבר וירד הגלגלה
ויבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך
אתה לה׳ הקימתי את
דבר ה׳ ויאמר שמואל
ומה קול הצאן הזה
באזני ובקר אשר אני
שמע ויאמר שאול מאת
העמלקים הביאום אשר
חמל העם על מיטב הצאן
והבקר למען זבח לה׳
אלהיך ואת היתר החרמנו
ויאמר שמואל אל שאול
הרף ואגידה אלי את
אשר דבר ה׳ אלי הלילה
ויאמר אליו דבר ויאמר
שמואל הלא אם קטן
אתה בעיניך לראש שבטי
ישראל ויבחרך ה׳ למלך
על ישראל ויאמר ה׳ לך
והחרמת את החטאים
עמלק ונלחמת בו עד
כלותם אותם ולמה לא
שמעת בקול ה׳ ותעט
אל השלל ותעש הרע
בעיני ה׳ ויאמר שאול
אל שמואל כי שמעתי
את קול ה׳ וארך בדרך
אשר שלחני ואבא את
אגג מלך עמלק והחרמתי
את עמלק ויקח העם
מן השלל צאן ובקר
ראשית החרם לזבח
לה׳ אלהיך בגלגל ויאמר
שמואל החפץ לה׳ בעלות
וזבחים כשמע בקול ה׳
הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים
כי חטאת קסם מרי
ואון ותרפים הפצת
יען מאסת את דבר ה׳
וימאסך מנגיד ויאמר
שאול אל שמואל חטאתי
כי עברתי את פי ה׳
ואת דבריך יען יראתי
את העם ואשמע בקולם
ועתה שא נא את חטאתי
ושוב עמי ואשתחוה לה׳
ויאמר שמואל אל שאול
לא אשוב עמך כי מאסת
את דבר ה׳ וימאסך ה׳
מנגיד על ישראל ויסב
שמואל ללכת ויחזק
בכנף מעילו ויקרע
ויאמר אליו שמואל קרע
ה׳ את ממלכות ישראל
מעליך היום ונתנה לרעך
הטוב ממך וגם נצח
ישראל לא ינחם כי לא
אדם הוא להנחם ויאמר
חטאתי עתה כבדני נא
נגד זקני עמי ונגד
ישראל ושוב עמי ואשתחוה
לה׳ אלהיך וישב שמואל
אחרי שאול וישתחו שאול
לה׳ ויאמר שמואל הגישו
אלי את אגג מלך עמלק
ויבא אליו אגג מעדנת
ויאמר אגג אך סר מר
המות ויאמר שמואל
כאשר שכלה נשים חרבך
כן תשכל נשים מאמך
ויפלח שמואל את אגג
לפני ה׳ בגלגל ויעזב
שמואל את שאול ויעל
הרמתה ושאול עלה
אל ביתו גבעת שאול
ולא יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו
כי התאבל שמואל על
שאול וה׳ נחם על המלכתו
את שאול על ישראל
ויאמר ה׳ אל שמואל
עד אנה אתה מתאבל
אל שאול ואני מאסתיו
ממלך על ישראל מלא
קרנך שמן ולך אשלחך
אל ישי בית הלחמי כי
ראיתי בבניו לי מלך
ויאמר שמואל איך אלך
ושמע שאול והרגני
ויאמר ה׳ עגלת בקר
תקח בידך ואמרת לזבח
לה׳ באתי וקראת לישי
בזבח והודעתי אתה
אשר תעשה ומשחת לי
את אשר אמר אליו
ויעש שמואל את אשר
דבר ה׳ ויבא בית לחם
ויחרדו זקני העיר
לקראתו ויאמרו שלום
בואך ויאמר שלום לזבח
לה׳ באתי התקדשו ובאתם
אתי בזבח ויקדש את
ישי ואת בניו ויקרא
לזבח אותם ויהי בבואם
וירא את אליאב ויאמר
אך נגד ה׳ משיחו ויאמר
ה׳ אל שמואל אל תבט
אל מראהו ואל גבה
קומתו כי מאסתיהו כי
לא אשר יראה האדם
כי האדם יראה לעינים
וה׳ יראה ללבב ויקרא
ישי אל אבינדב ויעבירהו
לפני שמואל ויאמר גם
בזה לא בחר ה׳ ויעבר
ישי את שמה ויאמר גם
בזה לא בחר ה׳ ויעבר
ישי את שמה ויאמר גם
בזה לא בחר ה׳ ויעבר
ישי את שבעת בניו לפני
שמואל ויאמר שמואל
אל ישי לא בחר ה׳ באלה
ויאמר שמואל אל ישי
התמו הנערים ויאמר
עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל
אל ישי שלח ולקחהו כי
לא נסב עד בואו הנה
וישלח ויבאהו והוא
אדמוני עם יפה עינים
וטוב רואי ויאמר ה׳
קום משחהו כי זה הוא
ויקח שמואל את קרן
השמן וימשח אתו בקרב
אחיו ותצלח רוח ה׳
אל דוד מהיום ההוא
ומעלה ויקם שמואל
וילך הרמתה ורוח ה׳
סרה מעם שאול ותבעתהו
רוח רעה מאת ה׳ ויאמר
עבדי שאול אל אליו
הנה נא רוח אלהים
רעה מבעתך ויאמר
אדוננו יאמר נא עבדיך
לפניך יבקשו איש יודע
נגן בכנור והיה בהיות
רוח אלהים רעה אליך
ונגן בידו וטוב לך
ויאמר שאול אל עבדיו
ראו נא לי איש מיטיב
נגן והבאתם אתו אלי
ויען אחד מן הנערים
ויאמר הנה ראיתי בן
לישי בית הלחמי יודע
נגן וגבור חיל ואיש
מלחמה ונבון דבר ואיש
תואר וה׳ עמו ויאמר
שאול אל ישי שלח אלי
את בנך אשר עם הצאן
ויקח ישי חמור נשא
לחם וחמת יין ואת
גדי העזים ויבא ביד
דוד בנו אל שאול ויאהבהו
מאד ויהי נושא כליו
ויאמר שאול אל ישי
יעמד נא דוד לפני כי
מצא חן בעיני ויהי
בהיות רוח אלהים אל
שאול ולקח דוד את
הכנור ונגן בידו ורוח
לשאול ורווח לו וטוב
לו ורוח רעה סרה מעליו
ויקבצו פלשתים את
מחניהם למלחמה ויאספו
שוכה אשר ליהודה
ויחנו בין שוכה ובין
עזקה באפס דמים
ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק האלה
ויערכו מלחמה לקראת
פלשתים ופלשתים עמדים
אל ההר מזה וישראל
עמדים אל ההר מזה
והגיא בינתם ויצא איש
הבינים מחנות פלשתים
גלית שמו מגת גבהו
שש אמות וזרת ויש
כובע נחשת על ראשו
ושרין קשקשים הוא
לבוש ומשקל השרין
חמשת אלפים שקלים
נחשת ומצחת נחשת על
רגליו וכידון נחשת בין
כתפיו ונדן חניתו כמנור
ארגים וקנה חניתו כמאורג
ארגים וחניתו ששת
אלפי שקלי ברזל ונושא
הצנה הלך לפניו ויעמד
ויקרא אל מערכות ישראל
ויאמר אליהם למה תצאו
לערוך מלחמה הלא אנכי
הפלשתי ואתם עבדים
לשאול בחרו לכם איש
וירד אלי אם יוכל להלחם
אתי והכני והייתי לכם
לעבדים ואם אני אוכל
לו והכיתיו והייתם לנו
לעבדים ועבדתם אתנו
ויאמר הפלשתי אני חרפתי
את מערכות ישראל היום
הזה תנו לי איש ונלחמה
יחדו וישמע שאול ואת
כל ישראל את דברי
הפלשתי האלה ויחתו
וייראו מאד ויאמר איש
ישראל כל האיש הראה
את זה כי לחרף את
ישראל הוא והאיש אשר
יכנו והעשיר אתו המלך
עשר גדול ואת בתו יתן
לו והעשיר את בית אביו
בישראל בחנם ויאמר דוד
אל האנשים העמדים עמו
לאמר מה יעשה לאיש
אשר יכה את הפלשתי
הזה והסיר חרפה מעל
ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף את
מערכות אלהים חיים
ויאמר לו העם לאמר
כמשפט הזה לאיש אשר
יכנו ודבר אליאב אחיו
הגדול בעודנו מדבר
אל האנשים ויחר אף
אליאב בדוד ויאמר למה
זה ירדת ועל מי עזבת
את המעט הזה במדבר
אני ידעתי את זדונך
ואת רע לבבך כי למען
ראות המלחמה ירדת
ויאמר דוד מה עשיתי
עתה הלא דבר הוא
ויסר מאתו אל אחר
ויאמר כדבר הזה ויענהו
דבר כראשון וישמעו
האנשים אשר לפני דוד
את הדברים אשר דבר
ויראו מפני שאול ויאמרו
האנשים אשר לפני דוד
לאמר הראיתם את האיש
העולה הזה כי לחרף את
ישראל עולה הוא והיה
האיש אשר יכנו יעשרנו
המלך עשר גדול ואת בתו
יתן לו והעשיר את בית
אביו בישראל ויאמר דוד
אל האנשים אשר עמדו
אתו לאמר מה יעשה
לאיש אשר יכה את
הפלשתי הזה והסיר
חרפה מעל ישראל כי
מי הפלשתי הערל הזה
כי חרף את מערכות
אלהים חיים ויענהו העם
דבר כדבר הזה לאמר
כה יעשה לאיש אשר
יכנו וישמע אליאב
בדברו אל האנשים
ויחר אף אליאב בדוד
ויאמר למה זה באת
ועל מי נטשת מעט
הצאן ההם במדבר אני
ידעתי את זדונך ואת
רע לבבך כי למען ראות
המלחמה ירדת ויאמר
דוד מה עשיתי עתה
הלא דבר הוא ויסר
מאתו אל אחר ויאמר
כדבר הזה ויענהו דוד

ויהי לבית אביו לכסא כבוד. ופלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרי כל כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי הנבלים. ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתוכה במקום נאמן וכרתה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר. כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית ואמר מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר כי חצב במרום קברו חקק משכן לו בסלע. הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וחבק חבק עטה יעטך. צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך. והדפתיך ממצבתך וממעמדך יהרסך. והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו. והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה. ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח. ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו. ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרי כל כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי הנבלים. ביום ההוא נאם יהוה צבאות תסור היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ותכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר.

משא בקעת חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות. מלאה קריות עיר הומיה קריה עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה. כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק ברחו. על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחם על שד בת עמי. כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מתלי קיר ושוע אל ההר. ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגנך. והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל השער. ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק בית היער. וראיתם את פרצות עיר דוד כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה. ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה. ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ורקמה מרחוק לא ראיתם. ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק. והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות. ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות. כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית ואמר מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר כי חצב במרום קברו חקק משכן לו בסלע. הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וחבק חבק עטה יעטך. צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך. והדפתיך ממצבתך וממעמדך יהרסך. והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו. והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה. ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח. ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו. ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרי כל כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי הנבלים. ביום ההוא נאם יהוה צבאות תסור היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ותכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר.

משא בקעת חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות. מלאה קריות עיר הומיה קריה עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה. כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק ברחו. על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחם על שד בת עמי. כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מתלי קיר ושוע אל ההר. ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגנך. והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל השער. ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק בית היער. וראיתם את פרצות עיר דוד כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה. ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה. ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ורקמה מרחוק לא ראיתם. ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק. והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות. ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות.

ٱلْمَلِكُ ٱلْعَظِيمُ عَلَىٰ كُلِّ ٱلْأَرْضِ ۚ وَٱلْأُمَمُ تَحْتَ رِجْلَيْنَا ۚ
8 يَخْتَارُ لَنَا نَصِيبَنَا ۚ فَخْرَ يَعْقُوبَ ٱلَّذِي أَحَبَّهُ ۚ سِلَاهْ ۚ
9 صَعِدَ ٱللهُ بِهُتَافٍ ۚ ٱلرَّبُّ بِصَوْتِ بُوقٍ ۚ
10 رَنِّمُوا رَنِّمُوا لِإِلٰهِنَا ۚ رَنِّمُوا رَنِّمُوا لِمَلِكِنَا ۚ
11 لِأَنَّ ٱللهَ مَلِكُ كُلِّ ٱلْأَرْضِ ۚ رَنِّمُوا بِفَهْمٍ ۚ
12 قَدْ مَلَكَ ٱللهُ عَلَى ٱلْأُمَمِ ۚ ٱللهُ جَلَسَ عَلَى كُرْسِيِّ قَدَاسَتِهِ ۚ
13 رُؤَسَاءُ ٱلشُّعُوبِ ٱجْتَمَعُوا ۚ شَعْبُ إِلٰهِ إِبْرَاهِيمَ ۚ
14 لِأَنَّ لِلهِ مَجَانَّ ٱلْأَرْضِ ۚ قَدِ ٱرْتَفَعَ جِدًّا ۚ

٤٨ ◆ لِبَنِي قُورَحَ ◆ مَزْمُورٌ ◆ أُغْنِيَةٌ ◆

15 عَظِيمٌ ٱللهُ وَمَحْمُودٌ جِدًّا ۚ فِي مَدِينَةِ إِلٰهِنَا ۚ جَبَلُ قُدْسِهِ ۚ
16 جَمِيلُ ٱلْقُرْعَةِ ۚ فَرَحُ كُلِّ ٱلْأَرْضِ ۚ جَبَلُ صِهْيَوْنَ ۚ
17 أَقَاصِي ٱلشَّمَالِ ۚ مَدِينَةُ ٱلْمَلِكِ ٱلْعَظِيمِ ۚ ٱللهُ فِي قُصُورِهَا ۚ
18 قَدْ عُرِفَ مَلْجَأً ۚ لِأَنَّهُ هُوَذَا ٱلْمُلُوكُ ٱجْتَمَعُوا ۚ
19 هُمْ جَازُوا مَعًا ۚ رَأَوْا هٰكَذَا ۚ دُهِشُوا ۚ ٱنْزَعَجُوا ۚ
20 رِعْدَةٌ أَخَذَتْهُمْ هُنَاكَ ۚ وَجَعٌ كَٱلْوَلِيدِ ۚ
21 بِرِيحٍ شَرْقِيَّةٍ تُكَسِّرُ سُفُنَ تَرْشِيشَ ۚ
22 كَمَا سَمِعْنَا هٰكَذَا رَأَيْنَا ۚ فِي مَدِينَةِ رَبِّ ٱلْجُنُودِ ۚ فِي مَدِينَةِ إِلٰهِنَا ۚ
23 يُثَبِّتُهَا ٱللهُ إِلَىٰ ٱلْأَبَدِ ۚ سِلَاهْ ۚ
24 قَدْ تَأَمَّلْنَا يَا ٱللهُ رَحْمَتَكَ ۚ فِي وَسْطِ هَيْكَلِكَ ۚ
25 كَٱسْمِكَ يَا ٱللهُ ۚ كَذٰلِكَ تَهْلِيلُكَ ۚ إِلَىٰ أَقَاصِي ٱلْأَرْضِ ۚ
26 مَلِيءٌ بِرّاً يَمِينُكَ ۚ لِيَفْرَحْ جَبَلُ صِهْيَوْنَ ۚ لِتَبْتَهِجْ بَنَاتُ يَهُوذَا ۚ
27 طُوفُوا حَوْلَ صِهْيَوْنَ ۚ وَٱكْتَنِفُوهَا ۚ عُدُّوا أَبْرَاجَهَا ۚ
28 ضَعُوا قُلُوبَكُمْ إِلَىٰ سُورِهَا ۚ تَأَمَّلُوا قُصُورَهَا ۚ لِكَيْ تُحَدِّثُوا ٱلْجِيلَ ٱلْآخَرَ ۚ
29 لِأَنَّ هٰذَا ٱللهُ إِلٰهُنَا إِلَىٰ ٱلدَّهْرِ وَٱلدَّهْرِ ۚ هُوَ يَقُودُنَا إِلَىٰ ٱلْمَوْتِ ۚ

1 *רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
2 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ *שִׁירוּ
3 לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ *כִּי יָשָׁר דְּבַר
יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת
תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כֹּל
יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת
יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי
הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם
הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ
הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין
אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא
יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא
יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיהוָה עֶזְרָתֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי
בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ׃

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃

1 *אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
2 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ *גַּדְּלוּ
לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה
וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ
וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל
צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ׃
יְראוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב׃ לְכוּ בָנִים
שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים
אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְהוָה
בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ
וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת
דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ
יְהוָה׃ שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה יְהוָה
נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ׃

תורתך. 12 *ברוך אתה יהוה למדני חקיך. 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך. 14 *בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון. 15 *באמרתך אשיחה ואביטה לארחותיך. 16 *בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך.

ד גמל עבדך אחיה ואשמרה דבריך. 18 *גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. 19 *גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך. 20 *גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת. 21 *גערת זדים ארורים השגים ממצותיך. 22 *גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי. 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך. 24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי.

ד דבקה לעפר נפשי חיני כדברך. 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך. 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך. 28 *דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך. 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. 30 *דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני. 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.

ה הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב. 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. 36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. 37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני. 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. 39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים. 40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני.

ו ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך. 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך. 43 והצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי. 44 ואשמרה תורתך תמיד לעד ולעולם ועד. 45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי. 46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש. 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי. 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.

ז זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. 50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני. 51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי. 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם. 53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך. 54 זמירות היו לי חקיך בבית מגורי. 55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. 56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי.

ח חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך. 58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך. 59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך. 61 חבלי רשעים עזבוני תורתך לא שכחתי. 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. 63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך. 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני.

ט טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך. 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. 67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי. 68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך. 69 טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך. 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. 71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך. 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.

י ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך. 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי. 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני. 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. 77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי. 78 יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך. 79 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך. 80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש.

כ כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי. 84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט. 85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך. 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך. 88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.

ל לעולם יהוה דברך נצב בשמים. 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד. 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך. 92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני. 94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי. 95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן. 96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.

מ מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. 98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי. 99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. 100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי. 101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך. 102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני. 103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי. 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר. 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי. 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך. 107 נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך. 108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני. 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי. 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי. 111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה. 112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.

ס סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. 114 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי. 115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי. 116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי. 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד. 118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר. 119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך. 120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי.

ע עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי. 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים. 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. 124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני. 125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך. 126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך. 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. 128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.

פ פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי. 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים. 131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי. 132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך. 133 פעמי כנה באמרתך ואל תשלט בי כל און. 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך. 135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. 136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך.

צ צדק יהוה ומשפט אתה לעשית. 138 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד. 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי. 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה. 141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי. 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי. 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.

ק קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה. 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך. 147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי. 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך. 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני. 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו. 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת. 152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם.

ר ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי. 154 רבה את ריבי וגאלני לאמרתך חיני. 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו. 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני. 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי. 158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני. 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.

ש שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול. 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי. 167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד. 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך.

ת תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני. 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני. 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך. 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק. 173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי. 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי. 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני. 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.

ואין מציל ואין אומר למשיח
לשלם לי ואשלמה. כי לו יקרא
ה׳ ומי יעמד לפניו. הן רוח
תשא כלם הבל יסיעם. ישראל
בטח בה׳ עזרם ומגנם הוא.
בית אהרן בטחו בה׳ עזרם
ומגנם הוא. יראי ה׳ בטחו
בה׳ עזרם ומגנם הוא. ה׳
זכרנו יברך יברך את בית
ישראל יברך את בית אהרן.
יברך יראי ה׳ הקטנים עם
הגדלים. יסף עליכם עליכם
ועל בניכם. ברוכים אתם
לה׳ עשה שמים וארץ. השמים
שמים לה׳ והארץ נתן לבני
אדם. לא המתים יהללו יה
ולא כל יורדי דומה. ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה. אהבתי כי ישמע ה׳
את קולי תחנוני. כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא. אפפוני
חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא. ובשם ה׳
אקרא אנה ה׳ מלטה נפשי.
חנון ה׳ וצדיק ואלהינו מרחם.
שמר פתאים ה׳ דלותי ולי
יהושיע. שובי נפשי למנוחיכי
ה׳ גמל עליכי. כי חלצת נפשי
ממות את עיני מן דמעה את
רגלי מדחי. אתהלך לפני ה׳
בארצות החיים. האמנתי כי
אדבר אני עניתי מאד. אני
אמרתי בחפזי כל האדם כזב.
מה אשיב לה׳ כל תגמולוהי
עלי. כוס ישועות אשא ובשם
ה׳ אקרא. נדרי לה׳ אשלם
נגדה נא לכל עמו. יקר
בעיני ה׳ המותה לחסידיו.
אנה ה׳ כי אני עבדך אני עבדך
בן אמתך פתחת למוסרי. לך
אזבח זבח תודה ובשם ה׳
אקרא. נדרי לה׳ אשלם נגדה
נא לכל עמו. בחצרות בית ה׳
בתוכך ירושלים הללויה.

פרק קיז ◦ ד ◦

הללו את ה׳ כל גוים שבחוהו
כל האמים. כי גבר עלינו
חסדו ואמת ה׳ לעולם הללויה.

פרק קיח ◦ ה ◦

הודו לה׳ כי טוב כי לעולם
חסדו. יאמר נא ישראל כי
לעולם חסדו. יאמרו נא בית
אהרן כי לעולם חסדו. יאמרו
נא יראי ה׳ כי לעולם חסדו.
מן המצר קראתי יה ענני
במרחב יה. ה׳ לי לא אירא
מה יעשה לי אדם. ה׳ לי
בעזרי ואני אראה בשנאי.
טוב לחסות בה׳ מבטח באדם.
טוב לחסות בה׳ מבטח בנדיבים.
כל גוים סבבוני בשם ה׳ כי
אמילם. סבוני גם סבבוני בשם
ה׳ כי אמילם. סבוני כדבורים
דעכו כאש קוצים בשם ה׳ כי
אמילם. דחה דחיתני לנפל
וה׳ עזרני. עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה. קול רנה
וישועה באהלי צדיקים ימין
ה׳ עשה חיל. ימין ה׳ רוממה
ימין ה׳ עשה חיל. לא אמות
כי אחיה ואספר מעשי יה.
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני.
פתחו לי שערי צדק אבא בם
אודה יה. זה השער לה׳
צדיקים יבאו בו. אודך כי
עניתני ותהי לי לישועה.
אבן מאסו הבונים היתה לראש
פנה. מאת ה׳ היתה זאת היא
נפלאת בעינינו. זה היום עשה
ה׳ נגילה ונשמחה בו. אנא ה׳
הושיעה נא אנא ה׳ הצליחה נא.
ברוך הבא בשם ה׳ ברכנוכם
מבית ה׳. אל ה׳ ויאר לנו
אסרו חג בעבתים עד קרנות
המזבח. אלי אתה ואודך אלהי
ארוממך. הודו לה׳ כי טוב כי
לעולם חסדו.

פרק קיט ◦ ו ◦

אשרי תמימי דרך הולכי בתורת
ה׳. אשרי נצרי עדותיו בכל
לב ידרשוהו. אף לא פעלו
עולה בדרכיו הלכו. אתה צויתה
פקודיך לשמר מאד. אחלי יכנו
דרכי לשמר חקיך. אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצותיך. אודך
בישר לבב בלמדי משפטי צדקך.
את חקיך אשמר אל תעזבני עד
מאד. במה יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך. בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי
אמרתך למען לא אחטא לך.
ברוך אתה ה׳ למדני חקיך.
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך.
בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל
הון. בפקודיך אשיחה ואביטה
ארחותיך. בחקיך אשתעשע לא
אשכח דברך. גמל על עבדך
אחיה ואשמרה דברך. גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך. גר
אנכי בארץ אל תסתר ממני
מצותיך. גרסה נפשי לתאבה
אל משפטיך בכל עת. גערת זדים
ארורים השגים ממצותיך. גל
מעלי חרפה ובוז כי עדותיך
נצרתי. גם ישבו שרים בי
נדברו עבדך ישיח בחקיך. גם
עדותיך שעשעי אנשי עצתי.
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך.
דרכי ספרתי ותענני למדני
חקיך. דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך. דלפה נפשי
מתוגה קימני כאמרתך. דרך
שקר הסר ממני ותורתך חנני.
דרך אמונה בחרתי משפטיך
שויתי. דבקתי בעדותיך ה׳
אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ
כי תרחיב לבי. הורני ה׳ דרך
חקיך ואצרנה עקב. הבינני
ואצרה תורתך ואשמרנה בכל
לב. הדריכני בנתיב מצותיך כי
בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך
ואל אל בצע. העבר עיני מראות
שוא בדרכך חיני. הקם לעבדך
אמרתך אשר ליראתך. העבר
חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך
טובים. הנה לפקודיך באמונתך
חיני. והי חסדך לי ה׳ תשועתך
כאמרתך. והסר מפי דבר אמת
עד מאד כי למשפטיך יחלתי.
ואשמרה תורתך תמיד לעולם
ועד. והתהלכה ברחבה כי
פקודיך דרשתי. ואדברה בעדותיך
נגד מלכים ולא אבוש. ואשתעשע
במצותיך אשר אהבתי. ושאתי
כפי אל מצותיך אשר אהבתי
ואשיחה בחקיך. זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני. זאת נחמתי
בעניי כי אמרתך חיתני. זדים
הליצוני עד מאד מתורתך לא
נטיתי. זכרתי משפטיך מעולם
ה׳ ואתנחם. זלעפה אחזתני
מרשעים עזבי תורתך. זמירות
היו לי חקיך בבית מגורי.
זכרתי בלילה שמך ה׳ ואשמרה
תורתך. זאת היתה לי כי
פקודיך נצרתי. חלקי ה׳ אמרתי
לשמר דבריך. חלית פניך בכל
לב חנני כאמרתך. חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותיך.
חשתי ולא התמהמהתי לשמר
מצותיך. חבלי רשעים עזבוני
תורתך לא שכחתי. חצות לילה
אקום להודות לך על משפטי
צדקך. חבר אני לכל אשר
יראוך ולשמרי פקודיך. חסדך
ה׳ מלאה הארץ חקיך למדני.
טוב עשית עם עבדך ה׳ כדברך.
טוב טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי. טרם אענה
אני שגה ועתה אמרתך שמרתי.
טוב אתה ומטיב למדני חקיך.
טפלו עלי שקר בכל לב אני
אצר פקודיך. טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי. טוב לי כי
עניתני למען אלמד חקיך. טוב
לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.
יסרוני ידיך ויעשוני בינני
ואלמדה מצותיך. יראיך יראוני
וישמחו כי לדברך יחלתי.
ידעתי ה׳ כי צדק משפטיך
ואמונה עניתני. יהי נא חסדך
לנחמני כאמרתך לעבדך. יבואוני
רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי.
יבשו זדים כי שקר עותתני
אני אשיחה בפקודיך. ישובו לי
יראיך וידעו עדותיך. יהי לבבי
תמים בחקיך למען לא אבוש.
כלתה לתשועתך נפשי לדברך
יחלתי. כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני. כי הייתי
כנאוד בקיטור חקיך לא שכחתי.
כמה ימי עבדך מתי תעשה
ברדפי משפט. כרוני לי שיחות
אשר לא כתורתך. כל מצותיך
אמונה שקר רדפוני עזרני.
כמעט כלוני בארץ ואני לא
עזבתי פקודיך. כחסדך חיני
ואשמרה עדות פיך. לעולם ה׳
דברך נצב בשמים. לדר ודר
אמונתך כוננת ארץ ותעמד.
למשפטיך עמדו היום כי הכל
עבדיך. לולי תורתך שעשועי
אז אבדתי בעניי. לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חיתני.
לך אני הושיעני כי פקודיך
דרשתי. לי קוו רשעים לאבדני
עדותיך אתבונן. לכל תכלה
ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.
למה אהבתי תורתך כל היום
היא שיחתי. למאיבי תחכמני
מצותיך כי לעולם היא לי.
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך
שיחה לי. מזקנים אתבונן כי
פקודיך נצרתי. מכל ארח רע
כלאתי רגלי למען אשמר דברך.
מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני.
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש
לפי. מפקודיך אתבונן על כן
שנאתי כל ארח שקר. נר לרגלי
דברך ואור לנתיבתי. נשבעתי
ואקימה לשמר משפטי צדקך.
נצח פעלתי ה׳ כמשפטיך
חיני. נפשי בכפי תמיד ותורתך
לא שכחתי. נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי. נחלתי
עדותיך לעולם כי ששון לבי
המה. נטיתי לבי לעשות חקיך
לעולם עקב. סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי. סתרי ומגני
אתה לדברך יחלתי. סורו
ממני מרעים ואצרה מצות
אלהי. סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני משברי. סעדני
ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
סלית כל שוגים מחקיך כי
תרמית שקרם. סגי כל רשעי
ארץ לסיגים חשבתי על כן
אהבתי עדותיך. סמר מפחדך
בשרי ומשפטיך יראתי. עשיתי
משפט וצדקה בל תניחני
לעשקי. ערב עבדך לטוב אל
יעשקני זדים. עיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך.
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך
למדני. עבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך. עת לעשות
לה׳ הפרו תורתך. על כן
אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
על כל פקודי כל ישרתי כל
ארח שקר שנאתי. פלאות
עדותיך על כן נצרתם נפשי.
פתח דבריך יאיר מבין פתאים.
פני חלית כאמרת לי. פדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
פניך האר בעבדך ולמדני
חקיך. פלגי מים ירדו עיני על
לא שמרו תורתך. פלאותיך
עדותיך על כן נפשי שמרתם.
פתח דבריך יאיר מבין פתאים.
פני חלית כאמרת לי. פדני
מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
פניך האר בעבדך ולמדני
חקיך. פלגי מים ירדו עיני על
לא שמרו תורתך. פלאותיך
עדותיך על כן נפשי שמרתם.
צר ומצוק מצאוני מצותיך
שעשועי. צדק עדותיך לעולם
הבינני ואחיה. צרפתך מאד
ועבדך אהבו. צעיר אנכי ונבזה
פקודיך לא שכחתי. צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת.
צרות ומצוק מצאוני מצותיך
שעשועי. צדק עדותיך לעולם
הבינני ואחיה. צרפתך מאד
ועבדך אהבו. צעיר אנכי ונבזה
פקודיך לא שכחתי. צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת.
קראתי בכל לב ענני ה׳ חקיך
אצרה. קראתיך הושיעני
ואשמרה עדותיך. קדמתי
בנשף ואשוע לדבריך יחלתי.
קדמו עיני אשמרות לשיח
באמרתך. קולי שמעה כחסדך
ה׳ כמשפטיך חיני. קרבו רדפי
זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה
ה׳ וכל מצותיך אמת. קדם
ידעתי מעדותיך כי לעולם
יסדתם. ראה עניי וחלצני כי
תורתך לא שכחתי. רבים
רחמיך ה׳ כמשפטיך חיני.
רבים רודפי ומציקי מעדותיך
לא נטיתי. ראיתי בוגדים
ואתקוטטה אשר אמרתך לא
שמרו. ראה כי פקודיך אהבתי
ה׳ כחסדך חיני. ראש דברך
אמת ולעולם כל משפט צדקך.
רוזנים רדפוני חנם ומדברך
פחד לבי. רב שלום לאהבי
תורתך ואין למו מכשול.
שברתי לישועתך ה׳ ומצותיך
עשיתי. שמרה נפשי עדותיך
ואוהבם מאד. שמרתי פקודיך
ועדותיך כי כל דרכי נגדך.
שמעה תפלתי ה׳ כמשפטיך
חיני. תבוא תחנתי לפניך
כאמרתך הצילני. תבענה שפתי
תהלה כי תלמדני חקיך.
תענה לשוני אמרתך כי כל
מצותיך צדק. תהי ידך לעזרני
כי פקודיך בחרתי. תאבתי
לישועתך ה׳ ותורתך שעשועי.
תחי נפשי ותהללך ומשפטיך
יעזרוני. תעיתי כשה אובד
בקש עבדך כי מצותיך לא
שכחתי.

פרק קכ ◦ ז ◦

שיר למעלות אל ה׳ בצר לי
קראתי ויענני. ה׳ הצילה נפשי
משפת שקר מלשון רמיה. מה
יתן לך ומה יוסיף לך לשון
רמיה. חצי גבור שנונים עם
גחלי רתמים. אוי לי כי גרתי
משך שכנתי עם אהלי קדר.
רבת שכנה לה נפשי עם שונא
שלום. אני שלום ובדברי הם
למלחמה.

פרק קכא ◦ ח ◦

אשא עיני אל ההרים מאין
יבא עזרי. עזרי מעם ה׳ עשה
שמים וארץ. אל יתן למוט
רגלך אל ינום שומרך. הן לא
ינום ולא ישן שומר ישראל.
ה׳ שומרך ה׳ צלך על יד ימינך.
יומם השמש לא יכנה וירח
בלילה. ה׳ ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך. ה׳ ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם.

פרק קכב ◦ ט ◦

שמחתי באמרים לי בית ה׳
נלך. עמדות היו רגלינו בשעריך
ירושלים. ירושלים הבנויה כעיר
שחברה לה יחדו. שם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל להודות
לשם ה׳. כי שם ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד.
שאלו שלום ירושלים ישלו
אהביך. יהי שלום בחילך שלוה
בארמנותיך. למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך. למען בית
ה׳ אלהינו אבקשה טוב לך.

פרק קכג ◦ י ◦

אליך נשאתי את עיני היושבי
בשמים. הנה כעיני עבדים
אל יד אדוניהם כעיני שפחה
אל יד גבירתה כן עינינו אל ה׳
אלהינו עד שיחננו. חנה חנינו
ה׳ כי רב שבענו בוז. רבת
שבעה לה נפשנו לגלגול השאנן
ולבוז גאים.

פרק קכד ◦ יא ◦

לולי ה׳ שהיה לנו יאמר נא
ישראל. לולי ה׳ שהיה לנו
בקום עלינו אדם. אז חיים
בלעונו בחרות אפם בנו. אז
המים שטפונו נחלה עברה על
נפשנו. אז עברה על נפשנו
המים הזידים. ברוך ה׳ שלא
נתנו טרף לשניהם. נפשנו
כצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו.
עזרנו בשם ה׳ עשה שמים
וארץ.

פרק קכה ◦ יב ◦

הבטחים בה׳ כהר ציון לא
ימוט לעולם ישב. ירושלים
הרים סביב לה וה׳ סביב לעמו
מעתה ועד עולם. כי לא ינוח
שבט הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו צדיקים בעולתם
ידיהם לעול. היטיבה ה׳ לטובים
ולישרים בלבותם. והמטים
עקלקלותם יולכם ה׳ את פעלי
האון שלום על ישראל.

פרק קכו ◦ יג ◦

בשוב ה׳ את שיבת ציון היינו
כחלמים. אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים
הגדיל ה׳ לעשות עם אלה.
הגדיל ה׳ לעשות עמנו היינו
שמחים. שובה ה׳ את שבותנו
כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה
ברנה יקצרו. הלוך ילך ובכה
נושא משך הזרע בא יבא
ברנה נושא אלמתיו.

פרק קכז ◦ יד ◦

אם ה׳ לא יבנה בית שוא
עמלו בוניו בו. אם ה׳ לא
ישמר עיר שוא שקד שומר.
שוא לכם משכימי קום מאחרי
שבת אכלי לחם העצבים כן
יתן לידידו שנה. הנה נחלת ה׳
בנים שכר פרי הבטן. כחצים
ביד גבור כן בני הנעורים.
אשרי הגבר אשר מלא את
אשפתו מהם לא יבושו כי
ידברו את אויבים בשער.

פרק קכח ◦ טו ◦

אשרי כל ירא ה׳ ההולך בדרכיו.
יגיע כפיך כי תאכל אשרי
ואשרי לך. אשתך כגפן פריה
בירכתי ביתך בניך כשתלי
זיתים סביב לשלחנך. הנה כי
כן יברך גבר ירא ה׳. יברכך
ה׳ מציון וראה בטוב ירושלים
כל ימי חייך. וראה בנים לבניך
שלום על ישראל.

פרק קכט ◦ טז ◦

רבת צרוני מנעורי יאמר נא
ישראל. רבת צרוני מנעורי
גם לא יכלו לי. על גבי חרשו
חורשים האריכו למענותם.
ה׳ צדיק קצץ עבותי רשעים.
יבשו וישובו אחור כל שנאי
ציון. יהיו כחציר גגות שקדמת
שלף יבש. שלא מלא כפו
קוצר וחצנו מעמר. ולא אמרו
העוברים ברכת ה׳ אליכם
ברכנוכם בשם ה׳.

פרק קל ◦ יז ◦

ממעמקים קראתיך ה׳ אדני
שמעה בקולי תהיינה אזניך
קשבות לקול תחנוני. אם עונות
תשמר יה אדני מי יעמד. כי
עמך הסליחה למען תורא.
קויתי ה׳ קותה נפשי ולדברו
הוחלתי. נפשי לאדני משומרים
לבקר שומרים לבקר. יחל
ישראל אל ה׳ כי עם ה׳ החסד
והרבה עמו פדות. והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו.

פרק קלא ◦ יח ◦

ה׳ לא גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות
ממני. אם לא שויתי ודוממתי
נפשי כגמול עלי אמו כגמול
עלי נפשי. יחל ישראל אל ה׳
מעתה ועד עולם.

פרק קלב ◦ יט ◦

זכר ה׳ לדוד את כל ענותו.
אשר נשבע לה׳ נדר לאביר
יעקב. אם אבא באהל ביתי אם
אעלה על ערש יצועי. אם אתן
שנת לעיני לעפעפי תנומה.
עד אמצא מקום לה׳ משכנות
לאביר יעקב. הנה שמענוה
באפרתה מצאנוה בשדי יער.
נבואה למשכנותיו נשתחוה
להדם רגליו. קומה ה׳ למנוחתך
אתה וארון עזך. כהניך ילבשו
צדק וחסידיך ירננו. בעבור
דוד עבדך אל תשב פני משיחך.
נשבע ה׳ לדוד אמת לא ישוב
ממנה. מפרי בטנך אשית על
כסאך. אם ישמרו בניך בריתי
ועדותי זו אלמדם. גם בניהם
עדי עד ישבו לכסאך. כי בחר
ה׳ בציון אותה. זאת מנוחתי
עדי עד פה אשב כי אותיה.
ציד אברך ברכה לחמה אשביע
אביוניה. כהניה אלביש ישע
וחסידיה רנן ירננו. שם אצמיח
קרן לדוד ערכתי נר למשיחי.
אויביו אלביש בשת ועליו
יציץ נזרו.

פרק קלג ◦ כ ◦

הנה מה טוב ומה נעים שבת
אחים גם יחד. כשמן הטוב
על הראש יורד על הזקן זקן
אהרן שיורד על פי מדותיו.
כטל חרמון שיורד על הרי
ציון כי שם צוה ה׳ את הברכה
חיים עד העולם.

פרק קלד ◦ כא ◦

הנה ברכו את ה׳ כל עבדי ה׳
העומדים בבית ה׳ בלילות.
שאו ידיכם קדש וברכו את ה׳.
יברכך ה׳ מציון עושה שמים
וארץ.

פרק קלה ◦ כב ◦

הללויה הללו שם ה׳ הללו
עבדי ה׳. שעומדים בבית ה׳
בחצרות בית אלהינו. הללויה
כי טוב ה׳ זמרו לשמו כי נעים.
כי יעקב בחר לו יה לסגולתו
ישראל. כי אני ידעתי כי גדול
ה׳ ואדנינו מכל אלהים. כל
אשר חפץ עשה בשמים בארץ
בימים ובכל תהומות. מעלה
נשאים מקצה הארץ ברקים
למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו.
אשר הכה בכורי מצרים מאדם
ועד בהמה. שלח אותות ומופתים
בתוכך מצרים בפרעה ובכל
עבדיו. אשר הכה גוים רבים
והרג מלכים עצומים. לסיחון
מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען. ונתן ארצם
נחלה נחלה לישראל עמו.
ה׳ שמך לעולם ה׳ זכרך לדר
ודר. כי ידין ה׳ עמו ועל
עבדיו יתנחם. עצבי הגוים
כסף וזהב מעשה ידי אדם.
פה להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו. אזנים להם ולא
יאזינו אף אין יש רוח בפיהם.
כמוהם יהיו עושיהם כל אשר
בטח בהם. בית ישראל ברכו
את ה׳ בית אהרן ברכו את ה׳.
בית הלוי ברכו את ה׳ יראי ה׳
ברכו את ה׳. ברוך ה׳ מציון
שוכן ירושלים הללויה.

פרק קלו ◦ כג ◦

הודו לה׳ כי טוב כי לעולם
חסדו. הודו לאלהי האלהים כי
לעולם חסדו. הודו לאדני
האדנים כי לעולם חסדו. לעשה
נפלאות גדלות לבדו כי לעולם
חסדו. לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו. לרוקע הארץ
על המים כי לעולם חסדו.
לעשה אורים גדלים כי לעולם
חסדו. את השמש לממשלת
ביום כי לעולם חסדו. את
הירח וכוכבים לממשלות
בלילה כי לעולם חסדו. למכה
מצרים בבכוריהם כי לעולם
חסדו. ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו. ביד חזקה
ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו.
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם
חסדו. והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו. ונער פרעה
וחילו בים סוף כי לעולם
חסדו. למוליך עמו במדבר כי
לעולם חסדו. למכה מלכים
גדולים כי לעולם חסדו.
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם
חסדו. לסיחון מלך האמרי כי
לעולם חסדו. ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו. ונתן ארצם
לנחלה כי לעולם חסדו. נחלה
לישראל עבדו כי לעולם חסדו.
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם
חסדו. ויפרקנו מצרינו כי
לעולם חסדו. נותן לחם לכל
בשר כי לעולם חסדו. הודו
לאל השמים כי לעולם חסדו.

פרק קלז ◦ כד ◦

על נהרות בבל שם ישבנו גם
בכינו בזכרנו את ציון. על
ערבים בתוכה תלינו כנורותינו.
כי שם שאלונו שובינו דברי
שיר ותולנינו שמחה שירו לנו
משיר ציון. איך נשיר את שיר
ה׳ על אדמת נכר. אם אשכחך
ירושלים תשכח ימיני. תדבק
לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם
לא אעלה את ירושלים על ראש
שמחתי. זכר ה׳ לבני אדום את
יום ירושלים האומרים ערו ערו
עד היסוד בה. בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך את גמולך
שגמלת לנו. אשרי שיאחז
ונפץ את עולליך אל הסלע.

פרק קלח ◦ כה ◦

אודך בכל לבי נגד אלהים
אזמרך. אשתחוה אל היכל
קדשך ואודה את שמך על
חסדך ועל אמתך. כי הגדלת
על כל שמך אמרתך. ביום
קראתי ותענני תרהבני בנפשי
עוז. יודוך ה׳ כל מלכי ארץ
כי שמעו אמרי פיך. וישירו
בדרכי ה׳ כי גדול כבוד ה׳.
כי רם ה׳ ושפל יראה וגבה
מרחוק יכירנו. אם אלך בקרב
צרה תחיני על אף אויבי
תשלח ידך ותושיעני. ה׳ יגמר
בעדי ה׳ חסדך לעולם מעשי
ידיך אל תרף.

פרק קלט ◦ כו ◦

למנצח לדוד מזמור. ה׳ חקרתני
ותדע. אתה ידעת שבתי וקומי
בנת לרעי מרחוק. ארחי ורבעי
זרית וכל דרכי הסכנתה. כי
אין מלה בלשוני הן ה׳ כלה
ידעת. אחור וקדם צרתני
ותשת עלי כפכה. אם אסק
שחקים שם אתה ואם אשכבה
שאול הנך. אם אשא כנפי
שחר אשכנה באחרית ים. גם
שם ידך תנחני ותאחזני ימינך.
אם אמרתי אך חשך ישופני
ולילה אור בעדני. גם חשך לא
יחשיך ממך ולילה כיום יאיר
כחשיכה כאורה. כי אתה קנית
כליותי תסכני בבטן אמי.
אודך על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי יודעת
מאד. לא נכחד עצמי ממך אשר
עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
ארץ. גלמי ראו עיניך ועל
ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולו אחד בהם. ואני מה יקרו
רעיך אלי אל מה עצמו ראשיהם
אלי. אספרם מחול ירבון עודי
עמך. אם תקטל אלוה רשע
ואנשי דמים סורו מני. אשר
אמרי למרמה נשוא לשוא עריך.
הלא משנאיך ה׳ אשנא ובתקוממיך
אתקוטט. תכלית שנאה שנאתים
לאויבים היו לי. חקרני אלוה
ודע לבבי בחנני ודע שרעפי.
וראה אם דרך עצב בי ונחני
דרך עולם.

פרק קמ ◦ כז ◦

למנצח מזמור לדוד. חלצני ה׳
מאדם רע מאיש חמסים תנצרני.
אשר חשבו רעות בלב כל יום
יגורו מלחמות. שננו לשונם
כמו נחש חמת עכנים תחת
שפתימו סלה. שמרני ה׳ מידי
רשע מאיש חמסים תנצרני
אשר חשבו לדחות פעמי. טמנו
גאים פח לי ועבותים פרשו רשת
לידי מעגל שתו לי סלה. אמרתי
לה׳ אלי אתה האזינה ה׳ קול
תחנוני. ה׳ אדני עז ישועתי
סכתה לראשי ביום נשק. אל
תתן ה׳ מאויי רשע זמתו אל
תפק ירומו סלה. ראש מסבי
עמל שפתימו יכסמו. ישפך
עליהם גחלים באש יפלם
במהמרות בל יקומו. איש לשון
בל יכון איש חמס רע יצודנהו
למדחפות. ידעתי כי יעשה ה׳
דין עניים משפט אביונים.
אך צדיקים יודו לשמך ישבו
ישרים את פניך.

פרק קמא ◦ כח ◦

מזמור לדוד. ה׳ קראתיך חושה
לי האזינה לקולי בקראי לך.
תכון תפלתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב. שיתה
ה׳ שמרה לפי נצר על דלתות
שפתי. אל תט לבי לדבר רע
להתעולל עללות באנשי און
ולא אלחם בלקחיהם. יכני צדיק
חסד ויוכיחני שמן ראש אל
ינבל ראשי כי עוד תפלתי
ברעותיהם. נשמטו בידי סלעי
שפטיהם וישמעו אמרי כי
נעמו. כפלח אדמה בקע על
גבי פזרו לפי שאול עצמותינו.
כי אליך ה׳ אדני עיני בך
חסיתי אל תערר נפשי. שמרני
מידי פח יקשו לי ומוקשות
פעלי און. יפלו ברשתיו רשעים
יחד אנכי עד אשר אעבור.

פרק קמב ◦ כט ◦

משכיל לדוד בהיותו במערה
תפלה. קולי אל ה׳ אזעק קולי
אל ה׳ אתחנן. אשפך לפניו
שיחי צרתי לפניו אגיד. בהתעטף
עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך טמנו פח לי.
הבט ימין וראה ואין לי מכיר
אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי.
זעקתי אליך ה׳ אמרתי אתה
מחסי חלקי בארץ החיים.
הקשיבה אל רנתי כי דללתי
מאד. הצילני מרדפי כי אמצו
ממני. הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך בי יכתירו
צדיקים כי תגמל עלי.

פרק קמג ◦ ל ◦

מזמור לדוד. ה׳ שמע תפלתי
האזינה אל תחנוני באמונתך
ענני בצדקתך. ואל תבא במשפט
את עבדך כי לא יצדק לפניך כל
חי. כי רדף אויב נפשי דכא
לארץ חייתי הושיבני במחשכים
כמתי עולם. ותתעטף עלי רוחי
בקרבי ישתומם לבבי. זכרתי
ימים מקדם הגיתי בכל פעלך
במעשה ידיך אשורר. פרשתי
כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך
סלה. מהר ענני ה׳ כלתה רוחי
אל תסתר פניך ממני ואמשלה
ביום בטחי בך. השמיעני בבקר
חסדך כי בך בטחתי הודיעני
דרך זו אלך כי אליך נשאתי
נפשי. הצילני מאויבי ה׳ אליך
כסתי. למדני לעשות רצונך כי
אתה אלהי רוחך טובה תנחני
בארץ מישור. למען שמך ה׳
תחיני בצדקתך תוציא מצרה
נפשי. ובחסדך תצמית צוררי
ואבדת כל צוררי נפשי כי אני
עבדך.

פרק קמד ◦ לא ◦

לדוד. ברוך ה׳ צורי המלמד
ידי לקרב אצבעותי למלחמה.
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי
לי מגני ובו חסיתי דובר עמים
תחתי. ה׳ מה אדם ותדעהו בן
אנוש ותחשבהו. אדם להבל
דמה ימיו כצל עובר. ה׳ הטה
שמיך וירד געי בהרים ויעשנו.
ברק ופזרם חציך ותהמם.
שלח ידיך ממרום פצני והצילני
ממים רבים מיד בני נכר.
אשר פיהם דבר שוא וימינם
ימין שקר. אלהים שיר חדש
אשירה לך בנבל עשור אזמר
לך. הנותן תשועה למלכים
פדה את דוד עבדו מחרב רעה.
פצני והצילני מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא וימינם
ימין שקר. אשר בניהם כנטעים
מגדלים בנעוריהם בנותיהם
כזוית מחטבות תבנית היכל.
מזנינו מלאים נובעים מזן אל
זן צאננו מעשרות בחוצותינו.
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין
יוצאת ואין צוחה ברחובותינו.
אשרי העם שככה לו אשרי העם
שה׳ אלהיו.

פרק קמה ◦ לב ◦

תהלה לדוד. ארוממך אלוהי
המלך ואברכה שמך לעולם ועד.
בכל יום אברכך ואהללה שמך
לעולם ועד. גדול ה׳ ומהלל
מאד ולגדלתו אין חקר. דור
לדור ישבח מעשיך וגבורתיך
יגידו. הדר כבוד הודך ודברי
נפלאותיך אשיחה. ועזוז
נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה. זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירננו. חנון ורחום ה׳
ארך אפים וגדול חסד. טוב ה׳
לכל ורחמיו על כל מעשיו.
יודוך ה׳ כל מעשיך וחסידיך
יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו. להודיע לבני
האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו. מלכותך מלכות כל
עלמים וממשלתך בכל דור ודור.
סומך ה׳ לכל הנופלים וזוקף
לכל הכפופים. עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את
אכלם בעתו. פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון. צדיק ה׳
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
קרוב ה׳ לכל קוראיו לכל אשר
יקראוהו באמת. רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע
ויושיעם. שומר ה׳ את כל
אוהביו ואת כל הרשעים
ישמיד. תהלת ה׳ ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד. הללויה הללי נפשי את ה׳.
אהללה ה׳ בחיי אזמרה לאלהי
בעודי. אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה.
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנותיו. אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על ה׳
אלהיו. עושה שמים וארץ את
הים ואת כל אשר בם. השמר
אמת לעולם. עושה משפט
לעשוקים נותן לחם לרעבים.
ה׳ מתיר אסורים. ה׳ פקח
עורים. ה׳ זקף כפופים. ה׳
אהב צדיקים. ה׳ שמר את גרים
יתום ואלמנה יעודד ודרך
רשעים יעות. ימלך ה׳ לעולם
אלהיך ציון לדר ודר הללויה.

פרק קמו ◦ לג ◦

הללויה כי טוב זמרה אלהינו
כי נעים נאוה תהלה. בונה
ירושלים ה׳ נדחי ישראל יכנס.
הרופא לשבורי לב ומחבש
לעצבותם. מונה מספר לכוכבים
לכלם שמות יקרא. גדול אדוננו
ורב כח לתבונתו אין מספר.
מעודד ענוים ה׳ משפיל רשעים
עדי ארץ. עננו לה׳ בתודה
זמרו לאלהינו בכנור. המכסה
שמים לארץ המכין למטר הרים
המצמיח חציר על הרים. נותן
לבהמה לחמה לבני ערב אשר
יקראו. לא בגבורת הסוס יחפץ
לא בשוקי האיש ירצה. רוצה
ה׳ את יראיו את המיחלים
לחסדו. שבחי ירושלים את ה׳
הללי אלהיך ציון. כי חזק
בריחי שעריך בירך בניך
בקרבך. השם גבולך שלום
חלב חטים ישביעך. השלח
אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ
דברו. הנותן שלג כצמר כפור
כאפר יפזר. משליך קרחו
כפתים לפני קרתו מי יעמוד.
ישלח דברו וימסם יפיח רוחו
יזלו מים. מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל. לא
עשה כן לכל גוי ומשפטים בל
ידעום הללויה.

פרק קמז ◦ לד ◦

הללויה הללו את ה׳ מן השמים
הללוהו במרומים. הללוהו כל
מלאכיו הללוהו כל צבאיו.
הללוהו שמש וירח הללוהו כל
כוכבי אור. הללוהו שמי
השמים והמים אשר מעל
השמים. יהללו את שם ה׳ כי
הוא צוה ונבראו. ויעמידם
לעד לעולם חק נתן ולא יעבור.
הללו את ה׳ מן הארץ תנינים
וכל תהומות. א

404 ◦ ◦ ◦

ٱلْمَزَامِيرُ دَاوُدَ عَبْدِ ٱللهِ ٱلْقُدُّوسِ

صلاة ١ ◦ داود عبد الله ١ ◦

1 * طُوبَى لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي لَمْ يَسْلُكْ فِي مَشُورَةِ
الْأَشْرَارِ. وَفِي طَرِيقِ الْخُطَاةِ لَمْ يَقِفْ. وَفِي
مَجْلِسِ الْمُسْتَهْزِئِينَ لَمْ يَجْلِسْ. بَلْ فِي نَامُوسِ
2 * الرَّبِّ مَسَرَّتُهُ. وَفِي نَامُوسِهِ يَلْهَجُ نَهَارًا
3 وَلَيْلًا. * فَيَكُونُ كَشَجَرَةٍ مَغْرُوسَةٍ عِنْدَ
مَجَارِي الْمِيَاهِ. ٱلَّتِي تُعْطِي ثَمَرَهَا فِي
أَوَانِهِ. وَوَرَقُهَا لَا يَذْبُلُ. وَكُلُّ مَا يَعْمَلُ
4 يَنْجَحُ. * لَيْسَ هٰكَذَا ٱلْأَشْرَارُ. بَلْ هُمْ
كَٱلْعُصَافَةِ ٱلَّتِي تُذْرِيهَا الرِّيحُ. * لِذٰلِكَ لَا
يَقُومُ الْأَشْرَارُ فِي ٱلدِّينِ. وَلَا الْخُطَاةُ فِي
5 جَمَاعَةِ الصِّدِّيقِينَ. * لِأَنَّ الرَّبَّ يَعْرِفُ
طَرِيقَ الصِّدِّيقِينَ. وَأَمَّا طَرِيقُ الْأَشْرَارِ
6 فَتَبِيدُ. * لِمَاذَا ٱرْتَجَّتِ ٱلْأُمَمُ. وَتَفَكَّرَ
الشُّعُوبُ بِالْبَاطِلِ. قَامَ مُلُوكُ الْأَرْضِ
وَتَآمَرَ الْوُلَاةُ جَمِيعًا. عَلَى الرَّبِّ وَعَلَى
7 مَسِيحِهِ: * قَائِلِينَ لِنَقْطَعْ قُيُودَهُمَا. وَلْنَطْرَحْ
عَنَّا رُبُطَهُمَا. * اَلسَّاكِنُ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ
8 يَضْحَكُ. وَٱلرَّبُّ يَسْخَرُ بِهِمْ: * حِينَئِذٍ
يُكَلِّمُهُمْ بِغَضَبِهِ. وَبِسُخْطِهِ يُرَوِّعُهُمْ:
9 * وَأَنَا قَدْ مَسَحْتُ مَلِكِي. عَلَى صِهْيَوْنَ
جَبَلِ قُدْسِي. * أُخْبِرُ مِنْ جِهَةِ قَضَاءِ الرَّبِّ.
قَالَ لِي أَنْتَ ٱبْنِي. أَنَا ٱلْيَوْمَ وَلَدْتُكَ.
10 * ٱطْلُبْ مِنِّي فَأُعْطِيَكَ الْأُمَمَ مِيرَاثًا لَكَ.
وَأَقَاصِيَ الْأَرْضِ مُلْكًا لَكَ. * فَتَرْعَاهُمْ
بِقَضِيبٍ مِنْ حَدِيدٍ. وَتُحَطِّمُهُمْ كَإِنَاءِ
11 خَزَّافٍ. * وَٱلْآنَ يَا أَيُّهَا الْمُلُوكُ تَعَقَّلُوا.
تَأَدَّبُوا يَا قُضَاةَ ٱلْأَرْضِ. * عُبُدُوا الرَّبَّ
12 بِخَوْفٍ. وَهَلِّلُوا لَهُ بِرِعْدَةٍ. * قَبِّلُوا ٱلِٱبْنَ
لِئَلَّا يَغْضَبَ. فَتَبِيدُوا مِنَ الطَّرِيقِ. لِأَنَّهُ
عَنْ قَلِيلٍ يَتَّقِدُ غَضَبُهُ. طُوبَى لِجَمِيعِ
13 ٱلْمُتَّكِلِينَ عَلَيْهِ. * قُمْ يَا رَبُّ خَلِّصْنِي
يَا إِلٰهِي. * لِأَنَّكَ قَدْ ضَرَبْتَ جَمِيعَ
مُعَادِيَّ عَلَى الْفَكِّ. كَسَّرْتَ أَسْنَانَ
14 الْخَاطِئِينَ. * لِلرَّبِّ ٱلْخَلَاصُ. وَعَلَى شَعْبِكَ
بَرَكَتُكَ. سِلَاهْ.

10 כתר מלכותא אשכחת שמה. * ואנא
6 חד בר נש הוית. * אסתנא כתרא
8 ת תלתא הוו. * חשחתה ת ואולפנא
דנפקו מן פומי ת אנא חכים. ואנא
3 חכמתא. * אסתנא אנא בר נש
4 הוית. * ואקרית ואשכחת ואמרית:
אשתא חכמתא ואנא ידענא: אשתא
כתר אשכחת ואנא ידענא ואמרית
5 אשתא חכמתא ואנא ידענא. ואף
תרתין ואנא ידענא. * אתר אתר
6 תרתין ואנא ידענא. ואף אנא
ידענא ואמרית אשתא חכמתא
ואנא ידענא. * אתר אתר תרתין
7 ואנא ידענא. ואף אנא ידענא
ואמרית אשתא חכמתא ואנא
ידענא. * אתר אתר תרתין ואנא
8 ידענא. ואף אנא ידענא ואמרית
אשתא חכמתא ואנא ידענא. * אתר
אתר תרתין ואנא ידענא. ואף אנא
ידענא ואמרית אשתא חכמתא
ואנא ידענא. * אתר אתר תרתין
ואנא ידענא. ואף אנא ידענא
ואמרית אשתא חכמתא ואנא
ידענא. * אתר אתר תרתין ואנא

26 כוּשׁ. וּפוּט וְלוּדִים תֹּפְשֵׂי קָשֶׁת. * אַל
25 תִּבְרַח רַגְלֶךָ וּמִגֹּרֹן צִמְאֵךְ. * אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ
כִּי לֹא אֶחְיֶה אַהֲבַי וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ:
24 * אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר לָמְדָה פְּרָת אַוַּתָהּ: בְּאַפְחַת
23 רוּחָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ.
בְּחָדְשָׁהּ יִמָּצֵאוּ. מִמְּנִיעַת קוֹלֵךְ וּמִצְּחִיחַ
עֵינֵךְ: * כִּי נָכְרִים אָהַבְתִּי וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ.
22 תֵּבוֹשׁ. * כְּאֲשֶׁר יֵבוֹשׁ גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא:
כֵּן הוּבַשׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם
שָׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם: הָאֹמְרִים
לָעֵץ אָבִי אָתָּה. וְלָאֶבֶן אַתְּ יְלִדְתָּנוּ. כִּי
פָנִים אֵלַי עָרְפוּ וְלֹא פָנִים. וּבְעֵת רָעָתָם
יֹאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לָּךְ יָקוּמוּ אִם יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת רָעָתֶךָ.
כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה. לָמָּה
תָּרִיבוּ אֵלַי כֻּלְּכֶם פְּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֻם יְיָ.
21 לַשָּׁוְא הִכֵּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם מוּסָר לֹא לָקָחוּ.
תֹּאכַל חַרְבְּכֶם אֶת נְבִיאֵיכֶם כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית.
הַדּוֹר הַזֶּה רְאוּ דְבַר יְיָ הֲמִדְבָּר הָיִיתִי
לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מְאֹרָה. מַדּוּעַ אָמַר עַמִּי
רַדְנוּ לֹא נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ. הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה
עֶדְיָהּ כַּלָּה קִשּׁוּרֶיהָ. וְעַמִּי שְׁכֵחוּנִי יָמִים
20 אֵין מִסְפָּר. * כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ נִתַּקְתִּי
מוֹסֵרוֹתַיִךְ. וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבֹר כִּי עַל כָּל
גִּבְעָה גְּבֹהָה וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה
זוֹנָה. וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ שׂוֹרֵק כֻּלּוֹ זֶרַע אֱמֶת
אֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי סוֹרֵג גֶּפֶן נָכְרִיָּה. כִּי אִם
תִּרְחֲצִי בְּנֶתֶר וְתַרְבִּי לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ
לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ. אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי
אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הָלָכְתִּי. רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא
דְּעִי מָה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ.
פֶּרֶא לִמֻּד מִדְבָּר בְּאַוַּת נַפְשָׁהּ שָׁאֲפָה רוּחַ
תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ
בְּחָדְשָׁהּ יִמָּצֵאוּ. מִמְּנִיעַת קוֹלֵךְ וּמִצְּחִיחַ
עֵינֵךְ: * כִּי נָכְרִים אָהַבְתִּי וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ.
18 תֵּבוֹשׁ. * אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר לָמְדָה פְּרָת אַוַּתָהּ: בְּאַפְחַת
19 רוּחָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ.
בְּחָדְשָׁהּ יִמָּצֵאוּ. מִמְּנִיעַת קוֹלֵךְ וּמִצְּחִיחַ
עֵינֵךְ: * כִּי נָכְרִים אָהַבְתִּי וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ.
20

כל אשר יבוא עליו מאת יי׳.
עשו בו ויעבור. ויבא אל ארץ
בני קדם. ויראה באר ושלשה
עדרי צאן רבצים עליה. כי
מן הבאר ההוא היו משקים
את העדרים. ואבן הבאר ההוא
גדולה. ואמרו הרועים אליו
בבוא כל העדרים שמה. אז
יגלו את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן. ואחר כן
ישיבו את האבן על פי הבאר
במקומה. ויאמר אליהם יעקב
אחי מה זה אתם עושים. לא
כן ראוי לעשות. כי עתה היום
גדול. ועוד לא עת הקבץ
מקנה. השקו את הצאן ולכו
רעו. ויאמרו לא נוכל עד
אשר יקבצו כל הרועים. ועוד
עודם מדברים והנה רחל בת
לבן בא עם הצאן אשר לאביה.
כי רועה היתה. ויהי כראות
יעקב את רחל בת לבן אחי
אמו ואת צאן לבן אחי אמו.
ויגש ויגל את האבן מעל פי
הבאר וישק את צאן לבן אחי
אמו. ויתן יעקב נשיקה לרחל
וישא את קולו ויבך. ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
ובן רבקה הוא. ותרץ רחל
ותגד לאביה את הדברים
האלה. ויהי כשמוע לבן את
שמועת יעקב בן אחותו ויהי
כראות אותו ויחבק לו וישק
לו ויבא אותו אל ביתו. ויגד
יעקב ללבן את כל הדברים
האלה. ויאמר לבן אליו אך
עצם ובשרי אתה. וישב יעקב
עם לבן חדש ימים. ויאמר
לבן אל יעקב הכי תעבדני
חנם כי אחי אתה. הגד נא לי
מה משכרתך. ולבן היו לו
שתי בנות. שם הגדולה לאה
ושם הקטנה רחל. ועיני לאה
רכות. ורחל יפת תואר ויפת
מראה. ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים
ברחל בתך הקטנה. ויאמר לבן
טוב תתי אותה לך מתתי
אותה לאיש אחר. שב עמדי.
ויעבוד יעקב שבע שנים ברחל
ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אותה. ויבא יעקב
אל לבן ויאמר תנה את אשתי
כי מלאו ימי ואבואה אליה.
ויאסף לבן את כל אנשי
המקום ויעש משתה. ויהי
בערב ויקח את לאה בתו ויבא
אותה אל יעקב. ויבא אליה.
ויתן לבן לה שפחה לשפחה
ללאה בתו. ויהי בבקר והנה
לאה. ויאמר אל לבן מה זאת
עשית לי. הלא ברחל עבדתי
עמך. ולמה רמיתני. ויאמר
לבן לא יעשה כן במקומנו
לתת הקטנה לפני הבכירה.
מלא שבוע זאת ונתתי לך גם
את זאת תחת עבודה אשר
תעבוד עמדי עוד שבע שנים
אחרות. ויעש יעקב כן וימלא
שבוע זאת. ויתן לו את רחל
בתו לאשה. ויבא אל רחל גם
כן. ויאהב את רחל יותר מן
לאה. ויעבוד עמו עוד שבע
שנים אחרות. וירא יי׳ כי
שנואה לאה ויפתח את רחמה
ורחל עקרה. ותהר לאה ותלד
בן ותקרא שמו ראובן. כי
אמרה כי ראה יי׳ בעניי כי
עתה יאהבני אישי. ותהר עוד
ותלד בן ותאמר כי שמע יי׳
כי שנואה אנכי ויתן לי גם
את זה. ותקרא שמו שמעון.
ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם ילוה אישי אלי כי
שלשה בנים ילדתי לו. על כן
קרא שמו לוי. ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם אודה
את יי׳. על כן קראה שמו
יהודה. ותעמוד מלדת.

ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנא ברחל ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין מתה
אנכי. ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי
אשר מנע ממך פרי בטן. ותאמר
הנה בלהה שפחתי בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם אני
ממנה. ותתן לו את בלהה
שפחתה לאשה ויבא אליה.
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן.
ותאמר רחל דנני אלהים
ושמע בקולי ויתן לי בן על כן
קראה שמו דן. ותהר עוד
בלהה שפחת רחל ותלד בן
שני ליעקב. ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי עם
אחותי גם יכולתי. על כן
קראה שמו נפתלי. ותרא לאה
כי עמדה מלדת ותקח את
זלפה שפחתה ותתן אותה
ליעקב לאשה. ותלד זלפה
שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר
לאה בגד. על כן קראה שמו
גד. ותלד זלפה שפחת לאה
בן שני ליעקב. ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות. על
כן קראה שמו אשר. וילך
ראובן בימי קציר חטים
וימצא דודאים בשדה ויבא
אותם אל לאה אמו. ותאמר
רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
בנך. ותאמר לה לאה המעט
קחתך את אישי ולקחת גם את
דודאי בני. ותאמר רחל לכן
ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך. ויבא יעקב מן
השדה בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר
שכרתיך בדודאי בני. וישכב
עמה בלילה ההוא. וישמע
אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי. ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר נתתי
שפחתי לאישי. על כן קראה
שמו יששכר. ותהר עוד לאה
ותלד ליעקב בן ששי. ותאמר
לאה זבדני אלהים זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי ששה
בנים ילדתי לו. על כן קראה
שמו זבולן. ואחר כן ילדה בת
ותקרא שמה דינה. ויזכר
אלהים את רחל וישמע אליה
ויפתח את רחמה. ותהר ותלד
בן ותאמר אסף אלהים את
חרפתי. ותקרא שמו יוסף
לאמר יוסף יי׳ לי בן אחר.
ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן שלחני
ואלכה למקומי ולארצי. תנה
את נשי ואת ילדי אשר עבדתי
אתך בהם ואלכה כי אתה ידעת
את עבדתי אשר עבדתיך. ויאמר
לבן אליו אם נא מצאתי חן
בעיניך נחשתי ויברכני יי׳
בגללך. נקבה לי שכרך עלי
ואתנה. ויאמר אליו אתה ידעת
את אשר עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי. כי מעט אשר היה
לך לפני ויפרץ לרוב ויברך יי׳
אותך לרגלי. ועתה מתי אעשה
גם אני לביתי. ויאמר לבן
מה אתן לך. ויאמר יעקב לא
תתן לי דבר. אם תעשה לי את
הדבר הזה אשוב וארעה צאנך
אשמר. אעבור בכל צאנך היום
הסר משם כל שה נקד וטלוא
וכל שה חום בכבשים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי. וענתה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא
על שכרי לפניך כל אשר אינו
נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים
גנוב הוא אתי. ויאמר לבן
הנה לו יהי כדברך. ויסר ביום
ההוא את התישים עקדים
וטלואים וכל עזים נקדות
וטלואות כל אשר לבן בו וכל
חום בכבשים ויתן ביד בניו.
וישם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב. ויעקב רעה את צאן
לבן הנשארת. ויקח יעקב
מקל לבנה ויפצל בו פצלות
לבנות. ויעמד את המקלות
אשר פצל בשקתות המים אשר
תבאנה הצאן לשתות נגד
הצאן. ויחמנה לבוא לשתות
המים. ויחמו הצאן אל המקלות
ותלדנה הצאן עקדים נקדים
וטלואים. ויפרד יעקב את
הכבשים ויתן פני הצאן אל
עקד וכל חום בצאן לבן. וישת
לו עדרים לבדו ולא שתם על
צאן לבן. והיה בכל יחם
הצאן המקשרות ושם יעקב את
המקלות לעיני הצאן בשקתות
המים לחמם במקלות. ובהעטף
הצאן לא יתן שם. והיו
העטופות ללבן והמקשרות
ליעקב. ויפרץ האיש מאד מאד
ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמורים.
וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר
לאבינו ומאשר לאבינו עשה את
כל הכבוד הזה. ויראה יעקב
את פני לבן והנה אינו אתו
כתמול שלשום. ויאמר יי׳
אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ואל מולדתך ואהיה עמך.
וישלח יעקב ויקרא לרחל
ולאה השדה אל צאנו. ויאמר
אליהן אני רואה את פני אביכן
כי אינו אתי כתמול שלשום.
ואלהי אבי היה עמדי. ואתן
יודעות כי בכל כחי עבדתי את
אביכן. ואביכן התל בי
והחליף את משכרתי עשרת
מונים. ולא נתנו לו אלהים
להרע עמדי. אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך ילדו כל
הצאן נקדים. ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך ילדו כל
הצאן עקדים. ויצל אלהים את
מקנה אביכן ויתנהו לי. ויהי
בעת יחם הצאן ואשא עיני
ואראה בחלום והנה העתודים
העלים על הצאן עקדים נקדים
וטלואים. ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלום יעקב ואומר
הנני. ויאמר שא נא עיניך
וראה כל העתודים העלים על
הצאן עקדים נקדים וטלואים
כי ראיתי את כל אשר לבן עשה
לך. אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר נדרת לי
שם נדר. עתה קום צא מן הארץ
הזאת ושוב אל ארץ מולדתך.
ותענינה רחל ולאה ותאמרנה
אליו הלוא עוד לנו חלק
ונחלה בבית אבינו. הלא
נכריות נחשבנו לו כי מכרנו
ויאכל גם אכל את כספנו.
כי כל העשר אשר הציל אלהים
מאבינו לנו ולבנינו הוא. ועתה
כל אשר אמר אלהים אליך
עשה. ויקם יעקב וישא את
בניו ואת נשיו על הגמלים.
ויסע את כל מקנהו ואת כל
רכושו אשר רכש בפדן ארם
ללכת אל יצחק אביו ארצה
כנען. ולבן הלך לגזז את צאנו
ותגנוב רחל את התרפים אשר
לאביה. ויעקב גנב את לב לבן
הארמי על אשר לא הגיד לו כי
בורח הוא. ויברח הוא וכל
אשר לו ויקם ויעבר את הנהר
וישם את פניו הר הגלעד.
ויגד ללבן ביום השלישי כי
ברח יעקב. ויקח את אחיו עמו
וירדפהו דרך שבעת ימים
ויהי בהר הגלעד. ויבא אלהים
אל לבן בחלום הלילה ויאמר
אליו השמר לך פן תדבר עם
יעקב מטוב עד רע. ויבא לבן
אל יעקב ויעקב הכה אהלו בהר
הגלעד. ולבן הכה את אחיו
בהר הגלעד. ויאמר לבן אל
יעקב מה עשית ותגנוב את לבי
ותנהג את בנותי כשבויות
חרב. למה ברחת בסתר ותגנוב
אותי ולא הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשירים בתף ובכנור.
ולא נשקתני לבנותי ולבני.
עתה הסכלת לעשות. יש לאל
ידי לעשות עמכם רע. ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר
השמר לך פן תדבר עם יעקב
מטוב עד רע. ועתה הלוך הלכת
כי נכסף נכספת לבית אביך
למה גנבת את אלהי. ויען
יעקב ויאמר אל לבן כי יראתי
כי אמרתי פן תגזל את בנותיך
מעמדי. ואשר תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו הכר לך
מה עמדי וקח לך. ויעקב לא
ידע כי רחל גנבתם. ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי השפחות ולא מצא. ויצא
מאהל לאה ויבא באהל רחל.
ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם. ויחמש
לבן את כל האהל ולא מצא.
ותאמר רחל אל אביה אל יחר
בעיני אדני כי לא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי. ויחפש
ולא מצא את התרפים. ויחר
אף יעקב וירב עם לבן ויען
יעקב ויאמר אל לבן מה פשעי
מה חטאתי כי דלקתני. כי
חמשת ימים מחיתי את כל
רכושך מה מצאת מכל כלי
ביתך שים כה נגד אחי ואחיך
ושפטו בין שנינו. זה עשרים
שנה אנכי עמך. רחליך ועזיך
לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי.
טרפה לא הבאתי אליך אנכי
אחטנה מידי תבקשנה גנובתי
יום וגנובתי לילה. הייתי ביום
אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
שנתי מעיני. זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנותיך ושש שנים
בצאנך ותחלף את משכרתי
עשרת מונים. לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את
עניי ואת יגיעי כפי ראה אלהים
ויוכח אמש. ויען לבן ויאמר
אל יעקב הבנות בנותי והבנים
בני והצאן צאני וכל אשר אתה
רואה לי הוא ולבנותי מה
אעשה היום לאלה או לבניהן
אשר ילדו. ועתה לכה נכרתה
ברית אני ואתה והיה לעד בינו
ובינך. ויקח יעקב אבן וירימה
מצבה. ויאמר יעקב אל אחיו
לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל.
ויקרא לבן לגל יגר שהדותא
ויעקב קרא לו גלעד. ויאמר
לבן הגל הזה עד ביני ובינך
היום על כן קרא שמו גלעד.
והמצפה אשר אמר יסכן יי׳
ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו.
אם תענה את בנותי ואם תקח
נשים על בנותי אין איש עמנו
ראה אלהים עד ביני ובינך.
ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל
הזה והנה המצבה אשר ירתי
ביני ובינך. עד הגל הזה ועד
המצבה הזאת אם אני לא אעבר
אליך את הגל הזה ואם אתה לא
תעבר אלי את הגל הזה ואת
המצבה הזאת לרעה. אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם. ויעקב נשבע
בפחד אביו יצחק. ויזבח יעקב
זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל
לחם. ויאכלו לחם ויעלו הר
ויקומו בבקר ויאמר לבן לבניו
ולבנותיו ולנכדיו ולנכדותיו
ולכל אנשי המקום ויברכם
ויברך את יעקב. ויעקב הלך
לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים
ויאמר יעקב כאשר ראה אותם
מחנה אלהים זה. ויקרא שם
המקום ההוא מחנים. ויעקב
שלח מלאכים לפניו אל עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום.
ויצו אותם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד
עתה. ויהי לי שור וחמור צאן
ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
לאדני למצא חן בעיניך. וישובו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו
אל אחיך אל עשו וגם הולך הוא
לקראתך וארבע מאות איש
עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחלק את העם אשר עמו ואת
הצאן ואת הבקר ואת הגמלים
לשני מחנות. ויאמר אם יבא
עשו אל המחנה האחד והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה.
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יי׳ האומר
אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך. קטנתי מכל
החסדים ומכל האמת אשר עשית
את עבדך כי במקלי עברתי את
הירדן הזה ועתה הייתי לשני
מחנות. הצילני נא מיד אחי מיד
עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא
והכני אם על בנים. ואתה אמרת
היטב אטיב עמך ושמתי את
זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב. ויעקב לן שם בלילה
ההוא. ויקח מן הבא בידו מנחה
לעשו אחיו שתים מאות עזים
ועשרים תישים מאתים רחלים
ועשרים אילים שלשים מיניקות
ועשרה פרים ארבעים פרות
ועשרה פרים עשרים אתנות
ועשרה עירים. ויתן ביד עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר אל
עבדיו עברו לפני ושימו רווח
בין עדר לעדר. ויצו את הראשון
לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך
לאמר למי אתה ואנה תלך
ולמי אלה לפניך. ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה היא שלוחה
לאדוני לעשו והנה גם הוא
אחרינו. ויצו גם את השני גם
את השלישי גם את כל הולכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו במצאכם אותו.
ואמרתם גם הנה עבדך יעקב
אחרינו. כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההולכת לפני ואחר כן
אראה פניו אולי ישא פני.
ותעבר המנחה על פניו והוא
לן בלילה ההוא במחנה. ויקם
בלילה ויקח את שתי נשיו ואת
שתי שפחותיו ואת אחד עשר
בניו ויעבר את מעבר יבק.
ויקחם ויעבירם את הנחל
ויעבר את אשר לו. ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש עמו עד עלות
השחר. ויראה כי לא יכול לו
ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך
יעקב בהאבקו עמו. ויאמר
שלחני כי עלה השחר. ויאמר
לא אשלחך כי אם ברכתני.
ויאמר אליו מה שמך ויאמר
יעקב. ויאמר לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם ישראל כי שרית
עם אלהים ועם אנשים ותוכל.
ויאמר יעקב הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אותו שם. ויקרא יעקב
שם המקום ההוא פניאל כי
ראיתי אלהים פנים אל פנים
ותנצל נפשי. וזרח לו השמש
כאשר עבר את פניאל והוא
צולע על ירכו. על כן לא יאכלו
בני ישראל את גיד הנשה אשר
על כף הירך עד היום הזה כי
נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה.
וישא יעקב עיניו וירא והנה
עשו בא ועמו ארבע מאות איש.
ויחלק את הילדים אל לאה ואל
רחל ואל שתי השפחות. ויעבר
את השפחות ואת ילדיהן
לפנים ואת לאה וילדיה אחרנים
ואת רחל ואת יוסף אחרונים.
ויעבר לפניהם ויקד ארצה שבע
פעמים עד גשתו אל אחיו.
ויאמר עשו אל יעקב מה לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי. ויאמר
יעקב למצא חן בעיני אדוני.
ויאמר עשו אל יעקב יש לי רב
אחי יהי לך אשר לך. ויאמר
יעקב אל עשו אל נא אם נא
מצאתי חן בעיניך ולקחת
מנחתי מידי כי על כן ראיתי
פניך כראות פני אלהים ותרצני.
קח נא את ברכתי אשר הובאה
לך כי חנני אלהים וכי יש לי
כל. ויפצר בו ויקח. ויאמר
עשו אל יעקב נסעה ונלכה
ואלכה נגדך. ויאמר יעקב אל
עשו אדוני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות עלי
ואם יום אחד ידפקום כל
הצאן ומתו. יעבר נא אדוני
לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי
לרגל המלאכה אשר לפני
ולרגל הילדים עד אשר אבא
אל אדוני שעירה. ויאמר עשו
אל יעקב הנה נא אניח עמך
מן העם אשר אתי. ויאמר יעקב
למה זה אמצא חן בעיני אדוני
ואנכי אלך לבדי. וישב עשו
ביום ההוא לדרכו שעירה.
ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכות. על כן
קרא שם המקום סכות. ויבא
יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ
כנען בבואו מפדן ארם ויחן את
פני העיר. ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד
בני חמור אבי שכם בקשיטה.
ויקם שם מזבח ויקרא לו אל
אלהי ישראל.

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ.
וירא אותה שכם בן חמור החוי
נשיא הארץ ויקחה וישכב אותה
ויענה. ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנערה וידבר
על לב הנערה. ויאמר שכם אל
חמור אביו לאמר קח לי את
הילדה הזאת לאשה. ויעקב שמע
כי טמא את דינה בתו ובניו
היו את מקנהו בשדה ויחרש
יעקב עד בואם. ויצא חמור אבי
שכם אל יעקב לדבר אתו.
ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב
וכן לא יעשה. ויאמר חמור
לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אותה לו לאשה.
והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו
לנו ואת בנותינו תקחו לכם.
ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו
בה. ויאמר שכם אל אביה ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
תאמרו אלי אתן. הרבו עלי מאד
מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנערה לאשה.
ויענו בני יעקב את שכם ואת
חמור אביו בדבר ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת אחותנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו. אך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמונו
להמול לכם כל זכר. ונתנו את
בנותינו לכם ואת בנותיכם
נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו
לעם אחד. ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בתנו והלכנו.
וייטב דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור. ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי
חפץ בבת יעקב והוא נכבד
מכל בית אביו. ויבא חמור
ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר
האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרו בה והנה
הארץ רחבת ידים לפניהם את
בנותם נקח לנו לנשים ואת
בנותינו נתן להם. אך בזאת
יאותו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים. מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלא לנו
הם. אך נאותה להם ויישבו
אתנו. וישמעו אל חמור ואל
שכם בנו כל יוצאי שער עירו
וימולו כל זכר כל יוצאי שער
עירו. ויהי ביום השלישי
בהיותם כואבים ויקחו שני
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו ויבאו על העיר
בבטח ויהרגו כל זכר. ואת חמור
ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו. ובני יעקב באו על
החללים ויבזו את העיר אשר
טמאו אחותם. את צאנם ואת
בקרם ואת חמוריהם ואת אשר
בעיר ואת אשר בשדה לקחו
ואת כל חילם ואת כל טפם
ואת נשיהם שבו ויבזו גם את
כל אשר בבתים. ויאמר יעקב
אל שמעון ואל לוי עכרתם
אותי להבאישני בישבי הארץ
בכנעני ובפרזי ואנכי מתי
מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי. ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו.
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה
בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בברחך מפני
עשו אחיך. ויאמר יעקב אל
ביתו ואל כל אשר עמו הסירו
את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלותיכם
ונקומה ונעלה בית אל ונעשה
שם מזבח לאל הנראה אלי ביום
צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי. ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם ויטמן
יעקב אותם תחת האלה אשר
עם שכם. ויסעו ותהי חתת
אלהים על הערים אשר סביבותם
ולא רדפו אחרי בני יעקב.
ויבא יעקב לוזה אשר בארץ
כנען הוא בית אל הוא ואנשי
אשר עמו. ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל כי שם נגלו
אליו האלהים בברחו מפני
אחיו. ותמת דבורה מינקת
רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון
בכות. וירא אלהים אל יעקב
עוד בבואו מפדן ארם ויברך
אותו. ויאמר אליו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב
כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא
את שמו ישראל. ויאמר אליו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה
גוי וקהל עמים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו. והארץ
אשר נתתי לאברהם ולרבקה
לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ. ויעל אלהים
מעליו במקום אשר דבר אתו.
ויצב יעקב מצבה במקום אשר
דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויצק עליה שמן. ויקרא
יעקב את שם המקום אשר דבר
שם אתו אלהים בית אל. ויסעו
מבית אל ויהי עוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה. ותהי בהקשותה בלדתה
ותאמר לה המיילדת אל תיראי
כי גם זה לך בן. ויהי בצאת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן
אוני ואביו קרא לו בנימין.
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת
הוא בית לחם. ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת
קבר רחל עד היום הזה. ויסע
ישראל ויט אהלו מבית לחם
עוד מגדל עדר. ויהי בשכן
ישראל בארץ ההיא וילך ראובן
וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל. ויהי בני יעקב
שנים עשר. בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבולן. בני
רחל יוסף ובנימין. ובני בלהה
שפחת רחל דן ונפתלי. ובני
זלפה שפחת לאה גד ואשר.
אלה בני יעקב אשר ילדו לו
בפדן ארם. ויבא יעקב אל יצחק
אביו ממרא קרית ארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק. ויהי ימי יצחק מאה
שנה ושמנים שנה. ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו. ואלה תולדות עשו
הוא אדום. עשו לקח את נשיו
מבנות כנען את עדה בת אילון
החתי ואת אהליבמה בת ענה
בת צבעון החוי. ואת בשמת בת
ישמעאל אחות נביות. ותלד עדה
לעשו את אליפז. ותלד בשמת
את רעואל. ותלד אהליבמה את
יעוש ואת יעלם ואת קרח. אלה
אלופי בני עשו בכור יעקב
אליפז בן עדה אלוף תימן
אלוף אומר אלוף צפו אלוף
קנז. ואלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק. אלה אלופי אליפז
בארץ אדום. אלה בני עדה.
ואלה בני רעואל נחת וזרח
שמה ומזה. אלה היו בני בשמת
אשת עשו. ואלה בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם
ואת קרח. אלה אלופי בני
אהליבמה בת ענה אשת עשו
אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח. אלה בני עשו ואלופיהם
הוא אדום. אלה בני שעיר
החורי יושבי הארץ לוטן
ושובל וצבעון וענה. ודישן
ואצר ודישן. אלה אלופי החורי
בני שעיר בארץ אדום. ויהי
בני לוטן חורי והימם ואחות
לוטן תמנע. אלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם.
ואלה בני צבעון איה וענה הוא
ענה אשר מצא את הימים
במדבר בהיותו רועה את חמורי
צבעון אביו. ואלה בני ענה
דישון ואהליבמה בת ענה.
ואלה בני דישון חמדן ואשבן
ויתרן וכרן. אלה בני עצר
בלהן וזעוון ועקן. אלה בני
דישן עוץ וארן. אלה אלופי
החורי בני שעיר בארץ אדום.
ואלה מלכים אשר מלכו בארץ
אדום בטרם מלך מלך לבני
ישראל. ויהי בלע בן בעור
ויהי שם עירו דנהבה. וימת
בלע ויהי יובב בן זרח מבצרה
תחתיו. וימת יובב ויהי חשם
מארץ התימני תחתיו. וימת
חשם ויהי הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב תחתיו
ושם עירו עוית. וימת הדד
ויהי שמלה ממשרקה תחתיו.
וימת שמלה ויהי שאול מרחובות
הנהר תחתיו. וימת שאול ויהי
בעל חנן בן עכבור תחתיו.
וימת בעל חנן בן עכבור ויהי
הדד תחתיו ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב. ואלה שמות אלופי
עשו למשפחותם למקומותם
בשמותם אלוף תמנע אלוף
עלוה אלוף יתת. אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינון. אלוף
קנז אלוף תימן אלוף מבצר.
אלוף מגדיאל אלוף עירם. אלה
אלופי אדום למושבותם בארץ
אחוזתם הוא עשו אבי אדום.
וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען. ואלה תולדות יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה היה
רועה את צאן אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת בני
זלפה נשי אביו. ויבא יוסף את
דבתם רעה אל אביהם. וישראל
אהב את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו. ויעש לו כתנת
פסים. וירא אחיו כי אותו אהב
אביהם מכל אחיו וישנאו אותו
ולא יכלו דברו לשלם. ויחלם
יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו
עוד שנא אותו. ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר
חלמתי. והנה אנחנו מאלמים
אלומים בתוך השדה והנה קמה
אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי.
ויאמרו אחיו הלמלוך תמלוך
עלינו אם משול תמשל בנו.
ויוסיפו עוד שנא אותו על
חלומותיו ועל דבריו. ויחלם
עוד חלום אחר ויספר אותו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי.
ויספר אל אביו ואל אחיו
ויגער בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמת הבוא
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה. ויקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר. וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם. ויאמר ישראל אל יוסף
הלא אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם. ויאמר אליו
הנני. ויאמר אליו לך נא ראה
את שלום אחיך ואת שלום
הצאן והשב לי דבר. וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה.
וימצאהו איש והנה תועה
בשדה. וישאלהו האיש לאמר
מה תבקש. ויאמר את אחי אנכי
מבקש הגידה נא לי איפה הם
רועים. ויאמר האיש נסעו
מזה כי שמעתי אומרים נלכה
דתינה. וילך יוסף אחרי אחיו
וימצאם בדתינה. ויראו אותו
מרחוק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אותו להמיתו. ויאמרו
איש אל אחיו הנה בעל החלומות
הזה בא. ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו בבור אחד הגדול
ונאמר חיה רעה אכלתהו ונראה
מה יהיו חלומותיו. וישמע
ראובן ויצל אותו מידם ויאמר
לא נכנו נפש. ויאמר אליהם
ראובן אל תשפכו דם השליכו
אותו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען הציל
אותו מידם להשיבו אל אביו.
ויהי כבוא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו
ויקחוהו וישליכו אותו הבורה
והבור רק אין בו מים. וישבו
לאכל לחם ויראו והנה ישמעאלים
רוכבים על גמלים ומשאם נשא
צרי ובלסן ולט הולכים להוריד
מצרים. ויאמר יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו. לכו ונמכרנו
לישמעאלים ויד אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא. וישמעו
אחיו. ויעברו אנשים מדינים
סוחרים ויעלו את יוסף מן
הבור ויקחו את יוסף ויתנו
אותו לישמעאלים בעשרים
כסף. וישמעאלים הביאו את
יוסף מצרים. וישב ראובן אל
הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו. וישב אל
אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא. ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם. וישלחו
את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך היא אם לא.
ויכר אותה ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלתהו טרף טורף
יוסף. ויקרע יעקב שמלותיו
וישם שק במתניו ויתאבל על
בנו ימים רבים. ויקומו כל
בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי אבל ארד אל
בני שאולה. ויבכו אותו אביו.
ויהודה לקח אשה לבכור יעקב
ושמה תמר. ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יי׳ וימיתהו
יי׳. ויאמר יהודה לאונן בא
אל אשת אחיך ויבם אותה
והקם זרע לאחיך. וידע אונן
כי לא לו יהיה הזרע והיה אם
בא אל אשת אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו. וירע
בעיני יי׳ אשר עשה וימת גם
אותו. ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בבית אביך עד
יגדל שלה בני כי אמר פן ימות
גם הוא כאחיו. ותלך תמר
ותשב בבית אביה. ותרב הימים
ותמת בת שוע אשת יהודה
ויתנחם יהודה ויעל על גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתה. ויגד לתמר כלתו לאמר
הנה חמיך עלה תמנתה לגז
צאנו. ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף
ותשב בפתח עינים אשר על דרך
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לאשה. ויראה
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה
פניה. ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי
לא ידע כי כלתו היא. ותאמר
מה תתן לי כי תבוא אלי.
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים
מן הצאן. ותאמר אם תתן
עבוט עד שלחך. ויאמר מה
העבוט אשר אתן לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך.
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו.
ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלמנותה. וישלח
יהודה את גדי העזים

ہر کوئی اپنے گھر کو واپس جائے۔ کیونکہ یہ بات مجھ سے ہوئی ہے۔ انہوں نے یہوواہ کی بات سنی اور یہوواہ کے حکم کے مطابق واپس چلے گئے۔

اخی اب کے بادشاہ کا گناہ

۱۹ اسرائیل کے بادشاہ یربعام نے یہوداہ کے خلاف جنگ کی۔ ۲۰ یربعام کی حکومت کے بائیسویں سال اخی اب اسرائیل کا بادشاہ بنا۔ اخی اب نے اسرائیل پر بائیس سال حکومت کی۔ ۲۱ اخی اب نے وہ کام کئے جو یہوواہ کی نظر میں برے تھے۔ اخی اب نے ان کاموں میں اپنے سے پہلے کے بادشاہوں سے بھی زیادہ برائی کی۔ ۲۲ اخی اب نے ان کاموں کو کیا جو یہوداہ کے لوگوں نے کئے تھے۔ اخی اب نے یہوواہ کو ناراض کرنے کے لئے ایسے کام کئے جو اس کے باپ دادا نے کئے تھے۔ ۲۳ اخی اب نے اونچی جگہوں پر بت بنائے۔ اخی اب نے مقدس ستون بنائے۔ اخی اب نے ہر اونچی پہاڑی پر اور ہر ہرے درخت کے نیچے یہ کام کئے۔ ۲۴ اخی اب نے ملک میں مندر کے لڑکے رکھے۔ اخی اب نے ان لوگوں کے سارے برے کام کئے جو یہوواہ کی نظر میں برے تھے۔ یہوواہ نے بنی اسرائیل کے سامنے سے ان لوگوں کو نکال دیا تھا۔

۲۵ رحبعام کی حکومت کے پانچویں سال مصر کا بادشاہ شیشق یروشلیم پر حملہ کرنے آیا۔ ۲۶ شیشق نے یہوواہ کے مندر کے خزانے اور شاہی محل کے خزانے لوٹ لئے۔ شیشق نے سب کچھ لوٹ لیا۔ شیشق نے سونے کی وہ ساری ڈھالیں بھی لوٹ لیں جو سلیمان نے بنائی تھیں۔ ۲۷ رحبعام نے ان کی جگہ پیتل کی ڈھالیں بنوائیں۔ رحبعام نے ان ڈھالوں کو محل کے محافظوں کے سردار کے حوالے کر دیا۔ محافظ ان ڈھالوں کو شاہی محل کے دروازے پر رکھتے تھے۔ ۲۸ جب بھی رحبعام یہوواہ کے مندر میں جاتا تو محافظ ڈھالیں اٹھا لیتے۔ پھر وہ ڈھالیں واپس محافظوں کے کمرے میں رکھ دیتے۔

۲۹ رحبعام کے باقی کاموں کے بارے میں یہوداہ کے بادشاہوں کی تاریخ کی کتاب میں لکھا ہوا ہے۔ ۳۰ رحبعام اور یربعام کے درمیان ہمیشہ جنگ ہوتی رہی۔

698 ◦ ٩٦ ◦ ٢ ◦ ٢٦٦٦ ◦ ٢٦٦٦ ◦ ٢٦٦٦

ואיש כי יהיה לו זוב מבשרו זובו טמא הוא׃ 3
וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או
החתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ 4
כל המשכב אשר ישכב עליו הזב ממנו טמא
וכל הכלי אשר ישב עליו טמא יהיה׃ 5
והאדם אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ 6
והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 7
והנוגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ 8
ואם הרק ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ 9
והרכב אשר ירכב עליו הזב טמא יהיה׃ 10
וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה
והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ 11
וכל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 12
והכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי
עץ ירחץ במים וטהר׃ 13
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 14
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד
ונתן אתם אל הכהן׃ 15
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן מזובו לפני יהוה׃ 16
וכי תצא יצא שכבת זרע ורחץ במים את כל
בשרו וטמא עד הערב׃ 17
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב׃ 18
והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע
ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ 19
ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב׃ 20
וכל אשר תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב
עליו יטמא׃ 21
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ 22
וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 23
אם על המשכב הוא או על הכלי הוא אשר היא
יושבת עליו בנגעו בו וטמא עד הערב׃ 24
ואיש כי ישכב שכב אתה והיתה נדתה עליו

ואיש כי יהיה לו זוב מבשרו זובו טמא הוא׃ 3
וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או
החתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ 4
כל המשכב אשר ישכב עליו הזב ממנו טמא
וכל הכלי אשר ישב עליו טמא יהיה׃ 5
והאדם אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ 6
והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 7
והנוגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ 8
ואם הרק ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ 9
והרכב אשר ירכב עליו הזב טמא יהיה׃ 10
וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה
והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ 11
וכל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 12
והכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי
עץ ירחץ במים וטהר׃ 13
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 14
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד
ונתן אתם אל הכהן׃ 15
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן מזובו לפני יהוה׃ 16
וכי תצא יצא שכבת זרע ורחץ במים את כל
בשרו וטמא עד הערב׃ 17
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב׃ 18
והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע
ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ 19
ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב׃ 20
וכל אשר תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב
עליו יטמא׃ 21
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ 22
וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 23
אם על המשכב הוא או על הכלי הוא אשר היא
יושבת עליו בנגעו בו וטמא עד הערב׃ 24
ואיש כי ישכב שכב אתה והיתה נדתה עליו

ויהי כל הימים אשר הוא זב טמאתו שבעת
ימים תהיה כימי נדתה טמא הוא׃ 25
וכל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב
עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ 26
והאיש אשר יגע בהם וטמא עד הערב׃ 27
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 28
והטהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים
ואחר תטהר׃ 29
וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן אל פתח אהל
מועד׃ 30
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ 31
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 32
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 33
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 34
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 35
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 36
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 37
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 38
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 39
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 40
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 41
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 42
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 43
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 44
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 45
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 46
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 47
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 48
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 49
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 50
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 51
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 52
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 53
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 54
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 55
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 56
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 57
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 58
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 59
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 60
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 61
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 62
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 63
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 64
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 65
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 66
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 67
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 68
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 69
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 70
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 71
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 72
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 73
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 74
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 75
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 76
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 77
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 78
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 79
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 80
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 81
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 82
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 83
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 84
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 85
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 86
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 87
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 88
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 89
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 90
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 91
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 92
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 93
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 94
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 95
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 96
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 97
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 98
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 99
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 100
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 101
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 102
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 103
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 104
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 105
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 106
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 107
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 108
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 109
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 110
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 111
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 112
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 113
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 114
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 115
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 116
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 117
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 118
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 119
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 120
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 121
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 122
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 123
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 124
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 125
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 126
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 127
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 128
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 129
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 130
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 131
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 132
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 133
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 134
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 135
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 136
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 137
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 138
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 139
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 140
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 141
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 142
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 143
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 144
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 145
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 146
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 147
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 148
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 149
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 150
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 151
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 152
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 153
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 154
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 155
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 156
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 157
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 158
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 159
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 160
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 161
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 162
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 163
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 164
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 165
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 166
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 167
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 168
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 169
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 170
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 171
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 172
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 173
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 174
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 175
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 176
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 177
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 178
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 179
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 180
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 181
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 182
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 183
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 184
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 185
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 186
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 187
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 188
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 189
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 190
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 191
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 192
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 193
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 194
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 195
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 196
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 197
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 198
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 199
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 200
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 201
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 202
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 203
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 204
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 205
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 206
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 207
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 208
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 209
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 210
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 211
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 212
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 213
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 214
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 215
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 216
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 217
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 218
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 219
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 220
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 221
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 222
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 223
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 224
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 225
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 226
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 227
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 228
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 229
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 230
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 231
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 232
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 233
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 234
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 235
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 236
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 237
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 238
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 239
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 240
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 241
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 242
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 243
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 244
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 245
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 246
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 247
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 248
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 249
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 250
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 251
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 252
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 253
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 254
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 255
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 256
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 257
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 258
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 259
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 260
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 261
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 262
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 263
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 264
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 265
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 266
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 267
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 268
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 269
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 270
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 271
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 272
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 273
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 274
וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר׃ 275
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה והביא אתם אל הכהן׃ 276
ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עלה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתו׃ 277
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 278
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמא בה׃ 279
ואת הדה אשר תדה על המשכב ואת כל הנגע
בכל אשר יהיה תחתיו טמא יהיה׃ 280
וכי יטהר הזב מזוב

21 וְנָתַן׃ * וְכֹל כְּלִי מִמֹּשָׁב אֲשֶׁר יָשַׁב עָלָיו
וְטָמֵא׃ וְלֹא יֹאכַל כִּי קֹדֶשׁ הוּא׃ וְכָל
20 אָדָם׃ * אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא בְּנֶפֶשׁ
מִטֻּמְאַת אָדָם אוֹ בְּבְהֵמָה אוֹ בְּכֹל שֶׁרֶץ
19 הַשֶּׁרֶץ אֲשֶׁר יִגָּע בּוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מִבְּשַׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
18 הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ * וְכִי יִזְבַּח אִישׁ זֶבַח
שַׁלְמָיו לַיהוָה מִנִּדְרוֹ אוֹ מִנִּדְבָתוֹ אֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ לַיהוָה׃ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ
יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ׃ וּבַיּוֹם
17 הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ * וְאִם הֵאָכֹל
יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זִבְחוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי לֹא
יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יַחְשֵׁב לוֹ פִּגּוּל
16 יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא׃
* וְאִם נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם
הַקְרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר
15 מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃ * וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִבְּשַׂר
זֶבַח שְׁלָמָיו בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ יֵאָכֵל לֹא
יַנִּיחוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׃ וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ
14 בּוֹ כְּכֹל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ׃ * וְעָשִׂיתָ
עֻגוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן מִסֹּלֶת מַחֲבַת׃ עַל חַלֹּת
13 לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו׃ * וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל
קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת דַּם
הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃ וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדָתוֹ
12 בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד
בֹּקֶר׃ * וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
יַקְרִיב לַיהוָה׃ עַל תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב
11 עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלֹּת מַצּוֹת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן
וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃
10 עַל מַחֲבַת תֵּעָשֶׂה מִנְחָתְךָ׃ * וְכָל מִנְחָה
בְּלוּלַת בַּשֶּׁמֶן וְיַבֵּשָׁה לְכָל בְּנֵי אַהֲרֹן
9 תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃ * וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב
אֶת עֹלַת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב
לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה
8 בַּתַּנּוּר וְכָל נַעֲשָׂה בַּמַּרְחֶשֶׁת וְעַל
מַחֲבַת לַכֹּהֵן הָעֹשֶׂה אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃
וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחָרֵבָה לְכָל בְּנֵי
7 אַהֲרֹן תִּהְיֶה שָׁוֶה לָאִישׁ כָּאָחִיו׃ * כַּחַטָּאת
כָּאָשָׁם תַּשְׁאֵת לָהֶם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם
הַמְכַפֵּר בָּהּ יִקְחֶהָ׃ וְעוֹר הַפָּר הַמְכַפֵּר
6 אֹתוֹ לְעַצְמוֹ וְעוֹר הַבְּהֵמָה לֹא יִלְבָּשׁ׃
* וְכָל מִנְחָה מְאֻפָּה בְּתַנּוּר וְכָל נַעֲשָׂה
בַּמַּרְחֶשֶׁת וְעַל מַחֲבַת לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב
5 אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃ וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וְיַבֵּשָׁה לְכָל בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃
4 * וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא׃
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט הָעֹלָה יִשָּׁחֵט הָאָשָׁם
אֶת דָּמוֹ וְאֶת הַדָּם יִזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ
3 סָבִיב׃ * וְאֶת כָּל אִמֻּרָיו יַקְרִיב מִמֶּנּוּ
וְאֶת הָאַלְיָה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת
הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת
הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד עַל הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
2 * וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
עַל הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל הָאֵשִׁים אֲשֶׁר עַל
הָעֵצִים׃ אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהִקְרִיב
1 אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת דְּמוֹ וְזָרְקוּ אֶת
הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ * וְזֹאת תּוֹרַת

כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע׃ 11
לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃ 12
תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃ 13
ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃ 14
יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכך׃ 15
כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון׃ 16
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃ 17
ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויגילו בך אהבי שמך׃ 18
כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃ 19

למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד׃ א

יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃ 1
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי׃ 2
ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃ 3
שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃ 4
כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃ 5
יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארצי אדיבתי׃ 6
עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי׃ 7
סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃ 8
שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃ 9
יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע׃ 10

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃ א

יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃ 1
פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃ 2
יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃ 3
אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם׃ 4
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה׃ 5
קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט צויתה׃ 6
ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃ 7
יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃ 8
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃ 9
מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃ 10
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃ 11
אם לא ישוב חרבו יצהר קשתו דרך ויכוננה׃ 12
ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל׃ 13
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃ 14
באר חפר ויעקהו ויפל בשחת יפעל׃ 15
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃ 16
אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃ 17

למנצח על הגתית מזמור לדוד׃ א

יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים׃ 1
מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם׃ 2
כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃ 3
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׃ 4
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃ 5
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃ 6
צאן ובקר כלם וגם בהמות שדי׃ 7
צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים׃ 8
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃ 9

למנצח על מות לבן מזמור לדוד׃ א

אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך׃ 1
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃ 2
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃ 3
כי עשית משפטי ודיני ישבת על כסא שופט צדק׃ 4
גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃ 5
האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה׃ 6
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו׃ 7
והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים׃ 8
ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃ 9
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃ 10
זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃ 11
כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים׃ 12
חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות׃ 13
למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃ 14
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם׃ 15
נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה׃ 16
ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים׃ 17
כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד׃ 18
קומה יהוה אל יעז אנוש יישפטו גוים על פניך׃ 19
שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה׃ 20

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה׃ א

בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו׃ 2
כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה׃ 3
רשע כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו׃ 4
יחילו דרכיו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צוררי יפיח בהם׃ 5
אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע׃ 6
אלה מלא פיהו ומרמות ותחתיו עמל ואון׃ 7
ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקיי עיניו לחלכה יצפנו׃ 8
יארב במסתר כאריה בסכו יארב לחטף עני חטף עני במשכו בחרמו׃ 9
ודכה ושח ונפל בעזותיו חלכאים׃ 10
אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח׃ 11
קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים׃ 12
על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש׃ 13
ראית כי אתה עמל וכעס לתת בידך עליך יעזב חלל יתום אתה היית עזר׃ 14
שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעו בל תמצא׃ 15
יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׃ 16
תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך׃ 17
לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ׃ 18

לדוד׃ א

ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור׃ 1
כי הנה רשעים ידרכון דרך כוננו חצם על יתר׃ 2
לירות במו חשך לישרי לב׃ 3
כי השתות יהרסון צדיק מה פעל׃ 4
יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם׃ 5
יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנא נפשו׃ 6
יהוה ממטר על רשעים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם׃ 7
כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פניו׃ 8

למנצח על השמינית לדוד׃ א

הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם׃ 1
שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו׃ 2
יכרת יהוה כל שפת חלקות לשון מדברת גדלות׃ 3
אשר אמרו ללשנינו נעז שפתינו אתנו מי אדון לנו׃ 4
משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו׃ 5
אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף בעלילה לארץ מזקק שבעתים׃ 6
אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם׃ 7
סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם׃ 8

למנצח מזמור לדוד׃ א

עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר פניך ממני׃ 1
עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי׃ 2
הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות׃ 3
פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט׃ 4
ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך׃ 5
אשירה ליהוה כי גמל עלי׃ 6

למנצח לדוד׃ א

אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליל אין עשה טוב׃ 1
יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃ 2
הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃ 3
הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו׃ 4
שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק׃ 5
עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו׃ 6
מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃ 7

מזמור לדוד׃ א

יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃ 1
הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו׃ 2
לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו׃ 3
נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר׃ 4
כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם׃ 5

מכתם לדוד׃ א

שמרני אל כי חסיתי בך׃ 1
אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך׃ 2
לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃ 3
ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא את שמותם על שפתי׃ 4
יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ 5
חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי׃ 6
אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃ 7
שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט׃ 8
לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃ 9
כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃ 10
תודיעני ארח חיים שבעות שמחות את פניך נעמות בימינך נצח׃ 11

תפלה לדוד׃ א

שמע יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל שפתי מרמה׃ 1
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים׃ 2
בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יעבר פי׃ 3
לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ׃ 4
תמך אשרי במעגלותיך בל נעו פעמי׃ 5
אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי׃ 6
הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך׃ 7
שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני׃ 8
מפני רשעים זו שדדוני אויבי בנפש יקיפו עלי׃ 9
חלבמו סגרו פיותם דברו בגאון׃ 10
אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ׃ 11
דמותו כאריה יכסף וככפיר ישב במסתרים׃ 12
קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃ 13
ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים ותמלא בטנם צפנך ישבעו בנים ויניחו יתרתם לעולליהם׃ 14
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך׃ 15

למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל אויביו ומיד שאול׃ א

ויאמר ארחמך יהוה חזקי׃ 1
יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי׃ 2
מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע׃ 3
אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני׃ 4
חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ 5
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ 6
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ 7
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ 8
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ 9
וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃ 10
וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים׃ 11
מנגה נגדו עברו עבותיו ברד וגחלי אש׃ 12
ויהוה ברעם בשמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש׃ 13
וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם׃ 14
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך׃ 15
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ 16
יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני׃ 17
יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃ 18
ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ 19
יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ 20
כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ 21
כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃ 22
ואהי תמים לו ואשתמרה מעוני׃ 23
וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ 24
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ 25
עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ 26
כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃ 27
כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי׃ 28
כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג שור׃ 29
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ 30
כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ 31
האל מעזרני חיל ויתר תמים דרכי׃ 32
משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ 33
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ 34
ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני ענותך׃ 35
תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ 36
ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ 37
אמחצם ולא יכלו קום ויפלו תחת רגלי׃ 38
ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ 39
ואויבי נתת לי עורף ומשנאי אצמיתם׃ 40
יועקו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃ 41
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃ 42
תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני׃ 43
לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי׃ 44
בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ 45
חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי׃ 46
האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ 47
מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 48
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃ 49
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃ 50

למנצח לדוד מזמור׃ א

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע׃ 1
יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת׃ 2
אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם׃ 3
בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש שם אהל בהם׃ 4
והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח׃ 5
ממקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו׃ 6
תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי׃ 7
פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים׃ 8
יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃ 9
הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים׃ 10
גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב׃ 11
שגיאות מי יבין מנסתרות נקני׃ 12
גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב׃ 13
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי׃ 14

למנצח מזמור לדוד׃ א

יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב׃ 1
ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃ 2
יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה׃ 3
יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא׃ 4
נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃ 5
עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃ 6
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר׃ 7
המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃ 8
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו׃ 9

למנצח מזמור לדוד׃ א

יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃ 1
תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃ 2
כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו פז׃ 3
חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד׃ 4
גדול כבודו בישועתך הוד והדר תהדר עליו׃ 5
כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך׃ 6
כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃ 7
תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך׃ 8
תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו ותאכלמו אש׃ 9
פריהמו מן הארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃ 10
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו׃ 11
כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם׃ 12
רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך׃ 13

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃ א

אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי׃ 1
אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי׃ 2
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל׃ 3
בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו׃ 4
אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃ 5
ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם׃ 6
כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃ 7
גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו׃ 8
כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי׃ 9
עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃ 10
אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃ 11
סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃ 12
פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג׃ 13
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃ 14
יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקחי ולעפר מות תשפתני׃ 15
כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי׃ 16
אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי׃ 17
יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל׃ 18
ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃ 19
הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃ 20
הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃ 21
אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃ 22
יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל׃ 23
כי לא בזה ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃ 24
מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃ 25
יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד׃ 26
יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃ 27
כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים׃ 28
אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה׃ 29
זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור׃ 30
יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃ 31

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר׃ א

בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני׃ 1
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו׃ 2
גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני׃ 3
תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃ 4
אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים׃ 5

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃ א

כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃ 1
מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃ 2
נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ 3
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃ 4
זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃ 5
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ 6
מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃ 7
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ 8
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃ 9

לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃ א

אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃ 1
גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריק׃ 2
דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ 3
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃ 4
זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה׃ 5
חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענ טובך יהוה׃ 6
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃ 7
יכלכל ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃ 8
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃ 9
למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃ 10
מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃ 11
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ 12
סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם׃ 13
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃ 14
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃ 15
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃ 16
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׃ 17
ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃ 18
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃ 19
תם וישר יצרוני כי קויתיך׃ 20
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃ 21

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃ א

בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃ 1
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ 2
לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא׃ 3
שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃ 4
ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃ 5
לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ 6
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃ 7
אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃ 8
אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃ 9
ואני בתמי אלך פדני וחנני׃ 10
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃ 11

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃ א

בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃ 1
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ 2
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃ 3
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ 4
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃ 5
שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃ 6
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש׃ 7
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ 8
כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ 9
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃ 10
אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ 11
לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃ 12
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃ 13

לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ א

שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ 1
אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבותם׃ 2
תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃ 3
כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ 4
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃ 5
יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃ 6
יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃ 7
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃ 8

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃ א

הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃ 1
קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃ 2
קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃ 3
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃ 4
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ 5
קול יהוה חצב להבות אש׃ 6
קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃ 7
קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃ 8
יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃ 9
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃ 10

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ א

ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃ 1
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ 2
יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃ 3
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃ 4
כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה׃ 5
ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ 6
יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ 7
אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃ 8
מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃ 9
שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃ 10
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃ 11
למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃ 12

למנצח מזמור לדוד׃ א

ביהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃ 1
הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃ 2
כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני׃ 3
תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃ 4
בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת׃ 5
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃ 6
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי׃ 7
ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃ 8
חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃ 9
כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו׃ 10
מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי מאד ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו ממני׃ 11
נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד׃ 12
כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃ 13
ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃ 14
בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃ 15
האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃ 16
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃ 17
תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז׃ 18
מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃ 19
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות׃ 20
ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃ 21
ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך׃ 22
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה׃ 23
כל המיחלים ליהוה חזקו ויאמץ לבבכם׃ 24

לדוד אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃ א

אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה׃ 1
כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום׃ 2
כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃ 3
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אתודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ 4
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו׃ 5
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה׃ 6
אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃ 7
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך׃ 8
רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃ 9
שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃ 10

לדוד רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃ א

הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃ 1
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ 2
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃ 3
אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ 4
בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃ 5
כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות׃ 6
יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל׃ 7
כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃ 8
יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃ 9
עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ 10
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ 11
משמים השקיף יהוה ראה את כל בני אדם׃ 12
ממכון שבתו הביט אל כל יושבי הארץ׃ 13
היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ 14
אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃ 15
שוא הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט׃ 16
הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃ 17
להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃ 18
נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ 19
כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ 20
יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃ 21

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃ א

אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי׃ 1
ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃ 2
גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃ 3
דרשתי את יהוה ועני ומכל מגורותי הצילני׃ 4
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃ 5
זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃ 6
חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃ 7
טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃ 8
יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃ 9
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב׃ 10
לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃ 11
מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃ 12
נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ 13
סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃ 14
עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם׃ 15
פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃ 16
צעקו והיהוה שמע ומכל צרותם הצילם׃ 17
קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃ 18
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃ 19
שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃ 20
תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ 21
פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃ 22

לדוד׃ א

ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי׃ 1
החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃ 2
והרק חנית וסגר לקראת רדפי א

7 ٱلبرّ ٱلى ٱلنهار ٱلكامل * وكثرة ٱلسلام
الى ان لا يكون قمر. 8 * ويملك من البحر
الى البحر ومن النهر الى اقاصي ٱلارض.
9 امام وجهه تجثو ٱلاهالي وٱعداؤه يلحسون
ٱلتراب. 10 * ملوك ترشيش والجزائر
يردون هدية وملوك سبا ودادان يقربون
تقدمة. 11 * ويسجد له كل ٱلملوك جميع
ٱلامم تتعبد له. 12 لانه ينجي ٱلفقير
المستغيث والمسكين الذي لا معين له.
13 * يشفق على ٱلمسكين والفقير ويخلص
انفس ٱلفقراء.

ٱلمزمور ٧٢ لسليمان ٱلنبي عليه ٱلسلام

⁂ ⁂ ⁂

⁂ ⁂ ⁂ ⁂ ⁂ ⁂ ⁂

1 *⁂ ⁂ ⁂ ⁂ ⁂ ⁂

10 * פִּי־שָׁלֹם וְיָרֵא וְיָרֵא וְיָרֵא. וְיָרֵא וְיָרֵא וְיָרֵא
וְיָרֵא

الصخر. ٢١ تصالح الآن وكن سالما. وبذلك يأتيك الخير. ٢٢ خذ الشريعة من فمه وضع كلامه في قلبك. ٢٣ ان رجعت الى القدير تبنى. ان ابعدت الاثم عن خيمتك. ٢٤ وجعلت الذهب كالتراب والذهب الابريز كحصى الوادي. ٢٥ يكون القدير ذهبك وفضة منتخبة لك. ٢٦ لانك حينئذ تتلذذ بالقدير وترفع وجهك الى الله. ٢٧ تصلي اليه فيستجيب لك وتوفي نذورك. ٢٨ تقضي امرا فيتم لك وعلى طرقك يشرق نور. ٢٩ لانه قد اتضع الذين ارتفعوا والمطرق الوجه يخلص. ٣٠ ينجي غير البريء فينجى بنقاوة يديك.

٢٣ فاجاب ايوب وقال: ٢ الى اليوم مرارتي ايضا تمرد. يدي ثقيلة على تنهدي. ٣ من يعطيني ان اعرفه فاجيء الى كرسيه. ٤ اعرض امامه الدعوى واملأ فمي حججا. ٥ اعلم الكلمات التي يجيبني بها واتفهم ما يقوله لي. ٦ هل بكثرة قوته يحاكمني بالحري لا بل يصغي الي. ٧ هناك يحاجه المستقيم فانجو الى الابد من قاضي. ٨ هوذا اذهب شرقا فلا يكون وغربا فلا اشعر به. ٩ شمالا حيث يعمل فلا ابصره. يتوارى يمينا فلا اراه. ١٠ لكنه يعلم طريقي عندي فاذا امتحنني اخرج كالذهب. ١١ رجلي لزمت خطواته طريقه حفظت ولم احد. ١٢ عن وصية شفتيه لم ابتعد. ذخرت كلام فمه اكثر من فريضتي. ١٣ ولكنه واحد فمن يثنيه وما تشتهيه نفسه فانه يعمله. ١٤ لانه يتمم ما قرر لي وعنده امور كثيرة من هذا القبيل. ١٥ لذلك ارتاع من وجهه. افكر فاجزع منه. ١٦ فالله قد رقق قلبي والقدير ارتاع مني. ١٧ لانه لم انقرض من قبل الظلام ولا من وجهي ستر الضباب.

٢٤ لماذا لا تخبأ الاوقات من القدير ولماذا لا يرى عارفوه ايامه. ٢ ينقلون التخوم. يسلبون القطيع ويرعونه. ٣ يسوقون حمار اليتيم. يأخذون ثور الارملة رهنا. ٤ يحرفون الفقراء عن الطريق. يختبئ جميع مساكين الارض معا. ٥ هوذا كالحمير الوحشية في القفر يخرجون في شغلهم مبكرين للطلب. البرية طعام لهم لاجل الاولاد. ٦ في الحقل يحصدون علفهم ويلتقطون في كرم الشرير. ٧ يبيتون عراة بلا لباس ولا غطاء في البرد. ٨ من امطار الجبال يبتلون ويحتضنون الصخر لعدم المأوى. ٩ يخطفون اليتيم عن الثدي ويرتهنون على الفقير. ١٠ يسيرون عراة بلا لباس ويحملون الحزمة وهم جوعى. ١١ بين صفوفهم يعصرون زيتا ويدوسون المعاصر ويعطشون. ١٢ من المدينة يئن الرجال وتستغيث نفس القتلى والله لا ينسب حماقة. ١٣ هؤلاء هم من المعاندين للنور لا عرفوا طرقه ولا لزموا سبله. ١٤ القاتل يقوم مع الضوء يقتل المسكين والفقير وفي الليل يكون كالسارق. ١٥ عين الزاني تراقب الغسق قائلة لا تنظرني عين ويضع برقعا على وجهه. ١٦ في الظلام ينقبون البيوت. في النهار يختمون لانفسهم لا يعرفون النور. ١٧ لان الصبح عندهم كظل الموت لان عارفون اهوال ظل الموت. ١٨ انه خفيف على وجه المياه. ملعونة قسمتهم في الارض. لا يلتفت في طريق الكروم. ١٩ الجفاف والحر يسلبان مياه الثلج. الهاوية تسلب الذين اخطأوا. ٢٠ تنساهم البطن. الدود يتلذذ بهم. لا يذكرون بعد. فتنكسر الشرير كالشجرة. ٢١ يرعى العاقرة التي لا تلد ولا تحسن الى الارملة. ٢٢ بقوته يجذب الاقوياء. يقوم ولا يأمن من الحياة. ٢٣ يعطيه الامان فيتكل عليه وعيناه على طرقهم. ٢٤ قد ارتفعوا قليلا ثم هم ليسوا بشيء. ينخفضون ويجمعون كالجميع ويقطعون كرؤوس السنابل. ٢٥ فان لم يكن هكذا الآن فمن يكذبني ويجعل كلامي لا شيء.

٢٥ فاجاب بلدد الشوحي وقال: ٢ عنده سلطان ورهبة. هو صانع السلام في اعاليه. ٣ هل من عدد لجيوشه وعلى من لا يشرق نوره. ٤ فكيف يتبرر الانسان عند الله او كيف يزكو مولود المرأة. ٥ هوذا القمر ايضا لا يضيء والكواكب ليست زكية في عينيه. ٦ فكم بالحري الانسان الذي هو دود والابن آدم الذي هو دويبة.

٢٦ فاجاب ايوب وقال: ٢ ما اعنت العاجز. ما خلصت الذراع التي لا قوة لها. ٣ ما اشرت على من لا حكمة عنده وما اظهرت من الفهم كثيرا. ٤ لمن اخبرت بالكلام ونسمة من خرجت منك. ٥ الاخيلة تتموج تحت المياه وسكانها. ٦ الهاوية عريانة قدامه ولا غطاء للهلاك. ٧ ممدد الشمال على الخلاء معلق الارض على لا شيء. ٨ يصر المياه في غيومه فلا تتشقق السحاب تحتها. ٩ ممسك وجه الكرسي ناشر عليه سحابه. ١٠ قد رسم حدا على وجه المياه الى تخوم النور والظلام. ١١ عمد السماء ترتعد وتدهش من انتهاره. ١٢ بقوته لجج البحر وبفهمه سحق رهب. ١٣ بروحه زينت السماوات. يدته ابرزت الحية الهاربة. ١٤ هوذا هذه اطراف طرقه وما اخفى الهمس به. فرعد قدرته من يفهم.

٢٧ وعاد ايوب فرفع مثله وقال: ٢ حي هو الله الذي نزع حقي والقدير الذي امر نفسي. ٣ لانه كل زمان نسمتي في وروح الله في انفي. ٤ لا تتكلم شفتاي بالاثم ولا يتلفظ لساني بالغش. ٥ حاشا لي ان ابرركم. الى ان اموت لا اعزل كمالي عني. ٦ بعدلي امسكت ولا ارخيه. قلبي لا يعير على يومي. ٧ ليكن عدوي كالشرير ومقاومي كالظالم. ٨ لانه ما هو رجاء المنافق اذا قطع اذا سلب الله نفسه. ٩ هل يسمع الله صراخه اذا جاءت عليه ضيقة. ١٠ او يتلذذ بالقدير او يدعو الله في كل حين. ١١ اعلمكم بيد الله. ما عند القدير لا اكتم. ١٢ هوذا انتم كلكم قد رأيتم فلماذا تتباطلون تباطلا. ١٣ هذا هو نصيب الانسان الشرير عند الله وميراث العتاة الذي يأخذونه من القدير. ١٤ ان كثر بنوه فللسيف وذريته لا تشبع من الخبز. ١٥ الباقون منه يدفنون بالموت وارملته لا تنوح. ١٦ ان كدس فضة كالتراب واعد ثيابا كالطين. ١٧ اعد فالصديق يلبس والبار يقسم الفضة. ١٨ بنى بيته كالعث وكالمظلة التي صنعها الناطور. ١٩ يضطجع غنيا ولا يعاد يفتح عينيه فاذا هو. ٢٠ تدركه اهوال كالمياه. في الليل تسرقه العاصفة. ٢١ يحمله الشرقي فيمضي ويطرده من مكانه. ٢٢ فيرمي عليه ولا يشفق. من يده يحاول الهرب هربا. ٢٣ يصفق عليه باليدين ويصفر عليه من مكانه.

٢٨ لان للفضة معدنا وللذهب مكانا يمحصونه. ٢ الحديد يؤخذ من التراب والحجر المصهور يسكب نحاسا. ٣ جعل للظلام حدا وكل كمال هو يتتبع حجر الظلمة وظل الموت. ٤ يشق وادي غربة من حيث لا يتوقعه المجتاز بالقدم. هم معلقون بعيدا عن الناس. يتمايلون. ٥ الارض التي من حيث يخرج منها الخبز تنقلب في باطنها كالنار. ٦ حجارتها مكان الياقوت وفيها تبر. ٧ سبيل لا يعرفه طير الجو ولا تراه عين الباشق. ٨ لم تدسه بنو الوحش ولا مر عليه الاسد. ٩ يمد يده على الصوان ويقلب الجبال من اصلها. ١٠ يشق في الصخور قنوات وعينه ترى كل ثمين. ١١ يسد مجاري الانهار فلا تقطر والخفي يخرجه الى النور. ١٢ اما الحكمة فاين توجد وما هو مكان الفهم. ١٣ لا يعرف الانسان قيمتها ولا توجد في ارض الاحياء. ١٤ الغمر يقول لي ليست هي فيّ والبحر يقول لا هي عندي. ١٥ لا تعطى بذهب خالص ولا توزن فضة ثمنا لها. ١٦ لا تقوم بذهب اوفير بالجزع الكريم او بالياقوت الازرق. ١٧ لا يعادلها الذهب والزجاج ولا تبدل بامتعة من ذهب ابريز. ١٨ المرجان والبلور لا يذكران. ثمن الحكمة فوق اللآلئ. ١٩ لا يعادلها توپاز كوش لا تقوم بالذهب النقي. ٢٠ فمن اين تأتي الحكمة وما هو مكان الفهم. ٢١ قد اخفيت عن اعين كل حي وعن طير السماء استترت. ٢٢ الهلاك والموت قالا باذننا سمعنا خبرها. ٢٣ الله فهم طريقها وهو عرف مكانها. ٢٤ لانه هو ينظر الى اقاصي الارض ويرى تحت كل السماوات. ٢٥ ليعمل للريح وزنا وللمياه قدر بالميزان. ٢٦ لما جعل للمطر فريضة وطريقا لخاطفة الرعود. ٢٧ حينئذ رآها واخبر بها. هيأها وفحصها ايضا. ٢٨ وقال للانسان هوذا مخافة السيد هي الحكمة والحيد عن الشر هو الفهم.

٢٩ وعاد ايوب فرفع مثله وقال: ٢ من يردني كالاشهر السالفة كايام حفظ الله لي. ٣ اذ سراجه اضاء على رأسي بنوره سرت في الظلمة. ٤ كما كنت في ايام خريفي اذ سر الله كان على خيمتي. ٥ اذ القدير بعد معي حولي غلماني. ٦ اذ غسلت خطواتي بالزبد والصخر سكب لي جداول زيت. ٧ اذ خرجت الى باب المدينة على الساحة هيأت مجلسي. ٨ رآني الغلمان فاختبأوا والشيوخ قاموا ووقفوا. ٩ العظماء امسكوا عن الكلام ووضعوا ايديهم على افواههم. ١٠ صوت الشرفاء اختفى والسنتهم لصقت بحنكهم. ١١ لان الاذن سمعت فطوبتني والعين رأت فشهدت لي. ١٢ لانني انقذت المسكين المستغيث واليتيم ولا معين له. ١٣ بركة الهالك حلت عليّ وجعلت قلب الارملة يترنم. ١٤ لبست البر فكساني كجبة وعمامة كان حقي. ١٥ كنت عينا للاعمى ورجلا للاعرج. ١٦ كنت ابا للفقراء وقضية لم اعرفها فحصتها. ١٧ وكسرت اضراس الظالم وانتزعت الفريسة من بين اسنانه. ١٨ فقلت في نفسي اموت في عشي واكثر الايام كالرمل. ١٩ اصلي منشور على الماء والطل يبيت على اغصاني. ٢٠ مجدي حديث عندي وقوسي تتجدد في يدي. ٢١ لي سمعوا وانتظروا وصمتوا لمشورتي. ٢٢ بعد كلامي لم يثنوا وعليهم تقطر اقوالي. ٢٣ انتظروني كالمطر وفغروا افواههم كالمطر المتأخر. ٢٤ ان ضحكت لهم لم يصدقوا ونور وجهي لم يسقطوه. ٢٥ اختار طريقهم واجلس رأسا واسكن كملك بين جيش كمعز للنائحين.

٣٠ والآن قد ضحك عليّ من هم احدث مني ايام سنا الذين كنت استنكف ان اجعل آباءهم مع كلاب غنمي. ٢ ايضا قوة ايديهم ما فائدتها لي. الشيخوخة فيهم قد فقدت. ٣ من العوز والجوع هم قاحلون. يقضمون اليبس منذ امس خربة ومقفرة. ٤ يقطفون الملوخية عند الشيح وعرق الرتم خبزهم. ٥ من بين الناس يطردون. يصرخ عليهم كما على السارق. ٦ لسكنى اودية الاهوال الجوف والصخور. ٧ بين الشيح ينهقون. تحت الحرجة يتكاثفون. ٨ بنو الحمقى بل بنو اناس بلا اسم. منفيون من الارض. ٩ والآن صرت اغنيتهم وصرت لهم مثلا. ١٠ يكرهونني يبتعدون عني ولا يمتنعون من البصق في وجهي. ١١ لانه قد حل وتري واذلني فخلعوا اللجام من قدامي. ١٢ على يميني يقوم الفتيان. يرسلون رجلي ويمهدون عليّ طرق بليتهم. ١٣ يخربون سبيلي. يسعون في هلاكي. لا معين لهم عليّ. ١٤ كما بشق واسع يأتون. تحت الخراب يتدحرجون. ١٥ ارتاعت عليّ الاهوال. تطارد كالريح نجدتي وكالسحاب مرت سلامتي. ١٦ والآن انسكبت نفسي عليّ. ايام المذلة امسكتني. ١٧ الليل ينخر عظامي فيّ وعروقي لا تهدأ. ١٨ بكثرة قوتي تتغير ثيابي. كجبة قميصي يشدني. ١٩ قد طرحني في الوحل فاشبهت التراب والرماد. ٢٠ اصرخ اليك فلا تجيبني. اقف فتتأمل فيّ. ٢١ قد صرت قاسيا لي. بشدة يدك تعاديني. ٢٢ ترفعني الى الريح. تركبني فتذيبني. ٢٣ لاني اعلم انك الى الموت ترجعني والى بيت الاجتماع لكل حي. ٢٤ ألا يمد يده في خربة وفي بليتهم يستغيث. ٢٥ ألم ابك لمن عسر يومه. ألم تكتئب نفسي للمسكين. ٢٦ اذ انتظرت الخير جاء الشر. ورجوت النور فجاء الظلام. ٢٧ احشائي تغلي ولا تهدأ. ايام المذلة تقدمني. ٢٨ مسود بلا شمس قمت في الجماعة. صرخت. ٢٩ صرت اخا بنات آوى ورفيقا لبني النعام. ٣٠ جلدي اسود عليّ ومن الحر احترقت عظامي. ٣١ فصارت عودتي للنوح ومزماري لصوت الباكين.

٣١ عاهدت عيني فكيف اتفرس في عذراء. ٢ وما نصيب الله من فوق وميراث القدير من العلاء. ٣ أليست البلية للظالم والنكبة لفاعلي الاثم. ٤ أليس هو يرى طرقي ويحصي كل خطواتي. ٥ ان كنت قد سلكت مع الباطل او اسرعت رجلي الى الغش. ٦ فليزنني بموازين العدل فيعلم الله كمالي. ٧ ان حادت خطواتي عن الطريق وذهب قلبي وراء عيني او لصق دنس بيدي. ٨ فليزرع وآخر ياكل وليقلع نسلي. ٩ ان كان قلبي قد انخدع على امرأة او كمنت على باب صاحبي. ١٠ فلتطحن زوجتي لآخر وعليها ينحن آخرون. ١١ لان هذا رذيلة وهو اثم يرفع الى القضاء. ١٢ لانه نار تاكل الى الهلاك وتستأصل كل غلتي. ١٣ ان رذلت حق عبدي او امتي عند مخاصمتهما معي. ١٤ فماذا اصنع اذا قام الله واذا افتقد فبماذا اجاوبه. ١٥ أليس الذي صنعني في البطن صنعه وواحد كونا في الرحم. ١٦ ان منعت المساكين عن مسرتهم او اكمهت عيني الارملة. ١٧ او اكلت كسرتي وحدي ولم ياكل اليتيم منها. ١٨ لانه منذ صباي كما يربيه ابي نشأ معي وانا هديته من بطن امي. ١٩ ان رأيت هالكا بلا كسوة او فقيرا بلا غطاء. ٢٠ ان لم تباركني حقويه وان لم يستدفئ بجز خرافي. ٢١ ان رفعت يدي على اليتيم لاني رأيت عوني في الباب. ٢٢ فلتسقط عضدي من كتفي وذراعي تنكسر من قصبتها. ٢٣ لان بلية الله مرعبة لي وبسبب جلاله لا اقدر. ٢٤ ان جعلت الذهب عمدتي او قلت للابريز انت معتمدي. ٢٥ ان فرحت لان ثروتي كثيرة ولان يدي وجدت كثيرا. ٢٦ ان نظرت الشمس اذ تلألأت او القمر ماشيا بالبهاء. ٢٧ فانخدع قلبي في السر وقبلت يدي فمي. ٢٨ فهذا ايضا اثم يرفع الى القضاء لاني كنت اكذب على الله من فوق. ٢٩ ان فرحت بهلاك مبغضي او تشددت لما اصابه شر. ٣٠ لم اترك حنكي يخطئ بسؤال لعنة لنفسه. ٣١ ان لم يقل رجال خيمتي من يعطنا من لحمه لنشبع. ٣٢ الغريب لم يبت في الشارع. بابي فتحت للمسافر. ٣٣ ان كتمت كآدم ذنوبي باخفاء اثمي في حضني. ٣٤ لاني خشيت الجمهور الكبير وارتعبني احتقار العشائر فسكت ولم اخرج الى الباب. ٣٥ من يسمع لي. هوذا امضائي ليجاوبني القدير. وليكتب مخاصمي كتابا. ٣٦ لاحملنه على كتفي لاعصبنه كاكليل لي. ٣٧ لاخبرنه بعدد خطواتي كامير اقربه. ٣٨ ان كانت ارضي تصرخ عليّ وتباكي اتلامها معا. ٣٩ ان كنت قد اكلت غلتها بلا فضة او افقدت اصحابها انفسهم. ٤٠ فبدل الحنطة لينبت شوك وبدل الشعير نتن. تمت اقوال ايوب.

٣٢ فكف هؤلاء الثلاثة الرجال عن مجاوبة ايوب لانه كان بارا في عينيه. ٢ فحمي غضب اليهو بن برخئيل البوزي من عشيرة رام. حمي غضبه على ايوب لانه برر نفسه امام الله. ٣ وعلى اصحابه الثلاثة حمي غضبه لانهم لم يجدوا جوابا ويستذنبوا ايوب. ٤ واما اليهو فانتظر ايوب بالكلام لانهم كانوا شيوخا منه في الايام. ٥ فلما رأى اليهو ان ليس في افواه الثلاثة الرجال جواب حمي غضبه. ٦ فاجاب اليهو بن برخئيل البوزي وقال: احدث في الايام وانتم شيوخ. لذلك انكمشت وخفت ان اخبركم برأيي. ٧ قلت الايام تتكلم والسنون تعلم الحكمة. ٨ لكن روح في الانسان ونسمة القدير تفهمهم. ٩ ليس الكبار في الايام يحكمون ولا الشيوخ يفهمون الحق. ١٠ لذلك قلت اسمعوني. اخبركم انا برأيي. ١١ هوذا انتظرت كلامكم اصغيت الى فطنكم الى ان تفحصوا بالكلام. ١٢ وانتبهت اليكم واذا ليس لايوب مفحم ولا مجاوب منكم من كلامه. ١٣ لئلا تقولوا قد وجدنا حكمة. الله يدحره لا انسان. ١٤ لانه لم يرتب كلامه نحوي وانا لا اجاوبه بكلامكم. ١٥ قد ارتاعوا لا يجاوبون بعد. انتزع منهم الكلام. ١٦ فانتظرت لانهم لا يتكلمون لانهم وقفوا لا يجاوبون بعد. ١٧ اجاوب انا نصيبي. اخبر انا برأيي. ١٨ لاني مملوء كلاما. روح بطني تحصرني. ١٩ هوذا بطني كخمر لا منفس له. كزقاق خمر جديد يكاد ينشق. ٢٠ اتكلم فيتنفس لي. افتح شفتي فاجاوب. ٢١ لا احابي وجه انسان ولا اداهن انسانا. ٢٢ لانني لا اعرف ان اداهن والا فعن قريب يأخذني صانعي.

٣٣ فاسمع يا ايوب كلامي واصغ الى كل اقوالي. ٢ هوذا قد فتحت فمي. تكلم لساني في حنكي. ٣ كلامي استقامة قلبي ومعرفة شفتي تنطقان بصفاء. ٤ روح الله صنعني ونسمة القدير احيتني. ٥ ان امكنك فاجبني. رتب امامي. قف. ٦ هوذا انا عوضا عن الله مثلك. من الطين انا ايضا قد انتزعت. ٧ هوذا رعبي لا يبهتك وضغطي لا يثقل عليك. ٨ لكنك قد قلت في مسامعي وسمعت صوت كلامك. ٩ انا زكي بلا ذنب. انا طاهر ولا اثم لي. ١٠ هوذا علل عليّ يحسبني عدوا له. ١١ يجعل رجلي في المقطرة ويراقب كل سبلي. ١٢ هوذا في هذا لست محقا. اجاوبك لان الله اعظم من الانسان. ١٣ لماذا تخاصمه لانه لا يجيب عن كل امره. ١٤ لان الله يتكلم مرة ومرتين لا يلتفت اليه. ١٥ في حلم رؤيا ليل عند وقوع سبات على الناس في النعاس على المضجع. ١٦ حينئذ يفتح اذن الناس ويختم تأديبهم. ١٧ لكي يرد الانسان عن عمله ويكتم الكبرياء عن الرجل. ١٨ يحفظ نفسه من الحفرة وحياته من العبور بالسيف. ١٩ يؤدب ايضا على مضجعه بوجع وخصومة عظامه كل حين. ٢٠ فتكره حياته الخبز ونفسه الطعام الشهي. ٢١ تبلى لحومه عن الرؤية وتبرز عظامه التي لم تكن ترى. ٢٢ وتقرب نفسه من الحفرة وحياته من المهلكين. ٢٣ ان كان له ملاك شفيع واحد من الالوف ليخبر الانسان بما هو مستقيم له. ٢٤ فيتراءف عليه ويقول نجه من الانحدار الى الحفرة قد وجدت فدية. ٢٥ فلحمه يرطب اكثر من الطفولية ويرجع الى ايام شبابه. ٢٦ يصلي الى الله فيرضى عنه ويعاين وجهه بابتهاج ويرد الى الانسان بره. ٢٧ ينظر الى الناس ويقول من اخطأ وعوج المستقيم وما نفعني. ٢٨ فدى نفسي من الانحدار الى الحفرة فحياتي ترى النور. ٢٩ هوذا كل هذه يعملها الله مرتين وثلاثا مع الانسان. ٣٠ لاجل رد نفسه من الحفرة ليستنير بنور الاحياء. ٣١ اصغ يا ايوب واسمعني. اسكت فاتكلم انا. ٣٢ ان كان لك كلام فاجبني. تكلم لاني اريد ان اعطيك حقا. ٣٣ ان لم يكن فاسمعني انت. اسكت فاعلمك حكمة.

٣٤ فاجاب اليهو وقال: ٢ اسمعوا كلامي يا حكماء وانصتوا لي يا ذوي المعرفة. ٣ لان الاذن تمتحن الكلام كما يذوق الحنك الطعام. ٤ لنختر لنا الحق. لنعرف بيننا ما هو الصالح. ٥ لانه قال ايوب انا بار والله قد نزع حقي. ٦ على حقي اكذب. سهمي عديم الشفاء من غير ذنب. ٧ اي رجل مثل ايوب يشرب الهزء كالماء. ٨ الذي يسير مع فاعلي الاثم ويمشي مع رجال الاثم. ٩ لانه قال لا ينتفع الرجل اذ يسر مع الله. ١٠ لذلك يا ذوي الالباب اسمعوا لي. حاشا لله من الشر ومن القدير من الظلم. ١١ لانه يجازي الانسان بعمله ويجعل لكل واحد حسب طرقه. ١٢ فالله حقا لا يفعل شرا والقدير لا يعوج الحق. ١٣ من وكل به الارض ومن جعل المسكونة كلها. ١٤ ان جعل قلبه عليه روحه ونسمته يضمها اليه. ١٥ فكل ذي جسد يسلك معا ويعود الانسان الى التراب. ١٦ ان كان لك فهم فاسمع هذا. اصغ الى صوت كلامي. ١٧ هل يحب المعوج الحق وتدين البار الكثير. ١٨ الذي يقول للملك يا لئيم وللشريف يا شرير. ١٩ الذي لا يحابي وجوه الرؤساء ولا يعرف الشريف اكثر من الفقير لان كلهم عمل يديه. ٢٠ في لحظة يموتون وفي نصف الليل يرتجف الشعب ويزولون ويؤخذ الاعزاء بغير يد. ٢١ لان عيني الله على طرق الانسان وهو يرى كل خطواته. ٢٢ لا ظلمة ولا ظل موت حيث يختبئ فاعلو الاثم. ٢٣ لانه لا يجعل على الانسان ايضا ان يمضي الى الله في المحاكمة. ٢٤ يسحق الاعزاء بغير فحص ويقيم آخرين عوضا عنهم. ٢٥ لانه يعرف اعمالهم ويقلبهم ليلا فيسحقون. ٢٦ كالاشرار ضربهم في موضع المعاينين. ٢٧ الذين حادوا عن اتباعه ولم يفهموا كل طرقه. ٢٨ حتى جعلوا صراخ المسكين يأتي اليه وسمع صراخ البائسين. ٢٩ اذا سكت هو فمن يدينه واذا حجب وجهه فمن يراه على امة وعلى انسان معا. ٣٠ لكي لا يملك الانسان المنافق من اجل خطايا الشعب. ٣١ لانه قد قيل لله احتملت. لا افسد. ٣٢ ما لم ابصره علمني. ان كنت قد عملت اثما فلا اعود. ٣٣ هل من عنده يجازيك لانك رفضت. لانك انت تختار لا انا. فما علمته تكلم به. ٣٤ ذوو الالباب يقولون لي والرجل الحكيم الذي يسمعني. ٣٥ ايوب لم يتكلم بمعرفة وكلامه ليس بفطنة. ٣٦ ليته يمتحن الى الغلبة من اجل اجوبته كرجال الاثم. ٣٧ لانه يزيد على خطيته ذنبا. يصفق بيننا ويكثر كلامه على الله.

٣٥ فاجاب اليهو وقال: ٢ أتظن هذا بالحق قلت بره اكثر من بر الله. ٣ لانك قلت ماذا ينفعك. ماذا افيد اكثر من خطيتي. ٤ انا اجاوبك كلاما ورفقاءك معك. ٥ انظر الى السماوات وابصر. واعلم ان الغمام اعلى منك. ٦ ان اخطأت فماذا تفعل به وان كثرت معاصيك فماذا تصنع به. ٧ ان كنت بارا فماذا تعطيه او ماذا ياخذ من يدك. ٨ انسانك الشرير يضر مثلك وابن آدم الذي هو بر ينفع مثلك. ٩ من كثرة المظالم يصرخون. يستغيثون من ذراع العظماء. ١٠ ولكن لم يقل اين الله صانعي الذي اعطى اغاني في الليل. ١١ الذي علمنا اكثر من بهائم الارض وجعلنا احكم من طيور السماء. ١٢ هناك يصرخون ولا يجاوب من كبرياء الاشرار. ١٣ حقا ان الله لا يسمع الباطل والقدير لا ينظر اليه. ١٤ فكم بالحري اذ قلت انك لا تنظره ان القضية امامه فانتظره. ١٥ والآن اذ ليس في غضبه افتقد ولا يعرف الذنب جدا. ١٦ لذلك فتح ايوب فاه بالباطل وبلا معرفة يكثر الكلام.

٣٦ وعاد اليهو فقال: ٢ انتظرني قليلا فاعلمك لانه بقي لله كلام. ٣ اجيء معرفتي من بعيد واعطي الحق لصانعي. ٤ لانه حقا ليس كلامي كذبا. كامل المعرفة هو عندك. ٥ هوذا الله قدير ولا يرذل احدا. قدير قوة القلب. ٦ لا يحيي الشرير بل يعطي الحق للمساكين. ٧ لا يحول عينيه عن البار بل مع الملوك على الكرسي الى الابد يثبتهم فيتعالون. ٨ وان قيدوا بقيود وامسكوا بحبال المذلة. ٩ يخبرهم بعملهم وبمعاصيهم انهم تجبروا. ١٠ ويفتح اذنهم للتأديب ويأمر بان يرجعوا عن الاثم. ١١ ان سمعوا وعبدوا يكملون ايامهم بالخير وسنيهم بالنعيم. ١٢ وان لم يسمعوا يجتازون بالسيف ويموتون بعدم المعرفة. ١٣ المنافقو القلب يضعون السخط. لا يستغيثون اذا قيدهم. ١٤ تموت في الصبا نفسهم وحياتهم بين المأبونين. ١٥ ينجي المسكين بمسكنته ويفتح اذنه بالضيق. ١٦ وايضا يستدرجك من فم الضيق الى رحب لا ضيق تحته ويملأ مائدتك دسما. ١٧ وقد امتلأت بقضاء الشرير. القضاء والعدل يمسكانك. ١٨ لان الغضب لعله يستدرجك بالضربة فلا تأخذك كثرة الفدية. ١٩ هل يعد غناك او الذهب او كل قوى الاقتدار. ٢٠ لا تشتهي الليل الذي يصعد الشعوب من مواضعها. ٢١ احترز لا تلتفت الى الاثم لانك به ابتدأت على المذلة. ٢٢ هوذا الله متعال بقوته. من هو معلم مثله. ٢٣ من فرض عليه طريقه او من يقول قد عملت اثما. ٢٤ اذكر ان تعظم عمله الذي تغنى به الناس. ٢٥ كل الناس نظروا اليه. الانسان ينظر من بعيد. ٢٦ هوذا الله عظيم ولا نعرفه. عدد سنيه لا يفحص. ٢٧ لانه يقلل قطار الماء. يصفي مطرا من ضبابه. ٢٨ الذي تسكبه السحب. تقطر على الانسان كثيرا. ٢٩ ايضا هل يفهم احد بسط السحاب. دوي مظلته. ٣٠ هوذا ينشر نوره عليه ويغطي اصول البحر. ٣١ لانه بها يدين الشعوب. يعطي طعاما بكثرة. ٣٢ يغطي يديه بالنور ويأمره على الهدف. ٣٣ يخبر عنه صاحبه بالمقتنى ايضا بالصاعد.

٣٧ من اجل هذا ايضا ترتجف قلبي وتزول من مكانها. ٢ اسمعوا سماعا صوت زمجرته والقول الخارج من فمه. ٣ يرسله تحت كل السماوات ونوره الى اقاصي الارض. ٤ وراءه يزمجر صوت. يرعد بصوت جلاله ولا يؤخر اذا سمع صوته. ٥ الله يرعد بصوته عجائب. يعمل عظائم لا ندركها. ٦ لانه يقول للثلج كن على الارض. وكذلك لوابل المطر ولوابل امطار قوته. ٧ يختم على يد كل انسان ليعرف كل الناس عمله. ٨ فتدخل الوحوش الاجمة وتقيم في اوكارها. ٩ من المخدع تأتي العاصفة ومن المذارى البرد. ١٠ من نسمة الله يعطى الجليد وتضيق مساحة المياه. ١١ ايضا بالرطوبة يثقل السحاب. يبدد سحاب نوره. ١٢ وهو يدور بتدابيره عليها لتعمل كل ما يأمرها به على وجه المسكونة على الارض. ١٣ ان كان للتأديب او لارضه او للرحمة يجعلها. ١٤ اصغ الى هذا يا ايوب. قف وتأمل عجائب الله. ١٥ أتعلم متى اوصى الله عليها واضاء نور سحابه. ١٦ أتعلم عن بسط السحاب اعمال كامل المعرفة. ١٧ كيف تسخن ثيابك اذا سكنت الارض من الريح الجنوبية. ١٨ هل تستطيع معه بسط السحاب القوي كالمرآة المسبوكة. ١٩ علمنا ماذا نقول له. لا نرتب الكلام من اجل الظلمة. ٢٠ هل يخبر بما اريد ان يتكلم. ان تكلم انسان فانه يبتلع. ٢١ والآن لا يرى النور الذي هو ابيض في الجلد بعد ان تمر الريح وتنقيه. ٢٢ من الشمال يأتي الذهب. عند الله جلال مخوف. ٢٣ القدير لا ندركه عظيم القوة والعدل وكثرة البر لا يجاوب. ٢٤ لذلك يخافه الناس. لا يهاب جميع ذوي الحكمة القلب.

٣٨ فاجاب الرب ايوب من العاصفة وقال: ٢ من هو هذا المظلم القضاء بكلام عديم المعرفة. ٣ اشدد الآن حقويك كرجل. فاسألك فاعلمني. ٤ اين كنت حين اسست الارض. اخبر ان كان لك فهم. ٥ من وضع مقاديرها اذ علمت او من مد عليها الرجز. ٦ على ماذا اقعدت قواعدها او من وضع حجرها الزاوية. ٧ حين تغنت معا كواكب الصبح وهتف جميع بني الله. ٨ من اغلق البحر بمصاريع حين فاض خارجا من الرحم. ٩ حين جعلت السحاب لبسه وضبابا قمطا له. ١٠ وكسرت عليه حدي واقمت مغاليق وابوابا. ١١ وقلت الى هنا تجيء ولا تزيد وهنا تتحطم لجج كبريائك. ١٢ هل امرت الصبح منذ ايامك وعرفت الفجر مكانه. ١٣ حتى يمسك باطراف الارض فينفض الاشرار منها. ١٤ تتغير كالطين بالختم وتقف كالثياب. ١٥ ويمنع عن الاشرار نورهم والذراع المرتفعة تتكسر. ١٦ هل دخلت الى ينابيع البحر او في اقصى الغمر تمشيت. ١٧ هل تراءت لك ابواب الموت او رأيت ابواب صلمون. ١٨ هل ادركت عرض الارض. اخبر ان كنت تعلم كل ذلك. ١٩ اين الطريق الى مسكن النور والظلمة اين موضعها. ٢٠ حتى تأخذها الى تخومها وحتى تفهم سبل بيتها. ٢١ أتعلم لانك حينئذ تولد ولان عدد ايامك كثير. ٢٢ هل دخلت الى خزائن الثلج او خزائن البرد رأيت. ٢٣ الذي ادخرته لوقت الضيق ليوم القتال والحرب. ٢٤ في اي طريق ينقسم النور تتفرق الريح الشرقية على الارض. ٢٥ من شق مجرى لوابل المطر وطريقا لخاطفة الرعود. ٢٦ لتمطر على ارض لا انسان فيها على البرية التي لا انسان فيها. ٢٧ لتروي الخربة والموحشة وتنبت مرعى العشب. ٢٨ هل للمطر اب او من ولد قطرات الندى. ٢٩ من بطن من خرج الجليد وصقيع السماء من ولده. ٣٠ كالحجر تجمد المياه ويلتصق وجه الغمر. ٣١ هل تربط عقد الثريا او تحل حبال الجبار. ٣٢ هل تخرج المنازل في اوقاتها او تهدي العيش مع بنيها. ٣٣ هل عرفت فرائض السماوات او جعلت سلطانها في الارض. ٣٤ هل ترفع صوتك الى السحاب فيغشاك فيض من الماء. ٣٥ هل ترسل البروق فتذهب وتقول لك ها نحن. ٣٦ من وضع في الباطن حكمة او من اعطى الديك فهما. ٣٧ من يحصي السحاب بالحكمة وزقاق السماوات من يسكبها. ٣٨ حين ينصب التراب على وجهه وتلتصق الكتل بعضها ببعض. ٣٩ هل تصيد للبعوضة فريسة او تشبع نفس اشبالها. ٤٠ حين تربض في المغاير او تجلس في المكمن. ٤١ من يهيئ للغراب طعامه حين تسجع فراخه الى الله وتتسكع لعدم الطعام.

٣٩ هل تعلم وقت ولادة وعول الصخر او ترصد طلوق الاظبية. ٢ هل تحصي الاشهر التي تكمل او تعلم وقت ولادتها. ٣ تجثو تلد اولادها وتطرح مخاضها. ٤ تقوى اولادها تكبر في البرية تخرج ولا ترجع اليها. ٥ من اطلق الوحش الفراء ومن حل قيود الحمار الوحشي. ٦ الذي جعلت البرية بيته والقفار مساكنه. ٧ يضحك على ضجة المدينة. لا يسمع زجر السائق. ٨ يرتاد المرتفعات مرعاه ويطلب كل خضرة. ٩ هل يرضى الرئم ان يخدمك او يبيت عند معلفك. ١٠ هل تربط الرئم بسيره في الاخدود او يسحج الاودية وراءك. ١١ هل تثق به لان قوته عظيمة او تترك له تعبك. ١٢ هل تصدق به انه يرد زرعك ويجمع الى بيدرك. ١٣ جناح النعام يرفرف بابتهاج مع الخافقة والصقر. ١٤ لانها تترك في الارض بيضها وعلى التراب تسخنه. ١٥ وتنسى ان الرجل يدوسه او حيوان البرية يسحقه. ١٦ تقسو على اولادها كأنها ليست لها. باطلا تعبها بلا خوف. ١٧ لان الله انساها الحكمة ولم يقسم لها بالفهم. ١٨ في وقت ترتفع تضحك على الفرس وراكبه. ١٩ هل اعطيت ال

ثمار البار شجرة حياة. والظالم يغتصب النفوس.
7 ان الشرير اذا مات هلك رجاؤه. *والرجاء الذي
للاثمة يبيد. الصديق ينجو من الضيق. والشرير
8 يأتي مكانه. *المنافق بفمه يهلك قريبه. والابرار
ينجون بالمعرفة. بسعادة الصديقين تبتهج المدينة.
9 وبهلاك الاشرار ترنم. *المنافق بفمه يهلك قريبه.
والصديقون ينجون بالمعرفة. بسعادة الصديقين
تعلو المدينة. وبهلاك الاشرار ترنم. *من يحتقر
10 قريبه هو بلا قلب. والرجل الفهيم يسكت. *بنميمة
الاشرار تهدم المدينة. وبدعاء المستقيمين تعلو.
11 *بفم الصديقين تعلو المدينة. وبفم الاشرار تهدم.
12 من يحتقر قريبه هو بلا قلب. والرجل الفهيم يسكت.
13 *من يمشي بالنميمة يفشي السر. والامين الروح
يكتم الامر. حيث لا تدبير تسقط الشعوب. وبكثرة
14 المشيرين خلاص. *من يضمن غريبا يتألم. ومن
يبغض الضمان يأمن. المرأة الجميلة تدرك مجدا.
15 والاقوياء يدركون الغنى. *النفس المترفقة تغتني.
والمبغض للرشوة يبغض. من يضمن غريبا يتألم.
ومن يبغض الضمان يأمن.

16 المرأة الجميلة تدرك مجدا. *والاقوياء يدركون
الغنى. النفس المترفقة تغتني. والمبغض للرشوة
يبغض. من يضمن غريبا يتألم. ومن يبغض الضمان
17 يأمن. المرأة الجميلة تدرك مجدا. *والاقوياء يدركون
الغنى. النفس المترفقة تغتني. والمبغض للرشوة
18 يبغض. *الشرير يعمل عملا باطلا. وزارع البر
19 اجرته يقينية. *مثمر البر يؤول الى الحياة.
20 وطالب الشر يطلبه الى موته. *ذوو القلوب
الملتوية رجس عند الرب. والكاملون طريقهم
21 مرضاته. *يد بيد لا يتزكى الشرير. ونسل
الابرار ينجو.

16 *المرأة الجميلة تدرك مجدا. والمبغضة الحق
تدرك الهوان. النفس الكسلانة تشتهي ولا شيء
لها. واما نفس الاجتهاد فتسمن. الانسان يشبع
من ثمر فمه. ومكافأة يديه ترد اليه. الصديق
يبغض الكلام الكاذب. والشرير يخزي ويخجل.
البر يحفظ طريق الكمال. والشر يطيح الخاطئ.
ان هذا يغتني وليس شيء. وذاك يفتقر وله
غنى كثير. فدية نفس الانسان غناه. والفقير لا
يسمع التهديد. نور الابرار يفرح. وسراج الاشرار
يطفأ. بالكبرياء انما يكون الخصام. وعند
المتشاورين الحكمة. المال الذي من سرعة يقل.
والذي يجمع على مهل يكثر. الرجاء المؤجل
يمرض القلب. والشهوة اذا جاءت فشجرة حياة.
من يحتقر الامر يهلك نفسه. والذي يخشى
الوصية يكافأ. شريعة الحكيم ينبوع حياة.
لكي يحيد عن اشراك الموت. الفطنة الصالحة
تعطي نعمة. وطريق الغادرين دائم. كل ذكي
يعمل بعلم. واما الجاهل فينشر حماقته. الرسول
الشرير يسقط في الشر. والسفير الامين شفاء.
الفقر والخزي لمن يرفض التأديب. ومن يحفظ
التوبيخ يكرم. الشهوة اذا جاءت فشجرة حياة.
والرجوع عن الشر رجس للجهال. من يسلك مع
الحكماء يكن حكيما. ومن يصاحب الجهال
يضر به. الخطاة تتبعهم الشرور. والابرار
يجازون خيرا. الصالح يورث بنين بنيه. وثروة
الخاطئ مدخرة للبار. كثير غلة المساكين في
قلة العدل. من يمسك عصاه يبغض ابنه. ومن
يحبه يبكر في تأديبه. الصديق يأكل الى شبعه.
وبطن الاشرار تعوز.

391 ⁊ꝛ ꝓꝉ ꝓꝛ ꝓꝛ ꝓꝛ

388 ◦ ◦ ◦

11 * אך אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרים אותם ואתה תנצל׃
12 הצלו אותם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ואת בני עדן אשר בתלסר׃
13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ויוה׃
14 * ויקח חזקיהו את הספרים מיד השלחים ויקרא בהם ויעל חזקיהו בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃
15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר׃
16 * יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃
17 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף את אלהים חי׃
18 * אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצותם׃

19 ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
20 * ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך׃
21 * וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור׃
22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃
23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
24 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרות מבחר ארזיו ובחר ברושיו ואבואה מלון קצו יער כרמלו׃
25 אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור׃
26 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הביאותיה ותהי להשות גלים נצים עיר מבצר׃
27 ויושביהם קצרי יד חתו ונכלמו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות וישד קדים שלמתה׃
28 * ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃
29 יען רגזך אלי ושאנן עלה באזניי ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת׃
30 * וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃
31 והוספה פליטת בית יהודה הנשארה יעשה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃
32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
33 * לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה׃
34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃
35 * וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דוד׃
36 * ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃
37 * ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וילך וישב בנינוה׃
38 * ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃

פרק לח

1 * בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
2 * ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃
3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃
4 * ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר׃
5 לך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
6 * ואת העיר הזאת אציל מכף מלך אשור והגנותי על העיר הזאת׃

◦ נ״ה ◦ שש שמח עלי ואגילה כי הלבישני בגדי

15 ויהי תחת בשם. * תחת יאר בחלי. תחת
יקוד יצתה. תחת מטה יעמד. * ואיה
14 מחצבתם. תחת יקוד יצתה. תחת
יקוד יצתה. תחת מטה יעמד. * ואיה
13 * ולא יבין איש ואנשי חסד יאספו
ואין משכיל. כי מפני הרעה נאסף
12 צדיק. * ויהי יבוא שלום: ינוחו
על משכבותם הולך נכחו. ובני
11 * ואתם קרבו הנה בני אמה ורע
כשפים: אלה אשר דבקתם לו
ומאתי היתה זאת לכם למכאוב
10 * תשכבו. את רוב עצתיך נלאית
יעמדו נא ויושיעוך החברי שמים
חרשי כוכבים. העומדים לחדשים
מי יגידו אשר יבאו עליך. הנה
9 * היו כקש אש ישרפם לא יציל
את נפשם מיד להבה אין גחלים
לחמם אור לשבת נגדו. כן היו
לך אשר יגעת בם סחריך מנעוריך
איש לתעתו אין מושיע לך.

◦ נ״ה ◦ שש שמח עלי ואגילה כי הלבישני בגדי

16 * ישועה. ויהי בהיכלו אשר בנה
לו שלמה ויקרא שמו בית אלהים
ויאמר כי לא לאדם כי אם לאלהים
17 * הוא. ויהי בהיכל ויקח ממנו
ארון ברית יהוה ויתן אותו בקרן
זוית ויקח את כל כלי הקדש
18 * ויתן בתוך הארון ויסגור את
הארון ויתן על כתפיו ויעמד
לפני יהוה ויברך את העם
19 * ויאמר ויהי כאשר כלה שלמה
לבנות את בית יהוה ויעש שלמה
את כל אשר התנדב דוד אביו
ויתן את הכסף ואת הזהב ואת
20 * הכלים ויתן באוצרות בית יהוה.
אז יקהל שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל אל המלך
שלמה בירושלם להעלות את
21 ארון ברית יהוה מעיר דוד היא
ציון. * ויקהלו אל המלך שלמה
כל איש ישראל בחג בירח האתנים
22 הוא החדש השביעי. * ויבאו כל
זקני ישראל ויקחו הכהנים את
הארון וישאו את ארון יהוה
ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הנה ישאום
23 הכהנים והלוים. * והמלך שלמה

כִּי אִם־בְּעֵמֶק חִזָּיוֹן׃ מַה־לָּךְ עַתָּה כִּי עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת׃ 5 *מְלֵאָה הֲמוֹנִים קִרְיָה עִיר מְשׂוֹשׂ עֲלִיזָה חַלְלַיִךְ לֹא־חַלְלֵי חֶרֶב וְלֹא מֵתוּ מִלְחָמָה׃ כָּל־קְצִינַיִךְ נָדְדוּ יַחְדָּו מִקֶּשֶׁת אֻסָּרוּ כָּל־נִמְצָאַיִךְ יַחְדָּו מִמֶּרְחָק בָּרָחוּ׃ עַל־כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִמֶּנִּי אֲמָרֵר בִּבְכִי נַפְשִׁי אַל־תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל־שֹׁד בַּת־עַמִּי׃ כִּי־יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוכָה 6 לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְתַלַּע קִיר וְשַׁוְעַ אֶל־הָהָר׃ וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקֶשֶׁת עָרָה קִיר׃ וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים 7 שָׁתוֹ שָׁתוּ הַשַּׁעַר׃ וַיָּסַר אֶת־מָסַךְ יְהוּדָה וַתַּבֵּט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר׃ וּבְקַעְתֶּם אֶת־בְּקִיעֵי עִיר־דָּוִד כִּי רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת־מֵימֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃ וּבָתֵּי יְרוּשָׁלִַ֫ם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה׃ וּמִקְוֶה עָשִׂיתֶם בֵּין הַחוֹמָתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל־עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃ וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וְלִקָּרְחָה וְלַחֲגוֹר שָׂק׃ וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹ יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת׃ וַיִּגָּלָה בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת אִם־יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד־תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל־שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת מַה־לְּךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֹצְבוֹ קֶבֶר לָמָּרוֹם חֹקְקוֹ מִשְׁכָּן לוֹ׃ הִנֵּה יְהוָה מַטְלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גֶּבֶר וְעָטֹה יַעְטֶךָּ׃ צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל־אֶרֶץ רְחָבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ׃ וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָּ׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ׃ וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַ֫ם וּלְבֵית יְהוּדָה׃ וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית־דָּוִד עַל־שִׁכְמוֹ וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פּוֹתֵחַ׃ וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו׃ וְתָלוּ עָלָיו כָּל־כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַפְּרִיעִים כֹּל קְטַנִּים מִכְּלֵי הַכְּפּוֹת עַד כְּלֵי כָל־הַנְּבָלִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד הַנֶּאֱמָנָה הַנָּתוּן בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר׃

פרק כ״ג

מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָהֶם׃ דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךָ׃ וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר קְצִיר יְאֹרָ תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם׃ בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת׃ כְּשֵׁמַע לְמִצְרַיִם חִלּוּ לְשִׁמְעָה צֹר׃ עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי׃ הֲזֹאת עַלִּיזָתְכֶם מִימֵי קֶדֶם יְמֵי קַדְמָה תּוֹבִלֶהָ רַגְלֶיהָ לָרָחֹק לָגוּר׃ מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר הַמַּעֲטִירָה עֲטָרוֹת כְּנַעֲנֶיהָ סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כִּבְדֵי הָאָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת יָעַץ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל־צְבִי לְקַלּוֹת כָּל־כִּבְדֵי הָאָרֶץ׃ עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאֹר בַּת־תַּרְשִׁישׁ אֵין מָעוֹד מְחוֹזֵק׃ יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל־כְּנַעַן לְהַשְׁמִיד מָעֻזֶּיהָ׃ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּיִּם קוּמִי עִבְרִי גַּם־שָׁם לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃ כַּשְׂדִּים הֵן הָעָם לֹא הָיָה זֶה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ עֹרְרֶיהָ הֵעִירוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה׃ הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּח צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃ קְחִי כִנּוֹר סוֹבִבִי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃ וְהָיָה מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת־צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָהּ לֶאֱכוֹל לְשָׂבְעָה וּלְמַכְסֶה עָתִק׃

פרק כ״ד

הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ יוֹשְׁבֶיהָ׃ וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן כָּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כָּאֹשֶׁה כַּלֹּוֶה כַּנֹּשֶׁה בּוֹ׃ הַבּוֹקֵק תִּתְבּוֹקַק הָאָרֶץ וְהָבוֹז תִּבּוֹז כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ אָבְלָה אָרְצָה נָבְלָה תֵבֵל אֻמְלָל מְרוֹם עַם הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ עַל־כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יוֹשְׁבֶיהָ עַל־כֵּן חָרוּ יוֹשְׁבֵי אָרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלָלָה גָּפֶן נָאֶנְחוּ כָּל־שִׂמְחֵי לֵב׃ שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים הָמוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃ בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יָיִן יִמָּרֵר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃ נִשְׁבְּרָה קִרְיַת תֹּהוּ סָגַר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא׃ זְוָעָה בָּרְחוֹבוֹת עַל־הַיַּיִן יְלָלָה חָשְׁכָה כָּל־שִׂמְחָה גָּלְתָה אֶרֶץ׃ וְנִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וְשַׁעַר נִכֶּה שׁוֹאָה׃ כִּי כָכָה תִּהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֵף זַיִת כְּעֹלְלֹת אִם־כָּלָה בָּצִיר׃ הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹל יְרַנֵּנוּ עַל־גְּאוֹן יְהוָה הִצְהִלוּ מִיָּם׃ עַל־כֵּן בָּאִיִּים כַּבְּדוּ אֶת־יְהוָה בְּאִי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וַאֲנִי אָמַרְתִּי רָזִי לִי רָזִי לִי אוֹי לִי בּוֹגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃ פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפָּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם פָּתָחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ הִתְרֹעֵעַ הִתְרוֹעֲעָה אֶרֶץ הִתְפּוֹצֵץ הִתְפּוֹצְצָה אֶרֶץ מוֹט הִתְמוֹטְטָה אָרֶץ׃ הִתְנוֹעֵשׁ תִּתְנוֹעַשׁ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְכַמְּלוּנָה תָּנוּד וְכָבְדָה עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל־הָאֲדָמָה׃ וְנֶאֶסְפוּ אֲסֵפַת אֲסִירִים עַל־בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקְדוּ׃ וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַ֫ם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֱמֵן׃ כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל קִרְיָה לְבִירַת זָרִים מֵעִיר לְבִנְיָן לְעוֹלָם לֹא תִבָּנֶה׃ עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָרִיץ קִרְיַת גּוֹיִם אֲשֶׁר יְיָרָאוּךָ׃ כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בְּצָרָתוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃ כְּחֹרֶב בְּצָחִין תַּכְנִיעַ זְמִיר בְּצֵל עָב יַעֲלוּ עָרִיצֵי עָרִיצִים יִשְׁפָּלוּ׃ וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחֶיָּם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃ וּבִלַּע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ כִּי תָנוּחַ יַד יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כִּנְדוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ וּפָרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם תְּפִלּוֹת יָדָיו׃ וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמוֹתֶיךָ הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ הִגִּיעַ לֶעָפָר׃

פרק כ״ו

בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃ פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃ יְצַר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָטוּחַ׃ בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃ כִּי הִשְׁפִּיל יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה עַד־אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃ תִּרְמְסֶנָּה רָגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי דַלִּים׃ אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים מָעְגָּל תְּפַלֵּס לַצַּדִּיק׃ אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ קִוִּינוּךָ יְהוָה לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃ נַפְשִׁי אִוִּתִיךָ בַלַּיְלָה אַף רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גַּאֲוַת יְהוָה׃ יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ קִנְאַת עָם אַף אֵשׁ צָרֶיךָ תֹּאכְלֵם׃ יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ זולתך [זוּלָתֶךָ] שָׁלְטוּ בָנוּ לְבַדְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃ מֵתִים בַּל יִחְיוּ רְפָאִים בַּל יָקוּמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר לָמוֹ׃ יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי אָרֶץ׃ יְהוָה בַּצַּר פָּקָדוּךָ צָקוֹן לָחַשׁ לָמוֹ׃ כַּהֲרָה תַּקְרִיב לֵדָת תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ מִפָּנֶיךָ יְהוָה הָיִינוּ כְּמוֹ הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ יְשׁוּעוֹת בַּל־נַעֲשֶׂה אֶת־הָאָרֶץ בַּל־יִפְּלוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃ לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דֶּלְתְּךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רֶגַע עַד יַעֲבָר זָעַם׃ כִּי הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יוֹשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְּתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃ בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶד עֱנוּ לָהּ׃ אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרָגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן־יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה וְיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃ חֵמָה אֵין לִי מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֲצָרְפֶנָּה יַחְדָּו׃ אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃ הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה׃ הַכְמַכַּת מַכֵּהוּ הִכָּה אִם כְּהֶרֶג הֹרְגָיו נֶהֱרָג׃ בְּסַאסְאָהּ בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ וְלָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים לֹא יִגְדָּעוּ׃ כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שַׁלְּחָה וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶּיהָ׃ בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָם אִם־עַם לֹא בִינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֵם עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרָם לֹא יְחָנֵּם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלִָ֫ם׃

הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עִדְיָם אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּי שְׁמָנִים הַחֲלוּמֵי יָיִן׃ הִנֵּה לַאדֹנָי חָזָק וְאַמִּיץ כְּזֶרֶם בָּרָד שֵׁבֶר סוּפָה מַפֶּצֶת כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃ בְּרַגְלַיִם תִּרָּמַסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃ וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עִדְיוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּי שְׁמָנִים כְּבִכּוֹרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרוֹאֶה בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ׃ וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעֲרָה׃ וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבְשֵׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ בַּשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרְאוֹתָם פָּשְׁעוּ׃ כִּי כָל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃ אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃ כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃ כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ׃ וַיְהִי לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָ֫ם׃ כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוּת שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְסָחָף אֲשֶׁר יָעִיז מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי תַעֲבֹר וְהָיִיתֶם לָמוֹ לְמִרְמָס׃ כְּפַעַם תִּקַּח אֹתָכֶם כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִוָּעָה הַבִּין שְׁמוּעָה׃ כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרַע וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מֵהִתְכַּנֵּס׃ כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלָהֲבִיר עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ הֲכָל־הַיּוֹם הָאֹזֵן יַחְרֹשׁ לִזְרֹעַ יִפְתַּח וִיסַדֵּד אַדְמָתוֹ׃ הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ יַפְקִיד קֹצָח וְכַמּוֹן יְפָזֵר וְשִׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מְיֻעָּרָה וְכֻסֶּמֶת גְּבוּלָתוֹ׃ וְיִסְּרוֹ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ כִּי לֹא בַחֲרוּץ דָּרַשׁ קֹצָח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמּוֹן יָסֹבּוּ כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֵט קֹצָח וְכַמּוֹן בַּשָּׁבֶט׃ לֶחֶם לָדַק יוּכָּא כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ אֲדוֹשֶׁנּוּ וְהָמַם גַּלְגַּל עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא יָדָק׃ גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיָה חָנָה דָּוִד יֹסִפוּ שָׁנָה חַגִּים יָקֹפוּ׃ וְהַצֵּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃ וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי

17 ٥ليكن بنيك لك وحدك. * ولا
يكن لغرباء معك. ١٨ ليكن ينبوعك
مباركا. وافرح بامرأة شبابك: ١٩ ظبية
محبوبة وغزالة مرغوبة. ثديها يرويك
في كل حين. وبحبها دائما تهيم. ٢٠ ولم
تهيم يا بني بغريبة. ولم تعتنق حضن
أجنبية. ٢١ لأن طرق الانسان قدام عيني
الرب. وكل سبله هو يزن. ٢٢ آثامه
تأخذ الشرير. وبحبائل خطيته يمسك.
٢٣ هو يموت من عدم الأدب. وبكثرة
حماقته يضل.

٦ ١ يا بني ان ضمنت عن صاحبك.
صفقت لغريب يدك. ٢ تورطت
بكلام فمك. انشبت بكلام شفتك.
٣ فافعل هذا يا بني وتخلص. لأنك قد
وقعت في يد صاحبك. اذهب اتضع
والح على صاحبك. ٤ لا تعط النوم
لعينيك. ولا لأجفانك نعاسا. ٥ نج
كالظبي من يد الصياد. وكالعصفور من
يد الفخاخ. ٦ اذهب الى النملة أيها
الكسلان. انظر طرقها وتعلم حكمة.
٧ التي ليس لها قائد ولا مشرف ولا
متسلط. ٨ تهيئ في الصيف طعامها.
وتجمع في الحصاد مأكلها. ٩ الى متى
أنت نائم يا كسلان. متى تقوم من
نومك. ١٠ قليلا تنام قليلا تنعس.
قليلا تضم يديك للرقاد. ١١ فيأتيك
كمجتاز فقرك. وكمتسلح عوزك.
١٢ الانسان اللئيم الرجل الباطل يسلك
بفم ملتو. ١٣ يغمز بعينيه. يكلم
برجليه. يعلم باصابعه. ١٤ في قلبه
اعوجاج. كل حين يفتكر شرا. يبذر
خصومات. ١٥ لذلك تأتيه بلاياه بغتة.
فجأة يسحق ولا شفاء. ١٦ ستة أشياء
يبغضها الرب. بل سبعة هي مكرهة
نفسه. ١٧ عيون متعظمة. لسان كاذب.
ويدان سافكتان دما زكيا. ١٨ قلب
يختلق أفكارا رديئة. أرجل سريعة
الجري الى الشر. ١٩ شاهد زور يفوه
بالاكاذيب. ومن يبذر خصومات بين
اخوة. ٢٠ احفظ يا بني وصية أبيك.
ولا تترك شريعة أمك. ٢١ اربطهما
على قلبك دائما. قلدهما على عنقك.
٢٢ عند مشيك تهديك. عند رقادك
تحرسك. وعند استيقاظك هي تحدثك.
٢٣ لأن الوصية سراج والشريعة نور.
وتوبيخات الأدب طريق الحياة. ٢٤ لكي
تحفظك من امرأة شريرة. من ملق
لسان أجنبية. ٢٥ لا تشته جمالها في
قلبك. ولا تأخذك بأهدابها. ٢٦ لأنه
بسبب امرأة زانية يصير الانسان الى
رغيف خبز. والمرأة تصطاد نفسا ثمينة.
٢٧ هل يأخذ انسان نارا في حضنه
وثيابه لا تحترق. ٢٨ أو يمشي انسان
على الجمر وأخمصاه لا تكتويان. ٢٩ هكذا
الداخل الى امرأة قريبه. لا يتبرأ كل
من يمسها. ٣٠ لا يحتقرون السارق
اذا سرق ليشبع نفسه وهو جائع.
٣١ ولكن اذا وجد يرد سبعة أضعاف.
يعطي كل مال بيته. ٣٢ الفاعل الزنا
بامرأة هو ناقص القلب. مهلك نفسه
هو يفعله. ٣٣ ضربات وعار يجد. وعاره
لا يمحى. ٣٤ لأن الغيرة هي سخط
الرجل. فلا يشفق في يوم النقمة.
٣٥ لا يقبل فداء كل ما. ولا يرضى
وان كثرت الرشوة.

٧ ١ يا بني احفظ كلامي. واذخر
وصاياي عندك. ٢ احفظ وصاياي
فتحيا. وشريعتي كحدقة عينيك.
٣ اربطها على أصابعك. اكتبها على لوح
قلبك. ٤ قل للحكمة أنت أختي. وادع
الفهم قريبتك. ٥ لكي تحفظك من
المرأة الأجنبية. من الغريبة التي تلين
كلامها. ٦ لأني من كوة بيتي من
شبابيكي تطلعت. ٧ فرأيت بين
الجهال. ميزت بين البنين غلاما عديم
الفهم. ٨ عابرا في السوق عند زاويتها.
وفي طريق بيتها سلك. ٩ في الغسق في
مساء النهار. في حدقة الليل والظلام.
١٠ واذا بامرأة استقبلته بزينة قلب
وخبيثة. ١١ صخابة وهوجاء. رجلاها لا
تقران في بيتها. ١٢ الآن في الخارج.
الآن في الشوارع. وعند كل زاوية
تكمن. ١٣ فامسكته وقبلته. وبوقاحة
وجهها قالت له. ١٤ ذبائح سلامة
عندي. اليوم وفيت نذوري. ١٥ لذلك
خرجت لاستقبالك. لأطلب وجهك
فوجدتك. ١٦ بالطنافس رصعت سريري.
بمشغولات من كتان مصر. ١٧ رششت
فراشي بمر وعود وقرفة. ١٨ تعال نتمتع
بالحب الى الصباح. نتلذذ بالحبوب.
١٩ لأن الرجل ليس في البيت. ذهب في
طريق بعيد. ٢٠ صرة الفضة أخذ بيده.
الى يوم الهلال يأتي الى بيته. ٢١ فمالت
عليه بكثرة فنونها. بملق شفتيها
ألزمته. ٢٢ فجأة تبعته كما يذهب
الثور الى الذبح. وكما الغبي الى قيد
العقوبة. ٢٣ حتى يشق سهم كبده.
كما يسرع طائر الى الفخ. ولا يعلم
أنه على نفسه. ٢٤ فالآن يا بني اسمعوا
لي. واصغوا لأقوال فمي. ٢٥ لا تمل
قلبك الى طرقها. لا تضل في سبلها.
٢٦ لأنها قد طرحت كثيرين جرحى.
وكل قتلاها أقوياء. ٢٧ طرق الهاوية
بيتها. منحدرة الى مخادع الموت.

8 ٨ ١ أليست الحكمة تنادي والفهم
يعطي صوته. ٢ في رؤوس التلال
عند الطريق في مفارق السبل تقف.
٣ عند جانب الأبواب عند المدخل
المدينة. عند دخول الأبواب تصيح.
٤ اليكم أيها الناس أدعو. وصوتي الى
بني آدم. ٥ افهموا أيها الجهال
الذكاء. وأيها الحمقى افهموا قلبا.
٦ اسمعوا لأني أتكلم بأمور شريفة.
وانفتاح شفتي بمستقيمات. ٧ لأن
حقا يلهج حنكي. والشر رجس على
شفتي. ٨ بعدل كل كلام فمي. ليس
فيها شيء معوج ولا ملتو. ٩ كلها
مستقيمة عند الفاهم. ومستوية عند
واجدي المعرفة. ١٠ خذوا أدبي لا فضة.
والمعرفة أكثر من ذهب مختار. ١١ لأن
الحكمة خير من اللآلئ. وكل الجواهر
لا تساويها. ١٢ أنا الحكمة أسكن
الذكاء. وأجد معرفة التدابير. ١٣ مخافة
الرب هي بغض الشر. الكبرياء والعظمة
وطريق السوء وفم الدسائس أبغضت.
١٤ لي المشورة والرشد. أنا الفهم. لي
القدرة. ١٥ بي تملك الملوك. وتسن
الرؤساء العدل. ١٦ بي يتسلط الرؤساء
والشرفاء. كل قضاة الأرض. ١٧ أنا
أحب محبيّ. والذين يبكرون الي يجدونني.
١٨ الغنى والكرامة عندي. الثروة
الفاخرة والبر. ١٩ ثمري خير من الذهب
الابريز. ومحصولي من الفضة المختارة.
٢٠ في سبيل البر أتمشى. في وسط
مسالك الحق. ٢١ لأورث محبيّ
جواهر. وأملأ خزائنهم. ٢٢ الرب قناني
في ابتداء طريقه. في أول أعماله منذ
القدم. ٢٣ منذ الأزل مسحت. منذ
البدء منذ أوائل الأرض. ٢٤ حين لم
تكن غمار أبدئت. حين لم تكن
الينابيع كثيرة المياه. ٢٥ قبل أن
استقرت الجبال. قبل التلال أبدئت.
٢٦ حين لم يكن قد عمل الأرض بعد
والبراري وأول أتراب المسكونة. ٢٧ حين
هيأ السموات كنت هناك. حين رسم
دائرة على وجه الغمر. ٢٨ حين أثبت
السحاب من فوق. حين تأسست ينابيع
الغمر. ٢٩ حين جعل للبحر حده. فلا
تتعدى المياه تخمه. حين رسم أسس
الأرض. ٣٠ كنت عنده مهندسا. وكنت
كل يوم لذته. ألعب قدامه كل حين.
٣١ ألعب في مسكونة أرضه. ولذاتي مع
بني آدم. ٣٢ فالآن يا بني اسمعوا لي.
فطوبى لحافظي طرقي. ٣٣ اسمعوا
التأديب وكونوا حكماء. ولا ترفضوه.
٣٤ طوبى للانسان الذي يسمع لي.
ساهرا على أبوابي يوما فيوما. حارسا
قوائم مداخلي. ٣٥ لأن من يجدني يجد
الحياة. ويستخرج رضى من الرب.
٣٦ ومن يخطئ إليّ يظلم نفسه. كل
مبغضيّ يحبون الموت.

9 ١ الحكمة بنت بيتها. نحتت أعمدتها
السبعة. ٢ ذبحت ذبائحها. مزجت
خمرها. أيضا رتبت مائدتها. ٣ أرسلت
جواريها تنادي على أعالي شرفات
المدينة. ٤ من هو جاهل فليمل الى هنا.
ولناقصي الفهم قالت. ٥ هلموا كلوا من
طعامي. واشربوا من الخمر التي مزجت.
٦ اتركوا الجهالة فتحيوا. وسيروا في
طريق الفهم. ٧ من يؤدب المستهزئ
يجلب لنفسه هوانا. ومن يوبخ الشرير
يجلب لنفسه عيبا. ٨ لا توبخ المستهزئ
لئلا يبغضك. وبخ الحكيم فيحبك.
٩ أعط الحكيم فيزداد حكمة. علم
البار فيزيد علما. ١٠ رأس الحكمة
مخافة الرب. ومعرفة القدوس فهم.
١١ لأنه بي تكثر أيامك. وتزاد لك سنو
حياة. ١٢ ان كنت حكيما فلنفسك
تكون حكيما. وان استهزأت فأنت
وحدك تحمل. ١٣ المرأة الحمقاء
صخابة. هي جاهلة ولا تعلم شيئا.
١٤ وتجلس على باب بيتها على كرسي
في أعالي المدينة. ١٥ لتنادي عابري
السبيل المقومين طرقهم. ١٦ من هو
جاهل فليمل الى هنا. ولناقصي الفهم
قالت. ١٧ المياه المسروقة تحلو. والخبز
بالخفية يلذ. ١٨ ولا يعلم أن الأخيلة
هناك. وأن مدعويها في عمق الهاوية.

10 ١ أمثال سليمان. الابن الحكيم يفرح
أبا. والابن الجاهل حزن أمه.
٢ لا تنفع خزائن الشر. وأما البر فينجي
من الموت. ٣ لا يجيع الرب نفس البار.
ويدفع أشهوة الأشرار. ٤ عامل اليد
الرخوة يفتقر. ويد المجتهدين تغني.
٥ الجامع في الصيف ابن عاقل. النائم
في الحصاد ابن مخز. ٦ بركات على رأس
البار. وأما فم الأشرار فيغطي ظلما.
٧ ذكر البار بركة. واسم الأشرار يعفن.
٨ الحكيم القلب يقبل الوصايا. والأحمق
الشفتين يصطدم. ٩ السالك بالكمال
يسلك بالطمأنينة. والملتوي طرقه يعرف.
١٠ الغامز بالعين يعطي حزنا. والأحمق
الشفتين يصطدم. ١١ فم الصديق ينبوع
حياة. وأما فم الأشرار فيغطي ظلما.
١٢ البغضة تهيج خصومات. والمحبة
تستر كل الذنوب. ١٣ على شفتي
الفهيم توجد الحكمة. والعصا لظهر
عديم الفهم. ١٤ الحكماء يذخرون
المعرفة. وفم الأحمق بلية قريبة.
١٥ مال الغني مدينته. رعب المساكين
فقرهم. ١٦ عمل البار للحياة. ربح
الشرير للخطية. ١٧ طريق لحياة من
يحفظ التأديب. ومن يترك التوبيخ
يضل. ١٨ مخفي البغضة شفتا كذب.
ومن يخرج نميمة هو جاهل. ١٩ في كثرة
الكلام لا يعدم معصية. ومن ضبط
شفتيه فعاقل. ٢٠ لسان البار فضة
مختارة. قلب الأشرار قليل القيمة.
٢١ شفتا البار ترعيان كثيرين. والحمقى
بعدم العقل يموتون. ٢٢ بركة الرب هي
تغني. ولا يزيد معها تعبا. ٢٣ كالضحك
للجاهل عمل الرذيلة. وكذلك الحكمة
للرجل الفهيم. ٢٤ ما يخافه الشرير
يأتيه. وما يشتهيه الصديق يعطى.
٢٥ كما يعبر الزوبعة فلا يكون الشرير.
وأما الصديق فأساس أبدي. ٢٦ كالخل
للأسنان والدخان للعينين. هكذا
المتكاسل للذين ترسلونه. ٢٧ مخافة
الرب تزيد الأيام. وسنو الأشرار تقصر.
٢٨ انتظار الصديقين فرح. ورجاء
الأشرار يبيد. ٢٩ طريق الرب حصن
للمستقيم. ورعب لفاعلي الاثم.
٣٠ الصديق الى الدهر لا يتزعزع. وأما
الأشرار فلا يسكنون الأرض. ٣١ فم
الصديق يفيض حكمة. واللسان الملتوي
يقطع. ٣٢ شفتا الصديق تعرفان
الرضى. وفم الأشرار الملتويات.

11 ١ الميزان الغش رجس عند الرب.
والحجر الصحيح مسرته. ٢ حيث
الكبرياء يكون العار. وحيث المتواضعون
فالحكمة. ٣ استقامة المستقيمين
تهديهم. واعوجاج الغادرين يسودهم.
٤ لا تنفع الثروة في يوم الغضب. وأما
البر فينجي من الموت. ٥ بر الكامل
يقوم طريقه. وبشره يسقط الشرير.
٦ بر المستقيمين ينجيهم. وبالغدر
يؤخذ الغادرون. ٧ عند موت الانسان
الشرير يهلك الرجاء. ورجاء الأثمة
يبيد. ٨ الصديق من الضيق نجي. وجاء
الشرير عوضا عنه. ٩ بالفم يفسد
المرائي قريبه. وبالمعرفة ينجو الصديقون.
١٠ بخير الصديقين تبتهج المدينة.
وعند هلاك الأشرار هتاف. ١١ بدعاء
المستقيمين تعلو المدينة. وبفم الأشرار
تنقلب. ١٢ من يحتقر قريبه هو ناقص
القلب. والرجل الفهيم يسكت. ١٣ الماشي
بالنميمة يفشي السر. والأمين القلب
يكتم الأمر. ١٤ حيث لا تدبير تسقط
الشعب. وبكثرة المشيرين خلاص.
١٥ يسوء سوءا من يضمن الغريب. ومن
يبغض الضمان يأمن. ١٦ المرأة النعمة
تمسك بالمجد. والعنفاء تمسك بالغنى.
١٧ الرجل الرحيم يحسن الى نفسه.
والقاسي يكدر لحمه. ١٨ الشرير يعمل
عملا باطلا. وزارع البر أجرته حق.
١٩ كالبر للحياة هكذا المتبع الشر
للموت. ٢٠ مكرهة الرب ذوو القلوب
الملتوية. والكاملو الطريق مسرته.
٢١ يد على يد لا يتزكى الشرير. وأما
نسل الصديقين فينجو. ٢٢ خزامة ذهب
في خطم خنزيرة. المرأة الجميلة
المعتزلة عن العقل. ٢٣ شهوة الصديقين
الخير فقط. رجاء الأشرار سخط.
٢٤ يوجد من يفرق وهو يزداد. ومن
يمسك أكثر مما ينبغي فللفقر. ٢٥ النفس
السخية تسمن. والمروي هو أيضا يروي.
٢٦ الحابس الحنطة يلعنه الشعب.
وبركة على رأس البائع. ٢٧ من يبتغي
الخير يطلب الرضى. ومن يبحث عن
الشر يأته. ٢٨ الواثق بغناه يسقط.
وأما الصديقون فكالورق يزهرون.
٢٩ مكدر بيته يرث الريح. والأحمق
عبد لحكيم القلب. ٣٠ ثمر البار شجرة
حياة. والمتصيد النفوس حكيم.
٣١ هوذا البار يجازى في الأرض. فكم
بالحري الشرير والخاطئ.

12 ١ من يحب التأديب يحب المعرفة.
ومن يبغض التوبيخ فبليد.
٢ الصالح ينال رضى من الرب. وأما
رجل المكايد فيحكم عليه. ٣ لا يثبت
انسان بالشر. وأصل الصديقين لا
يتزعزع. ٤ المرأة الفاضلة تاج لبعلها.
والمخزية كنخر في عظامه. ٥ أفكار
الصديقين حق. مشورات الأشرار غش.
٦ كلام الأشرار كمائن دم. وفم المستقيمين
ينجيهم. ٧ اقلب الأشرار فلا يكونون.
وبيت الصديقين يثبت. ٨ على قدر
عقله يمدح الانسان. والمعوج القلب
يكون محتقرا. ٩ خير من يكرم نفسه
ويعوزه خبز. من يتعظم ويعوزه عقل.
١٠ الصديق يعرف نفس بهيمته. وأما
رحمة الأشرار فقساوة. ١١ من يفلح
أرضه يشبع خبزا. ومن يتبع البطالين
ناقص القلب. ١٢ يشتهي الشرير غنيمة
الأشرار. وأصل الصديقين يعطي ثمرا.
١٣ بخطية الشفتين يقع الشرير في
الشرك. وأما الصديق فيخرج من الضيق.
١٤ من ثمر فم الانسان يشبع خيرا.
ومجازاة يدي الانسان ترد اليه.
١٥ طريق الجاهل مستقيمة في عينيه.
والحكيم سامع المشورة. ١٦ غيظ الجاهل
يعرف في يوم. والكاتم الاهانة ذكي.
١٧ من يتكلم بالحق يخبر بالبر. والشاهد
الكذوب بالغش. ١٨ من يلغ بكلامه
كطعنات سيف. ولسان الحكماء شفاء.
١٩ شفة الصدق تثبت الى الأبد. ولسان
الكذب الى لحظة. ٢٠ الغش في قلب
المتفكرين بالشر. والمشيرون بالسلام
لهم فرح. ٢١ لا يصيب الصديق شر ما.
وأما الأشرار فيملأون شرا. ٢٢ مكرهة
الرب شفتا كذب. والعاملون بالأمانة
مسرته. ٢٣ الانسان الذكي يكتم
المعرفة. وقلب الحمقى ينادي بالحماقة.
٢٤ يد المجتهد تتسلط. والرخاوة تكون
تحت الجزية. ٢٥ الكآبة في قلب
الانسان تحنيه. والكلمة الطيبة تفرحه.
٢٦ البار يتفحص مرعى نفسه. وطريق
الأشرار تضلهم. ٢٧ الرخو لا يشوي
صيده. وأما ثروة الانسان المجتهد فذهب
كريم. ٢٨ في طريق البر حياة. وفي
سبيلها لا موت.

13 ١ الابن الحكيم يسمع تأديب أبيه.
والمستهزئ لا يسمع انتهارا.
٢ من ثمر فم الانسان يأكل خيرا. ونفس
الغادرين الظلم. ٣ من يحفظ فمه يحفظ
نفسه. من يفتح شفتيه يصطدم.
٤ تشتهي النفس الكسلان ولا شيء له.
ونفس المجتهدين تسمن. ٥ الصديق
يبغض كلام الكذب. والشرير يخزي
ويخجل. ٦ البر يحفظ مستقيم الطريق.
والشر يطيح الخاطئ. ٧ يتظاهر قوم
بالغنى وليس لهم شيء. ويتظاهر قوم
بالفقر وعندهم ثروة كثيرة. ٨ فدية
نفس الانسان غناه. والفقير لا يسمع
انتهارا. ٩ نور الصديقين يفرح. وسراج
الأشرار يطفأ. ١٠ بالكبرياء يكون
النزاع فقط. وعند المتشاورين الحكمة.
١١ المال من الباطل يقل. والجامع
بالكف يكثر. ١٢ الرجاء المؤجل يسقم
القلب. والشهوة اذا جاءت فشجرة
حياة. ١٣ من يحتقر الكلمة يخرب
نفسه. ومن يخشى الوصية يكافأ.
١٤ شريعة الحكيم ينبوع حياة. لكي
يحيد عن أشراك الموت. ١٥ الفطنة
تعطي نعمة. وطريق الغادرين صعبة.
١٦ كل ذكي يعمل بعلم. والجاهل
ينشر حماقة. ١٧ الرسول الشرير يسقط
في الشر. والسفير الأمين شفاء.
١٨ الفقر والعار لمعرض عن التأديب.
ومن يحفظ التوبيخ يكرم. ١٩ الشهوة
اذا جاءت فحلوة للنفس. والرذيلة
مكرهة عند الجهال. ٢٠ السالك مع
الحكماء يصير حكيما. ومخالط الجهال
يصاحب الشر. ٢١ الشر يتبع الخطاة.
والصديقون يجازى خيرا. ٢٢ الصالح
يورث بني بنيه. وثروة الخاطئ مدخرة
للصديق. ٢٣ كثير الغلة في تعشيق
المساكين. ويوجد من يهلك بلا عدل.
٢٤ من يمسك عصاه يبغض ابنه. ومن
يحبه يبكر في تأديبه. ٢٥ الصديق يأكل
الى شبع نفسه. وبطن الأشرار تعوز.

14 ١ كل امرأة حكيمة بنت بيتها.
والجاهلة تهدمه بيديها.
٢ السالك بالاستقامة يتقي الرب.
والملتوي طرقه يحتقره. ٣ في فم الجاهل
قضيب كبرياء. وشفتا الحكماء تحفظانه.
٤ حيث لا بقر المذود نقي. وبكثرة
الغلة ظهور الثيران. ٥ الشاهد الأمين
لا يكذب. والشاهد الكذوب ينفث
كذبا. ٦ المستهزئ يطلب الحكمة ولا
تكون. والمعرفة سهلة للفهيم.
٧ اذهب من قدام رجل جاهل. فلا
تعرف شفتيه معرفة. ٨ حكمة العاقل
فهم طريقه. وحماقة الجهال غش.
٩ الآثام تستهزئ بالذبيحة. وبين
المستقيمين رضى. ١٠ القلب يعرف
مرارة نفسه. وبفرحه لا يشاركه الغريب.
١١ بيت الأشرار يخرب. وخيمة المستقيمين
تزهر. ١٢ طريق يظهر مستقيما أمام
الانسان. وعواقبه طرق الموت.
١٣ حتى في الضحك يوجع القلب.
وعواقب الفرح حزن. ١٤ من هو مرتد
القلب يشبع من طرقه. والصالح من
فوقه. ١٥ الغر يصدق كل كلمة. والذكي
ينظر الى خطواته. ١٦ الحكيم يخاف
ويحيد عن الشر. والجاهل يتعدى
ويثق. ١٧ الغضوب يعمل حماقة.
والرجل المكايد يبغض. ١٨ الغر يرث
حماقة. والذكي يكلل بالمعرفة.
١٩ الأشرار ينحنون قدام الصالحين.
والأشرار على أبواب الصديق. ٢٠ الفقير
يبغضه حتى صاحبه. ومحبو الغني كثيرون.
٢١ من يحتقر قريبه يخطئ. ومن يرحم
المساكين فطوبى له. ٢٢ أما يضل
المفكرون في الشر. والرحمة والحق
للمفكرين في الخير. ٢٣ في كل تعب
منفعة. وكلام الشفتين للفقر فقط.
٢٤ تاج الحكماء غناهم. حماقة الجهال
حماقة. ٢٥ الشاهد الأمين ينجي نفوسا.
والكذوب ينفث غشا. ٢٦ في مخافة الرب
ثقة حصينة. ولبنيه يكون ملجأ.
٢٧ مخافة الرب ينبوع حياة. لكي يحيد
عن أشراك الموت. ٢٨ في كثرة الشعب
مجد الملك. وفي قلة القوم سحق
الرئيس. ٢٩ بطيء الغضب كثير الفهم.
وقصير الروح معلي الحماقة. ٣٠ حياة
الجسد القلب المطمئن. ونخر العظام
الحسد. ٣١ من يظلم الفقير يعير خالقه.
ومن يرحم المسكين يمجده. ٣٢ الشرير
يطرد بشره. والصديق يحتمي عند موته.
٣٣ الحكمة تستقر في قلب الفهيم.
وفي داخل الجهال تعرف. ٣٤ البر يرفع
أمة. وعار الشعوب الخطية. ٣٥ رضى
الملك على العبد العاقل. وسخطه على
المخزي.

15 ١ الجواب اللين يصرف الغضب.
والكلام الموجع يهيج السخط.
٢ لسان الحكماء يحسن المعرفة. وفم
الجهال ينبع حماقة. ٣ في كل مكان
عينا الرب تراقبان الأشرار والصالحين.
٤ شفاء اللسان شجرة حياة. واعوجاج
فيه سحق في الروح. ٥ الجاهل يحتقر
تأديب أبيه. ومن يحفظ التوبيخ يكتسب
ذكاء. ٦ في بيت الصديق كنز كثير.
وفي دخل الشرير كدر. ٧ شفتا الحكماء
تذريان المعرفة. وقلب الجهال ليس
كذلك. ٨ ذبيحة الأشرار مكرهة الرب.
وصلاة المستقيمين مرضاته. ٩ مكرهة
الرب طريق الشرير. ومتبع البر يحبه.
١٠ التأديب رديء لتارك الطريق.
ومبغض التوبيخ يموت. ١١ الهاوية
والهلاك أمام الرب. فكم بالحري قلوب
بني آدم. ١٢ المستهزئ لا يحب من
يوبخه. الى الحكماء لا يذهب. ١٣ القلب
الفرح يسر الوجه. وبحزن القلب تنسحق
الروح. ١٤ قلب الفهيم يطلب المعرفة.
وفم الجهال يرعى الحماقة. ١٥ كل أيام
البائس شريرة. والطيب القلب وليمة
دائمة. ١٦ خير قليل مع مخافة الرب.
من كنز عظيم مع اضطراب. ١٧ خير
اكلة بقول حيث المحبة. من ثور مسمن
وبغضة معه. ١٨ الرجل الغضوب يهيج
خصومة. والبطيء الغضب يسكن
المخاصمة. ١٩ طريق الكسلان كسياج
شوك. وسبيل المستقيمين سكة.
٢٠ الابن الحكيم يفرح أبا. والانسان
الجاهل يحتقر أمه. ٢١ الحماقة فرح
لفاقد الفهم. والانسان الفهيم يقوم
سويا. ٢٢ حيث لا مداولة تفسد
المقاصد. وبكثرة المشيرين تثبت.
٢٣ للانسان فرح بجواب فمه. والكلمة
في وقتها ما أحسنها. ٢٤ سبيل الحياة
للفطن لكي يحيد عن الهاوية السفلى.
٢٥ بيت المتكبرين يهدم الرب. ويثبت
تخم الأرملة. ٢٦ مكرهة الرب أفكار
الشرير. والكلام الطاهر عند الله.
٢٧ مكدر بيته الطامع بالرشوة. والمبغض
الهدايا يحيا. ٢٨ قلب الصديق يتفكر
في الجواب. وفم الأشرار يفيض شرورا.
٢٩ الرب بعيد عن الأشرار. وصلاة
الصديقين يسمعها. ٣٠ نور العينين
يفرح القلب. والخبر الطيب يسمن
العظام. ٣١ الأذن السامعة توبيخ
الحياة. بين الحكماء تحل. ٣٢ من يرفض
التأديب يرذل نفسه. ومن يسمع التوبيخ
يقتني فهما. ٣٣ مخافة الرب تأديب
الحكمة. وقبل الكرامة التواضع.

16 ١ للانسان ترتيبات القلب. ومن
الرب جواب اللسان. ٢ كل طرق
الانسان زكية في عينيه. والرب موزن
الأرواح. ٣ سلم للرب أعمالك. فتثبت
أفكارك. ٤ الرب صنع كل شيء لغرضه.
حتى الشرير ليوم الشر. ٥ كل مستكبر
القلب مكرهة الرب. يدا بيد لا يتزكى.
٦ بالرأفة والحق يكفر الاثم. وبمخافة
الرب يحيد عن الشر. ٧ اذا سرت الرب
طرق انسان. صير أعداءه أيضا يسالمونه.
٨ خير قليل مع البر. من مداخيل كثيرة
مع غير حق. ٩ قلب الانسان يدبر طريقه.
والرب يهدي خطواته. ١٠ في شفتي
الملك وحي. فمه لا يتعدى في القضاء.
١١ الميزان والقسط للرب. صنجات
الكيس من عمله. ١٢ مكرهة الملوك
عمل الشر. لأن بالبر يثبت الكرسي.
١٣ رضى الملوك شفاه الصدق. والمتكلم
بالاستقامة يحبونه. ١٤ سخط الملك
رسل الموت. والرجل الحكيم يكفرها.
١٥ في نور وجه الملك حياة. ورضاه
كسحاب المطر المتأخر. ١٦ اقتناء الحكمة
خير من اقتناء الذهب. واقتناء الفهم
يختار من الفضة. ١٧ سكة المستقيمين
الحيد عن الشر. حافظ نفسه يحفظ
طريقه. ١٨ قدام الكسر الكبرياء.
وقدام السقوط تشامخ الروح.
١٩ خير اتضاع الروح مع الودعاء من
قسم الغنيمة مع المتكبرين. ٢٠ الفاهم
في أمر يجد خيرا. والمتكل على الرب
فطوبى له. ٢١ الحكيم القلب يدعى
فهيما. وحلاوة الشفتين تزيد علما.
٢٢ الفهم ينبوع حياة لمقتنيه. وتأديب
الجهال حماقة. ٢٣ قلب الحكيم يهدي
فمه. وعلى شفتيه يزيد علما. ٢٤ العسل
قطر الشهد حلو للنفس. وشفاء للعظام.
٢٥ طريق يظهر مستقيما أمام الانسان.
وعواقبه طرق الموت. ٢٦ نفس العامل
تعمل له. لأن فاه يحثه. ٢٧ الرجل
اللئيم يحفر الشر. وعلى شفتيه كنار
محرقة. ٢٨ الرجل الأفاك يهيج خصومة.
والنمام يفرق بين الأصدقاء. ٢٩ الرجل
الظالم يغوي صاحبه. ويسلكه في طريق
غير صالح. ٣٠ غامز العين يفكر في
أكاذيب. عاض شفتيه يكمل الشر.
٣١ تاج الفخر الشيبة. في طريق البر
توجد. ٣٢ بطيء الغضب خير من الجبار.
ومالك روحه خير من مالك مدينة.
٣٣ في الحضن يلقى القرعة. ومن الرب
كل قضائها.

17 ١ كسرة يابسة وفيها سلامة خير من
بيت مملوء ذبائح مع خصام.
٢ العبد العاقل يتسلط على الابن
المخزي. ويقاسم الاخوة في وسط
الميراث. ٣ الكور للفضة والأتون للذهب.
والرب يمتحن القلوب. ٤ فاعل الشر
يصغي الى شفة الاثم. الكاذب يصغي
الى لسان الهلاك. ٥ من يسخر بالفقير
يعير خالقه. من يفرح بالبلية لا يتبرأ.
٦ أكاليل الشيوخ بنو البنين. وفخر
البنين آباؤهم. ٧ لا يليق بالجاهل كلام
الفضل. فكم بالحري بالرئيس كلام
الكذب. ٨ الرشوة حجر كريم في عيني
صاحبها. حيثما يلتفت ينجح. ٩ من
يستر على ذنب يطلب المحبة. ومن
يكرر الأمر يفرق بين الأصدقاء.
١٠ انتهار واحد يدخل في الفهيم أكثر
من مائة جلدة في الجاهل. ١١ الشرير
يطلب التمرد فقط. ورسول قاس يرسل
عليه. ١٢ لقاء دبة ثكلى رجل خير من
لقاء الجاهل في حماقته. ١٣ من يجازي
عن خير بشر لا يحيد الشر عن بيته.
١٤ مبتدئ الخصومة كمن يطلق الماء.
فقبل أن تتفاقم الخصومة اتركها.
١٥ مبرر المذنب ومذنب البار كلاهما
مكرهة الرب. ١٦ لماذا في يد الجاهل
ثمن لاقتناء الحكمة. وليس له قلب.
١٧ في كل وقت يكون المحب. وللضيق
يولد الأخ. ١٨ الانسان الناقص القلب
يضرب كفا. ويكفل خليطه. ١٩ محب
الخصومة يحب المعصية. رافع بابه
يطلب الكسر. ٢٠ ذو القلب الملتوي لا
يجد خيرا. والمعوج اللسان يسقط في
الشر. ٢١ من يلد جاهلا فلحزنه. وأبو
الجاهل لا يفرح. ٢٢ القلب الفرح يطيب
الشفاء. والروح المنسحقة تجفف العظام.
٢٣ الشرير يأخذ رشوة من الحضن.
ليعوج سبل القضاء. ٢٤ الفهم أمام
وجه الفطن. وعينا الجاهل في أقاصي
الأرض. ٢٥ الابن الجاهل غم لأبيه.
ومرارة لوالدته. ٢٦ أيضا ليس حسنا
معاقبة البار. ولا ضرب الكريم لاستقامته.
٢٧ من يتحفظ بكلامه له معرفة. ورجل
الفهم بارد الروح. ٢٨ الجاهل أيضا
يحسب حكيما اذا سكت. فطنا اذا
أطبق شفتيه.

18 ١ طالب الهوى يتعرض للمفارق.
على كل رأي يثور. ٢ لا يسر الجاهل
بالفهم. بل بأن يبدي قلبه. ٣ اذا جاء
الشرير جاء الاحتقار. ومع الهوان
العار. ٤ مياه عميقة كلام في فم
الانسان. ونبع الحكمة غدير متدفق.
٥ ليس حسنا محاباة الشرير. لتحريف
البار في القضاء. ٦ شفتا الجاهل تدخلان
في المخاصمة. وفمه يدعو الى الضربات.
٧ فم الجاهل هو بليته. وشفتاه فخ
لنفسه. ٨ كلام النمام كجرحى. وهي
تنحدر الى مخادع البطن. ٩ المتواني في
عمله هو أخو المخرب. ١٠ اسم الرب
برج حصين. يركض اليه الصديق
ويتمنع. ١١ مال الغني مدينته
الحصينة. وكحائط منيع في تخيله.
١٢ قبل الانكسار يتكبر قلب الانسان.
وقبل المجد التواضع. ١٣ من يجيب
قبل أن يسمع. هو حماقة له وخزي.
١٤ روح الانسان تحتمل مرضه. وروح
المنسحقة من يحملها. ١٥ قلب الفهيم
يقتني معرفة. وأذن الحكماء تطلب
المعرفة. ١٦ هدية الانسان توسع له.
وتقربه قدام العظماء. ١٧ البار في دعواه
يبدو صادقا. ويأتي قريبه ويفحصه.
١٨ القرعة تسكت المخاصمين. وتفصل
بين الأقوياء. ١٩ الأخ المعان من أخيه
كمدينة حصينة. وخصومات كعارضة
قصر. ٢٠ من ثمر فم الانسان يشبع
بطنه. من محصول شفتيه يشبع.
٢١ الموت والحياة في يد اللسان. ومحبه
يأكل ثمره. ٢٢ من وجد زوجة وجد
خيرا. ونال رضى من الرب. ٢٣ المسكين
يتكلم بالتضرع. والغني يجيب بقساوة.
٢٤ الرجل الذي له أصحاب ليتصاحب.
ويوجد محب ألصق من أخ.

19 ١ خير المسكين السالك في كماله.
من هو ملتوي الشفتين وهو جاهل.
٢ أيضا بلا معرفة النفس ليست حسنة.
والمستعجل برجليه يخطئ. ٣ حماقة
الانسان تعوج طريقه. وعلى الرب يسخط
قلبه. ٤ المال يزيد أصحابا كثيرين.
وأما الفقير فيفارقه صاحبه. ٥ شاهد
الزور لا يتبرأ. ونافث الأكاذيب لا
ينجو. ٦ كثيرون يتملقون وجه الكريم.
وكل واحد صاحب لمعطي الهدايا.
٧ جميع اخوة الفقير يبغضونه. فكم
بالحري يبعد معارفه عنه. يتبعهم
بكلام وهم يتباعدون. ٨ من يقتني
حكمة يحب نفسه. حافظ الفهم يجد
خيرا. ٩ شاهد الزور لا يتبرأ. ونافث
الأكاذيب يهلك. ١٠ لا يليق بالجاهل
التنعم. فكم بالحري بالعبد التسلط على
الرؤساء. ١١ فطنة الانسان تبطئ
غضبه. وفخره تجاوز الذنب. ١٢ كزئير
شبل الأسد غضب الملك. وكطل على
عشب رضاه. ١٣ الابن الجاهل هو بلية
لأبيه. ومشاجرات المرأة كسقف يقطر
دائما. ١٤ البيت والغنى ميراث من
الآباء. وأما من الرب فالمرأة الفهيمة.
١٥ الكسل يوقع سباتا. والنفس
المتراخية تجوع. ١٦ حافظ الوصية
يحفظ نفسه. مستهين طرقه يموت.
١٧ مقرض الفقير يقرض الرب. ومكافأته
يوفيه. ١٨ أدب ابنك لأن فيه رجاء.
ولا ترفع نفسك لاماتته. ١٩ الرجل
الغضوب يحمل غرامة.

1 *ڕەحمەتی خۆت بۆ ئەو کەسانە بەردەوام بکە کە تۆ دەیانناسن ،
ڕزگاربوونت بۆ ئەو کەسانە بەردەوام بکە کە دڵ ڕاستن .
2 با پێ لە سەر مل لووتبەرزان نەنێن ،
با دەستی بێدەرەتانان ئاوارەم نەکات .
3 با لووتبەرزان نەیەنە ژوورەوە و لێم نەسەنن ،
چونکە من هەژارم و پێویستم بە یارمەتییە .
4 با ئەو کەسانە شەرمەزار بکرێن کە دژی من پیلان دادەڕێژن ،
چونکە تۆ پشتیوانی منیت .
5 ئەی یەزدان ، تۆ هیوای منیت ،
تۆ لە منداڵییەوە متمانەم پێت هەبووە .
6 لە سکی دایکەوە پشتی تۆم گرتووە ،
تۆ دایکی منیت و هەمیشە ستایشت دەکەم .
7 بۆ زۆرانیش وەک نیشانەیەک وابووم ،
بەڵام تۆ پشتیوانی بەهێزی منیت .
8 دەمم پڕە لە ستایشت ،
هەموو ڕۆژێک شکۆمەندیت دەڵێم .
9 لە کاتی پیریشدا وازم لێ مەهێنە ،
کاتێک هێزم کەم دەبێتەوە ، یارمەتیم بدە .
10 دوژمنانم باسی من دەکەن ،
ئەوانەی چاوەڕێی ئەوەن بمکوژن ، پیلان دادەڕێژن ،
11 دەڵێن : «خودا وازی لێهێناوە ،
بڕۆن بیگرن و ڕزگاری مەکەن ، چونکە یارمەتیدەرێکی نییە .»
12 ئەی خودا ، لێم دوور مەکەوە ،
ئەی خودای من ، زوو یارمەتیم بدە .
13 با ئەو کەسانە شەرمەزار بکرێن کە دژی من پیلان دادەڕێژن ،
با سووکایەتی پێ بکرێن ،
ئەوانەی هەوڵ دەدەن زیانم پێ بگەیەنن .
14 بەڵام من هەمیشە هیوادارم ،
زیاتر و زیاتر ستایشت دەکەم .
15 بە دڵنیاییەوە ڕۆژانە باسی ڕاستودروستی تۆ دەکەم ،
باسی ڕزگاربوونی تۆ دەکەم ،
هەرچەند ناتوانم بە تەواوی بیژمێرم .
16 بە هێزی یەزدانی سەروەر دێم ،
باسی ڕاستودروستی تۆ دەکەم ، تەنیا تۆ .
17 ئەی خودا ، لە منداڵییەوە فێرت کردم ،
تا ئێستاش باسی سەرسوڕهێنەرییەکانت دەکەم .
18 ئەی خودا ، تا پیر و سپی دەبم وازم لێ مەهێنە ،
تا باسی هێزی تۆ بۆ نەوەی داهاتوو بکەم ،
باسی هەموو ئەو کارە سەرسوڕهێنەرانەی تۆ بکەم .
19 ئەی خودا ، ڕاستودروستیت تا ئاسمان بەرزە ،
تۆ کارە گەورەکانت کردووە ،
کێ وەک تۆ هەیە ، ئەی خودا ؟
20 تۆ کێشەی زۆر و خراپت پێ نیشاندام ،
بەڵام دووبارە ژیانم پێ دەدەیتەوە ،
لە قووڵاییەکانی زەوییەوە دووبارە بەرزم دەکەیتەوە .
21 ڕێزم زیاد دەکەیت ،
دووبارە دڵنیام دەکەیتەوە .
22 بە چەنگ و بە هێزی گۆرانی تۆ ستایشت دەکەم ،
ئەی پیرۆزی ئیسرائیل ، بە هێزی گۆرانی ستایشت دەکەم .
23 کاتێک ستایشت دەکەم ، لێوەکانم بە خۆشی دەگۆڕێن ،
هەروەها ئەو گیانەی کە ڕزگاری کردووە .
24 هەموو ڕۆژێک باسی ڕاستودروستی تۆ دەکەم ،
چونکە ئەو کەسانە شەرمەزار و سووکایەتی پێ کران
کە دەیانویست زیانم پێ بگەیەنن .

ישרים. ובמוסר ◆ ס׳ פסוקים וכל שמחים בך יגילו ◆ קכב
15 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני
16 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני
17 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני
18 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני
19 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני
20 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני
21 כי אם בך קויתי. אתה תענה אדני אלהי. * כי אמרתי פן
ישמחו לי. בעוד רגלי מטו עלי. עלי הגדילו. * כי אני

◆ ס׳ פסוקים וכל שמחים בך יגילו ◆ קכב

◆ ס׳ פסוקים וכל שמחים בך יגילו ◆ קכב

◆ ס׳ פסוקים וכל שמחים בך יגילו ◆ קכב

38 ○ ○ ○

1 *אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃
2 יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
3 אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃
4 הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ׃
5 יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
6 וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

7 *רַבַּתְנִי צָרְרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃
8 רַבַּתְנִי צָרְרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי׃
9 עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנּוֹתָם׃
10 יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃
11 יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
12 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃
13 שֶׁלֹּא מָלָא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִבְּנוֹ אֲלֻמָּתָיו׃
14 וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְיָ׃

15 *מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ׃
16 אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
17 אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃
18 כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃
19 קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃
20 נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
21 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃
22 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

23 *יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הָלַכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃
24 אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עַל אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃
25 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

26 *זְכֹר יְיָ לְדָוִד אֵת כָּל עָנּוֹתוֹ׃
27 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיְיָ נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
28 אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃
29 אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃
30 עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיְיָ מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
31 הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר׃
32 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃
33 קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃
34 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
35 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
36 נִשְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃
37 אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃
38 כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃
39 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃
40 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אֲשַׂבִּיעַ לָחֶם׃
41 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃
42 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃
43 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

44 *שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃
45 סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃
46 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים׃
47 כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃
48 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ׃
49 הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃
50 הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃
51 חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
52 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃
53 יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי הַיָּעַר׃
54 לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

55 *הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
56 יֹאמְרוּ נָא בֵית יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
57 יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
58 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
59 מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
60 יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃
61 יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃
62 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃
63 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃
64 כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
65 סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
66 סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
67 דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי׃
68 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃
69 קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃
70 יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃
71 לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃
72 יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃
73 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃
74 זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃
75 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
76 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
77 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
78 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
79 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
80 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
81 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
82 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
83 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
84 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
85 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
86 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
87 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
88 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
89 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
90 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
91 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
92 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
93 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
94 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
95 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
96 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
97 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
98 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
99 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
100 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
101 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
102 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
103 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
104 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
105 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
106 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
107 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
108 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
109 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
110 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
111 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
112 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
113 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
114 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
115 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
116 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
117 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
118 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
119 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
120 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
121 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
122 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
123 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
124 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
125 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
126 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
127 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
128 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
129 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
130 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
131 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
132 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
133 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
134 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
135 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
136 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
137 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
138 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
139 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
140 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
141 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
142 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
143 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
144 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
145 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
146 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
147 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
148 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
149 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
150 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃

381 ۞ ٥ ۞ ٤ ۞ ٣ ۞ ٢ ۞ ١ ۞ ٥٠ ۞ ٤٩ ۞ ٤٨ ۞ ٤٧ ۞ ٤٦ ۞ ٤٥ ۞ ٤٤ ۞ ٤٣ ۞ ٤٢ ۞ ٤١ ۞ ٤٠ ۞ ٣٩ ۞ ٣٨ ۞ ٣٧ ۞ ٣٦ ۞ ٣٥ ۞ ٣٤ ۞ ٣٣ ۞ ٣٢ ۞ ٣١ ۞ ٣٠ ۞ ٢٩ ۞ ٢٨ ۞ ٢٧ ۞ ٢٦ ۞ ٢٥ ۞ ٢٤ ۞ ٢٣ ۞ ٢٢ ۞ ٢١ ۞ ٢٠ ۞ ١٩ ۞ ١٨ ۞ ١٧ ۞ ١٦ ۞ ١٥ ۞ ١٤ ۞ ١٣ ۞ ١٢ ۞ ١١ ۞ ١٠ ۞ ٩ ۞ ٨ ۞ ٧ ۞ ٦

8 ליום יצוה יהוה חסדו * ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃
9 * אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
10 * ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
11 * מה תשוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מזמור מב ◦ ב ◦

1 * למנצח משכיל לבני קרח׃
2 * כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃
3 * צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃
4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃
5 * אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעביר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃
6 * מה תשוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו׃
7 * אלהי עלי נפשי אזכרך על כן מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃
8 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃
9 * יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃
10 * אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
11 * ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
12 * מה תשוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מזמור מג ◦ ג ◦

1 * שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃
2 * כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
3 * שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃
4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
5 * מה תשוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מזמור מד ◦ ד ◦

1 * למנצח לבני קרח משכיל׃
2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃
3 * אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת לאמים ותפרצם׃
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
5 * אתה הוא מלכי אלהים צוה ישעות יעקב׃
6 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו׃
7 * כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני׃
8 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
9 * באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה׃
10 * אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃
11 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו׃
12 * תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם׃
14 * תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃

כי אם־בקרב העיר מתו חללי חרב לא חללי
מלחמה ולא מתו מתי רעב כל קציניך נדדו
יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק
נסו׃ * על־כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי
אל־תאיצו לנחם על־שד בת־עמי׃ כי יום־מהומה
ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון
מקעקע קיר ושוע אל־הר׃ ועילם נשא אשפה
ברכב אדם פרשים ומגן ערה קיר׃ והיה מבחר
עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל־השער׃
ויגל את־מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל־נשק
בית היער׃ ואת־פרצות עיר־דוד ראיתם כי רבו
ותקבצו את־מי הברכה התחתונה׃ ואת־בתי
ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה׃
ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה
ולא הבטתם אל־עשיה ויוצר לא ראיתם מרחוק׃
ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃ והנה ששון
ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות
יין אכול ושתו כי מחר נמות׃ ונגלה באזני
יהוה צבאות אם־יכפר העון הזה לכם עד־תמותון
אמר אדני יהוה צבאות׃ כה אמר אדני יהוה
צבאות לך בא אל־הסכן הזה אל־שבנא אשר על־
הבית׃ מה־לך פה ומי־לך פה כי חצבת לך פה
קבר חצב במרום קברו חקק משכן לסלע׃ הנה
יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטה עטה׃ צנפה
צנפך כדור אל־ארץ רחבת ידים שם תמות ושם
מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃ והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך׃ והיה ביום ההוא
אקרא לעבדי לאליקים בן־חלקיהו׃ והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה
לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃ ונתתי מפתח
בית־דוד על־שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח׃ ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא
כבוד לבית אביו׃ ותלו עליו כל־כבוד בית אביו
הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי הכוסות
ועד כל־נבלי הנאדים׃ * ביום ההוא נאם־יהוה
צבאות תמוש היתד הנתקעה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃
כה אמר אדני יהוה צבאות משא בהמות ים
כנרות ארץ׃ * הנה־הוא יסער סער גבר ועטף
עטף כדור יטלטל על־ראשך׃ סחרחר סחרחרך
כדור אל־ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות
כבודך קלון בית אדניך׃ והדפתיך ממצבך
ומעמדך יהרסך׃ והיה ביום ההוא אקרא לעבדי
אליקים בן־חלקיהו׃ והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי
ירושלם ולבית יהודה׃ ונתתי מפתח בית־דוד
על־שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃
ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו׃ ותלו עליו כל־כבוד בית אביו
הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי הכוסות
ועד כל־נבלי הנאדים׃ * ביום ההוא נאם־יהוה
צבאות תמוש היתד הנתקעה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃
כה אמר אדני יהוה צבאות משא בהמות ים
כנרות ארץ׃ * הנה־הוא יסער סער גבר ועטף
עטף כדור יטלטל על־ראשך׃ סחרחר סחרחרך

ⵜⴰⵙⴰⵡⵍⵜ ⵏ ⴷⴰⵡⵉⴷ ⵜⴰⵎⵓⵔⵜ

ⴰⵙⵍⵎⵓⴷ ⵏ ⵜⵣⵎⵔⵜ ⴰ

ⵜⵣⵎⵔⵜ ⵏ ⴷⴰⵡⵉⴷ ⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵙⵎⵓⵔⵜⵏ ⵉⵏⵓⵔⵉⵏ ⵙ ⵜⵣⵎⵔⵜ ⵏ ⵜⵣⵎⵔⵜ ⵏⵏⵙ

ואת לא תקח אשה על אחותה לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃
19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃
20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה׃
21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃
22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃
23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃
24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃
25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה׃
26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם׃
27 כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃
28 ולא יקיא אתכם הארץ בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃
29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃
30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

כב
1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
2 דבר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו׃
3 כי אם לשארו הקרב אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא׃
4 לבעל בעמיו לא יטמא לחלל מזרעו׃
5 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת׃
6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש׃
7 אשה זנה וחללה לא יקחו וגרשה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃
8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם׃
9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף׃
10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם׃
11 ואל כל נפשת מתים לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא׃
12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה׃
13 והוא אשה בבתוליה יקח׃
14 אלמנה וגרשה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולת מעמיו אשה יקח׃
15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃
16 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃
18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע׃
19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד׃
20 או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך׃
21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו לא יגש להקריב לחם אלהיו׃
22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל׃
23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃
24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל׃

כג
1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי׃

בְּיַד־יְהוָה מַצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
10 עוֹד מְעַט וְאֵינֶנּוּ וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ *
6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ
8 בְּאִישׁ עֹשֵׂה מְזִמּוֹת׃ * הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר
אַךְ לְהָרֵעַ׃ כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃
7 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ *
וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם׃
6 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃ * אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי
רָאָה כִּי־יָבוֹא יוֹמוֹ׃ חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם
לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יִשְׁרֵי־דָרֶךְ׃ חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם
וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃ * טוֹב־מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים
רַבִּים׃ כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃
3 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃ * לֹא־
יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃ כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ
וְאוֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלּוּ׃ לוֶה רָשָׁע וְלֹא
4 יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃ * כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ־אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו
יִכָּרֵתוּ׃ מֵיְיָ מִצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃ כִּי יִפֹּל לֹא
5 יוּטָל כִּי יְיָ סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ * נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי
צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ־לָחֶם׃ כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה
6 וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ * סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לָעַד׃ כִּי
יְיָ אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ׃
וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד
עָלֶיהָ׃ פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃ צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק
13 וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃ * יְיָ לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ
14 בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ * קַוֵּה אֶל־יְיָ וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת
אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ * רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה
15 כַּאֲזָרַח רַעֲנָן׃ וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃
שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ וּפֹשְׁעִים
16 נִשְׁמְדוּ יָחַד אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ * וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים
מֵיְיָ מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים
וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ׃

מזמור לז

מזמור לדוד אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה׃
כי כחציר מהרה ימלון וכירק דשא יבולון׃ בטח ביהוה
ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ והתענג על־יהוה
ויתן לך משאלות לבך׃ גול על־יהוה דרכך ובטח עליו
והוא יעשה׃ והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃
דום ליהוה והתחולל לו אל־תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות׃ הרף מאף ועזב חמה אל־תתחר
אך להרע׃ כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו־ארץ׃
ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על־מקומו ואינו׃
וענוים יירשו ארץ והתענגו על־רב שלום׃
זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ אדני ישחק־לו
כי ראה כי־יבוא יומו׃ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון לטבח ישרי־דרך׃ חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה׃ טוב־מעט לצדיק מהמון רשעים
רבים׃ כי זרועות רשעים תשברנה וסמך צדיקים יהוה׃
יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה׃ לא־
יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ כי רשעים יאבדו
ואויבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃ לוה רשע ולא
ישלם וצדיק חונן ונותן׃ כי מברכיו ירשו־ארץ ומקללו
יכרתו׃ מיי מצעדי־גבר כוננו ודרכו יחפץ׃ כי יפל לא
יוטל כי יי סומך ידו׃ נער הייתי גם זקנתי ולא־ראיתי
צדיק נעזב וזרעו מבקש־לחם׃ כל־היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה׃ סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ כי
יי אהב משפט ולא יעזב את־חסידיו לעולם נשמרו׃
וזרע רשעים נכרת׃ צדיקים יירשו־ארץ וישכנו לעד
עליה׃ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃
תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו׃ יי לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו
בהשפטו׃ קוה אל־יי ושמר דרכו וירימך לרשת
ארץ בהכרת רשעים תראה׃ ראיתי רשע עריץ ומתערה
כאזרח רענן׃ ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ ופשעים
נשמדו יחד אחרית רשעים נכרתה׃ ותשועת צדיקים
מיי מעוזם בעת צרה׃ ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו׃

ואנחנו הרשענו׃ 34 ומלכינו שרינו וכהנינו ואבתינו לא עשו
תורתך והקשיבו אל מצותיך ואל עדותיך אשר העדת בהם׃
35 ואתה בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ
הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו
מעלילותיהם הרעות׃ 36 הנה אנחנו היום עבדים ועל
הארץ אשר נתתה לאבתינו לאכל פריה וטובה הנה אנחנו
עבדים עליה׃ 37 ותבואתיה מרבה למלכים אשר נתתה
עלינו בחטאתינו וגם על גויתינו ימשלו בבהמתנו כרצונם
ובצר גדול אנחנו׃ 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה
ומשכים ועל החתומים נחתמה׃ ח׳ 1 ובחתומים נחמיה
התרשתא בן חכליה וצדקיה׃ 2 שריה שריה גדליה
וירמיה׃ 3 פשחור אמריה מלכיה׃ 4 חטוש שבניה
מלוך׃ 5 חרם מרמות עבדיה׃ 6 דניאל ברכי בדיה׃
7 משלם אביה מעזיה׃ 8 בלגי שמעיה אלה הכהנים׃
9 והלוים ישוע בן עזניה בנוי קדמיאל׃ 10 ואחיהם
שבניה הודיה קלית פלאיה הנן׃ 11 מיכא רחוב חשביה׃
12 זכור שרביה שבניה׃ 13 חודיה בניה חשביה׃
14 הושע חנניה חשוב׃ 15 הלוחש פלטיה שובק׃
16 רחום חשבנה מעשיה׃ 17 ואחיה חנן אנן מלוך׃
18 חרים בענה משיבנו׃ 19 והעם הכהנים והלוים
והשוערים והמשוררים ונתינים וכל הנבדלים מעמי
הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל
יודע ומבין׃ 20 נדבקים באחיהם אדוניהם ובאו באלה
ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה
עבד האלהים ולשמר ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו׃ 21 ולבלתי תת בנותינו לעמי הארץ
ובנותיהם לא נקח לבנינו׃ 22 ועמי הארץ המביאים
ביום השבת מקנה וכל שבר למכר לא נקח מהם בשבת
ובקדש ונטוש השנה השביעית משא כל נשא׃ 23 ועבודת
בית אלהינו עלינו׃ 24 מערכת לחם והמנחה ועולת
התמיד השבתות החדשים למועדים וקדשים וחטאות

ישראל. ויאמר ה׳ אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד. וירא ה׳ במקרא עמוד הענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל. ויאמר ה׳ אל משה הנך שוכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו. ואף יחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה. ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים. ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל. כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי. והיה כי תמצאנה אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי. ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל. ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך. ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם. ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית ה׳ לאמר לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה׳ אלהיכם והיה שם בך לעד. כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם ה׳ וגם כי מתי אחרי. הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בהם את השמים ואת הארץ. כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני ה׳ להכעיסו במעשה ידיכם. וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם.

ויאמר משה ◦ פ ◦

34 *כי אם ראה תראה בעיניך ואל עברך שם כי אתה לא תעבר את הירדן הזה. ויאמר ה׳ אליו עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה. וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה. וישב בגיא מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה. ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה. ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה. ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה׳ את משה. ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה׳ פנים אל פנים. לכל האתות והמופתים אשר שלחו ה׳ לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל.

ספר דברים ◦ פ ◦

43 * ٧٥٧٥٧٥ ٧٥٧٥٧٥ ٧٥٧٥٧٥

31 יעלה הכהן. ◦ והכפיר עליו הכהן לפני יהוה ◦ וכפר עליו
ועל ביתו. ◦ וכל קהל בני ישראל יעשה לכל
אשר בשגגה. ◦ ונעלם ממעיני הקהל ועשו
32 אחד מאשמותיהם. ◦ והביא את קרבנו שעיר עזים
33 נקבה תמימה. ◦ וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט את החטאת במקום אשר ישחטו את
העולה לפני יהוה. ◦ חטאת הוא.

◦ ד ◦

ואת הדם יקח הכהן באצבעו ונתן על ארבע
34 קרנות מזבח העולה. ◦ ואת כל דמה יצק אל
יסוד המזבח. ◦ והסיר את כל חלבה כאשר הוסר
חלב השה מזבח השלמים. ◦ והקטירם הכהן
35 המזבחה על אשי יהוה. ◦ וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאחת מאלה. ◦ ונסלח לו.
ותהי לכהן כמנחה המנחת המרחשת ומנחת
המחבת לאחד הכהנים תהיה. ◦ ואיש כי יחטא
ושמע קול אלה ועד הוא או ראה או ידע אם
לא יגיד ונשא עונו. ◦ או נפש אשר תגע בכל
דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
והוא טמא ואשם. ◦ או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע
ואשם. ◦ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו ושמע ואשם לאחת מאלה. ◦ והיה
כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה.
והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטאתו. ◦ ואם לא תגיע ידו
די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים
או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד
לעלה. ◦ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את מראשו מול עורפו
ולא יבדיל. ◦ והזה מדם החטאת על קיר המזבח
ואשר יתר בדם יסחט אל יסוד המזבח חטאת
הוא. ◦ ואת השני יעשה עולה כמשפט ◦ וכפר
הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח
לו. ◦ ואם לא תשיג ידו לשני כבשים והביא את
אשמו אשר חטא עשרית האיפה סלת לחטאת לא
ישם עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת
הוא. ◦ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן את מלא

ואת מקור המים העליון סכרתם. ט
ובין החומות עשיתם מכמן לבין ברכת המים הישנה. ואתם לא הבטתם אל עושיה ויוצרה מרחוק ואל יוצרה מקדם לא ראיתם. י
ביום ההוא קרא אדני יהוה צבאות לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׳. יא
והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות. יב
ונגלתה באזני יהוה צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות. יג
כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסוכן הזה אל שבנא אשר על הבית. יד
מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר כי חצב במרום קברו חקק במעון קבר לו. טו
הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וסחרר סחרורך. יז
צנוף יצנפך צנפה אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך. יח
ודחיתיך ממצבך וממעמדך יהרסך. יט
והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן חלקיה. כ
והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלים ולבית יהודה. כא
ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ולא יסגור וסגר ולא יפתח. כב
ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו. כג
ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלים מכל כלי הקטן מסיפות ועד כל כלי הזמר. כד
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר. כה

משא בהמות

כא ◦ א

משא בהמות בערבה תלינו אורחות דדנים. ב
לקראת צמא הביאו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נודד. ג
כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה ומפני קשת דרוכה ומפני כובד מלחמה. ד
כי כה אמר אדני אלי עוד שנה כשני שכיר וכל כבוד קדר יכלו. ה
ושארית מספר גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר. ו
ויהי כראות הנביא את הרכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל וישקף בשקידה שקידה רבה. ז
ויקרא כאריה על המצפה אדני אנכי עומד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות. ח
והנה זה בא רכב אנשים צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שברו לארץ. ט
מתבוסתי ומגורן יקבי הגדתי לכם אשר שמעתי מיהוה צבאות אלהי ישראל. י

משא דומה

כא ◦ יא

משא דומה אלי קורא משעיר שמרי מה מלילה שמרי מה מלילה. יא
אמר שמרי בא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו. יב

משא בערב

כא ◦ יג

משא בערב ביער תלינו אורחות דדנים. יג
לקראת צמא הביאו מים תמכי ארץ תימא בלחמו קדמו נודד. יד
כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה ומפני קשת דרוכה ומפני כובד מלחמה. טו
כי כה אמר אדני אלי עוד שנה כשני שכיר וכל כבוד קדר יכלו. טז
ושארית מספר גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר. יז

גיא חזיון

כב ◦ א

משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות. ב
מלאה קריות עיר הומיה קריה עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה. ג
כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק ברחו. ד
על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי. ה
כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מתלי קיר ושוע אל ההר. ו
ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן. ז
והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל השער. ח
ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק הבית היער. ט
ואת בקעת דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה. י

ואין בפיהם נכון. קרבם הוות בתוכם. קבר פתוח גרונם. בלשונם הלקו למרמה. חמת אפעי תם עליהם. ואבדם ברגז אלהינו. ישלחו שפה. ויאמרו מי ישמע לנו. יקום יקום סלה. יבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת דרשיך יהוה. זמרו ליהוה יושב ציון. הגידו בעמים עלילותיו. כי דרש דמים אותם זכר. לא שכח צעקת ענוים. חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי. משערי מות. למען אספרה כל תהלתיך. בשערי בת ציון. אגילה בישועתך. טבעו גוים בשחת עשו. ברשת זו טמנו נלכדה רגלם. נודע יהוה משפט עשה. בפעל כפי רשע. הגיון סלה. ישובו רשעים לשאולה. כל גוים שכחי אלהים. כי לא לנצח ישכח אביון. תקות ענוים תאבד. קומה יהוה אל ינעז אנוש. ישפטו גוים על פניך. שיתה יהוה מורה להם. ידעו גוים אנוש המה סלה. למה יהוה תעמד ברחוק. תעלים לעתות בצרה. בגאות רשע ידלק עני. יתפשו במזמות זו חשבו. כי הלל רשע על תאות נפשו. ובוצע ברך נאץ יהוה. רשע כגבה אפו בל ידרוש. אין אלהים כל מזמותיו. יחילו דרכו בכל עת. מרום משפטיך מנגדו. כל צורריו יפיח בהם. אמר בלבו בל אמוט. לדר ודר אשר לא ברע. אלה מלאה פיהו ומרמות. תחת לשונו עמל ואון. ישב במארב חצרים. במסתרים יהרג נקי. עיניו לחלכה יצפנו. יארב במסתר כאריה בסכו. יארב לחטף עני. חטף עני במשכו ברשתו. ידך אל תשכח ענוים. עולמים לנצח. אבדו גוים מארצו. תאות ענוים שמעת. תכין לבם תקשיב אזנך. לשפט יתום ודך. לבלתי יסף עוד לערץ אנוש. מן הארץ. יעד יהוה שמעו תפלת ענוים. תכין לבם תקשיב אזנך. לשפט יתום ודך. לבלתי יסף עוד לערץ אנוש. מן הארץ.

ב למה יהוה תעמד ברחוק. תעלים לעתות בצרה. בגאות רשע ידלק עני. יתפשו במזמות זו חשבו. כי הלל רשע על תאות נפשו. ובוצע ברך נאץ יהוה. רשע כגבה אפו בל ידרוש. אין אלהים כל מזמותיו. יחילו דרכו בכל עת. מרום משפטיך מנגדו. כל צורריו יפיח בהם. אמר בלבו בל אמוט. לדר ודר אשר לא ברע. אלה מלאה פיהו ומרמות. תחת לשונו עמל ואון. ישב במארב חצרים. במסתרים יהרג נקי. עיניו לחלכה יצפנו. יארב במסתר כאריה בסכו. יארב לחטף עני. חטף עני במשכו ברשתו. ידך אל תשכח ענוים. עולמים לנצח. אבדו גוים מארצו. תאות ענוים שמעת. תכין לבם תקשיב אזנך. לשפט יתום ודך. לבלתי יסף עוד לערץ אנוש. מן הארץ. יעד יהוה שמעו תפלת ענוים. תכין לבם תקשיב אזנך. לשפט יתום ודך. לבלתי יסף עוד לערץ אנוש. מן הארץ.

17 ﺍﻧﺎ ﻻ ﺍﻣﻮﺕ . * ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻲ ﻛﻞ ﻣﺎ
ﺍﺻﻨﻊ . ﺍﻧﺎ ﻣﻊ ﻛﻞ ﻣﻦ ﻳﺒﻐﺾ
18 ﺍﻟﻴﻚ . * ﻭﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺍﻧﻚ ﻗﺪ ﺍﺧﺬﺗﻨﻲ
19 ﻓﻘﻂ . ﺍﻧﺎ ﻛﻨﺖ ﺑﺎﻃﻼ . * ﻭﺍﻧﺖ
ﻗﺪ ﺍﺣﺒﺒﺖ ﺍﻟﻌﺪﻝ ﻓﻠﻬﺬﺍ ﺍﻧﺎ
ﺍﻗﻴﻢ . ﻭﺍﻧﺖ ﺗﺴﺘﻬﺰﺉ ﺑﻲ ﻭﺑﺎﻟﺸﺮ
ﻛﻨﺖ : ﻭﻣﻦ ﺷﺮﻳﻌﺘﻚ ﻟﻢ ﺍﺣﺪ .

ﻣﺰﻣﻮﺭ ٧٩ ﴿ ﻧ ﴾

20 * ﺍﻟﻠﻬﻢ : ﻻ ﺗﺴﻜﺖ ﻋﻦ ﺩﻣﻮﻋﻲ
ﻭﺻﻮﺗﻲ . ﻻ ﺗﻨﺼﺖ ﻭﻻ ﺗﻬﺪﺃ : ﻷﻥ
21 ﺍﻟﻐﺮﺑﺎﺀ ﺍﻧﺎ ﻣﻌﻚ . * ﻭﺍﻟﻨﺰﻳﻞ ﺍﻧﺎ
ﻣﻌﻚ ﻛﺠﻤﻴﻊ ﺁﺑﺎﺋﻲ . ﺍﻗﻤﺖ ﻋﻨﺪﻱ
ﺧﻴﻤﺔ ﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ . ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻲ ﺍﻥ
22 ﺍﺻﻨﻊ ﺑﺤﺴﺐ ﻣﺜﺎﻝ ﻣﺎ ﺭﺃﻳﺖ . * ﻭﻣﻦ
ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ ﺍﺳﺘﻌﺪﺕ ﻭﺍﺻﺒﺤﺖ
ﻛﺎﻟﺜﻮﺭ ﺍﻣﺎﻡ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﺰﻩ . ﻭﺍﻧﺎ
ﺩﺍﺋﻤﺎ ﻣﻌﻚ . ﻷﻧﻚ ﺍﻣﺴﻜﺖ ﺑﻴﻤﻴﻨﻲ .
23 ﻭﺑﻤﺸﻮﺭﺗﻚ ﺗﻬﺪﻳﻨﻲ . * ﻭﺗﺄﺧﺬﻧﻲ
ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﺑﺎﻟﻤﺠﺪ : ﻣﻦ ﻟﻲ ﻓﻲ
ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻏﻴﺮﻙ . ﻭﻣﻌﻚ ﻟﻢ ﺍﺭﺽ
ﺷﻴﺌﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﻜﻞ ﺑﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺻﺨﺮﺓ
ﻗﻠﺒﻲ ﻭﻧﺼﻴﺒﻲ . ﻓﺎﻧﻪ ﻫﻮﺫﺍ ﻳﻬﻠﻚ
ﺍﻟﺒﻌﺪﺍﺀ ﻋﻨﻚ . ﺍﻧﺖ ﺍﺑﺪﺕ ﻛﻞ ﻣﻦ
ﻳﺰﻧﻲ ﻋﻨﻚ . ﻭﺍﻧﺎ ﺍﻟﺼﻖ ﺑﺎﻟﻠﻪ
ﺧﻴﺮﻱ . ﺍﺿﻌﺖ ﻓﻲ ﺍﻟﺮﺏ ﺍﻟﻠﻪ
ﺭﺟﺎﺋﻲ ﻟﻜﻲ ﺍﺣﺪﺙ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻋﻤﺎﻟﻚ .
ﻣﺰﻣﻮﺭ ٧٨ ﴿ ﻣ ﴾ ﺍﻟﻠﻬﻢ ﻻ ﺗﺴﻜﺖ ﻋﻦ ﺩﻣﻮﻋﻲ ﻷﻥ ﺷﺎﻫﺪﻙ ﺍﻧﺎ

24 * ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ
25 ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ . * ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ
ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ . ﻭﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ
ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ
ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ .
26 * ﺍﻋﻨﻲ ﺍﻧﺎ ﺍﺣﺒﺒﺖ ﺍﻧﺖ : ﻭﺍﻧﺎ
ﻋﺒﺪﻙ ﺍﻧﺎ . ﻭﺍﻧﺖ ﺍﻋﺘﻘﺘﻨﻲ
ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ ﻛﻞ ﻣﺎ
ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻲ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ . ﻭﺍﻧﺎ
ﺍﺣﺐ ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ .
ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ ﻛﻞ ﻣﺎ
ﺍﺻﻨﻊ . ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ ﻛﻞ
ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ . ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ
ﻛﻞ ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ . ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ
ﺑﻚ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ . ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ ﺍﻥ
ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ . ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺣﺐ
ﺍﻥ ﺍﺣﺪﺙ ﺑﻚ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺍﺻﻨﻊ .
27 * ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ
ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ
ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ .
28 * ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ
ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ
ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ .
29 * ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
30 ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ
ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ
ﺫﻟﻚ . ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮ ﻋﻠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻚ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺫﻟﻚ .

367 ⁂ ⁂ ⁂

ה אלא. ואינו מפסיק בין גאל לתפלה: 24 ברכו * את יי' המבורך. ◦ פסוק בפני עצמו ◦ ברכו את יי' המבורך ◦ ואחריו ברוך יי' המבורך ◦ לעולם ועד ◦ ברוך יי' המבורך ◦ לעולם ועד ◦ ברוך יי' המבורך ◦ לעולם ועד ◦

ויאמר. ושם אתו אחרי בנו שאר ישוב
כלה חרוצה שוטף צדקה. כי כלה ונחרצה
25 אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל
הארץ. * כי כה אמר אדני יהוה צבאות
26 ושב עמי בציון ליושבי ירושלם לא
תיראי מאשור בשבט יכנך ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים. * ועוד מעט מזער
27 וכלה זעם ואפי על תכלתם. * והניף
עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור
עריב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים.
28 * בא על עית עבר במגרון למכמס יפקד
29 כליו: עברו מעברה גבע מון לנו רמה
30 נדדה שאול גבעת שאול: רני קולך בת
גלים הקשיבי לישה ענתות: נדדה מדמינה
31 יושבי הגבים העיזו. * עוד היום בנוב
32 עמד הניף ידו הר בת ציון גבעת ירושלם:
33 * הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה
במערצה וקומתה הגבהה ורמי הגבה ישפלו:

ויעף אחד מן השרפים אלי ובידו רצפה
בלקחים מעל המזבח: ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך
תכפר: ואשמע את קול אדני אמר את מי
אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני:
ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע
ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: השמן לב
העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא
לו: ואמר עד אם אדני ויאמר אשר אם
שוממו מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה
תשאר שממה: ורחק יהוה את האדם
והרבה העזובה בקרב הארץ: ועוד בה עשרה
ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת
מצבה בהם זרע קדש משרשתה:

ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך
יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא
יכל להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר
נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולב עמו
כנוע עצי היער מפני הרוח: ויאמר יהוה
אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר
ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה
אל מסלת שדה כובס: ואמרת אליו השמר
והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני
זנבות האודים האלה מפני חרון אף רצין
וארם ובן רמליהו: יען כי יעץ עליך ארם
רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: נעלה ביהודה
ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה
את בן טבאל: כה אמר אדני יהוה לא תקום
ולא תהיה: כי אם האמינו לא תאמנו כי
לא תאמנו: ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר:
שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל
ולא אנסה את יהוה: ויאמר שמעו נא בית
דוד המעט לכם הלאות אנשים כי תלאו גם
את אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם אות
הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו
עמנואל: חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס
ברע ובחר בטוב: כי בטרם ידע הנער מאוס
ברע ובחר בטוב תקוט האדמה אשר אתה
קץ משני מלכיה: יביא יהוה עליך ועל עמך
ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור
אפרים מעל יהודה את מלך אשור: והיה
ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה
יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור:
ובאו וינוחו כלם בנחלי הבתולים ובנקיקי
הסלעים ובכל הנהלים ובכל שיחים: ביום
ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר
ברחם ראש ושער רגלים ואף את הזקן
תספה: והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת
בקר ושתי צאן: והיה מרב עשות חלב יאכל
חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ: והיה כל מקום אשר יהיה שם
אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה:
בחצים וקשת יבוא שמה כי שמיר ושית
יהיה כל הארץ: והגבעות אשר בעדר יעדרו
לא תבוא שמה יראת שמיר ושית ויהיו
למשלח שור ולמרמס שה: והיה בנחת עזים
לשוב חלב אשר יתנו יאכל חמאה כי חמאה
ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה
ביום ההוא יהיה גפן אלף לאלף כסף לשמיר
ולשית יהיה: בחצים וקשת יבוא שמה כי
שמיר ושית יהיה כל הארץ: והגבעות אשר
בעדר יעדרו לא תבוא שמה יראת שמיר
ושית ויהיו למשלח שור ולמרמס שה:
והיה בנחת עזים לשוב חלב אשר יתנו יאכל
חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ: והיה ביום ההוא יהיה גפן

34 כמ׳. * ויגד בית דוד ובית שאול
ומשפחת הנביאות אשר נשיהם.
לבדד. וה׳ ספד משפחה משפחה
ונשיהם נכריות.

תהלים פ׳ נ׳ נא׳ לתת מכתם לדוד בשגת אתו בדואג

1 * למנצח מזמור לאסף: אלהים
2 באו גוים. * בנחלתך טמאו
היכל קדשך שמו את ירושלם
3 לגלים: נתנו פגרי עבדיך
מאכל לעוף השמים. בשר
חסידיך לחית הארץ. שפכו
דמם כמים סביבות לירושלם:
ואין קובר. היינו חרפה לשכנינו
4 לעג וקלס לסביבותינו. * עד
מתי ה׳ תאנף לנצח. תבער
5 כאש קנאתך. * שפוך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך. ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו.
6 כי אכל את יעקב. * ואת נוהו
7 השמו. אל תזכר לנו עונות
ראשונים. * מהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאד. עזרנו
אלהי ישענו. * על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך. למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם. * יודע בגוים
לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך.
תבוא לפניך אנקת אסיר. כגודל
זרועך הותר בני תמותה. * והשב
לשכנינו שבעתים חרפתם אשר
חרפוך אדני. ואנחנו עמך צאן
מרעיתך נודך לעולם. לדור ודור
נספר תהלתך. * למנצח על
שושנים עדות לאסף מזמור
שיר: * האזינה רעי ישראל נהג
כצאן יוסף. יושב הכרובים הופיעה
לפני אפרים ובנימין ומנשה.
עורר את גבורתך ולכה לישעתנו.
* אלהים השיבנו והאר פניך
ונושעה. ה׳ אלהים צבאות עד
מתי עשנת בתפלת עמך. האכלתם
לחם דמעות ותשקמו בדמעות
שלשים. תשימנו מדון לשכנינו
ואויבינו ילעגו לנו. * אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך
ונושעה. גפן ממצרים תסיע
תגרש גוים ותטעה. פנית לפניה
ותשרש שרשיה וימלא ארץ.
הרים כסו צלה וענפיה ארזי אל.
תשלח קציריה עד ים ועד נהר
יונקותיה. * למה פרצת גדריה
ויקטפוה כל עברי דרך. יכרסמנה
חזיר מיער ושדי יערענה. * אלהים
צבאות שוב נא הבט משמים וראה
ופקד גפן זאת. וכנה אשר נטעה
ימינך ועל בן איתנת לך. שרופה
בא באש כסוחה מגערת פניך
יאבדו. תהי ידך על איש ימינך
על בן אדם איתנת לך. ולא נסוג
ממך תחיינו ובשמך נקרא. ה׳
אלהים צבאות השיבנו האר פניך
ונושעה. * למנצח על הגתית
לאסף: רננו לאלהים עוזנו
הריעו לאלהי יעקב. שאו זמרה
ותנו תף כנור נעים בנבל. תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב. עדות ביהוסף שמו בצאתו
על ארץ מצרים. שפת לא ידעתי
אשמע. הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעברנה. בצרה קראת
ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך
על מי מריבה. שמע עמי ואעידה
בך ישראל אם תשמע לי. לא
יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
לאל נכר. אנכי ה׳ אלהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו.
ולא שמע עמי לקולי וישראל לא
אבה לי. ואשלחהו בשרירות לבם
ילכו במועצותיהם. לו עמי שמע
לי ישראל בדרכי יהלכו. כמעט
אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב
ידי. משנאי ה׳ יכחשו לו ויהי
עתם לעולם. ויאכילהו מחלב חטה
ומצור דבש אשביעך.

ולכל אשר בעיר את כל שללה תבזזו לכם
ושללת אויביכם אשר נתן יהוה אלהיכם לכם:
כן תעשו לכל הערים הרחקות ממך מאד
אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם
החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי
כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא
ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו
לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי
תצר אל עיר ימים רבים להלחם עליה
לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו
גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי
האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור:
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך עד רדתה: כי ימצא
חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו:
ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי
הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל
החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל:
והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל
נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל: ובאו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו
ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב
וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרב
אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה
הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא
שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו:
כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל
תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר
להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך
כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא
מלחמה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבית שביו: וראית בשביו אשת
יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה:
והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה
ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת
שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את
אביה ואת אמה ירח ימים ואחרי כן תבא
אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה
אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר
לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת
אשר עניתה: לא תוכל לשנא בכור בן
השנואה והוא הבכור לשנואה: והיה ביום
הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא
יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור
בן השנואה: כי את הבכור בן השנואה
יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו
כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה:
כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע
בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא
יאבה שמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער
מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר
ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא:
ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת
ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו
ויראו: וכי יהיה באיש חטא משפט מות
והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו
על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה
את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו והאספתו אל תוך
ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו
לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו
וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד
ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא
תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים
בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו:
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך
בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים
ורבצת על האפרחים או על הביצים לא
תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם
ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת
ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל
ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם:
לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש
שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה:
כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאתה:
וישם לה עלילות דברים והוציא עליה שם
רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב
אליה ולא מצאתי לה בתולים: ואמר אבי
הנער ואמה ולקחו את בתולי הנער אל
זקני העיר השערה: ואמר אבי הנער אל
הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה
וישנאה: והנה הוא שם עלילות דברים
לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה
בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר:
ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו
אתו: והענישו אתו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו:
ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים
לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח בית
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי
עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה
ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב
עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם גם
האיש השכב עם האשה וגם האשה ובערת
הרע מישראל: כי יארש נערה בתולה
ומצא איש אתה בעיר ושכב עמה: והוצאתם
את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים וימתו את הנערה על דבר
אשר לא צעקה בעיר והאיש על דבר אשר
ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך:
ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורסה
ואחזה בה ושכב עמה ומת האיש אשר שכב
עמה לבדו: ולנערה לא תעשה דבר אין
לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על
רעהו ורצחו נפש כן המצא הזה: כי בשדה
מצאה צעקה הנערה המאורסה ואין מושיע
לה: כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא
ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים
כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש
את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:
לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל
יהוה: לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: לא יבא
עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם עד עולם: על דבר אשר לא
קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר שכר על בלעם בן בעור
מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה יהוה
אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך
לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה
אלהיך: לא תדרש שלמם וטובתם כל
ימיך לעולם: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא
לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו:
בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה: כי תצא מחנה על אויביך
ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש
אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל
מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש
יבא אל תוך המחנה: ומוצא יהיה לך
מחוץ למחנה ויצאת שמה אל חוץ: ויתד
תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת
בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך
ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש
ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך:
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יבא אליך
מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום
אשר יבחר באחד שעריך אשר ייטב לו לא
תונה: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא
יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן
זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר
כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא
תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר
נשך כל דבר אשר ישך: לנכרי תשיך
ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה
אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו
יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי
תחדל לנדר אין בך חטא: מוצא שפתיך
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך
לא תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת
מלתך בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך:
כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש
אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי
ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה:
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה
כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו
שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:
לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל:
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת
הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר
מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים
הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות:
זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים
בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה ברעך
מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו:
בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא
אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא
לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את
העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך
וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך: לא
תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך
אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו
ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא
נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו
יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל
בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים
ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך
בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט
זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה
יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך
לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד
היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה: וכי יהיה ריב בין אנשים
ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו את
הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן
הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו
כרשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף
פן יוסיף והכהו על עיניו מכה רבה
והנקלה: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו
אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא
תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה
יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה
הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ
האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו
לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא
חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה
בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש
ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה
מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו:
וקצתה את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה
לך באבנך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה:
לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה
ואיפה קטנה: אבן שלמה וצדק תהיה לך
איפה שלמה וצדק תהיה לך למען יארכון
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה כל עשה
עולה: זכור את אשר עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך
ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף
ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה
אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה
את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:
כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל משפט
ושפטום ושפטו את הצדיק והרשיעו את
הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו
השפט והכהו לפניו כרשעתו במספר:
ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו
על עיניו מכה רבה והנקלה: לא תחסם שור
בדישו: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה
לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה
ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם
אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם
לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי
לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו
והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה
יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה
לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא
שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי ינצו
אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד
להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה
ואחזה במבושיו: וקצתה את כפה לא תחוס
עינך: לא יהיה לך באבנך אבן ואבן גדולה
ואבן קטנה: לא יהיה לך בביתך איפה
ואיפה גדולה ואיפה קטנה: אבן שלמה
וצדק תהיה לך איפה שלמה וצדק תהיה לך
למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל
עשה כל עשה עולה: זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך
בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה
עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח
יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח:

לְמַ֥עַן יֵחָלְצ֥וּן יְדִידֶ֑יךָ הוֹשִׁ֖יעָה יְמִינְךָ֣ וְעָנֵֽנִי׃ 10
אֱלֹהִ֗ים בְּקָדְשׁ֥וֹ דִּבֶּ֑ר אֶעְלֹזָ֝ה אֲחַלְּקָ֣ה שְׁכֶ֗ם 11
וְעֵ֣מֶק סֻכּ֣וֹת אֲמַדֵּֽד׃ לִ֭י גִּלְעָ֣ד וְלִ֣י מְנַשֶּׁ֑ה 12
וְאֶפְרַ֥יִם מָעֻ֖ז רֹאשִׁ֑י יְהוּדָ֥ה מְחֹקְקִֽי׃ מוֹאָב֮ 13
סִ֪יר רַחְצִ֫י עָלַ֣י אֲרַדֵּ֣ה פְלֶ֑שֶׁת הִתְרֹעֲעִ֥י 14
בִּגְלָלַ֥י רֵעִֽי׃ מִֽי־יוֹבִלֵ֥נִי עִ֝֗יר בְּצֻרָ֑ה מִֽי־נָחָ֥ה 15
עַד־אֱד֝֗וֹם אֱלֹהִ֥ים זְנַחְתָּ֑נוּ וְלֹ֥א תֵצֵ֝֗א אֱלֹהִ֥ים 16
בְּצִבְאוֹתֵֽינוּ׃ הָבָה־לָּ֥נוּ עֶזְרַת־מִ֑צַר וְשׁ֖וְא 17
תְּשׁוּעַ֣ת אָדָֽם׃ בֵּאלֹהִ֥ים נַעֲשֶׂה־חָ֑יִל וְה֖וּא 18
יָבוּס֣ צָרֵֽינוּ׃ לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינ֑וֹת מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃ 19

שִׁמְעָ֣ה אֱלֹהִ֣ים רִנָּתִ֑י הַקְשִׁ֖יבָה אֶל־תְּפִלָּתִֽי׃ 2
מִקְצֵ֣ה הָאָ֣רֶץ אֵלֶ֣יךָ אֶקְרָ֑א בְּעָטְפִ֖י לִבִּ֣י 3
בְּצ֣וּר יָר֔וּם תַּנְחֵֽנִי׃ כִּֽי־הָיִ֣יתָ מַחְסֶ֣ה לִ֑י מִגְדַּל־עֹ֝֗ז 4
מִפְּנֵ֣י אוֹיֵֽב׃ אָג֣וּרָה בְאָהֳלְךָ֣ עֲד־עוֹלָ֑מִים אֶחְסֶ֖ה 5
בְּסֵ֣תֶר כְּנָפֶ֣יךָ סֶֽלָה׃ כִּֽי־אַתָּ֣ה אֱלֹהַ֣י שָׁמַ֣עְתָּ 6
לִנְדָרָ֑י נָתַ֖תָּה יְרֻשַּׁ֣ת יְרֵאֵ֣י שְׁמֶֽךָ׃ יָמִ֣ים עַל־יְמֵ֣י 7
מֶ֑לֶךְ תְּ֝שְׁנֹתָ֗יו כְּד֣וֹר וָדֹֽר׃ תֵּשֵׁ֣ב עוֹלָ֣ם לִפְנֵ֣י 8
אֱלֹהִ֑ים חֶ֥סֶד וֶאֱמֶ֝֗ת מַנ֣וֹ יִנְצְרֻֽהוּ׃ כֵּ֭ן אֲזַמְּרָ־שִׁ֣ם 9
לְעַד־עַ֑ד לְשַׁלְּמִ֖י נְדָרַ֣י יוֹם־יוֹֽם׃ לַמְנַצֵּ֥חַ 10
עַל־יְדוּת֗וּן מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃ הֲ֭אֱלֹהִים דּוֹמִיָּ֣ה 11
תְּחַכֶּ֑ה אִם־לֹ֥א אֵ֝לֶ֗יךָ נַפְשִׁ֥י תְדֹמֶֽם׃ כִּֽי־מִמֶּ֣נּוּ 12
תִּקְוָתִֽי׃ אַךְ־הוּא֮ צ֤וּרִי וְ֭יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּ֣י לֹ֣א 13
אָמּֽוֹט׃ עַד־אָ֥נָה תְּהוֹתְת֑וּ כֻּלְּכֶ֥ם תְּרֹצָ֑תוּ כְּ֝פֶ֗רֶץ 14
נְט֣וּיָה כְּתֹ֣מֶךְ נָדִֽיחַ׃ אַךְ־מִשְּׂאֵ֣תוֹ יָעֲצ֑וּ יְכַזֵּ֥בוּ 15
בְּ֝פִ֗יהֶם בְּרָכָ֣ה יְקַלְל֑וּ וּבְקִרְבָּ֖ם יָאֹֽרוּ׃ אַךְ־ 16
לֵאלֹהִ֥ים דֳּמִ֣י נַפְשִׁ֑י כִּֽי־מִמֶּ֥נּוּ תִקְוָתִֽי׃ אַךְ־ 17
הוּא֮ צ֤וּרִי וְ֭יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּ֣י לֹ֣א אָמּ֑וֹט בֵּאלֹהִ֥ים 18
יִשְׁעִ֥י וְכְבוֹדִ֑י צ֖וּר עֻזִּ֣י מַחְסִ֣י בֵּאלֹהִֽים׃ 19
בִּטְח֣וּ בְ֭כָל־עֵ֣ת עָ֑ם שִׁפְכ֥וּ לְפָנָ֥יו לִבְּכֶ֗ם 20
אֱלֹהִ֥ים מַחְסֶ֥ה לָ֝נ֗וּ סֶֽלָה׃ אַךְ־הֶ֭בֶל בְּנֵי־אָדָ֑ם 21
כָּזָ֥ב בְּנֵי־אִ֝֗ישׁ בְּמֹאזְנַ֥יִם לַעֲל֑וֹת הֵ֖מָּה מִהֶ֣בֶל 22
יָחְדָּֽו׃ אַל־תִּבְטְח֣וּ בְעֹ֣שֶׁק וּבְגָזֵ֣ל אַל־תֶּהְי֑וּ חַ֥יִל 23
כִּ֝֗י יָנ֥וּב אַל־תָּשִׁ֥ית לֵֽב׃ אַחַ֣ת דִּבֶּ֣ר אֱלֹהִ֑ים 24
שְׁתַּ֥יִם זוּ שָׁ֝מָ֗עְתִּי כִּ֣י עֹ֣ז לֵאלֹהִֽים׃ וְלָךְ־ 25
אֲדֹנָ֥י חָ֑סֶד כִּֽי־אַתָּ֥ה תְ֝שַׁלֵּ֗ם לְאִ֣ישׁ כְּמַעֲשֵֽׂהוּ׃ 26

מִזְמ֥וֹר לְדָוִ֑ד בְּהֶיוֹת֖וֹ בְּמִדְבַּ֣ר יְהוּדָֽה׃ 27
אֱלֹהִ֣ים אֵ֭לִי אַתָּ֣ה אֲשַׁחֲרֶ֑ךָּ צָמְאָ֥ה לְךָ֨ נַפְשִׁ֜י 28
כָּמַ֣הּ לְךָ֣ בְשָׂרִ֗י בְּאֶ֣רֶץ צִיָּ֣ה וְעָיֵ֑ף בְּלִי־מָ֥יִם׃ 29
כֵּ֭ן בַּקֹּדֶ֣שׁ חֲזִיתִ֑ךָ לִרְא֥וֹת עֻזְּךָ֖ וְכָבוֹדֶֽךָ׃ 30
כִּֽי־טוֹבָ֣ה חַ֭סְדְּךָ מֵֽחַיִּ֑ים שְׂפָתַ֖י יְשַׁבְּחֽוּנְךָ׃ 31
כֵּ֣ן אֲבָרֶכְךָ֣ בְחַיָּ֑י בְּשִׁמְךָ֥ אֶשָּׂ֝֗א כַּפָּֽי׃ כְּמוֹ־ 32
חֵ֣לֶב וָדֶ֣שֶׁן תִּשְׂבַּ֣ע נַפְשִׁ֑י וְשִׂפְתֵ֖י רָנ֣וֹת יְהַלֶּל־ 33
פִּֽי׃ אִם־זְכַרְתִּ֣יךָ עַל־יְצוּעָ֑י בְּ֝אַשְׁמֻר֗וֹת אֶהְגֶּה־ 34
בָּֽךְ׃ כִּֽי־הָיִ֣יתָ עֶזְרָתָ֑ה וּבְצֵ֖ל כְּנָפֶ֣יךָ אֲרַנֵּֽן׃ 35
דָּ֭בְקָה נַפְשִׁ֣י אַחֲרֶ֑יךָ תְּמָכַ֖תְנִי יְמִינֶֽךָ׃ 36
וְהֵ֗מָּה לְ֭שׁוֹאָה יְבַקְשׁ֣וּ נַפְשִׁ֑י יָבֹ֥אוּ בְּ֝תַחְתִּיּ֗וֹת 37
הָאָֽרֶץ׃ יַגִּירֻ֥הוּ עַל־יְדֵי־חָ֑רֶב מְנָ֖ת שֻׁעָלִ֣ים יִהְיֽוּ׃ 38
וְהַמֶּ֗לֶךְ יִשְׂמַ֣ח בֵּאלֹהִ֑ים יִ֝תְהַלַּ֗ל כָּל־הַנִּשְׁבָּ֥ע 39
בּ֑וֹ כִּֽי־יִסָּכֵ֥ר פִּ֝֗י דוֹבְרֵ־שָֽׁקֶר׃ 40

לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינ֑וֹת מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃ שִׁמְעָ֣ה אֱלֹהִ֣ים 41
קוֹלִ֣י בְשִׂיחִ֑י מִפַּ֥חַד אוֹיֵ֝֗ב תִּצֹּ֥ר חַיָּתִֽי׃ תַּסְתִּרֵ֣נִי 42
מִסּ֣וֹד מְרֵעִ֑ים מֵ֝רִגְשַׁ֗ת פֹּ֣עֲלֵי אָ֣וֶן׃ אֲשֶׁ֣ר שָׁ֭נְנוּ 43
כֶּ֣חָרֶב לְשׁוֹנָ֑ם דָּרְכ֥וּ חִצָּ֝֗ם דָּבָ֥ר מָֽר׃ לִיר֣וֹת 44
בַּמִּסְתָּרִ֣ים תָּ֑ם פִּתְאֹ֥ם יוֹרֻ֝֗הוּ וְלֹ֣א יִירָאֽוּ׃ יְחַזְּק֣וּ 45
לָ֭מוֹ דָּבָ֣ר רָ֑ע יְסַפְּר֥וּ לִ֝טְמֹ֗ן מוֹקְשִׁ֥ים אָמְר֥וּ 46
מִֽי־יִרְאֶ֥ה לָּֽמוֹ׃ יַחְפְּשׂ֣וּ עוֹלֹ֑ת תַּ֝מְנ֗וּ חֵ֣פֶשׂ 47
חֻפָּ֣שׂוּ וְקֶ֣רֶב אִ֣ישׁ וְלֵ֣ב עָמֹ֑ק׃ וַיהִ֣י אֱלֹהִ֣ים 48
יוֹרֵ֑ם חִצִּ֥י תָ֝מִ֗ים פִּצְעֵיהֶֽם׃ וַיַּכְשִׁיל֣וּהוּ עָלֵ֣ימוֹ 49
לְשׁוֹנָ֑ם יִ֝תְנֹדְד֗וּ כָּל־רֹאֵ֥ה בָֽם׃ וַיָּפֻ֣חוּ כָל־אָדָ֑ם 50
וַיַּגִּ֥ידוּ פֹ֝֗עַל אֱלֹהִ֥ים וְֽ֭מַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילֽוּ׃ יִשְׂמַ֣ח 51
צַדִּ֣יק בַּיהוָ֑ה וְחָסָ֥ה בּ֝֗וֹ וְֽהִתְהַלְּל֥וּ כָל־יִשְׁרֵי־לֵֽב׃ 52

לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינ֑וֹת מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃ אֱלֹהִ֣ים בְּשִׁמְךָ֣ 53
הוֹשִׁיעֵ֑נִי וּ֝בִגְבוּרָתְךָ֗ תָּדִ֥ינֵֽנִי׃ אֱלֹהִ֣ים שְׁמַ֣ע 54
תְּפִלָּתִ֑י הַאֲזִ֥ינוּ לְ֝אִמְרֵי־פִ֗י׃ כִּ֣י זָרִ֣ים קָמ֣וּ 55
עָלַ֑י וְעָרִיצִ֥ים בִּ֝קְשׁ֗וּ נַפְשִׁ֑י לֹ֣א שָׂ֣מוּ אֱלֹהִ֣ים 56
לְנֶגְדָּ֣ם סֶֽלָה׃ הִנֵּ֣ה אֱלֹהִ֣ים עֹזֵ֑ר אֲ֝דֹנָ֗י בְּסֹמְכֵ֥י 57
נַפְשִֽׁי׃ יָשִׁ֣יב הָרַ֣ע לְשֹׁרְרָ֑י בַּ֝אֲמִתְּךָ֗ הַצְמִיתֵֽם׃ 58
נְדָבָ֣ה אֶזְבְּחָ־לָּ֑ךְ אוֹדֶ֖ה שִׁמְךָ֣ יְהוָ֣ה כִּי־טוֹֽב׃ 59
כִּ֣י מִכָּל־צָרָ֣ה הִצִּילָ֑נִי וּ֝בְאֹיְבַ֗י רָאְתָ֥ה עֵינִֽי׃ 60

לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינ֑וֹת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ הַאֲזִ֣ינָה 61
אֱלֹהִ֣ים תְּפִלָּתִ֑י וְאַל־תִּ֝תְעַלַּ֗ם מֵֽחִנָּתִֽי׃ הַקְשִׁ֣יבָה 62
לִ֭י וַעֲנֵ֑נִי אָרִ֥יד בְּשִׂיחִ֑י וָ֝אֶהֱמֶ֗ה׃ מִקּ֣וֹל אוֹיֵ֑ב 63
מִפְּנֵ֥י עָ֝קַ֗ת רָשָׁ֑ע כִּֽי־יָטּ֣וּ עָלַ֣י אָ֭וֶן וּבְזַעַ֣ף 64
יִשְׂטְמ֣וּנִי׃ לִבִּ֣י חָ֭יַל בְּקִרְבִּ֑י וְאֵימ֖וֹת מָ֣וֶת נָפְל֣וּ 65
עָלָֽי׃ וַתֶּ֣תְ לִ֣י אֵימָ֣ה וּרְעָדָ֑ה וַתְּכַסֵּ֖נִי פַּלָּצֻֽת׃ 66
וָאֹמַ֗ר מִֽי־יִתֶּן־לִ֣י אֵ֭בְרָה כַּיּוֹנָ֑ה אָ֝עוּפָ֗ה וְאֶשְׁכֹּֽנָה׃ 67
הִנֵּ֣ה אַרְחִ֣יק נָ֑ד אָלִ֖ין בַּמִּדְבָּ֣ר סֶֽלָה׃ אָחִ֣ישָׁה 68
פְלֵטָתִ֑י מִ֝רּ֗וּחַ סָעָ֥ר מִסָּֽעַר׃ בַּלַּ֣ע אֲדֹנָ֑י פַּ֝לַּ֗ג 69
אֶת־לְשׁוֹנָ֥ם כִּֽי־רָאִ֥יתִי חָמָ֗ס וְרִ֫יב בָּעִֽיר׃ יוֹמָ֤ם 70
וָלַ֨יְלָה֙ יְסוֹבְבוּ֣הָ עַל־חוֹמֹתֶ֔יהָ וְאָ֖וֶן וְעָמָ֑ל 71
בְּקִרְבָּֽהּ׃ הַוּ֣ת בְּקִרְבָּ֑הּ וְלֹא־יָ֝מ֗וּשׁ מִרְחֹבָ֥הּ 72
נָכֶֽל׃ כִּֽי־לֹ֣א אוֹיֵ֣ב יְחָרְפֵ֑נִי וְאֶשָּׂ֥א הָ֝יִ֗תִי לוֹ֥ 73
אֶתְחַבָּֽא׃ וְאַתָּ֣ה אֱנ֣וֹשׁ כְּעֶרְכִּ֑י אַלּוּפִ֖י וּמְיֻדָּעִֽי׃ 74
אֲשֶׁ֣ר יַחַ֣ד נַמְתִּ֣יק סּ֑וֹד בְּבֵ֖ית אֱלֹהִ֣ים נְהַלֵּֽךְ׃ 75
יָשֹׁ֣ד מָ֭וֶת עֲלֵימ֑וֹ יֵרְד֣וּ חַ֭יִּים שְׁא֑וֹלָה כִּֽי־רָעוֹת֮ 76
בִּמְגוּרָ֪יו בְּקִרְבּ֫וֹ׃ אֲנִ֤י אֶל־אֱלֹהִ֨ים֙ אֶקְרָ֔א וַיהוָ֖ה 77
יוֹשִׁיעֵֽנִי׃ עֶ֤רֶב וָבֹ֨קֶר֙ וְצָהֳרַ֔יִם אָשִׂ֥יחָה וַאֲהֵמָ֖ה 78
וַיִּשְׁמַ֥ע קוֹלִֽי׃ פָּדָ֣ה בְשָׁלוֹם֮ נַפְשִׁי֒ מִקְּרָ֣ב לִ֑י כִּ֥י 79
בָ֝רַבִּ֗ים הָי֥וּ עִמָּדִֽי׃ יִשְׁמַ֣ע אֵ֭ל וְיַעֲנֵ֑ם וְיֹשֵׁ֖ב 80
קֶ֣דֶם סֶֽלָה׃ אֲשֶׁ֣ר לֹא־חֲלִ֣יפוֹת לּ֑וֹ וְלֹ֖א יָרְא֣וּ 81
אֱלֹהִֽים׃ שָׁלַ֣ח יָדָ֣יו בְּשִׁלֻּמָ֑יו חִלַּ֖ל בְּרִיתֽוֹ׃ 82
חָלְק֣וּ מֵ֭חְמָאָה פִּ֑יו וְקֶ֖רֶב מִלְחָמָ֣ה לִבּ֑וֹ רַכּ֣וּ 83
שְׁמָנִ֣ים מִשֶּׁ֣מֶן דְּבָרָ֑יו וְ֝הֵ֗מָּה פְּתִיחִֽים׃ שְׁלֹךְ־ 84
עַל־יְהוָ֥ה יְ֝הָבְךָ֗ וְה֣וּא יְכַלְכְּלֶ֑ךָ לֹֽא־יִתֵּ֖ן לְעוֹלָ֣ם 85
מ֣וֹט לַצַּדִּֽיק׃ וְאַתָּ֣ה אֱלֹהִ֣ים תּוֹרִדֵ֑ם לִבְא֥ר 86
שַׁ֝חַ֗ת אַנְשֵׁי־דָמִ֥ים וּמִרְמָ֑ה לֹֽא־יֶחֱצ֖וּ יְמֵיהֶ֣ם 87
וַאֲנִ֖י אֶבְטַח־בָּֽךְ׃ 88

מִכְתָּ֥ם לְדָוִ֑ד בְּשׁ֣וֹת֣וֹ אֶת־חֲבֶ֣ל פְּלִשְׁתִּ֣ים 89
וְאֶת־גָּֽת׃ חָנֵּ֣נִי אֱלֹהִ֣ים כִּֽי־שָׁאַ֣ף אֱנ֑וֹשׁ כָּל־ 90
הַ֝יּ֗וֹם לוֹחֵ֥ם יְלָחֲצֵֽנִי׃ שָׁאֲפ֣וּ שֹׁרְרַ֣י כָּל־הַ֑יּוֹם 91
כִּ֥י רַבִּ֥ים לֹ֝חֲמִ֗ים לִ֣י מָר֣וֹם׃ יוֹם֮ אִירָ֪א 92
אֲנִ֫י אֵלֶ֥יךָ אֶבְטָֽח׃ בֵּאלֹהִ֥ים אֲהַלֵּ֥ל דְּבָ֑רוֹ 93
בֵּאלֹהִ֥ים בָּ֝טַ֗חְתִּי לֹ֣א אִירָ֑א מַה־יַּעֲשֶׂ֖ה בָּשָׂ֣ר 94
לִֽי׃ כָּל־הַ֭יּוֹם דִּבְרֵ֣י יַעֲצְב֑וּן עָלַ֖י כָּל־מַחְשְׁבוֹתָ֣ם 95
לָֽרָעָה׃ יָ֭גוּרוּ יַצְפִּ֑ינוּ הֵ֥מָּה עֲקֵבַ֗י יִשְׁמֹ֥רוּ 96
כַּאֲשֶׁ֥ר קִוּ־נַפְשִֽׁי׃ עַל־אָ֭וֶן פַּלֵּ֣ט לָ֑מוֹ בְּאַ֥ף 97
עַ֝מִּ֗ים הוֹרֵֽד׃ נֹדִ֣י סָ֭פַרְתָּה אָתָּ֑ה שִׂ֥ימָה 98
דִמְעָתִ֥י בְנֹאדֶ֑ךָ הֲ֝לֹ֗א בְּסִפְרָתֶֽךָ׃ אָ֣ז יָשׁ֣וּבוּ 99
אוֹיְבַ֣י אָח֑וֹר בְּי֥וֹם אֶקְרָ֝֗א זֶ֤ה יָדַ֨עְתִּי֙ כִּי־אֱלֹהִ֣ים 100
לִֽי׃ בֵּאלֹהִ֥ים אֲהַלֵּ֥ל דָּ֑בָר בַּ֝יהוָ֗ה אֲהַלֵּ֥ל דָּבָֽר׃ 101
בֵּאלֹהִ֥ים בָּ֝טַ֗חְתִּי לֹ֣א אִירָ֑א מַה־יַּעֲשֶׂ֖ה אָדָ֣ם 102
לִֽי׃ עָלַ֣י אֱלֹהִ֣ים נְדָרֶ֑יךָ אֲשַׁלְּמָ֖ה תּוֹדֹ֣ת לָֽךְ׃ 103
כִּֽי־חִלַּ֣צְתָּ נַפְשִׁ֣י מִמָּ֑וֶת הֲלֹ֤א רַגְלַ֨י֙ מִדֶּ֔חִי 104
לְהִתְהַלֵּ֥ךְ לִפְנֵ֖י אֱלֹהִ֑ים בְּא֖וֹר הַחַיִּֽים׃ 105

לַמְנַצֵּ֥חַ אַל־תַּשְׁחֵ֑ת מִכְתָּ֥ם לְדָוִ֑ד בְּ֝הִבְר֗וֹ 106
מִפְּנֵ֣י שָׁא֣וּל בַּמְּעָרָֽה׃ חָנֵּ֣נִי אֱלֹהִ֣ים חָנֵּ֑נִי כִּֽי־ 107
בְ֝ךָ֗ חָסָ֥ה נַפְשִׁ֑י וּבְצֵ֥ל כְּ֝נָפֶ֗יךָ אֶחְסֶ֥ה עַד־ 108
יַעֲבָר־הַוּֽוֹת׃ אֶקְרָ֣א לֵאלֹהִ֣ים עֶלְי֑וֹן לָ֝אֵ֗ל גֹּמֵ֥ר 109
עָלָֽי׃ יִשְׁלַ֣ח מִ֭שָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵ֑נִי חֵרֵ֥ף שֹׁאֲפִ֗י 110
סֶֽלָה׃ יִשְׁלַ֣ח אֱלֹהִ֣ים חַסְדּ֑וֹ וַ֝אֲמִתּ֗וֹ נַפְשִׁ֥י 111
בְּת֣וֹךְ לְבָא֑וֹת אֶשְׁכְּבָ֥ה לֹהֲטִ֗ים בְּנֵי־אָדָ֑ם שִׁנֵּ֥ימוֹ 112
חֲנִ֥ית וְחִצִּ֑ים וְ֝לְשׁוֹנָ֗ם חֶ֣רֶב חַדָּֽה׃ רוּמָ֣ה עַל־ 113
הַשָּׁמַ֣יִם אֱלֹהִ֑ים עַל־כָּל־הָאָ֖רֶץ כְּבוֹדֶֽךָ׃ 114
רֶ֣שֶׁת הֵכִ֣ינוּ לִפְעָמַ֑י כָּ֝פְפ֗וּ נַפְשִׁ֑י כָּרוּ־ 115
לְפָנַ֥י שׁ֝֗יַח נָפְל֥וּ בְתוֹכָ֑הּ סֶֽלָה׃ נָכ֣וֹן לִבִּ֣י 116
אֱלֹהִ֑ים נָכ֥וֹן לִ֝בִּ֗י אָשִׁ֥ירָה וַאֲזַמֵּרָֽה׃ עוּרָ֣ה 117
כְבוֹדִ֑י עוּרָ֥ה הַ֝נֵּ֗בֶל וְכִנּ֑וֹר אָעִ֖ירָה שָּֽׁחַר׃ 118
אוֹדְךָ֣ בָעַמִּ֑ים אֲ֝דֹנָ֗י וַאֲזַמֶּרְךָ֥ בַלְאֻמִּֽים׃ 119
כִּֽי־גָד֣וֹל עַד־שָׁמַ֣יִם חַסְדֶּ֑ךָ וְעַד־שְׁחָקִ֥ים 120
אֲמִתְּךָֽ׃ רוּמָ֣ה עַל־שָׁמַ֣יִם אֱלֹהִ֑ים עַל־כָּל־הָאָ֖רֶץ 121
כְּבוֹדֶֽךָ׃ 122

לַמְנַצֵּ֥חַ אַל־תַּשְׁחֵ֑ת מִכְתָּ֥ם לְדָוִֽד׃ הַאֻמְנָ֣ם 123
צֶ֭דֶק תְּדַבְּר֣וּן אִלֵּ֑ם מֵישָׁרִ֥ים תִּשְׁפְּט֥וּ בְנֵי־אָדָֽם׃ 124
אַ֭ף בְּלֵ֣ב תְּפַעֲל֑וּן עָ֝מָ֗ס חֲמַ֣ס יְדֵיכֶ֥ם תְּפַלֵּֽסוּן׃ 125
זֹ֭רוּ רְשָׁעִ֣ים מֵרָחֶ֑ם תָּ֝עוּ֗ מִבֶּ֥טֶן דֹּבְרֵי־כָֽזָב׃ 126
חֲמַ֣ת לָ֭מוֹ כִּדְמ֣וּת נָחָ֑שׁ כְּ֝פֶ֗תֶן חֵרֵ֣שׁ תִּסְתֹּ֥ם אָזְנָֽהּ׃ 127
אֲשֶׁ֣ר לֹ֣א יִשְׁמַ֣ע לְק֣וֹל לְחָשִׁ֑ים חוֹבֵ֥ר חֲ֝בָרִ֗ים מְחֻכָּֽם׃ 128
אֱלֹהִ֣ים שַׁבְּרָ֣ה שִׁנָּ֑ם מַלְתְּעוֹת֖ כְּפִירִ֣ים נַתֵּ֣ץ יְהוָֽה׃ 129
יִמָּ֣סוּ כְ֭מוֹ מַ֣יִם יֵלְכ֑וּ דָּרַ֖ךְ חִצּ֣וֹ יַחְצֵּ֣ה חֲשׂוּפָֽיו׃ 130
כְּ֭מוֹ תְּמוֹגָ֣ג יִתְהַלָּ֑ךְ נֵפֶל֥ אֵ֝שֶׁ֗ת בַּל־חֲזוּ־שָֽׁמֶשׁ׃ 131
בְּטֶ֣רֶם יָבִ֣ינוּ סִ֭ירֹתֵיכֶם אַ֑טָּד כְּחַ֖י כְּ֣חָרוֹן יִשְׂעָרֶֽנָּה׃ 132
יִשְׂמַ֣ח צַ֭דִּיק כִּֽי־חָזָ֣ה נָקָ֑ם פְּעָמָ֖יו יִרְחַ֣ץ בְּדַם־רָשָֽׁע׃ 133
וְיֹ֣אמַר אָדָ֣ם אַךְ־פְּרִ֣י לַצַּדִּ֑יק אַךְ־יֵ֥שׁ אֱ֝לֹהִ֗ים שֹׁפְטִ֥ים בָּאָֽרֶץ׃ 134

לַמְנַצֵּ֥חַ אַל־תַּשְׁחֵ֑ת מִכְתָּ֥ם לְדָוִ֑ד בְּשָׁלְח֣וֹ 135
שָׁא֣וּל וַיִּשְׁמְר֣וּ אֶת־הַבַּ֣יִת לַהֲמִיתֽוֹ׃ הַצִּילֵ֣נִי 136
מֵאוֹיְבַ֣י אֱלֹהָ֑י מִ֝מִּתְקוֹמְמַ֗י תְּשַׂגְּבֵֽנִי׃ הַצִּילֵ֣נִי 137
מִפֹּ֣עֲלֵי אָ֑וֶן וּמֵאַנְשֵׁ֖י דָּמִ֣ים הוֹשִׁיעֵֽנִי׃ 138
כִּֽי־הִנֵּ֣ה אָרְב֣וּ לְנַפְשִׁ֑י יָגֻ֥רוּ עָלַ֥י עַזִּ֗ים לֹֽא־ 139
פִשְׁעִ֥י וְלֹא־חַטָּאתִ֥י יְהוָֽה׃ בְּלִי־עָ֭וֹן יָרוּצ֣וּן 140
וְיִכּוֹנָ֑נוּ עִ֖ירָה לִקְרָאתִ֣י וּרְאֵֽה׃ וְאַתָּ֣ה יְ֭הוָה 141
אֱלֹהֵ֣י צְבָא֑וֹת הָקִ֥יצָה לִ֝פְקֹ֗ד כָּל־הַגּוֹיִ֥ם אַל־ 142
תָּחֹ֥ן כָּל־בֹּגְדֵי־אָ֝֗וֶן סֶֽלָה׃ יָשׁ֣וּבוּ לָעֶ֑רֶב 143
וְיָהֹ֖מּוּ כַּכָּ֣לֶב וְיָסֹ֣בּוּ עִֽיר׃ הִנֵּ֤ה יַבִּ֨יעוּן֙ 144
בְּפִיהֶ֔ם חֲרָב֖וֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶ֑ם כִּֽי־מִ֖י שֹׁמֵֽעַ׃ 145
וְאַתָּ֣ה יְהוָ֣ה תִּשְׂחַק־לָ֑מוֹ תִּ֝לְעַ֗ג לְכָל־גּוֹיִ֥ם׃ 146
עֻזּ֥וֹ אֵלֶ֥יךָ אֶשְׁמֹ֑רָה כִּֽי־אֱ֝לֹהִ֗ים מִשְׂגַּבִּֽי׃ 147
אֱלֹהֵ֣י חַסְדִּ֑י אֱ֝לֹהִ֗ים יְקַדְּמֵ֥נִי׃ אֱלֹהִ֣ים 148
יַרְאֵ֑נִי בְּשׁוּרָ֥י בְּ֝אֹיְבָ֗י׃ אַל־תַּהַרְגֵ֥ם פֶּן־ 149
יִשְׁכְּח֣וּ עַמִּ֑י הֲנִיעֵ֥מוֹ בְחֵילְךָ֥ וְהוֹרִדֵ֗מוֹ מָגִנֵּ֥נוּ 150
אֲדֹנָֽי׃ חַטַּ֣את פִּ֭ימוֹ דְּבַ֣ר שְׂפָתֵ֑ימוֹ וְיִלָּכְד֥וּ 151
בְגַאֲוָתָ֑ם וּ֝מֵאָלָ֗ה וּמִכַּחַ֥ש יְסַפֵּֽרוּ׃ כַּלֵּ֣ה 152
בְחֵמָ֣ה כַּלֵּ֣ה וְאֵינֵ֑מוֹ וְיֵדְע֣וּ כִ֭י אֱלֹהִ֣ים מֹשֵׁ֣ל 153
בְּיַעֲקֹ֑ב לְ֝אַפְסֵ֗י הָאָ֥רֶץ סֶֽלָה׃ וְיָשׁ֣וּבוּ 154
לָעֶ֑רֶב וְיָהֹ֖מּוּ כַּכֶּ֣לֶב וְיָסֹ֣בּוּ עִֽיר׃ הֵ֭מָּה 155
יְנִיעֻ֣ן לֶאֱכֹ֑ל אִם־לֹ֖א יִשְׂבְּע֣וּ וְיָלִֽינוּ׃ וַ֭אֲנִי 156
אָשִׁ֣יר עֻזֶּ֑ךָ וַ֝אֲרַנֵּ֗ן לַבֹּ֣קֶר חַסְדֶּ֑ךָ כִּֽי־הָיִ֣יתָ 157
מִשְׂגָּ֣ב לִ֑י וְנ֖וּס בְּי֣וֹם צַר־לִֽי׃ עֻזִּ֥י אֵלֶ֥יךָ 158
אֲזַמֵּ֑רָה כִּֽי־אֱ֝לֹהִ֗ים מִשְׂגַּבִּ֥י אֱלֹהֵ֥י חַסְדִּֽי׃ 159

לַמְנַצֵּ֥חַ אַל־תַּשְׁחֵ֑ת מִכְתָּ֥ם לְדָוִ֑ד בְּשָׁלְח֣וֹ 160
שָׁא֣וּל וַיִּשְׁמְר֣וּ אֶת־הַבַּ֣יִת לַהֲמִיתֽוֹ׃ הַצִּילֵ֣נִי 161
מֵאוֹיְבַ֣י אֱלֹהָ֑י מִ֝מִּתְקוֹמְמַ֗י תְּשַׂגְּבֵֽנִי׃ הַצִּילֵ֣נִי 162
מִפֹּ֣עֲלֵי אָ֑וֶן וּמֵאַנְשֵׁ֖י דָּמִ֣ים הוֹשִׁיעֵֽנִי׃ 163
כִּֽי־הִנֵּ֣ה אָרְב֣וּ לְנַפְשִׁ֑י יָגֻ֥רוּ עָלַ֥י עַזִּ֗ים לֹֽא־ 164
פִשְׁעִ֥י וְלֹא־חַטָּאתִ֥י יְהוָֽה׃ בְּלִי־עָ֭וֹן יָרוּצ֣וּן 165
וְיִכּוֹנָ֑נוּ עִ֖ירָה לִקְרָאתִ֣י וּרְאֵֽה׃ וְאַתָּ֣ה יְ֭הוָה 166
אֱלֹהֵ֣י צְבָא֑וֹת הָקִ֥יצָה לִ֝פְקֹ֗ד כָּל־הַגּוֹיִ֥ם אַל־ 167
תָּחֹ֥ן כָּל־בֹּגְדֵי־אָ֝֗וֶן סֶֽלָה׃ יָשׁ֣וּבוּ לָעֶ֑רֶב 168
וְיָהֹ֖מּוּ כַּכָּ֣לֶב וְיָסֹ֣בּוּ עִֽיר׃ הִנֵּ֤ה יַבִּ֨יעוּן֙ 169
בְּפִיהֶ֔ם חֲרָב֖וֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶ֑ם כִּֽי־מִ֖י שֹׁמֵֽעַ׃ 170
וְאַתָּ֣ה יְהוָ֣ה תִּשְׂחַק־לָ֑מוֹ תִּ֝לְעַ֗ג לְכָל־גּוֹיִ֥ם׃ 171
עֻזּ֥וֹ אֵלֶ֥יךָ אֶשְׁמֹ֑רָה כִּֽי־אֱ֝לֹהִ֗ים מִשְׂגַּבִּֽי׃ 172
אֱלֹהֵ֣י חַסְדִּ֑י אֱ֝לֹהִ֗ים יְקַדְּמֵ֥נִי׃ אֱלֹהִ֣ים 173
יַרְאֵ֑נִי בְּשׁוּרָ֥י בְּ֝אֹיְבָ֗י׃ אַל־תַּהַרְגֵ֥ם פֶּן־ 174
יִשְׁכְּח֣וּ עַמִּ֑י הֲנִיעֵ֥מוֹ בְחֵילְךָ֥ וְהוֹרִדֵ֗מוֹ מָגִנֵּ֥נוּ 175
אֲדֹנָֽי׃ חַטַּ֣את פִּ֭ימוֹ דְּבַ֣ר שְׂפָתֵ֑ימוֹ וְיִלָּכְד֥וּ 176
בְגַאֲוָתָ֑ם וּ֝מֵאָלָ֗ה וּמִכַּחַ֥ש יְסַפֵּֽרוּ׃ כַּלֵּ֣ה 177
בְחֵמָ֣ה כַּלֵּ֣ה וְאֵינֵ֑מוֹ וְיֵדְע֣וּ כִ֭י אֱלֹהִ֣ים מֹשֵׁ֣ל 178
בְּיַעֲקֹ֑ב לְ֝אַפְסֵ֗י הָאָ֥רֶץ סֶֽלָה׃ וְיָשׁ֣וּבוּ 179
לָעֶ֑רֶב וְיָהֹ֖מּוּ כַּכֶּ֣לֶב וְיָסֹ֣בּוּ עִֽיר׃ הֵ֭מָּה 180
יְנִיעֻ֣ן לֶאֱכֹ֑ל אִם־לֹ֖א יִשְׂבְּע֣וּ וְיָלִֽינוּ׃ וַ֭אֲנִי 181
אָשִׁ֣יר עֻזֶּ֑ךָ וַ֝אֲרַנֵּ֗ן לַבֹּ֣קֶר חַסְדֶּ֑ךָ כִּֽי־הָיִ֣יתָ 182
מִשְׂגָּ֣ב לִ֑י וְנ֖וּס בְּי֣וֹם צַר־לִֽי׃ עֻזִּ֥י אֵלֶ֥יךָ 183
אֲזַמֵּ֑רָה כִּֽי־אֱ֝לֹהִ֗ים מִשְׂגַּ

ותכבד ביתך. כי אם בעדך עמדתי
20 * בחלומי. ועתה הנה אשתך שובי
ולכי. כי עתה את ובניך בידי
נתונים. ואם לא תשובי ולכי
הנני מכה את כל אשר לך בצפרדעים:
21 * והשרצתי את היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל
מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורך
ובמשארותיך: ובך ובעמך ובכל
עבדיך יעלו הצפרדעים: ויאמר
22 * יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
את ידך במטך ועל היארים ועל
היארים ועל הבריכות והעל את
23 הצפרדעים ועל הארץ מצרים: * ויט
אהרן את ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
24 מצרים: * ויעשו כן החרטמים
בלטיהם ויעל את הצפרדע על ארץ
מצרים: ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר
את הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר
משה לפרעה התפאר עלי למתי
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית
הצפרדעים ממך וממתיך רק ביאר
תשארנה: ויאמר למחר ויאמר
כדברך למען תדע כי אין כיהוה
אלהינו: ויסרו הצפרדעים ממך
וממתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה: ויצא משה ואהרן
מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה
על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה:
ויעש יהוה כדבר משה וימתו
הצפרדעים מן הבתים מן החצרות
ומן השדות: ויכנסו אתם חמרם
חמרם ותבאש הארץ: ויראו
פרעה כי היתה הרוחה וכבד את
לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה: ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את מטך והך את
עפר האדמה והיה לכנם בכל ארץ
מצרים: ויעשו כן ויט אהרן את
ידו במטהו ויך את עפר הארץ
ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר
הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים:
ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא
את הכנם ולא יכלו והכנם היתה
באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמים
אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק
לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר
דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
הנה יצא המימה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני:
כי אם אינך משלח את עמי הנני
משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך
את הערב ומלאו בתי מצרים את
הערב וגם האדמה אשר הם עליה:
והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
אשר עמי עמד עליה לבלתי היות
שם ערב למען תדע כי אני יהוה
בקרב הארץ: ושמתי פדות בין
עמי ובין עמך למחר יהיה האות
הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
בית פרעה ובבתי עבדיו ובכל ארץ
מצרים תשחת הארץ מפני הערב:
ויקרא פרעה אל משה ואל אהרן
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ:
ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי
תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו
הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים
נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה
אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה
אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
התפללו בעדי: ויאמר משה הנה
אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה
והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי
שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא
משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
ויעש יהוה כדבר משה ויסר ערב
מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר
אחד: ויכבד פרעה את לבו גם
הפעם ולא שלח את העם: ויאמר
יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
שלח את עמי ויעבדני: כי אם
מאן אתה עוד בעמי לעצרם: הנה
יד יהוה היה בדבר אשר בשדה
בסוסים בחמרים בגמלים בבקר
ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה
בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימת מכל לבני ישראל דבר:
וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה
יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה
את הדבר הזה ממחרת ותמת כל
מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא
מת אחד: וישלח פרעה והנה לא
מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד
לב פרעה ולא שלח את העם:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן
והזרקו משה לעיני פרעה: והיה
לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרחת
אבעבעת בכל ארץ מצרים: ויקחו
את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה
ויזרקהו משה השמימה והיה שחין
פרחת אבעבעת באדם ובבהמה:
ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין בחרטמים
ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל
משה השכם בבקר והתיצב לפני
פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני:
כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל
מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך
בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ:
כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך
ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ:
ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור
הראתך את כחי ולמען ספר שמי
בכל הארץ: עודך מתנשא בעמי
לבלתי שלחם: הנני משיא כעת
מחר אבן כבדה מאד אשר לא היתה
במצרים למן היום הוסדה ועד עתה:
ועתה שלח העז את מקנך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם והבהמה
אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית
וירד עליהם הברד וחיו: הירא את
דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את
עבדיו ואת מקנהו אל הבתים:
ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה:
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך
על השמים ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארץ מצרים:
ויט משה את מטהו על השמים
ויהוה נתן קלת וברד והלך אש
ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ
מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה
כמהו בכל ארץ מצרים מהיותה
לגוי: והכה הברד בכל ארץ מצרים
את כל אשר בשדה מאדם ועד
בהמה ואת כל עשב השדה הכה
הברד ואת כל עץ השדה שבר:
רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא
למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
הרשעים: העתרו אל יהוה ורב
מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה
אתכם ולא תספון לעמד: ויאמר
אליו משה כצאתי את העיר אפרש
את כפי אל יהוה הקלת יחדלון
עוד והברד לא יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך
ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה
אלהים: והפשתה והשערה נכתה
כי השערה אביב והפשתה גבעל:
והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת
הנה: ויצא משה את העיר מעם
פרעה ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו
הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה:
וירא פרעה כי חדל המטר והברד
והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא
ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה: ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה כי אני הכבדתי את
לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר
באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם
וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה
ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענת מפני שלח את עמי
ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח
את עמי הנני מביא מחר ארבה
בגבולך: וכסה את עין הארץ ולא
יוכל לראות את הארץ ואכל את
יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן
השדה: ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה
עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי
יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע
כי אבדה מצרים: ויושב את משה
ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם
לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי
והמי ההלכים: ויאמר משה בנערינו
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו
בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה
לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר אשלח אתכם ואת
טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את
יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש
אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה
אל משה נטה את ידך על ארץ
מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים
וכל עשב הארץ כל אשר הותיר
הברד: ויט משה את מטהו על ארץ
מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה היה
הבקר ורוח הקדים נשא את הארבה:
ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
וינח בכל גבול מצרים כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו
לא יהיה כן: ויכס את עין כל הארץ
ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב
הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר
הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים: ויבהל
פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם:
ועתה שא נא את חטאתי אך הפעם
והעתירו אל יהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה: ויצא
משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד
ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף
לא נשאר ארבה אחד בכל גבול
מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל: ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך השמים
ויהי חשך על ארץ מצרים וימש
חשך: ויט משה את ידו על השמים
ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים
שלשת ימים: לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת
ימים וכל בני ישראל היה אור
במושבתם: ויקרא פרעה אל משה
ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם
ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו
זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו:
וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר
פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד
את יהוה עד בואנו שמה: ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם:
ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר
אל תסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות: ויאמר משה כן דברת
לא אסף עוד ראות פניך: ויאמר
יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
על פרעה ועל מצרים אחרי כן
ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש
יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני
העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה
מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב:
ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים
גם האיש משה גדול מאד בארץ
מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
העם: ויאמר משה כה אמר יהוה
כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים:
ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על כסאו עד בכור
השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור
בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל
ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה
ועוד כמהו לא תסף: ולכל בני
ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל:
וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו
לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם
פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה אל
משה לא ישמע אליכם פרעה למען
רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה
ואהרן עשו את כל המופתים האלה
לפני פרעה ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שלח את בני ישראל
מארצו: וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר:
החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל
כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש
הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת
שה לבית: ואם ימעט הבית משה
מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש
לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים
זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים
ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו
על שתי המזזות ועל המשקוף על
הבתים אשר יאכלו אתו בהם:
ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי
אש ומצות על מררים יאכלהו:
אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל
במים כי אם צלי אש ראשו על
כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו
עד בקר והנותר ממנו עד בקר
באש תשרפו: וכה תאכלו אתו
מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון
פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה: והיה הדם לכם לאות
על הבתים אשר אתם שם ראיתי
את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה
בכם נגף למשחית בהכתי בארץ
מצרים: והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה
לדרתיכם חקת עולם תחגהו:
שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי
כל אכל מצה ונכרתה הנפש ההוא
מישראל מיום הראשון עד יום
השבעי: ביום הראשון מקרא קדש
ויום השבעי מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר
יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה
לכם: ושמרתם את המצות כי
בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה
לדרתיכם חקת עולם: בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא
ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות:
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר
אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
והכו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב
וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם
אל המשקוף ואל שתי המזזות מן
הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר
יהוה לנגף את מצרים וראה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזזות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
המשחית לבא אל בתיכם לנגף:
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך
ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבדה הזאת:
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי
בני ישראל במצרים בנגפו את
מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה ואהרן
כן עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה
הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור וכל בכור
בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה
במצרים כי אין בית אשר אין שם
מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את
יהוה כדברכם: גם צאנכם גם
בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם
גם אתי: ותחזק מצרים על העם
למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים: וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם
על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר
משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלת: ויהוה נתן את חן
העם בעיני מצרים ויהשאלום ויניצלו
את מצרים: ויסעו בני ישראל
מרעמסס סכתה כשש מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף: וגם ערב
רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי
גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני
ישראל אשר ישבו במצרים שלשים
שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי
בעצם היום הזה יצאו כל צבאות
יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים
הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים
הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל
בני ישראל לדרתם: ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד
איש מקנת כסף ומלתה אתו אז
יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו:
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר
אל חוץ ועצם לא תשברו בו:
כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי
יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא
יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם: ויהי כי
שלח פרעה את העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי
אמר אלהים פן ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים:
ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי
השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמתי מזה אתכם: ויסעו
מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר:
ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה:
לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת
בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן
נכחו תחנו על הים: ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר
עליהם המדבר: וחזקתי את לב
פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי
שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר
את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח
שש מאות רכב בחור וכל רכב
מצרים ושלשים על כלו: ויחזק יהוה
את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם
וישיגו אתם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן: ופרעה
הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:
ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה
זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את
מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים
ממתנו במדבר: ויאמר משה אל
העם אל תיראו התיצבו וראו את
ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום
כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
תספו לראתם עוד עד עולם: יהוה
ילחם לכם ואתם תחרישון: ויאמר
יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר
אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם
את מטך ונטה את ידך על הים
ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה: ואני הנני מחזק את לב
מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו
מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה
ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד
מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה
כל הלילה: ויט משה את ידו על
הים וינהג יהוה את הים ברוח קדים
עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים
באש וענן ויהם את מחנה מצרים:
ויסר את אפן ויהי נהג בכבדה
ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל
כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו
ועל פרשיו: ויט משה את ידו על
הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו ויערם יהוה
את מצרים בתוך הים: וישבו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל
חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים: וירא ישראל את היד הגדלה
אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם
את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש
מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה
וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו
בים סוף: תהמת יכסימו ירדו
במצלות כמו אבן: ימינך יהוה
נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב:
וברב גאונך תהרס קמיך תשלח
חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך
נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב
ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי:
נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעפרת
במים אדירים: מי כמכה באלם
יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשה פלא: נטית ימינך
תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו
גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך:
שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי
פלשת: אז נבהלו אלופי אדום
אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל
יושבי כנען: תפל עליהם אימתה
ופחד במגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש
אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך
לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו
ובפרשיו בים ויהוה השיב עליהם
את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים: ותקח מרים הנביאה
אחות אהרן את התף בידה ותצאן
כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת:
ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה
גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע
משה את ישראל מים סוף ויצאו
אל מדבר שור וילכו שלשת ימים
במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים
הם על כן קרא שמה מרה: ויללו
העם על משה לאמר מה נשתה:
ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ
וישלך אל המים וימתקו המים שם
שם לו חק ומשפט ושם נסהו:
ויאמר אם שמע תשמע לקול יהוה
אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה
ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו
מאילם ויבא כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין
סיני בחמשה עשר יום לחדש השני
לצאתם מארץ מצרים: ויתלונן כל
עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל
מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם
אתנו אל המדבר הזה להמית את
כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה
אל משה הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום
ביומו למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא: והיה ביום הששי והכינו
את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן
אל כל בני ישראל בערב וידעתם
כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים:
ובבקר וראיתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם על יהוה
ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע בשמעו
יהוה את תלנתיכם אשר אתם
מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו
תלנתיכם כי אם על יהוה: ויאמר
משה אל אהרן אמר אל כל עדת
בני ישראל קרבו לפני יהוה כי
נשמע את תלנתיכם: והיה בדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה
נראה בענן: וידבר יהוה אל משה
לאמר: שמעתי את תלנת בני
ישראל דבר אלהם לאמר בין
הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו
לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
והיה בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה שכבת הטל
סביבות המחנה: ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס
דק כמכתש על הארץ: וירא בני
ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא
כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה
אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה
יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו
עמר גלגלת מספר נפשתיכם איש
אשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני
ישראל ויקשו האסף המרבה והממעיט:
ויעמר לא העדיף המרבה והמחסר
לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:
ויאמר משה אליהם איש אל יותר
ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה
ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם
תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה:
ויקצרו אתו בבקר בבקר איש לפי
אכלו ויחם השמש ונמס: והיה ביום
הששי לקטו לחם משנה שני העמר
לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו
למשה: ויאמר אליהם הוא אשר
דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר
תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו
לכם לשמר עד בקר: ויניחו אתו
עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש
ורמה לא היתה בו: ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת היום ליהוה
היום לא תמצאהו בשדה: ששת
ימים תלקטהו ויום השבעי שבת
ביום השבעי לא יהיה בו: ויהי
ביום השבעי יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו: ויאמר יהוה אל משה
עד אנה מאנתם לשמר מצותי
ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם
השבת על כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקמהו ביום השבעי:
וישבתו העם ביום השבעי: ויקרא
בית ישראל את שמו מן והוא כזרע
גד לבן ושמו צפיחית כדבש: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם
למען יראו את הלחם אשר האכלתי
אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ
מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר
מן ונח לפני יהוה למשמרת לדרתיכם:
כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו
אהרן לפני העדת למשמרת: ובני
ישראל אכלו את המן ארבעים שנה
עד באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
והעמר עשרת הוא המדה: ויסעו
כל עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידם
ואין מים לשתת העם: וירב העם
עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
ויאמר להם משה מה תריבון עמדי
מה תנסון את יהוה: ויצמא שם
העם למים ויליני העם על משה
ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת בני ואת מקני
צמא: ויצעק משה אל יהוה לאמר
מה אעשה לעם הזה עוד מעט
וסקלוני: ויאמר יהוה אל משה
עבר לפני העם וקח אתך מזקני
ישראל ומטך אשר הכית בו את
היאר קח בידך והלכת: הנני עמד
לפניך שם על הצור בחרב והכית
בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעש כן משה לעיני זקני ישראל:
ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין:
ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים: ויאמר משה אל יהושע
בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:
וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו
תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש:
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב: ויאמר יהוה אל משה
כתב זאת זכרון בספר ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים: ויבן משה מזבח
ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי
יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר: וישמע יתרו כהן מדין
חתן משה את כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה
את ישראל ממצרים: ויקח יתרו
חתן משה את צפרה אשת משה
אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר
שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר
כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני
מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה
ובניו ואשתו אל משה אל המדבר
אשר הוא חנה שם הר האלהים:
ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא
אליך ואשתך ושני בניה עמה:
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
וישק לו וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה
לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אדת ישראל
את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל
הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם
מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל
את העם מתחת יד מצרים: עתה
ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים
כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח
יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל
לחם עם חתן משה לפני האלהים:
ויהי ממחרת וישב משה לשפט את
העם ויתיצב העם על משה מן הבקר
עד הערב: וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר
הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך
מן בקר עד ערב: ויאמר משה
לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי
את חקי האלהים ואת תורתיו:
ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה
גם העם הזה אשר עמך כי כבד
ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך:
עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
עמך היה אתה לעם מול האלהים
והבאת אתה את הדברים אל האלהים:
והזהרתה אתהם את החקים ואת
התורת והודעת להם את הדרך
ילכו בה ואת המעשה אשר יעש

שמרני אל כי חסיתי בך׃ 2 אמרתי ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך׃ 3 לקדושים אשר בארצו המה ואדירי כל חפצי בם׃ 4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי׃ 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ 6 חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי׃ 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃ 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט׃ 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃ 10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃ 11 תודיעני ארח חיים שבעות שמחות את פניך נעימות בימינך נצח׃

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל שפתי מרמה׃ 2 מלפניך משפטי יעיניך תחזינה מישרים׃ 3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יעבר פי׃ 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ׃ 5 תמך אשרי במעגלותיך בל נמעדו פעמי׃ 6 אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי׃ 7 הפלה חסדיך מושיע חוסים מקמים בימינך מאיבים׃ 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני׃ 9 מפני רשעים זדו אויבי בנפש סבבוני׃ 10 חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאון׃ 11 אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ׃ 12 דמהו כמו טרף נכסף וככפיר יושב במסתרים׃ 13 קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃ 14 מממתים ידך יהוה מממתים מחלד חלקם בחיים ומצפינך ימלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרתם לעולליהם׃ 15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך׃

למנצח בנגינות מזמור שיר׃ 2 יחנני אלהים ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃ 3 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃ 4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ 5 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃ 6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃ 8 יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ׃

ولا تدخل في حقل اليتامى. ١١ لان وليهم قوي. هو يخاصم خصامهم معك. ١٢ اجعل قلبك للتأديب واذنك لاقوال المعرفة. ١٣ لا تمنع التأديب عن الولد. ان ضربته بالعصا لا يموت. ١٤ انت تضربه بالعصا وتنجي نفسه من الهاوية. ١٥ يا ابني ان حكم قلبك حكم قلبي فسر قلبي انا ايضا. ١٦ وتهلل كليتاي عند نطق شفتيك بالمستقيم. ١٧ لا تغر قلبك من الخطاة بل كن غيورا لمخافة الرب كل النهار. ١٨ لانه يكون للاخر اذا ثبت رجاؤك لا ينقطع. ١٩ اسمع انت يا ابني وكن حكيما وقوم في الطريق قلبك. ٢٠ لا تكن بين شربة الخمر بين مسرفي اللحم. ٢١ لان السكير والمسرف يفتقران والنعاس يلبس خرقا. ٢٢ اسمع لابيك الذي ولدك ولا تحتقر امك اذا شاخت. ٢٣ اقتن الحق ولا تبعه والحكمة والادب والفهم. ٢٤ جدا يبتهج ابو البار والذي يلد حكيما يفرح به. ٢٥ ليفرح ابوك وامك وتبتهج والدتك. ٢٦ هبني يا ابني قلبك وعيناك لتلاحظا طرقي. ٢٧ لان الزانية حفرة عميقة والاجنبية بئر ضيقة. ٢٨ هي ايضا كالسارق تكمن وتزيد الغدرين بين الناس. ٢٩ لمن الويل لمن الشقاء لمن المخاصمات لمن الكرب لمن الجروح بلا سبب لمن حمرة العينين. ٣٠ للذين يتباطأون على الخمر للذين يأتون لطلب الممزوج. ٣١ لا تنظر الخمر اذا احمرت اذا اعطت في الكاس لونها اذا سارت بالاستقامة. ٣٢ في آخره تلسع كالحية وتلدغ كالافعوان. ٣٣ عيناك تنظران الغريبات وقلبك يتكلم بالاعوجاجات. ٣٤ وتكون كمضطجع في قلب البحر او كمضطجع على رأس سارية. ٣٥ ضربوني لم اتوجع لكموني لم اعلم. متى استيقظ اعود ايضا اطلبها.

٢٤ لا تغر من الاشرار ولا تشته ان تكون معهم. ٢ لان قلوبهم تتلو الاغتصاب وشفاههم تتكلم بالمشقة. ٣ بالحكمة يبنى البيت وبالفهم يثبت. ٤ وبالمعرفة تمتلئ المخادع من كل مال كريم ونفيس. ٥ الرجل الحكيم هو قوي والرجل العالم هو شديد القوة. ٦ لانك بتدابير تعمل حربك وبكثرة المشيرين خلاص. ٧ الحكمة مرتفعة جدا للجاهل. لا يفتح فاه في الباب. ٨ من يفكر في عمل الشر يدعى صاحب المكايد. ٩ فكر الجهالة خطية والمستهزئ رجس عند الناس. ١٠ تخاذلت في يوم الضيق فضيقك. ١١ انقذ المساقين الى الموت والمعدين للقتل اعتق. ١٢ ان قلت هوذا لم نعلم هذا افما يفهم وازن القلوب هو يعلم افما يعرف وحافظ نفسك هو يعرف فيرد على الانسان حسب اعماله. ١٣ كل يا ابني العسل لانه جيد ونقاط الشهر حلوة لحلقك. ١٤ هكذا عرفان الحكمة لنفسك ان وجدتها فيكون لك اخر ورجاؤك لا ينقطع. ١٥ لا تكمن يا شرير عند مسكن البار لا تخرب مربضه. ١٦ لان البار يسقط سبع مرات ويقوم واما الاشرار فيعثرون بالشر. ١٧ لا تشمت بسقوط عدوك ولا تبتهج بعثرته. ١٨ لئلا يرى الرب ويسوء في عينيه فيرد عنه غضبه. ١٩ لا تغر من المفسدين ولا تشته ان تكون مع الاشرار. ٢٠ لانه لا يكون اخر للشرير. سراج الاشرار يطفأ. ٢١ اخش الرب يا ابني والملك. لا تخالط المتقلبين. ٢٢ لان بغتة تقوم بليتهما ومن يعرف اهلاكهما كليهما. ٢٣ هذه ايضا للحكماء. المحاباة في القضاء ليست حسنة. ٢٤ من يقول للمذنب انت بار يلعنه الشعوب وتمقته الامم. ٢٥ واما الذين يوبخونه فيسر بهم ويأتي عليهم بركة خير. ٢٦ يقبل الشفتين من يجيب جوابا مستقيما. ٢٧ هيئ خارجا عملك واصلحه لنفسك في الحقل وبعد ذلك تبني بيتك. ٢٨ لا تكن شاهدا على قريبك بلا سبب ولا تخدع بشفتيك. ٢٩ لا تقل كما صنع بي هكذا اصنع به. ارد الانسان حسب فعله. ٣٠ مررت على حقل الكسلان وعلى كرم انسان عديم الفهم. ٣١ وهوذا كله قد طلع عليه القراص وغطى وجهه العليق وسور حجارته قد تهدم. ٣٢ فرأيت ونظرت في قلبي. رأيت ونلت تأديبا. ٣٣ قليلا نعاس قليلا سبات قليلا تشبيك اليدين للرقاد. ٣٤ فيأتيك كالمجتاز فقرك وكالرجل المتسلح عوزك.

٢٥ هذه ايضا امثال سليمان التي نقلها رجال حزقيا ملك يهوذا. ٢ مجد الله اخفاء الامر ومجد الملوك فحص الامر. ٣ السموات للعلو والارض للعمق وقلوب الملوك لا يستقصى. ٤ انزع الزغل عن الفضة فيخرج للصائغ اناء. ٥ انزع المنافق من امام الملك فيثبت كرسيه بالبر. ٦ لا تتفاخر امام الملك ولا تقف في مكان العظماء. ٧ لانه خير ان يقال لك اصعد الى هنا من ان تحط في حضرة الرئيس الذي رأته عيناك. ٨ لا تخرج للخصومة بسرعة لئلا ماذا تصنع في آخره اذا اخزاك قريبك. ٩ حاج قريبك في قضيته واكشف سر غيره لئلا ١٠ يعيرك سامعه فيرجع عارك اليك. ١١ تفاح من ذهب في مصوغ من فضة كلمة مقولة على حسبها. ١٢ خرصة ذهب وحلية ابريز الحكيم المؤدب على اذن سامعة. ١٣ كبرد الثلج في يوم الحصاد رسول امين لمرسليه فانه يرد نفس سادته. ١٤ سحاب وريح ولا مطر رجل يفتخر بعطية كاذبة. ١٥ بالاناة يقنع الرئيس واللسان الرخو يكسر العظم. ١٦ هل وجدت عسلا كل منه بقدر كفايتك لئلا تمتلئ منه فتقيأه. ١٧ اعزز رجلك عن بيت قريبك لئلا يشبع منك فيبغضك. ١٨ مطرقة وسيف وسهم حاد رجل يشهد على قريبه شهادة زور. ١٩ سن مكسورة ورجل مخلعة الاتكال على الغادر في يوم الضيق. ٢٠ نازع الثوب في يوم البرد كالخل على النطرون والمغني بالاغاني على قلب حزين. ٢١ ان جاع عدوك فاطعمه خبزا وان عطش فاسقه ماء. ٢٢ لانك تجمر جمرا على رأسه والرب يجازيك. ٢٣ ريح الشمال تهيج المطر واللسان المغتاب الوجه المكفهر. ٢٤ خير ان يسكن على زاوية سطح من ان يسكن مع امرأة مخاصمة في بيت مشترك. ٢٥ الماء البارد على نفس العطشانة الخبر الطيب من بلد بعيد. ٢٦ عين مكدرة ومنبع مفسد الصديق الزائغ امام الشرير. ٢٧ اكل العسل ليس بحسن فطلب الامور المجيدة مجد. ٢٨ الرجل الذي لا يملك روحه على نفسه كمدينة مقتحمة بلا سور.

٢٦ كالثلج في الصيف والمطر في الحصاد هكذا لا يليق الجهل بالمجد. ٢ كالعصفور في التطواف كالسنونة في الطيران هكذا اللعنة بلا سبب لا تحل. ٣ السوط للفرس واللجام للحمار والعصا لظهر الجهال. ٤ لا تجب الجاهل على حسب جهله لئلا تشبهه انت ايضا. ٥ اجب الجاهل على حسب جهله لئلا يكون حكيما في عيني نفسه. ٦ قاطع الرجلين شارب الظلم مرسل رسالة بيد الجاهل. ٧ ساقا الاعرج تتدليان ومثل في فم الجهال. ٨ كمن يربط حجرا في المقلاع هكذا من يعطي الجاهل كرامة. ٩ شوكة تطلع في يد السكران ومثل في فم الجهال. ١٠ الرامي الذي يجرح الجميع هو الذي يستأجر الجاهل والعابرين. ١١ كالكلب الذي يعود الى قيئه هكذا الجاهل يعيد حماقته. ١٢ هل رأيت رجلا حكيما في عيني نفسه فالرجاء للجاهل اكثر منه. ١٣ قال الكسلان في طريقه اسد في الطريق اسد في الشوارع. ١٤ الباب يدور على مفصليه والكسلان على فراشه. ١٥ الكسلان غمس يده في الصحفة يتعبه ان يردها الى فمه. ١٦ الكسلان حكيم في عيني نفسه اكثر من سبعة رجال يردون قولا. ١٧ ممسك باذني الكلب المجتاز غضبانا في خصومة ليست له هو. ١٨ كالمجنون الذي يرمي سهاما نارية وموتا ١٩ هكذا الانسان الذي يخادع قريبه ويقول الم امزح. ٢٠ لعدم الحطب تنطفئ النار وبفقد النمام تسكن الخصومة. ٢١ كالفحم للجمر والحطب للنار هكذا الرجل المخاصم لاضرام النزاع. ٢٢ كلام النمام كالجرحى وهي تنحدر الى خدور البطن. ٢٣ شفتان حارتان وقلب شرير كخزف مطلي بفضة. ٢٤ من يبغض يتنكر بشفتيه ويضع في جوفه غشا. ٢٥ اذا حسن صوته فلا تأمنه لان في قلبه سبع رجاسات. ٢٦ تستر البغضة بالمكر تنكشف شرارته في الجماعة. ٢٧ من يحفر حفرة يقع فيها ومن يدحرج حجرا يرجع عليه. ٢٨ لسان الكذب يبغض سحاقه والفم المتملق يعمل خرابا.

٢٧ لا تفتخر بالغد لانك لا تعلم ماذا تلد يومك. ٢ ليمدحك الغريب لا فمك. الاجنبي لا شفتاك. ٣ الحجر ثقيل والرمل وزن لكن غضب الاحمق اثقل منهما. ٤ القساوة قاسية والغضب جارف ومن يقف امام الحسد. ٥ التوبيخ الصريح خير من المحبة المكتومة. ٦ امينة هي جروح المحب واما قبلات المبغض فكثيرة. ٧ النفس الشبعانة تدوس العسل والنفس الجائعة يحلو لها كل مر. ٨ كالعصفور التائه عن عشه هكذا الرجل التائه عن مكانه. ٩ الدهن والبخور يفرحان القلب وحلاوة الصديق من مشورة النفس. ١٠ صديقك وصديق ابيك لا تترك ولا تدخل بيت اخيك في يوم بليتك. الجار القريب خير من الاخ البعيد. ١١ كن حكيما يا ابني وفرح قلبي فاجيب معيري كلمة. ١٢ الفهيم رأى الشر فاستتر والجهال عبروا فعوقبوا. ١٣ خذ ثوبه لانه ضمن الغريب واخذ منه رهنا لاجل الاجنبية. ١٤ من بارك صاحبه بصوت عال في الغداة يحسب له لعنة. ١٥ خناق دائم في يوم مطير والمرأة المخاصمة سواء. ١٦ من يكتمها يكتم الريح ويدعو زيته في يمينه. ١٧ الحديد يحد الحديد والانسان يحد وجه صاحبه. ١٨ من يحفظ التينة يأكل ثمرها والمراعي على سيده ينتظر. ١٩ كما في الماء الوجه للوجه هكذا قلب الانسان للانسان. ٢٠ الهاوية والهلاكة لا تشبعان وعينا الانسان لا تشبعان. ٢١ المحك للفضة والكور للذهب والانسان لفم مادحه. ٢٢ لو دققت الاحمق في هاون بين الحنطة بمدقة لم تفارقه حماقته. ٢٣ تعهد وجوه غنمك واجعل قلبك على قطعانك. ٢٤ لان الغنى ليس الى دور فدور والتاج هل هو الى جيل فجيل. ٢٥ ظهر العشب وبدا الكلأ وعشب الجبال جمع. ٢٦ الخراف لكسوتك والتيوس ثمن حقل. ٢٧ ويكفي لبن المعز طعاما لك لطعام بيتك وحياة لفتياتك.

٢٨ يهرب الاشرار ولا طارد والابرار مثل الشبل واثقون. ٢ بسبب ذنب ارض كثيرون رؤساؤها وبانسان فاهم عارف يطول ايامها. ٣ رجل مسكين ظالم للبائسين مطر جارف لا طعام. ٤ تاركو الشريعة يمدحون الاشرار وحافظو الشريعة يحتدمون عليهم. ٥ الرجال الاشرار لا يفهمون الحق وطالبو الرب يفهمون كل شيء. ٦ خير المسكين السالك في كماله من المعوج الطريقين وهو غني. ٧ حافظ الشريعة ابن فاهم ورفيق الشرهين يخجل ابويه. ٨ من يكثر ماله بالربا والمرابحة يجمعه لمن يرحم الفقراء. ٩ من يحول اذنه عن سماع الشريعة فصلاته رجس. ١٠ من يضل المستقيمين في طريق شر يسقط هو في حفرته والكاملون يرثون خيرا. ١١ الغني حكيم في عيني نفسه والفقير الفهيم يفحصه. ١٢ عند ابتهاج الابرار عظيم الفخر وعند قيام الاشرار يختفي الناس. ١٣ من يكتم خطاياه لا ينجح ومن يقر بها ويتركها يرحم. ١٤ طوبى للانسان المتقي دائما واما المقسي قلبه فيسقط في الشر. ١٥ اسد زائر ودب جائع الشرير المتسلط على شعب فقير. ١٦ الرئيس الذي يعوزه الفهم يكثر من المظالم والمبغض الرشوة يطيل الايام. ١٧ انسان مثقل بدم نفس يهرب الى الجب لا يعضدونه. ١٨ السالك بالكمال يخلص والمعوج الطريقين يسقط في احداهما. ١٩ من يفلح ارضه يشبع خبزا ومن يتبع البطالين يشبع فقرا. ٢٠ الامين كثير البركات والمسرع الى الغنى لا يتبرأ. ٢١ محاباة الوجوه ليست حسنة ومن اجل كسرة خبز يخطئ انسان. ٢٢ الرجل الذي له عين شريرة يسرع الى الغنى ولا يعلم ان العوز يأتي عليه. ٢٣ من يوبخ انسانا يجد بعد ذلك نعمة اكثر من الذي يملق باللسان. ٢٤ من يسلب اباه وامه ويقول ليس بذنب فهو رفيق المهلك. ٢٥ المتكبر النفس يهيج خصومة والمتوكل على الرب يسمن. ٢٦ من يتكل على قلبه فهو جاهل والسالك بالحكمة ينجو. ٢٧ من يعط المسكين لا يعوز ومن يحجب عينيه يكثر عليه اللعن. ٢٨ عند قيام الاشرار يختفي الناس وعند هلاكهم يكثر الابرار.

359 ⁂ ⁂ ⁂

15 בְּךָ֣ אֲ֭נִי אָשִׂ֣יחָה׃ * אֲ֣שֶׁר בְּךָ֣ בָחָ֑רְתִּי
וְלֹ֥א מָ֝אַ֗סְתִּי מִמִּצְוֹתֶֽיךָ׃
16 בְּ֭חֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁ֑ע לֹ֥א אֶ֝שְׁכַּ֗ח דְּבָרֶֽךָ׃
17 גְּמֹ֣ל עַל־עַבְדְּךָ֮ אֶחְיֶ֪ה וְאֶשְׁמְרָ֥ה דְבָרֶֽךָ׃
18 גַּל־עֵ֭ינַי וְאַבִּ֑יטָה נִפְלָא֥וֹת מִתּוֹרָתֶֽךָ׃
19 גֵּ֣ר אָ֭נֹכִי בָּאָ֑רֶץ אַל־תַּסְתֵּ֖ר מִ֝מֶּ֗נִּי מִצְוֹתֶֽיךָ׃
20 גָּרְסָ֣ה נַפְשִׁ֣י לְתַאֲבָ֣ה אֶל־מִשְׁפָּטֶ֖יךָ בְּכָל־עֵֽת׃
21 גָּעַ֣רְתָּ זֵדִ֣ים אֲרוּרִ֑ים הַ֝שֹּׁגִ֗ים מִמִּצְוֹתֶֽיךָ׃
22 גַּל־מֵעָלַ֣י חֶרְפָּ֣ה וָבֽוּז֑ כִּ֝֗י עֵדְוֹתֶ֥יךָ נָצָֽרְתִּי׃
23 גַּם־יָשְׁב֣וּ שָׂרִ֣ים בִּ֭י נִדְבָּ֑רוּ עַבְדְּךָ֥ יָ֝שִׂ֗יחַ בְּחֻקֶּֽיךָ׃
24 גַּם־עֵדְוֹתֶ֣יךָ שַׁעֲשֻׁעָ֑י אַנְשֵׁ֖י עֲצָתִֽי׃
25 דָּ֭בְקָה לֶעָפָ֣ר נַפְשִׁ֑י חַיֵּ֖נִי כִּדְבָרֶֽךָ׃
26 דְּרָכַ֣י סִפַּ֣רְתִּי וַתַּ֑עַן לַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
27 דֶּ֣רֶךְ פִּקּוּדֶ֣יךָ הָבִ֑ינֵנִי וְ֝אָשִׂיחָ֗ה בְּנִפְלְאוֹתֶֽיךָ׃
28 דָּלְפָ֣ה נַפְשִׁ֣י מִתּוּגָ֑ה קַיְּמֵ֖נִי כִּדְבָרֶֽךָ׃
29 דֶּ֣רֶךְ שֶׁ֭קֶר הָסֵ֣ר מִמֶּ֑נִּי וְתוֹרָתְךָ֥ חָנֵּֽנִי׃
30 דֶּ֣רֶךְ אֱמוּנָ֣ה בָּחָ֑רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֥יךָ שִׁוִּֽיתִי׃
31 דָּ֭בַקְתִּי בְּעֵדְוֹתֶ֣יךָ יְהוָ֑ה אַל־תְּבִישֵׁ֥נִי׃
32 דֶּ֣רֶךְ מִצְוֹתֶ֣יךָ אָר֑וּץ כִּֽי־תַרְחִ֖יב לִבִּֽי׃

33 הוֹרֵ֣נִי יְ֭הוָה דֶּ֣רֶךְ חֻקֶּ֑יךָ וְאֶצְּרֶ֖נָּה עֵ֣קֶב׃
34 הֲבִינֵ֣נִי וְאֶצְּרָ֣ה תוֹרָתֶ֑ךָ וְ֝אֶשְׁמְרֶ֗נָּה בְּכָל־לֵֽב׃
35 הַדְרִיכֵ֣נִי בִּנְתִ֣יב מִצְוֹתֶ֑יךָ כִּֽי־בוֹ֖ חָפָֽצְתִּי׃
36 הַט־לִבִּ֣י אֶל־עֵדְוֹתֶ֑יךָ וְאַל־אֶל־בָּ֝צַ֗ע׃
37 הַעֲבֵ֣ר עֵינַ֣י מֵרְא֣וֹת שָׁ֑וְא בִּ֝דְרָכֶ֗ךָ חַיֵּֽנִי׃
38 הָקֵ֣ם לְעַבְדְּךָ֣ אִמְרָתֶ֑ךָ אֲשֶׁ֖ר לְיִרְאָתֶֽךָ׃
39 הַעֲבֵ֣ר חֶרְפָּתִ֣י אֲשֶׁר־יָ֑גֹרְתִּי כִּ֖י מִשְׁפָּטֶ֣יךָ טוֹבִֽים׃
40 הִנֵּ֣ה תָ֭אַבְתִּי לְפִקֻּדֶ֑יךָ בְּצִדְקָתְךָ֖ חַיֵּֽנִי׃

41 וְיָבֹ֣אוּנִי חֲסָדֶ֣ךָ יְהוָ֑ה תְּשׁוּעָתְךָ֥ כְּאִמְרָתֶֽךָ׃
42 וְאֶֽעֱנֶ֣ה חוֹרְפִ֣י דָבָ֑ר כִּֽי־בָטַ֖חְתִּי בִּדְבָרֶֽךָ׃
43 וְאַל־תַּצֵּ֣ל מִפִּ֣י דְבַר־אֱמֶ֑ת עַד־מְאֹ֖ד לְמִשְׁפָּטְךָ֣ יִחָֽלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָ֣ה תוֹרָתְךָ֑ תָּ֝מִ֗יד לְעוֹלָ֥ם וָעֶֽד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָ֣ה בָ֑רְחָבָה כִּֽי־פִקֻּדֶ֥יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָ֣ה בְעֵדְוֹתֶ֑יךָ נֶ֝גֶד מְלָכִ֗ים וְלֹ֣א אֵבֹֽשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁ֣ע בְּמִצְוֹתֶ֑יךָ אֲשֶׁ֖ר אָהָֽבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂ֣א כַפַּ֣י אֶל־מִצְוֹתֶ֑יךָ אֲשֶׁ֖ר אָהָ֣בְתִּי וְאָשִׂ֣יחָה בְּחֻקֶּֽיךָ׃

49 זְכֹר־דָּבָ֣ר לְעַבְדֶּ֑ךָ עַל־אֲשֶׁ֖ר יִחַלְתָּֽנִי׃
50 זֹ֣את נֶחָמָתִ֣י בְעָנְיִ֑י כִּ֥י אִמְרָתְךָ֖ חִיָּתְנִֽי׃
51 זֵדִ֣ים הֱלִיצֻ֣נִי עַד־מְאֹ֑ד מִ֝תּוֹרָתְךָ֗ לֹ֣א נָטִֽיתִי׃
52 זָכַ֣רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֣יךָ מֵעוֹלָ֑ם יְ֝הוָ֗ה וָאֶתְנֶחָֽמָה׃
53 זַלְעָפָ֣ה אֲחָזַ֣תְנִי מֵרְשָׁעִ֑ים עֹזְבֵ֖י תּוֹרָתֶֽךָ׃
54 זְ֭מִרוֹת הָי֣וּ לִ֑י חֻקֶּ֖יךָ בְּבֵ֣ית מְגוּרָֽי׃
55 זָכַ֣רְתִּי בַלַּ֣יְלָה שִׁמְךָ֑ יְ֝הוָ֗ה וָאֶשְׁמְרָ֥ה תוֹרָתֶֽךָ׃
56 זֹ֣את הָ֭יְתָה לִ֑י כִּֽי־פִקֻּדֶ֥יךָ נָצָֽרְתִּי׃

57 חֶלְקִ֣י יְהוָ֑ה אָ֝מַ֗רְתִּי לִשְׁמֹ֥ר דְּבָרֶֽיךָ׃
58 חִלִּ֣יתִי פָנֶ֣יךָ בְכָל־לֵ֑ב חָנֵּ֖נִי כְּאִמְרָתֶֽךָ׃
59 חִשַּׁ֣בְתִּי דְרָכָ֑י וָאָשִׁ֖יבָה רַגְלַ֣י אֶל־עֵדְוֹתֶֽיךָ׃
60 חַ֭שְׁתִּי וְלֹ֣א הִתְמַהְמָ֑הְתִּי לִשְׁמֹ֖ר מִצְוֹתֶֽיךָ׃
61 חֶבְלֵ֣י רְ֭שָׁעִים עִוְּדֻ֑נִי תּוֹרָתְךָ֥ לֹ֝֗א שָׁכָֽחְתִּי׃
62 חֲצוֹת־לַ֭יְלָה אָק֣וּם לְהוֹד֑וֹת עַל־מִשְׁפְּטֵ֖י צִדְקֶֽךָ׃
63 חָבֵ֣ר אָנִ֣י לְכָל־אֲשֶׁ֑ר יְרֵאֶ֖יךָ וְלִשְׁמְרֵ֣י פִקּוּדֶֽיךָ׃
64 חַסְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה מָלְאָ֑ה חֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃

65 טוֹב־עָ֭שִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ֑ יְהוָ֖ה כִּדְבָרֶֽךָ׃
66 טוּב־טַ֭עַם וָדַ֣עַת לַמְּדֵ֑נִי כִּ֖י בְּמִצְוֹתֶ֣יךָ הֶאֱמָֽנְתִּי׃
67 טֶ֣רֶם אֶעֱנֶ֣ה אֲנִ֣י שֹׁגֵ֑ג וְעַתָּ֖ה אִמְרָתְךָ֣ שָׁמָֽרְתִּי׃
68 טוֹב־אַ֭תָּה וּמֵטִ֣יב חָקֵּ֑נִי לַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
69 טָפְל֣וּ עָלַ֣י שֶׁ֑קֶר אֲ֝נִ֗י בְּכָל־לֵ֥ב אֶצֹּ֥ר פִּקּוּדֶֽיךָ׃
70 טָפַ֣שׁ כַּחֵ֣לֶב לִבָּ֑ם אֲ֝נִ֗י תּוֹרָתְךָ֥ שִׁעֲשָֽׁעְתִּי׃
71 טוֹב־לִ֣י כִּֽי־עֻנֵּ֑יתִי לְ֝מַ֗עַן אֶלְמַ֥ד חֻקֶּֽיךָ׃
72 טוֹב־לִ֣י תוֹרַת־פִּ֑יךָ מֵאַלְפֵ֖י זָהָ֣ב וָכָֽסֶף׃

73 יָדֶ֣יךָ עָ֭שׂוּנִי וַיְכוֹנְנ֑וּנִי הֲבִינֵ֥נִי וְאֶלְמְדָ֥ה מִצְוֹתֶֽיךָ׃
74 יְרֵאֶ֣יךָ יִרְא֣וּנִי וְיִשְׂמָ֑חוּ כִּ֖י לִדְבָרְךָ֣ יִחָֽלְתִּי׃
75 יָדַ֣עְתִּי יְהוָ֣ה כִּי־צֶ֣דֶק מִשְׁפָּטֶ֑יךָ וֶ֝אֱמוּנָ֗ה עִנִּיתָֽנִי׃
76 יְהִי־נָ֣א חַסְדְּךָ֣ לְנַחֲמֻ֑נִי כְּאִמְרָתְךָ֥ לְעַבְדֶּֽךָ׃
77 יְרַחֲמֻ֣נִי רַחֲמֶ֣יךָ וְאֶחְיֶ֑ה כִּֽי־תוֹרָתְךָ֥ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
78 יֵבֹ֣שׁוּ זֵדִ֣ים כִּֽי־שֶׁ֣קֶר עִוְּתוּנִ֑י אֲ֝נִ֗י אָשִׂ֥יחַ בְּפִקּוּדֶֽיךָ׃
79 יָשׁ֣וּבוּ לִ֭י יְרֵאֶ֑יךָ וְיֹדְעֵ֖י עֵדְוֹתֶֽיךָ׃
80 יְהִי־לִבִּ֣י תָמִ֣ים בְּחֻקֶּ֑יךָ לְ֝מַ֗עַן לֹ֣א אֵבֹֽשׁ׃

81 כָּלְתָ֣ה לִתְשׁוּעָתְךָ֣ נַפְשִׁ֑י לִ֝דְבָרְךָ֗ יִחָֽלְתִּי׃
82 כָּלוּ֣ עֵינַ֣י לְאִמְרָתֶ֑ךָ לֵ֝אמֹ֗ר מָתַ֥י תְּנַחֲמֵֽנִי׃
83 כִּ֣י הָיִ֣יתִי כְנֹ֣אד בְּקִיטֹ֑ר חֻקֶּ֖יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
84 כַּמָּ֣ה יְמֵ֣י עַבְדֶּ֑ךָ מָתַ֤י תַּ֭עֲשֶׂה בְּרֹדְפַ֣י מִשְׁפָּֽט׃
85 כָּ֭רוּ לִ֣י זֵדִ֑ים שִׂיחוֹת֖ אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־כְתוֹרָתֶֽךָ׃
86 כָּל־מִצְוֹתֶ֣יךָ אֱמוּנָ֑ה שֶׁ֥קֶר רְ֝דָפ֗וּנִי עָזְרֵֽנִי׃
87 כִּמְעַט־כִּלּ֣וּנִי בָאָ֑רֶץ וַ֝אֲנִ֗י לֹֽא־עָזַ֥בְתִּי פִקּוּדֶֽיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ֣ חַיֵּ֑נִי וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה עֵדוּת֥ פִּיךָֽ׃

89 לְעוֹלָ֣ם יְ֭הוָה דְּבָרְךָ֑ נִצָּ֖ב בַּשָּׁמָֽיִם׃
90 לְדֹ֣ר וָדֹ֣ר אֱמוּנָתֶ֑ךָ כּוֹנַ֖נְתָּ אֶ֣רֶץ וַתַּעֲמֹֽד׃
91 לְ֭מִשְׁפָּטֶיךָ עָמְד֣וּ הַיּ֑וֹם כִּ֖י הַכֹּ֣ל עֲבָדֶֽיךָ׃
92 לוּלֵ֣י תוֹרָתְךָ֣ שַׁעֲשֻׁעָ֑י אָ֥ז אָבַ֝דְתִּ֗י בְּעָנְיִֽי׃
93 לְעוֹלָ֣ם לֹֽא־אֶשְׁכַּ֣ח פִּקּוּדֶ֑יךָ כִּ֖י בָּ֣ם חִיִּיתָֽנִי׃
94 לְךָ֣ אֲנִ֣י הוֹשִׁיעֵ֑נִי כִּ֖י פִקֻּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃
95 לִ֭י קִוּ֣וּ רְשָׁעִ֑ים לְאַבְּדֵ֑נִי עֵ֝דְוֹתֶ֗יךָ אֶתְבּוֹנָֽן׃
96 לְכָל־תִּכְלָ֣ה רָאִ֑יתִי קָצְךָ֖ רְחָבָ֣ה מְאֹֽד׃

97 מָ֭ה אָהַ֣בְתִּי תוֹרָתֶ֑ךָ כָּל־הַיּ֖וֹם הִ֣יא שִׂיחָתִֽי׃
98 מֵאֹיְבַ֣י תְּחַכְּמֵ֑נִי מִצְוָתְךָ֖ כִּ֣י לְעוֹלָ֣ם הִ֣יא לִֽי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַ֣י הִשְׂכַּלְתִּ֑י כִּ֖י עֵדְוֹתֶ֣יךָ שִׂיחָ֣ה לִֽי׃
100 מִ֭זְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָ֑ן כִּ֖י פִקֻּדֶ֣יךָ נָצָֽרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹ֭רַח רָ֣ע כָּלִ֑אתִי לְמַ֖עַן אֶשְׁמֹ֣ר דְּבָרֶֽךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶ֣יךָ לֹ֣א סָ֑רְתִּי כִּֽי־אַ֝תָּ֗ה הוֹרֵתָֽנִי׃
103 מַה־נִּמְלְצ֣וּ לְחִכִּ֣י אִמְרָתֶ֑ךָ מִ֝דְּבַ֗שׁ לְפִֽי׃
104 מִפִּקּוּדֶ֣יךָ אֶתְבּוֹנָ֑ן עַל־כֵּ֝֗ן שָׂנֵ֥אתִי כָל־אֹ֥רַח שָֽׁקֶר׃

105 נֵ֣ר לְרַגְלִ֣י דְבָרֶ֑ךָ וְא֖וֹר לִנְתִיבָתִֽי׃
106 נִשְׁבַּ֣עְתִּי וָאֲקַיֵּ֑מָה לִשְׁמֹ֖ר מִשְׁפְּטֵ֣י צִדְקֶֽךָ׃
107 נַעֲנֵ֣יתִי עַד־מְאֹ֑ד יְ֝הוָ֗ה חַיֵּ֥נִי כִדְבָרֶֽךָ׃
108 נִדְבוֹת֮ פִּ֤י רְצֵ֪ה נָ֡א יְ֭הוָה וּמִשְׁפָּטֶ֣יךָ לַמְּדֵֽנִי׃
109 נַפְשִׁ֣י בְכַפִּ֣י תָמִ֑יד וְ֝תוֹרָתְךָ֗ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
110 נָתְנ֣וּ רְשָׁעִ֣ים פַּ֣ח לִ֑י וּ֝מִפִּקּוּדֶ֗יךָ לֹ֣א תָעִֽיתִי׃
111 נָחַ֣לְתִּי עֵדְוֹתֶ֣יךָ לְעוֹלָ֑ם כִּֽי־שְׂשׂ֖וֹן לִבִּ֣י הֵֽמָּה׃
112 נָטִ֣יתִי לְבָבִ֣י לַעֲשׂ֑וֹת חֻקֶּ֖יךָ לְעוֹלָ֣ם עֵ֣קֶב׃

113 סֵעֲפִ֣ים שָׂנֵ֑אתִי וְ֝תוֹרָתְךָ֗ אָהָֽבְתִּי׃
114 סִתְרִ֣י וּמָגִנִּ֣י אָ֑תָּה לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּי׃
115 סוּרוּ־מִ֭מֶּנִּי מְרֵעִ֑ים וְאֶצְּרָ֖ה מִצְוֹ֣ת אֱלֹהָֽי׃
116 סָמְכֵ֣נִי כְאִמְרָתְךָ֣ וְאֶחְיֶ֑ה וְאַל־תְּבִישֵׁ֖נִי מִשִּׂבְרִֽי׃
117 סְעָדֵ֣נִי וְאִוָּשֵׁ֑עָה וְאֶשְׁעָ֖ה בְחֻקֶּ֣יךָ תָמִֽיד׃
118 סָלִ֣יתָ כָּל־שֹׁגִ֣ים מֵחֻקֶּ֑יךָ כִּֽי־שֶׁ֖קֶר תַּרְמִיתָֽם׃
119 סִגִים֮ הִשְׁבַּ֪תָּ כָל־רִשְׁעֵ֫י־אָ֥רֶץ לָכֵ֥ן אָהַ֝בְתִּ֗י עֵדְוֹתֶֽיךָ׃
120 סָמַ֣ר מִפַּחְדְּךָ֣ בְשָׂרִ֑י וּ֝מִמִּשְׁפָּטֶ֗יךָ יָרֵֽאתִי׃

121 עָשִׂ֣יתִי מִשְׁפָּ֣ט וָצֶ֑דֶק בַּל־תַּנִּיחֵ֖נִי לְעֹשְׁקָֽי׃
122 עֲרֹ֣ב עַבְדְּךָ֣ לְטוֹבָ֑ה אַל־יַעַשְׁקֻ֖נִי זֵדִֽים׃
123 עֵינַ֣י כָּלְי֣וּ לִישׁוּעָתֶ֑ךָ וּ֝לְאִמְרַ֗ת צִדְקֶֽךָ׃
124 עֲשֵׂ֣ה עִם־עַבְדְּךָ֣ כְחַסְדֶּ֑ךָ וְחֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃
125 עַבְדְּךָ֣ אָ֭נִי הֲבִינֵ֑נִי וְאֵדְעָ֖ה עֵדְוֹתֶֽיךָ׃
126 עֵ֣ת לַעֲשׂ֣וֹת לַיהוָ֑ה הֵ֝פֵ֗רוּ תּוֹרָתֶֽךָ׃
127 עַל־כֵּ֣ן אָהַ֣בְתִּי מִצְוֹתֶ֑יךָ מִזָּהָ֖ב וּמִפָּ֣ז׃
128 עַל־כֵּ֥ן כָּל־פִּקּוּדֵ֖י כֹּ֣ל יִשָּׁ֑רְתִּי כָּל־אֹ֖רַח שֶׁ֣קֶר שָׂנֵֽאתִי׃

129 פְּלָא֣וֹת עֵדְוֹתֶ֑יךָ עַל־כֵּ֝֗ן נָצְרָ֥ה נַפְשִֽׁי׃
130 פֵּת֣חַ דְּבָרֶ֣יךָ יָאִ֑יר מֵבִ֥ין פְּתָיִֽים׃
131 פִּ֣י פָעַ֣רְתִּי וָאֶשְׁאָ֑פָה כִּ֖י לְמִצְוֹתֶ֣יךָ יָאָֽבְתִּי׃
132 פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחָנֵּ֑נִי כְּמִשְׁפָּט֖ לְאֹהֲבֵ֣י שְׁמֶֽךָ׃
133 פְּעָמַ֣י כּוֹנֵ֣ן בְּאִמְרָתֶ֑ךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּ֖י כָּל־אָ֣וֶן׃
134 פְּדֵ֣נִי מֵעֹ֣שֶׁק אָדָ֑ם וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה פִּקּוּדֶֽיךָ׃
135 פָּנֶ֣יךָ הָאֵ֣ר בְּעַבְדֶּ֑ךָ וְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַ֣יִם יָרְד֣וּ עֵינָ֑י עַל־לֹ֝֗א שָׁמְר֥וּ תוֹרָתֶֽךָ׃

137 צַדִּ֣יק אַ֭תָּה יְהוָ֑ה וְיָשָׁ֖ר מִשְׁפָּטֶֽיךָ׃
138 צִוִּ֣יתָ צֶ֭דֶק עֵדְוֹתֶ֑יךָ וֶ֝אֱמוּנָ֗ה מְאֹֽד׃
139 צִמְּתַ֣תְנִי קִנְאָתִ֑י כִּֽי־שָׁכְח֖וּ דְּבָרֶ֣יךָ צָרָֽי׃
140 צְרוּפָ֣ה אִמְרָתְךָ֣ מְאֹ֑ד וְ֝עַבְדְּךָ֗ אֲהֵבָֽהּ׃
141 צָעִ֣יר אָנֹ֣כִי וְנִבְזֶ֑ה פִּקֻּדֶ֖יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ֣ צֶ֣דֶק לְעוֹלָ֑ם וְ֝תוֹרָתְךָ֗ אֱמֶֽת׃
143 צַר־וּמָצ֣וֹק מְצָא֑וּנִי מִצְוֹתֶ֖יךָ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
144 צֶ֣דֶק עֵדְוֹתֶ֣יךָ לְעוֹלָ֑ם הֲבִינֵ֖נִי וְאֶחְיֶֽה׃

145 קָרָ֣אתִי בְכָל־לֵ֑ב עֲנֵ֖נִי יְהוָ֣ה חֻקֶּֽיךָ׃
146 קְרָאתִ֣יךָ הוֹשִׁיעֵ֑נִי וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה עֵדוֹתֶֽיךָ׃
147 קִדַּמְתִּ֣י בַנֶּ֑שֶׁף וָאֲשַׁוֵּ֑עָה לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּי׃
148 קִדְּמ֣וּ עֵינַ֣י אַשְׁמֻר֑וֹת לָ֝שִׂ֗יחַ בְּאִמְרָתֶֽךָ׃
149 קוֹלִ֣י שִׁמְעָ֣ה כְחַסְדֶּ֑ךָ יְ֝הוָ֗ה כְּמִשְׁפָּטְךָ֥ חַיֵּֽנִי׃
150 קָרְב֣וּ רֹ֭דְפֵי זִמָּ֑ה מִתּוֹרָתְךָ֥ רָחָֽקוּ׃
151 קָ֭רוֹב אַתָּ֣ה יְהוָ֑ה וְכָל־מִצְוֹתֶ֥יךָ אֱמֶֽת׃
152 קֶ֣דֶם יָדַ֣עְתִּי מֵעֵדְוֹתֶ֑יךָ כִּֽי־לְעוֹלָ֖ם יְסַדְתָּֽם׃

153 רְאֵ֣ה עָנְיִ֣י וְחַלְּצֵ֑נִי כִּ֖י תוֹרָתְךָ֣ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
154 רִ֭יבָה רִיבִ֣י וּגְאָלֵ֑נִי לְאִמְרָתְךָ֥ חַיֵּֽנִי׃
155 רָח֣וֹק מֵרְשָׁעִ֣ים יְשׁוּעָ֑ה כִּֽי־חֻקֶּ֖יךָ לֹ֣א דָרָֽשׁוּ׃
156 רַחֲמֶ֣יךָ רַבִּ֣ים יְהוָ֑ה כְּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ חַיֵּֽנִי׃
157 רַבִּ֣ים רֹ֭דְפַי וְצָרָ֑י מֵעֵדְוֹתֶ֥יךָ לֹֽא־נָטִֽיתִי׃
158 רָאִ֣יתִי בֹגְדִ֣ים וָאֶתְקוֹטָ֑טָה אֲשֶׁ֖ר אִמְרָתְךָ֣ לֹ֣א שָׁמָֽרוּ׃
159 רְאֵ֣ה כִּֽי־פִקֻּדֶ֣יךָ אָהָ֑בְתִּי יְ֝הוָ֗ה כְּחַסְדְּךָ֥ חַיֵּֽנִי׃
160 רֹ֣אשׁ דְּבָרְךָ֣ אֱמֶ֑ת וּ֝לְעוֹלָ֗ם כָּל־מִשְׁפַּט־צִדְקֶֽךָ׃

161 שָׂרִ֣ים רְדָפ֣וּנִי חִנָּ֑ם וּ֝מִדְּבָרְךָ֗ פָּחַ֥ד לִבִּֽי׃
162 שָׂשׂ֣ אָנֹכִ֣י עַל־אִמְרָתֶ֑ךָ כְּ֝מוֹצֵ֗א שָׁלָ֥ל רָֽב׃
163 שֶׁ֣קֶר שָׂנֵ֣אתִי וָאֲתַעֵ֑בָה תּוֹרָתְךָ֥ אָהָֽבְתִּי׃
164 שֶׁ֣בַע בַּ֭יּוֹם הִלַּלְתִּ֑יךָ עַל־מִשְׁפְּטֵ֖י צִדְקֶֽךָ׃
165 שָׁלוֹם־רָ֣ב לְאֹהֲבֵ֣י תוֹרָתֶ֑ךָ וְאֵֽין־לָ֝מוֹ֗ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּ֣רְתִּי לִ֭ישׁוּעָתְךָ יְהוָ֑ה וּמִצְוֹתֶ֥יךָ עָשִֽׂיתִי׃
167 שָׁמְרָ֣ה נַפְשִׁ֣י עֵדְוֹתֶ֑יךָ וָֽאֹהֲבֵ֖ם מְאֹֽד׃
168 שָׁמַ֣רְתִּי פִקּוּדֶ֣יךָ וְעֵדְוֹתֶ֑יךָ כִּ֖י כָל־דְּרָכַ֣י נֶגְדֶּֽךָ׃

169 תִּקְרַ֣ב רִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ יְ֝הוָ֗ה כִּדְבָרְךָ֥ הֲבִינֵֽנִי׃
170 תָּבֹ֣א תְחִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ כְּ֝אִמְרָתְךָ֗ הַצִּילֵֽנִי׃
171 תַּבְעֶ֣ינָה שְׂפָתַ֣י תְּהִלָּ֑ה כִּֽי־תְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
172 תַּ֣עַן לְשׁוֹנִ֣י אִמְרָתֶ֑ךָ כִּ֖י כָל־מִצְוֹתֶ֣יךָ צֶֽדֶק׃
173 תְּהִ֣י יָ֭דְךָ לְעָזְרֵ֑נִי כִּ֖י פִקֻּדֶ֣יךָ בָחָֽרְתִּי׃
174 תָּאַ֣בְתִּי לִישׁוּעָתְךָ֣ יְהוָ֑ה וְתוֹרָתְךָ֥ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
175 תְּחִ֣י נַפְשִׁ֣י וּתְהַלְלֶ֑ךָּ וּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ יַעְזְרֻֽנִי׃
176 תָּעִ֣יתִי כְשֶׂ֣ה אֹבֵ֑ד בַּקֵּ֥שׁ עַבְדֶּ֑ךָ כִּ֖י מִצְוֹתֶ֣יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃

357 ۞ ۱۰ ۞ ۱۸ ۞ ۱۸ ۞ ۱۸

ואתה בן אדם הנה נתנו עלי עץ וכאש
יבערו בה ולקח ממנה ויעש בה כלי
או יקח ממנה יתד לתלות עליו כל
4 הנפש הנה נתון באש לאכלה ובערה
האש את שני קצותיו ותוכו נחרך הראוי
5 לעשות ממנו מלאכה * לכן כה אמר
אדני יהוה כעץ הגפן אשר נתתי את
עצי הגפן לאכלה באש כן נתתי את
יושבי ירושלם ונתתי את פני בם
6 מן האש יצאו ואש תאכלם * ונתתי
את הארץ שממה ומעלו מעל ◦ נאם
7 אדני יהוה ◦ * והיה בעשותי את הארץ
שממה ומעלו מעל נאם אדני יהוה ◦
8 * ואתה בן אדם שים פניך דרך
נגבה והטף אל תימן והנבא אל יער
9 השדה נגבה ◦ * ואמרת ליער הנגב
שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ
רטב וכל עץ יבש לא תכבה להבת
אש השלהבת ונצרבו בה כל פנים
10 מנגב עד צפון ◦ * וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא תכבה ◦ * ואני
11 אמרתי אהה אדני יהוה המה אמרים
עלי הלא משל הוא ממשלים ◦ * ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ◦ בן אדם שים
פניך דרך בבל והנבא אל ארץ כשדים
12 * ואמרת הנני מצפה כי לא תכלה
ממני כי אם עד עולם אשר לא יהיה
13 כן ◦ * כי בחנה היא ומה יהי כי לא
תהי גם היא נאם אדני יהוה ◦ * ואתה
בן אדם הנבא ושפוק כפיך פעמים
ותכפל חרבך שלשית חרב הללים היא
חרב חלל הגדול החדרת להם ◦ * למען
נמס לב ורבה המכשלים על כל שערי
עירם נתתי חרב נצוצה עשיתה לברק
מרטה למען טבח טבח היא לך ◦ * אספי
חדי לכי ימין שיתי לכי שמאל שיתי
לכי אשר תפנה פנים ◦ * גם אני אכה
כפי אל כפי והנחתי חמתי אני יהוה
דברתי ◦ * ואתה בן אדם בדרך שימו
שתים חרבות מלך בבל מיד אחת
יצאו שתיהם ויד אחת תחרץ בראש
דרך לראש עיר תחרץ ◦ * דרך תשים
חרב תבוא עמון ואל יהודה בירושלם
בצורה ◦ * כי עמד מלך בבל על פרדי
הדרך בראש שתי הדרכים לקסם קסם
חצים בתרפים בכבד ראה ◦ * בימינו
הקסם ירושלם לשום כרים לפתח
בפה לרים קול בהרים קול לשפך
כרים לפתח חל לשפך סללה ◦ * והיה
להם כקסם שוא בעיני חברי שבעות
להם והוא מזכיר עון למען תלכדנה
14 ביד ◦ * לכן כה אמר אדני יהוה יען
העלותכם עונתיכם להגלות פשעיכם
בכל מעלליכם יען הגלותכם לכם
15 בזרוע תתפשו ◦ * ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומך בעת עון קץ
16 ◦ * כה אמר אדני יהוה הסר המצנפת
והרם העטרה זאת לא זאת השפל גבוה
17 והגבה שפל עוה עוה אשימנה גם זאת
לא היתה עד אשר יבא אשר משפטים
18 לו ונתתיו ◦ * ואתה בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני
עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב
פתוחה למרטה למען כלה למען היות
19 לה כברק ◦ * בחזות לך שוא בקסם לך
כזב לתת אותך על צוארי חללי רשעים
חללים אשר בא יומם בעת עון קצם
20 ◦ * השוב אל תערתה במקום אשר
נברת בארץ מולדתיך אשוך אותך
21 ◦ * ושפכתי עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד אנשי בערות
22 חרשי מחבלת ◦ * היית לאכלת אש
דמך יהיה בתוך ארצך לא תזכרי כי
אני יהוה דברתי ◦ * ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ◦ בן אדם אמור אליה אתי
ארץ לא מטרה היא ביום זעם לא
24 נגשמה ◦ * קשר נביאיה בתוכה כאריה
שואג טרף נפש אכלו חיל והון יקחו
אלמנותיה רבו בתוכה ◦ * כהניה חמסו
תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחל לא
הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו
ומסתריהם העלימו עיניהם משבתותי
ואחלל בתוכם ◦ * שריה בתוכה כזאבים
טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות
למען בצע בצע ◦ * ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים כזבים להם
אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא
דבר ◦ * עם הארץ עשקו עשק וגזלו
גזל ועני ואביון הונו ◦ * ואבקש מהם
איש גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ
לבלתי השחתה ולא מצאתי ◦ * ואשפך
עליהם זעמי באש עברתי כלתים דרכם
בראשם נתתי נאם אדני יהוה ◦ * ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ◦ בן אדם יחזקאל
אמור אליה אתי ארץ לא מטרה היא
ביום זעם לא נגשמה ◦ * קשר נביאיה
בתוכה כאריה שואג טרף נפש אכלו
חיל והון יקחו אלמנותיה רבו בתוכה
◦ * כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי
בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא
לטהור לא הודיעו ומסתריהם העלימו
עיניהם משבתותי ואחלל בתוכם ◦ *
שריה בתוכה כזאבים טרפי טרף לשפך
דם לאבד נפשות למען בצע בצע ◦ *
ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא
וקסמים כזבים להם אמרים כה אמר
אדני יהוה ויהוה לא דבר ◦ * עם הארץ
עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו
◦ * ואבקש מהם איש גדר ועמד בפרץ
לפני בעד הארץ לבלתי השחתה ולא
מצאתי ◦ * ואשפך עליהם זעמי באש
עברתי כלתים דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה ◦ * ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ◦ בן אדם שים פניך דרך ירושלם
והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת
ישראל ◦ * ואמרת לאדמת ישראל כה
אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי
מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע ◦ *
יען הכרת ממך צדיק ורשע לכן תצא
חרבי מתערה מכל בשר מנגב עד צפון
◦ * וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי
חרבי מתערה לא תשוב עוד ◦ * ואתה
בן אדם הנאנח במתני נאנח ומרירות
לעיניהם ◦ * והיה כי יאמרו אליך על
מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי
באה ונמס כל לב ורפו כל ידים ותכהה
כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה
באה ונהיתה נאם אדני יהוה ◦ * ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ◦ בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה אמר חרב
חרב הוחדה וגם מרוטה ◦ * למען טבח
טבח הוחדה למען היות לה כברק
מרטה או נשמח שבט בני מאסת כל עץ
◦ * ונתנה ליד למרוט הוחדה החרב
הזאת הוחדה היא ומרוטה לתת אותה
ביד הורג ◦ * זעק והיליל בן אדם כי
היתה בעמי היתה בכל נשיאי ישראל
מגורי חרב היו עם עמי לכן על ירך
◦ * כי בחנה היא ומה יהי כי לא תהי
גם היא נאם אדני יהוה ◦ * ואתה בן
אדם הנבא ושפוק כפיך פעמים ותכפל
חרבך שלשית חרב הללים היא חרב
חלל הגדול החדרת להם ◦ * למען נמס
לב ורבה המכשלים על כל שערי עירם
נתתי חרב נצוצה עשיתה לברק מרטה
למען טבח טבח היא לך ◦ * אספי חדי
לכי ימין שיתי לכי שמאל שיתי לכי
אשר תפנה פנים ◦ * גם אני אכה כפי
אל כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי
◦ * ואתה בן אדם בדרך שימו שתים
חרבות מלך בבל מיד אחת יצאו שתיהם
ויד אחת תחרץ בראש דרך לראש עיר
תחרץ ◦ * דרך תשים חרב תבוא עמון
ואל יהודה בירושלם בצורה ◦ * כי עמד
מלך בבל על פרדי הדרך בראש שתי
הדרכים לקסם קסם חצים בתרפים
בכבד ראה ◦ * בימינו הקסם ירושלם
לשום כרים לפתח בפה לרים קול
בהרים קול לשפך כרים לפתח חל
לשפך סללה ◦ * והיה להם כקסם שוא
בעיני חברי שבעות להם והוא מזכיר
עון למען תלכדנה ביד ◦ * לכן כה אמר
אדני יהוה יען העלותכם עונתיכם
להגלות פשעיכם בכל מעלליכם יען
הגלותכם לכם בזרוע תתפשו ◦ * ואתה
חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומך
בעת עון קץ ◦ * כה אמר אדני יהוה
הסר המצנפת והרם העטרה זאת לא זאת
השפל גבוה והגבה שפל עוה עוה
אשימנה גם זאת לא היתה עד אשר יבא
אשר משפטים לו ונתתיו ◦ * ואתה בן
אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה
אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב
חרב פתוחה למרטה למען כלה למען
היות לה כברק ◦ * בחזות לך שוא בקסם
לך כזב לתת אותך על צוארי חללי
רשעים חללים אשר בא יומם בעת עון
קצם ◦ * השוב אל תערתה במקום אשר
נברת בארץ מולדתיך אשוך אותך ◦ *
ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח
עליך ונתתיך ביד אנשי בערות חרשי
מחבלת ◦ * היית לאכלת אש דמך יהיה
בתוך ארצך לא תזכרי כי אני יהוה
דברתי ◦ * ויהי דבר יהוה אלי לאמר ◦
בן אדם אמור אליה אתי ארץ לא מטרה
היא ביום זעם לא נגשמה ◦ * קשר
נביאיה בתוכה כאריה שואג טרף נפש
אכלו חיל והון יקחו אלמנותיה רבו
בתוכה ◦ * כהניה חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין
הטמא לטהור לא הודיעו ומסתריהם
העלימו עיניהם משבתותי ואחלל בתוכם
◦ * שריה בתוכה כזאבים טרפי טרף
לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע
◦ *

הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָרָן׃ 2 גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ 3 פִּי יְדַבֶּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת׃ 4 אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ 5 לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי׃ 6 הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ 7 אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ 8 וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ 9 וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ 10 כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ 11 קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃ 12 וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ 13 זֶה דַּרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ 14 כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וְיִרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לָבֹקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ 15 אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ 16 אַל־תִּירָא כִּי־יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃ 17 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃ 18 כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֶךָּ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ 19 תָּבוֹא עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃ 20 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

מִזְמוֹר לְאָסָף הָאֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ׃ 2 מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ 3 יָבוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ 4 יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ 5 אִסְפוּ־לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי־זָבַח׃ 6 וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃ 7 שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ 8 לֹא עַל־זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלוֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ 9 לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃ 10 כִּי־לִי כָל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלֶף׃ 11 יָדַעְתִּי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃ 12 אִם־אֶרְעַב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃ 13 הַאוֹכַל בְּשַׂר־אַבִּירִים וְדַם־עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ 14 זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ 15 וְקָרְאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אַחַלְּצְךָ וְתְכַבְּדָנְנִי׃ 16 וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עַל־פִּיךָ׃ 17 וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אָחוֹר׃ 18 אִם־רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם־מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ 19 פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמֹד מִרְמָה׃ 20 תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֵּן דִּפְיָ׃ 21 אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דָּמִיתָ הָיוֹ אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ 22 בִּינוּ־נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃ 23 זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר־בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע׃ 3 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ 4 הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ 5 כִּי־פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ 6 לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃ 7 הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יָחֲמַתְנִי אִמִּי׃ 8 הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃ 9 תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ 10 תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃ 11 הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃ 12 לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ 13 אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ 14 הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ 15 אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃ 16 הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ 17 אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ 18 כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃ 19 זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ 20 הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 21 אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא דֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃ 3 מַה־תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל־הַיּוֹם׃ 4 הוֹוֹת חָשְׁבָה לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מַלְטֵשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה׃ 5 אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה׃ 6 אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי בַלַּע לְשׁוֹן רְמִיָּה׃ 7 גַּם־אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחֲתֶךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשַׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃ 8 וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ וְיֹאמְרוּ׃ 9 הֵן־זֶה הַגֶּבֶר לֹא־יָשִׂם אֱלֹהִים מָעֻזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יִתְעֹז בְּהַוֹּתוֹ׃ 10 וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד אֱלֹהִים לְעוֹלָם וָעֶד׃ 11 אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֲקַוֶּה כִּי־טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עֲוָלָה אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃ 3 אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ 4 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד׃ 5 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ 6 שָׁם פָּחַד פָּחַד לֹא־הָיָה כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֶךָ הֹבַשְׁתָּ כִּי אֱלֹהִים מְאָסָם׃ 7 מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃ 3 אֱלֹהִים בִּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי׃ 4 אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי׃ 5 כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃ 6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃ 7 יָשִׁיב הָרַע לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃ 8 בְּנִדָבָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אוֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי־טוֹב׃ 9 כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם מֵחִתָּנָּתִי׃ 3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי לַחַץ רָשָׁע כִּי־יָטּוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃ 5 לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ 6 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃ 7 וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 8 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ 9 אָחִישָׁה מִפְלָט־לִי מִרוּחַ סוּפָה מִזַּרְמָה׃ 10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ 12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ מִרְמָה וְתַרְמִית׃ 13 כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא אִלּוּ עָלַי הִגְדִּיל לֹא מִמֶּנִּי הִסְתַּתָּר׃ 14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ 15 אֲשֶׁר יַחַד נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ 16 יָשֹׁד עָלֵימוֹ מָוֶת יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃ 17 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 18 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ 19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ 20 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפוֹת וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ 22 חָלְקוּ חֶמְאַת פִּיו וּקְרָב לִבּוֹ רָכּוּ שְׂמָנִים מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְּתִחִים׃ 23 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־יוֹנַת אִלֶּם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז פְּלִשְׁתִּים אֹתוֹ בְּגַת׃ 2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאֲפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לֹחֵם יְלָחֲצֵנִי׃ 3 שָׁאֲפוּ שֹׁרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃ 4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃ 5 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ 6 כָּל־הַיּוֹם דִּבְרֵי יְעַצְּבוּן עָלַי כָּל־מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃ 7 יָגוּרוּ יִצְפֹּנוּ הֵמָּה עִקְּבִי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ 8 עַל־אָוֶן פַּלֵּט־לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ 9 נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃ 10 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי׃ 11 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ 12 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ 13 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לָךְ׃ 14 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ 2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי־בְךָ חָסָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד־יַעֲבָר הַוּוֹת׃ 3 אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ 4 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ 5 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃ 6 רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ 7 רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי שִׁיחָה לְפָנַי כָּרוּ בוֹר נָפְלוּ בְתוֹכוֹ סֶלָה׃ 8 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ 9 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃ 10 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ 11 כִּי־גָדוֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 12 רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃ 2 הַאֻמְנָם אֱלֶם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְנֵי־אָדָם׃ 3 אַף בְּלֵבָב פְּעָלוֹת תִּפְלֹסוּן חֲמַס יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן בָּאָרֶץ׃ 4 זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דַּבְּרֵי כָזָב׃ 5 חֲמַת־לָהֶם כִּדְמוּת חֵמָה כְּמוֹ־נָחָשׁ חֵרֵשׁ יִפְתָּן אָזְנוֹ׃ 6 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לוֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃ 7 אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃ 8 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ־מַיִם יִתְהַלָּכוּ לָמוֹ דָרַךְ יַעֲמֹס חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃ 9 כְּמוֹ־שַׁלְמָה תָּמֹס יַחְלֹף כְּמוֹ נֵפֶל אֵשֶׁת בַּל־חֲזוּ שֶׁמֶשׁ׃ 10 בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אַתָד כְּחַי כְּסַעַר יְשַׂעֲרֶנּוּ׃ 11 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃ 12 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלְחַ שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִתּוֹ׃ 2 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃ 3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ 4 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה׃ 5 בְּלִי־עָוֹן יָרוּצוּ וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ 6 וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ 7 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבּוּ עִיר׃ 8 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵימוֹ כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃ 9 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ 10 עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ 11 אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי׃ 12 אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃ 13 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃ 14 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ 15 וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבּוּ עִיר׃ 16 הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וְילִינוּ׃ 17 וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃ 18 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד׃ 2 בְּהַצּוֹתוֹ אֶת־אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם צוֹבָא וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ 3 אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פָרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ שׁוֹבְבֵנוּ׃ 4 הִרְגַּזְתָּ תְּמוֹטְטֶהָ רְפָה שְׁבָרֶיהָ כִּי מָטָה׃ 5 הֲרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃ 6 נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קָשֶׁט סֶלָה׃ 7 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ 8 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ 9 לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ 10 מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי הִתְרֹעֲעִי עָלַי פְּלֶשֶׁת׃ 11 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד־אֱדוֹם׃ 12 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ 13 הָבָה־לָּנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃ 14 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת לְדָוִד׃ 2 שְׁמַע אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ 3 מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם תַּנְחֵנִי׃ 4 כִּי־הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ 5 אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה׃ 6 כִּי אַתָּה אֱלֹהַי שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּה מוֹרַשַׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃ 7 יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דוֹר וָדוֹר׃ 8 יֵשֵׁב עוֹלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֻהוּ׃ 9 כֵּן אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלֵּם נְדָרַי יוֹם יוֹם׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר׃ 2 קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶזְעָקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃ 3 בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה נֻחַם נַפְשִׁי׃ 4 אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה׃ 5 אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר׃ 6 חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים׃ 7 אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַלָּיְלָה עִם־לְבָבִי אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי׃ 8 הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי וְלֹא יֹסִיף לְרָצוֹת עוֹד׃ 9 הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר׃ 10 הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה׃ 11 וָאֹמַר חַלּוֹתִי הִיא שִׁנּוֹת יְמִין עֶלְיוֹן׃ 12 אֶזְכֹּר מַעַלְלֵי יָהּ כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ׃ 13 וְהָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ 14 אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי־אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים׃ 15 אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ׃ 16 גָּאַלְתָּ בִזְרוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה׃ 17 רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יָחִילוּ אַף יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת׃ 18 זֹרְמוּ מַיִם עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ עָבֶיךָ אַף חִצֶּיךָ יִתְהַלָּכוּ׃ 19 קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ׃ 20 בַּיָּם דַּרְכֶּךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נֹדָעוּ׃ 21 נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי־פִי׃ 2 אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם׃ 3 אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵ

ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻧﻬﺮ ﻳﺮﻭﻯ ◦
ﺍﻟﺠﺒﻞ. ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺩﺧﺎﻧﻪ :

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻮﻥ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ ﻋﺒﺪ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻧﻬﺮ ﻳﺮﻭﻯ ◦

◦ ٥ ◦

6 *ﻭﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ : ﻭﻳﺤﻤﻞ
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺩﺧﺎﻧﻪ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺤﻤﻞ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﺒﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
7 ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
8 ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
9 ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
10 ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
11 ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻮﻥ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ ﻋﺒﺪ

◦ ١ ◦

17 *ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﻣﻦ ﻓﻴﺾ ﻭﻳﻔﻴﺾ
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
18 ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻟﻨﻬﺮ
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
12 ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
13 ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
14 ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
15 ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ
16 ﺍﻟﻨﻬﺮ . *ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ .
ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﻤﻸ ﺍﻟﻨﻬﺮ . ﻭﻳﺼﻴﺮ ﺍﻟﻰ

ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ. ٥ *ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﺒﺮﻳﻦ
ﻛﻤﺎ ﺳﻤﻦ ﻗﻠﺒﻬﻢ ﻟﻴﺲ ﻟﻲ ﻓﻬﻢ
ﻣﺤﺘﺮﻗﻮﻥ. ﻭﺃﻧﺎ ﺑﻜﺜﺮﺓ ﺭﺣﻤﺘﻚ
ﺃﺩﺧﻞ ﺑﻴﺘﻚ ﻭﺃﺳﺠﺪ ﻟﻬﻴﻜﻞ ٤
ﻗﺪﺳﻚ ﺑﺨﻮﻓﻚ. * ﺍﻫﺪﻧﻲ ﻳﺎ ﺭﺏ
ﺑﻌﺪﻟﻚ ﻟﺴﺒﺐ ﻣﺮﺍﻗﺒﻲ. ﻗﻮﻡ ﻃﺮﻳﻘﻚ
ﺃﻣﺎﻣﻲ: ﻷﻥ ﻓﻲ ﻓﻤﻬﻢ ﻟﻴﺲ ﺛﺒﺎﺕ
ﻗﻠﺒﻬﻢ ﺟﻮﻑ ﻗﺒﻮﺭ ﻣﻔﺘﻮﺡ ٣
ﻫﻮ. * ﺃﻧﺎ ﻳﻬﻮﺫ ﻓﺒﺴﺒﺐ ﺃﻧﻚ
ﻗﺪ ﺭﻓﻀﺘﻬﻢ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﻴﺴﻘﻄﻮﺍ
ﻣﻦ ﻣﺸﻮﺭﺍﺗﻬﻢ. ﺑﻜﺜﺮﺓ ﺫﻧﻮﺑﻬﻢ
ﺍﻃﺮﺩﻫﻢ ﻷﻧﻬﻢ ﻗﺪ ﺗﻤﺮﺩﻭﺍ ﻋﻠﻴﻚ ٢
ﻳﺎ ﺭﺏ. ﻟﻴﻔﺮﺡ ﻛﻞ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻴﻦ
ﺑﻚ ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺑﺪ ﻳﺮﻧﻤﻮﻥ ﻭﺗﺤﻤﻲ
ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻓﻴﺒﺘﻬﺞ ﺑﻚ ﻣﺤﺒﻮ ﺍﺳﻤﻚ.
ﻷﻧﻚ ﺃﻧﺖ ﺗﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺒﺎﺭ ﻳﺎ ﺭﺏ ٧
ﻛﻤﺠﻦ ﺍﻟﺮﺿﻰ ﺗﻜﻠﻠﻪ. * ﻷﻧﻪ ﻫﻮ
ﺧﻠﺼﻨﺎ ﻣﻦ ﻓﺦ ﺍﻟﺼﻴﺎﺩﻳﻦ. ﻣﻦ ﺍﻟﻮﺑﺎ
ﺍﻟﻤﻬﻠﻚ. ﻳﻈﻠﻠﻚ ﺑﺮﻳﺸﻪ ﻭﺗﺤﺖ ٨
ﺟﻨﺎﺣﻴﻪ ﺗﺘﻜﻞ. ﺗﺮﺱ ﻭﻣﺠﻦ ﺣﻘﻪ.
ﻻ ﺗﺨﺸﻰ ﻣﻦ ﺧﻮﻑ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻣﻦ ﺳﻬﻢ
ﻳﻄﻴﺮ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ. ﻣﻦ ﻭﺑﺎ ﻳﺴﻠﻚ ﻓﻲ
ﺍﻟﻈﻠﻤﺔ. ﻣﻦ ﻫﻠﺎﻙ ﻳﻔﺴﺪ ﻓﻲ ﺍﻟﻈﻬﺮ.
ﺳﻘﻮﻁ ﺃﻟﻒ ﺟﺎﻧﺒﻚ ﻭﺭﺑﻮ ﻋﻦ ﻳﻤﻴﻨﻚ ٩
ﻓﺈﻟﻴﻚ ﻻ ﻳﻘﺘﺮﺏ. ﺇﻧﻤﺎ ﺑﻌﻴﻨﻴﻚ
ﺗﻨﻈﺮ ﻭﺗﺮﻯ ﻣﺠﺎﺯﺍﺓ ﺍﻷﺷﺮﺍﺭ.
ﻷﻧﻚ ﺟﻌﻠﺖ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻠﺠﺄﻱ. ﺍﻟﻌﻠﻲ ١٠
ﺟﻌﻠﺖ ﻣﺴﻜﻨﻚ. ﻻ ﺗﻼﻗﻴﻚ ﺷﺮﺓ
ﻭﻻ ﺿﺮﺑﺔ ﺗﻘﺮﺏ ﺧﻴﻤﺘﻚ. ﻷﻧﻪ ﻳﻮﺻﻲ
ﻣﻼﺋﻜﺘﻪ ﺑﻚ ﺃﻥ ﻳﺤﻔﻈﻮﻙ ﻓﻲ ﻛﻞ ١١
ﻃﺮﻗﻚ. ﻋﻠﻰ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻳﺤﻤﻠﻮﻧﻚ
ﻟﺌﻼ ﺗﺼﺪﻡ ﺑﺤﺠﺮ ﺭﺟﻠﻚ. ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﺜﻌﺒﺎﻥ ﻭﺍﻟﻤﻌﺎﺑﺮ ﺗﺪﻭﺳﻦ. ﺗﻄﺄ
ﺍﻷﺳﺪ ﻭﺍﻟﺼﻞ ﻭﺗﺪﻭﺱ ﺍﻟﺸﺒﻞ ﻣﻊ ١٣
ﺍﻟﺘﻨﻴﻦ. ﻷﻧﻪ ﺑﻲ ﺗﻌﻠﻖ ﻓﺄﻧﺠﻴﻪ.
ﺃﺭﻓﻌﻪ ﻷﻧﻪ ﻋﺮﻑ ﺍﺳﻤﻲ. ﻳﺪﻋﻮﻧﻲ ١٤
ﻓﺄﺳﺘﺠﻴﺐ ﻟﻪ. ﺃﻛﻮﻥ ﻣﻌﻪ ﻓﻲ
ﺿﻴﻖ. ﺃﻧﻘﺬﻩ ﻭﺃﻣﺠﺪﻩ. ﻃﻮﻝ ﺍﻷﻳﺎﻡ ١٥
ﺃﺷﺒﻌﻪ ﻭﺃﺭﻳﻪ ﺧﻼﺻﻲ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ٩١ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﻫﻠﻠﻮﻳﺎﻩ. ﺳﺒﺤﻮﺍ ﻳﺎ ﻋﺒﻴﺪ ﺍﻟﺮﺏ ١
ﺳﺒﺤﻮﺍ ﺍﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ. ﻟﻴﻜﻦ ﺍﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ
ﻣﺒﺎﺭﻛﺎ ﻣﻦ ﺍﻵﻥ ﻭﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ. ﻣﻦ ٢
ﻣﻄﻠﻊ ﺍﻟﺸﻤﺲ ﺇﻟﻰ ﻣﻐﺮﺑﻬﺎ ﻣﺤﻤﻮﺩ
ﺍﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ. ﺭﻓﻴﻊ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺍﻷﻣﻢ ٣
ﺍﻟﺮﺏ. ﻓﻮﻕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻣﺠﺪﻩ. ﻣﻦ
ﻣﺜﻞ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﻼﺀ ٤
ﺍﻟﻨﺎﻇﺮ ﺍﺗﻀﺎﻋﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻓﻲ
ﺍﻷﺭﺽ. ﺍﻟﻤﻘﻴﻢ ﺍﻟﻤﺴﻜﻴﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﺮﺍﺏ ٧
ﻭﻳﺮﻓﻊ ﺍﻟﻔﻘﻴﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺰﺑﻠﺔ. ﻟﻴﺠﻠﺴﻪ
ﻣﻊ ﺃﺷﺮﺍﻑ ﺷﻌﺒﻪ. ﻳﺴﻜﻦ ﺍﻟﻌﺎﻗﺮ ٩
ﻓﻲ ﺑﻴﺖ ﻛﺄﻡ ﻟﻸﺑﻨﺎﺀ ﻓﺮﺣﺔ. ﻫﻠﻠﻮﻳﺎﻩ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٤ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﻋﻨﺪ ﺧﺮﻭﺝ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻣﻦ ﻣﺼﺮ. ﺑﻴﺖ ١
ﻳﻌﻘﻮﺏ ﻣﻦ ﺷﻌﺐ ﺃﻋﺠﻤﻲ. ﺻﺎﺭ ﻳﻬﻮﺫﺍ
ﻣﻘﺪﺳﻪ. ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺳﻠﻄﺎﻧﻪ. ﺍﻟﺒﺤﺮ ٢
ﺭﺃﻯ ﻓﻬﺮﺏ. ﺍﻷﺭﺩﻥ ﺭﺟﻊ ﻭﺭﺍﺀ. ﺍﻟﺠﺒﺎﻝ
ﺭﻗﺼﺖ ﻛﺎﻟﻜﺒﺎﺵ. ﺍﻟﺘﻼﻝ ﻛﺨﺮﻑ ﺍﻟﻐﻨﻢ.
ﻣﺎﻟﻚ ﻳﺎ ﺑﺤﺮ ﺣﻴﻦ ﻫﺮﺑﺖ. ﻳﺎ ﺃﺭﺩﻥ ٥
ﺣﻴﻦ ﺭﺟﻌﺖ ﻭﺭﺍﺀ. ﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﺭﻗﺼﺖ ٦
ﻛﺎﻟﻜﺒﺎﺵ. ﺍﻟﺘﻼﻝ ﻛﺨﺮﻑ ﺍﻟﻐﻨﻢ. ﻣﻦ
ﺃﺟﻞ ﺣﻀﺮﺓ ﺳﻴﺪ ﺍﺭﺗﺠﻔﻲ ﺃﻳﺘﻬﺎ ٧
ﺍﻷﺭﺽ. ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺣﻀﺮﺓ ﺇﻟﻪ ﻳﻌﻘﻮﺏ.
ﺍﻟﻘﺎﻟﺐ ﺻﻔﺎ ﻣﺎﺀ. ﺍﻟﺼﻮﺍﻥ ﻋﻴﻮﻥ ﻣﺎﺀ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٥ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﻟﻴﺲ ﻟﻨﺎ ﻳﺎ ﺭﺏ ﻟﻴﺲ ﻟﻨﺎ ﺑﻞ ﻟﺎﺳﻤﻚ ﺃﻋﻂ ١
ﻣﺠﺪﺍ ﻷﺟﻞ ﺭﺣﻤﺘﻚ ﻷﺟﻞ ﺣﻘﻚ. ﻟﺌﻼ
ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻷﻣﻢ ﺃﻳﻦ ﺇﻟﻬﻬﻢ. ﻭﺇﻟﻬﻨﺎ ﻓﻲ ٢
ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻛﻞ ﻣﺎ ﺷﺎﺀ ﺻﻨﻊ. ﺃﻣﺎ ٣
ﺃﺻﻨﺎﻣﻬﻢ ﻓﻔﻀﺔ ﻭﺫﻫﺐ ﻋﻤﻞ ﺃﻳﺪﻱ
ﺍﻧﺎﺱ. ﻟﻬﺎ ﻓﻢ ﻭﻻ ﺗﺘﻜﻠﻢ. ﻟﻬﺎ ﺃﻋﻴﻦ ٤
ﻭﻻ ﺗﺒﺼﺮ. ﻟﻬﺎ ﺃﺫﺍﻥ ﻭﻻ ﺗﺴﻤﻊ. ﻟﻬﺎ
ﺃﻧﻒ ﻭﻻ ﺗﺸﻢ. ﻟﻬﺎ ﺃﻳﺪ ﻭﻻ ﺗﻠﻤﺲ. ﻟﻬﺎ ٧
ﺃﺭﺟﻞ ﻭﻻ ﺗﻤﺸﻲ. ﻻ ﺗﻬﻤﺲ ﺑﺤﻨﺠﺮﺗﻬﺎ.
ﻣﺜﻠﻬﻢ ﻳﻜﻮﻥ ﺻﺎﻧﻌﻮﻫﺎ ﻛﻞ ﻣﻦ ﻳﺘﻜﻞ
ﻋﻠﻴﻬﺎ. ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺗﻮﻛﻞ ﺑﺎﻟﺮﺏ. ﻫﻮ ٩
ﻣﻌﻴﻨﻬﻢ ﻭﻣﺠﻨﻬﻢ. ﺑﻴﺖ ﻫﺎﺭﻭﻥ ﺗﻮﻛﻠﻮﺍ
ﺑﺎﻟﺮﺏ. ﻫﻮ ﻣﻌﻴﻨﻬﻢ ﻭﻣﺠﻨﻬﻢ. ﻣﺘﻘﻮ ١٠
ﺍﻟﺮﺏ ﺗﻮﻛﻠﻮﺍ ﺑﺎﻟﺮﺏ. ﻫﻮ ﻣﻌﻴﻨﻬﻢ
ﻭﻣﺠﻨﻬﻢ. ﺍﻟﺮﺏ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﻓﺒﺎﺭﻙ. ﻳﺒﺎﺭﻙ ١١
ﺑﻴﺖ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ. ﻳﺒﺎﺭﻙ ﺑﻴﺖ ﻫﺎﺭﻭﻥ.
ﻳﺒﺎﺭﻙ ﻣﺘﻘﻲ ﺍﻟﺮﺏ ﺍﻟﺼﻐﺎﺭ ﻣﻊ ﺍﻟﻜﺒﺎﺭ.
ﻳﺰﻳﺪ ﺍﻟﺮﺏ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﻋﻠﻰ ١٤
ﺑﻨﻴﻜﻢ. ﻣﺒﺎﺭﻛﻮﻥ ﺃﻧﺘﻢ ﻟﻠﺮﺏ ﺻﺎﻧﻊ ١٥
ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ. ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﺳﻤﻮﺍﺕ
ﻟﻠﺮﺏ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﺃﻋﻄﺎﻫﺎ ﻟﺒﻨﻲ ﺍﻟﺒﺸﺮ.
ﻟﻴﺲ ﺍﻷﻣﻮﺍﺕ ﻳﺴﺒﺤﻮﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﻻ ﺃﺣﺪ ١٧
ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺯﻟﻴﻦ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺼﻤﺖ. ﻭﻧﺤﻦ ﻧﺒﺎﺭﻙ
ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻵﻥ ﻭﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ. ﻫﻠﻠﻮﻳﺎﻩ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٦ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﺃﺣﺒﺒﺖ ﻷﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﻳﺴﻤﻊ ﺻﻮﺗﻲ ﺗﻀﺮﻋﺎﺗﻲ. ١
ﻷﻧﻪ ﻣﺎﻝ ﺃﺫﻧﻪ ﺇﻟﻲ ﻓﻔﻲ ﺃﻳﺎﻣﻲ ﺃﺩﻋﻮ.
ﺍﻛﺘﻨﻔﺘﻨﻲ ﺃﻭﺟﺎﻉ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺷﺪﺍﺋﺪ ﺍﻟﻬﺎﻭﻳﺔ. ٣
ﺿﻴﻖ ﻭﺣﺰﻥ ﺃﺻﺎﺑﻨﻲ. ﻓﺪﻋﻮﺕ ﺑﺎﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ ٤
ﺇﻟﻬﻲ ﺃﻧﺠﻲ ﻧﻔﺴﻲ. ﺣﻨﻮﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﺑﺎﺭ. ٥
ﻭﺇﻟﻬﻨﺎ ﺭﺣﻴﻢ. ﺍﻟﺮﺏ ﺣﺎﻓﻆ ﺍﻟﺒﺴﺎﺋﻂ. ﺗﻤﻠﻠﺖ ٦
ﻓﺨﻠﺺ ﻟﻲ. ﺍﺭﺟﻌﻲ ﻳﺎ ﻧﻔﺴﻲ ﺇﻟﻰ ﻣﺤﻠﻚ.
ﻷﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﻗﺪ ﺃﺣﺴﻦ ﺇﻟﻴﻚ. ﻷﻧﻚ ﻗﺪ ﻧﺠﻴﺖ ٨
ﻧﻔﺴﻲ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻋﻴﻨﻲ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻣﻮﻉ ﺭﺟﻠﻲ
ﻣﻦ ﺍﻟﺰﻟﻖ. ﺃﺳﻴﺮ ﺃﻣﺎﻡ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻲ ﺃﺭﺽ ٩
ﺍﻷﺣﻴﺎﺀ. ﺁﻣﻨﺖ ﻟﺬﻟﻚ ﺗﻜﻠﻤﺖ. ﺃﻧﺎ ﻗﺪ ١٠
ﺗﻀﺎﻳﻘﺖ ﺟﺪﺍ. ﺃﻧﺎ ﻗﻠﺖ ﻓﻲ ﺣﻴﺮﺗﻲ. ﻛﻞ ١١
ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻛﺎﺫﺑﻮﻥ. ﻣﺎﺫﺍ ﺃﺭﺩ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﻪ ﻛﻞ ١٢
ﻣﺎ ﻟﻪ ﻋﻠﻲ. ﻛﺄﺱ ﺍﻟﺨﻼﺻﺎﺕ ﺁﺧﺬ ﻭﺑﺎﺳﻢ ١٣
ﺍﻟﺮﺏ ﺃﺩﻋﻮ. ﻧﺬﻭﺭﻱ ﻟﻠﺮﺏ ﺃﻭﻓﻲ ﺍﻵﻥ ١٤
ﺗﺠﺎﻩ ﻛﻞ ﺷﻌﺒﻪ. ﻋﺰﻳﺰ ﻓﻲ ﻋﻴﻦ ﺍﻟﺮﺏ ١٥
ﻣﻮﺕ ﺃﺗﻘﻴﺎﺋﻪ. ﻳﺎ ﺭﺏ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﻋﺒﺪﻙ. ١٦
ﺃﻧﺎ ﻋﺒﺪﻙ ﺍﺑﻦ ﺃﻣﺘﻚ. ﺣﻠﻠﺖ ﻗﻴﻮﺩﻱ. ﻟﻚ
ﺃﺫﺑﺢ ﺫﺑﻴﺤﺔ ﺣﻤﺪ ﻭﺑﺎﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ ﺃﺩﻋﻮ. ١٧
ﻧﺬﻭﺭﻱ ﻟﻠﺮﺏ ﺃﻭﻓﻲ ﺍﻵﻥ ﺗﺠﺎﻩ ﻛﻞ ١٨
ﺷﻌﺒﻪ. ﻓﻲ ﺩﻳﺎﺭ ﺑﻴﺖ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻲ ﻭﺳﻂ ﻳﺎ ١٩
ﺃﻭﺭﺷﻠﻴﻢ. ﻫﻠﻠﻮﻳﺎﻩ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٧ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﺳﺒﺤﻮﺍ ﺍﻟﺮﺏ ﻳﺎ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻷﻣﻢ. ﻟﺘﺤﻤﺪﻩ ﻛﻞ ١
ﺍﻟﺸﻌﻮﺏ. ﻷﻥ ﺭﺣﻤﺘﻪ ﻗﻮﻳﺖ ﻋﻠﻴﻨﺎ. ﻭﺣﻖ ٢
ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺑﺪ. ﻫﻠﻠﻮﻳﺎﻩ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٨ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﺍﺣﻤﺪﻭﺍ ﺍﻟﺮﺏ ﻷﻧﻪ ﺻﺎﻟﺢ. ﻷﻥ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ١
ﺭﺣﻤﺘﻪ. ﻟﻴﻘﻞ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺇﻧﻪ ﺻﺎﻟﺢ. ﻷﻥ ٢
ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺭﺣﻤﺘﻪ. ﻟﻴﻘﻞ ﺑﻴﺖ ﻫﺎﺭﻭﻥ ﺇﻧﻪ ٣
ﺻﺎﻟﺢ. ﻷﻥ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺭﺣﻤﺘﻪ. ﻟﻴﻘﻞ
ﻣﺘﻘﻮ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻧﻪ ﺻﺎﻟﺢ. ﻷﻥ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ
ﺭﺣﻤﺘﻪ. ﻣﻦ ﺍﻟﻀﻴﻖ ﺩﻋﻮﺕ ﺍﻟﺮﺏ. ﺃﺟﺎﺑﻨﻲ ٥
ﺑﺮﺣﺐ ﺍﻟﺮﺏ. ﺍﻟﺮﺏ ﻟﻲ ﻓﻼ ﺃﺧﺸﻰ. ﻣﺎﺫﺍ ٦
ﻳﺼﻨﻊ ﺑﻲ ﺇﻧﺴﺎﻥ. ﺍﻟﺮﺏ ﻟﻲ ﺑﻤﻌﻴﻨﻴﻦ ٧
ﻓﺄﻧﺎ ﺃﺭﻯ ﻓﻲ ﻣﺒﻐﻀﻲ. ﺍﻟﺘﺠﺎﺀ ﺑﺎﻟﺮﺏ ٨
ﺧﻴﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ. ﺍﻟﺘﺠﺎﺀ ٩
ﺑﺎﻟﺮﺏ ﺧﻴﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺭﺅﺳﺎﺀ.
ﻛﻞ ﺍﻷﻣﻢ ﺣﻔﻮﻧﻲ. ﺑﺎﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻧﻲ ﺃﺑﻴﺪﻫﻢ. ١٠
ﺣﻔﻮﻧﻲ ﺃﻳﻀﺎ ﺣﻔﻮﻧﻲ. ﺑﺎﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻧﻲ ١١
ﺃﺑﻴﺪﻫﻢ. ﺣﻔﻮﻧﻲ ﻛﺎﻟﻨﺤﻞ ﺧﺎﻣﺪﻳﻦ ﻛﻨﺎﺭ ﺍﻟﺸﻮﻙ.
ﺑﺎﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻧﻲ ﺃﺑﻴﺪﻫﻢ. ﺩﻓﻌﺖ ﻟﻸﺳﻘﻂ ١٣
ﻟﻴﺴﻘﻄﻨﻲ. ﻭﺍﻟﺮﺏ ﺃﻋﺎﻧﻨﻲ. ﻗﻮﺗﻲ ١٤
ﻭﺗﺮﻧﻤﻲ ﻫﻮ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﻗﺪ ﺻﺎﺭ ﻟﻲ ﺧﻼﺻﺎ.
ﺻﻮﺕ ﺗﺮﻧﻢ ﻭﺧﻼﺹ ﻓﻲ ﺧﻴﺎﻡ ﺍﻷﺑﺮﺍﺭ. ١٥
ﻳﻤﻴﻦ ﺍﻟﺮﺏ ﺻﺎﻧﻌﺔ ﻗﻮﺓ. ﻳﻤﻴﻦ ﺍﻟﺮﺏ ﺭﺍﻓﻌﺔ.
ﻳﻤﻴﻦ ﺍﻟﺮﺏ ﺻﺎﻧﻌﺔ ﻗﻮﺓ. ﻻ ﺃﻣﻮﺕ ﺑﻞ ﺃﺣﻴﺎ ١٧
ﻭﺃﺣﺪﺙ ﺑﺄﻋﻤﺎﻝ ﺍﻟﺮﺏ. ﺗﺄﺩﻳﺒﺎ ﺃﺩﺑﻨﻲ ﺍﻟﺮﺏ ١٨
ﻭﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻟﻢ ﻳﺴﻠﻤﻨﻲ. ﺍﻓﺘﺤﻮﺍ ﻟﻲ ١٩
ﺃﺑﻮﺍﺏ ﺍﻟﺒﺮ ﺃﺩﺧﻞ ﻓﻴﻬﺎ ﺃﺣﻤﺪ ﺍﻟﺮﺏ.
ﻫﺬﺍ ﺑﺎﺏ ﺍﻟﺮﺏ. ﺍﻷﺑﺮﺍﺭ ﻳﺪﺧﻠﻮﻥ ﻓﻴﻪ. ٢٠
ﺃﺣﻤﺪﻙ ﻷﻧﻚ ﺃﺟﺒﺘﻨﻲ ﻭﺻﺮﺕ ﻟﻲ ﺧﻼﺻﺎ. ٢١
ﺣﺠﺮ ﺭﻓﻀﻪ ﺍﻟﺒﻨﺎﺅﻭﻥ ﻗﺪ ﺻﺎﺭ ﺭﺃﺱ ٢٢
ﺍﻟﺰﺍﻭﻳﺔ. ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﺮﺏ ﻛﺎﻥ ﻫﺬﺍ. ﻭﻫﻮ ﻋﺠﻴﺐ
ﻓﻲ ﺃﻋﻴﻨﻨﺎ. ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻟﺬﻱ ﺻﻨﻌﻪ ٢٤
ﺍﻟﺮﺏ. ﻧﺒﺘﻬﺞ ﻭﻧﻔﺮﺡ ﻓﻴﻪ. ﺁﻩ ﻳﺎ ﺭﺏ ﺧﻠﺺ ٢٥
ﺁﻩ ﻳﺎ ﺭﺏ ﺃﻧﻌﻢ ﺑﺎﻟﻨﺠﺎﺡ. ﻣﺒﺎﺭﻙ ﺍﻵﺗﻲ ٢٦
ﺑﺎﺳﻢ ﺍﻟﺮﺏ. ﺑﺎﺭﻛﻨﺎﻛﻢ ﻣﻦ ﺑﻴﺖ ﺍﻟﺮﺏ.
ﺍﻟﺮﺏ ﺍﻟﻪ ﻭﺃﻧﺎﺭ ﻟﻨﺎ. ﺭﺗﺒﻮﺍ ﺍﻟﻌﻴﺪ ﺑﺴﺒﺎﻟﻴﻦ ٢٧
ﺇﻟﻰ ﻗﺮﻭﻥ ﺍﻟﻤﺬﺑﺢ. ﺇﻟﻬﻲ ﺃﻧﺖ ﻓﺄﺣﻤﺪﻙ. ٢٨
ﺇﻟﻬﻲ ﺃﻋﻠﻴﻚ. ﺍﺣﻤﺪﻭﺍ ﺍﻟﺮﺏ ﻷﻧﻪ ﺻﺎﻟﺢ. ٢٩
ﻷﻥ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺭﺣﻤﺘﻪ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٩ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻨﻴﺔ

ﻃﻮﺑﻰ ﻟﻠﻜﻤﻠﺔ ﻃﺮﻳﻘﻬﻢ. ﺍﻟﺴﺎﻟﻜﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﺮﻳﻌﺔ ١
ﺍﻟﺮﺏ. ﻃﻮﺑﻰ ﻟﺤﺎﻓﻈﻲ ﺷﻬﺎﺩﺗﻪ. ﺑﻜﻞ ٢
ﻗﻠﻮﺏ ﻳﻄﻠﺒﻮﻧﻪ. ﻓﻼ ﻳﺄﺗﻮﻥ ﺇﺛﻤﺎ. ﺑﻄﺮﻗﻪ ٣
ﺳﺎﺭﻭﺍ. ﺃﻧﺖ ﺃﻭﺻﻴﺖ ﺑﻮﺻﺎﻳﺎﻙ ﻟﺘﺤﻔﻆ ٤
ﺑﺘﻤﺎﻡ. ﻟﻴﺘﻬﺪ ﻃﺮﻗﻲ ﻟﺤﻔﻆ ﻓﺮﺍﺋﻀﻚ. ٥
ﺣﻴﻨﺌﺬ ﻻ ﺃﺧﺰﻯ ﻣﺘﻰ ﻧﻈﺮﺕ ﺇﻟﻰ ﺟﻤﻴﻊ ٦
ﻭﺻﺎﻳﺎﻙ. ﺃﺣﻤﺪﻙ ﺑﺎﺳﺘﻘﺎﻣﺔ ﻗﻠﺐ ﻣﺘﻰ ٧
ﺗﻌﻠﻤﺖ ﺃﺣﻜﺎﻡ ﻋﺪﻟﻚ. ﺃﺣﻔﻆ ﻓﺮﺍﺋﻀﻚ. ٨
ﻻ ﺗﺘﺮﻛﻨﻲ ﺟﺪﺍ. ﺑﻢ ﻳﺰﻛﻲ ﺷﺎﺏ ﻃﺮﻳﻘﻪ. ٩
ﺑﺤﻔﻈﻪ ﺇﻳﺎﻩ ﺣﺴﺐ ﻛﻠﻤﺘﻚ. ﺑﻜﻞ ﻗﻠﺒﻲ ١٠
ﻃﻠﺒﺘﻚ. ﻻ ﺗﺪﻋﻨﻲ ﺃﺿﻞ ﻋﻦ ﻭﺻﺎﻳﺎﻙ. ١١
ﺧﺒﺄﺕ ﻛﻠﻤﺘﻚ ﻓﻲ ﻗﻠﺒﻲ ﻟﻜﻲ ﻻ ﺃﺧﻄﺊ ﺇﻟﻴﻚ.
ﻣﺒﺎﺭﻙ ﺃﻧﺖ ﻳﺎ ﺭﺏ. ﻋﻠﻤﻨﻲ ﻓﺮﺍﺋﻀﻚ. ١٢
ﺑﺸﻔﺘﻲ ﺣﺪﺛﺖ ﺑﺠﻤﻴﻊ ﺃﺣﻜﺎﻡ ﻓﻤﻚ. ١٣
ﻓﻲ ﻃﺮﻳﻖ ﺷﻬﺎﺩﺗﻚ ﺗﻠﺬﺫﺕ ﻛﻞ ﺍﻟﻠﺬﺓ. ١٤
ﻓﻲ ﻭﺻﺎﻳﺎﻙ ﺃﺗﺄﻣﻞ ﻭﺃﻻﺣﻆ ﻃﺮﻗﻚ. ١٥
ﺑﻔﺮﺍﺋﻀﻚ ﺃﺗﻠﺬﺫ. ﻻ ﺃﻧﺴﻰ ﻛﻠﻤﺘﻚ. ١٦
ﺍﻣﻨﺢ ﻋﺒﺪﻙ ﻓﺄﺣﻴﺎ ﻭﺃﺣﻔﻆ ﻛﻠﻤﺘﻚ. ١٧
ﺍﻛﺸﻒ ﻋﻦ ﻋﻴﻨﻲ ﻓﺄﺑﺼﺮ ﻋﺠﺎﺋﺐ ﻣﻦ ﺷﺮﻳﻌﺘﻚ. ١٨
ﻏﺮﻳﺐ ﺃﻧﺎ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ. ﻻ ﺗﺨﻒ ﻋﻨﻲ ﻭﺻﺎﻳﺎﻙ. ١٩
ﺗﻜﺴﺮﺕ ﻧﻔﺴﻲ ﺷﻮﻗﺎ ﺇﻟﻰ ﺃﺣﻜﺎﻣﻚ ﻛﻞ ﺣﻴﻦ. ٢٠
ﺍﻧﺘﻬﺮﺕ ﻣﻠﻌﻮﻧﻴﻦ ﺍﻟﻀﺎﻟﻴﻦ ﻋﻦ ﻭﺻﺎﻳﺎﻙ. ٢١
ﺍﻧﺰﻉ ﻋﻨﻲ ﺍﻟﻌﺎﺭ ﻭﺍﻟﺸﻨﺎﺭ ﻷﻧﻲ ﻃﻠﺒﺖ ٢٢
ﺷﻬﺎﺩﺍﺗﻚ. ﺟﻠﺲ ﺭﺅﺳﺎﺀ ﺗﻜﻠﻤﻮﺍ ﻋﻠﻲ. ﻋﺒﺪﻙ ٢٣
ﻳﺘﺄﻣﻞ ﻓﻲ ﻓﺮﺍﺋﻀﻚ. ﺷﻬﺎﺩﺍﺗﻚ ﺃﻳﻀﺎ ﻟﺬﺗﻲ ٢٤
ﻭﻣﺸﻴﺮﻱ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ ١١٩ ٥٠ ٤٠ ٥٠ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧ

50 ◦ ◦ ◦

ישראל כי אם ה׳ אלהיכם הוא יהלם׃ ס
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ
כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע יי לאבותם לתת להם ואתה
תנחילנה אותם׃ ויי הוא ההלך לפניך
הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא
תירא ולא תחת׃ ס ויכתב משה את
התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי
הנשאים את ארון ברית יי ואל כל זקני
ישראל׃ ויצו משה אתם לאמר מקץ
שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
הסכות׃ בבוא כל ישראל לראות את
פני יי אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃
הקהל את העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו את יי אלהיכם ושמרו לעשות
את כל דברי התורה הזאת׃ ובניהם אשר
לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יי
אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה׃ ס ויאמר יי אל משה הנה קרבו
ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו
באהל מועד ואצונו ויהלך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד׃ וירא יי באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח
האהל׃ ויאמר יי אל משה הנך שכב עם
אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי
נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו
ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו׃
והחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות והענה ביום ההוא
ואמר הלא על כי לא על אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה׃ ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה
אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים׃
ועתה כתבו לכם את השירה הזאת
ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני
ישראל׃ כי אביאנו אל האדמה אשר
נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים
ועבדום ונאצוני והפר את בריתי׃ והיה
כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח
מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר
נשבעתי׃ ויכתב משה את השירה הזאת
ביום ההוא ולמדה את בני ישראל׃ ס
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ
כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃
ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה
הזאת על ספר עד תמם׃ ויצו משה את
הלוים נשאי ארון ברית יי לאמר׃ לקח
את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד
ארון ברית יי אלהיכם והיה שם בך
לעד׃ כי אנכי ידעתי את מרדך ואת
ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
ממרים הייתם את יי וגם כי אחרי מותי׃
הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה
והעידתי בם את השמים ואת הארץ׃
כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון
וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם
והקרה אתכם הרעה באחרית הימים כי
תעשו את הרע בעיני יי להכעיסו במעשה
ידיכם׃ וידבר משה באזני כל קהל
ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃
ויאמר האזינו השמים ואדברה ותשמע
הארץ אמרי פי׃ יערף כמטר לקחי תזל
כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים
עלי עשב׃ כי שם יי אקרא הבו גדל
לאלהינו׃ הצור תמים פעלו כי כל דרכיו
משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל׃
הלי״ת ס

48 ◦ ١٠ ١٨ ٥٤ ٥٤ ٧٥ ٥٥ ٥٥ ٧٥ ٥٥ ٧٥ ٥٥ ٧

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃ 29
ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃ 30
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 31
יאמרו נא גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר׃ 2
ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון וים׃ 3
תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו׃ 4
רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף׃ 5
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם׃ 6
וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב׃ 7
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ 8
כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב׃ 9
ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל׃ 10
כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו׃ 11
ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר׃ 12
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃ 13

4 U

ٱلْمَوْعِظَةُ ٱلْأُولَى فِي ٱلصَّوْمِ ◦ ٥٥ ◦ ٣٤٦

مُبَارَكٌ ٱلَّذِي جَاءَ بِٱسْمِ ٱلرَّبِّ. أَوْشَعْنَا فِي ٱلْأَعَالِي.
إِنَّا بَارَكْنَاكُمْ مِنْ بَيْتِ ٱلرَّبِّ. ٱللَّهُ ٱلرَّبُّ وَأَضَاءَ لَنَا.
20 رَتِّبُوا عِيدًا بِٱلْأَغْصَانِ. * إِلَى قُرُونِ ٱلْمَذْبَحِ.
أَنْتَ إِلَهِي وَأَحْمَدُكَ. أَنْتَ إِلَهِي وَأُعَظِّمُكَ.
أَحْمَدُوا ٱلرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ. لِأَنَّ إِلَى ٱلدَّهْرِ رَحْمَتَهُ.
21 جَمِيعُ. * فَإِنَّكَ جَعَلْتَنِي. لِيَحْمَدْكَ كُلُّ ٱلْأُمَمِ.
وَلِأَنَّهُ قَدْ عَظُمَ. وَصَنَعَ مَعَهُمْ رَحْمَةً.
22 إِسْرَائِيلُ. * فَإِنَّ إِلَهَنَا جَعَلَنَا.
إِنَّا نَرْجُو ٱلرَّبَّ مِنَ ٱلْآنَ. وَإِلَى ٱلدَّهْرِ.
23 * فَإِنَّ جَعَلَنَا: وَلَيْسَ. فَإِنَّ ٱلرَّبَّ قَدْ
وَلَا نَخَافُ. مَاذَا يَصْنَعُ بِنَا ٱلْإِنْسَانُ.
25 أَخْلِصْنَا * يَا رَبُّ. أَنْقِذْنَا يَا رَبُّ.
فِي ٱلرَّبِّ. مِنَ ٱلْإِنْسَانِ. ٱلرَّجَاءُ
أَنْ يَتَّكِلَ. مِنَ ٱلرُّؤَسَاءِ. ٱلرَّجَاءُ
وَلَا يَعْرِفُ. وَلَا يَفْهَمُ. يَسْلُكُ.
26 * إِلَيْكَ. فِي ٱلْبَرِّيَّةِ. وَلَا
وَلَا يَعْرِفُ. وَلَا يَفْهَمُ. يَسْلُكُ.
27 * وَتَمْلِكُ. وَلَا يَعْرِفُ. وَلَا
وَلَا يَعْرِفُ. وَلَا يَفْهَمُ. يَسْلُكُ.
24 * يَسْلُكُ. * وَلَا يَعْرِفُ. وَلَا
وَلَا يَعْرِفُ. وَلَا يَفْهَمُ. يَسْلُكُ.

ⵜⴰⵙⴰⵍⵎⵓⵜ ⵏ ⴷⴰⵡⵉⴷ ⵜⴰⵖⵔⵉⵎⵜ

ⵜⴰⵎⵣⵎⵓⵔⵜ ⵜ ⵉⵎⵣⵎⵓⵔⵏ

ⵜⴰⵎⵣⵎⵓⵔⵜ ⵜ ⵉ

1 * ⵢⴰ ⵔⴱⴱⵉ ⵓⵔ ⵖⵔⵙ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ. ⵓⵔ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ. ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ. ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ. ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ.

2 * ⵔⵔⴰⵖ ⵉⵖⵔⵙ ⵉⵎⵉⵙⵙⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

3 * ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ
ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ.

4 * ⵢⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

5 * ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ
ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ.

6 * ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ
ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ.

7 ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ * ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

8 * ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ
ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ.

9 ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ * ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

10 ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ * ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

11 ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ * ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

12 ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ * ⵙⵙⵓⵔⵉ
ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ
ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ
ⵏⵉⵏ ⵙⵙⵓⵔⵉ ⵖⵓⵔⵉ ⵜⵉⵎⵔⵜ ⵏⵉⵏ.

כִּי־תִשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בּוֹ׃ 28 * וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃ 29 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ 30 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וְיִרְאָתְכֶם יִתֵּן עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ 31 רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ 32 * אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 33 וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃

פתוח ◦ ס ◦ ונקרא פתוחה ◦ ה ◦

12 * כִּי־תִשְׁמְעוּן אֶל־מִשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ 2 וְאָהֲבָךְ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃ 3 בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃

ידידיך׃ הושיעה ימינך ועננו׃ 7 אמר אגלה שכם ועמק סכות אמדד׃ לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ 8 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי׃ 9 מי יובלני עיר בצור מי נחני עד אדום׃ 10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃ 11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃ 12 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

למנצח בנגינות מזמור שיר׃ 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃ 3 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃ 4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ 5 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃ 6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃ 8 יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ׃

למנצח לדוד מזמור שיר׃ 2 יקום אלהים יפוצו אויביו וינסו משנאיו מפניו׃ 3 כהנוף עשן תנוף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים׃ 4 וצדיקים ישמחו יעלזו לפני אלהים וישישו בשמחה׃ 5 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו׃ 6 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו׃ 7 אלהים מושיב יחידים במבדה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה׃ 8 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה׃ 9 ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל׃ 10 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה׃ 11 חיתך ישבו בה תכין בטובך לעני אלהים׃ 12 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב׃ 13 מלכי צבא ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל׃ 14 אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברתיה בירקרק חרוץ׃ 15 בפרס שדי מלכים תשלג בצלמון׃ 16 הר אלהים הר בשן הר גבנני הר בשן׃ 17 למה תרצדון הרים גבנני׃ הר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח׃ 18 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש׃ 19 עלית למרום שבית לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים׃ 20 ברוך אדני יום יעמס לנו האל ישענו סלה׃ 21 אל לנו אל הושעות ולאדני יהוה למות תצאות׃ 22 אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו׃ 23 אמר אדני משבן אשיב במצלות ים׃ 24 למען תמחץ רגלך בדם לשון כלבך מן אויבים׃ 25 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי הליכות מלכי במקדש׃ 26 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תפפות׃ 27 במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל׃ 28 שם בנימין צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבולן שרי נפתלי׃ 29 צוה אלהיך עזה אלהים זו פעלתנו מהיכלך על ירושלם לך יובלו מלכים שי׃ 30 גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף פזרי עמים קרבות יחפצו׃ 31 יבאו חשמנים מן מצרים כוש תרוץ ידיה לאלהים׃ 32 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו לאדני סלה׃ 33 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז׃ 34 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים׃ 35 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים׃

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל׃ 2 שיר ידידות׃ 3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ 4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃ 5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ 6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ 7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃ 8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ 9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ 11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצות הארץ צדק מלאה ימינך׃ 12 תשמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ 13 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ 14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ 15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃ 3 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃ 4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃ 5 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ 6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃ 7 הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו׃ 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃ 9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ 10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃ 11 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ 12 קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם על אדמות׃ 13 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃ 14 זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ 15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ 16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ 17 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ 18 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ 19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ 20 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ 21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו׃ 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע׃ 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃ 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו׃ 5 אספו לי חסידי כרתי ברית עלי זבח׃ 6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃ 7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃ 8 לא על זבחיך אוכיחך ועלותיך לנגדי תמיד׃ 9 לא אקח מביתך פר מעדרתיך עתודים׃ 10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ 11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ 12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה׃ 13 האכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃ 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃ 15 וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃ 16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃ 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרנית׃ 18 אם ראית גנב ותרץ עמו וחלקך עם מנאפים׃ 19 פיך שלחת ברע ולשונך תצמד מרמה׃ 20 תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי׃ 21 אלה עשית ואחריש היות היות אמרת אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃ 22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל׃ 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

למנצח מזמור לדוד׃ 2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע׃ 3 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃ 4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃ 5 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ 6 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃ 7 הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃ 8 הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃ 9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ 10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃ 11 הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה׃ 12 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ 13 אל תשלכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני׃ 14 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃ 15 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃ 16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃ 17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ 18 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃ 19 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃ 20 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם׃ 21 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃

למנצח משכיל לדוד׃ 2 בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃ 3 מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃ 4 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃ 5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃ 6 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃ 7 גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ 8 וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו׃ 9 הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במותו׃ 10 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ 11 אודך לעולם כי עשית ואקוה כי טוב נגד חסידיך׃

למנצח על מחלת משכיל לדוד׃ 2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עשה טוב׃ 3 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃ 4 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃ 5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃ 6 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבישת כי יהוה מאסם׃ 7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

למנצח בנגינת משכיל לדוד׃ 2 בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃ 3 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃ 4 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃ 5 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃ 6 הן אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃ 7 ישב הרעה לשררי בצמיתך הכחידם׃ 8 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃ 9 כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ 2 האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃ 3 הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והמיתי׃ 4 מקול אויב מפני עקת רשע כי יטו עלי און ובזעם יטרוני׃ 5 לבי חולל בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃ 6 יראה ורעדה תבאני ותכסני פלצות׃ 7 ואמרתי מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃ 8 הנה אנד מרחק אלין במדבר סלה׃ 9 אחישה מפלט לי מרוח סערה מסתר׃ 10 בלעם אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר׃ 11 יומם ולילה יסבבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃ 12 והות בקרבה ולא ימש מרחובה תוכה׃ 13 כי לא אויב יחרפני ואשאה לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו׃ 14 כי אם אתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃ 15 אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש׃ 16 יבא מות עליהם וירדו שאולה חיים כי רעות במגוריהם בקרבם׃ 17 אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃ 18 ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה אשמע קולי׃ 19 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃ 20 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין להם חלופים ולא יראו אלהים׃ 21 שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃ 22 חלקו חמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמנים והמה פתחות׃ 23 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק׃ 24 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך׃

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם׃ 2 חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני׃ 3 שאפו שוררי כי רבים לחמים לי מרום׃ 4 יום אירא אני אליך אבטח׃ 5 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי׃ 6 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה׃ 7 יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ 8 על און תמלט להם באף עמים הורד אלהים׃ 9 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ 10 אז ישובו אויבי אחור יום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי׃ 11 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ 12 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי׃ 13 עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃ 14 כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בהיותו בורחו מפני שאול במערה׃ 2 שפטו אמת בני אדם מישרים תדברון צדק׃ 3 אף בלב עולות תפעלון חמס ידיכם תפלסון בארץ׃ 4 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃ 5 חמת למו כדמות נחש כפתן חרש אטם אזנו׃ 6 אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חבר מכשף׃ 7 אלהים הרס שניהם בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה׃ 8 יתמגו כמים ילכו לו דרך יעיו כמו יקצץ חציו׃ 9 כמס תמוג יקח יפלו אשת לא חזו שמש׃ 10 בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי סערה שמאל׃ 11 ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ בדם הרשע׃ 12 ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר את הבית להמיתו׃ 2 הצילני מאויבי אלהי משגבי מקמי תשגבני׃ 3 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני׃ 4 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה׃ 5 בלי עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה׃ 6 ואתה יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה׃ 7 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 8 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ 9 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃ 10 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃ 11 אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשורי׃ 12 אל תהרגם פן ישכחו עמי הנידמו בחילך והורידמו מגננו אדני׃ 13 חטאת פימו דבר שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה וכחש יספרו׃ 14 כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה׃ 15 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 16 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו׃ 17 ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃ 18 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי׃

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצות אתו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף׃ 2 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת עמנו שובה לנו׃ 3 הרעשת הארץ פצתה רפא שבריה כי מטה׃ 4 הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה׃ 5 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה׃ 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃ 7 אלהים דבר באדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ 8 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ 9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי׃ 10 מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום׃ 11 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃ 12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃ 13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

למנצח בנגינות מזמור שיר׃ 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃ 3 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃ 4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ 5 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃ 6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃ 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃ 8 יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ׃

למנצח לדוד מזמור שיר׃ 2 יקום אלהים יפוצו אויביו וינסו משנאיו מפניו׃ 3 כהנוף עשן תנוף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים׃ 4 וצדיקים ישמחו יעלזו לפני אלהים וישישו בשמחה׃ 5 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו׃ 6 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו׃ 7 אלהים מושיב יחידים במבדה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה׃ 8 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה׃ 9 ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל׃ 10 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה׃ 11 חיתך ישבו בה תכין בטובך לעני אלהים׃ 12 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב׃ 13 מלכי צבא ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל׃ 14 אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברתיה בירקרק חרוץ׃ 15 בפרס שדי מלכים תשלג בצלמון׃ 16 הר אלהים הר בשן הר גבנני הר בשן׃ 17 למה תרצדון הרים גבנני׃ הר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח׃ 18 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש׃ 19 עלית למרום שבית לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים׃ 20 ברוך אדני יום יעמס לנו האל ישענו סלה׃ 21 אל לנו אל הושעות ולאדני יהוה למות תצאות׃ 22 אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו׃ 23 אמר אדני משבן אשיב במצלות ים׃ 24 למען תמחץ רגלך בדם לשון כלבך מן אויבים׃ 25 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי הליכות מלכי במקדש׃ 26 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תפפות׃ 27 במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל׃ 28 שם בנימין צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבולן שרי נפתלי׃ 29 צוה אלהיך עזה אלהים זו פעלתנו מהיכלך על ירושלם לך יובלו מלכים שי׃ 30 גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף פזרי עמים קרבות יחפצו׃ 31 יבאו חשמנים מן מצרים כוש תרוץ ידיה לאלהים׃ 32 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו לאדני סלה׃ 33 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז׃ 34 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים׃ 35 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים׃

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל׃ 2 שיר ידידות׃ 3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ 4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃ 5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ 6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ 7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃ 8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ 9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ 11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצות הארץ צדק מלאה ימינך׃ 12 תשמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ 13 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ 14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ 15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃ 3 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃ 4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃ 5 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ 6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃ 7 הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו׃ 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃ 9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ 10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃ 11 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ 12 קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם על אדמות׃ 13 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃ 14 זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃ 15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ 16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ 17 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ 18 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ 19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ 20 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ 21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו׃ 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע׃ 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃ 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו׃ 5 אספו לי חסידי כרתי ברית עלי זבח׃ 6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃ 7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃ 8 לא על זבחיך אוכיחך ועלותיך לנגדי תמיד׃ 9 לא אקח מביתך פר מעדרתיך עתודים׃ 10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ 11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ 12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה׃ 13 האכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃ 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃ 15 וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃ 16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃ 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרנית׃ 18 אם ראית גנב ותרץ עמו וחלקך עם מנאפים׃ 19 פיך שלחת ברע ולשונך תצמד מרמה׃ 20 תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי׃ 21 אלה עשית ואחריש היות היות אמרת אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃ 22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל׃ 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

למנצח מזמור לדוד׃ 2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע׃ 3 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃ 4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃ 5 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ 6 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃ 7 הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃ 8 הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃ 9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ 10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃ 11 הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה׃ 12 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ 13 אל תשלכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני׃ 14 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃ 15 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃ 16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃ 17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ 18 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃ 19 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃ 20 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם׃ 21 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃

למנצח משכיל לדוד׃ 2 בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃ 3 מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃ 4 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃ 5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃ 6 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃ 7 גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ 8 וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו׃ 9 הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במותו׃ 10 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ 11 אודך לעולם כי עשית ואקוה כי טוב נגד חסידיך׃

למנצח על מחלת משכיל לדוד׃ 2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עשה טוב׃ 3 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃ 4 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃ 5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃ 6 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבישת כי יהוה מאסם׃ 7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

למנצח בנגינת משכיל לדוד׃ 2 בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃ 3 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃ 4 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃ 5 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃ 6 הן אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃ 7 ישב הרעה לשררי בצמיתך הכחידם׃ 8 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃ 9 כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ 2 האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃ 3 הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והמיתי׃ 4 מקול אויב מפני עקת רשע כי יטו עלי און ובזעם יטרוני׃ 5 לבי חולל בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃ 6 יראה ורעדה תבאני ותכסני פלצות׃ 7 ואמרתי מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃ 8 הנה אנד מרחק אלין במדבר סלה׃ 9 אחישה מפלט לי מרוח סערה מסתר׃ 10 בלעם אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון בעיר׃ 11 יומם ולילה יסבבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃ 12 והות בקרבה ולא ימש מרחובה תוכה׃ 13 כי לא אויב יחרפני ואשאה לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו׃ 14 כי אם אתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃ 15 אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש׃ 16 יבא מות עליהם וירדו שאולה חיים כי רעות במגוריהם בקרבם׃ 17 אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃ 18 ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה אשמע קולי׃ 19 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃ 20 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין להם חלופים ולא יראו אלהים׃ 21 שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃ 22 חלקו חמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמנים והמה פתחות׃ 23 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק׃ 24 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך׃

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם׃ 2 חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני׃ 3 שאפו שוררי כי רבים לחמים לי מרום׃ 4 יום אירא אני אליך אבטח׃ 5 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי׃ 6 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה׃ 7 יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ 8 על און תמלט להם באף עמים הורד אלהים׃ 9 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ 10 אז ישובו אויבי אחור יום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי׃ 11 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ 12 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי׃ 13 עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃ 14 כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בהיותו בורחו מפני שאול במערה׃ 2 שפטו אמת בני אדם מישרים תדברון צדק׃ 3 אף בלב עולות תפעלון חמס ידיכם תפלסון בארץ׃ 4 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃ 5 חמת למו כדמות נחש כפתן חרש אטם אזנו׃ 6 אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חבר מכשף׃ 7 אלהים הרס שניהם בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה׃ 8 יתמגו כמים ילכו לו דרך יעיו כמו יקצץ חציו׃ 9 כמס תמוג יקח יפלו אשת לא חזו שמש׃ 10 בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי סערה שמאל׃ 11 ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ בדם הרשע׃ 12 ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר את הבית להמיתו׃ 2 הצילני מאויבי אלהי משגבי מקמי תשגבני׃ 3 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני׃ 4 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה׃ 5 בלי עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה׃ 6 ואתה יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה׃ 7 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 8 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ 9 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃ 10 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃ 11 אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשורי׃ 12 אל תהרגם פן ישכחו עמי הנידמו בחילך והורידמו מגננו אדני׃ 13 חטאת פימו דבר שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה וכחש יספרו׃ 14 כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה׃ 15 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 16 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו׃ 17 ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃ 18 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי׃

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצות אתו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף׃ 2 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת עמנו שובה לנו׃ 3 הרעשת הארץ פצתה רפא שבריה כי מטה׃ 4 הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה׃ 5 נתתה ליראיך נס להתנו

13 נָטֹה לִנְפֹּל. * וַיהוָה עֲזָרָנִי. 13
14 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ * וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. 14
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים. * יְמִין
יְהוָה עֹשָׂה חָיִל. יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה * יְמִין
יְהוָה עֹשָׂה חָיִל. לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה * וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי יָהּ. יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ * וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי.
15 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק * אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ. 15
16 זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה * צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ. * אוֹדְךָ כִּי 16, 17
עֲנִיתָנִי * וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים * הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה. מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת * הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה * נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בּוֹ. אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא * אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה
נָּא. בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה * בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
יְהוָה. אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ * אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים
עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ * אֱלֹהַי
אֲרוֹמְמֶךָּ. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב * כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ. מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ * עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ.
יְהוָה לִי לֹא אִירָא * מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְהוָה לִי
בְּעֹזְרָי * וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
* מִבְּטֹחַ בָּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה * מִבְּטֹחַ
בִּנְדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי * בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילַם. סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי * בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילַם. סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים * בְּשֵׁם
יְהוָה כִּי אֲמִילַם. דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל * וַיהוָה
עֲזָרָנִי. עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ * וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים * יְמִין יְהוָה
עֹשָׂה חָיִל. יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה * יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל. לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה * וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ.
יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ * וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי. פִּתְחוּ לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק * אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ. זֶה הַשַּׁעַר
לַיהוָה * צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ

כמשפטיך. ◦ 7 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב. ◦ 8 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. ◦ 9 ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי. ◦ 10 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי. ◦ 11 אלי נפשי תשתוחח עלי על כן אזכרך מארץ ירדנים וחרמונים מהר מצער. ◦ 12 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו. ◦ 13 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי. ◦ 14 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב. ◦ 15 כרצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך. ◦ 16 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי. ◦ 17 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם. ◦ 18 אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת לאמים ותשלחם. ◦ 19 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם. ◦ 20 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב. ◦ 21 בך צרינו ננגח בשמך נבוסי קמינו. ◦ 22 כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני. ◦ 23 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות. ◦ 24 באלהים כל היום הללנו ושמך לעולם נודה סלה. ◦ 25 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו. ◦ 26 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו. ◦ 27 תתנינו כצאן מאכל ובגוים זריתנו. ◦ 28 תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם. ◦ 29 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו. ◦ 30 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים. ◦ 31 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני. ◦ 32 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם. ◦ 33 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בברית אליך. ◦ 34 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך. ◦ 35 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות. ◦ 36 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר. ◦ 37 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב. ◦ 38 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. ◦ 39 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח. ◦ 40 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו. ◦ 41 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. ◦ 42 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. ◦ 43 למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות

5 * עפוץ אויב נפשי וישג וידרך לארץ חיי
וכבודי לעפר ישכן סלה.
6 קומה יהוה באפך התנשא בעברות צוררי
והעירה אלי משפט צויתה.
7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה.
8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי
וכתומי עלי.
9 יגמר נא רע רשעים וכונן צדיק
ובחן לבות וכליות אלהים צדיק.
10 מגני על אלהים מושיע ישרי לב.
11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום.
12 אם לא ישוב חרבו יהלוש קשתו ודרכה
ויכוננה.
13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל.
14 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר.
15 באר חפר ויעקרה וישחת בשוחה יפל.
16 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד.
17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון.

ח • למנצח על הגתית מזמור לדוד.
1 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים.
2 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך
להשבית אויב ומתנקם.
3 כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך ירח וכוכבים
אשר כוננת.
4 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו.
5 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו.
6 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו.
7 צאן ובקר כלם וגם בהמות שדי.
8 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים.
9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ.

ט • למנצח על מות לבן שיר לדוד.
2 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך.
3 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון.
4 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך.
5 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק.
6 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד.
7 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה.
8 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו.
9 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים.
10 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה.
11 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה.
12 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו.
13 כי דורש דמים להם זכר לא שכח צעקת ענוים.
14 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות.
15 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך.
16 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם.
17 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו הגיון סלה.
18 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים.
19 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד.
20 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך.
21 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה.

ברוך יי׳ מעולם ועד עולם. אמן ואמן.
1 * לדוד מזמור שיר חנכת הבית לדוד. ארוממך יי׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי.
2 יי׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני. יי׳ העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור.
3 זמרו ליי׳ חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי ולבקר רנה.
4 ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם. יי׳ ברצונך העמדת לגבי עוז הסתרת פניך הייתי נבהל.
5 אליך יי׳ אקרא ואל יי׳ אתחנן. מה בצעי בהרדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך.
6 שמע יי׳ וחנני יי׳ היה עוזר לי. הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה.
7 למען יזמרך כבוד ולא ידום יי׳ אלהי לעולם אודך.
8 * למנצח לבני קרח מזמור שיר גדול לאלהים נאמן בכל ביתי. משה בהר סיני ושכינה בהר סיני ומשה בראש ההר.
9 ויעל משה אל האלהים ויקרא אליו יי׳ מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל.
10 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.
11 ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ.
12 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל.

ל מלכים ב׳ ◦ ד ◦ ת ◦ ל ◦ ספרים ◦ 338

ולא יכלו לעמוד לפני אויביהם
לנפל בידם כי אלהי ישראל
נלחם בעד ישראל : ויהי אחרי
כן ויפקד יהושפט על ישראל
ויהי יהורם בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שמונה
עשרה ליהושפט מלך יהודה
וימלך שתים עשרה שנה : ויעש
הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ובאמו ויסר את מצבת הבעל
אשר עשה אביו : רק בחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל דבק בהן לא סר : ומישע
מלך מואב היה נקד וישלח
לאלף כבשים ולמאה אלף
אילים צמר : ויהי כמות אחאב
ויפשע מלך מואב בישראל :
ויצא יהורם המלך בעת ההוא
משמרון ויפקד את כל ישראל :
וילך וישלח אל יהושפט מלך
יהודה לאמר מלך מואב פשע
בי התלך אתי למלחמה אל
מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך :
ויאמר איזה דרך נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום : וילך מלך
ישראל ומלך יהודה ומלך אדום
ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה
מים לצבא ולבהמה אשר ברגלם :
ויאמר יהושפט האין פה נביא
ליהוה ונדרשה את יהוה מעליו
ויען אחד מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן שפט אשר
יצק מים על ידי אליהו : ויאמר
יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
אדום : ויאמר אליהו אל מלך
ישראל מה לי ולך לך אל נביאי
אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו
מלך ישראל לא כי יהוה קרא
לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב : ויאמר אליהו
חי יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו אם לולי נשא פני יהושפט
מלך יהודה אני לא אביט אליך
ואותך לא אראה : ועתה קחו לי
מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו
יד יהוה : ויאמר כה אמר יהוה
עשו הנחל הזה גבים גבים :
כי כה אמר יהוה לא תראו רוח
ולא תראו גשם והנחל ההוא
ימלא מים ושתיתם אתם
ובעדריכם ובבהמתכם : ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את מואב
בידכם : והכיתם כל עיר מבצר
וכל עיר מבחר ועץ טוב תכרתו
וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת
טוב תכאיבו באבנים : והיה
בבקר כעלות המנחה והנה בא
מים דרך אדום ותמלא הארץ
את המים : וכל מואב שמעו כי
עלו המלכים להלחם בם ויזעקו
לכל כל חגר חגורה ומעלה
ויעמדו על הגבול : וישכימו
בבקר וישמש עלה על המים
ויראו מואב מנגד את המים
אדמים כדם : ויאמרו דם זה
חרבו חרב נכו נכו המלכים
ועתה למשלל מואב : ויבאו אל
מחנה ישראל וישראל קמו
ויכו את מואב וינסו מפניהם
ויבואו הכה להכות בם : ואת
הערים יהרסו ואת כל חלקת
הטוב ישלכו איש אבניו ומלאו
אתה ואת כל מעיני המים יסתמו
ואת כל עצי הטוב יכרתו עד
השאיר קיריה אבניה לבדה
ויסבו הקלעים ויכתוה : ויראו
מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה
ויקח אתו שבע מאות איש שלפי
חרב להבקיע אל מלך אדום
ולא יכלו : ויקח את בנו הבכור
אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה
על החומה ויהי קצף גדול על
ישראל ויסעו מעליו וישובו
לארצם :

ואשה אחת מנשי בני הנביאים
צעקה אל אלישע לאמר עבדך
אישי מת ואתה ידעת כי עבדך
היה ירא את יהוה והנושה בא
לקחת את שני ילדי לו לעבדים :
ויאמר אליה אלישע מה אעשה
לך הגידי לי מה יש לך בבית
ותאמר לא יש לשפחתך כל בבית
כי אם אסוך שמן : ויאמר לכי
שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל
שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי :
ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך
ובעד בניך ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסלקי : ותלך
מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה המה מגישים אליה והיא
יצקת : ויהי כמלאות הכלים
ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד
כלי ויאמר אליה אין עוד כלי
ויעמד השמן : ותבא ותגד לאיש
האלהים ויאמר לכי מכרי את
השמן ושלמי את נשיך ואת
בניך חיי את ובניך משארי :
ויהי היום ועבר אלישע אל שונם
ושם אשה גדולה ותחזק בו
לאכל לחם ויהי מדי עברו סר
שמה לאכל לחם : ותאמר אל
אישה הנה נא ידעתי כי איש
אלהים קדוש הוא עבר עלינו
תמיד : נעשה נא עלית קטנה
ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו אלינו יסור
שמה : ויהי יום אחד ויבא שמה
ויסר אל העלית וישכב שם :
ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו :
ויאמר אליו אמר נא אליה הנה
חרדת עלינו את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך הדברי לך למלך
או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי יושבת : ויאמר מה לעשות
לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה
ואישה זקן : ויאמר קרא לה
ויקרא לה ותעמד בפתח : ויאמר
למועד הזה כעת חיה את חבקת
בן ותאמר אל אדני איש האלהים
אל תכזב באמתך : ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת חיה
אשר דבר אליה אלישע : ויגדל
הילד ויהי היום ויצא אל אביו
אל הקצרים : ויאמר אל אביו
ראשי ראשי לנער שא אתו
והביאהו אל אמו : וישאהו
ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה
עד הצהרים וימת : ותעל ותשכב
על מטה איש האלהים ותסגר
בעדו ותצא : ותקרא אל אישה
ותאמר שלחי נא לי אחד מן
הנערים ואחת האתנות ואלכה
עד איש האלהים ואשובה :
ויאמר מדוע את הלכת אליו היום
לא חדש ולא שבת ותאמר שלום :
ותחבש האתון ותאמר אל נערה
נהג לך ולכי אל תעצר לי
לרכבה כי אם אמרתי אליך :
ותלך ותבא אל איש האלהים אל
הר הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אותה לקראתה ויאמר
אל גחזי נערו הנה השונמית
הזאת : עתה רוץ נא לקראתה
ואמר אליה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד ותאמר
שלום : ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי
להדפה ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה מרה לה
ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי :
ותאמר האשה הבן שאלתי מאת
אדני הלא אמרתי לא תשלה
אותי : ויאמר אל גחזי חגר
מתניך וקח משענתי בידך לך
כי תמצא איש לא תברכנו ואם
יברכך איש לא תענו ושמת את
משענתי על פני הילד : ותאמר
אם אל הילד חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך ויקם ויהלך אחריה :
וגחזי עבר לפניהם וישם את
המשענת על פני הילד ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו
לאמר לא הקיץ הילד : ויבא
אלישע הביתה והנה הילד מת
משכב על מטתו : ויבא ויסגר
הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל
יהוה : ויעל ושכב על הילד וישם
פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו
על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר
הילד : וישב וילך בבית אחד הנה
ואחד הנה ויעל ויגהר עליו
ויזרו הילד עד שבע פעמים
ויפקח הילד את עיניו : ויקרא
אל גחזי ויאמר קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותבא אליו
ויאמר שאי בנך : ותבא ותפל
אל רגליו ותשתחו ארצה ותשא
את בנה ותצא : ואלישע שב
הגלגלה והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל
נערו שים הסיר הגדול ובשל
נזיד לבני הנביאים : ויצא אל
השדה לקצר ויצא שם כגפן
שדה ויקצר ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר
הנזיד כי לא ידעו : ויצקו לאכל
לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד
ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש
האלהים ולא יכלו לאכל : ויאמר
קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר
צק לאנשים ויאכלו ולא היה עוד
דבר רע בסיר : ואיש בא מבעל
שלשה ויבא לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם שעורים
וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים
ויאכלו : ויאמר משרתו מה אתן
זה לפני מאה איש ויאמר תן
לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה
אכול והותר : ויתן לפניהם
ויאכלו ויותרו כדבר יהוה :
ונעמן שר צבא מלך ארם היה
איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים
כי בו נתן יהוה תשועה בארם
והאיש היה גבור חיל מצרע :
וארם יצאו גדודים ויבאו בארץ
ישראל ותשבה נערה קטנה
מאת אשת נעמן ותאמר אל
גברתה לו יעמד אדני לפני
הנביא אשר בשמרון אז יאסף
אתו מצרעתו : ויבא איש ויגד
לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה
הנערה אשר מארץ ישראל :
ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה
ספר אל מלך ישראל וילך ויקח
בידו עשרת ככרי כסף וששת
אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים :
ויביא הספר אל מלך ישראל
לאמר ועתה כבוא הספר הזה
אליך הנה שלחתי אליך את נעמן
עבדי ואספתו מצרעתו : ויהי
כקרא מלך ישראל את הספר
ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים
אני להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסף איש מצרעתו כי אך
דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי :
ויהי כשמע אלישע איש האלהים
כי קרע מלך ישראל את בגדיו
וישלח אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע
כי יש נביא בישראל : ויבא נעמן
בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית
אלישע : וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר לך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך לך
וטהר : ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד
וקרא בשם יהוה אלהיו והניף
ידו על המקום ורפא המצרע :
הלא טובים אבנה ופרפר נהרות
דמשק מכל מימי ישראל הלא
ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול הנביא
דבר אליך הלא תעשה ואף כי
אמר אליך רחץ וטהר : וירד
ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר
איש האלהים וישב בשרו כבשר
נער טהור : וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו ויבא
ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי
כי אין אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה קח נא ברכה מאת
עבדך : ויאמר חי יהוה אשר
עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו
לקחת ויאבה : ויאמר נעמן ואם
לא לתנה נא לעבדך משא צמד
פרדים אדמה כי לא יעשה עוד
עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים
כי אם ליהוה : בדבר הזה יסלח
יהוה לעבדך בבוא אדני בית
רמון להשתחות שם והוא נשען
על ידי והשתחויתי בבית רמון
בהשתחותי בבית רמון יסלח נא
יהוה לעבדך בדבר הזה : ויאמר
לו לך לשלום ויסע מאתו כברת
ארץ : וילך גחזי נער אלישע
איש האלהים אחרי נעמן וירץ
נעמן מאחריו וירא אחריו וישב
לקראתו ויאמר שלום : ויאמר
שלום אדני שלחני לאמר הנה
עתה באו אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושתי חלפות בגדים :
ויאמר נעמן הואל קח ככרים
ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי
חרטים ושתי חלפות בגדים
ויתן על שני נעריו וישאו לפניו :
ויבא אל העפל ויקח מידם
ויניחם בבית ויאחר את האנשים
וילכו : והוא בא ויעמד אל אדני
אלישע ויאמר אליו אלישע אי
מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה : ויאמר אליו הלא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו
לקראתך העת לקחת את הכסף
ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות :
וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג :
ויבא ויעמד אל אדני אלישע
ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה :
ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר
הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת
בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות : וצרעת
נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם
ויצא מלפניו מצרע כשלג :
ובני הנביאים אמרו אל אלישע
הנה נא המקום אשר אנחנו
יושבים שם לפניך צר הוא לנו :
נלכה נא עד הירדן ונקחה משם
איש קורה אחת ונעשה שם מקום
לנו לשבת שם ויאמר לכו :
ויאמר האחד הואל נא ובא עם
עבדיך ויאמר אנכי אלך : וילך
עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את
העצים : והיה בהפלם קורה
ויפל ברזל הגרזן במים ויצעק
ויאמר אהה אדני והוא חרש היה :
ויאמר איש האלהים אנה נפל
ויראהו את המקום ויחתך עץ
וישלך שם ויצף הברזל : ויאמר
שא לך ויושט ידו ויקחהו :
ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ
אל עבדיו לאמר אל מקום פלני
תחנו : וישלח איש האלהים אל
מלך ישראל לאמר השמר אל
תעבר במקום הזה כי שמה ארם
נחתים : וישלח מלך ישראל אל
המקום אשר אמר לו איש
האלהים והזהירו אתו והתאפק
שם לא פעם ולא פעמים :
ויסער לב מלך ארם על הדבר
הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם
הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך
ישראל : ויאמר אחד מעבדיו לא
אדני המלך כי אלישע הנביא
אשר בישראל יגיד למלך ישראל
את הדברים אשר תדבר בחדרי
משכבך : ויאמר לכו וראו איפה
הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו
לאמר הנה בדתן : וישלח שם
סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו
לילה ויסבו על העיר : וישכם
משכים עבד איש האלהים לצאת
והנה חיל סובב את העיר וסוסים
ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה
נעשה : ויאמר אל תירא כי רבים
אשר אתנו מאשר אתם : ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פקח נא את
עיני ויפקח יהוה את עיני הנער
והנה ההר מלא סוסים ורכב אש
סביב לאלישע : וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר
הך נא את הגוי הזה בסנורים
ויך אותם בסנורים כדבר אלישע :
ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך
ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך
אתכם אל האיש אשר אתם
מבקשים ויולך אותם שמרון :
ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע
פקח יהוה את עיני האלה וייפקחו
את עיניהם ויראו והנה בתוך
שמרון : ויאמר מלך ישראל אל
אלישע הכה אכה אבי ויאמר לא
תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך
אתה להכותם שים לחם ומים
לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל
אדניהם : וישם להם משתה גדול
ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל
אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם
לבא בארץ ישראל : ויהי אחרי
כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את
כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון :
ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרו
עליה עד היות ראש חמור בשמנים
שקלים וקב חרי היונים בחמשה
שקלים כסף : ומלך ישראל עבר
על החומה ואשה צעקה אליו
לאמר הושיעה אדני המלך :
ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין
אקח לך מגרן ומיקב : ויאמר
המלך לה מה לך ותאמר האשה
הזאת אמר אלי תני את בנך
ונאכלהו היום ואת בני נאכל
מחר : ונבשל את בני ונאכלהו
ואמר אליה ביום השני תני את
בנך ונאכלהו ותחבא את בנה :
ויהי כשמע המלך את דברי
האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר
על החומה ויראו העם והנה שק
על בשרו מבית : ויאמר אמלך
אלהים יעשה לי כה וכה כי יעמד
ראש אלישע בן שפט עליו היום :
ואלישע יושב בביתו והזקנים
יושבים אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבוא המלאך אשר הוא
שלח אל אלישע ויאמר אל
הזקנים הראיתם כי שלח בן
המרצח הזה לכרות את ראשי
ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת
והדפתם אתו בדלת הלא קול
רגלי אדניו אחריו : עודנו מדבר
עמם והנה המלאך יורד אליו
ויאמר הנה זאת מעם יהוה מה
אקוה ליהוה עוד : ואלישע אמר
שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי
סאים שעורים בשקל בשער
שמרון : ויען השלישי על יד
אשר המלך נשען עליה את איש
האלהים ויאמר הנה יהוה עשה
ארבות במרום השמים היתכן
הדבר הזה ויאמר הנך רואה
בעיניך ומשם לא תאכל :
והאנשים הארבעה מצרעים היו
פתח השער ויאמרו איש אל רעהו
מה אנחנו ישבים פה עד מתנו :
אם אמרנו נבא העירה והרעב
בעיר ומתנו שם ואם פה ישבנו
ומתנו גם עתה לכו ונפלה אל
מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם
ימיתונו ונמתה : ויקומו בנשף
לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד
קצה מחנה ארם והנה אין שם
איש : ואדני השמיע את מחנה
ארם קול רכב קול סוס קול חיל
גדול לאמר הנה שכר המלך
עלינו את מלכי החתים ואת
מלכי מצרים לבוא עלינו :
ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את
אהליהם ואת סוסיהם ואת
חמוריהם את המחנה כאשר הוא
ויברחו אל נפשם : ויבאו המצרעים
האלה עד קצה המחנה ויבאו אל
אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו
משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו והשבו ויבאו אל אהל
אחר וישאו משם וילכו ויטמנו :
ויאמרו איש אל רעהו לא כן
אנחנו עשים היום הזה יום בשורה
אנחנו מחשים והמתנו עד אור
הבקר ומצאנו עון ועתה לכו
ונבואה ונגידה בבית המלך :
ויבאו ויקראו אל שוער העיר
ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה
ארם והנה אין שם איש ואין קול
אדם כי אם הסוס אסור והחמור
אסור והאהלים כאשר המה :
ויקרא השוערים ויגידו בית
המלך פנימה : ויקם המלך לילה
ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם
את אשר עשו לנו ארם ידעו כי
רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה
להסתתר בשדה לאמר כי יצאו
מן העיר ונחיה אותם חיים ואל
העיר נבוא : ויען אחד מעבדיו
ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים
הנשארים אשר נשארו בעיר הנה
כל המון ישראל אשר נשארו בה
הנה כל המון ישראל אשר תמו
ונשלחה ונראה : וישבו אחרי
המלך ויאמר לכו וראו : וילכו
אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו
ארם בחפזם וישבו המלאכים
ויגידו למלך : ויצא העם וישסו
את מחנה ארם ויהי סאה סלת
בשקל וסאתים שעורים בשקל
כדבר יהוה : והמלך הושיב את
השלישי על יד אשר נשען עליה
על השער וידרסהו העם במבואה
וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר בהרדת המלך אליו :
ויהי כדבר איש האלהים אל
המלך לאמר שתים סאים שעורים
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה
כעת מחר בשער שמרון : ויען
השלישי את איש האלהים ויאמר
הנה יהוה עשה ארבות במרום
השמים היתכן הדבר הזה ויאמר
הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל :
ויהי האשה אשר החיה את בנו
לאמר קומי ולכי את וביתך
וגורי בכל אשר תגורי כי קרא
יהוה לרעב וגם בא על הארץ
שבע שנים : ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך היא
וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע
שנים : ויהי מקץ שבע השנים
ותשב האשה מארץ פלשתים
ותצא לזעק אל המלך על ביתה
ועל שדתה : והמלך מדבר אל
גחזי נער איש האלהים לאמר
ספרה נא לי את כל הגדלות אשר
עשה אלישע : ויהי הוא מספר
למלך את אשר החיה את המת
והנה האשה אשר החיה את בנה
צועקת אל המלך על ביתה ועל
שדתה ויאמר גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע :
וישאל המלך את האשה ותספר
לו ויתן לה המלך סריס אחד
לאמר השב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום עזבה את
הארץ ועד עתה : ואלישע בא
דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה
ויגד לו לאמר בא איש האלהים
עד הנה : ויאמר המלך אל חזאל
קח בידך מנחה ולך לקראת איש
האלהים ושאל את יהוה לאמר
החיה אחיה מחלי זה : וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים גמלים ויבא
ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד
מלך ארם שלחני אליך לאמר
החיה אחיה מחלי זה : ויאמר
אליו אלישע לך אמר חיה תחיה
והראני יהוה כי מות ימות :
וישם פניו ויעמד עד בוש ויבך
איש האלהים : ויאמר חזאל מדוע
אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את
אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם
תשלח באש ובחוריהם בחרב
תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם
תבקע : ויאמר חזאל כי מה עבדך
הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה
ויאמר אלישע הראני יהוה אותך
מלך על ארם : וילך מעם אלישע
ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה
אמר לך אלישע ויאמר אמר לי
חיה תחיה : ויהי ממחרת ויקח
את המכסה ויטבל במים ויפרש על
פניו וימת וימלך חזאל תחתיו :
ובשנת חמש לאחאב מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם
בן יהושפט מלך יהודה : בן שלשים
ושתים שנה היה במלכו ושמנה
שנים מלך בירושלם : וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשה
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו
לאשה ויעש הרע בעיני יהוה :
ולא אבה יהוה להשחית את יהודה
למען דוד עבדו כאשר אמר לתת
לו נר ולבניו כל הימים : בימיו
פשע אדום מתחת יד יהודה
וימליכו עליהם מלך : ויעבר
יהורם צעירה ויך את אדום הסובב
עליו ואת שרי הרכב ויקם הלילה
ויך את אדום הסובב אליו ואת
שרי הרכב וינס העם לאהליו :
וישב אדום מתחת יד יהודה עד
היום הזה אז תפשעה לבנה בעת
ההיא : ויתר דברי יהורם וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה :
וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד ויהי אחזיהו בנו
תחתיו : בשנת שתים עשרה שנה
ליהורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה : בן עשרים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליה בת
עמרי מלך ישראל : וילך בדרך
בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי חתן לבית אחאב
הוא : וילך עם יהורם בן אחאב
למלחמה אל חזאל מלך ארם
ברמות גלעד וישמרו ארמים את
יהורם : וישב המלך יהורם
להתרפא ביזרעאל מן הכאבים
אשר יכו אתו ארמים ברמה
בהלחמו את חזאל מלך ארם
ויהורם בן אחאב ירד ליזרעאל
לראות את יהורם בן אחאב כי
חלה הוא : ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו
חגר מתניך וקח פך השמן הזה
בידך והלך רמת גלעד : ובא שמה
וראה שם יהוא בן יהושפט בן
נמשי ובא והקם את אחיו מתוך
החדר והביא אתו אל חדר פנימה :
ולקח פך השמן ויצק על ראשו
ויאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך על עם יהוה על
ישראל : ופתחת את הדלת
ונסת ולא תחכה ואת הדברים
אשר אדברו אליך קח ידך ואמר
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך על עם יהוה על
ישראל : ואת בית אחאב אדניך
תכה ואנקמה דם עבדי הנביאים
ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל :
ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל :
ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם
בן נבט וכבעשא בן אחיה : ואת
איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת
יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת
וינס : ויהוא יצא אל עבדי אדניו
ויאמרו אליו השלום מדוע בא
המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם
אתם ידעתם את האיש ואת שיחו :
ויאמרו שקר דבר אלינא והגידה
לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך
למלך על ישראל : וימהרו ויקחו
איש את בגדו וישימו תחת רגליו
על גבי המעלות ויתקעו בשופר
ויאמרו מלך יהוא : ויתקשר יהוא
בן יהושפט בן נמשי על יהורם
ויהורם שמר הוא וכל ישראל
מפני חזאל מלך ארם : והמלך
יהורם שב להתרפא ביזרעאל
מן הכאבים אשר יכו אתו ארמים
במלחמו את חזאל מלך ארם
ויהוא אמר אם יש נפשכם אל
תצא פליט מן העיר ללכת להגיד
ביזרעאל : ויהוא רכב ויסע
יזרעאלה כי יהורם שכב שם
ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות
ביהורם : ויעמד הצפה על מגדל
יזרעאל ויראה את כת יהוא בבאו
ויאמר כת אני רואה ויאמר יהורם
קח רכב ושלח לקראתם ויאמר
השלום : וילך רכב לקראתו
ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב
אחרי ויגד הצפה לאמר בא
המלאך עד אלהם ולא שב :
וישלח רכב שני וילך אלהם
ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב
אחרי : ויגד הצפה לאמר בא עד
אלהם ולא שב והנהיגה כנהיגת
יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג :
ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר
רכבו ויצא יהורם מלך ישראל
ואחזיהו מלך יהודה איש
במרכבתו ויצאו לקראת יהוא
ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי :
ויהי כראות יהורם את יהוא
ויאמר השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל אמך
וכשפיה הרבים : ויהפך יהורם
ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו
מרמה אחזיהו : ויהוא מלא ידו
בקשת ויך את יהורם בין זרועתיו
ויצא החץ מלב אל יהורם ויכרע
במרכבתו : ויאמר אל בדקר
שליש שא והשלכהו בחלקת שדה
נבות היזרעאלי כי זכר אני את
אשר אנו רכבים צמדים אחרי
אחאב אביו ויהוה נשא עליו את
המשא הזה : אם לא את דמי נבות
ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם
יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת
נאם יהוה ועתה שא והשלכהו
בחלקה כדבר יהוה : ואחזיהו
מלך יהודה ראה ויברח דרך בית
הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם
אתו הכו במרכבתו במעלה גור
אשר אצל יבלעם ויברח מגדו
וימת שם : וירכבו אתו עבדיו
המרכבה וישאו אתו ירושלם
ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו
בעיר דוד : ובשנת אחת עשרה
ליהורם בן אחאב מלך אחזיהו על
יהודה : ויבא יהוא יזרעאלה
ואיזבל שמעה ותשם את עיניה
בפוך ותיטב את ראשה ותשקף
בעד החלון : ויהוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הורג אדניו :
וישא פניו אל החלון ויאמר מי
אתי מי וישקפו אליו שני שלשה
סריסים : ויאמר שאוה אתה
וישאוה ויזו מדמה על הקיר ועל
הסוסים ויתרסה : ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו נא את
הארורה הזאת וקברו אתה כי בת
מלך היא : וילכו לקברה ולא
מצאו כי אם הגלגלת והרגלים
והכפות ידים : וישובו ויגידו לו
ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר
ביד עבדו אליהו התשבי לאמר
בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל : והיתה נבלת
איזבל כדמן על פני השדה בחלקת
יזרעאל אשר לא יאמרו זאת
איזבל : ואחאב היו שבעים בנים
בשמרון וישלח יהוא ספרים
ויכתוב אל שמרון אל שרי יזרעאל
הזקנים ואל אמנים על אחאב
לאמר : ועתה כבוא הספר הזה
אליכם אשר עמכם בני אדניכם
ועמכם הרכב והסוסים ועיר
מבצר ונשק : ראו את הטוב
ואת הישר שבבני אדניכם ושימו
על כסא אביו ולחמו בעד בית
אדניכם : ויראו מאד מאד ויאמרו
הנה שני המלכים לא עמדו לפניו
ואיך נעמד אנחנו : וישלח אשר
על הבית ואשר על העיר והזקנים
והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר תאמר אלינו
נעשה לא נמליך איש כל הטוב
בעיניך עשה : ויכתוב אליהם
ספר שנית לאמר אם לי אתם
ובקולי אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם ובאו
אלי כעת מחר יזרעאלה והאנשים
בני המלך שבעים איש אתם
גדלי העיר המגדלים אתם :
ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו
את בני המלך וישחטו שבעים
איש וישימו את ראשיהם בדודים
וישלחו אליו יזרעאלה : ויבא
המלאך ויגד לו לאמר הביאו
ראשי בני המלך ויאמר שימו
אתם שני צבורי פתח השער עד
הבקר : ויהי בבקר ויצא ויעמד
ויאמר אל כל העם צדיקים אתם
הנה אני קשרתי עלי אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה : דעו עתה
כי לא יפל מדבר יהוה ארצה
אשר דבר יהוה על בית אחאב
ויהוה עשה את אשר דבר ביד
עבדו אליהו : ויך יהוא את כל
הנשארים לבית אחאב ביזרעאל
וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד
בלתי השאיר לו שריד : ויקם
וילך ויבא שמרונה הוא בית עקד
הרעים בדרך : יהוא מצא את
אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר
מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו
אנחנו וירדנו לשלום גבירות
ולשלום בני המלך : ויאמר תפשו
חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם
אל בור בית עקד ארבעים ושנים
איש ולא הניח איש מהם :
ויעבור משם ויפגע ביהונדב בן
רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו
הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך
ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש
תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו
המרכבה : ויאמר לכה אתי וראה
בקנאתי ליהוה ויסעהו ברכבו :
ויבא שמרון ויך את כל הנשארים
לאחאב בשמרון עד השמידו
כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו :
ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר
אליהם אחאב עבד את הבעל מעט
ויהוא יעבדנו הרבה : ועתה
קראו אלי את כל נביאי הבעל
את כל עבדיו ואת כל כהניו אל
יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל
כל אשר יפקד איש לא יחיה
ויהוא עשה בעקבה למען אבד
את עבדי הבעל : ויאמר יהוא
קדשו עצרה לבעל ויקראו :
וישלח בכל ישראל ויבאו כל
עבדי הבעל לא נשאר איש אשר
לא בא ויבאו בית הבעל וימלא
בית הבעל פה אל פה : ויאמר
לאשר על המלתחה הוצא לבוש
לכל עבדי הבעל ויוצא להם
מלבוש : ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי
הבעל חפשו וראו פן יש פה
אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי
הבעל לבדם : ויבאו לעשות
זבחים ועלות ויהוא שם לו
בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים
אשר אני מביא בידכם ומלט איש
מן האנשים אשר אני מביא על
ידיכם נפשו תחת נפשו : ויהי
כאשר כלה העלות ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים בא הכום אל
יצא איש ויכו לפי חרב וישלכו
הרצים והשלשים אל עבר בית
הבעל ויצאו אל עיר בית הבעל :
ויוציאו את המצבה אשר בבית
הבעל וישרפו אתה : וישברו את
מצבת הבעל וישברו את בית
הבעל וישימו אתו למחראות עד
היום הזה : וישמד יהוא את
הבעל מישראל : רק מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר יהוא מעליהם
עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר
בדן : ויאמר יהוה אל יהוא יען
אשר היטבת לעשות הישר בעיני
ככל אשר בלבבי עשית לבית
אחאב בני רבעים ישבו לך על
כסא ישראל : ויהוא לא שמר
ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל
בכל לבבו לא סר מעל חטאות
ירבעם אשר החטיא את ישראל :
בימים ההם החל יהוה להקצות
בישראל ויכם חזאל בכל גבול
ישראל : מן הירדן מזרחה כל
ארץ הגלעד הגדי והראובני
והמנשי מערוער אשר על נחל
ארנון והגלעד והבשן : ויתר
דברי יהוא וכל אשר עשה וכל
גבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי

לְךָ אֲיַחֵל כָּל־הַיּוֹם׃ זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעָי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט
וְיַלֵּמֵד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃ מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה
יוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ־אָרֶץ׃ סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו
וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאתָי׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס
שָׂנְאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃ תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי
כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃
בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי
בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי שָׁוְא וְעִם־נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל
מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
לְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ אַל־תֹּסֵף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃
אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃ וַאֲנִי בְתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃
רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃
בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃
אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי
לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי
בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל־אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה
בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי
וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁעִי׃ כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי
בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר
וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה
חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי
אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם
אֶת־רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּפָעָלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה
יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי
בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז
יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם׃

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר
יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ
כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ
אֹיְבַי לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי
חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ
חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט
לְעוֹלָם׃ יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃
אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת
הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

ٱلْمَسِيحَ يَسُوعَ ٱلَّذِي ٱلَّذِي ٱلَّذِي

11 *כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֲפִצוֹתִיךָ שָׁמָּה אַךְ לֹא אֶעֱשֶׂה כָלָה אֹתָךְ וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ 12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָנוּשׁ שִׁבְרֵךְ נַכְאָה מַכָּתֵךְ׃ 13 אֵין דָּן דִּינֵךְ לְמָזוֹר רְפוּאוֹת עֲלָתָה אֵין׃ 14 כָּל מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֵחוּךְ לָךְ לֹא יִדְרְשׁוּךְ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ מוּסַר אַכְזָר עַל רֹב עֲוֹנֵךְ אִמְּצוּ חַטֹּאתָיִךְ׃ 15 מָה תִּזְעַק עַל שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאוֹבֵךְ עַל רֹב עֲוֹנֵךְ אִמְּצוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי אֵלֶּה לָךְ׃ 16 לָכֵן כָּל אֹכְלַיִךְ יֵאָכֵלוּ וְכָל צָרַיִךְ כֻּלָּם בַּשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ וְהָיוּ שֹׁאסַיִךְ לְשִׁסָּה וְכָל בֹּזְזַיִךְ אֶתֵּן לָבַז׃ 17 כִּי אַעֲלֶה אֲרוּכָה לָךְ וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ נְאֻם יְהוָה כִּי נִדָּחָה קָרְאוּ לָךְ לֵאמֹר הִוא צִיּוֹן אֵין דּוֹרֵשׁ לָהּ׃ 18 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי שָׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמִשְׁכְּנֹתָיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ וְהֵיכָל כְּמִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃ 19 וְיָצָא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מְצַחֲקִים וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהַכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃ 20 וְהָיוּ בָנָיו כְּקֶדֶם וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וְאֶפְקֹד עַל כָּל לֹחֲצָיו׃ 21 וְהָיָה אַדִּירוֹ מִמֶּנּוּ וּמֹשְׁלוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיהוּ וְנָגַשׁ אֵלָי כִּי מִי זֶה עָרַב לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלָי נְאֻם יְהוָה׃ 22 וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ 23 הִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצָאָה סַעַר מְחוֹלָל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוֹל׃ 24 לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשֹׂתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ עַד מִזְמְּרוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃ 25 בָּעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם׃

4 R

ויקרא צוה תזריע ❊ ל ❊ ויקרא

ויקרא צוה תזריע ❊ מ ❊ ויקרא

26 * ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 27 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 28 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 29 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 30 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 31 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 32 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 33 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 34 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 35 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 36 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 37 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 38 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 39 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 40 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 41 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 42 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 43 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 44 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 45 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 46 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 47 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 48 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 49 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 50 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 51 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 52 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 53 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 54 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 55 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 56 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 57 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 58 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 59 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 60 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 61 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 62 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 63 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 64 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 65 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 66 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 67 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 68 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 69 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 70 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 71 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 72 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 73 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 74 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 75 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 76 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 77 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 78 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 79 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 80 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 81 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 82 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 83 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 84 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 85 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 86 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 87 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 88 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 89 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 90 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 91 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 92 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 93 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 94 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 95 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 96 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 97 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 98 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 99 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 100 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 101 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 102 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 103 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 104 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 105 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 106 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 107 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 108 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 109 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 110 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 111 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 112 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 113 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 114 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 115 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 116 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 117 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 118 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 119 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 120 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 121 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 122 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 123 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 124 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 125 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 126 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 127 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 128 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 129 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 130 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 131 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 132 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 133 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 134 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 135 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 136 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 137 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 138 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 139 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 140 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 141 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 142 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 143 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 144 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 145 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 146 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 147 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 148 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 149 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 150 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 151 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 152 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 153 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 154 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 155 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 156 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 157 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 158 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 159 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 160 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 161 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 162 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 163 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 164 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 165 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 166 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 167 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 168 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 169 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 170 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 171 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 172 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 173 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 174 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 175 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 176 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 177 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 178 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 179 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 180 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 181 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 182 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 183 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 184 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 185 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 186 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 187 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 188 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 189 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 190 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 191 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 192 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 193 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 194 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 195 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 196 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 197 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 198 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 199 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 200 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 201 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 202 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 203 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 204 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 205 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 206 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 207 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 208 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 209 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 210 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 211 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 212 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 213 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 214 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 215 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 216 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 217 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 218 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 219 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 220 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 221 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 222 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 223 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 224 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 225 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 226 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 227 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 228 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 229 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 230 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 231 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 232 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 233 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 234 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 235 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 236 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 237 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 238 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 239 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 240 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 241 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 242 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 243 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 244 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 245 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 246 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 247 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 248 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 249 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 250 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 251 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 252 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 253 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 254 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 255 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 256 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 257 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 258 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 259 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 260 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 261 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 262 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 263 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 264 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 265 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 266 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 267 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 268 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 269 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 270 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 271 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 272 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 273 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 274 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 275 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 276 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 277 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 278 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 279 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 280 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 281 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 282 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 283 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 284 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 285 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 286 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 287 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 288 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 289 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 290 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 291 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 292 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 293 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 294 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 295 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 296 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 297 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 298 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 299 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 300 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 301 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 302 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 303 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 304 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 305 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 306 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 307 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 308 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 309 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 310 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 311 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 312 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 313 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 314 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 315 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 316 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 317 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 318 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 319 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 320 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 321 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 322 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 323 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 324 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 325 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 326 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 327 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 328 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 329 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 330 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 331 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 332 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 333 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 334 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 335 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 336 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 337 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 338 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 339 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 340 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 341 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 342 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 343 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 344 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 345 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 346 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 347 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 348 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 349 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 350 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 351 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 352 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 353 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 354 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 355 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 356 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 357 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 358 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 359 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 360 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 361 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 362 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 363 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 364 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 365 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 366 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 367 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 368 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 369 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 370 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 371 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 372 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 373 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 374 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 375 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 376 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 377 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 378 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 379 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 380 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 381 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 382 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 383 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 384 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 385 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 386 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 387 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 388 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 389 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 390 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 391 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 392 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 393 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 394 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 395 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 396 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 397 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 398 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 399 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 400 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 401 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 402 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 403 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 404 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 405 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 406 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 407 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 408 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 409 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 410 ויספר משה את בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה: 411 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 412 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 413 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 414 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 415 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 416 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 417 שבר תחת שבר ע

ד

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד ◦ בעניתי קראתיך יהוה ענני אלהי צדקי ◦ בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי ◦ 2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה ◦ 3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו ◦ 4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה ◦ 5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה ◦ רבים אמרים מי יראנו טוב ◦ 6 נסה עלינו אור פניך יהוה ◦ נתתה שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו ◦ 7 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני ◦ 8 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי ◦ 9 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל ◦ 10 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה ◦ 11 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע ◦ 12 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און ◦ 13 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה ◦ 14 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך ◦ 15 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכך ◦ 16 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר גרון פתוח לשונם יחליקון ◦ 17 הרשם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך ◦ 18 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך ◦

ד

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד ◦ בעניתי קראתיך יהוה ענני אלהי צדקי ◦ בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי ◦ 2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה ◦ 3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו ◦ 4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה ◦ 5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה ◦ רבים אמרים מי יראנו טוב ◦ 6 נסה עלינו אור פניך יהוה ◦ נתתה שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו ◦ 7 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני ◦ 8 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי ◦ 9 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל ◦ 10 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה ◦ 11 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע ◦ 12 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און ◦ 13 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה ◦ 14 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך ◦ 15 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכך ◦ 16 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר גרון פתוח לשונם יחליקון ◦ 17 הרשם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך ◦ 18 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך ◦

٢٤ ٥٥ الذين معه. * ٥٦ فرأى مجد الله ويسوع
قائما عن يمين الله. ٥٧ فصرخوا بصوت
عظيم وسدوا آذانهم واندفعوا عليه بنفس
واحدة. ٥٨ وأخرجوه خارج المدينة ورجموه.
والشهود خلعوا ثيابهم عند رجل شاب اسمه
شاول. ٥٩ ورجموا استفانوس وهو يدعو ويقول
يا رب يسوع اقبل روحي. ٦٠ وجثا على ركبتيه
وصرخ بصوت عظيم يا رب لا تقم عليهم هذه
الخطية. ولما قال هذا رقد.

٨ وكان شاول راضيا بقتله. وفي ذلك اليوم
حدث اضطهاد عظيم على الكنيسة التي في
اورشليم. فتشتت الجميع في كور اليهودية
والسامرة ما عدا الرسل. ٢ وحمل استفانوس
رجال أتقياء ودفنوه وناحوا عليه نوحا كثيرا.
٣ واما شاول فكان يسطو على الكنيسة ويدخل
بيوتا بعد بيوت ويجر رجالا ونساء ويسلمهم
للسجن. ٤ فالذين تشتتوا كانوا يجولون
مبشرين بالكلمة. ٥ وفيلبس نزل الى مدينة
من السامرة وكان يكرز لهم بالمسيح. ٦ والجموع
سمعوا بنفس واحدة ما قاله فيلبس وهم
يسمعون ويرون الآيات التي كان يعملها.
٧ لان كثيرين ممن كانت بهم ارواح نجسة كانت
تخرج صارخة بصوت عظيم. وكثيرون من
المفلوجين والعرج شفوا. ٨ فكان فرح عظيم
في تلك المدينة. ٩ واما رجل اسمه سمعان
كان قبلا في المدينة يسحر ويدهش شعب
السامرة قائلا عن نفسه انه شيء عظيم.
١٠ الذين كلهم من الصغير الى الكبير يتبعونه
قائلين هذا هو قوة الله العظيمة. ١١ وكانوا
يتبعونه لانه مدة طويلة قد دهشهم بسحره.
١٢ ولكن لما صدقوا فيلبس وهو يبشر بالامور
المختصة بملكوت الله وباسم يسوع المسيح
اعتمدوا رجالا ونساء. ١٣ فسمعان نفسه ايضا
آمن ولما اعتمد كان يلازم فيلبس. ولما رأى
آيات وقوات عظيمة تجرى اندهش.

١٤ ولما سمع الرسل الذين في اورشليم ان
السامرة قد قبلت كلمة الله ارسلوا اليهم بطرس
ويوحنا. ١٥ اللذين لما انحدرا صليا عليهم لكي
يقبلوا الروح القدس. ١٦ لانه لم يكن قد حل
بعد على احد منهم. بل كانوا معتمدين فقط
باسم الرب يسوع. ١٧ حينئذ وضعا الايادي عليهم
فقبلوا الروح القدس. ١٨ ولما رأى سمعان ان
بوضع ايدي الرسل يعطى الروح القدس قدم
لهما دراهم. ١٩ قائلا اعطيا انا ايضا هذا السلطان
حتى كل من اضع يدي عليه يقبل الروح القدس.
٢٠ فقال له بطرس ليكن فضتك معك للهلاك
لانك ظننت ان موهبة الله تقتنى بدراهم.
٢١ ليس لك نصيب ولا قرعة في هذا الامر لان
قلبك ليس مستقيما امام الله. ٢٢ فتب عن
شرك هذا واطلب الى الله لعله يغفر لك فكر
قلبك. ٢٣ لاني ارى انك مرارة المرارة ورباط
الظلم. ٢٤ فاجاب سمعان وقال اطلبا انتما الى
الرب من جهتي لكي لا يأتي علي شيء مما
قلتما. ٢٥ فهما لما شهدا وتكلما بكلمة الرب
رجعا الى اورشليم وهما يبشران بكور كثيرة
من السامريين.

٢٦ وكلم ملاك الرب فيلبس قائلا قم واذهب
نحو الجنوب على الطريق النازلة من اورشليم
الى غزة التي هي برية. ٢٧ فقام وذهب واذا
رجل حبشي خصي وزير لكنداكة ملكة الحبشة
الذي كان على جميع خزائنها قد جاء ليسجد
في اورشليم. ٢٨ وكان راجعا وجالسا على مركبته
يقرأ اشعياء النبي. ٢٩ فقال الروح لفيلبس
تقدم ورافق هذه المركبة. ٣٠ فاسرع اليه فيلبس
وسمعه يقرأ اشعياء النبي فقال أتفهم ما
انت تقرأ. ٣١ فقال كيف يمكنني ان لم يرشدني
احد. وطلب الى فيلبس ان يصعد ويجلس معه.
٣٢ واما فصل الكتاب الذي كان يقرأه فكان هذا
كشاة سيق الى الذبح وكحمل صامت امام
جازه هكذا لم يفتح فاه. ٣٣ في تواضعه لم
يكن حكم عليه ومن يخبر بجيله لان حياته
تنتزع من الارض. ٣٤ فاجاب الخصي فيلبس
وقال اطلب اليك عن من يقول النبي هذا عن
نفسه او عن واحد آخر. ٣٥ ففتح فيلبس فاه
وابتدأ من هذا الكتاب وبشره بيسوع. ٣٦ وفيما
هما سائران جاءا على ماء فقال الخصي هوذا
ماء. ماذا يمنع ان اعتمد. ٣٧ فقال فيلبس ان
كنت تؤمن من كل قلبك يجوز. فاجاب وقال
اؤمن ان يسوع المسيح هو ابن الله. ٣٨ فامر
ان تقف المركبة ونزلا كلاهما الى الماء فيلبس
والخصي فعمده. ٣٩ ولما صعدا من الماء خطف
روح الرب فيلبس فلم يبصره الخصي ايضا لانه
مضى في طريقه فرحا. ٤٠ واما فيلبس فوجد في
ازوتس. وكان مجتازا يبشر جميع المدن حتى
جاء الى قيصرية.

٤٦ ◦ ٦٤

ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ شَعْبِي أَكْلَ ٱلْخُبْزِ وَلَمْ يَدْعُوا ٱللَّهَ ٨
قَدْ ٱرْتَعَدُوا. * لِأَنَّ ٱللَّهَ فِي جِيلِ ٱلصِّدِّيقِ: ٩
تَخْزُونَ مَشُورَةَ ٱلْمِسْكِينِ لِأَنَّ ٱللَّهَ مَلْجَأُهُ. ١٠
مَنْ يُعْطِي مِنْ صِهْيَوْنَ خَلَاصَ إِسْرَائِيلَ. عِنْدَ رَدِّ ٱللَّهِ
سَبْيَ شَعْبِهِ يَبْتَهِجُ يَعْقُوبُ وَيَفْرَحُ إِسْرَائِيلُ.

٤٧

مَزْمُورٌ لِبَنِي قُورَحَ. لِلْإِمَامِ عَلَى ٱلْعَلَمُوتِ. ١
أَللَّهُ لَنَا مَلْجَأٌ وَمَعُوزٌ. عَوْنٌ فِي ٱلضِّيقَاتِ وُجِدَ جِدًّا. ٢
لِذَلِكَ لَا نَخَافُ إِذَا زَالَتِ ٱلْأَرْضُ وَإِذَا تَزَعْزَعَتِ ٣
ٱلْجِبَالُ فِي قَلْبِ ٱلْبِحَارِ. تَعِجُّ وَتَضْطَرِبُ مِيَاهُهَا وَتَتَزَعْزَعُ ٤
ٱلْجِبَالُ بِطَمَطَامِهَا. سِلَاهْ. نَهْرٌ سَوَاقِيهِ تُفَرِّحُ مَدِينَةَ ٥
ٱللَّهِ مَقْدَسَ مَسَاكِنِ ٱلْعَلِيِّ. ٱللَّهُ فِي وَسْطِهَا فَلَا تَتَزَعْزَعُ. ٦
يُعِينُهَا ٱللَّهُ عِنْدَ ٱقْبَالِ ٱلصَّبَاحِ. هَتَفَتِ ٱلْأُمَمُ وَتَزَعْزَعَتِ ٧
ٱلْمَمَالِكُ. أَعْطَى صَوْتَهُ فَذَابَتِ ٱلْأَرْضُ. رَبُّ ٱلْجُنُودِ ٨
مَعَنَا. مَلْجَأُ يَعْقُوبَ سِلَاهْ. هَلُمُّوا ٱنْظُرُوا أَعْمَالَ ٩
ٱللَّهِ ٱلَّذِي جَعَلَ مُخْرِبَاتٍ فِي ٱلْأَرْضِ. يُبَطِّلُ ٱلْحُرُوبَ إِلَى ١٠
أَقْصَى ٱلْأَرْضِ. يَكْسِرُ ٱلْقَوْسَ وَيُقَطِّعُ ٱلرُّمْحَ وَيُحْرِقُ ٱلْمَرْكَبَاتِ
بِٱلنَّارِ. كُفُّوا وَٱعْلَمُوا أَنِّي أَنَا ٱللَّهُ. أَتَعَالَى بَيْنَ ١١
ٱلْأُمَمِ. أَتَعَالَى فِي ٱلْأَرْضِ. رَبُّ ٱلْجُنُودِ مَعَنَا. مَلْجَأُ ١٢
يَعْقُوبَ سِلَاهْ.

٤٨

لِلْمُغَنِّي. لِبَنِي قُورَحَ. مَزْمُورٌ. ١
عَظِيمٌ ٱلرَّبُّ وَحَمِيدٌ جِدًّا فِي مَدِينَةِ إِلَهِنَا. جَبَلُ قُدْسِهِ ٢
جَمِيلُ ٱلْقُرْعَةِ. فَرَحُ ٱلْأَرْضِ كُلِّهَا جَبَلُ صِهْيَوْنَ. يَرْكَةُ ٣
ٱلْمَلِكِ ٱلْعَظِيمِ. ٱللَّهُ فِي قُصُورِهَا قَدْ عُرِفَ مَلْجَأً. ٤
لِأَنَّهُ هُوَذَا ٱلْمُلُوكُ ٱجْتَمَعُوا. ٱجْتَازُوا جَمِيعًا. ٥
هُمْ رَأَوْا هٰكَذَا تَعَجَّبُوا. ٱنْذَعَرُوا ٱرْتَاعُوا. ٦
رِعْدَةٌ أَخَذَتْهُمْ هُنَاكَ. وَجَعٌ كَٱلْوَلَّادَةِ. ٧
بِرِيحٍ شَرْقِيَّةٍ تُحَطِّمُ سُفُنَ تَرْشِيشَ. ٨
كَمَا سَمِعْنَا هٰكَذَا رَأَيْنَا فِي مَدِينَةِ رَبِّ ٱلْجُنُودِ فِي ٩
مَدِينَةِ إِلَهِنَا. ٱللَّهُ يُثَبِّتُهَا إِلَى ٱلْأَبَدِ. سِلَاهْ. ١٠
قَدْ تَأَمَّلْنَا يَا ٱللَّهُ رَحْمَتَكَ فِي وَسْطِ هَيْكَلِكَ. ١١
كَٱسْمِكَ يَا ٱللَّهُ هٰكَذَا تَهْلِيلُكَ إِلَى أَقَاصِي ٱلْأَرْضِ. ١٢
مَلِيءٌ بِٱلْبِرِّ يَمِينُكَ. لِتَفْرَحْ جَبَلُ صِهْيَوْنَ. لِتَبْتَهِجْ
بَنَاتُ يَهُوذَا مِنْ أَجْلِ أَحْكَامِكَ. طُوفُوا حَوْلَ صِهْيَوْنَ ١٣
وَدُورُوا حَوْلَهَا. عُدُّوا أَبْرَاجَهَا. ١٤
ضَعُوا قُلُوبَكُمْ لِسُورِهَا. تَأَمَّلُوا قُصُورَهَا لِكَيْ تُحَدِّثُوا
جِيلًا آخَرَ. لِأَنَّ هٰذَا ٱللَّهَ إِلَهُنَا إِلَى ٱلدَّهْرِ وَٱلْأَبَدِ. ١٥
هُوَ يَقُودُنَا عَلَى ٱلْمَوْتِ.

٤٩

لِلْمُغَنِّي. لِبَنِي قُورَحَ. مَزْمُورٌ. ١
ٱسْمَعُوا هٰذَا يَا جَمِيعَ ٱلشُّعُوبِ. أَصْغُوا يَا جَمِيعَ سُكَّانِ ٢
ٱلْعَالَمِ. ٱلْأَدْنَوْنَ وَٱلْأَعْلَوْنَ مَعًا. ٱلْغَنِيُّ وَٱلْفَقِيرُ مَعًا. ٣
فَمِي يَتَكَلَّمُ بِٱلْحِكْمَةِ. وَتَأَمُّلُ قَلْبِي فَهْمٌ. ٤
أُمِيلُ أُذُنِي إِلَى مَثَلٍ. أَفْتَحُ بِٱلْعُودِ لُغْزِي. ٥
لِمَاذَا أَخَافُ فِي أَيَّامِ ٱلشَّرِّ. إِثْمُ عَقِبَيَّ يُحِيطُ بِي. ٦
ٱلَّذِينَ يَتَّكِلُونَ عَلَى ثَرْوَتِهِمْ وَبِكَثْرَةِ غِنَاهُمْ يَفْتَخِرُونَ. ٧
ٱلْأَخُ لَا يَفْدِي ٱفْتِدَاءً. لَا يُعْطِي ٱللَّهُ كَفَّارَةً عَنْهُ. ٨
وَكَرِيمَةُ فِدَاءِ نَفْسِهِمْ فَعَجَزَ إِلَى ٱلدَّهْرِ. ٩
فَلَا يَعِيشُ أَيْضًا إِلَى ٱلنِّهَايَةِ. لَا يَرَى ٱلْقَبْرَ. ١٠
لِأَنَّهُ يَرَى ٱلْحُكَمَاءَ يَمُوتُونَ. ٱلْجَاهِلُ وَٱلْبَلِيدُ يَهْلِكَانِ ١١
وَيَتْرُكَانِ لِآخَرِينَ ثَرْوَتَهُمَا. قُبُورُهُمْ بُيُوتُهُمْ إِلَى ٱلدَّهْرِ.
مَسَاكِنُهُمْ إِلَى دَوْرٍ فَدَوْرٍ. دَعَوْا بِأَسْمَائِهِمْ عَلَى أَرَاضِيهِمْ.
وَٱلْإِنْسَانُ فِي كَرَامَةٍ لَا يَبِيتُ. يُشْبِهُ ٱلْبَهَائِمَ ٱلَّتِي تَبِيدُ. ١٢
هٰذَا طَرِيقُهُمُ ٱلْجَهَالَةُ لَهُمْ. وَبَعْدَهُمْ بِٱلْفَمِ يَرْضَوْنَ. ١٣
كَغَنَمٍ لِلْهَاوِيَةِ قَدْ عُيِّنُوا. ٱلْمَوْتُ يَرْعَاهُمْ. وَٱلْمُسْتَقِيمُونَ
يَتَسَلَّطُونَ عَلَيْهِمْ فِي ٱلصَّبَاحِ. وَصُورَتُهُمْ تَبْلَى ٱلْهَاوِيَةُ
عَنْ مَسْكَنِهِمْ. ١٥
أَمَّا ٱللَّهُ فَيَفْدِي نَفْسِي مِنْ يَدِ ٱلْهَاوِيَةِ. لِأَنَّهُ يَأْخُذُنِي. ١٦
لَا تَخَفْ إِذَا ٱسْتَغْنَى إِنْسَانٌ. إِذَا كَثُرَ مَجْدُ بَيْتِهِ. ١٧
لِأَنَّهُ عِنْدَ مَوْتِهِ لَا يَأْخُذُ ٱلْكُلَّ. لَا يَنْزِلُ مَجْدُهُ خَلْفَهُ. ١٨

ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו
השתחוו ליי בהדרת קדש: קול ייי
על המים אל הכבוד הרעים ייי על
מים רבים: קול ייי בכח קול ייי
בהדר: קול ייי שבר ארזים וישבר
ייי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו
עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
קול ייי חוצב להבות אש: קול ייי
יחיל מדבר יחיל ייי מדבר קדש:
קול ייי יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אומר כבוד: ייי למבול
ישב וישב ייי מלך לעולם: ייי עז
לעמו יתן ייי יברך את עמו בשלום:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך
ייי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
ייי אלהי שועתי אליך ותרפאני: ייי
העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי
בור: זמרו לייי חסידיו והודו לזכר
קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו
ערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי
בשלוי בל אמוט לעולם ייי ברצונך
העמדתה להררי עז הסתרת פניך
הייתי נבהל: אליך ייי אקרא ואל
אדני אתחנן: מה בצעי בהרדתי אל
שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע
ייי וחנני ייי היה עזר לי: הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידום
ייי אלהי לעולם אודך:

למנצח לבני קרח מזמור שירו ליי
שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו
במלכם: יהללו שמו במחול בתף
וכנור יזמרו לו: כי רוצה ייי בעמו
יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים
בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות
אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים:
לאסור מלכיהם בזקים וגבירהם בכבלי
ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר
היא לכל חסידיו הללויה:

שיר מזמור לאסף אלהים נצב בעדת
אל בקרב אלהים ישפוט: עד מתי
משפט עולה ופני רשעים תשאו סלה:
שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו:
פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו:
לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי
אלהים אתם ובני עליון כולכם:
אכן כאדם תמותון וכאחד השרים
תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ
כי אתה תנחל בכל הגוים:

שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה
אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש:
על עמך יערימו סוד ויתיעצו על
צפוניך: אמרו לכו ונכחידם מגוי
ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו
יחד בלב עליך ברית יכרותו: אהלי
אדום וישמעאלים מואב והגרים:
גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי
צור: גם אשור נלוה עמם היו זרוע
לבני לוט סלה: עשה להם כמדין
כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו
בעין דור היו דמן לאדמה: שיתמו
נדיבמו כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע
כל נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו
את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל
כקש לפני רוח: כאש תבער יער
וכלהבת תלהט הרים: כן תרדפם
בסערתך ובסופתך תבהלם: מלא
פניהם קלון ויבקשו שמך ייי: יבשו
ויבהלו עד עולם ויחפרו ויאבדו:
וידעו כי אתה שמך לבדך עליון על
כל הארץ:

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור
מה ידידות משכנותיך ייי צבאות:
נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות ייי
לבי ובשרי ירננו אל אל חי: גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
אפרוחיה את מזבחותיך ייי צבאות
מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד
יהללוך סלה: אשרי אדם עוזו בך
מסלות בלבבם: עוברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם מורה יעטה ברכות:
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים
בציון: ייי אלהים צבאות שמעה
תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה:
מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך:
כי טוב יום בחצרותיך בחרתי הסתופף
בסף בית אלהי מדור באהלי רשעה:
כי שמש ומגן ייי אלהים חן וכבוד
יתן ייי לא ימנע טוב להולכי תמים:
ייי צבאות אשרי אדם בטח בך:

לבני קרח מזמור אהבת ייי ארצך
שבת יעקב: נשאת עון עמך כסית
כל חטאתם סלה: אספת כל עברתך
השיבות מחרון אפך: שובנו אלהי
ישענו והפר כעסך עמנו: הלעולם
תאנף בנו תמשך אפך לדור ודור:
הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו
בך: הראנו ייי חסדך וישעך תתן לנו:
אשמעה מה ידבר האל ייי כי ידבר
שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו
לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו
לשכון כבוד בארצנו: חסד ואמת
נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת מארץ
תצמח וצדק משמים נשקף: גם ייי
יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: צדק
לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

תפלה לדוד הטה ייי אזנך ענני כי
עני ואביון אנכי: שמרה נפשי כי
חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי
הבוטח אליך: חנני אדני אליך אקרא
כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך
אדני נפשי אשא: כי אתה אדני טוב
וסלח ורב חסד לכל קוראיך: האזינה
ייי תפלתי והקשיבה בקול תחנוני:
ביום צרתי אקרא כי תענני: אין
כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך:
כל גוים אשר עשית יבואו והשתחוו
לפניך אדני וכבדו לשמך: כי גדול
אתה ועושה נפלאות אתה אל לבדך:
הורני ייי דרכך אהלך באמתך יחד
לבבי ליראה שמך: אודך אדני אלהי
בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי
חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתיה: אלהים זדים קמו עלי ועדת
עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם:
ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה
עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך:
עשה עמי אות לטובה וירא שונאי
ויבשו כי אתה ייי עזרתני ומנחמני:

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי
קדש: אוהב ייי שערי ציון מכל
משכנות יעקב: נכבדות מדבר בעיר
האלהים סלה: אזכיר רהב ובבל
לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה
יליד שם: ולציון יאמר איש ואיש
יליד בה והוא יכוננה עליון: ייי
יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה:
ושרים כחללים בה כל מעיני בך:

שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת
לענות משכיל להימן האזרחי: ייי
אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך:
תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי:
כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול
הגיעו: נחשבתי עם יורדי בור הייתי
כגבר אין אפס: בין מתים חפשי
כחללים שכבי קבר אשר לא זכרתם
עוד ומידך נגזרו: שתני בבור תחתיות
במחשכים במצולות: עלי סמכת חמתך
וכל משבריך ענית סלה: הרחקת
מודעי ממני שתני תועבות למו
נכלאתי ולא אצא: עיני דאבה מעני
קראתיך ייי כל היום שטחתי אליך
כפי: הלמתים תעשה פלא אם רפאים
יקומו יודוך סלה: האם יספר בקבר
חסדך אמונתך באבדון: הידוע בחשך
פלאך וצדקתך בארץ נשיה: ואני אליך
ייי שועתי ובבקר תפלתי תקדמך:
למה ייי תזנח נפשי תסתיר פניך
ממני: עני אנכי וגוסס מנעורי נשאתי
אמיך אפונתך צמתוני: עלי עברו
חרונותיך בעותיך צמתתני: סבבוני
כמים כל היום הקיפו עלי יחד:
הרחקת ממני אהוב ורע מודעי מחשך:

משכיל לאיתן האזרחי חסדי ייי עולם
אשירה לדור ודור אודיע אמונתך
בפי: כי אמרתי עולם חסד יבנה
בשמים תכין אמונתך בהם: כרתי
ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי:
עד עולם אכין זרעך ובניתי לדור ודור
כסאך סלה: והודו שמיים פלאיך
אף אמונתך בקהל קדשים: כי מי
בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים:
אל נערץ מאד בסוד קדשים ונורא על
כל סביביו: ייי אלהי צבאות מי כמוך
חסין יי וסביב לך: אתה מושל בגאון
הים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה
דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת
אויביך: לך שמים אף לך ארץ תבל
ומלואה יסדתם: צפון ותימן אתה
בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו:
לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום
ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד
ואמת יקדמו פניך: אשרי העם יודעי
תרועה ייי באור פניך יהלכון: בשמך
יגילון כל היום ובצדקתך ירומון:
כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים
קרננו: כי ליי מגננו ולקדוש ישראל
מלכנו: אז דברת בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי
בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן
קדשי משחתיו: אשר יד תכון עמו
אף זרועי תאמצנו: לא יאנה אויב
בו ובן עולה לא יענה: וכתתי מפניו
צריו ומשנאיו אגוף: ואמונתי וחסדי
עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי
בים ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני
אבי אתה אלי וצור ישעי: אף אני
בכור אתנהו עליון למלכי ארץ:
לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת
לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי
שמים: אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי
לא ילכון: אם חקותי יחללו ומצותי
לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם
ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר
ממנו ולא אשקר באמונתי: לא אחלל
ברית ומוצא שפתי לא אשנה: אחת
נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב:
זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:
כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה:
ואתה זנחת ותמאס התעברת עם
משיחך: נאצת ברית עבדך חללת
לארץ נזרו: פרצת כל גדריו שמת
מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי דרך
היה חרפה לשכניו: הרימות ימין
צוריו שמחת כל אויביו: אף תשיב
צור חרבו ולא הקמתו במלחמה:
השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחה:
הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה
סלה: עד מתי ייי תסתר לנצח תבער
כאש חמתך: זכר מה חלדי על מה
בטלת כל בני אדם: מי גבר יחיה ולא
יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה:
אי אדני הראשנים נשבעת לדוד
באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר
חרפו אויביך ייי אשר חרפו עקבות
משיחך: ברוך ייי לעולם אמן ואמן:

תפלה למשה איש האלהים אדני אתה
היית לנו במדור דור: בטרם הרים
יולדו ותחולל ארץ ותבל מעולם ועד
עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר
כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף
לערב ימלל ויבש: כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו
פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל
ואון כי גז חיש ונעופה: מי יודע עז
אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו
כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה ייי
עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו
בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
ימינו: שמחנו כימות עיתנתנו שנות
ראינו רעה: יראה אל פעלך והדרך
על בניהם: ויהי נועם אדני אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
אמר לייי מחסי ומצודתי אלהי אבטח
בו: כי הוא יציל ממלכד דבר הוות:
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד
לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל
יהלך קטב ישדד צהרים: יפול מצדך
אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש:
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:
כי אתה ייי מחסי עליון שמת מעונך:
לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן
תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
לייי ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר
חסדך ואמונתך בלילות: עליון נבל
עשור ובכנור הגיון עלי: כי שמחתני
ייי בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה
גדלו מעשיך ייי מאד עמקו מחשבותיך:
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את
זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו
כל פועלי און להשמדם עדי עד:
ואתה מרום לעלם ייי: כי הנה אויביך
ייי כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל
פועלי און: ותרם כראים קרני בלותי
רענן בשמן צלי: ותבט עיני בשורי
במתנקמים ברעים תשמענה אזני:
צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
שתולים בבית ייי בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישר ייי צורי
ולא עולתה בו:

ייי מלך גאות לבש לבש ייי עז
התאזר אף תכון תבל בל תמוט:
נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו
נהרות ייי נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דכים: ממקלות מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום ייי:
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש
ייי לארך ימים:

אל נקמות ייי אל נקמות הופיע:
הנשא שופט הארץ השב גמול על
גאים: עד רשעים ייי עד רשעים
יעלזו: יביעו יתאמרו עתק ידברו כל
פועלי און: עמך ייי ידכאו ונחלתך
יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
ירצחו: ויאמרו לא יראה יי ולא יבין
אלהי יעקב: בינו בוערים בעם וכסילים
מתי תשכילו: הנוטע אזן הלא ישמע
אם יוצר עין הלא יביט: היסר גוים
הלא יוכיח המלמד אדם דעת: ייי
יודע מחשבות אדם כי הבל המה:
אשרי הגבר אשר תיסרנו יי ומתורתך
תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד
יכרה לרשע שחת: כי לא יטוש ייי
עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק
ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:
מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי
עם פועלי און: לולי ייי עזרתה לי
כמעט שכנה דומי נפשי: אם אמרתי
מטה רגלי חסדך ייי יסעדני: ברוב
שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:
הייחברך כסא הוות יוצר עמל עלי
חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי
ירשיעו: ויהי ייי לי למשגב ואלהי
לצור מחסי: וישב עליהם את אונם
וברעתם יצמיתם יצמיתם ייי אלהינו:

לכו נרננה לייי נריעה לצור ישענו:
נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
כי אל גדול ייי ומלך גדול על כל
אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: בואו נשתחוה
ונכרעה נברכה לפני ייי עושנו: כי הוא
אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו
היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו
לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו
פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור ואמר
עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל
מנוחתי:

שירו לייי שיר חדש שירו לייי כל
הארץ: שירו לייי ברכו שמו בשרו
מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים את
כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול
ייי ומהלל מאד נורא הוא על כל
אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים
וייי שמים עשה: הוד והדר לפניו עז
ותפארת במקדשו: הבו לייי משפחות
עמים הבו לייי כבוד ועז: הבו לייי
כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו לייי בהדרת קדש: חילו מפניו
כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט
ידין עמים במישרים: ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלואו: יעלז
שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי
יער: לפני ייי כי בא כי בא לשפוט
הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים
באמונתו:

ייי מלך תגל הארץ ישמחו איים
רבים: ענן וערפל סביביו צדק ומשפט
מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט
סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני
ייי מלפני אדון כל הארץ: הגידו
השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
יבשו כל עובדי פסל המתהללים
באלילים השתחוו לו כל אלהים:
שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות
יהודה למען משפטיך ייי: כי אתה ייי
עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
אלהים: אוהבי ייי שנאו רע שומר
נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם:
אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה:
שמחו צדיקים בייי והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו לייי שיר חדש כי נפלאות
עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
הודיע ייי ישועתו לעיני הגוים גלה
צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו: הריעו לייי כל הארץ פצחו
ורננו וזמרו: זמרו לייי בכנור בכנור
וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך ייי: ירעם הים
ומלואו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו
כף יחד הרים ירננו: לפני ייי כי בא
לשפוט את הארץ ישפוט תבל בצדק
ועמים במישרים:

ייי מלך ירגזו עמים יושב כרובים
תנוט הארץ: ייי בציון גדול הוא
ורם הוא על כל העמים: יודו שמך
גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך
משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה בישראל עשית: רוממו
ייי אלהינו והשתחוו להדם קדוש הוא:
משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא
שמו קראים אל ייי והוא יענם:
בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו
וחק נתן להם: ייי אלהינו אתה
עניתם אל נשא היית להם ונקם על
עלילותם: רוממו ייי אלהינו והשתחוו
להר קדשו כי קדוש ייי אלהינו:

הריעו לייי כל הארץ עבדו את ייי
בשמחה בואו לפניו ברנה: דעו כי
ייי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו: בואו שעריו
בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו: כי טוב ייי לעולם חסדו
ועד דור ודור אמונתו:

לדוד חסד ומשפט אשירה לך ייי
אזמרה: אשכילה בדרך תמים מתי
תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב
ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל
עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: לב
עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני
בסתר רעהו אותו זה אצמית גבה עינים
ורחב לבב אותו לא אוכל: עיני בנאמני
ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים
הוא ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עושה
רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד
עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר ייי כל פועלי און:

תפלה לעני כי יעטף ולפני ייי ישפוך
שיחו: ייי שמעה תפלתי ושועתי
אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני
ביום אצר לי הטה אלי אזנך ביום
אקרא מהר ענני: כי כלו כעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו: הוכה כעשב
ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי:
מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי:
דמיתי לקאת מדבר הייתי כקוס
חרבות: שקדתי ואהי כצפור בודד על
גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי
בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך
וקצפך כי נשאתני ותשלכני: ימי
כצל נטו ואני כעשב איבש: ואתה ייי
לעולם תשב וזכרך לדור ודור: אתה
תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד: כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחוננו: וייראו גוים את
שם ייי וכל מלכי הארץ את כבודך:
כי בנה ייי ציון נראה בכבודו: פנה
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא
יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו
ייי משמים אל ארץ הביט: לשמוע
אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר
בציון שם ייי ותהלתו בירושלים:
בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את
ייי: ענה בדרך כחי קצר ימי: אומר
אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים
שנותיך: לפנים הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמוד
וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם
וחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

לדוד ברכי נפשי את ייי וכל קרבי
את שם קדשו: ברכי נפשי את ייי
ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל
עונכי הרפא לכל תחלואיכי: הגואל
משחת חייכי העטרך חסד ורחמים:
המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר
נעוריכי: עושה צדקות ייי ומשפטים
לכל עשוקים: הודיע דרכיו למשה
לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון
ייי ארך אפים ורב חסד: לא לנצח
יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו
עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו:
כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו
על יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק
ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים
רחם ייי על יראיו: כי הוא ידע יצרנו
זכר כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו
כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה
בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו:
וחסד ייי מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים: לשומרי בריתו
ולזוכרי פקודיו לעשותם: ייי בשמים
הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
ברכו ייי מלאכיו גבורי כח עושי
דברו לשמוע בקול דברו: ברכו ייי כל
צבאיו משרתיו עושי רצונו: ברכו ייי
כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו
ברכי נפשי את ייי:

ברכי נפשי את ייי ייי אלהי גדלת
מאד הוד והדר לבשת: עוטה אור
כשלמה נוטה שמים כיריעה: הסוכך
במים עליותיו השם עבים רכובו
ההולך על כנפי רוח: עושה מלאכיו
רוחות משרתיו אש לוהט: יסד ארץ
על מכוניה בל תמוט עולם ועד:
תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו
מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמך
יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל
מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל
יעברון בל ישובון לכסות הארץ:
המשלח מעינים בנחלים בתוך הרים
יהלכון: ישקו כל חית שדי ישברו
פראים צמאם: עליהם עוף השמים
יקנו מבין עפאים יתנו קולם: משקה
הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב
לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:
ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים
משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו
עצי ייי ארזי לבנון אשר נטע: אשר
שם צפרים יקננו חסידה ברושים
ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים
מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה
בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים
שואגים לטרף ולבקש מאל אכלתם:
תזרח השמש יאספון ואל מעונותם
ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד
ערב: מה רבו מעשיך ייי כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קנינך: זה הים
גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדולות: שם אניות
יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו:
כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
תתן להם יקשטון תפתח ידך ישבעון
טוב: תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם
יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך
יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד
ייי לעולם ישמח ייי במעשיו: המביט
לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו:
אשירה לייי בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
ערב עליו שיחי אנכי אשמח בייי:
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד
אינם ברכי נפשי את ייי הללויה:

הודו לייי קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיחו
בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי ייי: דרשו ייי ועזו
בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
אשר עשה מופתיו ומשפטי פיו:
זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
הוא ייי אלהינו בכל הארץ משפטיו:
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו
ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל
ברית עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען
חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל
גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח
אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
שבר: שלח לפניהם איש לעבד נמכר
שלח: ענו בכבל רגלו ברזל באה
נפשו: עד עת בא דברו אמרת ייי
צרפתהו: שלח מלך ויתירהו משל
עמים ויפתחהו: ישמהו אדון לביתו
ומושל בכל קנינו: לאסר שריו
בנפשו וזקניו יחכים: ויבא ישראל
מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את
עמו מאד ויעצמהו משצריו: הפך
לבבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו:
שלח משה עבדו אהרן בחר בו: שמו
בהם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם:
שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו:
הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם:
שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם:
אמר ויבא ערוב כנים בכל גבולם:
נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם:
ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם:
אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר:
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי
אדמתם: ויך כל בכור בארצם ראשית
לכל אונם: ויוצאם בכסף וזהב ואין
באשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן
למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא
שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור
ויזובו מים הלכו בצחות נהר: כי זכר
את דבר קדשו את אברהם עבדו:
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים
ירשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו
ינצרו הללויה:

הללויה הודו לייי כי טוב כי לעולם
חסדו: מי ימלל גבורות ייי ישמיע כל
תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה
צדקה בכל עת: זכרני ייי ברצון עמך
פקדני בישועתך: לראות בטובת
בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל
עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו
העוינו רשענו: אבותינו במצרים לא
השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב
חסדיך וימרו על ים בים סוף: ויושיעם
למען שמו להודיע את גבורתו: ויגער
בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות
כמדבר: ויושיעם מיד שונא וייגאלם
מיד אויב: ויכסו מים צריהם אחד
מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו
תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא חכו
לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר וינסו
אל במדבר: ויתן להם שאלתם וישלח
רזון בנפשם: ויקנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש ייי: תפתח ארץ ותבלע
דתן ותכס על עדת אבירם: ותבער
אש בעדתם להבה תלהט רשעים:
יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה:
וימירו את כבודם בתבנית שור אכל
עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות
במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות
על ים סוף: ויאמר להשמידם לולי
משה בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב
חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה
לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם
לא שמעו בקול ייי: וישא ידו להם
להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם
בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו
לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים:
ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה:
ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה:
ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם:
ויקציפו על מי מריבה וירע למשה
בעבורם: כי המרו את רוחו ויבטא
בשפתיו: לא השמידו את העמים
אשר אמר ייי להם: ויתערבו בגוים
וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם
ויהיו להם למוקש: ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לשדים: וישפכו דם נקי
דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו
במעשיהם ויזנו במעלליהם: ויחר אף
ייי בעמו ויתעב את נחלתו: ויתנם
ביד גוים וימשלו בהם שונאיהם:
וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם:
פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם
וימכו בעונם: וירא בצר להם בשמעו
את רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם
כרב חסדיו: ויתנם לרחמים לפני כל
שובי אותם: הושיענו ייי אלהינו
וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך ייי אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמרו
כל העם אמן הללויה:

הודו לייי כי טוב כי לעולם חסדו:
יאמרו גאולי ייי אשר גאלם מיד צר:
וממדינות קבצם מזרח וממערב מצפון
ומים: תעו במדבר בישימון דרך עיר
מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל ייי
בצר להם ממצוקותיהם יצילם: ויולכם
בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב:
יודו לייי חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה
מלא טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי
עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת
עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו
ואין עוזר: ויזעקו אל ייי בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך
וצלמות ומוסרותיהם ינתק: יודו לייי
חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר
דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע:
אולי מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו:
כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי
מות: ויזעקו אל ייי בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו
וירפאם וימלט משחיתותם: יודו לייי
חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וזבחו
זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה:
יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
רבים: המה ראו מעשי ייי ונפלאותיו
במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה
ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות
נפשם במרעה תתמוגג: יחוגו וינועו
כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויזעקו
אל ייי בצר להם וממצוקותיהם יוציאם:
יקם סערה לדממה ויחשו גליו:
וישמחו כי יחשו ויבלם אל מחוז
חפצם: יודו לייי חסדו ונפלאותיו
לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם
ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות
למדבר ומבועי מים לציה: ארץ פרי
למלחת רעת יושבי בה: ישם מדבר
לאגם מים וארץ ציה למבועי מים:
ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
וזרעו שדות וייטעו כרמים ויעשו
פרי תבואת: ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו
מעצר רעה ויגון: שופך בוז על נדיבים
ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון
מעני וישם כצאן משפחות: יראו
ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה:
מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ייי:

שיר מזמור לדוד נכון לבבי אלהים
אשירה ואזמרה אף כבודי: עורה
נבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים
ייי ואזמרך בלאמים: כי גדול מעל
שמים חסדך ועד שחקים אמתך:
רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ
כבודך: למען יחלצון ידידיך הושיעה
ימינך וענני: אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות
א

9 ה יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ׃ * יִדְרְשׁוּהוּ בְּקָרְבּוֹ קָרֹבוּהוּ׃ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשָׁב אֶל־יְהוָה וְיִרְחָמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלֹחַ׃ כִּי לֹא מַחְשְׁבֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם׃ וְכַאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֹּרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֵל׃ כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהוּ׃ כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

* ג ◦ הפטרת בהעלותך ◦ ג *

12 * כִּי אַתֶּם בְּשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

* ג ◦ הפטרת בהעלותך ◦ ג *

1 א כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֲשֶׁר־זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ וְאֵת כָּל־אֵלֶּה יָדִי עָשְׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ שֹׁחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ זֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם חֲזִיר מַזְכִּיר לְבוֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפָצָה׃ גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמָעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכָּבֵד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחָתְכֶם וְהֵמָּה יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ בְּטֶרֶם תָּחִיל וְלֹא יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֶבְלָהּ וְלֹא יְלָדָה זָכָר׃ מִי שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי חָלָה גַם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד אָמַר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַיִם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תֵּינְקוּ וְשִׂבַּעְתֶּם מִשְּׁדֵי תַנְחוּמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וְיִנַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנֻחָמוּ׃ וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ כִּי הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אֶחָד בְּתוֹךְ הָאֹכֵל בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יִסָּפוּ נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃ וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשָׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלֵטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִנְחָה לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבָאַפִּרְיוֹנִים וּבַפְּרָדִים וּבַכַּרְכָּרוֹת עַל־הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַיִם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי־שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

وَحَيَوَانَاتُ الْبَرِّ. 13 طُيُورُ السَّمَاءِ وَسَمَكُ الْبَحْرِ
كُلُّ مَا يَسْلُكُ فِي مَسَالِكِ الْبِحَارِ. 14 يَا رَبُّنَا
سَيِّدَنَا مَا أَعْظَمَ اسْمَكَ فِي كُلِّ الْأَرْضِ!
مَجْدُكَ فَوْقَ السَّمَاوَاتِ. 15 مِنْ أَفْوَاهِ الْأَطْفَالِ
وَالرُّضَّعِ هَيَّأْتَ حَمْداً لِأَجْلِ أَعْدَائِكَ
لِتُسْكِتَ الْعَدُوَّ وَالْمُنْتَقِمَ. 16 عِنْدَمَا أَرَى
سَمَاوَاتِكَ صَنْعَةَ أَصَابِعِكَ، الْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
الَّتِي أَقَمْتَهَا، 17 أَقُولُ: مَا الْإِنْسَانُ حَتَّى
تَذْكُرَهُ، وَابْنُ آدَمَ حَتَّى تَفْتَقِدَهُ؟ 18 فَقَدْ
جَعَلْتَهُ أَقَلَّ قَلِيلاً مِنَ الْمَلَائِكَةِ، وَكَلَّلْتَهُ
بِالْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ. 19 وَأَعْطَيْتَهُ سُلْطَاناً
عَلَى أَعْمَالِ يَدَيْكَ، وَأَخْضَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
تَحْتَ قَدَمَيْهِ: 20 الْغَنَمَ وَالْبَقَرَ جَمِيعاً،
وَكَذَلِكَ بَهَائِمَ الْبَرِّ، 21 وَطُيُورَ السَّمَاءِ
وَأَسْمَاكَ الْبَحْرِ، وَكُلَّ مَا يَسْلُكُ فِي مَسَالِكِ
الْبِحَارِ. 22 يَا رَبُّنَا سَيِّدَنَا مَا أَعْظَمَ اسْمَكَ
فِي كُلِّ الْأَرْضِ!

لِرَئِيسِ الْمُغَنِّينَ. عَلَى «الْمَوْتِ لِلِابْنِ». مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ.

9 1 أَحْمَدُكَ يَا رَبُّ مِنْ كُلِّ قَلْبِي،
وَأُحَدِّثُ بِجَمِيعِ عَجَائِبِكَ.
2 أَفْرَحُ وَأَبْتَهِجُ بِكَ،
وَأُرَنِّمُ لِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ.
3 عِنْدَمَا يَرْجِعُ أَعْدَائِي إِلَى الْوَرَاءِ،
يَعْثُرُونَ وَيَهْلِكُونَ أَمَامَكَ.
4 لِأَنَّكَ أَحْلَلْتَ قَضَاءَكَ وَحُكْمَكَ عَلَيَّ،
وَجَلَسْتَ عَلَى الْعَرْشِ قَاضِياً بِالْعَدْلِ.
5 انْتَهَرْتَ الْأُمَمَ وَأَهْلَكْتَ الْأَشْرَارَ،
وَمَحَوْتَ اسْمَهُمْ إِلَى الْأَبَدِ.
6 أَمَّا الْعَدُوُّ فَقَدْ زَالَ إِلَى الْأَبَدِ،
وَهَدَمْتَ مُدُنَهُمْ حَتَّى نُسِيَ ذِكْرُهَا.
7 أَمَّا الرَّبُّ فَإِلَى الْأَبَدِ يَجْلِسُ،
وَقَدْ أَعَدَّ عَرْشَهُ لِلْقَضَاءِ.
8 فَهُوَ يَدِينُ الْمَسْكُونَةَ بِالْعَدْلِ،
وَيَقْضِي بَيْنَ الشُّعُوبِ بِالْحَقِّ.
9 الرَّبُّ مَلْجَأٌ لِلْمَظْلُومِ،
مَلْجَأٌ فِي أَوْقَاتِ الضِّيقِ.
10 وَالْوَاثِقُونَ بِاسْمِكَ يَتَّكِلُونَ عَلَيْكَ،
لِأَنَّكَ لَا تَتْرُكُ طَالِبِيكَ يَا رَبُّ.
11 رَنِّمُوا لِلرَّبِّ السَّاكِنِ فِي صِهْيَوْنَ،
أَخْبِرُوا بَيْنَ الشُّعُوبِ بِأَعْمَالِهِ.
12 لِأَنَّهُ يَذْكُرُ سَفْكَ الدِّمَاءِ،
وَلَا يَنْسَى صُرَاخَ الْمَسَاكِينِ.
13 ارْحَمْنِي يَا رَبُّ،
وَانْظُرْ إِلَى مَا أُعَانِيهِ مِنْ مُبْغِضِيَّ،
يَا رَافِعَ مَنْ يَرْتَفِعُ مِنْ أَبْوَابِ الْمَوْتِ.
14 لِكَيْ أُحَدِّثَ بِكُلِّ تَسْبِيحَاتِكَ
فِي أَبْوَابِ بَنَاتِ صِهْيَوْنَ،
وَأَبْتَهِجَ بِخَلَاصِكَ.
15 غَرِقَتِ الشُّعُوبُ فِي الْحُفْرَةِ الَّتِي صَنَعُوهَا،
وَعَلِقَتْ أَقْدَامُهُمْ فِي الشَّبَكَةِ الَّتِي خَبَّأُوهَا.
16 الرَّبُّ قَدْ عُرِفَ بِإِجْرَائِهِ الْقَضَاءَ،
وَالشِّرِّيرُ قَدْ عَلِقَ بِعَمَلِ يَدَيْهِ. هِجَايُونَ. سِلَاهْ.
17 الْأَشْرَارُ يَرْجِعُونَ إِلَى الْهَاوِيَةِ،
جَمِيعُ الشُّعُوبِ الَّذِينَ نَسُوا اللهَ.
18 لِأَنَّ الْمِسْكِينَ لَا يُنْسَى إِلَى الْأَبَدِ،
وَرَجَاءَ الْبَائِسِينَ لَا يَبِيدُ إِلَى الدَّهْرِ.
19 قُمْ يَا رَبُّ لَا يَتَشَدَّدْ إِنْسَانٌ،
لِتُدَنْ الشُّعُوبُ أَمَامَ وَجْهِكَ.
20 اجْعَلْ عَلَيْهِمْ يَا رَبُّ رُعْباً،
لِتَعْلَمَ الشُّعُوبُ أَنَّهُمْ بَشَرٌ. سِلَاهْ.

10 1 لِمَاذَا يَا رَبُّ تَقِفُ بَعِيداً؟
لِمَاذَا تَتَغَافَلُ فِي أَوْقَاتِ الضِّيقِ؟
2 بِكِبْرِيَاءِ الشِّرِّيرِ يَضْطَهِدُ الْمِسْكِينَ،
فَيُمْسَكُ بِالْمَكَايِدِ الَّتِي يَبْتَكِرُهَا.
3 لِأَنَّ الشِّرِّيرَ يَفْتَخِرُ بِشَهْوَةِ نَفْسِهِ،
وَالْمُرْتَشِعُ يُبَارِكُ وَيَسْتَخِفُّ بِالرَّبِّ.

329 ١٠ ١٠ ١٠

12 * אמרתי אשר לא תוסיפון
לדבר אליכם ויתד תתקעו
במקומי ואל תנעצו יתדות
לאלהים ◦ ס ◦
ולא תקימו לכם מצבה
אשר שנא יהוה אלהיך:
11 כי אם במקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
לשום שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה והבאתם שמה
עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם
ותרומת ידיכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה:
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי
אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם: השמר
לך פן תעלה עולתיך בכל
מקום אשר תראה: כי אם
במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תעלה
עולתיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך: אך בכל
אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו
כצבי וכאיל: רק הדם לא
תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים: לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך
תירשך ויצהרך ובכרות
בקרך וצאנך וכל נדריך
אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך: כי אם לפני
יהוה אלהיך תאכלנו
במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה
אלהיך בכל משלח ידך:
השמר לך פן תעזב את
הלוי כל ימיך על אדמתך:
כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך
ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר:
כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר נתן
יהוה לך כאשר צויתיך
ואכלת בשעריך בכל אות
נפשך: אך כאשר יאכל
את הצבי ואת האיל כן
תאכלנו הטמא והטהור
יאכלנו כאחד: רק חזק
לבלתי אכל הדם כי הדם
הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר: לא
תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים: לא תאכלנו למען
ייטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני
יהוה: רק קדשיך אשר
יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר
יבחר יהוה: ועשית עלתיך
הבשר ודם על מזבח יהוה
אלהיך ודם זבחיך יישפך
על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל: שמר
ושמעת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוך
למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך: כי יכרית יהוה

לְמַעַן יְשַׁלֵּם לִי גְּמוּל כִּי־אֲנִי בְּתֻמָּתִי הָלָכְתִּי׃
וּבְיהוָה בָּטָחְתִּי לֹא אֶמּוֹט׃ בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי
צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי
וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי שָׁוְא
וְעִם־נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים
וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי
וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃ לְשָׁמְעַ בְּקוֹל תּוֹדָה
וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי
וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃ אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה
וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃ וַאֲנִי בְּתֻמָּתִי אֵלֵךְ
פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא
יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים
לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי
הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה
לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה
בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה
כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה
וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה
בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ
בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי
עַל־אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה
אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי
אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ
אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃
כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר
לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צוֹרְרָי
כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃
לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה
בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ
וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי
פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ
בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי
עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם
עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּפָעָלָם
וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן־לָהֶם
הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלוֹת יְהוָה
וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃
בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי
וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ
וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ
וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃
קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃
קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל
לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב
וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה
כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃
יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃
יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר׃
זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי
וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי
בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז
הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא
וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת
הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי
יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי
פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם
בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃ הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי
הֱיֵה־לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וְתַנְהֲלֵנִי׃
תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ־לִי כִּי אַתָּה מָעוֹזִּי׃
בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃
שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל־יְהוָה בָּטָחְתִּי׃
אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי
יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד־אוֹיֵב
הַעֲמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר־לִי
עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃
כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה
כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וַעֲצָמַי עָשְׁשׁוּ׃
מִכָּל־צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לִמְיָדָעַי
רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃ נִשְׁכַּחְתִּי כְמֵת מִלֵּב
הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃ כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב
בְּהִוָּסְדָם יָחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃
וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
בְּיָדֶיךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃
יְהוָה אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים
יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃ תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר
הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז׃
מָה־רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ
פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃
תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרָכְסֵי אִישׁ
תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת׃
בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃
אֱהַבוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה
וּמְשַׁלֵּם עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃
כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה כָּל־לִבְּכֶם׃

אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן
וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃
כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃
חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה
וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃ עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ
לְעֵת מְצוֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי׃
אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם
בַּל־קָרֹב אֵלֶיךָ׃ רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב׃

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃
שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
אֵין־הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחַם אֶת־לֹחֲמָי׃
הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃
יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃
כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדֶנּוּ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃
וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ
וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
וַאֲנִי בְּחָלְאָתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי
וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ
נֶאֶסְפוּ עָלַי נכִים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי מִכְּפִירִים׃
אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רַגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי׃
אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וָבֹשֶׁת הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃
יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃ נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי
אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו
לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃ דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה
חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃ אָוֶן יַחְשֹׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ
יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃
יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃
צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה
אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ מָה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ
וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃ מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה
וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃ שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן
דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
דֹּם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ
בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃ הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה
אַל־תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃ כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן
וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃ וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע
וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ
וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם׃ זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק
וַיַּחַרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃ אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי רָאָה כִּי־יָבוֹא יוֹמוֹ׃
חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן
לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי דָרֶךְ׃ חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם
וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃ טוֹב־מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃
כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃
יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃
לֹא־יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃
כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלּוּ׃
לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃
כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ־אָרֶץ וּמְקֻלָלָיו יִכָּרֵתוּ׃
מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
כִּי יִפֹּל לֹא־יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃
נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃
כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃
כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ
וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא־תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃
צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃
יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃
קַוֵּה אֶל־יְהוָה וְשָׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ
בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ
וְיִתְעָרֶה כַּאֲרָז לְבָנוֹן׃ וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ
וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר
כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו
אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה
מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם
יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ׃

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְהוָה אַל־בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי
וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי
וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃ אֵין־מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְ

8 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה. * מִבְּטֹחַ בָּאָדָם:
9 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה. מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:
7 כָּל גּוֹיִם. בְּשֵׁם יְהוָה: * כִּי אַמִּילַם.
10 סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי. כִּי אַמִּילַם:
6 סַבּוּנִי כִּדְבֹרִים. * דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים.
כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֲמִילַם: יְהוָה לִי לֹא אִירָא.
מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי.
5 וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי. * טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה.
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה.
4 מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: * כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי.
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי.
3 כִּי אֲמִילַם: * דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים.
כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֲמִילַם: יְהוָה לִי לֹא אִירָא.
2 * מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי.
וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה.
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה.
1 מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: * כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי.
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי.
כִּי אֲמִילַם: * דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים.
כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֲמִילַם: יְהוָה לִי לֹא אִירָא.
מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי.
וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה.
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה.

ויעקב הלך לדרכו וישאו מלאכי
אלהים בו׃ ויאמר יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר
שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר כה
תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃
ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
בעיניך׃ וישבו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם
הולך לקראתך וארבע מאות איש
עמו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן
והבקר והגמלים לשני מחנות׃
ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי
שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה
עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כי
במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה
הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא
מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבא והכני אם על בנים׃
ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר
לא יספר מרב׃ ויהי שם בלילה
ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו
ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם
ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר
לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא
יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף
ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר לא
יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל׃ וישאל יעקב והגידה נא
שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב שם
המקום ההוא פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃
ויזרח לו השמש כאשר עבר את
פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן
לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה אשר על כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
הנשה׃

לב ויעקב הלך לדרכו וישאו מלאכי
אלהים בו׃ ויאמר יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר
שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר כה
תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃
ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
בעיניך׃ וישבו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם
הולך לקראתך וארבע מאות איש
עמו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן
והבקר והגמלים לשני מחנות׃
ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי
שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה
עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כי
במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה
הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא
מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבא והכני אם על בנים׃
ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר
לא יספר מרב׃ ויהי שם בלילה
ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו
ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם
ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר
לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא
יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף
ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר לא
יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל׃ וישאל יעקב והגידה נא
שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב שם
המקום ההוא פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃
ויזרח לו השמש כאשר עבר את
פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן
לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה אשר על כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
הנשה׃

לג ויעקב נשא עיניו וירא והנה עשו
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות׃ ויעבר את הזלפות
לפנים וילדיהם אחריהם ורחל
ויוסף אחרנים׃ והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו
ויבכו׃ וישא עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את
עבדך׃ ותגשנה השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין׃ וגם לאה נגשה
וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף
ורחל ויתשתחוו׃ ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו
יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃
ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי
על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר
הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש
לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו
אדני ידע כי הילדים רכים והצאן
והבקר עלות עלי ופצתים יום אחד
ומתו כל הצאן׃ יעבר נא אדני
לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי
לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אבא אל אדני שעירה׃
ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן
בעיני אדני׃ וישב עשו ביום ההוא
לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות
על כן קרא שם המקום סכות׃
ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר
בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן
את פני העיר׃ וקנה את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה קשיטה׃
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל׃

לד ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ׃
וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישכב אתה
ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנערה וידבר על
לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת
לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את
דינה בתו ובניו היו את מקנהו
בשדה וחרש יעקב עד בואם׃
ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן
השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃
וידבר חמור אתם לאמר שכם בני
חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה
לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃
ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם
שבו וסחרוה והאחזו בה׃ ויאמר
שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו
אשר טמא את דינה אחתם׃ ויאמרו
אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו׃ אך זאת נאות
לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל
זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת
בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם
והיינו לעם אחד׃ ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
שכם בן חמור׃ ולא אחר הנער
לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר׃
האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרוה והנה הארץ
רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח
לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃
אך בזאת יאותו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם
אך נאותה להם ויישבו אתנו׃
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל
יצאי שער עירו ויתהלו כל זכר כל
יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל
זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו
הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית
שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על
החללים ויבזו העיר אשר טמאו
אחותם׃ את צאנם ואת בקרם ואת
חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו׃ ואת כל חילם ואת כל
טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את
כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל
שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי
מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי
אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה יעשה
את אחותנו׃

לה ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה
בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו
אחיך׃ ויאמר יעקב אל ביתו ואל
כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר
אשר בתוככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם׃ ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי׃ ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם
תחת האלה אשר עם שכם׃ ויסעו
ויהי חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני
יעקב׃ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ
כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם
אשר אתו׃ ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת
דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת
לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכות׃ וירא אלהים אל יעקב
עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃
ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל
יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃
ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ אשר
נתתי לאברהם ולצחק לך אתננה
ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃
ויעל מעליו אלהים במקום אשר
דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב
את שם המקום אשר דבר שם אתו
אלהים בית אל׃ ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה
ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ויהי
בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת
אל תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי
בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא
בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על
קברתה הוא מצבת קבר רחל עד
היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מעבר
למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל
בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את
בלהה פלגש אביו וישמע ישראל
ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה
בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבולן׃ בני רחל
יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת
רחל דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת
לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארם׃ ויבא יעקב אל
יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃
ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים
שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו
עשו ויעקב בניו׃

לו ואלה תולדות עשו הוא אדום׃
עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי׃ ואת בשמת
בת ישמעאל אחות נבית׃ ותלד עדה
לעשו את אליפז ותלד בשמת את
רעואל׃ ואהליבמה ילדה את יעוש
ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו
אשר נולד לו בארץ כנען׃ ויקח עשו
את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת
כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב
אחיו׃ כי היה רכושם רב מלשבת
יחדו ולא יכלה להם ארץ מגוריהם
מפני מקנהם׃ וישב עשו בהר שעיר
עשו הוא אדום׃ ואלה תולדות עשו
אבי אדום בהר שעיר׃ אלה שמות
בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו
רעואל בן בשמת אשת עשו׃ ובני
אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃
ותמנע היתה פלגש לאליפז בן עשו
ותלד לאליפז את עמלק אלה בני
עדה אשת עשו׃ ואלה בני רעואל
נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני
בשמת אשת עשו׃ ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת
עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם
ואת קרח׃ אלה היו אלופי בני עשו
בני אליפז בכור עשו אלוף תימן
אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק
אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה
בני עדה׃ ואלה בני רעואל בן עשו
אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ
אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃
ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת
עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו׃ אלה בני עשו ואלה
אלופם הוא אדום׃ אלה בני שעיר
החרי יושבי הארץ לוטן ושובל
וצבעון וענה׃ ודישן ואצר ודישן
אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ
אדום׃ ובני לוטן היו חרי והימם
ואחות לוטן תמנע׃ אלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם
ובני צבעון איה וענה הוא הענה
אשר מצא את הימים במדבר ברעתו
את חמור אביו׃ אלה בני ענה דישן
ואהליבמה בת ענה בת צבעון׃
ואלה בני דישן חמרן ואשבן ויתרן
וכרן׃ אלה בני אצר בלהן וזעוון
וענן׃ אלה בני דישן עוץ וארן׃
אלה אלופי החרי בני שעיר
ויושבי הארץ׃ ויהי אחרי אשר
הכה את סיחון את עוג מלך הבשן
ויצא על דרך הערבה׃ וימת בלע
ויהי בלע מלך באדם ושם עירו
דנהבה׃ וימת יובב בן זרח מבצרה
וימלך חשם מארץ התימני׃ וימת
חשם ויהי הדד בן בדד המכה את
מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃
וימת הדד ויהי שמלה ממשרקה׃
וימת שמלה ויהי שאול מרחבות
הנהר׃ וימת שאול ויהי בעל חנן
בן עכבור׃ וימת בעל חנן בן עכבור
ויהי הדד תחתיו ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב׃ וימת הדד ואלופי עשו
היו אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף
יתת׃ אלוף אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלופי אדום לשבתם בארץ
אחזתם הוא עשו אבי אדום׃

לז וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען׃ אלה תולדות יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה נשי אביו
ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃
וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי
בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת
פסים׃ וירא אחיו כי אתו אהב אביהם
מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
גם נצבה ונם סביבו׃ ותסבינה
אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃
ויאמרו אחיו המלך תמלך עלינו אם
משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא
אתו על חלמתיו ועל דבריו׃
ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר
כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל
אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו ואביו
שמר את הדבר׃ ואחיו הלכו לרעות
את צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל
אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
ויאמר לו לך נא ראה את שלום
אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר
וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃
ומצאהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃
ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם
בדתינה׃ וירא אתו מרחק ובטרם
יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הזה בא׃ ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצילהו
מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר
אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה אשר במדבר
ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו
מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כבוא
יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את
כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃
ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור
רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם
וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
להוריד מצרים׃ ויאמר יהודה אל
אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו
ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את
יוסף לישמעאלים בעשרים כסף
ויבאו את יוסף מצרים׃ וישב ראובן
אל הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו
ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו
שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃
וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא
הכתנת בנך הוא אם לא׃ ויכרה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב
שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים׃ ויקמו כל בניו
וכל בנותיו לנחמו ויאבה התנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה
ויבך אתו אביו׃ והמדנים מכרו
אתו אל מצרים לפוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים׃

לח ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת
אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃
וירא שם יהודה בת איש כנעני
ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃
ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃
ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה
אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכרו
ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה
רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃
ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע
והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת
ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃
וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת
גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית אביך עד ישלה
שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃
ותרב הימים ותמת בת שוע אשת
יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על
דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לאשה׃ וירא
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃
ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא
אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃
ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר
בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃
ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה
את גדי העזים ביד רעהו העדלמי
לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃
וישאל את אנשי מקומה לאמר איה
הקדשה הוא בעינים על הדרך
ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃
וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה
וגם אנשי המקום אמרו לא היתה
בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח לה
פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי
הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר
יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא
מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר
להאיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים
והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃
ויהי בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר
זה יצא ראשונה׃ ויהי כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת
עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר
יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרח׃

לט ויוסף הורד מצרימה ויקנהו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים
איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדוהו שמה׃ ויהי יהוה את יוסף
ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
המצרי׃ וירא אדניו כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח
בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו וישרת
אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו
נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד בביתו
ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את
בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃
ויעזב כל אשר יש לו ביד יוסף ולא
ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר
הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר
ויפה מראה׃ ויהי אחרי הדברים
האלה וישא אדניו את עיניו אל
יוסף ויאמר שכבה עמי׃ וימאן
ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא
ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש
לו נתן בידי׃ אין גדול בבית הזה
ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם
אתך באשר את אשתו ואיך אעשה
הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃
ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא
שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
בבית׃ ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה
עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא
החוצה׃ ויהי כראתה כי עזב בגדו
בידה וינס החוצה׃ ותקרא לאנשי
ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃
ויהי כשמעו כי הרימותי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא
החוצה׃ ותנח בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו׃ ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא אלי העבד העברי
אשר הבאת לנו לצחק בי׃ ויהי
כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס החוצה׃ ויהי כשמע אדניו
את דברי אשתו אשר דברה אלי
לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך
ויחר אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו
וישמו אל בית הסהר מקום אשר
אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית
הסהר׃ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו
חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר׃
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית הסהר ואת כל
אשר עשים שם הוא עשה׃ אין שר
בית הסהר רואה את כל מאומה בידו
באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה
יהוה מצליח׃

מ ויהי אחרי הדברים האלה חטא
משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם
למלך מצרים׃ ויקצף פרעה על שני
סריסיו על שר המשקים ועל שר
האופים׃ ויתן אתם במשמר בית שר
הטבחים אל בית הסהר מקום אשר
יוסף אסור שם׃ ויפקד שר הטבחים
את יוסף אתם וישרתם ויהי ימים
בהיותם במשמר׃ ויחלמו חלום שניהם
איש חלומו כפתרון חלומו המשקה
והאופה אשר למלך מצרים האסורים
בבית הסהר׃ ויבא יוסף אליהם
בבקר וירא אתם והנם זעפים׃
וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמרת בית אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו
אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו
ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים
פתרנים ספרו נא לי׃ ויספר שר
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו
בחלומי והנה גפן לפני׃ ובגפן
שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה
נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃
וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים
ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן
הכוס על כף פרעה׃ ויאמר יוסף
אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת
ימים הם׃ בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך על כנך
ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון
אשר היית משקהו׃ כי אם זכרתני
אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי
חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני
מן הבית הזה׃ כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה
כי שמו אתי בבור׃ ויראה שר
האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף
גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי
על ראשי׃ ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אופה ועוף אכל אתם
מן הסל על ראשי׃ ויען יוסף ויאמר
זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים
הם׃ בעוד שלשת ימים ישא פרעה
את ראשך מעליך והלה אתך על עץ
ואכל עוף את בשרך מעליך׃
ויהי ביום השלישי יום הלדת את
פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא
את ראש שר המשקים ואת ראש שר
האופים בתוך עבדיו׃ וישב את שר
המשקים על משקהו ויתן הכוס על
כף פרעה׃ ואת שר האופים תלה
כאשר פתר להם יוסף׃ ולא זכר שר
המשקים את יוסף וישכחהו׃

מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על היאר׃ והנה מן היאר
עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות
בשר ותרעינה באחו׃ והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה
אצל הפרות על שפת היאר׃
ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות
המראה והבריאות ויקץ פרעה׃
וישן ויחלם שנית והנה עלות שבע
שבלים בקנה אחד בריאות וטובות׃
והנה שבע שבלים צנמות דקות
ושדופות קדים צמחות אחריהן׃
ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות ויקץ
פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל
חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
פרעה להם את חלמו ואין פותר אתם
לפרעה׃ וידבר שר המשקים את
פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום׃
פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
במשמר בית שר הטבחים אתי ואת
שר האופים׃ ונחלם חלום בלילה
אחד אני והוא איש כפתרון חלמו
חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד
לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו
את חלמתינו איש כחלמו פתר׃
ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתני
השיב על כני ואתו תלה׃ וישלח
פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן
הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל
פרעה׃ ויאמר פרעה אל יוסף חלום
חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי
עליך לאמר תשמע חלום לפתר
אתו׃ ויען יוסף את פרעה לאמר
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃
וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני
עמד על שפת היאר׃ והנה מן היאר
עלות שבע פרות בריאות בשר ויפת
תאר ותרעינה באחו׃ והנה שבע
פרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר ודקות בשר לא ראיתי כהנה
רעות במצרים לרע׃ ותאכלנה
הפרות הדקות והרעות את שבע
הפרות הראשנות הבריאות׃
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי
באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר
בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלמי והנה
עלות שבע שבלים בקנה אחד מלאות
וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות
דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃
ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הטובות ואמר אל חרטמים
ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל
פרעה חלום פרעה אחד הוא את
אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃
שבע פרות הטבת שבע שנים הנה
ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה
חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות
הדקות והרעות העלת אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבלים הריקות
שדופות הקדים יהיו שבע שנים
רעב הנה׃ הוא הדבר אשר דברתי
אל פרעה את אשר האלהים עשה
הראה את פרעה׃ הנה שבע שנים
באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃
וקמו שבע שנים רעב אחריהן וכל
השבע יאכל בארץ מצרים וכלה הרעב
את הארץ׃ ולא יודע השבע בארץ
מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא
מאד׃ ועל השנות החלום אל פרעה
פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים
וממהר האלהים לעשתו׃ ועתה
יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו
על ארץ מצרים׃ יעש פרעה ויפקד
פקדים על הארץ וחמש את ארץ
מצרים בשבע שנות השבע׃ ויקבצו
את כל אכל שבע השנים הטובות
הבאות האלה ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים ושמרו׃ והאכל
היה לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת
הארץ ברעב׃ ויטב הדבר בעיני
פרעה ובעיני כל עבדיו׃ ויאמר
פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש
אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה
אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך
את כל ז

ולא אכזב: 21 קרוב מצדיקי. * יעני
בי הוא. הן כולכם קמים עלי
ומבקשים להרגני: הן יעזור לי
אדני יהוה. הן הוא יסמוך אותי
ויעמוד לי: הן יכלימו כל אשר
יחרו בו. * יבושו ויכלמו כל
10 המתגרים בו: יהיו כאין ויאבדו.
אנשי ריבי: 11 תבקשם ולא תמצאם.
* אנשי מלחמתך: יהיו כאין
וכלא היו. * כי אני יהוה אלהיך
12 המחזיק בימין תפלתך. * האומר
לך אל תירא. אני עזרתיך:
13 תולעת יעקב. * כי אני יהוה
אלהיך המחזיק בימין תפלתך.
האומר לך אל תירא. אני עזרתיך:
14 נאם יהוה גואלך. * קדוש ישראל:
15 הנה שמתיך. * למורג חדש בעל
16 פיפיות. * תדוש הרים ותדקם.
17 * והגבעות כמוץ תשים: תזרם
18 ורוח תשאם. * וסערה תפיצם.
ואתה תגיל ביהוה. * בקדוש
ישראל תתהלל: 19 * העניים והאביונים
מבקשים מים ואין. לשונם
20 בצמא נגשה. * אני יהוה אענם.
אלהי ישראל לא אעזבם: 20 אפתח
על שפי רמים. * ובתוך העמקים
מעינות: אשים מדבר לאגם מים.
וארץ ציה למוצאי מים: 21 אתן
בערבה ארז. * שטה והדס ועץ
שמן: אשים בישימון ברוש תדהר
ותאשור יחדו: 22 למען יראו וידעו
ישימו ויבינו יחדו. * כי יד יהוה
עשתה זאת. וקדוש ישראל בראה:

ה כי לא. ואתה נתת לנו
ו מושיענו. ואנחנו בך נתהלל
כל היום. ושמך לעולם נודה
סלה. ועתה זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו. תשיבנו
אחור מפני צר ומשנאינו
שסו למו. נתתנו כצאן למאכל
ובגוים זריתנו. תמכר עמך
בלא הון ולא רבית בם.
תשימנו חרפה לשכנינו לעג
וקלס לסביבותינו. תשימנו
משל בגוים מנוד ראש בלאמים.
כל היום כלמתי נגדי ובושת
פני כסתני. מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם. כל זאת
באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך. לא נסוג אחור לבנו
ותט אשרינו מנתיבתך. כי
דכיתנו במקום תנים ותכס
עלינו בצלמות. אם שכחנו שם
אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר.
הלא אלהים יחקר זאת כי הוא
יודע תעלמות לב. כי עליך
הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
טבחה. עורה למה תישן אדני
הקיצה אל תזנח לנצח. למה
פניך תסתיר תשכח עניינו
ולחצנו. כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו. קומה עזרת
לנו ופדנו למען חסדך.

למנצח על שושנים לבני קרח
משכיל שיר ידידות.

מ רחש לבי דבר טוב אמרתי
מעשי למלך לשוני עט סופר
מהיר. יפיפית מבני אדם הוצק
חן בשפתותיך על כן ברכך
אלהים לעולם. חגור חרבך על
ירכך גבור הודך והדרך. והדרך
צלח רכב על דבר אמת וענוה
צדק ותורך נוראות ימינך.
חציך שנונים עמים תחתיך
יפלו בלב אויבי המלך. כסאך
אלהים עולם ועד שבט מישר
שבט מלכותך. אהבת צדק
ותשנא רשע על כן משחך
אלהים אלהיך שמן ששון
מחבריך. מר ואהלות קציעות
כל בגדותיך מן היכלי שן
משמחוך. בנות מלכים ביקרותיך
עמדה שגל בימינך בכתם
אופיר. שמעי בת וראי והטי
אזנך ושכחי עמך ובית אביך.
ויתאו המלך ליפיך כי הוא
אדניך והשתחוי לו. ובת צור
במנחה פני עשירי עם. כל
כבודה בת מלך פנימה מלאת
משבצות זהב לבושה תובל.
רקמות תובא רעותיה בתולתיה
לך תובלנה. תובלנה בשמחה
ועלוז תבאנה היכל מלך.
תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ. אזכירה
שמך בכל דור ודור על כן
עמים יהודוך לעולם ועד.

לבני קרח מזמור שיר.

מ אלהים לנו מחסה ועז עזרה
בצרות נמצא מאד. על כן לא
נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים
בלב ימים. יהמו ויחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו סלה.
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים
קדש משכני עליון. אלהים
בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים
לפנות בקר. המו גוים מטו
ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ.
יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה. לכו חזו
מפעלות יהוה אשר שם שמות
בארץ. משבית מלחמות עד
קצה הארץ קשת ישבר וקצץ
חנית מגנות באש ישרף. הרפו
ודעו כי אנכי אלהים ארום
בגוים ארום בארץ. יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.

לבני קרח מזמור.

מ כל העמים תקעו כף הריעו
לאלהים בקול רנה. כי יהוה
עליון נורא מלך גדול על כל
הארץ. ידבר עמים תחתינו
ולאמים לרגלינו. יבחר לנו את
נחלתנו את גאון יעקב אשר
אהב סלה. עלה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר. זמרו אלהים
זמרו זמרו למלכנו זמרו. כי
מלך כל הארץ אלהים זמרו
משכיל. מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו.
נדיבי עמים נאספו עם אלהי
אברהם כי לאלהים מגני ארץ
מאד נעלה.

שיר מזמור לבני קרח.

מ גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו. יפה
נוף משוש כל הארץ הר ציון
ירכתי צפון קרית מלך רב.
אלהים בארמנותיה נודע
למשגב. כי הנה המלכים נועדו
עברו יחדו. הם ראו כן תמהו
נבהלו נחפזו. רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה. ברוח קדים תשבר
אניות תרשיש. כאשר שמענו כן
ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר
אלהינו אלהים יכוננה עד עולם
סלה. דמינו אלהים חסדך
בקרב היכלך. כשמך אלהים כן
תהלתך על קצות הארץ צדק
מלאה ימינך. ישמח הר ציון
תגלנה בנות יהודה למען
משפטיך. סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה. שיתו לבכם
לחילה פסגו ארמנותיה למען
תספרו לדור אחרון. כי זה
אלהים אלהינו עולם ועד הוא
ינהגנו על מות.

לבני קרח מזמור.

מ שמעו זאת כל העמים
האזינו כל יושבי חלד. גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר
ואביון. פי ידבר חכמות והגיון
לבי תבונות. אטה למשל אזני
אפתח בכנור חידתי. למה
אירא בימי רע עון עקבי יסבני.
הבוטחים על חילם וברב עשרם
יתהללו. אח לא פדה יפדה איש
לא יתן לאלהים כפרו. ויקר
פדות נפשם וחדל לעולם. ויחי
עוד לנצח לא יראה השחת.
כי יראה חכמים ימותו יחד
כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים
חילם. קרבם בתימו לעולם
משכנותם לדר ודר קראו
בשמותם על אדמות. ואדם
ביקר בל ילין נמשל כבהמות
נדמו. זה דרכם כסלת למו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה.
כצאן לשאול שתו מות ירעם
וירדו בם ישרים לבקר וצורם
לבלות שאול מזבל לו. אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול
כי יקחני סלה. אל תירא כי
יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו.
כי לא במותו יקח הכל לא
ירד אחריו כבודו. כי נפשו
בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך.
תבוא עד דור אבותיו עד נצח
לא יראו אור. אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהמות נדמו.

לאסף מזמור.

מ אל אלהים יהוה דבר
ויקרא ארץ ממזרח שמש עד
מבואו. מציון מכלל יופי אלהים
הופיע. אלהינו יבא ואל יחרש
אש לפניו תאכל וסביביו נשערה
מאד. יקרא אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו. אספו לי
חסידי כרתי בריתי עלי זבח.
ויגידו שמים צדקו כי אלהים
שפט הוא סלה. שמעה עמי
ואדברה ישראל ואעידה בך
אלהים אלהיך אנכי. לא על
זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי
תמיד. לא אקח מביתך פרים
מעדרותיך עתודים. כי לי כל
חיתו יער בהמות בהרי אלף.
ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי
עמדי. אם ארעב לא אומר לך
כי לי תבל ומלואה. האוכל
בשר אבירים ודם עתודים
אשתה. זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך. וקרא
אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני.
ולרשע אמר אלהים מה לך
לספר חקי ותשא בריתי עלי
פיך. ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחריך. אם ראית גנב
ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך.
פיך שלחת ברע ולשונך תצמיד
מרמה. תשב באחיך תדבר
בבן אמך תתן דופי. אלה עשית
ואחשה דמיתה היות אהיה
כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך.
בינו נא זאת שכחי אלוה פן
אטרף ואין מציל. זובח תודה
יכבדני ושם דרך אראנו בישע
אלהים.

לאסף מזמור.

מ חנני אלהים כחסדך כרוב
רחמיך מחה פשעי. הרבה כבסני
מעוני וחטאתי טהרני. כי פשעי
אני אדע וחטאתי נגדי תמיד.
לך לבדך חטאתי והרע בעיניך
עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך. הן בעון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי. הן אמת
חפצת בטוחות ובסתם חכמה
תודיעני. תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין. תשמיעני
ששון ושמחה תגלנה עצמות
דכית. הסתר פניך מחטאי
וכל עונותי מחה. לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
בקרבי. אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני.
השיבה לי שמחת ישעך ורוח
נדיבה תסמכני. אלמדה פושעים
דרכיך וחטאים אליך ישובו.
הצילני מדמים אלהים אלהי
תשועתי תרנן לשוני צדקתך.
אדני שפתי תפתח ופי יגיד
תהלתך. כי לא תחפץ זבח ואתנה
עולה לא תרצה. זבחי אלהים
רוח נשברה לב נשבר ונדכה
אלהים לא תבזה. היטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלם. אז תחפץ זבחי צדק
עולה וכליל אז יעלו על מזבחך
פרים.

למנצח משכיל לדויד.

מ בבוא דואג האדומי ויגד
לשאול ויאמר לו בא דוד בית
אחימלך. למה תתהלל ברעה
הגבור חסד אל כל היום. הוות
תחשב לשונך כתער מלטש
עושה רמיה. אהבת רע מטוב
שקר מדבר צדק סלה. אהבת כל
דברי בלע לשון מרמה. גם אל
יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה.
וראו צדיקים ויראו ועליו
ישחקו. הן זה הגבר לא שם
אלהים מעזו ויבטח בשפע
הונו יתעז במותו. ואני כזית
רענן בבית אלהים בטחתי בחסד
אלהים לעולם ועד. אודך לעולם
כי עשית ואקוה שמך כי טוב
נגד חסידיך.

למנצח על מחלת משכיל לדויד.

מ אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עול אין עושה
טוב. אלהים משמים השקיף על
בני אדם לראות היש משכיל
דורש את אלהים. הכל סג יחדו
נאלחו אין עושה טוב אין גם
אחד. הלא ידעו כל פעלי און
אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא
קראו. שם פחדו פחד אין פחד
כי אלהים פזר עצמות חונך
הבישות כי יהוה מאסם. מי
יתן מציון ישועות ישראל
בשוב אלהים שבות עמו יגל
יעקב ישמח ישראל.

למנצח בנגינות משכיל לדויד.

מ בבוא הזיפים ויאמרו אל
שאול הלא דוד מתחבא עמנו.
אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך
תדינני. אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי. כי זרים קמו
עלי ועריצים בקשו נפשי לא
שמו אלהים לנגדם סלה. הן
אלהים עוזר לי אדני בסמכי
נפשי. השיב הרע לשוררי
בצמיתך הכחידם. בנדבה אזבחה
לך אודה שמך יהוה כי טוב.
כי מכל צרה הצילני ובאויבי
ראתה עיני.

למנצח בנגינות משכיל לדויד.

מ האזינה אלהים תפלתי
ואל תתעלם מתחנתי. הקשיבה
לי ועניני אריד בשיחי והמיתי.
מקול אויב מצוקת רשע כי
יטו עלי און ובזעם יטרוני.
לבבי חולל בקרבי ואימות מות
נפלו עלי. יראה ורעדה תבואני
ותכסני פלצות. ואמר מי יתן לי
אברה כיונה אעופה ואשכנה.
הנה אנדד מרחק ואלין במדבר
סלה. אחישה מפלט לי מרוח
סערה מסחף. בלע אדני פלג
לשונם כי ראיתי חמס ומדון
בעיר. יומם ולילה יסובבוה על
חומותיה ואון ועמל בקרבה.
הוות בקרבה ולא ימש מרחובה
תוכה. כי לא אויב יחרפני
ואשאה לא משנאי עלי הגדיל
ואסתר ממנו. כי אתה אנוש
כערכי אלופי ומיודעי. אשר
יחד נמתיק סוד בבית אלהים
נהלך ברגש. יבא מות עליהם
וירדו חיים שאולה כי רעות
במגוריהם בקרבם. אני אל
אלהים אקרא ויהוה יושיעני.
ערב ובקר וצהרים אשיחה
והמה ואשמע קולי. פדה בשלום
נפשי מקרבי כי ברבים היו עמדי.
ישמע אל ויענם ויושב קדם סלה
אשר אין למו חלופות ולא
יראו אלהים. שלח ידיו בשלמיו
חלל ברית. חלקו חמאת פיו
ומרחו מלחמה קרבו דבריו
מחמאה מרכה מני שמן והמה
פתחות שלפו. השלך על יהוה
יהבך והוא יכלכלך לא יתן
למוט לצדיק עולם. ואתה
אלהים תורידם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו
ימיהם. ואני אבטח בך.

למנצח על יונת אלם רחקים
מכתם לדויד.

מ בתקעם אלהים תקעו
בשופר ובחצוצרות קול שופר
הריעו לפני המלך יהוה. ימלא
מלואו תבל וכל הבאים בה
ינגנו לפניו. ישמח ישראל
בעושיו בני ציון יגילו במלכם.
יהללו שמו במחול בתף וכנור
יזמרו לו. כי רוצה יהוה בעמו
יפאר ענוים בישועה. יעלזו
חסידים בכבוד ירננו על
משכבותם. רוממות אל בגרונם
וחרב פיפיות בידם. לעשות
נקמה בגוים תוכחות בלאמים.
לאסר מלכיהם בזקים וגדוליהם
בכבלי ברזל. לעשות בהם
משפט כתוב הדר היה לכל
חסידיו. הללויה.

הללויה הללו אל בקדשו
הללוהו ברקיע עזו. הללוהו
בגבורותיו הללוהו כרב קדש
גדלו. הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנבל וכנור. הללוהו
בתף ומחול הללוהו במנים
ועוגב. הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה. כל
הנשמה תהלל יה הללויה.

לדויד מכתם בשנותו את טעמו
לפני אבימלך וישלחהו וילך.

מ אברכה את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי. בה תתהלל
נפשי ישמעו ענוים וישמחו.
גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו
יחדו. דרשתי את יהוה ויענני
ומכל מגוריי הצילני. הביטו
אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו.
זה עני קרא ויהוה שמע ומכל
צרותיו הושיעו. חונה מלאך
יהוה סביב ליראיו ויחלצם.
טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי
גבר יחסה בו. יראו את יהוה
קדושיו כי אין מחסור ליראיו.
כפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה
לא יחסרו כל טוב. לכו בנים
שמעו לי יראת יהוה אלמדכם.
מי האיש החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב. נצר לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה. סור מרע
ועשה טוב בקש שלום ורדפהו.
עיני יהוה אל צדיקים ואזניו
אל שועתם. פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם. צעקו
וייהוה שמע ומכל צרותם
הצילם. קרוב יהוה לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע. רבות
רעות צדיק ומכלם יצילנו
יהוה. שומר כל עצמותיו אחת
מהנה לא נשברה. תמותת רשע
רעה ושנאי צדיק יאשמו. פודה
יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
החוסים בו.

לדויד.

מ ריבה יהוה את יריבי
לחמה את לוחמי. החזק מגן
וצנה וקומה בעזרתי. והרק
חנית וסגר לקראת רדפי אמר
לנפשי ישעתך אני. יבשו
ויכלמו מבקשי נפשי יסגו
אחור וייחפרו חושבי רעתי.
יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה. יהי דרכם חשך
וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם.
כי חנם טמנו לי שחת רשתם
חנם כרו לנפשי. תבואהו שואה
לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו
בשואה יפול בה. ונפשי תגיל
ביהוה תשיש בישועתו. כל
עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני
ואביון מגזלו. יקומון עדי חמס
אשר לא ידעתי ישאלוני. ישלמוני
רעה תחת טובה שכלת לנפשי.
ואני בחלותם לבושי שק ואענה
בצום נפשי ותפלתי על חיקי
תשוב. כרע כאח לי התהלכתי
כאבל קודר שחותי. ובצלעי
שמחו ונאספו נאספו עלי נכים
ולא ידעתי קרעו ולא דמו.
כחנפי לעגי מעוג חרק עלי
שניהם. אדני כמה תראה השיבה
נפשי משאיותם מכפירים יחידתי.
אודך בקהל רב בעם עצום
אהללך. אל ישמחו לי אויבי
שקר שונאי חנם יקרצו עין.
כי לא שלום ידברו ועל רגעי
ארץ דברי מרמות יחשבו. ויפצו
עלי פיהם אמרו האח האח
ראתה עינינו. ראית יהוה אל
תחרש אדני אל תרחק ממני.
עורה והקיצה למשפטי אלהי
ואדני לריבי. שפטני כצדקך
יהוה אלהי ואל ישמחו לי.
אל יאמרו בלבבם האח נפשנו
אל יאמרו בלענוהו. יבשו
ויחפרו יחדו שמחי לרעתי
יעטו בושת וכלמה המגדילים
עלי. ירנו וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל יהוה חפץ
שלום עבדו. ולשוני תהגה
צדקך כל היום תהלתך.

למנצח לעבד יהוה לדויד
אשר דבר ליהוה את דברי
השירה הזאת ביום הציל יהוה
אותו מכף כל אויביו ומכף
שאול. ויאמר ארחמך יהוה
חזקי. יהוה סלעי ומצודתי
ומפלטי לי אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי. מהלל
אקרא יהוה ומן אויבי אושע.
אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל
יבעתוני. חבלי שאול סבבוני
קדמוני מוקשי מות. בצר לי
אקרא יהוה ואל אלהי אשוע
ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו תבוא באזניו. ותגעש
ותרעש הארץ ומוסדי הרים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו.
עלה עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו ממנו. ויט
שמים וירד וערפל תחת רגליו.
ויעל על כרוב ויעף וידא על
כנפי רוח. וישת חשך סביבותיו
סכתו חשכת מים עבי שחקים.
מנגה נגדו עברו עבותיו ברד
וגחלי אש. ויהוה ברעם בשמים
ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש.
וישלח חציו ויפיצם וברקים
רב ויהמם. ויראו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל מגערתך
יהוה מנשמת רוח אפיך. ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים
רבים. יצילני מאויבי עז ומשנאי
כי אמצו ממני. יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי.
ויוצא למרחב אותי יחלצני כי
חפץ בי. יגמלני יהוה כצדקי
כבר ידי ישיב לי. כי שמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי.
כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו
לא אסיר ממני. ואהי תמים לו
ואשתמר מעוני. וישב יהוה לי
כצדקי כבר ידי לנגד עיניו.
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים
תתמם. עם נבר תתברר ועם
עקש תתפתל. כי אתה עם עני
תושיע ועיני רמים תשפיל.
כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי
יגיה חשכי. כי בך ארוץ גדוד
ובאלהי אדלג שור. האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
הוא לכל החוסים בו. כי מי
אלוה מבלעדי יהוה ומי צור
זולתי אלהינו. האל מעוזי חיל
ויתר תמים דרכי. משוה רגלי
כאילות ועל במותי יעמידני.
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת
נחושה זרועותי. ותתן לי מגן
ישעך וימינך תסעדני ותרבני
ענותך. תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי. ארדף אויבי
ואשיגם ולא אשוב עד כלותם.
אמחצם ולא יכלו קום ויפלו
תחת רגלי. ותזירני חיל למלחמה
תכרע קמי תחתי. ואויבי נתת
לי עורף ומשנאי ואצמיתם.
ישועו ואין מושיע אל יהוה
ולא ענם. ואשחקם כעפר על
פני רוח כטיט חוצות אריקם.
תפלטני מריבי עמי תשימני
לראש גוים עם לא ידעתי
יעבדוני. לשמע אזן ישמעו לי
בני נכר יכחשו לי. בני נכר
יבלו ויחרגו ממסגרותם. חי
יהוה ובורוך צורי וירום אלהי
ישעי. האל הנותן נקמות לי
ויורד עמים תחתי. ומפלטי
מאויבי אף מקמי תרוממני
מאיש חמסים תצילני. על כן
אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה.
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדויד ולזרעו עד עולם.

למנצח מזמור לדויד.

מ השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע. יום
ליום יביע אמר ולילה ללילה
יחוה דעת. אין אמר ואין דברים
בלי נשמע קולם. בכל הארץ
יצא קום ובקצה תבל מלותם.
לשמש שם אהל בהם והוא
כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור
לרוץ אורח. ממקצה השמים
מוצאו ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו. תורת יהוה
תמימה משיבת נפש עדות יהוה
נאמנה מחכימת פתי. פקודי
יהוה ישרים משמחי לב מצות
יהוה ברה מאירת עינים. יראת
יהוה טהורה עומדת לעד
משפטי יהוה אמת צדקו יחדו.
הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים. גם עבדך
נזהר בהם בשמרם עקב רב.
שגיאות מי יבין מנסתרות
נקני. גם מזדים חשך עבדך אל
ימשלו בי אז איתם ונקיתי
מפשע רב. יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי.

למנצח מזמור לדויד.

מ יענך יהוה ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב. ישלח עזרך
מקדש ומציון יסעדך. יזכר כל
מנחותיך ועולתך ידשנה סלה.
יתן לך כלבבך וכל עצתך
ימלא. נרננה בישועתך ובשם
אלהינו נדגל ימלא יהוה כל
משאלותיך. עתה ידעתי כי הושיע
יהוה משיחו יענהו משמי קדשו
בגבורות ישע ימינו. אלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר. המה כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד. יהוה
הושיעה המלך יענינו ביום
קראנו.

למנצח מזמור לדויד.

מ יהוה בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל מאד. תאות
לבו נתת לו ושאר שפתיו לא
מנעת סלה. כי תקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פז.
חיים שאל ממך נתתה לו ארך
ימים עולם ועד. גדול כבודו
בישועתך הוד והדר תשוה עליו.
כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו
בשמחה את פניך. כי המלך
בוטח ביהוה ובחסד עליון בל
ימוט. תמצא ידך לכל אויביך
ימינך תמצא שנאיך. תשיתמו
כתנור אש לעת פניך יהוה
באפו ותאכלמו אש. פריו
מארץ תאבד וזרעו מבני אדם.
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה
בל יוכלו. כי תשיתמו שכם
במיתריך תכין על פניהם.
רומה יהוה בעזך נשירה
ונזמרה גבורתך.

למנצח על אילת השחר מזמור
לדויד.

מ אלי אלי למה עזבתני
רחוק מישועתי דברי שאגתי.
אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי. ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל.
בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו.
אליך זעקו ונמלטו בך בטחו
ולא בושו. ואנכי תולעת ולא
איש חרפת אדם ובזוי עם.
כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה
ידיעו בראש. גלה אל יהוה
יפלטהו יצילהו כי חפץ בו.
כי אתה גחי מבטן מבטיחי
על שדי אמי. עלי הושלכתי
מרחם מבטן אמי אלי אתה.
אל תרחק ממני כי צרה קרובה
כי אין עוזר. סבבוני פרים
רבים אבירי בשן כתרוני.
פצו עלי פיהם אריה טורף
ושואג. כמים נשפכתי והתפרדו
כל עצמותי היה לבי כדונג
נמס בתוך מעי. יבש כחרש
כחי ולשוני מדבקת מלקוחי
ולעפר מות תשפתני. כי סבבוני
כלבים עדת מרעים הקיפוני
כארי ידי ורגלי. אספר כל
עצמותי המה יביטו יראו בי.
יחלקו בגדי להם ועל לבושי
יפילו גורל. ואתה יהוה אל
תרחק אילותי לעזרתי חושה.
הצילה מחרב נפשי מיד כלב
יחידתי. הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עניתני. אספרה
שמך לאחי בתוך קהל אהללך.
יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב
כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
ישראל. כי לא בזה ולא שקץ
עני עניו ולא הסתיר פניו
ממנו ובשועו אליו שמע. מאתך
תהלתי בקהל רב נדרי אשלם
נגד יראיו. יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם
לעד. יזכרו וישובו אל יהוה
כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך
כל משפחות גוים. כי ליהוה
המלוכה ומושל בגוים. אכלו
וישתחוו כל דשני ארץ לפניו
יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא
חיה. זרע יעבדנו יסופר לאדני
לדור. יבאו וצדקתו לעם נולד
כי עשה.

מזמור לדויד.

מ יהוה רעי לא אחסר.
בנאות דשא ירביצני על מי
מנוחות ינהלני. נפשי ישובב
ינחני במעגלי צדק למען שמו.
גם כי אלך בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך
ומשענתך המה ינחמוני. תערך
לפני שלחן נגד צוררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויה. אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית יהוה לארך ימים.

לדויד מזמור.

מ ליהוה הארץ ומלואה תבל
וישבי בה. כי הוא על ימים
יסדה ועל נהרות יכוננה. מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום
במקום קדשו. נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה. ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו.
זה דור דרשיו מבקשי פניך
יעקב סלה. שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד. מי זה מלך הכבוד יהוה
עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה.
שאו שערים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד.
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה.

לדויד.

מ אליך יהוה נפשי אשא.
אלהי בך בטחתי אל אבושה אל
יעלצו אויבי לי. גם כל קויך
לא יבושו יבושו הבגדים ריקם.
דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך
למדני. הדריכני באמתך ולמדני
כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי
כל היום. זכר רחמיך יהוה
וחסדיך כי מעולם המה. חטאות
נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יהוה.
טוב וישר יהוה על כן יורה
חטאים בדרך. ידרך ענוים
במשפט וילמד ענוים דרכו.
כל ארחות יהוה חסד ואמת
לנוצרי בריתו ועדותיו. למען
שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב
הוא. מי זה האיש ירא יהוה
יורנו בדרך יבחר. נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ. סוד
יהוה ליראיו ובריתו להודיעם.
עיני תמיד אל יהוה כי הוא
יוציא ממצודה רגלי. פנה אלי
וחנני כי יחיד ועני אני. צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני.
ראה עניי ועמלי ושא לכל
חטאותי. ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני. שמרה
נפשי והצילני אל אבוש כי
חסיתי בך. תם וישר יצרוני כי
קויתיך. פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו.

לדויד.

מ שפטני יהוה כי אני בתמי
וביהוה בטחתי ולא אמעד.
בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי
ולבי. כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך. לא ישבתי
עם מתי שוא ועם נסתרים לא
אבוא. שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב. ארחץ
בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך
יהוה. לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך. יהוה
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
כבודך. אל תאסף עם חטאים
נפשי ועם אנשי דמים חייי.
אשר בידיהם זמה וימינם
מלאה שחד. ואני בתמי אלך
פדני וחנני. רגלי עמדה במישור
במקהלים אברך יהוה.

לדויד.

מ יהוה אורי וישעי ממי
אירא יהוה מעוז חיי ממי
אפחד. בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי ואויבי לי
המה כשלו ונפלו. אם תחנה
עלי מחנה לא יירא לבי אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני
בוטח. אחת שאלתי מאת יהוה
אותה אבקש שבתי בבית יהוה
כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
ולבקר בהיכלו. כי יצפנני
בסכה ביום רעה יסתרני בסתר
אהלו בצור ירוממני. ועתה
ירום ראשי על אויבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה. שמע
יהוה קולי אקרא וחנני וענני.
לך אמר לבי בקשו פני את
פניך יהוה אבקש. אל תסתר
פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי. כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני. הורני יהוה
דרכך ונחני באורח מישור
למען שוררי. אל תתנני בנפש
צרי כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס. לולא האמנתי
לראות בטוב יהוה בארץ חיים.
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך
וקוה אל יהוה.

לדויד.

מ אליך יהוה אקרא צורי אל
תחרש ממני פן תחשה ממני
ונמשלתי עם יורדי בור. שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך. אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און
דוברי שלום עם רעיהם ורעה
בלבבותם. תן להם כפעלם
וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם
תן להם השב גמולם להם.
כי לא יבינו אל פעלות יהוה
ואל מעשה ידיו יהרסם ולא
יבנם. ברוך יהוה כי שמע קול
תחנוני. יהוה עזי ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי
ומשירי אודנו. יהוה עז למו
ומעוז ישועות משיחו הוא.
הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם.

מזמור לדויד הבו ליהוה בני
אלים הבו ליהוה כבוד ועז.
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת קדש. קול יהוה
על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים. קול יהוה
בכח קול יהוה בהדר. קול יהוה
שבר ארזים וישבר יהוה את
ארזי הלבנון. וירקידם כמו עגל
לבנון ושריון כמו בן ראמים.
קול יהוה חוצב להבות אש.
קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה
מדבר קדש. קול יהוה יחולל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו
כלו אומר כבוד. יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך לעולם.
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך
את עמו בשלום.

שיר חנכת הבית לדויד.

מ ארוממך יהוה כי דליתני
ולא שמחת אויבי לי. יהוה
אלהי שועתי אליך ותרפאני.
יהוה העלית מן שאול חייתני
מיורדי בור. זמרו ליהוה חסידיו
והודו לזכר קדשו. כי רגע
באפו חיים ברצונו ערב ילין
בכי ולבקר רנה. ואני אמרתי
בשלוי בל אמוט לעולם. יהוה
ברצונך העמדתה להררי עז
הסתרת פניך הייתי נבהל.
אליך יהוה אקרא ואל אדני
אתחנן. מה בצעי בדמי ברדתי
אל שחת. היודך עפר הגיד
אמתך. שמע יהוה וחנני יהוה
היה עזר לי. הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה. למען יזמרך כבוד ולא
ידום יהוה אלהי לעולם אודך.

למנצח שיר לדויד.

מ בך יהוה חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלטני. הטה
אלי אזנך מהרה הצילני היה לי
לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני. כי סלעי ומצודתי
אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני.
תוציאני מרשת זו טמנו לי כי
אתה מעוזי. בידך אפקיד רוחי
פדית אותי יהוה אל אמת.
שנאתי השמרים הבלי שוא
ואני אל יהוה בטחתי. אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את
עניי ידעת בצרות נפשי. ולא
הסגרתני ביד אויב העמדת
במרחב רגלי. חנני יהוה כי צר
לי עששה מכעס עיני נפשי
ובטני. כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כשל בעוני
כחי ועצמותי עששו. מכל צוררי
הייתי חרפה ולשכניי מאד
ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו
ממני. נשכחתי כמת מלב הייתי
כאבד כלי. כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי
לקחת נפשי זמו. ואני עליך
בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה.
בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
ומרדפי. האירה פניך בעבדך
הושיעני בחסדך. יהוה אל אבוש
כי קראתיך יבשו רשעים ידמו
לשאול. תאלמנה שפתי שקר
הדוברות על צדיק עתק בגאוה
ובוז. מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לחוסים בך נגד
בני אדם. תסתירם בסתר פניך
מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשונות. ברוך יהוה כי
הפליא חסדו לי בעיר מצור.
ואני אמרתי בחפזי נגזרתי
מנגד עיניך אכן שמעת קול
תחנוני בשועי אליך. אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר
יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה.
חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
ליהוה.

לדויד משכיל אשרי נשוי פשע
כסוי חטאה.

מ אשרי אדם לא יחשב יהוה
לו עון ואין ברוחו רמיה. כי
החרשתי בלו עצמותי בשאגתי
כל היום. כי יומם ולילה תכבד
עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני
קיץ סל

ס פרק ◦ כתיב ◦ * ולית כתב דלית
ביה קושטא כתיב: ואף כתיב
ביה כתב דלית ביה קושטא:
ואף כתיב ביה כתב דלית ביה
קושטא: ואף כתיב ביה כתב
דלית ביה קושטא

ויהושפט עמד לפני העם ויהי העם דרשים
את יהוה ויאמר יהושפט יהוה אלהי אבתינו
הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל
בכל ממלכות הגוים וביד גבורה ובידך אין
עמד את פניך ואתה הורשת את יושבי הארץ
הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם
אהבך לעולם ויושבו בה ויבנו לך בה מקדש
לשמך לאמר אם תבוא עלינו רעה חרב שפט
ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ובך כי
שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר
אשר לא נתת לישראל בבאם מארץ מצרים כי
סרו מעליהם ולא השמידום הנה הם גמלים
עלינו לבא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו
אלהינו הלא אתה תשפט בם כי אין בנו כח
לפני ההמון הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע
מה נעשה כי עליך עינינו ויהודה עמד לפני
יהוה גם טפם נשיהם ובניהם ותהי רוח יהוה
בתוך העדה על יחזיאל בן זכריה בן בניה בן
יעואל בן מתניה הלוי מן בני אסף ויאמר
הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך
יהושפט כה אמר יהוה אליכם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הזה הרב כי לא
לכם המלחמה כי אם לאלהים ומחר רדו
עליהם הנה יעלו במעלה הציץ ומצאתם
אותם בקצה הנחל נגד מדבר ירואל לא
לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את
ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו
ואל תחתו מחר צאו לפניהם והיהוה עמכם
ויקד יהושפט אפים כל יהודה וישבי ירושלם
נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה והלוים
מן בני הקהתים ומן בני הקרחים לקום
להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה
וישכמו בבקר ויצאו במדבר תקוע ובצאתם
עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו
והאמינו בנביאיו והצליחו ויעץ העם את
המשוררים ליהוה ומהללים לתפארת קדש
בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי
לעולם חסדו ובעת החלו ברנה ותהלה נתן
יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר
הבאים ליהודה ויגפו ובני עמון ומואב יעמדו
על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וכאשר
כלו ישבי שעיר עזרו איש באחיהו למשחית
ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל
ההמון והנה פגרים נפלים ארצה ואין פליט
ויבא יהושפט ועמו לבזז את שללם וימצאו
בתוכם רכוש בהמות ומחמדים ויבזזו להם
שלשת ימים מרב השלל כי רב הוא ביום
הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו
ליהוה על כן קראו שם עמק ברכה עד היום
הזה וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט
בראשם לשוב לירושלם בשמחה כי שמחם
יהוה משמחים על אויביהם ויבאו ירושלם
בנבלים וכנרות וחצצרות אל בית יהוה
ותהי פחדת אלהים על כל ממלכות הארצות
בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל
ותשקט ממלכת יהושפט ויניחו לו אלהיו
מסביב ויהושפט מלך על יהודה בן שלשים
וחמש שנה במלכו בן עשרים וחמש שנה
ושבע שנים מלך בירושלם ושם אמו עזובה
בת שלחי ויהלך בדרך אסא אביו לא סר
ממנה לעשות הישר בעיני יהוה רק הבמות
לא סרו עוד והעם לא הכינו לבבם אל אלהי
אבתיהם ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים
הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר הועלה
על ספר מלכי ישראל ואחרי כן התחבר
יהושפט מלך יהודה עם אחזיהו מלך ישראל
הוא הרשיע לעשות ויחבר אתו לעשות אניות
ללכת תרשישה ויעשו אניות בעציון גבר
ויתנבא אליעזר בן דודיהו מן מרשה על
יהושפט לאמר יען התחברך עם אחזיהו פרץ
יהוה את מעשיך וישברו האניות ולא יכלו
ללכת תרשישה ויגוע יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יהורם בנו תחתיו ולו אחים בני יהושפט
עזריהו ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל
ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל
ויתן להם אביהם מתנות רבות כסף וזהב
ומגדנות עם ערי מבצר ביהודה והמלוכה
נתן ליהורם כי הוא הבכור ויקם יהורם על
ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו
בחרב וגם משרי ישראל ויהורם בן שלשים
ושתים שנה במלכו בן שלשים ושתים שנה
וחמש שנים מלך בירושלם וילך בדרך מלכי
ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב
היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה ולא
אבה יהוה להשחית את בית דוד למען הברית
אשר כרת לדוד וכאשר אמר לתת לו נר
ולבניו כל הימים בימיו פשעו אדום מתחת
יד יהודה וימליכו עליהם מלך ויעבר יהורם
עם שריו וכל הרכב עמו ויקם לילה ויך את
אדום הסובבים עליו ואת שרי הרכב ויפלו
העם לאהליהם ותפשע אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז פשעה לבנה מתחת ידו
כי עזב את יהוה אלהי אבתיו גם הוא עשה
במות בהרי יהודה ויזנו את ירושלם ויסת
ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה
אמר יהוה אלהי דוד אביך יען אשר לא
הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא
מלך יהודה והלכת בדרך מלכי ישראל ותזן
את יהודה ואת ישבי ירושלם כזנות בית
אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך
הרגת הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך
ובבניך ובנשיך ובכל רכושך ואתה בחליים
רבים במחלת מעיך עד אשר יצאו מעיך
מפני החלי מיום אל יום ויעמד יהוה על
יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר
על יד כושים ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו
אליה את כל הרכוש הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשיו ולא נותר לו בן כי אם
יהואחז קטן בניו אחרי כל זאת נגפו יהוה
במעיו במחלה אין מרפא ויהי מיום אל יום
כעבור לקץ שנתים ויצאו מעיו מפני חליו
וימת במחלים רעים ולא עשו לו עמו שרפה
כשרפת אבותיו בן שלשים ושתים שנה במלכו
שמונה שנים מלך בירושלם וילך להתאוה
ולא חמד ויקברו אותו בעיר דוד אך לא
בקברות המלכים ויעמד תחתיו אחזיהו בנו
כל יושבי ירושלם את גדודים הבאים עם
הערבים במחנה כל הראשונים ויהי אחזיהו
בן שתים וארבעים שנה במלכו בן עשרים
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
בת עמרי גם הוא בדרכי בית אחאב הלך כי
אמו היתה יועצת לו לרשעה ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי המה היו יועצים לו
אחרי מות אביו לרעת לו ובעצתם הלך עם
יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם ברמות גלעד וימחצו ארמים
את יהורם וישב לרפאות ביזרעאל כי המכות
אשר הכוהו בארמה בהלחמו את חזאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד
לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה
הוא ויהי מאת אלהים אל אחזיהו לבוא אל
יהורם ובבואו יצא עם יהורם אל יהוא בן
נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית
אחאב ויהי כהשפט יהוא על בית אחאב
וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו
משרתים לאחזיהו ויהרגם ויבקש את אחזיהו
וילכד בהתחבאו בשמרון ויביאהו אל יהוא
וימיתהו ויקברו כי אמרו בן יהושפט הוא
אשר דרש את יהוה בכל לבו ולא היה בית
אחזיהו יכולת לשמור ממלכה ועתליהו אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את
כל זרע המלוכה לבית יהודה ותהרג את כל
זרע המלוכה לבית יהודה ותהרג את כל זרע
המלוכה לבית יהורם יהושבעת בת המלך
יהורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן
אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים
ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו
מפני עתליהו ולא הומת ויהי עמה בבית יהוה
נסתר שש שנים ועתליהו מלכה על הארץ
ובשנה השביעית התחזק ויקח את שרי
מאות הכרי והרצים ואתם הביא אליו הבית
ויכרת להם ברית בבית יהוה ויהי להם
ויראם את בן המלך ויצו אותם לאמר זה
הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת
מכם לשמרי משמרת בית המלך ושלשית
בשער היסוד והעם כלם בחצרות בית יהוה
ואל יבא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים
הלוים המה יבאו כי קדש הם וכל העם
ישמרו משמרת יהוה ויסבו הלוים איש נשקו
בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך
בצאתו ובבואו ויעשו הלוים וכל יהודה ככל
אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו
הבאים בשבת עם יוצאים בשבת כי לא שלח
את המחלקות יהוידע הכהן ויצא אל המאות
את החנית ואת הצנות אשר היו למלך דוד
אשר בבית האלהים ויעמד את כל העם איש
ונשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל
הכתף השמאלית של הבית אל המזבח ואל
הבית על המלך סביב ויוצא אתו את בן
המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות
ויתנו אתו למלך וימשחו אתו ויפקו ידים
ויאמרו יחי המלך ותשמע עתליה את קול
הרצים ואת העם ותבא אל העם בית יהוה
ותרא והנה העמד המלך על העמד בבוא
השרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ
שמח ותקע בחצצרות והשוררים במשוררות
ומנגנים בכלי השיר ותקרע עתליה בגדיה
ותקרא קשר קשר ויצו יהוידע הכהן את
שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה
אל מבית לשורות והבא אחריה בחרב כי
אמר הכהן אל תמיתוה בבית יהוה ויעשו
לה ידים ותבא דרך מבוא שער הסוסים בית
המלך ותמת שם ויכרת יהוידע הברית בינו
ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה
וגם בין המלך ובין העם ויבאו כל העם בית
הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו
היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות
וישם הפקדות על בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות
עלות יהוה כאשר כתוב בתורת משה בשמחה
ובשיר על ידי דוד ויעמד שוערים על שערי
בית יהוה ולא יבא טמא בכל דבר ויקח את
שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים
בעם ואת כל עם הארץ וירדו את המלך מבית
יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך
וישב על כסא המלכות וישמח כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב
בן שבע שנים יואש במלכו ובשנת שבע
למלכות יהוא מלך יואש ובן ארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו צבעת מבאר שבע
ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע
הכהן ויקח לו יהוידע שתי נשים ויולד בנים
ובנות ויהי אחרי כן על לב יואש לחדש את
בית יהוה ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר
להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל
כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה
והדבר מהר ולא מהרו הלוים ויקרא המלך
ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת
מעל הלוים להביא מירושלם את המשא
משה עבד יהוה ועדת ישראל לאהל העדות
כי עתליה המרשעת ובניה פרצו את בית
האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים
ויאמר המלך ויעשו ארון אחד וישימו אותו
בשער בית יהוה מבחוץ ויתנו קול ביהודה
ובירושלם להביא ליהוה את המשא אשר
צוה משה עבד האלהים על ישראל במדבר
ויגילו כל השרים וכל העם ויביאו ויתנו
בארון עד כלותם ויהי בעת הביא הארון
אל פקדת המלך ביד הלוים וכי ראו כי רב
הכסף ויעל סופר המלך ופקיד כהן הראש
ויריקו את הארון וישאוהו וישיבוהו אל
מקומו כיום ביום ויאספו כסף לרב ויתנו
אותו אל עושי מלאכת עבודת בית יהוה
ויחזקו בו חוצבי אבן וחרשים לחדש בית
יהוה וגם לברזל ונחשת לחזק את בית יהוה
ויעשו עושי המלאכה ותעל הרפואה בידם
ויעמידו את בית האלהים על מכונו ויחזקהו
וכלותם הביאו לפני המלך ולפני יהוידע
ויעש כלים לבית יהוה כלי שרת ומנקיות
ויעלו עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע
ויזקן יהוידע ושבע ימים ויקבר בעיר דוד
עם המלכים כי עשה טוב בישראל ועם
אלהים ובתיו ויבא אחרי מות יהוידע ויבואו
שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך
אליהם ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותם
ויעבדו את האשרות ואת העצבים ויהי קצף
על יהודה וירושלם באשמתם זאת וישלח
בהם נביאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם
ולא האזינו ורוח אלהים לבש את זכריה בן
יהוידע הכהן ויתיצב מעל העם ויאמר להם
כה אמר האלהים למה אתם עברים את
מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה
ויעזוב אתכם ויקשרו עליו ויסקלוהו באבני
מצוה בחצר בית יהוה ולא זכר יואש המלך
את החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג
את בנו ובבואו אמר יראה יהוה וידרוש
ויהי לקץ השנה עלה עליו חיל ארם ויבא
ליהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם
מעם ושללם כל שלל גדול שלחו למלך
דרמשק ובמספר אנשים באו ארם כי בחיל
אנשים באו ביד נתנו את כל חיל רב מאד
כי עזבו את יהוה אלהי אבותם ובזיואש
עשו שפטים ויעלו את שלל רב מעליו וילכו
מאתו בחליים רבים ויעשו עליו עבדיו קשר
בעבור דמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על
מטתו וימת ויקברו אותו בעיר דוד ולא
קברוהו בקברות המלכים ואלה המתקוממים
עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוזבד בן
שמרית המואבית ועמציהו בנו ימלוך תחתיו
ובנו משא הנבואה אשר חזה יחזקאל בן
בוזי הכהן ויהי בשנת שלשים בחמשה לחדש
ואנכי בתוך הגולה על נהר כבר ותהי עלי
שם יד יהוה ואראה והנה רוח סערה באה
מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וסביב לה
נגה ומתוכה כעין החשמל מתוך האש ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה מראיהם דמות אדם
להם ולכל ארבעתם פנים וכנפיהם פרשות
למעלה לשנים שנים חברות איש אל אחיו
לכל אחד מהם ופני אדם ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור מהלכים ופני
נשר לארבעתם ופניהם וכנפיהם לשנים
חברות איש אל אחיו לכל אחד מהם ופני
אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני
שור מהלכים ופני נשר לארבעתם ופניהם
וכנפיהם לשנים חברות איש אל אחיו לכל
אחד מהם ופני אדם ופני אריה אל הימין
לארבעתם ופני שור מהלכים ופני נשר
לארבעתם ופניהם וכנפיהם לשנים חברות
איש אל אחיו לכל אחד מהם ופני אדם ופני
אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהלכים
ופני

ספר תהלים

תפלות לדוד

מזמור א

1 *אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב.
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה.
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח.
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח.
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים.
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד.

מזמור ב

1 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק.
2 יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו.
3 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבותימו.
4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו.
5 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו.
6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי.
7 אספרה אל חק
יהוה אמר אלי
בני אתה אני היום ילדתיך.
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ.
9 תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם.
10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ.
11 עבדו את יהוה ביראה
וגילו ברעדה.
12 נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו.

מזמור ג

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו.
2 יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי.
3 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה.
4 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי.
5 קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה.
6 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני.
7 לא אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי.
8 קומה יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את כל אויבי לחי
שני רשעים שברת.
9 ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה.

ואת־ישראל כל־ישראל שמעו כי־שב ירבעם
ויקראו אליו וידברו אל־רחבעם לאמר׃ 3
אביך הקשה את־עלנו ועתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו
ונעבדך׃ וילך אליהם כימים שלשים עד־ 4
לאמר שובו אלי עוד שלשת ימים וילכו
העם׃ וינועץ המלך רחבעם את־הזקנים 5
אשר־היו עמדים את־פני שלמה אביו בהיותו
חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את־
העם הזה דבר׃ וידברו אליו לאמר אם־ 6
היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם
אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו
לך עבדים כל־הימים׃ ויעזב את־עצת 7
הזקנים אשר יעצוהו וינועץ את־הילדים
אשר גדלו אתו העמדים לפניו׃ ויאמר 8
אליהם מה אתם נועצים ונדבר דבר את־
העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־
העול אשר נתן אביך עלינו׃ וידברו אתו 9
הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר
אל־העם אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה
תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ 10
ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני
אוסיף על־עולכם אבי יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים׃ וילך ירבעם ועם כל־ 11
העם אל־רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃
וישב המלך אל־העם קשה ויעזב המלך 12
רחבעם את־עצת הזקנים׃ וידבר אליהם 13
כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את־עלכם
ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבים׃ ולא־שמע המלך 14
אל־העם כי־היתה נסבה מעם יהוה למען
הקים את־דברו אשר־דבר יהוה ביד אחיה
השילני הנביא אל־ירבעם בן־נבט׃ וירא 15
כל־ישראל כי לא־שמע המלך להם וישב
העם את־המלך לאמר מה־לנו חלק בדויד
ולא־נחלה בבן־ישי לאהליך ישראל עתה
ראה ביתך דויד׃ וילך ישראל לאהליו׃ 16
ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך
עליהם רחבעם׃ וישלח המלך רחבעם את־ 17
אדורם אשר על־המס וירגמו בו כל־ישראל
אבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות
במרכבה לנוס ירושלם׃ ויפשעו ישראל 18
בבית דויד עד היום הזה׃ ויהי כשמע כל־ 19
ישראל כי־שב ירבעם ויקראו אתו אל־
העדה וימליכו אתו על־כל־ישראל לא־היה
אחרי בית דויד כי אם־שבט יהודה לבדו׃
ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את־כל־בית 20
יהודה ואת־שבט בנימין מאה ושמנים אלף
בחור עשה מלחמה להלחם עם־בית ישראל
להשיב את־הממלכה לרחבעם בן־שלמה׃
ויהי דבר־האלהים אל־שמעיה איש־האלהים 21
לאמר׃ אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך
יהודה ואל־כל־בית יהודה ובנימין ואל־
יתרת העם לאמר׃ כה אמר יהוה לא תעלו 22
ולא תלחמו עם־אחיכם בני־ישראל שובו
איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה
וישמעו את־דבר יהוה וישבו ללכת כדבר
יהוה׃ וירבעם בנה את־שכם בהר אפרים 23
וישב בה ויצא משם ויבן את־פנואל׃
ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה 24
לבית דויד׃ אם־יעלה העם הזה לעשות
זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לבב העם
הזה אל־אדוניהם אל־רחבעם מלך יהודה
והרגני ושבו אל־רחבעם מלך יהודה׃
ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר 25
אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
וישם את־האחד בבית־אל ואת־האחד נתן 26
לפני־דן׃ והיה הדבר הזה לחטאה ויהלכו 27

וְלֹא־יָכְלוּ לְכַחֵשׁ כָּל־מִשְׁפְּטֵי רָעָתָם וְכָל־חַטֹּאתָם
כָּל־הַיָּמִים הַלָּלוּ׃ * כִּי־יִקְרְבוּ זִבְחֵיהֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר 20
וַיהוָה לֹא רָצָם עַתָּה יִפְקֹד עֲוֹנָם וְיִזְכֹּר חַטֹּאתָם
הֵמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ׃ וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֹשֵׂהוּ
וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת וִיהוּדָה הִרְבָּה עָרֵי מִבְצָר וְאֶשְׁלַח־אֵשׁ
בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנוֹתֶיהָ׃ אַל־תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל אֶל־ 17
גִּיל כָּעַמִּים כִּי זָנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ אָהַבְתָּ אֶתְנָן עַל
כָּל־גָּרְנוֹת דָּגָן׃ גֹּרֶן וְיֶקֶב לֹא יִרְעֵם וְתִירוֹשׁ יְכַחֲשׁ־בָּהּ׃
לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאַשּׁוּר
טְמֵאִים יֹאכֵלוּ׃ לֹא יִסְּכוּ לַיהוָה יֵינָם וְלֹא יֶעַרְבוּ־לוֹ
זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֹכְלָיו יִטַּמָּאוּ כִּי־לַחְמָם
לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית יְהוָה׃ מַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם 16
חַג־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה הָלְכוּ מִשֹּׁד עָשְׁקָם מִצְרַיִם תְּקַבְּצֵם
מֹף תְּקַבְּרֵם מַחְמַד לְכַסְפָּם קִמּוֹשׁ יִירָשֵׁם סִירָה בְּאָהֳלֵיהֶם׃
בָּאוּ יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי הַשִּׁלּוּם יֵדְעוּן עַל־תַּקִּים
אֱוִיל הָאִישׁ הַמְשֻׁגָּע עַל־רֹב עֲוֹנְךָ וְרַבָּה מַשְׂטֵמָה׃
צֹפֶה אֶפְרַיִם עִם־אֱלֹהָי נָבִיא פַּח יָקוּשׁ עַל־כָּל־דַּרְכָּיו
מַשְׂטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו׃ הֶעְמִיקוּ שִׁחֲתָה כִּימֵי הַגִּבְעָה 18
יִזְכֹּר עֲוֹנָם יִפְקֹד חַטֹּאתָם׃ כָּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי
יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּפַגָּהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה
בָּאוּ בַעַל־פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֲבָם׃
אֶפְרַיִם כְּצִפּוֹר יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃ 23
אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־בָּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים מֵאָדָם גַּם כִּי־אוּר
מֵהֶם בְּשׁוּרִי לָהֶם׃

* ◦ *

כִּי אֶפְרַיִם לְצַיִד יוֹצִיא בָנָיו וְהוֹצִיא לַהֲרֹגִים׃ תְּנָה־ 25
לָהֶם יְהוָה מַה־תִּתֵּן תֶּן לָהֶם רֶחֶם מְשַׁכֵּל וְשָׁדַיִם צֹחִים׃
כָּל־רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי־שָׁם שְׂנֵאתִים עַל־רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם
מִבֵּיתִי אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסִיף אֲהֵבָתָם כָּל־שָׂרֵיהֶם סֹרְרִים׃
הֻכָּה אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַל־יַעֲשׂוּן גַּם כִּי־יֵלִדוּן 22
וְהֵמַתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃ אֵלִי אֵלִי יִמְאָסֵם אֱלֹהָי כִּי לֹא
שָׁמְעוּ לוֹ וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃
```
```

ולא ידעתי חכמה ולא למדתי
28 * דעת קדושים׃ קי׃ הלא
יגעתי בכה ובכה ובכה׃
ובכל אלה לא מצאתי מנוחה׃
ואשתומם עלי ולא מצאתי׃
ואשתומם עלי ולא מצאתי׃
ואשתומם עלי ולא מצאתי׃
29 † הנה זה מצאתי׃ אשר עשה
האלהים את האדם ישר׃ והמה
בקשו חשבונות רבים׃ קיא׃
31 ולא מצאתי׃ * אדם אחד מאלף
מצאתי׃ ואשה מכל אלה לא
מצאתי׃ קיב׃ רק זה מצאתי׃
אשר עשה האלהים את האדם
ישר׃ והמה בקשו חשבונות
רבים׃

† 29 בכל הכתבים הקדמונים נמצא הפסוק הזה אחר פסוק 31 :

314 ◦ ◦ ◦

ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئۆلۈكلىرىنى
ئۇلارنىڭ ئۆلۈكلىرىدىن چىقىرىۋېتىمەن،
ئۇلارنىڭ قېنى تاغلارغا ئېقىپ كېتىدۇ.
4 * ئاسمان قوشۇنلىرى ھەممىسى يوقاپ كېتىدۇ،
ئاسمان پەردىسى يىغىلغاندەك يىغىلىدۇ،
ئۇنىڭ بارلىق قوشۇنلىرى يوپۇرماقلارنىڭ
ئۆزۈمنىڭ يوپۇرماقلىرىدەك ياكى
ئەنجۈر دەرىخىنىڭ يوپۇرماقلىرىدەك
5 سارغىيىپ قۇرۇپ كېتىدۇ. * چۈنكى
ئاسمانلىرىمدا قىلىچ مەست بولىدۇ،
مانا ئۇ ئىدۇمىيەگە ۋە ھارام قىلىنغان
خالقىمغا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن چۈشىدۇ.
6 پەرۋەردىگارنىڭ قىلىچى قېنى بىلەن
تويغۇزۇلىدۇ، ئۇ ياغ بىلەن سېمىزلەندۈرۈلىدۇ،
يەنى قوزا ۋە تېكە بىلەن، ئۇ بۆرەكلىرى
ئۈستىدىكى ياغ بىلەن سېمىزلەندۈرۈلىدۇ؛
چۈنكى پەرۋەردىگارنىڭ بوزقورغاندا
قۇربانلىق قىلىنىدىغان بىر قۇربانلىقى،
ئىدۇمىيەدە زور بىر قىرغىنچىلىق بولىدۇ.
7 * ياۋا ئۆكۈزلەر ئۇلار بىلەن بىللە،
بۇقىلار بىلەن بۇقىلار ئۇلار بىلەن بىللە
چۈشىدۇ؛ ئۇلارنىڭ زېمىنى قېنى بىلەن
سۇغىرىلىدۇ، توپىسى ياغ بىلەن
سېمىزلەندۈرۈلىدۇ.
8 چۈنكى بۇ پەرۋەردىگارنىڭ ئىنتىقام
كۈنى، سىئوننىڭ دەۋاسى ئۈچۈن
ئىنتىقام يىلى. * ئۇنىڭ ئېقىنلىرى
قېتىران، توپىسى ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ،
9 زېمىنى قېنى بىلەن سۇغىرىلىدۇ. * ئۇ
كېچە-كۈندۈز ئۆچمەيدۇ؛ ئۇنىڭ
ھەمىشە ئۆرلەپ تۇرىدىغان ئىسسىقى
ئەبەدىيلىككىچە داۋاملىشىدۇ؛ ئۇ
ئەۋلادمۇ-ئەۋلاد خارابە بولۇپ قالىدۇ؛
ئۇنىڭدىن مەڭگۈ-ئەبەدىيلىككىچە
10 ھېچكىم ئۆتمەيدۇ. * ئۇ يەردە
ئۇنىڭدىن ئۆتكۈچى بولمايدۇ. ئۇ
يەردە ئۇنىڭ ئۆيلىرىدە قاقىلار
ئۇۋىلايدۇ، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىدە
ئۇلارنىڭ بالىلىرى ئۇۋىلايدۇ، ئۇلار
ئۇنىڭ ئۆيلىرىدە ئۇۋىلايدۇ. ئۇ يەردە

ויכהו דוד ויפצע אתו להכותו בשובו להשיב ידו בנהר׃ 11 ויקח דוד את כל הכסף והזהב אשר הקדיש המלך לה׳ עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ 12 מארם ומן מואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחוב מלך צובה׃ 13 ויעש דוד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמונה עשר אלף׃ 14 ויעש נציבים בארם אדום ויתנו כל אדום לדוד ויושע ה׳ את דוד בכל אשר הלך׃ 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃ 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא סופר׃ 18 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו׃

19 ויאמר דוד הנשאר לו עוד בית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר צבא איש מבית שאול ושמו ויקראו אתו אל דוד ויאמר אליו המלך האתה צבא ויאמר עבדך אני׃ 20 ויאמר המלך האין עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר צבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃ 21 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר צבא אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר׃ 22 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלדבר׃ 23 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ 24 ויאמר אליו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד׃ 25 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני׃ 26 ויקרא המלך אל צבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך׃ 27 ועבדת לו אתה ובניך ועבדיך והבאת ולבן אדניך יהיה לאכל לחם ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולצבא חמשה עשר בנים ושבעה עשרים עבדים׃ 28 ויאמר צבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך׃ 29 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא ויהי כל מושב בית צבא עבדים למפיבשת׃ 30 וישב מפיבשת בירושלם כי על שלחן המלך יאכל תמיד והוא נכה שתי רגליו׃

31 ויהי אחרי כן ויכל המלך את בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ 32 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו על אביו ויבאו עבדי דוד ארצה בני עמון׃ 33 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר וללוטה ולמרגלה באו עבדיו אליך׃ 34 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם ויכרת את מדיהם עד המחצית את ישבנם וישלחם׃ 35 ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישב המלך אל יריחו עד צמוח זקנכם ושבתם׃ 36 וירא בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו חנון ובני עמון את אלף ככר כסף לשכור להם מארם נהרים ומארם מעכה ומצובה׃ 37 וישכרו להם את רכב ואת פרשים שלשים ושנים אלף ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 38 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 39 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והארם צובה ורחוב וטוב ומעכה לבדם בשדה׃ 40 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מנגד ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 41 ואת העם יתן ביד אבישי אחיו ויערכו לקראת בני עמון׃ 42 ויאמר אם תגבר ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יגברו ממך והושעתיך׃ 43 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו וה׳ יעשה הטוב בעיניו׃ 44 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה אל ארם ויפצו מפניו׃ 45 וראו בני עמון כי נס ארם ויפצו מפני אבישי ויבאו בעיר ויסב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃ 46 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 47 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ 48 וינסו ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרש ואת שובך שר צבאם הכה ויפל שם׃ 49 ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום ויגר ארם לעזר עוד בני עמון׃

יא 1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא יואב את צבא הגבורים וישחתו את בני עמון ויצר על רבה ודוד יושב בירושלם ויכה יואב את רבה ויהרסה׃ 2 ויקח דוד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ 3 ואת העם אשר בה הוציא וישם בחרשי הברזל ובחרצים ובמגרות הברזל ובמגזרות הברזל ויעבר אותם במלבן ויעש כן לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם׃ 4 ויהי אחרי כן ויכה דוד את חנון בן נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו׃ 5 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו על אביו ויבאו עבדי דוד ארצה בני עמון׃ 6 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר וללוטה ולמרגלה באו עבדיו אליך׃ 7 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם ויכרת את מדיהם עד המחצית את ישבנם וישלחם׃ 8 ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישב המלך אל יריחו עד צמוח זקנכם ושבתם׃ 9 וירא בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו חנון ובני עמון את אלף ככר כסף לשכור להם מארם נהרים ומארם מעכה ומצובה׃ 10 וישכרו להם את רכב ואת פרשים שלשים ושנים אלף ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 11 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 12 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והארם צובה ורחוב וטוב ומעכה לבדם בשדה׃ 13 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מנגד ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 14 ואת העם יתן ביד אבישי אחיו ויערכו לקראת בני עמון׃ 15 ויאמר אם תגבר ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יגברו ממך והושעתיך׃ 16 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו וה׳ יעשה הטוב בעיניו׃ 17 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה אל ארם ויפצו מפניו׃ 18 וראו בני עמון כי נס ארם ויפצו מפני אבישי ויבאו בעיר ויסב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃ 19 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 20 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ 21 וינסו ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרש ואת שובך שר צבאם הכה ויפל שם׃ 22 ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום ויגר ארם לעזר עוד בני עמון׃

יב 1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא יואב את צבא הגבורים וישחתו את בני עמון ויצר על רבה ודוד יושב בירושלם ויכה יואב את רבה ויהרסה׃ 2 ויקח דוד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ 3 ואת העם אשר בה הוציא וישם בחרשי הברזל ובחרצים ובמגרות הברזל ובמגזרות הברזל ויעבר אותם במלבן ויעש כן לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם׃ 4 ויהי אחרי כן ויכה דוד את חנון בן נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו׃ 5 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו על אביו ויבאו עבדי דוד ארצה בני עמון׃ 6 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר וללוטה ולמרגלה באו עבדיו אליך׃ 7 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם ויכרת את מדיהם עד המחצית את ישבנם וישלחם׃ 8 ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישב המלך אל יריחו עד צמוח זקנכם ושבתם׃ 9 וירא בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו חנון ובני עמון את אלף ככר כסף לשכור להם מארם נהרים ומארם מעכה ומצובה׃ 10 וישכרו להם את רכב ואת פרשים שלשים ושנים אלף ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 11 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 12 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והארם צובה ורחוב וטוב ומעכה לבדם בשדה׃ 13 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מנגד ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 14 ואת העם יתן ביד אבישי אחיו ויערכו לקראת בני עמון׃ 15 ויאמר אם תגבר ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יגברו ממך והושעתיך׃ 16 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו וה׳ יעשה הטוב בעיניו׃ 17 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה אל ארם ויפצו מפניו׃ 18 וראו בני עמון כי נס ארם ויפצו מפני אבישי ויבאו בעיר ויסב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃ 19 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 20 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ 21 וינסו ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרש ואת שובך שר צבאם הכה ויפל שם׃ 22 ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום ויגר ארם לעזר עוד בני עמון׃

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 1
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה 2
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת 3
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות 4
יהוה אלהים ארץ ושמים׃
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם 5
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה׃
ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 6
ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה 7
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם 8
אשר יצר׃
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה 9
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע׃
ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה 10
לארבעה ראשים׃
שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה 11
אשר שם הזהב׃
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 12
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ 13
והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור 14
והנהר הרביעי הוא פרת׃
ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן 15
לעבדה ולשמרה׃
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר 16
מכל עץ הגן אכל תאכל׃
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך 17
ממנו מות תמות׃
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו 18
אעשה לו עזר כנגדו׃
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל 19
עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים 20
ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃
ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן 21
ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם 22
לאשה ויבאה אל האדם׃
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי 23
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו 24
והיו לבשר אחד׃
והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ 25
והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה 26
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן׃
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 27
ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו 28
ולא תגעו בו פן תמתון׃
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ 29
כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים 30
ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃
ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו 31
עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃
ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום 32
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן׃
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו 33
איכה׃
ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי 34
ואחבא׃
ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי 35
מן העץ ואכל׃
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית 36
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת 37
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה 38
הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך 39
בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך 40
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ 41
בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה 42
כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ 43
ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור 44
וילבשם׃
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו 45
לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם׃
וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה 46
אשר לקח משם׃
וישלח את האדם
וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב 47
המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

ס

ישעיה ◦ ס ◦ הפטרת

ס

ס

ישעיה ◦ ס ◦ הפטרת

ס

310

ואת כל הגוים אשר שלח יהוה אלי׃
31 ויבא את כל הגוים ואת מלך ששך ישתה אחריהם׃
30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג ומקדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה לכל יושבי הארץ׃
31 בא בא עד קצה הארץ כי ריב ליהוה עם הגוים הוא נכנס בכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה׃
32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יוצאת מגוי אל גוי וסערה גדולה תעור מירכתי הארץ׃
33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו׃
34 הילילו הרעים וזעקו ומרגו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבחה ונפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה׃
35 ואבד מנוס מן הרעים ופלט מאדירי הצאן׃
36 קול זעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם׃
37 ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה׃
38 עזב כסכיר סכו כי היתה ארצם לחרבה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃

כז
1 בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתה על צוארך׃
3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צור ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה׃
4 וצוית אותם אל אדוניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרון אל אדוניכם׃
5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני׃
6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האל ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו׃
7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בוא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים׃
8 והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו את נבוכדנאצר מלך בבל ואשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל הגוי ההוא אפקד נאם יהוה בחרב וברעב ובדבר עד כלותי אתם ביד׃
9 ואתם אל תשמעו אל חלמותיכם ואל קסמיכם ואל עוניכם ואל כשפיכם האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל׃
10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃
11 והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו אתו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה ויושב בה׃
12 ואל צדקיהו מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו׃
13 למה תמותו אתה ועמך בחרב וברעב ובדבר כאשר דבר יהוה על הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל׃
14 ואל תשמעו אל דברי הנביאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם׃
15 כי לא שלחתים נאם יהוה ובשמי לשקר נבאים למען הדיח אתכם ואבדכם אתם והנבאים הנבאים לכם׃
16 ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה עתה שבים יובאו כלי בית יהוה מבבל כי שקר הם נבאים לכם׃
17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה׃
18 ואם נביאים הם ואם דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובבית מלך יהודה וירושלם בבבלה׃
19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמודים ואל הים ואל המכונות ואל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת׃
20 אשר לא לקח נבוכדנאצר מלך בבל בגלתו את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבבלה את כל חרי יהודה וירושלם׃
21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל הכלים הנותרים בבית יהוה ובבית מלך יהודה וירושלם׃
22 בבבלה יובאו ושם יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעלתים והשבתי אתם אל המקום הזה׃
23 ויהי בשנה ההוא בראשית ממלכת צדקיהו מלך יהודה בשנה הרביעית בחמשי בשנים ויאמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים ולעיני כל העם לאמר׃
24 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את עול מלך בבל׃
25 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה והוליך אותם בבלה׃
26 ואת יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את עול מלך בבל׃
27 ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה׃
28 ויאמר ירמיהו הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה ואת כל הגולה מבבל אל המקום הזה׃
29 אך שמע נא הדבר הזה אשר אני דבר באזניך ובאזני כל העם׃
30 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם ויתנבאו על ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה וברעה ובדבר׃
31 הנביא אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא ידע הנביא אשר שלח יהוה באמת׃
32 ויקח חנניה את המוסרות מעל צואר ירמיהו הנביא וישברם׃
33 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה עוד שנתים ימים אשבר את עול נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר כל הגוים בעבור מהלכים׃
34 וילך הנביא ירמיהו לדרכו׃
35 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שבר חנניה הנביא את המוסרות מעל צואר ירמיהו לאמר׃
36 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוסרות עץ שברת ועשית תחתיהם מוסרות ברזל׃
37 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עול ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבדה את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו וגם את חית השדה נתתי לו׃
38 ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה החבטחת את העם הזה על שקר׃
39 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת על יהוה׃
40 וימת חנניה הנביא בשנה ההוא בחדש השביעי׃
41 ויהי אחרי הכות נבוכדנאצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת כל חרי יהודה וירושלם׃
42 ויגל יכניהו וגבירה ואת סריסיו שרי יהודה וירושלם וחרש ומסגר הגלה מירושלם ויבא בבלה׃
43 ויהי בשנה השלישית בחמשי בשנים ויבא חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים ולעיני כל העם לאמר׃
44 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את עול מלך בבל׃
45 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה והוליך אותם בבלה׃
46 ואת יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את עול מלך בבל׃
47 ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה׃
48 ויאמר ירמיהו הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה ואת כל הגולה מבבל אל המקום הזה׃
49 אך שמע נא הדבר הזה אשר אני דבר באזניך ובאזני כל העם׃
50 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם ויתנבאו על ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה וברעה ובדבר׃
51 הנביא אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא ידע הנביא אשר שלח יהוה באמת׃
52 ויקח חנניה את המוסרות מעל צואר ירמיהו הנביא וישברם׃
53 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה עוד שנתים ימים אשבר את עול נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר כל הגוים בעבור מהלכים׃
54 וילך הנביא ירמיהו לדרכו׃
55 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שבר חנניה הנביא את המוסרות מעל צואר ירמיהו לאמר׃
56 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוסרות עץ שברת ועשית תחתיהם מוסרות ברזל׃
57 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עול ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבדה את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו וגם את חית השדה נתתי לו׃
58 ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה החבטחת את העם הזה על שקר׃
59 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת על יהוה׃
60 וימת חנניה הנביא בשנה ההוא בחדש השביעי׃

19 גר אנכי בארץ * אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה * אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים * השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה וכלמה * כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו * עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי * אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי * חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני * למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני * ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה * קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני * ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי * משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך * יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ * כי תרחיב לבי׃
33 הורני יהוה דרך חקיך * ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך * ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך * כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך * ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא * בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך * אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי * כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך * בצדקתך חיני׃
41 ויבואני חסדך יהוה * תשועתך כאמרתך׃
42 וענה חרפה אמר דבר * כי בטחתי בדבריך׃
43 ואל תצל מפי דבר אמת * עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך * תמיד לעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה * כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים * ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך * אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך * אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

ואשמעה מפי עבדך. ויהי כאשר כלה
לדבר את כל התפלה הזאת ויקם
שלמה מלפני מזבח יהוה מכרע על
ברכיו ופרש כפיו השמים: ויעמד
ויברך את כל קהל ישראל בקול
גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר
לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב
אשר דבר ביד משה עבדו: יהי יהוה
אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו
אל יעזבנו ואל יטשנו: להט לבבנו
אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו: למען
דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד: ולבבכם יהי שלם
עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר
מצותיו כהיום הזה: ויזבחו המלך
ושלמה כל ישראל עמו זבחים לפני
יהוה: ויזבח שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושתים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית יהוה המלך וכל בני ישראל:
ביום ההוא קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה
שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה קטן מהכיל את העלה ואת
המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש
שלמה בעת ההיא את החג שבעת
ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
שבעת ימים וארבעה עשר יום: ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטובה אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו:

4 K

ואשמעה מפי עבדך. ויהי כאשר כלה
לדבר את כל התפלה הזאת ויקם
שלמה מלפני מזבח יהוה מכרע על
ברכיו ופרש כפיו השמים: ויעמד
ויברך את כל קהל ישראל בקול
גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר
לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב
אשר דבר ביד משה עבדו: יהי יהוה
אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו
אל יעזבנו ואל יטשנו: להט לבבנו
אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו: למען
דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד: ולבבכם יהי שלם
עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר
מצותיו כהיום הזה: ויזבחו המלך
ושלמה כל ישראל עמו זבחים לפני
יהוה: ויזבח שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושתים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית יהוה המלך וכל בני ישראל:
ביום ההוא קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה
שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה קטן מהכיל את העלה ואת
המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש
שלמה בעת ההיא את החג שבעת
ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
שבעת ימים וארבעה עשר יום: ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטובה אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו:

לְדָוִד׃ יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר׃ 1
בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי׃ 2
נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ׃ 3
גַּם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי׃ 4
תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה׃ 5
אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃ 6

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ 1
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ 2
מִי יַעֲלֶה בְהַר־יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ 3
נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ 4
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ 5
זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ 6
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ 7
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ 8
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ 9
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ 10

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ 1
אֱלֹהַי בְּךָ בָטָחְתִּי אַל־אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃ 2
גַּם כָּל־קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ 3
דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 4
הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃ 5
זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ 6
חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃ 7
טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ 8
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ 9
כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃ 10
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃ 11
מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ 12

14 * כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד־עָתָּה׃ וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃ עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃ גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וְעָיִרִם עֲשָׂרָה׃ וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃ וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׁאֲלֵךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ׃ וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־הַשְּׁלִשִׁי גַּם אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ וַיַּשְׁכֵּם בַּלַּיְלָה וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעְבַר יַבֹּק׃ וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר לֹא־יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם־הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃ עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃ וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ וַתִּגַּשְׁנָה הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי כֹּל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּ אוֹתָם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן׃ יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וְלִמְקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ וַיִּקְנֶה אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

20 ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה ובתיך. *כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר. כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך. אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו כמו. רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר. לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים. לא תאכל למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה. רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה. והעלית את בשרך והדם על מזבח יהוה אלהיך הדם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל. שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך. כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם. השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני. לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם. את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו.

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34

35 ּבְּנֵי־קֹ֝רַח׃ * הָקִ֣יצָה לָּ֭מָּה תִּישַׁ֣ן אֲדֹנָ֑י
הָ֝קִיצָ֗ה אַל־תִּזְנַ֥ח לָנֶֽצַח׃ לָ֤מָּה פָנֶ֖יךָ
תַּסְתִּ֑יר תִּשְׁכַּ֖ח עָנְיֵ֣נוּ וְלַחֲצֵֽנוּ׃ כִּֽי־שֻׁ֖חָה
לֶעָפָ֣ר נַפְשֵׁ֑נוּ דָּ֝בְקָ֗ה לָאָ֥רֶץ בִּטְנֵֽנוּ׃
קוּמָ֣ה ׀ עֶזְרַ֣ת לָ֑נוּ וּפְדֵ֖נוּ לְמַ֣עַן חַסְדֶּֽךָ׃

לַמְנַצֵּ֥חַ לִבְנֵי־קֹ֗רַח מִזְמ֫וֹר׃

1 * אֱלֹהִ֥ים בְּאָזְנֵ֑ינוּ אֲ֝בוֹתֵ֗ינוּ סִפְּר֥וּ לָנוּ֮
פֹּ֤עַל פָּעַ֖לְתָּ בִּימֵיהֶ֑ם בִּ֝ימֵ֗י קֶֽדֶם׃
2 אַתָּ֤ה יָ֭דְךָ גּוֹיִ֣ם הוֹרַ֑שְׁתָּ וַתִּטָּעֵ֥ם
רַ֝֗עְתָּ לְאֻמִּ֥ים וַתְּשַׁלְּחֵֽם׃ כִּ֤י לֹ֣א בְחַרְבָּ֣ם
יָרְשׁ֣וּ אָ֑רֶץ וּזְרוֹעָ֥ם לֹ֝֗א הוֹשִׁ֥יעָה לָֽמוֹ׃
3 כִּ֤י אִם־יְמִ֣ינְךָ֣ וּזְרוֹעֲךָ֮ וְא֪וֹר פָּ֫נֶ֥יךָ
כִּֽי־רִ֥צִּיתָֽ֝ם׃ אַתָּה־ה֣וּא מַלְכִּ֣י אֱלֹהִ֑ים
צַ֝֗ו יְשׁוּע֥וֹת יַעֲקֹֽב׃ בְּךָ֤ צָרֵ֖ינוּ נְנַגֵּ֑ף
4 בִּשִׁמְךָ֥ נָ֝בֽוּס קָמֵֽינוּ׃ כִּ֤י לֹ֣א בְ֭קַשְׁתִּי אֶבְטָ֑ח
וְחַרְבִּ֥י לֹ֝֗א תוֹשִׁיעֵֽנִי׃ כִּֽי־הוֹשַׁעְתָּ֣נוּ
5 מִצָּרֵ֑ינוּ וּמְשַׂנְאֵ֥ינוּ הֹבִ֝ישֽׁוֹתָ׃ בֵּֽאלֹהִ֥ים
הִלַּ֥לְנוּ כָל־הַ֑יּוֹם וְשִׁמְךָ֥ לְעוֹלָ֥ם נוֹדֶ֗ה
סֶֽלָה׃ אַ֭ךְ זָנַ֣חְתָּ וַתַּכְלִימֵ֑נוּ וְלֹא־תֵצֵ֥א
6 בְּ֝צִבְאוֹתֵֽינוּ׃ תָּשִׁ֣יבֵנוּ אָח֑וֹר וַיְשֹׂנְאֵ֥ינוּ
לָ֝֗מוֹ שָׁסּֽוּ׃ תִּתְּנֵ֥נוּ כְּצֹ֥אן מַאֲכָ֑ל וּבַגּוֹיִ֥ם
זֵרִיתָֽנוּ׃ תִּמְכֹּר־עַ֣מְּךָ֣ בְּלֹא־הוֹן֮ וְלֹא־רָ֪ב
7 בִּ֫מְחִירֵיהֶֽם׃ תְּשִׂימֵ֥נוּ חֶ֝רְפָּ֗ה לִשְׁכֵנֵ֑ינוּ
לַ֥עַג וָקֶ֗לֶס לִסְבִיבוֹתֵֽינוּ׃ תְּשִׂימֵ֥נוּ
מָ֝שָׁ֗ל בַּגּוֹיִ֑ם מְנ֥וֹד רֹ֝אֹ֗שׁ בַּלְאֻמִּֽים׃
8 כָּל־הַ֭יּוֹם כְּלִמָּתִ֣י נֶגְדִּ֑י וּבֹ֖שֶׁת פָּנַ֣י
כִּסָּתְנִֽי׃ מִ֭קּוֹל מְחָרֵ֣ף וּמְגַדֵּ֑ף מִפְּנֵ֖י
9 אוֹיֵ֣ב וּמִתְנַקֵּֽם׃ כָּל־זֹ֭את בָּ֣אָה עָלֵ֑ינוּ
וְלֹֽא־שְׁכַחְנֽוּךָ֗ וְלֹא־שִׁ֭קַּרְנוּ בִּבְרִיתֶֽךָ׃
10 לֹא־נָ֭סוֹג אָח֑וֹר לִבֵּ֥נוּ וַתַּט֖וּ אֲשֻׁרֵ֣ינוּ
11 מִנְּתִיבָתֶֽךָ׃ כִּ֤י דִכִּיתָ֨נוּ֮ בִּמְק֪וֹם תַּנִּ֫ים
וַתְּכַסֵּ֥נוּ בְצַלְמָֽוֶת׃ אִם־שָׁכַ֥חְנוּ שֵׁם־
אֱלֹהֵ֑ינוּ וַנִּפְרְשׂ֥וּ כַ֝פֵּ֗ינוּ לְאֵ֣ל נֵכָֽר׃
12 הֲלֹא־אֱלֹהִ֥ים יַחְקֹ֑ר כִּ֥י ה֝֗וּא יֹדֵ֣עַ תַּעֲלֻמ֣וֹת
13 לֵֽב׃ כִּֽי־עָלֶ֥יךָ הֹרַ֥גְנוּ כָל־הַ֑יּוֹם נֶ֝חְשַׁ֗בְנוּ
כְּצֹ֣אן טִבְחָֽה׃ עוּרָ֤ה ׀ לָ֣מָּה תִישַׁ֣ן אֲדֹנָ֑י
14 הָקִ֥יצָה אַל־תִּזְנַ֥ח לָנֶֽצַח׃ לָ֤מָּה פָנֶ֖יךָ
תַּסְתִּ֑יר תִּשְׁכַּ֖ח עָנְיֵ֣נוּ וְלַחֲצֵֽנוּ׃ כִּֽי־שֻׁ֖חָה
לֶעָפָ֣ר נַפְשֵׁ֑נוּ דָּ֝בְקָ֗ה לָאָ֥רֶץ בִּטְנֵֽנוּ׃
15 קוּמָ֣ה ׀ עֶזְרַ֣ת לָ֑נוּ וּפְדֵ֖נוּ לְמַ֣עַן חַסְדֶּֽךָ׃

ברכות

ואת אשר עשה לו אביו בארץ כנען׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי ואתם עלינו לרעה ואלהים חשבה׃ 20
למובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם׃ 21
וישב יוסף הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה׃ וירא יוסף לאפרים בנים שלשים גם בני מכיר 22
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה 23
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל 24
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאת שנה ויחנטו אתו 25
ויישם בארון במצרים׃

ספר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃ ראובן שמעון לוי ויהודה׃ 1
יששכר זבולן ובנימן׃ דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה 2
במצרים׃ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד 3
מאד ותמלא הארץ אתם׃ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ ויאמר אל עמו 4
הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה 5
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו 6
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס׃ וכאשר יענו אתו כן ירבה כן יפרץ 7
ויקצו מפני בני ישראל׃ ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך׃ וימררו את חייהם בעבדה קשה 8
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃ ויאמר מלך מצרים 9
למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ויאמר בילדכן את העבריות 10
וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃ ותיראן המילדת את האלהים 11
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים׃ ויקרא מלך מצרים למילדת 12
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא 13
כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו׃ ויטב אלהים למילדת 14
וירב העם ויעצמו במאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים׃ ויצו פרעה 15
לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃

ואת אשר עשה לו אביו בארץ כנען׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי ואתם עלינו לרעה ואלהים חשבה׃ 20
למובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם׃ 21
וישב יוסף הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה׃ וירא יוסף לאפרים בנים שלשים גם בני מכיר 22
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה 23
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל 24
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאת שנה ויחנטו אתו 25
ויישם בארון במצרים׃

ספר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃ ראובן שמעון לוי ויהודה׃ 1
יששכר זבולן ובנימן׃ דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה 2
במצרים׃ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד 3
מאד ותמלא הארץ אתם׃ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ ויאמר אל עמו 4
הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה 5
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו 6
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס׃ וכאשר יענו אתו כן ירבה כן יפרץ 7
ויקצו מפני בני ישראל׃ ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך׃ וימררו את חייהם בעבדה קשה 8
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃ ויאמר מלך מצרים 9
למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ויאמר בילדכן את העבריות 10
וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃ ותיראן המילדת את האלהים 11
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים׃ ויקרא מלך מצרים למילדת 12
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא 13
כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו׃ ויטב אלהים למילדת 14
וירב העם ויעצמו במאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים׃ ויצו פרעה 15
לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃

6 * זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
7 חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה
8 לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃ טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים
9 בַּדָּרֶךְ׃ יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וְיַלֶּמֶד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
10 * כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
11 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
12 * מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃
13 * נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃
14 סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ * עֵינַי תָּמִיד
15 אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃ * פְּנֵה־אֵלַי
16 וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ
17 מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־
18 חַטֹּאותָי׃ * רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי׃
19 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָּךְ׃
20 * תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־
21 יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

לה

1 לְדָוִד׃ שָׁפְטָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחֲמָה אֶת־לֹחֲמָי׃
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃ הָרֵק חֲנִית וְסְגֹר
3 לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
4 מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
5 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃ יְהִי־דַרְכָּם
6 חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדְפָם׃ כִּי חִנָּם טָמְנוּ
7 לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃ תָּבוֹא לוֹ שׁוֹאָה
8 לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃
9 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל־עַצְמוֹתַי
10 תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי
11 וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ * קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
12 מְשַׁלְּמִים לִי רָעָה תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי
13 בְּחָלְאָתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־
14 חֵיקִי תָּשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר
15 שַׁחוֹתִי׃ * וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִים וְלֹא
16 יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק
17 עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֹתָם
18 מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃ אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
19 אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אוֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רוֹגְזֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת
21 יַחְשֹׁבוּן׃ וַיִּפְצוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃

ﻛﻬﻜﻪﺃ. ﺩ ﺇﺑﺰ ﻫﻮﺩﺍ ﻫﻬﻜﻪﻛ
4 * ﻫﻜﻪﺟﺃ ﺇﻭﺩﺍ ﺟﺰﺩﺍ ﺩﺟﻪﻭ
ﻫﻪ ﺇﺍﻫ ﺇﻫﻭﻫ ﻫﻜﻪﻫ ﺇﻫﻭﻫ.
ﻫﺍﻫﻭﺩﺍ ﻫﻮﺩﺍ ﻫﻨﺰﺍ ﺇﻜﻪﻫ: ﺇﻫ
ﻫﺍﻫﻭﺩﺍ ﻫﻮﺩﺍ ﻫﻬﺰﺍﻫﺍ ﺩﻫﻪﻫﻬﺍ ﺇﻫﻪﻫ.
ﻫﺍﻫﻭﺩﺍ ﻫﻮﺩﺍ ﻫﻬﺰﺍﻫﺍ ﺩﻫﻪﻫﻬﺍ ﺇﻫﻪﻫ.
ﻫﻬﻜﻪﻫ ﺇﻫﻭﻫ ﻫﻬﻜﻪﻫ ﺇﻫﻭﻫ ﻫﻬﻜﻪﻫ ﺇﻫﻭﻫ

וְנָשִׁים הַבָּאוּ עַל־הַזְּכָרִים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃ וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְווֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה מַחֲשָׁבֶת׃ וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃ מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃

וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרָא בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ לִפְנֵי בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְאֶת כָּל־חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר עֹשִׂים הֵמָּה אֶת־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעַשׂ כָּל־חַכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמְּלָאכָה לַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר לְבָד׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָה כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וַתְּהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרָה וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיוֹת אֶחָד׃ וּמִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרוֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרוֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֲשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרָשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן צָפוֹנָה עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרָשׁ׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְלִירְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם׃ וַיִּהְיוּ תוֹמִים מִלְּמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעוֹת׃ וַיִּהְיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתַיִם יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרֶכֶס הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַיָּקֶם אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאָה בָּהָר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת־חֲמֵשֶׁת עַמּוּדֵיהֶם וְאֶת־וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וַחֲמִשָּׁתָם נְחֹשֶׁת׃

וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־הָאָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרוֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרוּבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרוּבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָּהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַקְּשָׂוֹת וְאֶת־הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב סָגוּר עָשָׂה אֹתָם׃ וַיַּעַשׂ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם הַפָּנִים לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנוֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכָּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל־שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת סַמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ׃

וַיִּבֶן אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלוֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגוֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמַטָּה עַד חֲצִיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת לְאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נָבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ וַיְהִי קְלָעִים לַכָּתֵף הָאֶחָת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ כָּל־קְלָעִים הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְהָאַדָנִים לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כָּל־עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃ וְהַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקֹמָה בְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קְלָעֵי הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכָל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְהֶחָצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת׃

אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכָל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֶת־אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְהָאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם׃ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וּשְׁנֵי אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְשִׂיאִם הֵבִיאוּ אֶת־חֻקֵּי הָאֵפוֹד וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַמְּעִיל וְאֶת־הַכְּתֹנֶת הַתַּשְׁבֵּץ וְאֶת־הַמִּצְנֶפֶת וְאֶת־הָאַבְנֵט׃ וְאֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם מְסֻבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב פְּתֻחֹת פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפוֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר עָשָׂה אֹתוֹ׃ רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל אֹרֶךְ הַחֹשֶׁן וְרָחְבּוֹ זָרֶת כָּפוּל׃ וַיְמַלְאוּ בוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מְשֻׁבָּצִים זָהָב בְּמִלּוּאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לִשְׁנֵים עָשָׂר שָׁבֶט׃ וַיַּעַשׂ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצוֹת זָהָב וְשְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתַן עַל שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וַיִּתֵּן עַל כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד בָּיְתָה׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ עַל שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו אֶל־עֻמַּת מְחַבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד׃ וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּעִיל לָאֵפוֹד מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ וּפִי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה סָבִיב לְפִיו כְּפִי תַחְרָא לֹא יִקָּרַע׃ וְעַל־שׁוּלָיו עֹשֵׂה רִמֹּנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וַיַּעֲשׂוּ פַּעֲמֹנֵי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל ב

ומנוחתו יהיו בשלום משכבו׃ 19 * בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב וארפאהו׃ 20 ורשעים כים נגרש כי השקט ולא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ 21 * אין שלום אמר אלהי לרשעים׃

נח 1 * קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ 2 ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון׃ 3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צום חפצכם תמצאו כל עציבכם׃ 4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום לכם להשמיע בקול מרומכם׃ 5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃ 6 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃ 7 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃ 9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ 10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ 11 ונחך יהוה תמיד ושבע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור יקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ 13 * אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עדן קדוש ליהוה מכובד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ 14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃

נט 1 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא הכבידה אזנו משמוע׃ 2 כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ 3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה שקר לשונכם תהגה עולה׃ 4 אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל וילדו און׃ 5 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ימות ומעוקה תפרח צפעוני׃ 6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃ 7 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם׃ 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בם לא ידע שלום׃ 9 על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגה באפלות נתהלך׃ 10 נמשנו כעורים קיר ונגשה כאין עינים כמתים בנשפים נכשלנו בצהרים כנשף במשמנים׃ 11 נהמו כדובים כלנו וכיונים נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו׃ 12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃ 13 * פשוע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר׃ 14 ונהפך אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי נכשלה באמת ונכחה לא תוכל בא׃ 15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתפרש ויראה יהוה וירע בעיניו כי אין משפט׃ 16 וירא כי אין איש ויתאונן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו סמכה ותהי לו לצדקתו׃ 17 וילבש צדקה כשריון וכובע ישע בראשו וילבש בגדי נקם תכסות וכמעיל תעטף קנאה׃ 18 כמעשים כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם׃ 19 וייראו ממערב את שם יהוה ומזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נסה בו׃ 20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה׃ 21 * ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃

ס 1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה׃ 3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃ 4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה׃ 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבואו לך׃ 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבואו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו׃ 7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ואת בית תפארתי אפאר׃ 8 מי אלה כעב תדאינה וכיונים אל ארבותיהם׃ 9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה לנתך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃ 10 ובנו בני נכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃ 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים׃ 12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃ 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃ 14 והלכו אליך שחוה בני מעניך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל׃ 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור׃ 16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב׃ 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ 18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃ 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃ 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃ 21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃ 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃

סא 1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח־קוח׃ 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים׃ 3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר׃ 4 ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו ונתקו ערים נשמות דור ודור׃ 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם׃ 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו׃ 7 תחת בשתכם משנה ותחת כלמה ירננו חלקם על כן בארצם משנה ישמחו שמחת עולם תהיה להם׃ 8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃ 9 וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו יהוה׃ 10 * שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ככלה תעדה כליה׃ 11 כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃

סב 1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃ 2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃ 3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃ 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃ 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃ 6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם׃ 7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער יעשה את ירושלם תהלה בארץ׃ 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃ 9 כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃ 10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים׃ 11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ 12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃

סג 1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע׃ 2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך דרך גתים׃ 3 פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרמסם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי׃ 4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ 5 ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני׃ 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם׃ 7 חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר גמלנו יהוה וטוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃ 8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃ 9 בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם׃ 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃ 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו׃ 12 המוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃ 13 * המוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃ 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת׃ 15 השקיפה משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃ 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃ 17 למה תתעינו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃ 18 למה ירשו עם קדשך צרינו בוסו מקדשך׃ 19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם׃

סד 1 לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃ 2 כהבעיר אש צרפת אש תבעה מים להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו׃ 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת הרים מפניך נזלו׃ 4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו׃ 5 פגעת בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בם עולם ונושע׃ 6 ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כלנו כעלה וכרוח עונתינו ישאונו׃ 7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונתינו׃ 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו׃ 9 אל תקצף יהוה עד מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו׃ 10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃ 11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃ 12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאד׃

סה 1 נדרשתי לא שאלו נמצאתי לא בקשוני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃ 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר הולכים הדרך לא טובה אחר מחשבותיהם׃ 3 העם המכעיסים אתי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על אבני הלבנים׃ 4 הישבים בקברים וגו ובנצורות ילינו האכלים בשר החזיר ומרק פגלים כליהם׃ 5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום הזה׃ 6 הן כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי והשלמתי אל חיקם׃ 7 עונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם אל חיקם׃ 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל׃ 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ובחירי ירשנה ועבדי שכנו שם׃ 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי הדרשוני׃ 11 ואתם העזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד והממלאים למני מסך׃ 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם׃ 13 * לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבושו׃ 14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תזעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃ 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי ובכה אדני יהוה והמיתך ולעבדיו יקרא שם אחר׃ 16 אשר המתברך בארץ באלהי אמן יתברך ובכל הנשבע בארץ באלהי אמן ישבע כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני׃ 17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב׃ 18 כי אם שישו ושמחו עד עולם אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש׃ 19 וששתי בירושלם וגלתי בעמי ולא יבכה עוד בה קול בכי וקול זעקה׃ 20 לא יהיה משם עוד עולל ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל׃ 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו את פריים׃ 22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחיריי׃ 23 לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברכות יהוה המה וצאצאיהם אתם׃ 24 והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע׃ 25 זאב וטלה יחדו ירעו ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה׃

סו 1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי׃ 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהי כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃ 3 שוחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בדרכיהם בחרו ובשקוציהם נפשם חפצה׃ 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃ 5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבושו׃ 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃ 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃ 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה התחולל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חללה גם ילדה ציון את בניה׃ 9 האני המוליד ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃ 10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃ 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃ 12 כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃ 13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחם אתכם ובירושלם תנחמו׃ 14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו׃ 15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃ 16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃ 17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחת בתוך אוכל בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃ 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃ 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃ 20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפרכסות ועל פרדות ועל כרכרות אל הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃ 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃ 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃ 23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃ 24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר׃

26 * מרי הייתם עם פי יי׳ ולא שמעתם בקול יי׳ אלהיכם׃
27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יי׳ אתנו הוציאנו מארץ
מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ אנה אנחנו עלים
28 אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם׃ * ואמר
29 אליכם לא תערצון ולא תיראון מהם׃ יי׳ אלהיכם ההלך
לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
30 לעיניכם׃ ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יי׳ אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד
31 המקום הזה׃ * ובדבר הזה אינכם מאמינם ביי׳ אלהיכם׃
32 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לשום אהלתיכם
33 באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם׃ * ויי׳
34 שמע את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר׃ אם יראה
35 איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה
36 אשר נשבעתי לתת לאבתיכם׃ * זולתי כלב בן יפנה הוא
37 יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר
מלא אחרי יי׳׃ * גם בי התאנף יי׳ בגלליכם לאמר גם
38 אתה לא תבא שם׃ יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא

30 מִמֶּנִּי כִּי אֵיתָנוּ׃ * וְאָנֹכִי
בְּתֻמָּתִי אִתָּלֵךְ
תַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם׃ אָמֵן
29 † וְאָמֵן׃ * בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם׃ הַלְלוּיָהּ׃
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לֵאלֹהֵי
הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
23 * הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
24 חַסְדּוֹ׃ * לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְרוֹקַע
הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה אוֹרִים
25 גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת
בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
26 לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ * וַיּוֹצֵא
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ בְּיָד חֲזָקָה
וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְגֹזֵר יַם סוּף
27 לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְנִעֵר פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ
28 בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיַּהֲרֹג מַלְכֵי
אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל
עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיִּפְרְקֵנוּ
מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ * הוֹדוּ לְאֵל
הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן׃ עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁירֵי צִיּוֹן׃ אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר׃ אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃

† כפול אחרי אחרי שנית. קרי: אמן ואמן.

נח

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃
1 חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי־בְךָ חָסָתָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד־יַעֲבָר הַוּוֹת׃
2 אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃
3 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃
4 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃
5 רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
6 רֶשֶׁת הָכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה׃
7 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃
8 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃
9 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
10 כִּי־גָדוֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃
11 רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

נט

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃
1 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
2 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃
3 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה׃
4 בְּלִי־עָוֹן יָרוּצוּ וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃
5 וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃
6 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃
7 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃
8 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃
9 עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃
10 אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי׃
11 אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ חֵילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
12 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ׃
13 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃
14 וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃
15 הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לוֹנוּ יִשְׂבְּעוּ׃
16 וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃
17 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

ס

כִּי אֵלֶיךָ׃ הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זוּ אֵלֵךְ
4 כִּי אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי׃ *הַצִּילֵנִי
מֵאוֹיְבַי יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי׃ לַמְּדֵנִי
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהָי
3 אַתָּה׃ רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ
מִישׁוֹר׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי
בְּצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי׃
וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית צוֹרְרָי וְאַבַּדְתָּ כָּל
צֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ׃

קיט ◦ ת ◦

*יוֹד׃ אֲשֶׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים
2 בְּתוֹרַת יְהוָה׃ *אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו
בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃ אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה
בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ
לִשְׁמֹר מְאֹד׃ אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר
חֻקֶּיךָ׃ אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל
מִצְוֹתֶיךָ׃ אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי
מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל
תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃

כ ◦ ת ◦

בַּמָּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר
כִּדְבָרֶךָ׃ בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל
תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ בְּלִבִּי צָפַנְתִּי
אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃ בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ בִּשְׂפָתַי
סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃ בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ
שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃ בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה
וְאַבִּיטָה אׇרְחֹתֶיךָ׃ בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע
לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

ל ◦ ת ◦

גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה
דְבָרֶךָ׃ גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת
מִתּוֹרָתֶךָ׃ גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר
מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃ גָּעַרְתָּ זֵדִים
אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ גַּל מֵעָלַי
חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ גַּם
יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ
בְּחֻקֶּיךָ׃ גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי
עֲצָתִי׃

ד ◦ ת ◦

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה ◦ ת ◦

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו ◦ ת ◦

וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃
וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז ◦ ת ◦

זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
זֹאת נֶחָמָתִי בְעׇנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עׇזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ׃
זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח ◦ ת ◦

חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
חַשְׁתִּי וְלֹא מָהָמְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט ◦ ת ◦

טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י ◦ ת ◦

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֻנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ ◦ ת ◦

כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עׇזְרֵנִי׃
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל ◦ ת ◦

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעׇנְיִי׃
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ ◦ ת ◦

מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
מִכָּל אׇרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלַי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כׇּל אׇרַח שָׁקֶר׃

נ ◦ ת ◦

נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
נֶעֱנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס ◦ ת ◦

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
סָלִיתָ כׇּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
סִגִים תַּשְׁבִּית כׇּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע ◦ ת ◦

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
עַל כֵּן כׇּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כׇּל אׇרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ ◦ ת ◦

פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי׃
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כׇּל אָוֶן׃
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ ◦ ת ◦

צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק ◦ ת ◦

קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכׇל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר ◦ ת ◦

רְאֵה עׇנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כׇּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש ◦ ת ◦

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כׇל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת ◦ ת ◦

תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כׇל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
תְּהִי יָדְךָ לְעׇזְרָתִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

קכ ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ אֶל יְהוָה בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃
יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃
מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃
אוֹיָה לִי כִּי גָרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אׇהֳלֵי קֵדָר׃
רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃
אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

קכא ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עׇזְרִי׃
עׇזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שׇׁמְרֶךָ׃
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׇׁמֵר יִשְׂרָאֵל׃
יְהוָה שׇׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
יְהוָה יִשְׁמׇרְךָ מִכׇּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ׃
יְהוָה יִשְׁמׇר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

קכב ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃ שָׂמַחְתִּי בְּאׇמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃
עׇמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
יְרוּשָׁלָ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃
שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃
כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אׇהֲבָיִךְ׃
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃
לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

קכג ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ׃
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחׇנְנֵנוּ׃
חׇנֵּנוּ יְהוָה חׇנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃
רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹת׃

קכד ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃ לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃
לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃
אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃
אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃
בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃
עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קכה ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃
יְרוּשָׁלָ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃
הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃
וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

קכו ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחׇלְמִים׃
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃
שׁוּבָה יְהוָה אֶת שבותנו [שְׁבִיתֵנוּ] כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

קכז ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה׃ אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמׇר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃
שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים כִּי כֵן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃
הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃
כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

קכח ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ אַשְׁרֵי כׇל יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃
יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
אֵשֶׁת כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃
הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ͏ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

קכט ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃
רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי׃
עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנְתָּם׃
יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃
יֵבשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כׇּל שׂנְאֵי צִיּוֹן׃
יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקְּדְמַת שׇׁלַף יָבֵשׁ׃
שֶׁלֹּא מָלֵא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחׇצְנוֹ מְעַמֵּר׃
וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

קל ◦ א ◦

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת׃ מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
אֲדֹנָי שִׁמְע

סוֹדוֹ לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
לְךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ אֱלֹהַי בְּךָ בָטָחְתִּי אַל־אֵבוֹשָׁה
אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃ גַּם כָּל־קוֹיֶךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ
הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ
לַמְּדֵנִי׃ הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי
יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃ זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה
וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ חַטּאוֹת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל
תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ כָּל־אָרְחוֹת
יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃ לְמַעַן שִׁמְךָ
יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃ מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא
יְהוָה יוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ
יִירַשׁ־אָרֶץ׃ סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי
הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא
לְכָל־חַטֹּאתָי׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

שִׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי
לֹא אֶמְעָד׃ בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃
כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי
עִם־מְתֵי שָׁוְא וְעִם־נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל
מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי
וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר
כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ׃ אַל־תֹּסֵף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים
חַיָּתִי׃ אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃ וַאֲנִי
בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת
אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז־חַיַּי מִמִּי
אֶפְחָד׃ בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי
לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא
לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת
שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל־יְמֵי
חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי
בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל־אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ
זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי
אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־פָּנֶיךָ
יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ
עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃
כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ
וּנְחֵנִי בְאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ
צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי
לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ
לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה
מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי
עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה
בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּפָעָלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלוֹת
יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי
שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי
וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת
מְשִׁיחוֹ הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם
וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְהוָה עַל־
הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל יְהוָה
בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה
אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ־בֶן־
רְאֵמִים׃ קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר
יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף
יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב
יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַּשָּׁלוֹם׃

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי
דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ
וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃
זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים
בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי
בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ
פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃
שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל
לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא
יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה
לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃ הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי
הֱיֵה־לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי סַלְעִי
וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃ תּוֹצִיאֵנִי
מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ־לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי
פָּדִיתָה אֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃ שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי־שָׁוְא
וַאֲנִי אֶל־יְהוָה בָּטָחְתִּי׃ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר
רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד־
אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ לַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר־לִי עָשְׁשָׁה
בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃ כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה
כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וַעֲצָמַי עָשְׁשׁוּ׃ מִכָּל־צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה
וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לִמְיָדָעַי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃ נִשְׁכַּחְתִּי
כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃ כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר
מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי סוֹד לָקְחוּ נַפְשִׁי זָמָמוּ׃ וַאֲנִי
עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ בְּיָדֶיךָ עִתֹּתָי
הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃ הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי
בְחַסְדֶּךָ׃ יְהוָה אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ
לִשְׁאוֹל׃ תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק
בְּגַאֲוָה וָבוּז׃ מָה־רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים
בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃ תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרָכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם
בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר
מָצוֹר׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ
קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃ אֶהֱבוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים
נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃ כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה
כָּל־לְבַבְכֶם׃

אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב
יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי
בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃ כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ
לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃ חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי
אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי
סֶלָה׃ עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוֹא רַק לְשֵׁטֶף
מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃ אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי
פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃ אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה
עֲלֵיךְ עֵינִי׃ אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ
לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃ רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה
חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַיהוָה
בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן
בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים׃ עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי
הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט
יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין־הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה
וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָּטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל
נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ
יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ
אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־
צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְהוָה
קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה
לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע
לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת
צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃ שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נִשְׁבָּרָה׃ תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה יְהוָה
נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחַם אֶת־לֹחֲמָי׃ הַחֲזֵק מָגֵן
וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃ וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר
לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר
וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רוֹדְפָם׃ כִּי חִנָּם טָמְנוּ
לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃ תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדֵהוּ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃ וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ
בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק
מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי בְּחָלְאָתָם לְבוּשִׁי
שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח לִי
הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ
עָלַי נכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק
עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים
יְחִידָתִי׃ אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי
שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רִגְעֵי־אֶרֶץ
דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃ וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לָרִיבִי׃ שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־
יִשְׂמְחוּ לִי׃ אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים
עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ שְׁלוֹם
עַבְדּוֹ׃ וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃ נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי
אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ
לִשְׂנֹא׃ דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃ אָוֶן יַחְשֹׁב
עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃ יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם
חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃ צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ מָה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי־אָדָם
בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃ מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃ שָׁם
נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃ כִּי כֶחָצִיר
מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃ בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכֹן
אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃ וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
גֹּל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃ וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ דֹּם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ
דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃ הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר אַךְ
לְהָרֵעַ׃ כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃ וְעוֹד מְעַט
וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ
עַל־רֹב שָׁלוֹם׃ זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃ אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ
כִּי רָאָה כִּי־בָא יוֹמוֹ׃ חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי
וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי דָרֶךְ׃ חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃
טוֹב־מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃ כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה
וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃ יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃
לֹא־יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃ כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי
יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃ לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן
וְנוֹתֵן׃ כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ־אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי־גֶבֶר

15 اور اُس کے بھائی اُس کے پاس آئے اور اُس کے آگے
سجدہ کر کے کہنے لگے کہ دیکھ ہم تیرے غلام ہیں۔
16 یوسف نے اُن سے کہا مت ڈرو۔ کیا میں خدا کی جگہ
ہوں۔ تم نے تو میرا برا چاہا تھا پر خدا نے اُس سے
بھلا چاہا تاکہ جیسا آج کل ہے ویسا ہی بہت سے لوگوں
کی پرورش کرے۔ سو اب مت ڈرو۔ میں تمہارا اور
تمہارے بچوں کا پالنے والا ہوں۔ اور اُن سے تسلی
کی اور دلاسے کی باتیں کیں۔
17 پھر یوسف کے بھائیوں نے اُس کے پاس آدمی بھیجے
اور کہلا بھیجا کہ تیرے باپ نے مرنے سے پہلے یہ
حکم دیا تھا۔ کہ یوسف سے کہنا کہ تیرے بھائیوں نے
جو تیرا برا چاہا تھا اُس کو بخش دے۔ سو اب تو
اُن کے گناہ اور بدی کو جو انہوں نے تیرا برا چاہا
تھا بخش دے۔ اور اب ہم تیرے خدا کے بندے ہیں
اُس کے گناہ کی بخشش چاہتے ہیں۔ یوسف اُن کی
18 یہ بات سن کر رویا۔ اور اُس کے بھائی بھی آئے اور
اُس کے آگے گر پڑے اور کہنے لگے کہ دیکھ ہم تیرے
19 غلام ہیں۔ یوسف نے اُن سے کہا مت ڈرو۔ کیا میں
خدا کی جگہ ہوں۔ تم نے میرا برا چاہا تھا پر خدا
نے اُس سے بھلا چاہا تاکہ جیسا آج کل ہے ویسا ہی
بہت سے لوگوں کی پرورش کرے۔ سو اب مت ڈرو۔
20 میں تمہارا اور تمہارے بچوں کا پالنے والا ہوں۔ اور
اُن سے تسلی کی اور دلاسے کی باتیں کیں۔
21 پھر یوسف کے بھائیوں نے اُس کے پاس آدمی بھیجے
اور کہلا بھیجا کہ تیرے باپ نے مرنے سے پہلے یہ
حکم دیا تھا۔ کہ یوسف سے کہنا کہ تیرے بھائیوں نے
جو تیرا برا چاہا تھا اُس کو بخش دے۔ سو اب تو
اُن کے گناہ اور بدی کو جو انہوں نے تیرا برا چاہا
تھا بخش دے۔ اور اب ہم تیرے خدا کے بندے ہیں
اُس کے گناہ کی بخشش چاہتے ہیں۔ یوسف اُن کی
22 یہ بات سن کر رویا۔ اور اُس کے بھائی بھی آئے اور
اُس کے آگے گر پڑے اور کہنے لگے کہ دیکھ ہم تیرے
غلام ہیں۔ یوسف نے اُن سے کہا مت ڈرو۔ کیا میں
خدا کی جگہ ہوں۔ تم نے تو میرا برا چاہا تھا پر خدا
نے اُس سے بھلا چاہا تاکہ جیسا آج کل ہے ویسا ہی
بہت سے لوگوں کی پرورش کرے۔ سو اب مت ڈرو۔
میں تمہارا اور تمہارے بچوں کا پالنے والا ہوں۔ اور
اُن سے تسلی کی اور دلاسے کی باتیں کیں۔

◆ ٢٩ ◆

اور یوسف اور اُس کے باپ کے گھرانے کا مصر میں رہنا۔

23 یوسف مصر میں رہا۔ یوسف اور اُس کے باپ کے
گھرانے نے ایک سو دس برس عمر پائی۔ یوسف نے
24 افرائیم کے بیٹوں کو تیسری پشت تک دیکھا۔ مکیر
بن منسی کے بچے بھی یوسف کے زانو پر پیدا ہوئے۔
25 یوسف نے اپنے بھائیوں سے کہا میں مرتا ہوں۔ اور
خدا تم کو ضرور یاد کرے گا۔ اور اس ملک سے نکال
کر اُس ملک میں لے جائے گا جس کا وعدہ اُس نے
26 ابرہام اضحاق اور یعقوب سے کیا تھا۔ سو یوسف نے
یہ کہہ کر بنی اسرائیل سے قسم کھائی۔ کہ خدا ضرور
تمہاری خبر لے گا۔ تم میری ہڈیوں کو یہاں سے لے
جانا۔ یوسف مصر میں ایک سو دس برس کا مرا۔

ואלהי אבותיכם נתן לכם: 22 וכי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: 23 השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: 25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: 34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: 36 משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: 38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים:

41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: 42 לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: 43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני: 44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: 46 בעבר הירדן בגי בבית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: 48 מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:

ד 1 ועתה שמע ישראל אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: 5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב בהר בהקהל אלי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: 11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: 13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחת אבנים: 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן

ברכת השחר ◦ ברכות ◦ ליקוטי ◦ 290

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּרְגִּילֵנִי בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנִי לֹא לִידֵי חֵטְא לֹא לִידֵי עֲבֵרָה לֹא לִידֵי עֲוֹן לֹא לִידֵי נִסָּיוֹן לֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֵט בִּי יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנִי מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנִי בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרִי לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ וְתֵן אוֹתִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָי וְגָמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּבְנֶה עִיר יְרוּשָׁלַיִם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

סדר קרבן התמיד של שחר

1 * אֵלּוּ הֵן הַדְּבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה. אֵלּוּ הֵן הַדְּבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶן בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא כִּיבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית הַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְלִוְיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם.

2 * אֵלּוּ הֵן הַדְּבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶן בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא הֲכָנַת הָרֶגֶל וְהַבָּאַת הַקָּרְבָּן וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהַבָּאַת הַמַּיִם וְהַבָּאַת הָעֵצִים וְהַדְלָקַת הַנֵּרוֹת וְהַבָּאַת הַשֶּׁמֶן וְהַבָּאַת הַסַּמָּנִים וְהַבָּאַת הַכֵּלִים וְהַבָּאַת הַבְּגָדִים וְהַבָּאַת הַמְּנָחוֹת וְהַבָּאַת הַנְּסָכִים וְהַבָּאַת הַקְּטֹרֶת וְהַבָּאַת הַמּוּסָפִין וְהַבָּאַת הַמְּעִילוֹת וְהַבָּאַת הַתְּמִידִין וְהַבָּאַת הַשְּׁלָמִים וְהַבָּאַת הַחַטָּאוֹת וְהַבָּאַת הָאֲשָׁמוֹת וְהַבָּאַת הַנְּדָבוֹת וְהַבָּאַת הַבִּכּוּרִים וְהַבָּאַת הַשְּׁגָגוֹת וְהַבָּאַת הַזְּבָחִים וְהַבָּאַת הַמְּצוֹרָעִים וְהַבָּאַת הַזָּבִים וְהַבָּאַת הַזָּבוֹת וְהַבָּאַת הַיּוֹלְדוֹת וְהַבָּאַת הַטְּמֵאִים וְהַבָּאַת הַטְּהוֹרִים וְהַבָּאַת הַנְּזִירִים וְהַבָּאַת הַנְּזִירוֹת וְהַבָּאַת הַנְּגָעִים וְהַבָּאַת הָאֹהָלִים וְהַבָּאַת הַמִּשְׁכָּנוֹת וְהַבָּאַת הַמִּזְבְּחוֹת וְהַבָּאַת הַמְּנוֹרוֹת וְהַבָּאַת הַשֻּׁלְחָנוֹת וְהַבָּאַת הַכְּרוּבִים וְהַבָּאַת הַפָּרוֹכֶת וְהַבָּאַת הָאָרוֹן וְהַבָּאַת הַכַּפֹּרֶת וְהַבָּאַת הַקְּלָעִים וְהַבָּאַת הָעַמּוּדִים וְהַבָּאַת הָאֲדָנִים וְהַבָּאַת הַמַּשְׂאוֹת וְהַבָּאַת הַמַּחֲנוֹת וְהַבָּאַת הַדְּגָלִים וְהַבָּאַת הַחֲצוֹצְרוֹת וְהַבָּאַת הַשִּׁירוֹת וְהַבָּאַת הַתְּרוּמוֹת וְהַבָּאַת הַמַּעֲשֵׂרוֹת וְהַבָּאַת הַבְּהֵמוֹת וְהַבָּאַת הַחַיּוֹת וְהַבָּאַת הָעוֹפוֹת וְהַבָּאַת הַדָּגִים וְהַבָּאַת הָאֲרָזִים וְהַבָּאַת הָאֵזוֹבִים וְהַבָּאַת הַתּוֹלָעִים וְהַבָּאַת הַשָּׁנִים וְהַבָּאַת הָעוֹרוֹת וְהַבָּאַת הַצְּבָעִים וְהַבָּאַת הַדְּיוֹ וְהַבָּאַת הַקָּנִים וְהַבָּאַת הַסְּפָרִים וְהַבָּאַת הַסּוֹפְרִים וְהַבָּאַת הַתְּפִלִּין וְהַבָּאַת הַמְּזוּזוֹת וְהַבָּאַת הַצִּיצִית וְהַבָּאַת הַתַּכְרִיכִין וְהַבָּאַת הַקְּבָרוֹת וְהַבָּאַת הַמֵּתִים וְהַבָּאַת הַנְּשָׁמוֹת וְהַבָּאַת הַגּוּפוֹת וְהַבָּאַת הַתְּחִיָּה וְהַבָּאַת הַגְּאֻלָּה וְהַבָּאַת הַמָּשִׁיחַ וְהַבָּאַת הָעוֹלָם הַבָּא וְהַבָּאַת הַשָּׁלוֹם וְהַבָּאַת הַנַּחַת

ישמרו עדותיו בכל לב׃ 2 אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו׃ 3 אתה צויתה פקודיך לשמר
מאד׃ 4 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ 5 אז לא
אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ 6 אודך בישר
לב בלמדי משפטי צדקך׃ 7 את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד׃ 8 במה יזכה נער את
ארחו לשמר כדברך׃ 9 בכל לבבי דרשתיך אל
תשגני ממצותיך׃ 10 בלבבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך׃ 11 ברוך אתה יהוה למדני
חקיך׃ 12 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
13 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃ 14 בפקודיך
אשיחה ואביטה לארחותיך׃ 15 בחקיך
אשתעשע לא אשכח דברך׃ 16 גמל על עבדך
אחיה ואשמרה דברך׃ 17 גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך׃ 18 גר אנכי בארץ אל תסתר
ממני מצותיך׃ 19 גרסה נפשי לתאבה אל
משפטיך בכל עת׃ 20 גערת זדים ארורים
השגים ממצותיך׃ 21 גל ממני חרפה ובוז כי
עדותיך נצרתי׃ 22 גם ישבו שרים בי נעבדך
ישיח בחקיך׃ 23 גם עדותיך שעשעי אנשי
עצתי׃ 24 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
25 דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
26 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
27 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ 28 דרך
כזב הסר ממני ותורתך חנני׃ 29 דרך אמונה
בחרתי משפטיך שויתי׃ 30 דבקתי בעדותיך
יהוה אל תבישני׃ 31 דרך מצותיך ארוץ כי
תרחיב לבי׃ 32 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה
עקב׃ 33 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל
לב׃ 34 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
35 הטה לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ 36 העבר
עיני מראות שוא בדרכך חיני׃ 37 הקם לעבדך
אמרתך אשר ליראתך׃ 38 העבר חרפתי אשר
יגרתי כי משפטיך טובים׃ 39 הנה תאבתי
לפקודיך בצדקתך חיני׃ 40 והי חסדך יהוה
תשועתך כאמרתך׃ 41 וישעך יבוא אלי יהוה
חסדך ישועתך כאמרתך׃ 42 ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך׃ 43 ואל תצל מפי דבר אמת
עד מאד כי למשפטך יחלתי׃ 44 ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד׃ 45 והתהלכה
ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ 46 ואדברה בעדותיך
נגד מלכים ולא אבוש׃ 47 ואשתעשע במצותיך
אשר אהבתי׃ 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר
אהבתי ואשיחה בחקיך׃ 49 זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני׃ 50 זאת נחמתי בעניי כי
אמרתך חיתני׃ 51 זדים הליצוני עד מאד
מתורתך לא נטיתי׃ 52 זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם׃ 53 זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך׃ 54 זמרות היו לי חקיך בבית
מגורי׃ 55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה
תורתך׃ 56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ 58 חליתי
פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ 59 חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ 60 חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך׃ 61 חבלי רשעים עודדוני
תורתך לא שכחתי׃ 62 חצות לילה אקום
להודות לך על משפטי צדקך׃ 63 חבר אני לכל
אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 64 חסדך יהוה
מלאה הארץ חקיך למדני׃ 65 טוב עשית עם
עבדך יהוה כדברך׃ 66 טוב טעם ודעת למדני
כי במצותיך האמנתי׃ 67 טרם אענה אני שגה
ועתה אמרתך שמרתי׃ 68 טוב אתה ומטיב
למדני חקיך׃ 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל
לב אצר פקודיך׃ 70 טפש כחלב לבם אני
תורתך שעשעתי׃ 71 טוב לי כי עניתי למען
אלמד חקיך׃ 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב
וכסף׃ 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה
מצותיך׃ 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך
יחלתי׃ 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך
ואמונה עניתני׃ 76 יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך׃ 77 יבואוני רחמיך ואחיה כי
תורתך שעשעי׃ 78 יבשו זדים כי שקר עותתני
אני אשיח בפקודיך׃ 79 ישובו לי יראיך וידעי
עדותיך׃ 80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא
אבוש׃ 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך
יחלתי׃ 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי
תנחמני׃ 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא
שכחתי׃ 84 כמה ימי עבדך מתי תעשה
ברדפי משפט׃ 85 כרו לי זדים שיחות אשר לא
כתורתך׃ 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני
עזרני׃ 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי
פקודיך׃ 88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 90 לדר ודר
אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ 91 למשפטיך
עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 92 לולי תורתך
שעשעי אז אבדתי בעניי׃ 93 לעולם לא אשכח
פקודיך כי בם חייתני׃ 94 לך אני הושיעני כי
פקודיך דרשתי׃ 95 לי קוו רשעים לאבדני
עדותיך אתבונן׃ 96 לכל תכלה ראיתי קצה
רחבה מצותך מאד׃ 97 למה אהבתי תורתך כל
היום היא שיחתי׃ 98 מאיבי תחכמני מצותך כי
לעולם היא לי׃ 99 מכל מלמדי השכלתי כי
עדותיך שיחה לי׃ 100 מזקנים אתבונן כי
פקודיך נצרתי׃ 101 מכל ארח רע כלאתי רגלי
למען אשמר דברך׃ 102 ממשפטיך לא סרתי כי
אתה הורתני׃ 103 מה נמלצו לחכי אמרתך
מדבש לפי׃ 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי
כל ארח שקר׃ 105 נר לרגלי דברך ואור
לנתיבתי׃ 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי
צדקך׃ 107 נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃
113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 114 סתרי
וצנתי אתה למגני דברך יחלתי׃ 115 סורו
ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 116 סמכני
כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃ 117 סעדני
ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 118 סלית כל
שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃ 119 סגים
השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃
121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃ 123 עיני
כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 124 עשה עם
עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 125 עבדך אני
הבינני ואדעה עדותיך׃ 126 עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך׃ 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב
ומפז׃ 128 על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח
שקר שנאתי׃ 129 פלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי׃ 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 135 פני
האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 136 פלגי מים
ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃ 137 צדיק אתה
יהוה וישר משפטיך׃ 138 צויתה צדק עדותיך
ואמונה מאד׃ 139 צמתתני קנאתי כי שכחו
דבריך צרי׃ 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך
אהבה׃ 141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ 143 צר
ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃ 144 צדק
עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ 145 קראתי בכל
לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 146 קראתיך הושיעני
ואשמרה עדותיך׃ 147 קדמתי בנשף ואשועה
לדבריך יחלתי׃ 148 קדמו עיני אשמרות
לשיח באמרתך׃ 149 קולי שמע כחסדך יהוה
כמשפטך חיני׃ 150 קרבו רדפי זמה מתורתך
רחקו׃ 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃
153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני׃ 155 רחוק
מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ 156 רחמיך
רבים יהוה כמשפטיך חיני׃ 157 רבים רדפי
וצרי ממעדותיך לא נטיתי׃ 158 ראיתי בוגדים
ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ 159 ראה כי
פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ 160 ראש
דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃ 161 שרים
רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ 162 שש אנכי על
אמרתך כמוצא שלל רב׃ 163 שקר שנאתי
ואתעבה תורתך אהבתי׃ 164 שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך׃ 165 שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול׃ 166 שברתי לישועתך יהוה
ומצותיך עשיתי׃ 167 שמרה נפשי עדותיך
ואהבם מאד׃ 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל
דרכי נגדך׃ 169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך
הבינני׃ 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך
הצילני׃ 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני
חקיך׃ 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק׃ 173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא
שכחתי׃

שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי
ויענני׃ 2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון
רמיה׃ 3 מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה׃
4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃ 5 אוי לי כי
גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃ 6 רבת שכנה
לה נפשי עם שונא שלום׃ 7 אני שלום ובדברי
למו מלחמה׃

אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃ 3 אל יתן
למוט רגלך אל ינום שומרך׃ 4 הנה לא ינום ולא
ישן שומר ישראל׃ 5 יהוה שמרך יהוה צלך על
יד ימינך׃ 6 יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃ 8 יהוה
ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

שמחתי באמרו לי בית יהוה נלך׃ 2 עמדות
היו רגלינו בשעריך ירושלם׃ 3 ירושלם הבנויה
כעיר שחברה לה יחדו׃ 4 שם עלו שבטים שבטי
יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃ 5 כי שם
ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ 6 שאלו
שלום ירושלם ישליו אהביך׃ 7 יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך׃ 8 למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך׃ 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב
לך׃

אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים׃
2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה
אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד
שיחננו׃ 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז׃
4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז
לגאיונים׃

לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃
2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃ 3 אזי
חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃ 4 אזי המים
שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃ 5 אזי עבר על
נפשנו המים הזידונים׃ 6 ברוך יהוה שלא נתנו
טרף לשניהם׃ 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יקוש
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃ 8 עזרנו בשם יהוה
עשה שמים וארץ׃

הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם
ישב׃ 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב
לעמו מעתה ועד עולם׃ 3 כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו
הצדיקים בעולתם ידיהם׃ 4 היטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם׃ 5 והמטים עקלקלותם יוליכם
יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃

בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃
2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃ 3 הגדיל
יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃ 4 שובה יהוה
את שבותנו כאפיקים בנגב׃ 5 הזרעים בדמעה
ברנה יקצרו׃ 6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע
בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם
יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃ 2 שוא לכם
משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן
יתן לידידו שנה׃ 3 הנה נחלת יהוה בנים שכר
פרי הבטן׃ 4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃
5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא
יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃

אשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו׃ 2 יגיע כפיך
כי תאכל אשריך וטוב לך׃ 3 אשתך כגפן פריה
בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃
4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃ 5 יברכך יהוה
מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃ 6 וראה
בנים לבניך שלום על ישראל׃

רבת צרוני מנעורי יאמר נא ישראל׃ 2 רבת
צרוני מנעורי גם לא יכלו לי׃ 3 על גבי חרשו
חורשים האריכו למענותם׃ 4 יהוה צדיק קצץ
עבותי רשעים׃ 5 יבשו וישובו אחור כל שנאי
ציון׃ 6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃
7 שלא מלא קוצר כפו וחצנו מעמר׃ 8 ולא אמרו
העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה׃

ממעמקים קראתיך יהוה׃ 2 אדני שמעה בקולי
תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃ 3 אם עונות
תשמר יה אדני מי יעמד׃ 4 כי עמך הסליחה
למען תורא׃ 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו
הוחלתי׃ 6 נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים
לבקר׃ 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה
החסד והרבה עמו פדות׃ 8 והוא יפדה את
ישראל מכל עונותיו׃

יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי
בגדלות ובנפלאות ממני׃ 2 אם לא שויתי ודוממתי
נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי׃ 3 יחל
ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

זכר יהוה לדוד את כל ענותו׃ 2 אשר נשבע
ליהוה נדר לאביר יעקב׃ 3 אם אבא באהל ביתי
אם אעלה על ערש יצועי׃ 4 אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה׃ 5 עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר יעקב׃ 6 הנה שמענוה באפרתה
מצאנוה בשדי יער׃ 7 נבואה למשכנותיו נשתחוה
להדם רגליו׃ 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון
עזך׃ 9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ 10 בעבור
דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ 11 נשבע יהוה
לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית
לכסא לך׃ 12 אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו
אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃
13 כי בחר יהוה בציון אותה אוה למושב לו׃
14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה׃
15 צידה ברכה אברך אביוניה אשביע לחם׃
16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃
18 אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃
2 כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן
שיורד על פי מדותיו׃ 3 כטל חרמון שיורד על
הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד
העולם׃

הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים
בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃ 2 שאו ידיכם
קדש וברכו את יהוה׃ 3 יברכך יהוה מציון עשה
שמים וארץ׃

הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
2 העומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃
3 הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃
4 כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃ 5 כי אני
ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃
6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהומות׃ 7 מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃
8 אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃
9 שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה
ובכל עבדיו׃ 10 אשר הכה גוים רבים והרג מלכים
עצומים׃ 11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען׃ 12 ונתן ארצם נחלה נחלה
לישראל עמו׃ 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך
לדר ודר׃ 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃
15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃
17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃
18 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃
19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו
את יהוה׃ 20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה
ברכו את יהוה׃ 21 ברוך יהוה מציון שכן
ירושלם הללויה׃

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 הודו
לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ 3 הודו לאדוני
האדנים כי לעולם חסדו׃ 4 לעשה נפלאות גדלות
לבדו כי לעולם חסדו׃ 5 לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו׃ 6 לרוקע הארץ על המים כי
לעולם חסדו׃ 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם
חסדו׃ 8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם
חסדו׃ 9 את ירח וכוכבים לממשלות בלילה כי
לעולם חסדו׃ 10 למכה מצרים בבכוריהם כי
לעולם חסדו׃ 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם
חסדו׃ 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם
חסדו׃ 13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃
16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃ 17 למכה
מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ 18 ויהרג מלכים
אדירים כי לעולם חסדו׃ 19 לסיחון מלך האמרי כי
לעולם חסדו׃ 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם
חסדו׃ 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ 23 שבשפלנו
זכר לנו כי לעולם חסדו׃ 24 ויפרקנו מצרינו כי
לעולם חסדו׃ 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם
חסדו׃ 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את
ציון׃ 2 על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃
3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה
שירו לנו משיר ציון׃ 4 איך נשיר את שיר יהוה
על אדמת נכר׃ 5 אם אשכחך ירושלם תשכח
ימיני׃ 6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃ 7 זכר יהוה
לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד
היסוד בה׃ 8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו׃ 9 אשרי שיאחז ונפץ את
עלליך אל הסלע׃

אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה׃
2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃
3 הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד׃ 4 זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ 5 טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו׃ 6 כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים׃ 7 מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃ 8 סמוכים לעד לעולם עשויים
באמת וישר׃ 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם
בריתו קדוש ונורא שמו׃ 10 ראשית חכמה יראת
יהוה שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת
לעד׃

אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃
3 הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד׃ 4 זרח
בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃ 5 טוב איש
חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃ 6 כי לעולם לא
ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׃ 7 משמועה רעה לא
יירא נכון לבו בטוח ביהוה׃ 8 סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו׃ 9 פזר נתן לאביונים
צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד׃ 10 רשע
יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד׃

הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׃ 2 יהי שם
יהוה מברך מעתה ועד עולם׃ 3 ממזרח שמש עד
מבואו מהלל שם יהוה׃ 4 רם על כל גוים יהוה על
השמים כבודו׃ 5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת׃
6 המשפילי לראות בשמים ובארץ׃ 7 מקימי מעפר
דל מאשפת ירים אביון׃ 8 להושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו׃ 9 מושבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה׃

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃
2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃ 3 הים
ראה וינס הירדן יסב לאחור׃ 4 ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃ 5 מה לך הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור׃ 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות
כבני צאן׃ 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה
יעקב׃ 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו
מים׃

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך׃ 2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם׃
3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה׃ 4 עצביהם
כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 5 פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו׃ 6 אזנים להם ולא ישמעו
אף אין יש רוח בפיהם׃ 7 כמוהם יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם׃ 8 ישראל בטח ביהוה עזרם
ומגנם הוא׃ 9 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם
ומגנם הוא׃ 10 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם
ומגנם הוא׃ 11 יהוה זכרנו יברך יברך את בית
ישראל יברך את בית אהרן׃ 12 יברך יראי יהוה
הקטנים עם הגדלים׃ 13 יסף יהוה עליכם עליכם
ועל בניכם׃ 14 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים
וארץ׃ 15 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני
אדם׃ 16 לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה׃
17 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ 2 כי
הטה אזנו לי ובימי אקרא׃ 3 אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא׃ 4 ובשם
יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי׃ 5 חנון יהוה
וצדיק ואלהינו מרחם׃ 6 שמר פתאים יהוה דלותי
ולי יהושיע׃ 7 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל
עליכי׃ 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מדמעה
את רגלי מדחי׃ 9 אתהלך לפני יהוה בארצות
החיים׃ 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד׃
11 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב׃ 12 מה אשיב
ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ 13 כוס ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא׃ 14 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא
לכל עמו׃ 15 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו׃
16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך
פתחת למוסרי׃ 17 לך אזבח זבח תודה ובשם
יהוה אקרא׃ 18 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל
עמו׃ 19 בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלם
הללויה׃

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים׃
2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה׃

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 יאמר נא
ישראל כי לעולם חסדו׃ 3 יאמרו נא בית אהרן כי
לעולם חסדו׃ 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם
חסדו׃ 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃
6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם׃ 7 יהוה לי
בעזרי ואני אראה בשנאי׃ 8 טוב לחסות ביהוה
מבטח באדם׃ 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים׃
10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 11 סבוני
גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 12 סבוני כדבורים
דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם׃ 13 דחה
דחיתני לנפל ויהוה עזרני׃ 14 עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה׃ 15 קול רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יהוה עשה חיל׃ 16 ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל׃ 17 לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה׃ 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני׃
19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃ 20 זה
השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃ 21 אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה׃ 22 אבן מאסו הבונים היתה
לראש פנה׃ 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת
בעינינו׃ 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה
בו׃ 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה
נא׃ 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
יהוה׃ 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד
קרנות המזבח׃ 28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃
29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו׃ 3 אף לא
פעלו עולה

27 ואחריתו עד נצח. * תזכור יהוה אויב חרף עם נאץ
שמך. 28 * לא תתן ליונה נפש חוסיך חיות עניך
לנצח אל תשכח. 29 * הבט לברית כי מלאו חשכי
ארץ נאות חמס. 30 אל ישב דך נכלם עני ואביון
יהללו שמך. 31 * קומה אלהים ריבה ריבך זכר
חרפתך מני נבל כל היום. 32 אל תשכח קול צריך
שאון קמיך עלה תמיד. * 33 שיתו לרגזים אלהים
אמרו לבבם דמו כל הגבעות. 34 בערה כיער אשו
ותלהט הר הרים. * 35 כן תרדפם בסערתך ובסופתך
תבהלם. 36 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה.
37 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ואבדו. 38 וידעו כי
שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ.

למנצח לבני קרח מזמור שיר ידידות

1 * מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות. 2 * נכספה
ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו
אל אל חי. 3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי. 4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה.
5 אשרי אדם עוזו בך מסלות בלבבם. 6 עברי בעמק
הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה. 7 ילכו
מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון. 8 יהוה אלהי
צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה.
9 מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך. 10 כי טוב
יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי
מדור באהלי רשעה. 11 כי שמש ומגן יהוה אלהים
חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתם.
12 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך.

לבני קרח משכיל

1 * רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב. 2 נשאת עון
עמך כסית כל חטאתם סלה. 3 אספת כל עברתך
השיבות מחרון אפך. 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך
אתנו. 5 התאנף בנו לעולם תמשך אפך לדר ודר.
6 הלא אתה אלהים תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך.
7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו. 8 אשמעה מה
ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכסלה. 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן
כבוד בארצנו. 10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום
נשקו. 11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.
12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה. 13 צדק
לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.

תפלה לדוד

1 * הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אנכי. 2 שמרה
נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי בטח אל
אדני כי אליך אקרא כל היום. 3 שמח נפש עבדך כי
אליך אדני נפשי אשא. 4 כי אתה אדני טוב וסלח
ורב חסד לכל קראיך. 5 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה
בקול תחנוני. 6 ביום צרתי אקראך כי תענני.
7 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך. 8 כל גוים
אשר עשית יבאו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך.
9 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך.
10 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה
שמך. 11 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך
לעולם. 12 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתיה. 13 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים
בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם. 14 ואתה אדני אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. 15 פנה אלי
וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. 16 עשה
עמי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני
ומנחמני.

מזמור לבני קרח שיר

1 * יסודתו בהרי קדש. 2 אהב יהוה שערי ציון מכל
משכנות יעקב. 3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה.
4 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת והנה עמלק וכוש
זה יליד שם. 5 ולציון יאמר איש ואיש יליד בה
והוא יכוננה עליון. 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה
יליד שם סלה. 7 וגם שרים כחללים נפלו כל מעיני
בך. 8 שרים כחללים נפלו כל מעיני בך.

לאלהים ישועתי׃ ואלהי חסדי׃ אלהים
11 ירוממני׃ * אלהים בטחתי לא אירא מה
יעשה לי אדם׃ אלי עליך נדרים אשלם
12 תודות לך׃ כי חלצת נפשי ממות הלא
רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור
13 החיים׃ * אשא נדרי ליהוה נגדה נא לכל
עמו׃ בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלם
הללויה׃

נו

1 למנצח על אל תשחת לדוד מכתם בשוח
2 אותו פלשתים מגת׃ חנני אלהים חנני כי
3 בך חסתה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד
4 יעבר הוות׃ אקרא לאלהים עליון לאל
5 גומר עלי׃ ישלח משמים ויושיעני חרף
שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃
6 נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני
אדם שנים חניתם וחצים ולשונם חרב
7 חדה׃ רומה על השמים אלהים על כל
8 הארץ כבודך׃ רשת הכינו לפעמי כפפה
נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃
9 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃
10 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה
11 שחר׃ אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃
12 כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים
13 אמתך׃ רומה על השמים אלהים על כל
הארץ כבודך׃

נז

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בהיותו
2 בבערה במערה׃ * שפטו אמת בני אדם
3 מישרים תדברון צדק׃ אף בלב עולות
4 פעלתם בארץ חמס ידיכם תפלסון׃ זרו
רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃
5 חמתם כדמות נחש כמו פתן חרש אטם
6 אזנו׃ אשר לא ישמע לקול מלחשים חבר
7 מחבר כשף׃ * אלהים שברם בפיהם
מלתעות כפירים יהוה נתץ׃ יתמסו כמים
8 ילכו לשלח דריכו חציו ויתלו׃ כמו שעלה
תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש׃
9 בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי סערה
10 שמאל׃ ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ
11 בדם הרשע׃ * ויאמר אדם אך פרי לצדיק
אך יש אלהים שפטים בארץ׃

נח

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
2 וישמר הבית להמיתו׃ הצל מאויבי אלהי
3 משגבי מקמי תשגבני׃ הצילני מפעלי
4 און ומאנשי דמים הושיעני׃ כי הנה ארבו
לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא
5 חטאתי יהוה׃ בלי עון ירוצון ויכונון עורה
6 לקראתי וראה׃ * ואתה יהוה אלהי צבאות
7 ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן
8 כל בגדי און סלה׃ ישובו לערב יהמו
9 ככלב ויסובבו עיר׃ הנה יביעון בפיהם
10 חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ ואתה
יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃
11 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃
12 אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי׃
13 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
14 והורידמו מגננו אדני׃ חטאת פיהמו דבר
15 שפתימו ונלכדו בגאונם ומאלה ומכזב
16 יספרו׃ כלה בחמה כלה ואינמו׃ וידעו
כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ
17 סלה׃ * ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו
18 עיר׃ המה יטרפון לאכל אם לא ישבעו
19 וילינו׃ ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך
כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃
20 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי
חסדי׃

נט

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
2 וישמר הבית להמיתו׃ הצילני מאויבי
3 אלהי ומקומי משגבני׃ הצילני מפעלי
4 און ומאנשי דמים הושיעני׃ כי הנה ארבו
לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא
5 חטאתי יהוה׃ בלי עון ירוצון ויכונון עורה
6 לקראתי וראה׃ * ואתה יהוה אלהי צבאות
7 ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן
8 כל בגדי און סלה׃ ישובו לערב יהמו
9 ככלב ויסובבו עיר׃ הנה יביעון בפיהם
10 חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃ ואתה
יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃
11 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃
12 אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי׃
13 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
14 והורידמו מגננו אדני׃ חטאת פיהמו דבר
15 שפתימו ונלכדו בגאונם ומאלה ומכזב
16 יספרו׃ כלה בחמה כלה ואינמו׃ וידעו
כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ
17 סלה׃ * ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו
18 עיר׃ המה יטרפון לאכל אם לא ישבעו
19 וילינו׃ ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך
כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי׃
20 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי
חסדי׃

* נט *

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול

† כמו שהוא בכתיב. וכן בכל מקום. וקרי ליה לכתיב.

11 כמו חלל משכבי זרועך׃ * אתה
חכית ויבש כי אתה יסדתם׃
ותבל ומלואה אתה יסדתם׃
10 * צפון ונגב אתה בראתם תבור
וחרמון בשמך ירננו׃
9 * לך זרוע עם גבורה תעז ידך
תרום ימינך׃
8 * אל נערץ בסוד קדושים רבה
ונורא על כל סביביו׃
ומי כמוך חסן יה ואמונתך
סביב לך׃
7 * כי מי בשחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים׃
אל נערץ רבה בסוד קדושים
וגורא על כל סביביו׃
6 * והודו שמים פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים׃
כי מי בשחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים׃
5 * ויודו שמים פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים׃
כי מי בשחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים׃
אל נערץ בסוד קדושים רבה
ונורא על כל סביביו׃
יהוה אלהי צבאות מי כמוך
חסן יה ואמונתך סביבותיך׃
10 * אתה מושל בגאון הים בשוא
גליו אתה תשבחם׃
אתה דכית כחלל רהב בזרוע
עזך פזרת אויביך׃
9 * לך היום אף לך הלילה אתה
הכינות מאור ושמש׃
אתה הצבת כל גבולות ארץ
קיץ וחרף אתה יצרתם׃
8 * זכר זאת אויב חרף יהוה
ועם נבל נאצו שמך׃
אל תתן לחית נפש תור
חייך אל תשכח לנצח׃
7 * הבט אל ברית כי מלאו
חשכי ארץ נאות חמס׃
אל יבא דך נכלם עני
הלל ואביון יהללו שמך׃
6 * קומה אלהים ריבה ריבך
זכר חרפתך מני נבל כל היום׃
אל תשכח קול צורריך
שאון קמיך עלה תמיד׃
5 * כי אמר עולם חסד יבנה
בשמים תכין אמונתך בם׃
כרתי ברית לבחירי נשבעתי
לדוד עבדי׃
עד עולם אכין זרעך
ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃
12 * והשמים יודו פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים׃
כי מי בשחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים׃
אל נערץ בסוד קדושים רבה
ונורא על כל סביביו׃
13 * יהוה אלהי צבאות מי כמוך
חסן יה ואמונתך סביבותיך׃
אתה מושל בגאון הים בשוא
גליו אתה תשבחם׃
14 * אתה דכית כחלל רהב בזרוע
עזך פזרת אויביך׃
לך היום אף לך הלילה אתה
הכינות מאור ושמש׃
15 * אתה כל גבולות ארץ
קיץ וחרף אתה יצרתם׃
זכר זאת אויב חרף יהוה
ועם נבל נאצו שמך׃
אל תתן לחית נפש תור
חייך אל תשכח לנצח׃
הבט אל ברית כי מלאו
חשכי ארץ נאות חמס׃
אל יבא דך נכלם עני
הלל ואביון יהללו שמך׃
קומה אלהים ריבה ריבך
זכר חרפתך מני נבל כל היום׃
אל תשכח קול צורריך
שאון קמיך עלה תמיד׃

ספר רביעי

◦ פרק צ ◦

תפלה למשה איש האלהים׃
אדני אתה היית לנו במדור
בדר ודר׃
בטרם הרים יולדו
ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל׃
תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם׃
כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה׃
זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף׃
בבקר יציץ וחלף
לערב ימלל ויבש׃
כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו׃
שתה עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך׃
כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנותינו כמו הגה׃
ימי שנותינו בהם
שבעים שנה ואם בגבורות
שמונים שנה
ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה׃
מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך׃
למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה׃
שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך׃
שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה׃
יראה אל עבדיך פעלך
והדרך על בניהם׃
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו׃

◦ פרק צא ◦

יושב בסתר עליון
בצל שדי יתלונן׃
אמר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו׃
כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות׃
באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו׃
לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם׃
מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים׃
יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך
אליך לא יגש׃
רק בעיניך תביט
וגמול רשעים תראה׃
כי אתה יהוה מחסי
עליון שמת מעונך׃
לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך׃
כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך׃
על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך׃
על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין׃
כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי׃
יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו׃
ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישעי׃

◦ פרק צב ◦

מזמור שיר ליום השבת׃
טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון׃
להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות׃
עליון עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור׃
כי שמחתני יהוה בפעלך
במעשי ידיך ארנן׃
מה גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחשבותיך׃
איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת׃
בפרח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד׃
ואתה מרום לעלם יהוה׃
כי הנה אויביך יהוה
כי הנה אויביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און׃
ותרם כראים קרני
בלותי בשמן רענן׃
ותבט עיני בשורי
במקמים עלי מרעים
תשמענה אזני׃
צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה׃
שתולים בבית יהוה
בחצרות אלהינו יפריחו׃
עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו׃
להגיד כי ישר יהוה
צורי ולא עולתה בו׃

◦ פרק צג ◦

יהוה מלך גאות לבש
לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט׃
נכון כסאך מאז
מעולם אתה׃
נשאו נהרות יהוה
נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים׃
ממקלות מים רבים
אדירים משברי ים
אדיר במרום יהוה׃
עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש
יהוה לאורך ימים׃

◦ פרק צד ◦

אל נקמות יהוה
אל נקמות הופיע׃
הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים׃
עד רשעים יהוה
עד רשעים יעלזו׃
יביעו יתאמרו עתק
ידברו כל פעלי און׃
עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו׃
אלמנה וגר יהרגו
ויתומים ירצחו׃
ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב׃
בינו בערים בעם
וכסילים מתי תשכילו׃
הנטע אזן הלא ישמע
אם יוצר עין הלא יביט׃
היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת׃
יהוה יודע מחשבות אדם
כי המה הבל׃
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורתך תלמדנו׃
להשקיט לו מימי רע
עד יכרה לרשע שחת׃
כי לא יטש יהוה את עמו
ואת נחלתו לא יעזב׃
כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי לב׃
מי יקום לי עם מרעים
מי יתיצב לי עם פעלי און׃
לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי׃
אם אמרתי מטה רגלי
חסדך יהוה יסעדני׃
ברב שרעפי בקרבי
תנחומיך ישעשעו נפשי׃
היחברך כסא הוות
יצר עמל עלינו׃
יגודו על נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו׃
ויהי יהוה לי למשגב
ואלהי לצור מחסי׃
וישב עליהם את אונם
ברעתם יצמיתם
יצמיתם יהוה אלהינו׃

◦ פרק צה ◦

לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו׃
נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו׃
כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים׃
אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפות הרים לו׃
אשר לו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו׃
בואו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו׃
כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו
וצאן ידו היום׃
אם בקולו תשמעו
אל תקשו לבבכם׃
כמריבה כיום מסה במדבר׃
אשר נסוני אבותיכם
בחנוני גם ראו פעלי׃
ארבעים שנה אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם
והם לא ידעו דרכי׃
אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי׃

◦ פרק צו ◦

שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל הארץ׃
שירו ליהוה ברכו שמו
בשרו מיום ליום ישועתו׃
ספרו בגוים כבודו
בכל העמים נפלאותיו׃
כי גדול יהוה ומהלל מאד
נורא הוא על כל אלהים׃
כי כל אלהי העמים אלילים
ויהוה שמים עשה׃
הוד והדר לפניו
עז ותפארת במקדשו׃
הבו ליהוה משפחות עמים
הבו ליהוה כבוד ועז׃
הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
חילו מפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט
ידין עמים במישרים׃
ישמחו השמים ותגל הארץ
ירעם הים ומלואו׃
יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער׃
לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו׃

◦ פרק צז ◦

יהוה מלך תגל הארץ
ישמחו איים רבים׃
ענן וערפל סביביו
צדק ומשפט מכון כסאו׃
אש לפניו תלך
ותלהט סביב צריו׃
האירו ברקיו תבל
ראתה ותחל הארץ׃
הרים כדונג נמסו
מלפני יהוה
מלפני אדון כל הארץ׃
הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו׃
יבשו כל עובדי פסל
המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים׃
שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה
למען משפטיך יהוה׃
כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים׃
אהבי יהוה שנאו רע
שמר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילם׃
אור זרע לצדיק
ולישרי לב שמחה׃
שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו׃

◦ פרק צח ◦

מזמור שירו ליהוה שיר חדש
כי נפלאות עשה׃
הושיעה לו ימינו
וזרוע קדשו׃
הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו׃
זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו׃
הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורננו וזמרו׃
זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה׃
בחצוצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך יהוה׃
ירעם הים ומלואו
תבל וישבי בה׃
נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו׃
לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים׃

◦ פרק צט ◦

יהוה מלך ירגזו עמים
יושב כרובים תנוט הארץ׃
יהוה בציון גדול
ורם הוא על כל העמים׃
יודו שמך גדול ונורא
קדוש הוא׃
ועז מלך משפט אהב
אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה בישראל
אתה עשית׃
רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא׃
משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקרא שמו
קראים אל יהוה
והוא יענם׃
בעמוד ענן ידבר אליהם
שמרו עדתיו
וחק נתן להם׃
יהוה אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם׃
רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו׃

◦ פרק ק ◦

מזמור לתודה
הריעו ליהוה כל הארץ׃
עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברנה׃
דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו׃
באו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו׃
כי טוב יהוה
לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו׃

◦ פרק קא ◦

לדוד מזמור
חסד ומשפט אשירה
לך יהוה אזמרה׃
אשכילה בדרך תמים
מתי תבוא אלי
אתהלך בתם לבבי
בקרב ביתי׃
לא אשית לנגד עיני
דבר בליעל
עשה סטים שנאתי
לא ידבק בי׃
לב עקש יסור ממני
רע לא אדע׃
מלושני בסתר רעהו
אותו אצמית
גבה עינים ורחב לבב
אותו לא אוכל׃
עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי
הולך בדרך תמים
הוא ישרתני׃
לא ישב בקרב ביתי
עשה רמיה
דובר שקרים
לא יכון לנגד עיני׃
לבקרים אצמית
כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה
כל פעלי און׃

◦ פרק קב ◦

תפלה לעני כי יעטף
ולפני יהוה ישפך שיחו׃
יהוה שמעה תפלתי
ושועתי אליך תבוא׃
אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי
הטה אלי אזנך
ביום אקרא מהר ענני׃
כי כלו בעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו׃
הוכה כעשב ויבש לבי
כי שכחתי מאכל לחמי׃
מקול אנחתי
דבקה עצמי לבשרי׃
דמיתי לקאת מדבר
הייתי כבן יענה׃
שקדתי ואהיה
כצפור בודד על גג׃
כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו׃
כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי׃
מפני זעמך וקצפך
כי נשאתני ותשלכני׃
ימי כצל נטוי
ואני כעשב איבש׃
ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר׃
אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד׃
כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחוננו׃
וייראו גוים את שם יהוה
וכל מלכי הארץ את כבודך׃
כי בנה יהוה ציון
נראה בכבודו׃
פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם׃
תכתב זאת לדור אחרון
ועם נברא יהלל יה׃
כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט׃
לשמוע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה׃
לספר בציון שם יהוה
ותהלתו בירושלם׃
בהקהל עמים יחדו
וממלכות לעבד את יהוה׃
ענה בדרך כחי
קצר ימי׃
אומר אלי אל תעלני
בחצי ימי
בדור דורים שנותיך׃
לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים׃
המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפם
והלפו׃
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃
בני עבדיך ישכנו
וזרעם לפניך יכון׃

◦ פרק קג ◦

לדוד
ברכי נפשי את יהוה
וכל קרבי את שם קדשו׃
ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו׃
הסלח לכל עונך
הרפא לכל תחלואיך׃
הגואל משחת חייך
העטרך חסד ורחמים׃
המשביע בטוב עדיך
תתחדש כנשר נעוריך׃
עשה צדקות יהוה
ומשפטים לכל עשוקים׃
הודיע דרכיו למשה
לבני ישראל עלילותיו׃
רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב חסד׃
לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור׃
לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעונתינו גמל עלינו׃
כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו׃
כרחק מזרח ממערב
הרחיק מעלינו את פשעינו׃
כרחם אב על בנים
רחם יהוה על יראיו׃
כי הוא ידע יצרנו
זכר כי עפר אנחנו׃
אנוש כחציר ימיו
כציץ השדה כן יציץ׃
כי רוח עברה בו ואינו
ולא יכירנו עוד מקומו׃
וחסד יהוה מעולם ועד עולם
על יראיו
וצדקתו לבני בנים׃
לשמרי בריתו
ולזכרי פקודיו לעשותם׃
יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה׃
ברכו יהוה מלאכיו
גבורי כח עשי דברו
לשמוע בקול דברו׃
ברכו יהוה כל צבאיו
משרתיו עשי רצונו׃
ברכו יהוה כל מעשיו
בכל מקומות ממשלתו
ברכי נפשי את יהוה׃

◦ פרק קד ◦

ברכי נפשי את יהוה
יהוה אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת׃
עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה׃
המקרה במים עליותיו
השם עבים רכובו
המהלך על כנפי רוח׃
עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט׃
יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד׃
תהום כלבוש כסיתו
על הרים יעמדו מים׃
מן גערתך ינוסון
מן קול רעמך יחפזון׃
יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם׃
גבול שמת בל יעברון
בל ישובון לכסות הארץ׃
המשלח מעינים בנחלים
בין הרים יהלכון׃
ישקו כל חית שדי
ישברו פראים צמאם׃
עליהם עוף השמים ישכון
מבין עפאים יתנו קול׃
משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע הארץ׃
מצמיח חציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ׃
ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד׃
ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע׃
אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה׃
הרים הגבהים ליעלים
סלעים מחסה לשפנים׃
עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו׃
תשת חשך ויהי לילה
בו תרמש כל חיתו יער׃
הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם׃
תזרח השמש יאספון
ואל מעונותם ירבצון׃
יצא אדם לפעלו
ולעבדתו עד ערב׃
מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך׃
זה הים גדול ורחב ידים
שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות׃
שם אניות יהלכון
לויתן זה יצרת לשחק בו׃
כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו׃
תתן להם ילקטון
תפתח ידך ישבעון טוב׃
תסתיר פניך יבהלון
תאסף רוחם יגועון
ואל עפרם ישובון׃
תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה׃
יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו׃
המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו׃
אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי׃
ערב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה׃
יתמו חטאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי את יהוה
הללויה׃

◦ פרק קה ◦

הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו׃
שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו׃
התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה׃
דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד׃
זכרו נפלאותיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיו׃
זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו׃
הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו׃
זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור׃
אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק׃
ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם׃
לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם׃
בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה׃
ויתהלכו מגוי אל גוי
ומממלכה אל עם אחר׃
לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים׃
אל תגעו במשיחי
ולנביאי אל תרעו׃
ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר׃
שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף׃
ענו בכבל רגליו
ברזל באה נפשו׃
עד עת בא דברו
אמרת יהוה צרפתהו׃
שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו׃
שמו אדון לביתו
ומושל בכל קנינו׃
לאסר שריו בנפשו
וזקניו יחכים׃
ויבא ישראל מצרים
ויעקב גר בארץ חם׃
ויפר את עמו מאד
ויעצמהו מצריו׃
הפך לבם לשנא עמו
להתנכל בעבדיו׃
שלח משה עבדו
אהרן בחר בו׃
שמו בם דברי אתותיו
ומופתים בארץ חם׃
שלח חשך ויחשך
ולא מרו את דברו׃
הפך מימיהם לדם
וימת את דגתם׃
שרץ ארצם צפרדעים
ברחדי מלכיהם׃
אמר ויבא ערב
כנם בכל גבולם׃
נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם׃
ויך גפנם ותאנתם
וישבר עץ גבולם׃
אמר ויבא ארבה
וילק בלי מספר׃
ויאכל כל עשב בארצם
ויאכל פרי אדמתם׃
ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם׃
ויוצאם בכסף וזהב
ואין באשבטיו כשל׃
שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם׃
פרש ענן למסך
ואש להאיר לילה׃
שאל ויבא שלו
ולחם שמים ישביעם׃
פתח צור ויזובו מים
הלכו בצחות נהר׃
כי זכר את דבר קדשו
את אברהם עבדו׃
ויוצא עמו בששון
ברנה את בחיריו׃
ויתן להם ארצות גוים
ועמל לאמים ירשו׃
בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו
הללויה׃

◦ פרק קו ◦

הללויה
הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃
מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו׃
אשרי שמרי משפט
עשה צדקה בכל עת׃
זכרנו יהוה ברצון עמך
פקדנו בישועתך׃
לראות בטובת בחיריך
לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך׃
חטאנו עם אבותינו
העוינו רשענו׃
אבותינו במצרים
לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך
וימרו על ים בים סוף׃
ויושיעם למען שמו
להודיע את גבורתו׃
ויגער בים סוף ויחרב
ויולכם בתהומות כמדבר׃
ויושיעם מיד שונא
וייגאלם מיד אויב׃
ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר׃
ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו׃
מהרו שכחו מעשיו
לא חכו לעצתו׃
ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון׃
ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם׃
ויקנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה׃
תפתח ארץ ותבלע דתן
ותכס על עדת אבירם׃
ותבער אש בעדתם
להבה תלהט רשעים׃
יעשו עגל בחורב
וישתחוו למסכה׃
וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל עשב׃
שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים׃
נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף׃
ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו
עמד בפרץ לפניו
להשיב חמתו מהשחית׃
ויבזו ארץ חמדה
לא האמינו לדברו׃
ויתרעמו באהליהם
לא שמעו בקול יהוה׃
וישא ידו להם
להפיל אותם במדבר׃
ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות׃
ויצמדו לבעל פעור
ויאכלו זבחי מתים׃
ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה׃
ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה׃
ותחשב לו לצדקה
לדר ודר עד עולם׃
ויקציפו על מי מריבה
וירע למשה בעבורם׃
כי המרו את רוחו
ויבטא בשפתיו׃
לא השמידו את העמים
אשר אמר יהוה להם׃
ויתערבו בגוים
וילמדו מעשיהם׃
ויעבדו את עצביהם
ויהיו להם למוקש׃
ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לשדים׃
וישפכו דם נקי
דם בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצבי כנען
ותחנף הארץ בדמים׃
ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם׃
ויחר אף יהוה בעמו
ויתעב את נחלתו׃
ויתנם ביד גוים
וימשלו בהם שנאיהם׃
וילחצום אויביהם
ויכנעו תחת ידם׃
פעמים רבות יצילם
הם ימרו בעצתם
ויזללו בעונם׃
וירא בצרתם
בשמעו את רנתם׃
ויזכר להם בריתו
וינחם כרב חסדיו׃
ויתנם לרחמים
לפני כל שובי בם׃
הושיענו יהוה אלהינו
וקבצנו מן הגוים
להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך׃
ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן
הללויה׃

◦ פרק קז ◦

הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃
יאמרו גאולי יהוה
אשר גאלם מיד צר׃
וממדינות קבצם
ממזרח וממערב
מצפון ומים׃
תעו במדבר בישימון
דרך עיר מושב לא מצאו׃
רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף׃
ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם׃
ויולכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב׃
יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
כי השביע נפש שקקה
ונפש רעבה מלא טוב׃
ישבי חשך וצלמות
אסירי עני וברזל׃
כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו׃
ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עוזר׃
ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם׃
יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק׃
יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
כי שבר דלתות נחושה
ובריחי ברזל גדע׃
אולי מדרך פשעם
ומעונותיהם יתענו׃
כל אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד שערי מות׃
ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם׃
ישלח דברו וירפאם
וימלט משחיתותם׃
יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
וזבחו זבחי תודה
ויספרו מעשיו ברנה׃
יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים׃
המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה׃
ויאמר ויעמד רוח סערה
ותרומם גליו׃
יעלו שמים ירדו תהומות
נפשם במרעה תתמוגג׃
ויחוגו וינועו כשכור
וכל חכמתם תתבלע׃
ויזעקו אל יהוה בצר להם
וממצוקותיהם יוציאם׃
ישם סערה לדממה
ויחשו גליהם׃
וישמחו כי ישתקו
ויבלם אל מחוז חפצם׃
יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
וירוממוהו בקהל עם
ובמושב זקנים יהללוהו׃
ישם נהרות למדבר
ומבועי מים לציה׃
ארץ פרי למלחה
מרעת יושבי בה׃
ישם מדבר לאגם מים
וארץ ציה למבועי מים׃
ויושב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב׃
ויזרעו שדות ויטעו כרמים
ויעשו פרי תבואה׃
ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט׃
ויתמעטו וישחו
מעצר רע ויגון׃
שפך בוז על נדיבים
ויתעם בתהו לא דרך׃
וישגב אביון משוח
ויכל כמו צאן משפחות׃
יראו ישרים וישמחו
וכל עולה קפצה פיה׃
מי חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה׃

◦ פרק קח ◦

שיר מזמור לדוד
נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף כבודי׃
עורה נבל וכנור
אעירה שחר׃
אודך בעמים יהוה
ואזמרך בלאמים׃
כי גדול עד שמים חסדך
ועד שחקים אמתך׃
רומה על שמים אלהים
ועל כל הארץ כבודך׃
למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך וענני׃
אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד׃
לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי׃
מואב סיר רחצי
על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת התרועעי׃
מי יובלני עיר מבצר
מי נחני עד אדום׃
הלא אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו׃
הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם׃
באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו׃

◦ פרק קט ◦

למנצח לדוד מזמור
אלהי תהלתי אל תחרש
כי פי רשע ופי מרמה עלי
דברו לשון שקר׃
ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם׃
תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה׃
וישתו עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי׃
הפקד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו׃
בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהי לחטאה׃
יהי ימיו מעטים
פקדתו יקח אחר׃
יהי בניו יתומים
ואשתו אלמנה׃
נוע ינועו בניו ושאלו
ודרשו מחרבותיהם׃
יצר נושה לכל אשר לו
וישסו זרים יגיעו׃
אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו׃
יהי זרעו לאחרית
במושב אחר ימח שמם׃
יזכר עון אבותיו אל יהוה
וחטאת אמו אל תמח׃
יהיו נגדו תמיד
ויכרת מארץ זכרם׃
אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון
ונכאה לב למותתו׃
ויאהב קללה ותבוא לו
ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃
וילבש קללה כמדו
ותבוא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו׃
תהי לו כבגד יעטה
ולמזח תמיד יחגרנה׃
זאת פעלת שטני מאת יהוה
והדברים רעים על נפשי׃
ואתה יהוה אדני עשה עמדי
למען שמך כי טוב חסדך הצילני׃
כי עני ואביון אנכי
ולבי חלל בקרבי׃
כצל כנטותו נעלכתי
נדפתי כארבה׃
ברכי כלו מצום
ובשרי שמן מרזה׃
ואני חרפה להמה
יראוני ינידון ראשם׃
עזרני יהוה אלהי
הושיעני כחסדך׃
וידעו כי יד זאת
אתה יהוה עשיתה׃
יקללו המה ואתה תברך
קמו ויבשו
ועבדך ישמח׃
ילבשו שטני כלמה
ויתעטפו כמעיל בשתם׃
אודה יהוה מאד בפי
ובתוך רבים אהללנו׃
כי יעמד לימין אביון
להושיע משפטי נפשו׃

◦ פרק קי ◦

נאם יהוה לאדני
שב לימיני
עד אשית אויביך הדם לרגליך׃
מטה עזך ישלח יהוה
מציון רדה בקרב אויביך׃
עמך נדבת ביום חילך
בהדרי קדש
מרחם משחר לך טל ילדתיך׃
נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק׃
אדני על ימינך
מחץ ביום אפו מלכים׃
ידין בגוים מלא גויות
מחץ ראש על ארץ רבה׃
מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש׃

◦ פרק קיא ◦

הללויה
אודה יהוה בכל לבב
בסוד ישרים ועדה׃
גדולים מעשי יהוה
דרושים לכל חפציהם׃
הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד׃
זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יהוה׃
טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו׃
כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים׃
מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃
סמוכים לעד לעולם
עשויים באמת וישר׃
פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו
קדוש ונורא שמו׃
ראשית חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד׃

◦ פרק קיב ◦

הללויה
אשרי איש ירא את יהוה
במצותיו חפץ מאד׃
גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יבורך׃
הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד׃
זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק׃
טוב איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט׃
כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק׃
משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטוח ביהוה׃
סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו׃
פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד׃
רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס
תאות רשעים תאבד׃

◦ פרק קיג ◦

הללויה
הללו עבדי יהוה
הללו את שם יהוה׃
יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם׃
ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם יהוה׃
רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו׃
מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת
המשפילי לראות
בשמים ובארץ׃
מקימי מעפר דל
מאשפות ירים אביון׃
להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו׃
מושבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה
הללויה׃

◦ פרק קיד ◦

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז׃
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו׃
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור׃
ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃
מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור׃
ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃
מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב׃
ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים׃

◦ פרק קטו ◦

לא לנו יהוה לא לנו
כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך׃
למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם׃
ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה׃
עצביהם כסף וזהב
מעשה ידי אדם׃
פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו׃
אזנים להם ולא

16 אֲשֶׁר יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת תּוֹרֹתָיו׃
17 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃
18 נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה גַּם הָעָם הַזֶּה הַנִּלְאֶה מֵעָלֶיךָ כִּי כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא תוּכַל עֲשֹׂתֶנּוּ לְבַדֶּךָ׃
19 עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעָצְךָ וְיִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מ֖וּל הָאֱלֹהִים וְהֵבֵאתָ אַתָּה אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים׃
20 וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃
21 וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
22 וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת וְהָיָה כָּל הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם וְהָקֶל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃
23 אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל מְקֹמוֹ יָבֹא גַּם בְּשָׁלוֹם׃
24 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר׃
25 וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃
26 וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת אֶת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם׃
27 וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל אַרְצוֹ׃

פרשה ט׳ ◦ סדר יתרו ◦ ויאמר משה לחותנו וגו׳ ◦ ויאמר משה לחותנו וגו׳ ◦ ויאמר משה לחותנו וגו׳

ויהי בי כאשר התאוו: ואתם
24 אמרתם הן יהוה אלהינו הראנו
כבודו וגדלו וקולו שמענו מתוך
האש היום הזה ראינו כי ידבר
25 יהוה את האדם וחי: ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה
הזאת אם יספים אנחנו לשמע
26 את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו:
כי מי כל בשר אשר שמע קול
אלהים חיים מדברים מתוך האש
כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו
ואתה תדבר אלינו את כל אשר
27 ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו
ועשינו: וישמע יהוה את קול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה
אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך היטיבו כל
28 אשר דברו: מי יתן והיה לבבם
זה להם ליראה אתי ולשמר את
כל מצותי כל הימים למען ייטב
29 להם ולבניהם לעלם: לך אמר
30 להם שובו לכם לאהליכם: ואתה
פה עמד עמדי ואדברה אליך את
כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
31 אני נתן להם לרשתה: ושמרתם
לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסורו ימין ושמאל:

32 מעליו מפני כיכפו׃ * ופרש
ויצא מעליו חוץ לבית׃
33 * ויהי כאשר כלה משה
לדבר אתם ויתן על פניו
מסוה׃ ובבא משה לפני
יהוה לדבר אתו יסיר את
המסוה עד צאתו ויצא
34 ודבר אל בני ישראל את
אשר יצוה׃ * ויראו בני
ישראל את פני משה כי
קרן עור פני משה ושב
משה את המסוה על פניו
35 עד בואו לדבר אתו׃ * וראו
בני ישראל את פני משה
כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה
על פניו עד בואו לדבר
אתו׃

ויקהל ◦ לה ◦ ראשון ◦ שבת

36 * ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אלהם
אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשות אתם׃ ששת
ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש
שבת שבתון ליהוה כל
37 העשה בו מלאכה ומת׃ *
לא תבערו אש בכל
מושבתיכם ביום השבת׃
38 * ויאמר משה אל כל עדת
בני ישראל זה הדבר אשר
צוה יהוה לאמר׃ קחו
מאתכם תרומה ליהוה כל
נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת׃
ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים׃ ועורת
אילם מאדמים וערת
תחשים ועצי שטים׃ שמן
למאור בשמים לשמן
המשחה ולקטרת הסמים׃
אבני שהם ואבני מלואים
לאפד ולחשן׃ וכל חכם
לב בכם יבאו ויעשו את
כל אשר צוה יהוה׃ את
המשכן את אהלו ואת
מכסהו את קרסיו ואת
קרשיו את בריחו את
עמודיו ואת אדניו׃ את
הארון ואת הבדים ואת
הכפרת ואת פרכת הסך׃
את השלחן ואת בדיו ואת
כל כליו ואת לחם הפנים׃
ואת המנרה לבער ואת
כליה ואת נרתיה ואת
שמן המאור׃ ואת מזבח
הקטרת ואת בדיו ואת
שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך הפתח
לפתח המשכן׃ את מזבח
העלה ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיור ואת כנו׃
ואת קלעי החצר ואת
עמודיו ואת אדניו ואת
מסך השער לשער החצר׃
את יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת מיתרתם׃
את בגדי השרד לשרת
בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן׃ ויצאו כל עדת
בני ישראל מלפני משה׃
ויבאו כל איש אשר נשאו
לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת עבדת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבגדי
הקדש׃ והאנשים על הנשים
באו כל נדיב לב הביאו
חח ומקכה וכמז וכל כלי
זהב וכל איש אשר הניף
תנופת זהב ליהוה׃ וכל
אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם
מאדמים וערת תחשים
כל נדיב כסף ותרומת
כסף ונחשת הביא את
תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים לכל
מלאכת העבדה׃ וכל אשה
חכמת לב בידיה טוו
וחביאו מטוה את התכלת
ואת הארגמן את תולעת
השני ואת השש׃ וכל
הנשים אשר נשא לבן
בחכמה טוו את העזים׃
והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים
לאפד ולחשן׃ ואת הסמים
ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים׃
כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה
אשר צוה יהוה לעשות
ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה׃
ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל
בן אורי בן חור למטה
יהודה׃ וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל מלאכה׃
ולחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת׃ ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן׃
מלא אתם חכמת לב
לעשות כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני
ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת׃
ויעש בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את כל
מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃
ויקרא משה אל בצלאל
ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל איש אשר
נשא לבו אל הקרב אל
המלאכה לעשתה׃ ויקחו
את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל אל
מלאכת עבדת הקדש
לעשת אתה והמה הביאו
אליו עוד נדבה בבקר
בבקר׃ ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת
הקדש איש איש ממלאכתו
אשר המה עשים׃ ויאמרו
אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר צוה יהוה
לעשת אתה׃ ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר
איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא׃
והמלאכה היתה דים לכל
המלאכה לעשת אתה
והותר׃

ויעש בצלאל ◦ מג ◦ שני ◦ ויקרא

ויעש בצלאל את יריעת
עזים עשתי עשרה יריעת
עשה אתם׃ ארך היריעה
האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע
באמה היריעה האחת
מדה אחת לעשתי עשרה
יריעת׃ ויחבר את חמש
היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד ויעש את
שפת היריעה האחת
הקצנה במחבר ומן שפת
היריעה הקצנה במחברת
כן עשה בשפת היריעה
האחת בשפת היריעה
השנית׃ חמשים לולאת
עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה
בקצה היריעה אשר
במחברת השנית מקבלת
הלולאת אחת אל אחת׃
ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה
אל אחתה בקרסים והיה
המשכן אחד׃ ויעש יריעת
עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת עשה
אתם׃ ארך היריעה
האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע
באמה היריעה האחת
מדה אחת לעשתי עשרה
יריעת׃ ויחבר את חמש
היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה
האחת הקצנה במחברת
וחמשים לולאת עשה על
שפת היריעה אשר
במחברת השנית׃ ויעש
חמשים קרסי נחשת
להבאת את האהל להיות
אחד׃ ויעש מכסה לאהל
עורת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים
מלמעלה׃ ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים׃ עשר אמות ארך
הקרש ואמה וחצי האמה
רחב הקרש האחד׃ שתי
ידת לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה
לכל קרשי המשכן׃ ויעש
את הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה׃
ואת ארבעים אדני כסף
עשה תחת עשרים הקרש
שני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושני
אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו׃ ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש׃ וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד׃
ולירכתי המשכן ימה עשה
ששה קרשים׃ ושני קרשים
עשה למקצעת המשכן
בירכתים׃ והיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים
על ראשו אל הטבעת
אחת כן היה לשניהם
למקצעתם היו׃ והיו
שמנה קרשים ואדניהם
כסף שש עשרה אדנים
שנים אדנים תחת הקרש
האחד ושנים אדנים תחת
הקרש האחד׃ ויעש בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת׃
וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן לירכתם ימה׃
ויעש את הבריח התיכן
בוקע בתוך הקרשים מן
הקצה אל הקצה׃ ואת
הבריחם צפה זהב ואת
טבעתיהם עשה זהב בתים
לבריחם וצפה את הבריחם
זהב׃ ויעש את הפרכת
תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה
חשב עשה אתה׃ ואת
עמודיה ארבעה שטים
ויצף אתם זהב וויהם
זהב ויצק להם ארבעה
אדני כסף׃ ויעש מסך
לפתח האהל שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשה רקם׃ ואת
עמודיו חמשה ואת וויהם
ויצף ראשיהם וחשקיהם
זהב וחמשה אדניהם נחשת׃
ויעש את בצלאל את ארון
עצי שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו׃ ויצפהו
זהב טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב סביב׃
ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו שתי
טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו
השנית׃ ויעש בדי עצי
שטים ויצף אתם זהב׃
ויבא את הבדים בטבעת
על צלעת הארון לשאת את
הארון׃ ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה׃ ויעש
שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם מן שני קצות
הכפרת׃ כרוב אחד מקצה
מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה את
הכרבים על שני קצותיו׃
ויהי הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל
אחיו אל הכפרת יהיו פני
הכרבים׃ ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי
קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב׃
ויעש לו מסגרת טפח סביב
ויעש זר זהב למסגרתו
סביב׃ ויצק לו ארבע
טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו׃ לעמת
המסגרת היו הטבעת בתים
לבדים לשאת את השלחן׃
ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב לשאת בהם
את השלחן׃ ויעש את
הקערת ואת כפתיו ואת
מנקיתו ואת קשותיו אשר
יסך בהם זהב סגור׃
ויעש על השלחן את
הלחם פנים לפני תמיד׃
ויעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את המנרה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו׃ ששה
קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה
השני׃ שלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים
היוצאים מן המנרה׃
ובמנרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרחיה׃
וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה לששת
הקנים היוצאים מן המנרה
כפתריהם וקניהם ממנה
היו כלה מקשה אחת זהב
טהור׃ ויעש את נרתיה
שבעה ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור׃ ככר זהב עשה
אתה ואת כל כליה׃
ויעש את מזבח הקטרת
עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו רבוע והמתים
קמתו ומקרניו ממנו היו׃
ויצף אתו זהב טהור את
גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרניו ויעש לו זר זהב
סביב׃ ושתי טבעת זהב
עשה לו מתחת לזרו על
שתי צלעתיו על שני
צדיו היו לבתים לבדים
לשאת אתו בהם׃ ויעש את
הבדים עצי שטים ויצף
אתם זהב׃ ויעש את שמן
משחת הקדש ואת קטרת
סמים טהור מעשה רקח׃

ויעש את מזבח העלה ◦ מד ◦ שני ◦ ויקרא

ויעש את מזבח העלה
עצי שטים חמש אמות ארך
ורחב חמש אמות רבוע
והמתים קמתו ומקרניו
ממנו היו׃ ויצף אתו נחשת׃
ויעש את כל כלי המזבח
את הדשים ואת היעים
ואת המזרקת את המזלגת
ואת המחתת כל כליו עשה
נחשת׃ ויעש למזבח מכבר
מעשה רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה עד חציו׃
ויצק ארבע טבעת על
ארבע קצות המכבר
הנחשת בתים לבדים׃
ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת׃ ויבא את
בדי המזבח בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו
בהם נבוב לחת עשה אתו׃
ויעש את הכיור נחשת ואת
כנו נחשת במראת הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד׃
ויעש את החצר לפאת נגבה
תימנה קלעי החצר שש
משזר מאה באמה׃ עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וויהם עמודים וחשקיהם
כסף׃ ולפאת צפון מאה
באמה עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת
וויהם עמודים וחשקיהם
כסף׃ ולפאת ים קלעים
חמשים אמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה וויהם
עמודים וחשקיהם כסף׃
ולפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה׃ וקלעים
חמש עשרה אמה אל הכתף
עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה׃ ולכתף השנית
מזה ומזה לשער החצר
קלעים חמש עשרה אמה
עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה׃ וכל קלעי החצר
סביב שש משזר׃ ואדני
העמדים נחשת וויהם
עמודים וחשקיהם כסף
וצפוי ראשיהם כסף
וחשקים כסף כל עמודי
החצר׃ והמסך לשער החצר
מעשה רקם תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר
ועשרים אמה ארך וקומה
ברחב חמש אמות לעמת
קלעי החצר׃ ועמודיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה
נחשת וויהם כסף וצפוי
ראשיהם וחשקיהם כסף׃
וכל יתדת המשכן ואת
החצר סביב נחשת׃ אלה
פקודי המשכן משכן העדת
אשר פקד על פי משה
עבדת הלוים ביד איתמר בן
אהרן הכהן׃ ובצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה
עשה את כל אשר צוה יהוה
את משה׃ ואתו אהליאב בן
אחיסמך למטה דן חרש
וחשב ורקם בתכלת
בארגמן ובתולעת השני
ובשש׃ כל הזהב העשוי
לכל מלאכת בקדש ויהי
זהב התנופה תשע עשרים
ככר ושבע מאות ושלשים
שקל במשקל הקדש׃
וכסף פקודי העדה מאת
ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל
במשקל הקדש׃ בקע לגלגלת
מחצית השקל במשקל הקדש
לכל העבר על הפקדים מבן
עשרים שנה ומעלה לששת
מאות אלף ושלשת אלפים
וחמשת מאות וחמשים׃
ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את אדני הקדש
ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת ככר ככר
לאדן׃ והאלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים עשה וויהם
לעמדים וצפה ראשיהם
וחשקם׃ ונחשת התנופה
שבעים ככר ואלפים ומאתים
שקל׃ ויעש בה את אדני
פתח אהל מועד ואת מזבח
הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו ואת כל כלי
המזבח׃ ואת אדני החצר
סביב ואת אדני שער החצר
ואת כל יתדת המשכן ואת
כל יתדת החצר סביב׃
ואת בגדי השרד לשרת
בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן׃ ויעשו בגדי
הקדש לאהרן ולבניו
כאשר צוה יהוה את משה׃
ויעש את האפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש
משזר׃ ויקעו את פחי
הזהב וגזר פתילם לעשות
בתוך התכלת ובתוך
הארגמן ובתוך התולעת
השני ובתוך השש מעשה
חשב׃ כתפת עשו לו חברת
על שני קצותיו חבר׃
ואזור חשבו אשר עליו
כמעשהו ממנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש
משזר כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויעשו את אבני
השהם מסבות משבצת זהב
פתוחי פתוחי חתם על
שמות בני ישראל׃ וישם
אתם על כתפת האפד
אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה׃
ויעש את החשן מעשה חשב
כמעשה אפד עשה זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר עשו אתו׃
רבוע היה כפול עשו את
החשן זרת ארכו וזרת
רחבו כפול׃ ומלאו בו
מלאת אבן ארבעה טורי
אבן טור אדם פטדה
ובקת טור הראשון׃ וטור
השני נפך ספיר וישפה טור
השלישי לשם שבו ואחלמה
טור הרביעי תרשיש
שהם ויספה משבצת זהב
תהיינה במלואתם׃ והאבנים
תהיינה על שמת בני
ישראל שנים עשר על
שמתם פתוחי חתם איש על
שמו תהיינה לשנים עשר
שבט׃ ויעשו על החשן
שרשת גבלת מעשה עבת
זהב טהור׃ ויעשו שתי
משבצת זהב ושני טבעת
זהב ויתן את שני הטבעת
על שני קצות החשן׃
ויתנו את שתי עבת הזהב
על שתי הטבעת על קצות
החשן׃ ואת שתי קצות
שתי העבת נתנו על שתי
המשבצת ויתן על כתפת
האפד אל מול פניו׃
ויעשו שתי טבעת זהב
וישימו על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר
האפד בית׃ ויעשו שתי
טבעת זהב ויתנם על שתי
כתפת האפד למטה מלפנים
אל מול פניו אל עמת
מחברתו מלמעלה אזור
החשן׃ ויקשרו את החשן
מטבעתיו אל טבעת האפד
בפתיל תכלת להיות על
אזור החשן ולא יזח החשן
מעל האפד כאשר צוה יהוה
את משה׃ ויעש את מעיל
האפד מעשה ארג כליל
תכלת׃ ופי המעיל בתוכו
כפי תחרא לפי תחרא שפה
לפיו סביב לא יקרע׃
ועשו על שולי המעיל
רמנים תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר׃
ועשו פעמני זהב טהור
ויתנו את הפעמנים בתוך
הרמנים על שולי המעיל
סביב בתוך הרמנים׃
פעמן זהב ורמן פעמן זהב
ורמן על שולי המעיל
סביב לשרת כאשר צוה
יהוה את משה׃ ויעשו
כתנת שש מעשה ארג לאהרן
ולבניו׃ ואת המצנפת שש
ואת פארי הגבעת שש
ואת מכנסי בד שש משזר׃
ואבנט שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני מעשה
רקם כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויעשו את הציץ
נזר הקדש זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פתוחי
חתם קדש ליהוה׃ וישימו
עליו פתיל תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה׃
ותכל כל עבדת משכן אהל
מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו׃ ויבאו את
המשכן אל משה את האהל
ואת כל כליו קרסיו קרשיו
בריחו ועמודיו ואדניו׃
ואת מכסה עורת האילם
המאדמים ואת מכסה עורת
התחשים ואת פרכת הסך׃
את ארון העדת ואת בדיו
ואת הכפרת׃ את השלחן
את כל כליו ואת לחם
הפנים׃ את המנרה הטהרה
את נרתיה נרות המערכת
ואת כל כליה ואת שמן
המאור׃ ואת מזבח הזהב
ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת מסך
פתח האהל׃ את מזבח
הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיור ואת כנו׃
את קלעי החצר את עמודיו
ואת אדניו ואת המסך
לשער החצר את מיתריו
ואת יתדתיו ואת כל כלי
עבדת המשכן לאהל מועד׃
את בגדי השרד לשרת
בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן׃ ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה׃
וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה
יהוה כן עשו ויברך אתם
משה׃

ויקם משה ◦ מה ◦ שני ◦ ויקרא

ויקם משה ביום החדש
הראשון באחד לחדש
תקים את משכן אהל מועד׃
ושמת שם את ארון העדת
וסכת על הארון את
הפרכת׃ והבאת את השלחן
וערכת את ערכתו והבאת
את המנרה והעלת את
נרתיה׃ ונתת את מזבח
הזהב לקטרת לפני ארון
העדת ושמת את מסך
הפתח למשכן׃ ונתת את
מזבח העלה לפתח משכן
אהל מועד׃ ונתת את
הכיור בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שמה מים׃
ונתת את החצר סביב
ונתת את מסך שער החצר׃
ולקחת את שמן המשחה
ומשחת את המשכן ואת כל
אשר בו וקדשת אתו ואת
כל כליו והיה קדש׃
ומשחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח
והיה המזבח קדש קדשים׃
ומשחת את הכיור ואת כנו
וקדשת אתו׃ והקרבת את
אהרן ואת בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת אתם
במים׃ והלבשת את אהרן
את בגדי הקדש ומשחת
אתו וקדשת אתו והכהן לי׃
והקרבת את בניו והלבשת
אתם כתנת׃ ומשחת אתם
כאשר משחת את אביהם
וכהנו לי והיתה להם
משחתם לכהנת עולם
לדרתם׃ ויעש משה ככל
אשר צוה יהוה אתו כן
עשה׃ ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית באחד לחדש
הוקם המשכן׃ ויקם משה
את המשכן ויתן את אדניו
וישם את קרשיו ויתן את
בריחיו ויקם את עמודיו׃
ויפרש את האהל על
המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה׃ ויקח
ויתן את העדת אל הארון
וישם הבדים על הארון
ויתן הכפרת על הארון
מלמעלה׃ ויבא את הארון
אל המשכן וישם את פרכת
הסך ויסך על ארון העדת
כאשר צוה יהוה את משה׃
ויתן את השלחן באהל מועד
על ירכתי המשכן צפונה
מחוץ לפרכת׃ וערך עליו
ערכה לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה׃
וישם את המנרה באהל
מועד נכח השלחן על ירך
המשכן נגבה׃ ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר צוה יהוה
את משה׃ וישם את מזבח
הזהב באהל מועד לפני
הפרכת׃ והקטיר עליו
קטרת סמים כאשר צוה
יהוה את משה׃ וישם את
מסך הפתח למשכן׃ ואת
מזבח העלה שם פתח משכן
אהל מועד ויעל עליו את
העלה ואת המנחה כאשר
צוה יהוה את משה׃
ויתן את הכיור בין אהל
מועד ובין המזבח ויתן שמה
מים לרחץ׃ ורחצו משה
ואהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם׃
בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח
ירחצו כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן את
מסך שער החצר ויכל משה
את המלאכה׃ ויכס הענן
את אהל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן׃ ולא
יכל משה לבוא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן
וכבוד יהוה מלא את
המשכן׃ ובהעלת הענן
מעל המשכן יסעו בני
ישראל בכל מסעיהם׃
ואם לא יעלה הענן ולא
יסעו עד יום העלתו׃ כי
ענן יהוה על המשכן יומם
ואש תהיה לילה בו לעיני
כל בית ישראל בכל
מסעיהם׃

ויקרא אל משה ◦ מו ◦ שני ◦ ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד לאמר׃
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבהמה מן
הבקר ומן הצאן תקריבו
את קרבנכם׃ אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל
מועד יקריב אתו לרצנו
לפני יהוה׃ וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו׃ ושחט את בן
הבקר לפני יהוה והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח
סביב אשר פתח אהל מועד
הוא׃ והפשיט את העלה
ונתח אתה לנתחיה׃
ונתנו בני אהרן הכהן אש
על המזבח וערכו עצים על
האש׃ וערכו בני אהרן
הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הפדר על
העצים אשר על האש אשר
על המזבח׃ והקרב ורחצו
את הכרעים במים והקטיר
הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה אשה ריח
ניחח ליהוה׃ ואם מן הצאן
קרבנו מן הכשבים או מן
העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו׃ והשחט אתו על
ירך המזבח צפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב׃
ונתח אתו לנתחיו ואת
ראשו והפדר וערך הכהן
אתם על העצים אשר על
האש אשר על המזבח׃
והקרב ורחץ במים והקריב
הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה׃ ואם מן העוף
קרבן עלה ליהוה ומן
התרים או מבני היונה
יקריב את קרבנו׃ והקריבו
אל המזבח ומלק את ראשו
והקטיר המזבחה ונמצה
דמו אל קיר המזבח׃
ומלקו את מרסו ואת נוצתו
והשלך אצל המזבח קדמה
אל מקום הדשן׃ ובקע
בקעו בכנפיו לא יבדיל
והקטירו הכהן המזבחה על
העצים אשר על האש אשר
על המזבח עלה הוא אשה
ריח ניחח ליהוה׃ ונפש כי
תקריב קרבן מנחה ליהוה
סלת יהיה קרבנו ויצק
עליה שמן ונתן עליה
לבנה׃ והביאה אל בני
אהרן הכהנים וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה ומשמנה
על כל לבנתה והקטיר
הכהן אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה׃
והנותרת ממנה לאהרן
ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה׃ וכי תקריב
מנחה מאפה תנור סלת
חלת מצות בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים
בשמן׃ ואם מנחה על
המרחשת קרבנך סלת
חלת בלולה בשמן מצה
תהיה׃ פתות אתה פתים
ויצקת עליה שמן מנחה
היא׃ ואם מנחת מרבכת
קרבנך סלת בשמן תעשה׃
והבאת את המנחה אשר
יעשה אלה ליהוה והקריב
אל הכהן והגישו אל
המזבח׃ והרים הכהן מן
המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבחה אשה ריח
ניחח ליהוה׃ והנותרת
ממנחה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה׃ כל
המנחה אשר תקריבו ליהוה
לא תעשה חמץ כי כל
שאר וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה׃ קרבן
ראשית תקריבו אתם
ליהוה ואל המזבח לא
יעלו לריח ניחח׃ וכל
קרבן מנחתך במלח תמלח
ולא תשבית מלח ברית
אלהיך מעל מנחתך על כל
קרבנך תקריב מלח׃ ואם
תקריב מנחת בכורים
ליהוה אביב קלי באש גרש
תקריב את מנחת בכוריך׃
ונתתה עליה שמן ושמת
עליה לבנה מנחה הוא׃
והקטיר הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה על כל
לבנתה אשה ליהוה׃
ואם זבח שלמים קרבנו אם
מזבח הוא מקריב אתו אם
זכר אם נקבה תמים יקריב
אתו לפני יהוה׃ וסמך את
ידו על ראש קרבנו ושחט
אתו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן את הדם
על המזבח סביב׃ והקריב
מזבח השלמים אשה ליהוה
את החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב׃ ואת שתי
הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ והקטירו
בני אהרן המזבחה על
העלה אשר על העצים אשר
על האש אשה ריח ניחח
ליהוה׃ ואם מן הצאן
קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו
כל מום לא יהיה בו׃ אם
כשב הוא מקריב את
קרבנו והקריב אתו לפני
יהוה׃ וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני
אהרן את דמו על המזבח
סביב׃ והקריב ממנו
קרבנו אשה ליהוה את
חלבו האליה תמימה לעמת
השדרה יסירנה והחלב
המכסה את הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב׃
ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה׃
והקטירו הכהן המזבחה
לחם אשה ריח ניחח כל
חלב ליהוה׃ חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל חלב וכל דם לא
תאכלו׃ ויקרא אל משה
לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר נפש כי
תחטא בשגגה מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה׃ אם
הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר
תמים ליהוה לחטאת׃
והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה
וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יהוה׃
ולקח הכהן המשיח מדם
הפר והביא אתו אל אהל
מועד׃ וטבל הכהן את
אצבעו מן הדם והזה מן
הדם שבע פעמים לפני יהוה
את פני פרכת הקדש׃
ומן הדם יתן על קרנת
מזבח הקטרת בשם יהוה
אשר באהל מועד ואת כל
דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל
מועד׃ ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את
החלב המכסה על הקרב
ואת כל החלב אשר על
הקרב׃ ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה׃
כאשר יורם משור זבח
השלמים והקטירם הכהן על
מזבח העלה׃ ואת עור הפר
ואת כל בשרו על ראשו
ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃
והוציא את כל הפר אל
מחוץ למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן
ושרף אתו על עצים באש
על שפך הדשן ישרף׃
ואם כל עדת ישראל
ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשמו׃ ונודעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו
הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהל
מועד׃ וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר
לפני יהוה ושחט את הפר
לפני יהוה׃ והביא הכהן
המשיח מדם הפר אל אהל
מועד׃ וטבל הכהן אצבעו
מן הדם והזה שבע פעמים
לפני יהוה את פני הפרכת׃
ומן הדם יתן על הקרנת
אשר לפני יהוה אשר
באהל מועד ואת כל הדם
יצק אל יסוד מזבח העלה
אשר פתח אהל מועד׃
ואת כל חלבו ירים ממנו
והקטיר המזבחה׃ ועשה
לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו וכפר
עליהם הכהן וסלח להם׃
והוציא את הפר אל מחוץ
למחנה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון
חטאת הקהל הוא׃ נשיא כי
יחטא ועשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא
תעשינה בשגגה ואשם׃
או הודע אליו חטאתו אשר
חטא בה והביא את קרבנו
שעיר עזים זכר תמים׃
וסמך את ידו על ראש
השעיר ושחט אתו במקום
אשר ישחט את העלה
לפני יהוה חטאת הוא׃
ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת דמו יצק
אל יסוד מזבח העלה׃
ואת כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב זבח
השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח לו׃ ואם
נפש אחת תחטא בשגגה
מעם הארץ בעשתה אחת
מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשם׃ או הודע
אליו חטאתו אשר חטאה
והביא קרבנו שעירת עזים
תמימה נקבה על חטאתו
אשר חטא׃ וסמך את ידו
על ראש החטאת ושחט את
החטאת במקום העלה׃
ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה יצק אל יסוד
המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כחלב יסור השלמים
והקטיר הכהן המזבחה
לריח ניחח ליהוה וכפר
עליו הכהן וסלח לו׃
ואם כשה יביא קרבנו
לחטאת נקבה תמימה יביא
אתה׃ וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה
לחטאת במקום אשר ישחט
את העלה׃ ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה יצק אל יסוד
המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כחלב השה מזבח
השלמים והקטירם הכהן
המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא וסלח לו׃
ואם כבשה יביא קרבנו
לחטאת נקבה תמימה יביא
אתה׃ וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה
לחטאת במקום אשר ישחט
את העלה׃ ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה יצק אל יסוד
המזבח׃ ואת כל חלבה
יסיר כחלב יסור השה
מזבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על
אשי יהוה וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא וסלח
לו׃ ואם נפש כי תחטא
ושמעה קול אלה והוא עד
או ראה או ידע אם לא
יגיד ונשא עונו׃ או נפש
אשר תגע בכל דבר טמא
או בנבלת חית הטמא או
בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ונעלם
ממנו והוא טמא ואשם׃
או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו וידע ואשם׃
או נפש כי תשבע לבטא
בשפתים להרע או להיטיב
לכל אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם ממנו וידע
וא

282 ❖ ٥٥ ❖ ٥٩ ❖ ١٢٥ ❖ ١٢٥ ❖ ١٢٥

ישראל לעמו נתן ברוך יהוה בשלום׃
פו א למנצח מזמור לדוד׃ ב כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה׃ ג מי יעלה בהר יהוה ומי יקום
במקום קדשו׃ ד נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא
לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ ה ישא ברכה מאת
יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃ ו זה דור דרשיו מבקשי
פניך יעקב סלה׃ ז שאו שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ ח מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃ ט שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ י מי
הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד
סלה׃ יא למנצח לדוד׃ יב אליך יהוה נפשי אשא׃
יג אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃
יד גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריק׃ טו
דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ טז הדריכני
באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל
היום׃ יז זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הנה׃
יח חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי
אתה למענ טובך יהוה׃ יט טוב וישר יהוה על כן
יורה חטאים בדרך׃ כ ידרך ענוים במשפט וילמד
ענוים דרכו׃ כא כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי
בריתו ועדותיו׃ כב למען שמך יהוה וסלחת לעוני
כי רב הוא׃ כג מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך
יבחר׃ כד נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ כה
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם׃ כו עיני תמיד
אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃ כז פנה אלי
וחנני כי יחיד ועני אני׃ כח צרות לבבי הרחיבו
ממצוקותי הוציאני׃ כט ראה עניי ועמלי ושא לכל
חטאותי׃ ל ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃
לא שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃
לב תם וישר יצרוני כי קויתיך׃ לג פדה אלהים את
ישראל מכל צרותיו׃
לד לדוד יהוה שפטני כי אני בתמי וביהוה בטחתי
לא אמעד׃ ב בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃
ג כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ ד לא
ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא׃ ה שנאתי
קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃ ו ארחץ בנקיון
כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃ ז לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך׃ ח יהוה אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך׃ ט אל תאסף עם חטאים נפשי
ועם אנשי דמים חייי׃ י אשר בידיהם זמה וימינם
מלאה שחד׃ יא ואני בתמי אלך פדני וחנני׃ יב
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃
לה לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז
חיי ממי אפחד׃ ב בקרב עלי מרעים לאכל את
בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃ ג אם תחנה
עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח׃ ד אחת שאלתי מאת יהוה אותה
אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם
יהוה ולבקר בהיכלו׃ ה כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ ו ועתה ירום
ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה׃ ז שמע יהוה קולי אקרא
וחנני וענני׃ ח לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה
אבקש׃ ט אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ י כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ יא הורני יהוה דרכך
ונחני בארח מישור למען שוררי׃ יב אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ יג לולא
האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃ יד קוה אל
יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃
לו לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן
תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ ב שמע קול
תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ ג אל
תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם
רעיהם והרעה בלבבותם׃ ד תן להם כפעלם וכרוע
מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃
ה כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם
ולא יבנם׃ ו ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃ ז יהוה
עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
אודנו׃ ח יהוה עז למו ומעוז ישעות משיחו הוא׃ ט
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם׃
לז לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה׃ ב
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃ ג בטח
ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ ד והתענג
על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃ ה גול על יהוה
דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ ו והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים׃ ז דום ליהוה והתחולל לו אל
תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות׃ ח הרף
מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע׃ ט כי מרעים
יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ י ועוד מעט
ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃ יא ועניים
יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃ יב זומם רשע
לצדיק וחרק עליו שניו׃ יג אדני יהוה ישחק לו כי
ראה כי יום בא׃ יד חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ טו חרבם תבוא
בלבם וקשתותם תשברנה׃ טז טוב מעט לצדיק מהמון
רשעים רבים׃ יז כי זרועות רשעים תשברנה ותומך
צדיקים יהוה׃ יח יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם
לעולם תהיה׃ יט לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון
ישבעו׃ כ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו׃ כא לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן
ונותן׃ כב כי מברכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃ כג
מיהוה מצעדי גבר כוננו וידרך יחפץ׃ כד כי יפול לא
יוטל כי יהוה סומך ידו׃ כה נער הייתי גם זקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ כו כל היום חונן
והוא ומשלים וזרעו לברכה׃ כז סור מרע ועשה טוב
ושכן לעד׃ כח כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את
חסידיו לעולם נשמרו ועזרע רשעים נכרתה׃ כט
צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ ל פי צדיק
יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ לא תורת אלהיו
בלבו לא תמעדנה אשריו׃ לב צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו׃ לג יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו
בהשפטו׃ לד קוה אל יהוה ושמר דרכו וירממך
לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃ לה ראיתי רשע
עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ לו ואעבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא׃ לז שמר תם וראה ישר כי
אחרית לאיש שלום׃ לח ופשעים נשמדו יחדו אחרית
רשעים נכרתה׃ לט ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם
בעת צרה׃ מ ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו׃
לח מזמור לדוד להזכיר׃ ב יהוה אל בקצפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני׃ ג כי חציך נחתו בי ותנחת עלי
ידך׃ ד אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי
מפני חטאתי׃ ה כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד
יכבדו ממני׃ ו הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃
ז נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי׃ ח כי
כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ ט נפוגותי
ונדכיתי עד מאד שאגתי משאון לבי׃ י אדני נגדך כל
תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ יא לבבי סחרחר
עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ יב אהבי ורעי
מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃ יג ויקושו
מבקשי נפשי ודורשי רעתי הוות ומרמות כל היום
יהגו׃ יד ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃
טו ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות׃ טז
כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ יז כי
אמרתי פן ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ יח כי
אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃ יט כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי׃ כ ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר׃
כא ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי
טוב׃ כב אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃ כג
חישה לעזרתי אדני תשועתי׃
לט למנצח לידותון מזמור לדוד׃ ב אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה למו פי בעד רשע לנגדי׃
ג נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃ ד חם
לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃ ה
הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל
אני׃ ו הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל
הבל כל אדם נצב סלה׃ ז אך באפס יתהלכ איש אך
הבל יהמיון צופן יצבר ולא ידע מי אספם׃ ח ועתה
מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ ט מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימני׃ י נאלמתי לא אפתח פי כי
אתה עשית׃ יא הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני
כליתי׃ יב בתוכחות על עון יסרת כעש מחמד נפשו
אך הבל כל אדם סלה׃ יג שמעה תפלתי יהוה ושועתי
האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב
ככל אבותי׃ יד שעה מני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃
מ קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי׃ ב ויעלני
מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃
ג ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים
וייראו ויבטחו ביהוה׃ ד אשרי הגבר אשר שם יהוה
מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב׃ ה רבית עשית
אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין
ערוך אגידה ואדברה עצמו מספר׃ ו זבח ומנחה לא
חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃ ז אז
אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי׃ ח לעשות
רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃ ט בשרתי
צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃
י צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך
אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃ יא אתה
יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד
ינצרוני׃ יב כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני
עונותי ולא יכלתי לראות עצמו מספר׃ יג ויעלו
מראשי לבבי ומנחי עזבני׃ יד חפץ יהוה להצילני
יהוה לעזרתי חושה׃ טו יבשו וייכלמו יחדו מבקשי
נפשי לספותה יסגו אחור ויחפרו חפצי רעתי׃ טז
ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח׃ יז
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה
אהבי תשועתך׃ יח ואני עני ואביון אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃
מא למנצח משכיל לדוד׃ ב אשרי משכיל אל דל ביום
רעה ימלטהו יהוה׃ ג יהוה ישמרהו ויחייהו אשר
יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו׃ ד יהוה יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו׃ ה אני אמרתי
יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך׃ ו אויבי יאמרו
רע לי מתי ימות ואבד שמו׃ ז ואם בא לראות שוא
דברה לבו יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר׃ ח יחד עלי
יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו רעה לי׃ ט דבר בליעל
יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום׃ י גם איש שלומי
אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃ יא ואתה
יהוה חנני והקימני ואשלמה להם׃ יב בזאת ידעתי כי
חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי׃ יג ואני בתמתי
תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃ יד ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן׃
מב למנצח משכיל לבני קרח׃ ב כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃ ג צמאה נפשי
לאלהים לאל חי מתי אבוא וארא פני אלהים׃ ד היתה
לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה
אלהיך׃ ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון
חוגג׃ ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועות פני׃ ז אלהי עלי נפשי תשתוחח
על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃ ח
תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך
עלי עברו׃ ט יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
תפלה לאל חיי׃ י אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה
קדר אלך בלחץ אויב׃ יא ברצח בעצמותי חרפוני
צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃ יב מה
תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי׃
מג שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש
מרמה ועול תפלטני׃ ב כי אתה אלהי מעוזי למה
זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃ ג שלח אורך
ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל
משכנותיך׃ ד ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי
שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃ ה מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פני ואלהי׃
מד למנצח לבני קרח משכיל׃ ב אלהים באזנינו שמענו
אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ ג
אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותפשם׃ ד
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי
ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃ ה אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב׃ ו בך צרינו ננגח בשמך
נבוס קמינו׃ ז כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני׃
ח כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃ ט באלהים
הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה׃ י אך זנחת
ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃ יא תשיבנו אחור
מצר ומשנאינו שסו למו׃ יב תתנינו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו׃ יג תמכר עמך בלא הון ולא רבית
בסכיהם׃ יד תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
טו תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃ טז כל
היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃ יז מקול מחרף
ומגדף מפני אויב ומתנקם׃ יח כל זאת באתנו ולא
שכחנוך ולא שקרנו בבריתך׃ יט לא נסוג אחור לבנו
ותט אשרינו מנתיבתך׃ כ כי דכיתנו במקום תנים
ותכס עלינו בצלמות׃ כא אם שכחנו שם אלהינו ונפרש
כפינו לאל נכר׃ כב הלא אלהים יחקר זאת הוא ידע
תעלמות לב׃ כג כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
טבחה׃ כד עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
לנצח׃ כה למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
כו כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃ כז קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃
מה למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות׃
ב רחש לבי דבר טוב אני מעלליי למלך לשוני עט
סופר מהיר׃ ג יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך
על כן ברכך אלהים לעולם׃ ד חגר חרבך על ירכך
גבור הודך והדרך׃ ה והדרך צלח רכב על דבר אמת
וענוה צדק ותורני נוראות ימינך׃ ו חציך שנונים
עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃ ז כסאך אלהים
עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃ ח אהבת צדק
ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון
מחבריך׃ ט מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן
היכלי שן מנוך שמחוך׃ י בנות מלכים ביקרותיך
עמדה שגל לימינך בכתם אופיר׃ יא שמעי בתי וראי
והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך׃ יב ויחמד המלך
יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו׃ יג ובת צור במנחה
פני עשירי עם׃ יד כל כבודה בת מלך פנימה
מחשבת זהב לבושה׃ טו לרקמות תובל למלך בתולות
רעותיה מובאות לך׃ טז תובלנה בשמחת וגיל תבאנה
בהיכל מלך׃ יז תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ׃ יח אזכירה שמך בכל דור ודור על
כן עמים יהודוך לעולם ועד׃
מו למנצח לבני קרח על עלמות שיר׃ ב אלהים לנו
מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃ ג על כן לא נירא
בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ ד יהמו ויחמרו
מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה׃ ה נהר פלגיו ישמחו
עיר אלהים קדש משכני עליון׃ ו אלהים בקרבה בל
תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃ ז המו גוים מלכות
נתן בקולו תמוג ארץ׃ ח יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה׃ ט לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם
שמות בארץ׃ י משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת
ישבר וקצץ חנית מלחמה עגלות ישרף באש׃ יא הרפו
ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃ יב
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃
מז למנצח לבני קרח מזמור׃ ב כל העמים תקעו כף
הריעו לאלהים בקול רנה׃ ג כי יהוה עליון נורא מלך
גדול על כל הארץ׃ ד ידבר עמים תחתינו ולאמים
תחת רגלינו׃ ה יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב
אשר אהב סלה׃ ו עלה אלהים בתרועה יהוה בקול
שופר׃ ז זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃ ח כי
מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל׃ ט מלך אלהים על
גוים אלהים ישב על כסא קדשו׃ י נדיבי עמים נאספו
עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה׃
מח שיר מזמור לבני קרח׃ ב גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו׃ ג יפה נוף משוש כל הארץ הר
ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ ד אלהים בארמנותיה
נודע למשגב׃ ה כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ ו
הם ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ ז רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה׃ ח ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ ט
כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר
אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ י דמינו אלהים
חסדך בקרב היכלך׃ יא כשמך אלהים כן תהלתך על
קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃ יב ישמח הר ציון תגלנה
בנות יהודה למען משפטיך׃ יג סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה׃ יד שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה
למען תספרו לדור אחרון׃ טו כי זה אלהים אלהינו
עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃
מט למנצח לבני קרח מזמור׃ ב שמעו זאת כל העמים
האזינו כל יושבי חלד׃ ג גם בני אדם גם בני איש יחד
עשיר ואביון׃ ד פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃
ה אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ ו למה אירא
בימי רע עון עקבי יסבני׃ ז הבוטחים על חילם וברב
עשרם יתהללו׃ ח אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים
כפרו׃ ט ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ י ויחי עוד
לנצח לא יראה השחת׃ יא כי יראה חכמים ימותון
יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃ יב
קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם
על אדמותם׃ יג ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות
נדמו׃ יד זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו
סלה׃ טו כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם
ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃ טז אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃ יז אל
תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃ יח כי לא
במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃ יט כי נפשו
בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃ כ תבוא עד דור
אבותיו עד נצח לא יראו אור׃ כא אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהמות נדמו׃
נ מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש עד מבואו׃ ב מציון מכלל יופי אלהים
הופיע׃ ג יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל
ומסביביו נשערה מאד׃ ד יקרא אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו׃ ה אספו לי חסידי כרתי בריתי
עלי זבח׃ ו ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא
סלה׃ ז שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים
אלהיך אנכי׃ ח לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך
לנגדי תמיד׃ ט לא אקח מביתך פר מעדרי עתודים׃
י כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ יא ידעתי כל
עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ יב אם ארעב לא אמר לך
כי לי תבל ומלואה׃ יג האכל בשר אבירים ודם עתודים
אשתה׃ יד זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃
טו וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃ טז ולרשע
אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃
יז ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃ יח אם
ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃ יט פיך שלחת
ברע ולשונך תצמד מרמה׃ כ תשב באחיך תדבר בן
אמך תתן דפי׃ כא אלה עשית ואחריש היות היות
אמרת אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃ כב בינו
נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל׃ כג זובח
תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃
נא למנצח מזמור לדוד׃ ב בבוא אליו נתן הנביא
כאשר בא אל בת שבע׃ ג חנני אלהים כחסדך כרב
רחמיך מחה פשעי׃ ד הרבה כבסני מעוני ומחטאתי
טהרני׃ ה כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ ו לך
לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק
בדברך תזכה בשפטך׃ ז הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני
אמי׃ ח הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃
ט תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ י
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃ יא הסתר
פניך מחטאי וכל עונותי מחה׃ יב לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ יג אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני׃ יד השיבה לי ששון
ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃ טו אלמדה פשעים דרכיך
וחטאים אליך ישובו׃ טז הצילני מדמים אלהים
אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃ יז אדני שפתי
תפתח ופי יגיד תהלתך׃ יח כי לא תחפץ זבח ואתנה
עולה לא תרצה׃ יט זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר
ונדכה אלהים לא תבזה׃ כ היטיבה ברצונך את ציון
תבנה חומות ירושלם׃ כא אז תחפץ זבחי צדק עולה
וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃
נב למנצח משכיל לדוד׃ ב בבוא דואג האדמי ויגד
לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃ ג מה תתהלל
ברעה הגבור חסד אל כל היום׃ ד הוות חשבה לשונך
כתער מלטש עשה רמיה׃ ה אהבת רע מטוב שקר
מדבר צדק סלה׃ ו אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃
ז גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ
חיים סלה׃ ח וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו
ולמו׃ ט הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו ויבטח
בשפע עשרו יתעז במותו׃ י ואני כזית רענן בבית
אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ יא אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך׃
נג למנצח על מחלת משכיל לדוד׃ ב אמר נבל בלבו
אין אלהים השחיתו ותעיבו עול אין עושה טוב׃ ג
אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דרש את אלהים׃ ד כלו סג יחדו נאלחו אין עושה טוב
אין גם אחד׃ ה הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי
אכלו לחם אלהים לא קראו׃ ו שם פחדו פחד לא היה
פחד כי אלהים בדור צדיק׃ ז עצת עני תבישו כי יהוה
מחסיו׃ ח מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃
נד למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ ב בבוא הזיפים ויאמרו
לשאול הלא דוד מסתתר עמנו׃ ג אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדינני׃ ד אלהים שמע תפלתי האזינה
לאמרי פי׃ ה כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא
שמו אלהים לנגדם סלה׃ ו הנה אלהים עזר לי אדני
בסמכי נפשי׃ ז ישב הרעה לשוררי באמתך הצמיתם׃
ח בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃ ט כי
מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃
נה למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ ב האזינה אלהים
תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃ ג הקשיבה לי ועניני
אריד בשיחי והמיתי׃ ד מקול אויב מפני צוק עון כי
ימוטו עלי ובזעם יטרוני׃ ה לבי חולל בקרבי ואימות
מות נפלו עלי׃ ו יראה ורעדה תבאני ותכסני פלצות׃
ז ואמר מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃ ח
הנה אנד מרחיק אלין במדבר סלה׃ ט אחישה מפלט לי
מרוח סערה מסופה׃ י בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי
חמס ומדון בעיר׃ יא יומם ולילה יסובבוה על חומותיה
ואון ועמל בקרבה׃ יב הוות בקרבה ולא ימוש מרחובה
תוכה׃ יג כי לא אויב יחרפני ואשא לו לא משנאי עלי
הגדיל ואסתר ממנו׃ יד ואתה אנוש כערכי אלופי
ומיודעי׃ טו אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך
ברגש׃ טז ישימות עליהם יבאו שאולה חיים כי רעות
במגוריהם בקרבם׃ יז אני אל אלהים אקרא ויהוה
יושיעני׃ יח ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה ואשוע
ויישמע קולי׃ יט פדה בשלום נפשי מקרב לי כי
ברבים היו עמדי׃ כ ישמע אל ויענם וישב קדם סלה
אשר אין להם חלופים ולא יראו אלהים׃ כא שלח
ידיו בשלמיו חלל ברית׃ כב חלקו מחמאת פיו ולבו
מלחמה רככו משמנים דבריו מחמאות הם פתוחות׃
כג השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם
מוט לצדיק׃ כד ואתה אלהים תורידם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך׃
נו למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם בהחזיק
פלשתים בגת׃ ב חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום
לוחם יעיקני׃ ג שאפו שוררי כל היום כי רבים לוחמים
לי מרומם׃ ד יום אירא אני אליך אבטח׃ ה באלהים
אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר
לי׃ ו כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה׃
ז יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ ח
על אל תמלט לי באף עמים הורד אלהים׃ ט נדי ספרת
אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ י אז ישובו
אויבי אחור יום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי׃ יא
באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ יב באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה לי אדם׃ יג עלי אלהים
נדריך אשלם תודות לך׃ יד כי חלצת נפשי ממות הלא
רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃
נז למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול
במערה׃ ב חנני אלהים חנני כי בך חסתה נפשי ובצל
כנפיך אחסה עד יעבר הוות׃ ג אקרא לאלהים עליון
לאל גומר עלי׃ ד ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי
סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ ה נפשי בתוך לבאים
אשכבה להמים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם
חרב חדה׃ ו רומה על השמים אלהים על כל הארץ
כבודך׃ ז רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני
שיחה נפלו בתוכה סלה׃ ח נכון לבי אלהים נכון לבי
אשירה ואזמרה׃ ט עורה כבודי עורה הנבל וכנור
אעירה שחר׃ י אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃
יא כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃ יב
רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך׃
נח למנצח אל תשחת לדוד מכתם׃ ב אם אמנם צדק
תדברון מישרים תשפטו בני אדם׃ ג אף בלב עולות
תפעלון חמס ידיכם תפלסון בארץ׃ ד זרו רשעים
מרחם תעו מבטן דברי כזב׃ ה חמת למו כדמות נחש
כפתן חרש אטם אזנו׃ ו אשר לא ישמע לקול
מלחשים חובר חבר מכשף׃ ז אלהים הרס שניהם בפימו
מלתעות כפירים יהוה נתץ׃ ח יתמגו כמים ילכו
לשלחו ידרך חציו יהיו כמו קצוץ׃ ט כמו תמס יהלך
שבלול נפל אשת בל חזו שמש׃ י בטרם יבינו סירתיכם
אתד כחי סערה גם בזעפו ישערנו׃ יא ישמח צדיק כי
חזה פרעו בדם רגליו׃ יב ויאמר אדם אך יש פרי
לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃
נט למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
את הבית להמיתו׃ ב הצילני מאויבי אלהי משגבי
מקמי תפלטני׃ ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
הושיעני׃ ד כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא
פשעי ולא חטאתי יהוה׃ ה בלי עון ירוצון ויכונון
עורה לקראתי וראה׃ ו ואתה יהוה אלהי צבאות
אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי
און סלה׃ ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ ח
הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע׃
ט ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים׃ י עזו אליך
אשמרה כי אלהים משגבי׃ יא אלהי חסדו יקדמני
אלהים יראני בשורי׃ יב אל תהרגם פן ישכחו עמי
הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני׃ יג חטאת פימו
דבר שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה ומכזב יספרו׃
יד כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים מושל
ביעקב לאפסי הארץ סלה׃ טו ישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר׃ טז המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו׃
יז ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי׃ יח עזי אליך אזמרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדי׃
ס למנצח על שושן עדות מכתם לדוד לתלמד׃ ב בהצותו
את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את
אדום בגיא מלח שנים עשר אל

ڤ٥ ٠ ٥٠ ٠ ٢٢٢ ٠ ٢٠٠٠ ٠ ٢٠٠٠ ٠ ٢٠٠٠

ויקרא ט ◦ ויקרא ◦ ט

24 אכל. * ותצאן אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה והחלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

23 * ויברך אהרן את העם משה ואהרן ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם:

22 ויד. * וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים:

21 ויף. * ויניף אהרן הניפה לפני יהוה את החזה ואת שוק הימין מזבחי השלמים לבני אהרן הכהנים ויקטר משה ואהרן את החלב המקטיר על המזבח את בשר העלה ואת שוק הימין הניף משה תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:

20 ואת החזה ואת השוק הרים אהרן תנופה לפני יהוה מזבחי השלמים אשר לעם ויהי לאהרן למנה כאשר צוה יהוה את משה:

19 ואת החלב השלישי. * ואת החלבים האליה ואת המכסה ואת הכליות ואת יתרת הכבד:

18 * ואת בני זבח השלמים אשר לעם ויגש בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב:

17 ואת כל החלב. ויקטר משה המזבחה לבד מעלת הבקר:

16 ויקרב. * ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:

15 ויקח. * ויקח את השעיר את חטאת העם וישחטהו ויקחהו לחטאת כראשון:

14 ויקטר. * ויקטר את העלה למשפטה:

13 * ואת העלה הקטירו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח:

12 ויזרקו. * ויזרקו את הדם על המזבח סביב:

11 * ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה:

10 * והחלבים מן הזבח החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה:

9 * ואת החלבים הזבח ואת הכליות ואת יתרת הכבד מן הכבד:

8 * ואת החלב הפר ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב:

7 * ואת הדם הקריב אל המזבח ויזרק את הדם על המזבח ויצק את הדם אל יסוד המזבח:

6 * ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח אצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו:

5 * ויקרבו את המנחה ויקמץ ממנה על כפיו ויקטר המזבחה על העלה:

4 * ואת השור ואת האיל זבח זבחים לשלמים לפני יהוה ואת המנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם:

3 * ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה:

2 * ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה:

1 ויהי. * ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:

ט

ויקרא ט ◦ ויקרא ◦ ט

ולא נתנו לדמם ולא חסכו בנפשם
למות׃ ס ◦ ◦ ◦

כל ארצו ומלכו שריו יחדו נאם
23 המלך יהוה צבאות שמו: * כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנה פקד אני על אמון נא ועל
24 יהודה ועל כל גוייו אשר חרפתם
ודברתם עלי ויגדל עלי פיכם
25 הרבו דבריכם: הנה אנכי פקד
על יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה ועל ביתו ועל כל עבדיו
26 ונתתים כקש ואש בוערת בם:
והאכלו את עמו ואת בניו ואת
בנותיו ואת כל עבדיו ואת כל
27 ערב רב ולא יקומו כל יושבי
ירושלם איש לאחיו ואיש לרעהו
28 ואיש לעמיתו: * ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך
אני כי אעשה כלה בכל הגוים
אשר הדחתיך שם ואתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא
29 אנקך: * לכן כה אמר יהוה הנה
אנכי נתן לנבוכדראצר מלך בבל
את הארץ הזאת ונתנה ביד עבדיו
30 ואת חית השדה נתתי לו לעבדו:
ושבו בה כל הגוים ושתו יין על
כן יתגעשו הגוים: * כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל עוד
מעט והיה עוד רגע ורעשתי את
32 השמים ואת הארץ: * והיה רעה
לגוי לגוי ולמלכות לגוי ולמלכות
33 אשר לא יעבדוהו ואשר לא ישימו
את צוארם בעול מלך בבל ובחרב
ובדבר ובכפן אפקד על הגוי ההוא
נאם יהוה עד כלותי אתם ביד:
34 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל בתך בבל כגרן עת דושה
35 אתה עוד מעט ועבר עליה עת
קצירה: * אכלה נבוכדראצר מלך
בבל אתנו הרעישנו כלי ריק
36 בלענו כתנינם מלא בטנו מעדני
37 נהפו: * חמסי ושארי בבל תאמר
יושבת ציון ודמי על כשדים
38 תאמר יושבת ירושלם: * חרב
אל מימיו ויבשו כי ארץ פסילים
39 היא ובאלמיהם יתהללו: * לכן
ישבו ציים את איים ויבשו בנות
יענה ולא תשב עוד לנצח ולא
40 תשכן לדר ודר: * כמהפכת אלהים
את סדם ואת עמרה ושכניה נאם
41 יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם: * הנה עם בא מצפון
וגוי גדול ומלכים רבים יעורו
42 מירכתי ארץ: קשת וכידון יחזיקו
אכזרי הוא ולא ירחמו קולם
כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך
43 כאיש למלחמה עליך בת בבל:
שמע מלך בבל את שמעתם ורפו
44 ידיו צרה החזיקתו חיל כיולדה:
* הנה כאריה יעלה מגאון הירדן
אל נוה איתן כי ארגיעה אריצם
מעליה ובחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יעדני ומי זה רעה אשר
45 יעמד לפני: * לכן שמעו עצת יהוה
אשר יעץ על בבל ומחשבתיו אשר
חשב על ארץ כשדים אם לא
46 השאיר צעירי הצאן אם לא ישים
עליהם נוהם: מקול נתן בבל רעשה
הארץ וזעקה בגוים נשמע צעקתה
בים סוף:

47 * כה אמר יהוה הנה מעיר על בבל
ועל יושבי לב קמי רוח משחית:
2 ושלחתי לבבל זרים וזרוה ואת
ארצה יבקו כי היו עליה מרעה
3 ביום רעתה: * אל ידרך דורך קשתו
ואל יתעל בשריונו ואל תחמלו על
בחוריה החרימו לכל צבאה: ונפלו
4 חללים בארץ כשדים ומדקרים
5 בחוצותיה: כי לא אלמן ישראל
ויהודה מאלהיו מצבאות כי אם
הארצם מלאה אשמה מקדוש
6 ישראל: * נודדו מתוך בבל ומלטו
איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם
7 לו: כוס זהב בבל מתרעלה ביד
יהוה משכרת כל הארץ מיינה גוים
8 התהלכו על כן יתהלכו גוים: * פתאם
נפלה בבל וחתה הילילו לה קחו
9 צרי לתוגתה אולי תרפא: רפינו את
בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש
לארצו כי נגע משפטה ועד שחקים
10 נשא: * הוציא יהוה את צדקתינו
לכו ונספרה בציון את מעשה יהוה
11 אלהינו: * ברו החצים מלאו
השלטים העיר יהוה את רוח מלכי
מדי כי על בבל זמתו להשחיתה כי
נקמת יהוה היא נקמת היכלו:
12 * אל חומת בבל הרימו נס החזיקו
המשמר העמידו צפים הכינו
13 ארבים כי גם זמם יהוה גם עשה
את אשר דבר אל יושבי בבל: * יושבי
על מים רבים רבת אוצרות בא
14 קצך אמת בצעך: נשבע יהוה צבאות
בנפשו כי מלאתיך אדם כילק
15 ועליך הידד ירועו: * עשה ארץ
בכחו כונן תבל בחכמתו ובתבונתו
16 נטה שמים: לקול תתו המון מים
בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו:
17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף
18 מפסל כי שקר נסכו ואין רוח בם:
הבל המה מעשה תעתעים בעת
19 פקדתם יאבדו: * לא כאלה חלק
יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו: * מפצי
20 לי מפץ כלי מלחמה ואנפץ בך
גוים ואשחית בך ממלכות: ואנפץ
בך את סוס ורכבו ואנפץ בך את
רכבו ורוכבו: ואנפץ בך איש ואשה
ואנפץ בך את זקן ונער ואנפץ בך
22 בחור ובתולה: ואנפץ בך את רעה
ועדרו ואנפץ בך את אכריו ואת
פחותיו ואנפץ בך את סגניו ואת
23 אשפיו: ואנפץ בך את סוסים ורכביו
ואנפץ בך רכב ורוכבו ואנפץ בך
איש ואשה ואנפץ בך את זקן ונער
ואנפץ בך את בחור ובתולה: ואנפץ
בך את רעה ועדרו ואנפץ בך את
אכריו ואת פחותיו ואנפץ בך את
24 סגניו: * ושלמתי לבבל ולכל יושבי
כשדים את כל רעתם אשר יעשו
בציון לעיניכם נאם יהוה: * הנני
אליך הר המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הארץ ונטיתי
ידי עליך וגלתיך מן הסלעים ונתתיך
26 להר שרפה: ולא יקחו ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות כי שממות
27 עולם תהיה נאם יהוה: * שאו נס
בארץ תקעו שופר בגוים הקדישו
עליה גוים קראו עליה ממלכות
אררט מני ואשכנז פקדו עליה
28 סופן העלו סוס כיחל ארבה: הקדישו
עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה
ואת כל סגניה וכל ארץ ממשלתו:
29 ותרעש ותחל הארץ כי קמה על בבל
מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל
30 לשמה מאין יושב: חדלו גבורי בבל
להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם
31 היו לנשים הצתה משכנתיה שבריה
32 נשברו: רץ לקראת רץ ומגיד
לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי
נלכדה קצהו מכל עבריו: והמעברות
נתפשו והאגמים שרפו באש ואנשי
33 המלחמה נבהלו: * כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן
עת הדרכה עוד מעט ובאה עת
34 קציר לה: אכלני הניפני נבוכדראצר
מלך בבל הציגני כלי ריק בלעני
כתנין מלא כרסו מעדני הדיחני:
35 חמסי ושארי עלי בבל תאמר יושבת
ציון ודמי על כשדים תאמר
36 ירושלם: * לכן כה אמר יהוה הנני
ריב את ריבך ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה והובשתי את
37 מקורה: והיתה בבל לגלים מעון
תנים שמה ושרקה מאין יושב:
38 יחדו כפירים ישאגו יהמו כגורי
39 לביא: בחמם אשית משתיהם
והשכרתים למען יעלזו ושנו עולם
40 ולא יקיצו נאם יהוה: אורידם
כטלאים לטבח כאילים עם עתודים:
41 * איכה נלכדה ששך ותתפש תהלת
כל הארץ היתה בבל בגוים לשמה:
42 עלה הים על בבל בהמון גליו
43 נכסתה: היו עריה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בה כל
44 איש ולא יעבר בם בן אדם: * ופקדתי
על בל בבל והוצאתי בלעו מפיו
ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת
45 בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו
איש את נפשו מחרון אף יהוה:
46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה
הנשמעת בארץ והשמועה בשנה
ואחריה בשמועה בארץ ומשל
47 במשל באחריו: לכן הנה ימים באים
ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה
יבושו וכל חלליה יפלו בתוכה:
48 ורנן על בבל שמים וכל הארץ כי
משדים יבוא להם נאם יהוה:
49 * גם בבל לנפל חללי ישראל כמו
50 גם בבל נפלו חללי כל הארץ:
פלטתם מחרב לכו אל תעמדו זכרו
51 מרחוק יהוה וירושלם תעלה על
לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה
כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על
52 מקדשי בית יהוה: לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה
53 ובכל ארצה חלל יאנק: כי תעלה
בבל השמים וכי תבצר מרום עזה
מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה:
54 * קול זעקה מבבל וישבר גדול מארץ
55 כשדים: כי שדד יהוה את בבל
ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם
56 כמים רבים נתן שאונם: כי בא בה
שודד בבל וגבוריה נלכדו קשתותם
חתתו כי גמול משלמות יהוה אלהי
57 שלם ישלם: והשכרתי את שריה
ואת חכמיה את פחותיה ואת סגניה
ואת גבוריה וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו:
58 * כה אמר יהוה צבאות חומת בבל
הרחבה ערה תערה ושעריה הגבהים
באש יצתו ויגעו עמים בדי אש
ולאמים ליגון ויעפו:

59 * הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את
שריה יהודה בשנת הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה בשנת מלכו
ושריה עם מנוחה: ויכתב ירמיהו
אל ספר אחד את כל הרעה אשר
תבוא אל בבל את כל הדברים
האלה הכתובים אל בבל: ויאמר
ירמיהו אל סריה כבואך בבלה
וראית וקראת את כל הדברים
האלה: ואמרת יהוה אתה דברת
אל המקום הזה להכרית אתו מהיות
בו יושב ועד בהמה ועד כל כי
שממות עולם תהיה: והיה כאשר
תכלה לקרא את הספר הזה ושמת
אבן גדולה ורמית אתה בתוך פרת:
ואמרת כה תבוסן בבל ולא תקום
מפני הרעה אשר אני מביא עליה
ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

51 * כה אמר יהוה הנני מעיר על לב
קמי רוח משחית על בבל ועל יושבי
2 לב קמי: ושלחתי לבבל זרים וזרוה
ואת ארצה יבקו כי היו עליה מרעה
3 ביום רעתה: * אל ידרך דורך קשתו
ואל יתעל בשריונו ואל תחמלו על
בחוריה החרימו לכל צבאה: ונפלו
4 חללים בארץ כשדים ומדקרים
5 בחוצותיה: כי לא אלמן ישראל
ויהודה מאלהיו מצבאות כי אם
הארצם מלאה אשמה מקדוש
6 ישראל: * נודדו מתוך בבל ומלטו
איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם
7 לו: כוס זהב בבל מתרעלה ביד
יהוה משכרת כל הארץ מיינה גוים
8 התהלכו על כן יתהלכו גוים: * פתאם
נפלה בבל וחתה הילילו לה קחו
9 צרי לתוגתה אולי תרפא: רפינו את
בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש
לארצו כי נגע משפטה ועד שחקים
10 נשא: * הוציא יהוה את צדקתינו
לכו ונספרה בציון את מעשה יהוה
11 אלהינו: * ברו החצים מלאו
השלטים העיר יהוה את רוח מלכי
מדי כי על בבל זמתו להשחיתה כי
נקמת יהוה היא נקמת היכלו:
12 * אל חומת בבל הרימו נס החזיקו
המשמר העמידו צפים הכינו
13 ארבים כי גם זמם יהוה גם עשה
את אשר דבר אל יושבי בבל: * יושבי
על מים רבים רבת אוצרות בא
14 קצך אמת בצעך: נשבע יהוה צבאות
בנפשו כי מלאתיך אדם כילק
15 ועליך הידד ירועו: * עשה ארץ
בכחו כונן תבל בחכמתו ובתבונתו
16 נטה שמים: לקול תתו המון מים
בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו:
17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף
18 מפסל כי שקר נסכו ואין רוח בם:
הבל המה מעשה תעתעים בעת
19 פקדתם יאבדו: * לא כאלה חלק
יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו: * מפצי
20 לי מפץ כלי מלחמה ואנפץ בך
גוים ואשחית בך ממלכות: ואנפץ
בך את סוס ורכבו ואנפץ בך את
רכבו ורוכבו: ואנפץ בך איש ואשה
ואנפץ בך את זקן ונער ואנפץ בך
22 בחור ובתולה: ואנפץ בך את רעה
ועדרו ואנפץ בך את אכריו ואת
פחותיו ואנפץ בך את סגניו ואת
23 אשפיו: ואנפץ בך את סוסים ורכביו
ואנפץ בך רכב ורוכבו ואנפץ בך
איש ואשה ואנפץ בך את זקן ונער
ואנפץ בך את בחור ובתולה: ואנפץ
בך את רעה ועדרו ואנפץ בך את
אכריו ואת פחותיו ואנפץ בך את
24 סגניו: * ושלמתי לבבל ולכל יושבי
כשדים את כל רעתם אשר יעשו
בציון לעיניכם נאם יהוה: * הנני
אליך הר המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הארץ ונטיתי
ידי עליך וגלתיך מן הסלעים ונתתיך
26 להר שרפה: ולא יקחו ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות כי שממות
27 עולם תהיה נאם יהוה: * שאו נס
בארץ תקעו שופר בגוים הקדישו
עליה גוים קראו עליה ממלכות
אררט מני ואשכנז פקדו עליה
28 סופן העלו סוס כיחל ארבה: הקדישו
עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה
ואת כל סגניה וכל ארץ ממשלתו:
29 ותרעש ותחל הארץ כי קמה על בבל
מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל
30 לשמה מאין יושב: חדלו גבורי בבל
להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם
31 היו לנשים הצתה משכנתיה שבריה
32 נשברו: רץ לקראת רץ ומגיד
לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי
נלכדה קצהו מכל עבריו: והמעברות
נתפשו והאגמים שרפו באש ואנשי
33 המלחמה נבהלו: * כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן
עת הדרכה עוד מעט ובאה עת
34 קציר לה: אכלני הניפני נבוכדראצר
מלך בבל הציגני כלי ריק בלעני
כתנין מלא כרסו מעדני הדיחני:
35 חמסי ושארי עלי בבל תאמר יושבת
ציון ודמי על כשדים תאמר
36 ירושלם: * לכן כה אמר יהוה הנני
ריב את ריבך ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה והובשתי את
37 מקורה: והיתה בבל לגלים מעון
תנים שמה ושרקה מאין יושב:
38 יחדו כפירים ישאגו יהמו כגורי
39 לביא: בחמם אשית משתיהם
והשכרתים למען יעלזו ושנו עולם
40 ולא יקיצו נאם יהוה: אורידם
כטלאים לטבח כאילים עם עתודים:
41 * איכה נלכדה ששך ותתפש תהלת
כל הארץ היתה בבל בגוים לשמה:
42 עלה הים על בבל בהמון גליו
43 נכסתה: היו עריה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בה כל
44 איש ולא יעבר בם בן אדם: * ופקדתי
על בל בבל והוצאתי בלעו מפיו
ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת
45 בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו
איש את נפשו מחרון אף יהוה:
46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה
הנשמעת בארץ והשמועה בשנה
ואחריה בשמועה בארץ ומשל
47 במשל באחריו: לכן הנה ימים באים
ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה
יבושו וכל חלליה יפלו בתוכה:
48 ורנן על בבל שמים וכל הארץ כי
משדים יבוא להם נאם יהוה:
49 * גם בבל לנפל חללי ישראל כמו
50 גם בבל נפלו חללי כל הארץ:
פלטתם מחרב לכו אל תעמדו זכרו
51 מרחוק יהוה וירושלם תעלה על
לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה
כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על
52 מקדשי בית יהוה: לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה
53 ובכל ארצה חלל יאנק: כי תעלה
בבל השמים וכי תבצר מרום עזה
מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה:
54 * קול זעקה מבבל וישבר גדול מארץ
55 כשדים: כי שדד יהוה את בבל
ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם
56 כמים רבים נתן שאונם: כי בא בה
שודד בבל וגבוריה נלכדו קשתותם
חתתו כי גמול משלמות יהוה אלהי
57 שלם ישלם: והשכרתי את שריה
ואת חכמיה את פחותיה ואת סגניה
ואת גבוריה וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו:
58 * כה אמר יהוה צבאות חומת בבל
הרחבה ערה תערה ושעריה הגבהים
באש יצתו ויגעו עמים בדי אש
ולאמים ליגון ויעפו:

59 * הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את
שריה יהודה בשנת הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה בשנת מלכו
ושריה עם מנוחה: ויכתב ירמיהו
אל ספר אחד את כל הרעה אשר
תבוא אל בבל את כל הדברים
האלה הכתובים אל בבל: ויאמר
ירמיהו אל סריה כבואך בבלה
וראית וקראת את כל הדברים
האלה: ואמרת יהוה אתה דברת
אל המקום הזה להכרית אתו מהיות
בו יושב ועד בהמה ועד כל כי
שממות עולם תהיה: והיה כאשר
תכלה לקרא את הספר הזה ושמת
אבן גדולה ורמית אתה בתוך פרת:
ואמרת כה תבוסן בבל ולא תקום
מפני הרעה אשר אני מביא עליה
ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

36 כְּמוֹ־בָצַע׃ * תַּעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
37 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ * הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי
38 אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ * הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ
39 בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ וְיָבֹא עָלַי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
40 וְאֶעֱנֶה חוֹסְפִי דָבָר כִּי בִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ * וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־
41 אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ * וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ
42 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ * וְאֶתְהַלְּכָה בָּרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
43 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ * וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע
44 בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ * וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

זכור לעבדך דבר ◆ כ ◆

45 זָכוֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ * זֹאת נֶחָמָתִי
46 בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ * זֵדִים הֱלִיצוּנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ
47 לֹא נָטִיתִי׃ * זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
48 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ * זְמִרוֹת הָיוּ־לִי
49 חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ * זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמֹרָה
50 תּוֹרָתֶךָ׃ * זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
51 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ * חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְּכָל־לֵב
52 חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ * חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃
53 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ * חֶבְלֵי רְשָׁעִים
54 עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ * חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
55 עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ * חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי
56 פִקֻּדֶיךָ׃ * חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

טוב עשית עם עבדך ◆ ט ◆

57 טוּב וְיָשָׁר אַתָּה יְהוָה כִּדְבָרְךָ עִם־עַבְדֶּךָ׃ * טוּב־טַעַם
58 וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ * טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
59 וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ * טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
60 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקֻּדֶיךָ׃ * טָפַשׁ
61 כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ * טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתָ
62 לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ * טוֹב־לִי תּוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃
63 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ * יְרֵאֶיךָ
64 יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ * יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק
65 מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ * יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ
66 לְעַבְדֶּךָ׃ * יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
67 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקֻּדֶיךָ׃ * יָשׁוּבוּ
68 לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ * יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן
לֹא אֵבוֹשׁ׃

ויברכו את העם: ויהי כאשר כלה שלמה
להתפלל את התפלה הזאת ויקם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו ופרשיו כפיו
השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל
דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
והיו הדברים האלה אשר התחננתי לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה להעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה
הוא האלהים אין עוד: ולבבכם שלם עם
יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו
כהיום הזה: ויזבח המלך ושלמה כל ישראל
עמו זבח זבחים לפני יהוה: ויזבח שלמה
את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: ביום
ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת מנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר
לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא
את החג ושבעת ימים כל ישראל עמו קהל
גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים וארבעה עשת ימים:
ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל
הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל
עמו: ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית
יהוה ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה
אשר חשק לעשות: וירא יהוה אל שלמה
פעם שנית כאשר נראה אליו בגבעון: ויאמר
יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך
אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה
אשר בנית לשום שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים: ואתה אם תלך לפני
כאשר הלך דוד אביך בתם לבב וביושר
לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר:
והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעולם
כאשר דברתי לדוד אביך לאמר לא יכרת לך
איש מעל כסא ישראל: ואם שוב תשובון
אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי
וחקותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם: והכרתי
את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם
ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשיך מעל
פני ויהי ישראל למשל ולשנינה בכל העמים:
והבית הזה היה עלי לעיון לכל עבר עליו
ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר
עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את
אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא יהוה
עליהם את כל הרעה הזאת: ויהי מקץ עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את
בית יהוה ואת בית המלך: וחירם מלך צר
נשא לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים וכל
חפצו: ויתן שלמה לחירם עשרים ערי בארץ
הגליל: ויצא חירם מצור לראות את הערים
אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר
מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום הזה: ותשלח חירם
למלך מאה ועשרים ככר זהב: ויעל המס
אשר העלה שלמה לבנות את בית יהוה ואת
ביתו ומלוא ואת חומת ירושלים ואת חצור
ואת מגדו ואת גזר: ואת בית חורון התחתון
ואת בעלת ואת תדמור במדבר בארץ: וכל
הערים אשר היו לשלמה ערי המרכבות וערי
הפרשים וכל חשק שלמה אשר חשק לבנות
בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: כל
העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה: בניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום
בני ישראל ויעלם שלמה למס עבד עד היום
הזה: ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים
למלאכתו כי המה אנשי מלחמה המה ושרי
משנהו ושרי שלשיו ושרי רכבו ופרשיו:
ואלה שרי הנצבים אשר היו לשלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם עשים במלאכה: ואת
בת פרעה העלה דוד מעיר דוד אל הבית אשר
בנה לה שלמה אז בנה את המלוא: ושלש
פעמים בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים על
המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אשר לפני
יהוה ויכל את הבית: ויעש המלך שלמה
אניות בעצין גבר אשר אצל עלת אשר על
שפת ים סוף בארץ אדום: וישלח חירם
בידי עבדיו אניות אנשי חיל ועבדי שלמה
ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות
וחמשים ככר ויביאו אל המלך שלמה:

ותשמע מלכת שבא את שמע שלמה לשם
יהוה ותבא לנסתו בחידות: ותבא לירושלם
בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב
הרבה מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה
ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה:
ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר
משלמה אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא
את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: ומאכל
שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם
ומשקיו ועלתו אשר יעלה בבית יהוה ותצא
עוד אין בה רוח: ותאמר אל המלך אמת היה
הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל
חכמתך: ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי הרבה
חכמה ותוספת על השמועה אשר שמעתי:
אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד השמעים את חכמתך: יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא
ישראל באהבת יהוה את ישראל לעולם ויתנך
למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך
מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא בא כבשם הנמוג אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה: וגם אניות חירם
אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי
אלמגים הרבה מאד ויעש המלך מעצי
האלמגים מסלות לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום הזה: ושלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר
נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה
היא ועבדיה: ויהי משקל הזהב אשר בא
לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות ככר
זהב: מלבד אנשי הרכלים וסחר הסוחר וכל
מלכי הערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה: ויעש המלך שלמה מאתים צנות
זהב שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת:
ושלש מאות מגנים זהב שלש מנים זהב יתן
על המגן האחד ויתנם המלך בית יער הלבנון:
ויעש המלך כסא גדול שן ויצפהו זהב טהור:
ששה מעלות לכסא וגב עגל לכסא מאחז
בתוכו ושתי ידות מזה ומזה למקום הישב
ושני אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר
אריות עמדים שם על ששה המעלות מזה
ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב היה
לכלום בימי שלמה: כי אניות למלך הלכות
תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים
תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן
וקופים ותכיים: ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר ולחכמה: וכל הארץ
מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו
אשר נתן האלהים בלבבו: והמה מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות ונשק
ובשם סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
ויקבץ שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים
ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלים:
ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה
לרב: ומוצא הסוסים אשר לשלמה מקוה
ומקנה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר:
ועלה ויצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף
וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים
וארם בידם יוציאו:

ויאהב המלך שלמה נשים נכריות ואת בת
פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות
חתיות מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני
ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם
אך אם את לבבכם יטו אחרי אלהיהם
בהדבק שלמה באלה לאהבה: ויהי לו נשים
שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות
ותטינה נשיו את לבבו: ויהי לעת זקנת
שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים
אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו: וילך שלמה אחרי עשתרת
אלהי צדנים ואחרי מלכם שקוץ עמנים:
ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי
יהוה כדוד אביו: אז יבנה שלמה במה
לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על פני
ירושלים ולמולך שקוץ בני עמון: וכן עשה
לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהם:
ויאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה
אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: וצוה
אותו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים
אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: ויאמר
יהוה אל שלמה יען כי היתה זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע
אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך:
אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד
בנך אקרענה: אך שבט אחד לא אקרע כל
הממלכה אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען
ירושלים אשר בחרתי: ויקם יהוה שטן
לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא
באדום: ויהי בהיות דוד באדום ויעל יואב
שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר
באדום: כי ששה חדשים ישב שם יואב וכל
ישראל עד הכרית כל זכר באדום: ויברח
הדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו
לבוא מצרים והדד נער קטן: ויקמו מן
מדין ויבאו פארן ויקחו אנשים אתם פארן
ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו
בית וילחם לו ויתן לו אכל ושדה נתן לו:
ויהי הדד מצא חן בעיני פרעה מאד ויתן לו
אשה אחות אשתו אחות תחפנס הגבירה:
ותלד לו אחות תחפנס את גנובת בנו ותגמלה
תחפנס בתוך בני פרעה ויהי גנובת בנו בבית
פרעה ביונקים בבית פרעה: ויהי הדד שמע
במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב
שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלכה לארצי: ויאמר לו פרעה כי מה אתה
חסר עמדי והנך מבקש ללכת לארצך ויאמר
לא כי שלח תשלחני: ויקם לו אלהים שטן
את רזון בן אליעדע אשר ברח מעם אדרעזר
מלך צובה אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי
שר גדוד בהרג דוד אותם ויבאו דמשק וישבו
בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל כל
ימי שלמה והרעה אשר הדד ושנא את ישראל
וימלך על ארם: וירבעם בן נבט אפרתי
מצרדה שם אמו אלמנה עבד לשלמה וירם
יד במלך: וזה הדבר אשר הרים יד במלך
שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד
אביו: והאיש ירבעם גבור חיל ויאמר שלמה
את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד את כל
סבל בית יוסף: ויהי בעת ההיא וירבעם יצא
מירושלים וימצא אתו אחיה השלני הנביא
בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והם שנים
לבדם בשדה: ויתפש אחיה בשלמה החדשה
אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים:
ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה
אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה ונתתי לך עשרה שבטים:
ושבט אחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען
ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
ישראל: כי עזבני וישתחו לעשתרת אלהי
צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם ובדרכי
לא הלכו לעשות הישר בעיני ומשפטי וחקי
כדוד אביו: ולא אקח את כל הממלכה מידו
כי נשיא אשים אותו כל ימי חייו למען דוד
עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי וחקי:
ואקח את הממלכה מיד בנו ונתתי לך את
עשרת השבטים: ולבנו אתן שבט אחד למען
היות נר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלים
העיר אשר בחרתי לשום שמי שם: ואתה
אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית
למלך על ישראל: והיה אם תשמע אל כל
אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני
לשמר חקי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי
והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי
לדוד ונתתי לך את ישראל: ואענה את זרע
דוד אך לא כל הימים: ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם וינס מצרימה אל
שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות
שלמה: ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה
וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי
שלמה: והימים אשר מלך שלמה בירושלים
על כל ישראל ארבעים שנה: וישכב שלמה
עם אבתיו ויקברו בעיר דוד אביו וימלך
רחבעם בנו תחתיו: וירבעם בן נבט שמע
והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך
שלמה וישב ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו
לו וילך ירבעם הוא וכל קהל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר: אביך הקשה את עלנו
ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אליהם עוד
שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: וימלך
המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את העם הזה דבר: וידברו
אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה
ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם דברים
טובים והיו לך עבדים כל הימים: ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצוהו וייעץ את הילדים
אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו: ויאמר
אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם
הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מעל עלנו
אשר נתן אביך עלינו: וידברו אליו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם
הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את
עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם
קטני עבה ממתני אבי: ועתה אבי העמיס
עליכם עול כבד ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשבטים ואני אסר אתכם
בעקרבים: וילך ירבעם וכל העם אל רחבעם
ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
אלי ביום השלישי: וישב המלך אל העם
קשות ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד
את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר
אתכם בשבטים ואני אסר אתכם בעקרבים:
ולא שמע המלך אל העם כי נסבה היתה
מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר
יהוה ביד אחיה השלני אל ירבעם בן נבט:
וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם
וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק
בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי לאהליך ישראל
עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו:
ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם
רחבעם: וישלח המלך רחבעם את אדורם
אשר על המס וירגמו אתו בני ישראל באבנים
וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה
לנוס ירושלים: ויפשעו ישראל בבית דוד עד
היום הזה: ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על
כל ישראל לא היה אחרי בית דוד כי אם שבט
יהודה לבדו: ויבא רחבעם ירושלים ויקהל
את כל בית יהודה ושבט בנימין מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית
ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם בן
שלמה: ויהי דבר יהוה אל שמעיה איש
האלהים לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה
מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ואל
יתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו
ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש
לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה:
ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה
ויצא משם ויבן את פנואל: ויאמר ירבעם
בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: אם
יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה
בירושלים ושב לבב העם הזה אל אדניהם אל
רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם
מלך יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי
זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלים
הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
וישם את האחד בבית אל ואת השני נתן בדן:
ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני
האחד עד דן: ויעש בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא מבני לוי: ויעש חג
בחדש השמיני בחמשה עשר יום בחדש
כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה ויפקד בבית
אל את כהני הבמות אשר עשה: ויעל על
המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום
בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבו ויעש
חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר:
והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר:
ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח
מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד
יאשיהו שמו וזבח את כהני הבמות המקטרים
עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: ויתן ביום
ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה
הנה המזבח נקרע והשפך הדשן אשר עליו:
ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים
אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם
את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש
ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו:
והמזבח נקרע והשפך הדשן מן המזבח כמופת
אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: ויען
המלך ויאמר אל איש האלהים חלה נא את
פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי
אלי ויחל משה את פני יהוה אלהיו ותשב יד
המלך אליו ותהי כבראשונה: ויאמר המלך
אל איש האלהים בא הביתה עמדי וסעדה
ואתנה לך מתנת מלך: ויאמר איש האלהים
אל המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא
עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה מים במקום
הזה: כי כן צוה אלי בדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב
בדרך אשר הלכת: ויהי הוא הולך בדרך
אחרת ולא שב בדרך אשר בא בבית אל:
ונביא זקן אחד יושב בבית אל ויבא בניו
ויספרו לו את כל המעשה אשר עשה איש
האלהים ביום ההוא בבית אל את הדברים
אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם: ויאמר
אליהם אביהם איזה דרך הלך ויראו בניו את
הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה:
ויאמר אל בניו חבשו לי את החמור ויחבשו
לו את החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש
האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר לו
האתה איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר
אני: ויאמר אליו בא עמדי הביתה ולחם
ואכל: ויאמר לא אוכל לשוב עמך ולבא
ולאכל לחם ולשתות עמך מים במקום הזה:
כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא
תשתה מים שם לא תשוב ללכת דרך אשר
הלכת: ויאמר אליו גם אני נביא כמוך ומלאך
דבר אלי בדבר יהוה לאמר השיבהו אתך
ויבא ביתך ויאכל לחם וישת מים ויכחש לו:
ויהי הוא יושב על השלחן ויהי דבר יהוה אל
הנביא אשר השיבו: ויקרא אל איש האלהים
אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי
מריתה את פי יהוה ולא שמרת את המצוה
אשר צוך יהוה אלהיך: ותשב ותאכל לחם
ותשת מים במקום אשר אמר אליך לא תאכל
לחם ולא תשת מים לא תבוא נבלתך אל
קבר אבתיך: ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו את החמור לנביא אשר
השיבו: וילך וימצא אריה בדרך ויהיתהו
ותהי נבלתו מושלכת בדרך והחמור עמד אצלה
והאריה עמד אצל הנבלה: והנה אנשים
עברים ויראו את הנבלה מושלכת בדרך
והאריה עמד אצל הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר
אשר הנביא הזקן יושב בה: וישמע הנביא
אשר השיבו מדרך וישב ויאמר איש האלהים
הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה
לאריה וישברהו ויהיתהו כדבר יהוה אשר
דבר אליו: ויאמר אל בניו לאמר חבשו לי
את החמור ויחבשו: וילך וימצא את נבלתו
מושלכת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל
הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא טרף
את החמור: וישא הנביא את נבלת איש
האלהים וישאה על החמור וישבה ויבא העיר
הזקן לספוד ולקברו: וישם את נבלתו בקברו
ויספדו עליו הוי אחי: והיה אחרי קברו
אתכם בקברו עצמותי אל עצמותיו הנחו:
כי הקרא יקרא בדבר אשר קרא בדבר יהוה
על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות
אשר בערי שמרון בוא יבוא: אך מדברו
הרע הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב
ויעש מקצות העם כהני במות כל רצה ימלא
את ידו ויהי לכהני במות: ובדבר הזה היה
לחטאת לבית ירבעם להכרית ולהשמיד מעל
פני האדמה: בעת ההיא חלתה אביה בן
ירבעם: ויאמר ירבעם אל אשתו קומי נא
והשתנית ולא ידעו כי אשת ירבעם את ותלכי
שלה אל שלה הנביא כי הוא דבר עלי להיות
מלך על העם הזה: וקחי בידך עשרה לחם
ונקדים ונבט לו הוא יגיד לך מה יהיה לנער:
ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה
ותבא בית אחיה ואחיה לא יוכל כי קמו
עיניו מזקנה היתה: ויהוה אמר אל אחיה
הנה אשת ירבעם באה לדרוש את יהוה
אלהיך בעבור בנה כי חלה אתה ודברת אליה
כה וכה תהיה בבואה והיא מתנכרת: ויהי
בבוא רגליה בפתח הבית ויאמר בואי אשת
ירבעם למה זה את מתנכרת לי ואני שלחתי
אליך קשה: לכי אמרי אל ירבעם כה אמר
יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך
העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: ואקרע
ממלכות מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי
דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל
לבבו לעשות רק הישר בעיני: ותרע לעשות
מכל אשר היו לפני ותלך ותעש לך אלהים
אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלכתני
אחרי גוך: לכן הנני מביא רעה על בית
ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור
ואחרון בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד תמו: המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף
השמים כי יהוה דבר: ואתה קומי לך אל
ביתך וברגלותיך בבוא העיר ומת הנער:
וספדו לו כל ישראל וקברו אתו וזה לבדו
יבא לקבר מבית ירבעם כי מצא בו דבר טוב
אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: ויקם
יהוה לו מלך על ישראל היום ההוא ואף
עתה: ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר
מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: והימים אשר מלך ירבעם עשרים
ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו
תחתיו: ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן
ארבעים ואחת שנה בהמלכו ושבע עשרה שנה
מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום
שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה
העמונית: ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו במעשיהם אשר עשו מאבתיהם
בחטאתיהם אשר חטאו: ויבנו גם המה להם
במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן: וגם קדש היה בארץ
עשו ככל התועבות הגוים אשר הורישם יהוה
מפני בני ישראל: ויהי בשנת חמש לרחבעם
המלך עלה שישק מלך מצרים על ירושלים:
ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך את הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב
אשר עשה שלמה: ויעש תחתם המלך רחבעם
מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרץ שמרי
פתח בית המלך: והיה בבוא המלך בית יהוה
ונשאום הרצים והשיבום אל תא הרצים:
ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל
ימיהם: וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמונית
וימלך אביה בנו תחתיו: בשנת שמנה עשרה
למלך ירבעם מלך אביה על יהודה: שלש
שנים מלך בירושלים ושם אמו מעכה בת
אבישלום: וילך בכל חטאת אביו אשר עשה
לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו: כי למען דוד נתן יהוה לו
נר בירושלים להקים את בנו אחריו ולהעמיד
את ירושלים: יען אשר עשה דוד הישר בעיני
יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו
רק בדבר אוריה החתי: ויהי מלחמה בין
רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: ויתר דברי
אביה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין
אביה ובין ירבעם: וישכב אביה עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דוד ויתחי אסא בנו תחתיו
בימיו שקטה הארץ עשר שנים: ויעש אסא
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: ויסר את
מזבחות הנכר ובמות ושבר את המצבות וגדע
את האשרים: ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה
אלהי אבתיהם לעשות התורה והמצוה:
ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת
החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ויבן ערי
מבצר ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו
מלחמה בשנים האלה כי הניח לו יהוה:
ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים ובריח עודנה הארץ
לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו
ויניח לנו מסביב ויבנו ויצלח להם: ויהי
לאסא חיל נושאי צנה ורמח מיהודה שלש
מאות אלף ומבנימין נושאי מגן ודרך מאתים
ושמנים אלף כל אלה גבורי חיל: ויצא
אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד מרשה: ויצא אסא
לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה:
ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין
עמך לעזר בין רב לבין אין כח עזרנו יהוה
אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על
ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך
אנוש: ויגף יהוה את הכושים לפני אסא
ולפני יהודה וינסו הכושים: וירדפם אסא
והעם אשר עמו עד גרר ויפלו כושים לבלי
להחיות כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו
וישאו שלל רב מאד: ויכו את כל הערים
סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזזו
את כל הערים כי בז רב היה בהן: ואת אהלי
מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים ושבו
ירושלים: ורוח אלהים היתה על עזריהו בן
עודד: ויצא לקראת אסא ויאמר לו שמעוני
אסא וכל יהודה ובנימין יהוה עמכם בהיותכם
עמו ואם תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו
יעזב אתכם: וימים רבים לישראל ללא אלהי
אמת וללא כהן מורה וללא תורה: ובעתם
ההם בצר לו ויפן אל יהוה אלהי ישראל
ויבקשהו וימצא להם: ובעתים ההם אין
שלום לבא ולצאת כי מהומות רבות על כל
יושבי הארצות: ונכתתה גוי בגוי ועיר בעיר
כי אלהים הבהלם בכל צרה: ואתם חזקו
ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם:
וכשמע אסא את הדברים האלה ואת הנבואה
עודד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל
ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר לקח
מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר
לפני אולם יהוה: ויקבץ את כל יהודה
ובנימין והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון
כי נפלו עליו לרב מישראל בראותם כי יהוה
אלהיו עמו: ויקבצו ירושלים בחדש השלישי
לשנת חמש עשרה למלכות אסא: ויזבחו
ליהוה ביום ההוא מן השלל אשר הביאו
שבע מאות בקר ושבעת אלפים צאן: ויבאו
בברית לדרוש את יהוה אלהי אבתיהם בכל
לבבם ובכל נפשם: וכל אשר לא ידרוש ליהוה
אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למן
איש ועד אשה: וישבעו ליהוה בקול גדול
ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: וכל יהודה
שמחים על השבועה כי בכל לבבם נשבעו
ובכל רצונם בקשוהו וימצא להם ויניח יהוה
להם מסביב: וגם את מעכה אם אסא המלך
הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה
וכרת אסא את מפלצתה ויכת ויצת בנחל
קדרון: והבמות לא סרו מישראל רק לבב
אסא היה שלם כל ימיו: ויבא את קדשי אביו
וקדשיו בית יהוה כסף וזהב וכלים: ומלחמה
לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:
בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: ויוצא אסא
כסף וזהב מאוצרות בית יהוה ובית המלך
וישלח אל בן הדד מלך ארם הישב בדמשק
לאמר: ברית בינו ובינך בין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר את ברית
בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן
הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים
אשר לו על ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן
ואת אבל מים ואת כל ערי מסכנות נפתלי:
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישבת את מלאכתו: והמלך אסא לקח את כל
יהודה ויסאו את אבני הרמה ואת עציה אשר
בנה בעשא ויבן בהם את גבע בנימין ואת
המצפה: ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל
אשר עשה והערים אשר בנה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה ובעת
זקנתו חלה ברגליו עד מחלה חליו גם בחליו
לא דרש את יהוה כי ברופאים: וישכב אסא
עם אבתיו וימת בשנת אחת וארבעים למלכו:
ויקברו אתו בקבריו אשר כרה לו בעיר דוד
וישכיבו אתו במטה אשר מלא בשמים ומיני
רקחים מרקחת מעשה ויקטרו לו קטרת גדולה
עד מאד: וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק
על ישראל: ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות
ויתן נצבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר
לכד אסא אביו: ויהי יהוה את יהושפט כי
הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש
לבעלים: כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך
ולא כמעשה ישראל: ויכן יהוה את הממלכה
בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו
עשר וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה
ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה:
ובשנת שלש למלכותו שלח לשריו לבן חיל
ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד
בערי יהודה: ועמהם הלוים שמעיה ונתניה
וזבדיה ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדוניה
וטוביה וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע
ויהורם הכהנים: וילמדו ביהודה וספר תורת
יהוה עמהם ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו
בעם: ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות
אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט:
ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף
משא וגם הערבים הביאו לו צאן אילים שבעת
אלפים ושבע מאות ועתודים שבעת אלפים
ושבע מאות: ויהי יהושפט הולך הלוך וגדול
עד למעלה ויבן ביהודה בירנית וערי מסכנות:
ומלאכה רבה היתה לו בערי יהודה ואנשי
מלחמה גבורי חיל בירושלים: ואלה פקדתם
לבית אבתיהם ליהודה שרי אל

ולא פעלו עולה אך בדרכיו הלכו׃
ואתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃
את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
בכל לבבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
ברוך אתה יי למדני חקיך׃
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
בפקודיך אשיחה ואביטה לארחותיך׃
בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
גרסה נפשי לתאבה את משפטיך בכל עת׃
גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
דבקתי בעדותיך יי אל תבישני׃
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
הורני יי דרך חקיך ואצרנה עקב׃
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
הנה לפקודיך באמונתך חיני בצדקתך׃
ותבא עלי חסדך יי תשועתך כאמרתך׃
והשיבה לחרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
והצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃
ואשמרה תורתך תמיד לעד ולנצח׃
והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
ושאתי כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
זכרתי משפטיך מעולם יי ואתנחם׃
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃
זכרתי בלילה שמך יי ואשמרה תורתך׃
זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

חלק לי יי אמרתי לשמר דבריך׃
חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
חבלי רשעים עזבוני תורתך לא שכחתי׃
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
חסדך יי מלאה הארץ חקיך למדני׃
טוב עשית עם עבדך יי כדברך׃
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃
טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
טוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך׃
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
יעשוני ידיך ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
ידעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃
יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
כי הייתי כנאוד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
לעולם יי דברך נצב בשמים׃
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃
למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
נצחי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
נטיתי לבבי לעשות חקיך לעולם עקב׃
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
סלית כל שוגים מחקיך כי תרמית שקרם׃
סגי כל רשעי ארץ לסיגים חשבתי לכן אהבתי עדותיך׃
סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃
עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
עת לעשות יי הפרו תורתך׃
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
פתח דבריך יאיר מבין פתאים׃
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
פעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
פני האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
פתח דבריך יאיר מבין פתאים׃
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
פעמי כנן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
פני האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
צדק יי ומשפט כי משפטיך׃
צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
צר ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי׃
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
קראתי בכל לב ענני יי חקיך אצרה׃
קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
קולי שמעה כחסדך יי כמשפטך חיני׃
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
קרוב אתה יי וכל מצותיך אמת׃
קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
רבה רחמיך יי כמשפטיך חיני׃
רבים רדפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי׃
ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
ראה כי לפקודיך אהבתי יי כחסדך חיני׃
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
רודפי בגדו בי ומאמרתך פחד לבי׃
רחוקה מרשעים תשועה כי חקיך לא דרשו׃
רחמיך רבים יי כמשפטיך חיני׃
רבים צוררי ואויבי מעדותיך לא נטיתי׃
ראיתי בגדים ואתקוממ

כָּל־פִּקּוּדֶיךָ כָּל־עַוְלָה רָדְפוּ שֶׁקֶר עָזְרֻנִי׃ 86
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא־עָזַבְתִּי פִּקּוּדֶיךָ׃ 87
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ 88
לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 89
לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 90
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 91
לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 92
לְעוֹלָם לֹא־אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 93
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 94
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 95
לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃ 96
מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 97
מֵאוֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 98
מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 99
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 100
מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 101
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 102
מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 103
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ 104
נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 105
נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 106
נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 107
נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 108
נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 109
נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 110
נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 111
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃ 112
סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 113
סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 114
סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 115
סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 116
סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשַׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ 117
סָלִיתָ כָּל־שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 118
סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 119
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃ 120
עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ 121
עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ 122
עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 123
עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 124
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ 125
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 126
עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 127
עַל כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃ 128
פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 129
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ 130
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ 131
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 132
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט בִּי כָל־אָוֶן׃ 133
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ׃ 134
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ 135
פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 136
פָּלֵא עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 137
צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 138
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 139
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 140
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ 141
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 142
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ 143
צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 144
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃ 145
קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 146
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 147
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 148
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 149
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 150
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 151
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃ 152
רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 153
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ 154
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 155
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 156
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 157
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 158
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ 159
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ 160
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ 161
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 162
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 163
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 164
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 165
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 166
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃ 167
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃ 168
תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ 169
תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ 170
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 171
תְּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ 172
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרָנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 173
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 174
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃ 175
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 176

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בַּצַּר־לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ 1
יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃ 2
מַה־יִּתֶּן לְךָ וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ 3
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם־גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ 4
אוֹיָה־לִּי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר׃ 5
רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם־שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ 6
אֲנִי־שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃ 7

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃ 1
עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 2
אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ 3
הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ 4
יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ 5
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ 6
יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 7
יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ 8

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃ 1
עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 2
יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃ 3
שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃ 4
כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ 5
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃ 6
יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ 7
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ 8
לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃ 9

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃ 1
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ׃ 2
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ 3
חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב־שָׂבַעְנוּ בוּז׃ 4
רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים לְגוּז הַזֵּדִים׃ 5

לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃ 1
לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ 2
אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃ 3
אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃ 4
אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזִּידוֹנִים׃ 5
בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ 6
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ 7
עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 8

הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃ 1
יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ 2
כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ 3
הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ 4
וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 5

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ 1
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃ 2
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ 3
שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שבותנו כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ 4
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ 5
הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא־יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃ 6

לִשְׁלֹמֹה אִם־יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ 1
שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים כִּי כֵן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ 2
הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ 3
כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ 4
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃ 5

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ 1
יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ 2
אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ 3
הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃ 4
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ͏ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 5
וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 6

רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃ 1
רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃ 2
עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנְיוֹתָם׃ 3
יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃ 4
יֵבשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל־שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ 5
יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃ 6
שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר׃ 7
וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃ 8

מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ 1
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ 2
אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ 3
כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ 4
קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ 5
נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ 6
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ 7
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃ 8

יְהוָה לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃ 1
אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עַל־אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ 2
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ 3

זְכֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עָנּוֹתוֹ׃ 1
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ 2
אִם־אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ 3
אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ 4
עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ 5
הִנֵּה שְׁמַעֲנָהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנֻהוּ בִּשְׂדֵי יָעַר׃ 6
נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ 7
קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ 8
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ 9
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ 10
נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃ 11
אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃ 12
כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃ 13
זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃ 14
צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ 15
וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רָנֹן יְרַנֵּנוּ׃ 16
שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃ 17
אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃ 18

הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד׃ 1
כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל־הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל־הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃ 2
כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃ 3

הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃ 1
שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ 2
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 3

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃ 1
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ 2
הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים׃ 3
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ 4
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וַאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים׃ 5
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם בָּאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ 6
מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ 7
אֲשֶׁר הִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃ 8
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃ 9
אֲשֶׁר הִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃ 10
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ 11
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ 12
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ 13
כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ 14
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ 15
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ 16
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ 17
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ 18
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ 19
בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ 20
בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָ͏ִם הַלְלוּיָהּ׃ 21

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 1
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 2
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 3
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 4
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 5
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 6
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 7
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 8
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 9
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 10
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 11
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 12
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 13
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 14
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 15
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 16
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 17
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 18
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 19
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 20
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 21
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 22
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 23
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 24
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 25
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 26

עַל־נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם־בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן׃ 1
עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ 2
כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינו

כל בניו ואת כל בנותיו הביא עמו מצרימה׃
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃
ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃
ובני לוי גרשון קהת ומררי׃
ובני יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃
ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃
ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃
אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃
ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ואדאלי׃
ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃
אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃
בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃
ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃
ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד׃
אלה בני רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃
ובני דן חשים׃
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃
אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃
כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש שישים ושש׃
ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאים מצרימה שבעים׃
ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃
ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃
ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃
ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ואת בקרם ואת כל אשר להם הביאו׃
והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃
ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

14 *ולא־כפרו עליכי לשלחכי כי הבלו
ידיכי. ועליכי כתבו כי לא אתכם
ה׳ שלח. ולכן כה אמר ה׳ צבאות
15 *הנני פקד עליכם ועל־זרעכם. ועל־
כל־הנשים אשר־בכם. כי שמעו
דבר־ה׳ כל־יהודה אשר בארץ־
מצרים. ואשר בפתרוס לאמר.
16 *לא אל־הדבר אשר־דברו אליכי
בשם־ה׳ לא נשמע אליכי. כי
עשה נעשה את־כל־הדבר אשר
יצא מפינו לקטר לכוון מלכת
השמים ולנסך לה נסכים כאשר
עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו
ושריכו בערי יהודה ובחוצות
ירושלם. ותשבעו לחם וטוב
לנו והיו ולא ראינו רעה. ומן־
17 *אז חדלנו לקטר לכוון מלכת
השמים ולנסך לה נסכים חסרנו
כל והתם בחרב וברעב נתמנו.
18 *ואשר אנחנו מקטרים לכוון
מלכת השמים ומנסכים לה נסכים
הלבלעדי אנשינו עשתה לה כוונים
לעצבתה ונסכים לה עשתה בלעדי
19 אנשינו. *ותאמר הנשים וכי
נשינו עשות כוונים לעצבתה
ולנסך לה נסכים בלעדי אנשינו
לעשות לה כוונים לעצבתה ולנסך
לה נסכים.
20 *ויאמר ירמיה אל־כל־העם על־
האנשים ועל־הנשים וכל־העם
הענים אתו דבר לאמר. הקטר
קטר אשר־קטרתם בערי יהודה
ובחוצות ירושלם אתם ואבתיכם
מלכיכם ושריכם ועם־הארץ
הלוא את־זכר ה׳ עלתה על־
21 לבבו. *ותעל על־לבו. ולא יכל
ה׳ שאת מפני רוע מעלליכם
אשר עשיתם. מפני הזבחים
אשר־זבחתם בערי יהודה ובחוצות
ירושלם אתם ואבתיכם מלכיכם
ושריכם ועם־הארץ כיום הזה.
22 *ויכל ה׳ שאת מפני רוע מעלליכם
ומפני התועבות אשר עשיתם
ותהי הארצכם לחרבה ולשמה
ולמאלה מאין יושב כיום הזה.
23 *יען אשר קטרתם לכוון וכי
חטאתם לה׳ ולא שמעתם בקול
ה׳ ובתורתו ובחקתיו ובעדתיו לא
הלכתם. *ותקרנה אליכם הרעה
24 הזאת כיום הזה. *ויאמר ירמיה
אל־כל־העם ואל־כל־הנשים שמעו
דבר־ה׳ כל־יהודה אשר בארץ־
25 מצרים. *כה אמר ה׳ צבאות
אלהי ישראל לאמר. לאמר אתנה
נשינו נדרינו לקטר לכוון מלכת
השמים ולנסך לה נסכים הקים
תקימנה את־נדרינו ועשה תעשינה
את־נדריכם. *לכן שמעו דבר־ה׳
כל־יהודה הישבים בארץ־מצרים.
הנני נשבע בשמי הגדול אמר ה׳
אם־יהיה עוד שמי נקרא בפי כל־
איש יהודה אמר חי אדני ה׳ בכל־
ארץ מצרים. הנני שקד עליהם
לרעה ולא לטובה והיו כל־אנשי
יהודה אשר־במצרים תמו בחרב
וברעב עד־כלותם. ומעט מספר
שבים מחרב מארץ מצרים וידעו
כל־שארית יהודה הבאים ארץ־
מצרים לגור שם דבר מי יקום
ממני ומהם. *וזה־לכם האות
נאם־ה׳ אשר אפקד עליכם למען
תדעו כי־קום יקומו דברי עליכם
לרעה. כה אמר ה׳ הנני נתן את־
פרעה חפרע מלך־מצרים ביד־
איביו וביד מבקשי נפשו כאשר
נתתי את־צדקיהו מלך־יהודה ביד
נבוכדראצר מלך־בבל איבו ומבקש
נפשו.

سوف سعدا وعدا وعدا ◦ ٤٤ ◦ اعوذ
2 * ٥ربي هكد قعدة لاوقعكد:
قعدة هكد قعدة ٥٥ة ربي
3 لاقا ٧٥٧. * بي إعزه. ٤٧٧
لاوقا. ٥٥ة ٧٥٧ ٤٧٧ ٤٧٧
4 * ٥لاقد ٥٥ا قعدة ٥٥ا هكد
5 كعلوه ٥٥ة لاوقا. * ٤٧ بي
٥٥ة ٥٥ا: ٤٧٧ ٤٧٧. ٤٧٧
٥٥ا ٥٧١ ٤٧٧: إنا ٤٧٧ بي
٥٥ا. ٥لاقا كعلوه ٤٧٧ ٤٧٧
6 ٥لاقا ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧.
٥٥ة ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
7 ٥لاقا ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧.
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
8 * ٥لاقا ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
9 * ٥لاقا ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
10 * ٥لاقا ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧
11 ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧.
٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧ ٤٧٧

מִבְטְחֵי בְּכֹחַ חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ 24 *אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃
וְיֵקֶר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ 25 וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה שָׁחַת׃ כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ
יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ 26 קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ
בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃ 27 וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ 28 *זֶה דַרְכָּם
כְּסָל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ 29 כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שָׁתוּ מָוֶת יִרְעֵמוֹ וְיִרְדּוּ בָם יְשָׁרִים
לָבֹקֶר וְצוּרָם לְבַלות שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ 30 אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃
31 אַל־תִּירָא כִּי־יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃ 32 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
33 כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדוּךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ 34 תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃
35 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

מזמור נ׳

1 *מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ׃
2 מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ 3 יָבוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו
נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ 4 יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ 5 אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי
עָלֵי זָבַח׃ 6 וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃ 7 שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל
וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ 8 לֹא עַל־זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלוֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃
9 לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃ 10 כִּי־לִי כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהָרֵי אֶלֶף׃
11 יָדַעְתִּי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃ 12 אִם־אֶרְעַב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃
13 הַאֲכֹל בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם־עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ 14 זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃
15 וְקָרְאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אַחַלְּצְךָ וְתְכַבְּדָנְנִי׃ 16 וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי
וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עַל־פִּיךָ׃ 17 וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אָחוֹר׃ 18 אִם־רָאִיתָ גַּנָּב
וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם־מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ 19 *פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בָרָע וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמֹד מִרְמָה׃
20 תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֵּן דִּפְיָ׃ 21 אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דָּמִיתָ הֱיוֹת אֶהְיֶה
כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ 22 בִּינוּ־נָא זֹאת שִׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרף וְאֵין מַצִּיל׃
23 זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

מזמור נ״א

1 *לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע׃
3 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ 4 הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃
5 כִּי־פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ 6 לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃ 7 הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי׃
8 הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃ 9 תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי
וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ 10 תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃ 11 הַסְתֵּר פָּנֶיךָ
מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃ 12 לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃
13 אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ 14 הָשִׁיבָה לִי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ
נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי׃ 15 אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃ 16 הַצִּילֵנִי מִדָּמִים
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ 17 אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
18 כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃ 19 זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ 20 הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
21 אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃

ויאמר דוד אל־אחימעץ ואל־יהונתן בן־אביתר הכהנים כה אמרו אבשלום וזקני ישראל כה וכה יעצתי אחיתפל ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל־תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבר פן־יבלע המלך וכל־העם אשר אתו׃ ויונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל ותלך השפחה והגידה להם והם הלכו להגיד למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העיר׃ ויראם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו בית־איש בבחורים והוא־לו בור בתוכו וירדו שמה׃ ותקח האשה את־המסך ותפרש על־פני הבור ותשר עליו כקלי׃ ולא נודע דבר׃ ויבאו עבדי אבשלום אל־האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויונתן ותאמר להם האשה עברו מים מעט מזה ויבקשו ולא מצאו וישובו ירושלם׃ ויהי אחרי־כן ויעלו מן־הבור וילכו ויגידו למלך דוד ויאמרו אל־דוד קומו ומהרו עברו את־המים כי־כה יעץ עליכם אחיתפל׃ ויקם דוד ויעבר הוא וכל־העם אשר אתו ויעברו את־הירדן עד־אור הבקר עד־נעדר לא־נעדר אחד אשר לא עבר את־הירדן׃ ואחיתפל ראה כי לא־נעשתה עצתו ויחבש את־החמור ויקם וילך ויבא אל־ביתו אל־עירו ויצו את־ביתו ויחנק ויקבר בקבר אביו׃ ודוד בא מחנימה ואבשלום עבר את־הירדן הוא וכל־איש ישראל עמו׃ ואת־עמשא תחת יואב על־הצבא ועמשא בן־איש ושמו יתרא הישמעאלי אשר בא אל־אביגל בת־נחש אחות צרויה אם־יואב׃ ויחן ישראל ואבשלום בארץ גלעד׃ ויהי כבוא דוד מחנימה ושובי בן־נחש מרבת בני־עמון ומכיר בן־עמיאל מלודבר וברזלי הגלעדי מרגלים׃ הביאו משכבות וכלי יוצר וחטים ושעורים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי׃ וצאן וחמאת בקר הביאו לדוד ולעם אשר אתו לאכל כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר׃

ויפקד דוד את־העם אשר אתו ויתן עליהם שרי אלפים ושרי מאות׃ וישלח דוד את־העם יד־אחיו ליואב ויד־אבישי בן־צרויה אחי יואב לאמר הנער לי לאבשלום ושמעו כל־העם בצאת המלך את־כל־הצוה את־כל־השרים על־אבשלום׃ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים׃ ויגפו שם העם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה עשרים אלף איש ביום ההוא׃ ותהי שם המלחמה על־פני כל־הארץ וירבו העם אשר אכלה היער בעם אשר אכל החרב ביום ההוא׃ ואבשלום קרה לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על־פרדה והבהמה באה תחת סבך האלה הגדולה ותאחז ראשו באלה ויתן בין־השמים ובין־הארץ והפרדה אשר תחתיו עברה׃ וראה איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את־אבשלום תלוי באלה׃ ויאמר איש אל־יואב הנה ראיתי תלוי באלה׃ ויאמר יואב לאיש המגיד לו הנה ראית ומדוע לא־הכיתו שם ארצה ועלי היה לתת לך עשרת כסף ואזור אחד׃ ויאמר האיש אל־יואב ואם־שקל כפי בידי לא־אשלח יד אל־בן־המלך כי באזנינו צוה המלך אותך ואת־אבישי ואת־איתי לאמר שמרו־לי בנער באבשלום׃ ואעשה בנפשי שקר ולא־יכחד כל־דבר מעל המלך ואתה תתיצב מנגד׃ ויאמר יואב לא־אתוחיל לפניך ויקח שלשה שבטים בידו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה׃ ויסבו עשרה נערים נושאי כלי יואב ויכו את־אבשלום וימיתהו׃ ויתקע יואב בשופר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי עצר יואב את־העם׃ ויקחו את־אבשלום וישליכו אתו אל־היער אל־השחת הגדולה בבור גדול מאד ויערמו עליו גל־אבנים גדול מאד וכל־ישראל נסו איש לאהליו׃ ואבשלום בחיו לקח והקים לו את־המצבה אשר בעמק המלך כי אמר אין־לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבה על־שמו ותקרא יד־אבשלום עד היום הזה׃

ואחימעץ בן־צדוק אמר אל־יואב ארוצה נא ואבשרה את־הבשורה כי־הושיע יהוה את־דינו מיד אויביו׃ ויאמר אליו יואב לא־איש בשורה אתה היום תבשר יום אחר לא־תבשר היום את־בשורה על־כן מת בן־המלך׃ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראית וישתחו ליואב וירץ׃ ויוסף עוד אחימעץ בן־צדוק ויאמר אל־יואב והיה מה־יהי נא גם־אני ארוצה אחרי הכושי ויאמר יואב למה־זה אתה רץ בני גם־אתה אין־לך בשורות נכונות׃ ויאמר מה־יהי רוצה אנכי ארוץ ויאמר לו רוץ׃ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את־הכושי׃ ודוד ישב בין שני השערים והצפה הלך אל־גג השער אל־החומה וישא עיניו וירא והנה איש רץ לבדו׃ ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם־לבדו בשורה בפיו והלך והולך גם־הוא׃ ויאמר הצפה ארה את־הרץ הראשון כמעשה אחימעץ בן־צדוק ויאמר המלך טוב איש זה אל־בשורה יבוא׃ ויקרא הצפה ויאמר אל־השוער הנה רץ אחד לבדו ויאמר המלך גם־זה מבשר הוא׃ ויאמר השוער ראה אני את־מרוצת הרץ הראשון כמרוצת אחימעץ בן־צדוק ויאמר המלך אחימעץ איש טוב הוא ובבשורה טובה יבוא׃ ויען אחימעץ ויאמר אל־המלך שלום קרא לאדני המלך ויקד לפני המלך ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את־האנשים אשר־נשאו את־ידם באדני המלך׃ ויאמר המלך השלום לנער לאבשלום ויען אחימעץ ראיתי המון גדול לשלח את־עבד יואב את־עבדך ולא ידעתי מה׃ ויאמר המלך סב התיצב פה ויסב ויתיצב׃ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יבשר אדני המלך כי־שפטך יהוה היום מיד כל־הקמים עליך׃ ויאמר המלך השלום לנער לאבשלום ויען הכושי יהי כנער אויבי אדני המלך ולכל־הקמים עליו לרעה׃ ויעט המלך ויעל על־עלית השער ויבך ובכה בלכתו כה אמר בני אבשלום בני בני אבשלום מי־יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני׃ ויגד ליואב לאמר הנה המלך בוכה ומתאבל על־אבשלום׃ ותהי התשועה ביום ההוא לאבל לכל־העם כי־שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על־בנו׃ ויגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יגנב העם הנכלם בנוסו במלחמה׃ והמלך כסה את־פניו ויזעק המלך בקול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני׃ ויבא יואב אל־המלך הבית ויאמר הבשת היום את־פני כל־עבדיך המלטים היום את־נפשך ואת־נפש בניך ובנותיך ואת־נפש נשיך ואת־נפש פילגשיך׃ באהבך את־שנאיך ושנאך את־אהביך כי־הגדת היום כי אין־לך שרים ועבדים כי־ידעתי היום כי־לו אבשלום חי ואנחנו כלנו היום מתים אז ישר בעיניך׃ ועתה קום צא ודבר על־לב עבדיך כי נשבע אנכי ביהוה אם־לא תצא אין־איש לן עמך הלילה והרעה־לך מכל־הרעות אשר באו עליך מנעוריך ועד־עתה׃ ויקם המלך וישב בשער ולכל־העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל־העם לפני המלך׃ וישראל נסו איש לאהליו׃ וכל־העם היו נדונים בכל־שבטי ישראל לאמר המלך הציל אתנו מיד אויבינו והוא מלטנו מיד פלשתים ועתה נס מן־הארץ מאבשלום׃ ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרישים מהשיב את־המלך להביא את־בנו׃ והמלך דוד שלח אל־צדוק ואל־אביתר הכהנים לאמר דברו אל־זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרונים להשיב את־המלך אל־ביתו ודבר כל־ישראל הגיע אל־המלך אל־ביתו׃ אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרונים להשיב את־המלך׃ ואל־עמשי תאמרו הלא־עצם־אתה ובשרי אתה כה־יעשה־לי אלהים וכה יוסיף אם־לא שר־צבא תהיה לפני כל־הימים תחת יואב׃ ויט את־לב כל־איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל־המלך שובו אתה וכל־עבדיך׃ וישב המלך וירד עד־הירדן והנה־באו יהודה הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את־המלך את־הירדן׃ וישמעי בן־גרא בן־הימיני אשר מבחרים ירד עם־אנשי יהודה לקראת המלך דוד׃ ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית־שאול ועשרה בניו ועשרים עבדיו עמו ויעברו את־הירדן לפני המלך׃ והעבר עבר לעבר את־בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן־גרא נפל לפני המלך בעברו את־הירדן׃ ויאמר אל־המלך אל־יחשב לי אדני עון ואל־תזכר את אשר־עוה עבדך ביום צאת אדני המלך את־ירושלם לשום המלך על־לבו׃ כי־ידע עבדך אנכי חטאתי והנה־באתי היום הראשון בכל־בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך׃ ויען אבישי בן־צרויה ויאמר המעל־זה לא־יומת שמעי כי־קלל את־משיח יהוה׃ ודוד אמר מה־לי ולכם בני צרויה כי תהיון־לי היום לשטן היומת היום איש בישראל כי הלא־ידעתי היום כי־אני מלך על־ישראל׃ ויאמר המלך אל־שמעי לא תמות וישבע לו׃ ומפיבשת בן־שאול ירד לקראת המלך ולא־עשה רגלו ולא עשה שפמו ואת־בגדיו לא כבס למן־היום אשר־הלך המלך עד־היום אשר־בא בשלום׃ ויהי כבואו מירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא־הלכת עמי מפיבשת׃ ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי־עבד־אתה אמר חבשה־לי החמור וארכבה עליו ואלך עם־המלך כי פסח הוא עבדך׃ ויוסף על־עבדך כי־כמלאך האלהים אתה ועשה הטוב בעיניך׃ כי לא־היו כל־בית אבי כי אם־אנשי מות לאדני המלך ותשם את־עבדך בין אכלי שלחנך ומה־לי עוד צדקה ומה־אוסף עוד לצעק אל־המלך׃ ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה ושבא תחלקו את־השדה׃ ויאמר מפיבשת אל־המלך גם־את־הכל יקח אחרי אשר־בא אדני המלך בשלום אל־ביתו׃ ברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את־הירדן עם־המלך ללוותו את־הירדן׃ וברזלי זקן מאד בן־שמנים שנה הוא וכלכל את־המלך בשבתו במחנים כי־איש גדול הוא מאד׃ ויאמר המלך אל־ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃ ויאמר ברזלי אל־המלך כמה ימי שני חיי כי־יעלה את־המלך ירושלם׃ בן־שמנים שנה אנכי היום הבין בין־טוב לרע אם־יטעם עבדך את־אשר אכל ואת־אשר שתה אם־אשמיע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד לשאת על־אדני המלך׃ כמעט יורה את־עבדך את־ידו אל־המלך ואל־ישלם לי המלך את־הגמול הזה׃ הנה־נא עבדך כמהם ויעבר אתי אל־המלך ועשה־לו הטוב בעיניך׃ ויען המלך אתי כמהם יעבר וכל־אשר יבחר עליך אני אעשה־לו ואת־כל־אשר תבקש עלי אעשה׃ וכל־העם עברו את־הירדן ואחרי־כן עבר המלך ויתן המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃ ויעבר המלך הגלגלה וכמהם עבר עמו ויעברו כל־העם את־המלך וגם־את־הירדן ויהי כעבור המלך את־הירדן ויישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃ ויעבר המלך הגלגלה וכמהם עבר עמו ויעברו כל־העם את־המלך וגם־את־הירדן ויהי כעבור המלך את־הירדן ויישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃

ויעבר המלך הגלגלה וכמהם עבר עמו ויעברו כל־העם את־המלך וגם־את־הירדן ויהי כעבור המלך את־הירדן ויישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃

ויכו בה לפי חרב ואת המלך ואת כל ערי
ואת כל נפש אשר בה החרים לא השאיר
שריד ככל אשר עשה למלך יריחו ולמלכה
41 כן עשה ליהושע ויכם יהושע מקדש ועד
עזה וכל ארץ גשן ועד גבעון: ואת כל
42 המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע כי
43 יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב
יהושע וכל ישראל עמו המחנה הגלגלה:
44 ויהי כשמע יבין מלך חצור ושלח אל יובב
מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף:
45 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה
מנגב לכנרות ובשפלה ובנפות דור מים:
46 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי
והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ
47 המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם
עם רב כחול אשר על שפת הים לרב סוסים
48 ורכב מאד מאד: ויתועדו כל המלכים האלה
ויבאו ויחנו יחדו על מי מרום להלחם עם
49 ישראל: ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום עד
בלתי השאיר להם שריד ופליט ויעש להם
50 יהושע כאשר אמר יהוה את סוסיהם יעקר
ואת מרכבותיהם שרף באש: ויבא יהושע
בעת ההוא ויכרת את הענקים מן ההר את
חברון את דביר ואת ענב ואת כל הר יהודה
ואת כל הר ישראל עם ערימהם החרים
51 אותם מן העיר: לא נשאר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו:
52 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר
יהוה אל משה ויתנה יהושע לישראל נחלה
53 כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה מן
54 המלחמה: ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני
ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה
55 מנחל ארנון עד הר חרמון וכל ערבה מזרחה:
סיחון מלך האמרי ועוג מלך הבשן מיתר
56 הרפאים וישב בחשבון ובעשתרות: ובאדרעי
57 ובכל הר הבשן ועד גבול הגשורי והמעכתי
וכל הר חרמון וכל הערבה עבר הירדן קדמה
58 עד ים הערבה ים המלח תחת אשדות הפסגה
59 קדמה: ומלך עוג מלך הבשן אשר נשאר
מן הרפאים וישב בעשתרות ובאדרעי:
60 ובגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל
61 הבשן עד גבול סלכה: כל ממלכת עוג בבשן
62 מלך הרפאים הוא ויכה משה ובני ישראל
אותם ויורשו את ארצם מעבר הירדן מזרחה
63 מנחל ארנון עד הר חרמון וכל ערבה מזרחה:
ויכו משה ובני ישראל את סיחון מלך חשבון
64 ואת עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן מזרחה מנחל ארנון עד הר
65 חרמון וכל ערבה מזרחה: ויתנם יהוה ביד
ישראל ויכום עד בלתי השאיר להם שריד
66 ופליט ויעש להם יהושע כאשר אמר יהוה
את סוסיהם יעקר ואת מרכבותיהם שרף
67 באש: ויבא יהושע בעת ההוא ויכרת את
הענקים מן ההר את חברון את דביר ואת
ענב ואת כל הר יהודה ואת כל הר ישראל
עם ערימהם החרים אותם מן העיר: לא
נשאר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה
בגת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל
הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה
יהושע לישראל נחלה כמחלקתם לשבטיהם
והארץ שקטה מן המלחמה: ואלה מלכי
הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם
בעבר הירדן מזרחה מנחל ארנון עד הר
חרמון וכל ערבה מזרחה: סיחון מלך האמרי
ועוג מלך הבשן מיתר הרפאים וישב
בחשבון ובעשתרות: ובאדרעי ובכל הר
הבשן ועד גבול הגשורי והמעכתי וכל הר
חרמון וכל הערבה עבר הירדן קדמה עד ים
הערבה ים המלח תחת אשדות הפסגה
קדמה: ומלך עוג מלך הבשן אשר נשאר
מן הרפאים וישב בעשתרות ובאדרעי:

ולא אמנעה מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי׃
ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש׃
ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו׃
וראיתי אני כי יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך׃
החכם עיניו בראשו והסכל בחשך הולך וידעתי גם אני כי מקרה אחד יקרה את כולם׃
ואמרתי אני בלבי כמקרה הסכל גם אני יקרני ולמה חכמתי אז יתרתי ודברתי בלבי גם זה הבל׃
כי אין זכרון לחכם עם הסכל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הסכל׃
ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה אשר נעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח׃
ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי׃
ומי יודע החכם יהיה או סכל ושלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל׃
וסבותי אני להאביד את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש׃
כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו חלקו יתן גם זה הבל ורעה רבה׃
כי מה היתה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש׃
כי כל ימיו מכאובים וכעס עניניו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא׃
אין טוב באדם שיאכל ושתה ושהראה את נפשו טוב מעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא׃
כי מי יאכל ומי יחיש חוץ ממני׃
כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן עניין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח׃

ג

לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמש׃
עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע׃
עת להרוג ועת לרפא עת לפרוץ ועת לבנות׃
עת לבכות ועת לשחק עת ספוד ועת רקוד׃
עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבק ועת לרחק מחבק׃
עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך׃
עת לקרוע ועת לתפור עת להחריש ועת לדבר׃
עת לאהב ועת לשנוא עת מלחמה ועת שלום׃
מה יתרון העושה באשר הוא עמל בו׃
ראיתי את העניין אשר נתן האלהים לבני האדם לענות בו׃
את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם בלתי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף׃
ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמח ולעשות טוב בחייו׃
וגם כל האדם אשר יאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא׃
ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף ומאתו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו מלפניו׃
מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף׃
ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע׃
אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם׃
אמרתי אני בלבי על דבר בני האדם למען ברר להם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם׃
כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל׃
הכל הולכים אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר׃
מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ׃
ואראה כי אין טוב אלא שישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו׃

ד

ושבתי אני ואראה את כל העשקות אשר נעשות תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עושקיהם כח ואין להם מנחם׃
ושבחתי אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עד הנה׃
וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש׃
וראיתי אני את כל עמל וכל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח׃
האויל חובק את ידיו ואכל את בשרו׃
טוב חפנים נחת מאשר שתי חפנים עמל ורעות רוח׃
ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש׃
יש אחד ואין שני גם בן גם אח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל ועניין רע הוא׃
טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם׃
כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואוי לאחד שכאשר יפול ואין שני להקימו׃
גם אם ישכבו שנים וחם להם ואחד איך יחם׃
ואם יתקפנו האחד שנים יעמדו נגדו והחוט המשולש לא במהרה ינתק׃
טוב ילד מסכן וחכם מלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד׃
כי מבית הסורים יצא למלוך כי גם במלכותו נולד רש׃
ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו׃
אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעות רוח׃

ה

שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע׃
אל תבהל בפיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים׃
כי בא החלום מרוב עסק וקול כסיל מרוב דברים׃
כי תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם׃
טוב אשר לא תדר מאשר תדר ולא תשלם׃
אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך׃
כי בריבוי חלומות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא׃
אם עשק רש וגזל משפט וצדקה תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם׃
ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד׃
אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה גם זה הבל׃
ברבות הטובה רבו אוכליה ומה סגולת בעליה כי אם ראות עיניהם׃
מתוק שנת העובד אם מעט ואם הרבה ושבע העשיר אינו מניחו לישון׃
יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו׃
ואבד העשר ההוא בעניין רע והוליד בן ואין בידו מאומה׃
כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כבואו ומאומה לא ישא בעמלו אשר יוליך בידו׃
וגם זה רעה חולה בכל אשר הלך כן ילך ומה יתרון לו שעמל לרוח׃
גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף׃
הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכל ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו׃
וגם כל אדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא׃
כי לא ירבה את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו׃
יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם׃
איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ולא יחסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא יתן לו האלהים לאכל ממנו כי אם איש זר יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא׃
אם יולד איש מאה ושנותיו רבות ורבו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטוב וגם קבורה לא היתה לו אמרתי אני טוב ממנו הנפל׃
כי בהבל בא ובחשך יעלם וגם שמו בחשך יכסה׃
גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה׃
ואם יחיה אלף שנים פעמים רבות ורע לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולכים׃
כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא׃
כי מה יתר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים׃
טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח׃
מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לריב את אשר תקיפ ממנו׃
כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם׃
כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל כי מי יגיד לאדם מה יהיה אחרי השמש׃

ז

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו׃
טוב ללכת אל בית אבל מללכת אל בית משתה כי הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו׃
טוב כעס משחק כי ברע פנים יטיב לב׃
לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה׃
טוב לשמוע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים׃
כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הכסיל גם זה הבל׃
כי העשק יהלל חכם ויאבד לב מתנה׃
טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח׃
אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח׃
אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה׃
טובה חכמה עם נחלה ויתרון לראי השמש׃
כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה׃
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותהו׃
ביום טובה היה בטוב ויום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים למען לא ימצא האדם אחריו כלום׃
את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו׃
אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יתר למה תשומם׃
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך׃
טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי יראת אלהים תצא את כלם׃
החכמה תעז לחכם מעשרה שלטים אשר היו בעיר׃
כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא׃
גם אל כל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך פן תשמע את עבדך מקללך׃
כי גם פעמים רבות ידעה לבך כי גם אתה קללת אחרים׃
כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחקה ממני׃
רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו׃
סבותי אני ולבי לדעת ולתור ולבקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסלות והסכלות שגעון׃
ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא יתפש בה׃
הנה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון׃
אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה מכל אלה לא מצאתי׃
רק זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים׃

ח

מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו תשנא׃
אני פי מלך שמור ועל דבר שבועת אלהים׃
אל תבהל מפניו אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה׃
בדבר מלך שלטון ומי יאמר אליו מה תעשה׃
שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט יבין לב חכם׃
כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו׃
כי אין ידע מה שיהיה כאשר יהיה מי יגיד לו׃
אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו׃
את כל זה ראיתי ונתון לבי אל כל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט אדם באדם לרעה לו׃
וכן ראיתי רשעים קבורים ובאו ומן המקום הקדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל׃
אין נעשה פתגם מהר על מעשה הרע על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע׃
אשר חטא עושה רע מאה פעמים והאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר יראו מלפניו׃
וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר אינו יירא מלפני האלהים׃
יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי כי גם זה הבל׃
ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח כי הוא ילוה לו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש׃
ונתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את העניין אשר נעשה על הארץ גם כי יש אשר עיניו לא יראה בלילה׃
וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בכל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא׃

ט

כי את כל זה נתתי אל לבי ולברר את כל זה כי הצדיקים והחכמים ועבדיהם בידי האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם׃
הכל כאחד למקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא לזובח ולאשר איננו זובח כטוב כחוטא נשבע כאשר ירא שבועה׃
זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רעה ותהלות בלבבם בחייהם ואחרי כן אל המתים׃
כי מי יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת׃
כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם׃
גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה ואין להם עוד חלק לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש׃
לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך׃
בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר׃
ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש׃
כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה׃
שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם ולא לנבונים עשר ולא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם׃
כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים אשר יאחזו במצודה רעה וכצפרים האחזים בפח כמוהם יוקשים בני האדם לעת רעה כאשר תפול עליהם פתאם׃
גם זאת ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי׃
עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב עליה ובנה עליה מצודים גדולים׃
ונמצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואיש לא זכר את האיש המסכן ההוא׃
ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים׃
דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים׃
טובה חכמה מכלי מלחמה וחוטא אחד יאבד טובה הרבה׃

י

זבובי מות יבאישו יסריח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט׃
לב חכם על ימינו ולב כסיל על שמאלו׃
וגם בדרך בהיות הסכל הולך חסר לב הוא אומר אל כל אדם כסיל הוא׃
אם עלות המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים׃
יש רעה אשר ראיתי תחת השמש כשגגה היוצא מלפני השליט׃
נתן הסכלות במרומים רבה ועשירים בשפל ישבו׃
ראיתי עבדים על סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ׃
חופר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש׃
מסיע אבנים יעצב בם בקעים יסכן בם׃
אם קהה הברזל ופניו לא פלח ויגבר חיל והחכמה הצלחה׃
אם ישך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון׃
דברי פי חכם חן וישפוהו שפתי כסיל תבלענו׃
תחלת דברי פיהו סכלות וסוף פיהו הוללות רעה׃
והסכל יכפיל דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה אחריו מי יגיד לו׃
עמל כסילים יגיעהו אשר לא ידע ללכת העיר׃
אוי לך ארץ אשר מלכך נער ושריך בבקר יאכלו׃
אשרי ארץ אשר מלכך בן חרים ושריך בעת יאכלו לגבורה ולא לשתיה׃
בעצלתים יכך המקרה ובשפלות הידים ידלף הבית׃
לשחוק יעשו לחם ויין משמח את החיים והכסף יענה את הכל׃
גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך עשיר אל תקלל כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד את הדבר׃

יא

שלח לחמך על פני המים כי אחרי רבים תמצאנו׃
תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ׃
אם מלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום אשר יפול העץ שם יהיה׃
שומר רוח לא יזרע וצפה לעבים לא יקצר׃
כאשר אינך יודע מה דרך הרוח איך העצמות בבטן המלאה כן לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל׃
בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים׃
ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש׃
כי אם שנים חיה אדם בכלם ישמח וזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל הבא הבל׃
שמח בחור בילדותיך וייטב לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט׃
והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל׃

יב

וזכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה ויגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ׃
עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם׃
ביום אשר יזעו שומרי הבית ויתעוותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו ויחשכו הראות בחלונים׃
ודלתים בשוק סגרו בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר׃
גם מגבוה ירא ופחדים בדרך ויפרח השקד ויסבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים׃
עד אשר לא ירחק חבל הכסף וירוץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור׃
ושב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה׃
הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל׃
ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה׃
בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת׃
דברי חכמים כדרבנות ונטועי אספות בעלי אסופות נתנו מרעה אחד׃
ויתר מהמה בני הזהר מעשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר׃
סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם׃
כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע׃

שיר השירים

שיר השירים אשר לשלמה׃
ישקני מנשקות פיהו כי טובים דדיך מיין׃
לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך׃
משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך׃
שחורה אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה׃
אל תראוני שאני שחרחרת שזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי׃
הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים כי אהיה כעטיה על עדרי חבריך׃
אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרעים׃
לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי׃
נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים׃
תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף׃
עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו׃
צרור המר דודי לי בין שדי ילין׃
אשכול הכפר דודי לי בכרמי עין גדי׃
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים׃
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רענן׃
קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים׃

ב

אני חבצלת השרון שושנת העמקים׃
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות׃
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי׃
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה׃
סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני׃
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃
קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות׃
דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים׃
הנה דודי ענה ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך׃
כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו׃
הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו׃
התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך׃
יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה׃
אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר׃
דודי לי ואני לו הרעה בשושנים׃
עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר׃

ג

על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃
אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃
מצאוני השמרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם׃
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי׃
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃
מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל׃
הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל׃
כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות׃
אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון׃
עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם׃
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו׃

ד

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד׃
שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחיצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם׃
כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃
כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים׃
שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי הרועים בשושנים׃
עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה׃
כלך יפה רעיתי ומום אין בך׃
אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה משוראי שנירים מהרי נמרים מהררי אריות מהרי נמרים׃
לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד מרהט צוארניך׃
מה טבו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים׃
נופת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון׃
גן נעול אחתי כלה מעין נעול מקור חתום׃
שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים׃
נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים׃
מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון׃
עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו׃

ה

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים׃
אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה׃
פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה אטנפם׃
דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו׃
קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעותי מור עבר על כפות המנעול׃
פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני׃
מצאוני השמרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החומות׃
השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני׃
מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד כי כן השבעתנו׃
דודי צח ואדום דגול מרבבה׃
ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב׃
עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות על מלאת׃
לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר׃
ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת ספירים׃
שוקיו עמודי שש מיסדות על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃
חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם׃
אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך׃
דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים ולקבץ שושנים׃
אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים׃
נאוה את רעיתי כתרצה יפה כירושלם אימתנית כנדגלות׃
הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבוני שערך כעדר העזים שגלשו מגלעד׃
שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחיצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם׃
כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃
ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר׃
אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה׃
מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימתנית כנדגלות׃
אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמונים׃
לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב׃
שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים׃

ז

מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן׃
שרך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים׃
שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי׃
צוארך כמגדל השן עיניך כברכות בחשבון אשר בשער בת רבים׃
אפך כמגדל הלבנון צפה כדמשק׃
ראשך עליך כהכרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים׃
מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים׃
זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות׃
אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים׃
וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים׃
אני לדודי ועלי תשוקתו׃
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים׃
נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך׃
הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך׃
מי יתנך לי אח יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזוני׃
אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃
השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃
מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה יולדתך׃
שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה׃
אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃
אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃
כרמי שלי לפני אלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו׃
היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני׃
ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים׃

ח

מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזוני׃
אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃
השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃
מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה יולדתך׃
שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה׃
אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃
אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃
כרמי שלי לפני אלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו׃
היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני׃
ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים׃

6 * ואת עקשי הערף כי עם קשה ערף אתה:
7 זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה:
8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם:
9 * בעלתי אני ההרה לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
10 ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל:
11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבן לוחות הברית:
12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:
13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
14 * הניחה לי ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו:
15 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי:
16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם:
18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:
20 * ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא:
21 * ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתש טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר:
22 ובתבערה ובמסה ובקברות התאוה מקצפים את יהוה:

16 יְהוָה מָנָה חֶשְׁבּוֹן. * הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. * לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת
לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם
בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְרוֹקַע הָאָרֶץ
עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְעֹשֵׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. אֶת
יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְגֹזֵר יַם סוּף
לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְנִעֵר פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְמוֹלִיךְ
עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְמַכֵּה
מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וַיַּהֲרֹג
מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וּלְעוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְנָתַן אַרְצָם
לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל
עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. שֶׁבִּשְׁפְלֵנוּ זָכַר
לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. * הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

קיז

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם. טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים. כָּל גּוֹיִם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם. סַבּוֹנִי גַם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם. סַבּוּנִי כִּדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם.
דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי. עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה
וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים. יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל. יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
חָיִל. לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ.
יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי. פִּתְחוּ לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ. זֶה הַשַּׁעַר
לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. * אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת
הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ. אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה
נָּא. אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה
הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא.
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא. אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה
נָּא. בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם
מִבֵּית יְהוָה. אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג
בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלִי אַתָּה
וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

קיח

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. יֹאמְרוּ נָא
בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. יֹאמְרוּ נָא
יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. מִן הַמֵּצַר
קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ. יְהוָה לִי לֹא
אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי
וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ
בִּנְדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילַם. סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילַם. סַבּוּנִי כִּדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם. דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
וַיהוָה עֲזָרָנִי. עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי
לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל. יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה
יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל. לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ. יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת
לֹא נְתָנָנִי. * פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם
אוֹדֶה יָהּ. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְךָ כִּי
עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. * אֶבֶן מָאֲסוּ
הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה
זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה
יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ. אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה
נָּא. אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה
הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא.
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא. אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה
נָּא. בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם
מִבֵּית יְהוָה. אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג
בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלִי אַתָּה
וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

ויהי כאשר עזתה המלך ותגבה עד להשחית ויעל
מעל ביהוה אלהיו ויבא על היכל יהוה להקטיר
על מזבח הקטרת: ויבא אחריו עזריה הכהן ואתו
כהנים בני חיל שמנים: ויעמדו על המלך עזיה
ויאמרו לו לא לך עזיה להקטיר ליהוה כי לכהנים
בני אהרן המקדשים להקטיר הצא מן המקדש כי
מעל מעלת ולא יהיה לך כבוד מיהוה אלהים:
ויזעף עזיה והקטרת בידו להקטיר ובזעפו אל
הכהנים ותפרח צרעת במצחו נגד הכהנים בבית
יהוה מעל למזבח הקטרת: ויפן אליו עזריה הכהן
וכל הכהנים והנה מצרע הוא במצחו ויבהלו אתו
משם וגם הוא אץ לצאת כי נגעו יהוה: ויהי עזיה
המלך מצרע עד יום מותו וישב בבית חפשית
מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית
המלך שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזיה הראשנים
והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: וישכב
עזיה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה
הקברות אשר למלכי כי אמרו מצרע הוא ויתם
יותם בנו מלך תחתיו:

כז

בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק:
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו
רק לא בא בהיכל יהוה ועוד העם משחיתים:
הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת
העפל בנה ובערים בנה: ומלחמה עם מלך בני
עמון ויתגבר עליהם ויתנו לו בשנה ההיא מאה
ככר כסף ועשרת אלפי כרים ועשרת אלפי גרים
חטים וכן ישיבו לו בני עמון ובשנה השנית
והשלישית: ויתגבר יותם כי הכין דרכיו לפני
יהוה אלהיו: ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו
ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:
בן עשרים וחמש שנה בעלתו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם וילך אחז בדרכי מלכי ישראל גם
מסכות עשה לבעלים: והוא הקטיר בגיא בן הנם
ויבער את בניו באש כתועבות הגוים אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות
ובגבעות ותחת כל עץ רענן: ויתנהו יהוה אלהיו
ביד מלך ארם ויכו בו ויגלו ממנו שבי גדול
ויביאו דמשקה ויתנהו ביד מלך ישראל ויכהו
מכה גדולה: ויהרג פקח בן רמליהו בחיל גבורים
ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד בעזבם את
יהוה אלהי אבתיהם: וזכרי גבור אפרים המית
את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית
ואת אלקנה משנה למלך: ויבאו בני ישראל
משבים מאתים אלף נשים בנים ובנות ושלל רב
בזזו מהם ויביאו את השלל דמשקה: ושם נביא
ליהוה עודד שמו ויצא לקראת הצבא הבאים
לשמרון ויאמר אליהם הנה בחרון יהוה אלהי
אבתיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם
בחמה הגיעה עד השמים: ועתה אתם אמרים
לכבוש לכם לעבדים ולשפחות לכם הלא אך
אתכם חטאים ליהוה אלהיכם: ועתה שמעו לי
ושלחו את השבי אשר שבו מאחיכם כי חרון אף
יהוה עליכם: ויקומו אנשים מראשי בני אפרים
עזריה בן יהוחנן ברכיה בן משלמות ויחזקיה בן
שלום ועמשא בן חדלי על הבאים מן המלחמה:
ויאמרו אליהם לא תבאו הנה כי אתם רוצים
להביא עלינו על חטאתינו ועל אשמתינו אשמה
גדולה כי חרון אף יהוה על ישראל: וישלחו
החלוצים את השבי ואת השלל לפני כל העדה:
ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשבי
וכל מתעטפיהם מן השלל ויכסום וינעלום ויאכלום
וישקום וימשחום ויובלום בחמורים לכל כושל
ויבאום ירושלם עיר התמרים אל אחיהם ואל
מלך ישראל ויבא שמרונה: ויהי בעת צרתו
ימשיף אחז את יהוה עוד הוא מלך אחז: ויזבח
לאלהי דרמשק המכים אותו ויאמר כי אלהי מלכי
ארם המה עוזרים להם לי אזבחה אותם ויעזרוני
והמה היו למכשול לו ולכל ישראל: ויקבץ אחז
את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים
וישבר את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות
בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם:
ובכל ערי יהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים
ויכעס את יהוה אלהי אבתיו: ויתר דברי מעשיו
וכל דרכיו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על
ספר מלכי יהודה וישראל: וישכב אחז עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר בירושלם כי לא הביאוהו אל
קברות מלכי ישראל ויתם חזקיהו בנו תחתיו:

בן עשרים וחמש שנה חזקיהו במלכו ושש
ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת
זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
דויד אביו: הוא בחדש הראשון בשנה הראשונה
למלכותו פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם:
ויבא את הכהנים ואת הלוים ויקבצם אל רחוב
המזרח: ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו
והקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את
הנדה מן הקדש: כי מעלו אבתינו ויעשו הרע
בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו את פניהם
ממשכן יהוה ויתנו עורף: וגם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות ולא הקטירו ולא עלו
עולה בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על
יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה
כאשר אתם רואים בעיניכם: והנה נפלו אבתינו
בחרב והנה בנינו ובנותינו ונשינו בשבי בגלל זאת:
עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל
וישב מעלינו חרון אפו: בני עתה אל תשלו כי
אתכם בחר יהוה לעמוד לפניו לשרתו ולהיות לו
משרתים ומקטרים: אז יקומו הלוים מחת בן
עמשי ויואל בן עזריהו מבני קהת ומבני מררי
קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומבני הגרשני
יואח בן זמה ועדן בן יואח: ומבני אליצפן סמכי
ומתניהו ומבני ירחם יחיאל ועזריהו: ומבני
יחיאל שמעי וחזיאל ומבני עזיאל שמירות ויחיאל:
ומבני מרדי יחיאל ושמעי ומבני יעתון קמיה
ושמעי: ומבני אסף זכריה ומתניהו: ומבני הימן
יחיאל ושמעי ומבני ידותון שמעיה ועזיאל:
ויקבצו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך
בדברי יהוה לטהר את בית יהוה: ויבאו אל בית
יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה אל חצר בית יהוה ויקחו הלוים
להוציא החוצה אל נחל קדרון: ויחלו בחדש
הראשון ליום לחדש בא לאולם יהוה ויקדשו את
בית יהוה לימים ימים ובשמנה לחדש הראשון
כלו: ובחמשה עשר יום לחדש הראשון בא אל
חזקיהו המלך ויאמרו חטאנו כל הטמאה השליך
המלך בתקנתו ומזבח הקטרת ואת כל כליו
ושלחן המערכת ואת כל כליו: וכל הכלים אשר
השליך המלך בתקנתו במלכו מעל הנם מוכנים
ומקדשים ולפני מזבח יהוה הנם: וישכם חזקיהו
המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה:
ויקריבו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה
וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל
המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים
להעלות על מזבח יהוה: וישחטו את הבקר
ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו על המזבח וישחטו
האילים ויזרקו הדם על המזבח וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם על המזבח: ויקרבו את צפירי החטאת
לפני המלך והקהל וישמכו את ידיהם עליהם:
וישחטום הכהנים ויחטאו דמם על המזבח לכפר
על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה
והחטאת: ויעמד את הלוים בבית יהוה בצלצלים
בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חוזה המלך
ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו:
ויעמדו הלוים בכלי דויד והכהנים בחצצרות:
ויאמר חזקיהו להעלות העולה על המזבח ובעת
החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי
כלי דויד מלך ישראל: וכל הקהל משתחוים
והשיר משורר והחצצרות מחללות הכל עד כלות
העולה: ובכלות להעלות הכרו המלך והנמצאים
אתו ויקדו: ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים
לשבח ליהוה בדברי דויד ואסף החוזה וישבחו עד
שמחה ויקדו העם: ויען חזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה גשו וקרבו זבחים ותודות
לבית יהוה ויקרב כל קהל זבחים ותודות וכל נדיב
לב עולות: ויהי מספר העולות אשר הביא הקהל
שבעים פרים מאה אילים מאתים כבשים לעולה
לליהוה הכל: והקדשים שש מאות פרים ושלשת
אלפים צאן: אך הכהנים היו לקטנים ולא יכלו
להפשיט את כל העולות ויעזרם אחיהם הלוים עד
כלות המלאכה ועד התקדש הכהנים כי הלוים
ישרי לבב להתקדש מן הכהנים: וגם העולות ברב
וחלבי השלמים ונסכים לכל העולה ותכון עבודת
בית יהוה: ויגל חזקיהו וכל העם על אשר הכין
האלהים לעם כי בפתע היה הדבר:

ל

וישלח חזקיהו אל כל ישראל ויהודה וגם אגרות
כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם
לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויעצו המלך
ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש
השני: כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים
לא התקדשו למספר והעם לא נאספו לירושלם:
וייטב הדבר בעיני המלך וכל הקהל: ויכינו לקום
קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות
פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא רבים
עשו ככתוב: וילכו הרצים באגרות מיד המלך
ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר
בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל וישב אל הפלטה הנשארה לכם מכף
מלכי אשור: ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר
מעלו בי יהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר
אתם רואים: עתה אל תקשו עורפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם
ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו:
כי בשובכם אל יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני
שביהם וישובו אל הארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה
אלהיכם ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו:
והרצים עברו מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה
ועד זבולן ויהיו משחקים ולועגים בהם: אך אנשים
מאשר ומנשה ומזבולן נכנעו ויבאו ירושלם:
וביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד
לעשות את מצות המלך ושרים בדבר יהוה: ויאספו
בירושלם עם רב לעשות חג המצות בחדש השני
קהל גדול מאד: ויקומו ויסירו את המזבחות אשר
בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו אל
נחל קדרון: וישחטו פסח בארבעה עשר לחדש
השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו
עלות בית יהוה: ויעמדו על עמדם כמשפטם
כתורת משה איש האלהים הכהנים זורקים את
הדם מיד הלוים: כי רבת בקהל אשר לא התקדשו
ולכל אשר לא טהור להקדיש לליהוה את הפסחים
כי הלוים על כל הטמא לא לליהוה: כי רבים
מרבית אפרים ומנשה יששכר וזבולן לא טהרו כי
אכלו את הפסח לא ככתוב כי התפלל חזקיהו
עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: כל הכון
לבבו לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא
כטהרת הקדש: וישמע יהוה אל חזקיהו וירפא את
העם: ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את
חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ויהללו
הלוים והכהנים את יהוה יום יום בכלי עז ליהוה:
וידבר חזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל
טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים והודים ליהוה אלהי אבותיהם:
ויועץ כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים אחרים בשמחה: כי יהודה
נתן לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן ולשרים
נתנו יהודה אלף פרים ועשרת אלפים צאן ורבה
העדה מאד מן הכהנים אשר לא התקדשו: וישמחו
כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים
מארץ ישראל והגרים הבאים מארץ ישראל וישבי
יהודה: ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך ישראל לא היתה כזאת
בירושלם: ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם
וישמע בקולם ותבא תפלתם אל מכון קדשו השמים:

לא

וכאשר כלו כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
אל ערי יהודה וישברו מצבות ויגדעו אשרים
ויתצו במות ומזבחות מכל יהודה ובנימין ואפרים
ומנשה עד כלותם וישבו כל בני ישראל איש
לאחזתו אל עריהם: ויעמד יחזקיהו על מחלקות
הכהנים והלוים למחלקותם איש כפי עבודתו
הכהנים והלוים לעולה ולשלמים לשרת ולהודות
ולהלל בשערי מחנות יהוה: ומנת המלך מרכושו
לעולות לעולת הבקר והערב ולעולות השבתות
וחדשים ומועדים ככתוב בתורת יהוה: ויאמר
לעם לישבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים
למען יחזקו בתורת יהוה: כאשר הפיץ הדבר
הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש
וכל תבואת שדה ומעשר הרבו לבא ראשית כל:
ובני ישראל ויהודה הישבים בערי יהודה גם הם
מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים הקדשים לליהוה
אלהיהם נתנו ויעשו ערמות ערמות: בחדש
השלישי החלו הערמות להוסד ובחדש השביעי
כלו: ויבאו יחזקיהו והשרים וירא את הערמות
ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: ויחקר יחזקיהו
על הכהנים והלוים: ויאמר אליו עזריה הכהן
הראש לבית צדוק ויאמר הוחל להביא התרומה
לבית יהוה אכול ושבוע ולהותר כי יהוה ברך את
עמו ויתר הזה הרבה: ויאמר יחזקיהו להכין
לשכות בבית יהוה ויכינו: ויביאו את התרומה
והמעשר והקדשים בנאמנה ועליהם כוניהו הלוי
שמעי אחיו משנה: יחיאל ועזזיהו ונחת עשהאל
וירימות ויוזבד ואליאל וישמכיהו ומחת ובניהו
פקידים מיד כוניהו ושמעי אחיו בפקדת יחזקיהו
המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: וקורי בן
ימנה הלוי השוער למזרח על נדבות האלהים
לתת תרומת יהוה וקדש הקדשים: ועל ידו עדן
ומנימין וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי
הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול
כקטן: לבד מיחוסם לזכרים מבן שלש שנים
ומעלה לכל הבא לבית יהוה דבר יום ביומו לעבדתם
במשמרותם כמחלקותם: ויחוסם הכהנים לבית
אבותם והלוים מבן עשרים שנה ומעלה במשמרותם
במחלקותם: ויחוסם כל הטף נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל העדה כי באמונתם יתקדשו לקדש:
ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר
ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל
זכר בכהנים ולכל המתיחס בלוים: ויעש יחזקיהו
ככה ובכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני
יהוה אלהיו: ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית
האלהים ובתורה ובמצוה לדרוש לאלהיו בכל לבבו
עשה ויצלח:

לב

אחר הדברים האלה ואחר האמונה הזאת בא
סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערי
מבצר ויאמר לבקעם לו: וירא יחזקיהו כי בא
סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: ויועץ את
שריו וגבוריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ
לעיר והם יעזרוהו: ויאספו עם רב ויסתמו את כל
העינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה
יבאו מלכי אשור ומצאו מים הרבה: ויתחזק
ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות
וחומה אחרת בנה חוץ לה ויחזק את מלוא עיר דויד
ויעש שלחים הרבה וצנות: ויתן שרי מלחמות על
העם ויקבץ אתם אליו אל רחוב שער העיר וידבר
על לבם לאמר: חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תחתו מפני מלך אשור ומפני כל ההמון אשר עמו
כי עמנו רב מעמו: עמו זרוע בשר ועמנו יהוה
אלהינו לעזרנו ולהלחם במלחמתנו ויסמכו העם
על דברי יחזקיהו מלך יהודה: ואחרי כן שלח
סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלם והוא על לכיש
ועמו כל ממשלתו אל יחזקיהו מלך יהודה ואל כל
יהודה אשר בירושלם לאמר: כה אמר סנחריב
מלך אשור במה אתם בוטחים ואתם ישבים במצור
בירושלם: הלא יחזקיהו מסיר את במותיו ואת
מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני מזבח
אחד תשתחוו ועליו תקטירו: הלא ידעתם מה
עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות הויכלו
אלהי גוי הארצות מיד אבותי להציל את ארצם
מידי: מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החריבו
אבותי אתם אשר יוכל להציל את עמו מידי כי
יוכל אלהיכם להצילכם מידי: ועתה אל ישיא
אתכם יחזקיהו ואל יסיתכם ככה ואל תאמינו לו
כי כל אלהי כל גוי וממלכה לא הצילו עמם מידי
ומידי אבותי אף כי אלהיכם לא יצילכם מידי:
ועוד דברו עבדיו על יהוה אלהים ועל יחזקיהו
עבדו: וספר שלח לחרף את יהוה אלהי ישראל
ולדבר עליו לאמר כאלהי עמי הארצות אשר לא
הצילו עמם מידי כן לא יצילו אלהי יחזקיהו את
עמו מידי: ויקראו יהודית אל העם ירושלם אשר
על החומה לירא אותם ולבהלם למען תלכדו את
העיר: וידברו על אלהי ירושלם כאלהי עמי
הארץ מעשה ידי אדם: ויתפלל על זאת יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא ויזעקו השמים:
ויכחד יהוה כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך
אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו
ומיצאי מעיו הפילוהו שם בחרב: ויושע יהוה
ביד יחזקיהו וביד כל יושבי ירושלם מיד סנחריב
מלך אשור ומיד כל ויינהלם מסביב: ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם וכלי מגדנות ליחזקיהו מלך
יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן: בימים
ההם חלה יחזקיהו למות ויתפלל אל יהוה ויאמר
לו ומופת נתן לו: ולא כגמול השיב כי רם לבבו
ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם: ויתגבה לבב
יחזקיהו אחרי אשר רם לבבו הוא וישבי ירושלם
ולא עמד יחזקיהו כרוחב לבבו ותבא עליהם קצף
יהוה ביום חזקיהו: ויהי ליחזקיהו עושר וכבוד
רב מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה
ולבשמים ולמגנים ולכלי חמדה: ולמסכנות
לתבואת דגן תירוש ויצהר ולרפתות לכל בהמה
ובהמה ולאורות לצאן: וערים עשה לו ומקנה צאן
ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד:
והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון
ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו
בכל מעשיו: ואף במלכי בבל שלחי המליצים אליו
לדרוש על המופת אשר היה בארץ עזבו אלהים
לנסותו לדעת את כל אשר בלבבו:

לג

בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים
שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה
כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
וישב ויבן את הבמות אשר אבד יחזקיהו אביו
ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרה כאשר עשה
אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים
ויעבדם: ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה
בירושלם אשים שמי: ויבן מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה: והוא העביר את
בניו באש בגיא בן הנם ויעונן וינחש ויכשף ויעש
באוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו: ואת פסל הסמל אשר עשה שם בבית
האלהים אשר אמר האלהים אל דויד ואל שלמה
בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי
ישראל אשים את שמי לעולם: ולא אוסיף להסיר
את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותיהם
רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים ולכל
התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ויתע מנשה
את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים
אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה
אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם
את שרי צבא מלך אשור וילכדו את מנשה בחחים
ויאסרוהו בנחשתים ויולכוהו בבלה: וכהצר לו
חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי
אבותיו: ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו
וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא
האלהים: ואחרי כן בנה חומה חוץ לעיר דויד
ולגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל
ויגביההו מאד וישם שרי חיל בכל הערי מבצר
ביהודה: ויסר את אלהי הנכר ואת הפסל מבית
יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה
ובירושלם וישלך חוץ לעיר: ויכן את מזבח יהוה
ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה
לעבוד את יהוה אלהי ישראל: אך עוד העם
מזבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: ויתר דברי
מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החוזים אשר
דברו אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי
מלכי ישראל: ותפלתו ויעתר לו וכל חטאתו
ומעלו ואל המקומות אשר בנה בהם במות ואת
האשרים ואת הפסלים לפני התכנעו בו הנם כתובים
על דברי חוזי: ויישכב מנשה עם אבתיו ויקברו
אתו בביתו ויתם אמון בנו תחתיו:

בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים
עשרה שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו ובכל פסלי מנשה אביו
זבח אמון ויעבדם: ולא נכנע מלפני יהוה כהנכנע
מנשה אביו כי אמון הוא אשם הרבה: ויקשרו
עבדיו עליו ויומתו אתו בביתו: ויכו עם הארץ
את כל הקשרים על המלך אמון ויקימו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו למלך:

בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים
שנה מלך בירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה וילך
בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול: ובשנת
שמנה למלכו והוא נער החל לדרוש לאלהי דויד
אביו ובשנת שתים עשרה החל לטהר את יהודה
וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות:
ויתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר
למעלה ממנו ואת האשרים והפסלים והמסכות
שברם ויכתת ויזרק על פני הקברים הזובחים להם:
ועצמות כהנים שרף על מזבחותם ויטהר את יהודה
וירושלם: ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי
בחרבותם סביב: וינתץ מזבחות ואשרים ופסלים
כתת לדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל
וישב לירושלם: ובשנת שמנה עשרה למלכו
לטהר את הארץ ואת הבית שלח שפן בן אצליהו
ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז
המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: ויבאו אל
חלקיהו הכהן הגדול ויתנו כסף המובא בית
האלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה
ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין
וישבי ירושלם: ויתנו ביד עשי המלאכה הפקדים
בבית יהוה ויתנו עושי המלאכה העובדים בבית
יהוה לחזק ולרפא הבית: נתנו לחרשים ולבנים
לקנות אבני מחצב ועצי מחברות ולקרות לבתים
אשר החריבו מלכי יהודה: והאנשים לא עשו
באמונה והפקדים עליהם יחת ועבדיה הלוים מבני
מררי וזכריה ומשלם מבני הקהתי לנצח והלוים כל
מבין בכלי שיר: ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה
מלאכה בכל עבודה ומן הלוים סופרים ושטרים
ושוערים: ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה
מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה:
ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן:
ויבא שפן הספר אל המלך וישב עוד דבר אל המלך
לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך עשו: ויתכו את
הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו ביד הפקדים ביד
עשי המלאכה: ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך:
ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את
בגדיו: ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן
שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת
עשיה עבד המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי
ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר
הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו
על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות
ככל הכתוב על הספר הזה: וילך חלקיהו ואשר
אמר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה
בן חרחס שמר בגדים והיא ישבת בירושלם
במשנה ותדבר אליה כן: ותאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום
הזה ועל ישביו את כל האלות הכתובות על הספר
אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה:
ולמלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר
שמעת: יען רך לבבך ותכנע מלפני האלהים
בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל ישביו
ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואני גם
שמעתי נאם יהוה: הנני אספך אל אבתיך ונאספת
אל קבריך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו ויתנו
את דבר המלך: וישלח המלך ויקבצו אליו את כל
זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלוים וכל
העם למגדל ויקרא באזניהם את כל דברי ספר
הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך על עמדו
ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמר את מצותיו ועדותיו וחקותיו בכל לבבו
ובכל נפשו להקים את דברי הברית הכתובים על
הספר הזה: ויעמד את כל הנמצא בירושלם
ובנימין ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי
אבותיהם: ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל
הארצות אשר לבני ישראל ויעבד כל הנמצא
בישראל את יהוה אלהיו כל ימיו לא סרו מאחרי
יהוה אלהי אבותיהם:

לה

ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה ויזבחו את
הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: ויעמד
הכהנים על משמרתם ויחזקם לעבדת בית יהוה:
ויאמר ללוים המבינים לכל ישראל הקדושים ליהוה
תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד
מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את
יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: והכינו לבתי
אבותיכם למחלקותיכם כמכתב דויד מלך ישראל
וכמכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגי בית
אבות לאחיכם בני העם וחלק בית אב ללוים:
ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות
כדבר יהוה ביד משה: ויתן יאשיהו לבני העם
לכל הנמצא טלאים וגדיים מן הצאן לכל למספר
לפסחות לכל לזבחים שלמים ליהוה שלשת אלפים
אלה מרכוש המלך: ורכושו נתנו לעם לנדבה
ליהוה לכהנים וללוים: ויתן חלקיהו ועזריהו
ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים לתת לפסחות
אלפים וקטנה ובקר שלש מאות: וכניהו ושמעיהו
ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים
לבני הלוים לפסחות חמשת אלפים וקטנה ובקר
חמש מאות: ותכון עבודת בית יהוה ויעמדו
הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם כמצות
המלך: וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם ודם
והלוים הפשיטו: ויסירו העולה לתת למחלקות
לבני העם לקרב ליהוה כאשר כתוב בספר משה
וכן לבקר: ויבשלו הפסח באש כמשפט ואת
הקדשים בשלו בדודות ובפרות ובצלחות וירוצו
לכל בני העם: ואחרי כן עשו להם ולכהנים כי
בני אהרן בהעלות העולות והחלבים עד הלילה
והלוים עשו להם ולבני אהרן הכהנים: והשוערים
שוערים לכל שער ואין להם לסור מעל עבדתם כי
אחיהם הלוים עשו להם: ותכון כל עבודת יהוה
ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עולות על מזבח
יהוה כמצות המלך יאשיהו: ויעשו בני ישראל
הנמצאים את הפסח בעת ההיא וחג המצות שבעת
ימים: ולא היה פסח כמהו בישראל מימי שמואל
הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה
יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא
וישבי ירושלם: בשנת שמנה עשרה למלכות יאשיהו
נעשה הפסח הזה: ויהי אחרי כל זאת אשר הכין
יאשיהו את הבית נעלה נכה מלך מצרים לעלות
על כרכמיש על פרת ויצא יאשיהו לקראתו:
וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה
לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים
אמר לבהלני חדל לך מעם אלהים אשר עמי ואל
ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי אם
להלחם עמו ולא שמע אל דברי נכה מפי אלהים
ויבא להלחם בבקעת מגדו: ויורו היורים אל
יאשיהו המלך ויאמר המלך אל עבדיו הסירו אותי
כי החליתי מאד ויסירו עבדיו אותו מן המרכבה
וירכיבו אותו במרכבת המשנה אשר לו וימת
ויקבר בקברות אבותיו ויתאבלו כל יהודה וירושלם
על יאשיהו: ויתאבל ירמיהו על יאשיהו ויאמרו
כל השרים והשרות בקינותם על יאשיהו עד היום
הזה ויתנום לחק על כל ישראל והנם כתובים על
הקינות: ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת
יהוה: ומעשיו הראשנים והאחרנים הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל ויהודה: ויקחו עם הארץ
את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו
תחת אביו בירושלם:

בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיה
מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
אבותיו: ויאסרהו נכה בחבלים בהמת ויעבירהו
מצרימה: ויענש המלך על יהודה ויעל את אחיו
ואת יהואחז אחי אמו ויסר אל מצרים: בן עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה
נבוכדנצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להוליכו
בבלה: וגם מכלי בית יהוה הביא נבוכדנצר בבלה
ויתנם בהיכלו בבבל: ויתר דברי יהויקים ותועבותיו
אשר מצא בו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו:

בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע
בעיני יהוה: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנצר
ויביאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את
צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם: בן עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע
מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: וגם במרד מרד
בנבוכדנצר אשר השביעו באלהים ויקשה את ערפו
ואת לבבו מלשוב אל יהוה אלהי ישראל: וגם כל
שרי יהודה וכהנים ועם הארץ הרבו למעל מעל
אחרי כל תועבות הגוים וטמאו את בית יהוה אשר
הקדיש בירושלם: וישלח ביד מלאכיו השכם
ושלח כי חמל על עמו ועל מעונו: ויהיו מלעגים
במלאכי האלהים ובוזים בדבריו ומתעתעים בנביאיו
עד עלות חמת

ایشان: زیرا که ایشان بر راه‌های
28 خود لغزیده‌اند. * بنی‌عمیناداب
خود. * و شما را
ای کاهنان امر است.
29 خانهٔ اسرائیل را دیده‌ام که
زنا در آنجا واقع شده است.
30 * افرایم خود را
نجس ساخته است. اسرائیل
31 خجل شده است. * و یهودا
نیز برای خود حصارها بنا
کرده است. لیکن من یهوه
خدای شما هستم از زمین
مصر. و شما خدایی جز من
نخواهید شناخت و نجات‌دهنده‌ای
جز من نیست. * من تو را
در بیابان در زمین بسیار
خشک شناختم. و چون
مرتع یافتند سیر شدند و
سیر شده دل‌های ایشان
متکبر گردید و مرا فراموش
کردند. * پس من نیز
مثل شیر به ایشان خواهم
بود و مثل پلنگ در راه
خواهم کمین نمود. * مثل
خرسی که بچه‌هایش را
گرفته باشند بر ایشان
خواهم افتاد و پرده دل
ایشان را خواهم درید و
مثل شیر ماده ایشان را
در آنجا خواهم خورد و
وحوش صحرا ایشان را
خواهند درید. * ای اسرائیل
تو را هلاک کرده‌ام زیرا
که بر من که معین تو
هستم عصیان ورزیده‌ای.
* پادشاه تو کجا است تا
تو را در همهٔ شهرهایت
نجات دهد و داوران تو
که درباره ایشان گفتی
مرا پادشاه و سروران
عطا فرما. * در غضب
خود پادشاهی به تو دادم
و در خشم خود او را
گرفتم. * گناه افرایم
بسته است و خطایای او
مخفی است. * دردهای
زه بر او خواهد آمد. او
پسر نادانی است زیرا که
در وقت مناسب در رحم
شکم مادران نمی‌ایستد.
* آیا ایشان را از دست
هاویه فدیه کنم و از موت
ایشان را خلاصی دهم؟
ای موت، نیش تو کجا
است؟ ای هاویه، هلاکت
تو کجا است؟ رحمت از
نظر من مخفی خواهد بود.
* زیرا که او در میان
برادران خود بارور خواهد
شد. باد شرقی خواهد
آمد، باد یهوه از بیابان
برخاسته، چشمه او خشک
و منبع او بی‌آب خواهد
شد. او خزانه همهٔ اسباب
نفیسه را غارت خواهد
کرد. * سامریه متحمل
گناه خود خواهد شد زیرا
که بر خدای خود عصیان
ورزیده است. ایشان به
دم شمشیر خواهند افتاد
و اطفال ایشان پاره پاره
و زنان حامله ایشان
شکافته خواهند شد.

כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
כְּחָצִיר יָמָיו אֱנוֹשׁ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃
כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃
וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃
לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃
יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃
בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃
בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃
בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃

קג׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ׃
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃
הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיִכִי׃
הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיִכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵכִי תִּתְחַדְּשִׁי כַּנְּשָׁרִים נְעוּרָיִכִי׃
עֹשֶׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים׃
יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃
רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד׃
לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטֹּר׃
לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃
כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃
כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ׃
כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל יְרֵאָיו׃
כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
כְּחָצִיר יָמָיו אֱנוֹשׁ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃
כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃
וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃
לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃
יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃
בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃
בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃
בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃

קד׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃
עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃
הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃
עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט׃
יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃
תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃
מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃
יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃
גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשֻׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃
הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃
יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃
עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל׃
מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃
מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃
וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃
יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃
אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃
הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃
עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃
תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר׃
הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃
יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד עֶרֶב׃
מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃
זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת׃
שָׁם אֳנִיּוֹת יִהֲלֵכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֵק בּוֹ׃
כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃
תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃
תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃
הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃
אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה׃
יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃

קה׃ הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו׃
הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃
דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃
זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃
זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃
לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃
אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃
וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׃
שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃
עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃
עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׃
שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃
שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ׃
לֶאְסֹר שָׂרָיו כְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכִּים׃
וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם׃
וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃
הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃
שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ׃
שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃
שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃
הָפַךְ מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם׃
שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם׃
נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃
וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃
אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃
וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃
וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם׃
וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל׃
שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׃
פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃
שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃
פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר׃
כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃
וַיּוֹצִא עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו׃
וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קו׃ הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ׃
אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת׃
זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ׃
חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ׃
וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף׃
וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ׃
וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃
וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃
וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ׃
מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃
וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֵל בִּישִׁימוֹן׃
וַיִּתֵּן לָהֶם שֵׁלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃
וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃
תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל עֲדַת אֲבִירָם׃
וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃
יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃
וַיָּמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב׃
שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃
נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף׃
וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו׃
לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃
וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃
וַיֵּרָגְנוּ בְּאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה׃
וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃
וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃
וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃
וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה׃
וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃
וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם׃
וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃
כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃
לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם׃
וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃
וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃
וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃
וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן׃
וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃
וַיִּטַּמְּאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃
וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ׃
וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃
וַיִּלְחָצוּם וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃
פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵם יַמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיָּמֹכוּ בַּעֲוֹנָם׃
וַיַּרְא בְּצָרָתָם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם׃
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו׃
וַיִּתְּנֵם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׁוֹבֵיהֶם׃
הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם׃
לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃

קז׃ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
כֹּה אָמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר׃
וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃
תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃
רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃
וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃
וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב׃
יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוּב׃
יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל׃
כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃
וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר׃
וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃
וַיּוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃
יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדָּע׃
אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃
כָּל אֹכֶל תְּתָעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת׃
וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם׃
יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה׃
יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים׃
הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה׃
וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתָּרֹם גַּלָּיו׃
יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוֹגָג׃
יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע׃
וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם׃
וַיָּקֶם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם׃
וַיִּשְׂמְחוּ כִּי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם׃
יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ׃
יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן׃
אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ׃
יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃
וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב׃
וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַתַּעֲשֶׂינָה פְּרִי תְבוּאָה׃
וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט׃
וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן׃
שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ׃
וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת׃
יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ׃
מִי חָכָם וְיִשְׁמֹר אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה׃

קח׃ שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃
נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה אַף כְּבוֹדִי׃
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃
אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃
רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃
אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃
לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃
מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי׃
מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אוֹתִי עַד אֱדוֹם׃
הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃
בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

קט׃ לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃
אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ׃
כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר׃
וּדְבָרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם׃
תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְפִלָּה׃
וַיָּשִׁיתוּ עָלָיו רָע תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי׃
הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ׃
בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאָה׃
יִהְיוּ יָמָיו מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר׃
יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה׃
נוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשָׁאֲלוּ וְדָרְשׁוּ מֵחָרְבוֹתֵיהֶם׃
יָנֹד נוֹשֶׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְיָבְזְזוּ זָרִים יְגִיעוֹ׃
אַל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁךְ חָסֶד וְאַל יְהִי חוֹנֵן לִיתוֹמָיו׃
יְהִי זַרְעוֹ לְהַשְׁמָדָה בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם׃
יִזָּכֵר עֲוֹן אֲבוֹתָיו אֶל יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל תִּמָּח׃
יִהְיוּ נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵב לְמוֹתֵתָה׃
וַיֶּאֱהַב קְלָלָה וַתָּבוֹא לוֹ וְלֹא חָפֵץ בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃
וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כְמַיִם בְּקִרְבּוֹ וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו׃
תְּהִי לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח תָּמִיד יַחְגְּרֶנָּה׃
זֹאת פְּעֻלַּת שׂטְנִי מֵאֵת יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל נַפְשִׁי׃
וְאַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי׃
כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי׃
כְּצֵל כְּנָטוֹתוֹ הָלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃
בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ מִצּוֹם וּבְשָׂרִי שָׁמַן מִפֶּז׃
וַאֲנִי הָיִיתִי חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יָנִיעוּן רָאשָׁם׃
עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחַסְדֶּךָ׃
וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עָשִׂיתָהּ׃
יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְּבָרֵךְ קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃
יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה וְיַעְטְפוּן כַּמְעִיל בָּשְׁתָּם׃
אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃
כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

קי׃ נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הֲדֹם רַגְלֶיךָ׃
מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְ

ואת־בניו ואת־בנותיו ואת־אשת חיקו ואת־אשת רעהו אשר־הוא בביתו׃
ואת־יתר העם הנשאר אשר אתמול שלשום בבואי עם־המלחמה ויכו
לפני ישראל ואתה הנך שכב עם־אשתך והקמתי את־זרעך אחריך
אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתו׃ הוא יבנה־בית לשמי
וכוננתי את־כסא ממלכתו עד־עולם׃ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי
לבן אשר בהעותו ויכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ וחסדי לא־
יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפני׃ ונאמן
ביתך וממלכתך עד־עולם לפני כסאך יהיה נכון עד־עולם׃ ככל
הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל־דויד׃ ויבא המלך
דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני
עד־הלום׃ ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר גם אל־בית עבדך
למרחוק וזאת תורת האדם יהוה אלהים׃ ומה־יוסיף דויד עוד
לדבר אליך ואתה ידעת את־עבדך אדני יהוה׃ בעבור דברך וכלבבך
עשית את־כל־הגדלה הזאת להודיע את־עבדך׃ על־כן גדלת יהוה
אלהים כי אין־כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃
ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר־הלך אלהים לפדות־לו לעם
ולשום־לו שם ולעשות לכם את־הגדלה ונוראות לארצך מפני עמך
אשר פדית לך ממצרים גוי ואלהיו׃ ותכן לך את־עמך ישראל לך
לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם עד־עולם והעש כאשר
דברת׃ ויגדל שמך עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על־ישראל
ובית עבדך דויד נכון יהיה לפניך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי
ישראל גליתה את־אזן עבדך לאמר בנה־לך בית על־כן מצא עבדך
את־לבו להתפלל אליך את־התפלה הזאת׃ ועתה יהוה אתה־הוא
האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת׃
ועתה החל וברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה
ברכת ומבורך לעולם׃ ויהי אחרי־כן ויך דויד את־פלשתים ויכנעם
ויקח דויד את־מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך את־מואב וימדדם
בחבל השכב שני חבלים למות ומלא חבל אחד להחיות ויהי מואב
לדויד לעבדים נשאי מנחה׃ ויך דויד את־הדדעזר בן־רחב מלך צובה
בלכתו להשיב ידו בנהר־פרת׃ ויכה דויד מהם שבעת אלפים פרשים
ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה
רכב׃ ויבא ארם דמשק לעזר על־הדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם
עשרים ושנים אלף איש׃ וישם דויד נצבים בארם דמשק ויהי ארם
לדויד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את־דויד בכל אשר הלך׃
ויקח דויד את־שלטי הזהב אשר היו על־עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם׃ ומבטח ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דויד נחשת
הרבה מאד בה עשה שלמה את־הים ואת־העמודים ואת־כלי הנחשת׃
ויהי כשמע תעי מלך חמת כי הכה דויד את־כל־חיל הדדעזר׃
ויתעי שלח את־יורם בנו אל־המלך דויד לשאלו לשלום ולברכו על
אשר נלחם בהדדעזר והכהו כי־איש מלחמות תעי הדדעזר והידו כלי
כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ גם־אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם־
הכסף והזהב אשר הקדיש מכל־הגוים אשר כבש׃ מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן־רחב מלך צובה׃
ויעש דויד שם בשובו מהכותו את־ארם בגיא־המלח שמונה עשר
אלף׃ וישם נצבים באדום בכל אדום שם נצבים וכל־אדום עבדים
לדויד ויושע יהוה את־דויד בכל אשר הלך׃ וימלך דויד על־כל־
ישראל ויהי דויד עשה משפט וצדקה לכל־עמו׃ ויואב בן־צרויה על־
הצבא ויהושפט בן־אחילוד המזכיר׃ וצדוק בן־אחיטוב ואחימלך בן־
אביתר כהנים ושויא הסופר׃ ובניהו בן־יהוידע על־הכרתי והפלתי
ובני דויד הראשנים למלך׃ ויאמר דויד הנשאר לבית שאול ואעשה
עמו חסד בעבור יהונתן׃ ולבית שאול עבד ושמו צבא ויקראו אתו
אל־דויד ויאמר המלך אליו התאתה צבא ויאמר עבדך עוד׃ ויאמר
המלך האין־עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר צבא
אל־המלך עוד יש־בן ליהונתן נכה רגלים׃ ויאמר לו המלך איפה הוא
ויאמר צבא אל־המלך הנה בבית מכיר בן־עמיאל בלו דבר׃ וישלח
המלך דויד ויקחהו מבית מכיר בן־עמיאל מלו דבר׃ ויבא מפיבשת
בן־יהונתן בן־שאול אל־דויד ויפל על־פניו וישתחו ויאמר דויד
מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ ויאמר אליו דויד אל־תירא כי־עשה
אעשה־חסד עמך בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את־כל־שדה שאול
אביך ואתה תאכל־לחם על־שלחני תמיד׃ וישתחו ויאמר מה־עבדך
כי פנית אל־הכלב המת אשר כמוני׃ ויקרא המלך אל־צבא נער שאול
ויאמר אליו את־כל־אשר היה לשאול ולכל־ביתו נתתי לבן־אדניך׃
ועבדת לו את־האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן־אדניך
לחם ואכל ומפיבשת בן־אדניך יאכל־לחם תמיד ולצבא חמשה עשר
בנים ועשרים עבדים׃ ויען צבא את־המלך ככל אשר יצוה אדני
המלך את־עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על־שלחני כאחד
מבני המלך׃ ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית־צבא
עבדים למפיבשת׃ ומפיבשת יושב בירושלם כי על־שלחן המלך הוא
תמיד ונכה שתי רגליו׃ ויהי אחרי־כן ויחי מלך בני־עמון וימלך
חנון בנו תחתיו׃ ויאמר דויד אעשה־חסד עם־חנון בן־נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח דויד לנחמו ביד עבדיו אל־אביו ויבאו
עבדי דויד ארץ בני־עמון׃ ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם
הכבוד דויד אביך בעיניך כי־שלח מנחמים לך הלא בעבור חקרה
את־העיר ולרגלה ולהפכה שלחו דויד עבדיו אליך׃ ויקח חנון את־
עבדי דויד ויגלח את־זקנם ויכרת את־מדיהם בחצי עד־משיתם וישלחם׃
ויגידו לדויד וישלח לקראתם כי־נכלמים האנשים מאד וישב המלך
אמרו שבו בירחו עד־צמוח זקנכם ושבתם׃ וירא בני־עמון כי נבאשו
בדויד וישלחו חנון ויתעי אלף ככר־כסף לשכור להם מרכבות ופרשים
מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה׃ וישכרו להם שלשים ושנים
אלף מרכבות ואת־מלך מעכה ואת־עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני־
עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ וישמע דויד וישלח את־יואב
ואת־כל־צבא הגבורים׃ ויצאו בני־עמון ויערכו מלחמה פתח השער
וארם צובה ורחוב ואיש־טוב ומעכה לבדם בשדה׃ וירא יואב כי־היתה
אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל־בחורי ישראל ויערך
לקראת ארם׃ ואת־יתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני־
עמון׃ ויאמר אם־תחזק ארם ממני והיתה לי לתשועה ואם־בני עמון
יחזקו ממך והושעתיך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובערי אלהינו ויהוה
יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה לפני ארם
וינסו מפניו׃ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו גם־הם מפני אבישי
ויבאו העירה וישב יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם׃ וירא ארם
כי נגף לפני ישראל ויאספו פעם אחת׃ והדדעזר שלח ויוצא את־ארם
אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ ויגד
לדויד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר את־הירדן ויבא עליהם ויערך
לקראתם ויערך דויד למלחמה לקראת ארם וילחמו עמו׃ וינס ארם
מפני ישראל ויהרג דויד מארם שבע מאות רכב ואת־ארבעים אלף
פרש ואת־שובך שר־צבאו הכה וימת שם׃ ויראו כל־המלכים עבדי
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו עם־ישראל ויעבדום ויראו ארם
לא־יושיעו עוד את־בני עמון׃ ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים
וישלח דויד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו את־
בני עמון ויצרו על־רבה ודויד ישב בירושלם׃ ויהי לעת הערב ויקם
דויד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית המלך ויראה מעל הגג את־אשה
רחצת והאשה טובת מראה מאד׃ וישלח דויד וידרש לאשה ויאמר
הלוא זאת בת־שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי׃ וישלח דויד
מלאכים ויקחה ותבא אליו ויבעל עמה והיא מתקדשת מטמאתה
ותשב לביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדויד ותאמר הרה אנכי׃
וישלח דויד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי וישלח יואב את־
אוריה אל־דויד׃ ויבא אוריה אליו וישאל דויד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה׃ ויאמר דויד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך
ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ וישכב אוריה
פתח בית המלך עם כל־עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃ ויגידו לדויד
לאמר לא־ירד אוריה לביתו ויאמר דויד אל־אוריה הלוא מדרך בא
אתה למה לא־ירדת אל־ביתך׃ ויאמר אוריה אל־דויד הארון וישראל
ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה אני
אבוא לביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי חי־נפשך ואם־אעשה
את־הדבר הזה׃ ויאמר דויד אל־אוריה שב־בזה גם־היום ומחר
אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו׃ ויקרא־לו דויד
ויאכל לפניו וישת־שכר ויצא בערב לשכב במשכבו עם־עבדי אדניו
אל־ביתו לא ירד׃ ויהי בבקר ויכתב דויד ספר אל־יואב וישלח ביד
אוריה׃ ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה אל־פני המלחמה החזקה
והשבתם מאחריו ונכה ומת׃ ויהי בשמר יואב על־העיר ויתן את־
אוריה אל־המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם׃ ויצאו אנשי העיר וילחמו
את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דויד וימת גם אוריה החתי׃ וישלח
יואב ויגד לדויד את כל־דברי המלחמה׃ ויצו את־המלאך לאמר כאשר
תכלה את כל־דברי המלחמה אל־המלך׃ ואם־יעלה חמת המלך ואמר
אליך מדוע נגשתם אל־העיר להלחם הידעתם את־אשר יורו מעל
החומה׃ מי הכה את־אבימלך בן־ירבשת הלא אשה השליכה עליו
פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל־החומה ואמרת גם
עבדך אוריה החתי מת׃ וילך המלאך ויבא ויגד לדויד את כל־אשר
שלחו יואב׃ ויאמר המלאך אל־דויד כי גברו עלינו האנשים ויצאו
אלינו השדה ונהי עליהם עד־פתח השער׃ ויורו המורים אל־עבדיך
מעל החומה וימת מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת׃ ויאמר
דויד אל־המלאך כה תאמר אל־יואב אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה כי
כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל־העיר והרסה וחזקהו׃
ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על־בעלה׃ ועבר
האבל וישלח דויד ויאספה אל־ביתו ותהי־לו לאשה ותלד־לו בן
ויהי הדבר הרע אשר עשה דויד בעיני יהוה׃ וישלח יהוה את־נתן
אל־דויד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר
והאחד רש׃ לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ ולרש אין כי אם־כבשת
אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו יחד מפתו תאכל
ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי־לו כבת׃ ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו ויקח את־כבשת
האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃ ויחר־אף דויד באיש מאד ויאמר
אל־נתן חי־יהוה כי בן־מות האיש העשה זאת׃ ואת־הכבשה ישלם
ארבעתים תחת אשר עשה את־הדבר הזה ואת אשר לא חמל׃ ויאמר
נתן אל־דויד אתה האיש כה־אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך
למלך על־ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃ ואתנה לך את־בית אדניך
ואת־נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית ישראל ויהודה ואם־מעט
אוספה והוספתי לך כהנה וכהנה׃ מדוע בזית את־דבר יהוה לעשות
הרע בעיניו את־אוריה החתי הכית בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה
ואתו הרגת בחרב בני עמון׃ ועתה לא־תסור חרב מביתך עד־עולם
יען כי בזתני ותקח את־אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃ כה־אמר
יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי
לרעיך ושכב עם־נשיך לעיני השמש הזאת׃ כי־אתה עשית בסתר
ואני אעשה את־הדבר הזה נגד כל־ישראל ונגד השמש׃ ויאמר דויד
אל־נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל־דויד גם־יהוה העביר חטאתך
לא תמות׃ אך על־כי נאץ נאצת את־אויבי יהוה בדבר הזה גם־הבן
הילוד לך מות יומת׃ וילך נתן אל־ביתו ויגף יהוה את־הילד אשר
ילדה אשת אוריה לדויד ויחלה׃ ויבקש דויד את־האלהים בעבור
הילד ויצם דויד צום ויבא ויליו ויתעלה ארצה׃ ויקמו זקני ביתו
עליו להקים אתו מן־הארץ ולא אבה ולא־אכל עמם לחם׃ ויהי ביום
השביעי וימת הילד ויראו עבדי דויד להגיד לו כי־מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ושמע בקלנו ואיך נאמר אליו מת
הילד ורע׃ וירא דויד כי עבדיו מתלחשים ויבן דויד כי־מת הילד
ויאמר דויד אל־עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃ ויקם דויד מן־הארץ
ויסך וסך וישנא סמלתיו ויבא בית־יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו
ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל׃ ויאמרו אליו עבדיו מה־הדבר הזה
עשית בעבור הילד חי בכית וצם ובהמת מת קמת ותאכל־לחם׃
ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה
והחי הילד׃ ועתה מת למה־זה אני צם המוכל להשיבו עוד אני הולך
אליו והוא לא ישוב אלי׃ וינחם דויד את־בת־שבע אשתו ויבא אליה
וישכב עמה ותלד בן ויקרא את־שמו שלמה ויהוה אהבו׃ וישלח ביד
נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידיה בעבור יהוה׃ וילחם יואב ברבה
בני עמון וילכד את־עיר המלוכה׃ וישלח יואב מלאכים אל־דויד
ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את־עיר המים׃ ועתה אסוף את־יתר
העם וחנה על־העיר ולכדה ואני לכדתי את־העיר ולא־יקרא שמה
עלי׃ ויאסף דויד את־כל־העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃ ויקח
את־עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר־זהב ואבן יקרת והיתה על־
ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ ואת־העם אשר בה הוציא
וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגזרות הלבנים וכן עשה לכל־ערי
בני עמון וישב דויד וכל־העם ירושלם׃ ויהי אחרי־כן והוא היה לאבשלום
בן־דויד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן־דויד׃ ויצר לאמנון
להתחלות אל־תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות
לה מאומה׃ ולאמנון רע ושמו יונדב בן־שמעה אחי דויד ויונדב איש
חכם מאד׃ ויאמר לו מדוע אתה כך בן־מלך לבקר לבקר הלוא תגיד
לי ויאמר אליו אמנון את־תמר אחות אבשלום אחי אני אהב׃ ויאמר
אליו יונדב שכב על־משכבך והתחל בחליך ובא אביך לראותך ואמרת
אליו תבוא נא תמר אחותי ותאכלני לחם ועשתה לפני את־הבריה
ואראה ואכלתי מידה׃ וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר
אמנון אל־המלך תבוא נא תמר אחותי ותצפה לי שתי לביבות ואכלתי
מידה׃ וישלח דויד הביתה אל־תמר לאמר לכי־נא בית אמנון אחיך
ועשי־לו את־הבריה׃ ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח
הבצק ותלוש ותצף לעיניו ותבשל הלביבות׃ ותקח המחבת ותצק
לפניו והוא מאן לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעלי ויצאו כל־
איש מעליו׃ ויאמר אמנון אל־תמר הביאי הבריה בחדר ואכלה מידך
ותקח תמר את־הלביבות אשר עשתה ותביא לאמנון אחיה החדרה׃
ותגש אליו לאכיל ותחזק בו ותאמר לו בואה אחי שכבה עמי׃ ותאמר
לו אל־אחי אל־תענני כי לא יעשה כן בישראל אל־תעשה את־הנבלה
הזאת׃ ואני אנה אוליך את־חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא יכלאני ממך׃ ולא אבה לשמע בקולה
ויתחזק ממנה וישכבה׃ וישנא אתה אמנון שנאה גדולה כי־גדולה
השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי׃
ותאמר לו אל־אודת הרעה הזאת גדולה בשלחך אתי מן־האחרת אשר
עשית אלי ולא אבה לשמע אליה׃ ויקרא את־נער משרתו ויאמר שלחי־נא
את־זאת מעלי החוצה ונעלי הדלת אחריה׃ ולה כתנת פסים כי כן
תלבשן בנות המלך הבתולות מעיל ותצא משרתו החוצה ונעל הדלת
אחריה׃ ותשם תמר אפר על־ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה
ותשם ידה על־ראשה ותלך הלוך וזעק׃ ויאמר לה אבשלום אחיה
ההיה אמנון אחיך עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל־תשיתי
את־לבבך אל־הדבר הזה וישב תמר שממה בבית אבשלום אחיה׃
וישמע המלך דויד את כל־הדברים האלה ויחר לו מאד׃ ולא־עצב
אבשלום את־אמנון לדבר עם־טוב ועם־רע כי שנא אבשלום את־אמנון
על אשר ענה את־תמר אחותו׃ ויהי מיומים ימימה ויהי לאבשלום
גזזים בבעל חצור אשר על־פני אפרים ויקרא אבשלום לכל־בני
המלך׃ ויבא אבשלום אל־המלך ויאמר הנה־נא גזזים לעבדך ילך־נא
המלך ועבדיו עם־עבדך׃ ויאמר המלך אל־אבשלום לא בני נא נלך
כלנו ולא נכבד עליך ויפצר־בו ולא אבה וישלחהו׃ ויאמר אבשלום
ואם־לא ילך־נא אחי אמנון עמנו ויאמר לו המלך למה ילך עמך׃
ויפצר־בו אבשלום וישלח את־אמנון ואת כל־בני המלך עמו׃ ויעש
אבשלום כמשתה המלך ויצו אבשלום את־נעריו לאמר ראו־נא כטוב
לב אמנון בייין ואמרתי אליכם הכו את־אמנון והמיתם אתו אל־תיראו
הלוא אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני־חיל׃ ויעשו נערי אבשלום
לאמנון כאשר צוה אבשלום וקמו כל־בני המלך וירכבו איש על־פרדו
וינסו׃ והם בדרך ושמעה השמועה אל־דויד לאמר הכה אבשלום את
כל־בני המלך ולא־נותר מהם אחד׃ ויקם המלך ויקרע את־בגדיו
וישכב ארצה וכל־עבדיו נצבים קרועי בגדים׃ ויען יונדב בן־שמעה
אחי דויד ויאמר אל־יאמר אדני כי־את כל־הנערים בני המלך הרגו
כי־אמנון לבדו מת כי על־פי אבשלום שומה היתה מיום ענותו את־
תמר אחותו׃ ועתה אל־ישם אדני המלך אל־לבו לאמר כל־בני המלך
מתו כי־אמנון לבדו מת׃ ואבשלום נס ויבא נער השמר וישא עיניו
וירא והנה עם־רב מדרך אחריו מצד ההר׃ ויאמר יונדב אל־המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה׃ ויהי כאשר כלה לדבר והנה
בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם־המלך וכל־עבדיו בכו בכי גדול
מאד׃ ואבשלום נס ויבא אל־תלמי בן־עמיהוד מלך גשור ויתאבל על־
בנו כל־הימים׃ ויהי אבשלום נס ויבא גשורה ויהי שם שלש שנים׃
ויכל המלך דויד לצאת אל־אבשלום כי נחם על־אמנון כי מת׃ ויבן
יואב בן־צרויה כי־על־לב המלך אל־אבשלום׃ וישלח יואב תקועה
ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי־נא ולבשי־נא בגדי אבל
ואל־תסוכי שמן והיית כאשה ימים רבים מתאבלת על־מת׃ ובאת
אל־המלך וכה וכה תדברי אליו וישם יואב את־הדברים בפיה׃ ותבא
האשה התקועית אל־המלך ותפל על־אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושיעה המלך׃ ויאמר לה המלך מה־לך ותאמר אמנה אשה־אלמנה
אנכי ויפל אישי׃ ולשפחתך שני בנים ויתגוששו שניהם בשדה ואין
מציל ביניהם ויכהו האחד את־השני וימיתהו׃ והנה קמה כל־המשפחה
על־שפחתך ויאמרו תני את־האיש המכה את־אחיו והמתנהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את־היורש ושמו את־גחלתי אשר־נותרה לבלתי
שום לאישי שם ושאר על־פני האדמה׃ ויאמר המלך אל־האשה לכי
לביתך ואני אצוה עליך׃ ותאמר האשה התקועית אל־המלך עלי אדני
המלך העון ועל־בית אבי ויהי המלך וכסאו נקי׃ ויאמר המלך אל־
תדבר אליו כל־האומר אליך והבאת אתו אלי ולא־יסף עוד לגעת בך׃
ותאמר תזכר־נא המלך את־יהוה אלהיך מרבות גואל הדם לשחת ולא
ישמידו את־בני ואת־אבדו את־שמי מעל׃ ויאמר חי־יהוה אם־יפל
משערת בנך ארצה׃ ותאמר שפחתך דבר־נא אל־אדני המלך ויאמר
המלך אל־האשה אל־נא תכחד ממני דבר אשר אני שאל אתך ותאמר
האשה ידבר־נא אדני המלך׃ ויאמר המלך הידך יואב אתך בכל־זאת
ותען האשה ותאמר חי־נפשך אדני המלך אם־אפנה ימין ואם־שמאל
מכל אשר־דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי
אמתך את כל־הדברים האלה׃ לסבב את־פני הדבר עבדך יואב עשה
את־הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל־אשר
בארץ׃ ויאמר המלך אל־יואב הנה־נא עשיתי את־הדבר הזה לך ויאמר
יואב אל־המלך היום ידע עבדך כי־מצאתי חן בעיניך אדני המלך
לעשות את־דבר עבדו׃ ויקם יואב וילך גשורה ויבא את־אבשלום
ירושלם׃ ויאמר המלך אל־יואב ישב־נא לבדו ופני לא יראה וישב
אבשלום לבדו ופני המלך לא ראה׃ ולאבשלום לא־היה איש נאוה
להתהלל מכף רגלו ועד־קדקדו אין בו מום׃ ובעת גלחו את־ראשו
כי־מקץ ימים יגלחנו כי־כבד עליו וגלחו את־ראש שערו ויהי משקל
שער־ראשו מאתים שקלים באבן המלך׃ ויולדו לאבשלום שלשה בנים
ובת אחת ושמה תמר היתה אשה יפת־מראה׃ וישב אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך לא ראה׃ וישלח אבשלום אל־יואב לשלחו
אל־המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא׃
ויאמר אל־עבדיו ראו חלקת יואב אצלי הנה־שם לו שעורים לכו
והציתם באש ויצתו עבדי אבשלום את־החלקה באש׃ ויקם יואב ויבא
אל־אבשלום ביתה ויאמר אליו מדוע הציתו עבדיך את־החלקה אשר־לי
באש׃ ויען אבשלום אל־יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא־הלם אשלחך
אל־המלך לאמר למה־באתי משם טוב־לי עוד שם ועתה אראה פני
המלך ואם־יש־בי עון והמיתני׃ ויבא יואב אל־המלך ויגד לו ויקרא
לאבשלום ויבא אל־המלך וישתחו לו על־אפיו ארצה לפני המלך
וישק המלך לאבשלום׃ ויהי אחרי־כן ויעש־לו אבשלום רכב וסוסים
וחמשים איש רצים לפניו׃ והשכם אבשלום ועמד ליד־דרך השער
והיה כל־האיש אשר־יהיה־לו דבר לבוא אל־המלך למשפט וקרא אליו
אבשלום ויאמר מאי־עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך אני׃
ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים נכחים ואין־שמע לך מאת
המלך׃ ויאמר אבשלום מי ישמני שופט בארץ ואליו כל־איש אשר־
יהיה־לו ריב ומשפט ואצדקהו׃ והיה בגשת האיש לשתחות־לו ושלח
את־ידו והחזיק בו ונשק לו׃ ועשה אבשלום ככה לכל־ישראל הבאים
למשפט אל־המלך ויגנב אבשלום את־לב אנשי ישראל׃ ויהי מקץ
ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־המלך אלכה־נא ואשלם את־נדרי
אשר־נדרתי ליהוה בחברון׃ כי נדר נדר עבדך בשבתי אשר בגשור
בארם לאמר אם־שוב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את־יהוה׃ ויאמר
אליו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה׃ וישלח אבשלום מרגלים
בכל־שבטי ישראל לאמר כשמעכם את־קול השופר ואמרתם מלך
אבשלום בחברון׃ וילכו עם־אבשלום מן־ירושלם מאתים איש קראים
והלכו בתמם ולא־ידעו מאומה׃ וישלח אבשלום ויקרא את־אחיתפל
הגילני יועץ דויד מעירו מגלה ויזבחו הזבחים והקשר איתן ויהי העם
הולך ורב את־אבשלום׃ ויבא המבשר אל־דויד לאמר היה לב איש
ישראל אחרי אבשלום׃ ויאמר דויד לכל־עבדיו אשר־אתו בירושלם
קומו ונברחה כי לא־תהיה־לנו פלטה מפני אבשלום מהרו לצאת פן־
ימהר ויהדיחנו ויט עלינו את־הרעה והכו את־העיר לפי־חרב׃ ויאמרו
עבדי המלך אל־המלך הנה עבדיך לכל אשר־יבחר אדני המלך׃ ויצא
המלך וכל־ביתו ברגליו ויעזב המלך עשרה נשים פלגשים לשמר הבית׃
ויצא המלך וכל־העם ברגליו ויעמדו במרחק׃ וכל־עבדיו עברים
לידו וכל־הכרתי וכל־הפלתי וכל־הגתים ששה מאות איש אשר באו
ברגליו מגת עברים לפני המלך׃ ויאמר המלך אל־איתי הגתי למה
תלך גם־אתה אתנו שוב ושב עם־המלך כי נכרי אתה וגם כי־גלה
אתה ממקומך׃ תמול באת ואניעך היום לנוד אתנו והנני הולך אנה
אני שוב שוב אחיך עמך וחסד ואמת׃ ויען איתי את־המלך ויאמר חי־
יהוה וחי אדני המלך כי אם־במקום אשר יהיה אדני המלך אם־למות
אם־לחיים כי־שם יהיה עבדך׃ ויאמר דויד אל־איתי לך ועבר לפנינו
ויעבר איתי הגתי וכל־אנשיו וכל־הטף אשר־אתו׃ וכל־הארץ בוכים
בקול גדול וכל־העם עברים ויעבר המלך בנחל קדרון וכל־העם עברים
פנים הדרך המדבר׃ וגם־צדוק וכל־הלוים נשאים את־ארון ברית־
האלהים ויציבו את־ארון האלהים ויעל אביתר עד־תם כל־העם יצאים
מן־העיר׃ ויאמר המלך אל־צדוק השב את־ארון האלהים העירה אם־
אמצא חן בעיני יהוה והשיבני וראני אתו ואת־נוהו׃ ואם־כה יאמר
לא חפצתי בך הנני יעשה־לי כטוב בעיניו׃ ויאמר המלך אל־צדוק
הכהן הרואה אתה שובו העירה בשלום ואחימעץ בנכם ויהונתן בן־
אביתר בניכם שנים עמכם׃ ראו אני מתמהמה בערבות המדבר עד־בוא
דבר מאתכם להגיד לי׃ וישב צדוק ואביתר את־ארון האלהים ירושלם
וישבו שם׃ ודויד עלה במעלה הזיתים עלה ובכה וראשו חפוי והוא
הלך יחף וכל־העם אשר־אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה׃ ויגד
לדויד לאמר אחיתפל בקשרים גם עם־אבשלום ויאמר דויד אל־יהוה
סכל־נא את־עצת אחיתפל׃ ודויד עבר מעט את־הראש אשר־ישתחוה
לאלהים ולו חושי הארכי מעלה ראשו׃ ואם־עלה תעלה את־עצתי
והיתה־לי למשבר׃ ואם־השב תשיב את־העיר ואמרת לאבשלום עבדך
אני המלך אני אהיה־לו ועתה אני עבד־אביו ועתה אני עבד־אביו
ועתה אני עבד־אביו ועתה אני עבד־אבי

260 ◦ ٣٠ ◦ ١ ◦ ٣٠ ◦ ٤٠ ◦ ٦٠ ◦ ٨٠ ◦ ١٠٠ ◦ ١٢٠ ◦ ١٤٠ ◦ ١٦٠ ◦ ١٨٠ ◦ ٢٠٠ ◦ ٢٢٠ ◦ ٢٤٠ ◦ ٢٦٠ ◦ ٢٨٠ ◦ ٣٠٠ ◦ ٣٢٠ ◦ ٣٤٠ ◦ ٣٦٠ ◦ ٣٨٠ ◦ ٤٠٠ ◦ ٤٢٠ ◦ ٤٤٠ ◦ ٤٦٠ ◦ ٤٨٠ ◦ ٥٠٠ ◦ ٥٢٠ ◦ ٥٤٠ ◦ ٥٦٠ ◦ ٥٨٠ ◦ ٦٠٠ ◦ ٦٢٠ ◦ ٦٤٠ ◦ ٦٦٠ ◦ ٦٨٠ ◦ ٧٠٠ ◦ ٧٢٠ ◦ ٧٤٠ ◦ ٧٦٠ ◦ ٧٨٠ ◦ ٨٠٠ ◦ ٨٢٠ ◦ ٨٤٠ ◦ ٨٦٠ ◦ ٨٨٠ ◦ ٩٠٠ ◦ ٩٢٠ ◦ ٩٤٠ ◦ ٩٦٠ ◦ ٩٨٠ ◦ ١٠٠٠ ◦ ١٠٢٠ ◦ ١٠٤٠ ◦ ١٠٦٠ ◦ ١٠٨٠ ◦ ١١٠٠ ◦ ١١٢٠ ◦ ١١٤٠ ◦ ١١٦٠ ◦ ١١٨٠ ◦ ١٢٠٠ ◦ ١٢٢٠ ◦ ١٢٤٠ ◦ ١٢٦٠ ◦ ١٢٨٠ ◦ ١٣٠٠ ◦ ١٣٢٠ ◦ ١٣٤٠ ◦ ١٣٦٠ ◦ ١٣٨٠ ◦ ١٤٠٠ ◦ ١٤٢٠ ◦ ١٤٤٠ ◦ ١٤٦٠ ◦ ١٤٨٠ ◦ ١٥٠٠ ◦ ١٥٢٠ ◦ ١٥٤٠ ◦ ١٥٦٠ ◦ ١٥٨٠ ◦ ١٦٠٠ ◦ ١٦٢٠ ◦ ١٦٤٠ ◦ ١٦٦٠ ◦ ١٦٨٠ ◦ ١٧٠٠ ◦ ١٧٢٠ ◦ ١٧٤٠ ◦ ١٧٦٠ ◦ ١٧٨٠ ◦ ١٨٠٠ ◦ ١٨٢٠ ◦ ١٨٤٠ ◦ ١٨٦٠ ◦ ١٨٨٠ ◦ ١٩٠٠ ◦ ١٩٢٠ ◦ ١٩٤٠ ◦ ١٩٦٠ ◦ ١٩٨٠ ◦ ٢٠٠٠ ◦ ٢٠٢٠ ◦ ٢٠٤٠ ◦ ٢٠٦٠ ◦ ٢٠٨٠ ◦ ٢١٠٠ ◦ ٢١٢٠ ◦ ٢١٤٠ ◦ ٢١٦٠ ◦ ٢١٨٠ ◦ ٢٢٠٠ ◦ ٢٢٢٠ ◦ ٢٢٤٠ ◦ ٢٢٦٠ ◦ ٢٢٨٠ ◦ ٢٣٠٠ ◦ ٢٣٢٠ ◦ ٢٣٤٠ ◦ ٢٣٦٠ ◦ ٢٣٨٠ ◦ ٢٤٠٠ ◦ ٢٤٢٠ ◦ ٢٤٤٠ ◦ ٢٤٦٠ ◦ ٢٤٨٠ ◦ ٢٥٠٠ ◦ ٢٥٢٠ ◦ ٢٥٤٠ ◦ ٢٥٦٠ ◦ ٢٥٨٠ ◦ ٢٦٠٠ ◦ ٢٦٢٠ ◦ ٢٦٤٠ ◦ ٢٦٦٠ ◦ ٢٦٨٠ ◦ ٢٧٠٠ ◦ ٢٧٢٠ ◦ ٢٧٤٠ ◦ ٢٧٦٠ ◦ ٢٧٨٠ ◦ ٢٨٠٠ ◦ ٢٨٢٠ ◦ ٢٨٤٠ ◦ ٢٨٦٠ ◦ ٢٨٨٠ ◦ ٢٩٠٠ ◦ ٢٩٢٠ ◦ ٢٩٤٠ ◦ ٢٩٦٠ ◦ ٢٩٨٠ ◦ ٣٠٠٠ ◦ ٣٠٢٠ ◦ ٣٠٤٠ ◦ ٣٠٦٠ ◦ ٣٠٨٠ ◦ ٣١٠٠ ◦ ٣١٢٠ ◦ ٣١٤٠ ◦ ٣١٦٠ ◦ ٣١٨٠ ◦ ٣٢٠٠ ◦ ٣٢٢٠ ◦ ٣٢٤٠ ◦ ٣٢٦٠ ◦ ٣٢٨٠ ◦ ٣٣٠٠ ◦ ٣٣٢٠ ◦ ٣٣٤٠ ◦ ٣٣٦٠ ◦ ٣٣٨٠ ◦ ٣٤٠٠ ◦ ٣٤٢٠ ◦ ٣٤٤٠ ◦ ٣٤٦٠ ◦ ٣٤٨٠ ◦ ٣٥٠٠ ◦ ٣٥٢٠ ◦ ٣٥٤٠ ◦ ٣٥٦٠ ◦ ٣٥٨٠ ◦ ٣٦٠٠ ◦ ٣٦٢٠ ◦ ٣٦٤٠ ◦ ٣٦٦٠ ◦ ٣٦٨٠ ◦ ٣٧٠٠ ◦ ٣٧٢٠ ◦ ٣٧٤٠ ◦ ٣٧٦٠ ◦ ٣٧٨٠ ◦ ٣٨٠٠ ◦ ٣٨٢٠ ◦ ٣٨٤٠ ◦ ٣٨٦٠ ◦ ٣٨٨٠ ◦ ٣٩٠٠ ◦ ٣٩٢٠ ◦ ٣٩٤٠ ◦ ٣٩٦٠ ◦ ٣٩٨٠ ◦ ٤٠٠٠ ◦ ٤٠٢٠ ◦ ٤٠٤٠ ◦ ٤٠٦٠ ◦ ٤٠٨٠ ◦ ٤١٠٠ ◦ ٤١٢٠ ◦ ٤١٤٠ ◦ ٤١٦٠ ◦ ٤١٨٠ ◦ ٤٢٠٠ ◦ ٤٢٢٠ ◦ ٤٢٤٠ ◦ ٤٢٦٠ ◦ ٤٢٨٠ ◦ ٤٣٠٠ ◦ ٤٣٢٠ ◦ ٤٣٤٠ ◦ ٤٣٦٠ ◦ ٤٣٨٠ ◦ ٤٤٠٠ ◦ ٤٤٢٠ ◦ ٤٤٤٠ ◦ ٤٤٦٠ ◦ ٤٤٨٠ ◦ ٤٥٠٠ ◦ ٤٥٢٠ ◦ ٤٥٤٠ ◦ ٤٥٦٠ ◦ ٤٥٨٠ ◦ ٤٦٠٠ ◦ ٤٦٢٠ ◦ ٤٦٤٠ ◦ ٤٦٦٠ ◦ ٤٦٨٠ ◦ ٤٧٠٠ ◦ ٤٧٢٠ ◦ ٤٧٤٠ ◦ ٤٧٦٠ ◦ ٤٧٨٠ ◦ ٤٨٠٠ ◦ ٤٨٢٠ ◦ ٤٨٤٠ ◦ ٤٨٦٠ ◦ ٤٨٨٠ ◦ ٤٩٠٠ ◦ ٤٩٢٠ ◦ ٤٩٤٠ ◦ ٤٩٦٠ ◦ ٤٩٨٠ ◦ ٥٠٠٠ ◦ ٥٠٢٠ ◦ ٥٠٤٠ ◦ ٥٠٦٠ ◦ ٥٠٨٠ ◦ ٥١٠٠ ◦ ٥١٢٠ ◦ ٥١٤٠ ◦ ٥١٦٠ ◦ ٥١٨٠ ◦ ٥٢٠٠ ◦ ٥٢٢٠ ◦ ٥٢٤٠ ◦ ٥٢٦٠ ◦ ٥٢٨٠ ◦ ٥٣٠٠ ◦ ٥٣٢٠ ◦ ٥٣٤٠ ◦ ٥٣٦٠ ◦ ٥٣٨٠ ◦ ٥٤٠٠ ◦ ٥٤٢٠ ◦ ٥٤٤٠ ◦ ٥٤٦٠ ◦ ٥٤٨٠ ◦ ٥٥٠٠ ◦ ٥٥٢٠ ◦ ٥٥٤٠ ◦ ٥٥٦٠ ◦ ٥٥٨٠ ◦ ٥٦٠٠ ◦ ٥٦٢٠ ◦ ٥٦٤٠ ◦ ٥٦٦٠ ◦ ٥٦٨٠ ◦ ٥٧٠٠ ◦ ٥٧٢٠ ◦ ٥٧٤٠ ◦ ٥٧٦٠ ◦ ٥٧٨٠ ◦ ٥٨٠٠ ◦ ٥٨٢٠ ◦ ٥٨٤٠ ◦ ٥٨٦٠ ◦ ٥٨٨٠ ◦ ٥٩٠٠ ◦ ٥٩٢٠ ◦ ٥٩٤٠ ◦ ٥٩٦٠ ◦ ٥٩٨٠ ◦ ٦٠٠٠ ◦ ٦٠٢٠ ◦ ٦٠٤٠ ◦ ٦٠٦٠ ◦ ٦٠٨٠ ◦ ٦١٠٠ ◦ ٦١٢٠ ◦ ٦١٤٠ ◦ ٦١٦٠ ◦ ٦١٨٠ ◦ ٦٢٠٠ ◦ ٦٢٢٠ ◦ ٦٢٤٠ ◦ ٦٢٦٠ ◦ ٦٢٨٠ ◦ ٦٣٠٠ ◦ ٦٣٢٠ ◦ ٦٣٤٠ ◦ ٦٣٦٠ ◦ ٦٣٨٠ ◦ ٦٤٠٠ ◦ ٦٤٢٠ ◦ ٦٤٤٠ ◦ ٦٤٦٠ ◦ ٦٤٨٠ ◦ ٦٥٠٠ ◦ ٦٥٢٠ ◦ ٦٥٤٠ ◦ ٦٥٦٠ ◦ ٦٥٨٠ ◦ ٦٦٠٠ ◦ ٦٦٢٠ ◦ ٦٦٤٠ ◦ ٦٦٦٠ ◦ ٦٦٨٠ ◦ ٦٧٠٠ ◦ ٦٧٢٠ ◦ ٦٧٤٠ ◦ ٦٧٦٠ ◦ ٦٧٨٠ ◦ ٦٨٠٠ ◦ ٦٨٢٠ ◦ ٦٨٤٠ ◦ ٦٨٦٠ ◦ ٦٨٨٠ ◦ ٦٩٠٠ ◦ ٦٩٢٠ ◦ ٦٩٤٠ ◦ ٦٩٦٠ ◦ ٦٩٨٠ ◦ ٧٠٠٠ ◦ ٧٠٢٠ ◦ ٧٠٤٠ ◦ ٧٠٦٠ ◦ ٧٠٨٠ ◦ ٧١٠٠ ◦ ٧١٢٠ ◦ ٧١٤٠ ◦ ٧١٦٠ ◦ ٧١٨٠ ◦ ٧٢٠٠ ◦ ٧٢٢٠ ◦ ٧٢٤٠ ◦ ٧٢٦٠ ◦ ٧٢٨٠ ◦ ٧٣٠٠ ◦ ٧٣٢٠ ◦ ٧٣٤٠ ◦ ٧٣٦٠ ◦ ٧٣٨٠ ◦ ٧٤٠٠ ◦ ٧٤٢٠ ◦ ٧٤٤٠ ◦ ٧٤٦٠ ◦ ٧٤٨٠ ◦ ٧٥٠٠ ◦ ٧٥٢٠ ◦ ٧٥٤٠ ◦ ٧٥٦٠ ◦ ٧٥٨٠ ◦ ٧٦٠٠ ◦ ٧٦٢٠ ◦ ٧٦٤٠ ◦ ٧٦٦٠ ◦ ٧٦٨٠ ◦ ٧٧٠٠ ◦ ٧٧٢٠ ◦ ٧٧٤٠ ◦ ٧٧٦٠ ◦ ٧٧٨٠ ◦ ٧٨٠٠ ◦ ٧٨٢٠ ◦ ٧٨٤٠ ◦ ٧٨٦٠ ◦ ٧٨٨٠ ◦ ٧٩٠٠ ◦ ٧٩٢٠ ◦ ٧٩٤٠ ◦ ٧٩٦٠ ◦ ٧٩٨٠ ◦ ٨٠٠٠ ◦ ٨٠٢٠ ◦ ٨٠٤٠ ◦ ٨٠٦٠ ◦ ٨٠٨٠ ◦ ٨١٠٠ ◦ ٨١٢٠ ◦ ٨١٤٠ ◦ ٨١٦٠ ◦ ٨١٨٠ ◦ ٨٢٠٠ ◦ ٨٢٢٠ ◦ ٨٢٤٠ ◦ ٨٢٦٠ ◦ ٨٢٨٠ ◦ ٨٣٠٠ ◦ ٨٣٢٠ ◦ ٨٣٤٠ ◦ ٨٣٦٠ ◦ ٨٣٨٠ ◦ ٨٤٠٠ ◦ ٨٤٢٠ ◦ ٨٤٤٠ ◦ ٨٤٦٠ ◦ ٨٤٨٠ ◦ ٨٥٠٠ ◦ ٨٥٢٠ ◦ ٨٥٤٠ ◦ ٨٥٦٠ ◦ ٨٥٨٠ ◦ ٨٦٠٠ ◦ ٨٦٢٠ ◦ ٨٦٤٠ ◦ ٨٦٦٠ ◦ ٨٦٨٠ ◦ ٨٧٠٠ ◦ ٨٧٢٠ ◦ ٨٧٤٠ ◦ ٨٧٦٠ ◦ ٨٧٨٠ ◦ ٨٨٠٠ ◦ ٨٨٢٠ ◦ ٨٨٤٠ ◦ ٨٨٦٠ ◦ ٨٨٨٠ ◦ ٨٩٠٠ ◦ ٨٩٢٠ ◦ ٨٩٤٠ ◦ ٨٩٦٠ ◦ ٨٩٨٠ ◦ ٩٠٠٠ ◦ ٩٠٢٠ ◦ ٩٠٤٠ ◦ ٩٠٦٠ ◦ ٩٠٨٠ ◦ ٩١٠٠ ◦ ٩١٢٠ ◦ ٩١٤٠ ◦ ٩١٦٠ ◦ ٩١٨٠ ◦ ٩٢٠٠ ◦ ٩٢٢٠ ◦ ٩٢٤٠ ◦ ٩٢٦٠ ◦ ٩٢٨٠ ◦ ٩٣٠٠ ◦ ٩٣٢٠ ◦ ٩٣٤٠ ◦ ٩٣٦٠ ◦ ٩٣٨٠ ◦ ٩٤٠٠ ◦ ٩٤٢٠ ◦ ٩٤٤٠ ◦ ٩٤٦٠ ◦ ٩٤٨٠ ◦ ٩٥٠٠ ◦ ٩٥٢٠ ◦ ٩٥٤٠ ◦ ٩٥٦٠ ◦ ٩٥٨٠ ◦ ٩٦٠٠ ◦ ٩٦٢٠ ◦ ٩٦٤٠ ◦ ٩٦٦٠ ◦ ٩٦٨٠ ◦ ٩٧٠٠ ◦ ٩٧٢٠ ◦ ٩٧٤٠ ◦ ٩٧٦٠ ◦ ٩٧٨٠ ◦ ٩٨٠٠ ◦ ٩٨٢٠ ◦ ٩٨٤٠ ◦ ٩٨٦٠ ◦ ٩٨٨٠ ◦ ٩٩٠٠ ◦ ٩٩٢٠ ◦ ٩٩٤٠ ◦ ٩٩٦٠ ◦ ٩٩٨٠ ◦ ١٠٠٠٠ ◦ ١٠٠٢٠ ◦ ١٠٠٤٠ ◦ ١٠٠٦٠ ◦ ١٠٠٨٠ ◦ ١٠١٠٠ ◦ ١٠١٢٠ ◦ ١٠١٤٠ ◦ ١٠١٦٠ ◦ ١٠١٨٠ ◦ ١٠٢٠٠ ◦ ١٠٢٢٠ ◦ ١٠٢٤٠ ◦ ١٠٢٦٠ ◦ ١٠٢٨٠ ◦ ١٠٣٠٠ ◦ ١٠٣٢٠ ◦ ١٠٣٤٠ ◦ ١٠٣٦٠ ◦ ١٠٣٨٠ ◦ ١٠٤٠٠ ◦ ١٠٤٢٠ ◦ ١٠٤٤٠ ◦ ١٠٤٦٠ ◦ ١٠٤٨٠ ◦ ١٠٥٠٠ ◦ ١٠٥٢٠ ◦ ١٠٥٤٠ ◦ ١٠٥٦٠ ◦ ١٠٥٨٠ ◦ ١٠٦٠٠ ◦ ١٠٦٢٠ ◦ ١٠٦٤٠ ◦ ١٠٦٦٠ ◦ ١٠٦٨٠ ◦ ١٠٧٠٠ ◦ ١٠٧٢٠ ◦ ١٠٧٤٠ ◦ ١٠٧٦٠ ◦ ١٠٧٨٠ ◦ ١٠٨٠٠ ◦ ١٠٨٢٠ ◦ ١٠٨٤٠ ◦ ١٠٨٦٠ ◦ ١٠٨٨٠ ◦ ١٠٩٠٠ ◦ ١٠٩٢٠ ◦ ١٠٩٤٠ ◦ ١٠٩٦٠ ◦ ١٠٩٨٠ ◦ ١١٠٠٠ ◦ ١١٠٢٠ ◦ ١١٠٤٠ ◦ ١١٠٦٠ ◦ ١١٠٨٠ ◦ ١١١٠٠ ◦ ١١١٢٠ ◦ ١١١٤٠ ◦ ١١١٦٠ ◦ ١١١٨٠ ◦ ١١٢٠٠ ◦ ١١٢٢٠ ◦ ١١٢٤٠ ◦ ١١٢٦٠ ◦ ١١٢٨٠ ◦ ١١٣٠٠ ◦ ١١٣٢٠ ◦ ١١٣٤٠ ◦ ١١٣٦٠ ◦ ١١٣٨٠ ◦ ١١٤٠٠ ◦ ١١٤٢٠ ◦ ١١٤٤٠ ◦ ١١٤٦٠ ◦ ١١٤٨٠ ◦ ١١٥٠٠ ◦ ١١٥٢٠ ◦ ١١٥٤٠ ◦ ١١٥٦٠ ◦ ١١٥٨٠ ◦ ١١٦٠٠ ◦ ١١٦٢٠ ◦ ١١٦٤٠ ◦ ١١٦٦٠ ◦ ١١٦٨٠ ◦ ١١٧٠٠ ◦ ١١٧٢٠ ◦ ١١٧٤٠ ◦ ١١٧٦٠ ◦ ١١٧٨٠ ◦ ١١٨٠٠ ◦ ١١٨٢٠ ◦ ١١٨٤٠ ◦ ١١٨٦٠ ◦ ١١٨٨٠ ◦ ١١٩٠٠ ◦ ١١٩٢٠ ◦ ١١٩٤٠ ◦ ١١٩٦٠ ◦ ١١٩٨٠ ◦ ١٢٠٠٠ ◦ ١٢٠٢٠ ◦ ١٢٠٤٠ ◦ ١٢٠٦٠ ◦ ١٢٠٨٠ ◦ ١٢١٠٠ ◦ ١٢١٢٠ ◦ ١٢١٤٠ ◦ ١٢١٦٠ ◦ ١٢١٨٠ ◦ ١٢٢٠٠ ◦ ١٢٢٢٠ ◦ ١٢٢٤٠ ◦ ١٢٢٦٠ ◦ ١٢٢٨٠ ◦ ١٢٣٠٠ ◦ ١٢٣٢٠ ◦ ١٢٣٤٠ ◦ ١٢٣٦٠ ◦ ١٢٣٨٠ ◦ ١٢٤٠٠ ◦ ١٢٤٢٠ ◦ ١٢٤٤٠ ◦ ١٢٤٦٠ ◦ ١٢٤٨٠ ◦ ١٢٥٠٠ ◦ ١٢٥٢٠ ◦ ١٢٥٤٠ ◦ ١٢٥٦٠ ◦ ١٢٥٨٠ ◦ ١٢٦٠٠ ◦ ١٢٦٢٠ ◦ ١٢٦٤٠ ◦ ١٢٦٦٠ ◦ ١٢٦٨٠ ◦ ١٢٧٠٠ ◦ ١٢٧٢٠ ◦ ١٢٧٤٠ ◦ ١٢٧٦٠ ◦ ١٢٧٨٠ ◦ ١٢٨٠٠ ◦ ١٢٨٢٠ ◦ ١٢٨٤٠ ◦ ١٢٨٦٠ ◦ ١٢٨٨٠ ◦ ١٢٩٠٠ ◦ ١٢٩٢٠ ◦ ١٢٩٤٠ ◦ ١٢٩٦٠ ◦ ١٢٩٨٠ ◦ ١٣٠٠٠ ◦ ١٣٠٢٠ ◦ ١٣٠٤٠ ◦ ١٣٠٦٠ ◦ ١٣٠٨٠ ◦ ١٣١٠٠ ◦ ١٣١٢٠ ◦ ١٣١٤٠ ◦ ١٣١٦٠ ◦ ١٣١٨٠ ◦ ١٣٢٠٠ ◦ ١٣٢٢٠ ◦ ١٣٢٤٠ ◦ ١٣٢٦٠ ◦ ١٣٢٨٠ ◦ ١٣٣٠٠ ◦ ١٣٣٢٠ ◦ ١٣٣٤٠ ◦ ١٣٣٦٠ ◦ ١٣٣٨٠ ◦ ١٣٤٠٠ ◦ ١٣٤٢٠ ◦ ١٣٤٤٠ ◦ ١٣٤٦٠ ◦ ١٣٤٨٠ ◦ ١٣٥٠٠ ◦ ١٣٥٢٠ ◦ ١٣٥٤٠ ◦ ١٣٥٦٠ ◦ ١٣٥٨٠ ◦ ١٣٦٠٠ ◦ ١٣٦٢٠ ◦ ١٣٦٤٠ ◦ ١٣٦٦٠ ◦ ١٣٦٨٠ ◦ ١٣٧٠٠ ◦ ١٣٧٢٠ ◦ ١٣٧٤٠ ◦ ١٣٧٦٠ ◦ ١٣٧٨٠ ◦ ١٣٨٠٠ ◦ ١٣٨٢٠ ◦ ١٣٨٤٠ ◦ ١٣٨٦٠ ◦ ١٣٨٨٠ ◦ ١٣٩٠٠ ◦ ١٣٩٢٠ ◦ ١٣٩٤٠ ◦ ١٣٩٦٠ ◦ ١٣٩٨٠ ◦ ١٤٠٠٠ ◦ ١٤٠٢٠ ◦ ١٤٠٤٠ ◦ ١٤٠٦٠ ◦ ١٤٠٨٠ ◦ ١٤١٠٠ ◦ ١٤١٢٠ ◦ ١٤١٤٠ ◦ ١٤١٦٠ ◦ ١٤١٨٠ ◦ ١٤٢٠٠ ◦ ١٤٢٢٠ ◦ ١٤٢٤٠ ◦ ١٤٢٦٠ ◦ ١٤٢٨٠ ◦ ١٤٣٠٠ ◦ ١٤٣٢٠ ◦ ١٤٣٤٠ ◦ ١٤٣٦٠ ◦ ١٤٣٨٠ ◦ ١٤٤٠٠ ◦ ١٤٤٢٠ ◦ ١٤٤٤٠ ◦ ١٤٤٦٠ ◦ ١٤٤٨٠ ◦ ١٤٥٠٠ ◦ ١٤٥٢٠ ◦ ١٤٥٤٠ ◦ ١٤٥٦٠ ◦ ١٤٥٨٠ ◦ ١٤٦٠٠ ◦ ١٤٦٢٠ ◦ ١٤٦٤٠ ◦ ١٤٦٦٠ ◦ ١٤٦٨٠ ◦ ١٤٧٠٠ ◦ ١٤٧٢٠ ◦ ١٤٧٤٠ ◦ ١٤٧٦٠ ◦ ١٤٧٨٠ ◦ ١٤٨٠٠ ◦ ١٤٨٢٠ ◦ ١٤٨٤٠ ◦ ١٤٨٦٠ ◦ ١٤٨٨٠ ◦ ١٤٩٠٠ ◦ ١٤٩٢٠ ◦ ١٤٩٤٠ ◦ ١٤٩٦٠ ◦ ١٤٩٨٠ ◦ ١٥٠٠٠ ◦ ١٥٠٢٠ ◦ ١٥٠٤٠ ◦ ١٥٠٦٠ ◦ ١٥٠٨٠ ◦ ١٥١٠٠ ◦ ١٥١٢٠ ◦ ١٥١٤٠ ◦ ١٥١٦٠ ◦ ١٥١٨٠ ◦ ١٥٢٠٠ ◦ ١٥٢٢٠ ◦ ١٥٢٤٠ ◦ ١٥٢٦٠ ◦ ١٥٢٨٠ ◦ ١٥٣٠٠ ◦ ١٥٣٢٠ ◦ ١٥٣٤٠ ◦ ١٥٣٦٠ ◦ ١٥٣٨٠ ◦ ١٥٤٠٠ ◦ ١٥٤٢٠ ◦ ١٥٤٤٠ ◦ ١٥٤٦٠ ◦ ١٥٤٨٠ ◦ ١٥٥٠٠ ◦ ١٥٥٢٠ ◦ ١٥٥٤٠ ◦ ١٥٥٦٠ ◦ ١٥٥٨٠ ◦ ١٥٦٠٠ ◦ ١٥٦٢٠ ◦ ١٥٦٤٠ ◦ ١٥٦٦٠ ◦ ١٥٦٨٠ ◦ ١٥٧٠٠ ◦ ١٥٧٢٠ ◦ ١٥٧٤٠ ◦ ١٥٧٦٠ ◦ ١٥٧٨٠ ◦ ١٥٨٠٠ ◦ ١٥٨٢٠ ◦ ١٥٨٤٠ ◦ ١٥٨٦٠ ◦ ١٥٨٨٠ ◦ ١٥٩٠٠ ◦ ١٥٩٢٠ ◦ ١٥٩٤٠ ◦ ١٥٩٦٠ ◦ ١٥٩٨٠ ◦ ١٦٠٠٠ ◦ ١٦٠٢٠ ◦ ١٦٠٤٠ ◦ ١٦٠٦٠ ◦ ١٦٠٨٠ ◦ ١٦١٠٠ ◦ ١٦١٢٠ ◦ ١٦١٤٠ ◦ ١٦١٦٠ ◦ ١٦١٨٠ ◦ ١٦٢٠٠ ◦ ١٦٢٢٠ ◦ ١٦٢٤٠ ◦ ١٦٢٦٠ ◦ ١٦٢٨٠ ◦ ١٦٣٠٠ ◦ ١٦٣٢٠ ◦ ١٦٣٤٠ ◦ ١٦٣٦٠ ◦ ١٦٣٨٠ ◦ ١٦٤٠٠ ◦ ١٦٤٢٠ ◦ ١٦٤٤٠ ◦ ١٦٤٦٠ ◦ ١٦٤٨٠ ◦ ١٦٥٠٠ ◦ ١٦٥٢٠ ◦ ١٦٥٤٠ ◦ ١٦٥٦٠ ◦ ١٦٥٨٠ ◦ ١٦٦٠٠ ◦ ١٦٦٢٠ ◦ ١٦٦٤٠ ◦ ١٦٦٦٠ ◦ ١٦٦٨٠ ◦ ١٦٧٠٠ ◦ ١٦٧٢٠ ◦ ١٦٧٤٠ ◦ ١٦٧٦٠ ◦ ١٦٧٨٠ ◦ ١٦٨٠٠ ◦ ١٦٨٢٠ ◦ ١٦٨٤٠ ◦ ١٦٨٦٠ ◦ ١٦٨٨٠ ◦ ١٦٩٠٠ ◦ ١٦٩٢٠ ◦ ١٦٩٤٠ ◦ ١٦٩٦٠ ◦ ١٦٩٨٠ ◦ ١٧٠٠٠ ◦ ١٧٠٢٠ ◦ ١٧٠٤٠ ◦ ١٧٠٦٠ ◦ ١٧٠٨٠ ◦ ١٧١٠٠ ◦ ١٧١٢٠ ◦ ١٧١٤٠ ◦ ١٧١٦٠ ◦ ١٧١٨٠ ◦ ١٧٢٠٠ ◦ ١٧٢٢٠ ◦ ١٧٢٤٠ ◦ ١٧٢٦٠ ◦ ١٧٢٨٠ ◦ ١٧٣٠٠ ◦ ١٧٣٢٠ ◦ ١٧٣٤٠ ◦ ١٧٣٦٠ ◦ ١٧٣٨٠ ◦ ١٧٤٠٠ ◦ ١٧٤٢٠ ◦ ١٧٤٤٠ ◦ ١٧٤٦٠ ◦ ١٧٤٨٠ ◦ ١٧٥٠٠ ◦ ١٧٥٢٠ ◦ ١٧٥٤٠ ◦ ١٧٥٦٠ ◦ ١٧٥٨٠ ◦ ١٧٦٠٠ ◦ ١٧٦٢٠ ◦ ١٧٦٤٠ ◦ ١٧٦٦٠ ◦ ١٧٦٨٠ ◦ ١٧٧٠٠ ◦ ١٧٧٢٠ ◦ ١٧٧٤٠ ◦ ١٧٧٦٠ ◦ ١٧٧٨٠ ◦ ١٧٨٠٠ ◦ ١٧٨٢٠ ◦ ١٧٨٤٠ ◦ ١٧٨٦٠ ◦ ١٧٨٨٠ ◦ ١٧٩٠٠ ◦ ١٧٩٢٠ ◦ ١٧٩٤٠ ◦ ١٧٩٦٠ ◦ ١٧٩٨٠ ◦ ١٨٠٠٠ ◦ ١٨٠٢٠ ◦ ١٨٠٤٠ ◦ ١٨٠٦٠ ◦ ١٨٠٨٠ ◦ ١٨١٠٠ ◦ ١٨١٢٠ ◦ ١٨١٤٠ ◦ ١٨١٦٠ ◦ ١٨١٨٠ ◦ ١٨٢٠٠ ◦ ١٨٢٢٠ ◦ ١٨٢٤٠ ◦ ١٨٢٦٠ ◦ ١٨٢٨٠ ◦ ١٨٣٠٠ ◦ ١٨٣٢٠ ◦ ١٨٣٤٠ ◦ ١٨٣٦٠ ◦ ١٨٣٨٠ ◦ ١٨٤٠٠ ◦ ١٨٤٢٠ ◦ ١٨٤٤٠ ◦ ١٨٤٦٠ ◦ ١٨٤٨٠ ◦ ١٨٥٠٠ ◦ ١٨٥٢٠ ◦ ١٨٥٤٠ ◦ ١٨٥٦٠ ◦ ١٨٥٨٠ ◦ ١٨٦٠٠ ◦ ١٨٦٢٠ ◦ ١٨٦٤٠ ◦ ١٨٦٦٠ ◦ ١٨٦٨٠ ◦ ١٨٧٠٠ ◦ ١٨٧٢٠ ◦ ١٨٧٤٠ ◦ ١٨٧٦٠ ◦ ١٨٧٨٠ ◦ ١٨٨٠٠ ◦ ١٨٨٢٠ ◦ ١٨٨٤٠ ◦ ١٨٨٦٠ ◦ ١٨٨٨٠ ◦ ١٨٩٠٠ ◦ ١٨٩٢٠ ◦ ١٨٩٤٠ ◦ ١٨٩٦٠ ◦ ١٨٩٨٠ ◦ ١٩٠٠٠ ◦ ١٩٠٢٠ ◦ ١٩٠٤٠ ◦ ١٩٠٦٠ ◦ ١٩٠٨٠ ◦ ١٩١٠٠ ◦ ١٩١٢٠ ◦ ١٩١٤٠ ◦ ١٩١٦٠ ◦ ١٩١٨٠ ◦ ١٩٢٠٠ ◦ ١٩٢٢٠ ◦ ١٩٢٤٠ ◦ ١٩٢٦٠ ◦ ١٩٢٨٠ ◦ ١٩٣٠٠ ◦ ١٩٣٢٠ ◦ ١٩٣٤٠ ◦ ١٩٣٦٠ ◦ ١٩٣٨٠ ◦ ١٩٤٠٠ ◦ ١٩٤٢٠ ◦ ١٩٤٤٠ ◦ ١٩٤٦٠ ◦ ١٩٤٨٠ ◦ ١٩٥٠٠ ◦ ١٩٥٢٠ ◦ ١٩٥٤٠ ◦ ١٩٥٦٠ ◦ ١٩٥٨٠ ◦ ١٩٦٠٠ ◦ ١٩٦٢٠ ◦ ١٩٦٤٠ ◦ ١٩٦٦٠ ◦ ١٩٦٨٠ ◦ ١٩٧٠٠ ◦ ١٩٧٢٠ ◦ ١٩٧٤٠ ◦ ١٩٧٦٠ ◦ ١٩٧٨٠ ◦ ١٩٨٠٠ ◦ ١٩٨٢٠ ◦ ١٩٨٤٠ ◦ ١٩٨٦٠ ◦ ١٩٨٨٠ ◦ ١٩٩٠٠ ◦ ١٩٩٢٠ ◦ ١٩٩٤٠ ◦ ١٩٩٦٠ ◦ ١٩٩٨٠ ◦ ٢٠٠٠٠ ◦ ٢٠٠٢٠ ◦ ٢٠٠٤٠ ◦ ٢٠٠٦٠ ◦ ٢٠٠٨٠ ◦ ٢٠١٠٠ ◦ ٢٠١٢٠ ◦ ٢٠١٤٠ ◦ ٢٠١٦٠ ◦ ٢٠١٨٠ ◦ ٢٠٢٠٠ ◦ ٢٠٢٢٠ ◦ ٢٠٢٤٠ ◦ ٢٠٢٦٠ ◦ ٢٠٢٨٠ ◦ ٢٠٣٠٠ ◦ ٢٠٣٢٠ ◦ ٢٠٣٤٠ ◦ ٢٠٣٦٠ ◦ ٢٠٣٨٠ ◦ ٢٠٤٠٠ ◦ ٢٠٤٢٠ ◦ ٢٠٤٤٠ ◦ ٢٠٤٦٠ ◦ ٢٠٤٨٠ ◦ ٢٠٥٠٠ ◦ ٢٠٥٢٠ ◦ ٢٠٥٤٠ ◦ ٢٠٥٦٠ ◦ ٢٠٥٨٠ ◦ ٢٠٦٠٠ ◦ ٢٠٦٢٠ ◦ ٢٠٦٤٠ ◦ ٢٠٦٦٠ ◦ ٢٠٦٨٠ ◦ ٢٠٧٠٠ ◦ ٢٠٧٢٠ ◦ ٢٠٧٤٠ ◦ ٢٠٧٦٠ ◦ ٢٠٧٨٠ ◦ ٢٠٨٠٠ ◦ ٢٠٨٢٠ ◦ ٢٠٨٤٠ ◦ ٢٠٨٦٠ ◦ ٢٠٨٨٠ ◦ ٢٠٩٠٠ ◦ ٢٠٩٢٠ ◦ ٢٠٩٤٠ ◦ ٢٠٩٦٠ ◦ ٢٠٩٨٠ ◦ ٢١٠٠٠ ◦ ٢١٠٢٠ ◦ ٢١٠٤٠ ◦ ٢١٠٦٠ ◦ ٢١٠٨٠ ◦ ٢١١٠٠ ◦ ٢١١٢٠ ◦ ٢١١٤٠ ◦ ٢١١٦٠ ◦ ٢١١٨٠ ◦ ٢١٢٠٠ ◦ ٢١٢٢٠ ◦ ٢١٢٤٠ ◦ ٢١٢٦٠ ◦ ٢١٢٨٠ ◦ ٢١٣٠٠ ◦ ٢١٣٢٠ ◦ ٢١٣٤٠ ◦ ٢١٣٦٠ ◦ ٢١٣٨٠ ◦ ٢١٤٠٠ ◦ ٢١٤٢٠ ◦ ٢١٤٤٠ ◦ ٢١٤٦٠ ◦ ٢١٤٨٠ ◦ ٢١٥٠٠ ◦ ٢١٥٢٠ ◦ ٢١٥٤٠ ◦ ٢١٥٦٠ ◦ ٢١٥٨٠ ◦ ٢١٦٠٠ ◦ ٢١٦٢٠ ◦ ٢١٦٤٠ ◦ ٢١٦٦٠ ◦ ٢١٦٨٠ ◦ ٢١٧٠٠ ◦ ٢١٧٢٠ ◦ ٢١٧٤٠ ◦ ٢١٧٦٠ ◦ ٢١٧٨٠ ◦ ٢١٨٠٠ ◦ ٢١٨٢٠ ◦ ٢١٨٤٠ ◦ ٢١٨٦٠ ◦ ٢١٨٨٠ ◦ ٢١٩٠٠ ◦ ٢١٩٢٠ ◦ ٢١٩٤٠ ◦ ٢١٩٦٠ ◦ ٢١٩٨٠ ◦ ٢٢٠٠٠ ◦ ٢٢٠٢٠ ◦ ٢٢٠٤٠ ◦ ٢٢٠٦٠ ◦ ٢٢٠٨٠ ◦ ٢٢١٠٠ ◦ ٢٢١٢٠ ◦ ٢٢١٤٠ ◦ ٢٢١٦٠ ◦ ٢٢١٨٠ ◦ ٢٢٢٠٠ ◦ ٢٢٢٢٠ ◦ ٢٢٢٤٠ ◦ ٢٢٢٦٠ ◦ ٢٢٢٨٠ ◦ ٢٢٣

ואכלו׃ 34 * כי אבלה מעיר בדד נוה שלח
היתה בקרבה עמדו ויבשו׃ כי בשו מאלים
אשר חמדתם ותחפרו מגנות אשר בחרתם׃
29 כי תהיו כאלה נובלת עלה ואשר מגנה
מים לה׃ 30 והיה החיל לנעורת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃

◦ ב ◦ הפטרת נצבים ◦

31 * דבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על
יהודה וירושלם׃ 2 והיה באחרית הימים
נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים
ונשא מגבעות והנהרו אליו כל הגוים׃
3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל
הר יהוה אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו
ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר
יהוה מירושלם׃ 4 ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה׃ 5 בית יעקב לכו ונלכה
באור יהוה׃ 6 * כי נטשת עמך בית יעקב
כי מלאו מקדם ועוננים כפלשתים ובילדי
נכרים ישפיקו׃ 7 ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו סוסים
ואין קצה למרכבותיו׃ 8 ותמלא ארצו אלילים
למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו׃
9 ויט אדם ויש איש ואל תשא להם׃ 10 בא
בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר
גאונו׃ 11 עינים רמות שפל אדם וגבה עינים
תשח יהוה לבדו ביום ההוא׃ 12 כי יום ליהוה
צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל׃
13 ועל כל ארזי הלבנון הרמים ונשאים ועל
כל אלוני הבשן׃ 14 ועל כל הרים הרמים
ועל כל הגבעות הנשאות׃ 15 ועל כל מגדל
גבה ועל כל חומה בצורה׃ 16 ועל כל אניות
תרשיש ועל כל שקיות החמדה׃ 17 ושח גבה
האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא׃ 18 והאלילים כליל יחלף׃
19 * ובאו בפעורי צורים ובמחלות עפר מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃
20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו
ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות
לחפר לפרות ולעטלפים׃ 21 לבוא בנקרות
הצורים ובסעיפי הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ 22 חדלו
לכם מן האדם אשר נשמה באפיו כי במה
נחשב הוא׃

◦ ג ◦ הפטרת כי תצא ◦

23 * כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר
מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים׃ 24 גבור ואיש מלחמה
שופט ונביא וקוסם וזקן׃ 25 שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם חרש ונבון לחשים׃
26 ונתתי נערים שריהם ותעתועים ימשלו
בם׃ 27 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו
ירהבו הנער בזקן והנקל בנכבד׃ 28 כי יתפש
איש באחיו בבית אביו שמלה קצין תהיה לנו
והמכשלה הזאת תחת ידך׃ 29 ישא ביום ההוא
לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין
שמלה אל תשימוני קצין עם׃ 30 כי כשלה
ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עין כבודו הכירה׃ 31 משא
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה׃ 32 אמרו
צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו׃
33 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו׃
34 עמי נגשיו עוללים ומשים ימשלו בו עמי
אשריך מאשרים יתעוך ודרך נתיבותיך
יבלעו׃ 35 נצב לדין יהוה ועמד לרב עמים׃
יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו אתם
כי אתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃
36 מה לכם כי תדכאו עמי ופני עניים תטחנו
נאם האדון יהוה צבאות׃ 37 ואמר יהוה יען
כי גבהו בנות ציון וילכו נטות גרון ומשקרות
עינים הלוך ותפוף ילכו ורגליהן תעכסנה׃
38 ושפח אדני ערוה בנות ציון ויהוה פתיהן
יגלה׃ 39 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
העכסים והשבסים והשהרנים׃ 40 הנטיפות
והשרשרות והצעדות׃

ئەوانەی کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
41 ئێستا ئەوانە هەموویان * خۆشی و شادی
دەکەن و هاوار دەکەن بۆ شادی دڵ،
چونکە تۆ بەختیاری دەکەیت.
لەبەر ئەوە لە ناوەڕاستی ئەو شوێنەدا
42 هاوار بۆ تۆ دەکەن. * ئەی یەزدان،
ئەوانەی لە ئاسمانن هاوار بۆ تۆ دەکەن:
ئەی خوا، ئێمە بەرامبەر بە تۆ
گوناهمان کردووە و سەرپێچیمان کردووە.
ئەی خوا، ئێمە بەرامبەر بە تۆ
گوناهمان کردووە و سەرپێچیمان کردووە.
43 بەڵام: * ئەگەر هەڵگرانی هەموو
ئەوانەی کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
ئەوانەی کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
44 * یا هەموو ئەوانەی ئەو ڕێگایەیان
هەڵبژاردووە بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
لە ناوەڕاستی ئەو شوێنەدا
هاوار بۆ تۆ دەکەن.
45 * کە ئەو هەموو ئەوانەی
کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
لە ناوەڕاستی ئەو شوێنەدا
هاوار بۆ تۆ دەکەن.
46 ئەوانەی * هاوار بۆ تۆ دەکەن:
ئەی خوا، ئێمە بەرامبەر بە تۆ
گوناهمان کردووە و سەرپێچیمان کردووە.
ئەی خوا، ئێمە بەرامبەر بە تۆ
گوناهمان کردووە و سەرپێچیمان کردووە.
47 * هەڵگرانی هەموو ئەوانەی
کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
48 * ئەوانەی کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
49 ئەی خوا، ئێمە. * ئەوانەی هەڵگرانی.
ئەی خوا، ئێمە ئەوانەی هەڵگرانی.
ئەوانەی کە ئەو ڕێگایەیان هەڵبژاردووە
بۆ ئەوەی تێیدا بڕۆن.
50 * ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
51 ئەی خوا ئەی خوا. * ئەی خوا ئەی خوا.
ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
52 ئەی خوا ئەی خوا. * ئەی خوا ئەی خوا.
ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.
53 * ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا ئەی خوا.

5 خَيْرَاتِ بَيْتِكَ. * قَدِّسْ هَيْكَلَكَ يَا رَبُّ: فِي طُولِ
الأَيَّامِ. 6 * اللهُ يُعْطِي قُوَّةً لِشَعْبِهِ: اللهُ يُبَارِكُ
شَعْبَهُ بِالسَّلاَمِ. 7 * تَسْبِيحَةُ دَاوُدَ. أَعْظِمُكَ يَا
اللهُ لأَنَّكَ رَفَعْتَنِي: وَلَمْ تُشْمِتْ أَعْدَائِي بِي.
8 * يَا رَبُّ إِلَهِي صَرَخْتُ إِلَيْكَ فَشَفَيْتَنِي. 9 * يَا رَبُّ
أَخْرَجْتَ مِنَ الْجَحِيمِ نَفْسِي: وَخَلَّصْتَنِي مِنْ
بَيْنِ الَّذِينَ يَهْبِطُونَ إِلَى الْجُبِّ. 10 * رَنِّمُوا
لِلرَّبِّ يَا أَبْرَارُ: وَاعْتَرِفُوا لِذِكْرِ قُدْسِهِ.
11 * لأَنَّ سُخْطَهُ فِي رَحْمَةٍ: وَالْحَيَاةُ فِي مَشِيئَتِهِ.
بِالْعَشِيِّ يَحُلُّ الْبُكَاءُ: وَفِي الْغَدِ الابْتِهَاجُ.
12 * وَقُلْتُ فِي رَخَائِي: لاَ أَتَزَعْزَعُ إِلَى الأَبَدِ.
13 * يَا رَبُّ بِرِضَاكَ أَعْطَيْتَ لِجَبَلِي عِزًّا: حَوَّلْتَ
وَجْهَكَ عَنِّي فَصِرْتُ مُضْطَرِبًا. 14 * إِلَيْكَ يَا رَبُّ
أَصْرُخُ: وَإِلَى إِلَهِي أَتَضَرَّعُ. 15 * مَا الْفَائِدَةُ
فِي دَمِي إِذَا نَزَلْتُ إِلَى الْفَسَادِ؟ هَلْ يَحْمَدُكَ
التُّرَابُ أَوْ يُخْبِرُ بِحَقِّكَ؟ 16 * اسْمَعْ يَا رَبُّ
وَارْحَمْنِي: يَا رَبُّ كُنْ مُعِينًا لِي. 17 * حَوَّلْتَ
نَوْحِي إِلَى فَرَحٍ لِي: حَلَلْتَ مِسْحِي وَمَنْطَقَتِي
سُرُورًا. 18 * لِكَيْ يُرَنِّمَ لَكَ مَجْدِي وَلاَ يَسْكُتَ:
يَا رَبُّ إِلَهِي إِلَى الأَبَدِ أَعْتَرِفُ لَكَ.

1 * لِلْمُنْتَصِرِ عَلَى الْمَعْصَرَةِ. تَسْبِيحَةُ دَاوُدَ.
2 * إِلَيْكَ يَا رَبُّ أَصْرُخُ: وَلاَ تَسْكُتْ عَنِّي.
3 * لِئَلاَّ تَسْكُتَ عَنِّي: فَأَكُونَ مُشَابِهًا لِلَّذِينَ
يَهْبِطُونَ إِلَى الْجُبِّ. 4 * اسْمَعْ يَا رَبُّ صَوْتَ
تَضَرُّعِي: إِذْ أَنَا أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ. 5 * إِذْ أَرْفَعُ
يَدَيَّ إِلَى هَيْكَلِ قُدْسِكَ. 6 * لاَ تَجْذِبْنِي مَعَ
الْخَطَأَةِ: وَلاَ تُهْلِكْنِي مَعَ فَاعِلِي الإِثْمِ.
7 * الَّذِينَ يُكَلِّمُونَ قَرِيبَهُمْ بِالسَّلاَمِ: وَالشَّرُّ
فِي قُلُوبِهِمْ. 8 * أَعْطِهِمْ يَا رَبُّ بِحَسَبِ
أَعْمَالِهِمْ: وَبِحَسَبِ شَرِّ اخْتِرَاعَاتِهِمْ.
9 * أَعْطِهِمْ بِحَسَبِ أَعْمَالِ أَيْدِيهِمْ: رُدَّ
جَزَاءَهُمْ إِلَيْهِمْ. 10 * لأَنَّهُمْ لَمْ يَفْهَمُوا
أَعْمَالَ الرَّبِّ: وَلاَ أَعْمَالَ يَدَيْهِ. 11 * يَهْدِمُهُمْ
وَلاَ يَبْنِيهِمْ. 12 * بَارِكُ يَا رَبُّ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ:
بَارِكُ بَيْتَ هَارُونَ. 13 * بَارِكُ يَا رَبُّ بَيْتَ
لاَوِي: بَارِكُ جَمِيعَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللهَ.
14 * مُبَارَكٌ الرَّبُّ مِنْ صِهْيَوْنَ: السَّاكِنُ فِي
أُورُشَلِيمَ. 15 * لأَنَّهُ لَمْ يَرْذُلْ دَمَ الأَبْرِيَاءِ:
وَلاَ نَقْمَةَ الَّذِينَ يَهْبِطُونَ إِلَى الْجُبِّ.
16 * لأَنَّهُ لَمْ يَرْذُلْ دَمَ الأَبْرِيَاءِ: وَلاَ نَقْمَةَ
الَّذِينَ يَهْبِطُونَ إِلَى الْجُبِّ. 17 * لأَنَّهُ لَمْ
يَرْذُلْ دَمَ الأَبْرِيَاءِ: وَلاَ نَقْمَةَ الَّذِينَ
يَهْبِطُونَ إِلَى الْجُبِّ. 18 * لأَنَّهُ لَمْ يَرْذُلْ
دَمَ الأَبْرِيَاءِ: وَلاَ نَقْمَةَ الَّذِينَ يَهْبِطُونَ
إِلَى الْجُبِّ.

ואחיו בתכו ◦ יא ◦

11 *וַיֹּאמֶר אִם־חָזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִּי לִתְשׁוּעָה
וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יֶחֱזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ׃ 12 חֲזַק וְנִתְחַזַּק
בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב
בְּעֵינָיו׃ 13 וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לַמִּלְחָמָה
אֶל־אֲרָם וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃ 14 וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אֲרָם
וַיָּנֻסוּ גַּם־הֵם מִפְּנֵי אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּשָׁב יוֹאָב
מֵאַחֲרֵי בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 15 *וַיַּרְא אֲרָם כִּי
נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקָּבְצוּ יָחַד׃ 16 וְהֲדַדְעֶזֶר שָׁלַח
וַיּוֹצֵא אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם
וְשׁוֹבַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם׃ 17 *וַיֻּגַּד לְדָוִד
וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא
עֲלֵיהֶם וַיַּעֲרֹךְ מִלְחָמָה לִקְרַאת אֲרָם וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃
18 וַיָּנָס אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעִים
אֶלֶף אִישׁ רֹכְבֵי מֶרְכָּבָה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ פָּרָשִׁים
וְאֶת־שׁוֹבַךְ שַׂר־צְבָאָם הִכָּה וַיָּמָת שָׁם׃ 19 וַיִּרְאוּ כָּל־
הַמְּלָכִים עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁלְמוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי
עַמּוֹן עוֹד׃

יא ◦ א ◦ וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיַּשְׁחִתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־רַבָּה וְדָוִד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וּדְוִד שָׁלַח וַיִּדְרֹשׁ אֶת־הָאִשָּׁה הֲלוֹא־זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת־
אֱלִיעָם אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקָּחֶהָ
וַתָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטֻּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב
אֶל־בֵּיתָהּ׃ 5 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֶּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר
הָרָה אָנֹכִי׃ 6 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה
הַחִתִּי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד׃ 7 וַיָּבֹא אוּרִיָּה
אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם
הַמִּלְחָמָה׃ 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וְרָחַץ רַגְלֶיךָ
וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ׃
9 וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא
יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ׃ 10 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד אוּרִיָּה אֶל־
בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ בָּאתָ לָּמָּה לֹא־
יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ׃ 11 וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה יֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא־בֵיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב
עִם־אִשְׁתִּי חַי־נַפְשְׁךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה׃ 12 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה שֵׁב־בָּזֶה גַּם־הַיּוֹם וּמָחָר
אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה בִּירוּשָׁלַ͏ִם בַּיּוֹם הַהוּא וּמָחָרָת׃
13 וַיִּקְרָא־לוֹ דָּוִד וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיִּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב
לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃
14 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד־אוּרִיָּה׃
15 וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־אוּרִיָּה אֶל־פְּנֵי הַמִּלְחָמָה
הַחֲזָקָה וְשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃ 16 וַיְהִי בְּשׁוּר יוֹאָב
עַל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי־אַנְשֵׁי
חַיִל שָׁם׃ 17 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל
מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ 18 וַיִּשְׁלַח
יוֹאָב וַיַּגֶּד לְדָוִד אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה׃ 19 וַיְצַו אֶת־
הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלֹּתְךָ אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר
אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 20 וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר אֵלֶיךָ
מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר
יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃ 21 מִי הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא
אִשָּׁה הִשְׁלְכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ
לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי
מֵת׃ 22 וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְדָוִד אֵת כָּל אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
יוֹאָב׃ 23 וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים
וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנְּהִי עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר׃
24 וַיֹּרוּ הַיֹּרִים מֵעַל הַחוֹמָה אֶל־עֲבָדֶיךָ וַיָּמָת מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ 25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ
כֹּה תֹאמַר אֶל־יוֹאָב אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי
כָזֶה וָכָזֶה תֹּאכַל הַחָרֶב הַרְבֵּה מִלְחַמְתְּךָ אֶל־הָעִיר וְהָרְסָהּ
וְחַזְּקֵהוּ׃ 26 וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ
וַתִּסְפֹּד עַל־בַּעְלָהּ׃ 27 וַתַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַתִּשָּׂא דָוִד וַתֶּאֱסְפֶהָ
אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד־לוֹ בֵּן וַיְהִי הַדָּבָר אֲשֶׁר־
עָשָׂה דָּוִד בְּעֵינֵי יְהוָה׃

אני סגרתי ולא התעכבתי לשמור מצותיך׃
61 חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשועי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בהם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבת מצותך מאד׃
97 למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 לעולם תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 לכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 לזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 לכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 לא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃
103 לחכי אמרתך נעמו משוש לפי׃
104 לפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
105 לנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 לשמור משפטי צדקך נשבעתי ואקימה׃
107 לעד יהוה דברך נצב בשמים׃
108 לרצון נדבות פי יהוה ומשפטיך למדני׃
109 לי נפשי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 לי נתנו רשעים פח ומפקודיך לא תעיתי׃
111 לעולם עדותיך נחלתי כי ששון לבי המה׃
112 לעשות חקיך לעולם עקב׃
113 לבי שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 לי וסתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
115 לכו מני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 לי סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
117 לי ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 לי סלית כל שגי תעיתם כי שקר תרמיתם׃
119 לי כסוי ארץ רשעים סגים על כן אהבתי עדותיך׃
120 לי סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃
121 לי עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 לי ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
123 לי עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 לי עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 לי עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 לי עת לפעל יהוה הפרו תורתך׃
127 לי על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 לי על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
129 לי פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 לי פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 לי פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי׃
132 לי פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 לי פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 לי פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 לי פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 לי פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
137 לי צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 לי צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 לי צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 לי צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 לי צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 לי צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 לי צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי׃
144 לי צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
145 לי קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 לי קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 לי קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 לי קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 לי קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 לי קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 לי קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 לי קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃
153 לי ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 לי ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
155 לי רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 לי רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 לי רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 לי ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 לי ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 לי ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
161 לי שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי׃
162 לי שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 לי שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 לי שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 לי שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 לי שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 לי שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃
168 לי שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃
169 לי תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 לי תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 לי תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 לי תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 לי תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 לי תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃
175 לי תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 לי תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

שיר המעלות

120 אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃
3 מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה׃
4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃
5 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃
6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃
7 אני שלום ובדברי למו מלחמה׃

121 אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
5 יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך׃
6 יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

122 שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
2 שמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
3 שירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו׃
4 שמה עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
5 שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
7 שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
8 שלמען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
9 שלמען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

123 שאליך נשאתי את עיני היושבי בשמים׃
2 שהנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃
3 שחננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז׃
4 שרבת שבענו לעג השאננים הלעג לגאיונים׃

124 שלולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃
2 שלולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃
3 שאז חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃
4 שאז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃
5 שאז עבר על נפשנו המים הזידונים׃
6 שברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם׃
7 שנפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
8 שעזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

125 שהבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב׃
2 שירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם׃
3 שלא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃
4 שהיטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבבותם׃
5 שהמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃

126 שבשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃
2 שאז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃
3 שהגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
4 שהשיבה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃
5 שהזורעים בדמעה ברנה יקצרו׃
6 שהלוך ילך ובכה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלמתיו׃

127 שאם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃
2 שלשוא אתם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה׃
3 שהנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃
4 שכחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃
5 שאשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃

128 שאשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו׃
2 שיגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃
3 שאשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃
4 שהנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃
5 שיברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃
6 שוראה בנים לבניך שלום על ישראל׃

129 שרבת צרוני מנעורי יאמר נא ישראל׃
2 שרבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי׃
3 שעל גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃
4 שיהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃
5 שיבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון׃
6 שיהיו כחציר גגות שקדמת שלא חלוץ ידו קומר׃
7 שולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה׃

130 שממעמקים קראתיך יהוה׃
2 שאדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃
3 שאם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃
4 שכי עמך הסליחה למען תורא׃
5 שקויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃
6 שנפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר׃
7 שיחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׃
8 שהוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃

131 שיהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃
2 שאם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי׃
3 שיחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

132 שזכר יהוה לדוד את כל ענותו׃
2 שאשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃
3 שאם אבוא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׃
4 שאם תתן שנה לעיני לעפעפי תנומה׃
5 שעד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃
6 שהנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער׃
7 שנבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃
8 שקומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃
9 שכהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃
10 שלמען דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃
11 שנשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך׃
12 שאם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃
13 שכי בחר יהוה בציון אותה אוה למושב לו׃
14 שזאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה׃
15 שצידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם׃
16 שכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
17 ששם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃
18 שאויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו׃

133 שהנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃
2 שכשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃
3 שכטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃

134 שהנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות׃
2 ששאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃
3 שיברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

135 שהללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
2 שאתם העומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃
3 שהללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃
4 שכי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃
5 שאני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃
6 שכל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות׃
7 שמעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו׃
8 שאשר הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה׃
9 ששלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃
10 שאשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃
11 שלסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃
12 שונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃
13 שיהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃
14 שכי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃
15 שעצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
16 שפה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃
17 שאזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃
18 שכמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃
19 שבית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃
20 שבית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃
21 שברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

136 שהודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
2 שהודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
3 שהודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
4 שלעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
5 שלעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
6 שלרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
7 שלעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
8 שאת השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
9 שאת הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
10 שלמכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
11 שויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
12 שביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
13 שלגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
14 שוהעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
15 שונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃
16 שלמוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
17 שלמכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃
18 שויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
19 שלסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
20 שולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
21 שונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
22 שנחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃
24 שויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
25 שנותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃
26 שהודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

137 שעל נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃
2 שעל ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃
3 שכי שם שאלוינו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון׃
4 שאיך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃
5 שאם אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃
6 שתדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃
7 שזכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה׃
8 שבת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃
9 שאשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע׃

138 שאודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך׃
2 שאשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃
3 שביום קראתי ותענני תרהבני ברוגז נפשי׃
4 שיודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃
5 שישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃
6 שכי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק יידע׃
7 שאם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃
8 שיהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃

139 שיהוה חקרתני ותדע׃
2 שאתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃
3 שאורחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃
4 שכי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃
5 שאחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃
6 שיפלאית דעת ממני נשגבה לא אוכל לה׃
7 שאנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃
8 שאם אסק שמים שם אתה אם אציעה שאול הנך׃
9 שאשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים׃
10 שגם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃
11 שאם אמרתי אך חשך יסופני ולילה אור בעדני׃
12 שגם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
13 שכי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃
14 שאודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃
15 שלא נכתד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃
16 שגלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם׃
17 שאיקרו לי רעיך אל מה נחמדו ראשיהם׃
18 שאספרם מחול ירבון עודי עמך׃
19 שאם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃
20 שאשר אמרי למזמה נשוא לשוא עריך׃
21 שהלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃
22 שתכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃
23 שחקרני אל וידע לבבי בחנני ודע שרעפי׃
24 שוראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

140 שחלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃
2 שאשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות׃
3 שחדו לשונם כמו נחש חמת עכנש תחת שפתימו סלה׃
4 שנצרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃
5 שטמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת ליד מעגל מוקשים שתו לי סלה׃
6 שאמרתי ליהוה אל אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃
7 שיהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃
8 שאל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה׃
9 שראש מסבי עמל שפתימו יכסמו׃
10 שיחילו עליו גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו׃
11 שאיש לשון אל יכון בארץ איש חמס רע יצודנהו למדחפות׃
12 שידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים׃
13 שאך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך׃

141 שיהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך׃
2 שתכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃
3 שאל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות באנשי און ואל אכל בלקחיהם׃
4 שיכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינא ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם׃
5 שנבלעו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו׃
6 שכפלח אדמה בקרע על פי שאול פזרו עצמותינו׃
7 שכי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי׃
8 ששמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און׃
9 שיפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבר׃

142 שקולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן׃
2 שאשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃
3 שבהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי׃
4 שהבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃
5 שזעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃
6 שהקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני׃
7 שהוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

143 שיהוה שמעה תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך׃
2 שואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי׃
3 שכי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃
4 שותתעטף עלי רוחי בקרבי תשם לבי׃
5 שזכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח׃
6 שפרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃
7 שמהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי ליורדי בור׃
8 שהשמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃
9 שהצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי׃
10 שלמדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃
11 שלמען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃
12 שובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך׃

144 שלדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃
2 שחסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי׃
3 שיהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃
4 שאדם להבל נמשל ימיו כצל עובר׃
5 שיהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃
6 שבזק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם׃
7 שאשלח ידיך ממרום פדני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃
8 שאשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃
9 שאלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך׃
10 שהנותן תשועה למלכים פדה את דוד עבדו מחרב רעה׃
11 שפדני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃
12 שאשר בנינו כנטעים גדלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחטבות תבנית היכל׃
13 שמזוננו מלאים מפיקים זנים מרבבות בחוצותינו׃
14 שצאננו מסובלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו׃
15 שאשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃

145 שתהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃
2 שבכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
3 שגדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃
4 שדור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
5 שהדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה׃
6 שועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃
7 שזכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃
8 שחנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד׃
9 שטוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו׃
10 שיודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
11 שכבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
12 שלהודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו׃
13 שמלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור׃
14 שסומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים׃
15 שעיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃
16 שפותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃
17 שצדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃
18 שקרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
19 שרצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃
20 ששומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃
21 שתהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃

146 שהללויה הללי נפשי את יהוה׃
2 שאהללה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
3 שאל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה׃
4 שתצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃
5 שאשרי שאל יעקב בעזרו שבר על יהוה אלהיו׃
6 שעושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם׃
7 שעושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃
8 שיהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃
9 שיהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃
10 שימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

147 שכי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃
2 שבונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס׃
3 שהרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃
4 שמונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃
5 שגדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר׃
6 שמעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד ארץ׃
7 שענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃
8 שהמכסה שמים לארץ המכין להרים חציר׃
9 שנותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃
10 שלא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה׃
11 שרצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו׃
12 ששבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון׃
13 שכי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך׃
14 שהשם גבולך שלום חלב חטים ישביעך׃
15 שהשלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו׃
16 שנותן שלגו כצמר כפור כאפר יפזר׃
17 שמשליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד׃
18 שישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים׃
19 שמגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃
20 שלא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

148 שהללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים׃
2 שהללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃
3 שהללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃
4 שהללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃
5 שיהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃
6 שויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור׃
7 שהללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות׃
8 שאש וברד שלג וקטר רוח סערה עשה דברו׃
9 שההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים׃
10 שהחיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃
11 שמלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ׃
12 שבחורים וגם בתולות זקנים עם נערים׃
13 שיהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים׃
14 שוירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרביו הללויה׃

149 שהללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים׃
2 שישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם׃
3 שיהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו׃
4 שכי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה׃
5 שיעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׃
6 שרוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃
7 שלעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃
8 שלאסור מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל׃
9 שלעשות בהם משפט כתוב הדר היא לכל חסידיו הללויה׃

150 שהללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃
2 שהללוהו בגבורותיו הללוהו כרב קדש גדלו׃
3 שהללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃
4 שהללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב׃
5 שהללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה׃
6 שכל הנשמה תהלל יה הללויה׃

משלי

1 שמשלי שלמה בן דוד מלך ישראל׃
2 שלדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה׃
3 שלקבל מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים׃
4 שלתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה׃
5 שישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה׃
6 שלהבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם׃
7 שיראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אולת בזו׃
8 ששמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך׃
9 שכי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך׃
10 שבני אם יפתוך חטאים אל תאבה׃
11 שאם יאמרו לכו אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם׃
12 שנבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׃
13 שכל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃
14 שגורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו׃
15 שבני אל תלך עמם אל תאסר רגלך מנתיבתם׃
16 שכי רגליהם לרע ירוצון וימהרו לשפך דם׃
17 שכי חנם מזרת הרשת בעיני כל בעל כנף׃
18 שואלה לדמיהם הם יארבו לנפשותם׃
19 שכן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח׃
20 שחכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה׃
21 שבראש המיות תקרא בפתחי שערים באמר תאמר׃
22 שעד מתי פתאים תאהבו פתי לפתיות ולצים להם לץ חמדו ואולים ישנאו דעת׃
23 שתשובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם׃
24 שיען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 שותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם׃
26 שגם אני באידכם אלעג אשחק בבא פחדכם׃
27 שבבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צוקה וצוקה׃
28 שאז תקראני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאני׃
29 שתחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו׃
30 שלא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׃
31 שואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו׃
32 שכי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם׃
33 שואולם שומע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה׃

2 שבני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך׃
2 שלהקשיב לחכמה תטה אזנך תנטה לבך לתבונה׃
3 שכי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך׃
4 שתבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה׃
5 שאז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא׃
6 שכי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׃
7 שיצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם׃
8 שנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר׃
9 שאז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב׃
10 שכי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תיפה׃
11 שמזמה תשמר עליך תבונה תנצרך׃
12 שלהצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות׃
13 שהעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך׃
14 שישמחו לעשות רע יגילו בתהפכות רע׃
15 שאשר ארחותם עקשים ונלוזים במעגלותם׃
16 שלהצילך מאשה זרה מנכריה האמרת חלקתה׃
17 שהעזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה׃
18 שכי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה׃
19 שכל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים׃
20 שלמען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמ

ולא יושב לץ : ׃ 2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה : ׃ 3 והיה כעץ
שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח : ׃
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו
רוח : ׃ 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים : ׃ 6 כי יודע יהוה
דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד : ׃

פרשת בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ : ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
המים : ׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור :
׃ 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין החשך : ׃ 5 ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד : ׃ 6 ויאמר אלהים
יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים
למים : ׃ 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
אשר מעל לרקיע ויהי כן : ׃ 8 ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני :
׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ׃
10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים
קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ׃ 11 ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא
אלהים כי טוב : ׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו
בו למינהו וירא אלהים כי טוב : ׃ 13 ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי : ׃ 14 ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים
ושנים : ׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי כן : ׃ 16 ויעש אלהים
את שני המארת הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת
הלילה ואת הכוכבים : ׃ 17 ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ : ׃ 18 ולמשל
ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי טוב : ׃ 19 ויהי ערב ויהי בקר
יום רביעי : ׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים
שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים : ׃ 21 ויברא אלהים את התנינם
הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב : ׃ 22 ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ : ׃ 23 ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי : ׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן : ׃ 25 ויעש אלהים את חית
הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב :
׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ :
׃ 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ׃
28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ : ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה : ׃ 30 ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר
בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן :
׃ 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי : ׃

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ׃ 2 ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :
׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות : ׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ
ושמים : ׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה :
׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני
האדמה : ׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר
מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
לנפש חיה : ׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר : ׃
9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע : ׃ 10 ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים : ׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב
את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב : ׃
12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן
השהם : ׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב
את כל ארץ כוש : ׃ 14 ושם הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי
הוא פרת : ׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם
וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה : ׃ 16 ויצו
יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל : ׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות :
׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם
לבדו אעשה לו עזר כנגדו : ׃ 19 ויצר יהוה
אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל
עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא
לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו :
׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו : ׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על
האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה : ׃ 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם :
׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת : ׃ 24 על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד : ׃
25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
יתבששו : ׃

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן : ׃ 2 ותאמר
האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל : ׃
3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון : ׃
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון : ׃
5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע : ׃
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל : ׃
7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם
ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת : ׃
8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה
אלהים בתוך עץ הגן : ׃ 9 ויקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר אליו איכה : ׃ 10 ויאמר את
קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא : ׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו
אכלת : ׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת
עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל : ׃ 13 ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הנחש השיאני ואכל : ׃ 14 ויאמר יהוה
אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך : ׃ 15 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב : ׃ 16 אל
האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך : ׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך : ׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה : ׃ 19 בזעת אפיך
תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב : ׃
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה
אם כל חי : ׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם : ׃ 22 ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם : ׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם :
׃ 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את
דרך עץ החיים : ׃

ואדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין
ותאמר קניתי איש את יהוה : ׃ 2 ותסף ללדת
את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה
עבד אדמה : ׃ 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי
הארמה מנחה ליהוה : ׃ 4 והבל הביא גם הוא
מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל
ואל מנחתו : ׃ 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ׃ 6 ויאמר יהוה
אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך : ׃
7 הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו :
׃ 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו : ׃
9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי : ׃ 10 ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה : ׃
11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את
פיה לקחת את דמי אחיך מידך : ׃ 12 כי תעבד
את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ : ׃ 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני
מנשוא : ׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני
האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
והיה כל מצאי יהרגני : ׃ 15 ויאמר לו יהוה
לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין
אות לבלתי הכות אתו כל מצאו : ׃ 16 ויצא קין
מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : ׃
17 ויהי קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך
ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך :
׃ 18 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל
ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
למך : ׃ 19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת
עדה ושם השנית צלה : ׃ 20 ותלד עדה את יבל
הוא היה אבי יושב אהל ומקנה : ׃ 21 ושם אחיו
יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב : ׃
22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה : ׃
23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי
נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי
וילד לחבורתי : ׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבעה : ׃ 25 וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין : ׃ 26 ולשת
גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל
לקרא בשם יהוה : ׃

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו : ׃ 2 זכר ונקבה ברא
אתם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום
הבראם : ׃ 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה
ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת : ׃
4 ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות : ׃ 5 ויהי כל ימי
אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה
וימת : ׃ 6 ויחי שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את אנוש : ׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו את
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות : ׃ 8 ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה
ותשע מאות שנה וימת : ׃ 9 ויחי אנוש תשעים
שנה ויולד את קינן : ׃ 10 ויחי אנוש אחרי
הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות : ׃ 11 ויהי כל ימי אנוש
חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה
וימת : ׃ 12 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את
מהללאל : ׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות : ׃ 14 ויהי כל ימי קינן עשר
שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת : ׃
15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה
ויולד את ירד : ׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו
את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות : ׃ 17 ויהי כל ימי מהללאל
חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת : ׃ 18 ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת
שנה ויולד את חנוך : ׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו
את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות :
׃ 20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת : ׃ 21 ויחי חנוך חמש וששים
שנה ויולד את מתושלח : ׃ 22 ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות
שנה ויולד בנים ובנות : ׃ 23 ויהי כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלש מאות שנה : ׃ 24 ויתהלך
חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים :
׃ 25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת
שנה ויולד את למך : ׃ 26 ויחי מתושלח אחרי
הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות : ׃ 27 ויהי כל ימי מתושלח
תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת : ׃
28 ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה
ויולד בן : ׃ 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה
יהוה : ׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש
ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות : ׃ 31 ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה וימת : ׃ 32 ויהי נח בן חמש
מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת : ׃

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם : ׃ 2 ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו : ׃ 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי
באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה
ועשרים שנה : ׃ 4 הנפלים היו בארץ בימים
ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל
בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר
מעולם אנשי השם : ׃ 5 וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל
היום : ׃ 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו : ׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את
האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי
עשיתם : ׃ 8 ונח מצא חן בעיני יהוה : ׃
9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך נח : ׃ 10 ויולד נח
שלשה בנים את שם את חם ואת יפת : ׃
11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
חמס : ׃ 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ : ׃
13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי
מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את
הארץ : ׃ 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר :
׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה
ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה : ׃ 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה
תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה : ׃ 17 ואני הנני
מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
יגוע : ׃ 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך :
׃ 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל
התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו : ׃ 20 למינהו
מן העוף ולמינהו מן הבהמה למינהו מכל רמש
האדמה שנים מכל יבאו אליך להחיות : ׃
21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה : ׃ 22 ויעש נח ככל
אשר צוה אתו אלהים כן עשה : ׃

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה
כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה : ׃ 2 מכל
הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש
ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו : ׃ 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר
ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ : ׃ 4 כי לימים
עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
מעל פני האדמה : ׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו
יהוה : ׃ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה
מים על הארץ : ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי
בניו אתו אל התבה מפני מי המבול : ׃ 8 מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה
ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה : ׃ 9 שנים
שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
צוה אלהים את נח : ׃ 10 ויהי לשבעת הימים
ומי המבול היו על הארץ : ׃ 11 בשנת שש מאות
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום
לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
וארבת השמים נפתחו : ׃ 12 ויהי הגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה : ׃ 13 בעצם היום הזה
בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש
נשי בניו אתם אל התבה : ׃ 14 הם וכל החיה
למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על
הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף :
׃ 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים : ׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל
בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
בעדו : ׃ 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ :
׃ 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה
על פני המים : ׃ 19 והמים גברו מאד מאד על
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים : ׃ 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
המים ויכסו ההרים : ׃ 21 ויגוע כל בשר הרומש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על
הארץ וכל האדם : ׃ 22 כל אשר נשמת רוח חיים
באפיו מכל אשר בחרבה מתו : ׃ 23 וימח את כל
היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך
נח ואשר אתו בתבה : ׃ 24 ויגברו המים על הארץ
חמשים ומאת יום : ׃

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים : ׃ 2 ותכסרנה מעינות תהום
וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים : ׃
3 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה חמשים ומאת יום : ׃ 4 ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי
אררט : ׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
ההרים : ׃ 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את
חלון התבה אשר עשה : ׃ 7 וישלח את העורב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ : ׃
8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים
מעל פני האדמה : ׃ 9 ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני
כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל
התבה : ׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ויסף שלח את היונה מן התבה : ׃ 11 ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ : ׃ 12 ויחל עוד
שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה
שוב אליו עוד : ׃ 13 ויהי בשש מאות שנה ואחת
בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה : ׃ 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ : ׃ 15 וידבר אלהים אל נח
לאמר : ׃ 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך : ׃ 17 כל החיה אשר אתך מכל
בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ :
׃ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : ׃
19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על
הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה : ׃ 20 ויבן נח
מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל
העוף הטהור ויעל עלות במזבח : ׃ 21 וירח יהוה
את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף עוד
לקלל את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם
רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר
עשיתי : ׃ 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר
וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו : ׃

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ : ׃ 2 ומוראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו : ׃
3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק
עשב נתתי לכם את כל : ׃ 4 אך בשר בנפשו דמו
לא תאכלו : ׃ 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרש את נפש האדם : ׃ 6 שפך דם האדם באדם
דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם : ׃
7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה : ׃ 8 ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר : ׃ 9 ואני הנני
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם : ׃
10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית
הארץ : ׃ 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל
בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת
הארץ : ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר
אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם
לדרת עולם : ׃ 13 את קשתי נתתי בענן והיתה
לאות ברית ביני ובין הארץ : ׃ 14 והיה בעננו ענן
על הארץ ונראתה הקשת בענן : ׃ 15 וזכרתי את
בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל
בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר :
׃ 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על
הארץ : ׃ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית
אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ : ׃
18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת
וחם הוא אבי כנען : ׃ 19 שלשה אלה בני נח ומאלה
נפצה כל הארץ : ׃ 20 ויחל נח איש האדמה ונטע
כרם : ׃ 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה :
׃ 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ : ׃ 23 ויקח שם ויפת את הבגד וישימו
על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות
אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם :
׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן :
׃ 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו : ׃
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם :
׃ 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען
עבד להם : ׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות
שנה וחמשים שנה : ׃ 29 ויהי כל ימי נח תשע מאות
שנה וחמשים שנה וימת : ׃

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם
בנים אחרי המבול : ׃ 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי
ויון ותבל ומשך ותירס : ׃ 3 ובני גמר אשכנז ריפת
ותוגרמה : ׃ 4 ובני יון אלישה ותרשישה כתים
ודודנים : ׃ 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש
לשונו למשפחתם בגוייהם : ׃ 6 ובני חם כוש ומצרים
ופוט וכנען : ׃ 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה
ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן : ׃ 8 וכוש
ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ : ׃
9 הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד
גבור ציד לפני יהוה : ׃ 10 ותהי ראשית ממלכתו
בבל וארך וכלנה בארץ שנער : ׃ 11 מן הארץ ההוא
יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח :
׃ 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה :
׃ 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים
ואת נפתחים : ׃ 14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר
יצאו משם פלשתים ואת כפתרים : ׃ 15 וכנען ילד
את צידן בכרו ואת חת : ׃ 16 ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי : ׃ 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני :
׃ 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר
נפצו משפחות הכנעני : ׃ 19 ויהי גבול הכנעני מצידן
בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה
וצבים עד לשע : ׃ 20 אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצתם בגוייהם : ׃ 21 ולשם גם הוא ילד
לכל בני עבר אחי יפת הגדול : ׃ 22 בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם : ׃ 23 ובני ארם עוץ
וחול וגתר ומש : ׃ 24 וארפכשד ילד את שלח ושלח
ילד את עבר : ׃ 25 ולעבר נולד שני בנים שם האחד
פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן : ׃
26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות
ואת ירח : ׃ 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה :
׃ 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא : ׃ 29 ואת
אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן : ׃
30 ויהי מושבם מישא בואכה סנחר הר הקדם : ׃
31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם
לגוייהם : ׃ 32 אלה משפחות בני נח למולדתם
בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול : ׃

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ׃
2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
וישבו שם : ׃ 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר : ׃ 4 ויאמרו הבה נבנה לנו
עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ
על פני כל הארץ : ׃ 5 וירד יהוה לראות את העיר
ואת המגדל אשר בנו בני האדם : ׃ 6 ויאמר יהוה
הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות : ׃
7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו : ׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל
הארץ ויחדלו לבנת העיר : ׃ 9 על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם
יהוה על פני כל הארץ : ׃ 10 אלה תולדת שם שם בן
מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול :
׃ 11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש
שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות : ׃ 12 וארפכשד
חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח : ׃ 13 ויחי
ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות : ׃ 14 ושלח חי שלשים
שנה ויולד את עבר : ׃ 15 ויחי שלח אחרי הולידו את
עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות : ׃ 16 ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את
פלג : ׃ 17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים
שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ׃
18 ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו : ׃ 19 ויחי
פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות : ׃ 20 ורעו חי שתים ושלשים שנה
ויולד את שרוג : ׃ 21 ויחי רעו אחרי הולידו את
שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות :
׃ 22 ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור : ׃
23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה
ויולד בנים ובנות : ׃ 24 ונחור חי תשע ועשרים שנה
ויולד את תרח : ׃ 25 ויחי נחור אחרי הולידו את
תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים
ובנות : ׃ 26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם
את נחור ואת הרן : ׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד
את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט : ׃
28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים : ׃ 29 ויקח אברם ונחור לנשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה
ואבי יסכה : ׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ׃
31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו
ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור
כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם :
׃ 32 ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת
תרח בחרן : ׃

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך : ׃ 2 ואעשך
לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה : ׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל
משפחת האדמה : ׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים
שנה בצאתו מחרן : ׃ 5 ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ותבאו ארצה כנען : ׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ : ׃ 7 וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם

ס

1 אשרי תמימי דרך. הולכים בתורת יהוה.
2 אשרי נצרי עדותיו. יבקשוהו בכל לבם.
3 אף לא פעלו עולה. שלא חטאו מדעתם אלא
4 אתה צויתה פקודיך. בסיני לשמרם מאד.
5 אחלי יכונו דרכי. אני מבקש ומתפלל.
6 אז לא אבוש. אם אשמור מצותיך.
7 אודך בישר לבב. בהודאה על שעברתי.
8 את חקיך אשמור. אני מקבל עלי.
9 במה יזכה נער. בתורה ובמצות.
10 בכל לבי דרשתיך. בכל לבי ונפשי.
11 בלבבי צפנתי אמרתך. שלא אשכחנה.
12 ברוך אתה יהוה. אתה ראוי לשבח.
13 בשפתי ספרתי. כל מה שלמדתני.
14 בדרך עדותיך שישתי. אני מקבל עלי.
15 בפקודיך אשיחה. אני מתבונן בהם.
16 בחקיך אשתעשע. אני מתענג בהם.
17 גמל עבדך. הטיבה עמדי.
18 גל עיני. פקח עיני.
19 גר אנכי בארץ. בעולם הזה.
20 גרסה נפשי. כלתה נפשי.
21 גערת זדים. אתה גוערת בזדים.
22 גל מעלי חרפה. שלא יחרפוני.
23 גם ישבו שרים. אפילו שרים.
24 גם עדותיך שעשעי. אני מתענג בהם.
25 דבקה לעפר נפשי. כמת אני.
26 דרכי ספרתי. כל מה שעשיתי.
27 דרך פקודיך הבינני. שאדע.
28 דלפה נפשי. כלתה נפשי.
29 דרך שקר הסר ממני. שלא אשקר.
30 דרך אמונה בחרתי. שלא אשנה.
31 דבקתי בעדותיך. אני מקבל עלי.
32 דרך מצותיך ארוץ. אני רץ.
33 הורני יהוה. למדני.
34 הבינני ואחיה תורתך. שאדע.
35 הדרכני בנתיב. שאלך.
36 הט לבי. שיהא נוטה.
37 העבר עיני. שלא יראו.
38 הקם לעבדך. אני עבדך.
39 הסר חרפתי. שלא יחרפוני.
40 הנה תאבתי לפקודיך. אני מתאוה.
41 וחסדך יבואני. שאזכה.
42 ואשיבה חרפי. שלא יחרפוני.
43 ואל תצל. שלא אשכחנה.
44 ואשמרה תמיד. אני מקבל עלי.
45 והלכתי ברחבה. אני הולך.
46 ואדברה בעדותיך. אני מדבר.
47 ואשתעשע. אני מתענג.
48 ואשא כפי. אני מתפלל.
49 זכר דבר לעבדך. אני עבדך.
50 זאת נחמתי. שאני מתנחם.
51 זדים הליצוני. אני מתבזה.
52 זכרתי משפטיך. שאני מתנחם.
53 זלעפה אחזתני. אני מתבזה.
54 זמרות היו לי. אני מתענג.
55 זכרתי בלילה. אני מתבונן.
56 זאת היתה לי. אני מתענג.
57 חלקי יהוה. אני מקבל עלי.
58 חלתי פניך. אני מתפלל.
59 חשבתי דרכי. אני מתבונן.
60 חשתי ולא התמהמהתי. אני מתענג.
61 חבלי רשעים. אני מתבזה.
62 חצות לילה. אני מתענג.
63 חבר אני. אני מתענג.
64 חסדך יהוה. אני מתענג.
65 טוב עשית. אני מתענג.
66 טוב טעם. אני מתענג.
67 טרם אענה. אני מתענג.
68 טוב ומטיב. אני מתענג.
69 טפלו עלי. אני מתבזה.
70 טפש כחלב. אני מתענג.
71 טוב לי. אני מתענג.
72 טוב לי. אני מתענג.
73 יצרוני. אני מתבזה.
74 יראיך יראוני. אני מתענג.
75 ידעתי יהוה. אני מתענג.
76 יהי נא. אני מתענג.
77 יבואוני. אני מתענג.
78 יבושו זדים. אני מתענג.
79 ישובו לי. אני מתענג.
80 יהי לבבי. אני מתענג.
81 כלתה לתשועתך. אני מתענג.
82 כלו עיני. אני מתענג.
83 כי הייתי. אני מתענג.
84 כמה ימי. אני מתענג.
85 כרו לי. אני מתענג.
86 כל מצותיך. אני מתענג.
87 כמעט כלוני. אני מתענג.
88 כחסדך. אני מתענג.
89 לעולם יהוה. אני מתענג.
90 לדר ודר. אני מתענג.
91 לעמדם. אני מתענג.
92 לולי תורתך. אני מתענג.
93 לעולם לא אשכח. אני מתענג.
94 לך אני. אני מתענג.
95 לי קוו. אני מתענג.
96 לכל תכלה. אני מתענג.
97 מה אהבתי. אני מתענג.
98 מאויבי תחכמני. אני מתענג.
99 מכל מלמדי. אני מתענג.
100 מזקנים אבין. אני מתענג.
101 מכל ארח. אני מתענג.
102 מתורתך לא סרתי. אני מתענג.
103 מה נמלצו. אני מתענג.
104 מפקודיך אתבונן. אני מתענג.
105 נר לרגלי. אני מתענג.
106 נשבעתי. אני מתענג.
107 נענתי עד מאד. אני מתענג.
108 נדבות פי. אני מתענג.
109 נפשי בכפי. אני מתענג.
110 נתנו רשעים. אני מתענג.
111 נחלתי עדותיך. אני מתענג.
112 נטיתי לבי. אני מתענג.
113 סעפים שנאתי. אני מתענג.
114 סתרי ומגני. אני מתענג.
115 סורו ממני. אני מתענג.
116 סמכני. אני מתענג.
117 סעדני. אני מתענג.
118 סלית. אני מתענג.
119 סיגים. אני מתענג.
120 סמר. אני מתענג.
121 עשיתי. אני מתענג.
122 ערב. אני מתענג.
123 עיני. אני מתענג.
124 עשה. אני מתענג.
125 עבדך. אני מתענג.
126 עת לעשות. אני מתענג.
127 על כן. אני מתענג.
128 על כן. אני מתענג.
129 פלאות. אני מתענג.
130 פתח. אני מתענג.
131 פי. אני מתענג.
132 פנה. אני מתענג.
133 פעמי. אני מתענג.
134 פדני. אני מתענג.
135 פניך. אני מתענג.
136 פלגי. אני מתענג.
137 צדיק. אני מתענג.
138 צדק. אני מתענג.
139 צמתתני. אני מתענג.
140 צרופה. אני מתענג.
141 צעיר. אני מתענג.
142 צדקתך. אני מתענג.
143 צרה. אני מתענג.
144 צדק. אני מתענג.
145 קראתי. אני מתענג.
146 קראתיך. אני מתענג.
147 קדמתי. אני מתענג.
148 קדמו. אני מתענג.
149 קולי. אני מתענג.
150 קרבו. אני מתענג.
151 קרוב. אני מתענג.
152 קדם. אני מתענג.
153 ראה. אני מתענג.
154 רבה. אני מתענג.
155 רחוק. אני מתענג.
156 רחמיך. אני מתענג.
157 רבים. אני מתענג.
158 ראיתי. אני מתענג.
159 ראה. אני מתענג.
160 ראש. אני מתענג.
161 שרים. אני מתענג.
162 שש. אני מתענג.
163 שקר. אני מתענג.
164 שבע. אני מתענג.
165 שלום. אני מתענג.
166 שברתי. אני מתענג.
167 שמרה. אני מתענג.
168 שמרתי. אני מתענג.
169 תקרב. אני מתענג.
170 תבוא. אני מתענג.
171 תבענה. אני מתענג.
172 תדבר. אני מתענג.
173 תהי. אני מתענג.
174 תאבתי. אני מתענג.
175 תחי. אני מתענג.
176 תעיתי. אני מתענג.

וְאֶת־יְהוָה הִצִּיל אֹתָנוּ׃ וְעַתָּה לָמָּה אֲנַחְנוּ עֹשִׂים אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ 25 * וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ 26 * כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמְּךָ׃ 27 * וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם׃ 28 * וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ 29 * כִּי יָסִיר אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ 30 * כִּי אִם־כֹּה תַּעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וַאֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ 31 * כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 32 * לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים׃ 33 * כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 34 * וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר׃ 35 * וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ 36 * וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ 37 * וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת־הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ 38 * וְאָהֲבָךְ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃ 39 * בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ 40 * וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃ 41 * וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא־תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ 42 * כִּי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ 43 * לֹא תִירָא מֵהֶם זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃ 44 * הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ 45 * וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֹבַד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ 46 * לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ 47 * וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעָט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ 48 * וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְּדוֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ 49 * וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ 50 * פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן־תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ 51 * וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא׃ 52 * כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ 53 * וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו אִם־לֹא׃ 54 * וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃ 55 * שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ 56 * וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ 57 * וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ 58 * כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ 59 * אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ 60 * אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת׃ 61 * וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ 62 * הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ 63 * פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ 64 * וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ 65 * וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 66 * הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ 67 * הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ 68 * וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ 69 * וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 70 * וְהָיָה אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃ 71 * כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

ט

1 * שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת בַּשָּׁמָיִם׃ 2 * עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצַּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ 3 * וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ 4 * אַל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ 5 * לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ 6 * וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ 7 * זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יְצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִתֶם עִם־יְהוָה׃ 8 * וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ 9 * בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לוּחֹת אַבְנֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ 10 * וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ 11 * וַיְהִי מִקְצֵה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים לוּחֹת הַבְּרִית׃ 12 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃ 13 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ 14 * הַנִּיחָה לִי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ 15 * וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לוּחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ 16 * וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ 17 * וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁתֵּי לוּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ 18 * וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 19 * כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃ 20 * וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃ 21 * וְאֶת־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃ 22 * וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים הֱיִתֶם אֶת־יְהוָה׃ 23 * וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃ 24 * מַמְרִים הֱיִתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם׃ 25 * וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֵת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ 26 * וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְגָדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ 27 * זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ 28 * פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אֹתָם הוֹצִיאָם לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃ 29 * וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה׃

ז לא תמצא נתיבותיה׃
ותרדף את־מאהביה ולא תשיגם
ובקשתם ולא תמצא ואמרה
אלכה ואשובה אל־אישי הראשון
כי־טוב לי אז מעתה׃ ח ואנכי
לא ידעתי כי אני נתתי לה
הדגן והתירוש והיצהר ואכסף
הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃
ט לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו
ותירושי במועדו והצלתי צמרי
ופשתי לכסות את־ערותה׃
י ועתה אגלה את־נבלתה לעיני
מאהביה ואיש לא־יצילנה מידי׃
יא והשבתי כל־משושה חגה
חדשה ושבתה וכל־מועדה׃
יב והשמתי גפנה ותאנתה אשר
אמרה אתנה־הנה לי מאהבי
ושמתים ליער ואכלתם חית
השדה׃ יג ופקדתי עליה את־ימי
הבעלים אשר תקטר להם
ותעד נזמה וחליה ותלך אחרי
מאהביה ואתי שכחה נאם־יהוה׃
יד לכן הנני מפתיה והולכתיה
המדבר ודברתי על־לבה׃
טו ונתתי לה את־כרמיה משם
ואת־עמק עכור לפתח תקוה
ועניתה שמה כימי נעוריה
וכיום עלותה מארץ מצרים׃
טז והיה ביום ההוא נאם־יהוה
תקראי אישי ולא־תקראי אלי
עוד בעלי׃ יז והסירותי את־שמות
הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד
בשמם׃ יח וכרתי להם ביום
ההוא ברית עם חית השדה
ועם עוף השמים ורמש האדמה
וקשת וחרב ומלחמה אשבר
מן־הארץ והשכבתים לבטח׃
יט וארשתיך לי לעולם וארשתיך
לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים׃ כ וארשתיך לי באמונה
וידעת את־יהוה׃ כא והיה ביום
ההוא אענה נאם־יהוה אענה
את־השמים והם יענו את־הארץ׃
כב והארץ תענה את־הדגן ואת־
התירוש ואת־היצהר והם יענו
את־יזרעאל׃ כג וזרעתיה לי
בארץ ורחמתי את־לא רחמה
ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה
והוא יאמר אלהי׃

ב א ואמר יהוה אלי לך עוד
אהב־אשה אהובת רע ומנאפת
כאהבת יהוה את־בני ישראל
והמה פנים אל־אלהים אחרים
ואהבי אשישי ענבים׃ ב ואכרה
אותה לי בחמשה עשר כסף
וחומר שעורים וכפך שעורים׃
ג ואמר אליה ימים רבים תשבי
לי לא תזני ולא תהיי לאיש
וגם־אנכי אליך׃ ד כי ימים רבים
ישבו בני־ישראל אין מלך ואין
שר ואין זבח ואין מצבה ואין
אפוד ותרפים׃ ה אחר ישבו בני־
ישראל ובקשו את־יהוה אלהיהם
ואת־דוד מלכם ופחדו אל־יהוה
ואל־טובו באחרית הימים׃
ו שמעו דבר־יהוה בני ישראל
כי־ריב ליהוה עם־יושבי הארץ
כי אין־אמת ואין־חסד ואין־דעת
אלהים בארץ׃ ז אלה וכחש
ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים
בדמים נגעו׃ ח על־כן תאבל
הארץ ואמלל כל־יושב בה
בחית השדה ובעוף השמים
וגם דגי הים יאספו׃ ט אך איש
אל־יריב ואל־יוכח עם־איש
כמריבי כהן׃ י ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ טו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ טז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ יט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ כט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ל ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ לט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ מט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ נט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ס ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ סט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ע ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ עט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ פט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ צט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ק ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ קט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ר ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ רט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ש ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ שט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ ת ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תי ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תיט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תכט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תל ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תלט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תמט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תנט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תס ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תסט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תע ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תעט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תפט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצ ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תצט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תק ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תקט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תר ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תרט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תש ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תשט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תת ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתא ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתב ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתג ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתד ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתה ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתו ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתז ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתח ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃ תתט ונתתי את־עמך
כמריבי כהן׃

כל זקני ישראל אל המלך חברון ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל׃ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך׃ בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה׃ ויכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד׃ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ובית׃ וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד וארזי לבנון וחרשי עץ וחרשי קיר ויבנו בית לדוד׃ וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ ויקח דוד עוד נשים ופלגשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים ואת בנות׃ ואלה שמות הילדים אשר לו שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר וישוע ונפג ויפיע׃ ואלישמע ואלידע ואליפלט׃ וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצדה׃ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ וישאל דוד ביהוה לאמר התעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃ ויבא דוד בעלת פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלת פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו׃ ויוספו עוד פלשתים לעלות ויפשטו בעמק רפאים׃ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב מאחריהם ובאת אליהם מול בכאים׃ והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דוד כאשר הורהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃ ויאסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף׃ ויקם וילך דוד ואנשיו בעלי יהודה מבעלה יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה יושב הכרובים עליו׃ וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה׃ וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכל שם על ארון האלהים׃ ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי׃ וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו׃ ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה׃ והיה כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃ ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ ודוד ועל כל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ ויביאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃ ויכל דוד מהעלות את העלה ואת השלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וציר אחד ויסבו כל העם איש לביתו׃ וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ ולמיכל בת שאול לא היה ולד עד יום מותה׃ ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו׃ ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי בית לשבתי׃ כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי בישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענתו כאשר בראשונה׃ ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃ כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו׃ הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפני׃ ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד׃ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם׃ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם יהוה׃ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה׃ בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדלה הזאת להודיע את עבדך׃ על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות להם הגדלה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃ ותכן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם והעש כאשר דברת׃ ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד נכון יהיה לפניך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן עבדך לאמר אבנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃ ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ ועתה החל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃ ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך את מואב ויתדם בארץ ויתד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת׃ ויכד דוד מאתו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו למאה רכב׃ ויבא ארם דמשק להכות את דוד ארם ויך דוד מארם עשרים ושנים אלף איש׃ ויתן דוד נציבים בארם דמשק ויהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומבטח ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד׃ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר׃ ויתעי שלח את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויך אתו כי איש מלחמות תעי היה ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ ויעש דוד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמונה עשר אלף׃ וישם נציבים באדום בכל אדום שם נציבים ויהיו כל אדום לעבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושוא סופר׃ ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד הכהנים היו לראשונה׃ ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון׃ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמכבד דוד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בחקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלחו דוד עבדיו אליך׃ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם ויכרת את מדיהם עד המכשלתם וישלחם׃ ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישב המלך שבו בירחו עד צמוח זקנכם ושבתם׃ וירא בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכור להם מארם נהרים ומארם מעכה ומצובה׃ וישכרו להם שלשים ושנים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער והארם צובה ורחוב לבדם בשדה׃ וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ ואת יתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו׃ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם׃ וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ וישלח הדדעזר ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילאמה ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה וארם ערך למלחמה לקראת דוד וילחמו עמו׃ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעים אלף רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שובך שר צבאו המית שם׃ וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו לישראל ויעבדום ויראו ארם עוד להושיע את בני עמון׃ ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם׃ ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך ויראה אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד׃ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי׃ וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבא אליו ויבעל עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב לביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי׃ וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי ויאמר יואב את אוריה׃ וישלח יואב את אוריה אל דוד׃ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה׃ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ וישכב אוריה פתח בית המלך עם כל עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃ ויגידו לדוד לאמר לא ירד אוריה לביתו ויאמר דוד אל אוריה הלא מדרך באת למה לא ירדת אל ביתך׃ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה אנכי אבוא לביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך ונפשך אם אעשה את הדבר הזה׃ ויאמר דוד אל אוריה שב פה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו׃ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת ויהי שכרהו׃ ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד׃ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה׃ ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה וסגתם מאחריו והכה וימת׃ ויהי בשמר יואב על העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם׃ ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי׃ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה׃ ויצו את המלאך לאמר כאשר תכלה את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך׃ והיה אם עלתה חמת המלך ואמר אליך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הידעתם את אשר יורו מעל החומה׃ מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מן החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃ וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב׃ ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד פתח השער׃ ויורו המורים אל עבדיך מעל החומה וימת מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת׃ ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו׃ ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה׃ ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן ויהי הדבר הרע אשר עשה דוד בעיני יהוה׃ וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר והאחד רש׃ לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ ולרש אין כי אם כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת׃ ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃ ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת׃ ואת הכבשה ישלם ארבעתים תחת אשר עשה את הדבר הזה ואשר לא חמל׃ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃ ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט מזה ואוספה לך כהנה וכהנה׃ מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני הכית את אוריה החתי בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון׃ ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם יען כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃ כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת׃ כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש׃ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות׃ אך כי נאץ נאצת את אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילד לך מות יומת׃ ויהי כי הכה יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלה׃ ויבקש דוד את האלהים בעד הילד ויצם דוד צום ויבא ויתלן ושכב ארצה׃ ויקמו עליו זקני ביתו לקום אתו ארצה ולא אבה ולא אכל אתם לחם׃ ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה׃ וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃ ויקם דוד מן הארץ וירחץ וסך וישנא שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל׃ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה עשית בעבור החי צמת ובכית ובמת הילד קמת ותאכל לחם׃ ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה והחי הילד׃ ועתה מת למה זה אני צם המוכל להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי׃ ויבא דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ותקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו׃ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה׃ וילחם יואב ברבה בני עמון וילכד את עיר המלוכה׃ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים׃ ועתה אסוף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה ואני לכדתי את העיר ולא יקרא שמה עלי׃ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃ ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקל כברה זהב ואבן יקרה היתה על ראש דוד ויהי על ראש שלמה ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגדות הברזל והעביר אותם במלבן ועשה כן לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם׃ ויהי אחרי כן והיה לאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד׃ ויצר לאמנון להתחלות לתמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃ ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד׃ ויאמר לו מדוע אתה כך רזה מבקר מבקר אתה בן המלך הלא תגיד לי ויאמר אליו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב׃ ויאמר אליו יונדב שכב על משכבך והתחל וכבד אביך כי יבוא לראותך ואמרת אליו תבוא נא תמר אחותי ותאכלני לחם ועשתה לפני את הבריה ואראה ואכלתי מידה׃ וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחותי ותלבב לפני שתי לבבות ואכלתי מידה׃ וישלח דוד הביתה אל תמר לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו את הבריה׃ ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותעש לעיניו ותצל את הלבבות׃ ותקח את המחבת ותצק לפניו והוא מאן לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו׃ ויאמר אמנון אל תמר הבי הבריה החדר ואכלה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא אל אמנון אחיה החדרה׃ ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי׃ ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעש את הנבלה הזאת׃ ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך׃ ולא אבה לשמע בקולה ויתחזק ממנה ויענה וישכב אתה׃ וישנא אתה אמנון שנאה גדולה כי גדולה השנאה אשר שנאה מן האהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי׃ ותאמר לו אל כי גדולה הרעה הזאת באחרונה מן האחרת אשר עשית עמדי לשלחני׃ ולא אבה לשמע אליה ויקרא לנער משרתו ויאמר שלחי נא את זאת מעלי החוצה ונעלת הדלת אחריה׃ ולה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעיל עליה׃ ותצא תמר בית אבשלום אחיה ותפרש אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה׃ ויאמר לה אבשלום אחיה הזה היה אמנון אחיך עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשימי את לבך לדבר הזה וישב תמר שוממה בית אבשלום אחיה׃ וישמע המלך דוד את כל הדברים האלה ויחר לו מאד׃ ולא עצב את רוח אמנון בנו כי אהבו כי בכרו הוא׃ ויהי מיום אל יום ויגד לאבשלום כל אשר דבר אמנון אל תמר אחותו׃ ויהי לשנתים ימים ויהי גזזים לאבשלום בבעלחצור אשר על אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך׃ ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך׃ ויאמר המלך אל אבשלום לא בני נא נלך כולנו ולא נכבד עליך ויפצר בו ולא אבה וישלחהו׃ ויאמר אבשלום ואם לא ילך נא אחי אמנון עמנו ויאמר לו המלך למה ילך עמך׃ ויפצר בו אבשלום וישלח את אמנון ואת כל בני המלך עמו׃ ויעש אבשלום כמשתה המלך ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון בייין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמיתם אתו אל תיראו הלא אנכי צויתי אתכם היו מתחזקים ובני חיל׃ ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום וקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו׃ והם בדרך ושמעה השמועה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד׃ ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרועי בגדים׃ ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני כי את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום שומה היתה מיום ענתו את תמר אחתו׃ ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו לדבר לאמר כל בני המלך מתו כי אמנון לבדו מת׃ ואבשלום נס וישם הנער השמר את עיניו וירא והנה עם רב מדרך החרנית מצד ההר׃ ויבא הנער השמר ויגד למלך לאמר אנשים ראיתי מצד ההר מירכתי דרך חורונים׃ ויבא יונדב אל המלך ויאמר הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה׃ ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד׃ ואבשלום נס ויבא אל תלמי בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים׃ ואבשלום נס ויבא גשורה ויהי שם שלש שנים׃ ויחדל המלך דוד לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת׃ ויבן יואב בן צרויה כי אל המלך לב אבשלום׃ וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא והתלבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה ימים רבים מתאבלת על מת׃ ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה ושם יואב את הדברים בפיה׃ ותבא האשה התקועית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושיעה המלך׃ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אמנה אשה אלמנה אנכי ויבל אישי׃ ולשפחתך שני בנים ויתגוששו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכהו האחד את השני וימיתהו׃ והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את האיש המכה את אחיו והמתנהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש ושמו את גחלתי אשר כבתה בלתי שים לאישי שם ושאר על פני האדמה׃ ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך׃ ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי׃ ויאמר המלך המדבר אליך והביאת אליו ולא יוסף עוד לנגעך׃ ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מרבות גואל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ואת שמי לא יגדיל׃ ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה׃ ותאמר שפחתך דבר נא אל אדני המלך ויאמר המלך אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך׃ ויאמר המלך הידך יואב עמך בכל הזאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אפנה ימין ואם שמאל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי את כל דברי אמתך׃ לעשות את פני הדבר הזה סבב עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ׃ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה לך ויואב נפל על פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך לעשות דבר המלך את דבר עבדו׃ ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם׃ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני המלך לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה׃ ולאבשלום לא היה איש נאוה להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו אין בו מום׃ ובבא שער ראשו וכי מקץ ימים ימימה כי כבדה עליו וגלחה את ראשו ושקל שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך הכבד׃ ויולדו לאבשלום שלשה בנים ואת תמר בת אחת היתה שם שם אשה יפת מראה׃ וישב אבשלום שנתים ימים בירושלם ופני המלך לא ראה׃ וישלח אבשלום אל יואב לשלחו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא׃ ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אצלי לידו ושעורים שם לכו והציתו אתה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש׃ ויקם יואב ויבא אל אבשלום ביתה ויאמר אליו מדוע הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש׃ ויען אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הלם ואשלחך אל המלך לאמר למה באתי משם טוב לי עוד שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמיתני׃ ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום׃ ויהי אחרי כן ויעש לו אבשלום רכב וסוסים וחמשים איש רצים לפניו׃ והשכים אבשלום ועמד ליד דרך השער וכל איש אשר יהיה לו דבר לבוא אל המלך למשפט וקרא אבשלום אליו ויאמר מאי עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך אני׃ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים נכונים ושמע אין לך איש מטעם המלך׃ ויאמר אבשלום מי ישמני שופט בארץ ואלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו׃ והיה בגשת איש לו להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק בו ונשק לו׃ ועשה אבשלום ככה לכל ישראל הבאים למשפט למלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל׃ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון׃ כי נדר נדר עבדך בשבתי אותי ארם נהרים בחברון לאמר אם שוב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה׃ ויאמר אליו המלך לך בשלום ויקם וילך חברון׃ וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון׃ וילכו עם אבשלום מן ירושלם קרואים והלכו בתמם ולא ידעו מאומה׃ ויזבח אבשלום את הזבחים ואחיתפל הגילוני יועץ דוד שלח את מעצתו מעירו מגלה ויעצמו הקשר ויהי העם הולך ורב את אבשלום׃ ויבא המבשר אל דוד לאמר היתה לבב אנשי ישראל אחרי אבשלום׃ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פלטה מפני אבשלום מהרו לצאת פן ימהר והדיחנו והטה עלינו רעה והכה את העיר לפי חרב׃ ויאמרו עבדי המלך אל המלך הנה עבדיך לכל אשר יבחר אדני המלך׃ ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך עשרה נשים פלגשים לשמר הבית׃ ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו במרחק׃ וכל עבדיו עברים אצלו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים ששה מאות איש באו מגת ברגלי עברים לפני המלך׃ ויאמר המלך אל איתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם כי גלה אתה ממקומך׃ תמול באת ואניעך היום הנדד אתך ואנכי הולך אנה אשר אוכל שוב ושב אחיך עמך חסד ואמת׃ ויען איתי ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך׃ ויאמר דוד אל איתי לך ועבר לפני ויעבר איתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו׃ וכל הארץ בוכים בקול גדול וכל העם עברים והמלך עבר את נחל קדרון וכל העם עברים על פני הדרך המדבר׃ וגם צדוק וכל הלוים נשאים את ארון ברית האלהים ויציגו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבר מן העיר׃ ויאמר המלך אל צדוק השב את ארון האלהים העירה אם אמצא חן בעיני יהוה והשיבני וראני אתו ואת נוהו׃ ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כטוב בעיניו׃ ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שובו העירה בשלום ואחימעץ בנכם ויהונתן בן אביתר בניכם שנים עמכם׃ ראו אני מתמהמה בערבות המדבר עד בוא דבר מאתכם להגיד לי׃ ויעש צדוק ואביתר את ארון האלהים שבה ירושלם וישבו שם׃ ודוד עלה במעלה זית העלה ובכה בלכתו ראשו חפוי והוא הולך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו בכה עלה׃ ויגד לדוד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד אל יהוה סכל נא את עצת אחיתפל׃ ודוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו׃ ויאמר דוד אל חושי עברת אתי והיית עלי למשא׃ ואם העיר תשוב חושי ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אשר היתי לפני אביך ועתה אני לך ואחיתפל אפיר עצת׃ ועמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל אשר תשמע מבית המלך והגדת לצדוק ולאביתר הכהנים׃ והנה עמהם שם שני בניהם לצדוק אחימעץ ולאביתר יהונתן ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעון׃ וילך חושי רעה דוד ובאבשלום בא ירושלם׃ ודוד עבר מעט מן הראש והנה ציבא נער מפיבשת לק

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ❖ ٧ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ❖ ٨ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ❖ ٩ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ❖ ١٠ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ❖ ١١ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ❖ ١٢ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ❖ ١٣ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ❖ ١٤ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ❖ ١٥ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ❖ ١٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ❖ ١٧ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ❖ ١٨ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ❖ ١٩ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ❖ ٢٠ أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ❖ ٢١ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ❖ ٢٢ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ❖ ٢٣ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَى رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ❖ ٢٤ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ❖ ٢٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ❖ ٢٦ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ❖ ٢٧ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ❖ ٢٨ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ❖ ٢٩ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ❖ ٣٠ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ❖ ٣١ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ❖ ٣٢ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ❖ ٣٣ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ❖ ٣٤ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ❖ ٣٥ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ❖ ٣٦ وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ❖ ٣٧ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ❖ ٣٨ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ❖ ٣٩ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ❖ ٤٠ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ❖ ٤١ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ❖ ٤٢ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ❖ ٤٣ قَالَ سَآوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ❖ ٤٤ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ❖ ٤٥ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ❖ ٤٦ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ❖ ٤٧ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ❖ ٤٨ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ❖ ٤٩ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ❖ ٥٠ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ❖ ٥١ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ❖ ٥٢ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ❖ ٥٣ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ❖ ٥٤ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ❖ ٥٥ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ❖ ٥٦ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ❖ ٥٧ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ❖ ٥٨ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ❖ ٥٩ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ❖ ٦٠ وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ❖ ٦١ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ❖ ٦٢ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ❖ ٦٣ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ❖ ٦٤ وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ❖ ٦٥ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ❖ ٦٦ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ❖ ٦٧ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ❖ ٦٨ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ❖ ٦٩ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ❖ ٧٠ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ❖ ٧١ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ❖ ٧٢ قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ❖ ٧٣ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ❖ ٧٤ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ❖ ٧٥ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ❖ ٧٦ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ❖ ٧٧ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ❖ ٧٨ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ❖ ٧٩ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ❖ ٨٠ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ❖ ٨١ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ❖ ٨٢ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ❖ ٨٣ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ❖ ٨٤ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ❖ ٨٥ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ❖ ٨٦ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ❖ ٨٧ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ❖ ٨٨ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ❖ ٨٩ وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ❖ ٩٠ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ❖ ٩١ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ❖ ٩٢ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ❖ ٩٣ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ❖ ٩٤ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ❖ ٩٥ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ❖ ٩٦ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ❖ ٩٧ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ❖ ٩٨ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ❖ ٩٩ وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ❖ ١٠٠ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ❖ ١٠١ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ❖ ١٠٢ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ❖ ١٠٣ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ❖ ١٠٤ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ❖ ١٠٥ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ❖ ١٠٦ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ❖ ١٠٧ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ❖ ١٠٨ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ❖ ١٠٩ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ❖ ١١٠ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ❖ ١١١ وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ❖ ١١٢ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ❖ ١١٣ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ❖ ١١٤ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ ❖ ١١٥ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ❖ ١١٦ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ❖ ١١٧ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ❖ ١١٨ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ❖ ١١٩ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ❖ ١٢٠ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ❖ ١٢١ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ❖ ١٢٢ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ❖ ١٢٣ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِ

22 כֹּה. *וְלֹא שָׁמַע יֹאשִׁיָּהוּ מִפִּי נְכֹה
מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֹא לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת
מְגִדּוֹ: וַיֹּרוּ הַיֹּרִים בַּמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל עֲבָדָיו הַעֲבִירוּנִי
כִּי הָחֳלֵיתִי מְאֹד. וַיַּעֲבִירוּ עֲבָדָיו
23 אֹתוֹ מִן הַמֶּרְכָּבָה. *וַיַּרְכִּיבוּ אֹתוֹ
בַּמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּשָּׂאוּ אֹתוֹ
יְרוּשָׁלַיִם וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקִבְרוֹת
אֲבֹתָיו. וְכָל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם מִתְאַבְּלִים
24 עַל יֹאשִׁיָּהוּ. *וַיִּמְשַׁח יִרְמְיָהוּ אֶת יֹאשִׁיָּהוּ
וַיִּתְּנוּ כָּל הַשָּׁרִים וְכָל נְשֵׁי הַמְשֹׁרְרִים
אֶת קִינָתָם עַל יֹאשִׁיָּהוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל יִשְׂרָאֵל וְהִנָּם כְּתוּבִים
25 עַל הַקִּינוֹת. *וְכָל דִּבְרֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְחַסְדּוֹתָיו
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה. וּמַעֲשָׂיו הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי
26 יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה. *וַיִּקְחוּ עַם הָאָרֶץ אֶת
יְהוֹאָחָז בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת
אָבִיו בִּירוּשָׁלָ‍ִם. בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ‍ִם. וַיָּסַר מֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֹתוֹ בִּירוּשָׁלַ‍ִם וַיַּעֲנֶשׁ אֶת הָאָרֶץ מֵאָה
כִּכַּר כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב. וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֶת אֶלְיָקִים אָחִיו עַל יְהוּדָה וְעַל יְרוּשָׁלַ‍ִם
וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים. וְנְכֹה אָחִז אֶחָיו
לָקַח וַיּוֹצִיאֵהוּ מִצְרַיְמָה. בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלַ‍ִם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו. עָלָה עָלָיו נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם לְהוֹלִיכוֹ בָּבֶל. וְגַם
מִכְלֵי בֵית יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר בָּבֶלָה
וַיִּתְּנֵם בְּהֵיכָלוֹ בְּבָבֶל. וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים
וְתוֹעֲבֹתָיו אֲשֶׁר מָצָא עָלָיו וְהִנָּם כְּתוּבִים
עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה. וַיִּמְלֹךְ
יְכָנְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו. בֶּן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
יְכָנְיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַעֲשֶׂרֶת
יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַ‍ִם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה. וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח נְבוּכַדְנֶאצַּר
וַיְבִאֵהוּ בָבֶל עִם כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית יְהוָה
וַיַּמְלֵךְ אֶת צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל יְהוּדָה וְעַל
יְרוּשָׁלָ‍ִם. בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ‍ִם.
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע
מִפְּנֵי יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה. וְגַם
בַּמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוֹ בֵּאלֹהִים
וַיַּקְשְׁ אֶת עָרְפּוֹ וַיְאַמֵּץ אֶת לִבּוֹ מִשּׁוּב
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְגַם כָּל שָׂרֵי
יְהוּדָה וְיִרְוּשָׁלַ‍ִם הִרְבּוּ לִמְעֹל מַעַל אַחֲרֵי
כָּל תּוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ אֶת בֵּית יְהוָה
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלָ‍ִם. וַיִּשְׁלַח יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם בְּיָד מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ
כִּי חָמַל עַל עַמּוֹ וְעַל מְעוֹנוֹ. וַיִּהְיוּ מַלְאֲכֵי
הָאֱלֹהִים מְלַעֲגִים בְּמַלְאֲכֵי הָאֱמֶת וּבוֹזִים
דְּבָרָיו וּמִתַּלְעֲגִים בִּנְבִיאָיו עַד עֲלוֹת חֲמַת
יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד אֵין מַרְפֵּא. וַיַּעַל עֲלֵיהֶם
אֶת מֶלֶךְ כַּשְׂדִּים וַיַּהֲרֹג בַּחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב
בְּבֵית מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל בָּחוּר וּבְתוּלָה
זָקֵן וְיָשִׁישׁ הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ. וְכָל כְּלֵי בֵית
הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטַנִּים וְאוֹצְרוֹת בֵּית
יְהוָה וְאוֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא
בָבֶל. וַיִּשְׂרְפוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים וַיְנַתְּצוּ
אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַ‍ִם וְכָל אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ
בָאֵשׁ וְכָל כְּלֵי מַחֲמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית. וְאֵת
הַנִּשְׁאָרִים מִן הַחֶרֶב הִגְלָה בָבֶלָה וַיִּהְיוּ לוֹ
וּלְבָנָיו לַעֲבָדִים עַד מְלֹךְ מַלְכוּת פָּרָס.
לְמַלֹּאת דְּבַר יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד רָצְתָה
הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתוֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הָשַׁמָּהּ שַׁבָּת
לְמַלֹּאת שִׁבְעִים שָׁנָה. וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ
מֶלֶךְ פָּרָס לִכְלוֹת דְּבַר יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ
הֵעִיר יְהוָה אֶת רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרָס וַיַּעֲבֵר
קוֹל בְּכָל מַלְכוּתוֹ וְגַם בְּמִכְתָּב לֵאמֹר:
כֹּה אָמַר כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרָס כֹּל מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא
פָקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלַ‍ִם אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה. מִי בָכֶם מִכָּל עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ
וְיַעַל:

ואת לא עמי אתם׃ 26 ויהי מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר־יאמר להם לא־עמי אתם יאמר להם בני אל־חי׃ 27 וקבצו בני־יהודה ובני־ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי־גדול יום יזרעאל׃ 28 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 29 ריבו באמכם ריבו כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאופיה מבין שדיה׃ 30 פן־אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר והמתיה כארץ ציה׃ 31 ולא־ארחם על־בניה כי בני זנונים המה׃ 32 כי־זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ומשקי׃ 33 לכן הנני שך את־דרכך בסוכים וגדרתי את־גדרה ונתיבתיה לא תמצא׃ 34 ורדפה את־מאהביה ולא תשיגם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון כי־טוב לי אז מעתה׃ 35 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה את־התירוש ותרבה הכסף והזהב עשו לבעל׃ 36 לכן שבתי ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את־ערותה׃ 37 ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא־יצילנה מידי׃ 38 והשבתי כל־משושה חגה חדשה ושבתה וכל־מועדה׃ 39 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה־המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה׃ 40 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים אשר תקטר להם ותעד נזמה וחליה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם־יהוה׃ 41 לכן הנני מפתה אותה והולכתיה המדבר ודברתי על־לבה׃

42 ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה ועניתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 43 והיה ביום ההוא נאם־יהוה תקראי אישי ולא־תקראי עוד בעלי׃ 44 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 45 והכרתי להם ביום ההוא ברית עם־חית השדה ועם־עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבר מן־הארץ והשכבתים לבטח׃ 46 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים׃ 47 וארשתיך לי באמונה וידעת את־יהוה׃ 48 והיה ביום ההוא אענה נאם־יהוה אענה את־השמים והם יענו את־הארץ׃ 49 והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר והם יענו את־יזרעאל׃ 50 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את־לא רחמה ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה והוא יאמר אלהי׃

ב א אמר יהוה אל־שמנים אחיכם ולרחמה רחמי׃ 2 ריבו באמכם ריבו כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאופיה מבין שדיה׃ 3 פן־אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר והמתיה כארץ ציה׃ 4 ולא־ארחם על־בניה כי בני זנונים המה׃ 5 כי־זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ומשקי׃ 6 לכן הנני שך את־דרכך בסוכים וגדרתי את־גדרה ונתיבתיה לא תמצא׃ 7 ורדפה את־מאהביה ולא תשיגם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון כי־טוב לי אז מעתה׃ 8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה את־התירוש ותרבה הכסף והזהב עשו לבעל׃ 9 לכן שבתי ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את־ערותה׃ 10 ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא־יצילנה מידי׃ 11 והשבתי כל־משושה חגה חדשה ושבתה וכל־מועדה׃ 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה־המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה׃ 13 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים אשר תקטר להם ותעד נזמה וחליה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם־יהוה׃ 14 לכן הנני מפתה אותה והולכתיה המדבר ודברתי על־לבה׃ 15 ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה ועניתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 16 והיה ביום ההוא נאם־יהוה תקראי אישי ולא־תקראי עוד בעלי׃ 17 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 18 והכרתי להם ביום ההוא ברית עם־חית השדה ועם־עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבר מן־הארץ והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים׃ 20 וארשתיך לי באמונה וידעת את־יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא אענה נאם־יהוה אענה את־השמים והם יענו את־הארץ׃ 22 והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר והם יענו את־יזרעאל׃ 23 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את־לא רחמה ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה והוא יאמר אלהי׃

24 ◦ ◦ ◦

22 כי חפץ חסד ולא זבח * ודעת אלהים מעלות׃
23 * והמה כאדם עברו ברית שם בגדו־בי׃
24 גלעד קריית פעלי־און עקובה מדם׃
25 * וכחכי גדודים לאיש חבר יהמו דרך ברצח
26 שכמה כי זמה עשו׃ * בבית ישראל ראיתי
שם זנות לאפרים נטמא ישראל׃

ז׳ 1 * גם קצר יהודה לך בשובי שבות עמי
2 בעת ארפא ישראל ונגלה עון אפרים ורעת
שמרון כי עשו שקר וגנב יבוא פשט חוץ׃
3 * ולבבם לא יאמרו לי כל רעתם זכרתי עתה
סבבתם עלילותם נגדו היו על פני׃
4 ברעתם ישמחו מלך ובכזבים שרים׃ * כלם
מנאפים כתנור בוער מבצק חדל מעיר עד
5 חמצתו׃ * יום מלכנו החלו שרים חמת היין
משך ידו את לצים׃
6 * כי קרבו כתנור לבבם באפיהם כל הלילה
ישן אפיהם בבקר הוא בער כאש בו׃
7 * כלם חמים כתנור ואכלו את שפטיהם כל
מלכיהם נפלו כל רגזיהם אין בי אלי׃
8 * אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה
9 לא הפוכה׃ * אכלו זרים כחו וגם הוא לא
10 ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע׃ * וגאון
ישראל יענה בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם
11 ולא בקשוהו בכל זאת׃ * והיה אפרים כיונה

פתה אין לב מעופפת עתה אקרא למצרים
12 אלך לאשור׃ * כאשר אלך עלי אפרשה עליהם
כעוף השמים אסירם כשמוע לעדתם׃
13 * אוי להם כי נדדו מני שד כי פשעו בי ואני
14 אפדם ואני דברתי עלי כזבים׃ * ולא זעקו אלי
בלבבם כי יילילו על משכבותם לדגן ותירוש
15 יתגודדו בי יסורו׃ * ואני יסרתי חזקתי זרועתם
16 ואני עלי רעה יחשבו׃ * ישובו לא על כן היו
כקשת רמיה ימותו בחרבם מעלליהם מעברת
לשונם׃ זאת תהיה להם לעג בארץ מצרים׃

ח׳ 1 * אל חכך שופר כנשר על בית יהוה יען
2 עברו בריתי ועל תורתי פשעו׃ * אלי יזעקו
3 אלהי ידענוך ישראל׃ * זנח ישראל טוב אויב
4 ירדפו׃ * המלכו ולא ממני השירו ולא ידעתי
כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת׃
5 * זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא
6 יוכלו נקיון׃ * כי מישראל והוא חרש עשהו
ולא אלהים כי שבבים יהיה עגל שמרון׃
7 * כי רוח יזרעו וסופתה יקצורו קמה אין לו
8 צמח לא יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו׃
9 * נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ
10 בם׃ * כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים
11 התנו אהבים׃ * גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם

ומנחתם ונסכיהם. ושעיר החטאת
לכפר בעדם. ולקחת את הלוים
מתוך בני ישראל. ונתת את הלוים
לפני אהרן ולפני בניו. ונתת את
הלוים נתנים לי מאת בני ישראל.
ופקדת את אהרן ואת בניו. ושמרו
את משמרתם ואת משמרת כל העדה.
לפני אהל מועד. ועבד את עבדת
בני קהת באהל מועד. ושמרו כל
כלי האהל. ואל כלי הקדש לא
יגשו. ולא ימתו גם הם וגם אתם.
בעבדם את עבדת האהל. וכל הזר
לא יקרב עליכם. ושמרתם את
משמרת הקדש ואת משמרת המזבח.
ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל.
והנה אני לקחתי את אחיכם את
הלוים מתוך בני ישראל. לכם
מתנה נתנים ליי לעבד את עבדת
אהל מועד. ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהונתכם לכל דבר
המזבח ולמבית לפרכת. ועבדתם
עבדת מתנה אתן את כהונתכם.
והזר הקרב יומת. וידבר יי אל
משה לאמר. ואתה הנה נתתי לך
את משמרת תרומתי. לכל קדשי
בני ישראל. לך נתתים למשחה
ולבניך לחק עולם. זה יהיה לך
מקדש הקדשים. מן האש כל קרבנם
לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל
אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים
יהיו לך ולבניך. בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש
יהיה לך. וזה לך תרומת מתנתם
לכל תנופות בני ישראל. לך נתתים
ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם.
כל טהור בביתך יאכל ממנו. כל
חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן
בכוריהם אשר יתנו ליי לך נתתים.
כל בכורי כל אשר בארצם אשר
יביאו ליי לך יהיה. כל טהור
בביתך יאכל ממנו. כל חרם בישראל
לך יהיה. כל פטר רחם לכל בשר
אשר יקריבו ליי באדם ובבהמה
לך יהיה. אך פדה תפדה את בכור
האדם ואת בכור הבהמה הטמאה
תפדה. ופדויו מבן חדש תפדה
בערכך כסף חמשת שקלים בשקל
הקדש עשרים גרה הוא. ואך בכור
שור או בכור כשב או בכור עז
לא תפדה קדש הם. את דמם תזרק
על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה
לריח ניחח ליי. ובשרם יהיה לך
כחזה התנופה ולשוק הימין לך
יהיה. כל תרומת הקדשים אשר
ירימו בני ישראל ליי נתתי לך
ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם.
ברית מלח עולם היא לפני יי לך
ולזרעך אתך. ויאמר יי אל אהרן
בארצם לא תנחל ובתוכם לא תחלק
חלק לך אני חלקך ונחלתך בתוך
בני ישראל. ולבני לוי הנה נתתי
כל מעשר בישראל לנחלה תחת
עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
אהל מועד. ולא יקרבו עוד בני
ישראל את אהל מועד לשאת חטא
למות. כי אם הלוי יעבד את עבדת
אהל מועד והם ישאו עונם חקת
עולם לדרתיכם. ובתוך בני ישראל
לא ינחלו נחלה. כי את מעשר בני
ישראל אשר ירימו תרומת יי לנחלה
נתתי ללוים. על כן אמרתי להם
בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה.
וידבר יי אל משה לאמר. ואל
הלוים תדבר ואמרת אליהם כי
תקחו מאת בני ישראל את המעשר
אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יי מעשר
מן המעשר. ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב.
כן תרימו גם אתם תרומת יי מכל
מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני
ישראל. ונתתם ממנה את תרומת יי
לאהרן הכהן. מכל מתנתיכם תרימו
את כל תרומת יי מכל חלבו את
מקדשו ממנו. ואמרת אליהם בהרימכם
את חלבו ממנו. ונחשב ללוים כתבואת
הגרן וכתבואת היקב. ואכלתם אתו
בכל מקום אתם וביתכם. כי שכר
הוא לכם תחת עבדתכם בעבדת אהל
מועד. ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו. ואת קדשי בני
ישראל לא תחללו ולא תמותו.

3 R

ויאמר אליו אל תדע כי אם ראית
כי יבא עמלק ונתנו יי אלהינו
בידנו והכינו לפיות חרב. ויאמר
אליו יהושע כן תעשה לעמלק
ולכל גוים הרעים אשר יבואו
עליך. ויאמר יי אל משה כתוב
זאת זכרון בספר ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים. ויבן משה
מזבח ויקרא שמו יי נסי. ויאמר
כי יד על כס יי מלחמה ליי
בעמלק מדר דר. ויאמר יתרו
חותן משה בא אל משה ובניו
ואשתו אל המדבר אשר הוא חנה
שם הר האלהים. ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך
ושני בניה עמה. ויאמר משה
אל חתנו כי בא אלי העמה אלהים
בדרך ואבוא את יתרו חתני אליך
ואת אשתו ואת שני בניה עמה.
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
וישק לו וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבאו האהלה. ויספר משה
לחתנו את כל אשר עשה יי לפרעה
ולמצרים על אודות ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם
יי. ויחד יתרו על כל הטובה
אשר עשה יי לישראל אשר הצילו
מיד מצרים. ויאמר יתרו ברוך יי
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד
פרעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים. עתה ידעתי כי גדול
יי מכל האלהים כי בדבר אשר זדו
עליהם. ויקח יתרו חותן משה
עולה וזבחים לאלהים. ויבא אהרן
וכל זקני ישראל לאכל לחם עם
חתן משה לפני האלהים. ויהי
ממחרת וישב משה לשפט את העם
ויתיצב העם על משה מן הבקר עד
הערב. וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם ויאמר מה
הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך וכל העם
נצב עליך מן הבקר עד הערב.
ויאמר משה אל חתנו כי יבא אלי
העם לדרש אלהים. כי יהיה להם
דבר בא אלי ושפטתי בין איש
ובין רעהו והודעתי את חקי
האלהים ואת תורתיו. ויאמר חתן
משה אליו לא טוב הדבר אשר
אתה עשה. נבל תבל גם אתה גם
העם הזה אשר עמך כי כבד ממך
הדבר לא תוכל עשהו לבדך. עתה
שמע בקולי איעצך ויהי אלהים
עמך. היה אתה לעם מול האלהים
והבאת אתה את הדברים אל
האלהים. והזהרתה אתהם את
החקים ואת התורות והודעת להם
את הדרך ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשון. ואתה תחזה מכל העם
אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת
שנאי בצע ושמת עליהם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל
עת והיה כל הדבר הגדול יביאו
אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם
והקל מעליך ונשאו אתך. אם את
הדבר הזה תעשה וצוך אלהים
ויכלת לעמד וגם כל העם הזה על
מקומו יבא בשלום. וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל אשר אמר.
ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל
ויתן אתם ראשים על העם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות. וישפטו את העם בכל
עת את הדבר הקשה יביאון אל משה
וכל הדבר הקטן ישפטו הם. וישלח
משה את חתנו וילך לו יתרו ארצה
מדין. ויסעו מחרב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע. ויהי בשנה השנית
בחדש השני בעשרים בחדש נעלה
הענן מעל משכן העדות. ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פארן. ויסעו
בראשנה על פי יי ביד משה.
ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב. ועל צבא מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער. ועל צבא מטה
בני זבולן אליאב בן חלון. והורד
המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשכן. ויסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם ועל צבאו אלצור
בן שדיאור. ועל צבא מטה בני
שמעון שלומיאל בן צורישדי.
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
דעואל. ונסעו הקהתי נשאי
המקדש והקימו את המשכן עד
באם. ויסע דגל מחנה בני אפרים
לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן
עמיהוד. ועל צבא מטה בני מנשה
גמליאל בן פדהצור. ועל צבא מטה
בני בנימין אבידן בן גדעוני.
ונסעו בני מררי נשאי הקרשים
והבריחים והעמודים והאדנים.
ויסע דגל מחנה בני דן מאספים
לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו
אחיעזר בן עמישדי. ועל צבא מטה
בני אשר פגעיאל בן עכרן. ועל
צבא מטה בני נפתלי אחירע בן
עינן. ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשכן. ויסעו דגלי מחנה
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע
בן עמיהוד. ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פדהצור. ועל צבא
מטה בני בנימין אבידן בן גדעוני.
ונסעו בני קהת נשאי המקדש
והקימו את המשכן עד באם.
ויסעו דגלי מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אלצור בן שדיאור.
ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל
בן צורישדי. ועל צבא מטה בני
גד אליסף בן דעואל. ונסעו בני
גרשון ובני מררי נשאי המשכן.
ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב. ועל צבא מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער. ועל צבא מטה
בני זבולן אליאב בן חלון. והורד
המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשכן. ויסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם ועל צבאו אלצור
בן שדיאור. ועל צבא מטה בני
שמעון שלומיאל בן צורישדי.
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן
דעואל. ונסעו בני קהת נשאי
המקדש והקימו את המשכן עד
באם. ויסעו דגלי מחנה

תהלים

מזמור

לדוד בהיותו במדבר יהודה.

תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו.

א יי שמעה תפלתי האזינה אל־
ב משפטי ענני באמתך ובצדקתך:
ואל־תבא במשפט את־עבדך כי לא־יצדק
ג לפניך כל־חי: כי־רדף אויב נפשי
דכא בארץ חיתי הושיבני במחשכים
ד כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי
בקרבי תמה לבבי בתוכי: זכרתי
ה ימים מקדם הגיתי בכל־פעלך
במעשה ידיך אשורר: פרשתי כפי
אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה:
ו מהר ענני יי כלתה רוחי אל־תסתר
פניך ממני ונמשלתי עם־יורדי בור:
ז השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי
הודיעני דרך־זו אלך כי אליך נשאתי
ח נפשי: הצילני מאויבי יי אליך כסתרתי:
למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי
רוחך טובה תנחני בארץ מישור:
למען שמך יי תחיני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי: ובחסדך תצמית צוררי
ואבדת כל־צוררי נפשי כי אני עבדך:

מזמור

לדוד בהיותו במדבר יהודה.

תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו.

א יי שמעה תפלתי האזינה אל־
ב משפטי ענני באמתך ובצדקתך:
ואל־תבא במשפט את־עבדך כי לא־יצדק
ג לפניך כל־חי: כי־רדף אויב נפשי
דכא בארץ חיתי הושיבני במחשכים
ד כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי
בקרבי תמה לבבי בתוכי: זכרתי
ה ימים מקדם הגיתי בכל־פעלך
במעשה ידיך אשורר: פרשתי כפי
אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה:
ו מהר ענני יי כלתה רוחי אל־תסתר
פניך ממני ונמשלתי עם־יורדי בור:
ז השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי
הודיעני דרך־זו אלך כי אליך נשאתי
ח נפשי: הצילני מאויבי יי אליך כסתרתי:
למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי
רוחך טובה תנחני בארץ מישור:
למען שמך יי תחיני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי: ובחסדך תצמית צוררי
ואבדת כל־צוררי נפשי כי אני עבדך:

15 * ומי כמוך עם ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך
אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם גדולה ונוראות
לנשוא לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוי
ואלהיו׃ ותכן לך את עמך ישראל לעם עד עולם
ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד
עולם ועשה כאשר דברת׃ ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית דוד
עבדך נכון יהיה לפניך׃ כי אתה אלהי ישראל גלית
את אזן עבדך לאמר אבנה לך בית על כן מצא
עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃
ועתה אדני יהוה אתה האלהים ודברת אל עבדך
את הטוב הזה׃ ועתה החל וברך את בית עבדך
להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃ ויקם שלמה
לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
השמים׃ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר
הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם׃
אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה׃ ועתה יהוה
אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא
ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני
כאשר הלכת לפני׃ ועתה אלהי ישראל יאמן נא
דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי׃ כי האמנם
ישב אלהים את האדם על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר
בניתי׃ ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום׃ להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת יהיה שמי
שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה׃ ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך את השמים ושמעת וסלחת׃ איש כי
יחטא לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה
לפני מזבחך בבית הזה׃ ואתה תשמע השמים
ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו
בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃ בהנגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו
את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃
ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל
והשבתם אל האדמה אשר נתתה לאבותם׃ בהעצר
השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון
מעניתם׃ אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתתה
לעמך לנחלה׃ רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו
בארץ שעריו כל נגף כל מחלה כל תפלה כל
תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה׃ ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי
אתה לבדך ידעת את לבב כל בני האדם׃ למען
יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה
אשר נתתה לאבותינו׃ גם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך׃ כי
ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת
זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃
ואתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את
שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ אם יצא עמך
למלחמה בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך
העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי
לשמך׃ ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם׃ כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא
יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוהם שביהם
אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃ והשיבו אל לבבם
בארץ אשר נשבו שם והתחננו אליך בארץ שביהם
לאמר חטאנו העוינו ורשענו׃ ושבו אליך בכל
לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבו אותם
והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך׃
ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם׃ וסלחת לעמך אשר חטאו
לך ואת כל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
לרחמים לפני שביהם ורחמו אותם׃ כי עמך
ונחלתך הם אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך כור
הברזל׃ להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם בכל קראם
אליך׃ כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ
כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו
מצרים אדני יהוה׃ ויהי כאשר כלה שלמה להתפלל
את כל התפלה והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני
מזבח יהוה מכרעת על ברכיו ופרש כפיו השמים׃
ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר׃
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר
דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר
ביד משה עבדו׃ יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו׃ להטות לבבנו
אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו׃ והיו דברי אלה
אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו׃ למען דעת כל עמי הארץ כי
יהוה הוא האלהים אין עוד׃ ולבבכם יהי שלם עם
יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום
הזה׃ ומלך ושרים זבחים לפני יהוה׃ ויזבח שלמה
זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושתים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה
המלך וכל בני ישראל׃ ביום ההוא קדש המלך את
תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את
העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העולה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים׃ ויעש שלמה בעת
ההיא את החג ושבעת הימים כל ישראל עמו קהל
גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום׃ ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו
לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה
יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו׃

ט׃ ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות׃
וירא יהוה אל שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו
בגבעון׃ ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת
תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה
אשר בנית לשום את שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים׃ ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דוד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר
צויתיך וחקי ומשפטי תשמר׃ והקמתי את כסא
ממלכתך על ישראל לעולם כאשר דברתי לדוד
אביך לאמר לא יכרת לך איש על כסא ישראל׃
ואם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו
מצותי חקותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ והכרתי את
ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית
אשר הקדשתי לשמי אשר אשלח מעל פני והיה
ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃ והבית הזה
אשר היה עליון לכל עובר עליו ישם ואמר על מה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃ ואמרו על
אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את
אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את
כל הרעה הזאת׃ ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה
שלמה את שני הבתים׃ את בית יהוה ואת בית
המלך ואת חירם מלך צר הביא לשלמה עצי ארזים
ועצי ברושים וזהב ככל חפצו׃ אז נתן המלך
שלמה לחירם ערי הגליל עשרים עיר׃ ויצא חירם
מצור לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא
ישרו בעיניו׃ ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה
לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה׃
וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב׃ ויעל
המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה
ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים ואת
חצור ואת מגדו ואת גזר׃ את בית חורון התחתון
ואת בעלת ואת תדמור במדבר בארץ׃ וכל ערי
המסכנות אשר היו לשלמה וערי המרכבות וערי
הפרשים וכל חשק שלמה אשר חשק לבנות
בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃ כל העם
הנותר מן האמרי והחתי והפרזי והחוי והיבוסי אשר
לא מבני ישראל הם׃ בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה
למס עבד עד היום הזה׃ ומבני ישראל לא נתן
שלמה עבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה
ועבדיו ושריו ושלשיו ורכבו ופרשיו׃ אלה שרי
הנצבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים
בעם׃ ואת בת פרעה העלה דוד מעיר דוד אל הבית
אשר בנה לה שלמה אז בנה את המלוא׃ ושלש
פעמים בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים על המזבח
אשר בנה ליהוה ויקטר אשר לפני יהוה אחרי כלתו
את הבית׃ ואת אניות עשה שלמה בעציון גבר אשר
על אלת על שפת ים סוף בארץ אדום׃ וישלח
חירם בידי עבדיו אניות ואנשי חיל ים ויבאו עם
עבדי שלמה אל אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות
וחמשים ככר ויביאו אל המלך שלמה׃

י׃ ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות׃ ותבא ירושלים בחיל כבד
מאד בגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה
ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם
לבבה׃ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא נעלם דבר
מן המלך אשר לא הגיד לה׃ ותרא מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ ומטעמי שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו
ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היתה עוד בה רוח׃
ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי
בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא
הוגד לי חצי הרבה חכמה ותוספת יפית על השמעה
אשר שמעתי׃ אשריך אשרי אנשיך אשרי עבדיך
העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ יהי
יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא
ישראל באהבת יהוה את ישראל לעולם ויתנך למלך
לעשות משפט וצדקה׃ ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא
כבשם הנה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃
וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו
מאופיר עצי אלמגים הרבה מאד ויעש המלך את
עצי האלמגים מסלות לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא
נראה עד היום הזה׃ והמלך שלמה נתן למלכת שבא
את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד
המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש
מאות ששים ושש ככר זהב׃ מלבד אנשי הרכלים
וסחר הסוחר וכל מלכי הערב ופחות הארץ׃
ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שחוט על
הצנה האחת יעלה שש מאות זהב שקלים׃ ושלש
מאות מגנים זהב שחוט על המגן האחד יעלה שלש
מנים זהב ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃ ויעש
המלך כסא גדול שן ויצפהו זהב טהור׃ ששה מעלות
לכסא וכבש לכסא עגל בחלקו מאחז ידים משני
צדדים על מקום הישב ושני אריות עמדים אצל
הידות׃ ושנים עשר אריות עמדים שם על הששה
מעלות משני צדדים לא נעשה כן לכל ממלכות׃
וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב היה לדבר
בימי שלמה׃ כי אניות למלך הלכות תרשיש עם
אניות חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים׃ ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ וכל
מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את
חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו׃ והמה מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות נשק
ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃ ויקבץ
שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם
המלך בירושלים׃ ויתן המלך את הכסף בירושלים
כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה
לרב׃ ומוצא הסוסים אשר לשלמה מקוה ומקנה
סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃ ועלה ויצא מצרים
מרכבה בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן
לכל מלכי החתים וארם יוציאו׃ ויעש שלמה את
כל אשר עשה בירושלים ובלבנון ובכל ארץ
ממשלתו׃ ויהי שלמה מלך על כל ישראל
בירושלים׃ וימלך שלמה על כל ישראל ארבעים
שנה׃ וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דוד אביו
וימלך רחבעם בנו תחתיו׃

יא׃ וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל
להמליך אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עדין
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם
במצרים׃ וישלחו ויקראו לו וילך ירבעם וכל קהל
ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ אביך הקשה את
עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו
הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר אלהם עוד
שלשת ימים ושובו אלי וילך העם׃ ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את
העם הזה דבר׃ וידברו אליו לאמר אם היום תהיה
עבד לעם הזה ועבדתם וענית אותם ודברת אליהם
דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצוהו וייעץ את הילדים אשר
גדלו אתו אשר עמדים לפניו׃ ויאמר אליהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מעל עלנו ואתה הנח מעלינו כה
תאמרו אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי
העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשבטים ואני בעקרבים׃ וילך ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ וישב המלך
אל העם קשות ויעזב המלך רחבעם את עצת
הזקנים׃ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר
אתכם בשבטים ואני בעקרבים׃ ולא שמע המלך
אל העם כי היתה נסבה מעם יהוה למען הקים את
דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם
בן נבט׃ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם
וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה
ביתך דוד וילך ישראל לאהליו׃ ובני ישראל הישבים
בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃ וישלח המלך
רחבעם את אדורם אשר על המס וירגמו אתו בני
ישראל באבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות
במרכבה לנוס ירושלים׃ ויפשעו ישראל בבית דוד
עד היום הזה׃ ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם
וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל
ישראל לא היה אחרי בית דוד כי אם שבט יהודה
לבדו׃ ויבא רחבעם ירושלים ויקהל את כל בית
יהודה ושבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה
מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את
הממלכה לרחבעם בן שלמה׃ ויהי דבר יהוה אל
שמעיה איש האלהים לאמר׃ אמר אל רחבעם בן
שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין
ושאר העם לאמר׃ כה אמר יהוה לא תעלו ולא
תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי
מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו
ללכת כדבר יהוה׃ ויבן רחבעם את ירושלים
ויבן ערים לעזר ביהודה׃ ויבן את בית לחם ואת
עיטם ואת תקוע׃ ואת בית צור ואת שוכו ואת
עדלם׃ ואת גת ואת מרשה ואת זיף׃ ואת אדורים
ואת לכיש ואת עזקה׃ ואת צרעה ואת איילון ואת
חברון אשר ביהודה ובבנימין ערי מבצרות׃
ויחזק את המבצרות וישם בהם שרים ואוצרות
מאכל ושמן ויין׃ ובכל עיר ועיר צנות ורמחים
ויחזקם מאד ויהי לו יהודה ובנימין׃ והכהנים
והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם׃
כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם ויבאו
ליהודה וירושלים כי הסירם ירבעם ובניו מכהן
ליהוה׃ ויעמד לו לכהני הבמות ולשעירים ולעגלים
אשר עשה׃ ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים
את לבבם לדרוש את יהוה אלהי ישראל באו
ירושלים לזבח ליהוה אלהי אבותם׃ ויחזקו את
מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה שלש
שנים כי שלש שנים הלכו בדרך דוד ושלמה׃
ויקח לו רחבעם מחלת בת ירימות בן דוד לאשה
ואביחיל בת אליאב בן ישי׃ ותלד לו את יעוש ואת
שמריה ואת זהם׃ ואחריה לקח את מעכה בת
אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת
שלמית׃ ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל
נשיו ופלגשיו כי שמנה עשרה אשה ושישים
פלגשים לקח ויוליד עשרים ושמנה בנים וששים
בנות׃ ויעמד רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד
ראש לאחיו כי למלכו החליטו׃ ויבן רחבעם
ויפרץ מכל בניו אל כל ארצות יהודה ובנימין אל כל
ערי המבצרות ויתן להם מזון לרב ויבקש הרבה
נשים׃ ויהי כאשר הכין רחבעם את הממלכה
ויחזק עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו׃ ויהי
בשנת חמש לרחבעם עלה שישק מלך מצרים על
ירושלים כי מעלו בי׃ ברכב אלף ומאתים ובפרשים
ששים אלף ואין מספר לעם הבאים עמו ממצרים
לובים סכיים וכושים׃ וילכד ערי מבצר ליהודה
ויבא עד ירושלים׃ ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
ואל שרי יהודה אשר נאספו ירושלים מפני שישק
ויאמר אליהם כה אמר יהוה אתם עזבתם אותי
ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק׃ וישפלו שרי
ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃ וירא יהוה כי
נכנעו ויהי דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא
אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך
חמתי על ירושלים ביד שישק׃ כי יהיו לו לעבדים
וידעו עבדתי ועבדת ממלכות הארצות׃ ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח ואת מגני
הזהב אשר עשה שלמה׃ ויעש המלך רחבעם תחתם
מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים שמרי פתח
בית המלך׃ והיה בבוא המלך בית יהוה באו הרצים
ונשאום והשיבום אל תא הרצים׃ ובהכנעו שב
מאתו אף יהוה ולא לכלה לגמרי וגם ביהודה היו
דברים טובים׃ ויתחזק המלך רחבעם בירושלים
וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו
ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר
יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם
אמו נעמה העמונית׃ ויעש הרע כי לא הכין לבבו
לדרוש את יהוה׃ ודברי רחבעם הראשנים והאחרנים
הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה
להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים׃
וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דוד ויהי
אביה בנו תחתיו׃

טו׃ בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך
אביה על יהודה׃ שלש שנים מלך בירושלים ושם
אמו מיכיה בת אבישלום׃ וילך בכל חטאת אביו
אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דוד אביו׃ כי למען דוד נתן יהוה לו
נר בירושלים להקים את בנו אחריו ולהעמיד את
ירושלים׃ יען אשר עשה דוד הישר בעיני יהוה ולא
סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
החתי׃ ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל
ימי חייו׃ ויתר דברי אביה וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמת
אביה וירבעם׃ וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד ויהי אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ
עשר שנים׃ ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיו׃ ויסר את מזבחות הנכר והבמות ושבר את
המצבות וגדע את האשרים׃ ויאמר ליהודה לדרוש
את יהוה אלהי אבותם ולעשות התורה והמצוה׃
ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים
ותשקט הממלכה לפניו׃ ויבן ערי מבצר ביהודה כי
שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי
הניח יהוה לו׃ ויאמר ליהודה נבנה את הערים
האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריח עודנו
הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנוהו
וינח לנו מסביב ויבנו ויצלח להם׃ ויהי לאסא חיל
נושאי צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימין
נושאי מגן ודרך מאתים ושמנים אלף כל אלה גבורי
חיל׃ ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים
ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה׃ ויצא אסא
לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה׃ ויזעק
אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזר בין
רב לאין עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך
באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר
עמך אנוש׃ ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני
יהודה וינסו הכושים׃ וירדפם אסא והעם אשר עמו
עד גרר ויפלו מכושים לבלי להחיות כי נשברו
לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל רב מאד׃
ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה
עליהם ויבזזו את כל הערים כי בז רב היה בהן׃
וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים ושבו
ירושלים׃ ורוח אלהים היתה על עזריהו בן עודד׃
ויצא לקראת אסא ויאמר אליו שמעוני אסא וכל
יהודה ובנימין יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם
תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם׃
וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן
מורה וללא תורה׃ ובצר להם בצרתם ויבקשו אל
יהוה אלהי ישראל וימצאו לו׃ ובעתים ההם אין
שלום לבא ולצאת כי מהומות רבות על כל יושבי
הארצות׃ ונכתתה גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים
הבהלם בכל צרה׃ ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי
יש שכר לפעלתכם׃ וכשמע אסא את הדברים
האלה ואת הנבואה עדו הנביא התחזק ויעבר
השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר
לקח מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני
אולם יהוה׃ ויקהל את כל יהודה ובנימין והגרים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו
לרב מישראל בראותם כי יהוה אלהיו עמו׃
ויקבצו ירושלים בחדש השלישי לשנת חמש עשרה
למלכות אסא׃ ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
אשר הביאו שבע מאות בקר ושבעת אלפים צאן׃
ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותם בכל
לבבם ובכל נפשם׃ וכל אשר לא ידרוש ליהוה
אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למן איש ועד
אשה׃ וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות
ובשופרות׃ וכל יהודה שמחים על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשוהו וימצא להם
ויניח יהוה להם מסביב׃ וגם את מעכה אם אסא
המלך הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה
ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון׃
והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל
ימיו׃ ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית יהוה כסף
וזהב וכלים׃ ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא׃ ויעל בעשא מלך ישראל על
יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא
מלך יהודה׃ ויוצא אסא כסף וזהב מאוצרות בית
יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
היושב בדמשק לאמר׃ ברית בינותי ובינך ובין אבי
ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר את
בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי׃
וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן
ואת אבל מים ואת כל ערי מסכנות נפתלי׃ ויהי
כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את
מלאכתו׃ והמלך אסא לקח את כל יהודה ויסאו את
אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם
את גבע בנימין ואת המצפה׃ ויתחזק המלך אסא
ויקח את כל שאר העם מכל יהודה ויסאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע
בנימין ואת המצפה׃ ויתחזק המלך אסא ויקח את
כל שאר העם מכל יהודה ויסאו את אבני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע בנימין
ואת המצפה׃ ויתחזק המלך אסא ויקח את כל

ולא יהיה לו חלק בעולם הבא. ואלו הן: 15
* המלעיג על המצות, והכופר בתחיית המתים,
והכופר בתורה מן השמים, ואפילו אפיקורוס
בתוכה. רבי עקיבא אומר: אף הקורא בספרים
החיצונים, והלוחש על המכה ואומר: כל המחלות
אשר שמתי במצרים לא אשים עלי כי אני ה' רופאך.
אבישי אומר: אף המהרהר אחר הגדולה. רבי 16
יוסי אומר: * אף המבזה את המועדות. רבי
יוסי אומר: אף המלבין פני חבירו ברבים. רבי
יוסי אומר: אף המלוה בריבית ולוקח בריבית.
רבי יוסי אומר: אף המגלה פנים בתורה שלא
כהלכה. רבי יוסי אומר: אף המבזה את התורה.
רבי יוסי אומר: אף המבזה את הארץ. רבי 17
יוסי אומר: אף המבזה את חבירו. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את 18
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני 19
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני 20
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני 21
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני 22
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני 23
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני 24
חבירו ברבים. רבי יוסי אומר: אף המלוה
בריבית ולוקח בריבית. רבי יוסי אומר: אף
המגלה פנים בתורה שלא כהלכה. רבי יוסי
אומר: אף המבזה את התורה. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את הארץ. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את חבירו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בני תורה. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את אשתו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את בניו ואת בנותיו. רבי יוסי אומר:
אף המבזה את עניי עמו. רבי יוסי אומר: אף
המבזה את עצמו. רבי יוסי אומר: אף המבזה
את הקדשים. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המקדש. רבי יוסי אומר: אף המבזה את
המועדות. * רבי יוסי אומר: אף המלבין פני

25 शक्रोऽपि * इन्द्रः त्रिदशाधिपः ॥ तत्क्षणात्
अन्तर्धानं गतो देवो ययौ स्वर्गं सुरैर्वृतः ।
इत्युक्तो वासुदेवेन सर्वं चक्रे यथोदितम् ॥
ततो गोपाः समाजग्मुः सर्वे नन्दपुरोगमाः ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वज्रोत्पत्तिवर्णनं नाम अष्टमोऽध्यायः ॥

לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחָר׃
נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃
סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
תָּמִיד עֵינַי אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי׃
רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

לְדָוִד מִזְמוֹר שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי
וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃
בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃
כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃
לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃
שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
לְשְׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
אַל תֶּאֱסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃
אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃
וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃
רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃
בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃
אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיַּי
לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה
אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃
שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃
לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃
אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ
אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃
כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃
אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃
לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה׃

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר׃
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃
אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם
וְרָעָה בִּלְבָבָם׃
תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם
הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃
כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יַהֲרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃
בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃
יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם׃

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃
קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים׃
קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃
קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים׃
קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃
אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃
יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃
יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר׃
זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃
יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃
אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃
שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃
הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃
הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת
לְהוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃
תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃
בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃
שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי׃
אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃
וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הַעֲמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃
חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃
כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וְעַצְמוֹתַי עָשֵׁשׁוּ׃
מִכָּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לִמְיָדָעַי רֹאַי בַחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃
נִשְׁכַּחְתִּי כְמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃
כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃
וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃
יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃
תֶּאֱלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז׃
מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃
תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרָכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת׃
בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃
אֶהֱבוּ אֶת יְהוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃
כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהוָה חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לִבְּכֶם׃

לְדָוִד אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃
אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃
כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם׃
כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃
חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה
וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃
עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים
אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֵינִי עָלֶיךָ׃
אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃
רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי אָדָם׃
מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃
אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ׃
יְרָאוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב׃
לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם׃
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ׃

לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי׃
הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃
יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רוֹדְפָם׃
כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדֵהוּ בְּשׁוֹאָה יִפֹּל בָּהּ׃
וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ
וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
וַאֲנִי בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב׃
כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
אֲדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי מִכְּפִירִים׃
אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃
כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃
אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וָבֹשֶׁת הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃
יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃
נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
כִּי הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
אָוֶן יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃
יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים׃
צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
מָה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר׃
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב׃
אַל תָּבוֹא רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי׃
שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

לְדָוִד אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃
כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ׃
וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃
וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃
זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃
אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ׃
חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי דָרֶךְ׃
חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃
טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃
כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃
יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃
לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃
כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃
לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃
כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃
מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃
נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃
כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃
כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃
צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו בְּלֶכְתּוֹ׃
צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃
יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃
קַוֵּה אֶל יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃
וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃
שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ

לא. וַיְדַבֵּר עִמָּם בְּעַמּוּד עָנָן. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
ב *יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ג *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ד *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ה *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ו *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ז *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ח *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ט *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
י *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יא *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יב *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יג *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יד *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
טו *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
טז *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יז *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יח *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יט *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כ *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כא *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כב *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כג *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כד *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כה *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כו *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כז *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כח *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
כט *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
ל *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לא *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לב *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לג *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לד *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לה *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
לו *וַיְהִי בְּעָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֻקָּה נָתַן לָמוֹ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ לָהֶם. נֹקֵם אַתָּה עַל עֲלִילוֹתָם.
נָשָׂאתָ לָהֶם אֱלֹהַּ סֹלֵחַ וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

39 ٥٢٥٨ ٨٦٨٦٤ ٢٥٧٥٠ * ٥١٦١ ٥٢٥٨ ٨٦٨٦٤ ٢٥٧٥٠
٥٢٥٨ ٨٦٨٦٤ ٢٥٧٥٠

3 וְאַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ *
4 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
5 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ *
6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃
7 אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ *
8 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃

9 בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
10 בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ *
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃ *
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ *
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃
14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃ *
15 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אָרְחוֹתֶיךָ׃ *
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃ *

17 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ *
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ *
19 גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ *
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ *
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ *

25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ *
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ *
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ *
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ *
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ *
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ *
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ *
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃ *

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ *
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ *

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

97 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

169 תָּו תִּקְרַב רִנָּתִי יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

٦ لأَنِّي أَنَا الرَّبُّ لَمْ أَتَغَيَّرْ، وَأَنْتُمْ يَا بَنِي يَعْقُوبَ لَمْ تَفْنَوْا.
٧ مُنْذُ أَيَّامِ آبَائِكُمْ حِدْتُمْ عَنْ فَرَائِضِي وَلَمْ تَحْفَظُوهَا. رجِعُوا إِلَيَّ فَأَرْجِعَ إِلَيْكُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. فَقُلْتُمْ: بِمَ نَرْجِعُ؟
٨ أَيَسْلُبُ الإِنْسَانُ اللهَ؟ فَإِنَّكُمْ أَنْتُمْ سَالِبُونَ. وَقُلْتُمْ: بِمَ سَلَبْنَاكَ؟ فِي الْعُشُورِ وَالتَّقْدِمَةِ.
٩ بِلَعْنَةٍ أَنْتُمْ مَلْعُونُونَ، لأَنَّكُمْ أَنْتُمْ سَالِبُونَ. أَنَا الرَّبَّ
١٠ إِلَهَكُمْ. هَاتُوا جَمِيعَ الْعُشُورِ إِلَى الْخِزَانَةِ، لِيَكُونَ طَعَامٌ فِي بَيْتِي، وَجَرِّبُونِي بِهَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، إِنْ لَمْ أَفْتَحْ لَكُمْ كُوَى السَّمَاوَاتِ وَأُفِضْ عَلَيْكُمْ بَرَكَةً حَتَّى لاَ تَكْفِيَ.
١١ وَأَنْتَهِرُ لأَجْلِكُمُ الآكِلَ فَلاَ يُفْسِدُ ثَمَرَ أَرْضِكُمْ، وَلاَ تُعْقِمُ لَكُمُ الْكَرْمَةُ فِي الْحَقْلِ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.
١٢ وَيُطَوِّبُكُمْ جَمِيعُ الأُمَمِ، لأَنَّكُمْ تَكُونُونَ أَرْضَ مَسَرَّةٍ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ.
١٣ قَسَتْ عَلَيَّ كَلِمَاتُكُمْ قَالَ الرَّبُّ. وَقُلْتُمْ: مَاذَا تَكَلَّمْنَا عَلَيْكَ؟
١٤ قُلْتُمْ: بَاطِلٌ عِبَادَةُ اللهِ، وَمَا الْمَنْفَعَةُ إِذْ حَفِظْنَا شَعَائِرَهُ وَإِذْ سَلَكْنَا مُحْزِنِينَ أَمَامَ رَبِّ الْجُنُودِ؟
١٥ وَالآنَ نَحْنُ نَعُدُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ طُوبَى. بَلْ بُنِيَ الأَشْرَارُ أَيْضًا، بَلْ جَرَّبُوا اللهَ وَنَجَوْا.
١٦ حِينَئِذٍ كَلَّمَ مُتَّقُو الرَّبِّ كُلُّ وَاحِدٍ صَاحِبَهُ، وَأَصْغَى الرَّبُّ وَسَمِعَ، وَكُتِبَ أَمَامَهُ سِفْرُ تَذْكَرَةٍ لِلَّذِينَ اتَّقُوا الرَّبَّ وَلِلْمُفَكِّرِينَ فِي اسْمِهِ.
١٧ وَيَكُونُونَ لِي قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، يَوْمَ أَنَا صَانِعٌ فَرِيدًا. وَأُشْفِقُ عَلَيْهِمْ كَمَا يُشْفِقُ الإِنْسَانُ عَلَى ابْنِهِ الَّذِي يَخْدِمُهُ.
١٨ فَتَرْجِعُونَ وَتُمَيِّزُونَ بَيْنَ الْبَارِّ وَالشِّرِّيرِ، بَيْنَ الَّذِي يَخْدِمُ اللهَ وَالَّذِي لاَ يَخْدِمُهُ.

ומראהו משחת מבני אדם׃ 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃ 16 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ 17 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ 18 נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ 19 אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ 20 והוא מחולל מפשעינו מדכא בעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ 21 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ 22 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל נאלמת נגזיה ולא יפתח פיו׃ 23 מעצר ומדין לקח את דורו כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ 24 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיהו׃ 25 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃ 26 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל׃ 27 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע׃

נג א הרנני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃ 2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך החזקי׃ 3 כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ 5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ 6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ 7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃ 8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃ 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃ 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃ 11 עניה סוערה לא נחמה הנני מרביץ באבנים פוכך ויסדתיך בספירים׃ 12 ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃ 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃ 14 בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃ 15 הן גור יגור אין ממני כל גר אתך עליך יפול׃ 16 הנה אנכי בראתי חרש נפח באש פחים ויוצא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל׃ 17 כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה׃

נד א הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב׃ 2 למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ 3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃ 4 הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃ 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃ 6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃ 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח׃ 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה׃ 9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם׃ 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃ 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ 13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃

נה א כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃ 2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע׃ 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי׃ 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ 6 ובני הנכר הנלוים אל יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃ 7 והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי יקרא לכל העמים׃ 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃ 9 כל חיתו שדי באו לאכל כל חיתו יער׃ 10 צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃ 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו׃ 12 לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדל מאד׃

נו א הצדיק אבד ואין איש נכון ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃ 2 יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃ 3 ואתם קרבו הנה בני עוננה זרע מנאף ותזנה׃ 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ 5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי הצורים׃ 6 בחלקי נחל הם חלקך הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם׃ 7 על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃ 8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם חזית יד׃ 9 ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד שאול׃ 10 ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא חלית׃ 11 ומי דאגת וייראת כי כזבת ולא זכרתני ולא שמת על לבך הלא אני החשיתי ומעולם ואותי לא יראת׃ 12 אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילו לך׃ 13 בזעקך יצילך קבציך כלם תשא הבל יקח נשף והחסה בי ינחל ארץ וירש הרי קדשי׃ 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃ 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום וקדש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים׃ 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי׃ 17 בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ 18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃ 19 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו׃ 20 ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ 21 אין שלום אמר אלהי לרשעים׃

נז א צעק אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ 2 אותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃ 3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צומכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו׃ 4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום לא תצומון להשמיע בקול מרומכם׃ 5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃ 6 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃ 7 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃ 9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ 10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ 11 ונחך יהוה תמיד ושבע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ 13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ 14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃

נח א הנה לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃ 2 כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ 3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה׃ 4 אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרה עמל וילד און׃ 5 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ימות ומעוקה תפרח צפעוני׃ 6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃ 7 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם׃ 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דרך בה לא ידע שלום׃ 9 על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נתהלך׃ 10 נגשש כעורים קיר וכאין עינים נגשש כמו נשף בנגה כמתים במשמנים׃ 11 נהמה כדובים כל ונהגה כיונים נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו׃ 12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃ 13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר׃ 14 ונהפך אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי נכשלה באמת הלכה ונכחה לא תוכל לבוא׃ 15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתשתומם ויהוה ראה וירע בעיניו כי אין משפט׃ 16 וירא כי אין איש ויתאנן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו צדקתו היא סמכתהו׃ 17 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תכסות ויעט כמעיל קנאה׃ 18 כמעשים כעל ישלם חמה לצריו גמול לאויביו לאיים גמול ישלם׃ 19 וייראו ממערב את שם יהוה ומזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר צר רוח יהוה נסה בו׃ 20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה׃ 21 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃

נט א קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה׃ 3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃ 4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה׃ 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך׃ 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו׃ 7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו לרצון על מזבחי ואת בית תפארתי אפאר׃ 8 מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם׃ 9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃ 10 ובני נכר בנו חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃ 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים׃ 12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃ 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃ 14 והלכו אליך שחוה בני מעניך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל׃ 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור׃ 16 ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב׃ 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ 18 לא יעד עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃ 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃ 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃ 21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃ 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃

ס ס ס

ס ס ס

ס ס ס

⠍⠁⠞⠞⠓⠑⠺ ⠓⠁⠙ ⠞⠕ ⠃⠑ ⠞⠁⠅⠑⠝ ⠁⠺⠁⠽ ⠋⠗⠕⠍ ⠓⠊⠍ ⠁⠝⠙ ⠞⠕ ⠃⠑ ⠛⠊⠧⠑⠝ ⠞⠕ ⠓⠊⠍ ⠁⠎ ⠓⠑ ⠺⠁⠎ ⠛⠕⠊⠝⠛ ⠕⠝ ⠓⠊⠎ ⠺⠁⠽ ⠞⠕ ⠚⠑⠗⠥⠎⠁⠇⠑⠍. 23 ⠁⠝⠙ ⠁⠎ ⠓⠑ ⠺⠁⠎ ⠎⠊⠞⠞⠊⠝⠛ ⠁⠞ ⠞⠓⠑ ⠞⠁⠃⠇⠑ ⠊⠝ ⠓⠊⠎ ⠓⠕⠥⠎⠑ ⠁⠝⠙ ⠎⠁⠺ ⠁ ⠺⠕⠍⁀⠁⠝ ⠺⠁⠎⠓⠊⠝⠛ ⠓⠑⠗ ⠋⠑⠑⠞ ⠺⠊⠞⠓ ⠞⠑⠁⠗⠎ ⠁⠝⠙ ⠺⠊⠏⠑⠙ ⠞⠓⠑⠍ ⠺⠊⠞⠓ ⠓⠑⠗ ⠓⠁⠊⠗. ⠁⠝⠙ ⠓⠑ ⠺⠁⠎ ⠗⠑⠙

וְנֹתַר׃ 44 וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ
וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃ 1 וְנַעֲמָן שַׂר־
צְבָא מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי
אֲדֹנָיו וְנָשֵׂא פָנִים כִּי בוֹ נָתַן יְהוָה
תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִּבּוֹר חַיִל
מְצֹרָע׃ 2 וַאֲרַם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה וַתְּהִי לִפְנֵי
אֵשֶׁת נַעֲמָן׃ 3 וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבִרְתָּהּ
לוּ אֲדֹנִי נֶגֶד הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן
אָז יֶאֱסֹף אֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃ 4 וַיָּבֹא
וַיַּגֶּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר כָּזֹאת וְכָזֹאת דִּבְּרָה
הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ־אֲרָם לֵךְ בֹּא וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל־
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֲשֶׂרֶת
כִּכְּרֵי כֶסֶף וְשִׁשֶּׁת אַלְפֵי זָהָב וַעֲשֶׂרֶת
חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ 6 וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה
אֵלֶיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת־נַעֲמָן
עַבְדִּי וְאָסַפְתָּ אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ׃ 7 וַיְהִי
כִּקְרֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע
בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הֲאֱלֹהִים אָנִי לְהָמִית
וּלְהַחֲיוֹת כִּי־זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי לֶאֱסֹף אִישׁ
מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי מִתְאַנֶּה
הוּא לִי׃ 8 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֱלִישָׁע אִישׁ
הָאֱלֹהִים כִּי קָרַע מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־
בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה
קָרַעְתָּ בְגָדֶיךָ יָבֹא־נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי־יֵשׁ
נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָיו
וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַבָּיִת לֶאֱלִישָׁע׃
10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר
הֹלֵךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב
בְּשָׂרְךָ לָךְ וּטְהָר׃ 11 וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד
וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־
הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע׃ 12 הֲלֹא טוֹבוּ
אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיֵּפֶן
וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ 13 וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ
אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דַּבַּר הַנָּבִיא דָּבָר גָּדוֹל
הֲלֹא תַעֲשֶׂנּוּ וְאַף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ
וְטָהָר׃ 14 וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע־
פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ
כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ 15 וַיָּשָׁב אֶל־
אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי
אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃ 16 וַיֹּאמֶר
חַי־יְהוָה אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־אֶקָּח
וַיִּפְצַר־בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ 17 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן
וְאִם־לֹא יִנָּתֶן לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים
אֲדָמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה׃ 18 לַדָּבָר
הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית־
רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשָּׁעַן עַל־יָדִי
וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בֵּית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ בֵּית
רִמּוֹן יִסְלַח־נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃
19 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת
אֶרֶץ׃ 20 וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ
הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת־נַעֲמָן
הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר־הֵבִיא
חַי־יְהוָה כִּי אִם־רָצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃ 21 וַתִּרְדֹּף גֵּחֲזִי אַחֲרֵי
נַעֲמָן וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל
הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃ 22 וַיֹּאמֶר
שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ
אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר אֶפְרָיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
תֶּן־נָא לָהֶם כִּכַּר־כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת
בְּגָדִים׃ 23 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֶל קַח כִּכָּרַיִם
וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי
חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל־שְׁנַיִם מֵעֲבָדָיו
וַיִּשְׂאוּ לִפְנֵיו׃ 24 וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם
מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלֵכוּ׃ 25 וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה בָּאתָ גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר
לֹא־הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה׃ 26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הֲלֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ מֵרִכְבָּתוֹ
לִקְרָאתֶךָ הַעֵת לָקַחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלָקַחַת
אֶת־הַבְּגָדִים וְאֶת־זֵתִים וְכַרְמִים וְצֹאן
וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃ 27 וְצָרַעַת נַעֲמָן
תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו
מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג׃ 28 וַיְהִי בְּנֵי־הַנְּבִיאִים
אָמְרוּ אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ׃ 29 נֵלְכָה
נָּא עַד־הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה
אֶחָת וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם
וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ 30 וַיֹּאמֶר הוֹאֶל וְלֵךְ נָא עִם־
עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵלֵךְ׃ 31 וַיֵּלֶךְ עִמָּהֶם
וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים׃ 32 וַיְהִי
הוּא הֹלֵךְ לְכָרֹת וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל־הַמָּיִם
וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָהָהּ אֲדֹנָי וְהוּא שָׁאוּל הָיָה׃
33 וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ
אֶת־הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף
הַבַּרְזֶל׃ 34 וַיֹּאמֶר שָׂא־לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
וַיִּקָּחֵהוּ׃ 35 וַיְהִי אֲרַם נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּוָּעַץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל־מָקוֹם פְּלֹנִי
אַלְמֹנִי תָּחֳנוּ׃ 36 וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר אַל־תַּעֲבֹר
אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרַם נְחֻתִים׃
37 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר
שָׁם לֹא פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃ 38 וַיִּתְעַר לֵב־מֶלֶךְ
אֲרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׂמֵנוּ
אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 39 וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו
לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר
בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃ 40 וַיֹּאמֶר
לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאִקָּחֵהוּ
וַיַּגִּדוּ־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדֹתָן׃ 41 וַיִּשְׁלַח
שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחֵיל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה
וַיָּסֹבּוּ עַל־הָעִיר׃ 42 וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ
הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא
סוּסִים וְרֶכֶב סָבִיב לָעִיר וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אָהָהּ
אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה׃ 43 וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי
רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם׃ 44 וַיִּתְפַּלֵּל
אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח־נָא אֶת־עֵינָיו
וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא
וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב
לֶאֱלִישָׁע׃ 45 וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ־נָא אֶת־הַגּוֹי הַזֶּה
בְּסַנְוֵרִים וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע׃ 46 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת
הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר
אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה׃ 47 וַיְהִי
כְּבוֹאָם שֹׁמְרוֹנָה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה פְּקַח
אֶת־עֵינֵי אֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־
עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹנָה׃ 48 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישָׁע הַאַךְ אֲבִי אַךְ
אֲבִי אַךְ אֲבִי אַךְ אֲבִי אַךְ אֲבִי א

ﬠ ﬠ

ﬠ ﬠ ﬠ

ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵙⵎⵓⵔⵜⵏ

ולא היו עוד מלכים: ויהי הוא ישראל
כל הימים: ויהי בשנת שבע עשרה
17 שנה. *ליהויכין בן יהויקים מלך
יהודה ויהי בשנתים עשרה שנה
ימלך בירושלים: ושם אמו נחשתה
18 בת אלנתן מירושלים: ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים:
19 כי על אף יהוה היתה ביהודה
ובירושלים עד השליכו אתם מעל
פניו: ויפרד צדקיהו במלך בבל:
20 ויהי בשנת תשע לצדקיהו עשרי
בעשרי לחדש בא נבוכדנצר מלך
בבל הוא וכל חילו על ירושלים
ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב:
ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו: ויחזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
ותבקע העיר ויבקעו כל אנשי
המלחמה לילה בדרך שער בין
החמתים אשר על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילך דרך הערבה:
ויקח חיל כשדים את המלך ויעלו
אתו אל מלך בבל ריבלתה: וידבר
אתו משפטים ויתן את עיני צדקיהו
וויסמר אתו בנחשתים ויולך אתו
בבלה: ובחדש החמישי בשבעה
לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה
למלך נבוכדנצר מלך בבל בא
נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל
ירושלים: ויצת את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי ירושלים
ואת כל בית גדול שרף באש:
ואת חומת ירושלים סביב נתצו כל
חיל כשדים אשר היו לרב טבחים:
ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו על מלך
בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזרדן
רב טבחים: ומדלת העם הניח רב
טבחים לכרמים ולעבדים: ואת
עמודי הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים וישאו את
נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת
היעים ואת המזמרות ואת הכפות
ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו
בהם לקחו: ואת המחתות ואת
המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף
כסף לקח רב טבחים: שני העמודים
האחד ים אחד והכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא היה משקל
נחשת כל הכלים האלה: שמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד
ושלשים אמה על העמוד השני
וכתר נחשת על ראשו שלש אמות
קומת הכתר ושבכה ורמונים על
הכתר סביב הכל נחשת והעמוד
השני כמו אלה לשבכה: ויקח רב
טבחים את שריה כהן הראש ואת
צפניה כהן המשנה ואת שלשה
שמרי הסף: ומן העיר לקח סריס
אחד אשר הוא פקיד על אנשי
המלחמה וחמשה אנשים מראי פני
המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר
הצבא המפקד את עם הארץ ושישים
אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך
העיר: ויקח אתם נבוזרדן רב
טבחים ויולך אתם אל מלך בבל
ריבלתה: ויכם מלך בבל ויהרגם
בריבלתה בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו: ואת העם אשר השאיר
בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנצר
מלך בבל ואת פקדתם ונשא עליהם
את גדליהו בן אחיקם בן שפן:
וישמעו כל השרים הם ואנשיהם כי
שם מלך בבל את גדליהו ויבאו אל
גדליהו המצפתה את ישמעאל בן
נתניה ויוחנן בן קרח ושרית בן
תנחומת הנטפתי ויזניה בן המעכתי
הם ואנשיהם: וישבע להם גדליהו
ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבד
הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך
בבל וייטב לכם: ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע
מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו
ויכו את גדליהו וימת וגם את
היהודים ואת הכשדים אשר היו
אתו במצפתה: ויקם כל העם
מקטן ועד גדול ויבאו שרי הצבאות
ויבאו מצרימה כי יראו מפני
הכשדים: ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש
נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה
ויוצא את בית הסהר: וידבר אתו
טובות ויתן את כסאו מעל כסא
המלכים אשר אתו בבבל: וישנא
את בגדי בית הסהר ואכל לחם
תמיד לפניו כל ימי חייו: וארחתו
ארחת תמיד נתן לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום
מותו:

כִּי וֹסֵר עָשִׂיתָ. זֹאת לִי אֲשֶׁר כִּקַּשְׁתִּי פִּקּוּדֶיךָ
חַיֵּנִי. לְמַעַן אֶשְׁמְרָה עֵדוּתֶךָ פִּי. וְיָבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ יְהוָה
תְּשׁוּעָתֶךָ כְּאִמְרָתֶךָ. וְאֶעֱנֶה חוֹסֵי דָבָר כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ
יִחָלְתִּי. וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ
יִחָלְתִּי. וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֶתְהַלְּכָה
בָּרְחָבָה כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי. וַאֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ נֶגֶד
מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ. וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי.
וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ.
זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי. זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי
כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי. זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא
נָטִיתִי. זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם. זַלְעָפָה
אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ. זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ
בְּבֵית מְגוּרָי. זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ.
זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי. חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי
לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ. חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵבָב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ.
חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדוֹתֶיךָ. חַשְׁתִּי וְלֹא
הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ. חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ
לֹא שָׁכָחְתִּי. חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ. חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ.
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי. טוֹב עָשִׂיתָ
עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ. טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי
בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי. טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ
שָׁמָרְתִּי. טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ. טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר
זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ. טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי
תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי. טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ.
טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף. יָדֶיךָ עָשׂוּנִי
וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ. יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ
כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי. יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה
עִנִּיתָנִי. יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ. יְבוֹאוּנִי
רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי. יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר
עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ. יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי
עֵדוֹתֶיךָ. יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ. כָּלְתָה
לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי. כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ
לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי. כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי. כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט.
כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי. כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי
פִּקּוּדֶיךָ. כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ. לְעוֹלָם יְהוָה
דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם. לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ
וַתַּעֲמֹד. לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ. לוּלֵי
תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי. לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח
פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי. לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי. לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן. לְכָל
תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רָחְבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד. מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ
כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי. מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם
הִיא לִי. מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי.
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי. מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי
רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ. מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה
הוֹרֵתָנִי. מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי. מִפִּקּוּדֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר. נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ
וְאוֹר לִנְתִיבָתִי. נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
נֶעֱנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ. נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא
יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי. נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי. נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי.
נָחַלְתִּי עֵדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה. נָטִיתִי לִבִּי
לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב. סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי. סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי. סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי
מִשִּׂבְרִי. סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשִׁיעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד. סָלִיתָ
כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם. סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָּל
רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדוֹתֶיךָ. סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי. עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי
לְעֹשְׁקָי. עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים. עֵינַי כָּלוּ
לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ. עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ
וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי. עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדוֹתֶיךָ.
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ. עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ
מִזָּהָב וּמִפָּז. עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שֶׁקֶר
שָׂנֵאתִי. פְּלָאוֹת עֵדוֹתֶיךָ עַל כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי. פֵּתַח דְּבָרֶיךָ
יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים. פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ
יָאָבְתִּי. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. פְּעָמַי
כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָּל אָוֶן. פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם
וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינִי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ. פָּלָא צַדִּיק
אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. פָּקַדְתָּ בְצֶדֶק עֵדוּתֶיךָ וֶאֱמוּנָה
מְאֹד. פִּלְּגוּנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי. פְּרָקֵם כְּאִמְרָתֶךָ
וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָם. פָּלָא אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
פָּנֶיךָ אֶצְדַּק צִדְקָתֶךָ וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. פַּחֲדוֹ וְצָרָה מְצָאוּנִי
מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי. פַּלְּטָה נַפְשִׁי וְתִחְיֶה וְתַעְזְרֵנִי מִשְׁפָּטֶיךָ.
פָּרַעְתִּי כִּי נְכֹנוֹתִי לְמִצְוֹתֶיךָ. פְּתַח לְעַבְדְּךָ לְטוֹב אַל
יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים. פִּקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי כִּי אָהַבְתִּי. פִּקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ
נָצָרְתִּי כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ. קָרְבָה רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ
הֲבִינֵנִי. קָרְבָה תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי. קָרְבוּ
שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ. קָרָא לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי
כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק. קָרְבָה יָדְךָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי.
קִוִּיתִי לִתְשׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי. קָרְבָה נַפְשִׁי
וְתִחְיֶה וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֻנִי. קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה. קְדַמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ. קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי. קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת. קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדוֹתֶיךָ
כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם. קְדֹשׁ עֵינִי וַחֲלְצֵנִי כְּאִמְרָתֶךָ הַחֲיֵנִי.
קָרְבָה לִפְנֵי תְחִנָּתִי כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי. קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶי

17 גמול עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ *
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ *
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ *
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ *
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ *
22 גל ממני חרפה וכלמה כי עדותיך נצרתי׃ *
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ *
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ *
25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ *
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃ *
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ *
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ *
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ *
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ *
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ *
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ *
33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ *
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ *
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ *
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ *
37 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ *
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ *
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ *
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃ *
41 והי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ *
42 והשיבה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך׃ *
43 ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃ *
44 ושמרה תורתך תמיד לעד ועד׃ *
45 והלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ *
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ *
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ *
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃ *
49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ *
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ *
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ *
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ *
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ *
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃ *
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ *
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ *
57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ *
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ *
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ *
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ *
61 חבלי רשעים עודוני תורתך לא שכחתי׃ *
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ *
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ *
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃ *
65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ *
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ *
67 טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃ *
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ *
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ *
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ *
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ *
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃ *
73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ *
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ *
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך וכאמונה עניתני׃ *
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ *
77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ *

26 אַשְׁרֵי אִישׁ לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים * וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב׃
27 כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ * וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃
28 וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם * אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃
29 לֹא כֵן הָרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ׃
30 עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים׃
31 כִּי יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים * וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

פרק ב

2 לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם * וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק׃
3 יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד * עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ׃
4 נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ * וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ׃
5 יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק * אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ׃
6 אָז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ * וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃
7 וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי * עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי׃
8 אֲסַפְּרָה אֶל חֹק יְהוָה * אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ׃
9 שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם * נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי אָרֶץ׃
10 תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל * כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם׃
11 וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ * הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
12 עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּיִרְאָה * וְגִילוּ בִּרְעָדָה׃
13 נַשְּׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף * וְתֹאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ * אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ׃
14 מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃
15 יְהוָה מָה רַבּוּ צָרָי * רַבִּים קָמִים עָלָי׃
16 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי * אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סֶלָה׃
17 וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי * כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי׃
18 קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא * וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃
19 אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה * הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמָכֵנִי׃
20 לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם * אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי׃
21 קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי * כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אוֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃
22 לַיהוָה הַיְשׁוּעָה * עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃

٦ ٢٦ ◆

٨ ٢٦ ٢٦ ٢٦

וְאֵין מַצִּיל. וְאֵין מוֹשִׁיעַ. יְהוָה אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: 24
אֱלֹהַי אַל־תַּרְחַק מִמֶּנִּי. *חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי.
הָפֵר וְיַחְפְּרוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעְטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי. 25
יָשׁוּבוּ עֲקֵבָה מִבֹּשֶׁת הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח. *יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ 26
בְּךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ.
וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יָחִישׁ־לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אָתָּה יְהוָה אַל־תְּאַחַר. 27
*חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי. יְהוָה אֱלֹהַי חַיֶּיךָ יְהוָה. 28
אֱלֹהַי אַל־תַּרְחַק מִמֶּנִּי. יְהוָה לְעֶזְרָתִי הוּשָׁה. יְהוָה אֱלֹהַי לִישׁוּעָתִי.
יְהוָה אֱלֹהַי לִישׁוּעָתִי. יְהוָה אֱלֹהַי לִישׁוּעָתִי

15 قال له ابنه . * يا ابتِ افعل ما يحسن في عينيك
وأصغِ الى وصاياه ولا تتعدَّ شيئاً منها . فانه
كان يحبّني . وأنا كنت وحيداً عند امّي ◆
16 * وقال لي لتحفظ كلامي وشرائعي التي انا
آمرك بها اليوم لتحيا . 17 * اقتنِ الحكمة
واقتنِ الفهم . لا تنسَ ولا تحِدْ عن كلام
فمي . 18 لا تتركها فتحفظك . أحبَّها فتحرسك .
19 بدء الحكمة اقتناء الحكمة . * وبكل ما
تقتنيه اقتنِ الفهم . 20 * عظِّمها فترفعك .
تكرمك اذا اعتنقتها . 21 * تضع على رأسك
اكليل نعمة . وتمنحك تاجاً مجيداً .
22 * اسمع يا ابني وخذ كلامي . فتكثر لك سنو
حياتك . 23 * أرشدتك في طريق الحكمة .
هديتك في سبل الاستقامة . 24 * فاذا سرت
لا تضيق خطواتك . واذا ركضت لا تعثر .
25 * تمسَّك بالتأديب ولا ترخِ يدك عنه .
احفظه فانه حياتك . 26 * لا تسلك في سبيل
الاثمة . ولا تسر في طريق الاشرار . 27 * تجنَّبه
ولا تجتزْ به . حِدْ عنه واعبر . 28 * لان الاشرار
لا ينامون ان لم يعملوا سوءاً . ويُسلَب النوم
من اجفانهم ان لم يوقعوا احداً . 29 * لانهم
يأكلون خبز الشر ويشربون خمر الظلم .
30 * اما سبيل الصدّيقين فكنور مشرق يتزايد
ضياؤه الى النهار الكامل . 31 * طريق الاشرار
كالظلام لا يعلمون ما يعثرون به .

ᏥᏌᎳᏓᏁᏗᏱ ᎤᏬᏰᎸᏉᏓ ᎠᏂᏍᎪᎯᏳᏒ ᎤᏂᏣᏘ ᎤᏂᏁᎸᎯᏳᏒ

33 ואלה פקודי בני ראובן * בכרו חנוך ופלוא חצרון וכרמי: 34 אלה משפחת הראובני * פקודיהם ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 35 * למטה בני שמעון שמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן חדש ומעלה לכל הבא אל הצבא: פקודיהם למטה שמעון תשעה ושלשים אלף ומאתים: 36 למטה בני גד * לבני גד שמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 37 * למטה בני יהודה לגלגלתם לשמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 38 * למטה בני יששכר לגלגלתם לשמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 39 * למטה בני זבולן לגלגלתם לשמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 40 * למטה בני יוסף לבני אפרים לשמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקודיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 41 ואלה פקודי בני מנשה * פקודיהם שלשים אלף ומאתים:

42 אלה משפחת בני נפתלי * לגלגלתם לשמות משפחתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 43 פקודיהם למטה נפתלי חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: * אלה פקודי בני ישראל 44 שנים עשר איש איש אחד לבית אבתו היו: * ויהי כל פקודי בני ישראל 45 לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: 46 ויהי כל הפקודים ששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים: 47 * והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 * רק את מטה לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 והפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו:

למנצח בנגינות מזמור שיר׃
1 * אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃
2 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישעתך׃
3 * יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃
4 * ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה׃
5 * יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃
6 * ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃
7 * יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ׃

לדוד מזמור שיר חנכת הבית לשלמה׃
1 * אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו׃
2 כי יגיע כפיך תאכל אשריך וטוב לך׃
3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים
סביב לשלחנך׃
4 * הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃
5 * יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי
חייך׃
6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל׃

1 * רבת עני׃ 2 ישעתך׃ 3 * ישמחו 4 * ישמחו
5 * יברכנו 6 * יברכנו 7 * יברכנו 1 * אשרי
2 יגיע 3 אשתך 4 * הנה כי כן יברך גבר 5 * יברכך
6 וראה

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃
2 אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃
3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃
4 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃
6 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
7 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ׃

9 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃
10 יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃
11 כְּהִנְדֹּף דָּוִד תִּכְלֶה כַּדּוֹנַג יָמֵס כַּיָּמֵס עָשָׁן תְּנַדֵּף כֵּן יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃
12 וְצַדִּיקִים יִשְׂמָחוּ יַעְלְזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְּשִׂמְחָה׃
13 שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃
14 אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃
15 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכֹּשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צִיָּה׃
16 אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה׃
17 אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
18 גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃
19 חַיּוֹתֶךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוּבְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃
20 אֲדֹנָי יִתֵּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃
21 מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וְנוֵה בַיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל׃
22 אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתָיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ׃
23 בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃
24 הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן׃
25 לָמָּה תְרַצַּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְמוֹשָׁבוֹ אַף יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃
26 רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃
27 עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃
28 בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃
29 אֵל לָנוּ אֵל לְהוֹשָׁעוֹת וְלַיהוָה אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃
30 אַךְ אֱלֹהִים יְמָחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃
31 אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃
32 לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מִן אוֹיְבִים מִנֶּהוּ׃
33 רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַּקֹּדֶשׁ׃
34 קִדְּמוּ שָׂרִים אַחַר נוֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תֻּפֵּפוֹת׃
35 בְּמַקְהֲלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל׃
36 שָׁם בִּנְיָמִין צָעִיר רוֹדֵמוֹ שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבוּלֻן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃
37 צַוֵּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ אֱלֹהִים זוּזָה פֹּעַלְתָּנוּ לָמוֹ׃
38 מֵהֵיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלִַם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי׃
39 גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס רָצֵי כֶסֶף בַּתַּר רָצִים עַמִּים קְרָבוֹ׃
40 יֵאתָיוּן חַשְׁמַנִּים מִן מִצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִיד יָדָיו לֵאלֹהִים׃
41 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃
42 לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׃
43 תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃
44 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃

45 לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לְדָוִד׃
46 הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ׃
47 טָבַעְתִּי בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי׃
48 יָגַעְתִּי בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי׃
49 רַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ מַצְמִיתַי אוֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא גָזָלְתִּי אָז אָשִׁיב׃
50 אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי מִמְּךָ לֹא נִכְחָדוּ׃
51 אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
52 כִּי עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי׃
53 מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי לִבְנֵי אִמִּי׃
54 כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי׃
55 וָאֲכַס בַּצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי׃
56 וָאָשִׂימָה לְבוּשִׁי שָׂק וָאֱהִי לָהֶם לְמָשָׁל׃
57 בִּי יָשִׂיחוּ שֹׁעֲרֵי יוֹשְׁבֵי שָׁעַר וְנִגְּנֵי שֵׁכָר׃
58 וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃
59 הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאַל אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי מָיִם׃
60 אַל תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה וְאַל תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ׃
61 עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי׃
62 וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי צַר לִי מַהֵר עֲנֵנִי׃
63 קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ לְמַעַן אוֹיְבַי פְּדֵנִי׃
64 אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וְכִלְמָתִי נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי׃
65 חֶרְפָּה שָׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וְאֵין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי׃
66 וַיִּתְּנוּ בְבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ׃
67 יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָנִים לְמוֹקֵשׁ וְלִשְׁלוֹמִים לְפַח׃
68 תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעֵד׃
69 שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם׃
70 תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי יוֹשֵׁב׃
71 כִּי אֲשֶׁר אַתָּה הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יוֹסִיפוּ׃
72 תֶּן עָוֹן עַל עֲוֹנָם וְאַל יָבֹאוּ בְצִדְקָתֶךָ׃
73 יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ׃
74 עָנִי וְכוֹאֵב אָנִי יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי׃
75 אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה׃
76 וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃
77 רָאוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃
78 כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְהוָה וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃
79 יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רוֹמֵשׂ בָּם׃
80 כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃
81 וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ׃

82 לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃
83 אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
84 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃
85 יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח׃
86 יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ׃
87 וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אָתָּה יְהוָה אַל תְּאַחַר׃

88 בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
89 בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי וְתַחֲלִצֵנִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃
90 הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָה לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃
91 אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃
92 כִּי אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃
93 עָלֶיךָ נִסָּמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי תָּמִיד׃
94 כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לָרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי עֹז׃
95 יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
96 אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל תַּעַזְבֵנִי׃
97 כִּי אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יָחַד׃
98 לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל׃
99 אֱלֹהִים אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
100 יִכְלְמוּ יִכָּלוּ שָׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעְטוּ חֶרְפָּה וּבֹשֶׁת מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃
101 וַאֲנִי תָמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ׃
102 פִּי יַגִּיד צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סִפֹּרוֹת׃
103 אָבוֹא בִּגְבוּרוֹת אֲדֹנָי יְהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃
104 אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
105 וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃
106 וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃
107 אֲשֶׁר הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי׃
108 תַּרְבֶּה גְדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃
109 גַּם אֲנִי אוֹדְךָ בִּכְלִי נֵבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
110 תְּרַנַּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃
111 גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִּי חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃

112 לִשְׁלֹמֹה׃
113 אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לַמֶּלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן מֶלֶךְ׃
114 יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט׃
115 יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה׃
116 יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עָשׁוּק׃
117 וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דֹּר דֹּרִים׃
118 יֵרֵד כְּמָטָר עַל גֵּז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ׃
119 יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ׃
120 וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד יָם וּמִנָּהָר עַד אַפְסֵי אָרֶץ׃
121 לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאוֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ׃
122 מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַגִּישׁוּ׃
123 וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מְלָכִים כָּל גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃
124 כִּי יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עֹזֵר לוֹ׃
125 יָחֹס עַל דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃
126 מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיִקַּר דָּמָם בְּעֵינָיו׃
127 וְיִחְיֶה וְיִתֶּן לוֹ מִזְהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם יְבָרְכֶנּוּ׃
128 יְהִי פִסַּת בָּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃
129 יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיֵי אֶרֶץ יְאַשְּׁרוּהוּ׃
130 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃
131 וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃

סוף ספר תהלים ◦ ה ◦

132 כִּלּוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן יִשָׁי׃

ואין מציל. ואין משיב לאמר: השיבה. 23 *כי אתה עשית כל זאת.

✤ כב ✤

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: 2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישעתי דברי שאגתי: 3 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: 4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: 5 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: 6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו: 7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: 8 כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: 9 גול אל יי יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: 10 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: 11 עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: 12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 13 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: 14 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: 15 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: 16 יבש כחרש כחי ולשוני מדבקת מלקוחי ולעפר מות תשפתני: 17 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: 18 אספרה כל עצמותי המה יביטו יראו בי: 19 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: 20 ואתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: 21 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: 22 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: 23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 24 יראי יי הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: 25 כי לא בזה ולא שקץ עני עניו ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: 26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: 27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי דרשיו יחי לבבכם לעד: 28 יזכרו וישובו אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: 29 כי ליי המלוכה ומושל בגוים: 30 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: 31 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: 32 יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

ואלה אשר תשים לפניהם: 1
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד 2
ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם 3
בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו
ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן 4
לו אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד 5
אהבתי את אדני את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו 6
אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש 7
את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים: אם רעה בעיני אדניה 8
אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי
לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם 9
לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה
לה: אם אחרת יקח לו שארה 10
כסותה ועונתה לא יגרע: ואם 11
שלש אלה לא יעשה לה ויצאת
חנם אין כסף: מכה איש ומת 12
מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים 13
אנה לידו ושמתי לך מקום אשר
ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו 14
להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו
למות: ומכה אביו ואמו מות 15
יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא 16
בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו 17
מות יומת: ואנשים כי יריבון 18
איש את רעהו והכה אבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום 19
והתהלך בחוצה על משענתו ונקה
המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:
והכה איש את עבדו או את אמתו 20
בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם:
אך אם יום או יומים יעמד לא 21
יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים 22
ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא
יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפללים:
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת 23
נפש: ועין תחת עין שן תחת שן 24
יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה 25
תחת כוי פצע תחת פצע חבורה
תחת חבורה: וכי יכה איש את עין 26
עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם 27
שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור 28
את איש או את אשה ומת סקול
יסקל השור ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא 29
מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה השור
יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר 30
יושת עליו וגתן פדון נפשו ככל
אשר יושת עליו: או בן יגח או בת 31
יגח כמשפט הזה יעשה לו: לא 32
יגח השור אם עבד יהיה או אמה
כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל: וכי יפתח איש בור 33
או כי יכרה איש בור ולא יכסנו
ונפל שמה שור או חמור: בעל 34
הבור ישלם כסף ישיב לבעליו
והמת יהיה לו: והשור איש את 35
שור רעהו ומת ומכרו את השור
החי וחצו את כספו וגם את המת
יחצון: או נודע כי שור נגח הוא 36
מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת השור והמת
יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה 37
וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה:
אם במחתרת ימצא הגנב והכה 38
ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש 39
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין
לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא 40
בידו גנוב משור עד חמור עד שה
חיים שנים ישלם: כי יבער איש 41
שדה או כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש 42
ומצאה קצים ונאכל גדיש או
השדה הכליה האש ישלם המבער
את הבערה: כי יתן איש אל רעהו 43
כסף או כלים לשמר ונגנב מבית
האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים:
אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל 44

ולא יכלו לקום לפני אויביהם׃ 37 בכל־גוי ואבדתם בארצות אויביכם תאכלם׃ 38 והנשארים בכם ומקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונת אבתם אתם ימקו׃ 39 ואם־יתודו את־עונם ואת־עון אבתם במעלם אשר מעלו־בי וגם אשר־הלכו אתי קרי׃ 40 ואף אני אלך עמם קרי בארץ אויביהם או־אז יכנע לבבם הערלי ואז ירצו את־עונם׃ 41 וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ 42 והארץ תעזב מהם ותרץ את־שבתתיה בהשמם מהם ואתם ירצו את־עונם יען ובגלל אשר במשפטי מאסו ואת־חקתי געלה נפשם׃ 43 וגם־זאת בהיותם בארץ אויביהם לא־מאסתים ולא־געלתים לכלתם לפר את־בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ 44 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ 45 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני־ישראל בהר סיני ביד משה׃ 46

כה 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני־ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃ 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה׃ 4 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל׃ 8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ושנים וארבעים שנה׃ 9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם׃ 10 וקדשתם את־שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל־ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחזתו ואיש אל־משפחתו תשובו׃ 11 יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיחיה ולא תבצרו את־נזיריה׃ 12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן־השדה תאכלו את־תבואתה׃ 13 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל־אחזתו׃ 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל־תונו איש את־אחיו׃ 15 במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ 16 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מוכר לך׃ 17 ולא תונו איש את־עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ 18 ועשיתם את־חקתי ואת־משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על־הארץ לבטח׃ 19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את־תבואתנו׃ 21 וצויתי את־ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את־התבואה לשלש השנים׃ 22 וזרעתם את־השנה השמינית ואכלתם מן־התבואה ישן עד־שנה התשיעית עד־בוא תבואתו תאכלו ישן׃ 23 והארץ לא תמכר לצמתת כי־לי הארץ כי־גרים ותושבים אתם עמדי׃ 24 ובכל־ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ 25 כי־ימך אחיך ומטה ידו עמך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את־מכר אחיו׃ 26 ואיש כי לא־יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא מספיק לגאלתו׃ 27 וחשב את־שני ממכרו והשיב את־העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו׃ 28 ואם־לא מצאה ידו די להשיב לו והיה מכרו ביד הקנה אתו עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ 29 ואיש כי־ימכר בית־מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ימי מכרו תהיה גאלתו׃ 30 ואם־לא יגאל עד־מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר־לו בעיר אשר לא חומה לו לצמתת לקנהו לדרתיו לא יצא ביובל׃ 31 ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב על־שדה הארץ יחשב גאלה תהיה־לו ובצאת ביובל יצא׃ 32 ואולם ערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים׃ 33 ואשר יקנה מן־הלוים ויצא מכר־בית ועיר אחזתו ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני־ישראל׃ 34 ושדה מגרש עריהם לא־ימכר כי־אחזת עולם הוא להם׃ 35 וכי־ימך אחיך עמך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ 36 אל־תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 37 את־כספך לא־תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את־ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ 39 וכי־ימך אחיך עמך ונמכר לך לא־תעבד בו עבדת עבד׃ 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך׃ 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל־משפחתו ואל־אחזת אבתיו ישוב׃ 42 כי עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ 43 לא־תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך׃ 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו־לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני־ישראל איש באחיו לא־תרדה בו בפרך׃ 47 וכי־תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ 48 אחרי נמכר גאלה תהיה־לו אחד מאחיו יגאלנו׃ 49 או דדו או בן־דדו יגאלנו או־מאחד משארו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל׃ 50 וחשב עם־קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו׃ 51 אם־עוד רבים בשנים לפיהם מכסף קנינו יתן את־גאלתו׃ 52 ואם־מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו יתן את־גאלתו׃ 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא־ירדנו בפרך לעיניך׃ 54 ואם־לא ייגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו׃ 55 כי־לי בני־ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃

כו 1 לא־תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא־תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ 2 את־שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 3 אם־בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ 5 והשיג לכם דיש את־בצירה ובצירה תשיג את־זרע והיתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר בארצכם׃ 7 ורדפתם את־אויביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את־בריתי אתכם׃ 10 ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש׃ 11 ונתתי משכני בתוככם ולא־תגעל נפשי אתכם׃ 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם׃ 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך אתכם קוממיות׃ 14 ואם־לא תשמעו לי ולא תעשו את־כל־המצות האלה׃ 15 ואם־בחקתי תמאסו ואם־את־משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את־כל־מצותי להפרכם את־בריתי׃ 16 אף אני אעשה־זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את־השחפת ואת־הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ 17 ונתתי את־פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃ 18 ואם־עד־אלה לא תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע על־חטאתיכם׃ 19 ושברתי את־גאון עזכם ונתתי את־שמיכם כברזל ואת־ארצכם כנחשת׃ 20 ותם לריק כחכם ולא־תתן ארצכם את־יבולה ועץ הארץ לא יתן את־פריו׃ 21 והלכתם עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם׃ 22 ושלחתי בכם את־חית השדה ושכלה אתכם ואת־בהמתכם ומעטו במספר ונשמו דרכיכם׃ 23 ואם־בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ 24 והלכתי אף־אני עמכם קרי בקרי והכיתי אתכם גם־אני שבעתים על־חטאתיכם׃ 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל־עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד־אויב׃ 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ 27 ואם־בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם־אני שבע על־חטאתיכם׃ 29 ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ 30 והשמדתי את־במותיכם והכרתי את־חמניכם והשלכתי את־פגריכם על־פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם׃ 31 ונתתי את־עריכם חרבה והשמותי את־מקדשיכם ולא־אריח בריח ניחחיכם׃ 32 והשמותי אני את־הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ 33 ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם תהיינה חרבה׃ 34 אז תרצה הארץ את־שבתתיה כל־ימי השממה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את־שבתתיה׃ 35 כל־ימי השבתה את־אשר לא־שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ 36 והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם ורדף אותם קול עלה נדף והנסו כמנוס מפני חרב ונפלו ואין רדף׃ 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין־תקום לפני אויביכם׃ 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ 39 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונת אבתם אתם ימקו׃ 40 והתודו את־עונם ואת־עון אבתם במעלם אשר מעלו־בי וגם אשר־הלכו אתי קרי׃ 41 ואף אני אלך עמם קרי בארץ אויביהם או־אז יכנע לבבם הערלי ואז ירצו את־עונם׃ 42 וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את־שבתתיה בהשמם מהם ואתם ירצו את־עונם יען ובגלל אשר במשפטי מאסו ואת־חקתי געלה נפשם׃ 44 וגם־זאת בהיותם בארץ אויביהם לא־מאסתים ולא־געלתים לכלתם לפר את־בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני־ישראל בהר סיני ביד משה׃

כז 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני־ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשת ליהוה׃ 3 והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן־ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃ 4 ואם־נקבה היא והיה ערכך שלשים שקל׃ 5 ואם מבן חמש שנים ועד בן־עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 6 ואם מבן־חדש ועד בן־חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלי כסף׃ 7 ואם מבן־ששים שנה ומעלה אם־זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים׃ 8 ואם־מך הוא מערכך ויעמידהו לפני הכהן ועריכו הכהן על־פי אשר תשיג יד־הנדר יעריכנו הכהן׃ 9 ואם־בהמה אשר יקריבו ממנה ליהוה כל אשר־יתן ממנו ליהוה יהיה קדש׃ 10 לא יחליפנו ולא־ימיר אתו טוב ברע או־רע בטוב ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא וחליפתו יהיה קדש׃ 11 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־יקריבו ממנה קרבן לפני יהוה והעמיד את־הבהמה לפני הכהן׃ 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה׃ 13 ואם־גאל יגאלנה ויסף חמשיתו על־ערכך׃ 14 ואיש כי־יקדיש את־ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום׃ 15 ואם־המקדיש יגאל את־ביתו ויסף חמשית כסף־ערכך עליו והיה לו׃ 16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף׃ 17 אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את־הכסף על־פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך׃ 19 ואם־גאל יגאל את־השדה המקדיש אתה ויסף חמשית כסף־ערכך עליו והיה לו׃ 20 ואם לא יגאל את־השדה ואם־נמכר השדה לאיש אחר לא־יגאל עוד׃ 21 והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃ 22 ואם את־שדה מקנהו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה׃ 23 וחשב לו הכהן את־מכסת הערך עד שנת היבל ונתן את־הערך ביום ההוא קדש ליהוה׃ 24 בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר־לו אחזת הארץ׃ 25 וכל־ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל׃ 26 אך־בכור אשר יבכר לבהמה לא־יקדיש איש אתו אם־שור אם־שה ליהוה הוא׃ 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ 28 אך כל־חרם אשר יחרים איש ליהוה מכל־אשר־לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל־חרם קדש־קדשים הוא ליהוה׃ 29 כל־חרם אשר יחרם מן־האדם לא יפדה מות יומת׃ 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה׃ 31 ואם־גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו׃ 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי קדש יהיה ליהוה׃ 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא וחליפתו יהיה קדש לא יגאל׃ 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את־משה אל־בני־ישראל בהר סיני׃

ملك يهوذا: وبنوه ٱحتجزوا ٱلتابوت. 40
* وٱلقوا يوشيا. وٱدفنوه في قبور ٱبائه في مدينة داود. وكل يهوذا ٱحزنوا على يوشيا. وٱرميا تكلم بمراثٍ عن يوشيا. وكل المغنين والمغنيات تكلموا عن يوشيا في مراثيهم الى هذا اليوم. وجعلوها فريضة على اسرائيل. وهي مكتوبة بين المراثي. 41
* وٱلقوا ٱقيال يهوياقيم 42
◆ ٢٣ ◆ صعلوا ◆ ٤ ◆ ٢٣ ◆ سفر ٢ ◆ ملوك ◆

* وٱرسل يهوياقيم رسلا فجمعوا اليه كل شيوخ يهوذا. 1
وصعد الملك الى بيت الرب وكل رجال يهوذا وسكان اورشليم معه والكهنة والانبياء وكل الشعب من الصغير الى الكبير. وقرأ في مسامعهم كل كلام سفر العهد الذي وجد في بيت الرب. 2
* ووقف الملك عند العمود وقطع العهد امام الرب ان يسلكوا وراء الرب ويحفظوا وصاياه وشهاداته وفرائضه بكل القلب وكل النفس لاقامة كلام هذا العهد المكتوب في هذا السفر. ووقف كل الشعب في العهد. 3
* وأمر الملك حلقيا الكاهن العظيم وكهنة الرتبة وحفظة الباب ان يخرجوا من هيكل الرب كل الآنية المصنوعة لبعل ولسارية ولكل جند السماء. وأحرقها خارج اورشليم في حقول قدرون وحمل رمادها الى بيت ايل. 4
* وأبطل الكهنة الذين اقامهم ملوك يهوذا ليوقدوا على المشارف في مدن يهوذا وحول اورشليم والذين يوقدون لبعل للشمس وللقمر وللبروج ولكل جند السماء. 5
* وأخرج السارية من بيت الرب خارج اورشليم الى وادي قدرون وأحرقها في وادي قدرون وسحقها حتى صارت رمادا وألقى رمادها على قبور بني الشعب. 6
* وهدم بيوت المأبونين التي عند بيت الرب حيث كانت النساء ينسجن بيوتا للسارية. 7
* وأتى بجميع الكهنة من مدن يهوذا ونجس المشارف التي اوقد عليها الكهنة من جبع الى بئر سبع وهدم مشارف الابواب التي عند مدخل باب يشوع رئيس المدينة التي عن يسار الانسان على باب المدينة. 8
* غير ان كهنة المشارف لم يصعدوا الى مذبح الرب في اورشليم بل اكلوا فطيرا بين اخوتهم. 9

ומשפטיך לא ידעום׃ 16 כי אבד עד אין נפשי
כמו ציה ראי׃ 17 כי אם מלאתי רעבוני
ואת עדתך בה ישכנו׃ 18 כי אתה לטוב לעני
אלהים בחסדך הכינת למו׃ 19 תשכן עדתך בה
תכין בטובך לעני אלהים׃ 20 כי אתה אלהי
ישועתי אותך קויתי כל היום׃ 21 זכר רחמיך
יהוה וחסדיך כי מעולם הם׃ 22 חטאות נעורי
ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
טובך יהוה׃ 23 טוב וישר יהוה על כן יורה
חטאים בדרך׃ 24 ידרך ענוים במשפט וילמד
ענוים דרכו׃ 25 כל ארחות יהוה חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו׃ 26 למענ שמך יהוה
וסלחת לעוני כי רב הוא׃ 27 מי זה האיש
ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃ 28 נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ׃ 29 סוד יהוה ליראיו
ובריתו להודיעם׃ 30 עיני תמיד אל יהוה כי
הוא יוציא מרשת רגלי׃ 31 פנה אלי וחנני כי
יחיד ועני אני׃ 32 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני׃ 33 ראה עניי ועמלי וסלח לכל
חטאותי׃ 34 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס
שנאוני׃ 35 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי
חסיתי בך׃ 36 תם וישר יצרוני כי קויתיך׃
37 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד׃ 2 בחנני יהוה ונסני
צרפה כליותי ולבי׃ 3 כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך׃ 4 לא ישבתי עם מתי שוא
ועם נעלמים לא אבוא׃ 5 שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב׃ 6 ארחץ בנקיון כפי
ואסובבה את מזבחך יהוה׃ 7 לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך׃ 8 יהוה אהבתי מעון
בית ביתך ומקום משכן כבודך׃ 9 אל תאסף עם
חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃ 10 אשר
בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃ 11 ואני
בתמי אלך פדני וחנני׃ 12 רגלי עמדה במישור
במקהלים אברך יהוה׃

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה
מעוז חיי ממי אפחד׃ 2 בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
ונפלו׃ 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ 4 אחת
שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה
כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃
5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר
אהלו בצור ירוממני׃ 6 ועתה ירום ראשי על
אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה׃ 7 שמע יהוה קולי
אקרא וחנני וענני׃ 8 לך אמר לבי בקשו פני
את פניך יהוה אבקש׃ 9 אל תסתר פניך ממני
אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי׃ 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה
יאספני׃ 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח
מישור למען שוררי׃ 12 אל תתנני בנפש צרי
כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ 13 לולא
האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃ 14 קוה
אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ 2 שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר
קדשך׃ 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי
און דברי שלום את רעיהם והרעה בלבבם׃ 4 תן
להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן
להם השב גמולם להם׃ 5 כי לא יבינו אל
פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃
6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃ 7 יהוה
עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי
ומשירי אודנו׃ 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות
משיחו הוא׃ 9 הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת קדש׃ 3 קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃ 4 קול
יהוה בכח קול יהוה בהדר׃ 5 קול יהוה שבר
ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃ 6 וירקידם
כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ 7 קול
יהוה חצב להבות אש׃ 8 קול יהוה יחיל
מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃ 9 קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
כבוד׃ 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
לעולם׃ 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום׃

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ 2 ארוממך
יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃ 3 יהוה
אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ 4 יהוה העלית
מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃ 5 זמרו
ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃ 6 כי רגע
באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה׃
7 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ 8 יהוה
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
נבהל׃ 9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃
10 מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד
אמתך׃ 11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה׃ 13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה
אלהי לעולם אודך׃

1 למנצח שיר מזמור לדוד׃ 2 בך יהוה חסיתי
אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃ 3 הטה אלי
אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית
מצודות להושיעני׃ 4 כי סלעי ומצודתי אתה
ולמען שמך תנחני ותנהלני׃ 5 תוציאני מרשת
זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃ 6 בידך אפקיד רוחי
פדית אותי יהוה אל אמת׃ 7 שנאתי השמרים
הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃ 8 אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
בצרות נפשי׃ 9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
במרחב רגלי׃ 10 חנני יהוה כי צר לי עששה
מכעס עיני נפשי ובטני׃ 11 כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו׃
12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד
למכיריי רואי בחוץ נדדו ממני׃ 13 נשכחתי
כמת מלב הייתי כאובד כלי׃ 14 כי שמעתי
דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת
נפשי זמו׃ 15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי
אלהי אתה׃ 16 בידיך עתותי הצילני מיד
אויבי ומרדפי׃ 17 האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך׃ 18 יהוה אל אבוש כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול׃ 19 תאלמנה שפתי
שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז׃
20 מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך פעלת
לחוסים בך נגד בני אדם׃ 21 תסתירם בסתר
פניך מרכס אדם תצפנם בסכה מריב לשונות׃
22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃
23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אליך׃ 24 אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על
יתר עושה גאוה׃ 25 חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים ליהוה׃

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו
רמיה׃ 3 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל
היום׃ 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך
לשדי בחרבני קיץ סלה׃ 5 חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ 6 על זאת יתפלל
כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו׃ 7 אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה׃ 8 אשכילך ואורך
בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃ 9 אל תהיו
כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל
קרב אליך׃ 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביהוה חסד יסובבנו׃ 11 שמחו ביהוה וגילו
צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃
2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃
4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃
5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃
7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות׃
8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי
תבל׃ 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃
11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
ודר׃ 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם
בחר לנחלה לו׃ 13 משמים הביט יהוה ראה
את כל בני אדם׃ 14 ממכון שבתו השגיח אל
כל יושבי הארץ׃ 15 היוצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם׃ 16 אין המלך נושע ברב חיל
גבור לא ינצל ברב כח׃ 17 שקר הסוס לתשועה
ובשפע חילו לא ימלט׃ 18 הנה עין יהוה אל
יראיו למיחלים לחסדו׃ 19 להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב׃ 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו
ומגננו הוא׃ 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו׃ 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר
יחלנו לך׃

1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשהו
וילך׃ 2 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו
בפי׃ 3 בי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃
4 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃ 5 דרשתי
את יהוה ועניני ומכל מגוריי הצילני׃ 6 הביטו
אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃ 7 זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃ 8 חונה
מלאך יהוה סביב ליריאיו ויחלצם׃ 9 טעמו
וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃
10 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליריאיו׃
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל
טוב׃ 12 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃
13 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ 15 סור
מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃ 16 עיני
יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם׃ 17 פני
יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃ 18 צעקו
וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם׃ 19 קרוב יהוה
לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃ 20 רבות
רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃ 21 שומר כל
עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃ 22 תמותת רשע
רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ 23 פודה יהוה נפש
עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

1 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי׃
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃ 3 והרק חנית
וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייחפרו
חשבי רעתי׃ 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה׃ 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה
רדפם׃ 7 כי חנם טמנו לי שחתם חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו
בשואה יפול בה׃ 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש
בישועתו׃ 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו׃
11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים לי רעה תחת טובה שכול לנפשי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי
ותפלתי על חיקי תשוב׃ 14 כרע כאח לי הלכתי
כאבל אם קודר שחתי׃ 15 ובצלעי שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃
16 כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃ 17 אדני
כמה תראה השב נפשי משואיהם מכפירים
יחידתי׃ 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו׃
19 אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו
עין׃ 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי
מרמות יחשבון׃ 21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח
האח ראתה עינינו׃ 22 ראית יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממני׃ 23 הקיצה ועורה למשפטי
אלהי ואדני לריבי׃ 24 שפטני כצדקך יהוה
אלהי ואל ישמחו לי׃ 25 אל יאמרו בלבבם האח
נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃ 26 יבשו וייחפרו
יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים
עלי׃ 27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד
יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃ 28 ולשוני תהגה
צדקתך כל היום תהלתך׃

1 למנצח לעבד יהוה לדוד׃ 2 נאם פשע לרשע
בקרב לבי אין פחד אלהים נגד עיניו׃ 3 כי
החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא׃ 4 דברי
פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃ 5 און
יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא
ימאס׃ 6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד
שחקים׃ 7 צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה׃ 8 מה יקר חסדך
אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃ 9 ירוין
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃ 10 כי עמך
מקור חיים באורך נראה אור׃ 11 משוך חסדך
לידעיך וצדקתך לישרי לב׃ 12 אל תבוא רגל
גאוה ויד רשעים אל תנדני׃ 13 שם נפלו פעלי
און דחו ולא יכלו קום׃

1 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה׃
2 כי כחציר מהרה ימלולון וכירק דשא יבולון׃
3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃
4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃
5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃
6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ 7 דום
ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו
באיש עושה מזמות׃ 8 חדל מאף ועזוב חמה
אל תתחר אך להרע׃ 9 כי מרעים יכרתון
ומקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ 10 ועוד מעט ואין
רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃ 11 ועניים
יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃ 12 זומם רשע
לצדיק וחרק עליו שניו׃ 13 אדני יהוה ישחק לו
כי ראה כי יום בואו׃ 14 חרב פתחו רשעים
ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃
15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃
16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ 17 כי
זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃
18 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃
19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃
20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו
בעשן כלו׃ 21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן
ונותן׃ 22 כי מבורכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃
23 מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ׃
24 כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃ 25 נער
הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו
מבקש לחם׃ 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו
לברכה׃ 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃
28 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו
לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃ 29 צדיקים
יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ 30 פי צדיק
יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ 31 תורת
אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ 32 צופה רשע
לצדיק ומבקש להמיתו׃ 33 יהוה לא יעזבנו
בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ 34 קוה אל יהוה
ושמור דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים
תראה׃ 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח
רענן׃ 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
37 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃
38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃
39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃
40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם
כי חסו בו׃

1 מזמור לדוד להזכיר׃ 2 יהוה אל בקצפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני׃ 3 כי חציך נחתו בי ותנחת
עלי ידך׃ 4 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין
שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ 5 כי עונותי עברו
ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ 6 הבאישו
נמקו חבורותי מפני אולתי׃ 7 נעויתי שחותי
עד מאד כל היום קודר הלכתי׃ 8 כי כסלי מלאו
נקלה ואין מתם בבשרי׃ 9 נפוגותי ונדכיתי עד
מאד שאגתי מנהמת לבי׃ 10 אדני נגדך כל
תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ 11 לבבי סחרחר
עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ 12 אהבי
ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃
13 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי הוות
ומרמות כל היום יהגו׃ 14 ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו׃ 15 ואהי כאיש אשר לא
שמע ואין בפיו תוכחות׃ 16 כי לך יהוה הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי׃ 17 כי אמרתי פן ישמחו
לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ 18 כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד׃ 19 כי עוני אגיד אדאג
מחטאתי׃ 20 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר
מרבי טוב׃ 21 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני
תחת רדפי טוב׃ 22 אל תעזבני יהוה אלהי אל
תרחק ממני׃ 23 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

1 למנצח לידותון מזמור לדוד׃ 2 אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד
רשע נגדי׃ 3 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
וכאבי נעכר׃ 4 חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער
אש דברתי בלשוני׃ 5 הודיעני יהוה קצי ומדת
ימי מה היא אדעה מה חדל אני׃ 6 הנה טפחות
נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם
נצב סלה׃ 7 אך באפס יתהלכון אדם המון
יהמיון צפון לא ידע מי אספם׃ 8 ועתה מה
קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ 9 מכל פשעי
הצילני חרפת נבל אל תשימני׃ 10 נאלמתי לא
אפתח פי כי אתה עשית׃ 11 הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כליתי׃ 12 בתוכחות על עון
יסרת כעש מחמד נפשו אך הבל כל אדם סלה׃
13 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃
14 השעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

1 למנצח לדוד מזמור׃ 2 קוה קויתי יהוה ויט
אלי וישמע שועתי׃ 3 ויעלני מבור שאון מטיט
היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃ 4 ויתן
בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו
ויבטחו ביהוה׃ 5 אשרי הגבר אשר שם יהוה
מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב׃ 6 רבית
עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך
אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר׃
7 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה
וחטאה לא שאלת׃ 8 אז אמרתי הנה באתי
במגלת ספר כתוב עלי׃ 9 לעשות רצונך אלהי
חפצתי ותורתך בתוך מעי׃ 10 בשרתי צדק
בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃
11 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך
לקהל רב׃ 12 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני
חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃ 13 כי אפפו עלי
רעות עד אין מספר השיגוני עונותי ולא יכלתי
לראות עצמו מספר מראש שערותי ולבי עזבני׃
14 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה׃
15 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור וייכלמו חפצי רעתי׃ 16 ישמו על
עקב בשתם האמרים לי האח האח׃ 17 ישישו
וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה
אהבי תשועתך׃ 18 ואני עני ואביון אדני יחשב
לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃

1 למנצח מזמור לדוד׃ 2 אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו יהוה׃ 3 יהוה ישמרהו
ויחייהו אשרי בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו׃
4 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת
בחליו׃ 5 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך׃ 6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות
ואבד שמו׃ 7 ואם בא לראות שוא דברה לבו
יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר׃ 8 יחד עלי יתלחשו
כל שונאי עלי יחשבו רעה לי׃ 9 דבר בליעל
יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום׃ 10 גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי
עקב׃ 11 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה
להם׃ 12 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע
אויבי עלי׃ 13 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני
לפניך לעולם׃ 14 ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם אמן ואמן׃

1 למנצח משכיל לבני קרח׃ 2 כאיל תערג על
אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃ 3 צמאה
נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא וארא פני
אלהים׃ 4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ 5 אלה אזכרה
ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית
אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃ 6 מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פני׃ 7 אלהי עלי נפשי אזכרך מארץ
ירדן וחרמונים מהר מצער׃ 8 תהום אל תהום
קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃
9 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
לאל חיי׃ 10 אומרה לאל סלעי למה שכחתני
למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 11 ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
12 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש
מרמה ועול תפלטני׃ 2 כי אתה אלהי מעוזי
למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 3 שלח
אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך
ואל משכנותיך׃ 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל
אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
5 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

1 למנצח לבני קרח משכיל׃ 2 אלהים באזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם
בימי קדם׃ 3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם
תרע לאמים ותשלחם׃ 4 כי לא בחרבם ירשו
ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך
ואור פניך כי רצית בם׃ 5 אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב׃ 6 בך צרינו ננגח
בשמך נבוס קמינו׃ 7 כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני׃ 8 כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות׃ 9 באלהים הללנו כל היום
ושמך לעד נודה סלה׃ 10 אך זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו׃ 11 תשיבנו אחור מני צר
ומשנאינו שסו למו׃ 12 תתנינו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו׃ 13 תמכר עמך בלא הון ולא
רבית בם׃ 14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו׃ 15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש
בלאמים׃ 16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני
כסתני׃ 17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך׃ 19 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו
מנתיבתך׃ 20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס
עלינו בצלמות׃ 21 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש
כפינו לאל זר׃ 22 הלא אלהים יחקר זאת הוא
ידע תעלמות לב׃ 23 כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה׃ 24 עורה למה תישן אדני
הקיצה אל תזנח לנצח׃ 25 למה פניך תסתיר
תשכח עניינו ולחצנו׃ 26 כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו׃ 27 קומה עזרתה לנו ופדנו
למען חסדך׃

1 למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר
ידידות׃ 2 רחש לבי דבר טוב אני מעלליי
למלך לשוני עט סופר מהיר׃ 3 יפיפית מבני
אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים
לעולם׃ 4 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך׃
5 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק
ותורך נוראות ימינך׃ 6 חציך שנונים עמים
תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃ 7 כסאך אלהים
עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃ 8 אהבת
צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחבריך׃ 9 מר ואהלות קציעות כל
בגדותיך מן היכלי שן מנו שמחוך׃ 10 בנות
מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך באופיר׃
11 שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי עמך
ובית אביך׃ 12 ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך
והשתחוי לו׃ 13 ובת צור במנחה פני עשירי עם׃
14 כל כבודה בת מלך פנימה מלאת משבצות
זהב לבושה תובל׃ 15 רקמות תובל לרעותיה
בתולתיה אחריה מובאות לך׃ 16 תובלנה בשמחה
ועלוז תבאנה בהיכל מלך׃ 17 תחת אבותיך יהיו
בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ׃ 18 אזכירה
שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם
ועד׃

1 לבני קרח עלמות שיר׃ 2 אלהים לנו מחסה
ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃ 3 על כן לא נירא
בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ 4 יהמו
ויחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה׃ 5 נהר
פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃
6 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות
בקר׃ 7 המו גוים מלכות נתן בקולו תמוג
הארץ׃ 8 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה׃ 9 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם
שמות בארץ׃ 10 משבית מלחמות עד קצה הארץ
קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש׃
11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום
בארץ׃ 12 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי
יעקב סלה׃

1 למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 כל העמים תקעו
כף הריעו לאלהים בקול רנה׃ 3 כי יהוה עליון
נורא מלך גדול על כל הארץ׃ 4 ידבר עמים
תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃ 5 יבחר לנו את
נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה׃ 6 עלה
אלהים בתרועה יהוה בקול שופר׃ 7 זמרו
אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃ 8 כי מלך כל
הארץ אלהים זמרו משכיל׃ 9 מלך אלהים על
גוים אלהים ישב על כסא קדשו׃ 10 נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ
מאד נעלה׃

1 שיר מזמור לבני קרח׃ 2 גדול יהוה ומהלל
מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃ 3 יפה נוף משוש
כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃
4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃ 5 כי הנה
המלכים נועדו עברו יחדו׃ 6 הם ראו כן תמהו
נבהלו נחפזו׃ 7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃
8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃ 9 כאשר
שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד עולם סלה׃ 10 דמינו אלהים
חסדך בקרב היכלך׃ 11 כשמך אלהים כן תהלתך
על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃ 12 ישמח הר
ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ 13 סבו
ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ 14 שיתו לבכם
לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃
15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
על מות׃

1 למנצח לבני קרח מזמור׃ 2 שמעו זאת כל
העמים האזינו כל יושבי חלד׃ 3 גם בני אדם גם
בני איש יחד עשיר ואביון׃ 4 פי ידבר חכמות
והגיון לבי תבונות׃ 5 אטה למשל אזני אפתח
בכנור חידתי׃ 6 למה אירא בימי רע עון עקבי
יסובבני׃ 7 הבוטחים על חילם וברב עשרם
יתהללו׃ 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים
כפרו׃ 9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ 10 ויחי
עוד לנצח לא יראה השחת׃ 11 כי יראה חכמים
ימות יחד כסיל

ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﻭﺍﻟﺼﺨﺮﺓ ﺍﻟﺘﻲ ٣٧
ﻳﺘﻜﻞ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٣٨
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٣٩
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٤٠
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٤١
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٤٢
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٤٣
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٤٤
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٤٥
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٤٦
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٤٧
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٤٨
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٤٩
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٥٠
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٥١
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٥٢
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٥٣
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٥٤
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٥٥
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٥٦
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٥٧
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٥٨
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٥٩
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٦٠
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٦١
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٦٢
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٦٣
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٦٤
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٦٥
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٦٦
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٦٧
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٦٨
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٦٩
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٧٠
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٧١
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٧٢
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٧٣
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٧٤
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٧٥
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٧٦
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٧٧
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٧٨
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٧٩
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٨٠
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٨١
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٨٢
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٨٣
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٨٤
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٨٥
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٨٦
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٨٧
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٨٨
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٨٩
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٩٠
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩﻡ ﺍﻟﻘﺘﻠﻰ ﻭﺍﻟﺴﺒﻲ ﻭﺭﺃﺱ ﺭﺋﻴﺴﺎﺕ ﺍﻟﻌﺪﻭ ٩١
ﺍﻟﻨﻘﻤﺔ ﻟﻌﺒﻴﺪﻩ ﻓﺎﻧﻪ ﻳﺮﻯ ﺍﻧﻪ ﻗﺪ ﺫﻫﺒﺖ ﻗﻮﺓ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﺤﺒﻮﺱ ﻭﻟﺎ ﻣﻄﻠﻖ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﻘﻮﻝ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻬﻢ ﺻﺨﺮﺗﻬﻢ ٩٢
ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ ﺷﺤﻮﻡ ﺫﺑﺎﺋﺤﻬﻢ ﻭﻳﺸﺮﺑﻮﻥ ﺧﻤﺮ ﺳﻜﺒﻬﻢ ﻓﻠﻴﻘﻮﻣﻮﺍ ﻭﻟﻴﻌﻴﻨﻮﻛﻢ ﻭﻟﻴﻜﻦ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺳﺘﺮﺓ ﻟﻜﻢ ٩٣
ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﺍﻧﻲ ﺍﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﻟﻴﺲ ﺇﻟﻪ ﻣﻌﻲ ﺍﻧﺎ ﺃﻣﻴﺖ ﻭﺃﺣﻴﻲ ﺿﺮﺑﺖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﺷﻔﻲ ﻭﻟﻴﺲ ﻣﻦ ﻳﺨﻠﺺ ﻣﻦ ﻳﺪﻱ ٩٤
ﻓﺎﻧﻲ ﺃﺭﻓﻊ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻳﺪﻱ ﻭﺃﻗﻮﻝ ﺇﻧﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﺣﻴﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﺳﻨﻨﺖ ﺑﺮﻗﻲ ﻭﻳﺪﻱ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﺎﻟﻘﻀﺎﺀ ﺍﻧﺘﻘﻢ ﻟﻲ ٩٥
ﻣﻦ ﻣﺒﻐﻀﻲ ﻭﺃﺟﺎﺯﻱ ﻣﻦ ﻣﻘﺎﻭﻣﻲ ﺃﺳﻜﺮ ﺳﻬﺎﻣﻲ ﻣﻦ ﺩ

כִּי־אֵין בְּמוֹתָם חַרְצֻבוֹת׃ 5 בְּעָמָל אֱנוֹשׁ לֹא יִהְיוּן וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּן׃
לָכֵן עָנְקָתַמּוֹ גַּאֲוָה יַעְטְפוּ חָמָס כְּבִגְדָּם׃ 6 יָצָא כַּחֶלֶב עֵינָמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לִבּוֹ׃
יָמֵקּוּ וְיְדַבְּרוּ בְּרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃ 7 יָשִׁיתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ׃
לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃ 8 וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיוֹן׃
וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיוֹן׃ 9 הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשִּׂיגוּ חָיִל׃
אַךְ־רִיק זִכִּיתִי לִבָּבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃ 10 אַךְ־לָרִיק זִכִּיתִי לִבָּבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃
וָאֶהְיֶה נָגוּעַ כָּל־הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃ 11 וָאֶהְיֶה נָגוּעַ כָּל־הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃
אִם־אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ הִנֵּה דּוֹר בָּנֶיךָ בָּגָדְתִּי׃ 12 אִם־אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ הִנֵּה דּוֹר בָּנֶיךָ בָּגָדְתִּי׃
וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הִוא בְּעֵינָי׃ 13 וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הִוא בְּעֵינָי׃
עַד אֲבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם׃ 14 עַד אֲבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם׃
אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת׃ 15 אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת׃
אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרָגַע סָפוּ אָפְסוּ מִגְּלֵי בָלָהוֹת׃ 16 אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרָגַע סָפוּ אָפְסוּ מִגְּלֵי בָלָהוֹת׃
כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בְּעִירְךָ צֶלֶם תָּבוּז׃ 17 כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בְּעִירְךָ צֶלֶם תָּבוּז׃
כִּי יִתְחַמֵּץ לִבָּבִי וּכְלָיוֹתַי אֲשַׁנֵּנָה׃ 18 כִּי יִתְחַמֵּץ לִבָּבִי וּכְלָיוֹתַי אֲשַׁנֵּנָה׃
וַאֲנִי בַּעַר וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃ 19 וַאֲנִי בַּעַר וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃
וַאֲנִי תָּמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי׃ 20 וַאֲנִי תָּמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי׃
בַּעֲצָתְךָ תַּנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי׃ 21 בַּעֲצָתְךָ תַּנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי׃
מִי־לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃ 22 מִי־לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃
כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר לִבָּבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ 23 כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר לִבָּבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
כִּי הִנֵּה רְחֹקֶיךָ יֹאבֵדוּ הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃ 24 כִּי הִנֵּה רְחֹקֶיךָ יֹאבֵדוּ הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃
וְאֵנִי קִרְבַת־אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי בַאדֹנָי יְהוִה מַחְסִי׃ 25 וְאֵנִי קִרְבַת־אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי בַאדֹנָי יְהוִה מַחְסִי׃
לִסְפֹּר כָּל־מַלְאָכוֹתֶיךָ׃ לִסְפֹּר כָּל־מַלְאָכוֹתֶיךָ׃

סמך אשר לו ◦ ה ◦

תְּהִלָּה לְאָסָף לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ 1
זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר־צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ 2
הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשּׁוֹאוֹת נֶצַח כָּל־הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃ 3
שָׁאֲגוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתֹת׃ 4
יִוָּדַע כְּמֵרִים עַל־עֶלְיוֹן קַרְדֻּמּוֹת׃ 5
כְּחוֹטְבֵי יָבִיא בְּסִבַּךְ עֵץ׃ 6
וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יַחְדָּו בְּגַרְזֶן וְקַיְנָה יַהֲלֹמוּן׃ 7
שִׂלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ׃ 8
אָמְרוּ בְלִבָּם נִינָּחֵם יַחְדָּו שָׂרְפוּ כָּל־מוֹעֲדֵי־אֵל בָּאָרֶץ׃ 9
אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין עוֹד נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד־מָה׃ 10
עַד־מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֵף צָר יְנַאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח׃ 11
לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וְיְמִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלֵּה׃ 12
וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 13
אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמָּיִם׃ 14
אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים׃ 15
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן׃ 16
לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לַיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וְשָׁמֶשׁ׃ 17
אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וְחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃ 18
זְכֹר־זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְהוָה וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שִׁמֶךָ׃ 19
אַל־תִּתֵּן לְחַיַּת נַפְשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ 20
הַבֵּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ מְחֻשְׁכֵי־אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס׃ 21
אַל־יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ 22
קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי־נָבָל כָּל־הַיּוֹם׃ 23
אַל־תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָּמִיד׃ 24

ואיש לא שם על לב כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃
5 *יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃
6 וכשפה אמו ועונן זנתה זרע מנאף ומזנה תתעלל׃
על מי תענגו על מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר׃
7 *הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי הצורים׃
8 בחלקי נחל הם חלקך הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם׃
9 ועל הר גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃
ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכב ראית יד׃
10 *וילכת למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד שאול׃
11 מדרך רבת יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא חלית׃
12 *את צדקתך ואת מעשיך הם לא יועילוך׃
13 בזעקך יקבצוך קבציך כלם תשא רוח הבל יקח׃
והחוסה בי ינחל ארץ וירש הר קדשי׃
14 *ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃
15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים׃
16 *כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי׃
17 בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר פני וקצף וילך שובב בדרך לבו׃
18 *דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשב נחומים לו ולאבליו׃
19 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו׃
20 *ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל והגרשו מימיו רפש וטיט׃
21 *אין שלום אמר אלהי לרשעים׃

ﻭﺍﻟﻤﺮﺗﺪﻳﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩﻳﺔ ﻭﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻬﻢ ﺍﻥ ﻻ ﻳﺨﺘﺘﻨﻮﺍ ﻭﻻ ﻳﺴﻠﻜﻮﺍ ﺣﺴﺐ ﺍﻟﻌﺎﺩﺍﺕ ﺍﻟﺘﻲ ﺍﻋﻄﺎﻫﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻨﺎ ﻧﺤﻦ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ ﻭﻟﻴﺲ ﻟﻨﺎ ﺍﻥ ﻧﻔﻌﻞ ﻫﺬﻩ ﺍﻻﺷﻴﺎﺀ ﻭﻻ ﻧﺴﻠﻚ ﺑﻬﺎ ﻓﺎﻧﻪ ﻟﻤﺎ ﺳﻤﻊ ﺑﻮﻟﺲ ﺍﻥ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻬﺬﻩ ﺍﻻﺷﻴﺎﺀ ﻭﻫﻢ ﻳﻬﻮﺩ ﻣﺜﻠﻪ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻫﻞ ﺍﻧﺘﻢ ﺗﻌﻠﻤﻮﻥ ﺍﻥ ﻳﻬﻮﺩﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺗﻰ ﻣﻦ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﺘﺤﻖ ﺑﺎﻟﺮﺏ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﺍﻟﺘﺤﻖ ﺑﻨﺎ ﻭﺑﻘﻲ ﻣﻌﻨﺎ ﻳﻮﻣﺎ ﻛﺜﻴﺮﺓ ﻭﻫﻮ ﻳﺤﺪﺙ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻗﺪ ﺍﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﺮﺏ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﺍﻥ ﻛﻞ ﻣﻦ ﻳﺤﻠﻒ ﺑﺎﻟﻬﻴﻜﻞ ﻓﻬﻮ ﻣﻠﺰﻡ ﺑﺎﻥ ﻳﺤﻔﻆ ﺍﻟﻨﺎﻣﻮﺱ ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻦ ﺣﻠﻒ ﺑﺎﻟﻬﻴﻜﻞ ﻭﺣﺪﻩ

33 ٣٣ ٣٣ ٣٣

וְאֵין נֹתְנִים לִי כֶּסֶף. וְגַם אֲשֶׁר לִי כְּמוֹ אֲחִי: 55
וְאֵין נֹתְנִים לִי כֶּסֶף. וְגַם אֲשֶׁר לִי כְּמוֹ אֲחִי:
וְאֵין נֹתְנִים לִי כֶּסֶף. וְגַם אֲשֶׁר לִי כְּמוֹ אֲחִי:
כִּי אֵין לִי אֶלָּא אֶחָד. וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי אֵין לִי בָּנִים 56
כִּי אֵין לִי אֶלָּא אֶחָד. וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי אֵין לִי בָּנִים
כִּי אֵין לִי אֶלָּא אֶחָד. וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי אֵין לִי בָּנִים
וְאֵין לָהֶם אָח

206 ❖ ⁓ ❖ ⁓ ❖ ⁓

17 * כִּי־אַפִּי קָצַפְתִּיו עָנַשְׁתִּיהוּ אַסְתִּר פָּנַי וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃
18 * דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃
19 * בּוֹרֵא נִיב שָׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃
20 וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃
21 * אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃
22 * קְרָא בַגָּרוֹן אַל תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃
23 * וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר צֶדֶק עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב שְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃
24 * לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צוֹם חֶפְצְכֶם וְכָל עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃
25 * הֵן לְמָדוֹן וְלָרִיב תָּצוּמוּ וְלַהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃
26 * הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכְפּוֹף כְּאַגְמוֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר יָצִיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃
27 הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁי וְכָל מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃
28 * הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי תִרְאֶה עֵרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃
29 אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃
30 אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדֹבֶר אָוֶן׃
31 * וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נִעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
32 וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה

מנחה בשבת בחורף בעת שחל ראש חדש בשבת ❖ ג' ❖ שמות

33 * וְכִמוֹצָא מַיִם לוֹ אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃
34 וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃
35 אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃
36 אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהַרְכִּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר׃
37 * הִנֵּה יַד יְהוָה לֹא קָצְרָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא הִכְבִּידָה אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃
38 כִּי אִם־עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵיכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ׃
39 * כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בְדָם וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶם בָּעָוֹן שִׂפְתֵיכֶם דִּבְּרוּ שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָתָה תָהְגֶּה׃
40 * אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בְּטוֹחַ עַל־תֹּהוּ וְדַבֵּר שָׁוְא הָרָה עָמָל וְיָלַד אָוֶן׃
41 * בֵּיצֵי פֶתֶן בָּקָעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יַאֲרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַצָּפוּן תִּפָּלֵץ׃
42 קוּרֵיהֶם לֹא יִהְיוּ לִבְגָד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי אָוֶן וּפֹעַל חָמָס בְּכַפֵּיהֶם׃
43 רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּן וְיְמַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וְשֶׁבֶר בִּמְסִלוֹתָם׃
44 דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ לָמוֹ כָּל דּוֹרֵךְ בָּהֶם לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃
45 עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה לָאוֹר וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת בָּאֹפֶל נִתְהַלָּךְ׃
46 נְגַשְׁשָׁה כָעִוְרִים קִיר וְכָאֵין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַּנֶּשֶׁף כַּנְּשָׁפִים בַּמְּרִיחִים כַּמֵּתִים׃
47 נָהֲמוּ כֻלָּנוּ כַּדֻּבִּים וְכַיּוֹנִים נֶהְגֹּה נֶהְגֶּה קִוִּינוּ לַמִּשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃
48 כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ כִּי פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ אֲשֶׁר נֵדָעֵם׃
49 פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר עֹשֶׁק וְסָרָה הָרוֹ מִלֵּב יָגוֹ וְהָגוּ דִּבְרֵי שָׁקֶר׃
50 וְנִכְשַׁל בָּאֲחוֹר מִשְׁפָּט וְצְדָקָה מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד כִּי נִכְשְׁלָה בָאֱמֶת הָאֱמוּנָה וְנֹכַח לֹא תוּכַל לָבוֹא׃
51 וַתְּהִי הָאֱמוּנָה נֶעְדָּרֶת וְסָר מֵרָע מִתְפָּרֵשׁ וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי אֵין מִשְׁפָּט׃
52 וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּתְמַהּ כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרוֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ׃
53 וַיִּלְבַּשׁ צֶדֶק כַּשִּׁרְיוֹן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם תִּכְסֻת וַיַּעְטֹף כַּמְעִיל קִנְאָה׃
54 כְּמַעֲשׂוּ כְּמַעֲשׂוּ חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאוֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם׃
55 וְיָרְאוּ מִמַּעֲרָב אֶת־שֵׁם יְהוָה וּמִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ אֶת־כְּבוֹדוֹ כִּי יָבוֹא כַּנָּהָר צַר רוּחַ יְהוָה נֹסֵס בּוֹ׃
56 וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה׃
57 וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
58 * עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבוֹא בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃
59 הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם פִּתְחִי מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־צִיּוֹן׃
60 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֲלוּ׃
61 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יָרַד עַמִּי בָתְּחִלָּה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר עָשַׁק לָמוֹ בְּלֹא עִתָּה׃
62 וְעַתָּה מַה־לִּי פֹה נְאֻם יְהוָה כִּי לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָיו יְהֵילִלוּ נְאֻם יְהוָה וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מְנֻאָץ׃
63 לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אֲנִי הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃
64 מַה־נָּאווּ עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃
65 קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃
66 פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָיִם כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָיִם׃
67 חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
68 סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְלֵי יְהוָה׃
69 כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
70 הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃
71 כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹאֲרוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃
72 כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃
73 מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה׃
74 וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ׃
75 נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת וְיֹדֵעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא חָשַׁבְנֻהוּ׃
76 אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה׃
77 וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא־לָנוּ׃
78 כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָנִינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת עֲוֹן כֻּלָּנוּ׃
79 נִגַּשׂ וְהוּא נֶעְנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וְכָרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃
80 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃
81 וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־עָשִׁיר בְּמוֹתָיו עַל לֹא־חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו׃
82 וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם־תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃
83 מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יַשְׂבִּיעַ בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃
84 לָכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בָרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה לָמָוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת־פֹּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֵטְא רַבִּים נָשָׂא וּלְפֹשְׁעִים יַפְגִּיעַ׃

29 * וְאִם בְּנֵי אֵנָשׁ הִמָּה. כֹּל אֵנָשׁ דְּיִתְיְלִיד
בְּעָלְמָא. וְלָא עָבְדִין עוֹבָדִין כְּעוֹבָדֵי
יִשְׂרָאֵל. וְלָא מִתְגַּיְּרִין. וְלָא מְקַבְּלִין
עֲלֵיהוֹן פִּקּוּדַיָּא. וְלָא מִתְכַּוְּנִין לְשֵׁם
שָׁמַיָּא. וְלָא מִתְכַּוְּנִין לְמֶעְבַּד רְעוּתָא
דְּמָרֵיהוֹן. וְלָא מִתְכַּוְּנִין לְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ

إِنْجِيلُ مَتَّى ❖

37 *فَقَالَ حِينَئِذٍ لِتَلاَمِيذِهِ: «الْحَصَادُ كَثِيرٌ وَالْفَعَلَةُ قَلِيلُونَ. 38 فَاطْلُبُوا مِنْ رَبِّ الْحَصَادِ أَنْ يُرْسِلَ فَعَلَةً إِلَى حَصَادِهِ».

١٠ ١ *ثُمَّ دَعَا تَلاَمِيذَهُ الاثْنَيْ عَشَرَ وَأَعْطَاهُمْ سُلْطَانًا عَلَى أَرْوَاحٍ نَجِسَةٍ حَتَّى يُخْرِجُوهَا وَيَشْفُوا كُلَّ مَرَضٍ وَكُلَّ ضُعْفٍ. 2 *وَهَذِهِ هِيَ أَسْمَاءُ الرُّسُلِ الاثْنَيْ عَشَرَ: الأَوَّلُ سِمْعَانُ الَّذِي يُقَالُ لَهُ بُطْرُسُ، وَأَنْدَرَاوُسُ أَخُوهُ، وَيَعْقُوبُ بْنُ زَبْدِي، وَيُوحَنَّا أَخُوهُ، 3 وَفِيلُبُّسُ، وَبَرْثُولَمَاوُسُ، وَتُومَا، وَمَتَّى الْعَشَّارُ، وَيَعْقُوبُ بْنُ حَلْفَى، وَلَبَّاوُسُ الْمُلَقَّبُ تَدَّاوُسَ، 4 وَسِمْعَانُ الْقَانَوِيُّ، وَيَهُوذَا الإِسْخَرْيُوطِيُّ الَّذِي أَسْلَمَهُ.

5 *هَؤُلاَءِ الاثْنَا عَشَرَ أَرْسَلَهُمْ يَسُوعُ وَأَوْصَاهُمْ قَائِلاً: «إِلَى طَرِيقِ أُمَمٍ لاَ تَمْضُوا، وَإِلَى مَدِينَةٍ لِلسَّامِرِيِّينَ لاَ تَدْخُلُوا، 6 بَلِ اذْهَبُوا بِالأَحْرَى إِلَى خِرَافِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ الضَّالَّةِ. 7 *وَفِيمَا أَنْتُمْ ذَاهِبُونَ اكْرِزُوا قَائِلِينَ: إِنَّهُ قَدِ اقْتَرَبَ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ. 8 اشْفُوا مَرْضَى، طَهِّرُوا بُرْصًا، أَقِيمُوا مَوْتَى، أَخْرِجُوا شَيَاطِينَ. مَجَّانًا أَخَذْتُمْ، مَجَّانًا أَعْطُوا. 9 لاَ تَقْتَنُوا ذَهَبًا وَلاَ فِضَّةً وَلاَ نُحَاسًا فِي مَنَاطِقِكُمْ، 10 وَلاَ مِزْوَدًا لِلطَّرِيقِ وَلاَ ثَوْبَيْنِ وَلاَ أَحْذِيَةً وَلاَ عَصًا، لأَنَّ الْفَاعِلَ مُسْتَحِقٌّ طَعَامَهُ.

11 *وَأَيَّةُ مَدِينَةٍ أَوْ قَرْيَةٍ دَخَلْتُمُوهَا فَفَتِّشُوا فِيهَا مَنْ هُوَ مُسْتَحِقٌّ فِيهَا، وَأَقِيمُوا هُنَاكَ حَتَّى تَخْرُجُوا. 12 وَحِينَ تَدْخُلُونَ الْبَيْتَ سَلِّمُوا عَلَيْهِ. 13 فَإِنْ كَانَ الْبَيْتُ مُسْتَحِقًّا فَلْيَأْتِ سَلاَمُكُمْ عَلَيْهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُسْتَحِقًّا فَلْيَرْجِعْ سَلاَمُكُمْ إِلَيْكُمْ. 14 وَمَنْ لاَ يَقْبَلُكُمْ وَلاَ يَسْمَعُ كَلاَمَكُمْ، فَاخْرُجُوا خَارِجًا عَنْ ذَلِكَ الْبَيْتِ أَوِ الْمَدِينَةِ وَانْفُضُوا غُبَارَ أَرْجُلِكُمْ. 15 الْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: سَيَكُونُ لأَرْضِ سَدُومَ وَعَمُورَةَ يَوْمُ دِينٍ أَكْثَرُ احْتِمَالاً مِنْ تِلْكَ الْمَدِينَةِ.

16 *«هَا أَنَا أُرْسِلُكُمْ كَغَنَمٍ فِي وَسْطِ ذِئَابٍ، فَكُونُوا حُكَمَاءَ كَالْحَيَّاتِ وَبُسَطَاءَ كَالْحَمَائِمِ. 17 وَاحْذَرُوا مِنَ النَّاسِ، لأَنَّهُمْ سَيُسْلِمُونَكُمْ إِلَى مَجَالِسَ، وَفِي مَجَامِعِهِمْ يَجْلِدُونَكُمْ، 18 وَتُسَاقُونَ أَمَامَ وُلاَةٍ وَمُلُوكٍ مِنْ أَجْلِي، شَهَادَةً لَهُمْ وَلِلأُمَمِ. 19 فَمَتَى أَسْلَمُوكُمْ فَلاَ تَهْتَمُّوا كَيْفَ أَوْ بِمَا تَتَكَلَّمُونَ، لأَنَّكُمْ تُعْطَوْنَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ مَا تَتَكَلَّمُونَ بِهِ، 20 لأَنَّكُمْ لَسْتُمْ أَنْتُمُ الْمُتَكَلِّمِينَ بَلْ رُوحُ أَبِيكُمُ الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِيكُمْ.

21 *«وَيُسْلِمُ الأَخُ أَخَاهُ إِلَى الْمَوْتِ، وَالأَبُ وَلَدَهُ، وَيَقُومُ الأَوْلاَدُ عَلَى وَالِدِيهِمْ وَيَقْتُلُونَهُمْ. 22 وَتَكُونُونَ مُبْغَضِينَ مِنَ الْجَمِيعِ مِنْ أَجْلِ اسْمِي. وَلَكِنَّ الَّذِي يَصْبِرُ إِلَى الْمُنْتَهَى فَهَذَا يَخْلُصُ. 23 وَمَتَى طَرَدُوكُمْ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ فَاهْرُبُوا إِلَى الأُخْرَى. فَإِنِّي الْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: لاَ تُكْمِلُونَ مُدُنَ إِسْرَائِيلَ حَتَّى يَأْتِيَ ابْنُ الإِنْسَانِ.

24 *«لَيْسَ تِلْمِيذٌ أَفْضَلَ مِنْ مُعَلِّمِهِ وَلاَ عَبْدٌ أَفْضَلَ مِنْ سَيِّدِهِ. 25 يَكْفِي التِّلْمِيذَ أَنْ يَكُونَ كَمُعَلِّمِهِ وَالْعَبْدَ كَسَيِّدِهِ. إِنْ كَانُوا قَدْ لَقَّبُوا رَبَّ الْبَيْتِ بَعْلَزَبُولَ، فَكَمْ بِالأَحْرَى أَهْلَ بَيْتِهِ!

26 *«فَلاَ تَخَافُوهُمْ، لأَنَّهُ لَيْسَ مَكْتُومٌ إِلاَّ سَيُسْتَعْلَنُ، وَلاَ خَفِيٌّ إِلاَّ سَيُعْلَمُ. 27 اَلَّذِي أَقُولُهُ لَكُمْ فِي الظُّلْمَةِ قُولُوهُ فِي النُّورِ، وَمَا تَسْمَعُونَهُ فِي الأُذُنِ نَادُوا بِهِ عَلَى السُّطُوحِ. 28 وَلاَ تَخَافُوا مِنَ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ الْجَسَدَ وَلاَ يَقْدِرُونَ أَنْ يَقْتُلُوا النَّفْسَ، بَلْ خَافُوا بِالأَحْرَى مَنْ يَقْدِرُ أَنْ يُهْلِكَ النَّفْسَ وَالْجَسَدَ جَمِيعًا فِي جَهَنَّمَ.

29 *«أَلَيْسَ عُصْفُورَانِ يُبَاعَانِ بِكُودَرَانٍ؟ وَوَاحِدٌ مِنْهُمَا لاَ يَسْقُطُ عَلَى الأَرْضِ بِدُونِ أَبِيكُمْ. 30 وَأَمَّا شُعُورُ رُؤُوسِكُمْ فَجَمِيعُهَا مُحْصَاةٌ. 31 فَلاَ تَخَافُوا. أَنْتُمْ أَفْضَلُ مِنْ عَصَافِيرَ كَثِيرَةٍ.

32 *«فَكُلُّ مَنْ يَعْتَرِفُ بِي قُدَّامَ النَّاسِ أَعْتَرِفُ أَنَا أَيْضًا بِهِ قُدَّامَ أَبِي الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ. 33 وَلَكِنْ مَنْ يُنْكِرُنِي قُدَّامَ النَّاسِ أُنْكِرُهُ أَنَا أَيْضًا قُدَّامَ أَبِي الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ.

34 *«لاَ تَظُنُّوا أَنِّي جِئْتُ لأُلْقِيَ سَلاَمًا عَلَى الأَرْضِ. مَا جِئْتُ لأُلْقِيَ سَلاَمًا بَلْ سَيْفًا. 35 فَإِنِّي جِئْتُ لأُفَرِّقَ الإِنْسَانَ ضِدَّ أَبِيهِ، وَالابْنَةَ ضِدَّ أُمِّهَا، وَالْكَنَّةَ ضِدَّ حَمَاتِهَا. 36 وَأَعْدَاءُ الإِنْسَانِ أَهْلُ بَيْتِهِ.

37 *«مَنْ أَحَبَّ أَبًا أَوْ أُمًّا أَكْثَرَ مِنِّي فَلاَ يَسْتَحِقُّنِي، وَمَنْ أَحَبَّ ابْنًا أَوِ ابْنَةً أَكْثَرَ مِنِّي فَلاَ يَسْتَحِقُّنِي. 38 وَمَنْ لاَ يَأْخُذُ صَلِيبَهُ وَيَتْبَعُنِي فَلاَ يَسْتَحِقُّنِي. 39 *مَنْ وَجَدَ نَفْسَهُ يُضِيعُهَا، وَمَنْ أَضَاعَ نَفْسَهُ مِنْ أَجْلِي يَجِدُهَا.

40 *«اَلَّذِي يَقْبَلُكُمْ يَقْبَلُنِي، وَالَّذِي يَقْبَلُنِي يَقْبَلُ الَّذِي أَرْسَلَنِي. 41 اَلَّذِي يَقْبَلُ نَبِيًّا بِاسْمِ نَبِيٍّ يَأْخُذُ أُجْرَةَ نَبِيٍّ، وَاَلَّذِي يَقْبَلُ بَارًّا بِاسْمِ بَارٍّ يَأْخُذُ أُجْرَةَ بَارٍّ. 42 *وَمَنْ سَقَى أَحَدَ هَؤُلاَءِ الصِّغَارِ كَأْسَ مَاءٍ بَارِدٍ فَقَطْ بِاسْمِ تِلْمِيذٍ، فَالْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: لاَ يَضِيعُ أَجْرُهُ».

١١ 1 *وَلَمَّا أَكْمَلَ يَسُوعُ أَوْصَايَا تَلاَمِيذِهِ الاثْنَيْ عَشَرَ انْصَرَفَ مِنْ هُنَاكَ لِيُعَلِّمَ وَيَكْرِزَ فِي مُدُنِهِمْ.

2 *وَأَمَّا يُوحَنَّا فَلَمَّا سَمِعَ فِي السِّجْنِ بِأَعْمَالِ الْمَسِيحِ أَرْسَلَ اثْنَيْنِ مِنْ تَلاَمِيذِهِ، 3 وَقَالَ لَهُ: «أَنْتَ هُوَ الآتِي أَمْ نَنْتَظِرُ آخَرَ؟» 4 فَأَجَابَ يَسُوعُ: «اذْهَبَا وَأَخْبِرَا يُوحَنَّا بِمَا تَسْمَعَانِ وَتَنْظُرَانِ: 5 الْعُمْيُ يُبْصِرُونَ، وَالْعُرْجُ يَمْشُونَ، وَالْبُرْصُ يُطَهَّرُونَ، وَالصُّمُّ يَسْمَعُونَ، وَالْمَوْتَى يُقَامُونَ، وَالْمَسَاكِينُ يُبَشَّرُونَ. 6 وَطُوبَى لِمَنْ لاَ يَعْثُرُ فِيَّ».

7 *وَفِيمَا هُمَا ذَاهِبَانِ ابْتَدَأَ يَسُوعُ يَقُولُ لِلْجُمُوعِ عَنْ يُوحَنَّا: «مَاذَا خَرَجْتُمْ إِلَى الْبَرِّيَّةِ أَنْ تَنْظُرُوا؟ أَقَصَبَةً تُحَرِّكُهَا الرِّيحُ؟ 8 لَكِنْ مَاذَا خَرَجْتُمْ لِتَنْظُرُوا؟ أَإِنْسَانًا لاَبِسًا ثِيَابًا نَاعِمَةً؟ هُوَذَا الَّذِينَ يَلْبَسُونَ الثِّيَابَ النَّاعِمَةَ هُمْ فِي بُيُوتِ الْمُلُوكِ. 9 لَكِنْ مَاذَا خَرَجْتُمْ لِتَنْظُرُوا؟ أَنَبِيًّا؟ نَعَمْ أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْضَلَ مِنْ نَبِيٍّ. 10 هَذَا هُوَ الَّذِي كُتِبَ عَنْهُ: هَئَنَذَا أُرْسِلُ أَمَامَ وَجْهِكَ مَلاَكِي الَّذِي يُهَيِّئُ طَرِيقَكَ قُدَّامَكَ. 11 الْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: لَمْ يَقُمْ بَيْنَ الْمَوْلُودِينَ مِنَ النِّسَاءِ أَعْظَمُ مِنْ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانِ. وَلَكِنَّ الأَصْغَرَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ أَعْظَمُ مِنْهُ.

12 *«وَمِنْ أَيَّامِ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانِ إِلَى الآنَ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ يُغْصَبُ، وَالْغَاصِبُونَ يَخْتَطِفُونَهُ. 13 لأَنَّ جَمِيعَ الأَنْبِيَاءِ وَالنَّامُوسَ إِلَى يُوحَنَّا تَنَبَّأُوا. 14 وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَقْبَلُوا فَهُوَ إِيلِيَّا الْمُزْمِعُ أَنْ يَأْتِيَ. 15 مَنْ لَهُ أُذُنٌ فَلْيَسْمَعْ.

16 *«وَلَكِنْ بِمَنْ أُشَبِّهُ هَذَا الْجِيلَ؟ يُشْبِهُ أَوْلاَدًا جَالِسِينَ فِي الأَسْوَاقِ يُنَادُونَ أَصْحَابَهُمْ 17 وَيَقُولُونَ: نَحْنُ زَمَّرْنَا لَكُمْ فَلَمْ تَرْقُصُوا، نَحْنُ نَحْنَ لَكُمْ فَلَمْ تَلْطِمُوا. 18 لأَنَّهُ جَاءَ يُوحَنَّا لاَ يَأْكُلُ وَلاَ يَشْرَبُ فَيَقُولُونَ: شَيْطَانٌ بِهِ! 19 جَاءَ ابْنُ الإِنْسَانِ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ فَيَقُولُونَ: هُوَذَا إِنْسَانٌ أَكُولٌ وَشِرِّيبُ خَمْرٍ، مُحِبٌّ لِلْعَشَّارِينَ وَالْخُطَاةِ! وَلَكِنْ حُكِمَتْ بِنُونَ لِلْحِكْمَةِ».

20 *ثُمَّ ابْتَدَأَ يُعَيِّرُ الْمُدُنَ الَّتِي صُنِعَتْ فِيهَا أَكْثَرُ قُوَّاتِهِ لأَنَّهَا لَمْ تَتُبْ: 21 «وَيْلٌ لَكِ يَا كُورَزِينُ! وَيْلٌ لَكِ يَا بَيْتَ صَيْدَا! لأَنَّهُ لَوْ صُنِعَتْ فِي صُورَ وَصَيْدَا قُوَّاتٌ صُنِعَتْ فِيكُمَا لَتَابَتَا قَدِيمًا فِي الْمُسُوحِ وَالرَّمَادِ. 22 وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ: صُورُ وَصَيْدَا تَكُونُ لَهُمَا حَالَةً أَكْثَرَ احْتِمَالاً مِنْكُمَا فِي يَوْمِ الدِّينِ. 23 وَأَنْتِ يَا كَفْرَنَاحُومُ، الْمُرْتَفِعَةُ إِلَى السَّمَاءِ سَتُهْبَطِينَ إِلَى الْهَاوِيَةِ! لأَنَّهُ لَوْ صُنِعَتْ فِي سَدُومَ الْقُوَّاتُ الَّتِي صُنِعَتْ فِيكِ لَبَقِيَتْ إِلَى الْيَوْمِ. 24 وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ أَرْضَ سَدُومَ تَكُونُ لَهَا حَالَةً أَكْثَرَ احْتِمَالاً مِنْكِ فِي يَوْمِ الدِّينِ».

25 *فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ: «أَحْمَدُكَ أَيُّهَا الآبُ رَبُّ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ، لأَنَّكَ أَخْفَيْتَ هَذِهِ عَنِ الْحُكَمَاءِ وَالْفُهَمَاءِ وَأَعْلَنْتَهَا لِلأَطْفَالِ. 26 نَعَمْ أَيُّهَا الآبُ، لأَنَّ هَكَذَا صَارَ الْرِّضَا أَمَامَكَ.

27 *«قَدْ دُفِعَ إِلَيَّ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَبِي، وَلَيْسَ أَحَدٌ يَعْرِفُ الابْنَ إِلاَّ الآبُ، وَلاَ أَحَدٌ يَعْرِفُ الآبَ إِلاَّ الابْنُ وَمَنْ أَرَادَ الابْنُ أَنْ يُعْلِنَ لَهُ.

28 *«تَعَالَوْا إِلَيَّ يَا جَمِيعَ الْمُتْعَبِينَ وَالثَّقِيلِي الأَحْمَالِ وَأَنَا أُرِيحُكُمْ. 29 احْمِلُوا نِيرِي عَلَيْكُمْ وَتَعَلَّمُوا مِنِّي، لأَنِّي وَدِيعٌ وَمُتَوَاضِعُ الْقَلْبِ، فَتَجِدُوا رَاحَةً لِنُفُوسِكُمْ. 30 لأَنَّ نِيرِي هَيِّنٌ وَحِمْلِي خَفِيفٌ».

59 خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوبٍ ۝ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ۝ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ۝

سورة ٥١ الذّٰريٰت مكّية وهي ستّون آية وثلاث ركوعات

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ۝ فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ۝ فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ۝ فَالْمُقَسِّمٰتِ أَمْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝ قُتِلَ الْخَرّٰصُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ ۝ آخِذِينَ مَا آتٰهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِينَ ۝ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَفِي الْأَرْضِ آيٰتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۝ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝ هَلْ أَتٰكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۝ فَرَاغَ إِلٰى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلٰمٍ عَلِيمٍ ۝ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ۝ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ۝ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ۝ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ وَفِي مُوسٰى إِذْ أَرْسَلْنٰهُ إِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ فَأَخَذْنٰهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۝ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ۝ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فٰسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنٰهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَفِرُّوا إِلَى اللّٰهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ كَذٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۝ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُّطْعِمُونِ ۝ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۝ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝

سورة ٥٢ الطّور مكّية وهي تسع وأربعون آية وركوعان

وَالطُّورِ ۝ وَكِتٰبٍ مَّسْطُورٍ ۝ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۝ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۝ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ۝ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ أَفَسِحْرٌ هٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنّٰتٍ وَنَعِيمٍ ۝ فٰكِهِينَ بِمَا آتٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝ وَأَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰنَا عَذَابَ السَّمُومِ ۝ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۝ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُونٍ ۝ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ۝ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۝ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَّا يُؤْمِنُونَ ۝ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صٰدِقِينَ ۝ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخٰلِقُونَ ۝ أَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَّا يُوقِنُونَ ۝ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَإِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَّقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝

ואת הלוים לא מנה בתוכם: 47 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 48 רק את שבט
לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 49 והפקד את הלוים על
משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו
והם ישרתו אותו וסביב למשכן יחנו: 50 ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובהקים המשכן יעמידו אתו הלוים והזר הקרב יומת: 51 ונסעו בני ישראל
איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 52 ובני לוי יחנו סביב למשכן
העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו בני לוי את משמרת
משכן העדות: 53 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

ב 1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באתת לבית
אבתם מנגד סביב לאהל מועד יחנו: 3 וחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן צוער: 6 וצבאו ופקדיהם ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות: 7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: 8 וצבאו ופקדיהם
שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאה
ושמנים אלף ושש מאות לצבאתם ראשונה יסעו: 10 דגל מחנה ראובן
תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: 11 וצבאו ופקדיהם
ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני
שמעון שלומיאל בן צורישדי: 13 וצבאו ופקדיהם שלשים ושבעה אלף
ומאתים: 14 מטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 15 וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף וששת אלפים וארבע מאות: 16 כל הפקדים למחנה
ראובן מאה ואחד וחמשים אלף וארבע מאות לצבאתם ושנית יסעו: 17 ונסע
אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו
לדגליהם: 18 דגל מחנה אפרים תימנה לצבאתם ונשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועמו מטה
מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: 21 וצבאו ופקדיהם שנים
ושלשים אלף ומאתים: 22 מטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני:

ואל תבא אתנו במלחמת הזה כי לא תצליח
כי אין אלהים בקרבך ולא יהיה נגף לפני
אויביך: כי אני אדבר אליכם והנה נפלו
לפי חרב ואשתיכם תהיינה שבויות ובניכם
ובנותיכם תפלנה ביד האויב ואתם תראו
את כל הרעה הזאת ואחר כן תשובו אל
ארצכם ותשבו בה: ואני ה' דברתי ועשיתי
כן לכל העדה הרעה הזאת הנועדת עלי
במדבר הזה כלה יכלו ושם ימותו: ויהי
האנשים אשר שלח משה לרגל את הארץ
וישובו וילינו עליו את כל העדה להוציא
דבה על הארץ: ויהי האנשים המוציאים
דבת הארץ רעה וימותו במגפה לפני ה':
ויחי יהושע בן נון וכלב בן יפונה מן
האנשים ההם ההולכים לרגל את הארץ:
וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו העם מאד: וישכימו בבקר
ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו
ועלינו אל המקום אשר אמר ה' כי חטאנו:
ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי ה'
והוא לא תצלח: אל תעלו כי אין ה' בקרבכם
ולא תנגפו לפני אויביכם: כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם לפי חרב כי
על כן שבתם מאחרי ה' ולא יהיה ה'
עמכם: ויעפילו לעלות אל ראש ההר
וארון ברית ה' וגו' לא משו מקרב המחנה:
וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא
ויכום ויכתום עד החרמה: וישבו ויבכו
לפני ה' ולא שמע ה' בקולכם ולא האזין
אליכם: וישבתם בקדש ימים רבים כימים
אשר ישבתם:

ויסע משה ים סוף ויבא את בני ישראל
מים סוף ויעברו במדבר שור ויעברו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם
על כן קרא שמה מרה: ויתלונן העם על
משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל ה' ויורהו
ה' עץ וישלך אל המים והמתקו המים:
שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויבאו
אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים
תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילמה
ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין
אשר בין אילמה ובין סיני בחמשה עשר
יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:
ויסעו מדבר סין ויחנו באלוש: ויסעו
מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים
לשתות העם: ויריבו העם עם משה ויאמרו
תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה
תריבון עמדי מה תנסון את ה': ויצמא שם
העם למים ויתלונן העם על משה ויאמר
למה זה העלתנו ממצרים להמית אותנו
ואת בנינו ואת מקנינו בצמא: ויצעק משה
אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט
ורגמוני: ויאמר ה' אל משה עבור לפני
העם וקח עמך מזקני ישראל ומטך אשר
הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני
עומד לפניך שם על הצור בחרב והכית
בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת
משה לעיני זקני ישראל: ויקרא את שם
המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל
ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו
אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו
אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי:
ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה
כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב
עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהיו ידיו אמונה עד בא השמש:
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב:
ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח
ויקרא שמו ה' נסי: ויאמר כי יד על כס
יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר:

ויבא יתרו חתן משה וגו' ויחן שם את
הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך
יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה:
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו
וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה:
ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה'
לפרעה ולמצרים על אודות ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם בדרך ויצילם ה':
ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה'
לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר
יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד
מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם
מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול ה'
מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם:
ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם
חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב
משה לשפט את העם ויעמד העם על משה
מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב:
ויאמר משה אל חתנו כי יבא אלי העם
לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את
חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה
אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל
תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי
כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך:
עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
הדברים אל האלהים: והזהרת אתהם את
החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך
ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה
תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר
הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר
הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל
העם הזה על מקומו יבא: וישמע משה לקול
חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי
חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרות: וישפטו את העם בכל עת את הדבר
הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן
ישפטו הם: וישלח משה את חתנו וילך
לדרכו לארצו:

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו
מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל
האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה
תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל:
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את
בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי
כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני
ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם
וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר
צוהו ה': ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל
אשר דבר ה' נעשה וישב משה את דברי העם
אל ה': ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא
אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את
דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה לך אל
העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי
ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת
את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת:
לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה
אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל
המה יעלו בהר: ויגד משה אל העם ויקדשו
העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו
נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה:
ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת
וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק
מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא
משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי
קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול: וירד ה' על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר
ויעל משה: ויאמר ה' אל משה רד העד
בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו
רב: וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן
יפרץ בהם ה': ויאמר משה אל ה' לא יוכל
העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו
לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו
ה' לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בם:
וירד משה אל העם ויאמר אליהם:

ויאמר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי:
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא
ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא:
זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי
שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך
אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה ה' את
השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם
וינח ביום השביעי על כן ברך ה' את יום
השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך
למען יאריכון ימיך על האדמה אשר ה'
אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא
תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד
בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
ושורו וחמרו וכל אשר לרעך:

וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים
ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר
אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים
פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:
ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים: ויאמר ה' אל משה כה
תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי
אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם:
מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך
וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא
תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה
ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו:

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעת
יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו:
אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש
את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים:
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה:
ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה:
אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת
חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת:
ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי
לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו
למות: ומכה אביו ואמו מות יומת:
וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת:
ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבון
אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא: וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם:
רק אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו
הוא: וכי יגפו איש אשת איש והלך ילדיה
ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפלילים: ואם אסון
יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת עין
שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל:
כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת
חבורה: וכי יכה איש את עין עבדו או את
עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו:
ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או
את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל
את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא
מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו
והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו
יומת: אם כופר יושת עליו ונתן פדון
נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או
בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח
השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן
לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או
כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור
או חמור: בעל הבור ישלם כסף לבעליו
והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו
ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו
וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח
הוא מתמול שלשום ולא ישמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:
כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה
ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו: אם המצא תמצא בידו גנבה משור
עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער
איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:
כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה:
כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא
זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר
ירשיעון אלהים יהיה לרעהו: כי יתן איש
אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה:
שבועת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם:
ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם
טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
וכי יגנה איש מאת רעהו ונשבר או מת
בעליו אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו:
ואם יפתה איש בתולה אשר לא ארשה
ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן
ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות:

מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות
יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו:
וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם
בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון:
אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי
אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים: אם כסף תלוה את עמי את העני
עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו
נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא
השמש תשיבנו לו: כי היא כסותה לבדה
היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק
אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי
כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה
עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו:

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע
להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים
להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור
אויבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב לו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט
אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד
לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי
צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את
תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן
תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח
שורך וחמרך ויפש בן אמתך והגר: ובכל
אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך:
שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי
מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת
השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש
פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון
ה': לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין
חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו:

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר
מפניו ושמע בקולו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע
תשמע בקולו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי
את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך
מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו:
לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא
תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
תשבר מצבותיהם: ועבדתם את ה' אלהיכם
והברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה
מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם
ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי
את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את
הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו
מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו
מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ:
ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים
ומן המדבר עד הנהר כי אתן בידכם את
יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת
להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן
יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי
יהיה לך למוקש:

ואל משה אמר עלה אל ה' אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: ונגש משה לבדו אל ה' והם לא
יגשו ועם לא יעלו איתו: ויבא משה ויספר
לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר ה' נעשה: ויכתב משה את כל
דברי ה' וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי
ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים:
ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם
זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה
ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם
ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם
על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל
אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר ה' אל משה
עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם:
ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר
האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת
עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי בעל דברים יגש אליהם: ויעל משה אל
ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד ה'
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה
כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה
אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות
אילים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים:
שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
ככל אשר אני מראה אותך את תבנית
המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו:
ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו
ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו:
וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר זהב סביב: וצקת לו ארבע
טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי
טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על
צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית
אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעות על
צלעות הארון לשאת את הארון בהם:
בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו:
ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך:
ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי אורכה
ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב
מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת:
ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על
שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים:
ונתת את הכפרת על הארון ומלמעלה לארון
תתן את העדות אשר אתן אליך: ונועדתי
לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני
הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר
אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קומתו: וצפית אותו זהב טהור ועשית
לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח
סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב:
ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את
הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
לעמת המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים
לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי
שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את
השלחן: ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו
ומנקיותיו אשר יסך בהם לבונה זהב טהור
תעשה אתם: ועשית על השלחן לחם פנים
לפני תמיד: ועשית מנורת זהב טהור מקשה
תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה מנה יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני
מנורה מצדה השני: שלשה גביעים מצוים
כפתר ופרח בקנה האחד ושלשה גביעים
מצוים כפתר ופרח בקנה האחד כן לששת
הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה
גביעים מצוים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת
הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם
וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב
טהור: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה
והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב
טהור: ככר זהב טהור יעשה אתה את כל
הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר
אתה מראה בהר:

המשכן תעשה את עשר יריעות שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה
חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע
באמה מדה אחת ליריעות כלם: חמש
יריעות חברת אחת אל אחת וחמש יריעות
חברת אחת אל אחת: ועשית לולאת תכלת
על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן
תעשה בשפת היריעה החיצונה במחברת
השנית: חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר
במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל
אחת: וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת
אחת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד:
ועשית יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעות תעשה אתם: ארך היריעה
האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמה אחת עשרה יריעות מדה אחת
לכל היריעות: וחברת את חמש היריעות
לבד ואת שש היריעות לבד והכפלת את
היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית
חמשים לולאת על שפת היריעה האחת
הקצונה במחברת וחמשים לולאת על שפת
היריעה השנית המחברת: ועשית קרסי נחשת
חמשים וחברת את הקרסים אל הלולאת
והחברת את האהל והיה אחד: והסרח העדף
בירעות האהל חצי היריעה העדפת תסרח על
אחרי המשכן: ואמה מזה ואמה מזה בעדף
באורך יריעות האהל יסרח על צדי המשכן
מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל
עורות אילם מאדמים ומכסה עורות תחשים
מלמעלה: ועשית את הקרשים למשכן עצי
שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות
לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה
לכל קרשי המשכן: ועשית את הקרשים
למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
ומאת כסף תעשה ארבעים אדני תחת עשרים
הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו: ולצלע השנית למשכן צפונה עשרים
קרש: ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה
קרשים: ושני קרשים תעשה למקצעת
המשכן בירכתים: והיו תאמים מלמטה
ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת
האחת כן יהיה לשניהם המה יהיו לשני
המקצעות: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף
שש עשרה אדנים שנים אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ותעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
האחת למשכן: וחמשה בריחם לקרשי הצלע
השנית למשכן וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה: והבריח התיכן בחצי
הקרשים מבריח מקצה אל קצה: וקרשים
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים
לבריחם ותצפה את הבריחם זהב: והקמת את
המשכן כמשפטו אשר הראית בהר:

ואת הפרכת תעשה שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבי מעשה חשב יעשה אתה:
ונתתה את הפרכת על ארבעה עמדי שטים
מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף:
ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת
שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדיל
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
ונתת את הכפרת על ארון העדות בקדש
הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן על צלע צפונה: ועשית
לפתח האהל מסך תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם: ועשית לפני המסך
חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם
זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת:
ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות
ארך ומש אמות רחב המזבח רבוע יהיה
ושלש אמות קומתו: ועשית קרנתיו על
ארבע פנתיו מן המזבח קרנתיו ועשית לו
סביב נחשת: ועשית סירתיו לדשנו ויעיו
ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו
תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת
נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת
על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח:
ועשית בדים לבדי עצי שטים וצפית אתם
נחשת: והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים
על שתי צלעות המזבח בשאת אתו: נבוב
לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן
יעשו: ועשית את חצר המשכן לפאת נגבה
תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה
ארך לפאה אחת: ועמדיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף:
וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארכם
ועמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת
וויהם כסף וחשקיהם כסף: ולרחב הים
קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם
עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה: וקלעים חמש עשרה אמה
אל הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה: ולחצר שער מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה: כל עמדי החצר סביב מחשקים כסף
וויהם כסף ואדניהם נחשת: ארך החצר מאה
באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש
אמות שש משזר ואדניהם נחשת: כל כלי
המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדות
החצר נחשת:

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד:
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
ה' חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:
ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו
אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית
בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת:
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו
רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו
לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו
לי: והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת
הארגמן ואת תולעת השני ואת השש:
ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת
חברת יהיה אל שני קצותיו וחבר: וחשב
אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר:
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם
שמות בני ישראל: ששה משמותם על האבן
האחת וששה שמות הנותרם על האבן השנית
כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חותם
תפתח את שתי האבנים על שמות בני
ישראל משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את
שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון
לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני ה'
על שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצות זהב
ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם
מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתת על
המשבצות: ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע
יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו:
ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור
אדם פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני
נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו
ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה
מסבת זהב תהיינה במלואתם: והאבנים
תהיינה על שמת בני ישרא

201 ◦ ◦ ◦

198 ◆ ס ◆ ס ◆ ס

11 ישעיה לא׃ *ועתה לא אמר עמי בי. חכמה
אשר הוא מכזיב לו׃ חסר
ומשפטיו מכאוב יגיע׃ ◦ ומשפטיו
12 בחכמתו׃ *כי אם הכה אנשי בו
ובשגגתו אשר שגג בו׃ ומשפטיו
13 מכאוב יגיע׃ *עתה אנשי בו
ומשפטיו מכאוב יגיע׃ עתה
אנשי בו ומשפטיו מכאוב יגיע׃
14 *עתה אנשי בו ומשפטיו מכאוב
יגיע׃ ◦ *עתה אנשי בו ומשפטיו
מכאוב יגיע׃ עתה אנשי בו
15 ומשפטיו מכאוב יגיע׃ *עתה
אנשי בו ומשפטיו מכאוב יגיע׃
עתה אנשי בו ומשפטיו מכאוב
יגיע׃ עתה אנשי בו ומשפטיו
16 מכאוב יגיע׃ *עתה אנשי בו
ומשפטיו מכאוב יגיע׃ עתה
17 אנשי בו ומשפטיו מכאוב יגיע׃
*עתה אנשי בו ומשפטיו מכאוב
יגיע׃ עתה אנשי בו ומשפטיו
מכאוב יגיע׃ עתה אנשי בו
18 ומשפטיו מכאוב יגיע׃ *עתה
אנשי בו ומשפטיו מכאוב יגיע׃
עתה אנשי בו ומשפטיו מכאוב
יגיע׃ עתה אנשי בו ומשפטיו
מכאוב יגיע׃ עתה אנשי בו
ומשפטיו מכאוב יגיע׃

כי הוא יסדה על ימים ועל נהרות יכוננה׃
3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃
4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
6 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃
7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃
2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריק׃
4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה׃
7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענך יהוה׃
8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃
9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃
10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃
11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃
13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃
14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם׃
15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃
16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃
17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃
18 ראה עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי׃
19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃
20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃
21 תם וישר יצרוני כי קויתיך׃
22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃
2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃
3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃
4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא׃
5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃
6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃
7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃
8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃
9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייתי׃
10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃
11 ואני בתמתי אפדני וחנני׃
12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃
2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃
3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃
4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃
5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני׃
6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃
7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃
8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש׃
9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃
10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃
11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃
12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃
2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃
3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום את רעיהם והרעה בלבבותם׃
4 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃
5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃
6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃
7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃
8 יהוה עז למו ומעוז ישעות משיחו הוא׃
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃
4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃
5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃
7 קול יהוה חצב להבות אש׃
8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃
9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃
10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃
11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃
2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃
3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃
4 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃
5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃
6 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי ולבקר רנה׃
7 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃
8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃
9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃
10 מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃
11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃
13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

למנצח מזמור לדוד׃
2 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃
3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃
4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני׃
5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃
6 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת׃
7 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃
8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי׃
9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃
10 חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃
11 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו׃
12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו ממני׃
13 נשכחתי כמת מלב היתי ככלי אובד׃
14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃
15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃
17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃
18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃
19 תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז׃
20 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃
21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות׃
22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃
23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך׃
24 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה׃

שׁוֹנְאֶיךָ אֶלְבַּשׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרִי׃ 27 אָז רָצִיתָ זְבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל
אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃ 28 כִּי הוּא אֱלֹהַי וְאוֹדֶנּוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ׃
29 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
30 הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת
בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיַּהֲרֹג מַלְכֵי אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ שֶׁבִּשְׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

עַל־נְהָרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם־בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן׃ עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ
מִשִּׁירֵי צִיּוֹן׃ אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר׃ אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלִָם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלִַם
עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלִָם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד
הַיְסוֹד בָּהּ׃ בַּת־בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃
אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־עֹלָלַיִךְ אֶל־הַסָּלַע׃

לְדָוִד מִזְמוֹר לְאָסָף׃ כִּי יְהוָה אֵל גָּדוֹל וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃ כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם
מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם
מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט
בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן
אֶל־מְנוּחָתִי׃

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ
מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל
יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה
שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ
לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי הַיָּעַר׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי
בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל
הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־
לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃
כִּי אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ־
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃
שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃
זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃
יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְהוָה
כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃ יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא
עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ
מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא
יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו
בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ
שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־
דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

לְדָוִד חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃ אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא
אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם־לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃ לֹא־אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דָּבָר בְּלִיָּעַל עֹשֵׂה
סָטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃ לֵב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃ מַלְשִׁינוֹ בַּסֵּתֶר רֵעֵהוּ
אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ־עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא אוּכָל׃ עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי־אֶרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃ לֹא־יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא
יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃ לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד
אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ חָנֵּנִי אֲדֹנָי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָל־הַיּוֹם׃
שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד
לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי
תַעֲנֵנִי׃ אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־
לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃ וְאַתָּה אֲדֹנָי
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה
לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהַרְרֵי־קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן מִכֹּל
מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃ נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃ אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה
פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃ וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ
עֶלְיוֹן׃ יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כֻלָּנוּ בָךְ׃

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ
לְרִנָּתִי׃ כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי
כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃ בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהֵם
מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־
מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ׃ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃
עֵינִי דָאֲבָה מֹנִי כָּל־הַיּוֹם קְרָאתִיךָ יְהוָה שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃ הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא
אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃ הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ
פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃ וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃
לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר אָשָׂא אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃
עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי׃ סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם כֻּלָּם הִקִּיפוּ יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ
מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה פִּי לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ
בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי
נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ
שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה
לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו׃ יְהוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם אַף־
לְךָ אֶרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ
יְרַנֵּנוּ׃ לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן
כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃ כִּי לַיהוָה
מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־
גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן
עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃ לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃ וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו
וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃ וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃ וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת
יְמִינוֹ׃ הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃ אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי־
אָרֶץ׃ לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃ וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי
שָׁמָיִם׃ אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃ אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא
יִשְׁמֹרוּ׃ וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃ וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר
בֶּאֱמוּנָתִי׃ לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃ אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד
אֲכַזֵּב׃ זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃ נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃ שַׁסֻּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃ אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִמוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
הִשְׁבַּתּוֹ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָלָה׃ קִצַּרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃
עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ זְכָר־אֲנִי מַה־חָלֶד עָלָיו בָּטְלָה בָּנֵי־
אָדָם׃ מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃ אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים
אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃
אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אֲדֹנָי אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ
וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל יָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ
שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם
עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ עוֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן
הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־
עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־
בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה
צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־
יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף
בָּאֶבֶן רַ

ומי שהוא בעל מום לא יקרב לחם אלהיו׃
ואך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח כי מום בו
ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל׃ דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי
בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם
מקדישים לי אני יהוה׃ אמר אלהם לדרתיכם
כל איש אשר יקרב מכל זרע קדשיכם אשר
יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃ איש איש מזרע
אהרן והוא צרוע או זב בקדש לא יאכל עד
אשר יטהר וגוע בנפש אשר יצא ממנו שכבת
זרע׃ ואיש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו
או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו׃ נפש
אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים׃ וכבא השמש
יטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא׃
נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה׃
ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו
בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם׃ וכל זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש׃
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו׃ ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא
תאכל׃ ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע
אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו׃ ואיש כי יאכל
קדש בשגגה וחמשתו יסף עליו ונתן לכהן את
הקדש׃ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה׃ והשיאם עון אשמה באכלם
את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית
ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו
לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה
לעלה׃ לרצנכם זכר תמים בבקר בכשבים
ובעזים׃ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן
תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו׃ עורים
שבורים וחרוץ ויבלת או ירוע לא תקריבו
אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח
ליהוה׃ ושור או כשב שרוע וקלוט לנדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה׃ אשך כתות ומעוך וכרות
וגדוע לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם אל כל איש מזרע
קדשיכם אשר יקריבו לכל קדשי בני ישראל
ליהוה אשר טמאתו עליו והכרתי הנפש ההוא
מלפני אני יהוה׃ איש איש מזרע אהרן והוא
מצרע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
וטמא בכל טמאת נפש או איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע׃ או איש אשר יגע בכל רמש אשר
יטמא לו ובאדם אשר יטמא לו לכל טמאתו׃
נפש אשר יגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל
מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים׃ וכבא
השמש יטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו
הוא׃ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני
יהוה׃ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא
ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם׃ וכל זר
לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש׃
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו׃ ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא
תאכל׃ ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע
אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו׃ ואיש כי יאכל
קדש בשגגה וחמשתו יסף עליו ונתן לכהן את
הקדש׃ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה׃ והשיאם עון אשמה באכלם
את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית
ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו
לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה
לעלה׃ לרצנכם זכר תמים בבקר בכשבים
ובעזים׃ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן
תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו׃ עורים
שבורים וחרוץ ויבלת או ירוע לא תקריבו
אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח
ליהוה׃ ושור או כשב שרוע וקלוט לנדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה׃ אשך כתות ומעוך וכרות
וגדוע לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם׃

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם׃ 1
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃ 2
ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים מהנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ 3
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ 4
קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ 5
ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃ 6
את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃ 7
ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ 8
ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ 9
ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׃ 10
ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח׃ 11
והמקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃ 12
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 13
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 14
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 15
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 16
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נחשון בן עמינדב׃ 17
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃ 18
הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 19
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 20
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 21
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 22
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נתנאל בן צוער׃ 23
ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃ 24
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 25
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 26
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 27
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 28
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליאב בן חלון׃ 29
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור׃ 30
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 31
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 32
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 33
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 34
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישור בן שדיאור׃ 35
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ 36
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 37
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 38
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 39
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 40
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ 41
ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׃ 42
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 43
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 44
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 45
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 46
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליסף בן דעואל׃ 47
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ 48
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 49
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 50
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 51
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 52
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ 53
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ 54
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 55
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 56
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 57
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 58
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן גמליאל בן פדהצור׃ 59
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃ 60
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 61
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 62
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 63
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 64
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אבידן בן גדעוני׃ 65
ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ 66
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 67
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 68
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 69
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 70
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ 71
ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃ 72
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 73
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 74
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 75
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 76
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן פגעיאל בן עכרן׃ 77
ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃ 78
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ 79
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ 80
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ 81
שעיר עזים אחד לחטאת׃ 82
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחירע בן עינן׃ 83
זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף קערות שתים עשרה כסף מזרקים שנים עשר כפות זהב שתים עשרה׃ 84
שלשים ומאה הכסף הקערה האחת ושבעים השקל המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃ 85
כף זהב עשרה מלאות קטרת׃ 86
כל הזהב לכפות שנים עשר עשרה עשרה בשקל הקדש כל זהב הכף׃ 87
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר עתדים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם וכל שעירי עזים לחטאת שנים עשר׃ 88
וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים האילים ששים העתדים ששים הכבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃ 89
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃ 90

ויאמר יהוה אל משה׃ 1
דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות׃ 2
ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה׃ 3
וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה׃ 4
ויקח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם׃ 5
וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו׃ 6
ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת׃ 7
והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׃ 8
והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים׃ 9
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה׃ 10
והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה תעש את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים׃ 11
והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה׃ 12
והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃ 13
ואחרי כן באו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה׃ 14
כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת פטר כל רחם בכור כל בני ישראל לקחתים לי׃ 15
כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתים לי׃ 16
ולקחתי את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל׃ 17
ואתן את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש׃ 18
ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל׃ 19
ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ 20
ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם׃ 21
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 22
זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ 23
ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ 24
עבד את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם׃ 25

ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים ויתרו לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מקום מחנתם׃ 26
ענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 27
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 28
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 29
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 30
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 31
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 32
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 33
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 34
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 35
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 36
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 37
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 38
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 39
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 40
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 41
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 42
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 43
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 44
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 45
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 46
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 47
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 48
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 49
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 50
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 51
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 52
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 53
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 54
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 55
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 56
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 57
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 58
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 59
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 60
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 61
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 62
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 63
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 64
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 65
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 66
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 67
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 68
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 69
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 70
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 71
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 72
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 73
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 74
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 75
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 76
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 77
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 78
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 79
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 80
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 81
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 82
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 83
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 84
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 85
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 86
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ 87
ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ 88
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ 89
ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ 90

ולא כל־זאת היה בם ויגעו לעשות הרעה׃ 36 ויבא
אליהם משה את־הדברים האלה איש אל־רעהו׃ 37 ויאמר
אלהם אהרן הסירו מעל נשי עמלק׃ 38 ויעל משה ואהרן
ונדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ 39 וירא את־
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר׃ 40 ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו
ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו׃ 41 ויאמר יהוה אל־
משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לחות
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ 42 ויקם
משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ 43 ואל־
הזקנים אמר שבו־לנו בזאת עד אשר־נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃
44 וירד משה מן־ההר ויתחבא בענן ויכס הענן את־
הר סיני׃ 45 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו
הענן ששת ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך
הענן׃ 46 ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת בראש ההר
לעיני בני ישראל׃ 47 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־
ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

25 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני
ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו
לבו תקחו את־תרומתי׃ 3 וזאת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת׃ 4 ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים׃ 5 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים׃ 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃ 7 אבני־שהם ואבני מלאים לאפד
ולחשן׃ 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ 9 ככל
אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית
כל־כליו וכן תעשו׃ 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃
11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב׃ 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב
ונתתה על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת
ושתי טבעת על־צלעו השנית׃ 13 ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב׃ 14 והבאת את־הבדים בטבעת

ולא כל־זאת היה בם ויגעו לעשות הרעה׃ 36 ויבא
אליהם משה את־הדברים האלה איש אל־רעהו׃ 37 ויאמר
אלהם אהרן הסירו מעל נשי עמלק׃ 38 ויעל משה ואהרן
ונדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ 39 וירא את־
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר׃ 40 ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו
ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו׃ 41 ויאמר יהוה אל־
משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לחות
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ 42 ויקם
משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ 43 ואל־
הזקנים אמר שבו־לנו בזאת עד אשר־נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃
44 וירד משה מן־ההר ויתחבא בענן ויכס הענן את־
הר סיני׃ 45 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו
הענן ששת ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך
הענן׃ 46 ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת בראש ההר
לעיני בני ישראל׃ 47 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־
ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

25 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2 דבר אל־בני
ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו
לבו תקחו את־תרומתי׃ 3 וזאת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת׃ 4 ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים׃ 5 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים׃ 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃ 7 אבני־שהם ואבני מלאים לאפד
ולחשן׃ 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ 9 ככל
אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית
כל־כליו וכן תעשו׃ 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃
11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב׃ 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב
ונתתה על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת
ושתי טבעת על־צלעו השנית׃ 13 ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב׃ 14 והבאת את־הבדים בטבעת

וְקֹצֶר הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה׃ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ
אֶת־פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוִה׃ לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב
חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃ רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא
אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרִים׃ וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה
בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃
וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ
מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִים
בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃ וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַו
אוֹתָם אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר
אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֶּר אִתּוֹ יָסִיר
אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוֶּה׃
וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה
אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֶּר אִתּוֹ׃ וַיְקַהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת
אֹתָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה
לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ אַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְכָל־
חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחוֹ אֶת־עַמֻּדָיו
וְאֶת־אֲדָנָיו׃ אֶת־הָאָרוֹן וְאֶת־הַבַּדִּים וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃
אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים׃ וְאֶת־מְנֹרַת
הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־
בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ
וְאֶת־אַדְנֵיהֶן וְאֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת
הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם׃ אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה
רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ
וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְהָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנֶזֶם
וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃
וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף
וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים
לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ
מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃
וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ
אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְאֶת־הַבֹּשֶׂם
וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת בְּיַד־
מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא
אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב
מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאת וּבַחֲרֶשֶׁת
עֵץ לַעֲשׂת בְּכָל־מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב
בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃ מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־
מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃ וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־
אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר
נָשָׂא לִבּוֹ אֶל־הַקָּרֵב אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת
כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ
וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים
אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לַעֲשׂת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה
אַל־יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה
הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעַשׂ כָּל־חַכַם־לֵב בָּעֹשִׂים
אֶת־הַמְּלָאכָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת וְחָמֵשׁ הַיְרִיעֹת
חִבַּר אַחַת אֶל־אַחַת׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה
בַּחֲבָרָה וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים
לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מְקַבְּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים
קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן
אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה
אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי
הָאֹהֶל׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת
וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ
קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיוֹת אֶחָד׃ וּמִכְסֶה לָאֹהֶל
עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה
רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ
כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ
לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃ וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן צָפוֹנָה עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כָּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְלִירְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי
קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחַד
יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת אַחַת כָּכָה עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי
הַמִּקְצֹעֹת׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי
צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתַיִם יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן
בְּרֹחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב
וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ
אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים עָשָׂה
אֹתָהּ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב
וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת־עַמֻּדָיו
חֲמִשָּׁה וְאֶת־וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשֻּׁקֵיהֶם זָהָב וְחָמֵשׁ אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר
זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת
עַל־צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת
אֶת־הָאָרוֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־
הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים
בִּכְנָפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי
הַכְּרוּבִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה
וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת
הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי
שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּעָרֹת
וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַקְּשָׂוֹת וְאֶת־הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב סָגוּר עָשָׂה
אֹתָם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנוֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ
שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃
שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־
הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם
וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה
וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכַּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ׃
וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם
קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב
וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת
לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחַת
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת סַמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח עֹלָה עֲצֵי
שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלוֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃
וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹתָיו מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ כָּל־
כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־
הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמַטָּה עַד חֲצִיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת לְאַרְבַּע קְצוֹת
הַמִּכְבָּר נְחֹשֶׁת לְבָתִּים לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם
נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם
נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת
הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה
קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשֻּׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשֻּׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת
יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים
וְחִשֻּׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה׃ קְלָעִים לַכָּתֵף
הָאֶחָת עֶשְׂרֵה אַמּוֹת עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמַּת קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלְשַׁעַר
הֶחָצֵר מָסָךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה
רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה׃ כָּל־עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב חֻשָּׁקִים
כָּסֶף וָוֵיהֶם כָּסֶף וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ אֹרֶךְ הַקֶּלַע עֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְקוֹמָה
בָּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת מוּל עֶשְׂרִים אַמָּה׃ וְעַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשֻּׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכֵן לְכָל־עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב חֻשָּׁקִים
כָּסֶף׃ וְאַדְנֵי הָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשֻּׁקֵיהֶם כָּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם
כָּסֶף וְהֵם חִשְּׁקוּ כָּסֶף כָּל־עַמּוּדֵי הֶחָצֵר׃ וְהַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה
רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה
בָּרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כָּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיה

11 * אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲשִׁימָה לָּנוּ אֶת־נְוֵה אֱלֹהִים׃
12 וְאֶת־מִזְבַּח יְהוָה׃ * אָז אֶעֱלֶה עַל־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
13 לְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
14 * יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
15 אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃
16 * אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וְיִמִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃
17 * אֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃
18 רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

◆ קכו ◆ שיר למעלות בשובב יהוה

1 * אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃
2 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
3 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃ * הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
4 הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שבותנו כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
5 הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ * הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע
6 בֹּא־יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

◆ קכז ◆ שיר למעלות לשלמה אם־יהוה לא־יבנה בית

1 שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃
2 שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים
3 כִּי־כֵן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ * הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי־הַבָּטֶן׃
4 כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃
5 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

◆ קכח ◆ שיר למעלות אשרי כל־ירא יהוה

1 אַשְׁרֵי כָל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃
2 יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
3 אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃
4 הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃
5 יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלִָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
6 וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

◆ קכט ◆ שיר למעלות רבת צרוני מנעורי

1 רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
2 רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃
3 עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנּוֹתָם׃
4 יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃
5 יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל־שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃
6 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃
7 שֶׁלֹּא מָלָא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעֹמֵר׃
8 וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃

◆ קל ◆ שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה

1 מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃
2 אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
3 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃
4 כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃
5 קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃
6 נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃
7 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃
8 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

◆ קלא ◆ שיר למעלות יהוה לא־גבה לבבי

1 יְהוָה לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃
2 אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עַל־אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃
3 יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

◆ קלב ◆ שיר למעלות זכר יהוה לדוד את כל־ענותו

1 זְכֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עִנּוּתוֹ׃
2 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
3 אִם־אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃
4 אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃
5 עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
6 הִנֵּה שְׁמַעֲנָהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנֻהוּ בִּשְׂדֵי־יָעַר׃
7 נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃
8 קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃
9 כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
10 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃
12 אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃
13 כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃
14 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃
15 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
16 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃
17 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃
18 אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

19 * אֹ֣ו אִ֔ישׁ כִּ֥י יִתֵּ֛ן מ֖וּם בַּעֲמִית֑וֹ כַּאֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה כֵּ֥ן יֵֽעָשֶׂ֖ה לֽוֹ׃
20 שֶׁ֥בֶר תַּ֛חַת שֶׁ֖בֶר עַ֣יִן תַּ֑חַת עַ֣יִן שֵׁ֔ן תַּ֖חַת שֵׁ֑ן כַּאֲשֶׁ֥ר יִתֵּן־מ֖וּם בָּאָדָ֥ם כֵּ֥ן יִנָּתֵ֖ן בּֽוֹ׃
21 * וְהַמַּכֶּ֥ה בְהֵמָ֖ה יְשַׁלְּמֶ֑נָּה וְהַמַּכֶּ֥ה אָדָ֖ם יוּמָֽת׃
22 מִשְׁפַּ֤ט אֶחָד֙ יִהְיֶ֣ה לָכֶ֔ם כַּגֵּ֥ר כָּאֶזְרָ֖ח יִהְיֶ֑ה כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃
23 * וַיְדַבֵּ֣ר מֹשֶׁ֔ה אֶל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל וַיּוֹצִ֣יאוּ אֶת־הַמְקֹלָ֑ל אֶל־מִח֣וּץ לַֽמַּחֲנֶ֔ה וְסָקְל֥וּ אֹת֖וֹ אֶ֣בֶן אֶבֶ֑ן וּבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל עָשׂ֥וּ כַּאֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃

כב

1 * וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃
2 דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֗ן וְאֶל־בָּנָיו֙ וְיִנָּזְר֔וּ מִקָּדְשֵׁ֖י בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹ֥א יְחַלְּל֖וּ אֶת־שֵׁ֣ם קָדְשִׁ֔י אֲשֶׁ֥ר הֵ֖ם מַקְדִּישִׁ֣ים לִ֑י אֲנִ֖י יְהוָֽה׃
3 אֱמֹ֣ר אֲלֵהֶ֗ם לְדֹרֹתֵיכֶם֙ כָּל־אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ מִכָּל־זַרְעֲכֶ֗ם אֲשֶׁ֨ר יִקְרַ֜ב אֶל־הַקֳּדָשִׁ֗ים אֲשֶׁ֤ר יַקְדִּישׁוּ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לַיהוָ֖ה וְטֻמְאָת֣וֹ עָלָ֑יו וְנִכְרְתָ֣ה הַנֶּ֤פֶשׁ הַהִוא֙ מִלְּפָנַ֔י אֲנִ֖י יְהוָֽה׃
4 אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ מִזֶּ֣רַע אַהֲרֹ֗ן וְה֤וּא צָר֙וּעַ֙ א֣וֹ זָ֔ב בַּקֳּדָשִׁ֖ים לֹ֣א יֹאכַ֑ל עַד֩ אֲשֶׁ֨ר יִטְהָ֜ר וְנֹגֵ֣עַ בְּכָל־טְמֵ֣א נָ֔פֶשׁ א֥וֹ אִ֖ישׁ אֲשֶׁ֣ר תֵּצֵ֣א מִמֶּ֔נּוּ שִׁכְבַ֖ת זָֽרַע׃
5 א֣וֹ אִ֔ישׁ כִּֽי־יִגַּ֥ע בְּכָל־שֶׁ֖רֶץ אֲשֶׁ֣ר יִטְמָא־ל֑וֹ א֣וֹ בָאָדָ֗ם אֲשֶׁ֤ר יִטְמָא־לוֹ֙ לְכֹ֣ל טֻמְאָתֽוֹ׃
6 נֶ֣פֶשׁ אֲשֶׁר־תִּגַּ֣ע בּ֔וֹ וְטָמְאָ֖ה עַד־הָעֶ֑רֶב וְלֹ֥א יֹאכַ֖ל מִן־הַקֳּדָשִׁ֑ים כִּ֥י אִם־רָחַ֖ץ בַּמַּ֥יִם בְּשָׂרֽוֹ׃
7 וּבָ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְטָהֵ֖ר וְאַחַ֣ר יֹאכַ֑ל כִּֽי־לַחְמ֥וֹ הֽוּא׃
8 נְבֵלָ֥ה וּטְרֵפָ֖ה לֹ֣א יֹאכַ֑ל לְטָמְאָ֥ה בָ֖הּ אֲנִ֥י יְהוָֽה׃
9 וְשָׁמְר֣וּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּ֗י וְלֹא־יִשְׂא֤וּ עָלָיו֙ חֵ֔טְא וּמֵתוּ־בוֹ֙ כִּ֣י יְחַלְלֻ֔הוּ אֲנִ֖י יְהוָ֥ה מְקַדְּשָֽׁם׃
10 * וְכָל־זָ֖ר לֹ֣א יֹאכַ֣ל קֹ֑דֶשׁ תּוֹשָׁ֤ב כֹּהֵן֙ וְשָׂכִ֣יר לֹ֔א יֹאכַ֖ל קֹֽדֶשׁ׃
11 וְכֹהֵ֗ן כִּֽי־יִקְנֵ֤ה נֶ֙פֶשׁ֙ קִנְיַ֣ן כַּסְפּ֔וֹ ה֥וּא יֹאכַ֖ל בּ֑וֹ וְיִלְיֵ֥ד בֵּית֖וֹ ה֥וּא יֹאכְלוּ֙ בְּלַחְמ֔וֹ
12 וּבַת־כֹּהֵ֗ן כִּֽי־תִהְיֶ֤ה לְאִישׁ־זָר֙ הִ֣וא בִּתְרוּמַ֣ת הַקֳּדָשִׁ֔ים לֹ֥א תֹאכֵֽל׃
13 וּבַת־כֹּהֵ֗ן כִּֽי־תִהְיֶ֤ה אַלְמָנָה֙ וּגְרוּשָׁ֣ה וְזֶ֣רַע אֵ֔ין וְשָׁבָ֥ה אֶל־בֵּ֖ית אָבִ֑יהָ כִּנְעוּרֶ֣יהָ לַחְמ֣וֹ אָבִ֔יהָ כָּל־זָ֖ר לֹ֥א יֹאכַ֖ל בּֽוֹ׃
14 * וְאִ֣ישׁ כִּֽי־יֹאכַ֣ל קֹ֔דֶשׁ בִּשְׁגָגָ֑ה וְיָסַ֥ף חֲמִשִׁתָ֖יו עָלָ֔יו וְנָתַ֥ן לַכֹּהֵ֖ן אֶת־הַקֹּֽדֶשׁ׃
15 וְלֹ֣א יְחַלְּל֗וּ אֶת־קָדְשֵׁי֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר יָרִ֖ימוּ לַיהוָֽה׃
16 וְהִשָּׂ֤א אֹתָם֙ עֲוֹ֣ן אַשְׁמָ֔ה בְּאָכְלָ֖ם אֶת־קָדְשֵׁיהֶ֑ם כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה מְקַדְּשָֽׁם׃
17 * וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃
18 דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֗ן וְאֶל־בָּנָיו֙ וְאֶל־כָּל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם אִ֣ישׁ אִ֣ישׁ מִבֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל וּמִן־הַגֵּ֖ר בְּיִשְׂרָאֵ֑ל אֲשֶׁ֨ר יַקְרִ֤יב קָרְבָּנוֹ֙ לְכָל־נִדְרֵיהֶ֣ם וּלְכָל־נִדְבָתָ֔ם אֲשֶׁ֨ר יַקְרִ֧יבוּ לַיהוָ֛ה לְעֹלָֽה׃

49 כִּי אֵין לָמוֹ חֲרָדוֹת כִּי בָרִיא בְּאַפְסָם׃ * 50 בַּעֲמַל אָדָם לֹא הֵמָּה וְעִם אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּן׃ 51 לָכֵן גָּאֲוָה תַּעֲנָקֵמוֹ וַתְּכַס חָמָס לְבוּשָׁם׃ * 52 יָצָא כַּשֹּׁמֶן עֲוֹנָם עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לִבָּם׃ 53 יָמוּקוּ וְיָרֵעוּ בְּלִבָּם וְיָדַבְּרוּ בְּרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃ 54 שָׂמוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ׃ * 55 לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃ 56 וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְהֲיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיוֹן׃ 57 הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשִּׂיגוּ חָיִל׃ 58 אַךְ לַשָּׁוְא זִכִּיתִי לִבָּבִי וָאֶרְחַץ בַּנָּקִיּוֹן כַּפָּי׃ * 59 וָאֶהְיֶה נָגוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃ 60 לוּלֵי אָמַרְתִּי כָּכָה הִנֵּה דּוֹר בָּנֶיךָ בָגָדוּ׃ 61 וָאֶחְשְׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הוּא בְעֵינָי׃ 62 עַד אָבוֹא אֶל מִקְדְּשֵׁי אֵל וְאָבִינָה לְאַחֲרִיתָם׃ 63 אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוֹאוֹת׃ 64 אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרֶגַע כָּלוּ מִגְּרוֹנוֹת אֵימָה׃ 65 כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בְּעִירְךָ צַלְמָם תִּבְזֶה׃ 66 וַיִּתְעַר כְּאִישׁ יָשֵׁן כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן׃ 67 וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר חֶרְפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ׃ 68 וַיִּמְאַס בְּאֹהֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחָר׃ 69 וַיִּבְחַר בְּשֵׁבֶט יְהוּדָה בְּהַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב׃ 70 וַיִּבֶן כְּרֵמִים מִקְדָּשׁוֹ כָּאָרֶץ יְסָדָהּ לָעַד׃ 71 וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאוֹת צֹאן׃ 72 מֵאַחַר עָלוֹת הֵנִיקוֹת לָקָחוֹ לִרְעוֹת יַעֲקֹב עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 73 וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ וּבְתַבוּנוֹת כַּפָּיו יַנְחֵם׃

פרק ע״ט

1 מִזְמוֹר לְאָסָף׃ * אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ אֶת הֵיכַל קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעִיִּים׃ 2 נָתְנוּ פִגְרֵי עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ הָאָרֶץ׃ 3 שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סָבִיב לִירוּשָׁלַיִם וְאֵין קוֹבֵר׃ 4 הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ 5 עַד מָתַי יְהוָה תֶּאֱנַף לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתֶךָ׃ 6 שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ׃ 7 כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃ * 8 אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ 9 עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ 10 לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ * 11 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ 12 וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי׃ * 13 וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃

פרק ע״ט

1 לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃ * 2 רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃ 3 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישׁוּעָתָה לָנוּ׃ 4 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ * 5 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּה בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ 6 הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ דִּמְעוֹת בְּשָׁלִישׁ׃ 7 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃ * 8 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ 9 גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃ 10 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶץ וַתְּמַלֵּא הָאָרֶץ׃ * 11 הָרִים כָּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃ 12 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ 13 לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרוֹתֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ׃ 14 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ 15 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ 16 וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָךְ׃ 17 שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ 18 תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּה לָךְ׃ 19 וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ 20 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

פרק פ׳

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף׃ * 2 הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 3 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃ 4 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ 5 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 6 עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ * שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ 7 הֲסִירוֹתִי מִסֶּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ 8 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ 9 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי׃ 10 לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ 11 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ 12 וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃ 13 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ 14 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ 15 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ 16 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ 17 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

פרק פ״א

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ * 2 עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ 3 שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ 4 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ 5 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ 7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ 8 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃

פרק פ״ב

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃ * אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל׃ 2 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃ 3 עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ׃ 4 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ 5 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃ 6 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃ 7 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יוֹשְׁבֵי צוֹר׃ 8 גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃ 9 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ 10 נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃ 11 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וְכִזְבַח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ׃ 12 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים׃ 13 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃ 14 כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלַהַט תְּלַהֵט הָרִים׃ 15 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃ 16 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃ 17 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃ 18 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃

פרק פ״ג

1 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ * 2 מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃ 3 נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃ 4 גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃ 5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ 6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃ 7 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃ 8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ 9 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ 10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ 11 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּסַף בֵּית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע׃ 12 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃ 13 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פרק פ״ד

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ * 2 רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃ 3 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל חַטָּאתָם סֶלָה׃ 4 אָסַפְתָּ כָּל עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃ 5 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃ 6 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃ 7 הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃ 8 הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃ 9 אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃ 10 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃ 11 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃ 12 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃ 13 גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוּב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃ 14 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

פרק פ״ה

1 תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃ * 2 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ 3 חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם׃ 4 שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ 5 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ׃ 6 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ 7 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃ * 8 אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ 9 כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ 10 כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ 11 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ 12 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לָעַד׃ 13 כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃ 14 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃ 15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ 16 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ׃ 17 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פרק פ״ו

1 לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בָּהָרֵי קֹדֶשׁ׃ * 2 אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃ 3 נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃ 4 אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם כּוּשׁ זֶה יֻלַּד שָׁם׃ 5 וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ 6 יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד שָׁם סֶלָה׃ 7 וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כָל בָּךְ׃

פרק פ״ז

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃ * 2 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ 3 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃ 4 כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ 5 נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃ 6 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ 7 שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃ 8 עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ 9 הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃ 10 עֵינִי דָאֲבָה מֵעֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה כָּל הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃ 11 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃ 12 הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃ 13 הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃ 14 וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃ 15 לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ 16 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אִמֵּיתֶךָ אָפוּנָה׃ 17 עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי׃ 18 סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם כֻּלָּם הִקִּפוּ עָלָי יָחַד׃ 19 הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

פרק פ״ח

1 מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ * 2 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ 3 כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃ 4 כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ 5 עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃ 6 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ 7 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ 8 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃ 9 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ 10 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ 11 אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ 12 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ 13 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ 14 לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ 15 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ 16 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ 17 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ 18 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃ 19 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ 20 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ 21 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ 22 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃ 23 לֹא יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃ 24 וְכַתִּתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃ 25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃ 26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃ 27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃ 28 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃ 29 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃ 30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃ 31 אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃ 32 אִם חֻקּוֹתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃ 33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃ 34 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ 35 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃ 36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃ 37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ 38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃ 39 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וּמָאַסְתָּ הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃ 40 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ 41 פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃ 42 שַׁסּוּהוּ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ 43 תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃ 44 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִמוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃ 45 הִשְׁבַּתּוֹ מִטְהָר מַגְבִּיהַּ כִּסְאוֹ׃ 46 קִצַּרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ 47 עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ 48 זְכָר אֲנִי מַה חָלֶד עַל מָה שָׁוְא בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם׃ 49 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃ 50 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ 51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃ 52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵר

13 * הפרת שחת לו בלי מנוחתו׃
14 * אתה יהוה למה תעמד ברחוק תעלים
לעתות בצרה׃
15 בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות
זו חשבו׃
16 כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע
ברך נאץ יהוה׃
17 רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים
כל מזמותיו׃
18 יחילו דרכיו בכל עת מרום משפטיך
מנגדו כל צורריו יפיח בהם׃
19 אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא
ברע׃
20 אלה מלאה פיהו ומרמות תחת לשונו
עמל ואון׃
21 ישב בכמן חצרים במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו׃
22 יארב במסתר כאריה בסכו ארב לחטף
עני יחטף עני במשכו ברשתו׃
23 דכה ישח ונפל בעצמותיו חלכה׃
24 אמר בלבו שכח אל נסתר פניו בל
ראה לנצח׃
25 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח
ענוים׃
26 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו
לא תדרש׃
27 ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת
בידך עליך יעזב חלל יתום אתה היית
עזר׃
28 שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעתו בל
תמצא׃
29 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׃
30 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם
תקשיב אזנך׃
31 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ
אנוש מן הארץ׃

ל׳ ◆ למנצח לבני קרח מזמור׃
2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו
לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃
3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת
לאמים ותפרצם׃
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא
הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
כי רציתם׃
5 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות
יעקב׃
6 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתבוס׃
7 כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני׃
8 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
9 באלהים הללנו כל היום ושמך לעד
נודה סלה׃
10 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃
11 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו׃
12 תתנינו כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם׃
14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃
17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך׃
19 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃
20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו
בצלמות׃
21 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל
נכר׃
22 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע
תעלמות לב׃
23 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
טבחה׃
24 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
לנצח׃
25 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
26 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃
27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

לא אין לה אבשלום ואין לה אח ואין לה
קרוב ואין לה אח ואין לה
18 * אכלו את ראי לה ואין לה
ואין לה אח ואין לה
19 * אם יאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
20 * ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה
21 דברו: איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי
משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: כספך
22 היה לסיגים סבאך מהול במים: שריך סוררים
23 וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים
יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם:
24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי
25 אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: * ואשיבה ידי עליך
ואצרף כבור סיגיך ואסירה כל בדיליך:
26 ואשיבה שפטיך כבראשונה ויעציך כבתחלה
אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה:
27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: * ושבר
28 פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: כי
יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מן הגנות
29 אשר בחרתם: כי היו כאלה עלה נובל עליו
30 וכגנה אשר מים אין לה: והיה חילכם לנעורת
ופעלכם לניצה ובערו שניהם יחדו ואין
31 מכבה: * ראה אתה בעבוט ופעלך לנעורת
ונשמתך לניצה ובערו שניכם יחדו ואין מכבה:

ב

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
2 וירושלם: והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו
3 אליו כל הגוים: והלכו עמים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו ונלכה בנתיבתיו כי מציון תצא תורה
4 ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו
5 עוד מלחמה: בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה:
6 כי נטשת עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועוננים
כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו: ותמלא ארצו
7 כסף וזהב ואין קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו
8 סוסים ואין קצה למרכבותיו: ותמלא ארצו
אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו:
9 וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: בא
10 בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו:
11 עיני גבהות אדם שחו ושח רום אנשים ונשגב
12 יהוה לבדו ביום ההוא: כי יום ליהוה צבאות על
כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל: ועל כל ארזי
13 הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן:
14 ועל כל הרי הגבהים ועל כל הגבעות הנשאות:
15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: ועל כל
16 אניות תרשיש ועל כל שקיות החמדה: ושח גבה
האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
17 ההוא: והאלילים כלה יחלף: ובאו בנקרות
צורים ובמערות עפר מפני פחד יהוה ומהדר
18 גאונו בקומו לערץ הארץ: ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר
19 עשו לו להשתחות לחפר לפרשות ולנטפות:
20 לבוא בנקרות הצורים ובסעפי הסלעים מפני פחד
21 יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ: ביום
ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי
22 זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר לעטלפים
ולנשופים: לבוא בנקרות הצורים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ: * חדלו לכם מן האדם אשר נשמה
באפיו כי במה נחשב הוא:

ג

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם
ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל
2 משען מים: גבור ואיש מלחמה שופט ונביא
3 וקוסם וזקן: שר חמשים ונשוא פנים ויועץ
וחכם חרשים ונבון לחש: ונתתי נערים שריהם
4 ותעלולים ימשלו בם: ונגש העם איש באיש
ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקל בנכבד:
5 כי יתפש איש באחיו בבית אביו שמלה לך
קצין היה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: ישא
ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין
6 לחם ואין שמלה אל תשימני קצין עם: כי כשל
ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל
7 יהוה למרות עין כבודו הכירה: משאת פניהם
ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי
8 לנפשם כי גמלו לנפשם רעה: אמרו צדיק כי
9 טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה לו: נשי עמי עוללים ומשלים
בו בניו מנהגיו מתעים ודרך ארחותיך בלעו:
10 נצב לדין יהוה ועמד לדון עמים: יהוה במשפט
יבוא עם זקני עמו ושריו אתם ואתם בערתם
11 הכרם גזלת העני בבתיכם: מה לכם תדכאו עמי
12 ופני עניים תטחנו נאם האדון יהוה צבאות:
ועמי נגשיו מעלל ומושלים בו נשיו יהוה ואמר
13 ועמך מאשריך מבלעים: נצב לריב יהוה ועמד
14 לדין עמים: יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו
ושריו אתם ואתם בערתם הכרם גזלת העני
15 בבתיכם: מה לכם תדכאו עמי ופני עניים
16 תטחנו נאם האדון יהוה צבאות: ויאמר יהוה
יען כי גבהו בנות ציון וילכו נטות גרון ומשקרות
17 עינים הלוך ילכו ותעפסנה ברגליהן: ושפח
18 האדון קדקד בנות ציון ויהוה פתיהן יערה:
ביום ההוא יסיר האדון את תפארת העכסים
19 והשבסים והשהרנים: הנזמים והצמידים
20 והרעלות: הפארים והעכסים והקשרים
21 ובתי הנפש והלחשים: הטבעות ונזמי האף:
22 המעטפות והמחלצות והמטפחות והחריטים:
23 והגלונים והסדינים והצניפות והרדידים:
24 והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשורה קרחת ותחת פתיגיל
25 שק כי תחת יפי: מתיך במחרב יפלו וגבורתך
26 במלחמה: ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ
תשב: * והחזיקו שבעה נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתינו נלבש רק
יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו:

ד

1 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד
ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל:
2 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר
3 לו כל הכתוב לחיים בירושלם: אם רחץ אדני
את צואת בנות ציון ואת דמי ירושלם יהרץ מקרבה
4 ברוח משפט וברוח בער: וברא יהוה על כל
מכון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונגה
5 אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: וסכה
תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם
ומגשם:

ה

1 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה
2 לידידי בקרן בן שמן: ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו
שורק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו
3 לעשות ענבים ויעש באושים: ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בני ובין כרמי:
4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי
5 לעשות ענבים ויעש באושים: ועתה אודיעה נא
אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו
והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: ואשיתהו
בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל
6 העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: כי כרם יהוה
צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוע
ויקו למשפח והנה מעקה לצדקה: אוי המגיעים
בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום
והושבתם לבדכם בקרב הארץ: באזני יהוה צבאות
אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים
10 מאין יושב: כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת
ושלשים חמר יעשו איפה: הוי משכימי בבקר
שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: והיה
כנור ונבל תף וחלל וחמר משתיהם ואת פעל יהוה
לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: לכן גלה עמי
מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו חרבה צחה:
14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה בלי חק
וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה: ויפח
אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה: ויגבה
יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש יקדש בצדקה:
17 ורעו כדברם ומרעים חרבות יאכלו: הוי מושכי
עון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרים
ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבא
עצת קדוש ישראל ונדעה: הוי האמרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר: הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים: הוי גבורים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר: המצדיקים רשע בשחד
וצדקת צדיק יסירו ממנו: לכן כאכל לשון אש
קש ולהבה תלהט עפר שרשם כמק יהיה ופרחם
כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות
ואמרת קדוש ישראל נאצו: על כן חרה אף יהוה
בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ותהי נבלתם
כסחי בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה: ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו
מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: לא יגיע ולא
יכשל בו לא ינום ולא יישן ולא יפתח אזור
חלציו ולא יפרם שרוך נעליו: אשר חציו שנונים
וכל קשתותיו דרוכות פרסות סוסיו כצור יחשבו
ואופניו כסופה: שאגתו כלביא יהמה כשחלים
ישאג ויהם ויחזק טרף וילהט ואין מציל: ויהם
עליו ביום ההוא כנהמת הים ונבט לארץ והנה
חשך צר ואור חשך עכר בשמיה:

ו

1 בשנת מות המלך עזיהו וארא את אדני יושב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים
עמדים ממעל לו שש כנפות שש כנפות לאחד
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים
3 יעופף: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ויענו אמות
הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: ואמר
אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך
6 יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן
השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח:
7 ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר
8 עונך וחטאתך תכפר: ואשמע את קול האדון
אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני:
9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל
10 תבינו וראו ראו ואל תדעו: השמן לב העם הזה
ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ואמר עד מתי
אדני ויאמר עד אשר אם שוממו מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה:
13 ורחק יהוה את האדם והרבתה העזובה בקרב
הארץ: ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבתם בהם זרע
קדש מצבתה:

ז

1 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל
2 ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה:
ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים
3 ויתנע לבבו ולב עמו כנוע עצי היער מפני רוח:
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה
4 אל מסלת שדה כובס: ואמרת אליו השמר
והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות
האדים האלה מפני חרון אף רצין וארם ובן
6 רמליהו: יען כי יעץ עליך ארם רע אפרים
7 ובן רמליהו לאמר: נעלה ביהודה ונקיצנה
ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל:
8 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: כי
ראש ארם דמשק ורצין בעוד שלשים וחמש שנה
9 יחת מעם: וראש אפרים שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו:
10 ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר: שאל לך אות
11 מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה:
12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה:
13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות
14 אנשים כי תלאו גם את אלהי: לכן יתן אדני הוא
לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת
15 שמו עמנואל: חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס
16 ברע ובחור בטוב: כי בטרם ידע הנער מאוס
ברע ובחור בטוב תקוט האדמה אשר אתה קץ
17 משני מלכיה: יביא יהוה עליך ועל עמך ועל
בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים
18 מעל יהודה את מלך אשור: והיה ביום ההוא
ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים
19 ולדבורה אשר בארץ אשור: ובאו ונחו כלם
בנחלי הבתולים ובנקיקי הסלעים ובכל הנהלים
20 ובכל השיחים: ביום ההוא יגלח אדני בתער
השכירה בעברי נהר בחמר אשור את הראש
21 ושער הרגלים ואף את הזקן תספה: והיה ביום
ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן: והיה
מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש
23 יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה ביום ההוא
כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף
לשמיר ולשית יהיה: בחצים וקשת יבוא שמה כי
שמיר ושית יהיה כל הארץ: והעדרים אשר
בעדר לא יעדרו ולמרמס שור ולשלח שה יהיה:
25 ומן הגבעות אשר בעדר יעדרו לא תבוא שמה
יראת שמיר ושית ויהיו למשלח שור ולמרמס שה:

ח

1 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו
2 בחרט אנוש למהר שלל חש בז: ואעידה לי
עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן
3 יברכיהו: ואקרב אל הנביאה ותהר וילד בן
ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז:
4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור:
5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר: יען כי מאס
העם הזה את מי השלח ההלכים לאט וישיש את
7 רצין ואת בן רמליהו: לכן הנה אדני מעלה עליהם
את מי הנהר עזים ורבים את מלך אשור ואת כל
8 כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו:
ועבר ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה
מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנואל:
9 רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ חגרו
10 וחתו חגרו וחתו: עצו עצה ותפר דברו דבר
ולא יקום כי עמנו אל: כי כה אמר יהוה אלי
בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר:
12 לא תאמרו קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר
ואת מוראו לא תיראו ולא תערצו: את יהוה
צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא יערצכם:
14 והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי
ישראל למוקש ולפח ליושב ירושלם: וכשלו בם
רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו:
16 צור עדות חתום תורה בלמדי: וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו: הנה אנכי
והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים
בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון:
19 והנה אמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידעונים
המצפצפים והמהגים הלא עם אלהיו ידרש בעד
20 החיים אל התורה ואל העדות אם לא יאמרו
כדבר הזה אשר אין לו שחר: ועבר בה נקשה
ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו
21 ופנה למעלה: ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה מנדח: כי לא מוצא לעיפה
כעת הראשון הקל ארצות זבולן וארצות נפתלי
וכעת האחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גלילות
2 הגוים: העם ההלכים בחשך ראו אור גדול
ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: הרבית
הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת
4 בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: כי את כל
עול סבלו ומטה שכמו שבט נגשו הפצת כיום
5 מדין: כי כל סאן סואן ברעש ושמלה מגולגלת
בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש: כי ילד ילד
לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא
שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:
7 למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד
ועל ממלכתו להכינה ולסעדה במשפט ובצדקה
מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:
8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: וידעו כל
העם אפרים ויושב שמרון בגאון ובגדל לבב
10 לאמר: לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו
וארזים נחליף: ויגב יהוה את צרי רצין עליו
11 ואת אויביו יסכסך: ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה בזאת לא שב אפו
13 ועוד ידו נטויה: והעם לא שב עד המכהו ואת
יהוה צבאות לא דרשו: ויכרת יהוה מישראל
ראש וזנב כפה וגמא ביום אחד: זקן ונשוא פנים
הוא ראש ונביא מורה כזב הוא זנב: והיו מאשרי
העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים: על כן על
בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנותיו
לא ירחם כי כלם חנף ומרע וכל פה דבר נבלה
בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: כי בערה
כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער
ויתאבכו תאבך עשן: בעברת יהוה צבאות נעתם
ותהי העם כמאכלת אש איש על אחיו לא יחמול:
20 ויגזר על ימין ורעב ואכל על שמאל ולא תשבענה
איש בשר זרעו יאכלו: מנשה את אפרים ואפרים
את מנשה יחדו הם על יהודה בזאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה:

י

1 הוי חוקקי חקי און ומכתבים עמלי כתבו:
2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות
3 אלמנות שללם ויתומים יבוזו: ומה תעשו ליום
פקדה ושואה מרחוק תבוא על מי תנוסו לעזרה
4 ואיה תניחו כבודכם: בל יכרע תחת אסיר ותחת
הרוגים יפלו בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
5 הוי אשור שבט אפי ומטה היא בידם זעמי:
6 אשלחנו אל גוי חנף ועל עם עברתי אצוה לו
לשלל שלל ולבז בז ולשום אותו למרמס כטיט
7 חוצות: והוא לא כן יחשב ולבבו לא כן ידמה כי
8 אם להשמיד ולהכרית גוים לא מעטים: כי יאמר
הלא שרי יחדו מלכים: הלא כאשר עשיתי לכרכמיש
9 כן לחמת הלא כארפד אם לא כדמשק כן
10 שמרון: כאשר מצאה ידי לממלכת האלילים
ופסיליהם מירושלם ומשמרון: הלא כאשר עשיתי
לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעציביה:
12 והיה כי יכלה אדני את כל מעשהו בהר ציון
בירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור
13 ועל תפארת רום עיניו: כי אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי כי נבנתי ואסיר גבולות עמים ואל
אוצרותיהם שסתי ואוריד כאביר יושבים:
14 ותמצא כקן ידי חיל עמים וכאסף ביצים עזובות
כל הארץ אני אספתי ולא היה נודד כנף ופצה
15 פה ומצפצף: * התתאדר הגרזן על החוצב בו
אם יתגדל המגרה על מניפיו כמטה שבט את
16 מרימיו כמטה מי נשא לא עץ: לכן לא האדון
יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבודו יקד יקד
17 כיקוד אש: והיה אור ישראל לאש וקדושו
לשלהבת ובערה ואכלה שיתו וסמירו ביום אחד:
18 וכבוד יערו ופרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה
19 כמסס נושא: ושאר עצי יערו מספר יהיו ונער
20 יכתבם: והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שארית
ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו
והשען על יהוה קדוש ישראל באמת: שארית
יושב שארית יעקב אל אל גבור: כי אם יהיה
עמך ישראל כחול הים שארית בו ישוב כלה חרוץ
23 שוטף צדקה: כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות
24 עשה בקרב כל הארץ: לכן כה אמר אדני יהוה
צבאות אל תיראי עמי יושב ציון מאשור בשבט
יכך ומטהו ישא עליך בדרך מצרים: כי עוד מעט
מזעם ואפי בכלותם והסיתי עליו שוטו כמכת
27 מדין בצור עורב ומטהו על הים והרימו בדרך
מצרים: והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך
ועלו מעל צוארך ונשחת עול מפני שמן:
28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו:
29 עברו מעברה גבע מון לנו לרמה חרדה שאול
30 גבעת שאול נסה: צהלי קולך בת גלים הקשיבי
31 לישה עניה ענתות: מדמנה נדדה יושבי הגבים
32 העזו: עוד היום בנוב לעמד יניף ידו הר בת
33 ציון גבעת ירושלם: הנה האדון יהוה צבאות
מסעף פארה במערצה וקצוצי הקומה גבהי קומה
34 גבהים יכרתו ושפלו שפל: וסבך היערות בברזל
יכרת ולבנון באדיר יפול:

יא

1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה:
2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה
3 וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת
יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע
4 אזניו יוכיח: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור
לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו
5 ימית רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמונה
6 אזור חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי
ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג
7 בם: ופרה ודב תרעינה יחד ירבצו ילדיהן
8 ואריה כבקר יאכל תבן: ושעשע יונק על חר
פתין ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה הוי:
9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה
הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים:
10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס
עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד:
11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות
את שארית עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי
12 הים: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל
ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ:
13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא
יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים:
14 ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם
15 אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם:
והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על
הנהר ברוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
16 בנעלים: והיתה מסלה לשארית עמו אשר ישאר
מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים:

יב

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב
2 אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
4 בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו
ליהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ:
5 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
6 ישראל:

יג

1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ:
2 על הר נשא נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו
3 פתחי נדיבים: אני צויתי למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליזי גאותי: קול המון בהרים דמות
עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה
4 צבאות פקד צבא מלחמה: באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי זעמו להשחית כל
5 הארץ: הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי
6 יבוא: על כן כל ידים תרפינה וכל לב אנוש
7 ימס: ונבהלו צרות וחבלים יאחזון כיולדה
תחולנה איש אל רעהו יתמהו פני להבות פניהם:
8 הנה יום יהוה בא אכזר וחמה וחרון אף לשום
הארץ לשמה ואת חטאיה ישמיד ממנה: כי כוכבי
השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך בצאתו
11 שחר לא יגיה אורו: ופקדתי על תבל רעה ועל
רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגבהות עריצים
12 אשפיל: אקר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר:
13 על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה
14 בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: והיה
כצבי מרדף וכצאן אין מקבץ איש אל עמו יפנו
15 ואיש אל ארצו ינוסו: כל הנמצא ידקר וכל
16 הנספה יפל בחרב: ועולליהם ירטשו לעיניהם
17 תשסינה בתיהם ונשיהם תשגלנה: הנני מעיר
עליהם את מדי הכסף לא יחפצו בו וזהב לא
18 ירצו בו: וקשתות בחורים תרטשנה ופרי בטן
19 לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם: והיתה בבל
צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת
20 אלהים את סדם ואת עמרה: לא תשב לנצח ולא
תשכן עד דור ודור לא יהל ערבי שם ורעים לא
21 ירבצו שם: ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם
אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם:
22 ויענו איים בארמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב
לבוא עתה וימיה לא יאריכון:

יד

1 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל
והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על
2 בית יעקב: ולקחום עמים והביאום אל מקומם
וינחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים
ולשפחות והיו שבים לשובים בהם ורדו במנגשיהם
3 ומשלו בנגשיהם: והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבדת
4 בה: ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך
שבת נגש שבתה מדהבה: שבר יהוה מטה רשעים
6 שבט משלים: מכה עמים בעברה מכת בלתי סר
רדה באף גוים נרדפה מבלי חשך: נחה שקטה כל
7 הארץ פצחו רנה: גם ברושים שמחו עליך ארזי
לבנון לאמר מאז שכבת לא יעלה הכורת עלינו:
8 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך
רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל אלי
9 גוים: כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית
10 כמונו אלינו נמשלת: הורד שאול גאונך המון
נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה: איך
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש
13 על גוים: ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה
ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד
14 בירכתי צפון: אעלה על במתי עב אדמה לעליון:
15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור: רואיך אליך
ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ
16 מרעיש ממלכות: שם תבל כמדבר וערים הרס
17 שבוי לא פתח בית אסיריו: כל מלכי גוים כלם
18 שכבו בכבוד איש בביתו: ואתה השלכת מקברך
כנצר נתעב לבוש הרוגים מטעני חרב יורדי אל
19 אבני בור כפגר מובס: לא תחבר אתם בקבורה
כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע
20 מרעים: הכינו לבניו מטבחה בעון אבותם בל
יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: וקמתי
עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר
22 ונין ונכד נאם יהוה: ושמתיה למורש קפד
ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה
23 צבאות: נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר
דמיתי היה וכאשר יעצתי הוא תקום: לשבר
אשור בארצי ועל הרי אבוסנו ויסר מעליהם
24 עלו ועלם יסור מעל שכמו: זאת העצה היעוצה
על כל הארץ הזאת והיד הנטויה על כל הגוים:
26 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר ידו הנטויה ומי
27 ישיבנה: בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה:
28 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי
מזרע נחש יצא צפעוני ופריו שרף מעופף:
29 ונרעו בכורי דל ורשים לבטח ירבצו והמתי
30 ברעב שרשך והשארתך יהרג: הילילי שער זעקי
עיר נמוגת פלשת כלך כי מעשן מצפון בא ואין
31 בודד במועדיו: ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה
יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:

טו

1 משא מואב כי בלילה שדד ער מואב כי בלילה
2 דמם קיר מואב: עלה הבית ודיבון הבמות
לבכות על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשיו
3 קרחה כל זקן גדעה: בחוצותיה חגרו שק על
גגותיה וברחבותיה כל יילל ירד בבכי:
4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמעה קולם על
כן חלצי מואב ירעו נפשו לו: לבי למואב יזעק
ברחה עד צוער עגלת שלשיה כי במעלה לוחית
בבכי יעלה כי בדרך חורנים יעורר צעקת שבר:
6 כי מי נמרים למשמות יהיו כי יבש חציר כלה
7 דשא ירק לא היה: על כן יתרה ופקדתם עשו
על נחל הערבים ישאום: כי הקיפה זעקה את
גבול מואב עד אגלים יללתה ועד באר אילים
9 יללתה: כי מי דימון מלאו דם כי שתות על
דימון נוספות פליטת מואב לאריה ליתר ארץ
ושארית אדמה:

טז

1 שלחו כר משל ארץ מסלע מדבר אל הר בת
2 ציון: והיו כעוף נדד קן משלחות בנות מואב
3 מעברות ארנון תהיינה: הביאו עצה עשו פלילה
שיתי כלילה בתוך צהרים הסתירי נדחים נוד לא
4 תגלי: ישבו בך נדחי מואב היה להם סתר
מפני שודד כי אפס מוץ כלה שוד תם רמס מן
5 הארץ: והוכן בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל
דוד שפט ודורש משפט ומהר צדק: שמענו גאון
גאה מאד גאותו וגאונו וזעמו לא כן בדיו לא כן
7 יעשו: לכן יילל מואב למואב כלו כל יילל
למשמרת קיר חרשת אך נגועים: כי שדמות
חשבון נאמללו גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרקיה
עד יעזר נדדו במדבר שלחותיה עברו ים: על כן
אבכה בבכי יעזר גפן שבמה ארוותיך חשבון
ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל:
10 ונאספה שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא
ירנן ולא יריע יין בגתות לא ידרך הידד השבתי:
11 על כן מעי למואב כנור יהמיון וקרבי לקיר
12 חרשת: והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה
ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל: זה הדבר
אשר דבר יהוה על מואב מאז:
14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר
ונשאר מעט מאד לא כביר לא יהל:

יז

1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה
2 מפלת נל: עזבות ערי ערוער לעדרים תהיינה
3 ורבצו ואין מחריד: ונשבתה מבצר מגדל ממלכה
מדמשק ושארית ארם יהיו כמכבוד בני ישראל
4 נאם יהוה צבאות: והיה ביום ההוא ידל כבוד
יעקב ומשמן בשרו ירזה: והיה כאסף קמיר
קציר ידו וזרועו שבלים יקצור והיה כמלקט
6 שבלים בעמק רפאים: ונשאר בו עוללות כנקף
זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה
7 חמשה בסעפיה פרי נאם יהוה אלהי ישראל:
8 ביום ההוא יעשה האדם אל עשהו ועיניו אל
9 קדוש ישראל תראינה: ולא יעשה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה
10 האשרים והחמנים: ביום ההוא יהיו ערי מבצרו
כעזובת החרש והשלש אשר עזבו מפני בני
11 ישראל והיתה שמה: כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים
12 וזמורת זר תשתלנו: ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה
13 ומכאוב אנוש: הוי המון עמים רבים כהמות
ימים ישאגון ושאון לאמים כשאון מים כבירים
14 ישאונו: לאמים כשאון מים רבים ירעו והגער
בו ונס למרחוק והורדף כמוץ הרים לפני רוח
ולגלגל לפני סופה: לעת ערב והנה בטרם בקר
איננו זה חלק שוסינו וגורל בזזינו:

יח

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מע

ויהי כאשר כלו כל הגוי לעבר לפני יהוה ויהי
העם אל יהושע ויאמר יהושע אליהם לאמר
קחו לכם איש איש משבט שנים עשר איש
איש משבט תשלחו אתם ועברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם
איש אבן אחת על שכמו כמספר שבטי בני
ישראל למען אשר תהיה זאת לאות בקרבכם
כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים
האלה לכם ואמרתם אליהם אשר נכרתו מי
הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן
נכרתו מי הירדן ויהיו האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד עולם ויעשו כן בני ישראל
כאשר צוה יהושע וישאו שנים עשר אבנים
מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע
כמספר שבטי בני ישראל ויעברו אתם אל
המקום אשר לנו שם וינחו שם ואת שנים
עשר האבנים אשר לקחו מן הירדן הקים
יהושע בגלגל ויאמר אל בני ישראל לאמר
למחר כי ישאלו בניכם את אבותם לאמר
מה האבנים האלה והודעתם את בניכם לאמר
יבשה ישראל את הירדן הזה בחרבה עד
עברכם כאשר הוביש יהוה אלהיכם את ים
סוף אשר הוביש מלפנינו עד עברנו למען
דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה
הוא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל
הימים

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים
לאמר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני
ישראל עד עברנו נמסו לבבם ולא היתה
עוד רוח בהם מפני בני ישראל בעברנו
בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך
חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית
ויעש יהושע לו חרבות צרים וימל את בני
ישראל אל גבעת הערלות ואת הסבה אשר
מל יהושע כל העם היוצא ממצרים הזכרים
כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים כי המילה כל העם היוצאים מלו
ואת כל העם הילדים אשר נולדו במדבר
בדרך במצאתם ממצרים לא מלו כי ארבעים
שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל
הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם
להראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש ואת בניהם
אשר הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים
היו כי לא מלו אותם בדרך ויהי כאשר תמו
כל הגוי למול ישבו תחתם במחנה עד חיתם
ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל
עד היום הזה ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו
את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו ויאכלו מעבור הארץ מצות
וקלי ביום הזה בעצם היום הזה ויחדל המן
ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד
לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
בשנה ההוא

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא
והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלפה בידו וילך
יהושע אליו ויאמר אליו הלנו אתה אם לצרינו
ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי
ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו ויאמר
אליו מה אדני מדבר אל עבדו ויאמר שר צבא
יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי
המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש
יהושע כן

וסגר יריחו סגור ומפני בני ישראל אין יוצא
ואין בא ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי
בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל סבו
את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר
פעם אחת תעשה ששת ימים ושבעה כהנים
ישאו לפני הארון שבעת יובלי השופרות
וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשופרות והיה כמשך היובל
בקרנם כשמעכם את קול השופר יריעו כל
העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה
ועלו העם איש נגדו ויקחו את העיר ויחרימו
את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד
זקן ועד שה וחמור לפי חרב ויאמר יהושע
אל שני האנשים המרגלים את הארץ באו בית
האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל
אשר לה כאשר נשבעתם לה ויבאו הנערים
המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת
אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה
ישראל ואת העיר שרפו באש ואת כל אשר
בתוכה רק את הכסף ואת הזהב וכלי הנחשת
וכלי הברזל נתנו אל אוצר בית יהוה ורחב
הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה
יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי
החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע
לרגל את יריחו ויהושע השבע באלה לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את
העיר הזאת את יריחו בבכרו יסדנה ובצעירו
יצב דלתיה ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו
בכל הארץ

ויעל יהושע מיריחו ועי אשר מצד בית אל
ויאמר אליו עלה ועל ויעל יהושע ועי ואת
כל העם אנשי המלחמה ויאמר יהושע אל
יעלו כל העם כשנים או כשלשת אלפים יעלו
ויכו את עי אל ישבו שם כל העם כי מעטים
הם ויעלו שם כשלשת אלפים איש וינסו
מפני אנשי עי ויכו אנשי עי מהם כשלשים
ושישה איש וירדפו אותם משער עד שבים
והכו במורד ויהי לב כל העם וימס ויהי כמים
ויעל יהושע ויקרע בגדיו ויפל על פניו ארצה
לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל
ויעלו עפר על ראשם ויאמר יהושע אהה
אדני יהוה למה העבר העבירתנו את הירדן
לתת אותנו ביד האמרי להאבידנו ולוא הואלנו
וישבנו בעבר הירדן בי אדני מה אמר אחרי
ראה ישראל נסו לפני אויביו ושמעו הכנעני
וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכרתו את
שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול
ויאמר יהוה אל יהושע קום לך למה זה אתה
נפל על פניך חטא ישראל וגם עברו את
בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם
וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם ולא
יכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם עורפם
יפנו כי היו חרם אתם לא אוסיף להיות עמכם
לשמדכם קום קדש את העם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם
בתוכך ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך
עד הסירכם החרם מקרבכם ונקרבתם בבקר
לשבטיכם והיה השבט אשר יקח יהוה יקרב
למשפחות והמשפחה אשר יקח יהוה תקרב
לבתים והבתים אשר יקח יהוה יקרבו לגברים
והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר
לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה
בישראל וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל
לשבטיהם ותלכד שבט יהודה ויקרב את
משפחות יהודה ואת משפחת זרחי לקח ויקרב
את משפחת זרחי לגברים ויקח את זבדי
ויקרב את ביתו לגברים ויקח עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח משבט יהודה ויאמר יהושע
אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל
ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד
ממני ויען עכן את יהושע ויאמר אמת אנכי
חטאתי לאלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי
ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים
שקל כסף ולשון זהב חמשים שקלים המשקלת
ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך
אהלי והכסף תחתיו ויקחו יהושע ובני ישראל
אתו ואת האהל ואת כל אשר לו ואת אכור
ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו
ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו ויעלו
אתם עמק עכור ויאמר יהושע מה עכרתנו
יעכרך יהוה ביום הזה ויסקלו אתו כל ישראל
באבנים וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים
ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה
וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום
ההוא עמק עכור עד היום הזה

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת
קח אתך את כל עם המלחמה וקום עלה העי
ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת
עירו ואת ארצו ועשית לעי ולמלכה כאשר
עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה
תבזו לכם שים לך מארב לעיר מאחריה ויקם
יהושע ואנשי המלחמה לעלות העי ויבחר
יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלח
אותם לילה ויצום לאמר ראו אתם ארבים
מאחרי העיר אל תרחקו מן העיר ואתם כלכם
תהיו נכונים ואני והעם אשר אתי נקרב אל
העיר והיה כצאתם לקראתנו ונסנו לפניהם
כי יצאו אחרינו עד נתקם מן העיר כי יאמרו
נסים הם לפנינו ונסנו לפניהם ואתם קמתם
מן המארב וירשתם את העיר כי יתן אתה
ביד יהוה אלהיכם ראו צויתי אתכם ויקם
יהושע וישכם בבקר ויפקד את העם ויעל הוא
וזקני ישראל לפני העם אל העי ויחנו בצפון
לעי והגיא בינו ובין העי וכחמשת אלפים
איש ויקח את חמשת אלפים איש וישם אתם
ארב בין בית אל ובין העי מים מעבר לעי
ויתן את העם כל צבא אשר לעיר וקדמיו
ויבא יהושע בלילה ההוא בתוך העם ויקם
יהושע וכל העם אשר אתו ויעלו ויגשו נגד
העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין העי
ויקח את חמשת אלפים איש וישם אתם ארב
בין בית אל ובין העי מים מעבר לעי ויתן את
העם כל צבא אשר לעיר וקדמיו ויבא יהושע
בלילה ההוא בתוך העם ויקם יהושע וכל העם
אשר אתו ויעלו ויגשו נגד העיר ויחנו מצפון
לעי והגיא בינו ובין העי וכחמשת אלפים
איש ויקח את חמשת אלפים איש וישם אתם
ארב בין בית אל ובין העי מים מעבר לעי
ויתן את העם כל צבא אשר לעיר וקדמיו
ויבא יהושע בלילה ההוא בתוך העם ויקם
יהושע וכל העם אשר אתו ויעלו ויגשו נגד
העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין העי
וכחמשת אלפים איש ויקח את חמשת אלפים
איש וישם אתם ארב בין בית אל ובין העי מים
מעבר לעי ויתן את העם כל צבא אשר לעיר
וקדמיו ויבא יהושע בלילה ההוא בתוך העם
ויקם יהושע וכל העם אשר אתו ויעלו ויגשו
נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין
העי וכחמשת אלפים איש ויקח את חמשת
אלפים איש וישם אתם ארב בין בית אל ובין
העי מים מעבר לעי ויתן את העם כל צבא
אשר לעיר וקדמיו ויבא יהושע בלילה ההוא
בתוך העם ויקם יהושע וכל העם אשר אתו
ויעלו ויגשו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגיא
בינו ובין העי וכחמשת אלפים איש ויקח את
חמשת אלפים איש וישם אתם ארב בין בית אל
ובין

37 * ఆయన ఆకాశమును వంచి దిగివచ్చెను. ఆయన పాదములక్రింద
గాఢాంధకారము కమ్మియుండెను. 38 *ఆయన కెరూబుమీద
ఎక్కి యెగిరెను. ఆయన వాయురథముమీద శీఘ్రముగా
వచ్చెను. 39 ఆయన చీకటిని తనచుట్టు కప్పుకొనెను. *ఆయన
గుడారము నీళ్లచేతను ఆకాశమేఘములచేతను కమ్మబడి
యుండెను. 40 ఆయన సన్నిధిని ప్రకాశించిన తేజస్సుచేత
మేఘములు విడిపోయెను. * వడగండ్లును నిప్పులును
రాలెను. 41 ఆయన తన జనులను వర్ధిల్లజేసెను. * తన
ప్రజలను కాపాడెను. ఆయన తన సేవకుడైన యాకోబుకు
చేసిన నిబంధనను జ్ఞాపకము చేసికొనెను. 42 * ఆయన
తన ప్రజలను ఆనందముతోను తన ఏర్పరచుకొనినవారిని
సంతోషగానముతోను రప్పించెను. 43 *వారు ఆనందగానము
చేయుచుండగా ఆయన వారిని రప్పించెను. 44 * ఆయన
అన్యజనుల దేశములను వారికిచ్చెను. వారు ఇతర
జనులు కష్టపడి సంపాదించినవాటిని స్వతంత్రించుకొనిరి.
45 ఆయన తన కట్టడలను గైకొనునట్లును తన ధర్మశాస్త్రమును
* అనుసరించునట్లును వారికి ఈలాగు చేసెను. యెహోవాను
స్తుతించుడి.

❖ ఆదికాండము ❖

1 ఆదియందు దేవుడు ఆకాశమును భూమిని సృజించెను.
2 భూమి నిరాకారమును శూన్యమునై యుండెను; అగాధజలముల
మీద అంధకారము కమ్మియుండెను; దేవుని ఆత్మ జలముల
మీద అల్లాడుచుండెను. 3 దేవుడు వెలుగు కలుగునని
పలుకగా వెలుగు కలిగెను. 4 వెలుగు దేవునికి అనుకూలమని
దేవుడు చూచెను; వెలుగును చీకటిని దేవుడు వేరుపరచెను.
5 దేవుడు వెలుగునకు పగలని పేరును చీకటికి రాత్రి అని
పేరును పెట్టెను. సాయంకాలమును ఉదయమును అయినవి;
అది మొదటి దినము.

ספר תהלים

תהלים מזמור א

* לדוד * א *

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב.
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה.
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח.
4 לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח.
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים.
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד.

תהלים מזמור ב

* לדוד * א *

1 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק.
2 יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו.
3 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבותימו.
4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו.
5 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו.
6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי.
7 אספרה אל חק
יהוה אמר אלי
בני אתה
אני היום ילדתיך.
8 שאל ממני ואתנה גוים
נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ.
9 תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם.
10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ.
11 עבדו את יהוה ביראה
וגילו ברעדה.
12 נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו.

ויאמר דוד אל־אחיתפל עצה אשר נעץ בעד אבשלום ובעד אנשי הישרים ויאמר דוד הבה נא עצת אחיתפל בעד אבשלום ובעד כל־אנשיו הטוב בעיני יהוה ואל־אביתר הכהן לאמר כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את־דוד ואת־הזקנים ועתה דברו כדברי הזה ועלו אל־דוד לאמר אל־תלן הלילה הזה במערבות המדבר וגם עבור תעבור פן־יבלע אל־המלך וכל־העם אשר אתו ויוגד לדוד לאמר הנה בנו אבשלום ויהונתן בן־אביתר עמדים על־העין־רגל ותלך השפחה ותגד להם והם הלכו להגיד לדוד המלך ויאמרו אל־דוד קומו ועברו במהרה המים כי־כה יעץ עליכם אחיתפל ויתמהמה הוא ויעבר את־הירדן עד־אור הבקר עד־אין נפקד ויקם

כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
33 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
34 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
35 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
36 וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
37 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
38 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃
39 אֲכַלֵּם וַאֲמָחֲצֵם וְלֹא יָקוּמוּ וְיִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
40 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃
41 וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
42 יִשְׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
43 וְאָשָׁחֵם כַּעֲפַר אָרֶץ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם אֲפָרְצֵם׃
44 וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃
45 בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ לִי לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי׃
46 בְּנֵי נֵכָר יִבּוֹלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
47 חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהַּ צוּר יִשְׁעִי׃
48 הָאֵל נֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
49 מוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃
50 עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
51 מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

כב ◆ וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל אוֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל׃
2 וַיֹּאמַר יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי לִי׃
3 אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמָנוֹסִי מוֹשִׁיעִי מֵחָמָס תּוֹשִׁיעֵנִי׃
4 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אוֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃
5 כִּי אֲפָפוּנִי מִשְׁבְּרֵי מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיָּעַל יְבַעֲתוּנִי׃
6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃
7 בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
8 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדוֹת הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ׃
9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃
10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃
11 וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃
12 וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבוֹתָיו סֻכּוֹתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃
13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גֶחָלֵי אֵשׁ׃
14 יַרְעֵם מִן שָׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃
15 וַיִּשְׁלַח חִצִּים וַיְפִיצֵם בְּרָקִים וַיְהֻמֵּם׃
16 וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי יָם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרַת יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃
17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
18 יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
19 יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃
20 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃
21 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃
22 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
23 כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתוֹ לֹא אָסִיר מִמֶּנִּי׃
24 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי׃
25 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
26 עִם חָסִיד תִּתְהַלָּךְ תָּמִים תִּתַּמָּם׃
27 עִם נָבָר תִּתְבָּרָר וְעִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל׃
28 וְאֶת עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל רָמִים תַּשְׁפִּיל׃
29 כִּי אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
30 כִּי בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר׃
31 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃
32 כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
33 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
34 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
35 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
36 וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
37 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
38 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃
39 אֲכַלֵּם וַאֲמָחֲצֵם וְלֹא יָקוּמוּ וְיִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
40 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃
41 וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
42 יִשְׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
43 וְאָשָׁחֵם כַּעֲפַר אָרֶץ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם אֲפָרְצֵם׃
44 וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃
45 בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ לִי לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי׃
46 בְּנֵי נֵכָר יִבּוֹלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
47 חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהַּ צוּר יִשְׁעִי׃
48 הָאֵל נֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
49 מוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃
50 עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
51 מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

35 ולא. *ולאו ישמעאל בשמעו. ואשר
בידו חרשת המלכות. ויבא
בחבל שלו. לא ישוב בשלום
36 לביתו. *כי אם בדמים ישוב
ויתן את נפשו בעד נפשו.
ויהי כשמעו את הדברים
37 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
38 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
האלה. ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
39 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
האלה. ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
40 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
האלה. ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
41 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
האלה. ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
42 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים
43 האלה. *ויתן את נפשו בעד
נפשו. ויהי כשמעו את הדברים

◆ כב ◆ ישעיה ◆

עמק חזיון. מה לך
עתה כי עלית כלך
העליות: מלאה קריות
עיר הומיה קריה עלזה
חלליך לא חללי חרב
ולא מתו במלחמה: כל
קציניך נדדו יחדו מקשת
אסרו כל נמצאיך יחדו
מרחוק ברחו: על כן
אמרתי שעו ממני
אמרר בבכי אל תאיצו
לנחמני על שד בתי
עמי: כי יום מהומה
ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון
מקעקע קיר ושוע אל
הרים: ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים
וקיר ערה מגן: והיה
מבחר עמקיך מלאו רכב
ופרשים שתו שתו
פתח: ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא
אל נשק בית היער:
וראיתם את בקיעי עיר
דוד כי רבו ויקבצו את
מי הברכה הישנה:
ואת בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר את
החומה: ומקוה עשיתם
בין החומתים למי
הברכה הישנה ולא
הבטתם אל עשיה ויוצר
מרחוק לא ראיתם:
ויקרא אדני יהוה צבאות
ביום ההוא לבכי ולמספד
ולקרחה ולחגור שק:
והנה משוש וגיל הרג
בקר ושחט צאן אכל
בשר ושתות יין אכול
ושתו כי מחר נמות:
ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכופר העון הזה
לכם עד תמותון אמר
אדני יהוה צבאות: כה
אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה
אל שבנא אשר על הבית:
מה לך פה ומי לך פה
כי חצבת לך פה קבר
חצב במרום קברו חקק
במסע משכן לו: הנה
יהוה מטלטלך טלטלה
גבר וסחה תסחה: צנוף
יצנפך צנפה כדור אל
ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושם מרכבות
כבודך קלון בית אדניך:
והדפתיך ממצבך ומעמדך
יהרסך: והיה ביום ההוא
אקרא לעבדי לאליקים
בן חלקיה: והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו והיה
לאב לישבי ירושלם
ולבית יהודה: ונתתי
מפתח בית דוד על שכמו
ופתח ואין סגר וסגר
ואין פתח: ותקעתיו יתד
במקום נאמן והיה לכסא
כבוד לבית אביו: ותלו
עליו את כל כבוד בית
אביו הצאצאים והשפלות
כל כלי הקטן מכלי
הכוסות ועד כל כלי
הנבלים: ביום ההוא
נאם יהוה צבאות תמוש
היתד המקועה במקום
נאמן ונגדעה ונפלה
והכרת המשא אשר עליה
כי יהוה דבר: כה אמר
יהוה צבאות לכו בא אל
שבנא הסכן הזה אשר על
הבית: מה לך פה ומי לך
פה כי חצבת לך פה קבר
חצב במרום קברו חקק
במסע משכן לו: הנה
יהוה מטלטלך טלטלה
גבר וסחה תסחה: צנוף
יצנפך צנפה כדור אל
ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושם מרכבות
כבודך קלון בית אדניך:
והדפתיך ממצבך ומעמדך
יהרסך: והיה ביום ההוא
אקרא לעבדי לאליקים
בן חלקיה: והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו והיה
לאב לישבי ירושלם
ולבית יהודה: ונתתי
מפתח בית דוד על שכמו
ופתח ואין סגר וסגר
ואין פתח: ותקעתיו יתד
במקום נאמן והיה לכסא
כבוד לבית אביו: ותלו
עליו את כל כבוד בית
אביו הצאצאים והשפלות
כל כלי הקטן מכלי
הכוסות ועד כל כלי
הנבלים: ביום ההוא
נאם יהוה צבאות תמוש
היתד המקועה במקום
נאמן ונגדעה ונפלה
והכרת המשא אשר עליה
כי יהוה דבר:

18 ◦ ◦ ◦

ופרו וישגו. כל חפץ לא יצלח׃ 65
סרו סורו צאו משם. * טמא אל תגעו
צאו מתוכה הבדלו נשאי כלי יי׃
• נג •
הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ 52
כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש
מראהו ותארו מבני אדם׃ כן יזה גוים רבים 15
עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר
להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃ מי האמין 1
לשמעתנו וזרוע יי על מי נגלתה׃ ויעל כיונק 2
לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא
הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ נבזה וחדל 3
איש איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ אכן חליינו הוא נשא 4
ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה
אלהים ומענה׃ והוא מחולל מפשעינו מדכא 5
מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא
לנו׃ כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויי 6
הפגיע בו את עון כלנו׃ נגש והוא נענה ולא 7
יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה
נאלמה ולא יפתח פיו׃ מעצר ומדין לקח ואת 8
דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי
נגע למו׃ ויתן את רשעים קברו ואת עשיר 9
במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃
ויי חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה 10
זרע יאריך ימים וחפץ יי בידו יצלח׃ מעמל 11
נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי
לרבים ועונתם הוא יסבל׃ לכן אחלק לו ברבים 12
ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה
למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים
נשא ולפושעים יפגיע׃ הרני יי כי דרשוני 13
נגשו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃ הן עד לאמים 14
נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃ הן גוי לא תדע
תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יי
אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃ דרשו יי 15
בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃ יעזב רשע 16
דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו
ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי 17
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי׃ כי 18
גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבותי ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד הגשם 19
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא 20
ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצאו 21
ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ תחת הנעצוץ 22
יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי
לשם לאות עולם לא יכרת׃ כה אמר יי שמרו 23
משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת 24
ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר הנלוה 25
אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר יי 26
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
במה אשר חפצתי והחזיקים בבריתי׃ ונתתי 27
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ ובני הנכר 28
הנלוים אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי להיות
לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי׃ והביאתים אל הר קדשי ושמחתים 29
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יי מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ 30
עליו לנקבציו׃ כל חיתו בא לאכל כל חיתו
ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים 31
אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים 32
לא ידעו השכיל איש לדרכו איש לבצעו מקצהו׃
לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כהיום הזה 33
יום גדול מאד יותר׃ • צדיק אבד ואין איש 34
שם ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני
הרעה נאסף צדיק׃ יבא שלום ינוחו על 35
משכבותם הלך נכחו׃ • ואתם בני עוננה 36
זרע מנאף ותזנה תמיעו׃ על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלא אתם ילדי
פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי 37
חלקלקות נסכת נסך העלית מנחה הנחם
אלה׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם 38
עלית לזבח׃ ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי הרחיבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם חזית יד׃ ותלכי למלך 39
בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק
ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת 40
נואש חיות ידך מצאת על כן לא חלית׃ ואת 41
מי דאגת ותיראי כי כזבת ולא זכרתני ולא
שמת על לבך הלא אני החשיתי מעולם ומיראי
לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך 42
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם
ישא רוח הבל יקח׃ והחוסה בי ינחל ארץ 43
ויירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך 44
הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם 45
ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום וקדוש אשכן
ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב 46
ולנצח לא אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות
אני עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר 47
ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃
בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב 48
אמר יי ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ אין 49
שלום אמר אלהי לרשעים׃ • קרא בגרון אל 50
תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון 51
ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני
קרבת אלהים יחפצון׃ למה צמנו ולא ראית 52
ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צומכם תמצאו
חפץ וכל עצביכם תנגשו׃ הן לריב ומצה 53
תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום
להשמיע בקול מרומכם׃ הכזה יהיה צום 54
אבחרהו יום ענות אדם לצנות כפפו כאגמון
ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
ליי׃ הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות 55
רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך 56
ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך 57
וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד
יי יאספך׃ אז תקרא ויי יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר
און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע 58
וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך יי
תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור 59
ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך 60
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃
אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ 61
והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר׃
• נד •
רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה 62
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יי׃
הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו 63
אל תחשכי האריכי מיתרך ויתדותיך חזקי׃
כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים יירש 64
וערים נשמות יושיבו׃ אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃
כי בעליך עשיך יי צבאות שמו וגואלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ כי כאשה עזובה 65
ועצובת רוח קראך ויי וכאשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים
גדולים אקבצך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלך יי׃
כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח 66
עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער
בך׃ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי 67
ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יי׃ עניה סוערה לא נחמה הנני 68
מרביץ באבנים פוכיך ויסדתיך בספירים׃
ושמתי שמשותיך כדכד ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ׃ וכל בניך למודי יי 69
ורב שלום בניך׃ בצדקה תכוננו רחקי מעשק
כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃
הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך יפול 70
בעתך׃ הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים
ויוצא כלי למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל׃
כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום 71
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי
וצדקתם מאתי נאם יי׃
• נה •
הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו 72
שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר
יין וחלב׃ למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם 73
בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב
ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי 74
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דויד הנאמנים׃ הן עד לאמים נתתיו 75
נגיד ומצוה לאמים׃ הן גוי לא תדע תקרא
וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יי אלהיך
וקדוש ישראל כי פארך׃ דרשו יי בהמצאו 76
קראוהו בהיותו קרוב׃ יעזב רשע דרכו ואיש
און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל
אלהינו כי ירבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי 77
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי׃ כי
גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבותי ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד הגשם 78
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצאו 79
ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ תחת הנעצוץ 80
יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי
לשם לאות עולם לא יכרת׃ כה אמר יי שמרו 81
משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת 82
ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר הנלוה 83
אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר יי 84
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
במה אשר חפצתי והחזיקים בבריתי׃ ונתתי 85
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ ובני הנכר 86
הנלוים אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי להיות
לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי׃ והביאתים אל הר קדשי ושמחתים 87
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יי מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ 88
עליו לנקבציו׃ כל חיתו בא לאכל כל חיתו
ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים 89
אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים 90
לא ידעו השכיל איש לדרכו איש לבצעו מקצהו׃
לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כהיום הזה 91
יום גדול מאד יותר׃ • צדיק אבד ואין איש 92
שם ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני
הרעה נאסף צדיק׃ יבא שלום ינוחו על 93
משכבותם הלך נכחו׃ • ואתם בני עוננה 94
זרע מנאף ותזנה תמיעו׃ על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלא אתם ילדי
פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי 95
חלקלקות נסכת נסך העלית מנחה הנחם
אלה׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם 96
עלית לזבח׃ ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי הרחיבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם חזית יד׃ ותלכי למלך 97
בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק
ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת 98
נואש חיות ידך מצאת על כן לא חלית׃ ואת 99
מי דאגת ותיראי כי כזבת ולא זכרתני ולא
שמת על לבך הלא אני החשיתי מעולם ומיראי
לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך 100
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם
ישא רוח הבל יקח׃ והחוסה בי ינחל ארץ 101
ויירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך 102
הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם 103
ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום וקדוש אשכן
ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב 104
ולנצח לא אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות
אני עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר 105
ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃
בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב 106
אמר יי ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ אין 107
שלום אמר אלהי לרשעים׃ • קרא בגרון אל 108
תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון 109
ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני
קרבת אלהים יחפצון׃ למה צמנו ולא ראית 110
ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צומכם תמצאו
חפץ וכל עצביכם תנגשו׃ הן לריב ומצה 111
תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום
להשמיע בקול מרומכם׃ הכזה יהיה צום 112
אבחרהו יום ענות אדם לצנות כפפו כאגמון
ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
ליי׃ הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות 113
רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך 114
ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך 115
וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד
יי יאספך׃ אז תקרא ויי יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר
און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע 116
וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך יי
תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור 117
ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך 118
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃
אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ 119
והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר׃
• נד •
רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה 120
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יי׃
הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו 121
אל תחשכי האריכי מיתרך ויתדותיך חזקי׃
כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים יירש 122
וערים נשמות יושיבו׃ אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃
כי בעליך עשיך יי צבאות שמו וגואלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ כי כאשה עזובה 123
ועצובת רוח קראך ויי וכאשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים
גדולים אקבצך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלך יי׃
כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח 124
עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער
בך׃ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי 125
ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יי׃ עניה סוערה לא נחמה הנני 126
מרביץ באבנים פוכיך ויסדתיך בספירים׃
ושמתי שמשותיך כדכד ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ׃ וכל בניך למודי יי 127
ורב שלום בניך׃ בצדקה תכוננו רחקי מעשק
כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃
הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך יפול 128
בעתך׃ הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים
ויוצא כלי למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל׃
כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום 129
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי
וצדקתם מאתי נאם יי׃
• נה •
הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו 130
שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר
יין וחלב׃ למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם 131
בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב
ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי 132
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דויד הנאמנים׃ הן עד לאמים נתתיו 133
נגיד ומצוה לאמים׃ הן גוי לא תדע תקרא
וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יי אלהיך
וקדוש ישראל כי פארך׃ דרשו יי בהמצאו 134
קראוהו בהיותו קרוב׃ יעזב רשע דרכו ואיש
און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל
אלהינו כי ירבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי 135
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי׃ כי
גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבותי ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד הגשם 136
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצאו 137
ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ תחת הנעצוץ 138
יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי
לשם לאות עולם לא יכרת׃ כה אמר יי שמרו 139
משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת 140
ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר הנלוה 141
אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר יי 142
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
במה אשר חפצתי והחזיקים בבריתי׃ ונתתי 143
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ ובני הנכר 144
הנלוים אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי להיות
לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי׃ והביאתים אל הר קדשי ושמחתים 145
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יי מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ 146
עליו לנקבציו׃ כל חיתו בא לאכל כל חיתו
ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים 147
אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים 148
לא ידעו השכיל איש לדרכו איש לבצעו מקצהו׃
לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כהיום הזה 149
יום גדול מאד יותר׃ • צדיק אבד ואין איש 150
שם ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני
הרעה נאסף צדיק׃ יבא שלום ינוחו על 151
משכבותם הלך נכחו׃ • ואתם בני עוננה 152
זרע מנאף ותזנה תמיעו׃ על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלא אתם ילדי
פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי 153
חלקלקות נסכת נסך העלית מנחה הנחם
אלה׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם 154
עלית לזבח׃ ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי הרחיבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם חזית יד׃ ותלכי למלך 155
בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק
ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת 156
נואש חיות ידך מצאת על כן לא חלית׃ ואת 157
מי דאגת ותיראי כי כזבת ולא זכרתני ולא
שמת על לבך הלא אני החשיתי מעולם ומיראי
לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך 158
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם
ישא רוח הבל יקח׃ והחוסה בי ינחל ארץ 159
ויירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך 160
הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם 161
ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום וקדוש אשכן
ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב 162
ולנצח לא אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות
אני עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר 163
ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃
בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב 164
אמר יי ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ אין 165
שלום אמר אלהי לרשעים׃ • קרא בגרון אל 166
תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון 167
ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני
קרבת אלהים יחפצון׃ למה צמנו ולא ראית 168
ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צומכם תמצאו
חפץ וכל עצביכם תנגשו׃ הן לריב ומצה 169
תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום
להשמיע בקול מרומכם׃ הכזה יהיה צום 170
אבחרהו יום ענות אדם לצנות כפפו כאגמון
ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
ליי׃ הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות 171
רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך 172
ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך 173
וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד
יי יאספך׃ אז תקרא ויי יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר
און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע 174
וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך יי
תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור 175
ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך 176
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃
אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ 177
והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר׃
• נד •
רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה 178
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יי׃
הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו 179
אל תחשכי האריכי מיתרך ויתדותיך חזקי׃
כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים יירש 180
וערים נשמות יושיבו׃ אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃
כי בעליך עשיך יי צבאות שמו וגואלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ כי כאשה עזובה 181
ועצובת רוח קראך ויי וכאשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים
גדולים אקבצך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלך יי׃
כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח 182
עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער
בך׃ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי 183
ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יי׃ עניה סוערה לא נחמה הנני 184
מרביץ באבנים פוכיך ויסדתיך בספירים׃
ושמתי שמשותיך כדכד ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ׃ וכל בניך למודי יי 185
ורב שלום בניך׃ בצדקה תכוננו רחקי מעשק
כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃
הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך יפול 186
בעתך׃ הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים
ויוצא כלי למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל׃
כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום 187
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי
וצדקתם מאתי נאם יי׃
• נה •
הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו 188
שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר
יין וחלב׃ למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם 189
בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב
ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי 190
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דויד הנאמנים׃ הן עד לאמים נתתיו 191
נגיד ומצוה לאמים׃ הן גוי לא תדע תקרא
וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יי אלהיך
וקדוש ישראל כי פארך׃ דרשו יי בהמצאו 192
קראוהו בהיותו קרוב׃ יעזב רשע דרכו ואיש
און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל
אלהינו כי ירבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי 193
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי׃ כי
גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבותי ממחשבותיכם׃ כי כאשר ירד הגשם 194
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתיו׃ כי בשמחה תצאו 195
ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ תחת הנעצוץ 196
יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי
לשם לאות עולם לא יכרת׃ כה אמר יי שמרו 197
משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת 198
ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל רע׃ ואל יאמר בן הנכר הנלוה 199
אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר יי 200
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו
במה אשר חפצתי והחזיקים בבריתי׃ ונתתי 201
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ ובני הנכר 202
הנלוים אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי להיות
לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי׃ והביאתים אל הר קדשי ושמחתים 203
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
נאם אדני יי מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ 204
עליו לנקבציו׃ כל חיתו בא לאכל כל חיתו
ביער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים 205
אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים 206
לא ידעו השכיל איש לדרכו איש לבצעו מקצהו׃
לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כהיום הזה 207
יום גדול מאד יותר׃ • צדיק אבד ואין איש 208
שם ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני
הרעה נאסף צדיק׃ יבא שלום ינוחו על 209
משכבותם הלך נכחו׃ • ואתם בני עוננה 210
זרע מנאף ותזנה תמיעו׃ על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה ותשלחו לשון הלא אתם ילדי
פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי 211
חלקלקות נסכת נסך העלית מנחה הנחם
אלה׃ על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם 212
עלית לזבח׃ ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי הרחיבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם חזית יד׃ ותלכי למלך 213
בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק
ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך יגעת לא אמרת 214
נואש חיות ידך מצאת על כן לא חלית׃ ואת 215
מי דאגת ותיראי כי כזבת ולא זכרתני ולא
שמת על לבך הלא אני החשיתי מעולם ומיראי
לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך 216
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם
ישא רוח הבל יקח׃ והחוסה בי ינחל ארץ 217
ויירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך 218
הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם 219
ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום וקדוש אשכן
ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם אריב 220
ולנצח לא אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות
אני עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר 221
ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃
בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב 222
אמר יי ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ אין 223
שלום אמר אלהי לרשעים׃ • קרא בגרון אל 224
תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום יום ידרשון 225
ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יא

ויאמר אבנר אל יואב יקומו הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו׃ 15
ויקומו ויעברו למספר לבנימן לאיש בושת בן שאול ושנים עשר מעבדי דויד׃ 16
ויחזקו איש בראש רעהו והרבו חרבותם בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון׃ 17
ותהי המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דויד׃ 18
ושם שלשת בני צרויה שם יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה׃ 19
וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר׃ 20
ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען אני׃ 21
ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או שמאל והחזק לך באחד הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו׃ 22
ויוסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור מאחרי למה אכה ארצה והיך אשא פני אל יואב אחיך׃ 23
וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל הכתף אשר אחרי החנית ותצא בו והכה שם תחתיו וימת תחתיו איש איש עמד על המקום אשר נפל שם עשהאל וימת׃ 24
ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר ושמש באה אל גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון׃ 25
ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת׃ 26
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר התאכל חרב לנצח הלא תדעה כי מר תהיה באחרית ועד מתי לא אמרת לעם לשוב מאחרי אחיהם׃ 27
ויואב תקע בשופר ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם׃ 28
ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ההוא וירדן ויעברו כל בתרון וילכו מחניים׃ 29
ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דויד ויעדרו תשעה עשר איש ועשהאל׃ 30
ועבדי דויד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות ושלשים איש מתו׃ 31
ויקחו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בבית לחם וילכו יואב ואנשיו כל הלילה ויאר להם בחברון׃ 32

פרק ג

ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דויד והלוך דויד הלוך וחזק ובית שאול הלוך ודלה׃ 1
ויולדו לדויד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית׃ 2
ומשניו כלאב לאבגיל אשת נבל הכרמלי ושלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור׃ 3
ורביעי אדניה בן חגית וחמשי שפטיה בן אבישלום׃ 4
וששי יתרעם לעגלה אשת דויד אלה ילדו לדויד בחברון׃ 5
ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דויד ואבנר היה מחזק בבית שאול׃ 6
ושאול היתה פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר איש בושת אל אבנר מדוע באת אל פלגש אבי׃ 7
ויחר מאד אבנר על דברי איש בושת ויאמר הראש כלב אנכי היום לבית שאול אביך לאחיו ולרעיו לא הגירתיך ולא הסגרתיך ביד דויד ותפקד עלי היום עון האשה׃ 8
כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדויד כן אעשה לו׃ 9
להעביר הממלכה מבית שאול והקים את כסא דויד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע׃ 10
ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר יראתו מפניו׃ 11
וישלח אבנר מלאכים תחתיו אל דויד לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך להסב אליך את כל ישראל׃ 12
ויאמר טוב אנכי אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות פני׃ 13
וישלח דויד מלאכים אל איש בושת בן שאול לאמר הבה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃ 14
וישלח איש בושת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לישׁ׃ 15
והאיש הלך עמה וילך אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב׃ 16
וידבר אבנר אל זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם אתם מבקשים את דויד להיות מלך עליכם׃ 17
ועתה עשו כי יהוה אמר אל דויד לאמר ביד דויד עבדי אושיע את עמי ישראל מיד כל אויביהם׃ 18
וידבר גם אל אזן בנימן וילך גם אבנר לדבר באזני דויד בחברון את כל הטוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן׃ 19
ויבא אל דויד חברונה ואתו עשרים איש ויעש דויד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה׃ 20
ויאמר אבנר אל דויד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל וכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך ויעש דויד את אבנר וילך בשלום׃ 21
והנה עבדי דויד ויואב יבאו מגדוד ושלל רב עמהם ואבנר איננו עם דויד בחברון כי שלחו וילך בשלום׃ 22
ויואב ואל כל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום׃ 23
ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו והלך הלוך ילך׃ 24
הלא ידעת את אבנר בן נר כי לפתותך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה׃ 25
ויצא יואב מעם דויד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודויד לא ידע׃ 26
וישב אבנר חברונה ויטהו יואב בתוך השער לדבר אתו בלב ויכהו שם בחמש ויכה בטן עשהאל אחיו וימת׃ 27
ודויד שמע אחרי כן ויאמר נקי אנכי ומלכותי עד עולם מאבנר בן נר׃ 28
תבא על ראש יואב ועל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב ומחסר לחם׃ 29
ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃ 30
ויאמר דויד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דויד הלך אחרי המטה׃ 31
ויקברו את אבנר בחברון ויתן המלך את קולו ויבך על קבר אבנר ויבכו כל העם׃ 32
ויקונן המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ 33
ידיך לא אסרו ורגליך לא הובאו בנחשתים כנפל לפני בני העולה נפלת ויוסיפו כל העם לבכות עליו׃ 34
ויבא כל העם לנחם את דויד לחם בעוד היום וישבע דויד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה׃ 35
וכל העם הכירו ויטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם׃ 36
וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית אבנר בן נר׃ 37
ויאמר המלך אל עבדיו הלא ידעתם כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ 38
ואני רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה למעשהו את הרע׃ 39

פרק ד

וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו׃ 1
ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן׃ 2
ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה׃ 3
ויהונתן בן שאול היה לו בן נכה רגלים בן חמש שנים בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל ותאמנה אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ושמו מפיבשת׃ 4
ויבאו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום אל בית איש בושת והוא שכב את משכב הצהרים׃ 5
ויבאו עד תוך הבית לקחת חטים ויכו אתו בחמש ויכה בטן רכב ובענה אחיו וימלטו׃ 6
ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימיתהו ויכרתו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה׃ 7
ויביאו את ראש איש בושת אל דויד חברונה ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בושת בן שאול אויבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו׃ 8
ויען דויד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר׃ 9
כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזם ואהרגם בציקלג אשר לתת לו בשורה׃ 10
אף כי אנשים רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ׃ 11
ויצו דויד את הנערים ויהרגום ויקטעו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון וראש איש בושת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון׃ 12

פרק ה

ויבאו כל שבטי ישראל אל דויד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ 1
גם תמול גם שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביא ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ 2
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל׃ 3
בן שלשים שנה דויד במלכו שלשים ושנה מלך׃ 4
בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ 5
וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדויד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דויד הנה׃ 6
ויתפש דויד את מצודת ציון היא עיר דויד׃ 7
ויאמר דויד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנואי נפש דויד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ 8
וישב דויד במצודה ויקרא לה עיר דויד ויבן דויד סביב מן המלוא ובית׃ 9
וילך דויד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ 10
וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי קיר ויבנו בית לדויד׃ 11
וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ 12
ויקח דויד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולדו עוד לדויד בנים ובנות׃ 13
ואלה שמות הילדים אשר ילדו לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ 14
ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע׃ 15
ואלישמע ואלידע ואליפלט׃ 16
וישמעו פלשתים כי משחו את דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד וירד אל המצודה׃ 17
ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ 18
וישאל דויד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים הנתנם ביד׃ 19
ויאמר יהוה אל דויד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃ 20
ויבא דויד בעלה פרצים ויכם שם דויד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃ 21
ויעזבו שם את עצביהם וישאם דויד ואנשיו׃ 22
ויוסף פלשתים עוד ויפשטו בעמק רפאים׃ 23
וישאל דויד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב אחריהם ובאת אליהם מול בכאים׃ 24
והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ 25
ויעש דויד כאשר הורהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

פרק ו

ויאסף עוד דויד את כל בחורי ישראל שלשים אלף איש׃ 1
ויקם וילך דויד ואנשיו עמו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 2
וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃ 3
וישאו אותו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 4
ודויד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 5
ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ 6
ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכשל שם על ארון האלהים׃ 7
ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ 8
ויירא דויד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה׃ 9
ולא אבה דויד להסיר אליו את ארון יהוה בעיר דויד ויטהו דויד בית עבד אדם הגתי׃ 10
וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו׃ 11
ויגד למלך דויד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דויד וישא את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דויד בשמחה׃ 12
והיה כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃ 13
ודויד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודויד חגור אפוד בד׃ 14
ודויד ובית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃ 15
והיה ארון יהוה בא עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 16
ויבאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויעל דויד עלות לפני יהוה ושלמים׃ 17
ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃ 18
ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת אשישה אחת וילך כל העם איש לביתו׃ 19
וישב דויד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דויד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים׃ 20
ויאמר דויד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 21
ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ 22
ולמיכל בת שאול לא היה ולד עד יום מותה׃ 23

פרק ז

ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו׃ 1
ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים יושב בתוך היריעה׃ 2
ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ 3
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ 4
לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי בית לשבתי׃ 5
כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃ 6
בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים׃ 7
ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ 8
ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ׃ 9
ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענותו כאשר בראשונה׃ 10
ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃ 11
כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו׃ 12
הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃ 13
אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ 14
וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׃ 15
ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ 16
ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד׃ 17
ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום׃ 18
ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה׃ 19
ומה יוסיף דויד עוד לדבר אליך ואתה אדני יהוה ידעת את עבדך׃ 20
בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדלה הזאת להודיע את עבדך׃ 21
על כן גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃ 22
ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות להם הגדלה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃ 23
ותכן לך את עמך ישראל לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ 24
ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם והעש כאשר דברת׃ 25
ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דויד יהי נכון לפניך׃ 26
כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן עבדך לאמר בנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃ 27
ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ 28
ועתה החל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃ 29

פרק ח

ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכנעם ויקח דויד את מתג האמה מיד פלשתים׃ 1
ויך את מואב ויתדם בחבל השכב ארצה ויתדד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדויד לעבדים נשאי מנחה׃ 2
ויך דויד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת׃ 3
ויתפש דויד ממנו אלף ומאת פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו למאה רכב׃ 4
ויבא ארם דמשק לעזר על הדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש׃ 5
וישם דויד נצבים בארם דמשק ויהי ארם לדויד לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך׃ 6
ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ 7
ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דויד נחשת הרבה מאד׃ 8
וישמע תעי מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר׃ 9
ויתעי שלח את יורם בנו אל המלך דויד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויך אתו כי איש מלחמות הדדעזר היה ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ 10
גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ 11
מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ 12
ויעש דויד שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמנה עשר אלף׃ 13
וישם בואדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום לדויד לעבדים ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך׃ 14
וימלך דויד על כל ישראל ויהי דויד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ 15
ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃ 16
וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא סופר׃ 17
ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד כהנים היו׃ 18

פרק ט

ויאמר דויד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יונתן׃ 1
ולבית שאול היה עבד ושמו ציבא ויקראו אותו אל דויד ויאמר אליו המלך האתה ציבא ויאמר עבדך אני׃ 2
ויאמר המלך האפס פה איש מבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליונתן נכה רגלים׃ 3
ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר׃ 4
וישלח המלך דויד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלדבר׃ 5
ויבא מפיבשת בן יונתן בן שאול אל דויד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דויד ויאמר מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ 6
ויאמר אליו דויד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד׃ 7
וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני׃ 8
ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך׃ 9
ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולציבא חמשה עשר בנים ושבעה עשרים עבדים׃ 10
ויען ציבא את המלך ככל אשר צוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד ממלכי בני׃ 11
ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית ציבא עבדים למפיבשת׃ 12
ומפיבשת יושב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא נכה שתי רגליו׃ 13

פרק י

ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ 1
ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דויד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דויד ארץ בני עמון׃ 2
ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דויד את אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דויד את עבדיו אליך׃ 3
ויקח חנון את עבדי דויד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדיהם עד המשפטים וישלחם׃ 4
ויגידו לדויד וישלח לקראתם כי האנשים נכלמים מאד וישב המלך אל יריחו עד צמח זקנכם ושבתם׃ 5
וירא בני עמון כי נבאשו בדויד וישלחו בני עמון ויתנו את אלף ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה׃ 6
וישכרו להם שלשים ושנים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ 7
וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃ 8
ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובה ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה׃ 9
וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ 10
ואת יתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃ 11
ויאמר אם יחזק ארם ממני והיית לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתי לך׃ 12
חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ 13
ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו׃ 14
ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם׃ 15
וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו מלאכים ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃ 16
ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא עליהם ויערך לקראתם ויערך דויד למלחמה לקראת ארם וילחמו עמו׃ 17
וינס ארם מפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעים אלף רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שובך שר צבא המית׃ 18
וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון׃

פרק יא

ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא יואב את צבא הגבורים וישחתו את בני עמון ויצר על רבה ודויד יושב בירושלם ויכו יואב את רבה ויהרסה׃ 1
וישלח דויד מלאכים ויקחהו מביתו ויבא אליו ויגש אליו דויד ויאמר לו לך רד לביתך ורחץ רגליך׃ 2
ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ 3
ויאמר דויד אל אוריה לך רד לביתך ושטפת רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ 4
ויגד דויד לאוריה לאמר ירד אוריה אל ביתו ויבא אוריה אל פתח בית המלך עם כל עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃ 5
ויגידו לדויד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דויד אל אוריה הלא מדרך בא אתה למה לא ירדת אל ביתך׃ 6
ויאמר אוריה אל דויד הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה אנכי אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חי נפשך ואם אעשה את הדבר הזה׃ 7
ויאמר דויד אל אוריה שב פה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו׃ 8
ויקרא דויד לאוריה ויאכל לפניו וישת לפניו וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו אל ביתו לא ירד׃ 9
ויהי בבקר ויכתב דויד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה׃ 10
ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה וסגתם מאחריו והכה וימת׃ 11
ויהי בשמר יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם׃ 12
ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דויד וימת גם אוריה החתי׃ 13
וישלח יואב ויגד לדויד את כל דברי המלחמה׃ 14
ויצו את המלאך לאמר כדברך את כל דברי המלחמה אל המלך׃ 15
והיה כחמת המלך אליך ואמר אליך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הידעתם את אשר יורו מעל החומה׃ 16
מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃ 17
וילך המלאך ויבא ויגד לדויד את כל אשר שלחו יואב׃ 18
ויצו המלאך את דויד לאמר כל דברי המלחמה כלה אל המלך׃ 19
ואם עלתה חמת המלך ואמרה אליך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הידעתם את אשר יורו מעל החומה׃ 20
מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃ 21
וילך המלאך ויבא ויגד לדויד את כל אשר שלחו יואב׃ 22
ויאמר המלאך אל דויד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד פתח השער׃ 23
ויורו המורים אל עבדיך מעל החומה וימת מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת׃ 24
ויאמר דויד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו׃ 25
ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה׃ 26
ויעבר האבל וישלח דויד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן ויהי הדבר הרע אשר עשה דויד בעיני יהוה׃ 27

פרק יב

וישלח יהוה את נתן אל דויד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו באיר אחד עשיר ואחד רש׃ 1
לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ 2
ולרש אין כי אם כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת׃ 3
ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃ 4
ויחר אף דויד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת׃ 5
ואת הכבשה ישלם ארבעתים על אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל׃ 6
ויאמר נתן אל דויד אתה האיש הנה כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃ 7
ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט מזה ואוספה לך כהנה וכהנה׃ 8
מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיניו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון׃ 9
ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם יען כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃ 10
כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת׃ 11
כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש׃ 12
ויאמר דויד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דויד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות׃ 13
אך כי נאץ נאצת את אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות יומת׃ 14
ויבא נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדויד ויחלה׃ 15
ויבקש דויד את האלהים בעד הילד ויצם דויד צום ויבא ויליו כל הלילה ושכב ארצה׃ 16
ויקומו זקני ביתו עליו להקים אתו מן הארץ ולא אבה ולא אכל אתם לחם׃ 17
ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דויד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו הילד מת ועשה רעה׃ 18
וירא דויד כי עבדיו מתלחשים ויבן דויד כי מת הילד ויאמר דויד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃ 19
ויקם דויד מן הארץ ויסך וסך וישנא שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל׃ 20
ויאמרו אליו עבדיו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד בחי צם ובכה ובמות הילד קמת ותאכל לחם׃ 21
ויאמר בהיות הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה והחי הילד׃ 22
ועתה מת למה זה אני צם המוכל להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי׃ 23
ויבחם דויד את בת שבע ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו׃ 24
וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה׃ 25
וילחם יואב ברבה בני עמון וילכד את עיר המלוכה׃ 26
וישלח יואב מלאכים אל דויד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים׃ 27
ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה ואל אלכד אני את העיר ונקרא שמה עלי׃ 28
ויאסף דויד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃ 29
ויסר את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרת היתה בראשו ויהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ 30
ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגזרות הברזל והעבירם במלבן וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם׃ 31

פרק יג

ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דויד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דויד׃ 1
ויצר לאמנון להתחלות אל תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃ 2
ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דויד ויונדב איש חכם מאד׃ 3
ויאמר לו למה זה אתה רזה מיום אל יום בן המלך הלא תגידני ויאמר אליו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב׃ 4
ויאמר אליו יונדב שכב על משכבך והתחל בחליך ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבוא נא תמר אחותי ותאכלני לחם ועשתה לפני את הב

ⵙⵙⵓⵎ. ⴰⵎⵏⵜⵉⵔⵉ ⵏ ⵜⵜⵓⵔⴰⵜ ⵏ ⵎⵓⵙⴰ ⵏ ⵢⵓⵙⵓⴼ ⵏ ⵢⵓⵙⵓⴼ ⵏ ⵢⵓⵙⵓⴼ

55 לְמַעַן יִשְׁמְרוּ כָּל חֻקָּיו וְכָל תּוֹרֹתָיו וְיִשְׁמֹרוּ. הַלְלוּיָהּ׃ *
54 טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃ *
53 זַעַם אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ *
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ *
51 זֵדִים הֱלִיצוּנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ *
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ *
49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ *
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ׃ *
47 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחֳבָה כִּי פִקּוּדֶיךָ בָּחָרְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחָלְתִּי׃
42 וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶיךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
40 וְיִחְיֶה רַחֲמֶיךָ אֵלַי וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
39 וְיָסֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
38 וְיָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
37 וְיַחֲיֵנִי בְּדַרְכֶּךָ׃ הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת בְּשָׁוְא׃
36 וְיַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
35 וְיַשְׁכִּלֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
34 וְיַשְׂכִּלֵנִי עַל תּוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
33 וְיָרוּ אֵלַי יִרְאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
32 וְיָרוּצוּ אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
31 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
30 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
29 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
28 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
27 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
26 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
25 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
24 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
23 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
22 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
21 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
20 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
19 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
18 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
17 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
16 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
15 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
14 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
13 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
12 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
11 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
10 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
9 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
8 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
7 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
6 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
5 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
4 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
3 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
2 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
1 וְיָרוּצוּן אֵלַי כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ברכה

ולא יכלה לשאת את כל העם הזה לבדי׃
38 * ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃
39 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃
40 וירד יהוה בענן וידבר אליו ואצל מן הרוח אשר עליו ונתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃
41 ויתאוננו העם ברע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה׃
42 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש׃
43 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃
44 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃
45 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים׃
46 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו׃
47 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׃
48 שטו העם ולקטו ורחים ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן׃
49 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׃
50 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע׃
51 ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי׃
52 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׃
53 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׃
54 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני׃
55 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃
56 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׃
57 וירד יהוה בענן וידבר אליו ואצל מן הרוח אשר עליו ונתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃
58 * ויעזב את משה ◦ ויקרא אל אהרן ואל מרים ◦ ויצאו שלשתם אל אהל מועד ◦ ויצאו שניהם׃
59 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃
60 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃
61 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה׃
62 ויחר אף יהוה בם וילך׃
63 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׃
64 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׃
65 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׃
66 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה׃
67 ויאמר יהוה אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׃
68 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האספה מרים׃
69 ואחרי כן נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׃
70 * ויהי בהיותם במדבר ◦ ויפקד את העם ◦ ויעבר את בניהם ◦ ואת בנותיהם ◦ ויתעד את משפחותם ◦ ואת בתיהם ◦ ואת מספרם ◦ לגלגלתם ◦ כל זכר מבן חדש ומעלה ◦ כי לא התיחשו ◦ ולא נמנו ◦ בתוך בני ישראל ◦ כאשר צוה יהוה את משה ◦ כן פקד אותם ◦ בסיני׃

ומשמרתו כראוי לו. ואם לאו לא יצא. ואם היה
עומד בתפלה ונזכר שלא קרא קריאת שמע
יקרא ויתפלל. ואם לאו יתפלל ויקרא. ואם
לאו לא יקרא ולא יתפלל: ומי שהיה עומד
בתפלה ונזכר שהוא טמא יטבול במקום שהוא
ויתפלל. ואם לאו יתפלל ויטבול. ואם לאו
לא יטבול ולא יתפלל: ומי שהיה עומד בתפלה
ונזכר שהוא ערום יתעטף במקום שהוא ויתפלל.
ואם לאו יתפלל ויתעטף. ואם לאו לא יתעטף
ולא יתפלל: ומי שהיה עומד בתפלה ונזכר
שהוא יושב בבית הכסא יצא במקום שהוא
ויתפלל. ואם לאו יתפלל ויצא. ואם לאו לא
יצא ולא יתפלל: ומי שהיה עומד בתפלה
ונזכר שהוא יושב בבית הכסא יצא במקום
שהוא ויתפלל. ואם לאו יתפלל ויצא. ואם
לאו לא יצא ולא יתפלל: ומי שהיה עומד
בתפלה ונזכר שהוא יושב בבית הכסא יצא
במקום שהוא ויתפלל. ואם לאו יתפלל ויצא.
ואם

לא אמות כי אחיה ❖ וספר את מעשי יה׃
ו יסרו יסרני יה ולמות לא נתנני׃
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃
ז זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃
ח אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃
ט אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃
י מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃
יא זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׃
יב אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא׃
יג ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה׃
יד אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח׃
טו אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃
טז הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃

קיח

א הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
ב יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו׃
ג יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו׃
ד יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו׃
ה מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃
ו יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם׃
ז יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי׃
ח טוב לחסות ביהוה מבטח באדם׃
ט טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים׃
י כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃
יא סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃
יב סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם׃
יג דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני׃
יד עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃
טו קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל׃
טז ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל׃
יז לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה׃
יח יסר יסרני יה ולמות לא נתנני׃
יט פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃
כ זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃
כא אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃
כב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃
כג מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃
כד זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׃
כה אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא׃
כו ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה׃
כז אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח׃
כח אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃
כט הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃

קיט

א אשרי תמימי דרך ❖ ההלכים בתורת יהוה׃
ב אשרי נצרי עדותיו ❖ בכל לב ידרשוהו׃
ג אף לא פעלו עולה ❖ בדרכיו הלכו׃
ד אתה צויתה פקודיך ❖ לשמר מאד׃
ה אחלי יכנו דרכי ❖ לשמר חקיך׃
ו אז לא אבוש ❖ בהביטי אל כל מצותיך׃
ז אודך בישר לבב ❖ בלמדי משפטי צדקך׃
ח את חקיך אשמר ❖ אל תעזבני עד מאד׃
ט במה יזכה נער ❖ את ארחו לשמר כדברך׃
י בכל לבי דרשתיך ❖ אל תשגני ממצותיך׃
יא בלבי צפנתי אמרתך ❖ למען לא אחטא לך׃
יב ברוך אתה יהוה ❖ למדני חקיך׃
יג בשפתי ספרתי ❖ כל משפטי פיך׃
יד בדרך עדותיך שישתי ❖ כעל כל הון׃
טו בפקודיך אשיחה ❖ ואביטה אורחתיך׃
טז בחקיך אשתעשע ❖ לא אשכח דברך׃
יז גמל על עבדך חיני ❖ ואשמרה דברך׃
יח גל עיני ואביטה ❖ נפלאות מתורתך׃
יט גר אנכי בארץ ❖ אל תסתר ממני מצותיך׃
כ גרסה נפשי ❖ לתאבה את משפטיך בכל עת׃
כא גערת זדים ארורים ❖ השגים ממצותיך׃
כב גל מעלי חרפה ובוז ❖ כי עדותיך נצרתי׃
כג גם ישבו שרים בי נדברו ❖ עבדך ישיח בחקיך׃
כד גם עדותיך שעשעי ❖ אנשי עצתי׃
כה דבקה לעפר נפשי ❖ חיני כדברך׃
כו דרכי ספרתי ותענני ❖ למדני חקיך׃
כז דרך פקודיך הבינני ❖ ואשיחה בנפלאותיך׃
כח דלפה נפשי מתוגה ❖ קימני כדברך׃
כט דרך שקר הסר ממני ❖ ותורתך חנני׃
ל דרך אמונה בחרתי ❖ משפטיך שויתי׃
לא דבקתי בעדותיך ❖ יהוה אל תבישני׃
לב דרך מצותיך ארוץ ❖ כי תרחיב לבי׃
לג הורני יהוה דרך חקיך ❖ ואצרנה עקב׃
לד הבינני ואצרה תורתך ❖ ואשמרנה בכל לב׃
לה הדריכני בנתיב מצותיך ❖ כי בו חפצתי׃
לו הט לבי אל עדותיך ❖ ואל אל בצע׃
לז העבר עיני מראות שוא ❖ בדרכך חיני׃
לח הקם לעבדך אמרתך ❖ אשר ליראתך׃
לט העבר חרפתי אשר יגרתי ❖ כי משפטיך טובים׃
מ הנה פקודיך אתאוה ❖ בצדקתך חיני׃
מא ויבואני חסדך יהוה ❖ תשועתך כאמרתך׃
מב ואענה חרפי דבר ❖ כי בטחתי בדברך׃
מג ואל תצל מפי דבר אמת ❖ עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
מד ואשמרה תורתך ❖ תמיד לעולם ועד׃
מה והתהלכה ברחבה ❖ כי פקודיך דרשתי׃
מו ואדברה בעדותיך נגד מלכים ❖ ולא אבוש׃
מז ואשתעשע במצותיך ❖ אשר אהבתי׃
מח ואשא כפי אל מצותיך ❖ אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
מט זכר דבר לעבדך ❖ על אשר יחלתני׃
נ זאת נחמתי בעניי ❖ כי אמרתך חיתני׃
נא זדים הליצוני עד מאד ❖ מתורתך לא נטיתי׃
נב זכרתי משפטיך מעולם ❖ יהוה ואתנחם׃
נג זלעפה אחזתני ❖ מעזבי תורתך׃
נד זמירות היו לי חקיך ❖ בבית מגורי׃
נה זכרתי בלילה שמך יהוה ❖ ואשמרה תורתך׃
נו זאת היתה לי ❖ כי פקודיך נצרתי׃
נז חלקי יהוה ❖ אמרתי לשמר דבריך׃
נח חליתי פניך בכל לב ❖ חנני כאמרתך׃
נט חשבתי דרכי ❖ ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
ס חשתי ולא התמהמהתי ❖ לשמר מצותיך׃
סא חבלי רשעים עודדוני ❖ תורתך לא שכחתי׃
סב חצות לילה אקום להודות לך ❖ על משפטי צדקך׃
סג חבר אני לכל אשר יראוך ❖ ולשמרי פקודיך׃
סד חסדך יהוה מלאה הארץ ❖ חקיך למדני׃
סה טוב עשית עם עבדך ❖ יהוה כדברך׃
סו טוב טעם ודעת למדני ❖ כי במצותיך האמנתי׃
סז טרם אענה אני שוגה ❖ ועתה אמרתך שמרתי׃
סח טוב אתה ומטיב ❖ למדני חקיך׃
סט טפלו עלי שקר זדים ❖ אני בכל לב אצר פקודיך׃
ע טפש כחלב לבם ❖ אני תורתך שעשעתי׃
עא טוב לי כי עניתי ❖ למען אלמד חקיך׃
עב טוב לי תורת פיך ❖ מאלפי זהב וכסף׃
עג ידיך עשוני ויכוננוני ❖ הבינני ואלמדה מצותיך׃
עד יראיך יראוני וישמחו ❖ כי לדברך יחלתי׃
עה ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ❖ ואמונה עניתני׃
עו יהי נא חסדך לנחמני ❖ כאמרתך לעבדך׃
עז יבואני רחמיך ואחיה ❖ כי תורתך שעשעי׃
עח יבשו זדים כי שקר עותתוני ❖ אני אשיח בפקודיך׃
עט ישובו לי יראיך ❖ וידעי עדותיך׃
פ יהי לבבי תמים בחקיך ❖ למען לא אבוש׃
פא כלתה לתשועתך נפשי ❖ לדברך יחלתי׃
פב כלו עיני לאמרתך ❖ לאמר מתי תנחמני׃
פג כי היה כנאד קיטר ❖ חקיך לא שכחתי׃
פד כמה ימי עבדך ❖ מתי תעשה ברדפי משפט׃
פה כרו לי זדים שיחות ❖ אשר לא כתורתך׃
פו כל מצותיך אמונה ❖ שקר רדפוני עזרני׃
פז כמעט כלוני בארץ ❖ ואני לא עזבתי פקודיך׃
פח כחסדך חיני ❖ ואשמרה עדות פיך׃
פט לעולם יהוה ❖ דברך נצב בשמים׃
צ לדר ודר אמונתך ❖ כוננת ארץ ותעמד׃
צא למשפטיך עמדו היום ❖ כי הכל עבדיך׃
צב לולי תורתך שעשעי ❖ אז אבדתי בעניי׃
צג לעולם לא אשכח ❖ פקודיך כי בם חיתני׃
צד לך אני הושיעני ❖ כי פקודיך דרשתי׃
צה לי קוו רשעים להאבידני ❖ עדותיך אתבונן׃
צו לכל תכלה ראיתי קץ ❖ רחבה מצותך מאד׃
צז למה אהבתי תורתך ❖ כל היום היא שיחתי׃
צח לעולם מצותך עמדי ❖ חכמני׃
צט לי עדותיך שיחה ❖ ומשפטיך מאירים׃
ק לי יראיך ❖ ושמרי פקודיך׃
קא לבבי תמים בחקיך ❖ למען לא אבוש׃
קב לך אני הושיעני ❖ כי פקודיך דרשתי׃
קג לי קוו רשעים להאבידני ❖ עדותיך אתבונן׃
קד לכל תכלה ראיתי קץ ❖ רחבה מצותך מאד׃
קה למה אהבתי תורתך ❖ כל היום היא שיחתי׃
קו לעולם מצותך עמדי ❖ חכמני׃
קז לי עדותיך שיחה ❖ ומשפטיך מאירים׃
קח לי יראיך ❖ ושמרי פקודיך׃
קט לבבי תמים בחקיך ❖ למען לא אבוש׃
קי לך אני הושיעני ❖ כי פקודיך דרשתי׃
קיא לי קוו רשעים להאבידני ❖ עדותיך אתבונן׃
קיב לכל תכלה ראיתי קץ ❖ רחבה מצותך מאד׃
קיג למה אהבתי תורתך ❖ כל היום היא שיחתי׃
קיד לעולם מצותך עמדי ❖ חכמני׃
קטו לי עדותיך שיחה ❖ ומשפטיך מאירים׃
קטז לי יראיך ❖ ושמרי פקודיך׃
קיז לבבי תמים בחקיך ❖ למען לא אבוש׃
קיח לך אני הושיעני ❖ כי פקודיך דרשתי׃

ויכתבו בספר המלכים לישראל ויהודה׃
ויאמר המלך וכל הקהל לעשות הפסח בחדש השני׃
כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למספר
ולא נאספו העם לירושלם׃ וייטב הדבר בעיני המלך וכל הקהל׃
ויכינו להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא
לעשות הפסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא רב עשו
לאשר כתוב׃ וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם
מכף מלכי אשור׃ ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו
ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים׃
עתה אל תקשו עורפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו
למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם ויסר
חרון אפו מעליכם׃ כי בשובכם אל יהוה אחיכם ובניכם לרחמים
לפני שביהם וישובו לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו׃ ויהיו הרצים עברים
מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבולן ויהיו משחקים
ולועגים בם׃ אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולן נכנעו ויבאו
ירושלם׃ וביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות
את מצות המלך ושריו בדבר יהוה׃ ויאספו בירושלם עם רב
לעשות את חג המצות בחדש השני קהל גדול מאד׃ ויקומו
ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו
וישליכו לנחל קדרון׃ וישחטו פסח בארבעה עשר לחדש השני
והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה׃
ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הזרו
הכהנים את הדם מיד הלוים׃ כי רבת בקהל אשר לא התקדשו
ולכל אשר לא טהור להקדיש לכל לא יכלו לשחט את הפסחים
ליהוה׃ כי רבים מרבית אפרים ומנשה יששכר וזבולן לא טהרו
כי אכלו את הפסח לא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר
יהוה הטוב יכפר בעד כל הכון לבו לדרוש לאלהים יהוה אלהי
אבותיו ולא כטהרת הקדש׃ וישמע יהוה ליחזקיהו וירפא את
העם׃ ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה גדולה ויהללו הלוים והכהנים את יהוה
יום יום בכלי עז ליהוה׃ וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים
המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים והודו ליהוה אלהי אבותיהם׃ ויועץ כל
הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים אחרים
בשמחה׃ כי הרים יחזקיהו מלך יהודה לקהל אלף פרים
ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן
עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב׃ וישמחו כל קהל יהודה
והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מארץ ישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל וישבים ביהודה׃ ותהי שמחה גדולה בירושלם
כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא היתה כזאת בירושלם׃
ויקומו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע קולם ותבוא
תפלתם לשכת קדשו השמים׃

* ויהי אחרי הדברים האלה ומעשה החסד הזה עלה
סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים המבצרות
ויאמר לבקעם אליו׃ וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו
למלחמה על ירושלם׃ ויועץ את שריו ואת גבוריו לסתום את
מימי העינות אשר מחוץ לעיר והם יעזרוהו׃ ויאספו עם רב
ויסתמו את כל העינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר
למה יבוא מלכי אשור ומצאו מים הרבה׃ ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ומבחוץ החומה האחרת
ויחזק את המלוא עיר דוד ויעש שלחים הרבה וצנות ויאסף
שרי מלחמות ויקבצם אליו ברחוב שער העיר וידבר על לבם
לאמר׃ חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור
ומפני כל ההמון אשר עמו כי רב עמנו מעמו׃ עמו זרוע בשר
ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם במלחמותינו ויסמכו העם
על דברי יחזקיהו מלך יהודה׃ ואחרי כן שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלם והוא על הלכיש ועמו כל ממשלתו אל
יחזקיהו מלך יהודה ואל כל יהודה אשר בירושלם לאמר׃
כה אמר סנחריב מלך אשור במה אתם בוטחים ואתם ישבים
במצור בירושלם׃ הלא יחזקיהו מסיר את במותיו ואת מזבחותיו
ויאמר ליהודה ולירושלם לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו׃
הלא ידעתם אני ואבותי עשינו לכל עמי הארצות הנה׃ היכלו
יכלו אלהי גוי הארצות את ארצם מידי׃ מי בכל אלהי הגוים
האלה אשר הכחידו אבותי אתם אשר לא יצילו את עמם מידי
כי יצילו אלהיכם אתכם מידי׃ ועתה אל ישא אתכם יחזקיהו
ואל יסיתכם ככה ואל תאמינו לו כי כל אלהי כל גוי וממלכה
לא יכלו אבותי להצילם מידי ומידי אבותי אף כי אלהיכם לא
יצילכם מידי׃ ועוד דברו עבדיו על יהוה אלהים ועל יחזקיהו
עבדו׃ וספר שלח לחרף את יהוה אלהי ישראל ולדבר עליו
לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא
יציל אלהי יחזקיהו את עמו מידי׃ ויקראו יהודית אל העם
ירושלם אשר על החומה לדבר אליהם למען תפשה ולמען
תקחה׃ וידברו על אלהי ירושלם כאלהי עמי הארץ מעשה
ידי אדם׃ ויתפלל על זאת יחזקיהו המלך ויצעק השמים
ויתפלל אל השמים׃ ויכחד יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל
ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא
בית אלהיו ומיצאי מעיו הפילוהו שם בחרב׃ ויושע יהוה
ביום ההוא את יחזקיהו ואת יושבי ירושלם מיד סנחריב מלך
אשור ומיד כל ויכלכלם מסביב׃ ורבים מביאים מנחה ליהוה
לירושלם וכלי חמדות ליחזקיהו מלך יהודה וישא לעיני כל
הגוים מאחרי כן׃ בימים ההם חלה יחזקיהו למות ויתפלל אל
יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו׃ ולא כגמול השיב כי רם לבבו
ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם׃ ויתגבה יחזקיהו אחרי
אשר רם לבבו הוא ויושבי ירושלם ולא עלה עליהם קצף יהוה
בימי יחזקיהו׃ ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד לרב מאד ואוצרות
לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשם ולמגן ולכל כלי חמדה׃
ולמסכנות ולמגדלים לכל בהמה ובהמה ולאורות לתבואת דגן
ותירוש ויצהר ולרפתים לכל מין ומין ולצאן לעדרים׃ וערים
עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב
מאד׃ והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם
למטה מערבה לעיר דוד ויצלח יחזקיהו בכל מעשיו׃ אך
בדברי מלאכי שרי בבל אשר שלחו אליו לדרוש על המופת
אשר היה בארץ עזבו אלהים לנסותו לדעת את כל אשר בלבבו׃
ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ
הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל׃ וישכב יחזקיהו עם
אבותיו וישתחוו בקבורת בני דוד ויכבדוהו בעת מותו כל
יהודה וישבי ירושלם ומנשה בנו מלך תחתיו׃

בן חמש ועשרים שנה מנשה במלכו ובירושלם חמשים
ושתים שנה מלך׃ ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ וישב ויבן את הבמות
אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות
וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם׃ ויבן מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי׃ ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׃ והוא העביר את בניו
באש בגיא בן הנם ויעונן ויכשף ויעש אוב וידעוני הרבה
לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ ויתן את פסל האשרה
אשר עשה בבית האלהים אשר אמר האלהים אל דוד ואל
שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם׃ ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל
מעל האדמה אשר הכינותי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות
את כל אשר צויתים ולכל התורה והחקים והמשפטים ביד
משה׃ ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מכל
הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃ וידבר יהוה אל
מנשה ואל עמו ולא הקשיבו׃ ויבא יהוה עליהם את שרי
הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו
בנחשתים ויולכוהו בבלה׃ וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו
ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו׃ ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע
תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא
האלהים׃ ואחרי כן בנה חומה חוץ לעיר דוד ולגיחון בנחל
ולבוא שער הדגים וסבב לעפל ויגביה מאד ויתן שרי חיל בכל
הערים הבצורות ביהודה׃ ויסר את אלהי הנכר ואת הפסל מבית
יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך
חוץ לעיר׃ ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים
ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל׃ אך עוד
העם מזבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם׃ ויתר דברי מנשה
ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים אשר דברו אליו בשם יהוה
אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל׃ ותפלתו ויעתר לו
וכל חטאתו ומעלו ואשר בנה בהן במות ויקם אשרים ופסלים
לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי׃ וישכב מנשה עם
אבותיו ויקברו בביתו ויתר אמון בנו תחתיו׃

בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו
ויזבח אמון לכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו ויעבדם׃
ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון אשם
הרבה׃ ויקשרו עבדיו עליו וימיתוהו בביתו׃ ויכו עם הארץ
את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו׃ ויתר דברי אמון אשר עשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקברו אותו בקברתו בגנת עזא
וימלך יאשיהו בנו תחתיו׃

בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך
בירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו
ולא סר ימין ושמאול׃ ובשנת שמנה למלכו בעודנו נער החל
לדרוש לאלהי דויד אביו ובשנת שתים עשרה החל לטהר את
יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות׃
ויתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה
ממנו ואת האשרים והפסלים והמסכות שבר ועשה עפר ויזרה
על פני הקברים הזבחים לו׃ ועצמות כהנים שרף על מזבחותם
ויטהר את יהודה וירושלם׃ ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד
נפתלי בחרבותם סביב׃ וינתץ מזבחותיו והאשרים והפסלים
כתת לדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם׃
ובשנת שמנה עשרה למלכו לטהר את הארץ ואת הבית שלח
שפן בן אצליהו ואת מעשיה בן הפקיד ואת יואח בן יואחז
המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו׃ ויבאו אל חלקיהו הכהן
הגדול ויתנו כסף המובא בית האלהים אשר אספו הלוים
שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה
ובנימן ואל יושבי ירושלם׃ ויתנו על יד עשי המלאכה הפקדים
בבית יהוה ויתנו העושים המלאכה אשר בבית יהוה לחזק
ולרפא הבית׃ נתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצי
מחברות ולקרות לבתים אשר החריבו מלכי יהודה׃ והאנשים
עשו במלאכה באמונה ועל ידם פקודים יחת ועבדיה הלוים
מבני מרארי וזכריה ומשלם מבני הקהתי לנצח והלוים כל
מבין בכלי שיר׃ ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה
בעבודה ומן הלוים סופרים ושטרים ושוערים׃ ובהוציאם את
הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה
ביד משה׃ ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן׃ ויבא שפן
הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן
ביד עבדיך עשו׃ וישפכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו
ביד הפקדים ביד עשי המלאכה׃ ויגד שפן הסופר למלך לאמר
ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך׃ ויהי
כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו׃ ויצו המלך
את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃ לכו דרשו את יהוה בעדי
ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי
גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו
את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה׃ וילך חלקיהו
ואשר אמר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן
חרחס שמר בגדות והיא יושבת בירושלם במשנה ותדבר אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃
כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את
כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃
תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ ואל מלך
יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר
יהוה אלהי ישראל בדברים אשר שמעת׃ יען רך לבבך ותכנע
מלפני האלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו
ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם
יהוה׃ הנני אספך אל אבותיך ונאספת אל קבריך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל
יושביו׃ וישיבו את המלך דבר ויקבץ אליו את כל זקני יהודה
וירושלם׃ ויעל המלך בית יהוה ואיש יהודה וכל יושבי
ירושלם עמו והכהנים והלוים וכל העם למגדל ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃ ויעמד
המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמר את מצותיו ועדותיו וחקותיו בכל לבבו ובכל נפשו
להקים את דברי הברית הכתובים על הספר הזה׃ ויעמד כל
העם בברית׃ ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף להוציא מן היכל יהוה את כל הכלים
אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעשם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון ויטל את עפרם בית אל׃ וישבת
את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה להקטיר בבמות בערי יהודה
ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים׃ ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון וישרפה בנחל קדרון ויכתת לעפר
ויטל את עפרה על קברי בני העם׃ וינתץ את בתי הקדשים
אשר היו בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה׃
ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר
הקטירו שם הכהנים מגבע עד באר שבע וינתץ את במות
השערים אשר פתח איש בשער יהושע שר העיר אשר על שמאל
איש בשער העיר׃ אך כהני הבמות לא עלו אל מזבח יהוה
בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃ ואת התפת אשר
בגי בן הנם להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך לא
יטמא׃ ויגרש את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
לפתח בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרוארים
ואת מרכבות השמש שרף באש׃ ואת המזבחות אשר על גג
עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה
מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרה את
עפרם אל נחל קדרון׃ ואת הבמות אשר לפני ירושלם אשר על
ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ
הצידנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא
המלך׃ וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את
מקומם עצמות אדם׃ וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה
אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל המזבח ההוא
ואת הבמה נתץ שרף את הבמה לעפר ויטל את עפרה ויצו
את האשרה׃ ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמות מן הקברים ויקטר על המזבח ויטמא
אותו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים
האלה׃ ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי
העיר מקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים
האלה אשר עשית על המזבח בית אל׃ ויאמר הניחו לו אל
יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות בנו
הנביא

ישראל׃ ויקהל כל־העדה יחדו ויתנו
16 פרים׃ * ראובן ויתרו וכל־יושב חצרו׃
17 ושמעון ולוי׃ * ויהודה יששכר וזבולן׃
18 בנימן׃ * ואפרים ומנשה ובנימן׃
19 ודן׃ * וגד ואשר ונפתלי׃ * צוה אלהיך
20 עזך׃ * עזה׃ אלהים׃ זו־פעלת׃ לנו׃
21 מהיכלך׃ * לירושלם׃ יוכילו־לך׃ מלכים׃
22 שי׃ * גער חית־קנה׃ עדת אבירים׃
23 בעגלי־עמים׃ מתרפס ברצי־כסף׃ * פזר
24 עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו חשמנים׃ כוש
25 תרים׃ ידיה׃ * ממלכות הארץ׃ שירו
26 לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־שמי־קדם׃
27 הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃ לאלהים׃
28 על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃ * נורא
29 אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־נתן
30 ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
31 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
32 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
33 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
34 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
35 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
36 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
37 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
38 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
39 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
40 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
41 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
42 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
43 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
44 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
45 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
46 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
47 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
48 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
49 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
50 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
51 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
52 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
53 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
54 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
55 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
56 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
57 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
58 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
59 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
60 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
61 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
62 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
63 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
64 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
65 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
66 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
67 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
68 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
69 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
70 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
71 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
72 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
73 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
74 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
75 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
76 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
77 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
78 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
79 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
80 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
81 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
82 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
83 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
84 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
85 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
86 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
87 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
88 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
89 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
90 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
91 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
92 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
93 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
94 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
95 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
96 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
97 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
98 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
99 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
100 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
101 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
102 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
103 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
104 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
105 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
106 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
107 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
108 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
109 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
110 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
111 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
112 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
113 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
114 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
115 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
116 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
117 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
118 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
119 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
120 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
121 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
122 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
123 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
124 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
125 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
126 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
127 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
128 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
129 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
130 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
131 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
132 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
133 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
134 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
135 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
136 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
137 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
138 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
139 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
140 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
141 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו
142 חשמנים׃ כוש תרים׃ ידיה׃ * ממלכות
143 הארץ׃ שירו לאדני׃ סלה׃ * לרכב בשמי־
144 שמי־קדם׃ הן־יתן בקולו׃ קול־עז׃ * תנו־עז׃
145 לאלהים׃ על־ישראל׃ גאותו׃ ועזו׃ בשחקים׃
146 * נורא אלהים׃ ממקדשיך׃ אל־ישראל׃ הוא־
147 נתן ועצמות׃ לעם׃ ברוך אלהים׃ * מהיכלך׃
148 על־ירושלם׃ לך־יובילו׃ שי׃ * גער חית־קנה׃
149 עדת אבירים׃ עם־עגלי עמים׃ מתרפס
150 ברצי־כסף׃ * פזר עמים׃ קרבי־קרב׃ * יבאו

ⵜⵉⵏⵉ ✱ ⵢⵉⵙⵙⴰⵏ ⵉⵎⵙ ⵢⵓⵙⵙⵓⵜⵜⵓⵔ
ⵏⵜⵜⴰⵏⵉ ⵙⵉⵏⵉ ⵙⵉⵏⵉ

ᱵᱟᱝᱞᱟ ᱥᱟᱱᱛᱟᱞᱤ ᱥᱤᱱᱚᱢ ᱯᱩᱛᱷᱤ ᱠᱷᱚᱱ ᱚᱠᱟᱭ ᱠᱚᱨᱮᱭᱟᱱ ᱠᱚᱨᱮᱭᱟᱱ ᱠᱚᱨᱮᱭᱟᱱ

ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲉⲧⲁⲓ ⲛⲁⲩ ⲉⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲉⲧⲁⲓ ⲛⲁⲩ

ⲉⲣⲟⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲓ ⲛⲁⲩ ⲉⲣⲟⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲓ ⲛⲁⲩ

41 *ⲟⲩⲟϩ ⲁⲩⲱ ⲁⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲃⲟⲗ

42 ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲃⲟⲗ

ויעמד המלך בשער והכל יצאו לפניו׃ 4 ויאמר המלך אל כל העם לאמר הנה לי אתכם כטוב בעיניכם אעשה ויעמד המלך על יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים׃ 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת איתי לאמר נערי לי לאט לאבשלום ואיש לא שמע בצאת העם לצוות את כל השרים על אבשלום׃ 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים׃ 7 ויגפו שם העם לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה עשרים אלף איש ביום ההוא׃ 8 ותהי שם המלחמה נפצה על פני כל הארץ והיער אכל בעם את אשר אכלו החרב ביום ההוא׃ 9 ויקר אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת סבך האלה הגדולה ויאחז ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר׃ 10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה׃ 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו הנה ראית והלא הכית שם ארצה ואנכי נתתי לך עשרה כסף ואזור אחד׃ 12 ויאמר האיש אל יואב ואלפי כסף שקלים על ידי לא אשלח יד בבן המלך כי באזנינו צוה המלך אותך ואת אבישי ואת איתי לאמר שמרו אתי לנער באבשלום׃ 13 או עשיתי בנפשי שקר ולא יכחד כל דבר מן המלך ואתה תתיצב מנגד׃ 14 ויאמר יואב לא אוחיל כזה לפניך ויקח שלשה שבטים בידו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה׃ 15 ויסבו עשרה נערים נושאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתהו׃ 16 ויתקע יואב בשופר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי עצר יואב בעם׃ 17 ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער בור גדול בלב אחד ויקימו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהליו׃ 18 ואבשלום בחיו לקח ויקם את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ותקרא יד אבשלום עד היום הזה׃ 19 ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי הושיע יהוה את דינו מיד אויביו׃ 20 ויאמר אליו יואב לא איש בשורה אתה היום תבשר יום אחר לא תבשר היום על כן בת המלך מתה׃ 21 ויאמר יואב לכושי לך התגד למלך אשר ראית וישתחו כושי ליואב וירץ׃ 22 ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר ליואב והיה מה אם רוץ ארוץ גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני והבשורות אין לך׃ 23 ויאמר מה יהי לי כי גם אני ארוץ אחרי הכושי ויאמר לו רוץ׃ ויהי אחימעץ דרך הככר וירץ את הכושי׃

ཞེས་ཟེར་ནས་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱིམ་ལ་ཕྱིན་ཏེ། 38
ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱིམ་ལ་ཕྱིན་ཏེ། * ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱིམ་ལ་ཕྱིན་ཏེ། 39
ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱིམ་ལ་ཕྱིན་ཏེ།

9 הָרָע הַזֶּה. * וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָחִי וְהוֹי
אָחוֹת לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ:
5 * בְּקִבְרוֹת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהָשְׁלֵךְ מֵעֵבֶר
לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם. עֲלֵה לְבָנוֹן וְצְעָקִי וּבַבָּשָׁן
תְּנִי קוֹלֵךְ וְזַעֲקִי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל
מְאַהֲבָיִךְ. שָׁכַנְתִּיךָ בְּשַׁלְוָתֵךְ אָמַרְתְּ לֹא
אֶשְׁמָע זֹאת דַּרְכֵּךְ מִנְּעוּרַיִךְ כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ
10 בְּקוֹלִי. * רָעָה כָּל רֹעַיִךְ אֶת כָּל מְאַהֲבָיִךְ
יִרְעֶה כִּי עַתָּה תֵּלַכְנָה שִׁבְיָה כִּי אָז תֵּבוֹשִׁי
וְתִכָּלְמִי מִכֹּל רָעָתֵךְ. הַיּוֹשֶׁבֶת בַּלְּבָנוֹן
קִנַּנְתְּ בַּאֲרָזִים מָה נֶחְנַנְתְּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה:
11 * יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה. כֹּה
אָמַר יְהוָה עַל שַׁלֻּם בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה הַמּוֹלֵךְ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו אֲשֶׁר
יָצָא מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא יָשׁוּב עוֹד שָׁמָּה:
12 * כִּי אִם בִּמְקוֹם אֲשֶׁר הָגְלוּ אֹתוֹ שָׁמָּה שָׁם
יָמוּת וְאֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִרְאֶה עוֹד.
13 הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ לֹא בְצֶדֶק וַעֲלִיֹּתָיו לֹא
בְמִשְׁפָּט רֵעֵהוּ בְחִנָּם יַעֲבֹד וּפָעֳלוֹ לֹא יִתֶּן
לוֹ: * הָאֹמֵר אֶבְנֶה לִּי בַיִת רְחָבִים וַעֲלִיּוֹת
מְרֻוָּחִים וּפָתַח לוֹ חַלּוֹנִים וְסָפוּן בְּאֶרֶז וְחָפוּי
בְּשָׁשֶׁר: הֲתִמְלֹךְ כִּי אַתָּה מִתְחָרֶה בָּאָרֶז
אָבִיךָ הֲלוֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
אָז טוֹב לוֹ: דָּן דִּין עָנִי וְאֶבְיוֹן אָז טוֹב הֲלוֹא
זֹאת הִוא דַּעְתֵנִי נְאֻם יְהוָה: כִּי אִם עֵינֶיךָ
וְלִבְּךָ אִם לֹא עַל בִּצְעֲךָ וְעַל דָּם הַנָּקִי לִשְׁפֹּךְ
וְעַל הָעֹשֶׁק וְעַל הָרָצַח לַעֲשׂוֹת: לָכֵן כֹּה
אָמַר יְהוָה אֶל יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָחִי וְהוֹי אָחוֹת
לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ: * קְבוּרַת
חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהָשְׁלֵךְ מֵעֵבֶר לְשַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלָ‍ִם. עֲלִי הַלְּבָנוֹן וְצַעֲקִי וּבַבָּשָׁן תְּנִי
קוֹלֵךְ וְזַעֲקִי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל מְאַהֲבָיִךְ:
דִּבַּרְתִּי אֵלַיִךְ בְּשַׁלְוָתֵךְ אָמַרְתְּ לֹא אֶשְׁמָע
זֶה דַּרְכֵּךְ מִנְּעוּרַיִךְ כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי:
כָּל רֹעַיִךְ יִרְעֶה רוּחַ וּמְאַהֲבָיִךְ בַּשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ
כִּי אָז תֵּבוֹשִׁי וְתִכָּלְמִי מִכֹּל רָעָתֵךְ: יוֹשֶׁבֶת
בַּלְּבָנוֹן קִנַּנְתְּ בַּאֲרָזִים מָה נֶחְנַנְתְּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה:
הֲלוֹא כֹּה אָמַר יְהוָה כִּתְבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה
עֲרִירִי גֶּבֶר לֹא יַצְלִיחַ בְּיָמָיו כִּי לֹא יַצְלִיחַ
מִזַּרְעוֹ גֶּבֶר יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דָוִד וּמֹשֵׁל עוֹד
בִּיהוּדָה: * הַר הַר הַר אֶרֶץ אֶרֶץ אֶרֶץ שִׁמְעִי
דְּבַר יְהוָה. כֹּה אָמַר יְהוָה כִּתְבוּ אֶת הָאִישׁ
הַזֶּה עֲרִירִי גֶּבֶר לֹא יַצְלִיחַ בְּיָמָיו כִּי לֹא
יַצְלִיחַ מִזַּרְעוֹ גֶּבֶר יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דָוִד וּמֹשֵׁל
עוֹד בִּיהוּדָה: * וְאַתָּה יִרְמְיָהוּ אַל תִּתְפַּלֵּל
בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאַל תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה
וְאַל תִּפְגַּע בִּי כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ: הַאֵינְךָ
רֹאֶה מָה הֵם עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת
יְרוּשָׁלָ‍ִם: הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים וְהָאָבוֹת
מְבַעֲרִים אֶת הָאֵשׁ וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת בָּצֵק
לַעֲשׂוֹת כַּוָּנִים לִמְלֶכֶת הַשָּׁמָיִם וְלַהַסִּיךְ
נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִסֵנִי:
הַאֹתִי הֵם מַכְעִסִים נְאֻם יְהוָה הֲלוֹא אֶת
פְּנֵיהֶם לְמַעַן בָּשְׁתָּם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אַפִּי וַחֲמָתִי נִתָּכֶת עַל הַמָּקוֹם
הַזֶּה עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל עֵץ הַשָּׂדֶה
וְעַל פְּרִי הָאֲדָמָה וּבָעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה: כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלוֹתֵיכֶם
סְפוּ עַל זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ בָשָׂר: כִּי לֹא דִבַּרְתִּי
אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח: כִּי אִם
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ
בְּקוֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי
לְעָם וְהָלַכְתֶּם בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם
לְמַעַן יִיטַב לָכֶם: וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת
אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹת בִּשְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע
וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים: לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר
יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם
יוֹם הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ: וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ
אֶת אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם:
וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ לָהֶם וְלֹא יַעֲנוּךָ:
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה
וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם: גֹּזִּי נִזְרֵךְ וְהַשְׁלִיכִי וְשָׂאִי
עַל שְׁפָיִים קִינָה כִּי מָאַס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת דּוֹר
עֶבְרָתוֹ: כִּי עָשׂוּ בְנֵי יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי נְאֻם
יְהוָה שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי
עָלָיו לְטַמְּאוֹ: וּבָנוּ בָּמוֹת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי בֶן
הִנֹּם לִשְׂרֹף אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ
אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל לִבִּי: לָכֵן הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְלֹא יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת
וְגֵי בֶן הִנֹּם כִּי אִם גֵּי הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת
מֵאֵין מָקוֹם: וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד:
וְהִשְׁבַּתִּי מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמֵחוּצוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם קוֹל
שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי
לְחָרְבָּה תִּהְיֶה הָאָרֶץ: בָּעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה
יוֹצִיאוּ אֶת עַצְמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת עַצְמוֹת
שָׂרָיו וְאֶת עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עַצְמוֹת
הַנְּבִיאִים וְאֶת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם מִקִּבְרֹתָם:
וְהִשְׁטִחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר אָהֲבוּם וַאֲשֶׁר עָבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם
וַאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וַאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ
וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ: וְנִבְחַר
מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן
הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים
אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הֲיִפֹּל וְלֹא יָקוּם אִם
יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב: לָמָּה שָׁבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלַ‍ִם
מְשׁוּבָה נֶצַח הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית מֵאֲנוּ לָשׁוּב:
הַקְשַׁבְתִּי וְשָׁמָעְתִּי לֹא כֵן דִּבֵּרוּ אֵין אִישׁ נִחָם
עַל רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי כָּל שָׁב בְּמִרוּצָתוֹ
כְּסוּס שָׁטֵף בַּמִּלְחָמָה: גַּם חֲסִידָה בַשָּׁמַיִם
יָדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסִיס וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת עֵת
בֹּאָנָה וְעַמִּי לֹא יָדְעוּ אֶת מִשְׁפַּט יְהוָה: אֵיכָה
תֹּאמְרוּ חֲכָמִים אֲנָחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן
הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סוֹפְרִים: הֹבִישׁוּ
חֲכָמִים חַתּוּ וְנִלְכָּדוּ הִנֵּה בִּדְבַר יְהוָה מָאָסוּ
וְחָכְמַת מָה לָּהֶם: לָכֵן אֶתֵּן אֶת נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים
שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל כֻּלּוֹ
בֹּצֵעַ בָּצַע מִנָּבִיא וְעַד כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָׁקֶר:
וַיִּרְפְּאוּ אֶת שֶׁבֶר בַּת עַמִּי עַל נְקֹדָה רָעָה
שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם: הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה
עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן
יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר
יְהוָה: אָסֹף אֹסִיפֵם נְאֻם יְהוָה אֵין עֲנָבִים
בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וְאֶתֵּן
לָהֶם יַעַבְרוּם: מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ
וְנָבוֹא אֶל עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה שָׁם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי רוֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ
לַיהוָה: קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּא וְהִנֵּה
בְעָתָה: מִדָּן נִשְׁמַע נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת
אַבִּירָיו רָעֲשָׁה כָּל הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ
וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם
נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ
אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה: מַכְאִיבִי עָלַי עַל יָגוֹן עָלַי
לִבִּי דָוֶה: הִנֵּה קוֹל שַׁוְעַת בַּת עַמִּי מֵאֶרֶץ
מֶרְחָקוֹת הַיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם מַלְכָּהּ אֵין
בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר:
עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשָׁעְנוּ:
עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה
הֶחֱזָקַתְנִי: הֲצֳרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם רוֹפֵא אֵין שָׁם
כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרוּכַת בַּת עַמִּי: מִי יִתֵּן
רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם
וָלַיְלָה אֵת חַלְלֵי בַּת עַמִּי: מִי יִתְּנֵנִי בְּמִדְבָּר
מְלוֹן אֹרְחִים וְאֶעֶזְבָה אֶת עַמִּי וְאֵלְכָה מֵאֲלֵיהֶם
כִּי כֻלָּם מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים: וַיַּדְרְכוּ
לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ
בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה אֶל רָעָה יָצָאוּ וְאֹתִי לֹא יָדָעוּ
נְאֻם יְהוָה: אִישׁ מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמֵרוּ וְעַל כָּל אָח
אַל תִּבְטָחוּ כִּי כָל אָח עָקֹב יַעְקֹב וְכָל רֵעַ
רָכִיל יְהַלֵּךְ: וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ וֶאֱמֶת לֹא
יְדַבֵּרוּ לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר שָׁקֶר הַעֲוֹת נִלְאוּ:
שִׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת נְאֻם
יְהוָה: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צָרְפָם
וּבְחַנְתִּים כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת עַמִּי:
חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֶּר בְּפִיו שָׁלוֹם
אֶת רֵעֵהוּ יְדַבֵּר וּבְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ: הַעַל
אֵלֶּה לֹא אֶפְקֹד בָּם נְאֻם יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר
כָּזֹאת לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: עַל הָרִים אֶשָּׂא בְכִי
וָנֶהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי
עוֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְעַד בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ: וְנָתַתִּי אֶת יְרוּשָׁלַ‍ִם
לְגַלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן
שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: מִי הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֶן זֹאת
וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּידָהּ עַל מָה
אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה מִבְּלִי עוֹבֵר כַּמִּדְבָּר:
וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עָזְבָם אֶת תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לִפְנֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא הָלְכוּ בָהּ:
וַיֵּלֶךְ בִּשְׁרִרוּת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר
לִמְּדוּם אֲבוֹתָם: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַאֲכִלֵם אֶת הָעָם הַזֶּה
לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים מֵי רוֹאשׁ: וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם
אֶת הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וְתָבוֹאנָה
וְאֶל הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹא: וּתְמַהֵרְנָה וְתִשֶּׂאנָה
עָלֵינוּ נֶהִי וְתֵרַדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה וְעַפְעַפֵינוּ
יִזְּלוּ מָיִם: כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ
שֻׁדַּדְנוּ בֹשְׁנוּ מְאֹד כִּי עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ
מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: כִּי שִׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר יְהוָה וְתִקַּח
אָזְנְכֶם דְּבַר פִּיו וְלַמֵּדְנָה בְנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה
רְעוּתָהּ קִינָה: כִּי עָלָה מָוֶת בְּחַלּוֹנֵינוּ בָּא
בְאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלֵל מִחוּץ בַּחוּרִים
מֵרְחֹבוֹת: דַּבֵּר כֹּה נְאֻם יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת
הָאָדָם כַּדֹּמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי
הַקּוֹצֵר וְאֵין מְאַסֵּף: כֹּה אָמַר יְהוָה אַל יִתְהַלֵּל
חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ
אַל יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ: כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדוֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה
עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי בְאֵלֶּה
חָפַצְתִּי נְאֻם יְהוָה: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה
וּפָקַדְתִּי עַל כָּל מוּל בְּעָרְלָה: עַל מִצְרַיִם וְעַל
יְהוּדָה וְעַל אֱדוֹם וְעַל בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל מוֹאָב וְעַל
כָּל קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל גּוֹיִם
עֲרֵלִים וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרֵלֵי לֵב: שִׁמְעוּ אֶת
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל:
כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת
הַשָּׁמַיִם אַל תֵּחָתּוּ כִּי יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה:
כִּי חֻקּוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי עֵץ מִיַּעַר כָּרָת
מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד: בְּכֶסֶף וּבְזָהָב
הֵיטִיבוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת יְחַזְּקוּהוּ וְלֹא
יִפּוֹךְ: כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה וְלֹא יְדַבֵּרוּ נָשׂוֹא
יִנָּשֹׂא כִּי לֹא יִצְעָדוּ אַל תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי לֹא
יָרֵעוּ וְגַם הֵטִיב אֵין עִמָּם: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְהוָה
גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: מִי לֹא יִירָאֲךָ
מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יֶאֱתָיֶה כִּי בְכָל חַכְמֵי
הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכֻתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: וּבְאַחַת
יִבְעֲרוּ וְיִכְסְלוּ מוּסַר הֲבָלִים עֵץ הוּא: כָּסֶף
מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה
חָרָשׁ וְיַד צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה
חֲכָמִים כֻּלָּם הֵמָּה: וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקְּצָפוֹ תִּרְעַשׁ
הָאָרֶץ וְלֹא יָכִלּוּ גּוֹיִם זַעְמוֹ: כֹּה תֹאמְרוּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא עָשׂוּ יֹאבְדוּ
מֵהָאָרֶץ וּמִתַּחַת שָׁמַיִם אֵלֶּה: עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ
מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם:
לְקוֹלוֹ תֵּת הָמוֹן מַיִם בָּאָרֶץ וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו: נִבְעַר כָּל אָדָם מִדַּעַת הֹבִישׁ כָּל
צוֹרֵף מִפֶּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא רוּחַ בָּם:
הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם
יֹאבֵדוּ: לֹא כָאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב כִּי הוּא יוֹצֵר
הַכֹּל וְיִשְׂרָאֵל שֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ: אֹסְפִי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ יוֹשֶׁבֶת בַּמָּצוֹר:
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
הַזֹּאת בַּפָּעַם הַזֹּאת וַהֲצֵרוֹתִי לָהֶם לְמַעַן
יִמְצָאוּ: אוֹי לִי עַל שִׁבְרִי נַחְלָה מַכָּתִי עַל
חָלְיִי וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ זֶה חֳלִי וְאֶשָּׂאֶנּוּ:
אָהֳלִי שָׁדַד וְכָל מֵיתָרַי נִתָּקוּ בָּנַי יְצָאוּנִי
וְאֵינָם אֵין נֹטֶה עוֹד אָהֳלִי וּמַקִּים יְרִיעוֹתָי:
כִּי נִבְעֲרוּ הָרֹעִים וְאֶת יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ עַל כֵּן
לֹא הִשְׂכִּילוּ וְכָל מַרְעִיתָם נָפוֹצָה: קוֹל שְׁמוּעָה
הִנֵּה בָאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן לָבוֹא
לָשׂוּם אֶת עָרֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה מְעוֹן תַּנִּים:
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאָדָם דַּרְכּוֹ לֹא לְאִישׁ
הוֹלֵךְ וְהָכִין אֶת צַעֲדוֹ: יַסְּרֵנִי יְהוָה אַךְ
בְּמִשְׁפָּט אַל בְּאַפְּךָ פֶּן תַּמְעִטֵנִי: שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ
עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ כִּי אָכְלוּ אֶת יַעֲקֹב וַאֲכָלֻהוּ
וְכִלֻּהוּ וְאֶת נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ: דְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל
יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: שִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי
הַבְּרִית הַזֹּאת וְדַבַּרְתֶּם אֶל אִישׁ יְהוּדָה וְאֶל
יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע
אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת: אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת
אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִכּוּר הַבַּרְזֶל לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: לְמַעַן הָקִים אֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כַּיּוֹם הַזֶּה וָאַעַן
וָאֹמַר אָמֵן יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת
יְרוּשָׁלַ‍ִם לֵאמֹר שִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי בַּאֲבוֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
הַזֶּה הַשְׁכֵּם וְהָעֵד לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי: וְלֹא
שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיֵּלְכוּ אִישׁ בִּשְׁרִרוּת
לִבָּם הָרָע וָאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל דִּבְרֵי הַבְּרִית
הַזֹּאת אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי נִמְצָא קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלָ‍ִם: שָׁבוּ עַל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר מָאֲנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרַי וְהֵמָּה הָלְכוּ
אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם הֵפֵרוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אֶת אֲבוֹתָם: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא
עֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ לָצֵאת מִמֶּנָּה
וְזָעֲקוּ אֵלַי וְלֹא אֶשְׁמַע אֲלֵיהֶם: וְהָלְכוּ עָרֵי
יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם וְזָעֲקוּ אֶל הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר הֵמָּה מְקַטְּרִים לָהֶם וְהוֹשֵׁעַ לֹא יוֹשִׁיעוּ
לָהֶם בְּעֵת רָעָתָם: כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ
יְהוּדָה וּמִסְפַּר חוּצוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם שַׂמְתֶּם מִזְבְּחוֹת
לַבֹּשֶׁת מִזְבְּחוֹת לְקַטֵּר לַבָּעַל: וְאַתָּה אַל תִּתְפַּלֵּל
בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאַל תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָ

14 כשמו. *אתה היה כל־אלה: מדע
כי לא כדבר: ויבא עליהם רעה
מה־עשו לנפשותיהם. לבושת
ולא־תהיה עוד. כי הנה אנכי
15 מביא עליהם נאם־יהוה. *ושבתי
לכם את־שבותכם ואת־כל־
רחמיכם ונתתי אתכם לרחמים
לפני שונאיכם. ולא יהיה עוד
שנאתם. ואכלו את־יושבי
16 ארצם. *הנה אנכי שלח אל־
רבים דגים נאם־יהוה. ודגום
ואחר אשלח אל־רבים צידים.
וצדום מכל־הר ומכל־גבעה
ומחרים מנקרות הסלע:
17 *כי עיניהם אל־כל־דרכיהם. לא
נסתרו מפני ולא־נצפן עונם
18 מנגד עיני. *וכפלתי בראשונה
משפטם וחטאתם. על אשר
חללו את־ארצי בפגרי שקוציהם
ובתועבותיהם מלאו את־נחלתי:
19 *יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום
צר אליך גוים יבאו מקצות
הארץ ויאמרו אך־שקר נחלו
אבותינו הבל ואין־בם מועיל:
20 *היעשה־לו אדם אלהים ולא־
21 הם אלהים. *לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את־ידי
ואת־גבורתי והודעתי כי־שמי
יהוה:

22 שמע יהוה ◦ נא ◦

*קול שמועה הנה באה ורעש
גדול מארץ צפון לשום את־
ערי יהודה משמה: הנה יעלה
כנשרים ושפתותיו כשושנים
נתנו קולם: הוי־לנו כי שדדנו:
הכבסי מרעה לבך ירושלם
למען תנצלי עד־מתי תלין
בתוכך מחשבות אונך: כי קול
מגיד מדן ומשמיע און מהר
אפרים: הזכירו לגוים הנה
השמיעו על־ירושלם נצרים
באים מארץ מרחק ויתנו על־
ערי יהודה קולם: כשדי היו
עליה מסביב כי־אתי מרתה
נאם־יהוה: דרכך ומעלליך
עשו לך את־רעתך זאת כי־מר
כי־נגע אל־לבך: מעי מעי
אתחיל קירות לבי המה לי
לבי לא־אחריש כי־קול שופר
שמעת נפשי תרועת מלחמה:
קרון על־קרון תקרא כי שדדה
כל־הארץ פתאם שדדו אהלי
רגע יריעותי: עד־מתי אראה
נס אשמעה קול שופר: כי־
אויל עמי אתי לא ידעוני בנים
סכלים המה ובלי־בינה המה
חכמו להרעה ולהיטיב לא
ידעו: ראיתי את־הארץ והנה
תהו ובהו והשמים ואין אורם:
ראיתי את־ההרים והנה רעשו
וכל־הגבעות התקלקלו: ראיתי
והנה אין האדם וכל־עוף
השמים נדדו: ראיתי והנה
הכרמל המדבר וכל־עריו נתצו
מפני יהוה מפני חרון אפו:
כי־כה אמר יהוה שממה כל־
הארץ וכלה לא אעשה: על־זאת
תאבל הארץ וקדרו השמים
מלמעלה על אשר דברתי זמותי
ולא־נחמתי ומחרבו לא־שב:
מקול פרש וקשת דורך כל־
העיר נסים בעבי־שחים ובסלעים
עלו כל־העיר עזובה ואין יושב
בה: ואת שדודה מה־תעשי כי
תלבשי שני כי־תעדי עדי זהב
כי־תקרעי בפוך עיניך לשוא
תתיפי מאסו בך עגביך נפשך
יבקשו: כי־קול כחולה שמעתי
צרה כמבכירת בת־ציון תפרש
ידיה הוי־נא לי כי־נלאה נפשי
להרגים:

שוב ושטו ברחובות ירושלם
וראו־נא וידעו ובקשו ברחבותיה
אם־תמצאו איש אם־יש עושה
משפט מבקש אמונה ואסלח לה:
ואם־חי יהוה כי־לשקר הם
נשבעים: יהוה עיניך הלוא
לאמונה הכיתם ולא חלו כלתם
מאנו קחת מוסר חזקו פניהם
מסלע מאנו לשוב: ואני אמרתי
אך־דלים הם נואלו כי לא־ידעו
דרך יהוה משפט אלהיהם:
אלכה־לי אל־הגדלים ואדברה
אתם כי־המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך־המה יחדו
שברו עול נתקו מוסרות: על־כן
הכם אריה מיער זאב ערבות
ישדדם נמר שקד על־עריהם כל
היוצא מהנה יטרף כי־רבו
פשעיהם עתקו משובותיהם:
על־מה אסלח־לך בניך עזבוני
וישבעו בלא־אלהים והשבעתים
ונאפו ובית זונה יתגודדו:
סוסים מפטמים משכימים היו
איש אל־אשת רעהו יצהלו:
העל־אלה לא־אפקד נאם־יהוה
ובגוי אשר־כזה לא תתנקם
נפשי: עלו בשתותיה ושחתו
אך־כלה לא תעשו הסירו
נטשותיה כי לא ליהוה המה:
כי־בגוד בגדו־בי בית ישראל
ובית יהודה נאם־יהוה: כחשו
ביהוה ויאמרו לא הוא ולא־תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה:
והנביאים היו לרוח והדבר אין
בהם כן יעשה להם: לכן כה־
אמר יהוה אלהי צבאות יען
דברכם את־הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לאש והעם הזה
עצים ואכלתם: הנני מביא
עליכם גוי ממרחק בית ישראל
נאם־יהוה גוי איתן הוא גוי
מעולם הוא גוי לא־תדע לשונו
ולא תבין מה־יאמר: אשפתו
כקבר פתוח כלם גבורים:
ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך
ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
יאכל גפנך ותאנתך הרס בצרותיך
אשר־את בטחת בהן בחרב:
ואולם לא־בימים ההם נאם־
יהוה לא אעשה אתכם כלה:
והיה כי־תאמרו על־מה עשנו
יהוה אלהינו לנו כל־אלה
ואמרת אליהם כאשר עזבתם
אתי ותעבדו אלהי נכר בארצכם
כן תעבדו זרים בארץ לא
לכם: הגידו זאת בבית יעקב
והשמיעו אותה ביהודה לאמר:
שמעו־נא זאת עם־סכל ואין
לב עינים להם ולא יראו אזנים
להם ולא ישמעו: האותי לא
תיראו נאם־יהוה אם מפני לא
תחילו אשר־שמתי חול גבול
לים חק־עולם ולא יעברנו
ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו
ולא יעברוהו: ולעם הזה היה
לב סורר ומורה סרו וילכו:
ולא אמרו בלבבם נירא־נא את־
יהוה אלהינו הנתן גשם־יורה
ומלקוש בעתו שבעות קציר
ישמר לנו: עונותיכם הטו אלה
וחטאתיכם מנעו הטוב מכם:
כי נמצאו בעמי רשעים משחיתים
כיקשים מוקש מלא רמיה בתוכו
כן בתיהם מלאים מרמה על־כן
גדלו ויעשרו: שמנו עשתו גם
עברו דברי־רע דין לא דנו דין
יתום והצליח וכשפט אביונים
לא שפטו: הלא־על־אלה נאם־
יהוה אם־בגוי אשר־כזה לא
תתנקם נפשי: שמה ועוה בארץ
הנביאים נבאו בשקר והכהנים
ישרו על־ידיהם ועמי אהבו כן
ומה־תעשו לאחריתה:

חזקו בני־בנימין מקרב ירושלם
ובתקוע בשופר ועל־בית הכרם
שאו משא כי־רעה נראתה מצפון
ושבר גדול: נוה והמתי בת־
ציון: אליה רעים בעדריהם
יבאו אהליהם סביב רעו עליה
רעיהם איש ידו: קדשו עליה
מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו
צללי ערב: קומו ונעלה בלילה
ונשחיתה ארמנותיה: כי־כה
אמר יהוה צבאות כרתו עצה
על־העצים שפכו סללה על־
העיר היא פקד כל־העשק בקרבה:
כאשר תקר מימיה כן תקר
רעתה חמס ושד יעלה בה על־
פני תמיד חלי ומכה: הוסרי
ירושלם פן־תקע נפשי ממך פן־
אשימך שממה ארץ לא נושבה:
כה אמר יהוה בצור יבצרו שארית
ישראל כבצר גפן השב ידך
כבלל על־סלסלות: למי אדברה
ואעידה ויאזינו הן ערל אזנם
ולא יוכלו הקשב הן דבר־יהוה
היה להם לחרפה לא יחפצו־בו:
על־כן חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על־עולל בחוץ
ועל־סוד בחורים יחדו כי גם־
איש עם־אשה ילכדו זקן עם־
מלא ימים: ונסבו בתיהם לאחרים
שדות יחד כי־אטה ידי על־
יושבי הארץ נאם־יהוה: כי
למקטנם ועד־גדולם כלו בצע
ומנביא ועד־כהן כלו עשה שקר:
וירפאו את־שבר עמי על־נקלה
לאמר שלום שלום ואין שלום:
הבושו כי־תועבה עשו גם־בושה
לא יבושו והכלם לא ידעו על־
כן יפלו בנפלים בעת פקדתים
יכשלו אמר יהוה: כה אמר יהוה
עמדו על־דרכים וראו ושאלו
לנתיבות עולם אי זה דרך הטוב
והלכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם
ויאמרו לא נלך: והקמתי עליכם
צפים הקשיבו לקול שופר
ויאמרו לא נקשיב: לכן שמעו
הגוים וידעי עדה את אשר בהם:
שמעי הארץ הנני מביא רעה
אל־העם הזה פרי מחשבותם כי
על־דברי לא הקשיבו ותורתי
ויגעלוה: למה־זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב מארץ
מרחקה עולותיכם לא לרצון
וזבחיכם לא ערבו לי: לכן כה־
אמר יהוה הנני נתן אל־העם
הזה מכשלים וכשלו בם אבות
ובנים יחדו שכן ורעהו יאבדו:
כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ
צפון וגוי גדול יעור מירכתי
ארץ: קשת וכידון יחזיקו אכזר
הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה
ועל־סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת־ציון: שמענו
שמעו ידיו רפו צרה החזיקתנו
חיל כיולדה: אל־תצאי השדה
ובדרך אל־תלכי כי חרב לאויב
מגור מסביב: בת־עמי חגרי
שק והתפלשי באפר אבל יחיד
עשי־לך מספד תמרורים כי
פתאם יבוא השדד עלינו: בחון
הייתי בעמי מבצר ובחנת את־
דרכם: כלם סרי סוחרי הולכי
רכיל נחושת וברזל כלם משחיתים
הלך: נחר כלה עופרת לשוא
צרף צרף ורעים לא נתקו:
כסף סלוי קראו להם כי מאסם
יהוה: לכן כה אמר יהוה הנני
נתן לפני העם הזה מכשלים
ונפלו בם אבות ובנים יחדו
שכן ורעהו יאבדו: כה אמר
יהוה הנה עם מארץ צפון בא
ושבט גדול יעור מירכתי ארץ:
קשת וכידון יחזיקו אכזר הוא
ולא ירחמו קולם כים יהמה
ועל־סוסים ר

طوبى للرجل الذي لم يسلك في مشورة الاشرار ولم يقف في طريق الخطاة ولم يجلس في مجلس المستهزئين. 1
لكن في ناموس الرب مسرته وفي ناموسه يلهج نهارا وليلا. 2
فيكون كشجرة مغروسة عند مجاري المياه تعطي ثمرها في اوانه وورقها لا يذبل وكل ما يصنعه ينجح. 3
ليس كذلك الاشرار ليسوا كذلك بل كالعصافة التي تذريها الريح. 4
لذلك لا يقوم الاشرار في القضاء ولا الخطاة في جماعة الابرار. 5
لان الرب يعرف طريق الابرار وطريق الاشرار تهلك. 6

لماذا ارتجت الامم وتفكر الشعوب بالباطل. 1
قامت ملوك الارض وتآمر الرؤساء معا على الرب وعلى مسيحه قائلين. 2
لنقطع قيودهما ولنطرح عنا ربطهما. 3
الساكن في السماوات يضحك. السيد يستهزئ بهم. 4
حينئذ يتكلم عليهم بغضبه ويرعبهم بسخطه. 5
وانا قد مسحت ملكي على صهيون جبل قدسي. 6
اخبر بقضاء الرب. قال لي انت ابني وانا اليوم ولدتك. 7
اسألني فاعطيك الامم ميراثا لك وملكك اقاصي الارض. 8
تحطمهم بقضيب من حديد وتكسرهم ككسر اناء خزاف. 9
فالآن يا ايها الملوك تعقلوا. تأدبوا يا قضاة الارض. 10
اعبدوا الرب بخشية وهللوا برعدة. 11
قبلوا البن لئلا يغضب فتبيدوا من طريق لانه عن قليل يتقد غضبه طوبى لجميع المتكلين عليه. 12

صلاة داود عند هربه من وجه ابشالوم ابنه

يا رب ما اكثر مضايقي. كثيرون قائمون علي. 1
كثيرون يقولون لنفسي ليس له خلاص بإلهه. سلاه. 2
وانت يا رب ترس لي مجدي ورافع رأسي. 3
بصوتي اصرخ الى الرب فيستجيب لي من جبل قدسه. سلاه. 4
انا اضطجعت ونمت واستيقظت لان الرب يعضدني. 5
لا اخاف من ربوات الشعب المحيطين بي قد نصبوا علي من كل جهة. 6
قم يا رب خلصني يا الهي لانك ضربت كل اعدائي على الفك. كسرت اسنان الاشرار. 7
لله الخلاص. على شعبك بركتك. سلاه. 8

ויהי בשמעו את כל אשר עשה דוד את כל הגוים
ויאמר אל עבדיו הראיתם את כבוד המלך עליו
ויאמרו עבדיו אל לא כי אם ארון האלהים ישב
תחת היריעות ויאמר דוד אל מיכל כי לפני יהוה
אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד
על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה ונקלתי
עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר
אמרת עמם אכבדה ולמיכל בת שאול לא היה ילד
עד יום מותה ׃ ס ׃ ויהי כשבת המלך בביתו
ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו ויאמר המלך
אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים
והארון האלהים ישב בתוך היריעות ׃ ויאמר נתן
אל המלך את כל אשר עם לבבך לך כי יהוה עמך ׃
ס ׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר ׃ לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה
הלא אתה תבנה לי בית לשבתי ׃ כי לא ישבתי
בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן ׃ בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד
שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ׃ ועתה כה
תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי
לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי
על ישראל ׃ ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם
הגדולים אשר בארץ ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני
עולה לענתו כאשר בראשונה ׃ ומן היום אשר
צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל
אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה ׃
כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימותי את
זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו
׃ הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו
עד עולם ׃ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן
אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם ׃ וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל
שאול אשר הסרתי מלפני ׃ ונאמן ביתך וממלכתך
עד עולם לפני כסאך יהיה נכון עד עולם ׃ ככל
הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל
דוד ׃ ס ׃ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני
עד הלם ׃ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה
ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם
אדני יהוה ׃ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך
ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה ׃ בעבור דברך
וכלבבך עשית את כל הגדלה הזאת להודיע את כל
הגדלות ׃ יען גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך
ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו ׃
ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו
אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות להם
הגדלה ונוראות לארצך מפני עמך אשר פדית
לך ממצרים גוים ואלהיו ׃ ותכן לך את עמך
ישראל לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים
׃ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך
ועל ביתו הקם עד עולם והעש כאשר דברת ׃
ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על
ישראל ובית עבדך דוד יהי נכון לפניך ׃ כי אתה
יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך
לאמר בנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל
אליך את התפלה הזאת ׃ ועתה אדני יהוה אתה
הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את
הטובה הזאת ׃ ועתה הואל וברך את בית עבדך
להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם ׃ ס ׃ ויהי
אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד
את מתג האמה מעל פלשתים ׃ ויך את מואב
ויהי מואב לדוד לעבדים נשא מנחה ׃ ויך דוד
את הדדעזר מלך צובה חמת בלכתו להשיב ידו
בנהר פרת ׃ ויקח דוד מאתו אלף ושבע מאות
פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל
הרכב ויותר ממנו מאה רכב ׃ ותבא ארם דמשק
להכות את דוד עזר מלך צובה ויך דוד בארם
עשרים ושנים אלף איש ׃ וישם דוד נצבים בארם
דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשא מנחה ויושע
יהוה את דוד בכל אשר הלך ׃ ויקח דוד את שלטי
הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם
׃ ומבטח ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דוד
נחשת הרבה מאד בו עשה שלמה את הים ואת העמודים
ואת כלי הנחשת ׃ ס ׃ ותעי תחי מלך חמת כי
הכה דוד את כל חיל הדדעזר ׃ וישלח תחי את
יורם בנו אל המלך דוד לשאלו לשלום ולברכו על
אשר נלחם באדרעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי
את אדרעזר ויד יורם הביא כלי כסף וכלי זהב
וכלי נחשת ׃ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם
הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש ׃
מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק
ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה ׃ ויעש דוד
שם בשובו מהכות את ארם בגיא המלח שמונה עשר
אלף ׃ וישם נצבים באדום בכל אדום שם נצבים
ויהי כל אדום לעבדים לדוד ויושע יהוה את דוד
בכל אשר הלך ׃ וימלך דוד על כל ישראל ויהי
דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו ׃ ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר ׃ וצדוק בן
אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא הסופר
׃ ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד
כהנים היו ׃ ס ׃ ויאמר דוד הכי אשאר בית
שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן ׃ ולבית
שאול היה עבד ושמו צבא ויקראו אתו אל דוד
ויאמר אליו המלך האתה צבא ויאמר עבדך ׃
ויאמר עוד היש איש לבית שאול ואעשה עמו חסד
אלהים ויאמר צבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה
רגלים ׃ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר צבא
אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר ׃
וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל
מלדבר ׃ ומפיבשת בן יהונתן בן שאול בא אל דוד
ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר
הנה עבדך ׃ ויאמר אליו דוד אל תירא כי עשה
אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את
כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני
תמיד ׃ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל
הכלב המת אשר כמוני ׃ ויקרא המלך אל ציבא
נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל
ביתו נתתי לבן אדניך ׃ ועבדת לו את האדמה
אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם
ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולציבא
חמשה עשר בנים ושבעה עשרים עבדים ׃ ויאמר
ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו
כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד
מבני המלך ׃ ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל
מושבת בית צבא עבדים למפיבשת ׃ ומפיבשת יושב
בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא
נכה שתי רגליו ׃ ס ׃ ויהי אחרי כן ויכלה
מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו ׃ ויאמר
דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו
עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו
ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון ׃ ויאמרו שרי
בני עמון אל חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את
אביך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור חקר את העיר
ולרגלה ולהפכה שלחו עבדי דוד אליך ׃ ויקח חנון
את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדיהם
בחצי עד משבתיהם וישלחם ׃ ויגידו לדוד וישלח
לקראתם כי האנשים נכלמים מאד וישב המלך
ירחו עד צמח זקנכם ושבתם ׃ וירא בני עמון כי
נבאשו בדוד ויעתק חנון ובני עמון את אלף ככר
כסף לשכור להם מאתם רכב ופרשים משם ארם נהרים
וארם מעכה וארם צובה ׃ וישכרו להם שלשים ושנים
אלף רכב ואת מלך מעכה ואת אישו ויבאו ויחנו
נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה
׃ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים
׃ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער
והארם צובה ורחוב ואישטוב ומעכה לבדם בשדה ׃
וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר
מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם ׃ ואת יתר
העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני עמון
׃ ויאמר אם תחזק ארם ממני והיית לי לישועה
ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך ׃ חזק ונתחזק
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב
בעיניו ׃ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה לפני
ארם וינסו מפניו ׃ ובני עמון ראו כי נס ארם
וינסו גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב
מאחרי בני עמון ויבא ירושלם ׃ ס ׃ וירא ארם
כי נגף לפני ישראל ויקבצו פעם אחת ׃ והדדעזר
שלח ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם
ושובך צבא הדדעזר לפניהם ׃ ויגד לדוד ויקבץ את
כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא עליהם ויערך
לקראתם ויערך דוד למלחמה לקראת ארם וילחמו עמו
׃ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב ואת ארבעים אלף פרש ואת שובך שר צבאם
הכה וימת שם ׃ ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר
כי נגף לפני ישראל וישלימו עם ישראל ויעבדום
ויראו ארם להושיע את בני עמון עוד ׃ ויהי
לתשובת השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יואב
ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון
ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם ׃ ויהי לעת
הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית
המלך ויראה אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה
מאד ׃ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא זאת
בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי ׃ וישלח דוד
מלאכים ויקחה ותבא אליו ויבעל עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל ביתה ׃ ותהר האשה ותשלח ותגד
לדוד ותאמר הרה אנכי ׃ וישלח דוד אל יואב
שלח אלי את אוריה החתי ויאמר יואב אל אוריה
׃ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה ׃ ויאמר דוד לאוריה רד
לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא
אחריו משאת המלך ׃ וישכב אוריה פתח בית המלך
עם כל עבדי אדניו ולביתו לא ירד ׃ ויגידו לדוד
לאמר לא ירד אוריה לביתו ויאמר דוד אל אוריה
הלא מדרך בא אתה למה לא ירדת אל ביתך ׃
ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים
באהלים ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה
אנכי אבוא לביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי
חיך ונפשך אם אעשה את הדבר הזה ׃ ויאמר דוד
אל אוריה שב פה גם היום ומחר אשלחך ויישב
אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו ׃ ויקרא לו
דוד ויאכל לפניו וישת שכרהו ויצא בערב לשכב
במשכבו עם עבדי אדניו אל ביתו לא ירד ׃ ויהי
בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה
׃ ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני
המלחמה החזקה וסגתם מאחריו והכה וימת ׃
ויהי בשמר יואב על העיר ויתן את אוריה אל המקום
אשר ידע כי אנשי חיל שם ׃ ויצאו אנשי העיר
וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם
אוריה החתי ׃ וישלח יואב ויגד לדוד את כל
דברי המלחמה ׃ ויצו את המלאך לאמר כאשר תכלה
את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך ׃ ואם יעלה
חמת המלך ואמר אליך מדוע נגשתם אל העיר להלחם
הלא ידעתם את אשר יורו מעל החומה ׃ מי הכה את
אבימלך בן ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב
מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת
גם עבדך אוריה החתי מת ׃ וילך המלאך ויבא
ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב ׃ ויאמר המלאך
אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו
השדה ונהי עליהם עד פתח השער ׃ ויורו היורים
מעל החומה אל עבדיך וימת מעבדי המלך וגם עבדך
אוריה החתי מת ׃ ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר
אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה
וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה
והחזקהו ואתה חזקהו ׃ ותשמע אשת אוריה כי מת
אוריה אישה ותספד על בעלה ׃ ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן
ויהי הדבר הרע אשר עשה דוד בעיני יהוה ׃
וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו
שני אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר והאחד רש ׃
לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד ׃ ולרש אין כל
כי אם כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו
ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו
תשכב ותהי לו כבת ׃ ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו
ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו
׃ ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה
כי בן מות האיש העשה זאת ׃ ואת הכבשה ישלם
ארבעתים תחת אשר עשה את הדבר הזה ואת אשר לא
חמל ׃ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי
הצלתיך מיד שאול ׃ ואתנה לך את בית אדניך
ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל
ויהודה ואם מעט מזה ואוספה לך כהנה וכהנה ׃
מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני אוריה
החתי בחרב הכית את אשתו לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון ׃ ועתה לא תסור חרב מביתך
עד עולם יען כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה ׃ כה אמר יהוה הנני מקים עליך
רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך
ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת ׃ כי אתה עשית
בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל
ונגד השמש ׃ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות
׃ אך על כי נאץ נאצת את אויבי יהוה בדבר הזה
גם הבן הילוד לך מות יומת ׃ ויהי כי הכבד
הדבר הזה את יהוה ׃ ס ׃ ויך יהוה את הילד
אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלה ׃ ויבקש דוד
את האלהים בעבור הילד ויצם דוד צום ויבא ויליו
ויתנבל על הארץ ׃ ויקמו זקני ביתו עליו לקים
אתו מן הארץ ולא אבה ולא אכל אתם לחם ׃
ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד
חי דברנו אליו וישמע בקלנו ואיך נאמר אליו
הילד מת ורע ׃ וירא דוד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת
הילד ויאמרו מת ׃ ויקם דוד מן הארץ ויסך
וישנא סוך וישנא סוך

4 ואנו. *ויאמר המלך אליה: מה לך׃ ותאמר: אמנה אנכי אשה
5 אלמנה ויתמת אישי. *ולשפחתך שני בנים ויריבו שניהם
בשדה ואין מציל ביניהם. ותך האחד את השני וימת׃
6 *והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ותאמר: הכה את אחיו
והמיתהו: ועתה הנה כל המשפחה דורשת את שפחתך
למען הרגה בנפש אחיה אשר המית. והשמדו גם את היורש
ושמו את גחלתי אשר נותרה לבלתי שום לאישי שם ושאר
על פני האדמה׃ *ויאמר המלך אל האשה: לכי לביתך
ואני אצוה עליך׃ ותאמר האשה התקועית אל המלך:
עלי אדני המלך העון ועל בית אבי ויהי המלך וכסאו נקי׃
10 *ויאמר המלך: המדבר אליך הביאי אליו ולא יוסף עוד
לנגעת בך׃ ותאמר: יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מגאל
הדם להשחית עוד ולבלתי השמיד את בני ואשחיתו׃
11 *ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה׃ ותאמר
השפחה: דברי נא אל המלך אדני׃ *ויאמר המלך: חי יהוה
אם יפל מבנך ארצה׃ ותאמר האשה: למה חשבת כזאת על
עם האלהים ומדבר המלך את הדבר הזה כאשם בשובו
את נדחו המלך׃ *כי מות נמות ונהיה כמים הנגרים ארצה
אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש ויחשב מחשבות
לבלתי הדיח ממנו נדח׃ *ועתה אשר באתי לדבר אל
המלך את הדבר הזה כי יראוני העם ותאמר שפחתך:
אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו׃
15 *כי שמע המלך לעשות את דבר שפחתו להציל אותי
המלך מיד האיש להשמיד אותי ואת בני יחד מנחלת
אלהים׃ ועתה אשר באתי לדבר את הדבר הזה אל אדני
המלך כי יראוני העם ותאמר שפחתך: אדברה נא אל
המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו׃ *כי ישמע המלך
להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אותי ואת בני
יחד מנחלת אלהים׃ ואמרת שפחתך: יהי נא מנחת אדני
המלך לי לאמרה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך
לשמע את טוב ורע׃ ויהוה אלהיך יהי עמך׃ *ויען המלך
ויאמר אל האשה: אל נא תכחד ממני דבר אשר אני שאל
אותך דבר׃ ותאמר האשה: ידבר נא אדני המלך׃

*ولجَلِ: ولِيَهوَه مِنَ بَعيدٍ ظَهَرَ لي: نَعَم بِمَحَبَّةٍ أَبَدِيَّةٍ 1
أَحبَبتُكِ لِذلِكَ أَدَمتُ لَكِ الرَّحمَةَ. أَعيدُ أَبنِيكِ فَتُبنَينَ
يا عَذراءَ إِسرائيلَ. بَعدُ تَتَزَيَّنينَ بِدُفوفِكِ وَتَخرُجينَ 4
في رَقصِ المُستَهزِئينَ. بَعدُ تَغرِسينَ كُرومًا على جِبالِ 5
السّامِرَةِ. يَغرِسُ الغارِسونَ وَيُدَنِّسونَ كَالمُدَنَّسِ. لأَنَّهُ
يَومٌ يُنادي فيهِ النّاطِرونَ على جَبَلِ أَفرايمَ: قُومُوا 6
وَلْنَصعَدْ إِلى صِهيَونَ إِلى يَهوَه إِلهِنا. لأَنَّهُ هكَذا قالَ 7
يَهوَه: اِهتِفوا لِيَعقوبَ بِفَرَحٍ وَاهتِفوا لِرَأسِ الأُمَمِ.
أَسمِعوا وَسَبِّحوا وَقولوا: خَلِّصْ يا يَهوَه شَعبَكَ بَقِيَّةَ 8
إِسرائيلَ. هأَنَذا آتي بِهِم مِن أَرضِ الشَّمالِ وَأَجمَعُهُم
مِن أَقاصي الأَرضِ وَفيهِم العُميانُ وَالعُرجُ وَالحامِلُ
وَالوالِدَةُ مَعًا. جَماعَةً كَبيرَةً يَرجِعونَ هُنا. بِالبُكاءِ 9
يَأتونَ وَبِالتَّضَرُّعاتِ أَقودُهُم. أَسيرُ بِهِم إِلى أَنهارِ
مِياهٍ في طَريقٍ مُستَقيمَةٍ لا يَعثُرونَ فيها. لأَنّي صِرتُ
لإِسرائيلَ أَبًا وَأَفرايمُ هُوَ بِكري. اِسمَعوا كَلِمَةَ يَهوَه 10
يا أُمَمُ وَأَخبِروا في الجَزائِرِ البَعيدَةِ وَقولوا: اَلَّذي
فَرَّقَ إِسرائيلَ يَجمَعُهُ وَيَحفَظُهُ كَما يَحفَظُ الرّاعي
قَطيعَهُ. لأَنَّ يَهوَه فَدى يَعقوبَ وَخَلَّصَهُ مِن يَدِ 11
مَن هُوَ أَقوى مِنهُ. فَيَأتونَ وَيُرَنِّمونَ في أَكَمَةِ صِهيَونَ
وَيُقبِلونَ إِلى جُودِ يَهوَه إِلى القَمحِ وَالمِسطارِ وَالزَّيتِ
وَأَولادِ الغَنَمِ وَالبَقَرِ وَتَكونُ نَفسُهُم كَجَنَّةٍ مَرويَّةٍ
وَلا يَعودونَ يَكتَئِبونَ بَعدُ. حينَئِذٍ تَفرَحُ العَذراءُ 13
بِالرَّقصِ وَالشَّبّانُ وَالشُّيوخُ مَعًا. وَأُحَوِّلُ نَوحَهُم
فَرَحًا وَأُعَزّيهِم وَأُفَرِّحُهُم مِن أَوجاعِهِم. وَأُشبِعُ نَفسَ 14
الكَهَنَةِ دَسَمًا وَشَعبي مِن جودي يَشبَعُ يَقولُ يَهوَه.
هكَذا قالَ يَهوَه: صَوتٌ سُمِعَ في الرّامَةِ نَوحٌ بُكاءٌ 15
مُرٌّ. راخيلُ تَبكي عَلى بَنيها وَتَأبى أَن تَتَعَزّى عَلى
بَنيها لأَنَّهُم عَدَموا. هكَذا قالَ يَهوَه: اِمنَعي صَوتَكِ 16
مِنَ البُكاءِ وَعَينَيكِ مِنَ الدُّموعِ لأَنَّ لِعَمَلِكِ أُجرَةً يَقولُ
يَهوَه وَيَرجِعونَ مِن أَرضِ العَدُوِّ. وَيوجَدُ رَجاءٌ لآخِرَتِكِ 17
يَقولُ يَهوَه وَيَرجِعُ البَنونَ إِلى تُخومِهِم. قَد سَمِعتُ 18
تَذَمُّرَ أَفرايمَ مُعَذَّبًا: أَدَّبتَني فَتَأَدَّبتُ كَعِجلٍ غَيرِ
مُروَّضٍ. رُدَّني فَأَرتَدَّ لأَنَّكَ أَنتَ يَهوَه إِلهي. لأَنّي 19
بَعدَ رُجوعي ندِمتُ وَبَعدَ تَعليمي ضَرَبتُ عَلى فَخِذي.
خَجِلتُ وَأَيضًا خَزِيتُ لأَنّي حَمَلتُ عارَ صِبايَ. هَل 20
أَفرايمُ ابنٌ عَزيزٌ لي أَمْ وَلَدٌ مُتَلَذَّذٌ بِهِ لأَنّي كُلَّما
تَكَلَّمتُ بِهِ بَعدُ أَذكُرُهُ ذِكرًا بَعدَ ذِكرٍ. لِذلِكَ هَمَّت 21
أَحشائي إِلَيهِ. رَحِمًا أَرحَمُهُ يَقولُ يَهوَه. اِنصِبي لَكِ
عَلاماتٍ. اِجعَلي لَكِ مَراجِمَ. اِجعَلي بالَكِ إِلى السِّكَّةِ
إِلى الطَّريقِ الَّتي سِرتِ فيها. اِرجِعي يا عَذراءَ إِسرائيلَ 22
اِرجِعي إِلى مُدُنِكِ هَذِهِ. إِلى كَم تَرتَدّينَ أَيَّتُها البِنتُ
العاصِيَةُ؟ لأَنَّ يَهوَه قَد خَلَقَ خَلقًا جَديدًا في الأَرضِ.
المَرأَةُ تَحُفُّ الرَّجُلَ. وَقالَ يَهوَه إِلهُ إِسرائيلَ بَعدُ 23
يَقولونَ هَذا الكَلامَ في أَرضِ يَهوذا وَفي مُدُنِها عِندَما
أَرُدُّ سَبيَهُم: يُبارِكُكِ يَهوَه يا مَسكَنَ البِرِّ يا جَبَلَ
القُدسِ. وَيَسكُنُ فيها يَهوذا وَجَميعُ مُدُنِها مَعًا 24
الفَلّاحونَ وَالرّاحِلونَ بِالغَنَمِ. لأَنّي أُروي النَّفسَ
المُعيِيَةَ وَأُشبِعُ كُلَّ نَفسٍ جائِعَةٍ. عِندَ ذلِكَ اِستَيقَظتُ 26
وَنَظَرتُ وَكانَ نَومي لي حُلوًا. هأَنَذا أَيّامٌ تَأتي يَقولُ 27
يَهوَه وَأَزرَعُ بَيتَ إِسرائيلَ وَبَيتَ يَهوذا زَرعَ نَاسٍ وَزَرعَ
بَهائِمَ. وَيَكونُ كَما سَهِرتُ عَلَيهِم لِقَلعِ وَلِهَدمٍ وَلِقَلبٍ 28
وَلِإِهلاكٍ وَلِإِساءَةٍ هكَذا أَسهَرُ عَلَيهِم لِبِنايَةٍ وَلِغَرسٍ
يَقولُ يَهوَه. في تِلكَ الأَيّامِ لا يَقولونَ بَعدُ: أَكَلَ 29
الآباءُ حِصرِمًا وَضَرِسَت أَسنانُ البَنينَ. بَل كُلُّ أَحَدٍ 30
يَموتُ بِذَنبِهِ. كُلُّ إِنسانٍ يَأكُلُ الحِصرِمَ تَضرَسُ أَسنانُهُ.
هأَنَذا أَيّامٌ تَأتي يَقولُ يَهوَه وَأَقطَعُ لِبَيتِ إِسرائيلَ 31
وَلِبَيتِ يَهوذا عَهدًا جَديدًا. لَيسَ كَالعَهدِ الَّذي قَطَعتُهُ
لآبائِهِم يَومَ أَمسَكتُ بِيَدِهِم لأُخرِجَهُم مِن أَرضِ مِصرَ
عَهدي الَّذي نَقَضوهُ وَأَنا رَدَدتُ بِهِم يَقولُ يَهوَه. بَل 33
هذا هُوَ العَهدُ الَّذي أَقطَعُهُ لِبَيتِ إِسرائيلَ بَعدَ تِلكَ
الأَيّامِ يَقولُ يَهوَه: أَجعَلُ شَريعَتي في دَواخِلِهِم وَأَكتُبُها
عَلى قُلوبِهِم وَأَكونُ لَهُم إِلهًا وَهُم يَكونونَ لي شَعبًا.
وَلا يُعَلِّمُ بَعدُ كُلُّ وَاحِدٍ قَريبَهُ وَكُلُّ وَاحِدٍ أَخاهُ قائِلًا:
اِعرِفوا يَهوَه. لأَنَّهُم كُلَّهُم سَيَعرِفونَني مِن صَغيرِهِم
إِلى كَبيرِهِم يَقولُ يَهوَه. لأَنّي أَصفَحُ عَن إِثمِهِم وَلا
أَذكُرُ خَطيَّتَهُم بَعدُ. هكَذا قالَ يَهوَه الَّذي يُعطي 35
الشَّمسَ لِلنّورِ نَهارًا وَفَرائِضَ القَمَرِ وَالكَواكِبِ لِلنّورِ
لَيلًا الَّذي يَشُقُّ البَحرَ فَتَعِجُّ لُجَجُهُ يَهوَه صَباؤُوتُ
اسمُهُ. إِن زالَت هذِهِ الفَرائِضُ مِن أَمامي يَقولُ يَهوَه 36
فَنَسلُ إِسرائيلَ أَيضًا يَكُفُّ عَن أَن يَكونَ أُمَّةً أَمامي
كُلَّ الأَيّامِ. هكَذا قالَ يَهوَه: إِن أَمكَنَ أَن تُقاسَ 37
السَّمواتُ مِن فَوقُ وَتُسبَرَ أُسُسُ الأَرضِ مِن تَحتُ
أَرفُضُ أَنا أَيضًا كُلَّ نَسلِ إِسرائيلَ مِن أَجلِ كُلِّ ما
عَمِلوا يَقولُ يَهوَه. هأَنَذا أَيّامٌ تَأتي يَقولُ يَهوَه 38
وَتُبنى المَدينَةُ لِيَهوَه مِن بُرجِ حَنَنئيلَ إِلى بابِ الزّاوِيَةِ.
وَيَخرُجُ خَطُّ القانونِ أَيضًا تُجاهَهُ عَلى تَلِّ جارَبَ وَيَدورُ
إِلى جِوعَةَ. وَجَميعُ الوِهادِ الجُثَثِ وَالرَّمادِ وَجَميعُ 40
الحُقولِ إِلى وادي قَدرونَ إِلى زاوِيَةِ بابِ الخَيلِ نَحوَ
الشَّرقِ قُدسًا لِيَهوَه لا تُقلَعُ وَلا تُهدَمُ بَعدُ إِلى الأَبَدِ.

T T

*ولجل: وليهوه من بعيد ظهر لي: نعم بمحبة ابدية احببتك 1
لذلك ادمت لك الرحمة. اعيد ابنيك فتبنين 4
يا عذراء اسرائيل. بعد تتزينين بدفوفك وتخرجين
في رقص المستهزئين. بعد تغرسين كروما على جبال 5
السامرة. يغرس الغارسون ويدنسون كالمدنس. لانه
يوم ينادي فيه الناطرون على جبل افرايم: قوموا 6
ولنصعد الى صهيون الى يهوه الهنا. لانه هكذا قال 7
يهوه: اهتفوا ليعقوب بفرح واهتفوا لرأس الامم.
اسمعوا وسبحوا وقولوا: خلص يا يهوه شعبك بقية 8
اسرائيل. هانذا آتي بهم من ارض الشمال واجمعهم
من اقاصي الارض وفيهم العميان والعرج والحامل
والوالدة معا. جماعة كبيرة يرجعون هنا. بالبكاء 9
يأتون وبالتضرعات اقودهم. اسير بهم الى انهار
مياه في طريق مستقيمة لا يعثرون فيها. لاني
صرت لاسرائيل ابا وافرايم هو بكري. اسمعوا كلمة يهوه 10
يا امم واخبروا في الجزائر البعيدة وقولوا: الذي
فرق اسرائيل يجمعه ويحفظه كما يحفظ الراعي
قطيعه. لان يهوه فدى يعقوب وخلصه من يد 11
من هو اقوى منه. فيأتون ويرنمون في اكمة صهيون
ويقبلون الى جود يهوه الى القمح والمسطار والزيت
واولاد الغنم والبقر وتكون نفسهم كجنة مروية
ولا يعودون يكتئبون بعد. حينئذ تفرح العذراء 13
بالرقص والشبان والشيوخ معا. واحول نوحهم
فرحا واعزيهم وافرحهم من اوجاعهم. واشبع نفس 14
الكهنة دسما وشعبي من جودي يشبع يقول يهوه.
هكذا قال يهوه: صوت سمع في الرامة نوح بكاء 15
مر. راخيل تبكي على بنيها وتأبى ان تتعزى على
بنيها لانهم عدموا. هكذا قال يهوه: امنعي صوتك 16
من البكاء وعينيك من الدموع لان لعملك اجرة
يقول يهوه ويرجعون من ارض العدو. ويوجد رجاء لآخرتك 17
يقول يهوه ويرجع البنون الى تخومهم. قد سمعت 18
تذمر افرايم معذبا: ادبتني فتأدبت كعجل غير
مروض. ردني فأرتد لانك انت يهوه الهي.
لاني بعد رجوعي ندمت وبعد تعليمي ضربت على فخذي. 19
خجلت وايضا خزيت لاني حملت عار صبائي.
هل افرايم ابن عزيز لي ام ولد متلذذ به لاني كلما
تكلمت به بعد اذكره ذكرا بعد ذكر. لذلك همت 21
احشائي اليه. رحما ارحمه يقول يهوه. انصبي لك
علامات. اجعلي لك مراجم. اجعلي بالك الى السكة
الى الطريق التي سرت فيها. ارجعي يا عذراء اسرائيل 22
ارجعي الى مدنك هذه. الى كم ترتدين ايتها البنت
العاصية؟ لان يهوه قد خلق خلقا جديدا في الارض.
المرأة تحف الرجل. وقال يهوه اله اسرائيل بعد 23
يقولون هذا الكلام في ارض يهوذا وفي مدنها عندما
ارد سبيهم: يباركك يهوه يا مسكن البر يا جبل
القدس. ويسكن فيها يهوذا وجميع مدنها معا 24
الفلاحون والراحلون بالغنم. لاني اروي النفس
المعيية واشبع كل نفس جائعة. عند ذلك استيقظت 26
ونظرت وكان نومي لي حلوا. هانذا ايام تأتي يقول 27
يهوه وازرع بيت اسرائيل وبيت يهوذا زرع ناس وزرع
بهائم. ويكون كما سهرت عليهم لقلع ولهدم ولقلب 28
ولاهلاك ولاساءة هكذا اسهر عليهم لبناية ولغرس
يقول يهوه. في تلك الايام لا يقولون بعد: اكل 29
الآباء حصرما وضرست اسنان البنين. بل كل احد 30
يموت بذنبه. كل انسان ياكل الحصرم تضرس اسنانه.
هانذا ايام تأتي يقول يهوه واقطع لبيت اسرائيل 31
وبيت يهوذا عهدا جديدا. ليس كالعهد الذي قطعته
لآبائهم يوم امسكت بيدهم لاخرجهم من ارض مصر
عهدي الذي نقضوه وانا رددت بهم يقول يهوه. بل 33
هذا هو العهد الذي اقطعه لبيت اسرائيل بعد تلك
الايام يقول يهوه: اجعل شريعتي في دواخلهم واكتبها
على قلوبهم واكون لهم الها وهم يكونون لي شعبا.
ولا يعلم بعد كل واحد قريبه وكل واحد اخاه قائلا:
اعرفوا يهوه. لانهم كلهم سيعرفونني من صغيرهم
الى كبيرهم يقول يهوه. لاني اصفح عن اثمهم ولا
اذكر خطيتهم بعد. هكذا قال يهوه الذي يعطي 35
الشمس للنور نهارا وفرائض القمر والكواكب للنور
ليلا الذي يشق البحر فتعج لججه يهوه صباؤوت
اسمه. ان زالت هذه الفرائض من امامي يقول يهوه 36
فنسل اسرائيل ايضا يكف عن ان يكون امة امامي
كل الايام. هكذا قال يهوه: ان امكن ان تقاس 37
السموات من فوق وتسبر اسس الارض من تحت
ارفض انا ايضا كل نسل اسرائيل من اجل كل ما
عملوا يقول يهوه. هانذا ايام تأتي يقول يهوه 38
وتبنى المدينة ليهوه من برج حننئيل الى باب الزاوية.
ويخرج خط القانون ايضا تجاهه على تل جارب ويدور
الى جوعة. وجميع الوهاد الجثث والرماد وجميع 40
الحقول الى وادي قدرون الى زاوية باب الخيل نحو
الشرق قدسا ليهوه لا تقلع ولا تهدم بعد الى الابد.

⠠⠓⠑ ⠎⠁⠽⠎ ⠞⠕ ⠓⠊⠍ ⠊⠝ ⠓⠊⠎ ⠓⠑⠁⠗⠞⠀ ⠠⠞⠓⠁⠞ ⠓⠑ ⠺⠕⠥⠇⠙ ⠛⠊⠧⠑ ⠓⠊⠍ ⠁ ⠓⠁⠝⠙ ⠁⠛⠁⠊⠝⠎⠞ ⠓⠊⠎ ⠝⠑⠊⠛⠓⠃⠕⠥⠗⠎⠀ ⠁⠝⠙ ⠞⠕ ⠎⠁⠽ ⠞⠓⠁⠞ ⠓⠑ ⠺⠁⠎ ⠁ ⠙⠑⠁⠇⠑⠗ ⠊⠝ ⠙⠗⠑⠁⠍⠎⠀ ⠁⠝⠙ ⠁ ⠙⠗⠑⠁⠍

ואבשלום ואיש ישראל כי חושי אחיתפל
מוב מעצת אחיתפל. ויהוה צוה להפר
את עצת אחיתפל מוב בעבור הביא יהוה
על אבשלום את הרעה. ויאמר חושי אל
צדוק ואל אביתר הכהנים כעצת אחיתפל
יעץ אבשלום ואל הזקנים ישראל וכעצתי
יעצתי אני. ועתה שלחו מהרה והגידו
לדויד לאמר אל תלן הלילה בערבות
המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע אל
המלך וכל העם אשר עמו. ויונתן ואחימעץ
עמדים בעין רגל ותלך השפחה ואמרה
להם והם הלכו להגיד למלך דויד כי לא
יוכלו להראות לבוא העיר. וירא נער
אותם ויגד לאבשלום ויהלכו שניהם מהרה
ויבאו בית איש בבחורים ולו בור בחצרו
וירדו שמה. ותקח האשה את המסך
ותפרש על פני הבור ותשח עליו רקומה
ולא נודע דבר. ויבאו עבדי אבשלום
אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ
ויונתן ותאמר להם האשה עברו מוב
המים ויבקשו ולא מצאו וישובו ירושלם.
ויהי אחרי לכתם ויעלו מן הבור וילכו
ויגידו למלך דויד ויאמרו אל דויד קומו
ומהרו עברו את המים כי כה יעץ עליכם
אחיתפל. ויקם דויד ויעברו את הירדן
עד אור הבקר עד אין נקוד אחד אשר לא
עבר את הירדן. ואחיתפל ראה כי לא
נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם
וילך אל ביתו אל עירו ויצו את ביתו
ויחנק ויקבר בקבר אביו. ודויד בא
מחנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא
וכל איש ישראל עמו. ואת עמשא שם
תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש
ושמו יתרא הישמעאלי אשר בא אל אביגל
בת נחש אחות צרויה אם יואב. וישמעאל
חנה בארץ גלעד. ויבאו אנשי המחנה
הגלעדי ואבשלום וכל איש ישראל עמו
ירושלם ואחיתפל עמו. ויהי כבוא דויד
מחנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא
וכל איש ישראל עמו. ואת עמשא שם
תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש
ושמו יתרא הישמעאלי אשר בא אל אביגל
בת נחש אחות צרויה אם יואב. וישמעאל
חנה בארץ גלעד. ויבאו אנשי המחנה
הגלעדי ואבשלום וכל איש ישראל עמו
ירושלם ואחיתפל עמו. ויהי כבוא דויד

פרק יז

1 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא
שנים עשר אלף איש ואקומה ואדרפה
2 אחרי דויד הלילה. ואבואה עליו והוא
עיף וידי רפות והחתתי אתו וינסו כל
העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו.
3 והשבתי אליך את כל העם כשוב הכל
אל האיש אשר אתה מבקש ויהיה כל העם
4 שלם. וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני
כל זקני ישראל. ויאמר אבשלום קראו נא
גם לחושי הארכי ונשמעה גם את אשר
5 בפיהו. ויבא חושי אל אבשלום וידבר
אבשלום לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל
6 העשה דברו אם אין אתה דבר אתה.
ויאמר חושי אל אבשלום לא מוב העצה
7 אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת. ויאמר
חושי עוד אתה יודע את אביך ואת אנשיו
כי גבורים המה והמה מרי נפש כדוב
שכול בשדה וגבר מלחמות הוא עם אביך
8 לא ילין הלילה בתוך העם. הנה עתה
הוא נחבא באחד הבורות או באחד המקומות
ויהי כנפל בהם בראשונה ושמע ואמר
היתה מכה בעם אשר אחרי אבשלום.
9 וגם הוא בן חיל אשר לבו כלב אריה
ימס ימס כי ידע כל ישראל את אביך כי
גבור הוא ובני חיל אשר אתו. כי אמר
10 בלבו אלין את העם והוא ילך בראשנה
ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
11 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
12 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
13 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
14 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
15 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
16 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
17 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
18 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
19 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
20 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
21 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
22 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
23 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
24 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
25 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
26 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
27 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
28 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
29 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
30 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
31 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו
32 לבב אריה ימס ימס כי ידע כל ישראל
את אביך כי גבור הוא ובני חיל אשר אתו.
כי אמר בלבו אלין את העם והוא ילך
בראשנה ונכה בו ואת כל העם אשר אתו לא ישמעו
ומת גם הוא גם בן חיל גם כל אשר אתו

56 ◆ ◆ ◆

וַיַּאֲמִן כָּל־הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם. וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ 31

ב אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ 1

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ 2

יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ 3

תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃ 4

יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ 5

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ 6

וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ 7

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ 8

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ 9

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃ 10

נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ 11

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ 12

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְלָשֶׁת׃ 13

אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כָּל־יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ 14

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ 15

תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ 16

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ 17

כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ 18

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאנָה כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת׃ 19

וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ 20

וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ 21

וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ 22

וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ 23

וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ 24

ג וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ 25

וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁנֵים עָשָׂר עֵינוֹת מָיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל־הַמָּיִם׃ 26

וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹא כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 27

וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ 28

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב׃ 29

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ 30

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם׃ 31

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יְהוָה בָּעֶרֶב וְיָדַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 32

וּבַבֹּקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ׃ 33

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לָשֹׂבַע בְּשָׁמְעַ יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל־יְהוָה׃ 34

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי נִשְׁמַע אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃ 35

וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בֶּעָנָן׃ 36

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 37

שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלֻנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 38

וַיְהִי בָּעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ 39

וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר עַל־הָאָרֶץ׃ 40

וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃ 41

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ 42

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ 43

וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ 44

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ 45

וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ 46

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ 47

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּדוּ לְמֹשֶׁה׃ 48

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֶת־אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל־הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־בֹּקֶר׃ 49

וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד־בֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא הָיְתָה בּוֹ׃ 50

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׃ 51

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃ 52

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ׃ 53

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 54

רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ 55

וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ 56

וַיִּקְרְאוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ 57

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 58

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 59

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ 60

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ 61

וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃ 62

וַיִּסְעוּ כָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְאֵין מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת׃ 63

וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה־תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְהוָה׃ 64

וַיִּצְמָא־שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לַהֲמִתִי אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי בַּצָּמָא׃ 65

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסָקְלוּנִי׃ 66

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדֶךָ וְהָלָכְתָּ׃ 67

הִנֵּה אָנֹכִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ־כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 68

וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה עַל־רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם־אָיִן׃ 69

וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ 70

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ 71

וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃ 72

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃ 73

וְיָדֵי מֹשֶׁה כְּבֵדֹת וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ׃ 74

וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב׃ 75

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ 76

וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נִסִּי׃ 77

וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃ 78

ד וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ 1

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃ 2

וְאֶת־שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ 3

וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃ 4

וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ 5

וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃ 6

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃ 7

וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל־אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ 8

וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃ 9

וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ 10

עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵהֶם׃ 11

וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ 12

וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב׃ 13

וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב׃ 14

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים׃ 15

כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתָיו׃ 16

וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ 17

נָבֹל תִּבֹּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֵׂהוּ לְבַדֶּךָ׃ 18

עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעָצְךָ וִיהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים וְהָבֵאתָ אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים׃ 19

וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ 20

וְאַתָּה תֶּחֱזֵה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ 21

וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּן אֵלֶיךָ וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֶל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃ 22

אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עָמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מְקֹמוֹ יָבֹא לְשָׁלוֹם׃ 23

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר׃ 24

וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ 25

וַיִּשְׁפְּטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם׃ 26

וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת־חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ יִתְרוֹ אַרְצָה׃ 27

ה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃ 1

וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר׃ 2

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃ 4

וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ׃ 5

וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 6

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ 7

וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ 8

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ 9

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ 10

וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי׃ 11

וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ 12

לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃ 13

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ 14

וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה׃ 15

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 16

וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ 17

וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד׃ 18

וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ 19

וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ 20

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָ

⠓⠕⠎⠑⠁ ⠚⠕⠝⠁ ⠙⠁⠧⠊⠙ ⠙⠁⠅⠽ ⠓⠁⠞⠞⠽ ⠍⠽ ⠙⠁⠥⠛⠓⠞⠑⠗ ⠁⠝⠙

ⲉⲧⲉⲓⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ. ⲁⲩⲱ ⲁⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲉⲓⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ. 35
ⲁⲩⲱ ⲁⲩⲙⲟⲩ ⲉⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲉⲓⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲙ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲉⲓⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ
ⲛⲧⲙ

49 *ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵉⵏⵏⴰⵢ ⵉⵣⵔⵉ ⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ. ⵓⵔ ⵜⵜⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔ ⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵏⵙ ⵙⵙⵓⵎ

ולא ידעו כי אין בלתי אם־ה׳ ועל־ישראל
ועל־ארצו׃ ולא ידעו כל־הגוים האלה כי־ה׳
הוא אלהים בקרב הארץ הזאת ועתה אל־תוסיפו
דברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל־דעות
ה׳ יהוה ולו נתכנו עלילות׃ כי־גבורות עשה
ידו כי־חזק ידו וימינו רמה׃ כי־אתה ה׳ צדיק
לבדך כי־משפטיך עשית עם־עבדך עם־ישראל
ועתה ה׳ אלהים האמן הדבר אשר־דברת על־עבדך
ועל־ביתו הקם עד־עולם ועשה כאשר דברת׃
ויגדל שמך עד־עולם לאמר ה׳ צבאות אלהים
על־ישראל ובית עבדך דוד נכון יהיה לפניך׃
כי־אתה אלהי ישראל גלית את־אזן עבדך לאמר
אבנה־לך בית על־כן מצא עבדך את־לבו להתפלל
אליך את־התפלה הזאת׃ ועתה ה׳ אלהים אתה
הוא האלהים ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת׃
ועתה החל וברך את־בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה ה׳ ברכת ומבורך לעולם׃ ויפל
אש מן־השמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד ה׳
מלא את־הבית׃ ולא־יכלו הכהנים לבוא אל־בית
ה׳ כי־מלא כבוד ה׳ את־בית ה׳׃ וכל־בני ישראל
ראים בירד האש וכבוד ה׳ על־הבית ויכרעו
אפים ארצה על־הרצפה וישתחוו והודות לה׳ כי־טוב
כי לעולם חסדו׃ וזבח המלך ועם־כל־ישראל
זבחים לפני ה׳׃ ויזבח המלך שלמה את־זבח
הבקר אשר־זבח עשרים ושנים אלף בקר ומאה
ועשרים אלף צאן וישחטו המלך וכל־בני ישראל
את־הבית׃ ביום ההוא קדש המלך את־תוך
החצר אשר לפני בית ה׳ כי־עשה שם את־העלה
ואת־המנחה ואת־חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני ה׳ קטן מהכיל את־העלה ואת־המנחה
ואת־חלבי השלמים׃ ויעש שלמה בעת ההיא
את־החג שבעת ימים וכל־ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד־נחל מצרים לפני ה׳ אלהינו
שבעת ימים וארבעה עשר יום׃ ביום השמיני
שלח את־העם ויברכו את־המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על כל־הטובה אשר עשה ה׳
לדוד עבדו ולישראל עמו׃

ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את־בית ה׳
ואת־בית המלך ואת כל־חשק שלמה אשר חפץ
לעשות׃ וירא ה׳ אל־שלמה פעם שנית כאשר
נראה אליו בגבעון׃ ויאמר ה׳ אליו שמעתי את־
תפלתך ואת־תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי
את־הבית הזה אשר בנית לשום את־שמי שם עד־
עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים׃ ואתה אם־
תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם־לבב וביושר
לעשות ככל אשר־צויתיך וחקי ומשפטי תשמר׃
והקמתי את־כסא ממלכתך כאשר כרתי לדוד אביך
לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ ואם־
שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו
מצותי חקותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ והכרתי את־
ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת־
הבית אשר הקדשתי לשמי אשר אשלח מעל פני
והיה ישראל למשל ולשנינה בכל־העמים׃ והבית
הזה אשר היה עליון לכל־העבר עליו ישם ואמר
על־מה עשה ה׳ ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃
ואמרו על אשר עזבו את־ה׳ אלהיהם אשר־הוציא
את־אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדום על־כן הביא עליהם את־
כל־הרעה הזאת׃ ויהי מקץ עשרים שנה אשר
בנה שלמה את־שני הבתים׃ את־בית ה׳ ואת־
בית המלך ואת כל־חשק שלמה אשר חפץ לעשות׃
ואת־הערים אשר נתן חירם לשלמה בנה אותם
וישב שם את־בני ישראל׃ ויעל חירם מצר
לקראת שלמה את־הערים אשר נתן־לו ולא־ישרו
בעיניו׃ ויאמר מה־הערים האלה אשר נתתה־לי
אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה׃ וישלח
חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב׃ וזה דבר
המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את־בית ה׳
ואת־ביתו ואת־המלוא ואת־חומת ירושלם ואת־
חצור ואת־מגדו ואת־גזר׃ פרעה מלך מצרים עלה
וילכד את־גזר וישרפה באש והכנעני הישב בעיר
נתנה לשלחתו לאשה לבית שלמה׃ ויבן שלמה
את־גזר ואת־בית חורון התחתון׃ ואת־בעלת
ואת־תדמור במדבר בארץ׃ וכל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת־ערי הרכב ואת־ערי הפרשים
ואת כל־חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל־ארץ ממשלתו׃ כל־העם הנותר
מן־האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא
מבני ישראל הם׃ בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא־כלום בני ישראל החרימם ויעל
שלמה מס־עבד עד היום הזה׃ ומבני ישראל לא
נתן שלמה עבדים למלאכתו כי־המה אנשי מלחמה
והמה שריו ושלישיו ושריו רכבו ופרשיו׃ אלה
שרי הנצבים אשר על־מלאכת שלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם העשים במלאכה׃ ואת־בת
פרעה העלה דוד מעיר דוד אל־הבית אשר בנה
לה שלמה אז בנה את־המלוא׃ ושלש פעמים
בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים על־המזבח אשר
בנה ליהוה והקטיר אשר לפני יהוה ויכל את־הבית׃
ואניות עשה שלמה בעציון גבר אשר על־אלות
על־שפת ים־סוף בארץ אדום׃ וישלח חירם
בידי עבדיו אניות ואנשי חיל ים ויבאו עם־עבדי
שלמה אל־אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים
ככר זהב ויביאו אל־המלך שלמה׃

ומלכת שבא שמעה את־שמע שלמה לשם ה׳
ותבא לנסתו בחידות׃ ותבא ירושלם בחיל כבד
מאד בגמלים נשאים בשמים וזהב הרבה ואבן יקרה
ותבא אל־שלמה ותדבר אליו את כל־אשר היה
עם־לבבה׃ ויגד לה שלמה את כל־דבריה לא־
נעלם דבר מן־המלך אשר לא־הגיד לה׃ ותרא
מלכת שבא את כל־חכמת שלמה והבית אשר בנה׃
ומטעמי שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושם ומשקיו ומלבושם ומעלתו אשר יעלה
בית ה׳ ולא־היתה עוד בה רוח׃ ותאמר אל־
המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על־
דבריך ועל־חכמתך׃ ולא האמנתי לדברים עד
אשר־באתי ותראינה עיני והנה לא־הוגד לי חצי
הרבה חכמה ומוב יספת על השמועה אשר שמעתי׃
אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד השמעים את־חכמתך׃ יהי ה׳ אלהיך ברוך
אשר חפץ בך לתתך על־כסא ישראל באהבת ה׳
את־ישראל להעמידם לעולם ויתנך למלך לעשות
משפט וצדקה׃ ותתן למלך מאה ועשרים ככר
זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא־בא כבשם
הנה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃ וגם
אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר
עצי אלמגים הרבה מאד ויעש המלך את־העצים
מסלות לבית ה׳ ולבית המלך וכנרות ונבלים
לשרים לא־בא כן עצי אלמגים ולא נראו עד היום
הזה׃ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל־חפצה
אשר שאלה מלבד אשר נתן־לה כידה המלך שלמה
ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃ ומשקל הזהב
אשר־בא לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות
ככר זהב׃ מלבד אנשי הרכלים וסחר הרוכלים
וכל־מלכי הערב ופחות הארץ׃ ויעש המלך שלמה
מאתים צנות זהב שש מאות זהב יעלה על־הצנה
האחת׃ ושלש מאות מגנים זהב שלש מנים זהב
יתן במגן האחד ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃
ויעש המלך כסא־שן גדול ויצפהו זהב מובחר׃
ששה מעלות לכסא וגב העגל לכסא מאחוריו
ושתי ידות מזה ומזה למקום השבת ושני אריות
עמדים אצל הידות׃ ושנים עשר אריות עמדים
שם על־ששה המעלות מזה ומזה לא־נעשה כן
לכל־ממלכות׃ וכל־כלי משקה המלך שלמה זהב
וכל־כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין־כסף
לא־נחשב בימי שלמה למאומה׃ כי־אניות למלך
הלכות תרשיש עם־אניות חירם אחת לשלש שנים
תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן ופים
וקופים׃ ויגדל המלך שלמה מכל־מלכי הארץ
לעשר ולחכמה׃ וכל־מלכי הארץ מבקשים את־
פני שלמה לשמוע את־חכמתו אשר נתן האלהים
בלבבו׃ והמה מביאים איש מנחתו כלי־כסף וכלי־
זהב ושמלות ונשק ובשם סוסים ופרדים דבר־שנה
בשנה׃ ויקבץ שלמה רכב ופרשים ויהי־לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרש ויניחם
בערי הרכב ועם־המלך בירושלם׃ ויתן המלך את־
הכסף בירושלם כאבנים ואת־הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים אשר לשלמה
מצרים וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃
ועלה ויצא מצרים במרכבה בשש מאות כסף וסוס
במאה וחמשים וכן לכל־מלכי החתים וארם
בידם יוציאו׃

ויאהב המלך שלמה נשים נכריות ואת־בת־
פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות חתיות׃
מן־הגוים אשר אמר ה׳ אל־בני ישראל לא־תבאו
בהם והם לא־יבאו בכם אך אם־הטו את־לבבכם
אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה׃ ויהי־לו
נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות
ותטינה נשיו את־לבבו׃ ויהי לעת זקנת שלמה
נשיו הטו את־לבבו אחרי אלהים אחרים ולא־היה
לבבו שלם עם־ה׳ אלהיו כלבב דוד אביו׃ וילך
שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם
שקוץ עמנים׃ ויעש שלמה הרע בעיני ה׳ ולא
מלא אחרי ה׳ כדוד אביו׃ אז יבנה שלמה במה
לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על־פני ירושלם
ולמולך שקוץ בני עמון׃ וכן עשה לכל־נשיו
הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהם׃ ויאנף ה׳
בשלמה כי־נטה לבבו מעם ה׳ אלהי ישראל
הנראה אליו פעמים׃ ויצו אותו על־הדבר הזה
לבלתי־לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את־
אשר־צוה ה׳׃ ויאמר ה׳ אל־שלמה יען אשר־
היתה זאת עמך ולא־שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע את־הממלכה מעליך ונתתי
לעבדך׃ אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך
מיד בנך אקרענה׃ רק את־כל־הממלכה לא אקרע
שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי׃ ויקם ה׳ שטן לשלמה את
הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום׃ ויהי בהיות
דוד באדום ויעל יואב שר־הצבא לקבר את־החללים
ויכו כל־זכר באדום׃ כי שם ישבו יואב וכל־
ישראל ששה חדשים עד־הכרית כל־זכר באדום׃
ויברח הדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו
לבוא מצרימה ופרעה מלך־מצרים לא־ידע את־הדד
הנער׃ ויקומו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים
עמם פארן ויבאו מצרימה אל־פרעה מלך מצרים
ויתן־לו בית וצאן יזמן־לו ולחם ויתן־לו פרעה
אכל נתן־לו׃ ויתן־לו פרעה אחות אשתו אחות
תחפנס הגבירה׃ ותלד אחות תחפנס לו את־
גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך בני פרעה ויהי
גנובת בבית פרעה בתוך בני פרעה׃ ויהד בארץ
מצרים כי מת דוד עם־אבתיו ומת יואב שר־הצבא
ויאמר הדד אל־פרעה שלחני ואלכה לארצי׃
ויאמר לו פרעה כי־אם־לא עמדי מה־אתה מבקש
לך ויאמר אל־נא שלחני׃ ויקם־לו אלהים שטן
את־רזון אלידע אשר ברח מעל הדדעזר מלך צובה
אדניו׃ ויקבץ עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג
דוד אותם ויהרגו ארם ויהי שטן לישראל כל־ימי
שלמה ורעה אשר הדד ויקץ בארם׃ ויהי־לו
שנאה על־ישראל וימלך על־ארם׃ וירבעם בן־
נבט אפרתי מן־הצרדתי ושם אמו צרועה אשה
אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך׃ וזה הדבר
אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר
את־פרץ עיר דוד אביו׃ והאיש ירבעם גבור חיל
וירא שלמה את־הנער כי־עשה מלאכה הוא ויפקדהו
על כל־סבל בית יוסף׃ ויהי בעת ההיא וירבעם
יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השלני הנביא
בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והשנים לבדם
בשדה׃ ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו
ויקרעה שנים עשר קרעים׃ ויאמר לירבעם קח־
לך עשרה קרעים כי כה־אמר ה׳ אלהי ישראל
הנני קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את־
עשרת השבטים׃ ואת־השבט האחד יהיה־לו
למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי
בה מכל־שבטי ישראל׃ כי־עזבני וישתחו לעשתרת
אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם באלהי
בני עמון ולא־הלך בדרכי לעשות הישר בעיני
ומשפטי וחקי כדוד אביו׃ ולא־אקח את־כל־
הממלכה מידו כי־נשיא אשימנו כל־ימי חייו
למען דוד עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי
וחקותי׃ ומיד בנו אקח את־הממלכה ונתתי לך
את־עשרת השבטים׃ ולבנו אתן שבט אחד למען
היות נר לדוד עבדי כל־הימים לפני בירושלם
העיר אשר בחרתי לשום שמי שם׃ ואתך אקח
ומלכת בכל־אשר תאוה נפשך והיית למלך על־
ישראל׃ והיה אם־כל־אשר אצוך תשמע והלכת
בדרכי ועשית הישר בעיני לשמר חקותי ומצותי
כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית
נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את־ישראל׃
ואענה את־זרע דוד אך לא כל־הימים׃ וישלח
שלמה ויבקש להמית את־ירבעם ויקם ירבעם
וינס מצרימה אל־שישק מלך מצרים ויהי במצרים
עד־מות שלמה׃ ויתר דברי שלמה וכל־אשר עשה
וחכמתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי שלמה׃
והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל־ישראל
ארבעים שנה׃ וישכב שלמה עם־אבתיו ויקברו
בעיר דוד אביו ויתחנן רחבעם בנו תחתיו׃

וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל־ישראל
להמליך אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן־נבט והוא
עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
ירבעם במצרים׃ וישלחו ויקראו־לו ויבא ירבעם
וכל־קהל ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר׃ אביך
הקשה את־עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה
ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר
אליהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם׃
ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמדים
לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את־העם הזה דבר׃ וידברו אליו
לאמר אם־היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
וענית אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו
לך עבדים כל־הימים׃ ויעזב את־עצת הזקנים
אשר יעצוהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו
אשר עמדים לפניו׃ ויאמר אליהם מה אתם
נועצים ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך עלינו׃
וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה
תאמר אל־העם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך
הכבד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר
אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי העמיס
עליכם עול כבד ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר
אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ וילך ירבעם
וכל־העם אל־רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ וישב
המלך אל־העם קשה ויעזב את־עצת הזקנים אשר
יעצוהו׃ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את־עלכם ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר
אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ ולא־שמע המלך
אל־העם כי־היתה נסבה מעם ה׳ למען הקים את־
דברו אשר־דבר ה׳ ביד אחיה השלני אל־ירבעם
בן־נבט׃ ויראו כל־ישראל כי לא־שמע המלך
אליהם וישבו העם את־המלך דבר לאמר מה־לנו
חלק בדוד ולא־נחלה בבן־ישי לאהליך ישראל
עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו׃ ובני
ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃
וישלח המלך רחבעם את־אדורם אשר על־המס
וירגמו אתו בני־ישראל באבנים וימת ויתאמץ
המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃
ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה׃ ויהי
כשמע כל־ישראל כי־שב ירבעם ויקראו אתו אל־
העדה וימליכו אתו על־כל־ישראל לא־היה אחרי
בית דוד רק שבט יהודה לבדו׃ ויבא רחבעם
ירושלם ויקהל את־כל־בית יהודה ושבט בנימין
מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם־
בית ישראל להשיב את־הממלכה לרחבעם בן־
שלמה׃ ויהי דבר־ה׳ אל־שמעיה איש האלהים
לאמר׃ אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך יהודה
ואל־כל־בית יהודה ובנימין ואל־יתר העם לאמר׃
כה אמר ה׳ לא תעלו ולא תלחמו עם־אחיכם בני
ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר
הזה וישמעו את־דבר ה׳ וישבו ללכת כדבר ה׳׃
וירבעם בנה את־שכם בהר אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את־פנואל׃ ויאמר ירבעם בלבו עתה
תשוב הממלכה לבית דוד׃ אם־יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית ה׳ בירושלם ושב לבב העם
הזה אל־אדניהם אל־רחבעם מלך יהודה והרגני
ושבו אל־רחבעם מלך יהודה׃ ויועץ המלך ויעש
שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות
ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים׃ וישם את־האחד בבית־אל ואת־האחד נתן
בדן׃ ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני
האחד עד־דן׃ ויעש בית אלהים בבמות וישם
כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי׃ ויעש חג
בחדש השמיני בחמשה עשר יום בחדש כחג אשר
ביהודה ויעל על־המזבח כן עשה בבית־אל לזבח
לעגלים אשר עשה ויצב בבית־אל את־כהני הבמות
אשר עשה׃ ויעל על־המזבח אשר עשה בבית־אל
בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא
מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על־המזבח
להקטיר׃

והנה איש־אלהים בא מיהודה בדבר ה׳ אל־
בית־אל וירבעם עמד על־המזבח להקטיר׃ ויקרא
על־המזבח בדבר ה׳ ויאמר מזבח מזבח כה־אמר
ה׳ הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח
עליך את־כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות
אדם ישרפו עליך׃ ונתן ביום ההוא מופת לאמר
זה המופת אשר דבר ה׳ הנה המזבח נקרע והשפך
הדשן אשר על־המזבח׃ ויהי כשמע המלך את־
דבר איש־האלהים אשר קרא על־המזבח בבית־אל
וישלח ירבעם את־ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו
ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה
אליו׃ והמזבח נקרע והשפך הדשן מן־המזבח
כמופת אשר נתן איש־האלהים בדבר ה׳׃ ויען
המלך ויאמר אל־איש־האלהים חלה־נא את־פני
ה׳ אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל
משה את־פני ה׳ ותשב יד־המלך אליו ותהי כבראשונה׃
ויאמר המלך אל־איש־האלהים בא־אתי הביתה
וסעדה ואתנה לך מתן׃ ויאמר איש־האלהים אל־
המלך אם־תתן־לי חצי ביתך לא־אבא עמך ולא־
אוכל לחם ולא־אשתה מים במקום הזה׃ כי־כן
צוה־אלי בדבר ה׳ לאמר לא־תאכל לחם ולא־תשתה
מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת׃ והוא הלך
בדרך אחרת ולא־שב בדרך אשר־בא בבית־אל׃
ונביא זקן אחד יושב בבית־אל ויבא בניו ויספרו
לו את כל־המעשה אשר־עשה איש־האלהים ביום
הזה בבית־אל את־הדברים אשר דבר אל־המלך
ויספרו לאביהם׃ ויאמר אליהם אביהם איזה
הדרך הלך ויראו בניו את־הדרך אשר־הלך איש־
האלהים הבא מיהודה׃ ויאמר אל־בניו חבשו־לי
את־החמור ויחבשו־לו את־החמור וירכב עליו׃
וילך אחרי איש־האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש־האלהים הבא
מיהודה ויאמר אני׃ ויאמר אליו בא אתי הביתה
ואכל לחם׃ ויאמר לא אוכל לשוב ולבא אתך
ולא־אכל לחם ולא־אשתה אתך מים במקום הזה׃
כי־אמר אלי בדבר ה׳ לא־תאכל לחם ולא־תשתה
שם מים לא תשוב ללכת דרך אשר הלכת׃ ויאמר
אליו גם־אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר
ה׳ לאמר השיבהו אתך ויאכל לחם וישת מים׃
ויכחשהו׃ וישב עמו ויאכל לחם ויתן־לו מים
ויכחשהו׃ ויהי כאשר ישבו אל־השלחן ויהי דבר־
ה׳ אל־הנביא אשר השיבו׃ ויקרא אל־איש־
האלהים הבא מיהודה לאמר כה־אמר ה׳ יען
אשר־מריתה את־פי ה׳ ולא־שמרת את־המצוה
אשר־צוך ה׳ אלהיך׃ ותשב ותאכל לחם ותשת
מים במקום אשר־אמר אליך אל־תאכל לחם ואל־
תשת מים לא־תבוא נבלתך אל־קבר אבתיך׃
ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתיתו ויחבש לו
את־החמור לנביא אשר השיבו׃ וילך וימצא אריה
בדרך ויהיתהו ותהי נבלתו מושלכת בדרך והחמור
עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה׃ והנה אנשים
עברים ויראו את־הנבלה מושלכת בדרך והאריה
עמד אצל הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא
הזקן יושב בה׃ וישמע הנביא אשר־השיבו מדרך
ויאמר איש־האלהים הוא אשר־מרה את־פי ה׳
ויתנהו ה׳ לאריה ויטרפהו וימתהו כדבר ה׳ אשר
דבר אליו׃ ויאמר אל־בניו חבשו־לי את־החמור
ויחבשו׃ וילך וימצא את־נבלתו מושלכת בדרך
והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא־אכל
האריה את־הנבלה ולא טרף את־החמור׃ וישא
הנביא את־נבלת איש־האלהים וישאה על־החמור
וישבהו ויבא העיר הזקן לספד ולקברו׃ וישם
את־נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי׃ והיה
אחרי קברו אתו לאמר בקבר אשר־קבר איש־
האלהים בו את־עצמותיו הניחו את־עצמותי׃ כי
הדבר יקרא אשר־קרא בדבר ה׳ על־המזבח אשר
בבית־אל ועל כל־בתי הבמות אשר בערי שמרון
לא יחשה׃ אחרי הדבר הזה לא־שב ירבעם מדרכו
הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות כל־
רצה ימלא את־ידו ויהי לכהני במות׃ ויהי על־
הדבר הזה לחטאת לבית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד
מעל פני האדמה׃

בעת ההיא חלה אביה ירבעם בן־נבט׃ ותאמר
ירבעם לאשתו קומי־נא והשתנית ולא־ידעו כי
את־אשת ירבעם ולכי שלה אל־שלו הנביא כי־הוא
דבר עלי להיות מלך על־העם הזה׃ וקחי בידך
עשרה לחם ונקדים ונבלת צפחת דבש ובאי אליו
הוא יגיד לך מה־יהיה לנער׃ ותעשה־כן אשת
ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה
לא־יוכל כי־קמו עיניו מזקנה היתה׃ וה׳ אמר
אל־אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרוש את־דבר
בנה כי חלה אתה דבר כה וכה והיה בבואה
והתנכרה׃ וילך אחיה אל־הפתח ברגליו באה
ויאמר בואי אשת ירבעם למה זה את מתנכרת
ואני שלחתי אליך קשה׃ לכי אמרי אל־ירבעם
כה־אמר ה׳ אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך
העם ואתנך נגיד על־עמי ישראל׃ ואקרע ממלכות
מבית דוד ואתנה לך ולא־היית כעבדי דוד אשר
שמר מצותי ואשר־הלך אחרי בכל־לבבו לעשות
רק הישר בעיני׃ ותרע לעשות מכל אשר־היו
לפניך ותלך ותעש־לך אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתה השלכתני אחרי גוך׃ לכן הנני
מביא רעה על־בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
בקיר עצור ואחרון בישראל וביערתי אחרי בית
ירבעם כאשר יבער הגלל עד־תמו׃ המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף
השמים כי ה׳ דבר׃ ואתה קומי לכי לבית
ובבואך רגלי העיר תמות הנער׃ וכל־ישראל
יספדו־לו וקברתם אתו כי־זה לבדו יבא לקבר
מבית ירבעם כי־נמצא בו דבר־טוב אל־ה׳ אלהי
ישראל בבית ירבעם׃ והקים ה׳ לו מלך על־
ישראל אשר יכרית את־בית ירבעם ביום ההוא
וגם עתה׃ ונגף ה׳ את־ישראל כאשר ינוד הקנה
במים והנתש את־הטוב האדמה הזאת לאבתיהם
וזרם מעבר לנהר על־אשר עשו את־אשריהם
מכעיסים את־ה׳׃ ויתן את־ישראל על־חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל׃
ותלך אשת ירבעם ותקם ותבא תרצה הוא בבואה
על־סף הבית ותמת הנער׃ ויקברו אתו וספדו־לו
כל־ישראל כדבר ה׳ אשר דבר ביד עבדו אחיה
הנביא׃ ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר
מלך הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים
שנה וישכב עם־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו׃
ורחבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־אחת ארבעים
שנה במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר
אשר בחר ה׳ מכל־שבטי ישראל להשים שמו שם
ושם אמו נעמה העמונית׃ ויעש יהודה הרע בעיני
ה׳ ויקנאהו במכל אשר עשו אבתיהם בחטאתיהם
אשר חטאו׃ ויבנו גם־המה להם במות ומצבות
ואשרים על כל־גבעה גבוהה ותחת כל־עץ רענן׃
וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים
אשר הוריש ה׳ מפני בני ישראל׃ ויהי בשנת
חמש לרחבעם המלך עלה שישק מלך־מצרים על־
ירושלם׃ ויקח את־אוצרות בית ה׳ ואת־אוצרות
בית המלך את־הכל לקח וילקח את כל־מגני
הזהב אשר עשה שלמה׃ ויעש תחתם המלך
רחבעם מגני נחשת והפקיד על־יד שרי הרצים
שמרי פתח בית המלך׃ והיה בבוא המלך בית ה׳
ונשאום הרצים והשיבום אל־תא הרצים׃ ויתר
דברי רחבעם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם כל־הימים׃ וישכב רחבעם
עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד ושם אמו
נעמה העמונית ויתנחם אביה בן־רחבעם תחתיו׃

בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן־נבט מלך
אבים על־יהודה׃ שלש שנים מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת־אבישלום׃ וילך בכל־חטאת אביו
אשר עשה לפניו ולא־היה לבבו שלם עם־ה׳
אלהיו כלבב דוד אביו׃ כי למען דוד נתן ה׳
אלהיו לו נר בירושלם להקים את־בנו אחריו
ולהעמיד את־ירושלם׃ יען אשר עשה דוד הישר
בעיני ה׳ ולא־סר מכל־אשר צוהו כל־ימי חייו
רק בדבר אוריה החתי׃ ומלחמה היתה בין רחבעם
וירבעם כל־ימי חייו׃ ויתר דברי אבים וכל־
אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין
ירבעם׃ וישכב אבים עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר
דוד ויתנחם אסא בנו תחתיו׃

בשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא על־
יהודה׃ ואחת ועשרים שנה מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת־אבישלום׃ ויעש אסא הישר בעיני
ה׳ כדוד אביו׃ ויבער הקדשים מן־הארץ ויסר
את כל־הגלולים אשר עשו אבתיו׃ וגם את־מעכה
אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה
ויכרת אסא את־מפלצתה ויצת בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם־ה׳ כל־ימיו׃
ואת־קדשי אביו והקדשים הביא בית ה׳ כסף
וזהב וכלים׃ ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא
מלך ישראל כל־ימיהם׃ ויעל בעשא מלך־ישראל
על־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי תת יוצא ובא
לאסא מלך יהודה׃ ויקח אסא כסף וזהב את כל־
הנותרים באוצרות בית ה׳ ואת־אוצרות בית
המלך ויתן ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל־
בן־הדד בן־טברמן בן־חזיון מלך ארם הישב בדמשק
לאמר׃ ברית בינך ובינו בין אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפר את־בריתך
את־בעשא מלך ישראל ויעלה ממני׃ וישמע בן־
הדד אל־המלך אסא וישלח את־שרי החילים אשר־
לו על־ערי ישראל ויכו את־עיון ואת־דן ואת־
אבל בית מעכה ואת כל־כנרות על כל־ארץ נפתלי׃
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את־הרמה וישב
בתרצה׃ והמלך אסא השמיע את כל־יהודה אין
נקי ויסעו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה
בעשא ויבן בהם את־גבע בנימין ואת־המצפה׃
ויתר כל־דברי אסא וכל־גבורתו וכל־אשר עשה
וערי אשר בנה הלא־הם כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את־
רגליו׃ וישכב אסא עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו
בעיר דוד אביו ויתנחם יהושפט בנו תחתיו׃

ונדב בן־ירבעם מלך על־ישראל בשנת שתים
לאסא מלך יהודה ויהי־על־ישראל שנתים׃ ויעש
הרע בעיני ה׳ וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר
החטיא את־ישראל׃ ויקשר עליו בעשא בן־אחיה
מבית יששכר ויכהו בגבתון אשר לפלשתים ונדב
ועל־כל־ישראל צרים על־גבתון׃ ויהמיתהו בעשא
בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃
ויהי במלכו בשבתו על־כסאו כהכותו את כל־בית
ירבעם לא השאיר לירבעם כל־נשמה עד־השמידו
אתו כדבר ה׳ אשר דבר ביד עבדו אחיה השלני׃
בעבור חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־
ישראל בכעסו אשר כעס את־ה׳ אלהי ישראל׃
ויתר דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל־ימיהם׃

בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן־
אחיה על כל־ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה׃
וידבר ה׳ אל־יהוא בן־חנני על־בעשא לאמר׃
יען אשר הרימתיך מן־העפר ואתנך נגיד על־עמי
ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את־עמי ישראל
להכעיסני בחטאתם׃ הנני מבער אחרי בעשא
ואחרי ביתו ונתתי את־ביתך כבית ירבעם בן־
נבט׃ הכלב לבעשא ימות בעיר ואשר ימות לו
השדה יאכ

11 ואת לא תעמוד שם. * ואת לא תביט
לעפרם בשעה שהן נכנסין לקברות
12 * שנאמר ויבא אותם אל בית הקברות
ויכל לראות אין כתיב כאן אלא ויכל
13 * אבנים שהן בזין בהן ואת לא תעמוד
שם. מלמד: אבנים שהיו מכסין את
14 הקבר. * שפעו בו אבני נזקף. שם.
15 ואת לא תעמוד שם: * ואת לא תעמוד
בשעה שהן מוציאין את המת מן
הקבר. שם: ואת לא תעמוד שם
16 שמא תאבד עמהן. * ואת לא תעמוד
בשעה שהן מכניסין את המת לקבר.
17 שם. * ואת לא תעמוד בשעה שהן
מספידין. שם: ואת לא תעמוד שם
18 שמא תאבד עמהן. * ואת לא תעמוד
בשעה שהן מקבלין את האבלים:
שמא תאבד עמהן. * ואת לא תעמוד
19 בשעה שהן מנחמין. שם: ואת
* לא תעמוד בשעה שהן מהפכין
20 במטה: שמא תאבד עמהן. * ואת
לא תכנס לבית האבל. שם. שמא
תאבד עמהן. ר' יוסי אומר. אל
תכנס לבית האבל: שמא תאבד
עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
21 שהן מוציאין את המת. * ואת לא
תסיר. שם. שמא תאבד עמהן.
22 * ואת לא תכנס לבית המשתה. שם.
ואת לא תעמוד בשעה שהן
מתחילין לשתות. שמא תאבד
עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
שהן מתחילין לשחק. שמא תאבד
23 עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
שהן מתחילין לישן. שמא תאבד
עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
24 שהן מתחילין לשיר. שמא תאבד
עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
שהן מתחילין לשחוק. שמא תאבד
עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
שהן מתחילין לשבת. שמא תאבד
עמהן. * ואת לא תעמוד בשעה
25 שהן מתחילין לקום. * ואת לא
תעמוד בשעה שהן מתחילין
לשאול. שמא תאבד עמהן. * ואת
לא תעמוד בשעה שהן מתחילין
26 לדון. * ר' יוסי אומר. אל תכנס
לבית המדרש: שמא תאבד עמהן.
27 * ואת לא תעמוד בשעה שהן

1 ⁘ ⁘ ⁘

ויכו אותם עד כלה. ויפל
ארבעה חללים ביד דויד ◦ כב ◦

37 * ויהי ביום ההוא: ודויד
ושריו ואנשיו עברים את
הירדן. וישכם דויד ויאמר
38 לאנשים אשר אתו: * עלו בי
ויעלו. ויבאו עד הגת ויפלו
שם ויהי ביום ההוא: ויפלו
39 מאנשי דויד מאתים איש. * ויקח
שם את חרבו ויכה את
ישבעם: ויבא ראשו אל הגת
ויהי ביום ההוא: ויפלו שם
40 מאנשי דויד שלשים איש. * ויעל
את ישבעם: ויקברו בבית
אביו בבית לחם. ויעש דויד
את אשר דבר בעיני כל
41 העם וישב ירושלם: * ויך
דויד את מואב וימדדם
בחבל: וישם את כל הרגים
42 ארצה: וימדד שתי חבלים
להמית ומלא חבל אחד
להחיות: ויהי מואב לדויד
43 לעבדים ויבא מנחה: * ויך
דויד את הדדעזר בן רחב
מלך צובה בלכתו להשיב
ידו בנהר פרת: וילכד דויד
ממנו אלף רכב ושבעת
אלפים פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דויד
את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב: ויבא ארם דמשק
לעזר את הדדעזר מלך צובה
ויך דויד מארם עשרים
ושנים אלף איש: ויתן דויד
נצבים בארם דמשק ויהי
ארם לדויד לעבדים נשא
מנחה ויושע יהוה את דויד
בכל אשר הלך: ויקח דויד
את שלטי הזהב אשר היו
על עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם: ומבטח ומברתי
עיר הדדעזר לקח המלך
דויד נחשת הרבה מאד:
ויעש שלמה את הים
הנחשת ואת העמודים ואת
כלי הנחשת: וישמע תעי
מלך חמת כי הכה דויד את
כל חיל הדדעזר: ויתעי שלח
את יורם בנו אל המלך דויד
לשאול לו לשלום ולברכו
על נלחמו בהדדעזר ויך
אתו כי איש מלחמות
הדדעזר היה ואת יד יורם
הביא כלי כסף וכלי זהב
וכלי נחשת: גם אתם הקדיש
המלך דויד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל
הגוים אשר כבש: מארם
ומאדם ומבני עמון ומפלשת
ומעמלק ומשלל הדדעזר בן
רחב מלך צובה: ויעש דויד
שם בשובו מהכות את ארם
בגי המלח שמנה עשר
אלף: ויתן נצבים בארם
אדום בכל ארם אדום היו
עבדים לדויד ויושע יהוה
את דויד בכל אשר הלך:
וימלך דויד על כל ישראל
ויהי דויד עשה משפט
וצדקה לכל עמו: ויואב בן
צרויה על הצבא ויהושפט
בן אחילוד המזכיר: וצדוק
בן אחיטוב ואחימלך בן
אביתר כהנים ושויא הסופר:
ובניהו בן יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דויד הראשנים
לידים היו:

ויאמר דויד הנשאר אף
כי אחסד את בית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור
יהונתן: ולבית שאול היה
עבד ושמו ציבא ויקראו
אתו אל דויד ויאמר המלך
אליו התה ציבא ויאמר עבדך
הנני: ויאמר המלך האפס
פה איש מבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר
המלך אל ציבא עוד פה בן
ליהונתן נכה רגלים: ויאמר
המלך אליו איפה הוא ויאמר
ציבא אל המלך הנה בבית
מכיר בן עמיאל בלדבר:
ויקח המלך דויד ויבאהו
מבית מכיר בן עמיאל
מלדבר: ויבא מפיבשת בן
יהונתן בן שאול אל דויד
ויפל על פניו וישתחו ויאמר
דויד מפיבשת ויאמר הנה
עבדך ויאמר אליו דויד אל
תירא כי עשה אעשה עמך
חסד בעבור יהונתן אביך
והשבתי את כל שדה שאול
אביך ואתה תאכל לחם על
שלחני תמיד: וישתחו ויאמר
מה עבדך כי פנית אל הכלב
המת אשר כמוני: ויקרא
המלך אל ציבא נער שאול
ויאמר אליו את כל אשר היה
לשאול ולכל ביתו נתתי
לבן אדניך: ועבדת לו את
האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת ולבן אדניך לחם
ואכל ומפיבשת בן אדניך
יאכל תמיד לחם ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים: ויאמר ציבא אל
המלך ככל אשר יצוה אדני
המלך את עבדו כן יעשה
עבדך ומפיבשת אכל על
שלחני כאחד בני המלך:
ולמפיבשת בן קטן ושמו
מיכא וכל מושבת בית
ציבא עבדים למפיבשת:
ומפיבשת יושב בירושלם כי
על שלחן המלך תמיד הוא
נכה שתי רגליו:

ויהי אחרי כן ויחי מלך
בני עמון וימלך חנון בנו
תחתיו: ויאמר דויד אעשה
חסד עם חנון בן נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח
דויד לנחמו ביד עבדיו על
אביו ויבאו עבדי דויד ארצה
בני עמון: ויאמרו שרי בני
עמון אל חנון אדניהם
הבדעיניך כבד דויד את
אביך כי שלח לך מנחמים
הלא בעבור חקר את העיר
ולרגלה ולהפכה שלחו עבדי
דויד אליך: ויקח חנון את
עבדי דויד ויגלח את זקנם
ויכרת את מדיהם עד
המשפטים וישלחם: ויגידו
לדויד וישלח לקראתם כי
נכלמים האנשים מאד
ויאמר המלך שבו ביריחו עד
צמח זקנכם ושבתם: וירא
בני עמון כי נבאשו בדויד
וישלחו חנון ובני עמון את
אלף ככר כסף לשכור להם
מרכבות ופרשים מארם נהרים
ומארם מעכה ומצובה:
וישכרו להם שלשים ושנים
אלף רכב ומלך מעכה ואת
עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא
ובני עמון נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה: וישמע דויד
וישלח את יואב ואת כל
צבא הגבורים: ויצאו בני
עמון ויערכו מלחמה פתח
השער והארם צובה ורחוב
לבדם בשדה: וירא יואב
אליו פני המלחמה מאחור
ומלפנים ויבחר מכל בחורי
ישראל ויערך לקראת ארם:
ואת יתר העם נתן ביד אבשי
אחיו ויערך לקראת בני
עמון: ויאמר אם תחזק ארם
ממני והיתה לי לתשועה
ואם בני עמון יחזקו ממך
והושעתיך: חזק ונתחזקה
בעד עמנו ובעד ערי אלהינו
ויהוה יעשה הטוב בעיניו:
ויגש יואב והעם אשר עמו
למלחמה לפני ארם ויגסו
מפניו: וראו בני עמון כי נס
ארם ויגסו מפני אבשי
ויבאו העירה וישב יואב
מאחרי בני עמון ויבא
ירושלם: וירא ארם כי נגף
לפני ישראל ויאספו
מלאכים ויוצא את ארם אשר
מעבר הנהר ושובך צבא
הדדעזר לפניהם: וישלח
הדדעזר ויוצא את ארם אשר
מעבר הנהר ויבאו חילאמה
ושובך צבא הדדעזר לפניהם:
ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר את הירדן
ויבא חילאמה וארם ערך
מלחמה לדויד וילחמו עמו:
וינס ארם מפני ישראל
ויהרג דויד מארם שבעים
אלף רכב וארבעים אלף
פרש ואת שובך שר צבאם
הכה וימת שם: וירא כל
המלכים עבדי הדדעזר כי
נגפו לפני ישראל וישלימו
עם ישראל ויעבדום ויראו
ארם להושיע עוד את בני
עמון: ויהי לתשבת השנה
לעת צאת המלכים וישלח
דויד את יואב ואת עבדיו
עמו ואת כל ישראל וישחתו
את בני עמון ויצרו על רבה
ודויד ישב בירושלם: ויהי
לעת הערב ויקם דויד מעל
משכבו ויתהלך על גג בית
המלך ויראה מעל הגג את
האשה רחצת והאשה טובת
מראה מאד: וישלח דויד
וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת
בת שבע בת אליעם אשת
אוריה החתי: וישלח דויד
מלאכים ויקחה ותבא אליו
ויבעל עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב לביתה:
ותהר האשה ותשלח ותגד
לדויד ותאמר הרה אנכי:
וישלח דויד אל יואב שלח
אלי את אוריה החתי ויבא
אוריה אל דויד וישאל דויד
לשלום יואב ולשלום העם
ולשלום המלחמה: ויאמר
דויד לאוריה רד לביתך
ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית
המלך ותצא אחריו משאת
המלך: וישכב אוריה פתח
בית המלך עם כל עבדי
אדניו ולביתו לא ירד:
ויגידו לדויד לאמר לא ירד
אוריה לביתו ויאמר דויד
אל אוריה הלוא מדרך בא
אתה למה לא ירדת אל
ביתך: ויאמר אוריה אל
דויד הארון וישראל ויהודה
ישבים באהלים ואדני יואב
ועבדי אדני על פני השדה
אנכי אבוא לביתי לאכל
ולשתות ולשכב עם אשתי
חיך ונפשך אם אעשה את
הדבר הזה: ויאמר דויד אל
אוריה שב פה גם היום
ומחר אשלחך וישב אוריה
בירושלם ביום ההוא ומחרתו:
ויקרא לו דויד ויאכל לפניו
וישת ויסכרהו והוא יצא
בערב לשכב במשכבו עם
עבדי אדניו ואל ביתו לא
ירד: ויהי בבקר ויכתב דויד
ספר אל יואב וישלח ביד
אוריה: ויכתב בספר לאמר
הבו את אוריה אל מול פני
המלחמה החזקה וסגתם
מאחריו והכה וימת: ויהי
בשמר יואב על העיר וישם
את אוריה אל המקום אשר
ידע כי אנשי חיל שם:
ויצאו אנשי העיר וילחמו את
יואב ויפל מן העם מעבדי
דויד וימת גם אוריה החתי:
וישלח יואב ויגד לדויד את
כל דברי המלחמה: ויצו את
המלאך לאמר כאשר תכלה
את כל דברי המלחמה אל
המלך: והיה אם עלתה חמת
המלך ואמר אליך מדוע
נגשתם אל העיר להלחם
הלא ידעתם את אשר יורו
מעל החומה: מי הכה את
אבימלך בן ירבשת הלא
אשה השליכה עליו פלח רכב
מעל החומה וימת בתבץ
למה נגשתם אל החומה ואמרת
גם עבדך אוריה החתי מת:
וילך המלאך ויבא ויגד
לדויד את כל אשר שלחו
יואב: ויאמר המלאך אל
דויד כי גברו עלינו האנשים
ויצאו אלינו השדה ונהי
עליהם עד פתח השער:
ויורו הירים מעל החומה על
עבדיך וימת מעבדי המלך
וגם עבדך אוריה החתי מת:
ויאמר דויד אל המלאך כה
תאמר אל יואב אל ירע
בעיניך את הדבר הזה כי כזה
וכזה תאכל החרב החזק
מלחמתך אל העיר והרסה
וחזקהו ואתה חזקהו:
ותשמע אשת אוריה כי מת
אוריה אישה ותספד על
בעלה: ויעבר האבל וישלח
דויד ויאספה אל ביתו
ותהי לו לאשה ותלד לו בן
ויהי הדבר הרע בעיני יהוה
אשר עשה דויד:

וישלח יהוה את נתן אל
דויד ויבא אליו ויאמר לו
שני אנשים היו באחד העיר
אחד עשיר ואחד רש: לעשיר
היה צאן ובקר הרבה מאד:
ולרש אין כל כי אם כבשת
אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם בניו יחד
מפתו תאכל ומכוסו תשתה
ובחיקו תשכב ותהי לו כבת:
ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לאורח הבא לו ויקח
את כבשת האיש הרש ויעשה
לאיש הבא אל עשיר: ויחר
אף דויד באיש מאד ויאמר
אל נתן חי יהוה כי בן מות
האיש העשה את הדבר הזה:
ואת הכבשה ישלם ארבעתים
על אשר עשה את הדבר הזה
ועל אשר לא חמל: ויאמר
נתן אל דויד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי משחתיך למלך על
ישראל ואנכי הצלתיך מיד
שאול: ואתנה לך את בית
אדניך ואת נשי אדניך בחיקך
ואתנה לך את בית ישראל
ויהודה ואם מעט והוספתי
לך כהנה וכהנה: מדוע בזית
את דבר יהוה לעשות הרע
בעיניו את אוריה החתי הכית
בחרב ואת אשתו לקחת לך
לאשה ואתו הרגת בחרב בני
עמון: ועתה לא תסור חרב
מביתך עד עולם יען כי בזתני
ותקח את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה: כה אמר
יהוה הנני מקים עליך רעה
מביתך ולקחתי את נשיך
לעיניך ונתתי לרעיך ושכב
עם נשיך לעיני השמש הזאת:
כי אתה עשית בסתר ואני
אעשה את הדבר הזה נגד כל
ישראל ונגד השמש: ויאמר
דויד אל נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דויד גם יהוה
העביר חטאתך לא תמות:
אך על כי נאץ נאצת את
אויבי יהוה גם הבן הילוד לך
מות יומת: וילך נתן אל
ביתו ויגף יהוה את הילד
אשר ילדה אשת אוריה לדויד
ויחלה: ויבקש דויד את
האלהים בעד הילד ויצם
דויד צום ויבא ויליו ויעש
לילות ושכב על הארץ:
ויקומו זקני ביתו עליו
להקימו מן הארץ ולא אבה
ולא אכל עמם לחם: ויהי
ביום השביעי וימת הילד
ויראו עבדי דויד להגיד לו
כי מת הילד כי אמרו הנה
בהיות הילד חי דברנו אליו
וישמע בקולנו ואיך נאמר
אליו מת הילד ורע: וירא
דויד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דויד כי מת הילד
ויאמר דויד אל עבדיו המת
הילד ויאמרו מת: ויקם דויד
מן הארץ ויסך וישנא סכות
וילבש שמלתו ויבא בית יהוה
וישתחו ויבא אל ביתו
ויבקש וישימו לחם לפניו
ויאכל: ויאמרו עבדיו אליו
מה הדבר הזה עשית בעד
הילד חי צמת ובכית ולמת
הילד קמת ותאכל לחם:
ויאמר בעד הילד חי צמתי
ואבכה כי אמרתי מי יודע
יחנני יהוה והחי הילד:
ועתה מת למה זה אני צם
הוכל להשיבו עוד אני אליו
הוא לא ישוב אלי: ויעמד
דויד את בת שבע אשתו
ויבא אליה וישכב עמה
ותלד בן ותקרא את שמו
שלמה ויהוה אהבו: וישלח
ביד נתן הנביא ויקרא את
שמו ידידיה בעבור יהוה:

ויהי מלך רבה בני עמון
ויקח את עטרת מלכם מעל
ראשו ומשקלה ככר זהב
ואבן יקרה היתה בראשו
ויהי על ראש דויד ואת שלל
העיר הוציא הרבה מאד:
ואת העם אשר בה הוציא
וישם במגרות ובמגרות
הברזל ובמגזרות הלבנים
וכן עשה לכל ערי בני עמון
וישב דויד וכל העם
ירושלם: ויהי אחרי כן
ויהי לדויד בן אבשלום
יפה מראה מאד: ויהי
לאבשלום שלשה בנים
ובת אחת ושמה תמר היתה
אשת יפת מראה מאד:
ויאהבה אמנון בן דויד
ויצר לאמנון עד כי חלה
בעבור תמר אחתו כי בתולה
היא ויפלא בעיני אמנון
לעשות לה מאומה: ולאמנון
רע ושמו יונדב בן שמעי
אחי דויד ויונדב איש חכם
מאד: ויאמר לו למה אתה
כך בן המלך כי אתה רש
מיום אל יום הלא תגיד לי
ויאמר אליו אמנון את תמר
אחות אבשלום אחי אני
אוהב: ויאמר אליו יונדב
שכב על משכבך והתחל
והיה כי יבא אביך לראתך
ואמרת אליו תבא נא תמר
אחותי ותכלכלני ועשתה
לפני את הבריה ואראה
ואכלתי מידה: וישכב אמנון
ויתחל ויבא המלך לראתו
ויאמר אמנון אל המלך תבא
נא תמר אחותי ותעש לפני
שתי לבבות ואכלתי מידה:
וישלח דויד הביתה אל תמר
לאמר לכי נא בית אמנון
אחיך ועשי לו את הבריה:
ותלך תמר בית אמנון אחיה
והוא שכב ותקח את הבצק
ותלש ותעש לעיניו ותצת
את הלבבות: ותקח את
המחבת ותצק לפניו והוא
מאן לאכל ויאמר אמנון
הוציאו כל איש מעלי
ויצאו כל איש מעליו:
ויאמר אמנון אל תמר הביאי
הבית ואכלה מידך ותקח
תמר את הלבבות אשר עשתה
ותבא אל אמנון אחיה הבית:
ותגש לו לאכל ויתפשה
ויאמר לה בואי שכבי עמי
אחותי: ותאמר לו אל אחי
אל תענני כי לא יעשה כן
בישראל אל תעשה את
הנבלה הזאת: ואני אנה
אוליך את חרפתי ואתה תהיה
כאחד הנבלים בישראל ועתה
דבר נא אל המלך כי לא
יכחיש אתי ולא נתנני:
ולא אבה לשמע בקולה
ויתחזק ממנה וישכבה:
ויתעב אמנון אותה שנאה
גדולה מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה אשר
אהבה ויאמר לה אמנון קומי
לכי: ותאמר לו אל כי
אודת הרעה הזאת גדולה
מן האחרת אשר עשית עמדי
לשלחני ולא אבה לשמע
אליו: ויקרא את נער
משרתו ויאמר שלחה נא
מעלי החוצה ונעלה הדלת
אחריה: ולה כתנת פסים כי
כן תלבשן בנות המלך
הבתולות מעיליהן ויוצא
משרתו אותה החוצה ונעל
הדלת אחריה: ותקח תמר
אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה
ותשם ידה על ראשה ותלך
הלוך וזעק: ויאמר לה
אבשלום אחיה התמר אחיך
עמך עתה אחותי החרישי
אחיך הוא אל תשיתי את
הדבר הזה על לבך ותשב
תמר שוממה בית אבשלום
אחיה: וישמע דויד המלך
את כל הדברים האלה
ויחר לו מאד: ולא עצר
אבשלום את אמנון לדבר
עמו רע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על אשר
ענה את תמר אחותו:
ויהי מימים ימימה ויהי
לאבשלום גזזים בבעל חצור
אשר על אפרים ויקרא
אבשלום לכל בני המלך:
ויבא אבשלום אל המלך
ויאמר הנה נא גזזים לעבדך
ילך נא המלך ועבדיו עם
עבדך: ויאמר המלך לאבשלום
לא בני נא נלך כלנו ולא
נכבד אתך ויפצר בו ולא
אבה וישלחהו: ויאמר
אבשלום ואם לא ילך נא
אחי עמנו ויאמר לו המלך
למה ילך עמך: ויפצר בו
אבשלום וישלח את אמנון
ואת כל בני המלך עמו:
ויעש אבשלום כמשתה
המלך ויצו אבשלום את
נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמיתם
אותו אל תיראו הלא אנכי
צויתי אתכם חזקו והיו
לבנים: ויעשו נערי אבשלום
לאמנון כאשר צוה אבשלום
ויקומו כל בני המלך ויעלו
איש על פרדו וינסו:
והמה בדרך ושמעה השמעה
אל דויד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נותר
מהם אחד: ויקם המלך
ויקרע את בגדיו ויפל ארצה
וכל עבדיו נצבים קרעי
בגדים: ויען יונדב בן שמעי
אחי דויד ויאמר אל יאמר
אדני כי את כל הנערים בני
המלך הרגו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום היתה
שמה מיום ענותו את תמר
אחותו: ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו לאמר כל בני
המלך מתו כי אמנון לבדו
מת: ואבשלום נס ויבא
הנער השמר את עיניו וירא
והנה רב העם מדרך אחריו
מצד ההר: ויאמר יונדב אל
המלך הנה בני המלך באו
כדבר עבדך כן היה: ויהי
כאשר כלה לדבר והנה בני
המלך באו וישאו קולם
ויבכו וגם המלך וכל עבדיו
בכו בכי גדול מאד: ואבשלום
ברח ויבא אל תלמי בן עמיהוד
מלך גשור ויתאבל עליו דויד
כל הימים: ואבשלום ברח
ויבא גשורה ויהי שם שלש
שנים: ויכל המלך דויד
לצאת אל אבשלום כי נחם
על אמנון כי מת: ויבן יואב
בן צרויה כי לב המלך על
אבשלום: וישלח יואב
תקועה ויקח משם אשה
חכמה ויאמר אליה התאבלי
נא ולבשי נא בגדי אבל ואל
תסוכי שמן והיית כאשה
ימים רבים מתאבלת על מת:
ובאת אל המלך ודברת אליו
כדבר הזה ושם יואב את
הדברים בפיה: ותבא האשה
התקועית אל המלך ותפל על
אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושיעה המלך: ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר אמנה
אשה אלמנה אנכי ויפול אישי
וימת: ושתי בני היו לשתי
האשה ויתגוששו בשדה ואין
מציל ביניהם ויכהו האחד
את אחיו וימיתהו: והנה
קמה כל המשפחה על שפחתך
ויאמרו תני את מכה אחיו
ונמיתנו בנפש אחיו אשר
הרג ונשמידה גם את היורש
ושמו את גחלתי אשר נותרה
לבלתי שום לאישי שם ושאר
על פני האדמה: ויאמר
המלך אל האשה לכי לביתך
ואני אצוה עליך: ותאמר
האשה התקועית אל המלך
עלי אדני המלך העון ועל בית
אבי והמלך וכסאו נקי:
ויאמר המלך המדבר אליך
והביאת אליו ולא יוסף עוד
לנגעך: ותאמר תזכר נא
המלך את יהוה אלהיך מרבות
גואל הדם לשחת ולבלתי
השמיד את בני ולא ישחיתו
את בנך ויאמר חי יהוה אם
יפל משערת בנך ארצה:
ותאמר האשה תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר
ויאמר המלך אל האשה אל
נא תכחדי ממני דבר אשר
אנכי שאל אתך ותאמר
האשה ידבר נא אדני המלך
כי המלך כמלאך האלהים
לשמע את הטוב והרע
ויהוה אלהיך יהי עמך:
ויען המלך ויאמר אל האשה
אל נא תכחדי ממני דבר
אשר אנכי שאל אתך
ותאמר האשה דבר נא אדני
המלך: ויאמר המלך היד כל
יואב את עמך בכל הדבר
הזה ותען האשה ותאמר חי
נפשך אדני המלך אם איש
ימין ושמאל מכל אשר דבר
אדני המלך כי עבדך יואב
הוא צוני והוא שם בפי את
כל דברי שפחתך: לסבב את
פני הדבר עבדך יואב עשה
את הדבר הזה ואדני חכם
כחכמת מלאך האלהים
לדעת את כל אשר בארץ:
ויאמר המלך אל יואב הנה
נא עשיתי את הדבר הזה
לך ויואב נפל על פניו
ארצה וישתחו ויברך את
המלך ויאמר יואב היום ידע
עבדך כי מצאתי חן בעיניך
אדני המלך לעשות דבר
עבדו: וישב יואב גשורה
ויבא ירושלם: ויאמר המלך
ישב לביתו ופני לא יראו
ויהי אבשלום ישב לביתו
ופני המלך לא ראה:
ולאבשלום לא היה איש נאוה
להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו
אין בו מום: ובעת גלחו את
ראשו כי מקץ ימים יגלחנו
כי כבד עליו וגלחו את
ראשו ושקל שער ראשו
מאתים שקל באבן המלך:
ויולדו לאבשלום שלשה בנים
ובת אחת ושמה תמר היתה
אשה יפת מראה: וישב
אבשלום שנתים ימים
בירושלם ופני המלך לא ראה:
וישלח אבשלום אל יואב
לשלחו אל המלך ולא אבה
לבוא אליו וישלח עוד פעם
שנית ולא אבה לבוא:
ויאמר אל עבדיו ראו חלקת
יואב אצל חלקתי ולו שם
שערים לכו והצתם אתה
באש את החלקה: ויצתו
עבדי אבשלום את החלקה
באש ויקמו עבדי יואב
ויבאו אל אבשלום ויאמרו
אליו הצתו עבדיך את
החלקה באש: ויען אבשלום
את יואב ויאמר אליו הנה
שלחתי אליך לאמר בא הלם
אליך ואשלחך אל המלך
לאמר למה באתי משור הנה
טוב לי עוד שם ועתה אראה
פני המלך ואם יש בי עון
והמיתני: ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום
ויבא אליו ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה
לפני המלך ויישק המלך
לאבשלום:

ויהי אחרי כן ויעש לו
אבשלום רכב וסוסים וחמשים
איש רצים לפניו: וישכם
אבשלום ונצב על יד דרך
השער והיה כל איש אשר
יהיה לו דבר לבוא אל
המלך למשפט וקרא אליו
אבשלום ויאמר מאי עיר אתה
ויאמר מאחד שבטי ישראל
עבדך אני: ויאמר אליו
אבשלום ראה דבריך טובים
נכונים ואין שמע לך מאת
המלך: ויאמר אבשלום מי
ישמני שופט בארץ ואליו כל
איש אשר יהיה לו ריב
ומשפט ואצדקהו: והיה
בגשת איש לו להשתחות לו
ושלח את ידו והחזיק בו
ונשקו: ועשה אבשלום ככה
לכל ישראל הבאים למשפט
אל המלך ויגנב אבשלום את
לב אנשי ישראל: ויהי מקץ
ארבעים שנה ויאמר אבשלום
אל המלך אלכה נא ואשלם
את נדרי אשר נדרתי ליהוה
בחברון: כי נדר נדר עבדך
בשבתי בגשור בארם לאמר
אם שוב ישיבני יהוה
ירושלם ועבדתי את יהוה:
ויאמר אליו המלך לך לשלום
ויקם וילך חברונה: וישלח
אבשלום מרגלים בכל שבטי
ישראל לאמר כאשר תשמעו
את קול השופר ואמרתם
מלך אבשלום בחברון:
וילכו עם אבשלום מן
ירושלם קרואים והלכו
בתמם ולא ידעו דבר:
ויזבח אבשלום את זבחים
ויקרא את אחיתפל הגלוני
יועץ דויד מעירו מגלה את
זבחיו ויעצמו הקשר ויהי
העם הולך ורב את אבשלום:
ויבא המבשר אל דויד לאמר
היתה לב איש ישראל אחרי
אבשלום: ויאמר דויד לכל
עבדיו אשר אתו בירושלם
קומו ונברחה כי לא תהיה
לנו פלטה מפני אבשלום
מהרו לצאת פן ימהר ויהדיחנו
ונטה עלינו רעה והכה את
העיר לפי חרב: ויאמרו
עבדי המלך אל המלך הנה
עבדיך לכל אשר יבחר אדני
המלך: ויצא המלך ברגליו
וכל ביתו אחריו ויעזב
המלך עשרה נשים פלגשים
לשמר הבית: ויצא המלך
וכל העם ברגליו ויעמדו
במרחק: וכל עבדיו עברים
אצלו וכל הכרתי וכל הפלתי
וכל הגתים ששת מאות איש
אשר באו ברגליו מגת
עברים לפני המלך: ויאמר
המלך אל איתי הגתי למה
תלך גם אתה אתנו שוב
ושב עם המלך כי גר אתה
וגם כי גלית למקומך:
אתמול באת ואניעך היום
לנוד אתנו והנני הולך אנה
אני הולך שוב השב אחיך
עמך וחסד ואמת יהוה עמך:
ויען איתי ויאמר חי יהוה
וחי אדני המלך כי אם
במקום אשר יהיה אדני
המלך אם למות אם לחיים
כי שם יהיה עבדך: ויאמר
דויד אל איתי לך ועבר
לפנינו ויעבר איתי הגתי
וכל אנשיו וכל הטף אשר
אתו: וכל הארץ בוכים בקול
גדול וכל העם עברים
והמלך עבר את נחל קדרון
וכל העם עברים על פני
הדרך המדבר: וגם צדוק
והלוים אתו נשאים את ארון
האלהים ויציגו את ארון
האלהים ויעל אביתר עד
תמו כל העם לעבר מן העיר:
ויאמר המלך אל צדוק השב
את ארון האלהים העירה אם
אמצא חן בעיני יהוה והשיבני
והראני אתו ואת נוהו:
ואם כה יאמר לא חפצתי בך
הנני יעשה לי כטוב בעיניו:
ויאמר המלך אל צדוק הכהן
הראה אתה שב העיר בשלום
וחמיעיכם אתכם אחימעץ
בנך ויהונתן בן אביתר
שני בניכם אתכם: ראה
אנכי מתמהמה בערבות
המדבר עד בוא דבר מאתכם
להגיד לי: וישב צדוק
ואביתר את ארון האלהים
ירושלם וישבו שם: ודויד
עלה במעלה זית העלה
ובכה בלכתו ראשו חפוי לו
והוא הולך יחף וכל העם
אשר אתו חפו איש ראשו
ועלו עלה ובכה: ויגד לדויד
לאמר אחיתפל בקשרים גם
אתה על אבשלום ויאמר
דויד אל יהוה סכל נא את
עצת אחיתפל: ודויד עלה
מעלה הזתים עלה ובכה
ראשו חפוי והוא יחף
וכל העם אשר אתו חפו איש
ראשו ועלו עלה ובכו:
ויגד לדויד לאמר אחיתפל
בקשרים עם אבשלום ויאמר
דויד שמו נא יהוה את עצת
אחיתפל לאולת: ויהי כבוא
דויד עד הראש אשר ישתחוה
שם לאלהים והנה לקראתו
חושי הארכי קרוע כתנתו
ואדמה על ראשו: ויאמר
דויד אל חושי אם עברת
אתי והיית לי למשא: ואם
העיר תשוב חושי ואמרת
לאבשלום עבדך אני המלך
כאשר הייתי לאביך מעתה
ואני עבדך ונפרת לי את עצת
אחיתפל: הלא צדוק ואביתר
הכהנים עמך והיה כל אשר
תשמע מבית המלך והגדת
לצדוק ולאביתר הכהנים:
הנה עמהם שני בניהם
אחימעץ לצדוק ויהונתן
לאביתר ושלחתם בידם אלי
כל דבר אשר תשמעו:
וחושי רעה דויד בא העירה
ואבשלום בא ירושלם:

ודויד עבר מעט מראש
והנה ציבא נער מפיבשת
לקראתו וצמד חמורים חבושים
ועליהם מאתים לחם ומאה
קיצים ומאה נבלי יין:
ויאמר המלך אל ציבא מה
לך עמד ויאמר ציבא
החמורים לבית המלך לרכב
והלחם והקיץ לאכל הנערים
והיין לשתות העיפים במדבר:
ויאמר המלך ואיה בן אדניך
ויאמר ציבא אל המלך הנה
הוא יושב בירושלם כי אמר
היום ישיבו לי בית ישראל
את ממלכות אבי: ויאמר
המלך אל ציבא הנה לך כל
אשר למפיבשת ויאמר ציבא
השתחויתי אמצא חן בעיניך
אדני המלך: ויבא המלך
דויד עד בחורים והנה משם
יוצא איש ממשפחת בית
שאול ושמו שמעי בן גרא
יוצא ומקלל: ויסקל באבנים
על דויד ואת כל עבדי דויד
המלך דויד וכל העם וכל
הגבורים מימינו ומשמאלו:
וכה אמר שמעי בקללו צא צא
איש הדמים ואיש בליעל:
השיב עליך יהוה את כל דמי
בית שאול אשר מלכת תחתיו
ויתן יהוה את המלכות ביד
אבשלום בנך והנך ברעתך
כי איש דמים אתה: ויאמר
אבישי בן צרויה אל המלך
למה יקלל הכלב המת הזה
את אדני המלך אעברה נא
ואסירה את ראשו: ויאמר
המלך מה לי ולכם בני
צרויה כי יקלל כי יהוה אמר
לו קלל את דויד ומי יאמר
מדוע עשית כן: ויאמר דויד
אל אבישי ואל כל עבדיו
הנה בני אשר יצא ממעי
מבקש את נפשי אף כי עתה
בן ימיני הניחו לו ויקלל כי
דבר לו יהוה: אולי יראה
יהוה בעיני ושב יהוה לי
טובה תחת קללתו היום
הזה: וילך דויד ואנשיו
בדרך ושמעי הלך לנכחו
מצד ההר הלוך וקלל ועפר
בעפר: ויבא המלך וכל העם
אשר אתו עיפים ויפח שם:
ואבשלום וכל העם איש
ישראל באו ירושלם ואחיתפל
אתו: ויהי כבוא חושי
הארכי רעה דויד אל אבשלום
ויאמר חושי אל אבשלום
יחי המלך יחי המלך:
ויאמר אבשלום אל חושי זה
חסדך את רעך מדוע לא
הלכת את רעך: ויאמר חושי
אל אבשלום לא כי אשר
בחר יהוה ובעם הזה וכל
איש ישראל לו אהיה ואתו
אשב: ושנית מי לפני אשא
הלא לפני אביך כן אהיה
לפניך: ויאמר אבשלום אל
אחיתפל עצו לכם עצה מה
נעשה: ויאמר אחיתפל אל
אבשלום בא נא אל פילגשי
אביך אשר הניח לשמר הבית
ושמע כל ישראל כי באש
אביך בך וחזקו ידי כל
אשר אתך: ויטו לאבשלום
אהל על הגג ויבא אבשלום
אל פילגשי אביו לעיני כל
ישראל: ועצת אחיתפל אשר
יעץ בימים ההם כאשר ישאל
איש בדבר האלהים ככל עצת
אחיתפל גם לדויד גם
לאבשלום: ויאמר אחיתפל
אל אבשלום אבחרה נא
שנים עשר אלף איש ואקומה
ואדרפה אחרי דויד הלילה:
ובאתי עליו והוא יגע ורפה
ידים והחתתי אתו וינס כל
העם אשר אתו והכיתי את
המלך לבדו: והשבתי אליך
את כל העם כשוב הכלה
איש אשר אתה מבקש כל
העם יהיה לשלום: וייטב
הדבר בעיני אבשלום ובעיני
כל זקני ישראל: ויאמר
אבשלום קראו נא גם לחושי
הארכי ונשמעה גם מה בפיו:
ויבא חושי אל אבשלום
וידבר אבשלום לאמר ככה
דבר אחיתפל העשה דברו
אם אין אתה דבר אתה:
ויאמר חושי אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ
אחיתפל בפעם הזאת: ויאמר
חושי אתה ידעת את אביך
ואת אנשיו כי גבורים הם
והמה מרי נפש כדוב שכול
בשדה וגבור אביך איש
מלחמות ולא ילין עם העם:
הנה עתה הוא נחבא באחד
הבורים או באחד המקומות
והיה כנפל בם בראשונה
ושמע כל שמע בעם אשר
אחרי אבשלום והיה גם הוא
בן חיל ונמס נמס גם הוא
כלבב אריה אשר בחיל כי
ידע כל ישראל כי גבור אביך
וכן בניו אנשי חיל הם:
ואני יעץ כי יקבץ אלי כל
ישראל מדן ועד באר שבע
כחול אשר על שפת הים
לרב ופניך הולכים בקרב:
ועשינו אליו באחד המקומות
אשר נמצא שם ונחנו עליו
כאשר תפל הטל על האדמה
ולא נשאר בו ובכל אנשיו
גם אחד: ואם אל עיר יאסף
וכל ישראל הביאו חבלים
אל העיר ההיא וסחבנוה אל
הנחל עד אשר לא נמצא שם
אפילו פיח: ויאמר אבשלום
וכל איש ישראל טובה עצת
חושי הארכי מעצת אחיתפל
ויהוה צוה להפר את עצת
אחיתפל הטובה בעבור הביא
יהוה אל אבשלום את הרעה:
ויאמר חושי אל צדוק
ואביתר הכהנים ככה וככה
יעץ אחיתפל את אבשלום
ואת זקני ישראל ואני יעצתי
ככה וככה: ועתה שלחו
מהרה והגידו לדויד לאמר
אל תלן הלילה בערבות
המדבר וגם עבור תעבר פן
יבלע אל המלך וכל העם
אשר אתו: ויהונתן ואחימעץ
עמדים בעין רגל ותלך
השפחה ותגד להם והם
הלכו להגיד לדויד המלך כי
לא יכלו להראות לבוא
העירה: ויראם נער ויגד
לאבשלום ויהלכו שניהם
מהרה ויבאו בית איש בבחורים
והנה בור בחצ

3 * ⁘ ⁘ ⁘ ⁘

14 *כי אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו
מרום וקדש אשכן ואת דכא ושפל רוח
◦ כז ◦
להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים:
ולא לנצח אריב ולא לעולם אקצף כי רוח
מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי: בעון
בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך
שובב בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו
ואנחהו והשב נחומים לו ולאבליו: בורא
נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים כים נגרש
כי השקט ולא יוכל ויגרשו מימיו רפש
וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים:
קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם:
ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון
כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא
עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים
יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו
והא בעצם חפצכם תמצאו כל עציביכם:
הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע
לא תצומו כיום להשמיע קולכם במרום:
הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם
נפשו הלכף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: הלוא
זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר
אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל
מוטה תנתקו: הלוא פרס לרעב לחמך
ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם
וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע
כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח וילך
לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא
ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ונחך יהוה
תמיד ושבע בצחצחות נפשך ועצמותיך
יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר
לא יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם
מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר
פרץ משובב נתיבות לשבת: אם תשיב
משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת
לשבת עדן קדוש ליהוה מכובד וכבדתו
מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר:
אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי
ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי
יהוה דבר: הנה לא קצרה יד יהוה מהושיע
ולא הכבדה אזנו משמוע: כי אם עונותיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם
הסתירו פנים מכם משמוע: כי כפיכם
נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו עולה לשון תהגה: אין קורא בצדק
ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר
שוא הרה עמל ויולד און: ביצי פתן בקעו
וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ימות
ומעוקה תפרח צפעוני: קורי עכביש לא
יהיה לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם
מעשי און ומעשה חמס בכפיהם: רגליהם
לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר במסלותיהם: דרך
שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם
נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בהם לא
ידע שלום: על כן רחק משפט מאתנו ולא
תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות
לנגה באפלות נתהלך: נגשש כעורים על
קיר וכאין עינים נגשש כשלנו בנגה כמשמים
באשמנים בנוגשים כמתים: נהמה כדובים
כל ינהמו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממנו כי פשענו נגדך
ועוננו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו
נדענום: פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי
אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב
דברי שקר: ותסג אחור משפט וצדקה
מרחוק תעמד כי נכשלה באמת ונכחו לא
תוכל לבוא: ותהי האמת נעדרת וסר מרע
משתולל ויראהו יהוה וירע בעיניו כי אפס
אין משפט: וירא כי אין איש ויתאונן כי
אין מפגיע ותושע לו זרעו ותסמכהו צדקתו
הוא: וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה
בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה: כמעשה לשלם חמה לצריו
גמול לאויביו לאיים יגמול: וייראו ממערב
את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי
יבוא כנהר צר רוח יהוה נסה בו: ובא
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה:
ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו
מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה
מעתה ועד עולם: קומי אורי כי בא אורך
וכבוד יהוה עליך זרח: כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו
עליך יראה: והלכו גוים לאורך ומלכים
לנגה זרחך: שאי סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך
על צד תאמנה: אז תראי ונהרת ופחד
ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל
גוים יבוא לך: שפעת גמלים תכסך בכרי
מדין ועיפה כלם משבא יבואו זהב ולבונה
ישאו ותהלות יהוה יבשרו: כל צאן קדר
יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו על רצון
מזבחי ואת בית תפארתי אפאר: מי אלה
כעב תדאינה וכיונים אל ארבותיהם: כי
לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם
לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:
ובנו בני נכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך
כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך:
ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו
להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים:
כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו
והגוים חרב תחרב: כבוד הלבנון אליך
יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום
מקדשי ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך
שחוי בניי מעניך ישתחוו כל מנאציך ועל
כפות רגלי ישתחוו ויקראו לך עיר יהוה
ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר בך ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור: ויונקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך
וגואלך אביר יעקב: תחת הנחשת אביא
זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים
נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך
שלום ונגשיך צדקה: לא יעוד יסמע חמס
בארצך שד ושבר בגבולך ויקראת ישועה
חומתיך ושעריך תהלה: לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך
והיה יהוה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך:
לא יבוא עוד שמשך ויריחך לא יאסף כי
יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך:
ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר
מטעי מעשה ידי להתפאר: הקטן יהיה
לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה
אחישנה: רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה
אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב
לקרא לשבוים דרור ולעצורים פקח קוח:
לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים: לשום לאבלי ציון לתת
להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח כהה וקראו להם
אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: ובנו
חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו וחדשו
ערי חרבות שממות דורות: ועמדו זרים
ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם:
ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו
יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם
תתיהרו: תחת בשתכם משנה וכלמה
ירננו חלקם לכן בארצם משנה תירשו
שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה אהב
משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם
באמת וברית עולם אכרות להם: וידוע
בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל
רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו יהוה:
שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי
הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני
כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה:
כי כאדמה תוציא צמחה וכגנה זרועיה
תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה
נגד כל הגוים: למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה
וישעה כלפיד יבער: וראו גוים צדקך וכל
מלכים כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי
יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה
וצניף מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד
עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי
לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ
יהוה בך וארצך תבעל: כי יבעל בחור
בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה
ישיש עליך אלהיך: על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכירים יהוה דמי לכם: ואל
תתנו דמי לו עד יכונן וער יעשה את
ירושלם תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו
ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל
לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר
יגעת בו: כי מקבציו יאכלוהו והללו את
יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי:
עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים:
הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת
ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה
ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: מי זה
בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה
רב להושיע: מדוע אדם ללבושך ובגדיך
כדורך בגת: פור דרכתי לבדי ומעמים אין
איש אתי ואדרכם באפי ואתרמסם בחמתי
ויזו נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי:
כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואבט
ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי
זרועי וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים
באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם:
חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה על כל אשר
גמלנו יהוה וגו׳ ורב טוב לבית ישראל אשר
גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויבלם
כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את רוח
קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם:
ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם
מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח
קדשו: המוליך לימין משה זרוע תפארתו
בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם:
המוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו:
כבהמה ירד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את
עמך לעשות לך שם תפארת: השקיפה
משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי
התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו
גאלנו מעולם שמך: למה תתעינו יהוה
מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען
עבדיך שבטי נחלתך: למה ירשוהו עם
קדשך צרינו בוסו מקדשך: היינו מעולם לא
משלת בם לא נקרא שמך עליהם: לו קרעת
שמים ירדת מפניך הרים נזלו: כקדח אש
מסים תבעה אש המים לרגזך גוים: בעשותך
נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו:
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יפעל למחכה לו: פגעת
בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה
קצפת ונחטא בם בעולם ונושע: ונהי כלנו
כטמא וכבגד עדים כל צדקתינו ונבול כעלה
כלנו ועונתינו כרוח ישאונו: ואין קורא
בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת
פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו: ועתה
יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו
ומעשה ידך כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד
ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו:
עיר קדשך היתה מדבר ציון מדבר היתה
ירושלם שממה: בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו
היה לחרבה: העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותענה עד מאד: דרשתי לא בסתר
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני דברתי צדק מגיד מישרים:
הקהלו ואתה ונגשו יחד פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל
אל לא יושיע: הגידו והגישו אף יועצו
יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה
הלא אני יהוה ואין עוד אלהים זולתי אל
צדיק ומושיע אין זולתי: פנו אלי והושעו
כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: נשבעתי
אם יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי
תכרע כל ברך תשבע כל לשון: אך ביהוה
יאמר לי צדקות ועזו יבואו אליו ויבשו כל
הנאבים בו: ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע
ישראל: בל כרע נבו שחה עמדו נשוא
עצבותם היו לבהמה ולבעיר משאותיכם
נשאים עמוסים: שחו כרעו יחדו לא יכלו
מלט למשא ונפשם בשבי תלכנה: שמעו
אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל
הנשאים מבטן הנסבלים מרחם: ועד זקנה
אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי
ואני אשא ואני אסבל ואמלט: למי תדמיון
ותשוו ותמשילו ותדמיו אלי ואשוה יאמרו
הזהב מכיס יזהירו וכסף במאזנים ישקלו
שכר יתנו צורף ויעשהו אלוה יפלו אף
ישתחוו: ישאוהו על כתף יסבלוהו וינחוהו
תחת מקומו ויעמד ממקומו לא יזוע אליו
גם יזעק ולא יושיע לו מצרתו: זכרו זאת
והתאשדו השיבו פושעים על לב: זכרו
ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים
ואין כמוני: מגיד מראשית באחרית ומקדם
אמרו לא נעשו לאמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה: קרא מזרח עיט ממדינה
עתיד עצתי אף דברתי אף אביאנה יצרתי
אף אעשנה: שמעו אלי אבירי לב הרחוקים
מצדקה: קרבתי צדקי לא תרחק וישעי לא
תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי:
רדה וישבי על עפר בתולת בת בבל שבי
אין כסא לבת כשדים כי לא תוסיפי יקרא
לך רכה ועדינה: קחי רחים וטחני קמחך
גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות:
תגל ערותך וגם תראה חרפתך נקם אקח
ולא אפגיע אדם: גואלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל: שבי דומי בא בחשך בת
כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך גברת ממלכות:
קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך
לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עולך
מאד: ותאמרי לעולם אגבירה עד לא שמת
אל לבך לא זכרת אחריתה: ועתה שמעי זאת
עדנית הישבה לבטח האמרה בלבבה אני
ואפסי עוד לא אשב אלמנות ולא אדע שכל:
ותבאנה לך שתי אלה פתאם ביום אחד
שכל ואלמנות באו עליך בתמם מרב חבריך
באדרת כחם עצומות: ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך
ותאמרי בלבבך אני ואפסי עוד: ובאה עליך
רעה לא תדעי שחרה ופלה לא תוכלי כפרה
ותפל עליך פתאם שואה לא תדעי: עמדי
נא באלהיך בהלאיך אשר יגעת בם מנעורייך
אולי תוכלי הועיל אולי תערוץ: נלאית
ברב עצתיך יעמדו נא וישיעוך החברי
שמים החזים בכוכבים מודעים לחדשים
מאשר יבואו עליך: הנה היו כקש אש שרפתם
לא יצילו נפשם מיד להבה אין גחלים לחמם
אור לשבת נגדו: כן היו לך אשר יגעת בם
רכליך מנעוריך תעו איש לעברתו אין
מושיע לך: שמעו זאת בית יעקב הנקראים
בשם ישראל ומימי יהודה יצאו הנשבעים
בשם יהוה ואת אלהי ישראל יזכירו לא
באמת ולא בצדקה: כי מעיר הקדש נקראו
ועל אלהי ישראל נשענו יהוה צבאות שמו:
הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם
פתאם עשיתי ותבאנה: יען ידעתי בגוד
תבגוד ופושע מרחם קרא לך: למען שמי
אאריך אפי ולתהלתי אחטם לך לבלתי
הכרתך: הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך
בכור עוני: למעני למעני אעשה כי איך
יחל ואת כבודי לאחר לא אתן: שמע אלי
יעקב וישראל קוראי אני הוא אני ראשון
אף אני אחרון: אף ידי יסדה ארץ וימיני
טפחה שמים קורא אני אליהם יעמדו יחדו:
הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה
אהבו יהוה יעשה חפצו בבבל וזרעו בכשדים:
אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח
דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא מראשון
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני ורוחו: כה אמר יהוה גאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך: לו הקשבת
למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי
הים: ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמוהו
לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: צאו מבבל
ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת
הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה
עבדו יעקב: ולא צמאו במדבר הוליכם
מים מצור הזיל למו ויבקע צור וזבו מים:
אין שלום אמר יהוה לרשעים: יהוה מבטן
קראני ממעי אמי הזכיר שמי ויהי פי כחרב
חדה בצל ידו חבאני ויהי לי לחץ ברור
חבאני: ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר
בך אתפאר: ואני אמרתי לריק יגעתי
להבל ותהו כלותי אכן משפטי את יהוה
ופעלתי את אלהי: ועתה אמר יהוה יוצרי
מבטן לעבד לו להשיב אליו יעקב ולא ישראל
לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי:
ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי
יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור
גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: כה אמר
יהוה גואל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב
גוי לעבד מושלים מלכים יראו וקמו שרים
וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש ישראל
ויבחרך: כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך
וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית
עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות:
לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על
דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם: לא ירעבו
ולא יצמאו ולא יכם שרב וחרב כי מרחמם
ינהגם ועל מבועי מים ינהלם: ושמתי כל
הרי לדרך ומסלותי ירומו: הנה אלה מרחוק
יבואו והנה אלה מצפון ומים ומארץ סינים:
רנו שמים וגילי ארץ ופצחו הרים רנה כי
נחם יהוה עמו ועניו ירחם: ותאמר ציון
עזבני יהוה ואדני שכחני: התשכח אשה
עולה מרחם מבן בטנה גם אלה תשכחנה
ואנכי לא אשכחך: הן על כפים חקתיך
חומתיך נגדי תמיד: מהרו בניך מהרסיך
ומחריבך ממך יצאו: שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי וקשרתם ככלה עליהם: כי
חרבותיך ושממותיך וארץ הריסותיך כי עתה
תצרי מיושב ורחקו בלעיך: עוד יאמרו
באזניך בני שכולתיך צר לי מקום גשה לי
ואשבה: ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה
ואנכי שכולה וגלמודה גלה ואלה מי גדל
הן אני נשארתי לבדי אלה איפה היו: כה
אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי ובידך יביאו בניך בחצנים
ובנותיך על כתף תנשאנה: והיו מלכים
אמניך ושרותיהן מיניקותיך פני ארץ ישתחוו
לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה
אשר לא יבושו קוי: הלקח מגבור טרף
ואם שבי צדיק ימלט: כי כה אמר יהוה גם
שבי גבור יקח וטרף עריץ ימלט ואת ריבך
אני אריב ואת בניך אושיע: והאכלתי את
מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו
כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר
יעקב: כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי לכם
לו הנה בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה
אמכם: מדוע באתי ואין איש קראתי ואין
עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואם אין בי
כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות
מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא:
אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם:
אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות
את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים: אדני יהוה פתח לי אזן
ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: גויתי
נתתי למכים ולחיי למורטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק: ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי:
הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא
יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו:
הן כלכם קדחי אש מזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות אשר הצתתם מידי לכם
למעצבה תשכבון: שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יהוה הביטו אל צור חוצבתם ואל
מקבת בור נקרתם: הביטו אל אברהם אביכם
ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו
וארבהו: כי ניחם יהוה ציון ניחם כל חרבותיה
וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: הקשיבו
אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה מאתי
תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: קרוב
צדקי יצא ישעי וזרועי עמים ישפטו אלי
איים יקוו ואל זרועי ייחלו: שאו מרום עיניכם
והביטו ארץ למטה כי שמים כעשן נמלחו
וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון
וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת:
שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל
תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו:
כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישועתי לדר דרים: עורי עורי
לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות
עולמים הלא את היא המחצבת רהב מחללת
תנין: הלא את היא המובשת ים מי תהום
רבה השמת מעמקי ים דרך לעבר גאולים:
ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו נסו
יגון ואנחה: אנכי אנכי הוא מנחמכם מי
את ומפני אנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן:
ותשכח יהוה עשיך נוטה שמים ויסד ארץ
ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק
בהכינו להשחית ואיה חמת המציק: מהר
צעה לחפשה ולא ימות לשחת ולא יחסר
לחמו: ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו: ואשים דברי בפיך
ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי התעוררי
קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס
חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית:
אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה: שתי הנה לך אלה
עניה ושכרת לא מיין: כה אמר אדניך יהוה
ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס
התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוספי
לשתותה עוד: ושמתיה ביד מוגיך אשר
אמרו לנפשך שחי ונשכבה ותשימי כעפר
גבך וכחוץ לעברים: התעוררי התעוררי
לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל
וטמא: התנערי מעפר קומי שבי ירושלם
התפתחי מוסרי צוארך שבויה בת ציון:
כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף
תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד
עמי בתחלה לגור שם ואשור לעשק עשקו:
ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם
משליו הילילו נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ: לכן ידע עמי שמי לכן ביום
ההוא כי אני הוא המדבר הנני: מה נאוו על
ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב
משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
קול צפיך נשאו קול יחד ירננו כי עין בעין
יראו בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו
חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל
ירושלם: חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני
כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו: סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הברו נושאי כלי יהוה: כי לא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל:
הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד:
כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש
מראהו ותארו מבני אדם: כן יזה גוים רבים
עליו מלכים יקפצו פיהם כי אשר לא סופר
להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: מי
האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה:
ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא
תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו:
נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי
וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו:
אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו
חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה: והוא
מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר
שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו: כלנו
כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע
בו את עון כלנו: נגש והוא נענה ולא יפתח
פיו כשה לטבח יובל ולא יפתח פיו: מעצר
ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: ויתן את
רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס
עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה חפץ דכאו
החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך
ימים וחפץ יהוה בידו יצלח: מעמל נפשו
יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים
ועונתם הוא יסבל: לכן אחלק לו ברבים
ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה
למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא
רבים נשא ולפושעים יפגיע: רני עקרה לא
ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה כי רבים בני
שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי
מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל
תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך חזקי:
כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש
ועריו נושבות יעשו: אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד:
כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגואלך
קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי
כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ואשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך: בשצף
קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם
רחמתיך אמר גואלך יהוה: כי מי נח זאת
לי אשר נשבעתי מעבר מימי נח עוד לא
אגער בך ולא אקצף עליך: כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש
וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה:
עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ
באבנים פוכ ויסדתיך בספירים: ושמתי
כדכד שמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל
גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך: בצדקה תכוני רחקי מעשק
כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך:
הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך
יפול: הנה אנכי בראתי חרש נפח באפיו
פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי
משחית לחבל: כל כלי יצר עליך לא יצלח
וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת
נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:
הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא
מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף בלא לחם
ויגיעכם בלא לשבעה שמוע שמעו אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו
אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דויד הנאמנים: הן עד לאמים
נתתיו נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לא תדע
תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה
אלהיך וקדוש ישראל כי פארך: דרשו יהוה
בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה
וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח:
כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם
דרכי נאם יהוה: כי גבהו שמים מארץ כן
גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם:
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן
יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם
כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר
שלחתיו: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
השדה ימחאו כף: תחת הנעצוץ יעלה ברוש
תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם
לאות עולם לא יכרת: כה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה זאת
ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר
ידו מעשות כל רע: ואל יאמר בן הנכר
הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה
מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש:
כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו במה אשר חפצתי והחזיקים
בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד
ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו
אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים על יהוה
לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו
לעבדים כל שמר שבת מחללו והמחזיקים
בבריתי: והביאתים אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו: כל חיתו שדי באו כל חיתו
ביער: צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו
לנום: והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו
איש לבצעו מקצהו: לכו אקחה יין ונסבאה
שכר והיה כיום הזה גדל מאד: הצדיק אבד
ואין איש ואנשי חסד נאספים בלתי הבין כי
מפני הרעה נאסף הצדיק: יבא שלום ינוחו
על משכבותם הלך נכחו: ואתנה קרבו הנה
בני עוננה זרע מנאפת וזונה: על מי תתענגו
על מי תפתחו פה תרחיבו לשון הלא אתם
ילדי פשע זרע שקר: הנחמים בחלקי נחל
בחלקי סלעים לך שפכת נסך הלית מנחה
העל אלה אנחם: על הר גבה ורם שמת
משכבך גם שם עלית לזבח: ואחרי הדלת
והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי
הרחבת משכבך ותכרתי לך מהם אהבת
משכבם חזית יד: ותלכי למלך בשמנים
ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך למרחוק
ותשפלי עד שאול: ברב דרכיך יגעת לא
אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא
חלית: ומי דאגת ויראת כי כזבת ולא זכרתני
ולא שמת על לבך הלא אני החשיתי ומעולם
ולא תיראני: אני אגיד צדקתך ואת מעשיך
כי לא יועילוך: בזעקך יצילוך קבציך ואת
כלם תשא רוח הבל יק

וְנִבְזֶה׃ פְּגָרֵיהֶם׃ וְתוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃ 24

כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי נוֹטֶה אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וְיִנַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ׃ 25 26

כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַ͏ִם תְּנֻחָמוּ׃ וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ 27

כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי אֵשׁ׃ כִּי־בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ 28

הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אֶחָד בְּתוֹךְ הָאֹכֵל בְּשַׂר־הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יִסָּפּוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 29

וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃ 30

וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלֵטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תֻּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ 31

וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַכַּרְכָּרוֹת וּבַפְּרָדִים וּבָרְכָשִׁים עַל־הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַ͏ִם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ 32

וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ 33

וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי־שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃ 34

ספר ישעיה ◦ נו ◦ ספר ישעיה 1001

ויהי. ויאמר אליו יעקב
ראובן בכרי אתה. כחי
ואוני ראשית אוני. *יתר
שאת ויתר עז. פחז כמים
אל תותר. כי עלה יצועי
אביך אז חללת יצועי
עלה: שמעון ולוי אחים
כלי חמס מכרתיהם: בסדם
אל תבא נפשי. בקהלם
אל תחד כבודי. כי באפם
הרגו איש. וברצונם עקרו
שור: ארור אפם כי עז.
ועברתם כי קשתה. אחלקם
ביעקב. ואפיצם בישראל:
יהודה אתה יודוך אחיך.
ידך בערף אויביך. ישתחוו
לך בני אביך: גור אריה
יהודה. מטרף בני עלית.
כרע רבץ כאריה וכלביא.
מי יקימנו: לא יסור שבט
מיהודה. ומחוקק מבין
רגליו. עד כי יבא שילה.
ולו יקהת עמים: אסרי
לגפן עירה. ולשרקה בני
אתנו. כבס ביין לבושו.
ובדם ענבים סותה: חכלילי
עינים מיין. ולבן שנים
מחלב: זבולן לחוף ימים
ישכון. והוא לחוף אניות.
ויכתף על צידון: יששכר
חמר גרם. רובץ בין
המשפתים: וירא מנוחה כי
טוב. ואת הארץ כי נעמה.
ויט שכמו לסבל. ויהי
למס עובד: דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל. יהי
דן נחש עלי דרך. שפיפן
עלי ארח. הנשך עקבי סוס.
ויפל רוכבו אחור: לישועתך
קויתי יי׳. וגדודים יגודנו
והוא יגוד עקב: גד גדוד
יגודנו. והוא יגוד עקב:
משמן לחמו. והוא יתן
מעדני מלך: נפתלי אילה
שלחה. הנתן אמרי שפר:
בן פרת יוסף. בן פרת עלי
עין. בנות צעדה עלי שור:
וימררוהו. ורבו ושטמוהו
בעלי חצים: ותשב באיתן
קשתו. ויפזו זרועי ידיו.
מידי אביר יעקב. משם
רועה אבן ישראל: מאל
אביך ויעזרך. ואת שדי
ויברכך. ברכות שמים
מעל. ברכות תהום רבצת
תחת. ברכות שדים ורחם:
ברכות אביך גברו על
ברכות הורי עדי תאות
גבעת עולם. תהיינה לראש
יוסף. ולקדקד נזיר אחיו:
בנימין זאב יטרף. בבקר
יאכל עד. ולערב יחלק
שלל: כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר. וזאת
אשר דבר להם אביהם.
ויברך אותם. איש כאשר
ברכו ברך אותם: ויצו
אותם ויאמר אליהם. אני
נאסף אל עמי. קברו אותי
אל אבותי. אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי:
בשדה המכפלה. אשר על
פני ממרא. בארץ כנען.
אשר קנה אברהם. את
שדה עפרון החתי. לאחזת
קבר: שם קברו את אברהם
ואת שרה אשתו. שם קברו
את יצחק ואת רבקה
אשתו. ושם קברתי את
לאה: מקנה השדה והמערה
אשר בו. מאת בני חת:
ויכל יעקב לצות את בניו.
ויאסף רגליו אל המטה.
וישכב ויאסף אל עמיו:
ויפל יוסף על פני אביו.
ויבך עליו. ויישק לו:
ויצו יוסף את עבדיו את
הרופאים. לחנט את אביו.
וימלאו לו ארבעים יום.
כי כן ימלאו ימי החנוטים.
ויבכו אותו מצרים. שבעים
יום: ויעבר ימי בכיתו.
וידבר יוסף אל בית פרעה.
לאמר. אם נא מצאתי חן
בעיניכם. דברו נא באזני
פרעה לאמר: אבי השביעני
לאמר. הנה אנכי מת.
בקברי אשר כריתי לי
בארץ כנען. שם תקברני.
ועתה אעלה נא. ואקברה
את אבי. ואשובה: ויאמר
פרעה. עלה וקבר את אביך
כאשר השביעך: ויעל יוסף
לקבר את אביו. ויעלו אתו
כל עבדי פרעה. זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים:
וכל בית יוסף. ואחיו
ובית אביו. רק טפם
וצאנם ובקרם. עזבו בארץ
גשן: ויעל עמו גם רכב
גם פרשים. ויהי המחנה
כבד מאד: ויבאו עד גרן
האטד. אשר בעבר הירדן.
ויספדו שם מספד גדול
וכבד מאד. ויעש לאביו
אבל שבעת ימים: וירא
יושב הארץ הכנעני את
האבל בגרן האטד. ויאמרו
אבל כבד זה למצרים.
על כן קרא שם אבל מצרים
אשר בעבר הירדן: ויעשו
בניו לו כן כאשר צום.
וישאו אותו בני יעקב

◆ ٢٤ ◆

36 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ
وَلِدُورْ حِيكْ لِعْمَالِيقْ : لِشَمْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ
37 حِيكْ لِعْمَالِيقْ . * وَيْهْوَه
بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ وَلِدُورْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
38 حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . * وَيْهْوَه
بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ وَلِدُورْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ
39 حِيكْ لِعْمَالِيقْ . * وَيْهْوَه
بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ وَلِدُورْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ
40 حِيكْ لِعْمَالِيقْ . * وَيْهْوَه
بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ وَلِدُورْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ
41 حِيكْ لِعْمَالِيقْ . * وَيْهْوَه
بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ وَلِدُورْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ
42 حِيكْ لِعْمَالِيقْ . * وَيْهْوَه
بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ لِدُورْ وَلِدُورْ
حِيكْ لِعْمَالِيقْ . وَلِعْمَالِيقْ
حِيكْ لِيسْرَائِيلْ . لِيسْرَائِيلْ

◆ ٢٤ ◆ صموئيل ◆ ٢ ◆ ٢٤

1 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِيسْرَائِيلْ
وَلِيسْرَائِيلْ حِيكْ لِعْمَالِيقْ .
2 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ
وَلِعْمَالِيقْ حِيكْ لِيسْرَائِيلْ .
3 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ
وَلِعْمَالِيقْ حِيكْ لِيسْرَائِيلْ .
4 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ
وَلِعْمَالِيقْ حِيكْ لِيسْرَائِيلْ .
5 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ
وَلِعْمَالِيقْ حِيكْ لِيسْرَائِيلْ .
6 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ
وَلِعْمَالِيقْ حِيكْ لِيسْرَائِيلْ .
7 * وَيْهْوَه بِحِيكْ لِعْمَالِيقْ
وَلِعْمَالِيقْ حِيكْ لِيسْرَائِيلْ .

52 לדויד ולזרעו עד עולם׃ ✣ ויאמר דוד
אל יהוה כי אתה נחלתי ומצודתי ומפלטי
53 לך׃ אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃
54 מהולל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי
התלו משברי מות נחלי בליעל יבעתוני׃
55 חבלי שאול סבוני קדמוני מוקשי מות׃
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע
56 מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו
57 ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה עשן באפו ואש
מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ ויט שמים
58 וירד וערפל תחת רגליו׃ ויהי על כרוב
ויעף וידא על כנפי רוח׃ וישת חשך סביבותיו
59 סכתו חשכת מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו
בערו גחלי אש׃ ויהוה מן השמים ירעם ועליון
60 יתן קולו׃ ויהי חצים וישלחם ברקים ויהמם׃
61 ויראם אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך
יהוה מנשמת רוח אפיך׃ ישלח ממרום יקחני
62 ימשני ממים רבים׃ יצילני מאויבי עז ומשנאי
63 כי אמצו ממני׃ יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
64 למשען לי׃ ויוצאני למרחב יחלצני כי חפץ
65 בי׃ יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃
66 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃
67 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר
68 ממני׃ ואהי תם לו ואשתמר מעוני׃ וישב
יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃
69 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃
70 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ כי אתה
עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃ כי אתה
71 תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי׃ כי בך
72 ארוץ גדוד באלהי אדלג שור׃ האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים
73 בו׃ כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
74 אלהינו׃ האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי׃
75 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃
76 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃
77 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני
78 ענותך׃ תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃
79 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃
80 אמחצם ולא יקומו יפלו תחת רגלי׃ ותזרני
חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ ואויבי
81 נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ ישועו ואין
82 מושיע אל יהוה ולא ענם׃ ואשחקם כעפר
83 על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃ תפלטני
מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי
84 יעבדני׃ בן נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו
85 לי׃ בן נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ חי יהוה
ברוך צורי וירום אלהי צור ישעי׃ האל הנתן
86 נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ ומפלטי מאויבי
תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ על כן אודך
87 יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃ מגדיל ישועות
88 מלכו ועשה חסד למשיחו לדויד ולזרעו עד
עולם׃

כג ✣ אלה דברי דויד האחרנים נאם דויד בן
ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב
ונעים זמרות ישראל׃ רוח יהוה דבר בי
ומלתו על לשוני׃ אמר אלהי ישראל לי דבר
צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת
אלהים׃ וכאור בקר יזרח שמש בקר לא
עבות ממטר דשא מארץ׃ כי לא כן ביתי עם
אל כי ברית עולם שמה ערכה בכל ושמרה כי
כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׃ ובליעל
כקוץ מנדף כלם כי לא בידים תקח׃ ואיש
יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף
ישרפו בשבת׃ אלה שמות הגבורים אשר
לדויד יושב בשבת תחכמוני ראש השלשים
הוא עדינו העצני על שמונה מאות חללים
בפעם אחת׃ ואחריו אלעזר בן דודו האחחי
אחד השלשה עם דויד בחרפם את הפלשתים
ויתאספו שם למלחמה ויעל איש ישראל׃
ויעמד בתוך החלקה ויצילה ויך את הפלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה׃ וישלשה מן
השלשים ירדו אל קציר אל דויד אל מערת
עדלם והמחנה חנה בגיא רפאים׃ ודויד אז
במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם׃
ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית
לחם אשר בשער׃ ויבקעו השלשה במחנה
פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר
בשער וישאו ויביאו אל דויד ולא אבה לשתות
אתם ויסכם ליהוה׃ ויאמר חלילה לי יהוה
מעשות את זאת הדם האנשים הולכי נפשותם
באו ולא אבה לשתות אתם אלה עשו השלשה
הגבורים׃ ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
ראש השלשה ועל שלשת אלפים חנית הרג
ויהי לו שם בשלשה׃ הנכבד בשלשה מן
השנים ויהי להם לשר אך עד השלשה לא בא׃
ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל
הכה את שני אראלי מואב וירד ויך את האריה
בתוך הבור ביום השלג׃ והוא הכה את איש
מצרי האיש מראה בחנית וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃
אלה עשה בניהו בן יהוידע ויהי לו שם בשלשת
הגבורים׃ הנכבד בשלשים ואל השלשה לא
בא ויקמהו דויד על משמעתו׃ עשהאל אחי
יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃
שמות הגבורים הרודי השמתי חלץ הפלוני׃
עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתתי׃
סבכי החושתי מהרי האחוחי׃ אלעי בן הרי
מנחלי געש עזמות הברומי׃ יעריה הערבי
אליחבא השעלבני׃ בני השם הגזוני יהונתן
בן שגה הררי׃ אחיאם בן שכר הערי עליפל
בן אור׃ חפר המכרתי אחיה הפלוני׃ חצרו
הכרמלי פערי הארבי׃ יגאל בן נתן מצובה
בני הגדי׃ צלק העמוני נחרי הבארתי נשא
כלי יואב בן צרויה׃ עירא היתרי גרב
היתרי׃ אוריה החתי זבד בן אחלי׃ עדינא
בן שיזא הראובני ראש לראובנים ועמו שלשים׃
חנן בן מעכה ויהושפט המתני׃ עזיה העתרי
שמע ויעיאל בני חותם הערעי׃ ירעי ויעשיה
בני עזיז המצי׃ יעואל בן שמרי ויהוא בניו
התיזי׃ אליאל המחוי ועובד ויעשיאל המצובי׃
ויתמה בן עכרי ויזיז העשתרתי׃ עוזיה
העשתרתי ושמע ויעואל בני חותם הערעי׃
יריבי ויושביה בני אלנעם ויתמה המואבי׃
אליאל ועובד ויעשיה המצריה׃ יעסיאל
המצובי בן בנה בן עדינא הפלני׃ אחיה
הפלוני חצרו הכרמלי פערי הארבי׃ יגאל בן
נתן מצובה בני הגדי׃ צלק העמוני נחרי
הבארתי נשא כלי יואב בן צרויה׃ עירא
היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי זבד בן אחלי׃
עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובנים ועמו
שלשים׃ חנן בן מעכה ויהושפט המתני׃
עזיה העתרי שמע ויעיאל בני חותם הערעי׃
ירעי ויעשיה בני עזיז המצי׃ יעואל בן שמרי
ויהוא בניו התיזי׃ אליאל המחוי ועובד
ויעשיאל המצובי׃ ויתמה בן עכרי ויזיז
העשתרתי׃ עוזיה העשתרתי ושמע ויעואל בני
חותם הערעי׃ יריבי ויושביה בני אלנעם
ויתמה המואבי׃ אליאל ועובד ויעשיה
המצריה׃ יעסיאל המצובי בן בנה בן עדינא
הפלני׃ אחיה הפלוני חצרו הכרמלי פערי
הארבי׃ יגאל בן נתן מצובה בני הגדי׃ צלק
העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן צרויה׃
עירא היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי זבד בן
אחלי׃ עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובנים
ועמו

14 ✦ ✦ ✦

23 ונפש׃ ◆ *ויצא איש בושת בנו שאול
ויבא עד חרורי בית עגלה׃ 24 וישבו
שם ויהי המה ישבים בבית אישבעל
ושכב על משכבו בחרר ויכהו וימת
ותברח אומנתו בעת נפלה מתוך בית
שאול׃ 25 ורכב בן רמון הברתי מבני
בנימן כי גם בארות תחשב לבנימן׃
26 וירדו הבארתים אל מחנים׃ * וישבו
שם עד היום הזה׃ 27 ויהי בשבת
אישבעל בחברון על יואב ויקח את
שבע בנות מעכה ויתן את עמשא בן
יואב תחת אחיתפל היתרי׃ ◆

◆ ב ◆ ויהי אחרי כן וישאל דוד
את יהוה לאמר האעלה ביהודה ויאמר
לו יהוה עלה ויאמר דוד אנה אעלה
ויאמר חברונה׃ 2 ויעל שמה דוד
ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי׃ 3 ואת אנשיו אשר
היו עמו העלה דוד איש וביתו וישבו
בערי חברון׃ 4 ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דוד למלך על בית
יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש
גלעד הם אשר קברו את שאול׃
5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש
גלעד ויאמר אליהם ברוכים אתם
ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם
אדניכם עם שאול ותקברו אתו׃
6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת
וגם אני אעשה אתכם הטובה הזאת
אשר עשיתם את הדבר הזה׃ 7 ועתה
תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת
שאול אדניכם וגם אתו בית יהודה
משחו למלך עליהם׃ ◆ 8 ואבנר בן
נר שר צבא אשר לשאול לקח את
איש בושת בן שאול ויעברהו מחנימה׃
9 וימלכהו על הגלעד ועל האשורי
ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל כל ישראל׃ 10 בן ארבעים שנה
איש בושת בן שאול במלכו על ישראל
ושתי שנים מלך רק בית יהודה היו
אחרי דוד׃ 11 ויהי המספר הימים
אשר היה דוד מלך בחברון על בית
יהודה שבע שנים וששה חדשים׃ ◆
12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בושת
בן שאול מחנימה גבעונה׃ 13 ויואב
בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו
אותם על בריכת גבעון ויחנו אלה
מזה על הבריכה ואלה מזה על הבריכה׃
14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא
הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
יקומו׃ 15 ויקומו ויעברו למספר
שנים עשר לבנימן לאיש בושת בן
שאול ושנים עשר מעבדי דוד׃
16 ויחזקו איש בראש רעהו והכו
חרבותם בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא
למקום ההוא חלקת הצרים אשר
בגבעון׃ 17 ותהי המלחמה קשה
מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי
ישראל לפני עבדי דוד׃ 18 ושם שלשת
בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל
ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים
אשר בשדה׃ 19 וירדף עשהאל אחרי
אבנר ולא סר מאחרי אבנר לא ימין
ולא שמאל מאחרי אבנר׃ 20 ויפן
אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל
ויען אני׃ 21 ויאמר לו אבנר נטה
לך ימינך או שמאלך והחזק באחד
מהנערים וקח לך את חליצתו ולא
אבה עשהאל לסור מאחריו׃ 22 ויוסף
עוד אבנר לאמר לעשהאל סור מאחרי
למה אכה ארצה ואיך אשא פני אל
יואב אחיך׃ 23 וימאן לסור ויכהו
אבנר באחרי החנית בחמש אשר
אחרי הרמח ותצא החנית מאחריו
ויפל שם ויהי כל הבא אל מקום אשר
נפל שם עשהאל ויעמד׃ 24 ויואב
ואבישי רדפו אחרי אבנר ושמש בא
אל גבעת אמה אשר על פני גיח דרך
מדבר גבעון׃ 25 ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויתיצבו
על ראש גבעה אחת׃ 26 ויקרא אבנר
אל יואב ויאמר היאכל לנצח תאכל
חרב הלוא ידעת כי מר תהיה באחרית
ועד מתי ולא אמרת אל העם לשוב
מאחרי אחיהם׃ 27 ויאמר יואב חי
האלהים כי לולי דברת כי אז מן
הבקר נעלה איש מאחרי אחיו׃
28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל
העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא
יספו עוד להלחם׃ 29 ואבנר ואנשיו
הלכו בערבה ההוא כל הלילה ויעברו
את הירדן ויתהלכו כל בתרון ויבאו
מחנימה׃ 30 ויואב שב מאחרי אבנר
ויקבץ את כל העם ויפקד מעבדי דוד
תשעה עשר איש ועשהאל׃ 31 ועבדי
דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש
מאות וששים איש מתו׃ 32 וישאו את
עשהאל ויקברו אתו בקבר אביו אשר
בבית לחם ויואב ואנשיו הלכו כל
הלילה ויאר להם בחברון׃ ◆

ꠋꠞꠔ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠇ ◆ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠋꠞꠔ 14

ꠋꠞꠔ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠇ ◆ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠋꠞꠔ 14

ꠋꠞꠔ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠇ ◆ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠋꠞꠔ 14

ꠋꠞꠔ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠇ ◆ ꠍꠞꠔꠍꠎ ꠋꠞꠔ 14

ٱلَّذِينَ لَا تَعْرِفُ يَدُهُمْ شَيْئًا ✦ وَٱلَّذِينَ
قَدْ مَلَأَ مَخْزَنَهُمْ ✦
صفاليل ✦ ٢٦ ✦ وَيَعْرِفُ مَنْ تَعِبَ مَعَ يَدِهِ ✦ ٣٣ ✦ صفاليل

50 * يَعْقُوبَ فِي مِصْرَ وَبَنُو إِسْرَائِيلَ
فِي خِيَامِهِمْ. ٢ فَدَعَا مُوسَى
51 أَبَاهُ وَكُلَّ إِخْوَتِهِ وَكُلَّ جَمِيعِ
بَيْتِهِ. ٣ وَقَالَ لَهُمْ: أَنَا ذَا بَنُو مِئَةٍ
52 وَعِشْرِينَ سَنَةً. * وَإِلَى أَنْ يَبْلُغَ
بَنُو مِئَةٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً لَا يَمُوتُ
أَحَدٌ مِنْ جَمِيعِ بَيْتِهِ. ٤ وَإِنَّ
53 يَعْقُوبَ فِي أَرْضِ مِصْرَ: ٥ وَبَنُو
إِسْرَائِيلَ أَثْمَرُوا وَتَوَالَدُوا وَكَثُرُوا
54 وَعَظُمُوا جِدًّا جِدًّا. ٦ وَمَلَأَتِ
الْأَرْضُ مِنْهُمْ. * ٧ وَمَاتَ يُوسُفُ
55 وَجَمِيعُ إِخْوَتِهِ وَكُلُّ ذَلِكَ
الْجِيلِ. ٨ وَقَامَ مَلِكٌ جَدِيدٌ
56 عَلَى مِصْرَ * ٩ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ
يُوسُفَ. ١٠ فَقَالَ لِشَعْبِهِ: هُوَذَا
بَنُو إِسْرَائِيلَ شَعْبٌ أَكْثَرُ
وَأَعْظَمُ مِنَّا. ١١ هَلُمَّ نَحْتَكِمْ
لَهُ لِئَلَّا يَكْثُرَ. فَإِنَّهُ إِنْ حَدَثَتْ
حَرْبٌ يَنْضَمُّ هُوَ أَيْضًا إِلَى
مُبْغِضِينَا وَيُحَارِبُنَا وَيَصْعَدُ
مِنَ الْأَرْضِ. ١٢ فَجَعَلُوا عَلَيْهِ
رُؤَسَاءَ تَسَخِيرٍ لِكَيْ يُذِلُّوهُ
بِأَثْقَالِهِمْ. فَبَنَى لِفِرْعَوْنَ مَدِينَتَيِ
الْمَخَازِنِ فِيثُومَ وَرَعَمْسِيسَ.
١٣ وَكَمَا ذَلُّوهُ هَكَذَا كَثُرَ وَهَكَذَا
انْتَشَرَ. فَكَرِهُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ.
١٤ وَسَخَّرَ الْمِصْرِيُّونَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ بِعُنْفٍ. ١٥ وَمَرَّرُوا
حَيَاتَهُمْ بِعُبُودِيَّةٍ قَاسِيَةٍ فِي
الطِّينِ وَاللَّبِنِ وَفِي كُلِّ عَمَلٍ فِي
الْحَقْلِ. كُلُّ عَمَلِهِمْ بِهِ سَخَّرُوهُمْ
بِعُنْفٍ. ١٦ وَكَلَّمَ الْمَلِكُ قَابِلَةَ
الْعِبْرِيَّاتِ اللَّتَيْنِ اسْمُ إِحْدَاهُمَا
شِفْرَةُ وَاسْمُ الثَّانِيَةِ فُوعَةُ ١٧ وَقَالَ:
عِنْدَمَا تُوَلِّدَانِ الْعِبْرِيَّاتِ وَتَنْظُرَانِ
عَلَى الْكُرْسِيِّ إِنْ كَانَ ابْنًا فَاقْتُلَاهُ
وَإِنْ كَانَتْ بِنْتًا فَتَحْيَا. ١٨ وَلَكِنَّ
الْقَابِلَتَيْنِ خَافَتَا اللهَ وَلَمْ تَفْعَلَا
كَمَا كَلَّمَهُمَا مَلِكُ مِصْرَ بَلْ
اسْتَحْيَتَا الْأَوْلَادَ. ١٩ فَدَعَا مَلِكُ
مِصْرَ الْقَابِلَتَيْنِ وَقَالَ لَهُمَا: لِمَاذَا
فَعَلْتُمَا هَذَا الْأَمْرَ وَاسْتَحْيَيْتُمَا
الْأَوْلَادَ؟ ٢٠ فَقَالَتِ الْقَابِلَتَانِ
لِفِرْعَوْنَ: لِأَنَّ الْعِبْرِيَّاتِ لَسْنَ
كَالْمِصْرِيَّاتِ بَلْ هُنَّ حَيَوِيَّاتٌ
فَقَبْلَ أَنْ تَأْتِيَ إِلَيْهِنَّ الْقَابِلَةُ
يَلِدْنَ. ٢١ فَأَحْسَنَ اللهُ إِلَى
الْقَابِلَتَيْنِ وَكَثُرَ الشَّعْبُ وَعَظُمَ
جِدًّا. ٢٢ وَلَمَّا اتَّقَتِ الْقَابِلَتَانِ اللهَ
صَنَعَ لَهُمَا بُيُوتًا. ٢٣ فَأَوْصَى
فِرْعَوْنُ جَمِيعَ شَعْبِهِ قَائِلًا: كُلُّ
ٱبْنٍ يُولَدُ فَاطْرَحُوهُ فِي النَّهْرِ
وَكُلُّ بِنْتٍ فَاسْتَحْيُوهَا.

٢ وَذَهَبَ رَجُلٌ مِنْ بَيْتِ لَاوِي
وَأَخَذَ بِنْتَ لَاوِي. ٢ فَحَبِلَتِ
الْمَرْأَةُ وَوَلَدَتِ ٱبْنًا وَرَأَتْهُ أَنَّهُ
جَيِّدٌ فَخَبَّأَتْهُ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ.
٣ وَلَمَّا لَمْ تَقْدِرْ أَنْ تُخَبِّئَهُ بَعْدُ
أَخَذَتْ لَهُ تَابُوتَ بَرْدِيٍّ وَطَلَتْهُ
بِحُمَرٍ وَبِزِفْتٍ وَوَضَعَتِ الْوَلَدَ فِيهِ
وَوَضَعَتْهُ بَيْنَ الْحَلْفَاءِ عَلَى شَاطِئِ
النَّهْرِ. ٤ وَوَقَفَتْ أُخْتُهُ مِنْ بَعِيدٍ
لِتَعْرِفَ مَاذَا يُفْعَلُ بِهِ. ٥ وَنَزَلَتِ
ٱبْنَةُ فِرْعَوْنَ لِتَغْتَسِلَ فِي النَّهْرِ
وَفَتَيَاتُهَا تَتَمَشَّيْنَ عَلَى شَاطِئِ
النَّهْرِ. فَرَأَتِ التَّابُوتَ بَيْنَ الْحَلْفَاءِ
فَأَرْسَلَتْ أَمَتَهَا فَأَخَذَتْهُ. ٦ وَفَتَحَتْ
فَرَأَتْهُ الْوَلَدَ وَإِذَا هُوَ صَبِيٌّ يَبْكِي
فَرَقَّ لَهُ وَقَالَتْ: هَذَا مِنْ أَوْلَادِ
الْعِبْرِيِّينَ. ٧ فَقَالَتْ أُخْتُهُ لِٱبْنَةِ
فِرْعَوْنَ: أَأَذْهَبُ وَأَدْعُو لَكِ مُرْضِعَةً
مِنَ الْعِبْرِيَّاتِ فَتُرْضِعَ لَكِ الْوَلَدَ؟
٨ فَقَالَتْ لَهَا ٱبْنَةُ فِرْعَوْنَ: اذْهَبِي.
فَذَهَبَتِ الْفَتَاةُ وَدَعَتْ أُمَّ الْوَلَدِ.
٩ فَقَالَتْ لَهَا ٱبْنَةُ فِرْعَوْنَ: اذْهَبِي
بِهَذَا الْوَلَدِ وَأَرْضِعِيهِ لِي وَأَنَا
أُعْطِي أُجْرَتَكِ. فَأَخَذَتِ الْمَرْأَةُ
الْوَلَدَ وَأَرْضَعَتْهُ. ١٠ وَلَمَّا كَبِرَ الْوَلَدُ
أَتَتْ بِهِ إِلَى ٱبْنَةِ فِرْعَوْنَ فَصَارَ لَهَا
ٱبْنًا وَدَعَتِ ٱسْمَهُ مُوسَى وَقَالَتْ:
لِأَنِّي مِنَ الْمَاءِ ٱنْتَشَلْتُهُ.
١١ وَكَانَ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ لَمَّا كَبِرَ
مُوسَى أَنَّهُ خَرَجَ إِلَى إِخْوَتِهِ وَنَظَرَ
إِلَى أَثْقَالِهِمْ وَرَأَى مِصْرِيًّا يَضْرِبُ
عِبْرِيًّا مِنْ إِخْوَتِهِ. ١٢ فَمَالَ هَهُنَا
وَهَهُنَاكَ وَرَأَى أَنْ لَيْسَ أَحَدٌ فَقَتَلَ
الْمِصْرِيَّ وَطَمَرَهُ فِي الرَّمْلِ.
١٣ وَخَرَجَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَإِذَا
رَجُلَانِ عِبْرِيَّانِ يَتَخَاصَمَانِ فَقَالَ
لِلظَّالِمِ: لِمَاذَا تَضْرِبُ صَاحِبَكَ؟
١٤ فَقَالَ: مَنْ جَعَلَكَ رَئِيسًا وَقَاضِيًا
عَلَيْنَا؟ أَلَعَلَّكَ تَقْتُلُنِي كَمَا قَتَلْتَ
الْمِصْرِيَّ؟ فَخَافَ مُوسَى وَقَالَ:
لَقَدْ عُرِفَ الْأَمْرُ. ١٥ وَسَمِعَ فِرْعَوْنُ
هَذَا الْأَمْرَ فَطَلَبَ أَنْ يَقْتُلَ مُوسَى
فَهَرَبَ مُوسَى مِنْ وَجْهِ فِرْعَوْنَ
وَأَقَامَ فِي أَرْضِ مِدْيَانَ وَجَلَسَ عَلَى
بِئْرٍ. ١٦ وَكَانَ لِكَاهِنِ مِدْيَانَ سَبْعُ
بَنَاتٍ فَأَتَيْنَ وَٱسْتَقَيْنَ وَمَلَأْنَ
الْأَجْرَانَ لِيَسْقِيَ غَنَمَ أَبِيهِنَّ.
١٧ فَجَاءَ الرُّعَاةُ وَطَرَدُوهُنَّ فَقَامَ
مُوسَى وَأَنْقَذَهُنَّ وَسَقَى غَنَمَهُنَّ.
١٨ فَأَتَيْنَ إِلَى رَعُوئِيلَ أَبِيهِنَّ فَقَالَ:
مَا بَالُكُنَّ أَسْرَعْتُنَّ الْمَجِيءَ الْيَوْمَ؟
١٩ فَقُلْنَ: رَجُلٌ مِصْرِيٌّ أَنْقَذَنَا مِنْ
يَدِ الرُّعَاةِ وَأَيْضًا ٱسْتَقَى لَنَا وَسَقَى
الْغَنَمَ. ٢٠ فَقَالَ لِبَنَاتِهِ: فَأَيْنَ هُوَ؟
لِمَاذَا تَرَكْتُنَّ الرَّجُلَ؟ ٱدْعُوهُ لِيَأْكُلَ
خُبْزًا. ٢١ فَرَضِيَ مُوسَى أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ
الرَّجُلِ فَزَوَّجَ مُوسَى صَفُّورَةَ ٱبْنَتَهُ.
٢٢ فَوَلَدَتِ ٱبْنًا وَدَعَا ٱسْمَهُ جَرْشُومَ
لِأَنَّهُ قَالَ: كُنْتُ نَزِيلًا فِي أَرْضٍ
غَرِيبَةٍ. ٢٣ وَكَانَ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ
الْكَثِيرَةِ أَنَّ مَلِكَ مِصْرَ مَاتَ وَتَنَهَّدَ
بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعُبُودِيَّةِ وَصَرَخُوا
وَصَعِدَ صُرَاخُهُمْ إِلَى اللهِ مِنَ
الْعُبُودِيَّةِ. ٢٤ فَسَمِعَ اللهُ أَنِينَهُمْ
وَذَكَرَ اللهُ مِيثَاقَهُ مَعَ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ. ٢٥ وَنَظَرَ اللهُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَعَلِمَ اللهُ.

ויבשו כל הצבאים אשר חרו לה׃ 15 כי עץ יבש תהיו ◆ וכגנה אשר אין מים לה׃ 16 ושרפו בך חרבות עולם ◆ יסדות דור ודור תקומם ◆ וקרא לך גדר פרצות משובב נתיבות לשבת׃ 17 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי ◆ וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכובד ◆ וכבדתו מעשות דרכיך ממצא חפצך ודבר דבר׃ 18 אז תתענג על יהוה ◆ והרכבתיך על במתי ארץ ◆ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃ 19 הנה יד יהוה לא קצרה מהושיע ◆ ואזנו לא הכבדה משמוע׃ 20 כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם ◆ וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ 21 כי כפיכם נגאלו בדם ◆ ואצבעותיכם בעון ◆ שפתותיכם דברו שקר ◆ לשונכם תהגה עולה׃ 22 אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה ◆ בטוח על תהו ודבר שוא ◆ הרו עמל וילדו און׃ 23 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו ◆ האכל מביציהם ימות ◆ ומעוקר תפרח צפע׃ 24 קוריהם לא יהיה לבגד ולא יתכסו במעשיהם ◆ מעשיהם מעשי און ◆ ומעשה חמס בכפיהם׃ 25 רגליהם לרע ירוצו ◆ וימהרו לשפך דם נקי ◆ מחשבותיהם מחשבות און ◆ שד ושבר בנתיבותם׃ 26 דרך שלום לא ידעו ◆ ואין משפט במעגלותם ◆ נתיבותם עקלקלו להם ◆ כל דורך בם לא ידע שלום׃ 27 על כן רחק משפט מאתנו ◆ ולא תשיגנו צדקה ◆ נקוה לאור והנה חשך ◆ לנגהות באפלה נלך׃ 28 נגשנו כעורים קיר ◆ וכאין עינים נגשנו ◆ כמתים בנשפים ◆ בעצמות כמו אין׃ 29 נהמה כדובים כלנו ◆ והגה כיונים נהגה ◆ קוינו למשפט ואין ◆ לישועה רחקה ממנו׃ 30 כי רבו פשעינו נגדך ◆ וחטאתינו ענתה בנו ◆ כי פשעינו אתנו ◆ ועונותינו ידענום׃ 31 פשע וכחש ביהוה ◆ ונסוג מאחרי אלהינו ◆ דבר עשק וסרה ◆ הרו והגו מלב דברי שקר׃ 32 ונסוג אחור משפט ◆ וצדקה מרחוק תעמד ◆ כי נכשלה באמת בחוץ ◆ ונכחות לא תוכל בא׃ 33 ותהי האמת נעדרת ◆ וסר מרע משתולל ◆ וירא יהוה ורע בעיניו ◆ ויתאונן כי אין משפט׃ 34 וירא כי אין איש ◆ ויתמה כי אין מפגיע ◆ ותושע לו זרועו ◆ וצדקתו היא סמכתו׃ 35 וילבש צדקה כשריון ◆ וכובע ישועה בראשו ◆ וילבש בגדי נקם לתשועה ◆ ויתעט כאדרת קנאה׃ 36 כגמול כגמל לשלם חמה לצריו ◆ גמול לאויביו ◆ לאיים גמול׃ 37 וירא מן מערב את שם יהוה ◆ ומזרח שמש את כבודו ◆ כי יבוא כנהר צר ◆ רוח יהוה נסה בו׃ 38 ובא לציון גואל ◆ ולשבי פשע ביעקב ◆ נאם יהוה׃ 39 ואני זאת בריתי אתם ◆ אמר יהוה ◆ רוחי אשר עליך ◆ ודברי אשר שמתי בפיך ◆ לא ימושו מפיך ◆ ומפי זרעך ומפי זרע זרעך ◆ אמר יהוה ◆ מעתה ועד עולם׃ 40 קומי אורי כי בא אורך ◆ וכבוד יהוה עליך זרח׃ 41 כי הנה החשך יכסה ארץ ◆ וערפל לאמים ◆ ועליך יזרח יהוה ◆ וכבודו עליך יראה׃ 42 והלכו גוים לאורך ◆ ומלכים לנגה זרחך׃ 43 שאי סביב עיניך וראי ◆ כלם נקבצו באו לך ◆ בניך מרחוק יבאו ◆ ובנותיך על צד תאמנה׃ 44 אז תראי ונהרת ◆ ופחד ורחב לבבך ◆ כי יהפך עליך המון ים ◆ חיל גוים יבוא לך׃ 45 שפעת גמלים תכסך ◆ בכרי מדין ועיפה ◆ כלם משבא יבאו ◆ זהב ולבונה ישאו ◆ ותהלות יהוה יבשרו׃ 46 כל צאן קדר יקבצו אליך ◆ אילי נבית ישרתונך ◆ יעלו על רצון מזבחי ◆ ובית תפארתי אפאר׃ 47 מי אלה כעב תעופינה ◆ וכיונים אל ארבתיהם׃ 48 כי אלי איים יקוו ◆ ואניות תרשיש בראשונה ◆ להביא בניך מרחוק ◆ כספם וזהבם אתם ◆ לשם יהוה אלהיך ◆ ולקדוש ישראל כי פארך׃ 49 ובנו בני נכר חומתיך ◆ ומלכיהם ישרתונך ◆ כי במקצפי הכיתיך ◆ וברצוני רחמתיך׃ 50 ופתחו שעריך תמיד ◆ יומם ולילה לא יסגרו ◆ להביא אליך חיל גוים ◆ ומלכיהם נהוגים׃ 51 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך ◆ יאבדו ◆ והגוים חרב תחרב׃ 52 כבוד הלבנון אליך יבוא ◆ ברוש תדהר ותאשור יחדו ◆ לפאר מקום מקדשי ◆ ומקום רגלי אכבד׃ 53 והלכו שחים אליך ◆ כפופי כל מנאציך ◆ וישתחוו על כפות רגליך ◆ כל מנאציך ◆ וקראו לך עיר יהוה ◆ ציון קדוש ישראל׃ 54 תחת היותך עזובה ושנואה ◆ ואין עובר ◆ ושמתיך לגאון עולם ◆ משוש דור ודור׃ 55 ויונקת חלב גוים ◆ ושד מלכים תינקי ◆ וידעת כי אני יהוה ◆ מושיעך וגואלך אביר יעקב׃ 56 תחת הנחושת אביא זהב ◆ ותחת הברזל אביא כסף ◆ ותחת העצים נחושת ◆ ותחת האבנים ברזל ◆ ושמתי פקדתך שלום ◆ ונגשיך צדקה׃ 57 לא יעוד חמס בארצך ◆ שד ושבר בגבולך ◆ ויקראת ישועה חומתיך ◆ ושעריך תהלה׃ 58 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ◆ ולנגה הירח לא יאיר לך ◆ והיה יהוה לך לאור עולם ◆ ואלהיך לתפארתך׃ 59 לא יבוא עוד שמשך ◆ וירחך לא יאסף ◆ כי יהוה יהיה לך לאור עולם ◆ ושלמו ימי אבלך׃ 60 ועמך כלם צדיקים ◆ לעולם יירשו ארץ ◆ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃ 61 הקטן יהיה לאלף ◆ והצעיר לגוי עצום ◆ אני יהוה בעתה אחישנה׃ 62 קול קורא במדבר ◆ פנו דרך יהוה ◆ ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃ 63 כל גיא ינשא ◆ וכל הר וגבעה ישפלו ◆ והיה העקוב למישור ◆ והרכסים לבקעה׃ 64 ונגלה כבוד יהוה ◆ וראו כל בשר יחדו ◆ כי פי יהוה דבר׃ 65 קול אמר קרא ◆ ואמר מה אקרא ◆ כל הבשר חציר ◆ וכל חסדו כציץ השדה׃ 66 יבש חציר נבל ציץ ◆ כי רוח יהוה נשבה בו ◆ אכן חציר העם׃ 67 יבש חציר נבל ציץ ◆ ודבר אלהינו יקום לעולם׃ 68 על הר גבה עלי לך ◆ מבשרת ציון ◆ הרימי בכח קולך ◆ מבשרת ירושלם ◆ הרימי אל תיראי ◆ אמרי לערי יהודה ◆ הנה אלהיכם׃ 69 הנה אדני יהוה בחזק יבוא ◆ וזרועו משלה לו ◆ הנה שכרו אתו ◆ ופעלתו לפניו׃ 70 כרעה עדרו ירעה ◆ בזרועו יקבץ טלאים ◆ ובחיקו ישא ◆ עלות ינהל׃ 71 מי מדד בשעלו מים ◆ ושמים בזרת תכן ◆ כל עפר הארץ בשליש ◆ ושקל בפלס גבעות ◆ ובמאזנים׃ 72 מי תכן את רוח יהוה ◆ ואיש עצתו יודיענו׃ 73 את מי נועץ ויבן אתו ◆ ויורהו בארח משפט ◆ ויורהו דעת ◆ ודרך תבונות יודיענו׃ 74 הן גוים כמר מדלי ◆ וכשחק מאזנים נחשבו ◆ הן איים כדק יטול׃ 75 ולבנון אין די בער ◆ וחיתו אין די עולה׃ 76 כל הגוים כאין נגדו ◆ כאפס ותהו נחשבו לו׃ 77 ואל מי תדמיון אל ◆ ומה דמות תערכו לו׃ 78 הפסל נסכו חרש ◆ וצורף בזהב יצפנו ◆ וצורפי כסף רתקו׃ 79 המסכן תרומה עץ לא ירקב ◆ חכם יבקש לו ◆ להכין פסל לא ימוט׃ 80 הלא תדעו הלא תשמעו ◆ הלא הגד מראש לכם ◆ הלא הבינתם מוסדות הארץ׃ 81 הישב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 82 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 83 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 84 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 85 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 86 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 87 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 88 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 89 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 90 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 91 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 92 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 93 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 94 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 95 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 96 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 97 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 98 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃ 99 הלא הוא יושב על חוג הארץ ◆ ויושביה כחגבים ◆ הנוטה כדק שמים ◆ ויטם כאהל למגור׃ 100 הנתן אזנים לבלי משפט ◆ ולא ידעו ◆ הלא ישמעו ◆ אם לא הגד מראש להם׃

36 ◆ ◆ ◆

13 ◦ ◦ ◦

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻄﺎﺭﻕ ١٠٥ ◆ ١٠٤ ◆ ١٠٣

16 * ז את גבול מטה בני־דן למשפחתם ◆ פ ◆ ערי הנחלה הזאת לבני־דן למשפחתם ◆ פ ◆

17 ויצא הגורל השני לשמעון לבני שמעון למשפחתם
ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 18 ויהי להם בגבולם
ערעדה ושחמה ובתואל: 19 וחרמה וביתמרכבות
ואשתמה: 20 ורכם וגתון ואתר: 21 וקנתה ורבת
ועשן: 22 * ואפיק ורמת נגב ובעלת: 23 ובתיר
ועין־חדה ובית־פצץ: 24 ויצא הגורל החמישי
לבני־אשר למשפחתם: 25 ויהי גבולם חלקת
ועלי ובטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמעד ומשל
ויפגע בכרמל מערבה ובשחלהת: 27 ופנה מזרחה
בית־דגון ופגע בזבולון ובגיא יפתח־אל צפונה
בית־העמק ונעיאל ויצא אל־כבול משמאל: 28 ועברן
ורחב וחמון וקנה עד־צידון רבה: 29 ושב הגבול
הרמתה ועד־עיר מבצר־צר ושב הגבול חסתה
ויהיו תצאיו הים מחבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק
ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן: 31 זאת נחלת
בני־אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן:

32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי
למשפחתם: 33 ויהי גבולם מחלף מן־האלון בצענים
ואדמי הנקב ויבנאל עד־לקום ויצאיו הירדנה:
34 ושב הגבול מערבה אזנות תבור ויצא משם חקקה
ופגע בזבולון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
הירדן מזרח־שמש: 35 וערי מבצר צר חמת רקת
וכנרת: 36 ואדמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי
ועין חצור: 38 ויראון ומגדל־אל חרם ובית־ענת
ובית־שמש ערים תשע־עשרה וחצריהן: 39 זאת נחלת
בני־נפתלי למשפחתם הערים האלה וחצריהן:

40 לשבט בני־דן למשפחתם יצא הגורל השביעי:
41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאל ועיר־שמש:
42 ושעלבין ואיילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון:
44 ואלתקה וגבתון ובעלת: 45 ויהוד ובני־ברק וגת־רמון:
46 ומי הירקון והרקון עם־הגבול מול יפו: 47 ויצא
גבול בני־דן מהם ויעלו בני־דן וילחמו עם־לשם
וילכדו אתה ויכו אתה לפי־חרב וירשו אתה וישבו
בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת
בני־דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן:

49 ויכלו לנחל את־הארץ לגבוליה ויתנו בני־ישראל
נחלה ליהושע בן־נון בתוכם: 50 * על־פי יהוה נתנו
לו את־העיר אשר שאל את־תמנת־סרח בהר
אפרים ויבן את־העיר וישב בה: 51 אלה הנחלות
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן־נון וראשי
האבות לשבטי בני־ישראל בגורל בשלה לפני יהוה
פתח אהל מועד ויכלו מחלק את־הארץ:

כ 1 ויאמר יהוה אל־יהושע לאמר: 2 דבר אל־בני
ישראל לאמר תנו לכם את־ערי המקלט אשר
דברתי אליכם ביד־משה: 3 לנוס שמה רוצח מכה
נפש בשגגה בלא־דעת והיו לכם למקלט מגאל
הדם: 4 ונס אל־אחת מן־הערים האל ועמד פתח
שער־העיר ודבר באזני זקני העיר ההוא את־דברו
ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב
עמם: 5 ואם־גאל הדם ירדף אחריו ולא־יסגרו את־
הרצח בידו כי בלא־דעת הכה את־רעהו ולא־שנא
לו מתמול שלשום: 6 וישב בעיר ההוא עד־עמדו
לפני העדה למשפט עד־מות הכהן הגדול אשר יהיה
בימים ההם אז ישוב הרצח ובא אל־עירו ואל־ביתו
אל־העיר אשר נס משם: 7 ויקדישו את־קדש בנפתלי
ואת־שכם בהר אפרים ואת־קרית ארבע היא חברון
בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן יריחו למזרח נתנו את־
בצר במדבר במישר משבט ראובן ואת־רמת בגלעד
משבט גד ואת־גולן בבשן משבט מנשה: 9 אלה
הערים המזומנות לכל־בני ישראל ולגר הגר בתוכם
לנוס שמה כל־מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל
הדם עד־עמדו לפני העדה במשפט:

כא 1 ויגשו ראשי האבות ללוים ויאמרו אליהם
אלעזר הכהן ואל־יהושע בן־נון ואל־ראשי האבות
לשבטי בני־ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה לפני
יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את־הארץ:
3 ויתנו בני־ישראל ללוים מנחלתם על־פי יהוה
את־הערים האלה וחצריהן: 4 ויצא הגורל למשפחות
הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן־הלוים מן־שבט
יהודה ומן־שבט שמעון ומן־שבט בנימן בגורל
ערים שלש־עשרה: 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת
שבט אפרים ומשבט דן ומחצי שבט מנשה בגורל
עשר ערים: 6 ולבני גרשון ממשפחת שבט יששכר
ומשבט אשר ומשבט נפתלי ומשבט מנשה בבשן
בגורל שלש־עשרה ערים: 7 לבני מררי למשפחתם
משבט ראובן ומשבט גד ומשבט זבולן בגורל שתים
עשרה ערים: 8 ויתנו בני־ישראל ללוים את־הערים
האלה וחצריהן כאשר צוה יהוה ביד־משה בגורל:
9 ויתנו מן־שבט בני־יהודה ומן־שבט בני־שמעון
את־הערים האלה אשר־יקראו בשמות: 10 ויהיו לבני
אהרן ממשפחת הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל
הראשון: 11 ויתנו להם את־קרית ארבע האדם אבי
הענק היא חברון בהר יהודה וארבתה סביבתיה:
12 ואת־שדי העיר ואת־חצריה נתנו ליפנה בן־יפנה
באחזתו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את־חברון
עיר־המקלט לרצח ואת־מגרשיה ואת־לבנה ומגרשיה
ואת־יתיר ומגרשיה ואת־אשתמע ומגרשיה: 14 ואת־
חלן ומגרשיה ואת־דביר ומגרשיה: 15 ואת־עין
ומגרשיה ואת־יטה ומגרשיה ואת־בית־שמש
ומגרשיה ערים תשע משני השבטים האלה:
16 ולבני בנימן מגבעון ואת־מגרשיה ואת־גבע
ומגרשיה: 17 ואת־ענתות ומגרשיה ואת־עלמון
ומגרשיה ערים ארבע: 18 כל־ערי בני־אהרן הכהנים
שלש־עשרה ערים ומגרשיהן: 19 ולמשפחות בני־קהת
הלוים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם משבט
אפרים: 20 ויתנו להם את־שכם ואת־מגרשיה בהר
אפרים עיר־המקלט לרצח ואת־גזר ומגרשיה:
21 ואת־קבצים ומגרשיה ואת־בית־חרון ומגרשיה
ערים ארבע: 22 ומשבט דן אלתקה ומגרשיה וגבתון
ומגרשיה: 23 ואילון ומגרשיה וגת־רמון ומגרשיה
ערים ארבע: 24 ומחצי שבט מנשה תענך ומגרשיה
ויבלעם ומגרשיה ערים שתים: 25 ולבני גרשון
ממשפחת מחצי שבט מנשה גלעד ומגרשיה ומחנים
ומגרשיה: 26 ואת־חשבון ומגרשיה ואת־יעזר
ומגרשיה ערים ארבע: 27 ומחצי שבט מנשה
לבני־גרשון ממשפחת הלוים את־גולן בבשן ומגרשיה
ואת־עשתרות ומגרשיה ערים שתים: 28 ומשבט
יששכר את־קשון ומגרשיה את־דברת ומגרשיה:
29 ואת־ירמות ומגרשיה ואת־ענם ומגרשיה ערים
ארבע: 30 ומאשר את־משאל ומגרשיה את־עבדון
ומגרשיה: 31 ואת־חלקת ומגרשיה ואת־רחב
ומגרשיה ערים ארבע: 32 ומנפתלי את־עיר־המקלט
לרצח את־קדש בגלל ומגרשיה ואת־חמות דאר
ומגרשיה ואת־קרתן ומגרשיה ערים שלש:
33 כל־ערי הגרשני למשפחתם שלש־עשרה ערים
ומגרשיהן: 34 ולמשפחות בני־מררי הלוים הנותרים
משבט זבולן את־יקנעם ומגרשיה ואת־קרתה
ומגרשיה: 35 ואת־דמנה ומגרשיה ואת־נהלל
ומגרשיה ערים ארבע: 36 ומשבט ראובן את־בצר
ומגרשיה ואת־יהצה ומגרשיה: 37 ואת־קדמות
ומגרשיה ואת־מפעת ומגרשיה ערים ארבע:
38 ומשבט גד את־עיר־המקלט לרצח את־רמת בגלעד
ומגרשיה ואת־מחנים ומגרשיה: 39 ואת־חשבון
ומגרשיה ואת־יעזר ומגרשיה כל־ערים ארבע:
40 כל־הערים לבני מררי למשפחת הנותרים ממשפחות
הלוים ויהי גורלם שתים עשרה ערים: 41 כל־ערי
הלוים בתוך אחזת בני־ישראל ארבעים ושמנה ערים
ומגרשיהן: 42 היו הערים האלה איש־עירו ומגרשיה
סביבתיה כן לכל־הערים האלה:

43 ויתן יהוה לישראל את־כל־הארץ אשר נשבע
לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: 44 וינח להם יהוה
מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא־עמד איש
מכל־אויביהם נגדם את־כל־אויביהם נתן יהוה בידם:
45 לא־נפל דבר מכל־הדבר הטוב אשר דבר יהוה
אל־בית ישראל הכל בא:

כב 1 אז קרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי שבט
מנשה: 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־אשר
צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל
אשר־צויתי אתכם: 3 לא עזבתם את־אחיכם זה ימים
רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות
יהוה אלהיכם: 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם
כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל־
ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן: 5 רק שמרו מאד לעשות את־המצוה ואת־
התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את־
יהוה אלהיכם וללכת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו
ולדבקה־בו ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם:
6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו לאהליהם: 7 ולחצי
שבט מנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם־
אחיהם בעבר הירדן ימה וגם כי־שלחם יהושע
לאהליהם ויברכם: 8 וידבר אליהם לאמר שבו
באהליכם ברכוש רב מאד ומקנה מאד מאד בכסף
ובזהב ובנחשת ובברזל ובשמלת רבות מאד חלקו
שלל אויביכם עם־אחיכם: 9 וישבו בני־ראובן ובני־
גד וחצי שבט מנשה וילכו מאת בני־ישראל משלה
אשר בשלה אשר בארץ כנען ללכת אל־ארץ הגלעד
אל־ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על־פי יהוה ביד־
משה: 10 ויבאו עד־גלילות הירדן אשר בארץ כנען
ויבנו שם בני־ראובן ובני־גד וחצי שבט מנשה מזבח
על־הירדן מזבח גדול למראה: 11 וישמעו בני־ישראל
לאמר הנה בנו בני־ראובן ובני־גד וחצי שבט מנשה
את־המזבח נכח פני ארץ כנען בגלילות הירדן
לעבר בני־ישראל: 12 וישמעו בני־ישראל ויקהלו
כל־עדת בני־ישראל שלה לעלות עליהם לצבא:
13 וישלחו בני־ישראל אל־בני ראובן ואל־בני גד
ואל־חצי שבט מנשה אל־ארץ הגלעד את־פינחס בן־
אלעזר הכהן: 14 ועשרה נשיאים עמו נשיא אחד
נשיא אחד לבית אב לכל־מטות ישראל ואיש ראשי
בית־אבותם הם לאלפי ישראל: 15 ויבאו אל־בני
ראובן ואל־בני גד ואל־חצי שבט מנשה אל־ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר: 16 כה אמרו כל־עדת
יהוה מה־המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם
היום ביהוה: 17 המעט לנו את־עון פעור אשר לא־
הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה:
18 ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתמול
שלשום יקצף על כל־עדת ישראל: 19 אך אם־טמאה
ארץ אחזתכם עברו־לכם אל־ארץ אחזת יהוה אשר
שכן־שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו ובמרדו ביהוה
אל־תמרדו ואל־תמרדו בנו בבנותכם לכם מזבח
מלבד מזבח יהוה אלהינו: 20 הלא עכן בן־זרח מעל
מעל בחרם ועל כל־עדת ישראל היה קצף והוא איש
אחד לא־גוע בעונו: 21 ויענו בני־ראובן ובני־גד
וחצי שבט מנשה וידברו אל־ראשי אלפי ישראל:
22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל
הוא יודע אם במרד ואם במעל ביהוה אל־תושיענו
היום הזה: 23 לבנותנו מזבח לשוב מאחרי יהוה
ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו
זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: 24 ואם לא מדאגה
מדבר עשינו את־זאת לאמר מחר יאמרו בניכם
לבנינו לאמר מה־לכם וליהוה אלהי ישראל:
25 גבול נתן יהוה בינינו ובינכם בני־ראובן ובני־גד
הירדן אין לכם חלק ביהוה והשבית בניכם את־בנינו
מיראת יהוה: 26 ונאמר נעשה־נא לבנות את־המזבח
לא לעולה ולא לזבח: 27 כי אם־עד היא בינינו
ובינכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את־עבדת יהוה
לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא־יאמרו
בניכם לבנינו מחר לא־יהיה לבניכם לבנינו חלק
ביהוה: 28 ונאמר והיה כי־יאמרו אלינו ואל־דורותינו
מחר ואמרנו ראו את־תבנית מזבח יהוה אשר עשו
אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי אם־עד היא בינינו
ובינכם: 29 חלילה לנו מאתו למרד היום הזה לשוב
מאחרי יהוה היום הזה לבנות מזבח לעולה למנחה
ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו:
30 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי
ישראל אשר אתו את־הדברים אשר דברו בני־ראובן
ובני־גד ובני־מנשה וייטב בעיניהם: 31 ויאמר פינחס
בן־אלעזר הכהן אל־בני ראובן ואל־בני גד ואל־בני
מנשה היום הזה ידענו כי בתוכנו יהוה על אשר לא־
מעלתם במעל הזה אז הצלתם את־בני ישראל מיד
יהוה: 32 וישב פינחס בן־אלעזר הכהן והנשיאים
מאת בני־ראובן ומאת בני־גד מארץ הגלעד אל־ארץ
כנען אל־בני ישראל וישיבו אתם דבר: 33 וייטב
הדבר בעיני בני־ישראל ויברכו בני־ישראל את־
האלהים ולא־אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את־
הארץ אשר בני־ראובן ובני־גד יושבים בה: 34 ויקראו
בני־ראובן ובני־גד למזבח כי עד הוא בינינו כי יהוה
האלהים:

כג 1 ויהי ימים רבים מהניח יהוה לישראל מכל־
אויביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא
יהושע לכל־ישראל לזקניו לראשיו ולשפטיו ולשוטריו
ויאמר אליהם אני זקנתי בא בימים: 3 ואתם ראיתם
את כל־אשר עשה יהוה אלהיכם לכל־הגוים האלה
מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 4 ראו
הפלתי לכם את־הגוים הנשארים האלה בנחלה
לשבטיכם מן־הירדן וכל־הגוים אשר הכרתי ועד־
הים הגדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם
מפניכם והורישם מלפניכם וירשתם את־ארצם כאשר
דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 וחזקתם מאד לשמר
ולעשות את כל־הכתוב בספר תורת משה לבלתי
סור ממנו ימין ושמאל: 7 לבלתי בא בגוים האלה
האלה הנשארים אתכם האלה ובשם אלהיהם לא
תזכירו ולא תשבעו ולא תעבדם ולא תשתחוו להם:
8 כי אם־ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד־
היום הזה: 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים
ועצומים ואתם לא־עמד איש בפניכם עד היום הזה:
10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לאהבה את־יהוה אלהיכם: 12 כי אם־
שוב תשובו ודבקתם בשארית הגוים האלה הנשארים
אתכם והתחתנתם בם ובאתם בהם והם בכם:
13 ידוע תדעו כי לא־יוסיף יהוה אלהיכם להוריש
את־הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש
ולשוט בצדיכם ולשכים בעיניכם עד אבדכם מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל־הארץ וידעתם
בכל־לבבכם ובכל־נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל־
הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל
באו לכם לא־נפל מהם דבר אחד: 15 והיה כאשר
בא עליכם כל־הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם
אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל־הדבר הרע עד
השמדו אתכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן
לכם יהוה אלהיכם: 16 בעברכם את־ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם וחרה אף־יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:

כד 1 ויקבץ יהושע את כל־שבטי ישראל שכמה
ויקרא לזקני ישראל לראשיו ולשפטיו ולשוטריו
ויתיצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל כל־העם
כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים: 3 ואקח את־אביכם את־אברהם מעבר
הנהר ואולך אתו בכל־ארץ כנען וארב את־זרעו
ואתן לו את־יצחק: 4 ואתן ליצחק את־יעקב ואת־
עשו ואתן לעשו את־הר שעיר לרשת אתו ויעקב
ובניו ירדו מצרימה: 5 ואשלח את־משה ואת־אהרן
ואגף את־מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחרי־כן
הוצאתי אתכם: 6 והוצאתי את־אבותיכם ממצרים
ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים־סוף: 7 ויצעקו אל־יהוה וישם מאפל
בינכם ובין המצרים ויבא עליהם את־הים ויכסם
ותראינה עיניכם את אשר־עשיתי במצרים ותשבו
במדבר ימים רבים: 8 ואביא אתכם אל־ארץ האמרי
היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אתם בידכם
וירשתם את־ארצם ואשמידם מפניכם: 9 ויקם בלק
בן־צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא
לבלעם בן־בעור לקלל אתכם: 10 ולא אבה יהוה
אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־
הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 11 ותעברו
את־הירדן ותבאו אל־יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו
האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי
ואתן אתם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את־הצרעה
ותגרש אתם מפניכם את שני מלכי האמרי לא בחרבך
ולא בקשתך: 13 ואתן לכם ארץ אשר לא־יגעתם בה
וערים אשר לא־בניתם וישבתם בהן כרמים וזיתים
אשר לא־נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה יראו את־יהוה
ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את־האלהים אשר
עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את־יהוה:
15 ואם־רע בעיניכם לעבד את־יהוה בחרו לכם היום
את־מי תעבדון אם את־האלהים אשר עבדו אבותיכם
אשר בעבר הנהר ואם את־אלהי האמרי אשר אתם
ישבים בארצם ואני וביתי נעבד את־יהוה: 16 ויען
העם ויאמר חלילה לנו מעזבנו את־יהוה לעבד אלהים
אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת־
אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו
את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך אשר
הלכנו בה ובכל־העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש
יהוה את כל־העמים ואת האמרי יושב הארץ מפנינו
גם־אנחנו נעבד את־יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר
יהושע אל־העם לא תוכלו לעבד את־יהוה כי אלהים
קדשים הוא אל קנא הוא לא־ישא לפשעכם וחטאתיכם:
20 כי יעזבתם את־יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע
לכם וכלה אתכם אחרי אשר הטיב עמכם: 21 ויאמר
העם אל־יהושע כי אם־את־יהוה נעבד: 22 ויאמר
יהושע אל־העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם
לכם את־יהוה לעבד אתו ויאמרו עדים: 23 ועתה
הסירו את־האלהים הנכר אשר בתוככם והטו את־
לבבכם אל־יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמר העם אל־
יהושע את־יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע:
25 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק
ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את־הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם
תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע
אל כל־העם הנה האבן הזאת תהיה־בנו לעדה כי היא
שמעה את כל־אמרת יהוה אשר דבר עמנו והיתה
בכם לעדה פן־תכחשון באלהיכם: 28 וישלח יהושע
את־העם איש לנחלתו: 29 ויהי אחרי הדברים האלה
וימת יהושע בן־נון עבד יהוה בן־מאה ועשר שנים:
30 ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת־סרח אשר בהר
אפרים מצפון להר־געש: 31 ויעבד ישראל את־יהוה
כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע אשר ידעו את כל־מעשה יהוה אשר עשה
לישראל: 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני־ישראל
ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב
מאת בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־
יוסף לנחלה: 33 ואלעזר בן־אהרן מת ויקברו אתו
בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

ומקטרת הזהב. ואת הפרכת לפתח
הקדש הקדשים. ואת כפרת הכפרת
אשר על העדות. ואת כל כליו של
השלחן ואת טהרתו ואת מנרת הטהר
ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור. ואת מזבח הזהב ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
הפתח לפתח המשכן. את מזבח העלה
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו.
את קלעי החצר את עמודיה ואת
אדניה ואת המסך לשער החצר את
יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתרתם. את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן. ויעשו בני ישראל
את כל העבדה כאשר צוה יהוה את
משה כן עשו. וירא משה את כל
המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה
יהוה כן עשו. ויאמר יהוה אל משה
לאמר. ביום החדש הראשון באחד
לחדש תקים את משכן אהל מועד.
ושמת את ארון העדת ושכת על
הארון את הפרכת. והבאת את השלחן
וערכת את ערכו והבאת את המנרה
והעלת את נרתיה. ונתת את מזבח
הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת
את מסך הפתח למשכן. ונתת את
מזבח העלה לפתח משכן אהל מועד.
ואת הכיר בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים. ונתת את החצר
סביב ושמת את מסך שער החצר.
ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת את
כליו והיה קדש. ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו וקדשת את
המזבח והיה המזבח קדש קדשים.
ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת
אתו. והקרבת את אהרן ואת בניו
אל פתח אהל מועד ורחצת אתם
במים. והלבשת את אהרן את בגדי
הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו
וכהן לי. ואת בניו תקרב והלבשתם
כתנת. ומשחת אתם כאשר משחת
את אביהם וכהנו לי והיתה להם
משחתם לכהנת עולם לדרתם.
ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו
כן עשה. ויהי בחדש הראשון בשנה
השנית באחד לחדש הוקם המשכן.
ויקם משה את המשכן ויתן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו
ויקם את עמדיו. ויפרש את האהל על
המשכן וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה.
ויקח ויתן את העדתה אל הארן
וישם הבדים על הארן ויתן הכפרת
על הארן מלמעלה. ויבא את הארן
אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדת כאשר צוה יהוה
את משה. ויתן את השלחן באהל
מועד על ירכתי המשכן צפנה מחוץ
לפרכת. וערך עליו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה.
וישם את המנרה באהל מועד נכח
השלחן על ירך המשכן נגבה. ויעל
הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה
את משה. וישם את מזבח הזהב
באהל מועד לפני הפרכת. והקטיר
עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה
את משה. וישם את מסך הפתח
למשכן. ואת מזבח העלה שם פתח
משכן אהל מועד. ואת הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח ויתן שמה מים
לרחץ. ורחצו ממנו משה ואהרן
ובניו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם
אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח
ירחצו כאשר צוה יהוה את משה.
ויקם את החצר על המשכן ועל
המזבח ויתן את מסך שער החצר.
ויכל משה את המלאכה. ויכס הענן
את אהל מועד וכבד יהוה מלא את
המשכן. ולא יכל משה לבא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן וכבד יהוה
מלא את המשכן. ובהעלת הענן
מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
מסעיהם. ואם לא יעלה הענן ולא
יסעו עד יום העלתו. כי ענן יהוה על
המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם.

ספר ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו
מאהל מועד לאמר. דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן
הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם.
אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב
אתו לרצנו לפני יהוה. וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו.
ושחט את בן הבקר לפני יהוה
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח
אהל מועד. והפשיט את העלה
וניתח אתה לנתחיה. ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח וערכו עצים על
האש. וערכו בני אהרן הכהנים את
הנתחים את הראש ואת הפדר על
העצים אשר על האש אשר על
המזבח. והקרב ורחצו את הכרעים
במים והקטיר הכהן את הכל
המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה.
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו.
וזבח אתו על ירך המזבח צפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את
דמו על המזבח סביב. ואת נתחיו את
ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על
העצים אשר על האש אשר על
המזבח. והקרב ורחץ את הכרעים
במים והקריב הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח
ליהוה. ואם מן העוף עלה קרבנו
ליהוה ומן התרים או מבני היונה
יקריב את קרבנו. והקריבו הכהן אל
המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח.
ונתר את מרסתו בנוצתה והשליך
אתה אצל המזבח קדמה אל מקום
הדשן. ושסע אתה בפדחיו לא יבדיל
והקטירו הכהן המזבחה על העצים
אשר על האש אשר על המזבח עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה. ואם
מנחה קרבן ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה.
והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ
משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על
כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה
המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה.
והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה. וכי תקריב
קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלת
מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן. ואם מנחה על
המרחשת קרבנך סלת בלולה בשמן
מצה תהיה. פתות אתה פתים ויצקת
עליה שמן מנחה הוא. ואם מנחת
מרחשת קרבנך סלת במשמנת יעשה.
והבאת את המנחה אשר יעשה אלה
ליהוה והקריב אל הכהן והגישו אל
המזבח. והרים הכהן מן המנחה את
אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח
ניחח ליהוה. והנותרת ממנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה.
כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה ליהוה. קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח. וכל
קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח.
וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה
אביב קלי באש גרש כרמל תקריב
את מנחת בכוריך. ונתתה עליה שמן
ושמת עליה לבנה מנחה הוא. והקטיר
הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה אשה ליהוה. ואם זבח
שלמים קרבנו אם מקריב הוא מן
הבקר אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה. וסמך את ידו על ראש
קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח
סביב. והקריב מזבח השלמים אשה
ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה. והקטירו
בני אהרן המזבחה על העלה אשר על
העצים אשר על האש אשה ריח ניחח
ליהוה. ואם מן הצאן קרבנו לזבח
שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים
יקריבנו. אם כשב הוא מקריב את
קרבנו והקריב אתו לפני יהוה. וסמך
את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב. והקריב ממנו
קרבנו אשה ליהוה את חלבו האליה
תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב. ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה. והקטירם הכהן המזבחה
לחם אשה ריח ניחח כל חלב ליהוה.
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל חלב וכל דם לא תאכלו. ודבר
יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני
ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה. אם הכהן המשיח
יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה
לחטאת. והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו
על ראש הפר ושחט את הפר לפני
יהוה. ולקח הכהן המשיח מדם הפר
והביא אתו אל אהל מועד. וטבל
הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן
הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
פרכת הקדש. ומן הדם יתן הכהן על
קרנת מזבח הקטרת בשמים לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל דם הפר
ישפך אל יסד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד. ואת כל חלב פר החטאת
ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב. ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה. כאשר יורם
משור זבח השלמים והקטירם הכהן
על מזבח העלה. ואת עור הפר ואת
כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
ופרשו. והוציא את כל הפר אל מחוץ
למחנה אל מקום טהורה אל שפך
הדשן ושרף אתו על עצים באש על
שפך הדשן ישרף. כל עדת ישראל
ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו
אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשמו. או הודעת אליו חטאתו אשר
חטא עליה והקריבו הקהל פר בן בקר
אחד לחטאת והביאו לפני אהל מועד.
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה. והביא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד. וטבל הכהן אצבעו
מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה
את פני הפרכת. ומן הדם יתן על
קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר
באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד.
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה. ועשה לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם
הכהן וסלח להם. והוציא את הפר
הראשון ושרף אתו כאשר שרף את
הפר הראשון חטאת הקהל הוא.

ولا أحد منا يعلم متى يأتي. وهذه الأرض
31 ستزول. * ولكن كلامي لن يزول. وأما
ذلك اليوم وتلك الساعة فلا يعلمهما أحد
32 ولا الملائكة في السماء ولا الابن، بل
الآب وحده. * انتبهوا واسهروا وصلوا
لأنكم لا تعلمون متى يأتي الوقت المعين.
33 * إنه كرجل سافر وترك بيته وأعطى
عبيده السلطة وحدد لكل واحد منهم عمله
وأمر البواب أن يسهر. فاسهروا إذن لأنكم
34 لا تعلمون متى يأتي سيد البيت، في المساء
أو في منتصف الليل أو عند صياح الديك
35 أو في الصباح الباكر. * فلا يأتي فجأة
36 ويجدكم نائمين. * وما أقوله لكم أقوله
37 لجميع الناس: اسهروا!

◆ ١٤ ◆ مؤامرة لقتل يسوع

1 * وبعد يومين كان عيد الفصح وعيد
الفطير. فكان رؤساء الكهنة والكتبة
2 يبحثون عن طريقة يقبضون فيها على يسوع
3 ويقتلونه بالخفاء. * لأنهم قالوا: «لا
نفعل ذلك في العيد لئلا يحدث شغب بين
4 الشعب». * وبينما كان يسوع في بيت
عنيا في بيت سمعان الأبرص، وهو متكئ
للطعام، جاءت امرأة ومعها قارورة طيب
من الناردين الخالص الثمين، فكسرت
5 القارورة وسكبت الطيب على رأسه. *
وكان بعض الحاضرين يقولون في أنفسهم
بغضب: «لماذا هذا الإسراف في الطيب؟
6 كان يمكن بيعه بأكثر من ثلاثمائة دينار
7 وإعطاء الفقراء المال». وكانوا يوبخونها.
* فقال يسوع: «دعوها. لماذا تزعجونها؟
لقد عملت معي عملا حسنا. فالفقراء
معكم دائما، وتستطيعون أن تعملوا لهم
8 الخير متى شئتم، أما أنا فلست معكم
دائما. * لقد عملت ما في وسعها، فقد
سبقت وطيبت جسدي للدفن. * وأقول
لكم الحق: أينما يكرز بالبشارة في العالم
كله، يذكر ما عملته هذه المرأة تخليدا
لذكراها».

الا انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله
الا الله يستكبرون ويقولون ائنا
لتاركو آلهتنا لشاعر مجنون بل
جاء بالحق وصدق المرسلين انكم
لذائقو العذاب الاليم وما تجزون
الا ما كنتم تعملون الا عباد الله
المخلصين اولئك لهم رزق معلوم
فواكه وهم مكرمون في جنات
النعيم على سرر متقابلين يطاف
عليهم بكاس من معين بيضاء لذة
للشاربين لا فيها غول ولا هم عنها
ينزفون وعندهم قاصرات الطرف
عين كانهن بيض مكنون فاقبل
بعضهم على بعض يتساءلون قال
قائل منهم اني كان لي قرين يقول
ائنك لمن المصدقين ائذا متنا
وكنا ترابا وعظاما ائنا لمدينون
قال هل انتم مطلعون فاطلع فرآه
في سواء الجحيم قال تالله ان
كدت لتردين ولولا نعمة ربي
لكنت من المحضرين افما نحن
بميتين الا موتتنا الاولى وما نحن
بمعذبين ان هذا لهو الفوز العظيم
لمثل هذا فليعمل العاملون اذلك
خير نزلا ام شجرة الزقوم انا
جعلناها فتنة للظالمين انها شجرة
تخرج في اصل الجحيم طلعها
كانه رؤوس الشياطين فانهم
لاكلون من منها فمالئون منها
البطون ثم ان لهم عليها لشوبا من
حميم ثم ان مرجعهم لالى الجحيم
انهم الفوا آباءهم ضالين فهم على
آثارهم يهرعون ولقد ضل قبلهم
اكثر الاولين ولقد ارسلنا فيهم
منذرين فانظر كيف كان عاقبة
المنذرين الا عباد الله المخلصين
ولقد نادانا نوح فلنعم المجيبون
ونجيناه واهله من الكرب العظيم
وجعلنا ذريته هم الباقين وتركنا
عليه في الاخرين سلام على نوح
في العالمين انا كذلك نجزي
المحسنين انه من عبادنا المؤمنين
ثم اغرقنا الاخرين وان من شيعته
لابراهيم اذ جاء ربه بقلب سليم
اذ قال لابيه وقومه ماذا تعبدون
ائفكا آلهة دون الله تريدون فما
ظنكم برب العالمين فنظر نظرة في
النجوم فقال اني سقيم فتولوا عنه
مدبرين فراغ الى آلهتهم فقال
الا تاكلون ما لكم لا تنطقون
فراغ عليهم ضربا باليمين فاقبلوا
اليه يزفون قال اتعبدون ما
تنحتون والله خلقكم وما تعملون
قالوا ابنوا له بنيانا فالقوه في
الجحيم فاراد وا به كيدا فجعلناهم
الاسفلين وقال اني ذاهب الى ربي
سيهدين رب هب لي من الصالحين
فبشرناه بغلام حليم فلما بلغ معه
السعي قال يا بني اني ارى في المنام
اني اذبحك فانظر ماذا ترى قال
يا ابت افعل ما تؤمر ستجدني ان
شاء الله من الصابرين فلما اسلما
وتله للجبين وناديناه ان يا ابراهيم
قد صدقت الرؤيا انا كذلك نجزي
المحسنين ان هذا لهو البلاء المبين
وفديناه بذبح عظيم وتركنا عليه في
الاخرين سلام على ابراهيم كذلك
نجزي المحسنين انه من عبادنا
المؤمنين وبشرناه باسحاق نبيا من
الصالحين وباركنا عليه وعلى
اسحاق ومن ذريتهما محسن وظالم
لنفسه مبين ولقد منا على موسى
وهارون ونجيناهما وقومهما من
الكرب العظيم ونصرناهم فكانوا
هم الغالبين وآتيناهما الكتاب
المستبين وهديناهما الصراط
المستقيم وتركنا عليهما في
الاخرين سلام على موسى وهارون
انا كذلك نجزي المحسنين انهما من
عبادنا المؤمنين وان ايليا لمن
المرسلين اذ قال لقومه الا تتقون
اتدعون بعلا وتذرون احسن
الخالقين الله ربكم ورب آبائكم
الاولين فكذبوه فانهم لمحضرون
الا عباد الله المخلصين وتركنا
عليه في الاخرين سلام على ال
ياسين انا كذلك نجزي المحسنين
انه من عبادنا المؤمنين وان لوطا
لمن المرسلين اذ نجيناه واهله
اجمعين الا عجوزا في الغابرين ثم
دمرنا الاخرين وانكم لتمرون
عليهم مصبحين وبالليل افلا
تعقلون وان يونس لمن المرسلين
اذ ابق الى الفلك المشحون فساهم
فكان من المدحضين فالتقمه الحوت
وهو مليم فلولا انه كان من
المسبحين للبث في بطنه الى يوم
يبعثون فنبذناه بالعراء وهو سقيم
وانبتنا عليه شجرة من يقطين
وارسلناه الى مائة الف او يزيدون
فآمنوا فمتعناهم الى حين فاستفتهم
الربك البنات ولهم البنون ام
خلقنا الملائكة اناثا وهم شاهدون
الا انهم من افكهم ليقولون ولد
الله وانهم لكاذبون اصطفى البنات
على البنين مالكم كيف تحكمون
افلا تذكرون ام لكم سلطان مبين
فاتوا بكتابكم ان كنتم صادقين
وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا
ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون
سبحان الله عما يصفون الا عباد
الله المخلصين فانكم وما تعبدون
ما انتم عليه بفاتنين الا من هو
صال الجحيم وما منا الا له مقام
معلوم وانا لنحن الصافون وانا
لنحن المسبحون وان كانوا
ليقولون لو ان عندنا ذكرا من
الاولين لكنا عباد الله المخلصين
فكفروا به فسوف يعلمون ولقد
سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين انهم
لهم المنصورون وان جندنا لهم
الغالبون فتول عنهم حتى حين
وابصرهم فسوف يبصرون افبعذابنا
يستعجلون فاذا نزل بساحتهم فساء
صباح المنذرين وتول عنهم حتى
حين وابصر فسوف يبصرون سبحان
ربك رب العزة عما يصفون وسلام
على المرسلين والحمد لله رب
العالمين

سورة ص

ص والقرآن ذي الذكر بل الذين
كفروا في عزة وشقاق كم اهلكنا
من قبلهم من قرن فنادوا ولات
حين مناص وعجبوا ان جاءهم
منذر منهم وقال الكافرون هذا
ساحر كذاب اجعل الآلهة الها
واحدا ان هذا لشيء عجاب وانطلق
الملا منهم ان امشوا واصبروا على
آلهتكم ان هذا لشيء يراد ما
سمعنا بهذا في الملة الآخرة ان هذا
الا اختلاق ائنزل عليه الذكر من
بيننا بل هم في شك من ذكري بل
لما يذوقوا عذاب ام عندهم خزائن
رحمة ربك العزيز الوهاب ام لهم
ملك السموات والارض وما بينهما
فليرتقوا في الاسباب جند ما هنالك
مهزوم من الاحزاب كذبت قبلهم
قوم نوح وعاد وفرعون ذو الاوتاد
وثمود وقوم لوط واصحاب الايكة
اولئك الاحزاب ان كل الا كذب
الرسل فحق عقاب وما ينظر هؤلاء
الا صيحة واحدة ما لها من فواق
وقالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم
الحساب اصبر على ما يقولون
واذكر عبدنا داود ذا الايد انه اواب
انا سخرنا الجبال معه يسبحن
بالعشي والاشراق والطير محشورة
كل له اواب وشددنا ملكه واتيناه
الحكمة وفصل الخطاب وهل اتاك
نبؤا الخصم اذ تسوروا المحراب اذ
دخلوا على داود ففزع منهم قالوا
لا تخف خصمان بغى بعضنا على
بعض فاحكم بيننا بالحق ولا
تشطط واهدنا الى سواء الصراط
ان هذا اخي له تسع وتسعون نعجة
ولي نعجة واحدة فقال اكفلنيها
وعزني في الخطاب قال لقد ظلمك
بسؤال نعجتك الى نعاجه وان كثيرا
من الخلطاء ليبغي بعضهم على
بعض الا الذين آمنوا وعملوا
الصالحات وقليل ما هم وظن داود
انما فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا
واناب فغفرنا له ذلك وان له عندنا
لزلفى وحسن مآب يا داود انا
جعلناك خليفة في الارض فاحكم
بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى
فيضلك عن سبيل الله ان الذين
يضلون عن سبيل الله لهم عذاب
شديد بما نسوا يوم الحساب وما
خلقنا السماء والارض وما بينهما
باطلا ذلك ظن الذين كفروا فويل
للذين كفروا من النار ام نجعل
الذين آمنوا وعملوا الصالحات
كالمفسدين في الارض ام نجعل
المتقين كالفجار كتاب انزلناه
اليك مبارك ليدبروا آياته وليتذكر
اولوا الالباب ووهبنا لداود سليمان
نعم العبد انه اواب اذ عرض عليه
بالعشي الصافنات الجياد فقال
اني احببت حب الخير عن ذكر
ربي حتى توارت بالحجاب ردوها
علي فطفق مسحا بالسوق والاعناق
ولقد فتنا سليمان والقينا على
كرسيه جسدا ثم اناب قال رب
اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي
لاحد من بعدي انك انت الوهاب
فسخرنا له الريح تجري بامره رخاء
حيث اصاب والشياطين كل بناء
وغواص وآخرين مقرنين في
الاصفاد هذا عطاؤنا فامنن او
امسك بغير حساب وان له عندنا
لزلفى وحسن مآب واذكر عبدنا
ايوب اذ نادى ربه انه مسني
الشيطان بنصب وعذاب اركض
برجلك هذا مغتسل بارد وشراب
ووهبنا له اهله ومثلهم معهم رحمة
منا وذكرى لاولي الالباب وخذ
بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث
انا وجدناه صابرا نعم العبد انه
اواب واذكر عبادنا ابراهيم واسحاق
ويعقوب اولي الايدي والابصار
انا اخلصناهم بخالصة ذكرى الدار
وانهم عندنا لمن المصطفين
الاخيار واذكر اسماعيل واليسع
وذا الكفل وكل من الاخيار هذا
ذكر وان للمتقين لحسن مآب جنات
عدن مفتحة لهم الابواب متكئين
فيها يدعون فيها بفاكهة كثيرة
وشراب وعندهم قاصرات الطرف
اتراب هذا ما توعدون ليوم
الحساب ان هذا لرزقنا ما له من
نفاد هذا وان للطاغين لشر مآب
جهنم يصلونها فبئس المهاد هذا
فليذوقوه حميم وغساق وآخر من
شكله ازواج هذا فوج مقتحم معكم
لا مرحبا بهم انهم صالوا النار قالوا
بل انتم لا مرحبا بكم انتم قدمتموه
لنا فبئس القرار قالوا ربنا من قدم
لنا هذا فزده عذابا ضعفا في النار
وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا
نعدهم من الاشرار اتخذناهم سخريا
ام زاغت عنهم الابصار ان ذلك
لحق تخاصم اهل النار قل انما انا
منذر وما من اله الا الله الواحد
القهار رب السموات والارض وما
بينهما العزيز الغفار قل هو نبؤا
عظيم انتم عنه معرضون ما كان لي
من علم بالملا الاعلى اذ يختصمون
ان يوحى الي الا انما انا نذير مبين
اذ قال ربك للملائكة اني خالق
بشرا من طين فاذا سويته ونفخت
فيه من روحي فقعوا له ساجدين
فسجد الملائكة كلهم اجمعون الا
ابليس استكبر وكان من الكافرين
قال يا ابليس ما منعك ان تسجد
لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت
من العالين قال انا خير منه خلقتني
من نار وخلقته من طين قال فاخرج
منها فانك رجيم وان عليك لعنتي
الى يوم الدين قال رب فانظرني الى
يوم يبعثون قال فانك من المنظرين
الى يوم الوقت المعلوم قال فبعزتك
لاغوينهم اجمعين الا عبادك منهم
المخلصين قال فالحق والحق اقول
لاملان جهنم منك واممن تبعك
منهم اجمعين قل ما اسالكم عليه من
اجر وما انا من المتكلفين ان هو
الا ذكر للعالمين ولتعلمن نبأه بعد
حين

سورة الزمر

تنزيل الكتاب من الله العزيز
الحكيم انا انزلنا اليك الكتاب
بالحق فاعبد الله مخلصا له الدين
الا لله الدين الخالص والذين
اتخذوا من دونه اولياء ما نعبدهم
الا ليقربونا الى الله زلفى ان الله
يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون
ان الله لا يهدي من هو كاذب
كفار لو اراد الله ان يتخذ ولدا
لاصطفى مما يخلق ما يشاء سبحانه
هو الله الواحد القهار خلق
السموات والارض بالحق يكور
الليل على النهار ويكور النهار على
الليل وسخر الشمس والقمر كل
يجري لاجل مسمى الا هو العزيز
الغفار خلقكم من نفس واحدة ثم
جعل منها زوجها وانزل لكم من
الانعام ثمانية ازواج يخلقكم في
بطون امهاتكم خلقا من بعد خلق
في ظلمات ثلاث ذلكم الله ربكم له
الملك لا اله الا هو فانى تصرفون
ان تكفروا فان الله غني عنكم ولا
يرضى لعباده الكفر وان تشكروا
يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر اخرى
ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما
كنتم تعملون انه عليم بذات
الصدور واذا مس الانسان ضر دعا
ربه منيبا اليه ثم اذا خوله نعمة منه
نسي ما كان يدعو اليه من قبل
وجعل لله اندادا ليضل عن سبيله
قل تمتع بكفرك قليلا انك من
اصحاب النار امن هو قانت آناء
الليل ساجدا وقائما يحذر الاخرة
ويرجو رحمة ربه قل هل يستوي
الذين يعلمون والذين لا يعلمون
انما يتذكر اولوا الالباب قل يا
عبادي الذين آمنوا اتقوا ربكم
للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة
وارض الله واسعة انما يوفى الصابرون
اجرهم بغير حساب قل اني امرت
ان اعبد الله مخلصا له الدين وامرت
لان اكون اول المسلمين قل اني
اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم
عظيم قل الله اعبد مخلصا له ديني
فاعبدوا ما شئتم من دونه قل ان
الخاسرين الذين خسروا انفسهم
واهليهم يوم القيامة الا ذلك هو
الخسران المبين لهم من فوقهم ظلل
من النار ومن تحتهم ظلل ذلك
يخوف الله به عباده يا عباد فاتقون
والذين اجتنبوا الطاغوت ان يعبدوها
وانابوا الى الله لهم البشرى فبشر
عباد الذين يستمعون القول فيتبعون
احسنه اولئك الذين هداهم الله
واولئك هم اولوا الالباب افمن حق
عليه كلمة العذاب افانت تنقذ من
في النار لكن الذين اتقوا ربهم لهم
غرف من فوقها غرف مبنية تجري
من تحتها الانهار وعد الله لا يخلف
الله الميعاد الم تر ان الله انزل من
السماء ماء فسلكه ينابيع في الارض
ثم يخرج به زرعا مختلفا الوانه ثم
يهيج فتراه مصفرا ثم يجعله حطاما
ان في ذلك لذكرى لاولي الالباب
افمن شرح الله صدره للاسلام فهو
على نور من ربه فويل للقاسية
قلوبهم من ذكر الله اولئك في ضلال
مبين الله نزل احسن الحديث كتابا
متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين
يخشون ربهم ثم تلين جلودهم
وقلوبهم الى ذكر الله ذلك هدى الله
يهدي به من يشاء ومن يضلل الله
فما له من هاد افمن يتقي بوجهه
سوء العذاب يوم القيامة وقيل
للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون
كذب الذين من قبلهم فاتاهم العذاب
من حيث لا يشعرون فاذاقهم الله
الخزي في الحياة الدنيا ولعذاب
الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ولقد
ضربنا للناس في هذا القرآن من كل
مثل لعلهم يتذكرون قرآنا عربيا غير
ذي عوج لعلهم يتقون ضرب الله
مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون
ورجلا سلما لرجل هل يستويان مثلا
الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون
انك ميت وانهم ميتون ثم انكم يوم
القيامة عند ربكم تختصمون فمن
اظلم ممن كذب على الله وكذب
بالصدق اذ جاءه اليس في جهنم
مثوى للكافرين والذي جاء بالصدق
وصدق به اولئك هم المتقون لهم ما
يشاءون عند ربهم ذلك جزاء
المحسنين ليكفر الله عنهم اسوأ الذي
عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن الذي
كانوا يعملون اليس الله بكاف عبده
ويخوفونك بالذين من دونه ومن
يضلل الله فما له من هاد ومن يهد
الله فما له من مضل اليس الله
بعزيز ذي انتقام ولئن سألتهم من
خلق السموات والارض ليقولن الله
قل افرأيتم ما تدعون من دون الله
ان اراد الله بضر هل هن كاشفات
ضره او اراد ني برحمة هل هن
ممسكات رحمته قل حسبي الله عليه
يتوكل المتوكلون قل يا قوم اعملوا
على مكانتكم اني عامل فسوف
تعلمون من يأتيه عذاب يخزيه
ويحل عليه عذاب مقيم انا انزلنا
عليك الكتاب للناس بالحق فمن
اهتدى فلنفسه ومن ضل فانما يضل
عليها وما انت عليهم بوكيل الله
يتوفى الانفس حين موتها والتي لم
تمت في منامها فيمسك التي قضى
عليها الموت ويرسل الاخرى الى
اجل مسمى ان في ذلك لايات لقوم
يتفكرون ام اتخذوا من دون الله
شفعاء قل اولو كانوا لا يملكون
شيئا ولا يعقلون قل لله الشفاعة
جميعا له ملك السموات والارض ثم
اليه ترجعون واذا ذكر الله وحده
اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون
بالاخرة واذا ذكر الذين من دونه
اذا هم يستبشرون قل اللهم فاطر
السموات والارض عالم الغيب
والشهادة انت تحكم بين عبادك في
ما كانوا فيه يختلفون ولو ان للذين
ظلموا ما في الارض جميعا ومثله
معه لافتدوا به من سوء العذاب يوم
القيامة وبدا لهم من الله ما لم
يكونوا يحتسبون وبدا لهم سيئات
ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به
يستهزؤن فاذا مس الانسان ضر دعانا
ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما
اوتيته على علم بل هي فتنة ولكن
اكثرهم لا يعلمون قد قالها الذين
من قبلهم فما اغنى عنهم ما كانوا
يكسبون فاصابهم سيئات ما كسبوا
والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم
سيئات ما كسبوا وما هم بمعجزين
اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق
لمن يشاء ويقدر ان في ذلك لايات
لقوم يؤمنون قل يا عبادي الذين
اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من
رحمة الله ان الله يغفر الذنوب
جميعا انه هو الغفور الرحيم وانيبوا
الى ربكم واسلموا له من قبل ان
يأتيكم العذاب ثم لا تنصرون
واتبعوا احسن ما انزل اليكم من
ربكم من قبل ان يأتيكم العذاب
بغتة وانتم لا تشعرون ان تقول
نفس يا حسرتى على ما فرطت في
جنب الله وان كنت لمن الساخرين
او تقول لو ان الله هداني لكنت من
المتقين او تقول حين ترى العذاب
لو ان لي كرة فاكون من المحسنين
بلى قد جاءتك آياتي فكذبت بها
واستكبرت وكنت من الكافرين
ويوم القيامة ترى الذين كذبوا على
الله وجوههم مسودة اليس في جهنم
مثوى للمتكبرين وينجي الله الذين
اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء ولا
هم يحزنون الله خالق كل شيء
وهو على كل شيء وكيل له مقاليد
السموات والارض والذين كفروا
بآيات الله اولئك هم الخاسرون قل
افغير الله تأمروني اعبد ايها الجاهلون
ولقد اوحي اليك والى الذين من
قبلك لئن اشركت ليحبطن عملك
ولتكونن من الخاسرين بل الله
فاعبد وكن من الشاكرين وما قدروا
الله حق قدره والارض جميعا قبضته
يوم القيامة والسموات مطويات
بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون
ونفخ في الصور فصعق من في
السموات ومن في الارض الا من شاء
الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام
ينظرون واشرقت الارض بنور ربها
ووضع الكتاب وجيء بالنبيين
والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم
لا يظلمون ووفيت كل نفس ما
عملت وهو اعلم بما يفعلون وسيق
الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى
اذا جاءوها فتحت ابوابها وقال لهم
خزنتها الم يأتكم رسل منكم يتلون
عليكم آيات ربكم وينذرونكم لقاء
يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت
كلمة العذاب على الكافرين قيل
ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها
فبئس مثوى المتكبرين وسيق الذين
اتقوا ربهم الى الجنة زمرا حتى اذا
جاءوها وفتحت ابوابها وقال لهم
خزنتها سلام عليكم طبتم فادخلوها
خالدين وقالوا الحمد لله الذي
صدقنا وعده واورثنا الارض
نتبوأ من الجنة حيث نشاء فنعم
اجر العاملين وترى الملائكة حافين
من حول العرش يسبحون بحمد ربهم
وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله
رب العالمين

سورة المؤمن

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز
العليم غافر الذنب وقابل التوب
شديد العقاب ذي الطول لا اله الا
هو اليه المصير ما يجادل في آيات
الله الا الذين كفروا فلا يغررك
تقلبهم في البلاد كذبت قبلهم قوم
نوح والاحزاب من بعدهم وهمت
كل امة برسولهم ليأخذوه وجادلوا
بالباطل ليدحضوا به الحق فاخذتهم
فكيف كان عقاب وكذلك حقت
كلمة ربك على الذين كفروا انهم
اصحاب النار الذين يحملون العرش
ومن حوله يسبحون بحمد ربهم
ويؤمنون به ويستغفرون للذين آمنوا
ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما
فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك
وقهم عذاب الجحيم ربنا وادخلهم
جنات عدن التي وعدتهم ومن
صلح من آبائهم وازواجهم وذرياتهم
انك انت العزيز الحكيم وقهم
السيئات ومن تق السيئات يومئذ
فقد رحمته وذلك هو الفوز العظيم
ان الذين كفروا ينادون لمقت الله
اكبر من مقتكم انفسكم اذ تدعون
الى الايمان فتكفرون قالوا ربنا
امتنا اثنتين واحييتنا اثنتين فاعترفنا
بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل
ذلكم بانه اذا دعي الله وحده كفرتم
وان يشرك به تؤمنوا فالحكم لله
العلي الكبير هو الذي يريكم آياته
وينزل لكم من السماء رزقا وما
يتذكر الا من ينيب فادعوا الله
مخلصين له الدين ولو كره الكافرون
رفيع الدرجات ذو العرش يلقي
الروح من امره على من يشاء من
عباده لينذر يوم التلاق يوم هم
بارزون لا يخفى على الله منهم شيء
لمن الملك اليوم لله الواحد القهار
اليوم تجزى كل نفس بما كسبت لا
ظلم اليوم ان الله سريع الحساب
وانذرهم يوم الازفة اذ القلوب لدى
الحناجر كاظمين ما للظالمين من
حميم ولا شفيع يطاع يعلم خائنة
الاعين وما تخفي الصدور والله
يقضي بالحق والذين يدعون من
دونه لا يقضون بشيء ان الله هو
السميع البصير اولم يسيروا في
الارض فينظروا كيف كان عاقبة
الذين كانوا من قبلهم كانوا هم
اشد منهم قوة واثارا في الارض
فاخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم
من الله من واق ذلك بانهم كانت
تاتيهم رسلهم بالبينات فكفروا
فاخذهم الله انه قوي شديد العقاب
ولقد ارسلنا موسى بآياتنا وسلطان
مبين الى فرعون وهامان وقارون
فقالوا ساحر كذاب فلما جاءهم
بالحق من عندنا قالوا اقتلوا ابناء
الذين آمنوا معه واستحيوا نساءهم
وما كيد الكافرين الا في ضلال
وقال فرعون ذروني اقتل موسى
وليدع ربه اني اخاف ان يبدل
دينكم او ان يظهر في الارض
الفساد وقال موسى اني عذت
بربي وربكم من كل متكبر لا يؤمن
بيوم الحساب وقال رجل مؤمن من
آل فرعون يكتم ايمانه اتقتلون
رجلا ان يقول ربي الله وقد جاءكم
بالبينات من ربكم وان يك كاذبا
فعليه كذبه وان يك صادقا يصبكم
بعض الذي يعدكم ان الله لا يهدي
من هو مسرف كذاب يا قوم لكم
الملك اليوم ظاهرين في الارض
فمن ينصرنا من بأس الله ان جاءنا
قال فرعون ما اريكم الا ما ارى وما
اهديكم الا سبيل الرشاد وقال الذي
آمن يا قوم اني اخاف عليكم مثل
يوم الاحزاب مثل دأب قوم نوح
وعاد وثمود والذين من بعدهم وما
الله يريد ظلما للعباد ويا قوم اني
اخاف عليكم يوم التناد يوم تولون
مدبرين ما لكم من الله من عاصم
ومن يضلل الله فما له من هاد
ولقد جاءكم يوسف من قبل
بالبينات فما زلتم في شك مما جاءكم
به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث الله
من بعده رسولا كذلك يضل الله من
هو مسرف مرتاب الذين يجادلون في
آيات الله بغير سلطان اتاهم كبر
مقتا عند الله وعند الذين آمنوا
كذلك يطبع الله على كل قلب
متكبر جبار وقال فرعون يا هامان
ابن لي صرحا لعلي ابلغ الاسباب
اسباب السموات فاطلع الى اله موسى
واني لاظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون
سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد
فرعون الا في تباب وقال الذي آمن
يا قوم اتبعون اهدكم سبيل الرشاد
يا قوم انما هذه الحياة الدنيا متاع
وان الاخرة هي دار القرار من عمل
سيئة فلا يجزى الا مثلها ومن عمل
صالحا من ذكر او انثى وهو مؤمن
فاولئك يدخلون الجنة يرزقون فيها
بغير حساب ويا قوم ما لي ادعوكم
الى النجاة وتدعونني الى النار
تدعونني لاكفر بالله واشرك به ما
ليس لي به علم وانا ادعوكم الى
العزيز الغفار لا جرم ان ما تدعونني
اليه ليس له دعوة في الدنيا ولا في
الاخرة وان مردنا الى الله وان
المسرفين هم اصحاب النار فستذكرون
ما اقول لكم وافوض امري الى الله
ان الله بصير بالعباد فوقاه الله
سيئات ما مكروا وحاق بآل فرعون
سوء العذاب النار يعرضون عليها
غدوا وعشيا ويوم تقوم الساعة
ادخلوا آل فرعون اشد العذاب
واذ يتحاجون في النار فيقول الضعفاء
للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا
فهل انتم مغنون عنا نصيبا من النار
قال الذين استكبروا انا كل فيها ان
الله قد حكم بين العباد وقال الذين
في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم
يخفف عنا يوما من العذاب قالوا
اولم تك تأتيكم رسلكم بالبينات
قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعاء
الكافرين الا في ضلال انا لننصر
رسلنا والذين آمنوا في الحياة الدنيا
ويوم يقوم الاشهاد يوم لا ينفع
الظالمين معذرتهم ولهم اللعنة ولهم
سوء الدار ولقد آتينا موسى الهدى
واورثنا بني اسرائيل الكتاب هدى
وذكرى لاولي الالباب فاصبر ان
وعد الله حق واستغفر لذنبك
وسبح بحمد ربك بالعشي والابكار
ان الذين يجادلون في آيات الله
بغير سلطان اتاهم ان في صدورهم
الا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ بالله
انه هو السميع البصير لخلق
السموات والارض اكبر من خلق
الناس ولكن اكثر الناس لا يعلمون
وما يستوي الاعمى والبصير والذين
آمنوا وعملوا الصالحات ولا المسيء
قليلا ما تتذكرون ان الساعة لآتية
لا ريب فيها ولكن اكثر الناس لا
يؤمنون وقال ربكم ادعوني
استجب لكم ان الذين يستكبرون
عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين
الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا
فيه والنهار مبصرا ان الله لذو فضل
على الناس ولكن اكثر الناس لا
يشكرون ذلكم الله ربكم خالق كل
شيء لا اله الا هو فانى تؤفكون
كذلك يؤفك الذين كانوا بآيات الله
يجحدون الله الذي جعل لكم الارض
قرارا والسماء بناء وصوركم فاحسن
صوركم ورزقكم من الطيبات ذلكم
الله ربكم فتبارك الله رب العالمين
هو الحي لا اله الا هو فادعوه
مخلصين له الدين الحمد لله رب
العالمين قل اني نهيت ان اعبد الذين
تدعون من دون الله لما جاءني
البينات من ربي وامرت ان اسلم
لرب العالمين هو الذي خلقكم من
تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم
يخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ثم
لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من
قبل ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم
تعقلون هو الذي يحيي ويميت فاذا
قضى امرا فانما يقول له كن فيكون
الم تر الى الذين يجادلون في آيات
الله انى يصرفون الذين كذبوا
بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف
يعلمون اذ الاغلال في اعناقهم
والسلاسل يسحبون في الحميم ثم في
النار يسجرون ثم قيل لهم اين ما
كنتم تشركون من دون الله قالوا
ضلوا عنا بل لم نكن ندعو من قبل
شيئا كذلك يضل الله الكافرين ذلكم
بما كنتم تفرحون في الارض بغير
الحق وبما كنتم تمرحون ادخلوا
ابواب جهنم خالدين فيها فبئس
مثوى المتكبرين فاصبر ان وعد الله
حق فاما نرينك بعض الذي نعدهم
او نتوفينك فالينا يرجعون ولقد
ارسلنا رسلا من قبلك منهم من
قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص
عليك وما كان لرسول ان يأتي
بآية الا باذن الله فاذا جاء امر الله
قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون
الله الذي جعل لكم الانعام لتركبوا
منها ومنها تاكلون ولكم فيها منافع
ولتبلغوا عليها حاجة في صدوركم
وعليها وعلى الفلك تحملون ويريكم
آياته فاي آيات الله تنكرون افلم
يسيروا في الارض فينظروا كيف كان
عاقبة الذين من قبلهم كانوا اكثر
منهم واشد قوة واثارا في الارض
فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون
فلما جاءتهم رسلهم بالبينات فرحوا
بما عندهم من العلم وحاق بهم ما
كانوا به يستهزؤن فلما رأوا بأسنا
قالوا آمنا بالله وحده وكفرنا بما
كنا به مشركين فلم يك ينفعهم
ايمانهم لما رأوا بأسنا سنت الله التي
قد خلت في عباده وخسر هنالك
الكافرون

سورة حم السجدة

حم تنزيل من الرحمن الرحيم كتاب
فصلت آياته قرآنا عربيا لقوم
يعلمون بشيرا ونذيرا فاعرض اكثرهم
فهم لا يسمعون وقالوا قلوبنا في
اكنة مما تدعونا اليه وفي آذاننا
وقر ومن بيننا وبينك حجاب فاعمل
انا عاملون قل انما انا بشر مثلكم
يوحى الي انما الهكم اله واحد
فاستقيموا اليه واستغفروه وويل
للمشركين الذين لا يؤتون الزكاة
وهم بالاخرة هم كافرون ان الذين
آمنوا وعملوا الصالحات لهم اجر
غير ممنون قل ائنكم لتكفرون بالذي
خلق الارض في يومين وتجعلون له
اندادا ذلك رب العالمين وجعل فيها
رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر
فيها اقواتها في اربعة ايام سواء
للسائلين ثم استوى الى السماء وهي
دخان فقال لها وللارض ائتيا طوعا
او كرها قالتا اتينا طائعين فقضاهن
سبع سموات في يومين واوحى في كل
سماء امرها وزينا السماء الدنيا
بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز
العليم فان اعرضوا فقل انذرتكم
صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود اذ
جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن
خلفهم الا تعبدوا الا الله قالوا لو
شاء ربنا لانزل ملائكة فانا بما
ارسلتم به كافرون فاما عاد فاستكبروا
في الارض بغير الحق وقالوا من
اشد منا قوة اولم يروا ان الله الذي
خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا
بآياتنا يجحدون فارسلنا عليهم ريحا
صرصرا في ايام نحسات لنذيقهم
عذاب الخزي في الحياة الدنيا ولعذاب
الاخرة اخزى وهم لا ينصرون واما
ثمود فهديناهم فاستحبوا العمى على
الهدى فاخذتهم صاعقة العذاب الهون
بما كانوا يكسبون ونجينا الذين
آمنوا وكانوا يتقون ويوم يحشر
اعداء الله الى النار فهم يوزعون
حتى اذا ما جاءوها شهد عليهم
سمعهم وابصارهم وجلودهم بما
كانوا يعملون وقالوا لجلودهم لم
شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي
انطق كل شيء وهو خلقكم اول مرة
واليه ترجعون وما كنتم تستترون
ان يشهد عليكم سمعكم ولا
ابصاركم ولا جلودكم ولكن ظننتم
ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون
وذلكم ظنكم الذي ظننتم بربكم
ارداكم فاصبحتم من الخاسرين فان
يصبروا فالنار مثوى لهم وان
يستعتبوا فما هم من المعتبين وقيضنا
لهم قرناء فزينوا لهم ما بين ايديهم
وما خلفهم وحق عليهم القول في
امم قد خلت من قبلهم من الجن
والانس انهم كانوا خاسرين وقال
الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن
والغوا فيه لعلكم تغلبون فلنذيقن
الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم
اسوأ الذي كانوا يعملون ذلك جزاء
اعداء الله النار لهم فيها دار الخلد
جزاء بما كانوا بآياتنا يجحدون
وقال الذين كفروا ربنا ارنا الذين
اضلانا من الجن والانس نجعلهما
تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين
ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا
تتنزل عليهم الملائكة الا تخافوا ولا
تحزنوا وابشروا بالجنة التي كنتم
توعدون نحن اولياؤكم في الحياة
الدنيا وفي الاخرة ولكم فيها ما
تشتهي انفسكم ولكم فيها ما تدعون
نزلا من غفور رحيم ومن احسن قولا
ممن دعا الى الله وعمل صالحا وقال
اني من المسلمين ولا تستوي الحسنة
ولا السيئة ادفع بالتي هي احسن
فاذا الذي بينك وبينه عداوة كانه
ولي حميم وما يلقاها الا الذين
صبروا وما يلقاها الا ذو حظ عظيم
وامن ينزغنك من الشيطان نزغ
فاستعذ بالله انه هو السميع العليم
ومن آياته الليل والنهار والشمس
والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر
واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم
اياه تعبدون فان استكبروا فالذين
عند ربك يسبحون له بالليل والنهار
وهم لا يسأمون ومن آياته انك ترى
الارض خاشعة فاذا انزلنا عليها
الماء اهتزت وربت ان الذي احياها
لمحيي الموتى انه على كل شيء قدير
ان الذين يلحدون في آياتنا لا
يخفون علينا افمن يلقى في النار
خير ام من يأتي آمنا يوم القيامة
اعملوا ما شئتم انه بما تعملون بصير
ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم
وانه لكتاب عزيز لا يأتيه الباطل من
بين يديه ولا من خلفه تنزيل من
حكيم حميد ما يقال لك الا ما قد
قيل للرسل من قبلك ان ربك لذو
مغفرة وذو عقاب اليم ولو جعلناه
قرآنا اعجميا لقالوا لولا فصلت
آياته ءاعجمي وعربي قل هو للذين
آمنوا هدى وشفاء والذين لا يؤمنون
في آذانهم وقر وهو عليهم عمى
اولئك يناد

ولقد آتينا موسى وهارون الفرقان وضياء وذكرا للمتقين ٤٨
الذين يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعة مشفقون ٤٩
وهذا ذكر مبارك أنزلناه أفأنتم له منكرون ٥٠
ولقد آتينا إبراهيم رشده من قبل وكنا به عالمين ٥١
إذ قال لأبيه وقومه ما هذه التماثيل التي أنتم لها عاكفون ٥٢
قالوا وجدنا آباءنا لها عابدين ٥٣
قال لقد كنتم أنتم وآباؤكم في ضلال مبين ٥٤
قالوا أجئتنا بالحق أم أنت من اللاعبين ٥٥
قال بل ربكم رب السماوات والأرض الذي فطرهن وأنا على ذلكم من الشاهدين ٥٦
وتالله لأكيدن أصنامكم بعد أن تولوا مدبرين ٥٧
فجعلهم جذاذا إلا كبيرا لهم لعلهم إليه يرجعون ٥٨
قالوا من فعل هذا بآلهتنا إنه لمن الظالمين ٥٩
قالوا سمعنا فتى يذكرهم يقال له إبراهيم ٦٠
قالوا فأتوا به على أعين الناس لعلهم يشهدون ٦١
قالوا أأنت فعلت هذا بآلهتنا يا إبراهيم ٦٢
قال بل فعله كبيرهم هذا فاسألوهم إن كانوا ينطقون ٦٣
فرجعوا إلى أنفسهم فقالوا إنكم أنتم الظالمون ٦٤
ثم نكسوا على رؤوسهم لقد علمت ما هؤلاء ينطقون ٦٥
قال أفتعبدون من دون الله ما لا ينفعكم شيئا ولا يضركم ٦٦
أف لكم ولما تعبدون من دون الله أفلا تعقلون ٦٧
قالوا حرقوه وانصروا آلهتكم إن كنتم فاعلين ٦٨
قلنا يا نار كوني بردا وسلاما على إبراهيم ٦٩
وأرادوا به كيدا فجعلناهم الأخسرين ٧٠
ونجيناه ولوطا إلى الأرض التي باركنا فيها للعالمين ٧١
ووهبنا له إسحاق ويعقوب نافلة وكلا جعلنا صالحين ٧٢
وجعلناهم أئمة يهدون بأمرنا وأوحينا إليهم فعل الخيرات وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وكانوا لنا عابدين ٧٣
ولوطا آتيناه حكما وعلما ونجيناه من القرية التي كانت تعمل الخبائث إنهم كانوا قوم سوء فاسقين ٧٤
وأدخلناه في رحمتنا إنه من الصالحين ٧٥
ونوحا إذ نادى من قبل فاستجبنا له فنجيناه وأهله من الكرب العظيم ٧٦
ونصرناه من القوم الذين كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوم سوء فأغرقناهم أجمعين ٧٧
وداود وسليمان إذ يحكمان في الحرث إذ نفشت فيه غنم القوم وكنا لحكمهم شاهدين ٧٨
ففهمناها سليمان وكلا آتينا حكما وعلما وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا فاعلين ٧٩
وعلمناه صنعة لبوس لكم لتحصنكم من بأسكم فهل أنتم شاكرون ٨٠
ولسليمان الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض التي باركنا فيها وكنا بكل شيء عالمين ٨١
ومن الشياطين من يغوصون له ويعملون عملا دون ذلك وكنا لهم حافظين ٨٢
وأيوب إذ نادى ربه أني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين ٨٣
فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه أهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكرى للعابدين ٨٤
وإسماعيل وإدريس وذا الكفل كل من الصابرين ٨٥
وأدخلناهم في رحمتنا إنهم من الصالحين ٨٦
وذا النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه فنادى في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين ٨٧
فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين ٨٨
وزكريا إذ نادى ربه رب لا تذرني فردا وأنت خير الوارثين ٨٩
فاستجبنا له ووهبنا له يحيى وأصلحنا له زوجه إنهم كانوا يسارعون في الخيرات ويدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين ٩٠
والتي أحصنت فرجها فنفخنا فيها من روحنا وجعلناها وابنها آية للعالمين ٩١

ושמרתי מעונותי. 24 והייתי תמים לו ואשתמר
מעוני. 25 וישב יהוה לי כצדקתי כבר ידי לנגד
עיניו. 26 עם חסיד תתחסד גבר תמים תתמם.
27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל. 28 ואת עם
עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל. 29 כי אתה
נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי. 30 כי בך ארוץ גדוד
ובאלהי אדלג שור. 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה
צרופה מגן הוא לכל החסים בו. 32 כי מי אלוה
מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו. 33 האל מעזי
חיל ויתר תמים דרכי. 34 משוה רגלי כאילות ועל
במותי יעמידני. 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת
נחושה זרועותי. 36 ותתן לי מגן ישעך וענותך
תרבני. 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי.
38 ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם.
39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי.
40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי. 41 ואת
עורף אויבי נתת לי ומשנאי ואצמיתם. 42 ישועו
ואין מושיע אל יהוה ולא ענם. 43 ואשחקם כעפר
ארץ כטיט חוצות אדקם ואפרצם. 44 ותפלטני
מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני.
45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי.
46 בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם. 47 חי יהוה
וברוך צורי ורום אלוה ישעי. 48 האל הנתן נקמות
לי ויורד עמים תחתי. 49 ומוציאי מאויבי תרוממני
מאיש חמסים תצילני. 50 על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמרה. 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם.

כג

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם
הגבר הוקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות
ישראל. 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני.
3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם
צדיק מושל ביראת אלהים. 4 וכאור בקר יזרח שמש
בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ. 5 הלא כן ביתי
עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי
כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח. 6 ובליעל כקוץ
מנדו כולם כי לא בידים יקחו. 7 ואיש יגע בהם
ימלא ברזל ועץ חנית וכאש באש שרופים ישבתו.
8 אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמני
ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות חללים
בפעם אחת. 9 ואחריו אלעזר בן דודו האחי השלשה
עם הגבורים אשר היו עם דוד בחרפם את הפלשתים
נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל. 10 הוא קם
ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו בחרב
ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו
אחריו רק לפשט. 11 ואחריו שמה בן אגי הררי
על שלשה בלחי הפלשתים נאספו לחי ויש שם חלקת
שדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים. 12 ויתיצב
בתוך החלקה ויצילה ויך את הפלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה. 13 וישלשה מן השלשים ראש ירדו
ויבאו בקציר אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה
בגיא רפאים. 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז
בבית לחם. 15 ויתאו ויאמר דוד ויאמר מי ישקני
מים מבור בית לחם אשר בשער. 16 ויבקעו השלשה
במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר
בשער וישאו ויביאו אל דוד ולא אבה לשתות אותם
ויסכם ליהוה. 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את
זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתות
אותם אלה עשו השלשה גבורים. 18 ואבישי אחי יואב
בן צרויה הוא ראש השלשה ויניף את חניתו על שלש
מאות חלל ויהי לו שם בשלשה. 19 מן השלשה הנכבד
היה שנים על כן היה להם לשר ועד השלשה לא בא.
20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל
הוא הכה את שני אראלי מואב וירד ויך את הארי
בתוך הבור ביום השלג. 21 והוא הכה את איש מצרי
האיש מראה בעיני המצרי וירד אל המצרי בידו שבט
ויחטף את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו.
22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ושמו בין שלשת
הגבורים. 23 מן השלשים נכבד היה ועד השלשה לא
בא ויקמהו דוד על משמעתו. 24 עשהאל אחי יואב
היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם. 25 שמות
הגבורים הרודי אליקא השרודי. 26 חלץ הפלטי עירא
בן עקש התקועי. 27 אביעזר הענתתי מבנה החושתי.
28 צלמון האחוחי מהרי הנטופתי. 29 חלב בן בענה
הנטופתי איתי בן הבעה מגבעת בני בנימין. 30 בניה
הפרעתוני הדי נחלי געש. 31 אבי עלבון הבית
הערבתי עזמות הברחמי. 32 אליחבא השעלבני בני
ישן יהונתן. 33 שמה הררי אחיאם בן שכר הערי.
34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל
הגילוני. 35 חצרו הכרמלי פערי הארבי. 36 יגאל
בן נתן מצובה בני הגדי. 37 צלק העמוני נחרי
הבארתי נושא כלי יואב בן צרויה. 38 עירא
היתרי גרב היתרי. 39 אוריה החתי כל שלשים
ושבעה.

כד

1 ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דוד
בם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה. 2 ויאמר
המלך אל יואב שר הצבא אשר אתו שוט נא בכל שבטי
ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את
מספר העם. 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה
אלהיך אל העם ככהם מאה פעמים ועיני אדני המלך
ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה. 4 ויחזק
דבר המלך את יואב ואת שרי החיל ויצא יואב ושרי
החיל מלפני המלך לפקד את עם ישראל. 5 ויעברו את
הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר אשר בתוך נחל גד
והלאה יעזרה. 6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים
חדשי ויבאו דנה יען וסביב צידון. 7 ויבאו מבצר
צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה
בבאר שבע. 8 וישוטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה
חדשים ועשרים יום. 9 ויתן יואב את מספר פקדת
העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל
שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש. 10 ויך
לב דוד אותו אחרי כן ספרו את העם ויאמר דוד אל
יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא
את עון עבדך כי נסכלתי מאד. 11 ויקם דוד בבקר
ודבר יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר.
12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי
נוטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה לך. 13 ויבא גד
אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שני רעב
בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך
והיתה שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב
שלחי דבר. 14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה
נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה.
15 ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד
וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש.
16 ויט המלאך ידו על ירושלם להשחיתה וינחם יהוה
על הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך
ומלאך יהוה היה עם גרן הארוני היבוסי. 17 ויאמר
דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה
אנכי חטאתי ואנכי העויתי והצאן מה עשו תהי נא
ידך בי ובבית אבי.

12 ◦ ◦ ◦

בְּיוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת מִצְּדוֹת אֶל־מִצְּדוֹת וּמֵחֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וְכָל־בָּשָׂר יָבוֹא
24 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ * וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי
כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

ספר ירמיה

א דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן׃
2 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
3 שָׁנָה לְמָלְכוֹ׃ וַיְהִי בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃
4 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ * בְּטֶרֶם אֶצָּרְךָ בַּבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא
מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי
7 דַּבֵּר כִּי־נָעַר אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תֹּאמַר נָעַר אָנֹכִי כִּי עַל־כָּל־אֲשֶׁר
אֲשַׁלְּחֲךָ תֵלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ תְּדַבֵּר׃ אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי אִתְּךָ אֲנִי
8 לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיִּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ׃ רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת
לִנְתוֹשׁ וְלַהֲרוֹס וּלְהַאֲבִיד וְלִסְתּוֹר לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
11 לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
12 הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית
13 לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי מִפְּנֵי צָפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי הִנְנִי קוֹרֵא לְכָל־
15 מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם
וְעַל כָּל־חוֹמוֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה׃ וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל־
17 רָעָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה
תֶּחְגֹּר מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם
18 פֶּן־אֲחִתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃ * וַאֲנִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל
וּלְחוֹמוֹת נְחוּשָׁה עַל כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ׃
19 וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃

ב וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ * הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ
3 לֹא זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבוֹא
4 אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
5 כֹּה אָמַר יְהוָה מָה־מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל
6 וַיֶּהְבָּלוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה הָעֹלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר
בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא עָבַר בָּהּ לֹא־אִישׁ וְלֹא יָשַׁב
7 אָדָם שָׁם׃ וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכוֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ
8 אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃ הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה
9 לֹא יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־יוֹעִיל הָלָכוּ׃
10 לָכֵן עוֹד אָרִיב אִתָּכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב׃ כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּים
וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ הֵיטֵב וּרְאוּ הֶחָכְמוּ מְאֹד וְרְאוּ הֲנָהָיָה כָּזֹאת׃ הַהֶחֱלִיף גּוֹי
12 אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֶחֱלִיף כְּבוֹדוֹ בְּלֹא יוֹעִיל׃ שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל־זֹאת
13 וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם
חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֹּרוֹת בֹּרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִלוּ הַמָּיִם׃ הֲעֶבֶד יִשְׂרָאֵל
15 אִם־יְלִיד בָּיִת הוּא מַדּוּעַ הָיָה לָבַז׃ עָלָיו שָׁאֲגוּ כְפִירִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיָּשִׁיתוּ
אַרְצוֹ לְשַׁמָּה עָרָיו נִצְּתוּ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ גַּם בְּנֵי נֹף וְתַחְפַּנְחֵס יִרְעוּךְ קָדְקֹד׃
17 הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ בְּעָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת מוֹלִכֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וְעַתָּה
מַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מֵי שִׁחוֹר וּמַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אַשּׁוּר לִשְׁתּוֹת מֵי
18 נָהָר׃ יִסָּרֵךְ רָעָתֵךְ וּמְשׁוּבוֹתַיִךְ תוֹכַחְנָה דְּעִי וּרְאִי כִּי־רָע וָמַר עֲזָבֵךְ אֶת־יְהוָה
19 אֱלֹהָיִךְ וְלֹא־פַחְדָּתִי אֵלַיִךְ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ
נִתַּקְתִּי מוֹסְרוֹתַיִךְ וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבֹר כִּי עַל כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ
21 רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה׃ וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ שׂוֹרֵק כֻּלָּהּ זֶרַע אֱמֶת וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי
22 סוֹרְגֵי גֶּפֶן נָכְרִיָּה׃ כִּי אִם־תִּרְחֲצִי בָנֶתֶר וְתַרְבִּי לָךְ בורית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי
23 נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הָלָכְתִּי רְאִי
דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא דְּעִי מָה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה מְעַרְבֹתָהּ דְּרָכֶיהָ׃ פֶּרֶא לִמֻּד מִדְבָּר
24 בְּאַוַּת נַפְשָׁהּ שָׁאֲפָה רוּחַ תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ בְּחָדְשָׁהּ
25 יִמָּצֵאוּ׃ * מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף וְגִרְגְּרֵךְ מִצִּמָּא וַתֹּאמְרִי נוֹאָשׁ לֹא כִּי אָהַבְתִּי זָרִים
26 וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ׃ * כְּבֹשֶׁת גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא כֵּן הוֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם
שָׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם׃ הָאֹמְרִים לָעֵץ אָבִי אָתָּה וְלָאֶבֶן אַתְּ יְלִדְתָּנוּ כִּי
פָנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וּבְעֵת רָעָתָם יֹאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ יָקוּמוּ אִם־יוֹשִׁיעֻךָ בְּעֵת רָעָתֶךָ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ
29 יְהוּדָה׃ מַה־תָּרִיבוּ אֵלָי כֻּלְּכֶם פְּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֻם־יְהוָה׃ אַךְ־רִיק הִכֵּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם
30 מוּסָר לֹא לָקָחוּ אֲכָלָה חַרְבְּכֶם אֶת־נְבִיאֵיכֶם כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית׃ * דּוֹר רְאוּ אַתֶּם
דְּבַר־יְהוָה הֲמִדְבָּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מְעֻפָּלָה לָמָּה אָמַר עַמִּי רַדְנוּ לֹא
32 נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ׃ * הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ כַּלָּה קִשֻּׁרֶיהָ וְעַמִּי שְׁכֵחוּנִי יָמִים אֵין
33 מִסְפָּר׃ מַה־תֵּיטִיבִי דַּרְכֵּךְ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה אַף אֶת־הָרָעוֹת לִמַּדְתְּ אֶת־דְּרָכָיִךְ׃

1 * ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם
אלהים ◆ ס ◆ דרך ארצו הלשתי כי אמר
◆ פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו
מצרימה ◆ ויסב אלהים את העם דרך
2 המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל
3 מארץ מצרים ◆ ומשה לקח את עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי מזה אתכם ◆ ויסעו
4 מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ◆ ויהוה
הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
5 ללכת יומם ולילה ◆ ולא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
6 העם ◆ וידבר יהוה אל משה לאמר ◆
דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל
צפן נכחו תחנו על הים ◆ ואמר פרעה
לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר
7 עליהם המדבר ◆ והקשיתי את לב פרעה
ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו וידעו המצרים כי אני יהוה ויעשו
8 כן ◆ ויגד למלך מצרים כי ברח העם
ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו ◆ ויאסר את רכבו ואת עמו לקח
עמו ◆ ויקח שש מאות רכב בחור וכל
רכב מצרים ושלשים על כלו ◆ ויחזק
יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
ביד רמה ◆ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
ויחנו על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו
וחילו על פי החירת לפני בעל צפן ◆
ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את
עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה ◆ ויאמרו
אל משה המבלי אין קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים ◆ הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
עבד את מצרים ממתים במדבר ◆ ויאמר
משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו
את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום
כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
תוספו לראתם עוד עד עולם ◆ יהוה
ילחם לכם ואתם תחרישון ◆ ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו ◆ ואתה הרם את מטך
ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה ◆ ואני הנני
מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו ◆ וידעו המצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ◆ וישא
מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל
וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם ◆ ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ◆ ויט
משה את ידו על הים וישב יהוה את הים
באור הבקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו
וינער יהוה את מצרים בתוך הים ◆ וישבו
המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
נשאר בהם עד אחד ◆ ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם ◆ ויושע יהוה ביום
ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים
◆ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה
יהוה במצרים ויראו העם את יהוה
ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו ◆ אז ישיר
משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי
גאה גאה סוס ורכבו רמה בים ◆ עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו ◆ יהוה איש מלחמה
יהוה שמו ◆ מרכבת פרעה וחילו ירה
בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף ◆
תהמת יכסיומו ירדו במצולות כמו אבן
◆ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה
תרעץ אויב ◆ וברב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש ◆ וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
קפאו תהמת בלב ים ◆ אמר אויב ארדף
אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק
חרבי תורישמו ידי ◆ נשפת ברוחך כסמו
ים צללו כעופרת במים אדירים ◆ מי
כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא ◆ נטית ימינך
תבלעמו ארץ ◆ נחית בחסדך עם זו גאלת
נהלת בעזך אל נוה קדשך ◆ שמעו עמים
ירגזון חיל אחז יושבי פלשת ◆ אז נבהלו
אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו כל יושבי כנען ◆ תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר
עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית ◆ תבאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך ◆ יהוה ימלך
לעלם ועד ◆ כי בא סוס פרעה ברכבו
ובפרשיו בים ויהוה השיב עליהם את מי
הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים
◆ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את
התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה
בתפים ובמחלת ◆ ותען להם מרים שירו
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים
◆ ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו
אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר
ולא מצאו מים ◆ ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן
קרא שמה מרה ◆ וילנו העם על משה
לאמר מה נשתה ◆ ויצעק אל יהוה ויורהו
יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים
◆ שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ◆
ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה
אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי
אני יהוה רפאך ◆ ויבאו אילמה ושם
שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים
ויחנו שם על המים ◆ ויסעו מאילם ויבא
כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר
בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ◆
ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה
ועל אהרן במדבר ◆ ויאמרו אליהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר
הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב
◆ ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו
דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא ◆ והיה ביום הששי והכינו את
אשר יביאו והיה משנה על אשר יקחו
יום יום ◆ ויאמר משה אליהם אכלוהו
היום כי שבת ליהוה היום לא תמצאוהו
בשדה ◆ ששת ימים תלקטוהו וביום
השביעי שבת לא יהיה בו ◆ ויהי ביום
השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו
◆ ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם
לשמר מצותי ותורתי ◆ ראו כי יהוה נתן
לכם את השבת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקמו ביום השביעי ◆
וישבתו העם ביום השביעי ◆ ויקראו בית
ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן
והטעמו כצפיחת בדבש ◆ ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את
הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
בהוציאי אתכם מארץ מצרים ◆ ויאמר
משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
מלא העמר מן ושים אתו לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם ◆ כאשר צוה יהוה
את משה ויניחהו אהרן לפני העדות
למשמרת ◆ ובני ישראל אכלו את המן
ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת
את המן אכלו עד באתם אל קצה ארץ
כנען ◆ והעמר עשרית האיפה הוא ◆
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים
ואין מים לשתות העם ◆ וירב העם עם
משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר
להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון
את יהוה ◆ ויצמא שם העם למים ויליני
משה ויאמר למה זה העלתנו ממצרים
להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא
◆ ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה
לעם הזה עוד מעט וסקלוני ◆ ויאמר יהוה
אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני
ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח
בידך והלכת ◆ הנני עמד לפניך שם על
הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים
ושתה העם ◆ ויעש כן משה לעיני זקני
ישראל ◆ ויקרא שם המקום מסה ומריבה
על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין ◆ ויבא
עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ◆
ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים
וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על
ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ◆
ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה
◆ והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
וכאשר יניח ידו וגבר עמלק ◆ וידי משה
כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב
עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש
◆ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב ◆ ויאמר יהוה אל משה כתב
זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי
מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים
◆ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי
◆ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר ◆ ויתן יתרו חתן משה
עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל
זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים ◆ ויספר משה לחתנו את
כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים
על אודת ישראל את כל התלאה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה ◆ ויחד יתרו
על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים ◆ ויאמר יתרו
ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד
מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם
מתחת יד מצרים ◆ עתה ידעתי כי גדול
יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו
עליהם ◆ ויקח יתרו חתן משה עלה
וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני
ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
האלהים ◆ ויהי ממחרת וישב משה לשפט
את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר
עד הערב ◆ וירא חתן משה את כל אשר
הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב
לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד
ערב ◆ ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי
העם לדרש אלהים ◆ כי יהיה להם דבר
בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו
◆ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
אשר אתה עשה ◆ נבל תבל גם אתה גם
העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך ◆ עתה שמע בקלי
איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
מול האלהים והבאת אתה את הדברים
אל האלהים ◆ והזהרתה אתהם את החקים
ואת התורות והודעת להם את הדרך
ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ◆
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי
אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת
עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות ◆ ושפטו את העם
בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך
וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשאו אתך ◆ אם את הדבר הזה תעשה
וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא ◆ וישמע משה לקול
חתנו ויעש כל אשר אמר ◆ ויבחר משה
אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים
על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות ◆ וישפטו את העם
בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה
וכל הדבר הקטן ישפטו הם ◆ וישלח משה
את חתנו וילך לו יתרו ארצה מדינה ◆
בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ◆ ויסעו
מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר ◆ ומשה עלה
אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר
לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני
ישראל ◆ אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אלי ◆ ועתה אם שמוע
תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם
לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ
◆ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל
◆ ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם
לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו
יהוה ◆ ויען כל העם יחדו ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ◆ וישב משה את
דברי העם אל יהוה ◆ ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך ובך יאמינו לעולם
ויגד משה את דברי העם אל יהוה ◆
ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמלתם ◆ והיו נכנים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה
לעיני כל העם על הר סיני ◆ והגבלת את
העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
יומת ◆ לא תגע בו יד כי סקול יסקל או
ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה
במשך היובל המה יעלו בהר ◆ וירד משה
מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו
שמלתם ◆ ויאמר אל העם היו נכנים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה ◆
ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי
קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל
שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
במחנה ◆ ויוצא משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר
◆ והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו
יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד ◆ ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים
יעננו בקול ◆ וירד יהוה על הר סיני אל
ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
ההר ויעל משה ◆ ויאמר יהוה אל משה
רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות
ונפל ממנו רב ◆ וגם הכהנים הנגשים
אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה
◆ ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו
לאמר הגבל את ההר וקדשתו ◆ ויאמר
אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן
עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות
אל יהוה פן יפרץ בם ◆ וירד משה אל
העם ויאמר אליהם ◆ וידבר אלהים את
כל הדברים האלה לאמר ◆ אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים ◆ לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני ◆ לא תעשה לך פסל
וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ
◆ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי ◆ לא תשא את שם יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא ◆ זכור את יום השבת
לקדשו ◆ ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך ◆ ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך ◆ כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה
את יום השבת ויקדשהו ◆ כבד את אביך
ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך ◆ לא תרצח
◆ לא תנאף ◆ לא תגנב ◆ לא תענה
ברעך עד שקר ◆ לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
ושורו וחמרו וכל אשר לרעך ◆ וכל העם
ראים את הקלת ואת הלפדים ואת קול
השופר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו
ויעמדו מרחק ◆ ויאמרו אל משה דבר
אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אלהים פן נמות ◆ ויאמר משה אל העם
אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו ◆ ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים
◆ ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל
בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם ◆ לא תעשון אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם ◆ מזבח
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל
המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך
וברכתיך ◆ ואם מזבח אבנים תעשה לי
לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה ◆ ולא תעלה במעלות על
מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו
◆ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם
◆ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם ◆ אם בגפו
יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה
אשתו עמו ◆ אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה
תהיה לאדניה והוא יצא בגפו ◆ ואם
אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את
אשתי ואת בני לא אצא חפשי ◆ והגיש
אדניו אל האלהים והגיש אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם ◆ וכי ימכר איש את בתו
לאמה לא תצא כצאת העבדים ◆ אם רעה
בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם
נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה ◆ ואם
לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה
◆ אם אחרת יקח לו שארה כסותה
ועונתה לא יגרע ◆ ואם שלש אלה לא
יעשה לה ויצאת חנם אין כסף ◆ מכה
איש ומת מות יומת ◆ ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום
אשר ינוס שמה ◆ וכי יזד איש על רעהו
להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות
◆ ומכה אביו ואמו מות יומת ◆ וגנב
איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת ◆
וקלל אביו ואמו מות יומת ◆ וכי יריבן
אנשים ונגף איש את רעהו באבן או
באגרף ולא ימות ונפל למשכב ◆ אם
יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה
המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא ◆ והכה
איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת
תחת ידו נקם ינקם ◆ אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא ◆
וכי יריבן אנשים ונגפו אשה הרה והיו
ילדיה ואסון לא יהיה ענוש יענש כאשר
ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים ◆
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש
◆ עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד
רגל תחת רגל ◆ כויה תחת כויה פצע
תחת פצע חבורה תחת חבורה ◆ וכי
יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתתה לחפשי ישלחנו תחת עינו ◆
ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו ◆ וכי יגח שור את
איש או את אשה ומת סקול יסקל השור
ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי
◆ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת ◆ אם כפר
יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר
יושת עליו ◆ או בן יגח או בת יגח
כמשפט הזה יעשה לו ◆ לא יסף אם
עבד יגח שור או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל ◆ וכי יפתח איש
בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו
ונפל שמה שור או חמור ◆ בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה
לו ◆ וכי יגף שור איש את שור רעהו
ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו
וגם את המת יחצון ◆ או נודע כי שור
נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו
בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת
יהיה לו ◆ כי יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת השה ◆ אם
במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו
דמים ◆ אם זרחה השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו ◆
אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד
חמור עד שה חיים שנים ישלם ◆ כי
יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם ◆ כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
שלם ישלם המבעיר את הבערה ◆ כי
יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים ◆ אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ◆ על כל דבר פשע על שור על
חמור על שה על כסות על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בשתי
בעלים אשר ירשיען אלהים ישלם שנים
לרעהו ◆ כי יתן איש אל רעהו חמור או
שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או
נשבר או נשבה אין ראה ◆ שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו לא ישלם ◆ ואם גנב
יגנב מעמו ישלם לבעליו ◆ אם טרף
יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם ◆
וכי יזל איש מאת רעהו ושאל עמו ומת
או נשבר אין בעליו עמו שלם ישלם ◆
אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא
בא בשכרו ◆ וכי יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה ◆ אם מאן ימאן אביה לתתה
לו כסף ישקל כמהר הבתולת ◆ מכשפה
לא תחיה ◆ כל שכב עם בהמה מות
יומת ◆ זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו ◆ וגר לא תונה ולא תלחצנו כי
גרים הייתם בארץ מצרים ◆ כל אלמנה
ויתום לא תענון ◆ אם ענה תענה אתו
כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו
◆ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים ◆ אם
כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך
◆ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא
השמש תשיבנו לו ◆ כי היא כסתו לבדה
היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני ◆ אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר ◆ בכורי
בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשאנך
שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני
תתנו לי ◆ ואנשי קדש תהיון לי ובשר
בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון
אתו ◆ לא תשא שמע שוא אל תשת
ידך עם רשע להיות עד חמס ◆ לא
תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על
רב לנטת אחרי רבים להטת ◆ ודל לא
תהדר בריבו ◆ כי תפגע שור אויבך או
חמרו תעה השב תשיבנו לו ◆ כי תראה
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב לו עזב תעזב עמו ◆ לא תטה
משפט אביונך בריבו ◆ מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע
◆ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים ◆ וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים ◆ ושש שנים תזרע
את ארצך ואספת את תבואתה ◆ ושבעית
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך
ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך ◆ ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך
ויפש בן אמתך והגר ◆ ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע על פיך ◆ שלש רגלים
תחג לי בשנה ◆ את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
ולא יראו פני ריקם ◆ וחג הקצר בכורי
מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף
בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה
◆ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
אל פני האדון יהוה ◆ לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר
◆ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ◆
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
◆ השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו
כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו
◆ כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל
אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי
את צרריך ◆ כי ילך מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי
והיבוסי והכחדתיו ◆ לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם
◆ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך
◆ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את
מספר ימיך אמלא ◆ את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבא
בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף
◆ ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את
החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך ◆
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה
הארץ שממה ורבה עליך חית השדה
◆ מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר
תפרה ונחלת את הארץ ◆ ושתי את
גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר
עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מלפניך ◆ לא תכרת להם ולאלהיהם
ברית ◆ לא ישבו בארצך פן יחטיאו
אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
לך למוקש ◆ ויאמר אל משה עלה אל
יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם מרחק ◆ ונגש
משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם
לא יעלו אתו ◆ ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר יהוה נעשה ◆ ויכתב משה את
כל דברי יהוה ◆ וישכם בבקר ויבן מזבח
תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל ◆ וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים
שלמים ליהוה פרים ◆ ויקח משה חצי
הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על
המזבח ◆ ויקח ספר הברית ויקרא באזני
העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע ◆ ויקח משה את הדם ויזרק על
העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה ◆
ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל ◆ וירא את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר ◆ ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו ◆ ויאמר יהוה אל משה עלה אלי
ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם
◆ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה
אל הר האלהים ◆ ואל הזקנים אמר שבו
לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה
אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש
אליהם ◆ וירד משה מן ההר ויכסהו
הענן ◆ וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך הענן ◆ ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל ◆ ויבא משה בתוך הענן ויעל
אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה ◆ וידבר יהוה אל משה
לאמר ◆ דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי ◆ וזאת התרומה אשר
תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ◆ ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ◆ ועורת
אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים
◆ שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים ◆ אבני שהם ואבני
מלואים לאפד ולחשן ◆ ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם ◆ ככל אשר אני מראה
אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל
כליו וכן תעשו ◆ ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קומתו ◆ וצפית אתו זהב
טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו
זר זהב סביב ◆ ויצקת לו ארבע טבעת
זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית ◆ ועשית בדי עצי שטים
וצפית אתם זהב ◆ והבאת את הבדים
בטבעת על צלעי הארון לשאת את הארון
בהם ◆ בטבעת הארון יהיו הבדים לא
יסרו ממנו ◆ ונתת אל הארון את העדות
אשר אתן אליך ◆ ועשית כפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ◆ ועשית שני כרבים זהב מקשה
תעשה אתם מן שני קצות הכפרת ◆
עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה כרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את
הכרבים על שני קצותיו ◆ והיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרבים ◆ ונתת את הכפרת על
הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות
אשר אשים אליך ◆ ונועדתי לך שם
ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני
הכרבים אשר על ארון העדות את כל
אשר אצוה אתך אל בני ישראל ◆ ועשית
שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמתים קומתו ◆ וצפית אתו זהב
טהור ועשית לו זר זהב סביב ◆ ועשית
לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב
למסגרתו סביב ◆ ועשית לו טבעת זהב
ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו ◆ לעמת המסגרת תהיינה
הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן
◆ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב ונשא בהם את השלחן ◆ ועשית
את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו
אשר יסך בהם לבונה זהב טהור תעשה
אתם ◆ ועשית על השלחן לחם פנים
לפני תמיד ◆ ועשית מנרת זהב טהור
מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה יהיו ◆ ושש
קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
השני ◆ שלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מן המנרה ◆
ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה
ופרחיה ◆ וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היוצאים מן המנרה ◆ כפתריהם וקניהם
ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור
◆ ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה
והאיר על עבר פניה ◆ ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור ◆ ככר הזהב יעשה אתה את
כל הכלים האלה ◆ וראה ועשה בתבניתם
אשר אתה מרא בהר ◆ והמשכן תעשה
את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה
אתם ◆ אורך הירי

ס

ל

תהלים

✦ ס ✦ ל ✦ תהלים ✦ ל ✦ ס

ס

ל

24

ישרים. 7 לא־יירא משמועה רעה נכון לבו בטוח
ביהוה. 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר־יראה
בצריו. 9 פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת
לעד קרנו תרום בכבוד. 10 רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד. 11 הללו
עבדי יהוה הללו את־שם יהוה. 12 יהי שם יהוה
מברך מעתה ועד־עולם. 13 ממזרח־שמש עד־
מבואו מהלל שם יהוה. 14 רם על־כל־גוים יהוה
על־השמים כבודו. 15 מי כיהוה אלהינו המגביהי
לשבת. 16 המשפילי לראות בשמים ובארץ.
17 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון. 18 להושיבי
עם נדיבים עם נדיבי עמו. 19 מושיבי עקרת הבית
אם־הבנים שמחה הללויה.

כ"ה

20 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז.
21 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו. 22 הים
ראה וינס הירדן יסב לאחור. 23 ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני־צאן. 24 מה־לך הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור. 25 ההרים תרקדו כאילים גבעות
כבני־צאן. 26 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה
יעקב. 27 ההפכי הצור אגם־מים חלמיש למעינו־מים.

קטו 28 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על־
חסדך על־אמתך. 29 למה יאמרו הגוים איה־נא
אלהיהם. 30 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה.
31 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. 32 פה־להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו. 33 אזנים להם
ולא ישמעו אף להם ולא יריחון. 34 ידיהם ולא
ימישון רגליהם ולא יהלכו לא־יהגו בגרונם.
35 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר־בטח בהם.
36 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא. 37 בית
אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא. 38 יראי יהוה
בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא. 39 יהוה זכרנו יברך
יברך את־בית ישראל יברך את־בית אהרן. 40 יברך
יראי יהוה הקטנים עם הגדלים. 41 יסף יהוה עליכם
עליכם ועל־בניכם. 42 ברוכים אתם ליהוה עשה
שמים וארץ. 43 השמים שמים ליהוה והארץ נתן
לבני אדם. 44 לא המתים יהללו־יה ולא כל־יורדי
דומה. 45 ואנחנו נברך יה מעתה ועד־עולם הללויה.

כ"ו

46 אהבתי כי־ישמע יהוה את־קולי תחנוני.
47 כי־הטה אזנו לי ובימי אקרא. 48 אפפוני חבלי־
מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא.
49 ובשם־יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי.
50 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם. 51 שמר פתאים
יהוה דלותי ולי יהושיע. 52 שובי נפשי למנוחיכי
כי־יהוה גמל עליכי. 53 כי חלצת נפשי ממות את־
עיני מן־דמעה את־רגלי מדחי. 54 אתהלך לפני
יהוה בארצות החיים. 55 האמנתי כי אדבר אני
עניתי מאד. 56 אני אמרתי בחפזי כל־האדם כזב.
57 מה־אשיב ליהוה כל־תגמולוהי עלי. 58 כוס־
ישועות אשא ובשם־יהוה אקרא. 59 נדרי ליהוה
אשלם נגדה־נא לכל־עמו. 60 יקר בעיני יהוה
המותה לחסידיו. 61 אנה יהוה כי־אני עבדכה אני
עבדכה בן־אמתכה פתחת למוסרי. 62 לכה־אזבח
זבח תודה ובשם־יהוה אקרא. 63 נדרי ליהוה
אשלם נגדה־נא לכל־עמו. 64 בחצרות בית יהוה
בתוככי ירושלם הללויה.

כ"ז

65 הללו את־יהוה כל־גוים שבחוהו כל־האמים.
66 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה.

כ"ח

67 הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו. 68 יאמר־נא
ישראל כי לעולם חסדו. 69 יאמרו־נא בית אהרן כי
לעולם חסדו. 70 יאמרו־נא יראי יהוה כי לעולם
חסדו. 71 מן־המצר קראתי יה ענני במרחב יה.
72 יהוה לי לא אירא מה־יעשה לי אדם. 73 יהוה לי
בעזרי ואני אראה בשנאי. 74 טוב לחסות ביהוה
מבטח באדם. 75 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים.
76 כל־גוים סבבוני בשם־יהוה כי אמילם. 77 סבוני
גם־סבבוני בשם־יהוה כי אמילם. 78 סבוני כדבורים
דעכו כאש קוצים בשם־יהוה כי אמילם. 79 דחה
דחיתני לנפל ויהוה עזרני. 80 עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה. 81 קול רנה וישועה באהלי צדיקים
ימין יהוה עשה חיל. 82 ימין יהוה רוממה ימין
יהוה עשה חיל. 83 לא־אמות כי־אחיה ואספר
מעשי יה. 84 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני.
85 פתחו־לי שערי־צדק אבא בם אודה יה. 86 זה־
השער ליהוה צדיקים יבאו בו. 87 אודכה כי־עניתני
ותהי לי לישועה. 88 אבן מאסו הבונים היתה לראש
פנה. 89 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו.
90 זה־היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. 91 אנא
יהוה הושיעה־נא אנא יהוה הצליחה־נא. 92 ברוך
הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה. 93 אל יהוה
ויאר לנו אסרו־חג בעבתים עד־קרנות המזבח.
94 אלי אתה ואודכה אלהי ארוממכה. 95 הודו
ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו.

ملكي بيت داود وعلى اورشليم. ولا
10 يقول لها شيء: * وقد اخذ اخزيا
ابو بنيها وقتلهم. فاخذت يوشبع
بنت الملك يهوآش اخت اخزيا يوآش
ابن اخزيا وسرقته من بين بني الملك
المقتولين وجعلته وامرضعته في
مخدع الفرش. فاخفته يوشبع بنت
الملك يهورام زوجة يهويادع الكاهن
لان اخت اخزيا هي. ولم تكن عتليا
13 بينهم. * فاختفى معهم في بيت الله
ستة اعوام. وعتليا ملكة على الارض.
14 * وفي السنة السابعة ارسل يهويادع
واخذ رؤساء المئين الكريين والرجالة
وجاء اليه الى بيت الله واخذ منهم
عهدا وحلفهم في بيت الله واراهم
15 ابن الملك. * واوصاهم قائلا هذا
الامر الذي تفعلون ثلث ثلثكم
الداخلون في السبت وحارسو بيت
16 الملك. * وثلث عند باب سور
وثلث عند باب وراء الرجالة
تحرسون البيت حراسة. * وكتيبتان
من كل الخارجين في السبت يحرسون
بيت الرب عند الملك. * وتحيطون
الملك من كل جهة كل واحد سلاحه
في يده ومن يدخل الصفوف يقتل.
وكونوا مع الملك عند خروجه
وعند دخوله. * فعمل رؤساء المئين
حسب كل ما امر يهويادع الكاهن
واخذ كل واحد رجاله الداخلين في
السبت مع الخارجين في السبت
وجاءوا الى يهويادع الكاهن. * فدفع
رؤساء المئين الى رؤساء المئين
الرماح والاتراس التي للملك داود
التي في بيت الله. * ووقف الرجالة
كل واحد سلاحه في يده من جانب
البيت الايمن الى جانب البيت
الايسر على المذبح وعلى البيت
عند الملك من كل جهة. * واخرج
ابن الملك واضع عليه التاج
والشهادة وملكوه ومسحوه وصفقوا
بايديهم وقالوا ليحي الملك.
13 * وسمعت عتليا صوت الرجالة
الراكضين الشعب وجاءت الى بيت
14 الرب الى الشعب. * ونظرت واذا
الملك واقف عند العمود حسب
القضاء والرؤساء والمزمرون عند
الملك وجميع شعب الارض فرحون
ويضربون بالابواق. فمزقت عتليا
ثيابها وصرخت فتنة فتنة.
15 * وامر يهويادع الكاهن رؤساء
المئين الذين على الجند وقال لهم
اخرجوها الى خارج الصفوف
واقتلوا من يتبعها بالسيف. لان
الكاهن قال لا تقتلوها في بيت
16 الرب. * فجعلوا لها يدا فدخلت
طريق باب الخيل عند بيت الملك
17 وقتلت هناك. * وقطع يهويادع
عهدا بينه وبين الرب وبين الملك
وبين الشعب ان يكونوا شعبا للرب
وبين الملك وبين الشعب. وقطع
عهدا بين كل الشعب وبين ملك
18 الارض. * وهدموا بيت البعل
ومذابحه وتماثيله كسروا كسرا
جيدا وقتلوا متان كاهن البعل امام
المذابح. وجعل الكاهن وكلاء على
بيت الرب. * واخذ رؤساء المئين
والكريين والرجالة وكل شعب
الارض وانزلوا الملك من بيت الرب
وجاءوا في طريق باب الرجالة الى
بيت الملك واجلسوه على كرسي
الملوك. * وفرح كل شعب الارض
والمدينة ساكنة. واما عتليا فقتلوها
بالسيف عند بيت الملك.

ʿAṣṣāṣ ʾAṣḥāḥ ʾAṣḥāḥ ʿAṣṣāṣ ʾAṣḥāḥ ʿAṣṣāṣ ʾAṣḥāḥ ʿAṣṣāṣ

20 ◦ ⁘ ◦ ⁘ ◦ ⁘

12 ⁂ ⁂ ⁂

36 * ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני׃
37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃
38 * ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם׃
39 אכלה אותם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי׃
40 * ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃
41 ואויבי נתת לי ערף ומשנאי ואצמיתם׃
42 * ישעו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃
43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ואפרקם׃
44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני׃
45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃
46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃
47 * חי יהוה וברוך צורי ורום אלוה ישעי׃
48 האל הנתן נקמות לי ומוריד עמים תחתי׃
49 ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃
50 * על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃
51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

פרק כג

1 * ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃
2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׃
3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים׃
4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות ממטר דשא מארץ׃
5 כי לא כן ביתי עם אל עולם שם ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׃
6 ובליעל כקוץ מנדו כלם כי לא בידים תקח׃
7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת׃
8 * אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת חכמוני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמונה מאות חללים בפעם אחת׃
9 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי בן השלשה הגבורים עם דוד בחרפם את הפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃
10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃
11 ואחריו שמה בן אגא הררי ויאספו פלשתים להיל ויהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים׃
12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה׃
13 ושלשה מן השלשים ירדו בקציר אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה בעמק רפאים׃
14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם׃
15 ויתאו ויאמר דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער׃
16 ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויביאו אל דוד ולא אבה לשתות וינסכם ליהוה׃
17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את זאת הדם האנשים הולכי נפשותם בנפשותם ולא אבה לשתות אלה עשו שלשת הגבורים׃
18 * ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשה ועל שלשת אלפים חנית הרג ויהי לו שם בשלשה׃
19 מן השלשה הכבד הוא שר להם ועד השלשה לא בא׃
20 * ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראלי מואב הוא ירד ויך את הארי בתוך הבור ביום השלג׃
21 הוא הכה את איש מצרי האיש מראה בחנית וירד אל המצרי ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃
22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם בשלשת הגבורים׃
23 מן השלשים נכבד הוא אל השלשה לא בא וישמהו דוד על משמעתו׃
24 עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃
25 שמה הרודי אליקא הרודי׃
26 חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי׃
27 אביעזר הענתתי מבנה החושתי׃
28 צלמון האחוחי מהרי הנטופתי׃
29 חלב בן בענה הנטופתי איתי בן הבעה מגבעת בני בנימין׃
30 בניה הפרעתני חדי הנחלי׃
31 אבי עלבון הבתי עזמות הברומי׃
32 אליחבא השעלבני בני יעשן יהונתן׃
33 שמה הררי אחיאם בן שרר הערארי׃
34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלוני׃
35 חצרו הכרמלי פערי הארבי׃
36 יגאל בן נתן מצובה בני הגדי׃
37 צלק העמוני נחרי הבארתי נושא כלי יואב בן צרויה׃
38 עירא היתרי גרב היתרי׃
39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה׃

פרק כד

1 * ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דוד בם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה׃
2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם׃
3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה׃
4 * ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את עם ישראל׃
5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר אשר בתוך נחל גד והיעזרי׃
6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון׃
7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע׃
8 וישטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום׃
9 ויתן יואב את מספר פקדת העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש׃
10 * ויך לב דוד אתו אחרי כן ספרו את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד׃
11 * ויקם דוד בבקר והדבר יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר׃
12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה לך׃
13 ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שני רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך ואם היות שלשת ימי דבר בארצך עתה דע ושור מה אשיב שלחי דבר׃
14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה׃
15 * ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש׃
16 ותשלח היד המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה על הרעה וגו׃ ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן הארונה היבוסי׃
17 וידבר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי׃
18 * ויבא גד ביום ההוא אל דוד ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארונה היבוסי׃
19 ויעל דוד כדבר גד אשר צוה יהוה׃
20 ויפן ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך על אפיו ארצה׃
21 ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם׃
22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר לעולה והמורגים לעצי הבקר ולקלון׃
23 הכל נתן ארונה למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך יהי לרצון׃
24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנה אקנה מאתך בכסף ולא אעלה ליהוה אלהי עולות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׃
25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עולות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃

ᱠᱚᱢᱟᱨ᱾ ᱱᱤᱡᱚᱨ ᱨᱮ ᱥᱟᱨᱟ ᱦᱮᱞᱚᱛ ᱠᱚᱢᱟᱨ᱾ 42
ᱵᱟᱫ ᱵᱟᱠᱤ ᱥᱟᱨᱟ ᱫᱤᱱ ᱨᱮ ᱱᱤᱡᱚᱨ ᱠᱚᱢᱟᱨ ᱠᱟᱱᱟ ᱠᱟᱱᱟ ᱠᱚᱢᱟᱨ᱾

ٱلصَّفْرَاءِ فِي ٱلْبَيْتِ ٱلْمُقَدَّسِ: ٱلَّذِي فِيهِ ٱلْمَنَارَةُ ٱلذَّهَبِيَّةُ ٱلْمُضِيئَةُ ٱلْمُزَيَّنَةُ بِٱلْأَزْهَارِ وَٱلسُّرُجِ وَٱلْمَلَاقِطِ ٱلذَّهَبِيَّةِ ٱلْمُرَصَّعَةِ بِٱلْجَوَاهِرِ ٱلثَّمِينَةِ ٱلَّتِي لَا تُقَدَّرُ بِثَمَنٍ. وَٱلْمَائِدَةُ ٱلَّتِي كَانَ يُوضَعُ عَلَيْهَا خُبْزُ ٱلتَّقْدِمَةِ ٱلْمُقَدَّسُ ٱلَّذِي لَا يَنْقَطِعُ. وَٱلْمَذْبَحُ ٱلذَّهَبِيُّ ٱلَّذِي كَانَ يُقَرَّبُ عَلَيْهِ ٱلْبَخُورُ

19 בְּנֹתָיו׃ * וַיַּעַשׂ בֵּן דָּוִד כַּאֲשֶׁר צִוָּה גָּד
בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּרְא דָּוִד וַיַּעַל אֶת־עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה־הוּא נִצָּב לְאָרְנָן הַיְבוּסִי׃
20 וַיַּרְא אָרְנָן וַיַּשְׁקֵף וַיַּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
עֲבָדָיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אָרְנָן וַיִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ אַפַּיִם אָרְצָה׃ * וַיֹּאמֶר אָרְנָן
21 מַדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר
דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת־הַגֹּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
לַיהוָה וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃ וַיֹּאמֶר
22 אָרְנָן אֶל־דָּוִד יִקַּח וְיַעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
בְּעֵינָיו רְאֵה הַבָּקָר לָעוֹלָה וְהַמֹּרִגִים וְכֵלֵי
23 הַבָּקָר לָעֵצִים׃ * הַכֹּל נָתַן אָרְנָן הַכֹּל
אָרְנָן אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל־הַמֶּלֶךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
24 אָרְנָן לֹא כִּי־קָנֹה אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בִּמְחִיר
וְלֹא־אַעֲלֶה לַיהוָה אֱלֹהַי עֹלוֹת חִנָּם׃ * וַיִּקֶן
דָּוִד אֶת־הַגֹּרֶן וְאֶת־הַבָּקָר בְּחֲמִשִּׁים שָׁקֶל
25 כָּסֶף׃ וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וַיֵּעָתֶר יְהוָה לָאָרֶץ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה
26 מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃ * וַיְהִי כִּי הֵכִין דָּוִד

الرب في الحرب ◆
وتشتد يد أبي عليك. وانك
تنبأ معهم. وصرت انا آخر
ورجلا. * واذا جاءت هذه
الآيات عليك فاصنع ما
تجد يدك لان الله معك.
وانزل قدامي الى الجلجال
واذا انا أنزل اليك لاصعد
محرقات واذبح ذبائح سلامة.
سبعة ايام تمكث حتى
اعلمك ما تصنع. * فكان
عند ما ادار كتفه ليذهب
من عند صموئيل ان الله
حول له قلبا آخر. وجاءت
كل هذه الآيات في ذلك
اليوم. * فجاء هناك الى
التل وهوذا زمرة من
الانبياء تلاقيه وحل عليه
روح الله فتنبأ في وسطهم.
* وكان اذ رأى جميع الذين
عرفوه من قبل انه هوذا
تنبأ مع الانبياء ان الشعب
قال كل واحد لصاحبه ما
هذا الذي اصاب ابن قيس
أشاول أيضا بين الانبياء.
* فقال واحد من هناك
ومن ابوهم. لذلك صار
مثلا أشاول أيضا بين
الانبياء. * ولما فرغ من
التنبؤ جاء الى المرتفع.
* وقال عم شاول له
ولغلامه اين مضيتما.
فقال لنطلب الاتن. ولما
رأينا انها لم توجد جئنا
الى صموئيل. * فقال عم
شاول اخبرني ماذا قال
لكما صموئيل. * فقال
شاول لعمه اخبرنا ان
الاتن قد وجدت. واما
امر المملكة التي قال عنها
صموئيل فلم يخبره بها.
* ثم دعا صموئيل الشعب
الى الرب الى المصفاة.
* وقال لبني اسرائيل هكذا
قال الرب اله اسرائيل
انا اصعدت اسرائيل من
مصر وانقذتكم من يد
المصريين ومن يد جميع
الممالك التي كانت
تضايقكم. * وانتم اليوم
قد رفضتم الهكم الذي
هو مخلصكم من جميع
شروركم وضيقاتكم
وقلتم له بل ملكا تجعل
علينا. والاتن فقفوا امام
الرب حسب اسباطكم
وحسب الوفكم. * فقدم
صموئيل جميع اسباط
اسرائيل فاخذ سبط
بنيامين. * وقدم سبط
بنيامين حسب عشائرهم
فاخذ عشيرة المطري.
ثم اخذ شاول بن قيس.
فطلبوه فلم يوجد. * فسألوا
ايضا الرب هل جاء الرجل
بعد الى هنا. فقال الرب
هوذا قد اختبأ عند
الامتعة. * فركضوا
واخذوه من هناك فوقف
في وسط الشعب فطاول
من كتفه فصاعدا. * فقال
صموئيل لجميع الشعب
هل رأيتم الذي اختاره
الرب انه ليس مثله في
جميع الشعب. فهتف
جميع الشعب وقالوا
ليحي الملك. * فكلم
صموئيل الشعب بقضاء
المملكة وكتبه في سفر
ووضعه قدام الرب.
ثم صرف صموئيل جميع
الشعب كل واحد الى بيته.
* وشاول ايضا مضى الى
بيته الى جبعة ومضى معه
الجيش الذين لمسهم الله
في قلوبهم. * واما بنو
بليعال فقالوا كيف يخلصنا
هذا. فاحتقروه ولم
يقدموا له هدية. وكان
كمن لم يسمع.

ויהי בשמוע שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי ויאמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר חי נפשך המלך אם ידעתי ויאמר המלך שאל אתה בן מי הנער הזה ובשוב דוד משחט הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו ויאמר אליו אבנר בן מי אתה הנער ויען דוד אני בן עבדך ישי בית הלחמי ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבהו יהונתן כנפשו ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אותו כנפשו ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד וכל בגדיו עד חרבו עד קשתו ועד חגורתו ויהי דוד יוצא בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל ויתנהו שאול על אנשי המלחמה ויישב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול ויהי בבוא דוד בשוב מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל השרות והמחולות לקראת שאול המלך בתופים בשמחה ובשלשים בנגינים ותענינה הנשים המשחקות ותאמרנה הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה ויהי שאול עין את דוד מהיום ההוא ומעלה ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום יום ושאול החנית בידו ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד בקיר ודוד פנה מפניו פעמים ויירא שאול מפני דוד כי יהוה היה עמו ומעם שאול סר והוא שם אותו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם ויהי דוד בכל דרכיו משכיל ויהוה עמו וירא שאול כי הוא משכיל מאד מפניו ויגר כל ישראל ויהודה את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתננה לך לאשה רק היה לי לבן וגבור מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו כי אם תהי בו יד פלשתים ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אחתן במלך ויהי בעת תתן מרב לדוד ותתן את מיכל בתו לאיש ותהי לדוד לאשה ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הקטנה מיכל אתננה לך לאשה והיה לי לבן ובשנית תתחתן בי ויאמר שאול אל עבדיו דברו אל דוד לאמר הנה חפץ בך המלך ואל כל עבדיו אהבוך ועתה היה חתן למלך ויאמר עבדי שאול אל דוד כדברים האלה ויאמר דוד הנקל בעיניכם היות חתן למלך ואנכי איש רש ונקלה ויאמר שאול כה תאמרון לדוד לא חפץ המלך במהר כי אם במאה ערלות פלשתים להנקם בגוי אויבי שאול ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים ויגידו עבדי שאול לדוד את הדברים האלה וישר דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלותיהם וימלאם למלך להתחתן במלך וישא שאול את מיכל בתו לו לאשה וירא שאול ויבן כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו עוד ויוסף שאול את דוד עוד יום ויהי שאול אויב לדוד כל הימים ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם ויכל דוד מכל עבדי שאול וישם את נפשו מאד בשמוע שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי ויאמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר חי נפשך המלך אם ידעתי ויאמר המלך שאל אתה בן מי הנער הזה ובשוב דוד משחט הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו ויאמר אליו אבנר בן מי אתה הנער ויען דוד אני בן עבדך ישי בית הלחמי ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבהו יהונתן כנפשו ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אותו כנפשו ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד וכל בגדיו עד חרבו עד קשתו ועד חגורתו ויהי דוד יוצא בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל ויתנהו שאול על אנשי המלחמה ויישב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול ויהי בבוא דוד בשוב מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל השרות והמחולות לקראת שאול המלך בתופים בשמחה ובשלשים בנגינים ותענינה הנשים המשחקות ותאמרנה הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה ויהי שאול עין את דוד מהיום ההוא ומעלה ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום יום ושאול החנית בידו ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד בקיר ודוד פנה מפניו פעמים ויירא שאול מפני דוד כי יהוה היה עמו ומעם שאול סר והוא שם אותו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם ויהי דוד בכל דרכיו משכיל ויהוה עמו וירא שאול כי הוא משכיל מאד מפניו ויגר כל ישראל ויהודה את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתננה לך לאשה רק היה לי לבן וגבור מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו כי אם תהי בו יד פלשתים ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אחתן במלך ויהי בעת תתן מרב לדוד ותתן את מיכל בתו לאיש ותהי לדוד לאשה ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הקטנה מיכל אתננה לך לאשה והיה לי לבן ובשנית תתחתן בי ויאמר שאול אל עבדיו דברו אל דוד לאמר הנה חפץ בך המלך ואל כל עבדיו אהבוך ועתה היה חתן למלך ויאמר עבדי שאול אל דוד כדברים האלה ויאמר דוד הנקל בעיניכם היות חתן למלך ואנכי איש רש ונקלה ויאמר שאול כה תאמרון לדוד לא חפץ המלך במהר כי אם במאה ערלות פלשתים להנקם בגוי אויבי שאול ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים ויגידו עבדי שאול לדוד את הדברים האלה וישר דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלותיהם וימלאם למלך להתחתן במלך וישא שאול את מיכל בתו לו לאשה וירא שאול ויבן כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו עוד ויוסף שאול את דוד עוד יום ויהי שאול אויב לדוד כל הימים ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם ויכל דוד מכל עבדי שאול וישם את נפשו מאד

❖ ו ❖ שמואל כתיבת יד ❖

תהלים

ספר ראשון. מזמורים א׳-מא׳

* ✡ ראש פרשה ופתוחה ✡ ראש פרשה וסתומה ✡

---

1 * אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב׃
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח׃
4 לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים׃
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד׃

2 1 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו׃
3 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו׃
4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי׃
7 אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה
וגילו ברעדה׃
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו׃

3 1 מזמור לדוד
בברחו מפני אבשלם בנו׃
2 יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי׃
3 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה׃
4 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי׃
5 קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה׃
6 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
7 לא אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי׃
8 קומה יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את כל אויבי לחי
שני רשעים שברת׃
9 ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה׃

4 1 למנצח בנגינות מזמור לדוד׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי׃
3 בני איש עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃
4 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו׃
5 רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם
ודמו סלה׃
6 זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה׃
7 רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה׃
8 נתת שמחה בלבבי
מעת דגנם ותירושם רבו׃
9 בשלום יחד אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

5 1 למנצח אל נחילות מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי׃
3 הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃
4 יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה׃
5 כי לא אל חפץ רשע אתה
לא יגורך רע׃
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און׃
7 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך
ביראתך׃
9 יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי
הישר לפני דרכך׃
10 כי אין בפיהו נכונה
קרבם הות
קבר פתוח גרונם
לשונם יחליקון׃
11 האשימם אלהים
יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו
כי מרו בך׃
12 ויעלצו כל חוסי בך
לעולם ירננו ותסך עליהם
ויעלזו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

6 1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד׃
2 יהוה אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני׃
3 חנני יהוה כי אמלל אני
רפאני יהוה כי נבהלו עצמי׃
4 ונפשי נבהלה מאד
ואתה יהוה עד מתי׃
5 שובה יהוה חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך׃
6 כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך׃
7 יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ארשי אמסה׃
8 עשתה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי׃
9 סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול בכיי׃
10 שמע יהוה תחנתי
יהוה תפלתי יקח׃
11 יבשו ויבהלו מאד כל אויבי
ישבו יבשו רגע׃

7 1 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃
2 יהוה אלהי בך חסיתי
הושיעני מכל רדפי והצילני׃
3 פן יטרף כאריה נפשי
פרק ואין מציל׃
4 יהוה אלהי אם עשיתי זאת
אם יש עול בכפי׃
5 אם גמלתי שלמי רע
ואחשה צוררי ריקם׃
6 ירדף אויב נפשי וישג
וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר ישכן סלה׃
7 קומה יהוה באפך
הנשא בעברות צוררי
והעירה אלי משפט צויתה׃
8 ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום שובה׃
9 יהוה ידין עמים
שפטני יהוה כצדקי
וכתומי עלי׃
10 יגמר נא רע רשעים
ותכונן צדיק
ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃
11 מגני על אלהים
מושיע ישרי לב׃
12 אלהים שופט צדיק
ואל זועם בכל יום׃
13 אם לא ישוב חרבו יהלך
דרכו דרך
ודרכיו כוננה׃
14 ולו הכין כלי מות
חציו לדלקים פעל׃
15 הנה יחבל און
והרה עמל
וילד שקר׃

الْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝
لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝
ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝
ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۝
حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝
ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝
لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝
وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۝
إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝
أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝
الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝
الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝
وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ۝
وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝
وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝
فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ۝
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝
وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۖ وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝
وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝
وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

١٠ سورة الحج ◦ ٢٢ ◦

الْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝
لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝
ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝
ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۝
حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝
ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝
لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝
وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۝
إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝
أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝
الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝
الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝
وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ۝
وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝
وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝
فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ۝
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝
وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۖ وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝
وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝
وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

7 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל
הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ
מָאָסוּ כִּי אֹתִי מָאֲסוּ מִמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם׃
8 כְּכֹל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלוֹתִי
אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעַזְבוּנִי
וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵם עֹשִׂים גַּם־
לָךְ׃ 9 וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי הָעֵד
תָּעִיד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם׃ 10 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת־
כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵעִמּוֹ
מֶלֶךְ׃ 11 וַיֹּאמֶר זֹאת יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׂם
לוֹ בְּמַרְכְּבֹתָיו וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מַרְכְּבֹתוֹ׃
12 וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ
חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ
וְכֶלֶי רִכְבּוֹ׃ 13 וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם יִקַּח לְרוֹקְחוֹת
וְלָאֲפוֹת וְלִטָּחוֹת׃ 14 וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־
כַּרְמֵיכֶם וְאֶת־זֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן
לַעֲבָדָיו׃

◆ ב ◆ שמואל ◆ ב ◆

15 וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעְשֵׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו
וְלַעֲבָדָיו׃ 16 וְעַבְדֵיכֶם וְשִׁפְחֹתֵיכֶם וּבְחוּרֵיכֶם
הַטּוֹבִים וַחֲמֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לִמְלַאכְתּוֹ׃
17 צֹאנְכֶם יַעֲשֹׂר וְאַתֶּם תִּהְיוּ לוֹ לַעֲבָדִים׃
18 וְזָעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִפְּנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם
הַהוּא׃ 19 וַיְמָאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל
וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ׃
20 וְהָיִינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ כָּל־הַגּוֹיִם וְשָׁפְטוּ מַלְכֵּנוּ
וְיָצָא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְחֲמֹתֵנוּ׃ 21 וַיִּשְׁמַע
שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבְּרֵם בְּאָזְנֵי
יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע
לְקוֹלָם וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃

ט

1 וַיְהִי אִישׁ מִבִּנְיָמִן וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאֵל
בֶּן־צְרוֹר בֶּן־בְּכוֹרַת בֶּן־אִישׁ יְמִינִי גִּבּוֹר
חָיִל׃ 2 וְלוֹ־בֵן וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָּחוּר וְטוֹב וְאֵין
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשִּׁכְמוֹ וָמָעְלָה
גָּבֹהַּ מִכָּל־הָעָם׃ 3 וַתֹּאבַדְנָה הָאֲתֹנוֹת לְקִישׁ
אֲבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ קַח־נָא
אִתְּךָ אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְקוּם לֵךְ בַּקֵּשׁ אֶת־
הָאֲתֹנוֹת׃ 4 וַיַּעֲבֹר בְּהַר־אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ
שָׁלִשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ בְּאֶרֶץ שַׁעְלִים
וְאֵינָם וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ יְמִינִי וְלֹא מָצָאוּ׃
5 הֵמָּה בָּאוּ אֶרֶץ צוּף וְשָׁאוּל אָמַר אֶל־נַעֲרוֹ
אֲשֶׁר עִמּוֹ לְכָה וְנָשׁוּבָה פֶּן־יֶחְדַּל אָבִי מֵאֲתֹנוֹת
וְדָאַג לָנוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָא בָּעִיר
הַזֹּאת אִישׁ אֱלֹהִים וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר־
יְדַבֵּר בּוֹא יָבוֹא עַתָּה נֵלְכָה שָׁמָּה אוּלַי יַגִּיד
לָנוּ עַל־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הֹלְכִים עָלֶיהָ׃
7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־נַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמָה־נָּבִיא
לָאִישׁ כִּי הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ וְאִין־תִּרוּמָה
לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אִתָּנוּ׃ 8 וַיֹּסֶף
הַנַּעַר לַעֲנוֹת אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה אֶמְצָא
בְיָדִי רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף וְנָתַתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
וְהִגִּיד לָנוּ אֶת־דַּרְכֵּנוּ׃ 9 לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר הָאִישׁ בְּלֶכְתּוֹ לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים נֵלְכָה
וְעַד־הָרֹאֶה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לְפָנִים
הָרֹאֶה׃ 10 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־נַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרֶךָ
לְכָה נֵלֵךְ וַיֵּלְכוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ 11 הֵמָּה עֹלִים בְּמַעֲלֵה הָעִיר וַיִּמְצְאוּ
נְעָרוֹת יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶן
הֲיֶשׁ־פֹּה הָרֹאֶה׃ 12 וַתַּעֲנֶינָה אֹתָם וַתֹּאמַרְנָה
יֵשׁ הִנֵּה לְפָנֶיךָ מַהֵר עַתָּה כִּי הַיּוֹם בָּא
לָעִיר כִּי זֶבַח־רַב לָעָם הַיּוֹם בַּבָּמָה׃ 13 כְּבֹאֲכֶם
הָעִיר כְּמוֹצְאֲכֶם אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבָּמָתָה
לֶאֱכֹל כִּי לֹא יֹאכַל הָעָם עַד־בֹּאוֹ כִּי הוּא
יְבָרֵךְ הַזֶּבַח אַחַר יֹאכְלוּ הַקְּרוּאִים וְעַתָּה
עֲלוּ כִּי־כָזֶה תִּמְצְאוּן אֹתוֹ׃ 14 וַיַּעֲלוּ הָעִירָה
הֵמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא

11 ⁘ ⁘ ⁘

21 * ויאמר אליו אבימעץ ראיתי את־
המהומה גדולה לשלח את־עבד המלך
יואב ואתי עבדך ולא ידעתי מה׃
22 ויאמר לו כוש סב נא והתיצב נגד ויסב
כוש ויעבר׃ 23 ויאמר אחימעץ בן־צדוק
עוד אנכי רץ נא אחרי כוש אלי ויאמר
יואב למה זה אתה רץ בני אין בשורות
נכונות לך׃ 24 * ודוד ישב בין שני השערים
ויעלך הצפה אל־גג השער אל־החומה
וישא עיניו וירא והנה איש רץ לבדו׃
25 ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר אם־
אין לבדו בשורה בפיו והלוך והלך׃
26 וירא הצפה את־האיש הרץ אחר ויקרא
הצפה אל־השער ויאמר הנה איש רץ
לבדו ויאמר המלך גם־זה מבשר׃
27 ויאמר הצפה אני רואה את־מרוץ הראשון
כמרוצת אחימעץ בן־צדוק ויאמר המלך
איש טוב הוא ובבשורה טובה יבוא׃
28 ויקרא אחימעץ ויאמר אל־המלך שלום
והשתחו לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה
אלהיך אשר סגר את־האנשים אשר־נשאו
את־ידם באדני המלך׃ 29 ויאמר המלך
השלום לנער לאבשלום ויען אחימעץ
ראיתי המון גדול לשלח את־עבד המלך
יואב ואתי עבדך ולא ידעתי מה׃
30 ויאמר סב התיצב פה והתיצב׃ 31 והנה
כוש בא ויאמר כוש בשורה אדני המלך
כי־שפטך יהוה היום מיד כל־הקמים

ויהי בכל ארץ מצרים שחין אבעבעת
30 באדם ובבהמה׃ * וחרטמם לא יכלו
לעמד מפני משה מפני השחין כי היה
השחין באחרטמם ובכל מצרים׃ ויחזק
31 יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם
כאשר דבר יהוה אל משה׃ * ויהוה
32 הכה את הפשתים ואת השערים כי
השערה אביבה והפשתה גבעלה׃ והחטה
והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה׃ ויצא
33 משה את העיר מעם פרעה ויפרש כפיו
אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ואפסה
34 ארצה׃ * וירא פרעה כי חדל המטר
והברד והקלות ויסף לחטא ויכבד לבו
35 הוא ועבדיו׃ * ויחזק לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה׃

ט׳ ט׳ פרשת בא ט׳ ט׳

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו
2 למען שתי אתתי אלה בקרבו ולמען
תספר באזני בנך ובן בנך את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר
3 שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
4 לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם
מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא
5 מחר ארבה בגבלך׃ וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את
יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃
6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל
מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום
הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו
עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו
למוקש שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
7 מצרים׃ ויושב את משה ואת אהרן אל
פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה
בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו
בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃
8 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
9 נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויאמר משה
בנעריו ובזקניו נלך בבנינו ובבנותינו
בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃
10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
11 נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני פרעה׃

פ
50 ויבאו בית שמש * ויבאו בית שמש ויהי
כאשר בא בית שמש ויראו את ארון יהוה
ויחדו לראות ויך בבני שמש חמשים איש
51 ויתאבל העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה:
52 ויאמרו אנשי בית שמש * מי יוכל לעמד
לפני יהוה האלהים הזה ואל מי יעלה מעלינו:
53 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר
השיבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו
54 אליכם: ויבאו אנשי קרית יערים * ויעלו את
ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה
ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה:
55 ויהי מן היום אשר ישב הארון בקרית יערים
וירבו הימים ותהיינה עשרים שנה ויבך כל בית
56 ישראל אחרי יהוה: ויאמר שמואל אל כל בית
ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה
הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות
והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם
57 מיד פלשתים: ויסירו בני ישראל את הבעלים
58 ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו: ויאמר
שמואל הקבצו כל ישראל המצפתה ואתפלל
59 בעדכם אל יהוה: ויקבצו המצפתה וישאבו מים
ויסכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם
חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל
60 המצפתה: וישמעו פלשתים כי עלו בני ישראל
המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו
61 בני ישראל ויראו מפני פלשתים: ויאמרו בני
ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה
אלהינו ויושיענו מיד פלשתים: ויקח שמואל
62 טלה חלב אחד ויעלה עלה כליל ליהוה שמואל
זעק אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: ויהי
63 כהעלות העלה ויגש פלשתים למלחמה בישראל
ויהרעם יהוה ביום ההוא בקולות גדולים על
פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשי
ישראל מן המצפתה וירדפו את פלשתים ויכום עד
64 מתחת לבית כר: ויקח שמואל אבן אחת וישם בין
המצפתה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר
65 ויאמר עד הנה עזרנו יהוה: ויכנעו פלשתים
ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל: והערים אשר לקחו
פלשתים מאת ישראל מעקרון ועד גת ואת גבולם
הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל
66 ובין האמרי: וישפט שמואל את ישראל כל ימי
67 חייו: והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל
68 והמצפה ושפט את ישראל את כל המקמות האלה:
69 * ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את
ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

ולא ידעו את משפטים. ס
2 *פרשת משפטים כי תקנה עבד עברי. ס
ולא ידעו את משפטים. ס
ולא ידעו את משפטים. ס
ולא ידעו את משפטים. ס
1 *ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. ס
ואלה המשפטים • נ • עמ • ס • פרשת משפטים
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם. ס
2 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא
ויצאה אשתו עמו. ס
3 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו. ס
4 ואם האדון יקח לו אשה וילדה לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו. ס
5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי
ואת בני לא אצא חפשי. ס
6 והגיש אדניו אל האלהים והגיש אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם. ס
7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים. ס
8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. ס
9 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. ס
10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע. ס
11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
כסף. ס
12 מכה איש ומת מות יומת. ס

ולוקח. כמו שנאמר (ויקרא כה) ולקח מאחיו. ◆ 1
ויחלה אמנון. מפני שלא היתה לו אפשרות לבוא אליה: ◆ 2
ויגד לו יונדב. שהיה חכם גדול: ◆ 3
ויאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 4
ויאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 5
ותבא תמר. לבית אמנון: ◆ 6
ותלך תמר. לבית אמנון: ◆ 7
ותשלח תמר. לבית אמנון: ◆ 8
ותקח את הרקחת. שהיתה מתקנת לו: ◆ 9
ותצק. לפניו: ◆ 10
ותקח את הרקחת. שהיתה מתקנת לו: ◆ 11
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 12
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 13
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 14
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 15
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 16
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 17
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 18
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 19
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 20
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 21
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 22
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 23
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 24
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 25
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 26

◆ כה ◆ ויהי אחרי כן

ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 27
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 28
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 29
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 30
ותאמר אליו. שכב על מטתך: ◆ 31

ⲙⲡⲣⲟⲥⲉⲩⲭⲏ ⲛⲁⲩ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲃⲉ ⲛⲧⲁⲩ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲩ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩ ⲙⲡⲣⲟⲥⲉⲩⲭⲏ

29 עמהם׃ * כה אמר יהוה אל־ישראל
חיו דרשוני׃ ואל־תדרשו בית־אל
ובגלגל אל־תעלו ועד־באר־שבע
לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה
והבית־אל יהיה לאון׃ * דרשו את־יהוה
וחיו פן־יצלח כאש בית יוסף
ואכלה ואין־מכבה לבית־אל׃ * הפכים
למרור משפט וצדקה לארץ הניחו׃
עשה כימה וכסיל ושת לבקר צלמות
וים לילה הקורא למי הים ושפכהו
על־פני הארץ יהוה שמו׃ * המבליג
שד על־עז ושד על־מבצר יבוא׃
שנאו יכיח בשער ודבר תמים יתעבו׃
לכן יען בשסתכם על־דל ומשאת
בר תקחו־ממנו בתי גזית בניתם
ולא־תשבו בם כרמי חמדה נטעתם
ולא־תשתו את־יינם׃ כי ידעתי רבים
פשעיכם ועצמים חטאתיכם צרי
צדיק לקחי בשחד ואביון בעד נעלים
בעת ההיא המשכיל ידם כי עת רעה
היא׃ * דרשו טוב ואל־רע למען
תחיו ויהי־כן יהוה אלהי צבאות
עמכם כאשר אמרתם׃ שנאו רע
ואהבו טוב והציבו במשפט שער
אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית
יוסף׃ * לכן כה־אמר יהוה אלהי
צבאות אדני בכל־רחבות מספד
ובכל־חוצות יאמרו הוי הוי וקראו
אכר לאבל ומספד לנהי־דעת׃
ובכל־כרמים מספד כי אעבר בקרבך
אמר יהוה׃ * הוי המתאוים את־יום
יהוה למה־זה לכם יום־יהוה הוא
חשך ולא אור׃ כאשר ינוס איש
מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית
וסמך ידו על־הקיר ונשכו הנחש׃
הלא חשך יום־יהוה ואפל ולא־נגה
לו׃ * שנאתי מאסתי חגיכם ולא
אריח בעצרתיכם׃ כי אם־תעלו־לי
עולות ומנחתיכם לא ארצה ושלם
מריאיכם לא אביט׃ הסר ממני
המון שיריך ונבל נבליך לא אשמע׃
ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן׃
* הזבחים והמנחה הגשתם לי
במדבר ארבעים שנה בית ישראל׃
ונשאתם את־סכות מלככם ואת־כיון
צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם
לכם׃ והגליתי אתכם מהלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃ * הוי
השאננים בציון ובטחים בהר שמרון
נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית
ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה וירדו גת פלשתים הטובים
מן־הממלכות האלה אם־רב גבולם
מגבולכם׃ * המנדים ליום רע
ומגישים שבת חמס׃ השכבים על־
מטות שן וסרחים על־ערשותם
ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך
מרבק׃ הפרטים על־פי הנבל כדוד
חשבו להם כלי שיר׃ בעשי יין
בסף ראשית שמנים ימשחו ולא
נחלו על־שבר יוסף׃ לכן עתה
יגלו בראש גולים ורר סרוחים׃
* נשבע אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות תועבת יעקב
אנכי שנאתי ואחביו ומסגרתיו׃
והיה אם־יותרו עשרה אנשים
באחד בית ומתו׃ ונשא דדו ושרפו
אתו להוציא עצמות מן־הבית ואמר
אל־אשר בירכתי הבית העוד עמך
ואמר אפס ואמר לא הזכיר כי לא
נזכיר בשם יהוה׃ כי הנה יהוה
מצוה והכה הבית רסיסים ובקעים׃
* הישור בסלעים ירוצון אם־יחרש
בבקר בו כי־הפכתם למשפט ראש
ופרי צדקה לענה׃ השמחים לדבר
לא־דבר בקרנים לנו הלא בכחנו
חזקות׃ כי הנני מקים עליכם בית
ישראל נאם יהוה אלהי צבאות גוי
ולחצו אתכם מלבוא חמת עד־נחל
הערבה׃ * כה הראני אדני יהוה
והנה יוצר גבים בראשית עלות
לקש והנה לקש אחר גזזי המלך׃
והיה כאכלם את־עשב הארץ ואמרתי
אדני יהוה סלח־נא מי יקום יעקב
כי קטן הוא׃ נחם יהוה על־זאת
גם־הוא לא תהיה נאם אדני יהוה׃
* כה הראני אדני יהוה והנה קרא
לריב באש אדני יהוה ותאכל תהום
רבה ותאכל החלקה׃ ואמרתי אדני
יהוה חדל־נא מי יקום יעקב כי קטן
הוא׃ נחם יהוה על־זאת גם־הוא
לא תהיה אמר אדני יהוה׃ * כה
הראני אדני יהוה והנה אדני נצב
על־חומת אנך ואנך בידו׃ ויהוה
אמר אלי מה־אתה ראה עמוס ואמר
אנך ואמר אדני הנה אני שם אנך
בקרב עמי ישראל לא־אוסיף עוד
לעבר לו׃ ושממו במות ישחק
וקדשי ישראל יחרבו והקמתי על־בית
ירבעם בחרב׃ * וישלח אמציה
כהן בית־אל אל־ירבעם מלך־ישראל
לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית
ישראל לא־תוכל הארץ לכלכל את־
כל־דבריו׃ כי כה עמוס אמר בחרב
ימות ירבעם וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו׃ ויאמר אמציה אל־עמוס
חזה לך ברח־לך ארצה יהודה ואכל־
שם לחם והנבא שם׃ ובית־אל לא
תוסף עוד להנבא כי מקדש־מלך הוא
ובית ממלכה הוא׃ ויען עמוס ויאמר
אל־אמציה לא נביא אנכי ולא בן־
נביא כי בוקר אנכי וברא שקמים׃
ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר
אלי יהוה לך הנבא אל־עמי ישראל׃
ועתה שמע דבר־יהוה אתה אמר לא
תנבא אל־ישראל ותטף אל־בית
יצחק׃ לכן כה־אמר יהוה אשתך
בעיר תזנה ובניך ובנותיך בחרב
יפלו ואדמתך בחבל תחלק וארץ
טמאה תמות וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו׃ * כה הראני אדני יהוה
והנה כלוב קיץ׃ ויאמר מה־אתה
ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר
קץ בא על־עמי ישראל לא־אוסיף
עוד לעבר לו׃ והילילו שרות
ההיכל ביום ההוא נאם אדני יהוה
רב הפגר בכל־מקום השליך בשתק׃
שמעו־זאת השאפים אביון ולשבית
ענוי־ארץ׃ לאמר מתי יעבר החדש
ונשברה שבר ונפתחה בר והקטינו
איפה והגדלנו ומעוללת מאזני מרמה׃
לקנות בכסף דל ואביון במכר
נעלים ומפל בר נשבר׃ נשבע יהוה
בגאון יעקב אם־אשכח לנצח כל־
מעשיהם׃ * העל־זאת לא־רגזה
הארץ ואבל כל־יושב בה ועלתה
כיאור כלה ונגעשה ונשקעה כיאור
מצרים׃ והיה ביום ההוא נאם אדני
יהוה והבאתי שמש בצהרים וחשכתי
לארץ ביום אור׃ והפכתי חגיכם
לאבל וכל־שיריכם לקינה והעליתי
על־כל־מתנים שק ועל־כל־ראש
קרחה והשמתי אבל כיחיד ואחריתה
כיום מר׃ * הנה ימים באים נאם
אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא
רעב ללחם ולא צמא למים כי אם־
לשמוע את־דברי יהוה׃ ונעו מים
עד־ים ומצפון ועד־מזרח ישוטטו
לבקש את־דבר־יהוה ולא ימצאו׃
ביום ההוא תתעלפנה הבתולות
היפות והבחורים בצמא׃ הנשבעים
באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן
וחי דרך באר־שבע ונפלו ולא־יקומו
עוד׃ * ראיתי את־אדני נצב על־
המזבח ויאמר הך הכפתור ויעשו
הספים ובצעם על־ראש כלם והרגתי
באחרון בחרב לא־ינוס להם נס ולא־
ימלט להם פליט׃ אשר יחפרו בשאול
משם תקחם ואם־יעלו השמים משם
אורידם׃ ואם־יחתרו בכרמל משם
אחפש ולקחתים ואם־יסתרו מעיני
בקרקע הים משם אצוה את־הנחש
ונשכם׃ ואם־ילכו בשבי לפני אויביהם
משם אצוה את־החרב והרגתם ושמתי
עיני עליהם לרעה ולא לטובה׃
* ואדני יהוה צבאות הנגע בארץ
ותמוג וכל־יושב בה ואבל כיאור כלה
וגשקעה כיאור מצרים׃ הבונה
במעלות שמים בעל־אגדתו על־ארץ
יסדה הקרא למי הים ושפכם על־פני
הארץ יהוה שמו׃ הלא כבני־כושיים
אתם לי בני ישראל נאם־יהוה הלא
את־ישראל העליתי מארץ מצרים
ופלשתים מכפתור וארם מקיר׃
הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמד אשמיד את־בית
יעקב נאם־יהוה׃ כי הנה אנכי
מצוה והנעתי בכל־הגוים את־בית
ישראל כאשר ינוע בכברה לא יפל
צרור ארצה׃ * ביום ההוא אקים
את־סכת דוד הנפלת ופרצתי את־
פרציהם והרסתי אקים ובניתיה
כימי עולם׃ למען יירשו את־שארית
אדום וכל־הגוים אשר־נקרא שמי
עליהם נאם־יהוה עשה זאת׃ הנה
ימים באים נאם־יהוה ונגש חורש
בקצר ודרך ענבים במושך זרע
והרים תטפנו עסיס וכל־הגבעות
תתמוגגנה׃ ושבתי את־שבות עמי
ישראל ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו את־יינם ועשו
גנות ואכלו את־פריהם׃ ונטעתים
על־אדמתם ולא ינתשו עוד מעל
אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה
אלהיך׃

• נ •

1 *מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ׃
2 *מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אוֹפִיעַ׃ אֱלֹהֵינוּ יָבוֹא וְאַל־יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו
3 נִשְׁתַּעֲרָה מְאֹד׃ *יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ אִסְפוּ־לִי חֲסִידָי
4 כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי־זָבַח׃ וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא׃ סֶלָה׃
5 *שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ לֹא עַל־זְבָחֶיךָ
6 אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃
7 *כִּי־לִי כָל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהָרֵי אֶלֶף׃ יָדַעְתִּי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃
8 אִם־אֶרְעַב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃ *הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם־עַתּוּדִים
9 אֶשְׁתֶּה׃ זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ *וְקָרָא־לִי בְּיוֹם צָרָה אַחַלְּצֶךָּ
10 וְתְכַבְּדֵנְנִי׃ וּלְרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עָלֶיךָ׃
11 אַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אָחוֹר לָךְ׃ אִם־רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם־
12 מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בָרָע וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמֹד מִרְמָה׃ *תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר
13 בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֵּן דֹּפִי׃ אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דָּמִיתָ הָיוֹ אֶהְיֶה כָּמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ
14 וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ *בִּינוּ־נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃ זֹבֵחַ
15 תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

לא מנע טוב מהלכי תם:
ג יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך.
ד יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
ה * ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.
ו בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו:
ז אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו:
ח ואני תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם:
ט כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה ירעישו ראש:
י גלל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו:
יא * כי אתה גחוני בטח על שדי אמי:
יב עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה:
יג אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר:
יד * סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני:
טו כאריה שוסה ושואג פצו עלי פיהם:
טז כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי:
יז יבש כחרש כוחי ולשוני מדבקת מלקוחי ולעפר מות תשפיני:
יח * כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי:
יט אספרה כל עצמותי המה יביטו יראו בי:
כ יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:
כא * ואתה יהוה אל תרחק אילות עזרתי חושה לעזרתי:
כב הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי:
כג הושיעני מפי אריה ומקרני ראמים עניתני:
כד * אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:
כה יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל:
כו כי לא בזה ולא שקץ עני עניו ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע:
כז * מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
כח יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד:
כט יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים:
ל כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים:
לא אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה:
לב זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור:
לג יבאו וינידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

ואיש׃
ויהי בשכם ויקח את־שכם בן־חמור
החוי נשיא הארץ ויראה אתה׃
ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב
את־הנערה וידבר על־לב הנערה׃
ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי
את־הילדה הזאת לאשה׃
ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו
ובניו היו את־מקניהם בשדה
ויחרש יעקב עד־באם׃
ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר
אתו׃
ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־
יעקב וכן לא יעשה׃
וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו־נא אתה לו לאשה׃
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו
ואת־בנתינו תקחו לכם׃
ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם
שבו וסחרו בה והאחזו בה׃
ויאמר שכם אל־אביה ואל־אחיה אמצא
חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי אתן׃
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
כאשר תאמרו אלי ותנו־לי את־הנערה
לאשה׃
ויענו בני יעקב את־שכם ואת־חמור
אביו במרמה וידברו אשר טמא את־
דינה אחתם׃
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר
הזה לתת את־אחתנו לאיש אשר־לו
ערלה כי חרפה היא לנו׃
אך־זאת נאות לכם אם־תהיו כמנו
להמול לכם כל־זכר׃
ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנתיכם
נקח־לנו ונשבנו אתכם ונהיה לעם
אחד׃
ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו
את־בתנו והלכנו׃
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
שכם בן־חמור׃
ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת־יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
ויבא חמור ושכם בנו אל־שער עירם
וידברו אל־אנשי עירם לאמר׃
האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
בארץ וסחרו בה והנה הארץ רחבת־
ידים לפניהם את־בנתם נקח־לנו
לנשים ואת־בנתינו נתן להם׃
אך־זאת יאותו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל־
זכר כאשר הם נמולים׃
מקניהם וקנינם וכל־בהמתם הלוא
לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃
וישמעו אל־חמור ואל־שכם בנו כל
יוצאי שער עירו ויהמלו כל־זכר כל
יוצאי שער עירו׃
ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי
אחי־דינה איש חרבו ויבאו על־העיר
בבטח ויהרגו כל־זכר׃
ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־
חרב ויקחו את־דינה מבית שכם
ויצאו׃
בני יעקב באו על־החללים וישסו את־
העיר אשר טמאו אחתם׃
את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמוריהם
ואת אשר־בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃
ואת־כל־חילם ואת־כל־טפם ואת־
נשיהם שבו ויבזו גם את־כל־אשר
בבתים׃
ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם
אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי
ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי׃
ויאמרו הכזונה יעשה את־אחותנו׃

ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־
אל ושב־שם ועשה־שם מזבח לאל
הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃
ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר
עמו הסירו את־אלהי הנכר אשר
בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃
ונקומה ונעלה בית־אל ואעשה־שם
מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי
ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
ויתנו אל־יעקב את־כל־אלהי הנכר
אשר בידם ואת־הנזמים אשר באזניהם
ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר
עם־שכם׃
ויסעו ויהי חתת אלהים על־הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי
בני יעקב׃
ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא
בית־אל הוא ובל כל־העם אשר־עמו׃
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית־
אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו
מפני אחיו׃
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר
מתחת לבית־אל תחת האלון ויקרא
שמו אלון בכות׃
ויראה אלהים אל־יעקב עוד בבאו
מפדן ארם ויברך אתו׃
ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם־ישראל
יהיה שמך ויקרא את־שמו ישראל׃
ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו׃
והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק
לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את־
הארץ׃
ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר
אתו׃
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן׃
ויקרא יעקב את־שם המקום אשר דבר
שם אלהים בית־אל׃
ויסעו מבית־אל ויהי עוד כברת־הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש
בלדתה׃
ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה
המיילדת אל־תיראי כי־גם־זה לך בן׃
ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן־אוני ואביו קרא לו בנימין׃
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא
בית־לחם׃
ויצב יעקב מצבה על־קברתה הוא
מצבת קבר־רחל עד היום׃
ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
עדר׃
ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
ראובן וישכב את־בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל׃
ובני יעקב היו שנים עשר׃
בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃
בני רחל יוסף ובנימין׃
ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃
ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
בני יעקב אשר־ילד לו בפדן ארם׃
ויבא יעקב אל־יצחק אביו ממרא
קרית־ארבע הוא חברון אשר־גרו שם
אברהם ויצחק׃
ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃
ויגוע יצחק וימת ויאסף אל־עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
בניו׃

12 * ויהי כבואו מצרימה ויאמרו אל־שרי אשתו הנה־נא
ידעתי כי־אשה יפת־מראה את־את׃ 11 * והיה כי־יראו
אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד
הרעב בארץ׃ 9 וילך אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 8 * ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 7 * ויאמר יהוה אל־
אברם ראה אנכי נתן לזרעך את־הארץ הזאת ויבן שם
מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד־מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 5 * ויקח אברם
את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר
רכשו ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ותבאנה ארצה כנען׃ 4 * ויעבר אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן׃ 3 והברכה ברכתיך ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת האדמה׃ * 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־
לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃

בראשית יב

1 ויהי יהוה אמר אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃ 2 * ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 3 והברכה ברכתיך
ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 * ויעבר
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 * ויקח אברם את־שרי
אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו
ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ותבאנה ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד־מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 * ויאמר יהוה אל־
אברם ראה אנכי נתן לזרעך את־הארץ הזאת ויבן שם
מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 * ויעתק משם ההרה מקדם
לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדמה ויבן שם
מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 וילך אברם הלוך ונסוע
הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד
הרעב בארץ׃ 11 * ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר
אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי־אשת־מראה את־את׃
12 * והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו
אתי ואתך יחיו׃ 13 * אמרי־נא את־אחתי את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ 14 ויהי כבוא אברם
מצרימה וירא המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃
15 * ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה
ותקח האשה בית פרעה׃ 16 * ולאברם היטיב בעבורה
ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות
וגמלים׃ 17 * ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים
ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי
כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃

27 וְהַבְּרִית. *וְלֹא יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק
מִכָּל הַנִּצָּבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ
כָל אִישׁ מֵעָלָי: וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף אֶל אֶחָיו: וַיִּתֵּן אֶת
קוֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו
אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חָי: וְלֹא יָכְלוּ
אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו:
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו גְּשׁוּ נָא אֵלַי
וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר
מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיְמָה: וְעַתָּה אַל
תֵּעָצְבוּ וְאַל יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מְכַרְתֶּם
אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם: כִּי זֶה שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין
חָרִישׁ וְקָצִיר: וַיְשַׁלְּחֵנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם
לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחֲיוֹת
לָכֶם לִפְלֵיטָה גְּדוֹלָה: וְעַתָּה לֹא אַתֶּם
שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׂמֵנִי
לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל בֵּיתוֹ וּמֹשֵׁל
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם: מַהֲרוּ וַעֲלוּ אֶל אָבִי
וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ יוֹסֵף שָׂמַנִי
אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל מִצְרָיִם רְדָה אֵלַי
אַל תַּעֲמֹד: וְיָשַׁבְתָּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ
קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ
וּבְקָרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ: וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם
כִּי עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן תִּוָּרֵשׁ אַתָּה
וּבֵיתְךָ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ: וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת
וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִין כִּי פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם:
וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת כָּל כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת אָבִי הֵנָּה: וַיִּפֹּל עַל צַוְּארֵי בִנְיָמִין
אָחִיו וַיֵּבְךְּ וּבִנְיָמִין בָּכָה עַל צַוָּארָיו:
וַיְנַשֵּׁק לְכָל אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן
דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ: וְהַקּוֹל נִשְׁמַע בֵּית
פַּרְעֹה לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי
פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל
יוֹסֵף אֱמֹר אֶל אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טְעֲנוּ אֶת
בְּהֶמְתְּכֶם וָלֵכוּ שׁוּבוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: וְקַחוּ
אֶת אֲבִיכֶם וְאֶת בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי וְאֶתְּנָה
לָכֶם אֶת טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת חֵלֶב
הָאָרֶץ: וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ זְאת קְחוּ
לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם
וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם אֶת אֲבִיכֶם וּבָאתֶם:
וְעֵינֵכֶם אַל תָּחֹס עַל כֵּלֵיכֶם כִּי טוּב כָּל
אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל פִּי
פַּרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ: לְכֻלָּם נָתַן
לְאִישׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת וְלִבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת: וְלְאָבִיו
שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב
מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאוֹת בַּר וְלֶחֶם
וּמָזוֹן לְאָבִיו לַדָּרֶךְ: וַיְשַׁלַּח אֶת אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ: וַיַּעֲלוּ
מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:
וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חָי וְכִי הוּא מֹשֵׁל
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא הֶאֱמִין
לָהֶם: וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל דִּבְרֵי יוֹסֵף
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיַּרְא אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר
שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנִי
חָי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת: וַיִּסַּע
יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵרָה שָׁבַע
וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה
כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם: אָנֹכִי אֵרֵד
עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעַלְךָ גַּם עָלֹה
וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינֶיךָ: וַיָּקָם יַעֲקֹב
מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם וְאֶת טַפָּם וְאֶת נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת
אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ: וַיִּקְחוּ
אֶת מִקְנֵהֶם וְאֶת רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וְכָל זַרְעוֹ אִתּוֹ:
בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל
זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו
בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן: וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא
וְחֶצְרוֹן וְכַרְמִי: וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין
וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית:
וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי: וּבְנֵי יְהוּדָה
עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי פֶרֶץ חֶצְרוֹן וְחָמוּל:
וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפוּוָה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן:
וּבְנֵי זְבוּלֻן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל: אֵלֶּה בְנֵי
לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֶת
דִּינָה בִתּוֹ כָּל נַפְשׁוֹת בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים
וְשָׁלֹשׁ: וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבּוֹן
עֵרִי וְאָרוֹדִי וְאַרְאֵלִי: וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה
וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי
בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל: אֵלֶּה בְנֵי זִלְפָּה
אֲשֶׁר נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וְאֶת אֵלֶּה יָלְדָה
לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ: בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת
יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן: וַיִּוָּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע
כֹּהֵן אוֹן אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרָיִם: וּבְנֵי בִנְיָמִן
בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וְרֹאשׁ
מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְד: אֵלֶּה בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר
יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר: וּבְנֵי
דָן חֻשִׁים: וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר
וְשִׁלֵּם: אֵלֶּה בְנֵי בִלְהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבָן
לְרָחֵל בִּתּוֹ וְאֶת אֵלֶּה יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ
שִׁבְעָה: כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה
יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי יַעֲקֹב כָּל נֶפֶשׁ
שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ: וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ
בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל נֶפֶשׁ הַבַּיִת יַעֲקֹב
הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים: וְאֶת יְהוּדָה שָׁלַח
לְפָנָיו אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
אַרְצָה גֹּשֶׁן: וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל
לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו
וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל צַוָּארָיו עוֹד:
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם
אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי: וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וְאֶל בֵּית אָבִיו אַעֲלֶה וְאַגִּידָה
לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי: וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן
כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל
אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: וְהָיָה כִּי יִקְרָא לָכֶם
פַּרְעֹה וְאָמַר מַה מַּעֲשֵׂיכֶם: וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי
מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד עַתָּה גַּם
אֲנַחְנוּ גַּם אֲבוֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רֹעֵה צֹאן:

47 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֶּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי
וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: וּמִקְצֵה
אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי
פַּרְעֹה: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל אֶחָיו מַה מַּעֲשֵׂיכֶם
וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם
אֲנַחְנוּ גַּם אֲבוֹתֵינוּ: וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה
לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר
לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה
יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ:
אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ
הוֹשִׁיב אֶת אָבִיךָ וְאֶת אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן וְאִם יָדַעְתָּ וְיֶשׁ בָּם אַנְשֵׁי חַיִל וְשַׂמְתָּ
שָׂרֵי מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר לִי: וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב
אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַּרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
אֶת פַּרְעֹה: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יַעֲקֹב כַּמָּה
יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל פַּרְעֹה
יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט
וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת יְמֵי
שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם: וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
אֶת פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַּרְעֹה: וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף
אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר
צִוָּה פַּרְעֹה: וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת
אֶחָיו וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף:
וְלֶחֶם אֵין בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרָעָב מְאֹד
וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב:
וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים
וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה: וַיִּתֹּם
הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
כָל מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה לָנוּ לֶחֶם
וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף: וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
אִם אָפֵס כָּסֶף: וַיָּבִיאוּ אֶת מִקְנֵיהֶם אֶל יוֹסֵף
וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה
הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם
בַּלֶּחֶם בְּכָל מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא: וַתִּתֹּם
הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם תַּם
הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר
לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמֹתֵינוּ:
לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַדְמָתֵנוּ
קְנֵה אֹתָנוּ וְאֶת אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן זֶרַע וְנִחְיֶה
וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם: וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת
כָּל אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי מָכְרוּ מִצְרִיִם
אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי
הָאָרֶץ לְפַרְעֹה: וְאֶת הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים
מִקְצֵה גְּבוּל מִצְרַיִם וְעַד קָצֵהוּ: רַק אַדְמַת
הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת
פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
פַּרְעֹה עַל כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת אַדְמָתָם: וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת
אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא לָכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם
אֶת הָאֲדָמָה: וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית
לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדוֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע
הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל
לְטַפְּכֶם: וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי
אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה: וַיָּשֶׂם אֹתָהּ
יוֹסֵף לְחֹק עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אַדְמַת מִצְרַיִם
לְפַרְעֹה לְבַד אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה
לְפַרְעֹה: וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד: וַיְחִי
יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים
וּמְאַת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא
לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם נָא מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם: וְשָׁכַבְתִּי
עִם אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וְקָבַרְתָּנִי
בִּקְבוּרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרֶךָ:
וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִּי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ
יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה:

48 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי בָנָיו
עִמּוֹ אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרָיִם: וַיַּגֶּד לְיַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק
יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל
יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַיְבָרֶךְ אֹתִי: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ
וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם: וְעַתָּה
שְׁנֵי בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד
בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ לִי: וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר
הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם
יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם: וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה
עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת
הָאָרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ
אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו
כִּי בָנַי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר
קָחֶם נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם: וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ
מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֶּשׁ אֹתָם אֵלָיו
וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל
יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה
אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת זַרְעֶךָ: וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם
מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה: וַיִּקַּח
יוֹסֵף אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׂמְאוֹל
יִשְׂרָאֵל וְאֶת מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל
וַיַּגַּשׁ אֵלָיו: וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת
עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת שְׂמֹאלוֹ עַל
רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר:
וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ
אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה
אֹתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל
אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם
שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי יָשִׁית אָבִיו יַד
יְמִינוֹ עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד
אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם עַל רֹאשׁ
מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו לֹא כֵן אָבִי כִּי
זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ: וַיְמָאֵן אָבִיו
וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְּנִי יָדַעְתִּי גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם
וְגַם הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל
מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא הַגּוֹיִם: וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ
אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם
לִפְנֵי מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הִנֵּה
אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם
אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד
עַל אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי
וּבְקַשְׁתִּי:

49 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ
וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים: הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ
אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי
וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז: פַּחַז כַּמַּיִם
אַל תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ
יְצוּעִי עָלָה: שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס
מְכֵרֹתֵיהֶם: בְּסֹדָם אַל תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל
תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם
עִקְּרוּ שׁוֹר: אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי
קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל:
יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ
יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ: גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה
מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא
מִי יְקִימֶנּוּ: לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק
מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים:
אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֶּס
בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים סוּתֹה: חַכְלִילִי עֵינַיִם
מִיָּיִן וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב: זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים
יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל צִידֹן:
יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם:
וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת הָאָרֶץ כִּי נָעְמָה
וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס עֹבֵד: דָּן יָדִין
עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלֵי
דָרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְבֵי סוּס
וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה:
גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב: מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה
לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ: נַפְתָּלִי אַיָּלָה
שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי שָׁפֶר: בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן
פֹּרָת עֲלֵי עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלָי שׁוּר: וַיְמָרֻהוּ
וַיָּרֹבּוּ וַיִּשְׂטְמֻהו

4 *יְיָ֭אֲשֶׁר חֵרְפ֣וּ אֹיְבָ֑י חֵרְפ֥וּ עִקְבְ֝֗ות מְשִׁיחֶֽךָ׃
5 *אֱ֭זַכְרָה כִּ֣י אִם־חֶרְפָּ֑ה כִּסְּתָ֖ה בֹ֣שֶׁת פָּנָֽי׃
6 *בְּ֭זָרִים הָיִ֣יתִי לְאִמִּ֑י וְ֝לִבְנֵ֗י מְלֵטָתִֽי׃
7 *כִּֽי־קִנְאַ֣ת בֵּיתְךָ֣ אֲכָלָ֑תְנִי וְחֶרְפֹּ֖ות חוֹרְפֶ֣יךָ נָפְל֣וּ עָלָֽי׃
8 *וָאֶבְכֶּ֣ה בַצֹּ֣ום נַפְשִׁ֑י וַתְּהִ֖י לְחֶרְפֹּ֣ות לִֽי׃
9 *וָאֶתְּנָ֣ה לְבוּשִׁ֣י שָׂ֑ק וָאֱהִי־לָ֖הֶם לְמָשָׁ֣ל׃
10 *יָשִׂ֣יחוּ בִ֭י יֹשְׁבֵ֣י שָׁ֑עַר וּנְגִינֹ֖ות שֹׁתֵ֣י שֵׁכָֽר׃
11 *וַאֲנִ֤י תְפִלָּתִ֨י לְךָ֪ יְיָ֡ עֵ֤ת רָצ֗וֹן אֱלֹהִ֥ים בְּרָב־חַסְדֶּ֑ךָ עֲנֵ֥נִי בֶֽאֱמֶת־יִשְׁעֶֽךָ׃
12 *טַבְּעֵ֣נִי מִיָּ֣ם וְאַל־אֶ֑טְבָּעָה אֶ֝נָּצְלָ֗ה מִשֹּׂנְאַ֥י וּמִמְּעֻמֹּ֥קֵי מָֽיִם׃
13 *אַל־תִּשְׁטְפֵ֣נִי שִׁבֹּ֣לֶת מָ֑יִם וְאַל־תִּבְלָעֵ֥נִי מְ֝צוּלָ֗ה וְאַל־תֶּאְטַ֣ר עָלַ֣י בְּאֵרָ֖הּ פִּֽיהָ׃
14 *עֲנֵ֣נִי יְיָ֣ כִּי־טֹ֣וב חַסְדֶּ֑ךָ כְּרֹ֖ב רַחֲמֶ֣יךָ פְּנֵה־אֵלָֽי׃
15 *וְאַל־תַּסְתֵּ֣ר פָּנֶ֣יךָ מִנַּ֣עַרְךָ֑ כִּֽי־צַ֖ר לִ֣י מְהֵרָ֣ה עֲנֵֽנִי׃
16 *קָרְבָ֣ה אֶל־נַפְשִׁ֣י גְּאָלָ֑הּ לְ֝מַ֗עַן אֹיְבַ֥י פְּדֵֽנִי׃
17 *אַתָּ֣ה יָדַ֣עְתָּ חֶרְפָּתִ֑י וּבָשְׁתִּ֥י וְכִלְמָתִ֗י נֶ֥גְדְּךָ֖ כָּל־צוֹרְרָֽי׃
18 *חֶרְפָּ֣ה שָׁ֭בְרָה לִבִּ֣י וָאָנ֑וּשָׁה וָאֲקַוֶּ֥ה לָ֝נ֗וּד וְאֵ֣ין וּלְמְנַחֲמִ֣ים וְלֹ֣א מָצָֽאתִי׃
19 *וַיִּתְּנ֣וּ בְ֭בִרְאוּתִי מְרֹרָ֑י וּ֝לְצִמָּאֹנִ֗י יַשְׁקוּנִי־חֹֽמֶץ׃
20 *חָרְפָ֣ה לִבִּ֣י וַתְּאֻשֵׁ֑הוּ וָאֲקַוֶּ֥ה לָ֝נ֗וּד וְאֵ֣ין וּלְמְנַחֲמִ֣ים וְלֹ֣א מָצָֽאתִי׃

תהלה לדוד • קיא • הללויה

21 *אֹודֶ֣ה יְיָ֣ בְּכָל־לֵ֑ב בְּ֝סֹ֗וד יְשָׁרִ֥ים וְעֵדָֽה׃
22 *גְּדֹולִ֣ים מַעֲשֵׂ֣י יְיָ֑ דְּרוּשִׁ֥ים לְכָל־חֶפְצֵיהֶֽם׃
23 *הֹ֣וד וְ֭הָדָר פָּעֳלֹ֑ו וְצִדְקָתֹ֥ו עֹמֶ֝֗דֶת לָעַֽד׃
24 *זֵ֭כֶר עָשָׂ֣ה לְנִפְלְאֹתָ֑יו חַנּ֖וּן וְרַח֣וּם יְיָֽ׃
25 *טֶ֣רֶף נָ֭תַן לִירֵאָ֑יו יִזְכֹּ֖ר לְעֹולָ֣ם בְּרִיתֹֽו׃
26 *כֹּ֣חַ מַעֲשָׂ֣יו הִגִּ֑יד לָ֝תֵ֗ת לָהֶ֥ם נַחֲלַת־גֹּויִֽם׃
27 *מַעֲשֵׂ֣י יָ֭דָיו אֱמֶ֣ת וּמִשְׁפָּ֑ט נֶאֱמָנִ֖ים כָּל־פִּקּוּדָֽיו׃
28 *סְמוּכִ֣ים לָעַ֣ד לְעֹולָ֑ם עֲשׂוּיִ֖ם בֶּאֱמֶ֣ת וְיָשָֽׁר׃
29 *פְּדוּת֣ שָׁלַ֣ח לְעַמֹּ֑ו צִוָּ֖ה לְעֹולָ֣ם בְּרִיתֹ֑ו קָ֖דֹושׁ וְנֹורָ֣א שְׁמֹֽו׃
30 *רֵאשִׁ֣ית חָכְמָ֣ה יִרְאַ֣ת יְיָ֑ שֵׂ֥כֶל טֹ֝֗וב לְכָל־עֹשֵׂיהֶ֥ם תְּהִלָּתֹ֥ו עֹמֶ֗דֶת לָעַֽד׃

ויבאו כל שבטי ישראל אל דויד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ 2
גם תמול גם שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביל ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל׃ 3
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד המלך ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל׃ 4
בן שלשים שנה דויד במלכו שנים ארבעים מלך׃ 5
בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ 6
וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדויד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דויד הנה׃ 7
ויתפש דויד את מצדת ציון היא עיר דויד׃ 8
ויאמר דויד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים שנאי נפש דויד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ 9
וישב דויד במצדה ויקרא לה עיר דויד ויבן דויד סביב מן המלוא ובית׃ 10
וילך דויד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ 11
וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד וארזי לבנון וחרשי עץ וחרשי קיר ויבנו בית לדויד׃ 12
וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ 13
ואלה שמות הילדים אשר ילד בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ 14
ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע׃ 15
ואלישמע ואלידע ואליפלט׃ 16
ויעלו פלשתים וישמעו כי משחו את דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד וירד אל המצודה׃ 17
ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ 18
וישאל דויד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה אל דויד עלה כי נתן אתן את פלשתים בידך׃ 19
ויבא דויד בעלה פרצים ויכם שם דויד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃ 20
ויעזבו שם את עצביהם וישאם דויד ואנשיו׃ 21
ויספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק רפאים׃ 22
וישאל דויד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב מאחריהם ובאת אליהם מול בכאים׃ 23
והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ 24
ויעש דויד כאשר הורהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃ 25
ויאספו עוד דויד כל בחורי ישראל שלשים אלף׃ 26
ויקם דויד וילך ואנשיו עמו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה יושב הכרובים עליו׃ 27
וירכבו את ארון האלהים מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃ 28
ויעלו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה נשאים את ארון האלהים ואחיו הלכים לפני הארון׃ 29
ודויד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ 30
ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו השורים׃ 31
ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכהו שם על אשר של ויכהו שם האלהים ויכהו שם על אשר של ויכהו שם האלהים ויכהו שם על אשר של ויכהו שם האלהים

33 * এই কথাও তোমরা শুনিয়াছ। পূর্ব্বকালের লোকদিগকে বলা হইয়াছিল, তুমি মিথ্যা শপথ করিও না, কিন্তু আপনার সকল শপথ প্রভুর নিকটে সিদ্ধ করিও। 34 কিন্তু আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, কোন প্রকারে শপথ করিও না; স্বর্গের দোহাই দিও না, কারণ তাহা ঈশ্বরের সিংহাসন; 35 পৃথিবীর দোহাই দিও না, কারণ তাহা তাঁহার পাদপীঠ; যিরূশালেমের দোহাই দিও না, কারণ তাহা মহারাজের নগর। 36 আপন মস্তকের দোহাই দিও না, কারণ একটি চুলও সাদা বা কাল করিতে তোমার ক্ষমতা নাই। 37 তোমাদের কথা হউক, হাঁ হাঁ, না না; ইহার অধিক যাহা, তাহা মন্দ হইতে হয়।

38 * তোমরা শুনিয়াছ, বলা হইয়াছিল, চক্ষুর পরিবর্ত্তে চক্ষু, দন্তের পরিবর্ত্তে দন্ত। 39 কিন্তু আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, দুষ্টের প্রতিরোধ করিও না; কিন্তু কেহ তোমার দক্ষিণ গালে চড় মারিলে অন্য গালও তাহার দিকে ফিরাইয়া দাও। 40 আর কেহ তোমার সহিত বিচার করিয়া তোমার আঙ্গরাখা লইতে চাহিলে তাহাকে উত্তরীয়ও লইতে দাও। 41 আর কেহ এক ক্রোশ যাইতে তোমাকে বল প্রয়োগ করিলে তাহার সঙ্গে দুই ক্রোশ যাও। 42 যে তোমার কাছে চায়, তাহাকে দাও; যে তোমার কাছে ধার লইতে চায়, তাহার প্রতি বিমুখ হইও না।

43 তোমরা শুনিয়াছ, বলা হইয়াছিল, তুমি আপন প্রতিবাসীকে প্রেম করিবে, আর আপন শত্রুকে দ্বেষ করিবে। 44 কিন্তু আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, তোমরা আপন শত্রুদিগকে প্রেম করিও, যাহারা তোমাদিগকে অভিশাপ দেয়, তাহাদের মঙ্গল করিও, যাহারা তোমাদিগকে ঘৃণা করে, তাহাদের উপকার করিও, আর যাহারা তোমাদিগকে তাড়না করে, তাহাদের জন্য প্রার্থনা করিও; 45 যেন তোমরা স্বর্গস্থ আপন পিতার সন্তান হও; কারণ তিনি আপন সূর্য্য ভাল ও মন্দ লোকদের উপরে উদয় করান, এবং ধার্ম্মিক ও অধার্ম্মিক লোকদের উপরে বৃষ্টি বর্ষান। 46 কারণ যাহারা তোমাদিগকে প্রেম করে, তাহাদিগকে প্রেম করিলে তোমাদের কি পুরস্কার আছে? চুঙ্গিওয়ালারা কি তাহা করে না? 47 আর তোমরা কেবল আপন ভ্রাতৃগণকে নমস্কার করিলে কি বিশেষ কর্ম্ম করিতেছ? অন্যজাতীয়েরা কি তাহা করে না? 48 অতএব তোমরা সিদ্ধ হও, যেমন তোমাদের স্বর্গস্থ পিতা সিদ্ধ।

৬ সাবধান, লোকদের দৃষ্টিগোচরে ধর্ম্ম করিবার জন্য তাহাদের সাক্ষাতে তোমাদের ধর্ম্মকর্ম্ম করিও না; করিলে তোমাদের স্বর্গস্থ পিতার নিকটে তোমাদের পুরস্কার নাই।

2 অতএব তুমি যখন দান কর, তখন কপটীরা লোকদের নিকটে গৌরব পাইবার জন্য সমাজ-গৃহে ও পথে যেমন করে, তেমন তোমার সম্মুখে তূরী বাজাইও না; আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, তাহারা আপন পুরস্কার পাইয়াছে। 3 কিন্তু তুমি যখন দান কর, তখন তোমার দক্ষিণ হস্ত কি করিতেছে, তাহা তোমার বাম হস্ত জানিতে না পারুক; 4 যেন তোমার দান গুপ্তভাবে হয়; আর তোমার পিতা যিনি গুপ্তভাবে দেখেন, তিনি তোমাকে প্রতিফল দিবেন।

5 আর তোমরা যখন প্রার্থনা কর, তখন কপটীদের মত হইও না; কারণ লোকদের দৃষ্টিগোচরে দাঁড়াইয়া সমাজ-গৃহে ও পথের কোণে প্রার্থনা করিতে তাহারা ভালবাসে। আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, তাহারা আপন পুরস্কার পাইয়াছে। 6 কিন্তু তুমি যখন প্রার্থনা কর, তখন আপন কুঠরীতে প্রবেশ কর, দ্বার রুদ্ধ করিয়া আপন পিতার নিকটে প্রার্থনা কর; আর তোমার পিতা যিনি গুপ্তভাবে দেখেন, তিনি তোমাকে প্রতিফল দিবেন।

7 আর প্রার্থনা করিবার সময়ে অন্যজাতীয়দের মত বৃথা বাক্য ব্যবহার করিও না; কারণ তাহারা মনে করে, বাক্যবাহুল্য প্রযুক্ত তাহাদের প্রার্থনা শুনা যাইবে। 8 অতএব তাহাদের মত হইও না; কারণ তোমরা যাচ্ঞা করিবার পূর্ব্বে তোমাদের পিতা কি কি বিষয় তোমাদের প্রয়োজন, তাহা জানেন।

9 অতএব তোমরা এই প্রকারে প্রার্থনা করিবে,
হে আমাদের স্বর্গস্থ পিতা,
তোমার নাম পবিত্র বলিয়া মান্য হউক;
10 তোমার রাজ্য আসুক;
তোমার ইচ্ছা যেমন স্বর্গে, তেমন পৃথিবীতেও সিদ্ধ হউক।
11 আমাদের দৈনিক আহার আজ আমাদিগকে দাও;
12 আর আমরা যেমন আপন আপন অপরাধীকে ক্ষমা করিয়াছি,
তুমিও তেমনি আমাদের অপরাধ সকল ক্ষমা কর;
13 আর আমাদিগকে পরীক্ষায় আনিও না,
কিন্তু মন্দ হইতে উদ্ধার কর।
কারণ রাজ্য, পরাক্রম ও মহিমা চিরকাল তোমারই।
আমেন।

14 কারণ তোমরা যদি মনুষ্যদের অপরাধ ক্ষমা কর, তবে তোমাদের স্বর্গস্থ পিতাও তোমাদিগকে ক্ষমা করিবেন; 15 কিন্তু তোমরা যদি মনুষ্যদের অপরাধ ক্ষমা না কর, তবে তোমাদের পিতাও তোমাদের অপরাধ ক্ষমা করিবেন না।

16 আর তোমরা যখন উপবাস কর, তখন কপটীদের মত বিষণ্ণ মুখ হইও না; কারণ তাহারা উপবাস করিতেছে, লোকদের নিকটে এই গৌরব পাইবার জন্য তাহারা আপন আপন মুখ বিকৃত করে। আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, তাহারা আপন পুরস্কার পাইয়াছে। 17 কিন্তু তুমি যখন উপবাস কর, তখন আপন মস্তকে তৈল দাও ও মুখ ধৌত কর; 18 যেন তোমার উপবাস মনুষ্যের নিকটে প্রকাশ না পায়, কিন্তু গুপ্তভাবে যে তোমার পিতা আছেন, তাঁহার নিকটে প্রকাশ পায়; আর তোমার পিতা যিনি গুপ্তভাবে দেখেন, তিনি তোমাকে প্রতিফল দিবেন।

19 তোমরা আপনাদের জন্য পৃথিবীতে ধন সঞ্চয় করিও না, যেখানে কীট ও মরিচা বিনষ্ট করে, এবং যেখানে চোরেরা সিঁধ কাটে ও চুরি করে; 20 কিন্তু আপনাদের জন্য স্বর্গে ধন সঞ্চয় কর, যেখানে কীট বা মরিচা বিনষ্ট করে না, এবং যেখানে চোরেরা সিঁধ কাটে না ও চুরি করে না। 21 কারণ যেখানে তোমার ধন, সেখানে তোমার হৃদয়ও থাকিবে।

22 দেহের প্রদীপ চক্ষু; অতএব তোমার চক্ষু যদি নির্ম্মল হয়, তবে তোমার সমস্ত দেহ আলোকময় হইবে; 23 কিন্তু তোমার চক্ষু যদি কুদৃষ্টি হয়, তবে তোমার সমস্ত দেহ অন্ধকারময় হইবে। অতএব তোমার মধ্যে যে আলো আছে, তাহা যদি অন্ধকার হয়, তবে সে অন্ধকার কেমন ঘোর!

24 কোন মানুষ দুই কর্ত্তার দাসত্ব করিতে পারে না; কারণ সে হয় এক জনকে ঘৃণা করিবে, অন্য জনকে প্রেম করিবে, নয় এক জনের প্রতি আসক্ত হইবে, অন্য জনকে তুচ্ছ করিবে। তোমরা ঈশ্বর ও ধন, দুইয়ের দাসত্ব করিতে পার না।

25 এই জন্য আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, কি খাইব, কি পান করিব, এই বলিয়া আপন প্রাণের জন্য, কি পরিধান করিব, এই বলিয়া আপন শরীরের জন্য চিন্তা করিও না। প্রাণ কি খাদ্য অপেক্ষা ও শরীর কি বস্ত্র অপেক্ষা শ্রেষ্ঠ নয়? 26 আকাশের পক্ষিগণের প্রতি দৃষ্টিপাত কর; তাহারা বীজ বুনে না, শস্য কাটে না, গোলাতে সঞ্চয় করে না, তথাপি তোমাদের স্বর্গস্থ পিতা তাহাদিগকে আহার দিতেছেন; তোমরা কি তাহাদের অপেক্ষা অধিক মূল্যবান নও? 27 আর তোমাদের মধ্যে কে চিন্তা করিয়া আপন আয়ুষ্কালের এক হস্ত বৃদ্ধি করিতে পারে? 28 আর বস্ত্রের জন্য কেন চিন্তা কর? বনের সুশোভন পুষ্পগুলি কেমন বৃদ্ধি পায়, তাহা বিবেচনা কর; তাহারা পরিশ্রম করে না, সূতাও কাটে না; 29 তথাপি আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, শলোমনও আপন সমস্ত প্রতাপে ইহাদের এক জনের মত সুসজ্জিত ছিলেন না। 30 অতএব ক্ষেত্রের যে ঘাস আজ আছে, কাল চুলায় ফেলা যাইবে, ঈশ্বর যদি তাহাকে এমন সাজে সাজান, তবে হে অল্পবিশ্বাসীরা, তিনি কি তোমাদিগকে আরও অধিক সাজাইবেন না? 31 অতএব তোমরা চিন্তা করিয়া বলিও না, কি খাইব, কি পান করিব, কি পরিধান করিব? 32 কারণ অন্যজাতীয়েরা এই সকলের অন্বেষণ করে; আর তোমাদের স্বর্গস্থ পিতা জানেন যে, এই সকল তোমাদের প্রয়োজন। 33 কিন্তু তোমরা প্রথমে ঈশ্বরের রাজ্য ও তাঁহার ধার্ম্মিকতার অন্বেষণ কর, তাহাতে এই সকল বিষয়ও তোমাদিগকে দেওয়া যাইবে। 34 অতএব কল্যকার জন্য চিন্তা করিও না, কারণ কল্য আপনার বিষয় আপনি চিন্তা করিবে; আজকার দুঃখ আজকার পক্ষে যথেষ্ট।

7 বিচার করিও না, তাহাতে তোমাদের বিচার করা যাইবে না। 2 কারণ তোমরা যে বিচার কর, সেই বিচারে তোমাদের বিচার করা যাইবে; আর তোমরা যে মাপে মাপ, সেই মাপে তোমাদিগকে মাপিয়া দেওয়া যাইবে। 3 আর তোমার ভ্রাতার চক্ষুতে যে কুটা আছে, তাহা দেখিতেছ, কিন্তু তোমার নিজ চক্ষুর কড়ি দেখিতে পাইতেছ না কেন? 4 কিম্বা তোমার চক্ষুতে কড়ি থাকিতে তোমার ভ্রাতাকে কেমন করিয়া বলিতে পার, আইস, তোমার চক্ষু হইতে কুটা বাহির করিয়া দিই? 5 হে কপট, প্রথমে আপন চক্ষু হইতে কড়ি বাহির কর, তাহা হইলে আপন ভ্রাতার চক্ষু হইতে কুটা বাহির করিয়া দিতে তোমার ভাল দেখা যাইবে।

6 পবিত্র বস্তু কুক্কুরদিগকে দিও না, এবং আপন মুক্তা শূকরদের সম্মুখে ফেলিও না, ফেলিলে তাহারা সেই সকল পায়ে দলিবে, আর ফিরিয়া তোমাদিগকে ছিঁড়িয়া ফেলিবে।

7 * যাচ্ঞা কর, তোমাদিগকে দেওয়া যাইবে; অন্বেষণ কর, পাইবে; দ্বারে আঘাত কর, তোমাদের জন্য দ্বার খুলিয়া দেওয়া যাইবে। 8 কারণ যে কেহ যাচ্ঞা করে, সে পায়; আর যে অন্বেষণ করে, সে পায়; এবং যে আঘাত করে, তাহার জন্য দ্বার খুলিয়া দেওয়া যাইবে। 9 তোমাদের মধ্যে এমন মানুষ কে আছে, যাহার পুত্র রুটি চাহিলে তাহাকে পাথর দিবে? 10 কিম্বা মাছ চাহিলে তাহাকে সাপ দিবে? 11 অতএব তোমরা মন্দ হইয়াও যদি আপন আপন সন্তানদিগকে উত্তম দান দিতে জান, তবে তোমাদের স্বর্গস্থ পিতা কি আরও নিশ্চয় যাচ্ঞাকারীদিগকে উত্তম বস্তু দিবেন না?

12 অতএব তোমরা যাহা ইচ্ছা কর যে, লোকে তোমাদের প্রতি করুক, তোমরাও তাহাদের প্রতি সেইরূপ কর; কারণ ইহাই ব্যবস্থা ও ভাববাদিগণের শিক্ষা।

13 * সঙ্কীর্ণ দ্বার দিয়া প্রবেশ কর; কারণ যে দ্বার দিয়া বিনাশে যাইতে হয়, তাহা প্রশস্ত ও সেই পথ সুগম, এবং অনেকে সেই দ্বার দিয়া প্রবেশ করে; 14 কিন্তু যে দ্বার দিয়া জীবনে যাইতে হয়, তাহা সঙ্কীর্ণ ও সেই পথ দুর্গম, এবং অল্প লোকে তাহা পায়।

15 * ভণ্ড ভাববাদিগণ হইতে সাবধান; তাহারা মেষের বেশে তোমাদের নিকটে আসে, কিন্তু অন্তরে তাহারা হিংস্র নেকড়িয়া বাঘ। 16 তাহাদের ফল দ্বারা তোমরা তাহাদিগকে চিনিতে পারিবে। লোকে কি কাঁটাগাছ হইতে দ্রাক্ষা, কিম্বা শিয়ালকাঁটা হইতে ডুমুর সংগ্রহ করে? 17 সেইরূপ প্রত্যেক ভাল গাছে ভাল ফল ধরে, কিন্তু মন্দ গাছে মন্দ ফল ধরে। 18 ভাল গাছে মন্দ ফল ধরিতে পারে না, মন্দ গাছেও ভাল ফল ধরিতে পারে না। 19 যে প্রত্যেক গাছে ভাল ফল না ধরে, তাহা কাটিয়া অগ্নিতে ফেলা যায়। 20 অতএব তাহাদের ফল দ্বারা তোমরা তাহাদিগকে চিনিতে পারিবে।

21 * যে কেহ আমাকে বলে, প্রভু, প্রভু, সে যে স্বর্গরাজ্যে প্রবেশ করিবে, এমন নয়; কিন্তু যে আমার স্বর্গস্থ পিতার ইচ্ছা পালন করে, সেই প্রবেশ করিবে। 22 সেই দিন অনেকে আমাকে বলিবে, প্রভু, প্রভু, আমরা কি তোমার নামে ভাববাণী বলি নাই? তোমার নামে ভূত ছাড়াই নাই? তোমার নামে অনেক আশ্চর্য্য কর্ম্ম করি নাই? 23 তখন আমি তাহাদিগকে স্পষ্ট বলিব, আমি কখনও তোমাদিগকে জানি না; হে অধর্ম্মাচারীরা, আমার নিকট হইতে দূর হও।

24 * অতএব যে কেহ আমার এই সকল কথা শুনিয়া পালন করে, আমি তাহাকে জ্ঞানবান লোকের তুল্য বলিব, সে পাষাণের উপরে আপন গৃহ নির্ম্মাণ করিল। 25 পরে বৃষ্টি নামিল, বন্যা আসিল, বায়ু বহিল, আর সেই গৃহে আঘাত করিল, তথাপি তাহা পড়িল না, কারণ তাহার ভিত্তিমূল পাষাণের উপরে স্থাপিত ছিল। 26 আর যে কেহ আমার এই সকল কথা শুনিয়া পালন করে না, সে বালুকার উপরে আপন গৃহ নির্ম্মাণ করা মূঢ় লোকের তুল্য হইবে। 27 পরে বৃষ্টি নামিল, বন্যা আসিল, বায়ু বহিল, আর সেই গৃহে আঘাত করিল, তাহাতে তাহা পড়িয়া গেল, আর তাহার পতন অতি ভয়ানক হইল।

28 * যীশু এই সকল কথা বলিয়া সাঙ্গ করিলে পর লোকসমূহ তাঁহার উপদেশে চমৎকৃত হইল। 29 কারণ তিনি তাহাদের অধ্যাপকদের মত নয়, কিন্তু অধিকারীর ন্যায় তাহাদিগকে উপদেশ দিতেন।

8 তিনি পর্ব্বত হইতে নামিলে পর বহুসংখ্যক লোক তাঁহার পশ্চাৎ পশ্চাৎ চলিল। 2 আর দেখ, এক জন কুষ্ঠী আসিয়া তাঁহাকে প্রণাম করিয়া কহিল, প্রভু, আপনি ইচ্ছা করিলে আমাকে শুচি করিতে পারেন। 3 তখন তিনি হাত বাড়াইয়া তাহাকে স্পর্শ করিয়া কহিলেন, আমি ইচ্ছা করি, তুমি শুচি হও। তাহাতে তখনই তাহার কুষ্ঠ শুচি হইল। 4 পরে যীশু তাহাকে কহিলেন, দেখ, কাহাকেও বলিও না, কিন্তু যাজকের নিকটে আপনাকে দর্শাও, আর লোকদের নিকটে সাক্ষ্যার্থে মোশির আজ্ঞানুসারে নৈবেদ্য উৎসর্গ কর।

5 পরে তিনি কফরনাহূমে প্রবেশ করিলে এক জন শতপতি তাঁহার নিকটে আসিয়া তাঁহাকে এই বিনতি করিতে লাগিল, 6 প্রভু, আমার দাস পক্ষাঘাতে বাটীতে শয্যাগত আছে, সে অতিশয় যাতনা পাইতেছে। 7 তিনি তাহাকে কহিলেন, আমি গিয়া তাহাকে সুস্থ করিব। 8 শতপতি উত্তর করিল, প্রভু, আমার বাটীতে আপনার আসিবার যোগ্য আমি নহি; কিন্তু কেবল মুখে আজ্ঞা করুন, তাহাতে আমার দাস সুস্থ হইবে। 9 কারণ আমিও পরাধীন, আমার অধীনেও সৈন্য আছে; আমি এক জনকে বলি, যাও, সে যায়; আর এক জনকে বলি, আইস, সে আসে; এবং আমার দাসকে বলি, এই কর্ম্ম কর, সে করে। 10 যীশু ইহা শুনিয়া আশ্চর্য্য জ্ঞান করিলেন, আর যাহারা পশ্চাৎ আসিতেছিল, তাহাদিগকে কহিলেন, আমি তোমাদিগকে সত্য বলিতেছি, ইস্রায়েলের মধ্যেও আমি এমন বিশ্বাস কোথাও পাই নাই। 11 আর আমি তোমাদিগকে বলিতেছি, অনেকে পূর্ব্ব ও পশ্চিম হইতে আসিয়া অব্রাহাম, ইস্হাক ও যাকোবের সহিত স্বর্গরাজ্যে ভোজনে বসিবে; 12 কিন্তু রাজ্যের সন্তানেরা বাহিরের অন্ধকারে নিক্ষিপ্ত হইবে; সেখানে রোদন ও দন্তঘর্ষণ হইবে। 13 পরে যীশু শতপতিকে কহিলেন, যাও, তুমি যেমন বিশ্বাস করিয়াছ, তোমার প্রতি তেমনি হউক। আর সেই দণ্ডে তাহার দাস সুস্থ হইল।

14 পরে যীশু পিতরের বাটীতে গিয়া তাহার শাশুড়ীকে জ্বরে শয্যাগতা দেখিলেন। 15 তখন তিনি তাহার হাত স্পর্শ করিলেন, তাহাতে জ্বর তাহাকে ছাড়িয়া গেল, আর সে উঠিয়া তাঁহার পরিচর্য্যা করিতে লাগিল।

16 * সন্ধ্যা হইলে লোকেরা অনেক ভূতগ্রস্তকে তাঁহার নিকটে আনিল, আর তিনি বাক্যের দ্বারা আত্মাদিগকে ছাড়াইলেন, এবং সকল পীড়িতকে সুস্থ করিলেন; 17 যেন যিশাইয় ভাববাদীর দ্বারা কথিত বাক্য সিদ্ধ হয়, তিনি কহিয়াছিলেন,
তিনি আমাদের দুর্ব্বলতা সকল লইলেন,
এবং আমাদের রোগ সকল বহন করিলেন।

18 * যীশু চারিদিকে লোকসমূহ দেখিয়া পরপারে যাইতে আজ্ঞা করিলেন। 19 তখন এক জন অধ্যাপক আসিয়া তাঁহাকে কহিল, গুরু, আপনি যেখানে যাইবেন, আমি আপনার পশ্চাৎ পশ্চাৎ যাইব। 20 যীশু তাহাকে কহিলেন, শৃগালদের গর্ত্ত আছে, আকাশের পক্ষীদের বাসা আছে, কিন্তু মনুষ্যপুত্রের মস্তক রাখিবার স্থান নাই। 21 আর এক জন তাঁহার শিষ্য তাঁহাকে কহিল, প্রভু, আমাকে প্রথমে গিয়া আমার পিতাকে কবর দিতে অনুমতি দিউন। 22 কিন্তু যীশু তাহাকে কহিলেন, তুমি আমার পশ্চাৎ আইস, মৃতদের আপন আপন মৃতদিগকে কবর দিতে দাও।

23 * পরে তিনি নৌকায় উঠিলে তাঁহার শিষ্যেরা তাঁহার পশ্চাৎ পশ্চাৎ চলিল। 24 আর দেখ, সমুদ্রে এমন মহা ঝড় উঠিল যে, নৌকা ঢেউয়ে আচ্ছন্ন হইতে লাগিল; কিন্তু তিনি নিদ্রিত ছিলেন। 25 তখন তাঁহার শিষ্যেরা নিকটে গিয়া তাঁহাকে জাগাইয়া কহিলেন, প্রভু, রক্ষা করুন, আমরা মরিলাম। 26 তিনি তাহাদিগকে কহিলেন, হে অল্পবিশ্বাসীরা, কেন ভয় পাইতেছ? পরে তিনি উঠিয়া বায়ু ও সমুদ্রকে ধমক দিলেন, তাহাতে মহা নিস্তব্ধতা হইল। 27 তখন লোকেরা আশ্চর্য্য জ্ঞান করিয়া কহিল, ইনি কেমন ব্যক্তি, বায়ু ও সমুদ্রও ইঁহার আজ্ঞাবহ হয়?

28 * পরে তিনি পরপারে গাদরীয়দের দেশে উপস্থিত হইলে দুই জন ভূতগ্রস্ত তাঁহার সম্মুখে আসিল; তাহারা এমন ভয়ানক ছিল যে, কেহ সেই পথ দিয়া যাইতে পারিত না। 29 আর দেখ, তাহারা চীৎকার করিয়া কহিল, হে ঈশ্বরপুত্র, আমাদের সঙ্গে আপনার কি? নির্দ্দিষ্ট সময়ের পূর্ব্বে কি আমাদিগকে যাতনা দিতে আসিয়াছেন? 30 তাহাদের অনেক দূরে বহুসংখ্যক শূকরের পাল চরিতেছিল। 31 তখন ভূতেরা তাঁহাকে বিনতি করিয়া কহিল, আমাদিগকে যদি ছাড়াইবেন, তবে এই শূকরের পালে পাঠাইয়া দিউন। 32 তিনি তাহাদিগকে কহিলেন, যাও। তাহাতে তাহারা বাহির হইয়া শূকরের পালে প্রবেশ করিল, আর দেখ, সমস্ত পাল খাড়া পাহাড় হইতে বেগে সমুদ্রে পড়িয়া জলে মরিল। 33 তখন রাখালেরা পলাইয়া নগরে গিয়া ভূতগ্রস্তদের বৃত্তান্ত সমস্ত, বিশেষতঃ শূকরের পালের বৃত্তান্ত বলিল। 34 তাহাতে দেখ, সমস্ত নগর যীশুর সাক্ষাতে বাহির হইয়া আসিল, আর তাঁহাকে দেখিয়া বিনতি করিল, যেন তিনি তাহাদের সীমা হইতে চলিয়া যান।

9 পরে তিনি নৌকায় উঠিয়া পার হইয়া আপন নগরে আসিলেন। 2 আর দেখ, লোকেরা এক পক্ষাঘাতীকে খাটিয়ায় শয়ান অবস্থায় তাঁহার নিকটে আনিল; তাহাতে যীশু তাহাদের বিশ্বাস দেখিয়া পক্ষাঘাতীকে কহিলেন, বৎস, সুস্থির হও, তোমার পাপ সকল ক্ষমা করা গেল। 3 তখন দেখ, কয়েক জন অধ্যাপক আপনাদের মধ্যে কহিতে লাগিল, এ ব্যক্তি ঈশ্বরনিন্দা করিতেছে। 4 যীশু তাহাদের চিন্তা জানিয়া কহিলেন, তোমরা আপন আপন হৃদয়ে কুচিন্তা করিতেছ কেন? 5 কোন্‌টা বলা সহজ, তোমার পাপ সকল ক্ষমা করা গেল, কিম্বা উঠ, আপন খাটিয়া তুলিয়া লইয়া বেড়াও? 6 কিন্তু যেন তোমরা জানিতে পার যে, পৃথিবীতে পাপ ক্ষমা করিবার ক্ষমতা মনুষ্যপুত্রের আছে, এই জন্য তিনি পক্ষাঘাতীকে কহিলেন, উঠ, আপন খাটিয়া তুলিয়া লইয়া বাটী যাও। 7 তখন সে উঠিয়া আপন বাটী চলিয়া গেল। 8 ইহা দেখিয়া লোকসমূহ ভয় পাইল, আর মনুষ্যদিগকে এমন ক্ষমতা দেওয়াতে ঈশ্বরের গৌরব করিতে লাগিল।

9 * পরে যীশু সেই স্থান হইতে যাইতে যাইতে মথি নামক এক ব্যক্তিকে চুঙ্গিঘরে বসিয়া থাকিতে দেখিলেন, আর তাহাকে কহিলেন, আমার পশ্চাৎ আইস। তাহাতে সে উঠিয়া তাঁহার পশ্চাৎ চলিল। 10 পরে তিনি বাটীতে ভোজনে বসিলে দেখ, অনেক চুঙ্গিওয়ালা ও পাপী আসিয়া যীশু ও তাঁহার শিষ্যদের সহিত ভোজনে বসিল। 11 ইহা দেখিয়া ফরীশীরা তাঁহার শিষ্যদিগকে কহিল, তোমাদের গুরু চুঙ্গিওয়ালা ও পাপীদের সহিত ভোজন করেন কেন? 12 যীশু ইহা শুনিয়া কহিলেন, সুস্থ লোকদের চিকিৎসকের প্রয়োজন নাই, কিন্তু পীড়িতদের আছে। 13 কিন্তু তোমরা গিয়া শিক্ষা কর, এই কথার অর্থ কি, আমি বলিদান নয়, দয়াই চাহি; কারণ আমি ধার্ম্মিকদিগকে নয়, কিন্তু পাপীদিগকে মন পরিবর্ত্তনার্থে আহ্বান করিতে আসিয়াছি।

14 * পরে যোহনের শিষ্যেরা তাঁহার নিকটে আসিয়া কহিল, আমরা ও ফরীশীরা অনেক বার উপবাস করি, আপনার শিষ্যেরা উপবাস করে না কেন? 15 যীশু তাহাদিগকে কহিলেন, কুটুম্বেরা যে পর্য্যন্ত বরের সঙ্গে থাকে, সে পর্য্যন্ত কি তাহারা শোক করিতে পারে? কিন্তু এমন দিন আসিবে, যখন বর তাহাদের নিকট হইতে নীত হইবে, তখন তাহারা উপবাস করিবে। 16 কেহ নূতন বস্ত্রের তালি পুরাতন কাপড়ে দেয় না, দিলে সেই তালি কাপড় হইতে টানিয়া লয়, তাহাতে ছেঁড়া আরও বড় হয়। 17 লোকে নূতন দ্রাক্ষারস পুরাতন চর্ম্মপাত্রে রাখে না, রাখিলে চর্ম্মপাত্র ফাটিয়া যায়, দ্রাক্ষারস পড়িয়া যায়, এবং চর্ম্মপাত্রও নষ্ট হয়; কিন্তু লোকে নূতন দ্রাক্ষারস নূতন চর্ম্মপাত্রে রাখে, তাহাতে দুই রক্ষা পায়।

18 * তিনি তাহাদিগকে এই সকল কথা বলিতেছেন, এমন সময়ে দেখ, এক জন অধ্যক্ষ আসিয়া তাঁহাকে প্রণাম করিয়া কহিল, আমার কন্যা এইমাত্র মরিল, কিন্তু আপনি আসিয়া তাহার উপরে হাত রাখুন, তাহাতে সে বাঁচিবে। 19 তখন যীশু উঠিয়া তাহার সঙ্গে সঙ্গে চলিলেন, তাঁহার শিষ্যেরাও চলিল। 20 আর দেখ, বার বৎসর যাবৎ এক স্ত্রী রক্তস্রাবে পীড়িতা ছিল, সে পশ্চাৎ আসিয়া তাঁহার বস্ত্রের ঝালর স্পর্শ করিল। 21 কারণ সে মনে মনে কহিতেছিল, আমি কেবল তাঁহার বস্ত্র স্পর্শ করিলে সুস্থ হইব। 22 তখন যীশু ফিরিয়া তাহাকে দেখিয়া কহিলেন, কন্যা, সুস্থির হও, তোমার বিশ্বাস তোমাকে সুস্থ করিয়াছে। তাহাতে সেই দণ্ডে সে স্ত্রী সুস্থ হইল।

23 * পরে যীশু অধ্যক্ষের বাটীতে গিয়া বংশীবাদকদিগকে ও কোলাহলকারী লোকসমূহকে দেখিয়া কহিলেন, 24 সরিয়া যাও, কন্যা মরে নাই, নিদ্রিতা আছে। তাহাতে তাহারা তাঁহাকে উপহাস করিল। 25 কিন্তু লোকসমূহ বাহির হইয়া গেলে পর তিনি ভিতরে গিয়া তাহার হাত ধরিলেন, তাহাতে কন্যা উঠিল। 26 আর এই সংবাদ সেই সমস্ত দেশে ব্যাপ্ত হইল।

27 * পরে যীশু সেই স্থান হইতে যাইতে যাইতে দুই অন্ধ তাঁহার পশ্চাৎ পশ্চাৎ চীৎকার করিয়া কহিতে লাগিল, হে দায়ূদ-সন্তান, আমাদের প্রতি দয়া করুন। 28 পরে তিনি বাটীতে গেলে সেই অন্ধেরা তাঁহার নিকটে আসিল, আর যীশু তাহাদিগকে কহিলেন, তোমরা কি বিশ্বাস কর, আমি এই কর্ম্ম করিতে পারি? তাহারা কহিল, হাঁ, প্রভু। 29 তখন তিনি তাহাদের চক্ষু স্পর্শ করিয়া কহিলেন, তোমাদের বিশ্বাস অনুসারে তোমাদের প্রতি হউক। 30 তাহাতে তাহাদের চক্ষু খুলিয়া গেল। আর যীশু তাহাদিগকে দৃঢ় আজ্ঞা করিয়া কহিলেন, সাবধান, কেহ এই বৃত্তান্ত জানিতে না পারুক। 31 কিন্তু তাহারা বাহির হইয়া সমস্ত দেশে তাঁহার সুখ্যাতি প্রচার করিল।

32 * পরে তাহারা বাহির হইয়া গেলে দেখ, লোকেরা এক মূক ভূতগ্রস্তকে তাঁহার নিকটে আনিল। 33 ভূত ছাড়ান গেলে মূক কথা কহিতে লাগিল, আর লোকসমূহ আশ্চর্য্য জ্ঞান করিয়া কহিল, ইস্রায়েলে এমন কখনও দেখা যায় নাই। 34 কিন্তু ফরীশীরা কহিতে লাগিল, ইনি ভূতদের অধিপতির দ্বারা ভূত ছাড়াইয়া থাকেন।

35 * পরে যীশু সমস্ত নগর ও পল্লী ভ্রমণ করিতে লাগিলেন, তাহাদের সমাজ-গৃহে উপদেশ দিতে, রাজ্যের সুসমাচার প্রচার করিতে, এবং সকল প্রকার রোগ ও সকল প্রকার পীড়া সুস্থ করিতে লাগিলেন। 36 আর লোকসমূহ দেখিয়া তাহাদের জন্য করুণার্দ্র হইলেন, কারণ তাহারা মেষপালকহীন মেষের ন্যায় ক্লান্ত ও অবসন্ন হইয়াছিল। 37 তখন তিনি আপন শিষ্যদিগকে কহিলেন, শস্য প্রচুর বটে, কিন্তু কাটনিয়া অল্প; 38 অতএব শস্যের স্বামীর নিকটে বিনতি কর, যেন তিনি আপন শস্য কাটিবার জন্য কাটনিয়া পাঠাইয়া দেন।

10 পরে তিনি আপন বারো জন শিষ্যকে কাছে ডাকিয়া তাহাদিগকে অশুচি আত্মাদের উপরে কর্ত্তৃত্ব দিলেন, যেন তাহারা সেই সকল ছাড়াইতে পারে, এবং সকল প্রকার রোগ ও সকল প্রকার পীড়া সুস্থ করিতে পারে।

2 * সেই বারো জন প্রেরিতদের নাম এই; প্রথম শিমোন, যাহাকে পিতর বলে, আর তাহার ভ্রাতা আন্দ্রিয়; সিবদিয়ের পুত্র যাকোব, আর তাহার ভ্রাতা যোহন; 3 ফিলিপ ও বর্থলময়; থোমা ও কর-সংগ্রাহক মথি; আলফেয়ের পুত্র যাকোব ও থদ্দেয়; 4 কনানীয় শিমোন ও যিহূদা ইষ্কারিয়োত, যে তাঁহাকে শত্রুহস্তে সমর্পণ করিল।

5 * এই বারো জনকে যীশু প্রেরণ করিলেন, আজ্ঞা করিয়া কহিলেন, অন্যজাতীয়দের পথে যাইও না, এবং শমরীয়দের কোন নগরে প্রবেশ করিও না; 6 কিন্তু ইস্রায়েল-কুলের হারান মেষদের নিকটে যাও। 7 আর যাইতে যাইতে প্রচার কর, বলিও, স্বর্গরাজ্য নিকটবর্ত্তী হইল। 8 পীড়িতদিগকে সুস্থ কর, মৃতদিগকে উঠাও, কুষ্ঠীদিগকে শুচি কর, ভূত ছাড়াও; তোমরা বিনামূল্যে পাইয়াছ, বিনামূল্যে দাও। 9 আপন আপন কটিবন্ধনে স্বর্ণ, রৌপ্য বা তাম্র লইও না; 10 পথের জন্য ঝুলি, দুই চোলা, পাদুকা বা যষ্টি লইও না; কারণ কর্ম্মকারী আপন খাদ্যের যোগ্য। 11 আর তোমরা যে কোন নগরে বা গ্রামে প্রবেশ কর, সেখানে কে যোগ্য, তাহার অনুসন্ধান করিও, এবং যে পর্য্যন্ত সেখান হইতে প্রস্থান না কর, সে পর্য্যন্ত সেখানে থাক। 12 আর বাটীতে প্রবেশ করিবার সময়ে তাহাকে আশীর্ব্বাদ কর। 13 সেই বাটী যদি যোগ্য হয়, তবে তোমাদের শান্তি তাহার উপরে আসুক; কিন্তু যদি যোগ্য না হয়, তবে তোমাদের শান্তি তোমাদের নিকটে ফিরিয়া আসুক। 14 আর যে কেহ তোমাদিগকে গ্রহণ না করে, কিম্বা তোমাদের বাক্য না শুনে, সেই বাটী বা সেই নগর হইতে বাহির হইবার সময়ে আপন আপন পায়ের ধূলা ঝাড়িয়া ফেলিও। 15 আমি তোমাদিগকে সত্য বলিতেছি, বিচার দিনে সদোম ও ঘমোরার দশা সেই নগরের দশা অপেক্ষা সহ্য হইবে।

16 * দেখ, আমি তোমাদিগকে নেকড়িয়া বাঘের মধ্যে মেষের ন্যায় প্রেরণ করিতেছি; অতএব তোমরা সর্পের ন্যায় বুদ্ধিমান ও কপোতের ন্যায় অমায়িক হও। 17 কিন্তু মনুষ্যদের বিষয়ে সাবধান থাক; কারণ তাহারা তোমাদিগকে ধরাইয়া দিবে,

41 *ויפצם כעת ואל אלהיהם ויזעקו׃
42 וישמעו כי אלהים זכרו להם וגאל עליון קבעו׃
43 ויזכרו כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב׃
44 כמה פעמים ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון׃
45 וישובו וינסו אל אל וקדוש ישראל התוו׃
46 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מיד צר׃
47 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צוען׃
48 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון׃
49 *ישלח בם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחתם׃
50 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה׃
51 *ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם׃
52 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר׃
53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים׃
54 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו׃
55 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן בשבטי אהליהם׃
56 ויבחנו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃
57 וישובו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה׃
58 ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו׃
59 שמע אלהים וישתומם ויתעב מאד בישראל׃
60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם׃
61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר׃
62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר׃
63 בחוריו אכלה אש ובתולותיו לא הוללו׃
64 כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה׃
65 ויקץ כישן אדני כגבור משתומם מיין׃
66 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן להם׃
67 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃
68 ויבחר בשבט יהודה בהר ציון אשר אהב׃
69 ויבן כרמים מקדשו כארץ יסדה לעולם׃
70 ויבחר בדויד עבדו ויקחהו ממכלאות צאן׃
71 מאחר עלות מעם לרעות ביעקב עמו ובנחלתו בישראל׃
72 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם׃

מזמור עשרים ושמונה

1 *לדויד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
3 *קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃

כְּפִי כֹּחַ אֲדֹנָי אֲשֶׁר דִּבֶּר׃ הַמְּלָכִים
מֹשְׁלֵי מִצְרַיִם. הֵמָּה הַמְּסֻכָּנִים לְהַכְעִיס
אֶת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. הַמּוֹצִיאִים אֶת הָעָם
1 * מִתּוֹכָם לְהַעֲבִיד עֲבוֹדָה זָרָה׃ וְלִהְיוֹת
לָהֶם לְעַמִּים. וְלִנְחֹל אֶת אַרְצָם׃

◦ ה ◦

וַיְהִי בְּשָׁלְחוֹ אֶת הָעָם. וַיֹּלִיכֵם דֶּרֶךְ
הַמִּדְבָּר. וַיָּבֹא אֶל הַיָּם סוּף. וַיַּקִּיפוּ
מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם. וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ
עַד הַיָּם. וְהִנֵּה הַמַּיִם הָיוּ חוֹמָה לָהֶם
מִיָּמִין וּמִשְּׂמֹאל. וְהָיָה כְּשֶׁבָּאוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֶל הַיָּם. וְהָיוּ הַמַּיִם נִבְקָעִים לִפְנֵיהֶם.
וַיַּעַבְרוּ בְּיַבָּשָׁה. וְהַמַּיִם הָיוּ חוֹמָה לָהֶם
מִיָּמִין וּמִשְּׂמֹאל. וַיַּעַבְרוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּתוֹךְ
הַיָּם בְּיַבָּשָׁה. וְכָל הַמִּצְרִים הָיוּ רוֹדְפִים
אַחֲרֵיהֶם. וַיִּכָּנְסוּ כֻּלָּם בְּתוֹךְ הַיָּם.
וַיִּשְׁלַח יְיָ אֶת מַלְאָכוֹ. וַיָּשָׁב הַיָּם עַל
מִצְרַיִם. וַיְכַסֵּם וַיְכַלֵּם. וְלֹא נִשְׁאַר מֵהֶם
אֲפִלּוּ אֶחָד. וְכָל זֶה הָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שֶׁל פֶּסַח. וְעַל כֵּן אָנוּ מְחַיְּבִים לְהַלֵּל
וּלְשַׁבֵּחַ. וּלְפָאֵר וּלְרוֹמֵם. וְלַעֲשׂוֹת נִסִּים
וְנִפְלָאוֹת. לְמִי שֶׁעָשָׂה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלּוּ. הוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוּת
לְחֵרוּת. מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה. וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב.
וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל. וּמִשִּׁעְבּוּד לִגְאֻלָּה.
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה. הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ׃
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃
רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃
מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
מְקִימִי מֵעָפָר דָּל. מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃
לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת. אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה׃
הַלְלוּיָהּ׃

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם. בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס. הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר׃ הָהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים. גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס. הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הָהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים.
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ.
מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם
מָיִם. חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃
לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד.
עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם.
אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם.
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב.
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ.
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמָעוּ. אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא
יְמִישׁוּן. רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ. לֹא יֶהְגּוּ
בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר
בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ. עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַּיְיָ.
עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַּיְיָ.
עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ.
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ. הַקְּטַנִּים עִם
הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם. עֲלֵיכֶם וְעַל
בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ. וְהָאָרֶץ נָתַן
לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ. וְלֹא כָל
יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ׃

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ. אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃
כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי. וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי
חֶבְלֵי מָוֶת. וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי. צָרָה
וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא. אָנָּה יְיָ
מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק. וֵאלֹהֵינוּ
מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ. דַּלֹּתִי וְלִי
יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי. כִּי יְיָ
גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת.
אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה. אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ. בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃
אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי. כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃
מָה אָשִׁיב לַיְיָ. כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃
נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם. נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ. הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃
אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ. אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן
אֲמָתֶךָ. פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח
תּוֹדָה. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם.
נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ.
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם. הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם. שַׁבְּחוּהוּ כָּל
הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ. וֶאֱמֶת יְיָ
לְעוֹלָם. הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ. עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
יְיָ לִי לֹא אִירָא. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃
יְיָ לִי בְּעֹזְרָי. וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ. מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ. מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃
כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
סַבּוֹנִי גַם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם
יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל. וַיְיָ
עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה. בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים׃
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל. יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה׃
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה.
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ. וְלַמָּוֶת
לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. אָבֹא בָם
אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ. צַדִּיקִים יָבֹאוּ
בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃

9 ◦ ◦ ◦

ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך׃
21 וכפרת תשים על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את
העדת אשר אתן אליך׃ ושמתי שם לך ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת
22 את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל׃ ◆ ס ◆ ועשית
שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמתים
קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃
ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו׃
ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על
ארבע הפאת אשר לארבע רגלו׃ לעמת המסגרת יהיו
הטבעת בתים לבדים לשלחן׃ ועשית את הבדים עצי
שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ועשית
את קערתו וכפתו וקשותו ומנקיתו אשר יסך בהן
לבנה זהב סגור תעשה אתם׃ ושלחן לחם פנים יהיה
לפני תמיד׃ ◆ ס ◆ ואתה תעשה מנרת זהב טהור
מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃
שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ ובמנרה ארבעה
גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן
המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה
אחת זהב טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את
נרתיה והאיר על עבר פניה׃ ומלקחתיה ומחתתיה זהב
טהור׃ ככר יעשה אתה ואת כל הכלים האלה׃ וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר׃ ◆ ס ◆ והמשכן
תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם׃ אורך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעת כלם׃ חמש
יריעת תהיין חברת איש אל אחתו וחמש יריעת
תעשין חברת איש אל אחתו׃ ועשית לקצת היריעה
האחת מקצה מן השפה בחברת ועשית כן בקצה
היריעה הקצנה בחברת השנית׃ חמשים לולאת תעשה
בקצה היריעה האחת מן השפה בחברת ומחמשים
לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית
מקבלת הלולאת אחת אל אחתה׃ ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את היריעת איש אל אחתו בקרסים והיה
המשכן אחד׃ ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת תעשינה אתם׃ אורך היריעה
האחת שלשים באמה והיריעה האחת ארבע באמות
רחב שתים עשרה היריעה האחת מדה אחת ליריעת
עשתי עשרה יריעת כלם׃ וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה
הששית אל מול פני האהל׃ ועשית חמשים לולאת על
שפת היריעה הקצנה אשר בחברת וחמשים לולאת על
שפת היריעה החברת השנית׃ ועשית קרסי נחשת
חמשים והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל
ויהי אחד׃ והסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה
העדפת תסרח על אחרי המשכן׃ ואמה מזה ואמה מזה
בעדף באורך יריעת האהל תהיה סרחת על צדי המשכן
מזה ומזה לכסתו׃ ועשית מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ועשית את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר באמת ארך
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת אל אחתו כן תעשה לכל
קרשי המשכן׃ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש
לפאת נגבה תימנה׃ ומאדני כסף תעשה ארבעים
אדן תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ולקרש השני לשתי ידתיו שני אדנים׃
ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ ואדניהם
ארבעים אדן כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש השני׃ ולירכתי המשכן ימה תעשה
ששה קרשים׃ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן
בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על
ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם למקצעת
שני יהיו׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדני
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
הקרש השני׃ ותעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים
ימה׃ והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל
קצה׃ ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב׃ והקם את
המשכן כמשפטו אשר הראית בהר׃ ◆ ס ◆ ועשית את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבים
מעשה חשב יעשה אתה׃ ונתתה אתה על ארבעה עמדי
שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃
ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית
לפרכת את ארן העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש
ובין קדש הקדשים׃ ונתת את הכפרת על ארן העדת
בקדש הקדשים׃ ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
והמנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן
תתן על צלע צפון׃ ועשית מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ ועשית
לפני המסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם
זהב וייצקת להם חמשה אדני נחשת׃ ◆ ס ◆ ועשית את
מזבח עצי שטים חמש אמת ארך ומזבח רבע יהיה
ושלשת אמת קמתו מקרניו תהיה׃ ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו
תעשה נחשת׃ ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת
ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו׃
ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת
עד חצי המזבח׃ ועשית בדים לעצי שטים וצפית אתם
נחשת׃ והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי
צלעת המזבח בשאת אתו׃ נבוב לחת תעשה אתו כאשר
הראה בהר כן יעשו׃ ◆ ס ◆ ועשית את חצר למשכן
לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה
באמה ארך לפאה האחת׃ ועמדיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כספ׃ ולפאת צפון בארך קלעים
מאה ארכם עשרים ועמדיהם עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וויהם כספ׃ ולרחב הים קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה׃ ורחב החצר לפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה׃ וקלעים חמש עשרה אמה כתף
שלשת עמדיהם ואדניהם שלשה׃ ולכתף השנית חמש
עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ ולשער
החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה׃ כל עמדי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף
ואדניהם נחשת׃ אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃
כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר
נחשת׃ ◆ ס ◆ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃ באהל
מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן
ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם
מאת בני ישראל׃ ◆ ס ◆ ואתה הקרב אליך את אהרן
אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ודברת אל כל
חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי
קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃ והמה יקחו את
הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
השש׃ ◆ ס ◆ ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ שתי כתפת חברת
יהיה אל שני קצותיו וחבר׃ ◆ ס ◆ ועשו את חשן
משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשו אתו׃ רבע יהיה
כפול זרת ארכו וזרת רחבו כפול׃ ומלאת בו מלאת
אבן אבן ארבע טורי אבן טור אדם פטדה וברקת טור
האחד׃ והטור השני נפך ספיר ויהלם׃ והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש שהם
ויספה מסבת זהב תהיה במלאתם׃ והאבנים תהיינה על
שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם
איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על
החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על
החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שתי
קצות החשן׃ ונתתה את שתי עבתי הזהב על שתי
הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתת
תתן על שתי המסבת ונתתה על כתפת האפד אל מול
פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שתי
קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃
ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפת
האפד מלמטה מלפניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד׃
וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃
ונשא אהרן את שמת בני ישראל בחשן המשפט על
לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד׃ ונתת אל
חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב
אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני
ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ◆ ס ◆ ועשית את
מעיל האפד כליל תכלת׃ ופי ראשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃
ועשית על שולי מעילו רמני תכלת וארגמן ותולעת
שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן
זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב׃
והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש
לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ◆ ס ◆ ועשית ציץ זהב
טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת
אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני
המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם
והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה׃ ◆ ס ◆
ושבצת תשבץ שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה
רקם תעשה׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
אבנטים ועשית להם מגבעת לכבוד ולתפארת׃ והלבשת
את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת
אתם וכהנו לי׃ ◆ ס ◆ ועשה להם מכנסי בד לכסות
בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃ והיו על אהרן
ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
אחריו׃ ◆ ס ◆ וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם
לכהן לי קח פר אחד בן בקר ושני אילם תמימם׃
ומצות חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
סלת חטים תעשם׃ ושמת אתם על סל אחד והקרבת
אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם׃ ואת אהרן ואת
בניו תקרב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃
ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת
מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט
האפד׃ ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש
על המצנפת׃ ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו
ומשחת אתו׃ ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת׃
וחגרתם אבנט אהרן ובניו ומשחת להם מגבעת והיתה
להם כהנת לחק עולם וקדשת את אהרן ואת בניו׃
◆ ס ◆ והקרבת את פר החטאת ◆ וסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש הפר׃ ושחטת את הפר לפני יהוה
פתח אהל מועד׃ ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת
המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסד המזבח׃
ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על
הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת
המזבחה׃ ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף
באש מחוץ למחנה חטאת הוא׃ ואת אחד האילם תקח
וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ ושחטת
את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב׃
ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על
נתחיו ועל ראשו׃ והקטרת את כל האיל המזבחה עלה
הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ ולקחת את
האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃
ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן
אהרן ועל תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן
רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב׃ ולקחת
מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על
אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא
בגדיו ובניו ובגדי בניו אתו׃ ולקחת מן האיל החלב
והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק
הימין כי איל מלאים הוא׃ וככר לחם אחת ועגת לחם
שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה׃
ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם
תנופה לפני יהוה׃ ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה
על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃
ולקחת את החזה מאיל מלאי אהרן והנפת אתו תנופה
לפני יהוה והיה לך למנה׃ והקדשת את חזה התנופה
ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל
המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו׃ והיתה לאהרן
ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא
ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם
ליהוה׃ ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו
למשחה בהם ולמלא בהם את ידם׃ שבעת ימים
ילבשם הכהן תחתיו מבניו הבא אל אהל מועד לשרת
בקדש׃ ◆ ס ◆ ואתה תקח את האיל המלאים ובשלת את
בשרו במקום קדש׃ ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד׃ ואכלו אתם
אשר כפר בהם למלא את ידם לקדשם ורים לא יאכל
כי קדש הם׃ ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא׃
כאשר עשיתי לכל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא את
ידם׃ ופר החטאת תעשה ליום על הכפרים ◆ וחטאת
את המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדש אתו׃
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח
קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃ ◆ ס ◆ וזה אשר
תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃
את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים׃ ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע
ההין ונסך רבעית ההין יין על הכבש האחד׃ ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה
לה לריח ניחח אשה ליהוה׃ עלת תמיד לדרתיכם פתח
אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך
שם׃ ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי׃ וקדשתי
את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש
לכהן לי׃ ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים
וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ ◆ ס ◆
ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃
אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קמתו
ממנו קרנתיו׃ וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו
סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ ושתי
טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו
תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת בהם
אתו׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃
ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת נגד הכפרת
אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו
אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת
יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו עליו
קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר
אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת
בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃
◆ ס ◆ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל
העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים
גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ כל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת
את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל
מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם׃ ◆ ס ◆ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת
לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה
שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת
רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או
בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ ורחצו
ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו
ולזרעו לדרתם׃ ◆ ס ◆ וידבר יהוה אל משה לאמר׃
ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן
בשם מחציו חמשים ומאתים ולקח משכים חמשים
ומאתים׃ וקנה בשם חמשים ומאתים וקדה חמש מאות
בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת
קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה׃
ומשחת בו את אהל מועד ואת ארן העדת׃ ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃
ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃
וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃
ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי׃
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה
לי לדרתיכם׃ על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא
תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח
כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו׃ ◆ ס ◆
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך
שמה קדש קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה׃ איש
אשר יעשה כמו לה להריח בה והכרת מעמיו׃ ◆ ס ◆
ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ לחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכה׃ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב
בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה
ועשו את כל אשר צויתיך׃ את אהל מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃ ואת
השלחן וכליו ואת המנרה הטהר וכל כליה ואת מזבח
הקטרת׃ ואת מזבח העלה וכל כליו ואת הכיור ואת כנו׃
ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ◆ ס ◆ ויאמר יהוה אל
משה לאמר׃ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם
לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת ימים
יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם׃ בני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש׃ ◆ ס ◆ ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו
בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים׃ ◆ ס ◆ וירא העם כי בשש משה לרדת מן
ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם
והביאו אלי׃ ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר
באזניהם ויביאו אל אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו בחרט
ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו
ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃ וישכמו ממחרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו
לצחק׃ ◆ ס ◆ וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
ערף הוא׃ ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם
ואעשה אתך לגוי גדול׃ ◆ ס ◆ ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם
מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי
השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו׃ ◆ ס ◆ וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת
בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים׃
והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא
חרות על הלחת׃ וישמע יהושע את קול העם ברעו
ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃ ויאמר אין קול
ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי
שמע׃ ◆ ס ◆ ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת
וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש וטחן עד כלה דק ויזר על פני המים
וישקה את בני ישראל׃ ויאמר משה אל אהרן מה עשה
לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה
האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃
ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש
ויצא העגל הזה׃ ◆ ס ◆ וירא משה את העם כי פרע הוא
כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש
חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו
איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃ ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת
אלפים איש׃ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי
איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ ◆ ס ◆
ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה
גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם׃
וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ ועתה אם תשא חטאתם
ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃ ויאמר יהוה אל
משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך נחה את
העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך ילך לפניך וביום
פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף יהוה את העם על
אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃ ◆ ס ◆ וידבר יהוה
אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ אל ארץ
זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף
אתה פן אכלך בדרך׃ וישמע העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃ ויאמר יהוה אל
משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה
מה אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
חורב׃ ◆ ס ◆ ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃
והיה כצאת משה האהלה יקמו כל העם ונצבו איש
פתח אהלו ונבטו אחרי משה עד באו האהלה׃ והיה
כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה׃ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ ודבר
יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא
ימיש מתוך האהל׃ ◆ ס ◆ ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת
חן בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא
את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם
אין פניך הלכים אל תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא כי
מצאתי חן בעיני אנכי ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו
אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃ ויאמר יהוה
אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת
חן בעיני ואדעך בשם׃ ויאמר הראני נא את כבדך׃
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃
ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי׃
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃ והיה
בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד
עברי׃ והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃
◆ ס ◆ ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת׃ והיה נכון לבקר ועלית
בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃ ואיש לא
יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר
אל ירעו אל מול ההר ההוא׃ ויפסל שני לחת אבנים
כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על
פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים׃ וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו׃ ◆ ס ◆ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל
הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה
כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר
אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני
והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן תכרת ברית
ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון
ואשריו תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו׃ וקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי
אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי מסכה לא
תעשה לך׃ ◆ ס ◆ את חג המצות תשמר שבעת ימים
אכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר
פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃
ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרש ובקצר
תשבת׃ ◆ ס ◆ וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת השנה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ כי אורישׁ
גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את
ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים
בשנה׃ לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח׃ ◆ ס ◆ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ ◆ ס ◆ ויאמר יהוה
אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי שם עם יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃
◆ ס ◆ ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת
ברד משה מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה
קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ ויקרא אלהם משה
וישב

לְמִי הִמְכַּרְתִּי אֶתְכֶם אוֹ מִי מִנּוֹשָׁי אֲשֶׁר אֶמְכֹּר־אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ 2 מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם־אֵין בִּי כֹּחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת בַּצִּיָּה׃ 3 אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ 4 אֲדֹנָי יְהוִה נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לְעוּת יָעִיר בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אָזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ 5 אֲדֹנָי יְהוִה פָּתַח לִי אָזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי לְאָחוֹר לֹא נָסוֹגְתִּי׃ 6 גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְמֹרְטִים פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק׃ 7 וַאדֹנָי יְהוִה יַעְזָר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל־כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ׃ 8 קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָחַד מִי בַּעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ 9 הֵן אֲדֹנָי יְהוִה יַעְזָר־לִי מִי הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ יֹאכְלֵם׃ 10 מִי בָכֶם יָרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו׃ 11 הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִקִּים לְכוּ בְּאוּר אִשְׁכֶם וּבְזִקּוֹת בִּעַרְתֶּם מִיָּדִי לָכֶם תִּהְיֶה לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן׃

◦ נא ◦

12 שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל־צוּר חֻצַבְתֶּם וְאֶל־מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם׃ 13 הַבִּיטוּ אֶל־אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל־שָׂרָה תַּחֹלְלָתְכֶם כִּי אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ וְאַרְבֵּהוּ׃ 14 כִּי נִחַם יְהוָה צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבוֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן יְהוָה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ 15 הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאֻמִּי אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵּצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ׃ 16 קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יִשְׁעִי וּזְרֹעֹתַי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֶל־זְרוֹעִי יְיַחֵלוּ׃ 17 שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל־אֶרֶץ כִּי שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְאֶרֶץ כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיוֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ 18 שִׁמְעוּ אֵלַי יוֹדְעֵי צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי בְּלִבָּם אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפוֹתָם אַל־תֵּחָתּוּ׃ 19 כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵמוֹ עָשׁ וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵמוֹ סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים׃ 20 עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְצֶבֶת רָהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ 21 הֲלֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי־יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃ 22 וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ 23 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֲמְכֶם מִי אַתְּ וַתִּירְאִי מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ 24 וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֵׂךְ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וַתִּפְחַד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃ 25 מְהֵרָה צֹעֶה לְהִפָּתַח וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ 26 וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ 27 וָאָשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה׃ 28 הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃ 29 אֵין־מְנַהֵל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדָּלָה׃ 30 שְׁתַּיִם הֵנָּה קָרוּ לָךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב וְהַחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ׃ 31 בָּנַיִךְ עָלְפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת כְּתוֹ מִכְמָר מְלֵאִים חֲמַת יְהוָה גַּעֲרַת אֱלֹהָיִךְ׃ 32 לָכֵן שִׁמְעִי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃ 33 כֹּה אָמַר אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ עוֹד׃ 34 וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד־מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעְבֹּרָה וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גְּוֵיךְ וְכַחוּץ לָעֹבְרִים׃

◦ נב ◦

1 עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבוֹא בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃ 2 הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַ͏ִם הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־צִיּוֹן׃ 3 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֲלוּ׃ 4 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יָרַד עַמִּי בָתְּחִלָּה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר לְעֹשֶׁק עָשָׁק׃ 5 וְעַתָּה מַה־לִּי פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָיו יְהֵילִלוּ נְאֻם־יְהוָה וְתָמִיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מְנֻאָץ׃ 6 לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אֲנִי הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ 7 מַה־נָּאווּ עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ 8 קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ 9 פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 10 חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ 11 סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְלֵי יְהוָה׃ 12 כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ 14 כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃ 15 כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃

◦ נג ◦

1 מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה׃ 2 וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא־תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא־מַרְאֶה וְנֶחְמְדֵהוּ׃ 3 נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת וְיֹדֵעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא חָשַׁבְנֻהוּ׃ 4 אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה׃ 5 וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא־לָנוּ׃ 6 כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָנִינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת עֲוֹן כֻּלָּנוּ׃ 7 נִגַּשׂ וְהוּא נֶעְנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וְכָרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃ 8 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃ 9 וַיִּתֵּן אֶת־רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־עָשִׁיר בְּמֹתָיו עַל לֹא־חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו׃ 10 וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם־תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃ 11 מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יַשְׂבִּיעַ בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃ 12 לָכֵן אֲחַלֵּק־לוֹ בָרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת־פּוֹשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֵטְא רַבִּים נָשָׂא וּלְפוֹשְׁעִים יַפְגִּיעַ׃

◦ נד ◦

1 רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא חָלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי שוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ 2 הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ הַעֲמִיקִי׃ 3 כִּי יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ 4 אַל־תִּירְאִי כִּי לֹא תֵבוֹשִׁי וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ 5 כִּי בֹעָלַיִךְ עֹשָׂיִךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ 6 כִּי כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יְהוָה וְכֶאֱשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ 7 רֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ 8 בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃ 9 כִּי מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ׃ 10 כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוֹט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה׃ 11 עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אֲנִי מְרַבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים׃ 12 וְשַׂמְתִּי כַדְכֹד שִׁמְרֹתַיִךְ וְשׁוֹעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח וְכָל־גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי חֵפֶץ׃ 13 וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃ 14 בְּצֶדֶק תִּכּוֹנָנִי רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ 15 הֵן גָּר יָגוּר אֲשֶׁר לֹא מֵאִתִּי מִי גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפֹּל׃ 16 הֵן אֲנִי בָרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּפֶחָם אֵשׁ וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וּבָרָאתִי מַשְׁחִית לְחַבֵּל׃ 17 כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה׃

◦ נה ◦

1 הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כֶּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וְאִכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְלֹא־כֶסֶף וּבְלֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃ 2 לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ־טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדָּשֶׁן נַפְשְׁכֶם׃ 3 הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וְתִחְיֶינָה נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים׃ 4 הֵן עֵד לְאֻמִּים נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֶּה לְאֻמִּים׃ 5 הֵן גּוֹי לֹא תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרֶךָ׃ 6 דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב׃ 7 יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְהוָה וְיַרַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ 8 כִּי לֹא מַחְשְׁבֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם־יְהוָה׃ 9 כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם׃ 10 כִּי כַאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ וְלֶחֶם לָאוֹכֵל׃ 11 כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהוּ׃ 12 כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ 13 תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

◦ נו ◦

1 כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת׃ 2 אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹּאת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃ 3 וְאַל־יֹאמַר בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוֶה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי׃ 5 וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃ 6 וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמְרֵי שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי׃ 7 וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃ 8 נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃ 9 כָּל־חַיְתוֹ בָּאוּ לֶאֱכֹל כָּל־חַיְתוֹ בַּיָּעַר׃ 10 צֹפָיו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדָעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ חֹזִים שֹׁכְבִים אֹהֲבֵי לָנוּם׃ 11 וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ׃ 12 לְכוּ אֶקְחָה יַיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְכֵאוֹר מָחָר יִהְיֶה גָּדוֹל יוֹתֵר׃

◦ נז ◦

1 הַצַּדִּיק אָבַד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מֵבִין כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק׃ 2 יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ׃ 3 וְאַתֶּם קְרַבוּ הֵנָּה בְּנֵי עוֹנְנָה זֶרַע מְנָאֵף וְתִזְנֶה׃ 4 עַל־מִי תִתְעַנָּגוּ עַל־מִי תַרְחִיבוּ פֶה וְתַאֲרִיכוּ לָשׁוֹן הֲלוֹא אַתֶּם יַלְדֵי פֶשַׁע זֶרַע שָׁקֶר׃ 5 הַנֶּחָמִים בָּאֵלִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים בַּנְּחָלִים תַּחַת סְעִפֵי הַסְּלָעִים׃ 6 בְּחַלְקֵי נַחַל חֶלְקֵךְ הֵמָּה הֵמָּה גּוֹרָלֵךְ וְאַף לָהֶם שָׁפַכְתְּ נֶסֶךְ הֶעֱלִית מִנְחָה הַעַל־אֵלֶּה אִנָּחֵם׃ 7 עַל־הַר גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא שַׂמְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וְשָׁמָּה עָלִית לִזְבֹּחַ זָבַח׃ 8 וְאַחֲרֵי הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה שַׂמְתְּ זִכָּרוֹנֵךְ כִּי מֵאִתִּי גָּלִית וַתַּעֲלִי הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וַתִּכְרֹת לָהֶם מִזֶּה אָהַבְתְּ מִשְׁכָּבָם יָד חָזִיתְ׃ 9 וַתֵּלְכִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבִּי רְקָחָיִךְ וַתִּשְׁלְחִי צִירַיִךְ עַד־מֶרְחָק וַתִּשְׁפְּלִי עַד־שְׁאוֹל׃ 10 בְּרֹב דַּרְכֵּךְ יָגָעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ חַיַּת יָדֵךְ מָצָאתְ עַל־כֵּן לֹא חָלִית׃ 11 וּמִי דָאַגְתְּ וַתִּירְאִי כִּי כִזַּבְתְּ וְלֹא זָכַרְתִּנִי וְלֹא־שַׂמְתְּ עַל־לִבֵּךְ הֲלוֹא אֲנִי הֶחֱרַשְׁתִּי מֵעוֹלָם וּמִנִּצָּח וְלֹא יָרֵאתִנִי׃ 12 אֲנִי אַגִּיד צִדְקָתֵךְ וְאֶת־מַעֲשַׂיִךְ וְלֹא יוֹעִילוּ לָךְ׃ 13 בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילֵךְ קִבּוּצָיִךְ וְאֶת־כֻּלָּם יִשָּׂא רוּחַ הֶבֶל יִקָּח וְהַחֹסֶה בִּי יִנְחַל־אָרֶץ וְיִירַשׁ הַר קָדְשִׁי׃ 14 וְיֵאָמַר סֹלּוּ סֹלּוּ פַּנּוּ דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃ 15 כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ 16 כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְצוֹף כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֹטֶף וְנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃ 17 בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַכ�ֶּנּוּ הִסְתַּרְתִּי וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׂוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ 18 דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ 19 בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃ 20 וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ כִּי הַשָּׁקוֹט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ 21 אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃

◦ נח ◦

1 קְרָא בַגָּרוֹן אַל־תֶּחְשָׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרִים קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ 2 וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃ 3 לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹם חֶפְצְכֶם וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ 4 הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וְלַהַכּוֹת אֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ 5 הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר יָצִיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ 6 הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁי וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ 7 הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְך

ויקח ככר זהב. וכתר מלכם
עליו. ואבן יקרה היתה בראשו.
ויהי לדויד. * ואת העם הוציא
ישב בה. ויעש בהם במגרות
ובחרוצי הברזל ובמגזרות הלבנים.
וכן עשה לכל ערי בני עמון.
ויקם דויד וכל העם ויבאו ירושלם.
וישב בחרבה. * ויהי אחרי כן
ויהי לאבשלום בן נאוה מראה
מאד. ולכל ישראל לא היה
כאבשלום להתהלל ביפיו. מכף
רגלו ועד קדקדו לא היה בו
מום. ובקצות כל שנה ושנה
אשר יגלחנו כי כבד עליו
וגלחו. ושקל שער ראשו מאתים
שקלים במשקל המלך. ויולדו
לאבשלום שלשה בנים ובת אחת
ושמה תמר. היתה אשת יפת
מראה. ויולד אבשלום את שני
בניו את אמנון ואת תמר.
ויהי אחרי שנתים ימים לגז
צאן לאבשלום בבעל חצור אשר
על פני אפרים. ויקרא אבשלום
לכל בני המלך. ויבא אבשלום
אל המלך ויאמר הנה נא גז
לעבדך. יבא נא המלך ועבדיו
עם עבדך. ויאמר המלך לא
בני לא נלך כלנו פן נכבד
עליך. ויפצר בו ולא אבה
וישלחהו. ויאמר אבשלום אם
לא ואמר נא יבא אחי אמנון
עמנו. ויאמר לו המלך למה
יבא עמך. ויפצר בו אבשלום
וישלח את אמנון ואת כל בני
המלך עמו. ויעש אבשלום
כמשתה המלך. ויצו אבשלום
את נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמיתם אתו
אל תיראו הלא אנכי צויתי
אתכם חזקו והיו לבני חיל.
ויעשו נערי אבשלום לאמנון
כאשר צוה אבשלום. ויקמו כל
בני המלך וירכבו איש על
פרדו וינסו. והמה בדרך
בבואם ושמעה השמעה אל
דויד לאמר הכה אבשלום את
כל בני המלך ולא נותר מהם
אחד. ויקם המלך ויקרע את
בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו
נצבים קרעי בגדים. ויען
יונדב בן שמעה אחי דויד
ויאמר אל יאמר אדני כי את
כל הנערים בני המלך המיתו
כי אמנון לבדו מת. כי על פי
אבשלום היתה שמה מיום ענתו
את תמר אחתו. ועתה אל ישם
אדני המלך אל לבו לדבר לאמר
כל בני המלך מתו. כי אמנון
לבדו מת. ואבשלום נס. ויהי
הנער השמר ישא עיניו וירא
והנה עם רב הולך מן הדרך
מאחרי הר מצדו. ויבא יונדב
אל המלך ויאמר הנה בני
המלך באו כדבר עבדך כן היה.
ויהי כאשר כלה לדבר והנה
בני המלך באו וישאו קולם
ויבכו. וגם המלך ועבדיו כל
העם הרבים בכו בכי גדול
מאד. ואבשלום נס ויבא אל
תלמי בן עמיהוד מלך גשור.
ויתאבל על בנו כל הימים.
ואבשלום נס ויבא גתה ויהי
שם שלש שנים. ויחדל המלך
לצאת ולבוא אחרי אבשלום.
ויקח יואב בן צרויה את לב
המלך אל אבשלום. ויאמר
אליו המלך ראה נא פני אחיך
כי מת אמנון. ויאמר יואב
אל המלך אל נא פני המלך
כי נשא נפש המלך אל אבשלום
אשר נדח ממנו. ויבא יואב
אל המלך ויאמר אליו המלך
הנה נא שמעתי כי שמעו כל
ישראל כי הכה המלך את כל
בני אחיו ואבשלום לא נפל
בהם. ויאמר המלך אל יואב
הנה נא שבתי את דברך הזה
ועתה לך נא והשב את הנער
את אבשלום. ויען יואב אל
המלך ויאמר היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך אדני
המלך. ויקם יואב ויבא גשורה
וישב את אבשלום ירושלם.
ויאמר המלך אל יואב שב נא
לביתך ופני לא אראה. וישב
יואב לביתו ויבא אל המלך.
וישא אבשלום את פני המלך.
ולאבשלום לא היה איש יפה
בכל ישראל להתהלל מאד.
מכף רגלו ועד קדקדו לא היה
בו מום. ובשלחו את ראשו
כי כבד עליו מקצה ימים
ימימה כי יגלחנו וישקל את
שער ראשו מאתים שקלים
במשקל המלך. ויולדו לאבשלום
שלשה בנים ובת אחת ושמה
תמר היתה אשה יפת מראה.
ויהי אבשלום שנתים ימים
בירושלם ופני המלך לא ראה.
וישלח אבשלום אל יואב
לשלחו אל המלך ולא אבה
לבוא אליו וישלח עוד שנית
ולא אבה לבוא. ויאמר אל
עבדיו ראו חלקת יואב אצלי
והוא שעורים שם לכו והציתם
אתה באש. ויצתו עבדי אבשלום
את החלקה באש. ויקם יואב
ויבא אל אבשלום ביתה ויאמר
אליו למה הציתו עבדיך את
החלקה אשר לי באש. ויען
אבשלום אל יואב הנה שלחתי
אליך לאמר בא הנה ואשלחך
אל המלך לאמר למה באתי
משם טוב לי עוד שם ועתה
אראה פני המלך ואם יש בי
עון והמיתני. ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום
ויבא אליו ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה
לפני המלך וישק המלך לאבשלום.

37 * אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנָם לַיהוָה
38 בְּמִדְבַּר סִינָי׃ * ס וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא
משֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל
לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת
וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר
וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃
וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה משֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
משֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא
אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר משֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ
וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וְעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם
וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב אַהֲרֹן
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃
וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ
בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק
אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת
מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־משֶׁה׃ וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר
שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה
וַיַּקְרִבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָעֹלָה הִקְרִיבוּ אֵלָיו לְנִתְחֶיהָ
וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְרָחַץ בַּקָּרְבַּיִם
וּבַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחָה׃ וַיַּקְרֵב
אֶת־קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח שְׂעִיר הַחַטַּאת אֲשֶׁר לָעָם
וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשֹׁנָה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה
וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא
כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאַיִל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּקְרִבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם
אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הַחֲלָבִים
מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת
וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃ וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הֶחָזֹת
וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־הֶחָזֹת וְאֶת־שׁוֹק
הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
משֶׁה׃ וַיִּקַּח משֶׁה מִן־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְרֹק
עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו עָלָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי
בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו
וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר משֶׁה אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְשָׁם תְּבַשְּׁלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל
הַמִּלֻּאִים כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃
וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וּמִפֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת
יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא יָדְכֶם׃
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה
שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא
תָמוּתוּ כִּי כֵן צֻוֵּיתִי׃ וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־משֶׁה׃

פרשת שמיני

◦ יג ◦ כ ◦ יג ◦ שמות

1 * וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא משֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל
בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ
שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה
2 תְמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי
יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה
אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה משֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
3 וַיֹּאמֶר משֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא
אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר משֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ
וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וְעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם
4 וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב אַהֲרֹן
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃
5 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ
בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק
אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת
מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר
6 צִוָּה יְהוָה אֶת־משֶׁה׃ וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר
שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה
וַיַּקְרִבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָעֹלָה הִקְרִיבוּ אֵלָיו לְנִתְחֶיהָ
7 וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְרָחַץ בַּקָּרְבַּיִם
וּבַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחָה׃ וַיַּקְרֵב
אֶת־קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח שְׂעִיר הַחַטַּאת אֲשֶׁר לָעָם
וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשֹׁנָה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה
וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא
כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאַיִל זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּקְרִבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם
אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הַחֲלָבִים
מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת
וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃ וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הֶחָזֹת
וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־הֶחָזֹת וְאֶת־שׁוֹק
הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
משֶׁה׃ וַיִּקַּח משֶׁה מִן־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְרֹק
עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו עָלָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי
בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו
וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר משֶׁה אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְשָׁם תְּבַשְּׁלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל
הַמִּלֻּאִים כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃
וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וּמִפֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת
יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא יָדְכֶם׃
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה
שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא
תָמוּתוּ כִּי כֵן צֻוֵּיתִי׃ וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־משֶׁה׃

ישראל. וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן. 34
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: *וַיִּסְעוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם וַיַּחֲנוּ עַל דִּגְלֵיהֶם
וְכֵן יִסְעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם: 35
*וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי. *וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן 36
הַבְּכוֹר נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר. *אֵלֶּה 37
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם
לְכַהֵן כֹּהֲנִים. וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה
בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי
וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם. וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה 38
לֵאמֹר. הַקְרֵב אֶת מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ. וְשָׁמְרוּ אֶת 39
מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן. וְשָׁמְרוּ אֵת כָּל 40
כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד
אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן. וְנָתַתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן 41
וְלִבָנָיו נְתֻנִים הֵם לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֶת
אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. 42
וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
לִי הַלְוִיִּם. כִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר 43
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה. וַיְדַבֵּר יְהוָה 44
אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר. פְּקֹד אֶת בְּנֵי לֵוִי 45
לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ
וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם. וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר 46
צֻוָּה. וַיִּהְיוּ הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא נִמְנוּ בְּתוֹךְ הַלְוִיִּם. וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן 47
וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַלְוִיִּם לִבְנֵי קְהָת לְבֵית
אֲבֹתָם. מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה כָּל זָכָר בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת 48
לְגֻלְגְּלֹתָם שִׁבְעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. וַיְדַבֵּר 49
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. פְּקֹד אֶת בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ
בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים 50
שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת 51
בְּנֵי קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים. וְנָסַע
אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּבֹא הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִידוּ אֶת פָּרֹכֶת
הַמָּסָךְ וְכִסּוּ בָהּ אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת. וְנָתְנוּ עָלָיו 52
כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד כָּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה
וְשָׂמוּ בַדָּיו. וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת 53
וְשָׂמוּ עָלָיו אֶת הַקְּעָרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַמְנַקִּיֹת
וְאֶת קְשׂוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה. וְכִסּוּ 54
עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּכִסּוּי עוֹר
תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו. וְלָקְחוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת 55
מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת מַלְקָחֶיהָ וְאֶת
מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת כָּל כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ אֹתָהּ
לָהֶם בָּהֶם. וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ אֶל מִכְסֵה 56
עוֹר תָּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל הַמּוֹט. וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב 57
יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּכִסּוּי עוֹר תָּחָשׁ
וְשָׂמוּ בַדָּיו. וְלָקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ בָהֶם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ אֶל בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ
בִּכְסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל הַמּוֹט. וְעָלוּ אַהֲרֹן 58
וּבָנָיו בְּכַסּוֹת אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
בְּנֶסַע הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְנֵי קְהָת לָשֵׂאת
וְלֹא יִגְּעוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יָמֻתוּ. אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי 59
קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן 60
הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד
וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ
בְּקֹדֶשׁ וּבִכְלָיו. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן 61
לֵאמֹר. אַל תַּכְרִתוּ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי
מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם. וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ 62
בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ
וְשָׂמוּ אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ. וְלֹא יָבֹאוּ 63
לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יָמֻתוּ. וְנָשְׂאוּ בְנֵי 64
קְהָת מִשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְשָׂמוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
צָפֹנָה. וְנָתַן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֶׁמֶן 65
הַמָּאוֹר וְקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן וּבְכָל אֲשֶׁר בּוֹ בְּקֹדֶשׁ
וּבִכְלָיו. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר. 66
נְשֹׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן 67
חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אֹתָם כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד
עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי 68
לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא. וְנָשְׂאוּ אֶת יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת 69
אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הָעוֹר אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמָעְלָה
וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. וְאֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת 70
מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם וְאֶת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ. עַל פִּי אַהֲרֹן 71
וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל מַשָּׂאָם
וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל
מַשָּׂאָם. זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד 72
וּלְמַשָּׂא. בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן תִּהְיֶה
פְּקֻדָּתָם. וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם 73
תִּפְקֹד אֹתָם. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן 74
חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד. וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכֹל 75
עֲבֹדָתָם וּלְכָל מַשָּׂאָם וּפְקַדְתֶּם אֶת שְׁמוֹת כְּלֵי
מַשָּׂאָם. זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל 76
עֲבֹדָתָם וּלְכָל מַשָּׂאָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן. וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי עֵדַת יִשְׂרָאֵל 77
אֶת בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם. מִבֶּן 78
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם 79
לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים. עַל פִּי
יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה פָּקָד אֹתָם כָּל אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ
וְעַל מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר פָּקַד יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

פרשת נשא

וַיְהִי בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם. 80
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וַיִּהְיוּ 81
פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם וְשִׁשִּׁים. עַל פִּי
יְהוָה פָּקַד אֶת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן אֵת כָּל
הָעֹבֵד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן 82
עַל פִּי יְהוָה. וּפְקֻדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם 83
לְבֵית אֲבֹתָם. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד. וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם. 84
עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה פְּקֻדֵיהֶם. כָּל הַפְּקֻדִים 85
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים 86
שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לַעֲבֹד עֲבֹדַת מְלָאכָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד.
וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים. 87
עַל פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל
עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר פָּקַד יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. צַו אֶת בְּנֵי 88
יִשְׂרָאֵל וְיְשַׁלְּחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב
וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ. מִזָּכָר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל 89
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם
אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם. וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 90
וַיְשַׁלְּחוּ אֹתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל 91
מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִישׁ כִּי
תַעֲשׂוּ מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה 92
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא. וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב
אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר 93
אָשַׁם לוֹ. וְאִם אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו
הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים
אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ עָלָיו. וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קָדְשֵׁי בְּנֵי 94
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה. וְקָדָשָׁיו 95
אִישׁ אֶת קָדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ
יִהְיֶה. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי 96
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ
וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל. וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנֶעְלַם 97
מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ
וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה. וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת 98
אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא
אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה. וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת 99
אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת
הָאֵפָה קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן
עָלָיו לְבֹנָה כִּי מִנְחַת קְנָאֹת הִוא מִנְחַת זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת 100
עָוֹן. וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה. 101
וְלָקַח הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי חָרֶשׂ וּמִן הֶעָפָר
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל 102
הַמָּיִם. וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע
אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת זִכָּרוֹן
מִנְחַת קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים 103
הַמְאָרְרִים. וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה
אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ אוֹתָךְ וְאִם לֹא שָׂטִית טֻמְאָה
תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה.
וְאַתְּ כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן אִישׁ 104
בָּךְ אֶת שְׁכָבְתּוֹ זוּלָתִי אִישֵׁךְ. וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת 105
הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה
אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת יְהוָה אֶת
יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וּבִטְנֵךְ צָבָה. וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים 106
הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ לְצַבּוֹת בֶּטֶן וְלַנְפִּיל יָרֵךְ וְאָמְרָה
הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן. וְכָתַב אֶת הָאָלוֹת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן 107
בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מֵי הַמָּרִים. וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה 108
אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאֹת 109
וְהֵנִיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל
הַמִּזְבֵּחַ. וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר 110
הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמָּיִם. וְהִשְׁקָהּ 111
אֶת הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ
וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ
וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ. 112
וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהוֹרָה הִוא וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה
זָרַע. זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׂטֶה אִשָּׁה תַּחַת 113
אִישָׁהּ וְנִטְמָאָה. אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ 114
קִנְאָה וְקִנָּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי
יְהוָה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְנָקָה 115
הָאִישׁ מֵעָוֹן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנָהּ.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי 1
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר
נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה. מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן 2
וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה
וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל. כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מֹכֶל 3
מִגֹּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹאכֵל. כֹּל יְמֵי 4
נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם
אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ. 5
כֹּל יְמֵי הַזִּירוֹ עַל מֵת נֶפֶשׁ לֹא יָבֹא. לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ 6
לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו
עַל רֹאשׁוֹ. כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה. וְכֹל יְמֵי 7
נְזִירוּת נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם
אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ. 8
כֹּל יְמֵי הַזִּירוֹ קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה. וְעַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא 9
יָבֹא אֲשֶׁר יָמוּת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ
נִזְרוֹ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ. וּבַיּוֹם 10
הַשְּׁמִינִי יָבִיא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל
הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד 11
לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל
הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. וְהִזִּיר לַיהוָה 12
אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים
הָרִאשֹׁנִים יִפֹּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ. וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר 13
בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד. וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ 14
תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה
לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים. וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת 15
חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם. וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה 16
אֶת חַטָּאתוֹ וְאֶת עֹלָתוֹ. וְאֶת הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח 17
שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת
מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ. וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת 18
רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים. וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזְּרֹעַ 19
בְּשֵׁלָה מִן הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן הַסַּל וְרָקִיק
מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת נִזְרוֹ.
וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא 20
לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר
יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן. זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר 21
קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי
נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ. וַיְדַבֵּר 22
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו 23
לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם.
יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. 24
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת 25
שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם. וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת 26
מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם
וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם. וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵית 27
אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל הַפְּקֻדִים.
וַיָּבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת צָב וְשְׁנֵי 28
עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל שְׁנַיִם מִן הַנְּשִׂיאִם וְשׁוֹר לְאֶחָד
וַיַּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה 29
לֵאמֹר. קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
וְנָתַתָּה אֹתָם אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ. וַיִּקַּח מֹשֶׁה 30
אֶת הָעֲגָלוֹת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל הַלְוִיִּם. אֵת 31
שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבָּעָה הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן
כְּפִי עֲבֹדָתָם. וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגָלוֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר 32
נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן. וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם 33
בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ. וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ 34
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת קָרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד 35
לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ. וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי־אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ 2 * הָעָשִׁיר הָיָה לוֹ צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וְלָרָאשׁ אֵין כִּי אִם־כִּבְשַׂת אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ תֹּאכַל וּמִכֹּסוֹ תִּשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִּשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ 4 * וַיָּבֹא הֵלֶךְ לָאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל מִקַּח צֹאנוֹ וּבְקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא־לוֹ וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו׃ 5 * וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ הַזֶּה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת׃ 6 * וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתָיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמָל׃ 7 * וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ מָשַׁחְתִּי אֹתְךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל׃ 8 * וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתֵּן לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה וְאִם־מְעָט וְאוֹסִפָה לְךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ 9 * מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָיו אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בֶחָרֶב וְאִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן׃ 10 * וְעַתָּה לֹא־תָסוּר הֶחָרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם יַעַן כִּי בָזִיתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה׃ 11 * כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ 12 * כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 * וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה גַּם יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ 14 אֲבָל כִּי נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לְךָ מוֹת יָמוּת׃ 15 * וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת אוּרִיָּה לְדָוִד וַיַּחֲלֶא׃ 16 * וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַיֶּלֶד וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וַיָּלֶן וְשָׁכַב אָרְצָה׃ 17 וַיָּקוּמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִים אֹתוֹ מֵהָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־אָכַל אִתָּם לָחֶם׃ 18 * וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מֵת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נֹאמַר אֵלָיו מֵת הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה׃ 19 * וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הַמֵּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ 20 * וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לֶחֶם לְפָנָיו וַיֹּאכַל׃

ויעלו משם ◦ ויהי כאשר עלה ◦ ו ◦ מלאך
יהוה ◦ ויהי ארון האלהים ◦ ויעזא ואחיו
נהגים את העגלה ◦ ויעזא בן אבינדב
ואחיו בן אבינדב נהגים את העגלה
חדשה ◦ ויבאו אתה מבית אבינדב אשר
בגבעה ◦ ויעזא ואחיו בן אבינדב נהגים
את העגלה חדשה ◦ ויעזא ואחיו בן אבינדב
נהגים את העגלה חדשה ◦ ויעזא ואחיו בן אבינדב
מבית אבינדב אשר בגבעה ◦ ויעזא ואחיו בן אבינדב
נהגים

אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ עָלֶיהָ לְבָאִים׃ 11 כִּי אָמַר אֲדֹנָי
אֵלַי כְּנַחַת יָדִי עַל־מְעוֹנַת הַקָּנִים וְכַבֵּצִים
עֲזוּבִים אֲשֶׁר לֹא־יָשַׁב שָׁם אָדָם׃ 12 וְלֹא
יָשַׁב שָׁם אָדָם עוֹד וְגֵר לֹא־יָגוּר שָׁם׃ 13 וְעוֹד
עֲשִׂרִיָּה בָּהּ וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה
וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָם מַצֵּבָה בָּהֶם זֶרַע
קֹדֶשׁ מַשְׁלִיכָתָהּ׃ 14 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי
וּמַטֶּה הִיא בְּיָדָם זַעְמִי׃ 15 עַל־גּוֹי חָנֵף
אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל־עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּה־לּוֹ לִשְׁלֹל
שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וְלָשׂוּם מִרְמָס כְּטִיט חוּצוֹת׃
16 וְהוּא לֹא כֵן יַחְשֹׁב וְלִבּוֹ לֹא כֵן יְדַמֶּה כִּי
לְהַשְׁמִיד בְּלִבּוֹ וְלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָטִים׃
17 כִּי אָמַר הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכָי כֻלָּם׃
18 הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ קַרְנוֹ אִם לֹא כְּאַרְפַּד
חֲמָת אִם לֹא כְּדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃ 19 כַּאֲשֶׁר
מָצְאָה יָדִי לְמַמְלְכוֹת הָאֱלִילִים וּפְסִילֵיהֶם
מִירוּשָׁלַם וְשֹׁמְרוֹן׃ 20 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי
לְשֹׁמְרוֹן וְלַעֲצַבֶּיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַם
וְלִפְסִילֶיהָ׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יוֹסִיף
עוֹד שְׁאָר יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב לִשָּׁעֵן
עַל־מַכֵּהוּ וְנִשָּׁעַן עַל־יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
בֶּאֱמֶת׃ 22 שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל־אֵל
גִּבּוֹר׃ 23 כִּי אִם־יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל
הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כָּלָה חָרוּצָה שֹׁטֵף צְדָקָה׃
24 כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה
בְּקֶרֶב כָּל־הָאָרֶץ׃ 25 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה צְבָאוֹת אַל־תִּירְאִי עַמִּי יוֹשֵׁב צִיּוֹן
מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ
בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ 26 וְעוֹד מְעַט מְזַעָר וְכָלָה
זַעַם וְאַפִּי עַל־תַּכְלִיתָם׃ 27 וְעוֹרַר עָלָיו יְהוָה
צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ
עַל־הַיָּם וְנָשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ 28 בַּיּוֹם הַהוּא
יָסוּר סֻבָּלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ
וְנִשְׁחַת עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃ 29 בָּא עַל־עַיָּת עָבַר
בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו׃ 30 עָבְרוּ מַעְבָּרָה
גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ הָרָמָה חָרְדָה שָׁאוּל גִּבְעַת
שָׁאוּל נָסָה׃ 31 צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי
לַיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃ 32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד
יָנִיף יָדוֹ הַר בַּת־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָם׃
33 הִנֵּה הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה
בְּמַגֹּרָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים
יִשְׁפָּלוּ׃ 34 וְנִקַּף סִבְכֵי הַיָּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן
בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

11 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו
יִפְרֶה׃ 2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה
וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת
יְהוָה׃ 3 וְהַרְחִיתוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה
עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃
4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי
אָרֶץ וְהִכָּה־אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו
יָמִית רָשָׁע׃ 5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה
אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ 6 וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־
גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר
קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ 7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחַד
יִרְבְּצוּ יְלָדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן׃
8 וְשִׁעַשַׁע יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתִין וְעַל מְאוּרַת
צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ 9 לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־
יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ
דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ 10 וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים
אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃
11 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ
לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר
וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃ 12 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם
וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ 13 וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם
וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת־
יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יָצֹר אֶת־אֶפְרָיִם׃ 14 וְעָטְפוּ
בְכֶתֶף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ בְּנֵי־קֶדֶם
אֶת־אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹח יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
מִשְׁמַעְתָּם׃ 15 וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת לְשׁוֹן יָם־
מִצְרָיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בְּעַזּוֹ רוּחוֹ וְהִכָּהוּ
לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהַדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃ 16 וְהָיְתָה
מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃

12 וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי
אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃ 2 הִנֵּה אֵל
יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ 3 וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם
בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ 4 וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם
הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ 5 זַמְּרוּ
לַיהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדָעָה זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃
6 צַהֲלִי וְרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

13 מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־
אָמוֹץ׃ 2 עַל־הַר נִשָּׂא נֵס הָרִימוּ־קוֹל לָהֶם
הָנִיפוּ יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃ 3 אֲנִי צִוִּיתִי
לִמְקֻדָּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבּוֹרַי לְאַפִּי עַלְזֵי גַאֲוָתִי׃
4 קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים דְּמוּת עַם רַב קוֹל שְׁאוֹן
מַמְלְכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת פֹּקֵד
צְבָא מִלְחָמָה׃ 5 בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה
הַשָּׁמָיִם יְהוָה וּכְלֵי זַעְמוֹ לְחַבֵּל כָּל־הָאָרֶץ׃
6 הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם־יְהוָה כְּשֹׁד מִשַּׁדַּי
יָבוֹא׃ 7 עַל־כֵּן כָּל־יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־לֵבָב
אָדָם יִמָּס׃ 8 וְנִבְהָלוּ צִירִים וְחֶבְלִים יֹאחֵזוּן
כְּיוֹלֵדָה יִתְחִילוּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יִתְמָהוּן
פְּנֵי לְהָבוֹת פְּנֵיהֶם׃ 9 הִנֵּה יוֹם־יְהוָה בָּא
אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וְחָרוֹן אָף לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה
וְחַטָּאֶיהָ יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה׃ 10 כִּי כוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וּכְסִילֵיהֶם לֹא יָהֵלּוּ אוֹרָם חָשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ
בְּצֵאתוֹ וְיָרֵחַ לֹא יַגִּיהַ אוֹרוֹ׃ 11 וּפָקַדְתִּי עַל־
תֵּבֵל רָעָה וְעַל־רְשָׁעִים עֲוֹנָם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן
זֵדִים וְגַאֲוַת עָרִיצִים אַשְׁפִּיל׃ 12 אַקְדִּיר אֱנוֹשׁ
מִפָּז וְאָדָם מִכֶּתֶם אוֹפִיר׃ 13 עַל־כֵּן שָׁמַיִם
אַרְגִּיז וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעֶבְרַת יְהוָה
צְבָאוֹת וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃ 14 וְהָיָה כִּצְבִי מְרֻדָּף
וְכַצֹּאן אֲשֶׁר אֵין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ
וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ יָנוּסוּ׃ 15 כָּל־הִמָּצֵא יִדָּקֵר
וְכָל־הַנִּסְפֶּה בַּחֲרָבוֹת יִפֹּלוּ׃ 16 וְעֹלְלֵיהֶם
יְרֻטְּשׁוּ לְעֵינֵיהֶם בָּתֵּיהֶם יִשֻּׁסּוּ וְנָשֵׁיהֶם
תִּשְׁכַּבְנָה׃ 17 הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־
מָדָי הָאֹמְרִים כֶּסֶף לֹא יַחְפְּצוּ וְזָהָב לֹא
יִרְצוּ־בוֹ׃ 18 וּקְשָׁתוֹת נְעָרִים תְּרַטַּשְׁנָה וְעַל־
פְּרִי־בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ עַל־בָּנִים לֹא תָחוֹס עֵינָם׃
19 וְהָיְתָה בָבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן
כַּשְׂדִּים כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־
עֲמֹרָה׃ 20 לֹא תֵשֵׁב לָנֶצַח וְלֹא תִשָּׁכֵן עַד־דּוֹר
וָדוֹר וְלֹא־יָהֵל שָׁם עֲרָבִי וְרֹעִים לֹא יַרְבִּיצוּ
שָׁם׃ 21 וְרָבְצוּ שָׁם צִיִּים וּמָלְאוּ בָתֵּיהֶם אֹחִים
וְשָׁכְנוּ שָׁם בַּנוֹת יַעֲנָה וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ שָׁם׃
22 וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו וְתַנִּים בְּהֵיכְלֵי
עֹנֶג וְקָרוֹב לָבוֹא עִתָּהּ וְיָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ׃

14 כִּי־יְרַחֵם יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם עַל־אַדְמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר
עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב׃ 2 וְלָקְחוּ
עַמִּים וֶהֱבִיאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַל־אַדְמַת יְהוָה לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת
וְהָיוּ שׁוֹבֵיהֶם לָהֶם וְנָגְשׂוּ אֶת־נֹגְשֵׂיהֶם׃
3 וְהָיָה בְּיוֹם הָנִיחַ יְהוָה לְךָ מֵעִצְּבוֹנְךָ וּמֵרִגְזֶךָ
וּמִן־הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד בָּהּ׃ 4 וְנָשָׂאתָ
הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׁבַת
נוֹגֵשׂ שָׁבְתָה מַדְהֵבָה׃ 5 שָׁבַר יְהוָה מַטֵּה
רְשָׁעִים שֵׁבֶט מֹשְׁלִים׃ 6 מַכַּת עַמִּים בְּעֶבְרָה
מַכָּה בְלִי־מָשׁ רֹדֶה בְאַף גּוֹיִם נִרְדָּף בְּלִי
חָשְׂךְ׃ 7 נָחָה שָׁקְטָה כָל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ רִנָּה׃
8 גַּם־בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ לָךְ אֲרְזֵי לְבָנוֹן לֵאמֹר
מֵאָז שָׁכַבְתָּ לֹא־עֹלֶה הַכֹּרֵת עָלֵינוּ׃ 9 שְׁאוֹל
מִתָּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ עוֹרֵר לְךָ
רְפָאִים כֹּל עַתּוּדֵי אָרֶץ הֵקִים מִכִּסְאוֹתָם כָּל־
מַלְכֵי גּוֹיִם׃ 10 כֻּלָּם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־
אַתָּה חֻלֵּיתָ כָמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ׃ 11 הוּרַד
אֶל־שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ הֲמוֹן נְבָלֶיךָ תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע
רִמָּה וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלָעָה׃ 12 אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם
הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר נִגְדַּעְתָּ לָאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיִם׃
13 וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִּלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם אֶעֱלֶה מִמַּעַל
לְכוֹכְבֵי אֵל אָרִים כִּסְאִי וְאֵשֵׁב בְּהַר מוֹעֵד
בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן׃ 14 אֶעֱלֶה עַל־בָּמֳתֵי עָב אֶדַּמֶּה
לְעֶלְיוֹן׃ 15 אַךְ אֶל־שְׁאוֹל תּוּרָד אֶל־יַרְכְּתֵי
בוֹר׃ 16 רֹאֶיךָ אֵלֶיךָ יְשׁוּרוּן אֵלֶיךָ יְשַׁגָּרוּן
הָאִישׁ מַרְגִּיז הָאָרֶץ מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת׃
17 שָׂם תֵּבֵל כַּמִּדְבָּר וְעָרָיו הָרָס שִׁלַּח אֲסִירָיו
לֹא פָתַח בֵּיתָה׃ 18 כָּל־מַלְכֵי גּוֹיִם כֻּלָּם שָׁכְבוּ
בְכָבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ׃ 19 וְאַתָּה הָשְׁלַכְתָּ מִקִּבְרְךָ
כְּנֵצֶר נִתְעָב לְבוּשׁ הֲרוּגִים מְטֹעֲנֵי חָרֶב יוֹרְדֵי
אֶל־אַבְנֵי־בוֹר כְּפֶגֶר מוּבָס׃ 20 לֹא־תֵחַד אִתָּם
בִּקְבוּרָה כִּי אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ הָרָגְתָּ לֹא־
יִקָּרֵא לְעוֹלָם זֶרַע מְרֵעִים׃ 21 כּוֹנְנוּ לְמִטְבָּחָה
לַעֲוֹן אֲבוֹתָם בְּלִי־יָקוּמוּ וְיִרְשׁוּ אָרֶץ וְיִמְלְאוּ
פְנֵי־תֵבֵל עָרִים׃ 22 וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וְנִין וָנֶכֶד
נְאֻם־יְהוָה׃ 23 וְשַׂמְתִּיהָ מוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי
מָיִם וְטֵאטֵתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת׃ 24 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא
כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי כֵּן הָיָה וְכַאֲשֶׁר יָעַצְתִּי הִיא
תָקוּם׃ 25 לְשַׁבֵּר אַשּׁוּר בְּאַרְצִי וְעַל־הָרַי
אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עֻלּוֹ וְסִבְלוֹ מֵעַל שִׁכְמָם
יָסוּר׃ 26 זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ
וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ 27 כִּי יְהוָה
צְבָאוֹת יָעָץ וּמִי יָפֵר וְיָדוֹ הַנְּטוּיָה וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃
28 בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ אָחָז הָיָה הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃
29 אַל־תִּשְׂמְחִי פְלֶשֶׁת כֻּלָּךְ כִּי נִשְׁבַּר שֵׁבֶט
מַכֵּךְ כִּי מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ יֵצֵא צֶפַע וּפִרְיוֹ שָׂרָף
מְעוֹפֵף׃ 30 וְרָעוּ בְכוֹרֵי דָלִים וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח
יִרְבָּצוּן וְהֵמַתִּי בָרָעָב שָׁרְשֵׁךְ וּשְׁאֵרִית יַהֲרֹג׃
31 הֵילִילִי שַׁעַר זַעֲקִי עִיר נָמוֹג פְּלֶשֶׁת כֻּלָּךְ
כִּי עָשָׁן מִצָּפוֹן בָּא וְאֵין בּוֹדֵד בְּמוֹעָדָיו׃
32 וּמַה יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי גוֹי כִּי יְהוָה יָסַד צִיּוֹן
וּבָהּ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ׃

15 מַשָּׂא מוֹאָב כִּי בְלַיְלָה שֻׁדַּד עָר מוֹאָב
כִּי בְלַיְלָה נִדְמָה כִּי בְלַיְלָה שֻׁדַּד קִיר
מוֹאָב׃ 2 עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבָּמוֹת לִבְכִי עַל־
נְבוֹ וְעַל־מֵידְבָא מוֹאָב יְיֵלִיל בְּכָל־רָאשָׁיו
קָרְחָה כָּל־זָקָן גָּרֻעָה׃ 3 בְּחוּצוֹתֶיהָ חָגְרוּ
שָׂק עַל־גַּגּוֹתֶיהָ וּבִרְחֹבוֹתֶיהָ כֻּלּוֹ יְיֵלִיל יֹרֵד
בְּכִי׃ 4 וַתִּזְעַק חְשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה עַד־יָהַץ
נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלָצֵי מוֹאָב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ
תָּרִיעַ לוֹ׃ 5 לִבִּי לְמוֹאָב יִזְעָק בְּרִיחֶיהָ עַד־
צֹעַר עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי בְמַעֲלֵה הַלּוּחִית
בִּבְכִי יַעֲלוּ בָּהּ כִּי בְדֶרֶךְ חוֹרֹנַיִם קָמָה
צָרְחַת־שֶׁבֶר׃ 6 כִּי מֵי נִמְרִים מְשַׁמּוֹת הָיוּ כִּי
יָבֵשׁ חָצִיר כָּלָה דֶּשֶׁא יָרָק לֹא הָיָה׃ 7 עַל־כֵּן
יִתְרַת עָשָׂה וּפְקֻדָּתָם עַל־נַחַל הָעֲרָבִים יִשְׂאוּם׃
8 כִּי הִקִּיפָה זְעָקָה אֶת־גְּבוּל מוֹאָב עַד־אֶגְלַיִם
יְלֵלָתָהּ וּבְאֵר אֵילִים יְלֵלָתָהּ׃ 9 כִּי מֵי דִימוֹן
מָלְאוּ דָם כִּי־אָשִׁית עַל־דִּימוֹן נוֹסָפוֹת לִפְלֵיטַת
מוֹאָב אַרְיֵה וּלְשְׁאֵרִית אֲדָמָה׃

16 שִׁלְחוּ כָר מוֹשֵׁל אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּר אֶל־
הַר בַּת־צִיּוֹן׃ 2 וְהָיוּ כְּצִפֳּר נוֹדֶדֶת קֵן מְשֻׁלָּחָה
בְּנוֹת מוֹאָב מַעְבָּרוֹת אַרְנוֹן תִּהְיֶינָה׃ 3 הָבִיאוּ
עֵצָה עֲשׂוּ פְלִילָה שִׁיתִי כַלַּיְלָה צִלֵּךְ בְּתוֹךְ
צָהֳרַיִם הַסְתִּירִי נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃
4 יָגוּרוּ בָךְ נִדָּחַי מוֹאָב הֱיֵה סֵתֶר לָהֶם מִפְּנֵי
שׁוֹדֵד כִּי־אָפֵס מְרוּסָה כִּי־תַם שֹׁדֵד כִּי־כָלוּ
רֹמְסֵי מִן־הָאָרֶץ׃ 5 וְהוּכַן בְּחֶסֶד כִּסֵּא וְיֵשֶׁב
עָלָיו בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט
וּמְהַר צֶדֶק׃ 6 שָׁמַעְנוּ גְּאוֹן מוֹאָב גֵּא מְאֹד
גַּאֲוָתוֹ וְגֵאוֹתוֹ וְעֶבְרָתוֹ לֹא־כֵן בַּדָּיו לֹא־כֵן׃
7 לָכֵן מוֹאָב לְמוֹאָב יְיֵלִיל הַכֹּל יְיֵלִיל לְאַשִׁישֵׁי
קִיר־חֶרֶשׂ תֶּהְגּוּ אַךְ נְכֵאִים׃ 8 כִּי שְׂדֵמוֹת
חְשְׁבּוֹן אָמְלָלָה גֶּפֶן שִׂבְמָה בַּעֲלֵי גּוֹיִם
הִלְּמוּ שֹׂרֵקָיו עַד־יַעְזֵר נָעוּ מִדְבָּר שָׁלְחוּ
נְטִישֹׁתֶיהָ עָבְרוּ יָם׃ 9 עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי
יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה אַרְוֶיךָ חְשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי
עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃ 10 וְנֶאֱסַף
שִׂמְחָה וָגִיל מִן־הַכַּרְמֶל וּבַכְּרָמִים לֹא יְרֻנַּן
לֹא־יָרִיעַ יַיִן בַּיְקָבִים הַדֹּרֵךְ דָּרָךְ הִשְׁבַּתִּי׃
11 עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כְּכִנּוֹר יֶהֱמֶיוּ וְקִרְבִּי
לְקִיר חָרֶשׂ׃ 12 וְהָיָה כִּי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה מוֹאָב
עַל־הַבָּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא
יוּכָל׃ 13 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־מוֹאָב
מֵאָז׃ 14 וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בִּשְׁלֹשׁ שָׁנִים
כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִבְזָה כְּבוֹד מוֹאָב בְּכָל־הֲמוֹן
הָרָב וְהַשְּׁאֵרִית מְעַט מִזְעָר לֹא כֵן כֹּחַ׃

17 מַשָּׂא דַּמֶּשֶׂק הִנֵּה דַמֶּשֶׂק מוּסָר מֵעִיר
וְהָיְתָה מְפַלָּה גָּל׃ 2 עָזְבוּ עָרֵי עֲרוֹעֵר
לְעֲדָרִים תִּהְיֶינָה וְרָבְצוּ וְאֵין מַחֲרִיד׃ 3 וְנִשְׁבַּת
מִבְצָר מִאֶפְרַיִם וּמַמְלָכָה מִדַּמֶּשֶׂק וּשְׁאֵרִית
אֲרָם כִּכְבוֹד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָיוּ נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת׃ 4 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵרוֹק כְּבוֹד יַעֲקֹב
וּמִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יָרְזֶה׃ 5 וְהָיָה כְּאָסְפּוֹ קָמָה
יָדוֹ וּזְרוֹעוֹ קָצִיר יִקְצֹר וְהָיָה כְּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ 6 וְנִשְׁאַר בּוֹ עוֹלֵלוֹת כְּנֹקֵף
זַיִת שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה מִקְצֶה בְּרֹאשׁ אֹמֶר שְׁבָעָה
בְּסַעַפֶּיהָ פֹּרִיָּה נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁעֶה הָאָדָם עַל־עֹשֵׂהוּ וְעֵינָיו
אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה׃ 8 וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל־
הַמִּזְבְּחוֹת מַעֲשֵׂה יָדָיו וְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו
לֹא יִרְאֶה הָאֲשֵׁרִים וְהַחַמָּנִים׃ 9 בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיוּ עָרֵי מָעֻזּוֹ כַּעֲזוּבַת הַחֳרִי וְהָאֲמִירִי
אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיְתָה שְׁמָמָה׃
10 כִּי שָׁכַחְתְּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵךְ וְצוּר מָעֻזֵּךְ לֹא
זָכָרְתְּ עַל־כֵּן תִּטְּעֵי נִטְעֵי נָעַם וְזָמוֹר זָר
תִּשְׁתִּלֶנּוּ׃ 11 בְּיוֹם נִטְעֵךְ תְּשִׂיגִי וּבַבֹּקֶר
זַרְעֵךְ תַּפְרִיחִי נֵד בְּיוֹם נְחָלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ׃
12 הוֹי הֲמוֹן עַמִּים רַבִּים כְּהָמוֹת יַמִּים יֶהֱמָיוּן
וְשְׁאוֹן לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם כַּבִּירִים יִשְׁאָיוּן׃
13 לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם רַבִּים יִשְׁאָיוּן וְגָעַר
בּוֹ וְנָס מֵרָחוֹק וְרֻדַּף כְּמֹץ הָרִים לִפְנֵי רוּחַ
וְכַגַּלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה׃ 14 לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה
בַלָּהָה בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ
וְגוֹרָל בֹּזְזֵינוּ׃

18 הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר
לְנַהֲרוֹת כּוּשׁ׃ 2 הַשֹּׁלֵחַ בַּיָּם צִירִים וּבִכְלֵי
גֹמֶא עַל־פְּנֵי מָיִם לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים אֶל־גּוֹי
מְמֹשָׁךְ וּמְמֹרָט אֶל־עַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה
גּוֹי קַו קַו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְזוּ נְהָרִים אַרְצוֹ׃
3 כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כְּנָשֹׂא נֵס
הֶהָרִים תִּרְאוּ וּכְתָקְעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃ 4 כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה אֵלַי אֶשְׁקְטָה וְאַבִּיטָה בִּמְכוֹנָתִי
כְּחֹם צַח עַל־אוֹר כְּעַב טַל בְּחֹם קָצִיר׃ 5 כִּי
לִפְנֵי קָצִיר כְּתֹם הַפֶּרַח וְהָיָה בֹּסֶר בָּאָשְׁכּוֹל
וְזָמוֹר יְקַצֵּץ הַמַּגָּלוֹת וְהַנְּטִישׁוֹת הֵסִיר
גָּדָע׃ 6 יֵעָזְבוּ יַחְדָּו לְעֹף הָרִים וְלִבְהֵמוֹת
הָאָרֶץ וְעָלָיו יָקִיץ עַל־כָּל וְעָלָיו יַחֹרְפוּ כָּל־
בְּהֵמוֹת הָאָרֶץ׃ 7 בָּעֵת הַהִוא יוּבַל שַׁי לַיהוָה
צְבָאוֹת עַם מְמֹשָׁךְ וּמְמֹרָט וּמֵעַם נוֹרָא מִן־הוּא
וָהָלְאָה גּוֹי קַו קַו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְזוּ נְהָרִים
אַרְצוֹ אֶל־מְקוֹם שֵׁם־יְהוָה צְבָאוֹת הַר צִיּוֹן׃

19 מַשָּׂא מִצְרָיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עַב
קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ מִפ

ויאמר אליו מפיבשת ומה עבדך כי פנית אל־הכלב המת כמוני׃
ויקרא המלך אל־ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל־ביתו נתתי לבן־אדניך׃
ועבדת לו את־האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן־אדניך יאכל תמיד לחם והוא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים׃
ויען ציבא את־המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את־עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על־שלחני כאחד מבני המלך׃
ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבות בית־ציבא עבדים למפיבשת׃
וישב מפיבשת בירושלם כי על־שלחן המלך הוא תמיד אכל והוא נכה שתי רגליו׃
ויעל נחש מלך בני־עמון וימלך בנו תחתיו׃
ויאמר דוד אעשה חסד עם־חנון בן־נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד־עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני־עמון׃
ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם הכבוד דוד את־אביך בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את־העיר ולרגלה ולהפכה שלחו דוד את־עבדיו אליך׃
ויקח חנון את־עבדי דוד ויגלח את־זקנם ויכרת את־מדיהם עד־המחצית את־ישניהם וישלחם׃
ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי־נכלמים האנשים מאד וישב המלך אל־יריחו עד־צמוח זקנכם ושבתם׃
וירא בני־עמון כי נבאשו בדוד ויעמון וישלחו בני־עמון ויתנו את־ארם בית־רחוב ואת־ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת־מלך מעכה אלף איש ואת־איש טוב שנים עשר אלף איש׃
וישמע דוד וישלח את־יואב ואת כל־צבא הגבורים׃
ויצאו בני־עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב וטוב ומעכה לבדם בשדה׃
וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃
ואת־יתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני־עמון׃
ויאמר אם־חזק ארם ממני והיתה לי לתשועה ואם־בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃
חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה׃
ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו׃
וראו בני־עמון כי נס ארם וינסו גם־הם מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מאחרי בני־עמון ויבא ירושלם׃
וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו פעם אחת׃
והדדעזר שלח ויוצא את־ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילאם ושובך שר־צבא הדדעזר לפניהם׃
ויגד לדוד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר הירדנה ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃
וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרש ואת־שובך שר־צבאם הכה וימת שם׃
וירא כל־המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו לישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע את־בני עמון עוד׃
ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת כל־ישראל וישחתו את־בני עמון ויצרו על־רבה ודוד ישב בירושלם׃
ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית המלך וירא מעל הגג את־אשה רחצת מתרחצת והאשה טובת מראה מאד׃
וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת־שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי׃
וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל־ביתה׃
ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי׃
וישלח דוד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי וישלח יואב את־אוריה אל־דוד׃
ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה׃
ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃
וישכב אוריה פתח בית המלך עם כל־עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃
ויגידו לדוד לאמר לא־ירד אוריה לביתו ויאמר דוד אל־אוריה הלוא מדרך באת למה לא־ירדת אל־ביתך׃
ויאמר אוריה אל־דוד הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה אני אבוא לביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי חי־נפשך ואם־אעשה את־הדבר הזה׃
ויאמר דוד אל־אוריה שב־בזה גם־היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו׃
ויקרא־לו דוד ויאכל לפניו וישת־שכר ויצא בערב ושכב במשכבו עם עבדי אדניו אל־ביתו לא ירד׃
ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל־יואב וישלח ביד אוריה׃
ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה אל־פני המלחמה החזקה וסגתם מאחריו והכה וימת׃
ויהי בשמר יואב על־העיר וישם את־אוריה אל־המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם׃
ויצאו אנשי העיר וילחמו את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי׃
וישלח יואב ויגד לדוד את כל־דברי המלחמה׃
ויצו את־המלאך לאמר כאשר תכלה את כל־דברי המלחמה לדבר אל־המלך׃
והיה אם־עלתה חמת המלך ואמר אליך מדוע נגשתם אל־העיר להלחם התדעו את אשר יורו מעל החומה׃
מי הכה את־אבימלך בן־ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל־החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃
וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר־שלחו יואב׃
ויאמר המלאך אל־דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד פתח השער׃
ויורו היורים מעל החומה אל־עבדיך וימת מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת׃
ויאמר דוד אל־המלאך כה תאמר אל־יואב אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החליפי גברתך במלחמתך אל־העיר והרסה וחזקהו ואתה חזקהו׃
ותשמע אשת אוריה כי־מת אוריה אישה ותספד על־בעלה׃
ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל־ביתו ותהי־לו לאשה ותלד־לו בן ויהי הדבר הרע אשר עשה דוד בעיני יהוה׃
וישלח יהוה את־נתן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר והאחד רש׃
לעשיר היו צאן ובקר הרבה מאד׃
ולרש אין כי אם כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי־לו כבת׃
ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃
ויחר־אף דוד באיש מאד ויאמר אל־נתן חי־יהוה כי בן־מות האיש העשה זאת׃
ואת הכבשה ישלם ארבעתים תחת אשר עשה את־הדבר הזה ואת אשר לא חמל׃
ויאמר נתן אל־דוד אתה האיש משחתי אתך למלך על־ישראל ואנכי הצלתי אתך מיד שאול׃
ואתנה לך את־בית אדניך ואת־נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית ישראל ויהודה ואם־מעט זה ואוספה לך כהנה וכהנה׃
מדוע בזית את־דבר יהוה לעשות הרע בעיניו את־אוריה החתי הכית בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון׃
ועתה לא־תסור חרב מביתך עד־עולם יען כי בזתני ותקח את־אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃
כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם־נשיך לעיני השמש הזאת׃
כי־אתה עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה נגד כל־ישראל ונגד השמש׃
ויאמר דוד אל־נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל־דוד גם־יהוה העביר חטאתך לא תמות׃
אך כי־נאץ נאצת את־יהוה בדבר הזה גם־הבן הילוד לך מות יומת׃
וילך נתן אל־ביתו ויגף יהוה את־הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלא׃
ויבקש דוד את־האלהים בעד הילד ויצם דוד צום ויבא ויליו כל־הלילה ושכב ארצה׃
ויקמו זקני ביתו עליו להקימו ארצה ולא אבה ולא־אכל עמם לחם׃
ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי־מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ושמע בקלנו ואיך נאמר אליו מת הילד ורע׃
וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי־מת הילד ויאמר דוד אל־עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃
ויקם דוד מן־הארץ ויסך וסך וישנא שמלתו ויבא בית־יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל׃
ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה עשית בעד הילד בחי צמת ובכית ובמת הילד קמת ותאכל לחם׃
ויאמר בעד הילד בחיו צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה והחי הילד׃
ועתה מת למה זה אני צם המוכל להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי׃
ויעמד דוד את־בת־שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את־שמו שלמה ויהוה אהבו׃
וישלח ביד־נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידיה בעבור יהוה׃
ויעל יואב וילחם ברבת בני־עמון וילכד את עיר המלוכה׃
וישלח יואב מלאכים אל־דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את־עיר המים׃
ועתה אסף את־יתר העם וחנה על־העיר ולכדה ואני לכדתי את־העיר ונקרא שמה עליה׃
ויאסף דוד את־כל־העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃
ויסר את־עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה היתה בראשו ויהי על־ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃
ואת־העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובמגרות הברזל ובמגזרות הברזל ובמלבן וכן עשה לכל־ערי בני־עמון וישב דוד וכל־העם ירושלם׃
ויעש ליהושפט בן־פרוחא ויבא אבשלום ירושלם׃
ויאמר המלך סר ואל־ביתו יסב ופני לא יראה ויסב אבשלום אל־ביתו ופני המלך לא ראה׃
ולא־היה כאבשלום איש יפה להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו אין בו מום׃
ובבא לגז ראשו וכהיות לקץ מימים אשר יגזנו כי כבד עליו ויגזנו ושקל שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך׃
ויולדו לאבשלום שלשה בנים ואת־תמר בתו היתה אשה יפת־מראה׃
וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה׃
וישלח אבשלום אל־יואב לשלחו אל־המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה׃
ויאמר אל־עבדיו ראו חלקת יואב אצלי הוא ושעורה שם לכו והציתו אתה באש ויצתו עבדי אבשלום את־החלקה באש׃
ויקם יואב ויבא אל־אבשלום ביתה ויאמר אליו מדוע הציתו עבדיך את־החלקה אשר־לי באש׃
ויען אבשלום אל־יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא־הנה ואשלחך אל־המלך לאמר למה־באתי משם טוב לי עוד שם ועתה אראה פני המלך ואם־יש־בי עון והמיתני׃
ויבא יואב אל־המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אליו וישתחו לו על־אפיו ארצה לפני המלך וישק אבשלום לדוד׃
ויהי אחרי־כן ויעש לו אבשלום רכב וסוסים וחמשים איש רצים לפניו׃
וישכם אבשלום ועמד ליד־דרך השער וכל־איש אשר־יהיה לו־ריב ובא אל־המלך למשפט וקרא אבשלום אליו ויאמר מאי־עיר אתה ויאמר מאחד משבטי ישראל עבדך אני׃
ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים נכונים ושמע אין־לך איש מטעם המלך׃
ויאמר אבשלום מי ישמני שופט בארץ ואליו כל־איש אשר־יהיה לו־ריב ומשפט ואני צדקתיו׃
והיה בגשת־איש לו להשתחות לו ושלח את־ידו והחזיק בו ונשק לו׃
ועשה אבשלום ככה לכל־ישראל הבאים למשפט אל־המלך ויגנב אבשלום את־לב אנשי ישראל׃
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־המלך אלכה־נא ואשלם את־נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון׃
כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם־שוב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את־יהוה׃
ויאמר אליו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה׃
וישלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי ישראל לאמר כשמעכם את־קול השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון׃
וילכו עם־אבשלום מן־ירושלם קרואים והלכו בתמם ולא־ידעו מאומה׃
ויזבח אבשלום את־הזבחים ויקרא־לו את־אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה ותרב הקשר ויהי העם הולך ורב את־אבשלום׃
ויבא הבשר לדוד לאמר הטה לבב איש ישראל אחרי אבשלום׃
ויאמר דוד לכל־עבדיו אשר־אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא־תהיה־לנו פלטה מפני אבשלום מהרו לצאת פן־ימהר ויהדפנו והטה עלינו רעה והכה את־העיר לפי־חרב׃
ויאמרו עבדי המלך אל־המלך הנה עבדיך לכל אשר־יבחר אדני המלך׃
ויצא המלך וכל־ביתו ברגליו ויעזב המלך עשרה נשים פלגשים לשמר הבית׃
ויצא המלך וכל־העם ברגליו ויעמדו במרחק׃
וכל־עבדיו עברים אצלו וכל־הכרתי וכל־הפלתי וכל־הגתים ששה מאות איש אשר באו ברגליו מגת עברים לפני המלך׃
ויאמר המלך אל־איתי הגתי למה תלך גם־אתה אתנו שוב ושב עם־המלך כי־נכרי אתה וגם כי־גלה אתה ממקומך׃
תמול באת ואניעך היום לנוד אתנו וכאשר אלך לאשר אלך שוב ושב את־אחיך השב חסד ואמת עמך׃
ויען איתי את־המלך ויאמר חי־יהוה וחי אדני המלך כי אם־במות או־בחיים אשר יהיה אדני המלך שם כי־אם־לשם יהיה עבדך׃
ויאמר דוד אל־איתי לך ועבר ויעבר איתי הגתי וכל־אנשיו וכל־הטף אשר־אתו׃
והארץ בוכה בקול גדול וכל־העם עברים והמלך עבר את־נחל קדרון וכל־העם עברים על־פני הדרך המדבר׃
וגם־צדוק וכל־הלוים נשאים את־ארון ברית־האלהים ויציבו את־ארון האלהים ויעל אביתר עד־תם כל־העם לעבר מן־העיר׃
ויאמר המלך אל־צדוק השב את־ארון האלהים העירה אם־אמצא חן בעיני יהוה והשיבני וראני אתו ואת־נוהו׃
ואם־כה יאמר לא חפצתי בך הנני עשה לו כטוב בעיניו׃
ויאמר המלך אל־צדוק הכהן הרואה אתה שובו העירה בשלום ואחימעץ בנכם ויהונתן בן־אביתר בניכם שנים עמכם׃
ראה אנכי מתמהמה בערבות המדבר עד בוא דבר מאתכם להגיד לי׃
ויעש דוד עלה מעלה הר הזיתים עלה ובכה וראשו חפוי והוא הולך יחף וכל־העם אשר־אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה׃
ויגד לדוד לאמר אחיתפל בקשרים גם בקשר על־אדני המלך אבשלום ויאמר דוד אל־יהוה סכל־נא את־עצת אחיתפל׃
ויהי כאשר בא דוד עד־הראש אשר ישתחוה־שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על־ראשו׃
ויאמר דוד אל־חושי אם־עברת אתי והיית לי למשא׃
ואם־העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אבשלום כאשר הייתי לפני־אביך עתה הייתי לפניך ועתה אני עבדך והפרת לי את־עצת אחיתפל׃
הלא־אתם שם עמך צדוק ואביתר הכהנים והיה כל־אשר תשמע מבית המלך והגדת לצדוק ולאביתר הכהנים׃
הנה־שם עמהם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל־דבר אשר תשמעון׃
וילך חושי רעה דוד ואבשלום בא ירושלם׃
ודוד עבר מעט מראש והנה־ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמורים חבושים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקי ענבים ומאה קיץ ונבל יין׃
ויאמר המלך אל־ציבא מה־אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב והלחם והקיץ לאכל הנערים והיין לשתות העיפים במדבר׃
ויאמר המלך ואיה בן־אדניך ויאמר ציבא אל־המלך הנה הוא יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את־ממלכות אבי׃
ויאמר המלך לציבא הנה־לך כל־אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא־חן בעיניך אדני המלך׃
ויבא המלך בחרימה ואיש בחורי יצא משם ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן־גרא יצא ומקלל יצא׃
ויסקל באבנים את־דוד ואת כל־עבדי המלך דוד והעם וכל־הגבורים על־ימינו ועל־שמאלו׃
וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל׃
השב עליך יהוה את כל־דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו ויתן יהוה את־המלכות ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה׃
ויאמר אבישי בן־צרויה אל־המלך למה יקלל הכלב המת הזה את־אדני המלך אעברה־נא ואסירה את־ראשו׃
ויאמר המלך מה־לי ולכם בני צרויה כי־יקלל כי יהוה אמר לו קלל את־דוד ומי יאמר מדוע עשית כן׃
ויאמר דוד לאבישי ולכל־עבדיו הנה בני יצא ממעי מבקש את־נפשי אף כי־עתה בן־ימיני הניחו לו ויקלל כי־דבר יהוה לו׃
אולי יראה יהוה בעיני וישב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה׃
וילכו דוד ואנשיו בדרך והשמעי הלך לנכחו מנגד ומקלל הלך ומנגד לו ומסקל באבנים ועפר׃
ויבא המלך והעם אשר־אתו עיפים וינפש שם׃
ואבשלום והעם אנשי ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו׃
ויהי כבוא חושי הארכי רעה דוד ויאמר חושי אל־אבשלום יחי המלך יחי המלך׃
ויאמר אבשלום אל־חושי הזה חסדך את־רעך למה לא־הלכת את־רעך׃
ויאמר חושי אל־אבשלום לא כי אשר בחר יהוה ובעם הזה וכל־איש ישראל לו אהיה ואתו אשב׃
ומשנית אני אעבד לפני אביך כן אהיה לפניך ועבדתי לפניך׃
ויאמר אבשלום אל־אחיתפל עצו לנו מה נעשה׃
ויאמר אחיתפל אל־אבשלום בא־נא אל־פילגשי אביך אשר הניח לשמר הבית ושמע כל־ישראל כי־באש אביך בך וחזקו ידי כל־אשר אתך׃
ויטו לאבשלום האהל על־הגג ויבא אבשלום אל־פילגשי אביו לעיני כל־ישראל׃
ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים ככל אשר יאמר אחיתפל לדוד וגם לאבשלום׃
ואחיתפל אמר לאבשלום אבחרה־נא שנים עשר אלף איש ואקומה ואדרפה אחרי דוד הלילה׃
ובאתי עליו והוא יגע ורפה ידים והחתתיו וינס כל־העם אשר־אתו והכיתי את־המלך לבדו׃
והשיבתי אליך את כל־העם כשוב הכלה איש אשר־אתה תבקש כל־העם יהיה שלם׃
וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל־זקני ישראל׃
ויאמר אבשלום קראו־נא גם לחושי הארכי ונשמעה גם־מה בפיהו׃
ויבא חושי אל־אבשלום וידבר אבשלום לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל העשה דברו אם־אין אתה דבר אתה׃
ויאמר חושי אל־אבשלום לא־טובה העצה אשר־יעץ אחיתפל בפעם הזאת׃
ויאמר חושי עוד אתה ידעת את־אביך ואת־אנשיו כי גבורים הם ומרי־נפש הם כדוב שכול בשדה וגבור מלחמות איש עם־אביך ולא־ילין בלילות הוא עם־העם׃
הנה־עתה הוא־נחבא באחד המקומות או באחת השחתות והיה כנפל־בם בראשונה ושמע כל־שמע בעם אשר אחרי אבשלום והיה גם־הוא בן־חיל ונמס נמס גם־לבו כלב־אריה כי ידע כל־ישראל כי־גבור אביך וכי בני־חיל אשר־אתו׃
כי־אם־יאסף יאסף אלי כל־ישראל מדן ועד־באר שבע כחול אשר על־שפת הים לרב ופניך הולך בקרב׃
ומצאנו אתו במקום אשר־נמצא שם ונפלנו עליו כנפל הטל על־האדמה ולא־נשאר בו ובכל־אנשיו גם־אחד׃
ואם־אל־עיר יאסף וכל־ישראל הביאו חבלים אל־העיר ההיא וסחבנו אל־הנחל עד אשר לא־ימצא שם אף־צרור אחד׃
ויאמר אבשלום וכל־איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את־עצת אחיתפל הטובה בעבור הביא יהוה אל־אבשלום את־הרעה׃
ויאמר חושי אל־צדוק ואל־אביתר הכהנים כעצת אחיתפל יעץ אבשלום וכעצתי יעצתי את־זקני ישראל ואת־זקני׃
ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל־תלן הלילה במדבר ערבות המדבר עד־עבור תעבור פן־יבלע אל־המלך וכל־העם אשר־אתו׃
ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל ותלך שפחה ואמרה להם והם הלכו להגיד למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה׃
ונער ראה אתם ויגד לאבשלום ויהלכו שניהם מהרה ויבאו בית־איש בבחורים והוא־לו בור בחצרו וירדו שמה׃
ותקח האשה ותפרש את־המסך על־פני הבור ותשח עליו כקלי׃
ולא נודע דבר׃
ויבאו עבדי אבשלום אל־האשה הבית ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מים׃
ויבאו האנשים ויבקשו ולא מצאו וישובו ירושלם׃
ויהי אחרי־מות אחיתפל ויחבש את־חמורו ויקם וילך וישב אל־עירו ואל־ביתו ויצו על־ביתו ויחנק ויקבר בקבר אביו׃
ודוד בא מחנימה ואבשלום עבר את־הירדן הוא וכל־איש ישראל עמו׃
ואת־עמשא שם עמשא תחת יואב על־הצבא ועמשא בן־איש ושמו יתרא הישמעאלי אשר בא אל־אביגל בת־נחש אחות צרויה אם־יואב׃
ויחן ישראל את־אבשלום בארץ גלעד׃
ויהי כבוא דוד מחנימה ואבשלום עבר את־הירדן הוא וכל־איש ישראל עמו׃
ויקם יואב את־הצבא וימנם על־העם ושרי אלפים ושרי מאות׃
וישלח דוד את־העם שלשה יד־יואב ושלשה יד־אבישי בן־צרויה אחי יואב ושלשה יד־איתי הגתי ויאמר המלך אל־העם אצא אצא גם־אני אתכם׃
ויאמר העם לא תצא כי אם־נוס ינוסון לא־ישימו־לבם אלינו ואם־מחצית המתנו לא־ישימו־לבם אלינו כי עתה כעשרתינו אתה ועתה טוב כי־תהיה־לנו מעיר לעזר׃
ויאמר המלך אל־העם אעשה אשר־טוב בעיניכם ויעמד המלך על־יד השער ויצאו כל־העם במאות ובאלפים׃
ויצו המלך את־יואב ואת־אבישי ואת־איתי לאמר נערי לי לאט לאבשלום וכל־העם שמעים בצות המלך לכל־השרים על־אבשלום׃
ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים׃
ויגפו שם העם ישראל לפני עבדי דוד ותהי־שם המגפה גדולה עשרים אלף איש ביום ההוא׃
ותהי־שם המלחמה נפצה על־פני כל־הארץ וירבו היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא׃
ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על־פרדה ויבא הפרדה תחת שבכת האלה הגדולה ותאחז ראשו באלה ויתן בין־השמים ובין־הארץ והפרדה אשר־תחתיו עברה׃
וראה איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את־אבשלום תלוי באלה׃
ויאמר איש אל־יואב הנה ראיתי את־אבשלום תלוי באלה׃
ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה לא הכיתו שם ואתנה עשרת כסף וחגורת אחת לו׃
ויאמר האיש אל־יואב ואם־שקל בידי אלף כסף לא־אשלח ידי אל־בן־המלך כי באזנינו צוה המלך אותך ואת־אבישי ואת־איתי לאמר שמרו־לי בנער באבשלום׃
ואעשה בנפשי שקר ולא־יכחד כל־דבר מעל המלך ואתה תתיצב מנגד׃
ויאמר יואב לא־אתוחיל לפניך ויקח שלשה שבטים בידו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה׃
ויסבו עשרה נערים נושאי כלי יואב ויכו את־אבשלום וימיתהו׃
ויתקע יואב בשופר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי־החזיק יואב בעם׃
ויקחו את־אבשלום וישליכו אתו אל־היער אל־השחת הגדולה בור גדול מאד ויגדרו עליו גל־אבנים גדול מאד וכל־ישראל נסו איש לאהליו׃
ואבשלום בחייו לקח והעמיד לו את־המצבה אשר בעמק המלך כי אמר אין־לי בן בעבור הזכיר שם בני ויקרא למצבה על־שמו ותקרא יד־אבשלום עד היום הזה׃
אחימעץ בן־צדוק אמר ארצה־נא ואבשרה את־המלך בשורה כי־הושיעו יהוה את־ידו מאיבי׃
ויאמר אליו יואב לא־איש בשורה אתה היום תבשר יום אחר לא־תבשר היום בשורה על־כן מת בן־המלך׃
ויאמר יואב לכושי לך הגד את־אשר ראית ויחו כושי ליואב וירץ׃
ויאמר אחימעץ בן־צדוק עוד יואב אל־יואב ויהי־נא רצתי גם־אני אחרי כושי ויאמר יואב למה־זה אתה רץ בני והבשורות אין־לך בהן׃
ויאמר מה־יהי־זה רצתי ויאמר אליו רוץ׃
וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את־כושי׃
ודוד ישב בין שני השערים ויצפה ויהי הצפה ויראה את־האיש רץ לבדו׃
ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם־לבדו בשורה בפיו והלך הלוך ודבר וקרב הבא׃
ויראה הצפה את־הרץ השני ויקרא הצפה אל־השוער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם־זה מבשר הוא׃
ויאמר הצפה מראה רץ הראשון כמראה אחימעץ בן־צדוק ויאמר המלך איש טוב הוא ובבשורה טובה יבוא׃
ויקרא הצפה ויאמר אל־המלך הנה אחימעץ בא ויאמר המלך בא הוא וישתחו למלך על־אפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את־האנשים אשר־נשאו את־ידם באדני המלך׃
ויאמר המלך השלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי המון גדול לשלח את־איש יואב את־עבד המלך ואנכי עבדך ולא ידעתי מה׃
ויאמר המלך סב התיצב פה ויסב ויתיצב׃
והנה כושי בא ויאמר כושי יבשר אדני המלך כי־שפטך יהוה היום מיד כל־הקמים עליך׃
ויאמר המלך אל־כושי השלום לנער לאבשלום ויאמר כושי יהיו כנער אויבי אדני המלך ולכל־הקמים עליו לרעה׃
ויעל המלך אל־עלית השער ויבך ויהי בלכתו כה אמר בני אבשלום בני בני אבשלום מי־יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני׃
ויגד ליואב לאמר הנה המלך בוכה ומתאבל על־אבשלום׃
ותהי התשועה ביום ההוא לאבל לכל־העם כי־שמע העם ביום ההוא לאמר כעצב המלך על־בנו׃
ויגנב העם ביום ההוא לבוא העירה כאשר יגנב העם הנכלם בנוסו במלחמה׃
והמלך כסה את־פניו ויזעק המלך בקול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני׃
ויבא יואב אל־המלך הבית ויאמר הבשת היום את־פני כל־עבדיך המלטים היום את־נפשך ואת־נפש בניך ובנותיך ואת־נפש נשיך ואת־נפש פילגשיך׃
לאהבך את־שנאיך ולשנאת את־אהביך כי־הגדת היום כי אין־לך שרים ועבדים כי־ידעתי היום כי־לו אבשלום חי ואנחנו כלנו היום מתים אז ישר בעיניך׃
ועתה קום צא ודבר על־לב עבדיך כי נשבעתי ביהוה אם־לא תצא אין־איש לן עמך הלילה והרעה־לך מכל הרעות אשר באו עליך מנעוריך עד־עתה׃
ויקם המלך וישב בשער ולכל־העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבאו כל־העם לפני המלך׃
וישראל נסו איש לאהליו׃
וכל־העם היו נדונים בכל שבטי ישראל לאמר המלך הציל אתנו מיד אויבינו והוא מלטנו מיד פלשתים ועתה נס מן־הארץ מפני אבשלום׃
ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרישים מהשיב את־המלך להביא את־בנו׃
והמלך דוד שלח אל־צדוק ואל־אביתר הכהנים לאמר דברו אל־זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרונים להשיב את־המלך אל־ביתו ודבר כל־ישראל הגיע אל־המלך אל־ביתו׃
אחי אתם עצמי אתם ולמה תהיו אחרונים להשיב את־המלך׃
ואל־עמשי תאמרו הלא־עצם־אתה ובשרי אתה כה־יעשה־לי אלהים וכה יוסיף אם־לא־שר־צבא תהיה לפני כל־הימים תחת יואב׃
ויט את־לב כל־איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל־המלך שובו אתה וכל־עבדיך׃
וישב המלך וירד עד־הירדן והנה־באו יהודה הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את־המלך את־הירדן׃
וישמעי בן־גרא בן־הימיני אשר מבחרים היה ויעבר עם־אנשי יהודה לקראת המלך דוד׃
ואלף איש עמו ואת־ציבא נער בית שאול וחמשה עשר בניו ועשרים עבדיו אתו ויעברו את־הירדן לפני המלך׃
ויעבר העבר לעבר את־בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן־גרא נפל לפני המלך בעברו את־הירדן׃
ויאמר אל־המלך אל־יחשב־לי אדני עון ואל־תזכר את אשר־עוה עבדך ביום צאת אדני המלך את־ירושלם לשום המלך על־לבו׃
כי־ידע עבדך אנכי חטאתי והנה־באתי היום הראשון מכל־בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך׃
ויען אבישי בן־צרויה ויאמר המת על־זה שמעי כי קלל את־משיח יהוה׃
ודוד אמר מה־לי ולכם בני צרויה כי־תהיון־לי היום לשטן היום׃
המת איש בישראל כי־הלא ידעתי כי־היום אני מלך על־ישראל׃
ויאמר המלך אל־שמעי לא תמות ויהי־לו המלך בשבועה׃
ומפיבשת בן־שאול ירד לקראת המלך ולא־עשה רגלו ולא עשה שפמו ואת־בגדיו לא כבס למן־היום אשר־הלך המלך עד־היום אשר־בא בשלום׃
ויהי כבואו מירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא־הלכת עמי מפיבשת׃
ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי־אמר עבדך אחבשה־לי החמור וארכבה עליו ואלך עם־המלך כי־פסח הוא עבדך׃
ויספה על־עבדך אל־אדני המלך והאלהים כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך׃
כי לא־היו כל־בית אבי אדני המלך כי־אם־אנשי מות לאדני המלך ותשם את־עבדך בין אכלי שלחנך ומה־לי עוד צדקה ומה־אזעק עוד אל־המלך׃
ויאמר אליו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה ואני חלקתם את־השדה׃
ויאמר מפיבשת אל־המלך גם־את־כל־יקח אחרי אשר־בא אדני המלך את־ביתו בשלום׃
ברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את־הירדן את־המלך לשלחו מן־הירדן׃
וברזלי זקן מאד בן־שמנים שנה הוא וכלכל את־המלך בשבתו במחנים כי־איש גדול הוא מאד׃
ויאמר המלך אל־ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃
ויאמר ברזלי אל־המלך כמה ימי שני חיי כי־יעלה את־המלך לירושלם׃
בן־שמנים שנה אנכי היום הבין בין־טוב לרע אם־יטעם עבדך את־אשר אכל ואת־אשר שתה אם־אשמיע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא על־אדני המלך׃
כמעט יורה עבדך את־יד האלהים אתכם ולמה יגמלני המלך הגמול הזה׃
אנא ישב־נא עבדך וימת בעירי אצל קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם ויעבר אתו אל־הירדן ואעשה לו את־הטוב בעיניך׃
ויען המלך אתי יעבר כמוני ואנכי אעשה לו את־הטוב בעיניך וכל־אשר תבחר עלי אעשה־לך׃
ויעבר כל־העם את־הירדן ויעבר המלך וישקם המלך וישב למקומו׃
ויעבר המלך הגלגלה וכמהם עבר אתו וכל־העם יהודה העבירו את־המלך וגם חצי עם־ישראל׃
והנה כל־איש ישראל באים אל־המלך ויאמרו אל־המלך מדוע גנבוך אחינו אנשי יהודה ויגנבו את־המל

36 * ויקח משה את־הדם ויזה על־העם ויאמר הנה דם־הברית אשר כרת יהוה עמכם
על כל־הדברים האלה׃ ס 37 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל׃ 38 ויראו את־אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר׃ 39 ואל־אצילי בני־ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים
ויאכלו וישתו׃ ס 40 * ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההרה והיה־שם
ואתנה לך את־לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ 41 ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים׃ 42 ואל־הזקנים אמר שבו־לנו
בזאת עד אשר־נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש
אליהם׃ 43 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל־משה ביום השביעי מתוך הענן׃ 44 ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת
בראש ההר לעיני בני־ישראל׃ 45 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃ ס

פרשת תרומה ◦ ב ◦

46 * ויקחו לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃
47 * וזה התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ 48 * ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ 49 * ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי
שטים׃ 50 * שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ 51 * אבני
שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ 52 * ועשו ארון עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ 53 * וצפית אתו זהב טהור
מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ 54 * ויצקת לו ארבע טבעת
זהב ונתתה על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת
על־צלעו השנית׃ 55 * ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ 56 * והבאת
את־הבדים בטבעת על־צלעת הארן לשאת את־הארן בהם׃ 57 * בטבעת
הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ 58 * ונתת אל־הארן את־העדות אשר
אתן אליך׃ 59 * ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה׃ 60 * ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃
61 * ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן־הכפרת תעשו
את־הכרבים על־שני קצותו׃ 62 * והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת יהיו פני הכרבים׃
63 * ונתת את־הכפרת על־הארן מלמעלה ואל־הארן תתן את־העדות אשר
אשים אליך׃ 64 * ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני
הכרבים אשר על־ארן העדת את כל־אשר אצוה אתך אל־בני ישראל׃
65 * ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמתים קומתו׃
66 * וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ 67 * ועשית לו מסגרת
טפח סביב ועשית זר־זהב למסגרתו סביב׃ 68 * ועשית לו ארבע טבעת זהב
ונתת את־הטבעת על־ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ 69 * לעמת המסגרת
יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את־השלחן׃ 70 * ועשית את־הבדים עצי
שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את־השלחן׃ 71 * ועשית את־קערתיו
וכפתיו ואת־מנקיתיו ואת־קשותיו אשר יסך בהן לשתת זהב סגור תעשה
אתם׃ 72 * ועל־השלחן תתן לחם פנים לפני תמיד׃ 73 * ועשית מנרת זהב
טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו׃ 74 * ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה
קני מנרה מצדה השני׃ 75 * שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח וגבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים
מן־המנרה׃ 76 * ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה׃
77 * וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ 78 * כפתריהם
וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ 79 * ועשית נרתיה שבעה
והעלה את־נרתיה והאיר על־עבר פניה׃ 80 * ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃
81 * ככר הזהב לה ולכל־הכלים האלה׃ 82 * וראה ועשה בתניתם אשר
אתה מראה בהר׃ ס 83 * ואת־המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם׃ 84 * ארך היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת
ליריעת׃ 85 * חמש יריעת תהיין חברת איש אל־אחתה וחמש יריעת
חברת איש אל־אחתה׃ 86 * ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה
האחת מקצה בחברת ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה אשר
קצה החברת השנית׃ 87 * חמשים הלאת תעשה בקצה היריעה אשר
בחברת השנית לולאת מקבלת אחת אל־אחת׃ 88 * ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את־היריעת איש אל־אחיו בקרסים והיה המשכן אחד׃
89 * ועשית יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם׃
90 * ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה
מדה אחת ליריעת עשתי עשרה יריעת׃ 91 * וחברת את־חמש היריעת לבד
ואת־שש היריעת לבד וכפלת את־היריעה הששית אל־מול פני האהל׃
92 * ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה הקצה החברת ועשית חמשים
לולאת על־שפת היריעה החברת השנית׃ 93 * ועשית קרסי נחשת חמשים
והבאת את־הקרסים בלולאת וחברת את־האהל והיה אחד׃ 94 * והסך
החצי הנעדף ביריעת האהל יסך על־אחרי המשכן׃ 95 * והאמה מזה והאמה
מזה בנעדף באורך יריעת האהל יהיה סך על־צדי המשכן מזה ומזה לכסתו׃
96 * ועשית לאהל מכסה עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃
97 * ועשית את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ 98 * עשר אמות ארך
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ 99 * שתי ידת לקרש האחד
משלבת אחת אל־אחת כן עשה לכל־קרשי המשכן׃ 100 * ועשית את־הקרשים
למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ 101 * ומאת ארבעים אדני כסף
תעשה תחת עשרים הקרש שני אדני תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני
אדני תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ 102 * ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשרים קרש׃ 103 * ואדניהם ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ 104 * ולירכתי המשכן ימה
תעשה ששה קרשים׃ 105 * ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים׃
106 * והיו תאמם מלמטה ויחדו יתמו על־ראשו אל־הטבעת האחת כן יהיה
לשניהם למקצעתם יהיו׃ 107 * והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה
אדני כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃
108 * ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ 109 * וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
לירכתם ימה׃ 110 * והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃
111 * ואת־הקרשים תצפה זהב ואת־טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם
ותצפה את־הבריחם זהב׃ 112 * והקמת את־המשכן כמשפטו אשר הראית
בהר׃ 113 * ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבי
מעשה חשב יעשה אתה׃ 114 * ונתתה אתה על־ארבעה עמדי שטים מצפים
זהב וויהם זהב על־ארבעה אדני כסף׃ 115 * ונתתה את־הפרכת תחת
הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את־ארן העדת והבדיל הפרכת לכם בין
הקדש ובין קדש הקדשים׃ 116 * ונתת את־הכפרת על־ארן העדת בקדש
הקדשים׃ 117 * ושמת את־השלחן מחוץ לפרכת ואת־המנרה נכח השלחן
על־צלע המשכן תימנה והשלחן תתן בצפון׃ 118 * ועשית מסך לפתח האהל
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ 119 * ועשית לפני המסך
חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת׃
120 * ועשית את־המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ורחב חמש אמות
המזבח רבוע ושלש אמות קמתו׃ 121 * ועשית קרנתיו על־ארבע פנתיו
מקרנתיו יהיו חפיו ואת־מזרקתיו ואת־מזלגתיו ואת־מחתתיו לכל־כליו
תעשה נחשת׃ 122 * ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על־הרשת
ארבע טבעת נחשת על־ארבע קצותיו׃ 123 * ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד־חצי המזבח׃ 124 * ועשית בדים לעצי
שטים וצפית אתם נחשת׃ 125 * והובא את־בדיו בטבעת והיו הבדים על־שתי
צלעת המזבח בשאת אתו בם נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה בהר
כן יעשו׃ ס 126 * ועשית את־החצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר
שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃ 127 * ועמדיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ 128 * ולפאת צפון באורך מאה
ארך עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃
129 * ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם
עשרה׃ 130 * ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃ 131 * וקלעים
חמש עשרה אמה אל־הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ 132 * ולכתף
השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ 133 * ולשער
החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם
עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃ 134 * כל־עמדי החצר סביב מחשקים כסף
וויהם כסף ואדניהם נחשת׃ 135 * ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃ 136 * כל־כלי המשכן
לכל־עבדתו ויתדתיו וכל־יתדת החצר נחשת׃ ס 137 * ואתה תצוה את־בני
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃ 138 * באהל
מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־בקר
לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ס

פרשת תצוה ◦ ג ◦

139 * ואתה הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו־לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ 140 * ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ 141 * ואתה תדבר אל־כל־חכמי לב
אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו־לי׃ 142 * ואלה
הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי
קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו־לי׃ 143 * והם יקחו את־הזהב ואת־התכלת
ואת־הארגמן ואת־תולעת השני ואת־השש׃ 144 * ועשו את־האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ 145 * שתי כתפת חברת יהיה
אל־שני קצותיו וחבר׃ 146 * וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ 147 * ולקחת את־שתי אבני
שהם ופתחת עליהם פתוחי עלי טבעת שמות בני ישראל׃ 148 * ששה משמותם
על־האבן האחת וששת השמות הנותרים על־האבן השנית כתולדתם׃
149 * מעשה חרש אבני פתוחי טבעת תפתח שני האבנים על־שמות בני
ישראל מסבת תעשה אתם משבצת זהב תעשה אתם׃ 150 * ושמת את־שתי
האבנים על־כתפות האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם
לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרן׃ 151 * ועשית משבצת זהב׃ 152 * ושתי
שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את־השרשרת
העבתת על־המשבצת׃ ס 153 * ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד
תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ 154 * רבוע
יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו׃ 155 * ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ 156 * והטור השני
נפך ספיר וישפה׃ 157 * והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ 158 * והטור
הרביעי תרשיש שהם ויהלם׃ 159 * משבצת זהב תהיינה במלאתם׃
160 * והאבנים תהיינה על־שמת בני־ישראל שנים עשר על־שמתם פתוחי
חותם איש על־שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ 161 * ועשית על־החשן
שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ 162 * ועשית על־החשן שתי טבעת זהב
ונתתה את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן׃ 163 * ונתתה את־שתי עבתי
הזהב על־שתי הטבעת אל־קצות החשן׃ 164 * ואת־שתי קצות שתי העבתת
תתן על־שתי המשבצת ונתתה על־כתפות האפד אל־מול פניו׃ 165 * ועשית
שתי טבעת זהב וישמת על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד
בית׃ 166 * ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על־שתי כתפות האפד מלמטה
מלפני מפניו אל־מול מחברתו מעל חשב האפד׃ 167 * וירכסו את־החשן
מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד׃ 168 * ונשא אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן המשפט
על־לבו בבאו אל־הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד׃ 169 * ונתת אל־חשן
המשפט את־האורים ואת־התמים והיו על־לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את־משפט בני־ישראל על־לבו לפני יהוה תמיד׃ 170 * ועשית
את־מעיל האפד כליל תכלת׃ 171 * ופי־ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב
מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ 172 * ועשית על־שולי מעילו
רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃
173 * פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על־שולי המעיל סביב׃ 174 * והיה על־
אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃
175 * ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ 176 * ושמת
אתו על־פתיל תכלת והיה על־המצנפת אל־מול פני המצנפת יהיה׃ 177 * והיה
על־מצח אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל
לכל־מתנת קדשיהם והיה תמיד על־מצחו לרצון להם לפני יהוה׃ 178 * ושבצת
שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם תעשה׃ 179 * ולבני אהרן
תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃
180 * והלבשת את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו והבאת אתם אל־פתח אהל
מועד וכהנו־לי׃ 181 * ועשית להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים
יהיו׃ 182 * ועל־אהרן ועל־בניו בבאם אל־אהל מועד או בגשתם אל־המזבח
לשרת בקדש לא־ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃ ס

פרשת תשא ◦ ד ◦

183 * וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן־לי קח פר אחד בן־בקר
ושני אילם תמימם׃ 184 * ומצה ולחת מצת בשמן ורקיק משחים בשמן
סלת חטים תעשם׃ 185 * ושמת אתם על־סל אחד והקרבת אתם בסל
ואת־הפר ואת־שני האילם׃ 186 * ואת־אהרן ואת־בניו תקרב אל־פתח אהל
מועד ורחצת אתם במים׃ 187 * ולקחת את־הבגדים והלבשת את־אהרן
את־כתנת ואת־מעיל האפד ואת־האפד ואת־החשן וחגרת לו באבנט האפד׃
188 * ושמת המצנפת על־ראשו ונתת את־נזר הקדש על־המצנפת׃ 189 * ולקחת
את־שמן המשחה ויצקת על־ראשו ומשחת אתו׃ 190 * ואת־בניו תקרב
והלבשתם כתנת׃ 191 * וחגרתם אבנט אהרן ואת־בניו וחבשת להם מגבעות
והיתה להם כהנת לחק עולם וקדשת את־אהרן ואת־בניו׃ 192 * והגשת את־
פרים לפני אהל מועד ורחצו אתם המים׃ 193 * והלבשת את־אהרן את־
הבגדים הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי׃ 194 * ואת־בניו תקרב
והלבשתם כתנת׃ 195 * ומשחת את־אביהם כאשר משחת אתו וכהנו־לי
והיתה משחתם להם לכהנת עולם לדרתם׃ ס 196 * ואלה אשר תעשה על־
המזבח כבשים בני־שנה שנים ליום תמיד׃ 197 * את־הכבש האחד תעשה
בבקר ואת־הכבש השני תעשה בין הערבים׃ 198 * ועשרון סלת בלול בשמן
כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד׃ 199 * ואת־הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה׃
200 * עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה
לדבר אליך שם׃ 201 * ונועדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי׃ 202 * וקדשתי
את־אהל מועד ואת־המזבח ואת־אהרן ואת־בניו אקדש לכהן־לי׃ 203 * ושכנתי
בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃ 204 * וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ ס
205 * ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃ 206 * אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קמתו ממנו קרנתיו׃ 207 * וצפית אתו
זהב טהור את־גגו ואת־קירתיו סביב ואת־קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃
208 * ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על־שתי צלעתיו תעשה על־
שתי צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ 209 * ועשית את־הבדים עצי
שטים וצפית אתם זהב׃ 210 * ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על־ארן העדת
לפני הכפרת אשר על־העדת אשר אועד לך שמה׃ 211 * והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרת יקטירנה׃ 212 * ובהעלת אהרן
את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃
213 * לא־תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ 214 * וכפר
אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃ ס 215 * וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
216 * כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ 217 * זה יתנו כל־העבר על־
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה׃ 218 * כל־העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן
תרומת יהוה׃ 219 * לכפר על־נפשתיכם׃ 220 * ולקחת את־כסף הכפרים
מאת בני ישראל ונתתה אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני־ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ ס 221 * ויעש בצלאל בן־אורי בן־חור
למטה יהודה את־כל־אשר צוה יהוה את־משה׃ 222 * ואהליאב בן־אחיסמך
למטה דן וגם־הוא עשה את־כל־אשר צוה יהוה את־משה׃ 223 * ויעש בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃ 224 * ויקרא משה אל־
בצלאל ואל־אהליאב ואל־כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר נשא לבו אל־הקרב אל־המלאכה לעשתה׃ 225 * ויקחו מלפני משה את־
כל־התרומה אשר הביאו בני־ישראל אל־מלאכת עבדת הקדש לעשתה
והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ 226 * ויבאו כל־החכמים העשים
את־כל־מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר־הם עשים׃ 227 * ויאמרו אל־משה
לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃
228 * ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ 229 * והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה
לעשת אתה והותר׃ 230 * ויעש כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן
עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב עשה
אתם׃ 231 * ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמה מדה אחת ליריעת׃ 232 * חמש יריעת חברת איש אל־אחתה
וחמש יריעת חברת איש אל־אחתה׃ 233 * ויעש חמשים לולאת על־שפת
היריעה האחת מקצה בחברת ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה אשר
קצה החברת השנית׃ 234 * חמשים הלאת עשה בקצה היריעה אשר
בחברת השנית לולאת מקבלת אחת אל־אחת׃ 235 * ויעש חמשים קרסי
זהב וחברת את־היריעת איש אל־אחיו בקרסים ויהי המשכן אחד׃
236 * ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃
237 * ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה
מדה אחת ליריעת עשתי עשרה יריעת׃ 238 * וחברת את־חמש היריעת לבד
ואת־שש היריעת לבד וכפל את־היריעה הששית אל־מול פני האהל׃
239 * ויעש חמשים לולאת על־שפת היריעה הקצה החברת ועשית חמשים
לולאת על־שפת היריעה החברת השנית׃ 240 * ויעש חמשים קרסי נחשת
להבאת את־האהל והיה אחד׃ 241 * ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ 242 * ויעש את־הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים׃ 243 * עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃
244 * שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל־אחת כן עשה לכל־קרשי
המשכן׃ 245 * ויעש את־הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃
246 * ומאת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדני תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדני תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃
247 * ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ 248 * ואדניהם ארבעים
אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃
249 * ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ 250 * ושני קרשים עשה
למקצעת המשכן בירכתים׃ 251 * והיו תאמם מלמטה ויחדו יתמו על־ראשו
אל־הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעתם היו׃ 252 * והיו שמנה קרשים
ואדניהם שש עשרה אדני כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד׃ 253 * ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת׃ 254 * וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתם ימה׃ 255 * ויעש את־הבריח התיכן בתוך
הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃ 256 * ואת־הקרשים צפה זהב ואת־
טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את־הבריחם זהב׃ 257 * ויקם את־
המשכן כמשפטו אשר הראה בהר׃ 258 * ויעש פרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר כרבי מעשה חשב עשה אתה׃ 259 * ויתן אתה על־ארבעה
עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על־ארבעה אדני כסף׃ 260 * ויתן את־
הפרכת תחת הקרסים ויבא שמה מבית לפרכת את־ארן העדת ויבדל הפרכת
לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃ 261 * ויתן את־הכפרת על־ארן העדת
בקדש הקדשים׃ 262 * וישם את־השלחן מחוץ לפרכת ואת־המנרה נכח
השלחן על־צלע המשכן תימנה והשלחן נתן בצפון׃ 263 * ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ 264 * ויעש לפני
המסך חמשה עמדי שטים וצפה אתם זהב וויהם זהב ויצק להם חמשה אדני
נחשת׃ 265 * ויעש את־המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ורחב חמש אמות
המזבח רבוע ושלש אמות קמתו׃ 266 * ויעש קרנתיו על־ארבע פנתיו
מקרנתיו היו חפיו ואת־מזרקתיו ואת־מזלגתיו ואת־מחתתיו לכל־כליו
עשה נחשת׃ 267 * ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על־הרשת
ארבע טבעת נחשת על־ארבע קצותיו׃ 268 * ויתן אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד־חצי המזבח׃ 269 * ויעש בדים לעצי
שטים וצפה אתם נחשת׃ 270 * ויבא את־בדיו בטבעת והיו הבדים על־שתי
צלעת המזבח בשאת אתו בם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר
כן עשו׃ ס 271 * ויעש את־החצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר
שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃ 272 * ועמדיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ 273 * ולפאת צפון באורך מאה
ארך עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃
274 * ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם
עשרה׃ 275 * ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃ 276 * וקלעים
חמש עשרה אמה אל־הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ 277 * ולכתף
השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ 278 * ולשער
החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם
עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃ 279 * כל־עמדי החצר סביב מחשקים כסף
וויהם כסף ואדניהם נחשת׃ 280 * ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים
בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃ 281 * כל־כלי המשכן
לכל־עבדתו ויתדתיו וכל־יתדת החצר נחשת׃ ס 282 * אלה פקדי המשכן
משכן העדת אשר פקד על־פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃
283 * ובצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה עשה את־כל־אשר צוה יהוה
את־משה׃ 284 * ואתו אהליאב בן־אחיסמך למטה דן חרש ורקם וחשב
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש׃ 285 * כל־הזהב העשוי לכל־מלאכת
בכל־עבדת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים
שקל במשקל הקדש׃ 286 * וכסף פקדי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל במשקל הקדש׃ 287 * בקע לגלגלת מחצית השקל
במשקל הקדש לכל העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לששת
מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים׃ 288 * ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את־אדני הקדש ואת־אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר
לאדן׃ 289 * והאלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה וויהם לעמדים
וצפה ראשיהם וחשקם׃ 290 * ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע
מאות שקל׃ 291 * ויעש בה את־אדני פתח אהל מועד ואת־מזבח הנחשת
ואת־מכבר הנחשת אשר־לו ואת־כל־כלי המזבח׃ 292 * ואת־אדני החצר
סביב ואת־אדני שער החצר ואת־כל־יתדת המשכן ואת־כל־יתדת החצר
סביב׃ 293 * ומן־התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת
בקדש ויעשו את־בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את־משה׃
294 * ויעש את־האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃
295 * ויקעו את־פחי הזהב וחתך פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך
הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב׃ 296 * כתפת עשו לו
חברת על־שני קצותיו חבר׃ 297 * וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו
היה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ 298 * ויקחו את־שתי
אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי עלי טבעת שמות בני ישראל׃ 299 * ששה
משמותם על־האבן האחת וששת השמות הנותרים על־האבן השנית כתולדתם׃
300 * מעשה חרש אבני פתוחי טבעת פתח שני האבנים על־שמות בני
ישראל מסבת עשה אתם משבצת זהב׃ 301 * ושתי שרשרת זהב טהור
מגבלת עשה אתם׃ 302 * ויעש את־שתי העבתת זהב ואת־שתי הטבעת
עשה זהב ויתן את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן׃ 303 * ויתן את־שתי
עבתי הזהב על־שתי הטבעת אל־קצות החשן׃ 304 * ואת־שתי קצות שתי
העבתת נתן על־שתי המשבצת ויתן על־כתפות האפד אל־מול פניו׃
305 * ויעש שתי טבעת זהב וישם על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר
האפד בית׃ 306 * ויעש שתי טבעת זהב ויתן על־שתי כתפות האפד מלמטה
מלפני מפניו אל־מול מחברתו מעל חשב האפד׃ 307 * וירכסו את־החשן
מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד׃ 308 * ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת׃
309 * ופי־ראשו בתוכו שפה היה לפיו סביב כפי תחרא היה לו לא יקרע׃
310 * ויעשו על־שולי המעיל רמני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃
311 * ואת־פעמני זהב ויתן את־הפעמנים בתוך הרמנים על־שולי המעיל
סביב בתוך הרמנים׃ 312 * פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על־שולי המעיל
סביב לשרת כאשר צוה יהוה את־משה׃ 313 * ויעשו כתנת שש מעשה ארג
לאהרן ולבניו׃ 314 * ואת־המצנפת שש ואת־פארי המגבעת שש ואת־מכנסי
הבד שש משזר׃ 315 * ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה
רקם כאשר צוה יהוה את־משה׃ 316 * ויעשו את־ציץ נזר הקדש זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה׃ 317 * וישימו עליו פתיל
תכלת לתת על־המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה׃ 318 * ויכלו כל־
עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני־ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן
עשו׃ 319 * ויביאו את־המשכן אל־משה את־האהל ואת־כל־כליו קרסיו
קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׃ 320 * ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה
עורת התחשים ופרכת המסך׃ 321 * ארן העדת ובדיה וכפרת׃ 322 * השלחן
את־כליו ולחם הפנים׃ 323 * המנרה הטהרה את־נרתיה נרתי המערכת
ואת־כליה ושמן המאור׃ 324 * ומזבח הזהב ושמן המשחה וקטרת הסמים
ומסך פתח האהל׃ 325 * מזבח הנחשת ומכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו
ואת־כל־כליו את־הכיור ואת־כנו׃ 326 * קלעי החצר את־עמדיו ואת־אדניו
ואת־המסך לשער החצר את־מיתריו ויתדתיו ואת־כל־כלי עבדת המשכן

1 *ס ויכלו לספר את
המשלים ◦ ס ◦ ויאמר אל
תלמידיו ◦ ס ◦
ויאמר אליהם כי
* שכיכים כתוב
ויהי ביום ההוא: בערב אמר
אליהם נעבר אל עבר הים.
ויעזבו את העם ויקחוהו
כאשר היה בספינה. וגם
ספינות אחרות היו אתו.
ותקם סערת רוח גדולה
ויכו הגלים בספינה עד
אשר כמעט התמלאה מים.
והוא היה ישן על מראשות
הספינה על הכר. ויעירו
אותו ויאמרו אליו רבי
הלא תדאג כי נאבד. ויקם
ויגער ברוח ויאמר אל הים
שקט חרש. ויחדל הרוח
ויהי שקט גדול. ויאמר
אליהם מדוע אתם יראים
כה. הלא עדיין אין לכם
אמונה. ויראו מאד ויאמרו
איש אל רעהו מי זה כי
גם הרוח והים שומעים לו.
ויבאו אל עבר הים אל ארץ
הגרגסים. ויצא אליו איש
מן העיר אשר היו בו רוחות
טמאות ולא לבש בגד זמן
רב ולא דר בבית כי אם
בקברים. * ויראהו ישוע
ויקרא אליו ויצו לרוח
הטמאה לצאת מן האיש.
ויצעק בקול גדול ויאמר
מה לי ולך ישוע בן אל
עליון. * אנא אל תענני.
ויאמר אליו ישוע מה שמך.
ויען לאמר לגיון שמי כי
רבים אנחנו. ויתחננו אליו
מאד לבלתי שלחם מן
הארץ. ויהי שם הר גדול
ועדר חזירים רבים רעים
שם. ויתחננו אל ישוע
לאמר שלחנו אל החזירים
ונבואה בהם. ויתן להם
רשות. ותצאנה הרוחות
הטמאות ותבואנה בחזירים
ויפול העדר מן הצוק אל
הים ויטבעו במים. ויברחו
הרועים ויגידו בעיר ובכפרים
את כל אשר קרה. ויצאו
כל אנשי העיר לראות את
אשר קרה. ויבואו אל ישוע
וירא את האיש אשר היו בו
הרוחות הטמאות יושב
לבוש ושפוי בדעתו כאחד
האנשים ויפחדו. ויספרו
להם אשר ראו איך נרפא
המשוגע. ויתחננו אל ישוע
כל העם אשר בגרגסים
לאמר לך מעלינו כי יראה
גדולה נפלה עלינו. ויעל
בספינה וישב. ויתחנן אליו
האיש אשר היו בו הרוחות
הטמאות להיות עמו. ולא
אבה לו ישוע כי אם אמר
לו לך אל ביתך ואל
משפחתך וספר להם כל
אשר עשה ה׳ אליך ויחמל
עליך. ויעזבהו ויחל לספר
בעשר ערים כל אשר עשה
ישוע אתו. ויתמהו כל
השומעים.

ס ◦ ס ◦ ס

ויעבר ישוע בספינה אל
עבר הים ויקהל אליו עם
רב. ויהי הוא על שפת הים.
ויבא אחד מראשי בתי
הכנסיות ושמו יאיר ויראהו
ויפול לרגליו. ויתחנן אליו
מאד לאמר בתי חולה
למות ובואה ושימה ידיך
עליה ותחי. ויקם ישוע
וילך אתו. ויתלוו אליו
המון עם רב ויסחטוהו.
ואשה אחת היתה שם
אשר זבה דם שתים עשרה
שנה. ורבו מאד הרופאים
אשר טפלו בה ותתן את כל
אשר לה ולא הועילו לה
דבר כי אם הלכה הלוך
ורע. ותשמע את שמועת
ישוע ותבא מאחוריו בתוך
העם ותגע בבגדו. כי אמרה
בלבה אם אגע ולו בבגדיו
אחיה. ויבש מקור דמיה
ותדע בגופה כי נרפאה
מנגעה. וידע ישוע בנפשו
כי יצא ממנו כח ויפן אל
העם ויאמר מי נגע בבגדי.
ויאמרו תלמידיו הלא
תראה את העם לחוץ לך
ותאמר מי נגע בי. ויסב
עיניו לראות את האשה
אשר עשתה את הדבר הזה.
ותבא האשה ותפול לפניו
ותגד לו את כל האמת.
ויאמר אליה בתי אמונתך
הושיעה אותך לכי לשלום
ואל תיראי. עוד הוא מדבר
ויבואו אנשים מבית ראש
בתי הכנסיות לאמר בתך
מתה אל תטרח עוד את
המורה. וישמע ישוע את
הדבר ויאמר אל ראש בתי
הכנסיות אל תירא רק
האמן. ולא נתן לאיש
ללכת אחריו כי אם לפטרוס
ויעקב ויוחנן אחי יעקב.
ויבואו אל בית ראש בתי
הכנסיות וירא המון עם
רב בוכים ומיללים. ויבא
ויאמר אליהם מדוע תהמו
ותבכו הלא הילדה לא מתה
כי אם ישנה. ויצחקו עליו
כי ידעו כי מת הוא. ויוצא
את כולם החוצה ויקח את
אבי הילדה ואת אמה ואת
שלשת תלמידיו ויבא אל
החדר אשר שכבה שם
הילדה. ויחזק בידה ויאמר
אליה טליתא קומי. ותקם
הילדה ותתהלך כי בת שתים
עשרה שנה היתה. ויתמהו
כל הרואים תמהון גדול.
ויצו עליהם לבלתי הגיד
לאיש את הדבר הזה ויאמר
לתת לה לאכול.

ואת כל אשר עשה לו ישראל
ויתנו לו בני עמון ומואב
ויכום בחרב ויכתבום בכתבי
ויתנו את ידם על נחלת
ויתנו את ידם על נחלת
ויתנו את ידם על נחלת

2 אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ *אֶשְׂמְחָה וְאֶעְלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 בְּשׁוּב אוֹיְבָי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ
4 לְכִסֵּא שֹׁפֵט צֶדֶק׃ גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
5 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ וַיהוָה לְעוֹלָם
6 יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃ וְהוּא יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
7 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי
8 לֹא־עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ *זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃
9 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי
10 מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃ *לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן
11 אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ *טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ נִלְכְּדָה רָגְלָם׃
12 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פֹּעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע׃ *הִגָּיוֹן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים
13 לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ *כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים
14 תֹּאבַד לָעַד׃ קוּמָה יְהוָה אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְהוָה
15 מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה׃ סֶלָה׃ *לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים
16 לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי־הִלֵּל
17 רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ
18 אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו
19 יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בָרָע׃ *אָלָה פִּיהוּ מָלְאוּ
20 מִרְמָה וְתָךְ תַּחְתָּיו עָמָל וָאָוֶן׃ יֹשֵׁב בְּמַאְרְבֵי־כְפָר בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו
21 לְחֵלְכָה צָפֻנ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ
22 בְּרִשְׁתּוֹ׃ דָּכָא יָשַׁח וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃ אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר
23 פָּנָיו בַּל־רָאָה לָנֶצַח׃ קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנָוִים׃ עַל־מָה
24 נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרוֹשׁ׃ רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט
25 לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר יָתוֹם׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע
26 תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃ יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת
27 עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף
28 עוֹד לְהַעֲרִיץ אֱנוֹשׁ מִן־הָאָרֶץ׃

ויעש לו שם בשובו מהכות את
ארם בגיא המלח שמונה עשר
אלף: 36 ויעש למלך במצפה את
הדרן אשר לבית יערים ויהי
דוד מלך על כל ישראל: 37 ויהי
בשנת המלכים לעת צאת המלכים
ויולך יואב את צבא החיל וישחת
את ארץ בני עמון ויבא ויצר על
רבה ודוד ישב בירושלם ויכה
יואב את רבה ויהרסה: 38 וישלח
דוד מלאכים ויקחה את עטרת
מלכם מעל ראשו וימצא משקלה
ככר זהב ואבן יקרה והיתה על
ראש דוד ואת שלל העיר הוציא
הרבה מאד: 39 ואת העם אשר
בה הוציא וישם במגרות ובמגרות
הברזל ובמגדות הלבנים וכן עשה
לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל
העם ירושלם: 40 ויהי אחרי כן
ויכה בן בת שבע את אוריה
החתי בחרב ויקח את אשתו
לאשה ותלד לו את שלמה ויגד
לדוד לאמר הנה ילד לך בן
ויאמר דוד הבן חי הוא ויאמר
נתן אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 41 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 42 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 43 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 44 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 45 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 46 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 47 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 48 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 49 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 50 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 51 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 52 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 53 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 54 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 55 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 56 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 57 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 58 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 59 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 60 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 61 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 62 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 63 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 64 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 65 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 66 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 67 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 68 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 69 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 70 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 71 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 72 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 73 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 74 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 75 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 76 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 77 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 78 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 79 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 80 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 81 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 82 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 83 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 84 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 85 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 86 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 87 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 88 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 89 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 90 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 91 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 92 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 93 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 94 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 95 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 96 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 97 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 98 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 99 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 100 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 101 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 102 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 103 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 104 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 105 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 106 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 107 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 108 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 109 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 110 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 111 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 112 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 113 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 114 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 115 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 116 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 117 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 118 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 119 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 120 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 121 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 122 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 123 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 124 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 125 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 126 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 127 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 128 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 129 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 130 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 131 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 132 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 133 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 134 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 135 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 136 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 137 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 138 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 139 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 140 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 141 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 142 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 143 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 144 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 145 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 146 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 147 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 148 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 149 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 150 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 151 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 152 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 153 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 154 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 155 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 156 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 157 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 158 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 159 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 160 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 161 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 162 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 163 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 164 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 165 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 166 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 167 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 168 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 169 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 170 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 171 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 172 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 173 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 174 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הרגתו
בחרב בני עמון: 175 ויאמר נתן
אל דוד הנביא אתה הוא
האיש אשר חטאת ותעש הרעה
הזאת לעיני יהוה ותכה את
אוריה החתי בחרב ואת אשתו
לקחת

ס וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לֵוִי׃ 1
ב וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים׃ 2
ג וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר וּבָזָפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃ 3
ד וַתֵּתַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לָדְעָה מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ 4
ה וַתֵּרֶד בַּת פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ׃ 5
ו וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה׃ 6
ז וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל בַּת פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ אֶת הַיָּלֶד׃ 7
ח וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת אֵם הַיָּלֶד׃ 8
ט וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֵהוּ׃ 9
י וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ לְבַת פַּרְעֹה וַיְהִי לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃ 10
יא וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו׃ 11
יב וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל׃ 12
יג וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשֵׁי עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ׃ 13
יד וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר׃ 14
טו וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר׃ 15
טז וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֹנָה וַתְּמַלֶּאנָה אֶת הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן׃ 16
יז וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשְׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאנָם׃ 17
יח וַתָּבֹאנָה אֶל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם׃ 18
יט וַתֹּאמַרְנָה אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ אֶת הַצֹּאן׃ 19
כ וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ זֶה מַדּוּעַ זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ קִרְאֶן נָא לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם׃ 20
כא וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת הָאִישׁ וַיִּתֶּן אֶת צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃ 21
כב וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ 22
כג וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה׃ 23
כד וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב׃ 24
כה וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃ 25

◆ שמות ◆ ג ◆ פרשה ◆

כו וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׃ 26
כז וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃ 27
כח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסְּנֶה׃ 28
כט וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ 29
ל וַיֹּאמֶר אַל תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא׃ 30
לא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים׃ 31
לב וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו׃ 32
לג וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 33
לד וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃ 34
לה וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ 35

ויהי ◆ ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא
תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם
מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: שמן
למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את
כל אשר צוה יהוה: את המשכן את אהלו
ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את
בריחו את עמדיו ואת אדניו: את הארון
ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל
כליו ואת לחם הפנים: ואת המנרה
לקדש ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח
העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו:
את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו
ואת מסך השער לפתח החצר: את יתדת
המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם:
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני
משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל
אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת עבדת אהל מועד ולכל
עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם
טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
הניף תנופת זהב ליהוה: וכל אשר נמצא
אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים וערת
תחשים כל נדיב כסף תרומת כסף
ונחשת הביא את תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הקדש: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו
ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש: וכל הנשאת
את הנשים אשר נשא לבן בחכמה טוו את
העזים: והנשאם הביאו את אבני השהם
ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: ואת
הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר
נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל
נדבה ליהוה: ◆ ויאמר משה אל בני
ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו
רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת
לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני
ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת: ◆ ועשה בצלאל ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל
מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל
כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב
אל המלאכה לעשתה: ויקחו מלפני משה
את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם
הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
ויבאו כל החכמים העשים את כל
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר
הם עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר
צוה יהוה לעשות אתה: ◆ ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל
יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל
המלאכה לעשות אתה והותר:

◆ ב ◆

ויעש בצלאל את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה
אחת ליריעות החמש: ויחבר את חמש
היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות
חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת
על שפת היריעה האחת מקצה בחברת
וכן עשה בשפת היריעה החיצנה במחברת
השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה
האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת
אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
והיה המשכן אחד: ויעש יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת
עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים
באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות
אמת אחת ליריעות עשתי עשרה יריעת:
ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד ואת היריעה הששית כפל
אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת
על שפת היריעה הקצה החברת
וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת
השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים
להבאת את האהל ויהי אחד: ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת
תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות
אורך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד: שתי ידת לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן:
ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש
לפאת נגבה תימנה: ואת מאת ארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שתי
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
ושתי אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו: ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש: ואדניהם ארבעים אדני כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה
עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה
למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת
שני הקרשים: והיו שמנה קרשים ואדניהם
שש עשרה אדני כסף שני אדנים שני
אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח
התיכן בוער בתוך הקרשים מן הקצה אל
הקצה: ואת הבריחם צפה זהב ואת
טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה
את הבריחם זהב: ויעש את הפרכת עזי
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
כרבים מעשה חשב עשה אתה: ויתן לה
ארבעה עמדי שטים וצפם זהב וויתיהם
זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף:
ויעש מסך לפתח האהל שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם:
וחמשה עמדיהם ווויתיהם ויצף ראשיהם
וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת:
ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו: ויצף אתו זהב טהור
מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב:
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש בדי
עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון: ויעש כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני
כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני
קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה
את הכרבים על שני קצותה: ויהי הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרבים: ויעש את השלחן עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קמתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו
זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו
ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על
ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו:
לעמת המסגרת היו הטבעת בתים
לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם זהב ויישא בהם את
השלחן: ויעש את כליו אשר עליו ואת
קשותיו ואת מנקיותיו ואת מכסיו אשר
יסך בהם זהב טהור: ויעש את המנרה
זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו:
ושתים עשר קנים יוצאים מצדיה שלשה
קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
מצדה השני: שלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
לשתי הקנים היוצאים מן המנרה: ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה:
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה:
כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה
אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב
עשה אתה ואת כל כליה: ויעש את מזבח
הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע והמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קמתו ויהי ממנו קרנתיו: ויצף אתו
זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ושתי
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו על שני צדיו היו לבתים לבדים
לשאת אתו בהם: ויעש את הבדים עצי
שטים ויצף אתם זהב: ויתן את מזבח
הקטרת בבית האהל לפני הפרכת אשר על
ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת
אשר אועד לך שמה: ויקטר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את
הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת
בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני
יהוה לדרתיכם: לא תעלו עליו קטרת
זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו:
וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם
חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:
◆ ויאמר יהוה אל משה לאמר כי תשא את
ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש
כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה
בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר
על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
ליהוה: כל העבר על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא
ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל
לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם:
ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל
ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה
לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: ◆ ויאמר יהוה אל משה לאמר
ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה
ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח
ונתתה שמה מים: ורחצו אהרן ובניו
ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל
אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם
אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה:
ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה
להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם:
◆ ויאמר יהוה אל משה לאמר וקח לך
בשמים ראש מר דרור חמש מאות ובשם
קנמן מחציו חמשים ומאתים ובקנה בשם
חמשים ומאתים: ובקדה חמש מאות
בשקל הקדש ושמן זית הין: ועשית אתם
שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
רקח שמן משחת קדש יהיה: ומשחת בו
את אהל מועד ואת ארון העדת: ואת
השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכיור ואת כנו: וקדשת אתם
והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש:
ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם
והכהנו לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר
שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם:
על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא
תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם:
איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על
זר והכרת מעמיו:

16 * ואשתעשע בחקיך לא אשכח דברך׃
17 * גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 * גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 * גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל ועלוב כי עדותיך נצרתי׃
23 * גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך משעשעי אנשי עצתי׃

ד

25 * דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 * דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 * דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 * דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

ה

33 * הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 * הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 * העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 * העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה פקודיך לצו באצקתך חיני׃

ו

41 * ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 * ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
45 * ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 * ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

ז

49 * זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 * זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 * זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 * זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

ח

57 * חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 * חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 * חבלי רשעים עזבוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 * חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

ט

65 * טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 * טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה וטיב למדני חקיך׃
69 * טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 * טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

י

73 * ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 * ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 * יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 * ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כ

81 * כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 * כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 * כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 * כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל

89 * לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 * למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
93 * לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 * לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃

מ

97 * מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 * מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 * מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
103 * מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

נ

105 * נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
107 * נענית עד מאד יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 * נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 * נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

ס

113 * סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 סתרי וצני אתה למדברך יחלתי׃
115 * סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
117 * סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃
119 * סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

ע

121 * עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
123 * עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 * עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 * על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

פ

129 * פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 * פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 * פעמי כוננ באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 * פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

צ

137 * צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 * צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 * צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 * צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי׃
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

ק

145 * קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 * קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 * קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 * קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

ר

153 * ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
155 * רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 * רבים רדפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 * ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

ש

161 * שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 * שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 * שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 * שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

ת

169 * תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 * תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 * תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאותי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃
175 * תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

ויאמר יהוה אל־משה בהיותך ללכת מצרימה ראה כל־המופתים אשר־שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את־לבו ולא ישלח את־העם׃ ❖ ג ❖ ואמרת אל־פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל׃ ❖ ד ❖ ואמר אליך שלח את־בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אני הורג את־בנך בכורך׃ ❖ ה ❖ ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ ❖ ו ❖ ותקח צפרה צר ותכרת את־ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ ❖ ז ❖ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃ ❖ ח ❖ ויאמר יהוה אל־אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ ❖ ט ❖ ויגד משה לאהרן את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת כל־האתות אשר צוהו׃ ❖ י ❖ וילכו משה ואהרן ויאספו את כל־זקני בני־ישראל׃ ❖ יא ❖ וידבר אהרן את כל־הדברים אשר דבר יהוה אל־משה ויעש האתות לעיני העם׃ ❖ יב ❖ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את־בני ישראל וכי ראה את־עניים ויקדו וישתחוו׃ ❖ ה ❖ ואחרי בא משה ואהרן ויאמרו אל־פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את־עמי ויחגו לי במדבר׃ ❖ ב ❖ ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל לא ידעתי את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח׃ ❖ ג ❖ ויאמרו אלהי העברים נקרה על־נא דרך שלשת ימים נלכה במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן־יפגענו בדבר או בחרב׃ ❖ ד ❖ ויאמר אליהם מלך־מצרים למה משה ואהרן תפרעו את־העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ❖ ה ❖ ויאמר פרעה הן־רבים עתה עם־הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ ❖ ו ❖ ויצו פרעה ביום ההוא את־הנגשים בעם ואת־שטריו לאמר׃ ❖ ז ❖ לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ ❖ ח ❖ ואת־תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תכבידו עליהם לא תגרעו ממנו כי־נרפים הם על־כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ ❖ ט ❖ תכבד העבדה על־האנשים ויעשו־בה ואל־ישעו בדברי־שקר׃ ❖ י ❖ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל־העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ ❖ יא ❖ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ❖ יב ❖ ויפץ העם בכל־ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ ❖ יג ❖ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר־יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ❖ יד ❖ ויכו בשטרי בני־ישראל הנצבו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם־תמול גם־היום׃ ❖ טו ❖ ויבאו שטרי בני־ישראל ויצעקו אל־פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ ❖ טז ❖ תבן לא־נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נכים וחטאת עמך׃ ❖ יז ❖ ויאמר נרפים אתם נרפים על־כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ ❖ יח ❖ ועתה לכו עבדו ותבן לא־ינתן לכם ותכן לבנים תתנו׃ ❖ יט ❖ וירעו שטרי בני־ישראל באמרם לא־תגרעו מלבניכם דבר־יום ביומו׃ ❖ כ ❖ ויפגעו את־משה ואת־אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ❖ כא ❖ ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את־ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת־חרב בידם להרגנו׃ ❖ כב ❖ וישב משה אל־יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם־הזה למה זה שלחתני׃ ❖ כג ❖ ומאז באתי אל־פרעה לדבר בשמך הרע לעם־הזה והצל לא־הצלת את־עמך׃ ❖ ו ❖ ויאמר יהוה אל־משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ ❖ ב ❖ וידבר אלהים אל־משה ויאמר אליו אני יהוה׃ ❖ ג ❖ וארא אל־אברהם אל־יצחק ואל־יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ ❖ ד ❖ וגם הקמתי את־בריתי אתם לתת להם את־ארץ כנען את־ארץ מגריהם אשר־גרו בה׃ ❖ ה ❖ וגם אני שמעתי את־נאקת בני־ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את־בריתי׃ ❖ ו ❖ לכן אמר לבני־ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ❖ ז ❖ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ ❖ ח ❖ והבאתי אתכם אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ ❖ ט ❖ וידבר משה כן אל־בני ישראל ולא־שמעו אל־משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ ❖ י ❖ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ❖ יא ❖ בא דבר אל־פרעה מלך־מצרים וישלח את־בני ישראל מארצו׃ ❖ יב ❖ וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני־ישראל לא־שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ ❖ יג ❖ וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן ויצום אל־בני ישראל ואל־פרעה מלך־מצרים להוציא את־בני ישראל מארץ מצרים׃ ❖ יד ❖ אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ ❖ טו ❖ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן־הכנענית אלה משפחות שמעון׃ ❖ טז ❖ ואלה שמות בני־לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שנה ושלשים ושבע שנה׃ ❖ יז ❖ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ❖ יח ❖ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שנה ושלשים ושבע שנה׃ ❖ יט ❖ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לתלדתם׃ ❖ כ ❖ ויקח עמרם את־יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את־אהרן ואת־משה ושני חיי עמרם מאה שנה ושלשים ושבע שנה׃ ❖ כא ❖ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ❖ כב ❖ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ ❖ כג ❖ ואלישבע לקחה לה את־נדב לאהרן בת־עמינדב אחות נחשון לו ותלד לו את־נדב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר׃ ❖ כד ❖ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ ❖ כה ❖ ואלעזר בן־אהרן לקח־לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את־פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃ ❖ כו ❖ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את־בני ישראל מארץ מצרים על־צבתם׃ ❖ כז ❖ הם המדברים אל־פרעה מלך־מצרים להוציא את־בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ ❖ כח ❖ ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים׃ ❖ כט ❖ וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר אל־פרעה מלך־מצרים את כל־אשר אני דבר אליך׃ ❖ ל ❖ ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ ❖ ז ❖ ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ ❖ ב ❖ אתה תדבר את כל־אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושלח את־בני ישראל מארצו׃ ❖ ג ❖ ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי את־אתתי ואת־מופתי בארץ מצרים׃ ❖ ד ❖ ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את־ידי במצרים ויצאתי את־צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ ❖ ה ❖ וידעו מצרים כי־אני יהוה בנטתי את־ידי על־מצרים והוצאתי את־בני ישראל מתוכם׃ ❖ ו ❖ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ❖ ז ❖ ומשה בן־שמנים שנה ואהרן בן־שלש ושמנים שנה בדברם אל־פרעה׃ ❖ ח ❖ וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ ❖ ט ❖ כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח את־מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ❖ י ❖ ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ❖ יא ❖ ויקרא גם־פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם־הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ❖ יב ❖ וישלכו איש מטהו ויהיו לתנינם ובלע מטה־אהרן את־מטותם׃ ❖ יג ❖ ויחזק לב־פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ ❖ יד ❖ ויאמר יהוה אל־משה כבד לב־פרעה מאן לשלח העם׃ ❖ טו ❖ לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־הפך לנחש תקח בידך׃ ❖ טז ❖ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עד־כה׃ ❖ יז ❖ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על־המים אשר בי־אר והפכו לדם׃ ❖ יח ❖ והדגה אשר ביאר תמות ובאש הי־אר ונלאו מצרים לשתות מים מי־היאר׃ ❖ יט ❖ ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן קח מטך ונטה ידך על־מימי מצרים על־נהרתם על־יאריהם ועל־אגמיהם ועל כל־מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל־ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ❖ כ ❖ ויעשו־כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את־המים אשר־ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל־המים אשר־ביאר לדם׃ ❖ כא ❖ והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא־יכלו מצרים לשתות מים מדם היאר ויהי הדם בכל־ארץ מצרים׃ ❖ כב ❖ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב־פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ ❖ כג ❖ ויפן פרעה ויבא אל־ביתו ולא־שת לבו גם־לזאת׃ ❖ כד ❖ וכל־מצרים חפרו סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ ❖ כה ❖ וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את־היאר׃ ❖ כו ❖ ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ ❖ כז ❖ ואם־מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל־גבולך בצפרדעים׃ ❖ כח ❖ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל־מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ ❖ כט ❖ ובך ובעמך ובכל־עבדיך יעלו הצפרדעים׃ ❖ ח ❖ ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־ידך במטך על־הנהרות על־היארים ועל־האגמים והעל את־הצפרדעים על־ארץ מצרים׃ ❖ ב ❖ ויט אהרן את־ידו על־מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את־ארץ מצרים׃ ❖ ג ❖ ויעשו־כן החרטמים בלהטיהם ויעלו את־הצפרדע על־ארץ מצרים׃ ❖ ד ❖ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל־יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את־העם ויזבחו ליהוה׃ ❖ ה ❖ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ❖ ו ❖ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ ❖ ז ❖ וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ❖ ח ❖ ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל־יהוה על־דבר הצפרדעים אשר־שם לפרעה׃ ❖ ט ❖ ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן־הבתים מן־החצרות ומן־השדות׃ ❖ י ❖ ויצברם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ ❖ יא ❖ וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את־לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ ❖ יב ❖ ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נטה את־מטך והך את־עפר הארץ והיה לכנם בכל־ארץ מצרים׃ ❖ יג ❖ ויעשו־כן ויט אהרן את־ידו במטהו ויך את־עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר הארץ היה לכנם בכל־ארץ מצרים׃ ❖ יד ❖ ויעשו־כן החרטמים בלהטיהם להוציא את־הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה׃ ❖ טו ❖ ויאמרו החרטמים אל־פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב־פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ ❖ טז ❖ ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ ❖ יז ❖ כי אם־אינך משלח את־עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את־הערב ומלאו בתי מצרים את־הערב וגם האדמה אשר־הם עליה׃ ❖ יח ❖ והפליתי ביום ההוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות־שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ׃ ❖ יט ❖ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה׃ ❖ כ ❖ ויעש יהוה־כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ ❖ כא ❖ ויקרא פרעה אל־משה ואל־אהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ ❖ כב ❖ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את־תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ ❖ כג ❖ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ❖ כד ❖ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי׃ ❖ כה ❖ ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל־יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל־יסף פרעה התל לבלתי שלח את־העם לזבח ליהוה׃ ❖ כו ❖ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל־יהוה׃ ❖ כז ❖ ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ ❖ כח ❖ ויכבד פרעה את־לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את־העם׃ ❖ ט ❖ ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃ ❖ ב ❖ כי אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם׃ ❖ ג ❖ הנה יד־יהוה היה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ ❖ ד ❖ והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל־לבני־ישראל דבר׃ ❖ ה ❖ וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ׃ ❖ ו ❖ ויעש יהוה את־הדבר הזה ממחרת ותמת כל־מקנה מצרים ומקנה בני־ישראל לא־מת אחד׃ ❖ ז ❖ וישלח פרעה והנה לא־מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב־פרעה ולא שלח את־העם׃ ❖ ח ❖ ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה׃ ❖ ט ❖ והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים׃ ❖ י ❖ ויקחו את־פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ ❖ יא ❖ ולא־יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמים ובכל־מצרים׃ ❖ יב ❖ ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל־משה׃ ❖ יג ❖ ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני׃ ❖ יד ❖ כי בפעם הזאת אנכי שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ׃ ❖ טו ❖ כי עתה שלחתי את־ידי ואך אתך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ׃ ❖ טז ❖ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ׃ ❖ יז ❖ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃ ❖ יח ❖ הנני משיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא־היה כמהו במצרים למן־היום הוסדה ועד־עתה׃ ❖ יט ❖ ועתה שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר־לך בשדה כל־האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו׃ ❖ כ ❖ היורא את־דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את־עבדיו ואת־מקנהו אל־הבתים׃ ❖ כא ❖ ואשר לא־שם לבו אל־דבר יהוה ויעזב את־עבדיו ואת־מקנהו בשדה׃ ❖ כב ❖ ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־השמים ויהי ברד בכל־ארץ מצרים על־האדם ועל־הבהמה ועל כל־עשב השדה בארץ מצרים׃ ❖ כג ❖ ויט משה את־מטהו על־השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים׃ ❖ כד ❖ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא־היתה כמהו בכל־ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ ❖ כה ❖ ויך הברד בכל־ארץ מצרים את כל־אשר בשדה מאדם ועד־בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד ואת כל־עץ השדה שבר׃ ❖ כו ❖ רק בארץ גשן אשר־שם בני־ישראל לא היה ברד׃ ❖ כז ❖ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ ❖ כח ❖ העתרו אל־יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ ❖ כט ❖ ויאמר אליו משה כצאתי את־העיר אפרש את־כפי אל־יהוה הקלת יחדלון ולא־יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ ❖ ל ❖ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ ❖ לא ❖ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל׃ ❖ לב ❖ והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה׃ ❖ לג ❖ ויצא משה מעם פרעה את־העיר ויפרש כפיו אל־יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא־נתך ארצה׃ ❖ לד ❖ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ ❖ לה ❖ ויחזק לב־פרעה ולא שלח את־בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד־משה׃ ❖ י ❖ ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה כי אני הכבדתי את־לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ ❖ ב ❖ ולמען תספר באזני בנך ובן־בנך את אשר התעללתי במצרים ואת־אתתי אשר־שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ❖ ג ❖ ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד־מתי מאנת לענת מפני שלח את־עמי ויעבדני׃ ❖ ד ❖ כי אם־מאן אתה לשלח את־עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ ❖ ה ❖ וכסה את־עין הארץ ולא יוכל לראות את־הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן־הברד ואכל את כל־העץ הצמח לכם מן־השדה׃ ❖ ו ❖ ומלאו בתיך ובתי כל־עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על־האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ❖ ז ❖ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד־מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את־האנשים ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ ❖ ח ❖ וישב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ❖ ט ❖ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג־יהוה לנו׃ ❖ י ❖ ויאמר אלהם יהי־כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ ❖ יא ❖ לא כן לכו־נא הגברים ועבדו את־יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ❖ יב ❖ ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־ארץ מצרים בארבה ויעל על־ארץ מצרים וירד את כל־עשב הארץ את כל אשר הותיר הברד׃ ❖ יג ❖ ויט משה את־מטהו על־ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל־היום ההוא וכל־הלילה היה הבקר רוח הקדים נשא את־הארבה׃ ❖ יד ❖ ויעל הארבה על כל־ארץ מצרים וינח בכל־גבול מצרים כבד מאד לפניו לא־היה כן־ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ❖ טו ❖ ויכס את עין כל־הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל־עשב הארץ ואת כל־פרי העץ אשר הותיר הברד ולא־נותר כל־ירק בעץ ובעשב השדה בכל־ארץ מצרים׃ ❖ טז ❖ ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ ❖ יז ❖ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל־יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את־המות הזה׃ ❖ יח ❖ ויצא מעם פרעה ויעתר אל־יהוה׃ ❖ יט ❖ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את־הארבה ויתקע אתו ים־סוף לא־נשאר ארבה אחד בכל־גבול מצרים׃ ❖ כ ❖ ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שלח את־בני ישראל׃ ❖ כא ❖ ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך השמים ויהי חשך על־ארץ מצרים וימש חשך׃ ❖ כב ❖ ויט משה את־ידו על־השמים ויהי חשך־אפל בכל־ארץ מצרים שלשת ימים׃ ❖ כג ❖ לא־ראו איש את־אחיו ולא־קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל־בני ישראל היה אור במושבתם׃ ❖ כד ❖ ויקרא פרעה אל־משה ויאמר לכו עבדו את־יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם־טפכם ילך עמכם׃ ❖ כה ❖ ויאמר משה גם־אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ ❖ כו ❖ וגם־מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את־יהוה אלהינו ואנחנו לא־נדע מה־נעבד את־יהוה עד־באנו שמה׃ ❖ כז ❖ ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ ❖ כח ❖ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל־תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ ❖ כט ❖ ויאמר משה כן דברת לא־אסף עוד ראות פניך׃ ❖ יא ❖ ויאמר יהוה אל־משה עוד נגע אחד אביא על־פרעה ועל־מצרים אחרי־כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ ❖ ב ❖ דבר־נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי־כסף וכלי־זהב׃ ❖ ג ❖ ויתן יהוה את־חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ❖ ד ❖ ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ❖ ה ❖ ומת כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ ❖ ו ❖ והיתה צעקה גדולה בכל־ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ ❖ ז ❖ ולכל בני־ישראל לא־חרץ כלב לשנו למאיש ועד־בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ ❖ ח ❖ וירדו כל־עבדיך אלה אלי והשתחוו־לי לאמר צא אתה וכל־העם אשר־ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ❖ ט ❖ ויאמר יהוה אל־משה לא־ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ❖ י ❖ ומשה ואהרן עשו את כל־המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא־שלח את־בני ישראל מארצו׃ ❖ יב ❖ וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן בארץ מצרים לאמר׃ ❖ יג ❖ החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ ❖ יד ❖ דברו אל כל־עדת בני־ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ ❖ טו ❖ ואם־ימעט הבית משה מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל־ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על־השה׃ ❖ טז ❖ שה תמים זכר בן־שנה יהיה לכם מן־הכבשים ומן־העזים תקחו׃ ❖ יז ❖ והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת־ישראל בין הערבים׃ ❖ יח ❖ ולקחו מן־הדם ונתנו על־שתי המזוזת ועל־המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ ❖ יט ❖ ואכלו את־הבשר בלילה הזה צלי־אש ומצות על־מררים יאכלהו׃ ❖ כ ❖ אל־תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם־צלי אש ראשו על־כרעיו ועל־קרבו׃ ❖ כא ❖ ולא־תותירו ממנו עד־בקר והנותר ממנו עד־בקר באש תשרפו׃ ❖ כב ❖ וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃ ❖ כג ❖ ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל־בכור בארץ מצרים מאדם ועד־בהמה ובכל־אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ ❖ כד ❖ והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את־הדם ופסחתי עליכם ולא־יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ ❖ כה ❖ והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ ❖ כו ❖ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל־אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ ❖ כז ❖ ביום הראשון מקרא־קדש ויום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת לא־יעשה בהם אך אשר יאכל לכל־נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ ❖ כח ❖ ויעשו בני־ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואת־אהרן כן עשו׃ ❖ כט ❖ ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ ❖ ל ❖ ויקם־לילה פרעה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי־אין בית אשר אין־שם מת׃ ❖ לא ❖ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־אתם גם־בני־ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם׃ ❖ לב ❖ גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם־אתי׃ ❖ לג ❖ ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ ❖ לד ❖ וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על־שכמם׃ ❖ לה ❖ ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי־כסף וכלי־זהב ושמלת׃ ❖ לו ❖ ויהוה נתן את־חן העם בעיני מצרים ויהשאלום ויניצלו את־מצרים׃ ❖ לז ❖ ויסעו בני־ישראל מרעמסס סכתה כשש־מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף׃ ❖ לח ❖ וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ ❖ לט ❖ ויאפו את־הבצק אשר־הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי־גרשו מפני מצרים ולא־יכלו להתמהמה וגם־צדה לא־עשו להם׃ ❖ מ ❖ ומושב בני־ישראל אשר־ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ ❖ מא ❖ ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל־צבאות יהוה מארץ מצרים׃ ❖ מב ❖ ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא־הלילה הזה ליהוה שמרים לכל־בני־ישראל לדרתם׃ ❖ מג ❖ ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן זאת חקת הפסח כל־בן־נכר לא־יאכל בו׃ ❖ מד ❖ וכל־עבד־איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ ❖ מה ❖ תושב ושכיר לא־יאכל בו׃ ❖ מו ❖ בבית אחד יאכל לא־תוציא מן־הבשר אל־החוץ מן־הבית ועצם לא־תשברו בו׃ ❖ מז ❖ כל־עדת ישראל יעשו אתו׃ ❖ מח ❖ וכי־יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל־זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל־ערל לא יאכל בו׃ ❖ מט ❖ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ ❖ נ ❖ ויעשו כל־בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואת־אהרן כן עשו׃ ❖ נא ❖ ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את־בני־ישראל על־צבאתם מארץ מצרים׃ ❖ יג ❖ ויקדש אלי כל־בכור פטר כל־רחם בבני־ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ ❖ ב ❖ ויאמר משה אל־העם זכור את־היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ ❖ ג ❖ היום אתם יצאים בחדש האביב׃ ❖ ד ❖ והיה כי־יבאך יהוה אל־ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את־העבדה הזאת בחדש הזה׃ ❖ ה ❖ שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה׃ ❖ ו ❖ מצות יאכל את שבעת הימים ולא־יראה לך חמץ ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך׃ ❖ ז ❖ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ ❖ ח ❖ והיה לך לאות על־ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים׃ ❖ ט ❖ ושמרת את־החקה ה

*ורדפם עד חרמה ועד שור אשר על פני מצרים ✣ ה
ויאחז את אגג מלך עמלק חי וכל העם החרים לפי חרב ✣
ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים
והכרים וכל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמרצה
והנמס אתו החרימו: ס ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר
נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי
לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה: ס וישכם
שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול
הכרמלה והנה מציב לו יד וסב ועבר וירד הגלגלה: ס ויבא
שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי
את דבר יהוה: ס ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני
ובקר השמעי אשר אנכי שמע: ס ויאמר שאול מעמלקי
הביאום כי חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה
אלהיך ואת היתר החרמנו: ס ויאמר שמואל אל שאול הרף
ואגידה אלי את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמר לו דבר:
ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך לראש שבטי ישראל
אתה ויבחרך יהוה למלך על ישראל: ס וישלחך יהוה בדרך
ויאמר לך לך והחרמת את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד
כלותם אותם: ס ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל
ותעש הרע בעיני יהוה: ס ויאמר שאול אל שמואל כי שמעתי
את קול יהוה וארלך בדרך אשר שלחני יהוה ואבא את אגג
מלך עמלק והחרמתי את עמלק: ס ויקח העם מן השלל צאן
ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: ס ויאמר
שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה
שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: כי חטאת קסם מרי
ואון ותרפים הפגיע יען מאסת את דבר יהוה וימאסך מנלך:
ס ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה
ואת דבריך יען יראתי את העם ואשמע בקולם: ועתה שא נא
את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: ס ויאמר שמואל אל
שאול לא אשוב עמך כי מאסת את דבר יהוה וימאסך יהוה
מהיות מלך על ישראל: ס ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף
מעילו ויקרע: ס ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך: ס וגם נצח
ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: ס ויאמר
חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי
ואשתחוה ליהוה אלהיך: ס וישב שמואל אחרי שאול ויחוה
שאול ליהוה: ס ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק
ויבא אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אך סר מר המות: ס ויאמר
שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל נשים מאמך
ויכת שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל: ס וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול: ס ולא יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל על שאול ויהוה
נחם על המלכתו את שאול על ישראל: ס ויאמר יהוה אל
שמואל עד אנה אתה מתאבל אל שאול ואנכי מאסתיהו
מהמלך על ישראל מלא קרנך שמן והלכה אשלחך אל ישי
בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: ס ויאמר שמואל איך
אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך
ואמרת לזבח ליהוה באתי: וקראת לישי בזבח והודעתי אתה
אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: ס ויעש שמואל
את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו
ויאמרו השלום בואך: ס ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי
התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא
להם לזבח: ס ויהי בבואם ויראא את אליאב ויאמר אך נגד
יהוה משיחו: ס ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו
ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם
יראה לעינים וירא יהוה ללבב: ס ויקרא ישי אל אבינדב
ויעבירהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: ס ויעבר
ישי את שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: ס ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה
באלה: ס ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד
נשאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלח
ולקחהו כי לא נסב עד בואו הלם: ס וישלח וישאהו והוא
אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי ויאמר יהוה קום משחהו כי
זה הוא: ס ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב
אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם
שמואל וילך הרמתה: ס ורוח יהוה סרה מעם שאול ותבעתהו
רוח רעה מאת יהוה: ס ויאמרו עבדיו אליו הנה נא רוח
אלהים רעה מבעתך: יאמר אדנינו יצוו נא עבדיך לפניך
יבקשו איש יודע נגן בכנור והיה בנגן בידו ורוח טובה לך:
ס ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מטיב נגן והבאתם
אלי: ס ויען אחד מן הנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית
הלחמי יודע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש
תאר והיהוה עמו: ס וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר
שלחה אלי את דוד בנך אשר עם הצאן: ס ויקח ישי חמור
לחם ונאד יין וגדי אחד ושלח ביד דוד בנו אל שאול: ס ויבא
דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים:
ס ושלח שאול אל ישי לאמר יעמד דוד לפני כי מצא חן
בעיני: ס והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את
הכנור ונגן בידו ורוח לשאול ורווח לו וטוב לו וסרה מעליו
רוח הרעה: ס ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו
שוכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים:
ס ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
מלחמה לקראת פלשתים: ס ופלשתים עמדים על ההר מזה
וישראל עמדים על ההר מזה והגיא ביניהם: ס ויצא איש
הבינים מערכות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות
וזרת: ס וכובע נחשת על ראשו ושרין קשקשים הוא לבוש
ומשקל השרין חמשת אלפים שקלים נחשת: ס ומצחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: ס ועץ חניתו כמנור
ארגים וחניתו ששת אלפי שקל ברזל ונושא הצנה הלך לפניו:
ס ויעמד ויקרא אל מערכות ישראל ויאמר להם למה תצאו
לערוך מלחמתכם הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול
בחרו לכם איש וירד אלי: אם יוכל להלחם אתי והכני והייתי
לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים
ועבדתם אתנו: ס ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות
ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחדו: ס וישמע שאול
וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו וייראו מאד:
ס ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי
ולאיש הזה שמונה בנים וילך האיש בימי שאול בא בימים
בין האנשים: ס ושלשת בני ישי הגדולים הלכו אחרי שאול
למלחמה ושמות שלשת בניו הלכו הבכור ואליאב והמשנה
אבינדב והשלישי שמה: ס ודוד הקטן ושלשה הגדלים הלכו
אחרי שאול: ס ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן
אביו בבית לחם: ס ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב
ארבעים יום: ס ויאמר ישי אל דוד בנו קח נא לאחיך אפה
הקלי הזה ועשרת הלחם הזה ורוץ אל מחנה לאחיך: ואת
עשרת חלבי הגבינה האלה תביא אל שר האלף ופקד את שלשת
אחיך שלום אחיך ואת ערבתם קח: ס ושאול והמה וכל אנשי
ישראל בעמק האלה נלחמים את פלשתים: ס וישכם דוד
בבקר ויטש את הצאן על שומר ויקח וילך כאשר צוהו ישי
ויבא המעגלה והצבא יצא למערכה ויריעו במלחמה: ס ותערך
ישראל ופלשתים מערכה מערכה לקראת אחיו: ס וישאר דוד
את הכלים מעל יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא ויבא
אל אחיו לשלום: ס ועודנו מדבר עמם והנה האיש הבינים
עלה גלית שמו הפלשתי מערכות פלשתים מגת ויאמר כדברים
האלה וישמע דוד: ס וכל איש ישראל בראות את האיש
וינסו מפניו וייראו מאד: ס ויאמר איש ישראל הראיתם
האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר
יכנו והעשיר אתו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו והחפרי
אביו יתן בישראל: ס ויאמר דוד אל האנשים העמדים אתו
לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הזה והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים
חיים: ס ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש
אשר יכנו: ס וישמע אליאב אחיו הגדול בדבר אל האנשים
ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי עזבת
מעט הצאן ההם במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי
למען ראות המלחמה ירדת: ס ויאמר דוד מה עשיתי עתה
הלא דבר הוא: ס ויסר מאתו אל עבר אחר ויאמר כדבר הזה
ויענהו העם דבר כראשון: ס וישמעו הדברים אשר דבר דוד
ויגידו לפני שאול ויקחהו: ס ויאמר דוד אל שאול אל יפל
לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם בפלשתי הזה: ס ויאמר שאול
אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה לנלחם אתו כי נער
אתה והוא איש מלחמה מנעוריו: ס ויאמר דוד אל שאול
רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי והדב ונשא שה מתוך
העדר: ויצאתי אחריו והכתיהו והצלתי מפיו והוא קם עלי
והחזקתי בזקנו והכתיהו והמתיהו: גם את הארי גם את הדב
הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף
מערכות אלהים חיים: ס ויאמר דוד יהוה אשר הצילני מיד
הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול
אל דוד לך ויהוה יהי עמך: ס וילבש שאול את דוד מדיו
ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: ס ויחגר דוד
את חרבו על מדיו ויחל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול
לא אוכל ללכת בזה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: ס ויקח
מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם
בכלי הרעים אשר לו ובקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: ס והפלשתי
הלך הלוך וקרב אל דוד והאיש נושא הצנה לפניו: ס ויבט
הפלשתי וירא את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני עם יפה
מראה: ס ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי
במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: ס ויאמר הפלשתי
אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולחית השדה:
ס ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון
ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר
חרפת: היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתיך והסירתי ראשך
מעליך ונתתי פגרי מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים
ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: וידעו
כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהוה מושיע כי ליהוה
המלחמה ונתן אתכם בידנו: ס והיה כקום הפלשתי וילך
וקרב לקראת דוד וימהר דוד ורץ המערכה לקראת הפלשתי:
ס וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע וישלח
אל מצח הפלשתי ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה:
ס ויתגבר דוד מן הפלשתי במקלע ובאבן והכה את הפלשתי
וימיתהו ואין חרב ביד דוד: ס וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי
ויקח את חרבו וישלפה מתערה ויכרתהו בה ויכרת את ראשו
וירא הפלשתים כי מת גבורם וינוסו: ס ואנשי ישראל ויהודה
קמו וירעו ויערפו את פלשתים עד בואך לגיא ועד שערי עקרון
ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון: ס
וישבו בני ישראל משאף אחרי פלשתים וישסו את מחניהם:
ס ויקח דוד את ראש הפלשתי ויביאהו ירושלם ואת כליו
שם: ס וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל
אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר חי נפשך המלך
אם ידעתי: ס ויאמר המלך שאל אתה בן מי הנער הצעיר:
ס ובשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו לפני
שאול וראש הפלשתי בידו: ס ויאמר אליו שאול בן מי אתה
הנער ויען דוד אני בן עבדך ישי בית הלחמי: ס ויהי ככלתו
לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבהו יהונתן
כנפשו: ס ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו:
ס ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: ס ויתפשט
יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו עד חרבו
ועד קשתו ועד חגורתו: ס ויצא דוד אשר ישלחנו שאול
ויתנהג ויעל אותו שאול על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל
העם וגם בעיני עבדי שאול: ס ויהי בבוא דוד בשוב מהכות
את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל השרות והמחלות
לקראת המלך שאול בתפים בשמחה ובשלשים: ס ותענינה
הנשים המשחקות ותאמרנה הכה שאול באלפיו ודוד ברבבתיו:
ס ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד
רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: ס ויהי שאול
עין את דוד מהיום ההוא ומעלה: ס ויהי ממחרת ותצלח רוח
אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו
כיום יום ושאול החנית בידו: ס וישלך שאול את החנית
ויאמר אכה בדוד ובקיר והוא נסב מלפניו פעמים: ס ויירא
שאול מפני דוד כי יהוה היה עמו ומעם שאול סר: ס ויסרהו
שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: ס
ויהי דוד בכל דרכיו משכיל ויהוה עמו: ס וירא שאול כי
משכיל הוא מאד ויגר ממנו: ס וכל ישראל ויהודה אהב את
דוד כי הוא יצא ויבא לפניהם: ס ויאמר שאול אל דוד הנה
בתי הגדולה מרב אתנה לך אותה לאשה רק היה לי לבן חיל
ומלחמות יהוה נלחם ושאול אמר אל תהי ידי בו כי אם תהי
יד פלשתים בו: ס ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי
משפחת אבי בישראל כי אחתן במלך: ס ויהי בעת תת מרב
בת שאול לדוד ויתנה את עדריאל המחולתי לאשה: ס ותאהב
מיכל בת שאול את דוד ויגידו לשאול וישר הדבר בעיניו:
ס ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי עליו יד
פלשתים: ס ויאמר שאול אל דוד בשנית תתחתן היום לי
לחתן: ס ויצו שאול את עבדיו דברו אל דוד בלחש לאמר
הנה חפץ בך המלך ואוהבך כל עבדיו ועתה היה חתן למלך:
ס וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר
דוד הנקל בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה:
ס ויאמרו עבדי שאול אליו לאמר כדבר הזה דבר דוד: ס
ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך בכל כי אם
מאה ערלות פלשתים להנקם בגוי המלך ושאול זמם להפיל
את דוד ביד פלשתים: ס ויגידו עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים:
ס ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש
ויבא דוד ערלותיהם ויתנם במלאם למלך להתחתן במלך
ויתן שאול לו את מיכל בתו לאשה: ס וירא שאול ויבן כי
יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו עוד: ס ויוסף עוד
שאול ויהי שאול עוד לדוד לאויב כל הימים: ס ויצאו שרי
פלשתים ויהי מדי צאתם ויכל דוד מכל עבדי שאול ויקר שמו
מאד: ס וידבר שאול אל יהונתן בנו ואל כל עבדיו להמית
את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד: ס ויגד יהונתן
לדוד לאמר מבקש שאול אביו להמיתך ועתה השמר נא בבקר
וישבת בסתר ונחבאת: ואני אצא ועמדתי אצל אבי בשדה
אשר תהיה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה ואגידה לך:
ס וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל
יחטא המלך בעבדו בדוד כי לא חטא לך וכי מעשיו טובים
לך מאד: ויתן את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה
תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם
נקי להמית את דוד חנם: ס וישמע שאול בקול יהונתן וישבע
שאול חי יהוה אם יומת: ס ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן
את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי
לפניו כאתמול שלשום: ס ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד
וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה ויברחו מפניו: ס ותהי
רוח יהוה רעה אל שאול והוא ישב בביתו וחניתו בידו ודוד
מנגן בידו: ס ויבקש שאול בחנית את דוד ובקיר להכות
ויברח מלפני שאול ויך את החנית בקיר וידד נס ויברח וילך
הוא בלילה ההוא: ס וישלח שאול מלאכים אל בית דוד
לשמרו ולהמיתו בבקר ויגד מיכל אשת דוד לאמר אם אינך
מלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: ס ותרד מיכל את דוד
בעד החלון וילך וברח והוא נס ויפלט: ס ותקח מיכל את
התרפים וישם אל המטה ואת כר העזים שמה מראשתיו
ותכס בבגד: ס וישלח שאול מלאכים את השלחים לקחת את
דוד ותאמר חלה הוא: ס וישלח שאול את המלאכים לראות
את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו: ס ויבאו השלחים
והנה התרפים אל המטה וכר העזים מראשתיו: ס ויאמר שאול
אל מיכל למה כה רמיתני ותשלחי את איבי וינס ויפלט ותאמר
מיכל אל שאול כי אמר אלי שלחני למה אמיתך: ס ודוד נס
ויפלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר עשה לו
שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנויות: ס ויגד לשאול לאמר
הנה דוד ברמת בנויות: ס וישלח שאול מלאכים לקחת את
דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם
ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: ס ויגדו
לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה וישלח שאול
מלאכים שלשים פעמים ויתנבאו גם המה: ס וילך גם הוא
הרמתה ויבא עד בור הגדול אשר בשכו ויאמר איפה שמואל
ודוד ויאמר הנה בנויות ברמה: ס וילך שם הרמתה בנויות
ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא עד בואו
בנויות ברמה: ס ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני
שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו
הגם שאול בנביאים: ס ויברח דוד מנויות אשר ברמה ויבא
ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני
אביך כי מבקש את נפשי: ס ויאמר לו חלילה לא תמות הנה
לא יעשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע
יסתר אבי ממני את הדבר הזה לא כן הוא: ס וישבע עוד דוד
ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת
יהונתן פן יעצב אולי אך חי יהוה וחי נפשך כי פשע אחד
בינו ובין המות: ס ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה
יענך אביך קשות: ס ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא השדה
ויצאו שניהם השדה: ס ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי
ישראל אם אחקר את אבי כעת מחר או ביום השלשי והנה
טוב אל דוד ואם לא אז אגלה את אזנך ושלחתיך והלכת
לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: ועשית עמדי חסד
יהוה אם לא אמות: ולא תכרית את חסדך מעם ביתי עד
עולם בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה:
ס ויכרת יהונתן את בית דוד עם דרש יהוה מיד איבי דוד:
ויוסף יהונתן להשבע בדוד כי אהבת נפשו אהבו: ס ויאמר
יהונתן אל דוד מחר חדש והנפקדת כי יפקד מושבך: ושלשת
הימים תתעלם ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה
ושבתי אצל האבן האזל: ואנכי שלשת החצים צדה לשלח לי
למטרה: והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר
אל הנער הנה החצים מאתיך קחם ובא אתה כי שלום לך ואין
דבר חי יהוה: ואם כה אמר אל העלם הנה החצים מאתיך
והלאה לך כי שלחך יהוה: ס והדבר אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה עד עולם בינך ובין זרעך עד עולם: ס ויסתר דוד
בשדה ויהי החדש ויבא המלך לאכל לחם וישב שאול על
מושבו כפעם בפעם על מושב הקיר ויקם יהונתן ויסב אבנר
מצד שאול ויפקד מקום דוד: ס ולא דבר שאול דבר ביום
ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהר: ס
ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל
יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם:
ס ויען יהונתן את שאול נשא נשא דוד מעמדי עד בית לחם:
ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה אלי
ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן
לא בא אל שלחן המלך: ס ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר
אליו בן נעות המורדת הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי
לבשתך ולבשת ערות אמך: כי כל הימים אשר בן ישי חי על
האדמה לא תכון אתה ומלכותך על כן עתה שלח ויקחהו אלי
כי בן מות הוא: ס ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו
למה יומת מה עשה: ס ויטל שאול את החנית עליו להכתו
וידע יהונתן כי כלתה הרעה מעם אביו לדעת את דוד כי
הכלמה אביו: ס ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל
לחם ביום החדש השני כי נעצב על דוד כי הכלמה אביו:
ס ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו:
ויאמר לנערו רוץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער
רץ והוא ירה החץ להעבירו: ויבא הנער עד מקום החץ אשר
ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החץ מאתיך
והלאה: ויקרא יהונתן אחרי הנער חושה אישה אל תעמד
ויאסף נער יהונתן את החצים ויבא אל אדניו: והנער לא ידע
מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: ויתן יהונתן את
כליו אל הנער אשר לו ויאמר אליו לך הבא העירה: והנער
בבאו ודוד קם מאצל הנגב ויפל על פניו ארצה וישתחו שלש
פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד
הגדיל: ס ויאמר יהונתן אל דוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו
אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה בינו ובין זרעי ובין זרעך
עד עולם: ס ויקם וילך והוא ויהונתן בא העירה: ס ויבא
דוד נבה אל אחימלך ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו
למה אתה לבדך ואין איש אתך: ס ויאמר דוד אל אחימלך
הכהן המלך צוה אלי דבר ויאמר אלי אל ידע איש דבר בדבר
אשר אנכי שלחתיך ואשר צויתיך ונערים ידעתי אל מקום
פלני: ועתה מה תחת ידך חמשת לחם תנה בידי או אשר
נמצא: ס ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחל תחת ידי כי אם
לחם קדש אם שמרו הנערים אך מאשה: ס ויען דוד את
הכהן ויאמר לו כי אם אשה נעצרה לנו כתמול שלשום בצאתי
והכלים הנערים קדש הוא ואף כי היום יקדש בכלי: ס ויתן
לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המסור
מלפני יהוה להשים לחם חם ביום הלקחתו: ס ושם איש
מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דואג האדמי
אביר הרעים אשר לשאול: ס ויאמר דוד אל אחימלך ואין
תחת ידך פה חנית או חרב כי גם חרבי וכלי לא לקחתי בידי
כי דבר המלך היה נחוץ: ס ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר הכית באלה העמק הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד
אם אתה לקח לך כי אין אחר זולתה פה לפני ויאמר דוד אין
כמוה תנה לי: ס ויקם דוד וינס ביום ההוא מפני שאול
ויבא אל אכיש מלך גת: ס ויאמרו עבדי אכיש אליו הלא זה
דוד מלך הארץ הלא לזה יענו במחלות לדוד בשאול הכה
באלפיו ודוד ברבבתיו: ס וישם דוד את הדברים האלה על
לבו ויירא מפני אכיש מלך גת: ס ויהפך את טעמו בעיניהם
ויתהלל בידיהם ויתקע על דלתות השער וישלה רירו על זקנו:
ס ויאמר אכיש אל עבדיו הנה אתם רואים איש משתגע למה
תביאו אתו אלי: ס החסרתי משתגעים ומשולל כי אתם
מביאים זה להשתגע עלי הזה לא יבוא אל ביתי: ס וילך
משם וימלט מערת עדלם ויבא אחיו ובית אביו וישמעו אחיו
ובית אביו וירדו אליו שם: ס ויקבץ עליו כל איש צר וכל
איש נושה וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהי עמו כארבע
מאות איש: ס ויאמר דוד משם המצפה מואב ויאמר אל מלך
מואב ישבה נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי
אלהים: ויביאם לפני מלך מואב וישבו אתו כל הימים אשר
היה דוד במצדה: ס ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב במצדה
לך ובא לך ארצה יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: ס וישמע
שאול כי נודע דוד ואנשים אשתו ושאול יושב בגבעה תחת
האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: ס ויאמר
שאול אל עבדיו הנצבים עליו שמעו נא בנימינים הגם כלכם
בן ישי יתן שדות וכרמים לכלכם כלכם שמתכם שרי אלפים
ושרי מאות: כי כלכם קשרתם עלי ואין גלה אזני בכרתי
ברית בן ישי עם בני ואין מכם חולה עלי או יגלה אזני כי
הקים בני את עבדי עלי לארב כהיום הזה: ס ויען דואג
האדמי הנצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי בן לישי בא נבה
אל אחימלך בן אחיטוב: ויאל בו ודרש ליהוה לו ואת צדה
נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: ס וישלח המלך
לקרא לאחימלך בן אחיטוב הכהן ואל כל בית אביו הכהנים
אשר בנב ויבאו כלם אל המלך: ס ויאמר שאול שמע נא בן
אחיטוב ויאמר הנני אדני: ס ויאמר אליו שאול למה קשרתם
עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ודרש בעדו באלהים
לקום עלי לארב כהיום הזה: ס ויען אחימלך המלך ויאמר
ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן למלך והולך אל משמעתך
וכבד בבית אביו: ס החלותי לו היום דרש באלהים חלילה לי
אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך
מכל הדבר הזה דקה וגדלה: ס ויאמר המלך מות תמות
אחימלך ואת כל בית אביך: ס ויאמר המלך לרצים הנצבים
עליו סבו ופנו ומיתו את כהני יהוה כי גם יד כהניהם עם דוד
וכי ידעו כי בורח הוא ולא גלו אזני ולא אבו עבדי המלך
שלח ידם לפגע בכהני יהוה: ס ויאמר המלך לדואג סב אתה
ופגע בכהנים ויסב דואג האדמי הוא ויפגע בכהנים וימת ביום
ההוא שמנה עשר איש נושא אפוד בד: ס ואת נב עיר הכהנים
הכה לפי חרב מעלל ועד יונק מבקר ועד שה: ס ויהי בן
אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר וימלט ויברח אחרי
דוד: ס ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: ס
ויאמר דוד אל אביתר ידעתי היום כי שם הוא הדואג האדמי
כי הגד יגיד לשאול אנכי סבותי בכל נפשות בית אביך: שבה
אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי
משמרת אתה עמדי: ס ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
בקעילה ויבזו את גרנות: ס וישאל דוד ביהוה לאמר האלך
והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית את
פלשתים וישע את קעילה: ס ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו
פה ביהודה ירא ואף כי נלך לקעילה אל מערכות פלשתים:
ס ויוסף דוד לשאול עוד ויען אנשי דוד אותו ויאמרו אליו
הנה אנחנו ירא ואף כי נלך לקעילה אל מערכות פלשתים:
ס ויוסף דוד לשאול עוד ויען אנשי דוד אותו ויאמרו אליו
הנה אנחנו ירא ואף כי נלך לקעילה אל מערכות פלשתים:

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃ 20
ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃ 21
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 22
ויאמרו כל העם אמן והללויה׃ 23

תהלים פרק קיז

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים׃ 1
כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה׃ 2

תהלים פרק קיח

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 3
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו׃ 4
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו׃ 5
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו׃ 6
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃ 7
יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם׃ 8
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי׃ 9
טוב לחסות ביהוה מבטח באדם׃ 10
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים׃ 11
כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 12
סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ 13
סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם׃ 14
דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני׃ 15
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃ 16
קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל׃ 17
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל׃ 18
לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה׃ 19
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני׃ 20
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃ 21
זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃ 22
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃ 23
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃ 24
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃ 25
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׃ 26
אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא׃ 27
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה׃ 28
אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח׃ 29
אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃ 30
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 31

תהלים פרק קיט

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה׃ 1
אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃ 2
אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ 3
אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃ 4
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ 5
אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ 6
אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ 7
את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃ 8
במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ 9
בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃ 10
בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ 11
ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ 12
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ 13
בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃ 14
בפקודיך אשיחה ואביטה לארחותיך׃ 15
בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ 16
גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ 17
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ 18
גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ 19
גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ 20
גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ 21
גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ 22
גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ 23
גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ 24
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ 25
דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃ 26
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ 27
דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ 28
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ 29
דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ 30
דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ 31
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ 32
הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ 33
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ 34
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ 35
הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ 36
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃ 37
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ 38
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ 39
הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃ 40
והי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ 41
והצלתי דבר בפי עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃ 42
והלכה לפני תמיד ועד עולם׃ 43
ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ 44
ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ 45
ואשתעשעה במצותיך אשר אהבתי׃ 46
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃ 47
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ 48
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ 49
זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ 50
זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ 51
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ 52
זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃ 53
זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ 54
זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ 55
חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ 56
חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ 57
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ 58
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ 59
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ 60
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ 61
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 62
חסד יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃ 63
טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ 64
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ 65
טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃ 66
טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ 67
טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך׃ 68
טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ 69
טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ 70
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃ 71
ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ 72
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 73
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ 74
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 75
יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ 76
יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃ 77
ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃ 78
יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃ 79
כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ 80
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ 81
כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ 82
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 83
כי שחוני זדים שיחה לי אשר לא כתורתך׃ 84
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 85
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 86
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃ 87
לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 88
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ 89
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 90
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃ 91
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיתני׃ 92
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 93
לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ 94
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃ 95
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ 96
מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 97
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ 98
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ 99
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ 100
מן משפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 101
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ 102
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃ 103
נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ 104
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃ 105
נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃ 106
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃ 107
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ 108
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ 109
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃ 110
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃ 111
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 112
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃ 113
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 114
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃ 115
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 116
סלית כל שוגים מחקיך כי תרמית שקרם׃ 117
סגי כל רשעי ארץ לסיגים חקיך׃ 118
סמרה מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃ 119
עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃ 120
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃ 121
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 122
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 123
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ 124
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ 125
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ 126
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃ 127
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 128
פתח דבריך יאיר משכיל פתיים׃ 129
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃ 130
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 131
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ 132
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 133
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 134
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃ 135
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 136
צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃ 137
צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃ 138
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ 139
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ 140
צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ 141
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ 142
צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃ 143
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ 144
קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 145
קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ 146
קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃ 147
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ 148
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃ 149
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ 150
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ 151
קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃ 152
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ 153
רבה רחמיך יהוה כמשפטיך חיני׃ 154
רבים רדפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי׃ 155
ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ 156
ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ 157
רב לתשועה רשעים כי חקיך לא דרשו׃ 158
רבים רדפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי׃ 159
ראיתי בגדים ואתקוממה אשר אמרתך לא שמרו׃ 160
ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ 161
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃ 162
שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ 163
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃ 164
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ 165
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ 166
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ 167
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ 168
שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃ 169
שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃ 170
תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃ 171
תבא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃ 172
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ 173
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃ 174
תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ 175
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃ 176
תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ 177
תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃ 178

תהלים פרק קכ

שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃ 1
יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃ 2
מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה׃ 3
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃ 4
אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃ 5
רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃ 6
אני שלום ובדברי למו מה הם למלחמה׃ 7

תהלים פרק קכא

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃ 1
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃ 2
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך׃ 3
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃ 4
יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃ 5
יומם השמש לא יכך וירח בלילה׃ 6
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃ 7
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃ 8

תהלים פרק קכב

שיר למעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך׃ 1
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃ 2
ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו׃ 3
שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃ 4
כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ 5
שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃ 6
יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ 7
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃ 8
למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃ 9

תהלים פרק קכג

שיר למעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים׃ 1
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃ 2
חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז׃ 3
רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים בוז לגאיונים׃ 4

תהלים פרק קכד

שיר למעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃ 1
לולי יהוה שהיה לנו באדם עלינו׃ 2
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃ 3
אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃ 4
אזי עבר על נפשנו המים הזידונים׃ 5
ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃ 6
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃ 7
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃ 8

תהלים פרק קכה

שיר למעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב׃ 1
ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם׃ 2
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו צדיקים בעולתם ידיהם׃ 3
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃ 4
והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃ 5

תהלים פרק קכו

שיר למעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃ 1
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃ 2
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃ 3
שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃ 4
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ 5
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃ 6

תהלים פרק קכז

שיר למעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃ 1
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה׃ 2
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃ 3
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃ 4
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃ 5

תהלים פרק קכח

שיר למעלות אשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו׃ 1
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃ 2
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃ 3
הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃ 4
יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃ 5
וראה בנים לבניך שלום על ישראל׃ 6

תהלים פרק קכט

שיר למעלות רבת צרפני מנעורי יאמר נא ישראל׃ 1
רבת צרפני מנעורי גם לא יכלו לי׃ 2
על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃ 3
יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃ 4
יבשו וישובו אחור כל שנאי ציון׃ 5
יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃ 6
שלא מלא קוצר כפו וחצנו מעמר שבליו׃ 7
ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנוכם בשם יהוה׃ 8

תהלים פרק קל

שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה׃ 1
אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃ 2
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃ 3
כי עמך הסליחה למען תורא׃ 4
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃ 5
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר׃ 6
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׃ 7
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃ 8

תהלים פרק קלא

שיר למעלות יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אתהלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃ 1
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמל עלי נפשי׃ 2
יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃ 3

תהלים פרק קלב

שיר למעלות זכר יהוה לדוד את כל ענותו׃ 1
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃ 2
אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׃ 3
אם אתן שנה לעיני לעפעפי תנומה׃ 4
עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ 5
הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער׃ 6
נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃ 7
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃ 8
כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ 9
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ 10
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך׃ 11
אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃ 12
כי בחר יהוה בציון אותה אוה למושב לו׃ 13
זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה׃ 14
צידה אברך בארה לחמיה אשביע׃ 15
וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃ 16
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃ 17
אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃ 18

תהלים פרק קלג

שיר למעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ 1
כשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃ 2
כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃ 3

תהלים פרק קלד

שיר למעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות׃ 1
שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃ 2
יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃ 3

תהלים פרק קלה

הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃ 1
העומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃ 2
הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ 3
כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃ 4
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃ 5
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות׃ 6
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃ 7
אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃ 8
שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃ 9
אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃ 10
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃ 11
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ 12
יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃ 13
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ 14
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 15
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ 16
אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃ 17
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ 18
בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃ 19
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃ 20
ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃ 21

תהלים פרק קלו

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 1
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ 2
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ 3
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃ 4
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ 5
לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃ 6
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ 7
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃ 8
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ 9
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ 10
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ 11
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃ 12
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ 13
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃ 14
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃ 15
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃ 16
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ 17
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃ 18
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ 19
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃ 20
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ 21
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ 22
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ 23
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃ 24
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ 25
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃ 26

תהלים פרק קלז

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃ 1
על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃ 2
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון׃ 3
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃ 4
אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃ 5
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃ 6
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה׃ 7
בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃ 8
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע׃ 9

תהלים פרק קלח

לדוד אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך׃ 1
אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃ 2
ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז׃ 3
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃ 4
וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃ 5
כי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק יידע׃ 6
אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃ 7
יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃ 8

תהלים פרק קלט

למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע׃ 1
אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃ 2
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃ 3
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃ 4
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃ 5
פלאי דעת ממני נשגבה לא אוכל לה׃ 6
אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃ 7
אם אסק שמים שם אתה אם אצע שאול הנך׃ 8
אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים׃ 9
גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃ 10
ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני׃ 11
גם חשך לא יחשיך ממך וליל כיום יאיר כחשיכה כאורה׃ 12
כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃ 13
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃ 14
לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃ 15
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם׃ 16
ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃ 17
אספרם מחול ירבון עודי עם אתך׃ 18
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו ממני׃ 19
אשר אמרי למזמה נשוא לשוא עריך׃ 20
הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ 21
תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃ 22
חקרני אל וידע לבבי בחנני וידע שרעפי׃ 23
וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃ 24

תהלים פרק קמ

למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃ 1
אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות׃ 2
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה׃ 3
שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃ 4
טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת יד לצד מקשים לי סלה׃ 5
אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃ 6
יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃ 7
אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה׃ 8
ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו׃ 9
ישפך עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו׃ 10
איש לשון אל יכון בארץ איש חמס רע יצודנהו למדחפות׃ 11
ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים׃ 12
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך׃ 13

תהלים פרק קמא

מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך׃ 1
תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃ 2
שמה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי׃ 3
אל תט לבבי לדבר דבר רע להתעולל עללות באנשי און ולא אלחם בלקחיהם׃ 4
יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינא ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם׃ 5
נבלעו כסלעי ארץ נפצו על שפת הבקע׃ 6
כאשר יבקע ובקע בארץ נפצו עצמותינו לפי שאול׃ 7
כי אלי יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי׃ 8
שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און׃ 9
יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבר׃ 10

תהלים פרק קמב

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃ 1
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן׃ 2
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃ 3
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי׃ 4
הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃ 5
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃ 6
הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני׃ 7
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃ 8

תהלים פרק קמג

מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך׃ 1
ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי׃ 2
כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃ 3
ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבבי׃ 4
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח׃ 5
פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃ 6
מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואמשלה ביורדי בור׃ 7
השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃ 8
הצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי׃ 9
למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃ 10
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃ 11
ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צרי נפשי כי אני עבדך׃ 12

תהלים פרק קמד

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃ 1
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי׃ 2
יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃ 3
אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃ 4
יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃ 5
בזק ברק ותפיצם שלחיך ותהמם׃ 6
שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃ 7
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃ 8
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך׃ 9
הנותן תשועה למלכים פדה את דויד עבדו מחרב רעה׃ 10
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃ 11
אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזוית מחטבות תבנית היכל׃ 12
מזנינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאננו מלאכות׃ 13
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו׃ 14
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃ 15

תהלים פרק קמה

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃ 1
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃ 2
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃ 3
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃ 4
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׃ 5
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃ 6
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃ 7
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד׃ 8
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו׃ 9
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃ 10
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ 11
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃ 12
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור׃ 13
סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים׃ 14
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃ 15
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃ 16
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ 17
קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ 18
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ 19
שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃ 20
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃ 21

תהלים פרק קמו

הללויה הללי נפשי את יהוה׃ 1
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃ 2
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה׃ 3
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃ 4
אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו׃ 5
עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם׃ 6

15 * ויפגע. אתו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש
16 ויאמר קנאתי לה׳ צבאות. * ויושיבהו אתו במרכבתו. ויאמר לכה אתי וראה
17 בקנאתי לה׳ כן הלכו ברכבו. * ויבא שמרונה ויך את כל הנשאר לאחאב
18 בשמרון עד השמידו כדבר ה׳ אשר דבר אל אליהו. * ויקבץ יהוא את כל העם
19 ויאמר אליהם אחאב עבד הבעל מעט היה לו כן אעבדנו הרבה. ועתה כל נביאי
הבעל כל עבדיו וכל כהניו אל יחסר איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יחסר
20 לא יחיה. * ויהוא עשה למענה. ויקרא עצרה לבעל ויקרא כן. * וישלח יהוא
21 בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל
22 וימלא בית הבעל פה לפה. * ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי
23 הבעל ויוצא להם את המלבושים. ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבעלה ויאמר
לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי ה׳ כי אם עבדי הבעל לבדם.
24 * ויבאו לעשות זבחים ועלות. ויהוא שם לו בחוץ שמונים איש ויאמר האנשים
אשר הביא אתכם בידי ומלט איש מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפש
25 תחת נפשו. * ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום
ואל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו אל עיר בית
26 הבעל. * ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו. * וישברו את מצבת הבעל
27 וישברו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה. * וישמד יהוא את
28 הבעל מישראל. * רק חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר
29 יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן. * ויאמר ה׳ אל יהוא יען
אשר היטבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בנים
30 רבעים ישבו לך על כסא ישראל. * ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה׳ אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל.
31 * בימים ההם החל ה׳ לקצץ בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל. מירדן
32 מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון
33 והגלעד והבשן. * ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים
34 על ספר דברי הימים למלכי ישראל. * וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו
בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו. ושנות אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון
עשרים ושמונה שנה.

ולא יעזר איש. לא לו. ולא לה ולא לאחר. כי לא היה להם עזר. ◆ 44
כי לא היה להם עזר. ◆ ויפלו חללים בארץ. ◆ 43
ויפלו חללים בארץ. ◆ ואת הארץ. ◆ 42
ואת הארץ. ◆ ויכו את כל הנמצא. ◆ 41
ויכו את כל הנמצא. ◆ ויכו בם לפי חרב. ◆ 40
ויכו בם לפי חרב. ◆ ויכו בם לפי חרב. ◆ 39
ויכו בם לפי חרב. ◆ ויכו בם לפי חרב. ◆ 38
ויכו בם לפי חרב. ◆ ויכו בם לפי חרב. ◆ 37
ויכו בם לפי חרב. ◆ ויכו בם לפי חרב. ◆ 36
ויכו בם לפי חרב. ◆ ויכו בם לפי חרב. ◆ 35

ויכו בם לפי חרב. ◆ ◆ ◆

12 * ציון תגיל יעקב תעלזנה בנות יהודה למען משפטיך׃
13 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ שיתו לבכם לחילה פסגו
14 ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃ * כי זה אלהים אלהינו
עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃ למנצח לבני קרח משכיל׃
15 שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃ גם בני אדם גם
בני איש יחד עשיר ואביון׃ פי ידבר חכמות ומהגית לבי
16 תבונות׃ * אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ למה אירא
בימי רע עון עקבי יסבני׃ הבטחים על חילם וברב עשרם
17 יתהללו׃ אח פדה לא יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃
18 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃ * ויחי עוד לנצח לא יראה
19 השחת׃ כי יראה חכמים ימות יחד כסיל ובער יאבדו
ועזבו לאחרים חילם׃ קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר
20 ודר קראו בשמותם על אדמות׃ * ואדם ביקר בל ילין נמשל
כבהמות נדמו׃ זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם
ירצו׃ סלה׃

למנצח על מחלת משכיל לדויד׃ בבוא הזיפים ויאמרו
לשאול הלא דויד מסתתר עמנו׃ ◆ נד ◆

תהלים

מזמור א׳ אשרי האיש ◆ א ◆

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב׃
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה׃
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח׃
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים׃
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד׃

מזמור ב׳ למה רגשו גוים ◆ ב ◆

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו׃
4 יושב בשמים יצחק אדני ילעג למו׃
5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׃

מזמור ג׳ יהוה מה רבו צרי ◆ ג ◆

1 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃
2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃
3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
4 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃
5 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
6 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
7 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת׃
8 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה׃

מקרא מגילה. ואכלתם מגילה
בלילה הזה צלי אש ומצות
95 על מרורים יאכלהו: * אמרו
לא תותירו ממנו עד בקר
והנותר ממנו עד בקר
באש תשרפו: וכה תאכלו
אותו מתניכם חגורים נעליכם
ברגליכם ומקלכם בידכם
ואכלתם אותו בחפזון: פסח
הוא ליי׳: * ועברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם
ועד בהמה ובכל אלהי מצרים
אעשה שפטים אני יי׳: והיה
הדם לכם לאות על הבתים
אשר אתם שם ראיתי את הדם
ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם
נגף למשחית בהכותי בארץ
מצרים: * והיה היום הזה
לכם לזכרון וחגותם אותו חג
ליי׳ לדרתיכם חקת עולם
תחגוהו: שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון
תשביתו שאר מבתיכם כי כל
אוכל חמצת ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשון
עד יום השביעי: ביום הראשון
מקרא קדש ויום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם: ושמרתם את
המצות כי בעצם היום הזה
הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה
לדרתיכם חקת עולם: בראשון
בארבעה עשר יום לחדש
בערב תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחדש בערב:
שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אוכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת
ישראל בגר ובאזרח הארץ:
כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות:

❖ יתרו ❖ פרשה יתרו ❖ טז ❖

ויבא יתרו חותן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר
אשר הוא חנה שם הר האלהים:
ויאמר אל משה אני חתנך יתרו
בא אליך ואשתך ושני בניה
עמה: ויאמר משה אל חתנו
כי בא אלי העם לדרש אלהים:
כי יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים
ואת תורותיו: ויאמר חתן
משה אליו לא טוב הדבר
אשר אתה עשה: נבל תבל גם
אתה גם העם הזה אשר עמך
כי כבד ממך הדבר לא תוכל
עשהו לבדך: עתה שמע בקולי
איעצך ויהי אלהים עמך היה
אתה לעם מול האלהים והבאת
אתה את הדברים אל האלהים:
והזהרתה אתהם את החקים
ואת התורות והודעת להם את
הדרך ילכו בה ואת המעשה
יעשון: ואתה תחזה מכל העם
אנשי חיל יראי אלהים אנשי
אמת שנאי בצע ושמת עלהם
שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות: ושפטו
את העם בכל עת והיה כל
הדבר הגדל יביאו אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו הם והקל
מעליך ונשאו אתך: אם את
הדבר הזה תעשה וצוך אלהים
ויכלת עמד וגם כל העם הזה
על מקומו יבא: וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל אשר אמר:
ויבחר משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ראשים על
העם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות:

למנצח מזמור לדוד ◆ שיר ◆ תהלים ◆ ס

1 * שִׁמְעָה אֱלֹהִים בְּקוֹלִי שִׂיחִי. מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּתִי.
2 * תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים. מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן.
3 אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם. * דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר.
4 לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם. * פִּתְאֹם יוֹרֻנּוּ וְלֹא יִירָאוּ.
5 יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע. יְסַפְּרוּ לִטְמֹן מוֹקְשִׁים. * אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָנוּ.
6 חָפְרוּ עָוֹן תַּמְנוּ חֵפֶר. * אִישׁ וְלֵב קָרֵב וְעָמֹק.
7 וַיִּדְרְכוּ אֱלֹהִים חֵץ. * הָיְתָה מַכּוֹתָם פִּתְאֹם.
8 וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם. יִתְנֹדְדוּ כָּל רֹאֵיהֶם.
9 * וַיִּירְאוּ כָל אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים. וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ.
10 יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בּוֹ. * וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב.

64

1 שִׁמְעָה אֱלֹהִים בְּקוֹלִי שִׂיחִי. מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּתִי.
2 * תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים. מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן.
3 אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם. * דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר.
4 לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם. * פִּתְאֹם יוֹרֻנּוּ וְלֹא יִירָאוּ.
5 יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע. יְסַפְּרוּ לִטְמֹן מוֹקְשִׁים. * אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָנוּ.
6 חָפְרוּ עָוֹן תַּמְנוּ חֵפֶר. * אִישׁ וְלֵב קָרֵב וְעָמֹק.
7 וַיִּדְרְכוּ אֱלֹהִים חֵץ. * הָיְתָה מַכּוֹתָם פִּתְאֹם.
8 וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם. יִתְנֹדְדוּ כָּל רֹאֵיהֶם.
9 * וַיִּירְאוּ כָל אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים. וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ.
10 יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בּוֹ. * וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב.
11 * כִּי אַתָּה יְהוָה תְּבָרֵךְ צַדִּיק. כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ.

ויאמר אליו אל תיראי כי לא תמצא יד אבי אתך ונם אתה תמלכי על ישראל ואני אהיה למשנה לך וגם יודע כן אבי שאול: ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה ודוד ישב ביערת ויונתן הלך לביתו: ויעל פלשתים ויחנו בשונם ויאספו כל ישראל ויחנו בגלבע: ויראו את מחנה פלשתים וייראו וילדו מאד: וישאל דוד ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסמי לי נא באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול את אשר הכרית את האבות ואת הידעונים מן הארץ ולמה אתה מנקש בנפשי להמית אתי: וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי: ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותדבר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול: ויאמר אליה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אלהים ראיתי עלים מן הארץ: ויאמר לה מה תארם ותאמר איש זקן עלה ועטה מעיל ויתעפש שאול וידע כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקרא לך להודיעני מה אעשה: ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי עמך: ויעש יהוה לו כאשר דבר ביד שמואל ויקרע יהוה את הממלכה מיד ויתנה לרעך לדוד: כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה יהוה לך הימים: ונתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמדי ונם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: ושאול נפל מהר קמתו וייראו מאד מדברי שמואל וגם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל יום ולילה: ותבא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשם נפשי בכפי ואשמעה בקולך אשר דברת אלי: ועתה גם אתה שמע נא בקול שפחתך ואשימה לפניך פת לחם ואכלה ויתן כח בך כי תלכך על דרכך: וימאן ויאכל ויקומו מעמו ויקומו ויאכלו: והאשה היתה לה עגל מריא מהר ותמהר ותשחטהו ותקח קמח ותלש ותאפה מצות: ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקומו וילכו בלילה ההוא:

פרשת פנחס ◦ ה ◦ עמוד קכא

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: מן המדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה והכינו לכם: ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי אמר יהושע לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם ומקנכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה והלך אשר תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך אל כל אשר תצוה אתו יומת רק חזק ואמץ:

ויאמר יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הלילה הנה מבני ישראל לחפר את הארץ: וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוצי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים ותצפנם ותאמר כן אנשים באו אלי ולא ידעתי מאין המה: והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר כי תשיגום: והיא העלתם הגגה ותצפנם בפשתי העץ הערכים לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי יצאו הרודפים אחריהם: והמה טרם ישכבו ותעל אליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ ונפל פחדכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם: וכאשר שמענו נמס לבבנו ולא קם עוד רוח מפני מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשותינו ממות: ויאמרו האנשים אליה נפשנו תחת נפשכם אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בית החומה והיא בחומה דרה: ותאמר אליהם ההרה תבאו פן ישבו הרודפים בכם ונחבאתם שם שלשת ימים עד שוב הרודפים ואחר תלכו לדרככם: ויאמרו אליה נקיים אנחנו מן השבעה הזה אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תוכי חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה אתך בבית ודם עלינו אם יד תהיה בו: ואם את תגידי את דברנו זה והיינו נקיים מן השבעה הזה אשר השבעתנו: ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם ויילכו ותקשר את תוך החוט בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרודפים ויבקשו הרודפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מן ההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל אשר מצאתם: ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו:

ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי
השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
את עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו
מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃
ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד
אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃
לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם׃

◆ יד ◆ שמות ◆

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפן נכחו תחנו על הים׃
ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
הם בארץ סגר עליהם המדבר׃
וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו
מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃
ויגד למלך מצרים כי ברח העם
ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם
ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו
את ישראל מעבדנו׃ ויאסר את
רכבו ואת עמו לקח עמו׃ ויקח
שש מאות רכב בחור וכל רכב
מצרים ושלשים על כלו׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני
ישראל יצאים ביד רמה׃ וירדפו
מצרים ויסגו אחריהם כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו וישיגום
חנים על הים על פי החירת לפני
בעל צפן׃ ופרעה הקריב וישאו
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים
נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו
בני ישראל אל יהוה׃ ויאמרו אל
משה המבלי אין קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר מה זאת
עשית לנו להוציאנו ממצרים׃
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את
מצרים ממתנו במדבר׃ ויאמר משה
אל העם אל תיראו התיצבו וראו
את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים
היום לא תספו לראתם עוד עד
עולם׃ יהוה ילחם לכם ואתם
תחרישון׃ ויאמר יהוה אל משה
מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל
ויסעו׃ ואתה הרם את מטך ונטה
את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה׃ ואני
הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו
ברכבו ובפרשיו׃ וידעו מצרים כי
אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו׃ ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך
מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם׃ ויבא בין מחנה
מצרים ובין מחנה ישראל ויהי
הענן והחשך ויאר את הלילה ולא
קרב זה אל זה כל הלילה׃ ויט
משה את ידו על הים וישב יהוה
את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃
ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם׃ וירדפו מצרים ויבאו
אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים׃ ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה
מצרים׃ ויסר את אפן מרכבתיו
ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים
ינוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם
להם במצרים׃ ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על הים וישבו המים
על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃
ויט משה את ידו על הים וישב
הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים
נסים לקראתו ויערם יהוה בתוך
הים׃ וישבו המים ויכסו את הרכב
ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד
אחד׃ ובני ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם׃ ויושע יהוה ביום ההוא
את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על שפת הים׃
וירא ישראל את היד הגדלה אשר
עשה יהוה במצרים ויראו העם את
יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

◆ טו ◆ שמות ◆

אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו׃ יהוה איש
מלחמה יהוה שמו׃ מרכבת פרעה
וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף׃ תהמת יכסימו
ירדו במצלות כמו אבן׃ ימינך
יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ
אויב׃ וברב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרנך יאכלמו כקש׃
וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים׃
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי׃ נשפת ברוחך כסמו ים צללו
כעופרת במים אדירים׃ מי כמכה
באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא׃ נטית ימינך
תבלעמו ארץ׃ נחית בחסדך עם זו
גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃
שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי
פלשת׃ אז נבהלו אלופי אדום
אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל
יושבי כנען׃ תפל עליהם אימתה
ופחד במגדל זרועך ידמו כאבן
עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
קנית׃ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש
אדני כוננו ידיך׃ יהוה ימלך
לעלם ועד׃ כי בא סוס פרעה ברכבו
ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את מי הים ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים׃ ותקח מרים
הנביאה אחות אהרן את התף
בידה ותצאן כל הנשים אחריה
בתפים ובמחלת׃ ותען להם מרים
שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃

◆ טז ◆ שמות ◆

ויסעו משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים׃
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים
ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה
מרה׃ וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה ויורהו
יהוה עץ וישלך אל המים ויתקו
המים׃ שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו׃ ויאמר אם שמע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למצותיו ושמרת
כל חקיו כל המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך כי אני
יהוה רפאך׃ ויבאו אילמה ושם
שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם על המים׃
ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני
ישראל אל מדבר סין אשר בין
אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃
ויתלונן כל עדת בני ישראל על
משה ועל אהרן במדבר׃ ויאמרו
אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על
סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי
הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב׃
ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו
הילך בתורתי אם לא׃ והיה ביום
הששי והכינו את אשר יביאו
והיה משנה על אשר ילקטו יום
יום׃ ויאמר משה ואהרן אל כל
בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה
הוציא אתכם מארץ מצרים׃
ובקר וראיתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם על יהוה
ונחנו מה כי תלינו עלינו׃
ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב
בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא על
נו תלנתיכם כי על יהוה׃
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל
עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
כי שמע את תלנתיכם׃ והי
כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה
נראה בענן׃ וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ שמעתי את תלנות בני
ישראל דבר אלהם לאמר בין
הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו
לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם׃
ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה שכבת הטל
סביב למחנה׃ ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס
דק ככפר על הארץ׃ וירא בני
ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הוא הלחם אשר נתן
יהוה לכם לאכלה׃ זה הדבר אשר
צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
אכלו עמר גלגלת מספר נפשתיכם
איש אשר באהלו תקחו׃ ויעשו כן
בני ישראל ויקשו המרבה והממעיט׃
ויכל בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו
לקטו׃ ויאמר משה אליהם איש
אל יותר ממנו עד בקר׃ ולא
שמעו אל משה ויותרו אנשים
ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליהם משה׃
ויקצרו אתו בבקר בבקר איש כפי
אכלו ויחם השמש ונמס׃ והי
ביום הששי לקטו לחם משנה שני
העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה׃ ויאמר אליהם הוא
אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש
ליהוה מחר את אשר תאפו אפו
ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל
העדף הניחו לכם לשמרת עד
הבקר׃ ויניחו אתו עד הבקר כאשר
צוה משה ולא הבאיש ורמה לא
היתה בו׃ ויאמר משה אכלהו היום
כי שבת היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה׃ ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו׃
ויהי ביום השביעי יצאו מן העם
ללקט ולא מצאו׃ ויאמר יהוה אל
משה עד אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי׃ ראו כי יהוה נתן
לכם את השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו
איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו
ביום השביעי׃ וישבתו העם ביום
השביעי׃ ויקרא בית ישראל את
שמו מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו כצפיחת בדבש׃ ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת לדרתיכם למען
יראו את הלחם אשר האכלתי
אתכם במדבר בהוציאי אתכם
מארץ מצרים׃ ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
מלא העמר מן ונח לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם׃ כאשר צוה
יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני
העדות למשמרת׃ ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד
באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען׃
והעמר עשרית האיפה הוא׃

◆ יז ◆ שמות ◆

ויסעו כל עדת בני ישראל
ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה
ויחנו ברפידם ואין מים לשתות
העם׃ וירב העם עם משה ויאמרו
תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם
משה מה תריבון עמדי מה תנסון
את יהוה׃ ויצמא שם העם למים
ויליני העם על משה ויאמר למה זה
העליתנו ממצרים להמת אתי ואת
בני ואת מקני בצמא׃ ויצעק משה
אל יהוה לאמר מה אעשה לעם זה
עוד מעט וסקלני׃ ויאמר יהוה אל
משה עבר לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו
את היאר קח בידך והלכת׃ הנני
עמד לפניך שם על הצור בחרב
והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה
העם וישת משה לעיני זקני ישראל׃
ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין׃
ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים׃ ויאמר משה אל יהושע
בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
ומטה האלהים בידי׃ ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃
והי כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃
וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו
תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש׃
ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב׃ ויאמר יהוה אל משה
כתב זאת זכרון בספר ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים׃ ויבן משה
מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃
ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מדר דר׃

◆ יח ◆ שמות ◆

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה
את כל אשר עשה אלהים למשה
ולישראל עמו כי הוציא יהוה את
ישראל ממצרים׃ ויקח יתרו חתן
משה את צפרה אשת משה אחר
שלוחיה׃ ואת שני בניה אשר שם
האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה׃ ושם האחד אליעזר
כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני
מחרב פרעה׃ ויבא יתרו חתן משה
ובניו ואשתו אל משה אל המדבר
אשר הוא חנה שם הר האלהים׃
ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא
אליך ואשתך ושני בניה עמה׃
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
וישק לו וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבאו האהלה׃ ויספר משה
לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה׃ ויחד יתרו על כל
הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים׃ ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם
מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל
את העם מתחת יד מצרים׃ עתה
ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים
כי בדבר אשר זדו עליהם׃ ויקח
יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל
לחם עם חתן משה לפני האלהים׃
ויהי ממחרת וישב משה לשפט את
העם ויתיצב העם על משה מן הבקר
עד הערב׃ וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה לעם ויאמר מה
הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך וכל העם
נצב עליך מן בקר עד ערב׃
ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי
העם לדרש אלהים׃ כי יהיה להם
דבר בא אלי ושפטתי בין איש
ובין רעהו והודעתי את חקי
האלהים ואת תורתיו׃ ויאמר חתן
משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה
עשה׃ נבל תבל גם אתה גם העם
הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך׃ עתה שמע
בקלי איעצך ויהי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת
אתה את הדברים אל האלהים׃
והזהרתה אתהם את החקים ואת
התורת והודעת להם את הדרך
ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון׃
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע
ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות׃ ושפטו
את העם בכל עת והי כל הדבר
הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן
הם ישפטו והקל מעליך ונשאו
אתך׃ אם את הדבר הזה תעשה
וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל
העם הזה על מקמו יבא׃ וישמע
משה לקול חתנו ויעש כל אשר
אמר׃ ויבחר משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ראשים על העם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות׃ וישפטו את העם בכל
עת את הדבר הקשה יביאון אל משה
וכל הדבר הקטן ישפטו הם׃
וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו
ארצה מדין׃

◆ יט ◆ שמות ◆

בחדש השלישי לצאת בני ישראל
מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
סיני׃ ויסעו מרפידים ויבאו מדבר
סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל
נגד ההר׃ ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה
תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל׃ אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואבא אתכם אלי׃ ועתה אם
שמע תשמעו בקלי ושמרתם את
בריתי והיתם לי סגלה מכל העמים
כי לי כל הארץ׃ ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃
ויבא משה ויקרא לזקני העם
וישם לפניהם את כל הדברים האלה
אשר צוהו יהוה׃ ויענו כל העם
יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה וישב משה את דברי העם
אל יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן
בעבור ישמע העם בדברי עמך
וגם באך יאמינו לעולם ויגד משה
את דברי העם אל יהוה׃ ויאמר
יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמלתם׃
והיו נכנים ליום השלשי כי ביום
השלשי ירד יהוה לעיני כל העם
על הר סיני׃ והגבלת את העם
סביב לאמר השמרו לכם עלות
בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
מות יומת׃ לא תגע בו יד כי סקול
יסקל או ירה יירה אם בהמה אם
איש לא יחיה במשך היבל המה
יעלו בהר׃ וירד משה מן ההר אל
העם ויקדש את העם ויכבסו
שמלתם׃ ויאמר אל העם היו
נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל
אשה׃ ויהי ביום השלשי בהיות
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד
על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה׃ ויוצא משה
את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃
והר סיני עשן כלו על אשר ירד
עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃
ויהי קול השפר הולך וחזק מאד
משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃
וירד יהוה על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
ההר ויעל משה׃ ויאמר יהוה אל
משה רד העד בעם פן יהרסו אל
יהוה לראות ונפל ממנו רב׃
וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה׃
ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
לעלת אל הר סיני כי אתה העדת
בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו׃
ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל
יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם׃
וירד משה אל העם ויאמר אלהם׃

† ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה והיו לבני יוסף לנחלה׃

58 בְּנֵי בְּנֵי־אֵל׃ * וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
בָּא לִקְרֹא לַנַּעַר וַיִּקְרְאוּ לוֹ בְּשֵׁם אָבִיו
זְכַרְיָה׃ וַתַּעַן אִמּוֹ וַתֹּאמֶר לֹא כִּי
יוֹחָנָן׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ כִּי אֵין אִישׁ
בְּמִשְׁפַּחְתְּךָ אֲשֶׁר נִקְרָא בַּשֵּׁם הַזֶּה׃
59 וַיְרִמְזוּ אֶל־אָבִיו מַה־יִּרְצֶה שֶׁיִּקָּרֵא לוֹ׃ *
וַיִּשְׁאַל לוּחַ וַיִּכְתֹּב לֵאמֹר יוֹחָנָן
שְׁמוֹ׃ וַיִּתְמְהוּ כֻּלָּם׃ וַיִּפָּתַח פִּיהוּ
60 וּלְשׁוֹנוֹ מִיָּד וַיְדַבֵּר בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃
וַתְּהִי יִרְאָה עַל כָּל־שְׁכֵנֵיהֶם׃ * וְכָל
דִּבְרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נוֹדְעוּ בְּכָל־
61 הָרֵי יְהוּדָה׃ * וַיֹּאמְרוּ כָּל־שֹׁמְעֵיהֶם
בְּלִבָּם לֵאמֹר מָה־יִּהְיֶה הַיֶּלֶד הַזֶּה׃
וַתְּהִי יַד־יְהוָה עִמּוֹ׃ וַיְהִי הַנַּעַר
62 יָלַךְ וַיֶּחֱזַק בָּרוּחַ׃ * וַיְהִי בִּימֵי
הִתְנַבְּאוֹתוֹ׃ וַיִּשָּׂא זְכַרְיָה אָבִיו
וַיִּתְמַלֵּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּנָּבֵא לֵאמֹר׃
63 בָּרוּךְ׃ * נְבִיא גָּדוֹל הֲקִימוֹתִי
לָנוּ בְּבֵית דָּוִד עַבְדּוֹ׃ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
מִפִּי נְבִיאֵי קָדְמוֹנִים מֵעוֹלָם׃
64 לְהוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ מֵאוֹיְבֵינוּ וּמִיַּד כָּל־
שׂנְאֵינוּ׃ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם־אֲבוֹתֵינוּ
וְלִזְכֹּר בְּרִיתוֹ הַקָּדוֹשׁ׃ אֶת־הַשְּׁבוּעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ׃ לָתֵת
לָנוּ׃ לְבִלְתִּי יָרֵא מִיָּד אוֹיְבֵינוּ׃
65 לְהַצִּילֵנוּ מִיָּדָם׃ לַעֲבֹדוֹ בְּלֹא פָחַד׃
בְּקָדְשָׁה וּבְצִדְקָה לְפָנָיו כָּל־יְמֵינוּ׃
וְאַתָּה יֶלֶד נְבִיא עֶלְיוֹן תִּקָּרֵא׃ כִּי
תֵלֵךְ לִפְנֵי־יְהוָה לְהָכִין דְּרָכָיו׃
66 לָתֵת דַּעַת לְעַמּוֹ לִמְחִילַת חַטֹּאתָם׃
בְּרַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר פָּקַד עָלֵינוּ׃
צָפַח מָרוֹם׃ לָאוֹר לְיוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת׃
לְכוֹנֵן רַגְלֵינוּ לְדֶרֶךְ שָׁלוֹם׃ * וַיְהִי
הַנַּעַר יָלַךְ וַיֶּחֱזַק בָּרוּחַ׃ וַיְהִי בַּמִּדְבָּר
עַד־יוֹם הִגָּלוֹתוֹ אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ * וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם יָצָא דְּבַר מֵאֵת קֵיסַר
אוֹגוּסְטוּס לְהִתְרַשֵּׁם כָּל־הָאָרֶץ׃
67 הַזֹּאת הָרִאשׁוֹנָה בִּהְיוֹת קִרְנִיוּס שַׂר
68 עַל־סוּרְיָא׃ * וַיֵּלְכוּ כֻלָּם לְהִתְרַשֵּׁם
אִישׁ לְעִירוֹ׃ וַיַּעַל גַּם־יוֹסֵף מִגָּלִיל
מֵעִיר נָצְרַת לִיהוּדָה אֶל־עִיר דָּוִד
69 אֲשֶׁר בֵּית לֶחֶם כִּי מִבֵּית דָּוִד הָיָה׃
לְהִתְרַשֵּׁם עִם־מִרְיָם אֵרוֹסָתוֹ הָרָה׃
70 וַיְהִי בִּהְיוֹתָם שָׁם וַתִּמָּלֵא יְמֵי
לִלְדָּתָהּ׃ * וַתֵּלֶד אֶת־בְּנָהּ בְּכוֹרָהּ
וַתְּחַתְּלֵהוּ וַתַּשְׁכִּבֵהוּ בְּאֵבוּס כִּי
אֵין לָהֶם מָקוֹם בַּבָּתִּים׃ וַיְהִי בַּלַּיְלָה
71 הַהוּא וְהִנֵּה מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב עַל־
יַד רֹעֵי הַצֹּאן בַּשָּׂדֶה׃ וְכְבוֹד יְהוָה
72 הֵאִיר סָבִיב׃ * וַיִּרְאוּ וַיִּירְאוּ יִרְאָה
73 גְּדוֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמַּלְאָךְ אַל־
תִּירְאוּ כִּי הִנֵּה מְבַשֵּׂר אֲנִי לָכֶם׃
בְּשׂוֹרָה טוֹבָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־עַם׃
כִּי יֻלַּד לָכֶם הַיּוֹם מוֹשִׁיעַ אֲשֶׁר הוּא
מָשִׁיחַ אֲדוֹן בְּעִיר דָּוִד׃ וְזֶה לָכֶם
הָאוֹת תִּמְצְאוּ תִּינוֹק חָתוּל בַּחִתּוּלִים
וְשֹׁכֵב בְּאֵבוּס׃ וַיְהִי פִּתְאֹם עִם־
74 הַמַּלְאָךְ הָמוֹן צְבָא־מָרוֹם׃ * מְהַלְלִים
אֶת־אֱלֹהִים וְאֹמְרִים׃ כָּבוֹד לֵאלֹהִים
בַּמְּרוֹמִים וְעַל־הָאָרֶץ שָׁלוֹם׃ וּבְנֵי
אָדָם חָפֵץ׃

ואמרו אל יהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ ואמרו אל יהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
כי מן הצרה קראתי יה ענני במרחב יה׃ יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם׃
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי׃ טוב לחסות ביהוה מבטח באדם׃
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים׃ כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃
סבבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ סבבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם׃
דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני׃ עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה׃
קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל׃
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל׃ לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה׃
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני׃ פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃
זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו׃ אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃ אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃ זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׃
אנא יהוה הושיעה נא׃ אנא יהוה הצליחה נא׃
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה׃
אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח׃
אלי אתה ואודך אלהי ארוממך׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃

מזמור קיט

אשרי תמימי דרך הולכים בתורת יהוה׃ אשרי נצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו׃
אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל הון׃
בפקודיך אשיחה ואביטה לארחותיך׃ בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ גל ואר עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃ הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ הנה לפקודיך באמונתך חיני׃
וויהי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
ואל תגזל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי׃ ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ ושאתי כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃
זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃ טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
טפלו עלי שקר בכל לב אני אנצר פקודיך׃ טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
יעשוני ידיך ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיחה בפקודיך׃
ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃ יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
כי הייתי כנאוד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
נצחי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ נתיבת פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
נטה לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃ נתיבתי ראית כי אתה תלמדני חקיך׃
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
נחלתי עדותיך לעולם כי שושון לבי הם׃ נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃
סגי כל רשעי ארץ לסיגים חשבתי על כן אהבתי עדותיך׃
סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃ סביב סביב אתהלכה כי פקודיך נצרתי׃
עשה משפט וצדקה אל תניחני לעשקי׃ ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ על כל פקודיך כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
פני חלה אמרתך ופתי משכיל׃ פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
פניך האר בעבדך ולמדני חקיך׃ פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
פלאותיך עדותיך על כן נפשי׃ פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃ פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
פניך האר בעבדך ולמדני חקיך׃ פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ צרוני ומצוקה מצותיך שעשעי׃
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשעי׃ צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
צעקתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ צעקתי אליך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃ קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃ קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
רבים צוררי ומציקי מעדותיך לא נטיתי׃ רעים ראיתי ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃ שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃
תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני׃ תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
תהי יד לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

שיר המעלות

אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃ יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃
מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה׃ חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃
אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃ רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃
אני שלום ובדברי למו למלחמה׃

שיר המעלות

אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃ עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃ הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך׃ יומם השמש לא יכנה וירח בלילה׃
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃ יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

שיר המעלות

שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃ עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו׃ שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

שיר המעלות

אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים׃ הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם׃
כעיני שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃
חנני יהוה חנני כי רב שבענו בוז׃ רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

שיר המעלות

לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃ לולי יהוה שהיה לנו באקום עלינו אדם׃
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃ אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃
אזי עבר על נפשנו המים הזידונים׃ ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

שיר המעלות

הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב׃ ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם׃
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃ והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃

שיר המעלות

בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃ אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃ שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

שיר המעלות

אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה׃
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃ כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃

שיר המעלות

אשרי כל ירא יהוה הולך בדרכיו׃ יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃
הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃ יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃
וראה בנים לבניך שלום על ישראל׃

שיר המעלות

רבת צרפני מנעורי יאמר נא ישראל׃ רבת צרפני מנעורי גם לא יכלו לי׃
על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃ יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃
יבשו וישובו אחור כל שנאי ציון׃ יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר׃ ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנוכם בשם יהוה׃

שיר המעלות

ממעמקים קראתיך יהוה׃ אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃ כי עמך הסליחה למען תורא׃
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃ נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר׃
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׃
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃

שיר המעלות

יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אתהלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי׃
יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

שיר המעלות

זכר יהוה לדוד את כל ענותו׃ אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃
אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׃ אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה׃
עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער׃
נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃ קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃
כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך׃
אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃
כי בחר יהוה בציון אותה לו למושב׃ זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה׃
ציד ברך אברך אביונה׃ כהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃ אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃

שיר המעלות

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ כשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃
כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃

שיר המעלות

הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות׃ שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃
יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

שיר המעלות

הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃ שעומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃
הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃ כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות׃
מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו׃
אשר הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה׃ שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃
אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃ לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃
ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה׃

שיר המעלות

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃ למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

שיר המעלות

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃ על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃
כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולדותינו שמחה שירו לנו משיר ציון׃
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃ אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה׃
בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע׃

שיר המעלות

אודך יהוה בכל לבי נגד אלהים אזמרך׃ אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך׃
כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃ ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז׃
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃ וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃
כי רם יהוה ושפל יראה ורם ממרחק יידע׃ אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך׃
ותושיעני ימינך יהוה יגמר בעדי׃ יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃

למנצח לדוד מזמור

יהוה חקרתני ותדע׃ אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃ כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה אחרון וקדם׃
צרתני ותשת עלי כפכה׃ אחורי וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃
פלאי דעת ממני נשגבה לא אוכל לה׃ אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃
אם אסק שחקה שם אתה אם אצע שאולה הנך׃ אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים׃
גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃ ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני׃
גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃ אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃
לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם׃
ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃ אספרם מחול ירבון עודי עמך׃
אם תקטלמו אלוה רשע ואנשי דמים סורו ממני׃ אשר יאמרוך למזמה נשוא לשוא עריך׃
הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃
חקרני אלוה ודע לבבי בחנני ודע שרעפי׃ וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

למנצח מזמור לדוד

חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃ אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות׃
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה׃ שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃
טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת יד לצד מקשים לי סלה׃ אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃
יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃ אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה׃
ראש מסביבי עמל שפתימו יכסמו׃ ישפך עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו׃
איש לשון בל יכון רע איש חמס יצודנו למדחפות׃ ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים׃
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך׃

מזמור לדוד

יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך׃ תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃
שמה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי׃ אל תט לבבי לדבר דבר רע להתעולל עללות באנשים פעלי און ובל אלחם בלקחיהם׃
יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינבל ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם׃
נשמטו בידי סלעיהם ושמעו אמרי כי נעמו׃ כפלח נבקע בארץ פזרו עצמותינו לפי שאול׃
כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי׃ שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און׃
יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבר׃

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה

קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן׃ אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי׃
הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני׃
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

מזמור לדוד

יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך׃
ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי׃
כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃
ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבבי׃ זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשי ידיך אשוחח׃
פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃ מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני׃
והיתי כיורדי בור הודיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי׃ הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃
הצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי׃ למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃ ובחסדך תצמית צוררי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך׃

לדוד מזמור

ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃ חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דבר עמים תחתי׃
יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃ אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃
יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃ ברק ופזרם שלח חציך והמם׃
שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃ אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר לך׃ הנתן לתשועות למלכים דוד עבדו את חרב רעה׃
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃
אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזוית מחטבות תבנית היכל׃
מזנינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאננו מאלפות מרבבות בחוצותינו׃
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו׃
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃

תהלה לדוד

ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃ בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃ דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה׃ ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃ חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד׃
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו׃ יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור׃ סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים׃
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃ פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

הללויה

הללי נפשי את יהוה׃ אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה׃ תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃
אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו׃ עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם׃
השמר אמת לעולם עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים׃ יהוה מתיר אסורים׃
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃ יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

הללויה

כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃ בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס׃
הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃ מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃
גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר׃ מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ׃
עננו לייהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃ המכסה שמים לארצו המכין להרים חציר׃
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃ לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה׃
רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו׃ שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון׃
כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך׃ השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך׃
המשלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו׃ הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃
משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד׃ ישלח דברו וימסם ינשב רוחו יזלו מים׃
מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃ לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

הללויה

הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים׃ הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃ הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃
יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃ ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור׃
הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות׃ אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו׃
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים׃ החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃
מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ׃ בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים׃
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים׃
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה׃

הללויה

שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים׃ ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם׃
יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו׃ כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה׃
יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׃ רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃ לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל׃
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה׃

הללויה

הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃ הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו׃
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃ הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב׃
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה׃ כל הנשמה תהלל יה הללויה׃

הללויה

הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃ הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו׃
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃ הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב׃
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה׃ כל הנשמה תהלל יה הללויה׃

כי. וְנִמְלְטוּ פְּלֵיטֵי בֵּית יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרִים
לְמַעְלָה מִשָּׁרֶשׁ וְעָשָׂה פֶּרִי: כִּי מִן־יְרוּשָׁלַ֫ם
33 תֵּצֵא שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה
צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת: * לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבוֹא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְלֹא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלֹא יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן וְלֹא־
יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה: בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָּהּ
יָשׁוּב וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבוֹא נְאֻם־יְהוָה:
35 וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי
וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: * וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יְהוָה וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה
וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה
37 כֻלָּם פִּגְרֵי מֵתִים: * וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה: וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה
בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר בָּנָיו
38 הִכֻּהוּ בַּחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ
אֵסַר חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו: * בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה
חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ
כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה: וַיַּסֵּב חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו
אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר אָנָּה
יְהוָה זְכָר־נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ
בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
וַיִּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָּדוֹל: * וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יְשַׁעְיָהוּ לֵאמֹר: הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־
תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת־דִּמְעָתֶךָ הִנֵּה אֲנִי יוֹסִף
עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וּמִכַּף מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר אַצִּיל אֶתְכֶם וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי
עַל־הָעִיר הַזֹּאת: * וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה
כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר:
הִנֵּה אָנֹכִי מֵשִׁיב אֶת־צֵל הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה
בְּמַעֲלוֹת אָחָז בַּשֶּׁמֶשׁ עֲשֶׂר הַמַּעֲלוֹת אָחוֹר
וַתָּשָׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעֲלוֹת בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר
יָרְדָה: * מִכְתָּב לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ
וַיֶּחִי מֵחָלְיוֹ: אֲנִי אָמַרְתִּי בִּדְמִי יָמָי אֵלְכָה
בִּשְׁעָרֵי שְׁאוֹל פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי: אָמַרְתִּי
לֹא אֶרְאֶה יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא־אַבִּיט אָדָם
עוֹד עִם־יוֹשְׁבֵי חָדֶל: דּוֹרִי נִסַּע וְנִגְלָה מִנִּי
כְּאֹהֶל רוֹעִי קִפַּלְתִּי כָאֹרֵג חַיַּי מִדָּלָה יְבַצְּעֵנִי
מִן־דַּל יוֹם עַד־לַיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי: שִׁוִּיתִי עַד־
בֹּקֶר כָּאַרְיֵה כֵּן יְשַׁבֵּר כָּל־עַצְמוֹתַי מִדָּלָה
יְבַצְּעֵנִי מִן־דַּל יוֹם עַד־לַיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי: כְּסוּס
עָגוּר סְפוֹר אֶהְגֶּה יוֹנָה אָשִׂיחַ כִּלּוּ עֵינַי
לִמְרוֹם דַּלּוּלָה אֲנִי עָשְׁקָה עָרְבֵנִי: מָה־אֲדַבֵּר
וְאָמַר לִי וְהוּא עָשָׂה נְדַדְתִּי כָּל־שְׁנוֹתַי עַל
מֹר נַפְשִׁי: אֲדֹנָי עֲלֵיהֶם יִחְיוּ וּלְכָל־בָּם
תְּחַיֵּנִי וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי: הִנֵּה לְשָׁלוֹם מָר
לִי מָר וְאַתָּה חָשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בְּלִי כִּי
הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרֶיךָ כָּל־חֲטָאָי: כִּי לֹא שְׁאוֹל
תּוֹדְךָ מָוֶת יְהַלְלֶךָּ לֹא־יְשַׂבְּרוּ יוֹרְדֵי בוֹר
אֶל־חַסְדֶּךָ: חַי חַי הוּא יוֹדְךָ כָּמוֹנִי הַיּוֹם אָב
לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל־אֲמִתֶּךָ: יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי
וּנְגִנוֹתַי נְנַגֵּן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה:
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ יִקְחוּ דְבֶלֶת תְּאֵנִים וְיָמְרְחוּ
עַל־הַשְּׁחִין וְיִחְיֶה: וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מָה־אוֹת
כִּי אֶעֱלֶה בֵּית יְהוָה:

בבל בראשונה ◦ ב ◦

בַּיָּמִים הָהֵם שָׁלַח מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־בַּלְאֲדָן
מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל־חִזְקִיָּהוּ וַיִּשְׁמַע
כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ וַיֶּחֱזַק: וַיִּשְׂמַח עֲלֵיהֶם
חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם אֶת־בֵּית נְכֹתוֹ אֶת־הַכֶּסֶף
וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים וְאֶת־הַשֶּׁמֶן טוֹב
וְאֶת־כָּל־בֵּית כֵּלָיו וְאֵת כָּל־הַנִּמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו
לֹא־הָיָה דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ
וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ: וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־
הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִבָּבֶל: וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־
הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתָי: וַיֹּאמֶר
יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת:
הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כָל־אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר
אָצְרוּ אֲבוֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא יִוָּתֵר
דָּבָר אָמַר יְהוָה: וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר
תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל:
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא טוֹב כִּי־יִהְיֶה שָׁלוֹם
וֶאֱמֶת בְּיָמָי: * נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם:
דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַ֫ם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מָלְאָה
צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם
בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ: קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ
יְהוָה יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ: כָּל־גַּיְא
יִנָּשֵׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב
לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה: וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה
וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר: קוֹל
אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה־אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר
וְכָל־חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ
כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר הָעָם: יָבֵשׁ
חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם:
עַל־הַר גָּבֹהַּ עֲלִי־לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי
בְכֹחַ קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלַ֫ם הָרִימִי אַל תִּירָאִי
אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם: הִנֵּה אֲדֹנָי
יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ
אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו: כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרוֹעוֹ
יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל: מִי
מָדַד בְּשָׁעָלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזָּרֶת תִּכֵּן וְכִלָּה
בְּשָׁלִישׁ עָפָר הָרִים וּגְבָעוֹת בְּפֶלֶס שָׁקָל: מִי
תִכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ: אֵת
מִי נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט וַיְלַמְּדֵהוּ
דֵּעָה וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֶנּוּ: הֵן גּוֹיִם כְּמַר
מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק
יִטּוֹל: וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בְעֵרָה וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי עוֹלָה:
כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאָפֵס וְתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ־לוֹ:
וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּן אֵל וּמָה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ־לוֹ:
הַפֶּסֶל נִסְּכָה חָרָשׁ וְצוֹרֵף זָהָב יְרַקְּעֶנּוּ וְרֹתֵק
צֹרְפֵי כָּסֶף: הַמְסוּכָן תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחַר
חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט:
הֲלוֹא תֵדָעוּ הֲלוֹא תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ
לָכֶם הֲלוֹא הִתְבּוֹנַנְתֶּם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ: הַיּוֹשֵׁב
עַל־חוּג הָאָרֶץ וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַּדֹּק
שָׁמַיִם וַיִּמְתְּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת: הַנֹּתֵן רוֹזְנִים
לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כְּתֹהוּ עָשָׂה: אַף בַּל־נִטָּעוּ
אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־שֹׁרֶשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם וְגַם
נָשַׁב בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וְסוּפָה כְקַשׁ תִּשָּׂאֵם: וְאֶל־מִי
תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ: שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם
וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם
לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ
לֹא נֶעְדָּר: לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל
נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר:
הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא שָׁמָעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה
בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִגַע אֵין חֵקֶר
לִתְבוּנָתוֹ: נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמַת
יַרְבֶּה: יִיעֲפוּ וְיִגְעוּ נְעָרִים וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשְׁלוּ:
וְקוֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים
יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ: * הַחֲרִישׁוּ
אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ
יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה: מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק
יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֶּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה
יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ: יִרְדְּפֵם
יַעֲבֹר שָׁלוֹם בְּאֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא: מִי פָעַל
וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן
וְאֶת־אַחֲרוֹנִים אֲנִי־הוּא: רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ
קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן: אִישׁ אֶת־
רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק: וַיְחַזֵּק חָרָשׁ
אֶת־צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם עַל־
הַדֶּבֶק אֹמֵר טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְּמַסְמְרוֹת לֹא
יִמּוֹט: וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי
בּוֹ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי: אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת
הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי אַתָּה
בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ: אַל־תִּירָא כִּי־עִמְּךָ
אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף
עֲזַרְתִּיךָ אַף תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי: הֵן יֵבֹשׁוּ
וְיִכָּלְמוּ כָּל־הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ
אַנְשֵׁי רִיבֶךָ: תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי
מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְמוֹ אַבְדָן אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ:
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ
אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת
יַעֲקֹב מְתֵי מִסְפָּר יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־
יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שַׂמְתִּיךָ
לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים
וְתָדֻק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים: תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם
וְסוּפָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל: הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים
מַיִם אֵין וּלְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם: אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיוֹת
נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת אָשִׂים מִדְבָּר
לַאֲגַם־מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם: אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר
אֶרֶז שִׁטָּה וְהַדַס וְיִצְהָר אָשִׂים בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ
תִּדְהָר וְתַאְשׁוּר יָחַד: לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ
וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ: * קָרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמַר יְהוָה
הַגִּישׁוּ עִתְּקֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב: יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ
לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת מַה־הֵנָּה הִגִּידוּ
וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן וְהַבָּאוֹת אַחֲוֶינָה:
הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר וְנֵדַע כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
אַף תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יָחַד: מֵאֵין
הֶעֱלֵיתִי מִזְרִחַ וַיִּקְרָא בְצִדְקוֹ לְרַגְלוֹ יִתֶּן לְפָנָיו
גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ
נִדָּף קַשְׁתּוֹ: יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו
לֹא יָבוֹא: מִי פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ
אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרוֹנִים אֲנִי־הוּא: רָאוּ
אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן:
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק: וַיְחַזֵּק
חָרָשׁ אֶת־צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם
עַל־הַדֶּבֶק אֹמֵר טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ בְּמַסְמְרוֹת
לֹא

42 * ולא יוסיף להכותו מספר על־עיניו
כאבנו: ו אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף
פן־יוסיף להכותו על־אלה מספר והיה
43 כי־יכה אחיך לעיניך ונקלה בשפטו:
44 * לא תחסם שור בדישו: ז כי ישבו
אחים יחדו ומת־אחד מהם ובן אין־לו
לא־תהיה אשת־המת החוצה לאיש זר
יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:
45 ובכרה אשר־תלד יקום על־שם אחיו
המת ולא־ימחה שמו מישראל: ח ואם־
לא יחפץ האיש לקחת את־יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל־הזקנים ואמרה מאן
יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה
46 יבמי לקחתי: ט וקראו לו זקני עירו
ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי
47 לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים
וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא־יבנה
48 את־בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית
חלוץ הנעל: י וכי־ינצו אנשים יחדו איש
ואחיו ונגשה אשת־האחד להציל את־איש
מכה־הוא והשלחה את־ידה ואחזה במבשיו:
49 וקצותה את־כפה לא תחוס עינך: יא הי־
50 יהיה לך באבנך אבן ואבן גדלה ואבן
51 קטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה
52 גדלה ואיפה קטנה: אבן שלמה וצדק
יהיה לך איפת צדק יהיה למען יארכון
53 ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
54 לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל־עשה
55 אלה כל־עשה עולה: יב זכור את אשר־
עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
56 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל־הנחשלים
אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:
57 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל־אויביך
מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה תמחה את־זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח: יג לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך בביתך
R

ٱلَّذِي ٱلْمَلِكُ ٱلْمَسِيحُ. ٱلَّذِي ٱلْمَلِكُ ٱلْمَسِيحُ. ٱلَّذِي ٱلْمَلِكُ ٱلْمَسِيحُ.

9 ואת נחלתו. *ויתן את רשעים
16 קברתו כי עשיר במותיו. *על
כן לא שמח אדני את בחוריו
ואת יתומיו ואת אלמנותיו לא
ירחם כי כלם חנף ומרע וכל
פה דבר נבלה. בכל זאת לא
10 שב אפו וידו נטויה. *ויחפץ
יי דכאו החלי אם תשים אשם
נפשו יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יי בידו יצלח. מעמל
11 נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק
צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא
12 יסבל. לכן אחלק לו ברבים
ואת עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו ואת
פושעים נמנה והוא חטא רבים
נשא ולפושעים יפגיע. *הרנני
עקרה לא ילדה פצחי רנה
וגילי לא חלתה כי רבים בני
שוממה מבני בעולה אמר יי.
הרחיבי מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי
מיתרים והתקי יתדותיך. כי
ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים
יירש וערים נשמות יושיבו. אל
תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי
כי לא תחפירי כי בשת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד. כי בעליך עשיך יי
צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא. כי כאשה
עזובה ועצובת רוח קראך ויי
וכאשת נעורים כי תמאס אמר
אלהיך. ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדולים אקבצך. בשצף
קצף הסתרתי פני רגע ממך
וברחמי עולם רחמתיך אמר גואלך
יי. כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי
מעבר מי נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך ומגער בך.
כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה
וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך יי. עניה
סוערה לא נחמה הנני מרביץ
בפוך אבניך ויסדתיך בספירים.
ושמתי שמשותיך ברקמים ושעריך
לאבני אקדח וכל גבולך לאבני
חפץ. וכל בניך למודי יי ורב
שלום בניך. בצדקה תכונני רחקי
מעשק כי לא תיראי ומחתה כי
לא תקרב אליך. הן גור יגור
אפס ממני כל הגר אתך אליך
יפול. הנה אנכי בראתי חרש
נפח באשפה פחם ויוצא כלי
למעשהו ואנכי בראתי משחית
לחבל. כל כלי יצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי
יי וצדקתם מאתי נאם יי.
הוי כל צמא לכו למים ואשר
אין לו כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר
יין וחלב. למה תשקלו כסף בלא
לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו
שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג
בדשן נפשכם. הטו אזנכם ולכו
אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה
לכם ברית עולם חסדי דויד
הנאמנים. הן עד לאמים נתתיו
נגיד ומצוה לאמים. הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך
ירוצו למען יי אלהיך וקדוש
ישראל כי פארך. דרשו יי
בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב.
יעזב רשע דרכו ואיש און
מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו
ואל אלהינו כי הרבה לסלוח.
כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יי. כי
גבהו שמים מארץ כן גבהו
דרכי מדרכיכם ומחשבותי
ממחשבותיכם. כי כאשר ירד
הגשם והשלג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אם הרוה את הארץ
והולידה והצמיחה ונתן זרע
לזרע ולחם לאכל. כן יהיה
דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר שלחתיו.
כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון
הרים וגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף.
תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליי
לשם לאות עולם לא יכרת.
כה אמר יי שמרו משפט ועשו
צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות. אשרי אנוש
יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה
שמר שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע. ואל יאמר בן
הנכר הנלוה אל יי לאמר הבדל
יבדילני יי מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ יבש. כי כה
אמר יי לסריסים אשר ישמרו
את שבתותי ובחרו בחפצי
והחזיקו בבריתי. ונתתי להם
בביתי ובחומותי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם עולם אתן לו
אשר לא יכרת. ובני הנכר הנלוים
אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי
להיות לו לעבדים כל שמר שבת
מחללו והמחזיקים בבריתי. והביאתים
אל הר קדשי ושמחתים בבית
תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים. נאם אדני יי
מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו. כל חיתו שדי
תבואו חיתו ביער.

14 *לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
15 *אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ אֲבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ
לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
16 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל׃
17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃
18 אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה
עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃ 19 וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ
מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח׃
20 *וְהָיָה תָּבִיא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה
וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ 21 וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא
וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
22 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ׃ 23 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי
מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

24 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה
וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ 25 וַיָּרֵעוּ
אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ 26 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ
וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ 27 וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים׃ 28 וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 29 וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית
פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 30 וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃
31 כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁת שְׁנַת
הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃
32 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו
לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא עָבַרְתִּי
מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ 33 לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי
מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי
עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ 34 הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם
וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 35 הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
אוֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 36 אֶת־יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת
לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ
בְּקֹלוֹ׃ 37 וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו׃ 38 וְלָתֶתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־גּוֹיֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְתְהִלָּה
וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃

◆ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃
23 * וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃
24 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
25 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃
26 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃
27 * וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃
28 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃
29 * וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃
30 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃
31 וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃
32 * וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃
33 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃
34 * וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה׃
35 * וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃
36 * וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃
37 * וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃
38 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃

גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃
4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃
5 עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃
6 * וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃
7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃
8 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃
10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃
11 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃
12 * וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃
13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃
14 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃
15 וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃
16 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃
17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃
18 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃
19 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃
20 וַיָּרִבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃
21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃
22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃
23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃
24 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃
25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃
26 * וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃
27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃
28 וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃
29 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃
30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃
31 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 * אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃
7 * ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
לנפש חיה׃ 8 * ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃
9 * ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 * ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני
גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 * ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה׃ 16 * ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 * ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 * ויצר יהוה אלהים
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ 21 * ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה
אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ 23 * ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
24 * על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 * ויהיו
שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ 26 * והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ
הגן׃ 27 * ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 28 ומפרי העץ אשר בתוך
הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ 29 * ויאמר הנחש אל
האשה לא מות תמתון׃ 30 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 31 * ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל׃ 32 * ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרות׃ 33 * וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 34 * ויקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר אליו איכה׃ 35 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם
אנכי ואחבא׃ 36 * ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל ממנו אכלת׃ 37 * ותאמר האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ
ואכל׃ 38 * ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל׃ 39 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃

46 *הָאֵל וֹפֹ אִכְלֵי מַפְלִיגֵי. מְחַיֵּי
אֲנִיחֵי מְשַׁלְּחֵי: וְלֵיתֵי לֵי מִנְּי
מַשְׁמְרֵי מְשַׁבְּחֵי: וְאֶתְּמֵי
39 בְּלֵי מִנְּי: * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
וְכִתְכִּית לֵי מִפְּרָנֵי וְאֵלֵי אִנְּי
מְכִתְכִּית לֵי: וְלֵי אִיתֵי
40 וְאִנְּי. * מִנְּי אֲנִיחֵי וְלֵי
מְכִתְכִּית. אִי אֵיתֵי מִפְּ אִיבְּדֵי
41 * מְחַיֵּי אֲנִיחֵי מְשַׁלְּחֵי.
אִי אֵיתֵי מִפְּ אִיבְּדֵי
42 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי. וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
43 * וְאִי אֲנִי אֲנִי. וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
44 וְאִי אֲנִי אֲנִי. * וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
45 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי

◦ ב ◦ ס"ע ◦ ס"ע ◦

1 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
2 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי. וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
3 וְלֵי אִיתֵי מִנְּי. * וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
4 וְלֵי אִיתֵי מִנְּי. * וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
5 וְלֵי אִיתֵי מִנְּי. * וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
47 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
48 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
49 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
50 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי
51 * וְלֵי אִיתֵי מִנְּי וְלֵי אִיתֵי
מִנְּי וְלֵי אִיתֵי מִנְּי

ויעל משם בית־אל ויהי הוא עלה בדרך
ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתקלסו בו
ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו
ויראם ויקלל אותם בשם יהוה ותצאנה שתי
דבים מן־היער ותבקענה מהם ארבים ושנים
ילדים׃ וילך משם אל־הר הכרמל וישב משם
שמרון׃ ויהורם בן־אחאב מלך על־ישראל
בשמרון בשנת שתים עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך שתים עשרה שנה׃ ויעש הרע
בעיני יהוה רק לא כאביו ואמו ויסר את־
מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ אך בחטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל דבק
לא סר ממנו׃ ומישע מלך מואב היה נקד
והשיב למלך־ישראל מאה אלף כבשים ומאה
אלף אילים צמר׃ ויהי כמות אחאב ויפשע
מלך־מואב במלך ישראל׃ ויצא המלך יהורם
בעת ההוא משמרון ויפקד את־כל־ישראל׃
וילך וישלח אל־יהושפט מלך יהודה לאמר
מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה על־
מואב ויאמר אעלה ירדתי כמוני כעמך כסוסי
כסוסיך׃ ויאמר איזה דרך נעלה ויאמר דרך
מדבר אדום׃ וילך מלך־ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא־היה
מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם׃ ויאמר
יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את־
יהוה מעליו ויען אחד מעבדי מלך־ישראל
ויאמר פה אלישע בן־שפט אשר יצק מים על־
ידי אליהו׃ ויאמר יהושפט יש אתו דבר־יהוה
וירדו אליו מלך־ישראל ויהושפט ומלך אדום׃
ואלישע אמר אל־מלך ישראל מה־לי ולך לך
אל־נביאי אביך ואל־נביאי אמך ויאמר לו
מלך־ישראל אל כי יהוה קרא לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד־מואב׃ ויאמר אלישע
חי־יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם־כי
נשא אני פני יהושפט מלך יהודה אם־אביט
אליך ואם־אראך׃ ועתה קחו־לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד־יהוה׃ ויאמר כה
אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים׃
כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא־תראו
גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם
אתה ומקניכם ובהמתכם׃ וקל זה בעיני יהוה
ונתן את־מואב בידכם׃ והכיתם כל־עיר
מבצר וכל־עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל־
מעיני מים תסתמו וכל־חלקת טובה תכאיבו
באבנים׃ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה
מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את־
המים׃ וכל־מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו כל־כל־חגר חגורה ומעלה
ויעמדו על־הגבול׃ וישכמו בבקר ויזרח
השמש על־המים וירא מואב מנגד את־המים
אדמים כדם׃ ויאמרו דם־זה חרבו נחרבו
המלכים ויכו איש את־רעהו ועתה למשלל
מואב׃ ויבאו אל־מחנה ישראל וישראל קמו
ויכו את־מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה
להכותם׃ ואת־הערים יהרסו ואת־כל־חלקת
טובה כל־איש את־אבניו ישלכו ומלאוה
ואת־כל־מעיני המים יסתמו וכל־עץ טוב
יפילו עד־הותירם את־קיר חרשת באבניה
ויסבו הקלעים וכתתוה׃ ויהי כראות מלך
מואב כי־חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע־
מאות איש שלפים לפרוץ אל־מלך אדום ולא
יכלו׃ ויקח את־בנו הבכור אשר־ימלך תחתיו
ויעלהו עולה על־החומה ויהי קצף גדול על־
ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם׃

ואשה אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־
אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי
עבדך היה ירא את־יהוה והנושה בא לקחת
את־שני ילדי לו לעבדים׃ ויאמר אליה אלישע
מה אעשה־לך הגידי לי מה־יש לך בבית
ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם־אסוך
שמן׃ ויאמר לכי שאלי לך כלים מן־החוץ
מאת כל־שכנתיך כלים רקים אל־תמעיטי׃
ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך
ויצקת על־כל־הכלים האלה והמלא תסיגי
ממך׃ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה המה מגישים אליה והיא מיצקת׃ ויהי
כמלאות הכלים ותאמר אל־בנה הגישה אלי
עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
השמן׃ ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי
מכרי את־השמן ושלמי את־נשיך ואת־בניך
תחיי בנותר׃ ויהי היום ועבר אלישע אל־
שונם ושם אשה גדולה ותחזק־בו לאכל לחם
והיה מדי עברו יסור שמה לאכל לחם׃ ותאמר
אל־אישה הנה־נא ידעתי כי איש אלהים קדוש
הוא עבר עלינו תמיד׃ נעשה־נא עלית קטנה
ונשים לו־שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה
בבואו אלינו יסור שמה׃ ויהי יום אחד ויבא
שמה ויסר אל־העלית וישכב שם׃ ויאמר אל־
גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה
ותעמד לפניו׃ ויאמר אליו אמר־נא אליה
הנה חרדת עלינו את כל־החרדה הזאת מה
לעשות לך הדברי לך למלך או לשר הצבא
ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ ויאמר מה
לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה
ואישה זקן׃ ויאמר קרא־לה ויקרא לה ותעמד
בפתח׃ ויאמר למועד הזה כעת חיה את־בן
חבקת ותאמר אל אדני איש האלהים אל־
תכזב בשפחתך׃ ותהר האשה ותלד בן למועד
הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ ויגדל
הילד ויהי היום ויצא אל־אביו אל־הקצרים׃
ויאמר אל־אביו ראשי ראשי ויאמר אל־הנער
שאהו אל־אמו׃ וישאהו ויביאהו אל־אמו
וישב על־ברכיה עד־הצהרים וימת׃ ותעל
ותשכב על־מטת איש האלהים ותסגר בעדו
ותצא׃ ותקרא אל־אישה ותאמר שלחי־נא לי
אחד מן־הנערים ואחת האתנות ואלכה עד־
איש האלהים ואשובה׃ ויאמר מדוע את הלכת
אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃
ותאמר אל־אתון רכבי ונהגי לפני אל־תעצר
לי כי אם־אמרתי אליך׃ ותלך ותבא אל־איש
האלהים אל־הר הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אותה לקראתה ויאמר אל־גחזי נערו
הנה השונמית ההיא׃ עתה קרא־נא לקראתה
ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום
לילד ותאמר שלום׃ ותבא אל־איש האלהים
אל־ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה
ויאמר איש האלהים הרפי לה כי נפשה מרה־לה
ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ ותאמר
האשה הבן שאלתי מאת אדני הלא אמרתי
אל־תשלה אותי׃ ויאמר אל־גחזי חגר מתניך
וקח משענתי בידך לך כי־תמצא איש לא־
תברכנו וברכך איש לא־תענו ושמת משענתי
על־פני הנער׃ ותאמר אם־יהוה חי ונפשך חיה
אם־אעזבך ויקם ויבא אחריה׃ וגחזי עבר
לפניהם וישם את־המשענת על־פני הנער ואין
קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר
לא־הקיץ הנער׃ ויבא אלישע הבית והנה
הנער מת משכב על־מטתו׃ ויבא ויסגר הדלת
בעד שניהם ויתפלל אל־יהוה׃ ויעל ושכב על־
הילד וישם פיו על־פיו ועיניו על־עיניו וכפיו
על־כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ וישב
וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו
ויזרו הנער עד שבעת פעמים ויפקח הנער את־
עיניו׃ ויקרא אל־גחזי ויאמר קרא אל־השונמית
הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃
ותבא ותפל על־רגליו ותשתחו ארצה ותשא את־
בנה ותצא׃ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ
ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל־נערו
שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃
ויצא אל־השדה לקצר ויצא שם כגן־שדה
ויקצר משם פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח
אל־סיר הנזיד כי לא ידעו׃ ויצקו לאכל
לאנשים ויהי באכלם מן־הנזיד ויצעקו ויאמרו
מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃
ויאמר קחו־קמח וישלך אל־הסיר ויאמר צוק
לאנשים ויאכלו ולא־היה דבר רע בסיר׃
ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל
בצקלנו אביו׃ ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי
כה אמר יהוה אכול והותר השאיר׃ ויתן
לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃ ונעמן
שר־צבא מלך־ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשוא פנים כי־בו נתן יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מצרע׃ וארם יצאו
גדודים ויבאו מארץ ישראל שבי קטנה ותהי
לפני אשת־נעמן׃ ותאמר אל־גברתה לו אדני
נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃
ויבא איש ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת
דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ ויאמר מלך־
ארם לך־נא ואשלחה ספר אל־מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים
זהב ועשרת חלפי מחלצות׃ ויביא הספר אל־
מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך
הנה שלחתי אליך את־נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו׃ ויהי כקרא מלך־ישראל את־הספר
ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית
ולהחיות כי־זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו
כי אך־דעו־נא וראו כי־מתאנה הוא לי׃ ויהי
כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך־ישראל
את־בגדיו וישלח אל־המלך לאמר למה קרעת
בגדיך יבא־נא אלי ויידע כי־יש נביא בישראל׃
ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית
אלישע׃ וישלח אליו אלישע מלאך לאמר לך
ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך
וטהר׃ ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי
אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם־יהוה אלהיו
והניף ידו על־המקום ורפא את־המצרע׃
הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל־
מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן
וילך בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ וירד ויטבל
בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב
בשרו כבשר נער טהור׃ וישב אל־איש האלהים
הוא וכל־מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה
נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אם־
בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת עבדך׃
ויאמר חי־יהוה אשר עמדתי לפניו אם־אקח
ויפצר־בו לקחת ויסרב׃ ויאמר נעמן ואם־לא
יתן נא לעבדך משא צמד־פרדים אדמה כי לא
יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי
אם־ליהוה׃ בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך
בבוא אדני בית־רמון להשתחות שם והוא
נשען על־ידי והשתחויתי בבית־רמון בהשתחותי
בבית־רמון יסלח־נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃
ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת־ארץ׃
ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך
אדני את־נעמן הארמי הזה לבלתי קחת מידו
את אשר הביא חי־יהוה כי אם־רצתי אחריו
ולקחתי מאתו משהו׃ ויצא גחזי אחרי נעמן
וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו
ויאמר השלום׃ ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן־נא להם ככר־כסף
ושתי חלפי מחלצות׃ ויאמר נעמן הואל קח
ככרים ויפצר־בו ויצר שני ככרי כסף בשני
חלפי מחלצות ושני חלפות בגדים וישם על־
שני נעריו וישאו לפניו׃ ויבא אל־העפל ויקח
מידם ויניחם בבית וישלח את־האנשים וילכו׃
והוא בא ויעמד אל־אדניו ויאמר אליו אלישע
אי מזה גחזי ויאמר לא־הלך עבדך אנה ואנה׃
ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש
מעל מרכבתו לקראתך הלקח את־הכסף ולקחת
בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות׃ וצרעת נעמן תדבק־בך ובזרעך עד־
עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃ ובני הנביאים
אמרו אל־אלישע הנה־נא המקום אשר אנחנו
ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ נלכה־נא עד־
הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה־שם
מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃ ויען אחד
אמר הואל נא ובא עם־עבדיך ויאמר אנכי
אלך׃ וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את־
העצים׃ והוא הלך ויהי בנפלו את־הקורה
ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חשב׃ ויאמר
איש האלהים אנה נפל ויראהו את־המקום
ויקץ גזרת־עץ וישלח שמה ויצף הברזל׃
ויאמר שא־לך ויושט ידו ויקחהו׃ וארם נלחם
בישראל ויועץ אל־עבדיו לאמר אל־מקום
פלני תחנו׃ וישלח איש האלהים אל־מלך
ישראל לאמר השמר אל־תעבר את־המקום הזה
כי־שמה ארם נחתים׃ וישלח מלך־ישראל אל־
המקום אשר אמר־לו איש האלהים והזהירו
אתו והתאפק שם לא פעם ולא פעמים׃ ויסער
לב־מלך־ארם על־הדבר הזה ויקרא אל־עבדיו
ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר־לנו אל־מלך
ישראל׃ ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך
כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך־
ישראל את־הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃
ויאמר לכו וראו אי־שם והשלחה ואקחהו
ויגד־לו לאמר הנה בדתן׃ וישלח־שם סוסים
ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על־העיר׃
וישכם משרת איש האלהים לקום בבקר ויצא
והנה חיל סובב את־העיר וסוסים ורכב ויאמר
נערו אליו אהה אדני איכה נעשה׃ ויאמר אל־
תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פקח־נא את־עיניו ויפקח
יהוה את־עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים
ורכב אש סביב לאלישע׃ וירדו אליו ויתפלל
אלישע אל־יהוה ויאמר הך־נא את־הגוי הזה
בסנורים כדבר אלישע׃ ויכם בסנורים כדבר
אלישע׃ ויאמר אלישע אלהם לא־זה הדרך
ולא־זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל־
האיש אשר־תבקשון ויולך אתם שמרון׃ ויהי
כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את־
עיני האלה וירא ויפקח יהוה את־עיניהם
ויראו והנה בתוך שמרון׃ ויאמר מלך־ישראל
אל־אלישע כראותו אתם אבי אכה אכה׃
ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך וקשתך
הלמענם תכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו
וישתו וילכו אל־אדניהם׃ וישם להם משתה
גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל־אדניהם
ולא־יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל׃
ויהי אחרי־כן ויקבץ בן־הדד מלך־ארם את־כל־
מחנהו ויעל ויצר על־שמרון׃ ויהי רעב גדול
בשמרון והנה צרים עליה עד־היתה חמור
בשמנים שמנים בשקל כסף וקב חרי היונים
בחמשת כסף׃ ומלך ישראל עבר על־החומה
ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך׃
ויאמר אל־יושיעך יהוה מאין אושיע לך
המגרן ומן־היקב׃ ויאמר אליה המלך מה־לך
ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך
ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃ ונבשל את־
בני ונאכלהו ואמר אליה ביום השני תני את־
בנך ונאכלהו ותחבא את־בנה׃ ויהי כשמע
המלך את־דברי האשה ויקרע בגדיו ויעבר על־
החומה ויראו העם והנה השק על־בשרו מבית׃
ויאמר אסף אלהים לי כה יעשה־לי וכה יוסיף
אם־יעמד ראש אלישע בן־שפט עליו היום׃
ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו
וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר־
הוא שלח אליו ויאמר אל־הזקנים הראיתם כי־
שלח בן־המרצח הזה לכרות את־ראשי ראו
בבוא המלאך סגרו את־הדלת ולחצתם אתו
בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ עודנו
מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה
זאת הרעה מאת יהוה מה־אקוה ליהוה עוד׃
ואלישע אמר שמעו דבר־יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים
בשקל בשער שמרון׃ וישלש השלישי על־אשר
הוא נשען עליו על־יד המלך ויען את־איש
האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום
הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא
תאכל׃ והנה ארבעה אנשים מצרעים היו פתח
השער ויאמרו איש אל־רעהו מה־אנחנו ישבים
פה עד־מתנו׃ אם־אמרנו נבוא העירה והרעב
בעיר ומתנו שם ואם־ישבנו פה ומתנו ועתה
לכו ונפלה אל־מחנה ארם אם־יחיונו נחיה
ואם־ימתנו ומתנו׃ ויקמו בנשף לבוא אל־
מחנה ארם ויבאו עד־קצה מחנה ארם והנה אין
שם איש׃ ואדני השמיע את־מחנה ארם קול
רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר
מלך־ישראל עלינו את־מלכי החתים ואת־מלכי
המצרים לבוא עלינו׃ ויקומו וינסו בנשף
ויעזבו את־אהליהם ואת־סוסיהם ואת־חמוריהם
המחנה כאשר־הוא ויברחו אל־נפשם׃ ויבאו
המצרעים האלה עד־קצה המחנה ויבאו אהל
אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב
ובגדים וילכו ויטמנו וישובו ויבאו אל־אהל
אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ ואיש אל־
יבוא בשערי העיר ויגידו לשוערי העיר לאמר
לא־באנו אל־מחנה ארם והנה אין שם איש
וקול אדם כי אם־הסוסים אסורים והחמורים
אסורים והאהלים כאשר־המה׃ ויקרא השוערים
ויגידו בית המלך פנימה׃ ויקם המלך לילה
ויאמר אל־עבדיו אגידה־נא לכם את־אשר־עשו
לנו ארם ידעו כי־רעבים אנחנו ויצאו מן־
המחנה להסתר בשדה לאמר כי־יצאו מן־העיר
ונחיה חיים ונבואה העירה׃ ויען אחד מעבדיו
ויאמר יקחו־נא חמשה מן־הסוסים הנשארים
אשר־נשארו־בה הנה ככל־המון ישראל אשר־
נשארו־בה הנה ככל־המון ישראל אשר־תמו
ונשלחה ונראה׃ וישבו שני הרכבים וישלח
המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃
וילכו אחריהם עד־הירדן והנה כל־הדרך מלאה
בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם ויבאו
המלאכים וישובו ויגידו למלך׃ ויצא העם
וישסו את־מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל
וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה׃ והמלך
הושיב את־השלישי על־השער וירמסהו העם
בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר־
דבר בדבר אשר־דבר איש האלהים אל־המלך׃
ויהי כדבר איש האלהים אל־המלך לאמר שתים
סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה
כעת מחר בשער שמרון׃ ויען השלישי את־
איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות
במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך
ומשם לא תאכל׃ ויהי־לו כן וירמסהו העם
בשער וימת׃

ואלישע דבר אל־האשה אשר החיה את־בנו
לאמר קומי ולכי את־ביתך וגורי בכל־אשר
תגורי כי־קרא יהוה לרעב וגם־בא על־הארץ
שבע שנים׃ ותקם האשה ותעש כדבר איש
האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
שבע שנים׃ ויהי מקץ שבע השנים ותשב
האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל־המלך על־
ביתה ועל־שדה׃ והמלך מדבר אל־גחזי נער
איש האלהים לאמר ספרה־נא לי את כל־הגדלות
אשר עשה אלישע׃ ויהי הוא מספר למלך את
אשר החיה את־המת והנה האשה אשר החיה את־
בנה צועקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה
ותאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
אשר החיה אלישע׃ וישאל המלך לאשה ותספר
לו ויתן־לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל־
אשר־לה ואת כל־תבואת השדה מיום עזבה את־
הארץ ועד־עתה׃ ואלישע בא דמשקה ובן־הדד
מלך־ארם חלה ויגד־לו לאמר בא־הלם איש
האלהים עד־הנה׃ ויאמר המלך אל־חזאל קח
בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את־
יהוה לאמר החיה אחיה מחלי זה׃ וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל־טוב דמשק משא
ארבעים גמלים ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך
בן־הדד מלך־ארם שלחני אליך לאמר החיה
אחיה מחלי זה׃ ויאמר אליו אלישע לך אמר
חיה תחיה והראני יהוה כי־מות ימות׃ וישם
פניו וישם עד־בוש ויבך איש האלהים׃ ויאמר
חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי־ידעתי את־
אשר־תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח
ואת־בחוריהם בחרב תהרג ואת־עלליהם תרטש
והרותיהם תבקע׃ ויאמר חזאל כי מה עבדך
הכלב כי־יעשה הדבר הגדול הזה ויען אלישע
הראני יהוה אותך מלך על־ארם׃ וילך מעם
אלישע ויבא אל־אדניו ויאמר אליו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר־לי חיה תחיה׃ ויהי
ממחרת ויקח את־המכסה וישך במים וישם על־
פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ ובשנת חמש
ליורם בן־אחאב מלך־ישראל ויהושפט מלך
יהודה ויחי בן־יהושפט מלך יהודה׃ בן־שלשים
ושתים שנה היה בהמלכו ושמנה שנים מלך
בירושלם׃ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה
בית אחאב כי בת־אחאב היתה לו אשה ויעש
הרע בעיני יהוה׃ ולא־אבה יהוה להשחית את־
יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו
נר ולבניו כל־הימים׃ בימיו פשעה אדום
מתחת ליד־יהודה ויתמלכו עליהם מלך׃
ויעבר יורם צעירה ויכו את־אדום הסובב עליו
ואת שרי הרכב ויהי העם לאהליהם ויפשעה
אדום מתחת ליד־יהודה עד היום הזה אז
פשעה לבנה בעת ההוא׃ ויתר דברי יורם וכל־
אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב יורם עם־אבתיו ויקבר
עם־אבתיו בעיר דויד ומלך אחזיהו בנו תחתיו׃
בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן־אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן־יהורם מלך יהודה׃
בן־עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליה בת־עמרי
מלך־ישראל׃ וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע
בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית־אחאב
הוא׃ וילך עם־יהורם בן־אחאב למלחמה אל־
חזאל מלך־ארם ברמות גלעד וישמו ארמים את־
יורם׃ וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל
מהמכת אשר־הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את־
חזאל מלך־ארם ועזריהו בן־יהורם מלך יהודה
ירד לראות את־יורם בן־אחאב ביזרעאל כי
חלה הוא׃ ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך
השמן הזה בידך והלך רמת גלעד׃ ובא שמה
ראה שם יהוא בן־יהושפט בן־נמשי ובא והקם
את־אחיו מתוך החדר׃ ולקח פך השמן ויצק על־
ראשו ויאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על־
עם יהוה על־ישראל׃ ופתחת הדלת וברחת
ולא תחכה ופקדת את־בית אחאב אדניך ונקמתי
דם־עבדי הנביאים ודם כל־עבדי יהוה מיד
איזבל׃ ואבד כל־בית אחאב והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ונתתי את־
בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבעשא בן־
אחיה׃ ואת־איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת
יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ ויהוא
יצא אל־עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מדוע
בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם
את־האיש ואת־שיחו׃ ויאמרו שקר דבר־נא לנו
ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר
יהוה משחתיך למלך על־ישראל׃ וימהרו ויקחו
איש את־בגדו וישימו תחת־רגליו על־גבי
המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃
ויתקשר יהורם בן־יהושפט בן־נמשי ויהוא
יצא אל־קראת יהורם במגרש נבות היזרעאלי׃
ויהי כראות יהורם את־יהוא ויאמר השלום יהוא
ויען אין השלום עד־זנוני איזבל אמך ורבוי
כשפיה׃ ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל־
אחזיהו מרמה אחזיהו׃ ויהוא מלא ידו בקשת
ויך את־יהורם בין כתפיו ויצא החץ מלב־
אליו ויפל ברכבו׃ ויאמר יהוא אל־בדקר
שלישו שאהו והשלכהו במגרש חלקת נבות
היזרעאלי כי זכר אני את־אשר אני ואתה רכבים
אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את־המשא
הזה׃ אם־לא את־דמי נבות ואת־דמי בניו
ראיתי אמש נאם־יהוה ושלמתי לך בחלקה
הזאת נאם־יהוה עתה שאהו והשלכהו בחלקה
כדבר יהוה׃ ואחזיהו מלך יהודה ראה ויברח
דרך בית־הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם־
אתו הכו במרכבה בעלה גור אשר ליבלעם
ויברח מגדו וימת שם׃ ויסעהו עבדיו ירושלמה
ויקברו אתו בקברתו עם־אבתיו בעיר דויד׃
ובשנת אחת עשרה ליורם בן־אחאב מלך אחזיהו
על־יהודה׃ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם את־עיניה בפוך ותיטב את־ראשה
והשקיפה בעד החלון׃ ויהוא בא בשער ותאמר
השלום זמרי הורג אדניו׃ וישא פניו אל־
החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני
שלשה סריסים׃ ויאמר שאוה אתה וישאוה
ויזו מדמה על־הקיר ועל־הסוסים ויתרסה׃
ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו־נא את־הארורה
הזאת וקברוה כי בת־מלך היא׃ וילכו לקברה
ולא מצאו כי אם־הגלגלת והרגלים וכפות
הידים׃ וישובו ויגידו לו ויאמר דבר־יהוה
הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר
בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את־בשר איזבל׃
והיתה נבלת איזבל כדמן על־פני השדה בחלקת
יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃ ולאחאב
שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח
שמרון אל־שרי יזרעאל הזקנים ואל־אמנים
אל־אחאב לאמר׃ ועתה כבוא הספר הזה אליכם
אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים
ועיר מבצר והנשק׃ ראו את־הטוב ואת־הישר
שבו מבני אדניכם ושמתם על־כסא אביו ולחמו
על־בית אדניכם׃ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה
שני המלכים לא־עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃
וישלח אל־הבית ואל־העיר ואל־הזקנים ואל־
האמנים לאמר עבדיך אנחנו וכל־אשר תאמר
אלינו נעשה לא־נמליך איש כל־הטוב בעיניך
עשה׃ ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם־לי
אתם ואל־קולי שמעתם קחו את־ראשי אנשי
בניכם והבאו אלי כעת מחר יזרעאלה ומלכי
בניכם שבעים איש אתי היו׃ והמלכים שבעים
איש אתי היו אצל גדולי העיר המגדלים את־
בניו׃ ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את־בני
המלך וישחטו שבעים איש וישימו את־ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ ויבא המלאך
ויגד־לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר
שמו אתם שני צבורי פתח השער עד־הבקר׃
ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל־כל־העם
צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על־אדני
ואהרגהו ומי הכה את־כל־אלה׃ דעו־נא כי לא
יפלו מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על־בית
אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃
ויך יהוא את כל־הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל־גדוליו ומיודעיו וכהניו עד־בלתי
השאיר לו שריד׃ ויקם וילך ויבא שמרון הוא
בית עקד הרעים בדרך׃ יהוא מצא את־אחי
אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו
אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת
והגבירה׃ ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים
וישחטו אתם על־בור בית־עקד איש ארבעים
ושנים ולא־הניח איש מהם׃ ויבא משם ויפגע
ביהונדב בן־רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו
הישר לבבך כאשר־לבבי עם־לבבך ויאמר יהונדב
יש ויאמר אם־יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו
אליו המרכבה׃ ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי
ליהוה ויושיבהו ברכבו׃ ויבא שמרון ויך את
כל־הנשארים לאחאב בשמרון עד־השמידו כדבר
יהוה אשר דבר אל־אליהו׃ ויקבץ יהוא את־כל־
העם ויאמר אליהם אחאב עבד את־הבעל מעט
ויהוא יעבדנו הרבה׃ ועתה כל־נביאי הבעל כל־
עבדיו וכל־כהניו קראו אלי איש אל־יפקד כי
זבח גדול לי לבעל כל אשר־יפקד לא יחיה
ויהוא עשה בעקבה למען אבד את־עבדי הבעל׃
ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ וישלח
בכל־ישראל ויבאו כל־עבדי הבעל לא־נשאר
איש אשר לא־בא ויבאו בית הבעל וימלא בית
הבעל פה אל־פה׃ ויאמר לאשר על־המלתחה
הוצא לבושים לכל־עבדי הבעל ויוצא להם
מלבושים׃ ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב בית
הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן־יש
פה אתכם מעבדי יהוה כי אם־עבדי הבעל לבדם׃
ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו
בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר־אביא
בידכם ומלט איש מן־האנשים אשר־אני מביא
אל־ידיכם נפשו תחת נפשו׃ ויהי כאשר כלה
העלות ויהוא אמר לרצים ולשלשים לבוא
והכום אל־יצא איש ויכום לפי־חרב וישלכו
הרצים והשלשים אל־עבר בית הבעל׃ ויצאו
אל־בירה בית הבעל ויוציאו את־המצבה בית
הבעל וישרפוה׃ וישברו את־מצבת הבעל וישברו
את־בית הבעל וישמהו למחראות עד היום הזה׃
וישמד יהוא את־הבעל מישראל׃ רק מחטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא־סר
יהוא מעליהם את עגלי הזהב אשר בבית־אל
ואשר בדן׃ ויאמר יהוה אל־יהוא יען אשר
הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי
עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על־
כסא ישראל׃ ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה
אלהי ישראל בכל־לבבו לא־סר מעל חטאות
ירבעם אשר החטיא את־ישראל׃ בימים ההם
החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל־
גבול ישראל׃ מן־הירדן מזרחה כל־ארץ הגלעד
הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על־נחל
ארנון והגלעד והבשן׃ ויתר דברי יהוא וכל־
אשר עשה וכל־גבורתו הלא־הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהוא עם־
אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו
תחתיו׃ ועתליה אם־אחזיהו ראתה כי־מת בנה
ותקם ותאבד את כל־זרע המלוכה׃ ויהושבעת
בת־המלך לקחה את

אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ 15
*הַעֹשֶׂה לַמִּלְחָמָה לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף מִזְמוֹר׃ 16
הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 17
שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ 18
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ 19
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 20
עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ 21
הַסִּירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃ 22

אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ 15
*הַעֹשֶׂה לַמִּלְחָמָה לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף מִזְמוֹר׃ 16
הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 17
שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ 18
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ 19
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 20
עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ 21
הַסִּירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃ 22

ישעיה נג

4 חֻלָיֵנוּ. * וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ
מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה. וְהוּא מְחֹלָל
מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ מוּסַר
שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ.
6 כָּל כְּצֹאן תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָנִינוּ.
וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עֲוֹן כֻּלָּנוּ.
7 נִגַּשׂ וְהוּא נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח פִּיהוּ.
כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וְכָרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ
נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיהוּ. מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט
8 לֻקָּח וְאֶת דֹּרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ. כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ
חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ. וַיִּתֵּן אֶת
רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת עָשִׁיר בְּמֹתָיו עַל
9 לֹא חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיהוּ.
10 וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם תָּשִׂים אָשָׁם
נַפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה
11 בְּיָדוֹ יִצְלָח. מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יַשְׂבִּיעַ
בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֹנֹתָם
12 הוּא יִסְבֹּל. * לָכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בָרַבִּים וְאֶת
עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה
לָמָוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת פּוֹשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא
חֵטְא רַבִּים נָשָׂא וְלַפּוֹשְׁעִים יַפְגִּיעַ.

◆ נד ◆

13 * רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי
לֹא חָלָה כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי
בְעוּלָה אָמַר יְהוָה. הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ
וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי
מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ הַעֲצִמִי. כִּי יָמִין וּשְׂמֹאל
תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת
יוֹשִׁיבוּ. אַל תִּירְאִי כִּי לֹא תֵבוֹשִׁי וְאַל
תִּכָּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ
תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי עוֹד.
5 כִּי בֹעֲלַיִךְ עֹשָׂיִךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקָּרֵא. כִּי
כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יְהוָה
וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ.
7 בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים
8 אֲקַבְּצֵךְ. בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע
מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ
9 יְהוָה. כִּי מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
מֵעֲבוֹר מֵי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי
מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר בָּךְ. כִּי הָהָרִים יָמוּשׁוּ
וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ
וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוֹט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה.
11 * עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אֲנִי מַשְׁכִּיב
בְּפוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בְּסַפִּירִים. וְשַׂמְתִּי
שִׁמְרוֹנַיִךְ כַּדְכֹד וְשַׁעֲרוֹתַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח
וְכָל גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי חֵפֶץ. וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי
יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. בְּצֶדֶק תִּכּוֹנָנִי רָחֲקִי
מֵעֹשֶׁק כִּי לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא תִקְרַב
אֵלָיִךְ. הֵן גּוֹר יָגוּר אֵפֶס מִמֶּנִּי מִי גָר אִתָּךְ
עָלַיִךְ יִפּוֹל. הֵן אֲנִי בָּרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּפֶחָם
אֵשׁ וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאֲנִי בָּרָאתִי מַשְׁחִית
לְחַבֵּל. כָּל כְּלִי יֻצַּר עָלַיִךְ לֹא יַצְלִיחַ וְכָל
לָשׁוֹן תָּקוּם אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת
נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם יְהוָה.

◆ נה ◆

1 * הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין לוֹ כֶּסֶף
לְכוּ שִׁבְרוּ וְאִכֹלוּ וְלֵכוּ שִׁבְרוּ בְלִי כֶסֶף
וּבְלִי מְחִיר יַיִן וְחָלָב. לָמָּה תִשְׁקְלוּ כֶסֶף
בְּלוֹא לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ
שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם.
3 הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וְתִחְיֶינָה נַפְשְׁכֶם
וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים.
4 הֵן עֵד לְאֻמִּים נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֶּה לְאֻמִּים.
5 הֵן גּוֹי לֹא תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ
יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי
6 פֵאֲרֶךָ. דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בִּהְיוֹתוֹ
7 קָרוֹב. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו
וְיָשָׁב אֶל יְהוָה וְיִרְחָמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי
8 יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ. כִּי לֹא מַחְשְׁבֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם
וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם יְהוָה. כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם
9 מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחְשְׁבֹתַי
10 מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם. * כִּי כַאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג
מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם הִרְוָה
אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע
11 לַזּוֹרֵעַ וְלֶחֶם לָאוֹכֵל. כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר
יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם עָשָׂה
אֶת אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהוּ.
12 כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי
13 הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ יָד. תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְּרוֹשׁ
תַּחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם
לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.

◆ נו ◆

1 * כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה
כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת.
2 אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ
שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל
3 רָע. וְאַל יֹאמַר בֶּן הַנֵּכָר הַנִּלְוֶה אֶל יְהוָה
לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל
יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ. כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי
וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי.
5 וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב
מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן לוֹ אֲשֶׁר לֹא
יִכָּרֵת. וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל יְהוָה לְשָׁרְתוֹ
וּלְאַהֲבָה אֶת שֵׁם יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל
שֹׁמְרֵי שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי.
7 וְהֵבֵאתִי אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
בֵּית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל
מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל
8 הָעַמִּים. * נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו.

9 כָּל חַיְתוֹ בָּאוּ כָל חַיְתוֹ בַּיָּעַר. * כָּל צֹפָיו
עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדָעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים
לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ חֹזִים שֹׁכְבִים אֹהֲבֵי לָנוּם.
12 וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵם
רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ
לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ. * בָּאוּ אֶקְחָה יַיִן וְנִסְבְּאָה
שֵׁכָר וְכֵן יִהְיֶה מָחָר כְּהַיּוֹם הַזֶּה גָּדוֹל מְאֹד.

◆ נז ◆

1 * הַצַּדִּיק אָבַד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל לֵב וְאַנְשֵׁי
חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מֵבִין כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה
2 נֶאֱסַף הַצַּדִּיק. יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם
3 הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ. * וְאַתֶּם קְרֵבוּ הֲלֹם בְּנֵי עוֹנְנָה
4 זֶרַע מְנָאָף וְתִזְנֶה. עַל מִי תִתְעַנָּגוּ עַל מִי
תַּרְחִיבוּ פֶה וְתַאֲרִיכוּ לָשׁוֹן הֲלֹא אַתֶּם יַלְדֵי
5 פֶשַׁע זֶרַע שָׁקֶר. * הַנֶּחָמִים בָּאֵלִים תַּחַת כָּל
עֵץ רַעֲנָן שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים בַּנְּחָלִים תַּחַת
6 סְעִפֵי הַסְּלָעִים. בַּחֲלַקֵּי נַחַל חֶלְקְךָ הֵם
הֵם גּוֹרָלֶךָ וְגַם לָהֶם שָׁפַכְתָּ נֶסֶךְ הֶעֱלִיתָ
7 מִנְחָה הַעַל אֵלֶּה אִנָּחֵם. * עַל הַר גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא
שַׂמְתָּ מִשְׁכָּבֶךָ וְשָׁמָּה עָלִיתָ לִזְבֹּחַ זָבַח.
8 וְאַחֲרֵי הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה שַׂמְתָּ זִכָּרוֹנֶךָ כִּי
מֵאִתִּי גָּלִיתָ וַתַּעַל וַתַּרְחִיב מִשְׁכָּבֶךָ וַתִּכְרֹת
לָךְ מֵהֶם אָהַבְתָּ מִשְׁכָּבָם יָד חָזִיתָ. וַתֵּלֶךְ
לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבֶּה רְקָחֶיךָ וַתִּשְׁלַח
מַלְאָכֶיךָ לָרָחוֹק וַתִּשְׁפַּל עַד שְׁאוֹל. בְּרֹב
דַּרְכֵּךְ יָגַעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ חַיַּת יָדֵךְ
מָצָאתְ עַל כֵּן לֹא חָלִית. וְאֶת מִי דָאַגְתְּ
וַתִּירְאִי כִּי כִזַּבְתְּ וְלֹא זָכַרְתִּנִי וְלֹא שַׂמְתְּ
עַל לִבֵּךְ הֲלֹא גַם הֶחָרַשְׁתִּי מֵעוֹלָם וּמִנֶּגֶד
וְלֹא יְרֵאתָנִי. * אֲנִי אַגִּיד צִדְקָתֵךְ וְאֶת
מַעֲשַׂיִךְ כִּי לֹא יוֹעִילוּ לָךְ. בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילֵךְ
קִבּוּצַיִךְ וְאֶת כֻּלָּם יִשָּׂא רוּחַ הֶבֶל יִקָּח
וְהַחֹסֶה בִּי יִנְחַל אָרֶץ וְיִרַשׁ הַר קָדְשִׁי.
14 * וְאָמַר סֹלּוּ סֹלּוּ פַּנּוּ דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל
15 מִדֶּרֶךְ עַמִּי. כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת דַּכָּא
וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת
16 לֵב נִדְכָּאִים. כִּי לֹא לָנֶצַח אָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם
אֶקְצֹף כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֹטֶף וְנְשָׁמוֹת אֲנִי
17 עָשִׂיתִי. בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַךְ אֶתְוֶנּוּ
18 הִסְתַּרְתִּי וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ.
19 דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם
נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו. * בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם
שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וְרָפָאתִיו.
21 וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ כִּי הַשֹּׁקֵט לֹא יוּכָל
וְגָרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט. אֵין שָׁלוֹם אָמַר
אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים.

◆ נח ◆

1 * קְרָא בַגָּרוֹן אַל תֶּחְשָׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ
וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם.
2 וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן
כְּגוֹי אֲשֶׁר צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא
עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים
3 יֶחְפָּצוּן. לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ
וְלֹא יָדָעְתָּ הֵן בְּיוֹם צֹם חֶפְצְכֶם וְכָל עַצְּבֵיכֶם
4 תִּנְגֹּשׂוּ. הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וְלַהַךְ בְּאֶגְרֹף
רֶשַׁע הֵן לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם
5 קוֹלְכֶם. הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת
אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר
יָצִיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה.
6 הֲלֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע
הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁי
7 וְכָל מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ. הֲלֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ
וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי תִרְאֶה עָרֹם
8 וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם. אָז יִבָּקַע
כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ
לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ. אָז תִּקְרָא
וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם תָּסִיר
מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדֹבֶר אָוֶן. וְתָפֵק
לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נִעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ אָז יִזְרַח
בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם. וְנָחֲךָ
יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ
יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וְכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר
לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו. וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם
מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ
מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת. אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת
רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ
לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר.
14 אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה וְהַרְכִּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי
אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי
יְהוָה דִּבֵּר.

◆ נט ◆

1 * הֵן לֹא קָצְרָה יַד יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא הִכְבִּיד
2 אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ. כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים
בֵּינֵיכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאתֵיכֶם הִסְתִּירוּ
3 פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ. כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בְדָם
וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶם בֶּעָוֹן שִׂפְתֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ שָׁקֶר
4 לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָתָה תָהְגֶּה. אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין
נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בְּטָחַ עַל תֹּהוּ וְדַבֵּר שָׁוְא
הָרָה עָמָל וְיָלַד אָוֶן. בֵּיצֵי פֶתֶן בָּקָעוּ וְקוּרֵי
עַכָּבִישׁ יַאֲרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַצָּפוּן
6 תִּפָּרֵץ אֶפְעֶה. קוּרֵיהֶם לֹא יִהְיוּ לְבֶגֶד וְלֹא
יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי אָוֶן וּפֹעַל
7 חָמָס בְּכַפֵּיהֶם. רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּן וְיְמַהֲרוּ
לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן
8 שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּמְסִלוֹתָם. דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ
וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נָתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ
9 לָהֶם כָּל דֹּרֵךְ בָּהֶם לֹא יָדַע שָׁלוֹם. עַל כֵּן
רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה
לָאוֹר וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת וּבָאֹפֶל נְהַלֵּךְ.
10 נְגַשְׁשָׁה כָעִוְרִים קִיר וְכָאֵין עֵינַיִם נְגַשְׁשָׁה
כָּשַׁלְנוּ בַּנֶּשֶׁף כַּנְּשָׁפִים בַּמְּרִיאוֹת כַּמֵּתִים.
11 נָהֲמוּ כֻלָּנוּ כַּדֻּבִּים וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה
קִוִּינוּ לְמִשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה רָחֲקָה מִמֶּנּוּ.
12 כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ
כִּי פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ אֲשֶׁר נֵדָעֵם.
13 פָּשֹׁעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ
דַּבֶּר עֹשֶׁק וְסָרָה הָרוֹ מִלֵּב יָגוֹ וְהָגוּ מִלֵּב
14 דִּבְרֵי שָׁקֶר. וְהֻסַּג אָחוֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מֵרָחוֹק
תַּעֲמֹד כִּי כָשְׁלָה בָאֱמֶת בָּרְחוֹב וְנְכֹחָה לֹא
15 תוּכָל בֹּא. וַתְּהִי הָאֱמֶת נֶעְדָּרֶת וְסָר מֵרָע
מִתְפָּרֵק עָלָיו וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי אֵין
16 מִשְׁפָּט. וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּתְמַהּ כִּי אֵין
מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרוֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ.
17 וַיִּלְבַּשׁ צֶדֶק כַּשִּׁרְיוֹן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ
וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם תַּכְסֻת וַיַּעְטֹף כַּמְעִיל
18 קִנְאָה. כְּגֶמֶל כְּגֶמֶל לְשַׁלֵּם חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל
19 לְאוֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם. וְיָרְאוּ מִמַּעֲרָב
אֶת שֵׁם יְהוָה וּמִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי
יָבוֹא כַּנָּהָר צַר רוּחַ יְהוָה נֹסֵס בּוֹ. וּבָא לְצִיּוֹן
וְלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ
וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם.

◆ ס ◆

1 * קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ
2 זָרָח. כִּי הִנֵּה חֹשֶׁךְ יְכַסֶּה אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים
וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה.
3 וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ זָרְחֵךְ.
4 שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ
בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וּבְנוֹתַיִךְ עַל צַד תֵּאָמַנָה.
5 אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וְפָחַד וְרָחַב לִבֵּךְ כִּי יֵהָפֵךְ
עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבוֹא לָךְ. שִׁפְעַת
גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מִשְּׁבָא
יָבוֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלּוֹת יְהוָה
7 יְבַשֵּׂרוּ. כָּל צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת
יְשָׁרְתוּנֵךְ יַעֲלוּ רָצוֹן עַל מִזְבְּחִי וּבֵית תִּפְאַרְתִּי
8 אֲפָאֵר. מִי אֵלֶּה כָּעָב תָּעוּפֶינָה וְכַיּוֹנִים אֶל
9 אֲרֻבֹּתֵיהֶם. כִּי לִי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
בָּרִאשֹׁנָה לְהָבִיא בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם וְזְהָבָם
אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי
10 פֵאֲרֵךְ. וּבָנוּ בְנֵי נֵכָר חוֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם
יְשָׁרְתוּנֵךְ כִּי בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ וּבִרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ.
11 וְפָתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ
לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וְהוּבָלֵיהֶם נְהוּגִים.
12 כִּי הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ
13 וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ. כְּבוֹד לְבָנוֹן אֵלַיִךְ יָבוֹא
בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם
14 מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד. וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ
שְׁחוּלֵי מְנַאֲצָיִךְ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ
כָּל מְנַאֲצָיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ
15 יִשְׂרָאֵל. תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין
עוֹבֵר וְשַׂמְתִּיךְ לִגְאוֹן עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר.
16 וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְשַׁד מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ
כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב.
17 תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבַּרְזֶל אָבִיא
כֶּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים
בַּרְזֶל וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה.
18 לֹא יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ
וְקָרָאתְ יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה.
19 לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ
הַיָּרֵחַ לֹא יָאִיר לָךְ וְהָיָה יְהוָה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם
וֵאלֹהַי

ישראל׃ כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו
מעולם שמך׃ למה תתענו יהוה מדרכיך
תקשה לבבנו מיראתך שוב למען עבדיך
שבטי נחלתך׃ למה ירשו עם קדשך צרינו
בססו מקדשך׃ היינו מעולם לא משלת בם
לא נקרא שמך עליהם׃ לו קרעת שמים
ירדת מפניך הרים נזלו׃ כהבעיר אש
מסים תבעה אש תגר מימיך לצרריך
מפניך גוים ירגזו׃ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃ ומעולם
לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים
זולתך יפעל למחכה לו׃ פגעת את
עושה צדקה בדרכיך יזכרוך הן אתה
קצפת ונחטא בם עולם ונושע׃ ונהי
כלנו כטמא וכבגד עדי כל צמחנו
כעלה ועונתינו כרוח ישאונו׃ ואין קורא
בשמך נעיר להחזיק בך כי הסתרת פניך
ממנו ותמגנו ביד עונתינו׃ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו
ומעשה ידיך כלנו׃ אל תקצף יהוה עד
מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך
כלנו׃ ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר
היתה ירושלם שמה׃ בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו
היה לחרבה׃ העל אלה תתאפק יהוה
תחרש ותענה עד מאד׃ חזון ישעיהו בן
אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי
עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה׃
שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי׃ ידע
שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא
ידע עמי לא התבונן׃ הוי גוי חוטא עם
כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזורו
אחור׃ על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לב דוי׃ מכף רגל ועד ראש
אין בו מתם פצע וחבורה וכמה טרי לא
זרו ולא חבשו ולא רפתה בשמן׃ ארצכם
שממה ערי אשתיכם שרפות אש אדמתכם
נכריים אכלים אתה ושממה כמהפכת
זרים׃ ונותרה בת ציון כסכה במקשה
כמלונה במצה כעיר נצורה׃ לולי יהוה
צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו
לעמרה נמשלנו׃ שמעו דבר יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה׃
למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי
עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי׃ כי תבאו לראות פני
מי בקש זאת מידכם רמס חצרי׃ לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי
חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל הון ועצרה׃
חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי
לטרח נלאיתי נשא׃ ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני
שמע ידיכם דמים מלאו׃ רחצו הזכו הסירו
רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע׃ למדו
היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום
ריבו אלמנה׃ לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו׃ אם תאבו
ושמעתם טוב הארץ תאכלו׃ ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר׃
איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי
משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים׃ כספך
היה לסיגים סבאך מהול במים׃ שריך
סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנות יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא
יבוא אליהם׃ לכן נאם האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי׃ ואשיבה ידי עליך ואצרפה כבור
סיגיך ואסירה כל בדיליך׃ ואשיבה שפטיך
כבראשונה ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא
לך עיר הצדק קריה נאמנה׃ ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה׃ ושבר פשעים וחטאים
יחד ועזבי יהוה יכלו׃ כי יבשו מאלים
אשר חמדתם ותחפרו מגנות אשר בחרתם׃
כי כאלה עלה נובל עליו ומגנה מים לה׃
והיה החסן למבער ופעלו לנצוץ ושניהם
יבערו יחדו ואין מכבה׃ הדבר אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם׃
והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית
יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו
אליו כל הגוים׃ והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בנתיבתיו כי מציון
תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃ ושפט בין
הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם
לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי
אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה׃ בית
יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃ כי נטשת
עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועוננים
כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו׃ ותמלא
ארצו כסף וזהב ואין קצה לאוצרותיו
ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבותיו׃
ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אצבעתיו׃ וישח אדם וישפל
איש ואל תשא להם׃ בא בצור והטמן
עפר מפני פחד יהוה והדר גאונו׃ עינים
רמות שפל אדם ושחו גבה איש ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא׃ כי יום ליהוה צבאות על
כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל׃ ועל כל
ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני
הבשן׃ ועל כל הרי הגבהים ועל כל הגבעות
הנשאות׃ ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה
בצורה׃ ועל כל אניות תרשיש ועל כל שקיות
החמדה׃ ושח גבה האדם ושפל רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׃ והאלילים
כלה יחלף׃ ובאו בנקרות צורים ובצחיחות
עפר מפני פחד יהוה והדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ ביום ההוא ישליך האדם את
אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו
להשתחות לחפר לפרות ולעטלפים׃ לבוא
בנקרות הצורים ובסעפי הסלעים מפני פחד
יהוה והדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃
חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפיו כי
במה נחשב הוא׃ כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל
משען לחם וכל משען מים׃ גבור ואיש
מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן׃ שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם חרש ונבון לחש׃
ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם׃
ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו רהב
הנער בזקן ונקל בנכבד׃ כי יתפש איש
באחיו בבית אביו שמלה לך קצין היית לנו
והמכשלה הזאת תחת ידך׃ ישא ביום ההוא
לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין
שמלה אל תשימוני קצין עם׃ כי כשלה
ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עין כבודו הכירה׃ משאת
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו לעצמם רעה׃
אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו׃
אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו׃ עמי
נגשיו מעלליו ינקו ומשלים נשים בו עמי
מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו׃
נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים׃ יהוה
במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו אתם
ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃
מה לכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם
האדון יהוה צבאות׃ ויאמר יהוה יען כי
גבהו בנות ציון וילכו נטויות גרון ומשקרות
עינים הלוך ותפוף ילכו ורגליהם תעכסנה׃
ושפח קדקד בנות ציון ויהוה פתיהן יערה׃
ביום ההוא יסיר האדון את תפארת עכסי
השבסים והשבישים והשהרנים׃ הנטיפות
והשרשרות והצעידות׃ והפארים והבצמים
והלחשים׃ הטבעות ונזמי האף׃ המחלצות
והמטפחות והחרטים והתרצות׃ והמגלות
והסדינים והרדידים והכליות׃ והחשפים
והמצנפות והצעיפות׃ והיה תחת בשם מק
יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשורה
ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי׃
מספדיך ומלחמתיך תפלנה׃ ואנחו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ תשב׃ והחזיקו שבעה
נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו
נאכל ושמלתינו נלבש רק יקרא שמך עלינו
אסף חרפתנו׃ ביום ההוא יהיה צמח יהוה
לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל׃ והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים
בירושלם׃ אם רחץ אדני את צואת בנות
ציון ואת דמי ירושלם יהרץ מקרבה ברוח
משפט וברוח בער׃ ובא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונגה
אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה׃
וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור
מזרם ומגשם׃ אשירה נא לידידי שירת
דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן׃
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שורק ויבן מגדל
בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים
ויעש באשים׃ ועתה יושב ירושלם ואיש
יהודה שפטו נא בני ובין כרמי׃ מה לעשות
עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי
לעשות ענבים ויעש באשים׃ ועתה אודיעה
נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר
משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס׃
ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה
שמיר ושית תהמה ועל העבים אצוה מהמטיר
עליו מטר׃ כי כרם יהוה צבאות בית ישראל
ואיש יהודה נטע שעשוע ויקו למשפח והנה
מפחה לצדקה׃ הוי מגיעי בית בבית שדה
בחלקה יקריבו עד אפס מקום והושבתם
לבדכם בקרב הארץ׃ באזני יהוה צבאות אם
לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים
מאין יושב׃ כי עשרה צמדי כרם יעשו בת
אחת וזרע חמר יעשה איפה׃ הוי משכימי
בבקר שכר ירדפו מאחרי נשף יין ידליקם׃
והיה כנור ונבל תף וחלל וחמר משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא
ראו׃ לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי
רעב והמונו חרבה צחה׃ לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה בלי חק וירד הדרה והמונה
ושאונה ועלז בה׃ ויפח אדם וישפל איש
ועיני רמים תשפלנה׃ ונשגב יהוה צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה׃ ורעו
כבשים כדברם ומרעים גרים יאכלו׃ הוי
מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה
חטאה׃ האמרים ימהר יחישה מעשהו למען
נראה ותקרב ותבא עצת קדוש ישראל ונדעה׃
הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים
חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק
ומתוק למר׃ הוי חכמים בעיניהם ונגד
פניהם נבונים׃ הוי גבורים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר׃ המצדיקים רשע
בשחד וצדקת צדיק יסירו ממנו׃ לכן כאכל
קש לשון אש וחרך להבה יאכל כמקם
שרשם כרקב יהיה ופרחם כאבק יעלה כי
מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו׃ על כן חרה אף יהוה
בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ותהי
נבלתם כמרמס בקרב חוצות בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה׃ ונשא נס לגוים
מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהר
קל יבוא׃ לא יגיע ולא יכשל בו לא ינום
ולא יישן ולא תפתח אזור חלציו ולא תנתק
שרוך נעליו׃ אשר חציו שנונים וכל קשתותיו
דרוכות כחלמיש סוסיו נחשבו וכגלגל
מרכבתיו כסופה׃ שאגתו כלביא יהגה
כאריות ישאג ויגהם ויחזק טרף וישגב ואין
מציל׃ ויהגה עליו ביום ההוא כנהמת ים
והביט לארץ והנה חשכת צר ואור חשך
עכר בשמיה׃ בשנת מות המלך עזיהו ראה
ישעיהו בן אמוץ את אדני יושב על כסא רם
ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃ שרפים
עומדים ממעל לו שש כנפות שש כנפות
לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה
רגליו ובשתים יעופף׃ וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו׃ ויהי נענעו אמות הספים
מקול הקורא והבית יתמלא עשן׃ ואמר אוי
לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את
המלך יהוה צבאות ראו עיני׃ ויעף אלי
אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח
מעל המזבח׃ ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה
על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר׃ ואשמע
את קול האדון אומר את מי אשלח ומי ילך
לנו ואמר הנני שלחני׃ ויאמר לך ואמרת
לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו
ואל תדעו׃ השמן לב העם הזה ואזניו הכבד
ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע
ולבבו יבין ושב ורפא לו׃ ואמר עד מתי
אדני ויאמר עד אשר אם שוממו מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה׃
ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב
הארץ׃ ועוד בה עשירית ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבה בהם
זרע קדש מצבתה׃ ויהי בימי אחז בן יותם
בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם
למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה׃
ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים
וינע לבבו ולב עמו כנוע עצי היער מפני
הרוח׃ ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת
אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת
הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס׃
ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך
אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו׃ יען כי
יעץ עליך ארם רע אפרים ובן רמליהו לאמר׃
נעלה ביהודה ונקעיהו ונבקעהו אלינו ונמליכה
מלך בתוכה את בן טבאל׃ כה אמר אדני
יהוה לא תקום ולא תהיה׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין ובעוד שלשים וחמש
שנה יחת אפרים מעם׃ וראש אפרים שמרון
וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי
לא תאמנו׃ ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר׃
שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה׃ ויאמר אחז לא אשאל ולא
אנסה את יהוה׃ ויאמר שמעו נא בית דוד
המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את
אלהי׃ לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה
העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל׃
חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור
בטוב׃ כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור
בטוב תקוט האדמה אשר אתה קץ מפני שני
מלכיה׃ יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית
אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים
מעל יהודה את מלך אשור׃ והיה ביום ההוא
ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים
ולדבורה אשר בארץ אשור׃ ובאו וינוחו כלם
בנחלי הבתולים ובנקיקי הסלעים ובכל
הנהלים ובכל שיחי הנעמים׃ ביום ההוא
יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר בכלך
אשור את הראש ושער הרגלים ואף את
הזקן תספה׃ והיה ביום ההוא יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן׃ והיה מרב עשות חלב
יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ׃ והיה בכל המקום אשר יהיה
שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית תהיה׃
בחצים וקשת יבוא כי שמיר ושית תהיה כל
הארץ׃ והגבעות אשר בעדר יעדרו לא יבוא
שמה יראת שמיר ושית ושלחה שור ומרמס
צאן׃ והיה למאכל לבן הבקר ולגז הצאן׃
ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה׃
בימים ההם כאשר ישב המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃ בשנה
השלישית למלכו עשה משתה לכל שריו
ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים על
המדינות לפניו׃ בהראותו את עשר כבוד
מלכותו ואת יקר תפארת גדלו ימים רבים
שמונים יום׃ וכמלאת הימים האלה עשה
המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר
גנת ביתן המלך׃ חוורת כרפס ותכלת אחוזים
בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי
שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש
ושהם ודמנת׃ והשקות בכלי זהב וכלים
מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך׃
והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על
כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש׃ גם
ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית
המלוכה אשר למלך אחשורוש׃ ביום השביעי
כטוב לב המלך ביין אמר למהומן ביזתא
חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת
הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש׃
לבוא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה הוא׃ ותמאן המלכה ושתי
לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו ויקצף
המלך מאד וחמתו בערה בו׃ אז אמר
המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל יודעי דת ודין׃ והקרב אליו
כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא
ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך
הישבים ראשונה במלכות׃ כדת מה לעשות
למלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר
המלך אחשורוש ביד הסריסים׃ ויאמר ממוכן
לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה
ושתי המלכה כי אם על כל השרים ועל כל
העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃
כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות
בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר
להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה׃
ותאמרנה שרות פרס ומדי היום הזה לכל
שרי המלך שמעו כדבר המלכה אשר עשתה
כן תקומה הרבה בזיון וכעס׃ אם על המלך
טוב יצא דבר מלכותי ממנו ויכתב בדתי פרס
ומדי ולא תעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
הטובה ממנה׃ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו
יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃ ויטב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃
וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות
כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו׃
אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך
אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה
ואת אשר נגזר עליה׃ ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו לאדני המלך נערות בתולות
טובות מראה׃ ופקד המלך פקידים בכל
מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערה בתולה
טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגי סריס המלך שומר הנשים ונתן
תמרוקיהן׃ והנערה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחת ושתי ויטב הדבר לפני המלך
ויעש כן׃ איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש
ימיני׃ אשר הגלה מירושלם עם הגולה אשר
הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל׃ והוא אמן את הדסה
היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם
והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה
ואמה לקחה מרדכי לו לבת׃ ויהי בהשמע
דבר המלך ודתו בהקבץ נערות רבות אל
שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל
בית המלך אל יד הגי שומר הנשים׃ ותיטב
הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את
תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע
הנערות הראויות לתת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים׃
לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי
מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד׃ ואת כל
יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים
לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה׃
ובהגיע תור כל נערה ונערה אל המלך
אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים
עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים
עשר חדש בשמן המור ושש חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים׃ ובזה הנערה באה אל
המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלכות׃ בערב היא באה
ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד
שעשגז סריס המלך שומר הפלגשים לא תבוא
עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה
בשם׃ ובהגיע תור אסתר בת אביחיל דד
מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא
בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס
המלך שומר הנשים ותהי אסתר נשאת חן
בעיני כל רואיה׃ ותלקח אסתר אל המלך
אחשורוש אל בית מלכותו בחדש טבת הוא
חדש העשירי בשנת שבע למלכותו׃ ויאהב
המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד
לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
ויעש מלכות תחת ושתי׃ ויעש המלך משתה
גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר
ומדינה הניח לעשות ויתן משאת כיד המלך׃
ובהקבץ בתולה שנית ומרדכי ישב בשער
המלך׃ אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה
כאשר מרדכי מצוה אותה ואת מאמר מרדכי
אסתר עשה את אשר היתה באמנה אתו׃
בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס
בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף
ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויודע
הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר
אסתר למלך בשם מרדכי׃ ויבקר המלך
בנערה ויתלוה ויתן אותה ואת בית אביה
ויהי מרדכי יוצא מלפני חצר בית הנשים׃
אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את
המן בן המדתא האגגי וישאהו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו׃ וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי
כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה׃ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עבר את מצות
המלך׃ ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע
אליהם ויגידו להמן לראות העמדות דברי
מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי׃ וירא
המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו ויתמלא
המן חמה׃ ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי
לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
אחשורוש עם מרדכי׃ בחדש הראשון הוא
חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש
הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומחדש עד חדש שנים עשר הוא חדש אדר׃
ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד
מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות
ממלכתך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי
המלך אינם עשים ואין לשרית המלך הניחם׃
אם על המלך טוב יכתב להאבידם ועשרת
אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנזי המלך׃ ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא
האגגי צורר היהודים׃ ויאמר המלך להמן
הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃
ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל
אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה
ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש
נכתב ונחתם בטבעת המלך׃ וישלחו ספרים
ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד
להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן
טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה׃
הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת
נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות
והעיר שושן נבוכה׃ ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש
שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה
ומרה׃ ויבא עד לפני שער המלך כי אין
לבוא אל שער המלך מלובש שק׃ ובכל
מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיעים אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים׃ ותבאנה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה
מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי
ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃ ותקרא אסתר
להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה
ותצום עליו אל מרדכי לדעת מה זה ועל מה
זה׃ ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר
אשר לפני שער המלך׃ ויגד לו מרדכי את כל
אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
לשקל על גנזי המלך ביהודים לאבדם׃ וגם
את פתשגן הכתב נתן דת בשושן להשמידם
נתן לו לראות להגיד לאסתר ולבאר לה
ולצוות עליה את כל אשר צוה אותו מרדכי
לאמר׃ ויבא התך ויגד לאסתר את דברי
מרדכי׃ ותאמר אסתר להתך ותצום עליו אל
מרדכי׃ כל עבדי המלך ועם מדינות המלך
יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל
המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא
דתו להמית לבדו כי אם אשר יושיט המלך
לו את שרביט הזהב וחיה ואנכי לא נקראתי
לבוא אל המלך זה שלשים יום׃ ויגידו
מרדכי את דברי אסתר׃ ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית
המלך מכל היהודים׃ כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום
אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם
לעת כזאת הגעת למלכות׃ ותאמר אסתר
להשיב אל מרדכי׃ לך כנס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל
תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי
כן אצום ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת
וכאשר אבדתי אבדתי׃ ויעבר מרדכי ויעש
ככל אשר צותה עליו אסתר׃ ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית׃ ויהי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט
המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט׃ ויאמר
לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותנתן לך׃ ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא המלך והמן היום הזה אל
המשתה אשר עשיתי לו׃ ויאמר המלך מהרו
את המן למעשות את דבר אסתר ויבא המלך
והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃ ויאמר
המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן
לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃
ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי׃ אם
מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם
ומחר אעשה כדבר המלך׃ ויצא המן ביום
ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי
בשער המלך ולא קם ולא זע מאתו ויתמלא
המן על מרדכי חמה׃ ויתאפק המן ויבא אל
ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו׃
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו
ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על
השרים ועבדי המלך׃ ויאמר המן אף לא
הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה
אשר עשתה כי אם אותי ומחר גם אליה אנכי
קרוא עם המלך׃ וכל זה איננו שוה לי בכל
עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב
בשער המלך׃ ותאמר לו זרש אשתו וכל
אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר
אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם
המלך אל המשתה שמח׃ ויטב הדבר לפני
המן ויעש העץ׃ בלילה ההוא נדדה שנת
המלך ויאמר להביא את ספר הזכרנות דברי
הימים ויהי נקרא לפני המלך׃ וימצא כתוב
אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני
סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח
יד במלך אחשורוש׃ ויאמר המלך מה נעשה
יקר וגדולה למרדכי על זאת ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר׃ ויאמר
המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך
החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על
העץ אשר הכין לו׃ ויאמרו נערי המלך אליו
הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא׃
ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש
אשר החפץ המלך יקר לעשות בו ויאמר המן
בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני׃
ויאמר המן למלך איש אשר החפץ המלך יקר
לעשות בו׃ יביאו לבוש מלכות אשר לבש
בו המלך ואשר רכב עליו המלך וכתר מלכות
אשר נתן על ראשו׃ ונתן הלבוש והסוס על
יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את
האיש אשר החפץ המלך יקר לעשות בו
והרכיבהו על סוס רחוב העיר וקראו לפניו
כה יעשה לאיש אשר החפץ המלך יקר לעשות
בו׃ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש
ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי
היהודי הישב בשער המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת׃ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס
וילבש את מרדכי וירכיבהו רחוב העיר ויקרא
לפניו כה יעשה לאיש אשר החפץ המלך יקר
לעשות בו׃ ומרדכי שב אל שער המלך
והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש׃
ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל
אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם
מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו
לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו׃ עודם
מדברים עמו והנה סריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה
אסתר׃ ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר
המלכה׃ ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן
לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃
ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי
נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃ כי נמכרנו אני
ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים
ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה
בנזק המלך׃ ויען המלך אחשורוש ויאמר
לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא זה אשר
מלאו לבו לעשות כן׃ ותאמר אסתר איש צר
ואויב המן הרע הזה ויבעת המן מלפני המלך
והמלכה׃ והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל
גנת הבירן והמן עמד לבקש על נפש אסתר
המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת
המלך׃ והמלך שב מגנת הבירן אל בית משתה
היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה
ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמדי
בבית דבר יצא מפי המלך ופני המן חפו׃
ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך
גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר
דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה
חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו׃
ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכ

12 אתה יהוה ברוך למדני חקיך׃ *בא׳ 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ 14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃ 15 בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃ 16 בחקותיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ 19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ 21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ 24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ 25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃ 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ 28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ 30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ 33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ 36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ 37 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ 39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ 40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃ 41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ 42 וענה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃ 43 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃ 44 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ 45 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ 46 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ 47 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃ 48 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ 49 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ 50 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ 51 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ 52 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ 53 זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃ 54 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ 55 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ 56 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ 57 חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ 58 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ 59 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ 60 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ 61 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ 62 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 63 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃ 64 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ 65 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ 66 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃ 67 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ 68 טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך׃ 69 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ 70 טוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך׃ 71 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃ 72 יעשוני וכוננוני בינני ואלמדה מצותיך׃ 73 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 74 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ 75 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 76 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ 77 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃ 78 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃ 79 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃ 80 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ 81 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ 82 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ 83 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 84 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ 85 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 86 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 87 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃ 88 כי לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 89 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ 90 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 91 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃ 92 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ 93 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 94 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ 95 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃ 96 למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ 97 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 98 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ 99 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ 100 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ 101 מן משפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 102 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ 103 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃ 104 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ 105 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃ 106 נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃ 107 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃ 108 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ 109 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ 110 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃ 111 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃ 112 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 113 סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃ 114 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 115 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃ 116 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 117 סמכני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃ 119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃ 120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃ 121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃ 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃ 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ 126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ 128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃ 129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ 131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃ 132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 133 פעמי כוננ באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃ 137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃ 138 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃ 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ 141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃ 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ 145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ 147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃ 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ 149 קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטיך חיני׃ 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ 152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃ 153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ 154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני׃ 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃ 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃ 158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃ 161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃ 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ 167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃ 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃ 169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃ 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃ 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃ 173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃ 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃ 2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃ 3 מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה׃ 4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃ 5 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃ 6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃ 7 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה׃

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃ 2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃ 3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃ 4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃ 5 יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך׃ 6 יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃ 7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃ 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

שיר למעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃ 2 עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃ 3 ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו׃ 4 שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃ 5 כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ 6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃ 7 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ 8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃ 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

שיר למעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים׃ 2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃ 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז׃ 4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

שיר למעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃ 2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃ 3 אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃ 4 אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃ 5 אזי עבר על נפשנו המים הזידונים׃ 6 ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם׃ 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃ 8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

שיר למעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב׃ 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם׃ 3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃ 4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃ 5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃

שיר למעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃ 2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃ 3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃ 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃ 5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ 6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

שיר למעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃ 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה׃ 3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃ 4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃ 5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃

שיר למעלות כל ירא יהוה ההולך בדרכיו׃ 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃ 3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃ 4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃ 5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃ 6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל׃

שיר למעלות רבת צרפני מנעורי יאמר נא ישראל׃ 2 רבת צרפני מנעורי גם לא יכלו לי׃ 3 על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃ 4 יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃ 5 יבשו וישובו אחור כל שנאי ציון׃ 6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃ 7 שלא מלא קוצר כפו וחצנו מעמר׃ 8 ולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה׃

שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה׃ 2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃ 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃ 4 כי עמך הסליחה למען תורא׃ 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃ 6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר׃ 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׃ 8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃

שיר למעלות יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃ 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמל עלי נפשי׃ 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

שיר למעלות זכר יהוה לדוד את כל ענותו׃ 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃ 3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׃ 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה׃ 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ 6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער׃ 7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃ 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃ 9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ 10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך׃ 12 אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃ 13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו׃ 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה׃ 15 צידה ברכ אברך אביוניה לחם אשביע׃ 16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃ 17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃ 18 אויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו׃

שיר למעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ 2 כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃ 3 כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃

שיר למעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות׃ 2 שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃ 3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃ 2 שעומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃ 3 הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ 4 כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃ 5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃ 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות׃ 7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃ 8 אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃ 9 שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃ 10 אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃ 11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃ 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃ 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ 16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃ 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃ 18 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃ 20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃ 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃ 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ 6 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃ 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ 8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃ 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ 10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃ 13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃ 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃ 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃ 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃ 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃ 21 ונתן ארצם נחלה כי לעולם חסדו׃ 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃ 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃ 2 על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃ 3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון׃ 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃ 5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃ 6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃ 7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה׃ 8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃ 9 אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע׃

לדוד אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך׃ 2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃ 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז׃ 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃ 5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃ 6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק יידע׃ 7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃ 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃

למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע׃ 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃ 3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃ 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃ 5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃ 6 פלאי דעת ממני נשגבה לא אוכל לה׃ 7 אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃ 8 אם אסק שמים שם אתה אם אציעה שאול הנך׃ 9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים׃ 10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃ 11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני׃ 12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃ 13 כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃ 14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃ 15 לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃ 16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם׃ 17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃ 18 אספרם מחול ירבון עודי עמך׃ 19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃ 20 אשר אמרי למזמה ישאו לשוא עריך׃ 21 הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ 22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃ 23 חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי׃ 24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃ 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות׃ 3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה׃ 4 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃ 5 טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת יד לצד מקשים לי סלה׃ 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃ 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃ 8 אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה׃ 9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו׃ 10 ישפך עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו׃ 11 איש לשון בל יכון רע איש חמס יצודנו למדחפות׃ 12 ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט לאביונים׃ 13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך׃

מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך׃ 2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃ 3 שמה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי׃ 4 אל תט לבבי לדבר דבר רע להתעולל עללות באנשים פעלי און ובל אלחם בלקחיהם׃ 5 יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינא ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם׃ 6 נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו׃ 7 כפלח נבקע בארץ פזרו עצמותינו לפי שאול׃ 8 כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי׃ 9 שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און׃ 10 יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבר׃

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃ 2 קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן׃ 3 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃ 4 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי׃ 5 הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃ 6 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃ 7 הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני׃ 8 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

מזמור לדוד יהוה שמעה תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך׃ 2 ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי׃ 3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃ 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי יתמם לבבי׃ 5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשי ידיך אשורר׃ 6 פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃ 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואמשלה ביורדי בור׃ 8 השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃ 9 הצילני מאויבי יהוה אליך כסתי׃ 10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃ 11 למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃ 12 ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צרי נפשי כי אני עבדך׃

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃ 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי׃ 3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃ 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃ 5 יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃ 6 בזק ברק ותפיצם שלחיך ותהמם׃ 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃ 8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃ 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך׃ 10 הנותן תשועה למלכים פדה את דוד עבדו מחרב רעה׃ 11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃ 12 אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזויות מחטבות תבנית היכל׃ 13 מזנינו מלאים מפיקים זן מזן צאננו מלאכות׃ 14 אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו׃ 15 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃ 2 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃ 3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃ 4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃ 5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה׃ 6 ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃ 7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃ 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד׃ 9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו׃ 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃ 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ 12 להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃ 13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור׃ 14 סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים׃ 15 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃ 16 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃ 17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ 18 קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ 19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ 20 שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃ 21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃

הללויה הללי נפשי את יהוה׃ 2 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃ 3 אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה׃ 4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃ 5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו׃ 6 עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם׃ 7 עושה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃ 8 יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃ 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃ 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃ 2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס׃ 3 הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃ 4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃ 5 גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר׃ 6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד ארץ׃ 7 עננו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃ 8 המכסה שמים לארץ המכין להרים חציר׃ 9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃ 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה׃ 11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו׃ 12 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון׃ 13 כי חזק בריחי שעריך בירך בניך בקרבך׃ 14 השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך׃ 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו׃ 16 הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃ 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד׃ 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים׃ 19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃ 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים׃ 2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃ 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃ 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃ 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃ 6 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור׃ 7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות׃ 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו׃ 9 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים׃ 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃ 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ׃ 12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים׃ 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים׃ 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה׃

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים׃ 2 ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם׃ 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו׃ 4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה׃ 5 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׃ 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃ 7 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃ 8 לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל׃ 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה׃

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃ 2 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו׃ 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃ 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב׃ 5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה׃ 6 כל הנשמה תהלל יה הללויה׃

ישראל׃ * כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כִּתְבְךָ לְךָ
20 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל׃ * כא וַיְהִי־שָׁם
21 עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם
לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֵת
22 דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃ * כב וַיְהִי בְּרֶדֶת
מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה

פרשת ויחי ◆ מ ◆ ויחי יעקב בארץ מצרים ◆

23 * כג וַיְהִי בְּרֶדְתּוֹ מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת
בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי־קָרַן
24 עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃ * כד וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וְיָרְאוּ
מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃ כה וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו
אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃
25 * כו וְאַחַר נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל־
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃ כז וַיְכַל מֹשֶׁה
מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה׃ כח וּבְבֹא מֹשֶׁה
26 לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֶּר אִתּוֹ יָסִר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ
וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוֶּה׃
27 * כט וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר
פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־
28 בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ * ל וַיַּרְא בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי
מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־
הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֶּר אִתּוֹ׃ * לא וַיִּקְהֵל
מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת אֹתָם׃
29 לב שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ
30 מְלָאכָה יוּמָת׃ * לג כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ * לד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
31 לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ * לה קְחוּ
מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת־
תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ לו וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
32 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ * לז וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ לח שֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים
לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ * לט אַבְנֵי־שֹׁהַם
33 וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ * מ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־
לֵב בְּיָדֶיהָ תִּטְווֶה וְהֵבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־תְּכֵלֶת וְאֶת־
אַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃

פרשת ויקהל ועשו בצלאל ואהליאב ◆ מא ◆ ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ◆

34 * מא וּבְצַלְאֵל עָשָׂה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
35 מֹשֶׁה׃ * מב וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל אִישׁ חַכַם־
36 לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה׃ * מג וַיַּעַשׂ
בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן
37 יְהוָה בְּחָכְמָה וּתְבוּנָה׃ * מד וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב
וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בְּחָכְמָה וּתְבוּנָה
38 לָדַעַת לַעֲשׂת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ׃ * מה
39 וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר

21 ٥٥٥٧٣ ٢٦٦. *٥٥٥٤ ٥٥٥٤ ٥٥٥٤٥٥٥٤٥٥٥٤

41 ושבו בניו עמו * וחזרו אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישובו׃
42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לא תמכרו
43 ולא תרדה בו בפרך * ויראת מאלהיך׃ ועבדך ואמתך אשר
44 יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃
45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו ומאשפחתם
46 אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ והתנחלתם
אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעולם בהם תעבדו
ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ ס

ויגש גר ותושב עמך והמך אחיו עמו ומכר לגר תושב עמך
47 או לעקר משפחת גר׃ אחרי נמכר גאלה תהיה לו מאחיו
48 יגאלנו׃ או דדו או בן דדו יגאלנו או מאשר ישאר ממשפחתו
49 מבשרו יגאל או הותר לו וגאל׃ ומנה עם קנהו מן השנה
ההוא עד שנת היבל ויהי כסף מכרתו כימי שנים כימי
50 שכיר יהיה עמו׃ אם עוד רבות בשנים לפיהן מכסף קנינתו
51 יתן את גאלתו׃ ואם מעט נשארו בשנים עד שנת היבל
52 וחשב לו כפי שניו כשכיר שנה בשנה ימשל בו לא ירדנו
53 בפרך לעיניך׃ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנה השביעית
54 הוא ובניו עמו׃ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ ס

ואם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃
2 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
3 יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בצר ובצר יגיע את זרע
4 ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ונתתי
5 שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
6 מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם את אויביכם
7 ונפלו לפניכם לחרב׃ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
8 מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ ופניתי
9 אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את
10 בריתי אתכם׃ ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני
11 חדש׃ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃
12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
13 לי לעם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך
14 אתכם קוממיות׃ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
15 המצות האלה׃ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
16 בריתי׃ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש
ושבתם לשוא זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ ונתתי את
פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי
והוספתי לייסרכם שבע על חטאתיכם׃ ושברתי את
גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשת׃ ותם לשוא כחכם ולא יתן ארצכם את יבולה
ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ ס

ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי והוספתי עליכם
מכה שבעתים כחטאתיכם׃ ושלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ושממו
דרכיכם׃ ס

ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי
גם אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים
על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם
בידי אויב׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ ס

ואם עד אלה לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי
עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם׃ ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם
תאכלו׃ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונפשי תגעל
אתכם׃ ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחחיכם׃ והשמותי אני את הארץ
ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ ואתכם אזרה בגוים
וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם
תהיינה חרבה׃ אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי
השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה
את שבתותיה׃ כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה
בשבתותיכם בשבתכם עליה׃ ס

והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם
ורדף עלה קול נדף ונסו כנוס מפני חרב ונפלו ואין
רדף׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם
אין תקום לפני אויביכם׃ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
ארץ אויביכם׃ והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות
אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ ס

אשר תתנו בארצכם לא תשתחוו להם ולא תעבדם כי
אני יהוה אלהיכם׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׃ ס

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃
ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בצר ובצר יגיע את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב׃ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב׃ ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את
בריתי אתכם׃ ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני
חדש׃ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך
אתכם קוממיות׃ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
המצות האלה׃ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי׃ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש
ושבתם לשוא זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ ונתתי את
פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי
והוספתי לייסרכם שבע על חטאתיכם׃ ושברתי את
גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשת׃ ותם לשוא כחכם ולא יתן ארצכם את יבולה
ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ ס

ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי והוספתי עליכם
מכה שבעתים כחטאתיכם׃ ושלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ושממו
דרכיכם׃ ס

ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי
גם אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים
על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם
בידי אויב׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ ס

ואם עד אלה לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי
עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם׃ ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם
תאכלו׃ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונפשי תגעל
אתכם׃ ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחחיכם׃ והשמותי אני את הארץ
ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ ואתכם אזרה בגוים
וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם
תהיינה חרבה׃ אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי
השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה
את שבתותיה׃ כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה
בשבתותיכם בשבתכם עליה׃ ס

והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם
ורדף עלה קול נדף ונסו כנוס מפני חרב ונפלו ואין
רדף׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם
אין תקום לפני אויביכם׃ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
ארץ אויביכם׃ והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות
אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ ס

אשר תתנו בארצכם לא תשתחוו להם ולא תעבדם כי
אני יהוה אלהיכם׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה׃ ס

31 * בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃
32 * בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה בְּנוֹ גּוֹג בְּנוֹ שִׁמְעִי׃
33 בְּנוֹ מִיכָה בְּנוֹ רָאיָה בְּנוֹ בַּעַל בְּנוֹ בְּאֵרָה׃
34 * אֲשֶׁר הִגְלָה תִּלְגַּת פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
הוּא נְשִׂיא לָהֶם׃ וְאֵלֶּה אֲחֵיהֶם לְבֵית אֲבֹתָם
35 יְעוּאֵל וְזַכַרְיָה׃ וּבְנֵי בְּלָעָה בֶּן עַזָּז בֶּן שֶׁמַע
36 בֶּן יוֹאֵל הוּא יָשַׁב בַּעֲרוֹעֵר עַד נְבוֹ וּבַעַל מְעוֹן׃
37 וְקֶדְמָה׃ וְאֶל כָּל מִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי רְאוּבֵן נָשִׂיא
38 וְרֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָם הוּא וְיָשְׁבוּ בְּהַר הַגִּלְעָד׃
39 בְּבָשָׁן וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְכָל מִגְרְשֵׁי שָׁרוֹן עַד
40 מוֹצָאֵיהֶם׃ וַיִּרְשׁוּם וַיֵּשְׁבוּ בְּאָהֳלֵיהֶם עַד
41 הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּפְקְדוּ בְּיָמֵי יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
וּבְיָמֵי יָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי
שִׁמְעוֹן בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וְחֵצִי שֵׁבֶט
מְנַשֶּׁה׃ וַיִּמְצְאוּ אֶת מִרְעֵה לָצֹאן וַיֵּלְכוּ
42 לָהֶם׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן הָלְכוּ לָהֶם אֶל הַר שֵׂעִיר
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּפְלֵטְיָה וּנְעַרְיָה וְרָפָיָה
וְעֻזִּיאֵל בְּנֵי יִשְׁעִי׃ וַיַּכּוּ אֶת שְׁאֵרִית
43 הַפְּלֵטָה לַעֲמָלֵק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

פרק ה

1 וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר
וּבְחַלְלוֹ יְצוּעֵי אָבִיו נִתְּנָה בְּכֹרָתוֹ לִבְנֵי
יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהִתְיַחֵשׂ לִבְכוֹרָה׃
2 וִיהוּדָה גָּבַר בְּאֶחָיו וּלְנָגִיד מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה
3 לִיהוֹסֵף׃ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ
וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃ בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה
4 בְּנוֹ גּוֹג בְּנוֹ שִׁמְעִי׃ בְּנוֹ מִיכָה בְּנוֹ רָאיָה
5 בְּנוֹ בַּעַל׃ בְּנוֹ בְּאֵרָה אֲשֶׁר הִגְלָה תִּלְגַּת

ܠܐ ܡܚܝܢ ܒܝ ܐܠܐ ܒܝ ܚܕ ܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܐܢ ܐܬ ܠܐ ܡܚܝܢ ܒܝ ܐܠܐ ܒܝ ܚܕ ܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܝܟ ܐܢ ܐܬ

ובחלו : ומי יכלכל את־יום
בואו . והוא כאש מצרף :
והוא כבורית מכבסים .
3 וישב מצרף ומטהר כסף
וטהר את־בני לוי וזקק
אותם כזהב וככסף והיו
4 להי מגישי מנחה בצדקה .
ועדבת יהודה וירושלם
נעמו ליהוה כימי עולם
5 וכשנים קדמוניות . וקרבתי
אליכם למשפט והייתי עד
מהר בכשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר ובעשקי
שכר שכיר אלמנה ויתום
ומטי גר ולא יראוני אמר
6 יהוה צבאות . כי אני יהוה
לא שניתי ואתם בני יעקב
7 לא כליתם . למימי אבותיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות . ואמרתם
במה נשוב . הישק אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי . ואמרתם במה קבענוך
8 המעשר והתרומה . ארורים
אתם בארור קבעתם אתי .

ג

1 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך
לפני . והמהיר יבוא אל־
היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית
2 אשר אתם חפצים הנה בא
אמר יהוה צבאות . ומי
מכיל את־יום בואו ומי
הוא העמד בראתו . כי הוא
כאש צרף וכבורית מכבסים
3 וישב צרף ומטהר כסף
וטהר את־בני לוי וזקק
אותם כזהב וככסף והיו
4 ליהוה מגישי מנחה בצדקה .
וערבה יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות
5 וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד מהר בכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ומטי גר ולא יראוני
6 אמר יהוה צבאות . כי אני
יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כליתם . למימי
אבותיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יהוה צבאות .
ואמרתם במה נשוב . הישק
אדם אלהים כי אתם קבעים
אתי . ואמרתם במה קבענוך
8 המעשר והתרומה . ארורים
אתם בארור קבעתם אתי .

ולעשות חפצך ביום קדשי ויקראת לשבת עונג לקדוש ה׳ מכובד
ומכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ אז תתענג על
ה׳ והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי
ה׳ דבר׃ כה אמר ה׳ שמור משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי
לבוא וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק
בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע׃ ואל יאמר בן
הנכר הנלוה אל ה׳ לאמר הבדל יבדילני ה׳ מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה אמר ה׳ לסריסים אשר ישמרו
את שבתותי ובחרו במה שפצתי ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי להם
בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו
אשר לא יכרת׃ ובני הנכר הנלוים אל ה׳ לשרתו ולאהבה את
שם ה׳ להיות לו לעבדים כל שומר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃
והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם
לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃ נאם
אדני ה׳ מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃ כל חיתו
שדי באו לאכל כל חיתו יער׃ צפיו עורים כלם לא ידעו כלם
כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃ והכלבים
עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם
פנו איש לבצעו מקצהו׃ לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום
הזה נגדל מחר וכיתרו׃ ביום ההוא יאבד הצדיק ואין איש שם
על לב ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃
יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃ ואתם בני עוננה זרע
מנאף ותזנה׃ על מי תתענגו על מי תרחיבו פה ותשלחו לשון
הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלקי נחל בחלקי נחל
אתה שפכת נסך עלית מנחה אעל אלה אנחם׃ על הר גבה ורם
שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃ ואחרי הדלת והמזוזה שמת
זכרונך כי מאתי גלית ותעלי עלית הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכבם יד חזית׃ ותלכי למלך בשמנים ותרבי את
רקחתך ותשלחי מלאכיך למרחק ותשפלי עד שאול׃ ברב דרכיך
יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא חלית׃ ואת מי
דאגת ותיראי כי כזבת ולי לא זכרת ולא שמת על לב הלא אני
החשתי מעולם ומיראתי לא תיראי׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך
כי לא יועילו לך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם ישא רוח יקח הבל
והחוסה בי ינחל ארץ וירש הר קדשי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו
קדוש מרום ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
נדכאים׃ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר ואקצף
ואלך שובב בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשלם
נחומים לו ולאבליו׃ בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר ה׳ ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ושלחו
מימיו יערו טיט ורפש׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃ קרא
בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב
חטאתם׃ אותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים
יחפצון׃ למה צמנו ולא ראית עניתי נפשנו ולא תדע הן ביום
צום חפצכם תמצאו כל עציכם תנגשו׃ הן לריב ומצה תצומו
ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע בקול קולכם׃ הכזה
יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק
ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון לה׳׃ הלא זה צום אבחרהו
פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל
מוטה תנתקו׃ הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי
תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך
וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד ה׳ יאספך׃ אז
תקרא וה׳ יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך ה׳ תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ אם תשיב משבת רגלך עשות
חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עדן לקדוש ה׳ מכובד וכבדתו
מעשות דרכיך ומצוא חפצך ודבר דבר׃ אז תתענג על ה׳ והרכבתיך
על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה׳ דבר׃ הנה
יד ה׳ לא קצרה מהושיע ואזנו לא הכבדה משמוע׃ כי אם עונותיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם
משמוע׃ כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון לשונכם תדבר
שקר׃ אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר
שוא הרה עמל וילד און׃ ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו
האכל מביציהם ימות ומעוך תפרץ צפעוני׃ קורי עכביש לא יהיה
לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃
רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות
און שד ושבר במסלותיהם׃ דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם
נתיבותם עקלקלו להם כל דרך בה לא ידע שלום׃ על כן רחק
משפט מאתנו ולא תשיגנו צדקה נקוינו לאור והנה חשכות לנגה
באפלות נתהלך׃ נגשנו כעורים קיר ונגשנו כאין עינים כמתים
בנשפים נכשלנו בצהרים כנשף במשמנים בארץ שאננות׃ נהמנו
כדובים כל ויגון נהגה כיונים נקוינו למשפט ואין לישועה רחקה
ממנו׃ כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו
ועונתינו ידענום׃ פשע וכחש בה׳ ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק
וסרה הרו והגו מלב דברי שקר׃ ותסג אחור משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי נכשלה באמת ונכחה לא תוכל לבוא׃ ותהי האמת נעדרת
וסר מרע משתולל ויראה ה׳ ורע בעיניו ויתאנף כי אין משפט׃
וירא כי אין איש ויתאונן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו
היא סמכתהו׃ וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה׃ כמעשה לשלם חמה לצריו
גמול לאויביו לאיים לים שלם יגמול׃ ויראו ממערב את שם ה׳
ומזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר צר רוח ה׳ נוסה בו׃ ובא
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה׳׃ ואני זאת בריתי אתם
אמר ה׳ רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה׳ מעתה ועד עולם׃ קומי אורי
כי בא אורך וכבוד ה׳ עליך זרח׃ כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
לאמים ועליך יזרח ה׳ וכבודו עליך יראה׃ והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך׃ שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך
בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה׃ אז תראי ונהרת ופחד
ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבא לך׃ שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו
ותהלות ה׳ יבשרו׃ כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ואת בית תפארתי אפאר׃ מי אלה כעב
תדאינה וכיונים אל ארבותיהם׃ כי לי איים יקוו ואניות תרשיש
בראשונה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם ה׳ אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך׃ ובני נכר בנו חומתיך ומלכיהם ישרתונך
כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃ ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים והובלתם מלכיהם׃ כי
הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃ כבוד
הלבנון אליך יבא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי
ומקום רגלי אכבד׃ והלכו אליך שחוי בני מעניך וישתחוו על כפות
רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר ה׳ ציון קדוש ישראל׃ תחת
היותך עזובה ושנואה ואין עובר בך ושמתיך לגאון עולם משוש
דור ודור׃ ויונקת גוים תינקי ושד מלכים תינקי וידעת כי אני ה׳
מושיעך וגואלך אביר יעקב׃ תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל
אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך
שלום ונגשיך צדקה׃ לא יעוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ולא
תקראי לשערך תהלה וכל גבולך׃ לא יהיה לך עוד השמש לאור
יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהי ה׳ לך לאור עולם ואלהיך
לתפארתך׃ לא יבוא עוד שמשך ויריחך לא יאסף כי ה׳ יהיה לך
לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃ ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃ הקטן יהיה לאלף והצעיר
לגוי עצום אני ה׳ בעתה אחישנה׃ רוח אדני ה׳ עלי יען משח ה׳
אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור
ולעצורים פקח־קוח׃ לקרא שנת רצון לה׳ ויום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים׃ לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר
שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה׳ ויקראו להם
אלי תמרי צדק מטע ה׳ להתפאר׃ ובנו בנו חרבות ראשנים
תקוממו ונשמו ערי חרבות שממות דורות׃ ועמדו זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם וכרמיכם׃ ואתם כהני ה׳ תקראו משרתי אלהינו
יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו׃ תחת בשתכם משנה
וכלמה ירננו חלקם לכן בארצם משנה תירשו שמחת עולם תהיה
להם׃ כי אני ה׳ אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת
וברית עולם אכרות להם׃ וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך
עמים כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברכו ה׳׃ שוש אשיש בה׳
תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן
יכהן פאר ותעדה כלה תעדה כליה׃ כי כאדמה תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני ה׳ יצמיח צדקה ותהלה נגד כל
הגוים׃ למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא
כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃ וראו גוים צדקך וכל מלכים
כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי ה׳ יקבנו׃ והיית עטרת תפארת
ביד ה׳ וצניף מלוכה בכף אלהיך׃ לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך
לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ
ה׳ בך וארצך תבעל׃ כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש
חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃ על חומתיך ירושלם הפקדתי
שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה׳ אל
דמי לכם׃ ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער יעשה את ירושלם
תהלה בארץ׃ נשבע ה׳ בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃ כי
מקבציו יאכלוהו והללו את ה׳ ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃
עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן
הרימו נס על העמים׃ הנה ה׳ השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת
ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ וקראו להם
עם הקדש גאולי ה׳ ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ מי זה בא
מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני
מדבר בצדקה רב להושיע׃ מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדורך
בגת׃ פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי
ואשתקצפם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי׃
כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ ואבט ואין עוזר ואשתומם
ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני׃ ואבוס עמים
באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם׃ חסדי ה׳ אזכיר תהלות
ה׳ ככל אשר גמלנו ה׳ וגו׳ ואת טוב בית ישראל אשר גמלם
כרחמיו וכרב חסדיו׃ ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע׃ בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויבלם כל ימי עולם׃ והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃ ויזכר
ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם
בקרבו את רוח קדשו׃ המוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע
מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃ המנחם כבהמה בבקעה רוח
ה׳ תניחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת׃ השקיפה
משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון
מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃ כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה ה׳ אבינו גואלנו מעולם שמך׃ למה
תתענו ה׳ מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי
נחלתך׃ למה ירשוך צרינו מעון קדשך בוסו׃ היינו מעולם לא
נמשלת בם לא נקרא שמך עליהם׃ לו קרעת שמים וירדת מפניך
הרים נזלו׃ כקדח אש מסים אש תבעה מים לגוים להודיע שמך
צריך בפניך׃ בעשותך נוראות לא נקוה ירדת הרים מפניך נזלו׃
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה
למחכה לו׃ פגעת בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בם בהם עולם ונושע׃ ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל
צדקתינו ונבל כלנו כעלה וכרוח עונתינו ישאונו׃ ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו בעוננו׃ ועתה
ה׳ אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו׃ אל
תקצף ה׳ עד מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו׃
ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך היתה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃ העל
אלה תתאפק ה׳ תחשה ותענה עד מאד׃ דרשתי לא בסתר במקום
ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני ענני ה׳ צדק מגיד
מישרים׃ קרבו פלטתם הגוים ולבם לא יבינו את אשר יעשה
ויבינו את אשר יעשה׃ ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע׃ בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויבלם כל ימי עולם׃ והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃ ויזכר
ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם
בקרבו את רוח קדשו׃ המוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע
מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃ המנחם כבהמה בבקעה רוח
ה׳ תניחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת׃ השקיפה
משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון
מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃ כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה ה׳ אבינו גואלנו מעולם שמך׃ למה
תתענו ה׳ מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי
נחלתך׃ למה ירשוך צרינו מעון קדשך בוסו׃ היינו מעולם לא
נמשלת בם לא נקרא שמך עליהם׃ לו קרעת שמים וירדת מפניך
הרים נזלו׃ כקדח אש מסים אש תבעה מים לגוים להודיע שמך
צריך בפניך׃ בעשותך נוראות לא נקוה ירדת הרים מפניך נזלו׃
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה
למחכה לו׃ פגעת בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בם בהם עולם ונושע׃ ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל
צדקתינו ונבל כלנו כעלה וכרוח עונתינו ישאונו׃ ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו בעוננו׃ ועתה
ה׳ אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו׃ אל
תקצף ה׳ עד מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו׃
ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך היתה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃ העל
אלה תתאפק ה׳ תחשה ותענה עד מאד׃ דרשתי לא בסתר במקום
ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני ענני ה׳ צדק מגיד
מישרים׃ קרבו פלטתם הגוים ולבם לא יבינו את אשר יעשה
ויבינו את אשר יעשה׃

וְהָיָה: הַמַּכֶּה כִּי אֵלָיו יִפָּקֵד וְהַנִּמְצָא עִמּוֹ יִפָּקֵד גַּם־הוּא׃ 1 *וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה ◆ הִמּוֹל לוֹ כָּל־זְכוּר וְאָז יִקְרַב לַעֲשׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם׃ וַיַּעֲשׂוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֵת־הַפָּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה׃ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִב בְּמוֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא׃ וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ וּבְיוֹם הָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃ כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה׃ וְלְפִי הֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם חָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר־יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ וְגַם כִּי־הִאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הֶעָנָן מִנֶּעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃ אוֹ יָמִים אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו לֹא יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחֲנוּ וְהֵעָלוֹתוֹ יִסָּעוּ׃ עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסָּעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיְהִי בַּנְּסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מָנוֹחַ׃ וַיְהִי עֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן־הַמַּחֲנֶה׃ וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מָנוֹחַ׃ וַיְהִי עֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן־הַמַּחֲנֶה׃

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם׃

2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃

3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃

4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃

5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃

6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃

7 ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃

8 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃

9 אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃

10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃

11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו׃

12 את הארון ואת הבדים אתו את הכפרת ואת פרכת המסך׃

13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃

14 ואת המנורה למאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃

15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃

16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃

17 את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניהם ואת המסך לשער החצר׃

18 את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתרתם׃

19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃

20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃

21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃

22 והאנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃

23 וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃

24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו׃

ישראל כי לעולם חסדו: ◆ יבו
יאמר נא בית אהרן כי לעולם חסדו: ◆ יגו
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: ◆ יהו
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: ◆ יזו
יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם: ◆ יחו
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: ◆ יטו
טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: ◆ כו
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: ◆ כאו
כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: ◆ כבו
סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם: ◆ כגו
סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: ◆ כדו
דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: ◆ כהו
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: ◆ כוו
קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ◆ כזו
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: ◆ כחו
לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: ◆ כטו
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: ◆ לו
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: ◆ לאו
זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו: ◆ לבו
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: ◆ לגו
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: ◆ לדו
מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: ◆ להו
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: ◆ לוו
אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: ◆ לזו
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה: ◆ לחו
אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: ◆ לטו
אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: ◆ מ
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ◆ מאו

אשרי תמימי דרך ◆ הלכים בתורת יהוה: ◆ א
אשרי נצרי עדותיו ◆ בכל לב ידרשוהו: ◆ ב
אף לא פעלו עולה ◆ בדרכיו הלכו: ◆ ג
אתה צויתה פקודיך ◆ לשמר מאד: ◆ ד
אחלי יכנו דרכי ◆ לשמר חקיך: ◆ ה
אז לא אבוש ◆ בהביטי אל כל מצותיך: ◆ ו
אודך בישר לבב ◆ בלמדי משפטי צדקך: ◆ ז
את חקיך אשמר ◆ אל תעזבני עד מאד: ◆ ח
במה יזכה נער את ארחו ◆ לשמר כדברך: ◆ ט
בכל לבי דרשתיך ◆ אל תשגני ממצותיך: ◆ י
בלבי צפנתי אמרתך ◆ למען לא אחטא לך: ◆ יא
ברוך אתה יהוה ◆ למדני חקיך: ◆ יב
בשפתי ספרתי ◆ כל משפטי פיך: ◆ יג
בדרך עדותיך שעשעתי ◆ כעל כל הון: ◆ יד
בפקודיך אשיחה ◆ ואביטה לארחותיך: ◆ טו
בחקיך אשתעשע ◆ לא אשכח דברך: ◆ טז
גמל על עבדך אחיה ◆ ואשמרה דברך: ◆ יז
גל עיני ואביטה ◆ נפלאות מתורתך: ◆ יח
גר אנכי בארץ ◆ אל תסתר ממני מצותיך: ◆ יט
גרסה נפשי לתאבה ◆ אל משפטיך בכל עת: ◆ כ
גערת זדים ארורים ◆ השוגים ממצותיך: ◆ כא
גל מעלי חרפה ובוז ◆ כי עדותיך נצרתי: ◆ כב
גם ישבו שרים בי נדברו ◆ עבדך ישיח בחקיך: ◆ כג
גם עדותיך שעשעי ◆ אנשי עצתי: ◆ כד
דבקה לעפר נפשי ◆ חיני כדברך: ◆ כה
דרכי ספרתי ותענני ◆ למדני חקיך: ◆ כו
דרך פקודיך הבינני ◆ ואשיחה בנפלאותיך: ◆ כז
דלפה נפשי מתוגה ◆ קימני כדברך: ◆ כח
דרך שקר הסר ממני ◆ ותורתך חנני: ◆ כט
דרך אמונה בחרתי ◆ משפטיך שויתי: ◆ ל
דבקתי בעדותיך יהוה ◆ אל תבישני: ◆ לא
דרך מצותיך ארוץ ◆ כי תרחיב לבי: ◆ לב
הורני יהוה דרך חקיך ◆ ואצרנה עקב: ◆ לג
הבינני ואצרה תורתך ◆ ואשמרנה בכל לב: ◆ לד
הדריכני בנתיב מצותיך ◆ כי בו חפצתי: ◆ לה
הט לבי אל עדותיך ◆ ואל אל בצע: ◆ לו
העבר עיני מראות שוא ◆ בדרכך חיני: ◆ לז
הקם לעבדך אמרתך ◆ אשר ליראתך: ◆ לח
העבר חרפתי אשר יגרתי ◆ כי משפטיך טובים: ◆ לט
הנה פקודיך אתאוה ◆ בצדקתך חיני: ◆ מ
ויבואני חסדך יהוה ◆ תשועתך כאמרתך: ◆ מא
וענה חרפה אדבר דבר ◆ כי בטחתי בדבריך: ◆ מב
ואל תצל מפי דבר אמת ◆ עד מאד כי למשפטיך יחלתי: ◆ מג
ושמרה תורתך תמיד ◆ לעולם ועד: ◆ מד
והתהלכה ברחבה ◆ כי פקודיך דרשתי: ◆ מה
ואדברה בעדותיך נגד מלכים ◆ ולא אבוש: ◆ מו
ואשתעשע במצותיך ◆ אשר אהבתי: ◆ מז
ואשא כפי אל מצותיך ◆ אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: ◆ מח
זכר דבר לעבדך ◆ על אשר יחלתני: ◆ מט
זאת נחמתי בעניי ◆ כי אמרתך חיתני: ◆ נ
זדים הליצוני עד מאד ◆ מתורתך לא נטיתי: ◆ נא
זכרתי משפטיך מעולם ◆ יהוה ואתנחם: ◆ נב
זלעפה אחזתני ◆ מרשעים עזבי תורתך: ◆ נג
זמרות היו לי חקיך ◆ בבית מגורי: ◆ נד
זכרתי בלילה שמך יהוה ◆ ואשמרה תורתך: ◆ נה
זאת היתה לי ◆ כי פקודיך נצרתי: ◆ נו
חלקי יהוה ◆ אמרתי לשמר דבריך: ◆ נז
חלית פניך בכל לב ◆ חנני כאמרתך: ◆ נח
חשבתי דרכי ◆ ואשיבה רגלי אל עדותיך: ◆ נט
חשתי ולא התמהמהתי ◆ לשמר מצותיך: ◆ ס
חבלי רשעים עוררוני ◆ תורתך לא שכחתי: ◆ סא
חצות לילה אקום להודות לך ◆ על משפטי צדקך: ◆ סב
חבר אני לכל אשר יראוך ◆ ולשמרי פקודיך: ◆ סג
חסדך יהוה מלאה הארץ ◆ חקיך למדני: ◆ סד
טוב עשית עם עבדך ◆ יהוה כדברך: ◆ סה
טעם ודעת למדני ◆ כי במצותיך האמנתי: ◆ סו
טרם אענה אני שוגה ◆ ועתה אמרתך שמרתי: ◆ סז
טוב אתה ומטיב ◆ למדני חקיך: ◆ סח
טפלו עלי שקר זדים ◆ אני בכל לב אצר פקודיך: ◆ סט
טפש כחלב לבם ◆ אני תורתך שעשעתי: ◆ ע
טוב לי כי עניתי ◆ למען אלמד חקיך: ◆ עא
טוב תורת פיך לי ◆ מאלפי זהב וכסף: ◆ עב
ידיך עשוני ויכוננוני ◆ הבינני ואלמדה מצותיך: ◆ עג
יראיך יראוני וישמחו ◆ כי לדברך יחלתי: ◆ עד
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ◆ ואמונה עניתני: ◆ עה
יהי נא חסדך לנחמני ◆ כאמרתך לעבדך: ◆ עו
יבואוני רחמיך ואחיה ◆ כי תורתך שעשועי: ◆ עז
יבשו זדים כי שקר עותתוני ◆ אני אשיח בפקודיך: ◆ עח
ישובו לי יראיך ◆ וידעי עדותיך: ◆ עט
יהי לבבי תמים בחקיך ◆ למען לא אבוש: ◆ פ
כלתה לתשועתך נפשי ◆ לדברך יחלתי: ◆ פא
כלו עיני לאמרתך ◆ לאמר מתי תנחמני: ◆ פב
כי הייתי כנאוד בקיטור ◆ חקיך לא שכחתי: ◆ פג
כמה ימי עבדך ◆ מתי תעשה ברדפי משפט: ◆ פד
כרו לי זדים שיחות ◆ אשר לא כתורתך: ◆ פה
כל מצותיך אמונה ◆ שקר רדפוני עזרני: ◆ פו
כמעט כלוני בארץ ◆ ואני לא עזבתי פקודיך: ◆ פז
כחסדך חיני ◆ ואשמרה עדות פיך: ◆ פח
לעולם יהוה ◆ דברך נצב בשמים: ◆ פט
לדר ודר אמונתך ◆ כוננת ארץ ותעמד: ◆ צ
לולי תורתך שעשועי ◆ אז אבדתי בעניי: ◆ צא
לעולם לא אשכח פקודיך ◆ כי בם חיתני: ◆ צב
לך אני הושיעני ◆ כי פקודיך דרשתי: ◆ צג
לי קוו רשעים לאבדני ◆ עדותיך אתבונן: ◆ צד
לכל תכלה ראיתי קץ ◆ רחבה מצותך מאד: ◆ צה
למה אהבתי תורתך ◆ כל היום היא שיחתי: ◆ צו
לעולם מצותיך עשיתני ◆ כי אויבי תחכמני: ◆ צז
מכל מלמדי השכלתי ◆ כי עדותיך שיחה לי: ◆ צח
מזקנים אתבונן ◆ כי פקודיך נצרתי: ◆ צט
מכל ארח רע כלאתי רגלי ◆ למען אשמר דברך: ◆ ק
מחקיך לא סרתי ◆ כי אתה הורתני: ◆ קא
מה נמלצו לחכי אמרתך ◆ מדבש לפי: ◆ קב
מפקודיך אתבונן ◆ על כן שנאתי כל ארח שקר: ◆ קג
נר לרגלי דברך ◆ ואור לנתיבתי: ◆ קד
נשבעתי ואקימה ◆ לשמר משפטי צדקך: ◆ קה
נעניתי עד מאד ◆ יהוה חיני כדברך: ◆ קו
נדבות פי רצה נא יהוה ◆ ומשפטיך למדני: ◆ קז
נפשי בכפי תמיד ◆ ותורתך לא שכחתי: ◆ קח
נתנו רשעים פח לי ◆ ומפקודיך לא תעיתי: ◆ קט
נחלתי עדותיך לעולם ◆ כי ששון לבי המה: ◆ קי
נטיתי לבי לעשות חקיך ◆ לעולם עקב: ◆ קיא
סעפים שנאתי ◆ ותורתך אהבתי: ◆ קיב
סתרי ומגני אתה ◆ לדברך יחלתי: ◆ קיג
סורו ממני מרעים ◆ ואצרה מצות אלהי: ◆ קיד
סמכני כאמרתך ואחיה ◆ ואל תבישני משברי: ◆ קטו
סעדני ואושעה ◆ ואשעה בחקיך תמיד: ◆ קטז
סלית כל שוגים מחקיך ◆ כי שקר תרמיתם: ◆ קיז
סגי כל רשעי ארץ ◆ לכן אהבתי עדותיך: ◆ קיח
סמר מפחדך בשרי ◆ ומשפטיך יראתי: ◆ קיט
עשיתי משפט וצדקה ◆ בל תניחני לעשקי: ◆ קכ
ערב עבדך לטוב ◆ אל יעשקני זדים: ◆ קכא
עיני כלו לישועתך ◆ ולאמרת צדקך: ◆ קכב
עשה עם עבדך כחסדך ◆ וחקיך למדני: ◆ קכג
עבדך אני הבינני ◆ ואדעה עדותיך: ◆ קכד
עת לעשות ליהוה ◆ הפרו תורתך: ◆ קכה
על כן אהבתי מצותיך ◆ מזהב ומפז: ◆ קכו
על כל פקודי כל ישרתי ◆ כל ארח שקר שנאתי: ◆ קכז
פלאות עדותיך ◆ על כן נצרתם נפשי: ◆ קכח
פתח דבריך יאיר ◆ מבין פתאים: ◆ קכט
פי פערתי ואשאפה ◆ כי למצותיך יחלתי: ◆ קל
פנה אלי וחנני ◆ כמשפט לאהבי שמך: ◆ קלא
פעמי הכן באמרתך ◆ ואל תשלט בי כל און: ◆ קלב
פדני מעשק אדם ◆ ואשמרה פקודיך: ◆ קלג
פניך האר בעבדך ◆ ולמדני את חקיך: ◆ קלד
פלגי מים ירדה עיני ◆ על לא שמרו תורתך: ◆ קלה
צדק עדותיך לעולם ◆ הבינני ואחיה: ◆ קלו
צדקתך צדק לעולם ◆ ותורתך אמת: ◆ קלז
צר ומצוקה מצאוני ◆ מצותיך שעשועי: ◆ קלח
צדק עדותיך לעולם ◆ הבינני ואחיה: ◆ קלט
צעקתי בכל לב ◆ ענני יהוה חקיך אצרה: ◆ קמ
צעקתי אליך ◆ הושיעני ואשמרה עדותיך: ◆ קמא
קדמתי בנשף ואשועה ◆ לדבריך יחלתי: ◆ קמב
קולי שמעה כחסדך ◆ יהוה כמשפטך חיני: ◆ קמג
קרבו רודפי זמה ◆ מתורתך רחקו: ◆ קמד
קרוב אתה יהוה ◆ וכל מצותיך אמת: ◆ קמה
קדם ידעתי מעדותיך ◆ כי לעולם יסדתם: ◆ קמו
ראה עניי וחלצני ◆ כי תורתך לא שכחתי: ◆ קמז
רבו רודפי ◆ מעדותיך לא נטיתי: ◆ קמח
רבים צוררי ◆ מעדותיך לא נטיתי: ◆ קמט
ראיתי בוגדים ואתקוטטה ◆ אשר אמרתך לא שמרו: ◆ קנ
ראה כי לפקודיך אהבתי ◆ יהוה כחסדך חיני: ◆ קנא
רחמיך רבים יהוה ◆ כמשפטיך חיני: ◆ קנב
רבים רודפי ◆ ומצריי מעדותיך לא נטיתי: ◆ קנג
רעיתי ואתקוטטה ◆ אמרתך לא שמרתי: ◆ קנד
ראה כי פקודיך אהבתי ◆ יהוה כחסדך חיני: ◆ קנה
ראש דברך אמת ◆ ולעולם כל משפט צדקך: ◆ קנו
שרים רדפוני חנם ◆ ומדברך פחד לבי: ◆ קנז
שש אנכי על אמרתך ◆ כמוצא שלל רב: ◆ קנח
שקר שנאתי ואתעבה ◆ תורתך אהבתי: ◆ קנט
שבע ביום הללתיך ◆ על משפטי צדקך: ◆ קס
שלום רב לאהבי תורתך ◆ ואין למו מכשול: ◆ קסא
שברתי לתשועתך יהוה ◆ ומצותיך עשיתי: ◆ קסב
שמרה נפשי עדותיך ◆ ואוהבם מאד: ◆ קסג
שמרתי פקודיך ועדותיך ◆ כי כל דרכי נגדך: ◆ קסד
תקרב רנתי לפניך יהוה ◆ כאמרתך הבינני: ◆ קסה
תבוא תחנתי לפניך ◆ כאמרתך חלצני: ◆ קסו
תבענה שפתי תהלה ◆ כי תלמדני חקיך: ◆ קסז
תדבר לשוני אמרתך ◆ כי כל מצותיך צדק: ◆ קסח
תהי ידך לעזרני ◆ כי פקודיך בחרתי: ◆ קסט
תאבתי לישועתך יהוה ◆ ותורתך שעשועי: ◆ קע
תחי נפשי ותהללך ◆ ומשפטיך יעזרוני: ◆ קעא
תעיתי כשה אובד ◆ בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי: ◆ קעב

כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־רְצוֹנִי בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וּבָחַר בַּאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בּוֹ׃ 5
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 6
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 7
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 8
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 9
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 10
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 11
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 12
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 13
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 14
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 15
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 16
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 17
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 18
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 19
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 20
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 21
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 22
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 23
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 24
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 25
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 26
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 27
הַנֹּאמְרִים הִנֵּה־נָא מַה־נִּגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃ 28
כִּי אִם־נִגְעַל וְלֹא נֵדָע מַה־נִּפְלָא וְלֹא נַשְׂכִּיל׃

27 פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ דלפה נפשי מתוגה קימני כדבריך׃ דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

הי ◆ הוראני יהוה דרך חקיך ◆

28 הוראני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃ הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃ העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ הנה לפקודיך באמונתך חיני בצדקתך׃ והי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ והשיבה חרפי דבר כי בדברך בטחתי׃ והצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי׃ ואשמרה תורתך תמיד לעד ולנצח נצח׃ והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

זי ◆ זכר דבר לעבדך ◆

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃ זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ חלק יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃ חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

טי ◆ טוב עשית עם עבדך ◆

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃ טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ טוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך׃ טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

יי ◆ ידיך עשוני ויכוננוני ◆

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃ יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃ ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃ יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כי ◆ כלתה לתשועתך נפשי ◆

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ כמה ימי עבדך מתי תעשה ברודפי משפט׃ כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

לי ◆ לעולם יהוה דברך נצב בשמים ◆

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃ לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃ למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ לעולם מצותך תחכמני כי לי היא׃ לכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ לזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ לרע כל אפי מכל שמרתי דברך׃ לא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃ לחכי מה נעמו אמרתך מדבש לפי׃ לפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

מי ◆ מה אהבתי תורתך ◆

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

נו ◆ נר לרגלי דברך ◆

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃ נענתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃ נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃ נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃ נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

סי ◆ סעפים שנאתי ותורתך אהבתי ◆

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ סתרי וצני אתה למדברך יחלתי׃ סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃ סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ סלית כל שוגים מחקיך כי תרמית שקרם׃ סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃ סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

עי ◆ עשיתי משפט וצדקה ◆

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃ ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז׃ על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃ עדותיך נפלאות על כן נצרתם נפשי׃ עורי פתחי דבריך יאיר מבין פתיים׃ עין לי ואחנני כמשפט לאהבי שמך׃ עשריך הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ עשקי אדם פדני ואשמרה פקודיך׃ עבדך פני האר ולמדני את חקיך׃ עיני פלגי מים על לא שמרו תורתך׃ עת לפעול יהוה הפרו תורתך׃ על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז׃ על כל פקודיך כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

פי ◆ פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי ◆

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃ פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ פעמי כמרתך הכן ואל תשלט בי כל און׃ פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ פני האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

צי ◆ צדק יהוה ומשפט אתה ◆

137 צדק יהוה ומשפט אתה ישרים משפטיך׃ צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃ צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ צר ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי׃ צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

קי ◆ קראתי בכל לב ענני יהוה ◆

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ קדמתי בנשף ואשוע לדבריך יחלתי׃ קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃ קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ קדם ידעתי מעדותיך כי יסדתם לעולם׃ קצפו עלי שרים חנם ומדברך פחד לבי׃ קרתי אמרתך כמוצא שלל רב׃

רי ◆ ראה עניי וחלצני ◆

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ רבה את ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃ רחוקה מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃ רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃ ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ ראה כי לפקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

שי ◆ שרים רדפוני חנם ◆

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃ שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃ שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

תי ◆ תקרב רנתי לפניך יהוה ◆

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃ תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃ תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃ תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃ תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

ואמרו אל אחיו ואל אחות אמו אמרי לאחותכם כי רחמה ואל אביו אמרו כי אהבה׃ 20 ויהי בשנת החמישית למלכות יהויכין בחדש הרביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר ויפתחו השמים ואראה מראות אלהים׃ 21 ביום החמישי לחדש הוא השנה השלשים ואני בתוך הגולה על נהר כבר ויהי דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה׃ 22 ואראה והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה סביב לו ומתוכה כעין החשמל מתוך האש׃ 23 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להן׃ 24 וארבע פנים לאחת ולכל אחת מהן ארבע כנפים׃ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל׃ 25 וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבע רבעיהם ופני להן וכנפיהם לארבעתן חברות איש אל אחותו׃ 26 לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו׃ 27 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן׃ 28 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות מכסות בגויותיהן׃ ואיש אל עבר פניו אל אשר יהיה הרוח ילכו לא יסבו בלכתם׃ 29 ודמות החיות מראיהן כגחלי אש בוערת כמראה הלפדים הוא מתהלך בתוך החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׃ 30 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק׃ 31 ואראה והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו׃ 32 מראה האופנים ומעשיהם כעין אבן תרשיש ומראה אחד לארבעתן כמעשה אופן בתוך האופן׃ 33 בלכתם על ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם׃ 34 ולגבהן ויראה להם ולגבהן מלא עינים סביב לארבעתן׃ 35 ובהלכת החיות האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ישאו האופנים׃ 36 אל אשר יהיה שם הרוח ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ישאו לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ 37 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ישאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ 38 ומעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה׃ 39 ואראה כעין החשמל כמראה אש בית לו סביב מראה מתניו ומלמעלה ומראה אש נגה לו סביב׃ 40 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פני ואשמע קול מדבר׃

ב 1 ויאמר אלי בן אדם על רגליך ואדברה אתך׃ 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמעה המדבר אלי׃ 3 ויאמר אלי בן אדם שלחתיך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה׃ 4 והבנים קשי פנים וחזקי לב המה שלחתיך אליהם ואמרת אל אדני יהוה כה אמר׃ 5 והמה אם שמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם׃ 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלון אתך ועם עקרבים אתה מושב ומדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה׃ 7 ודברת אתם את דברי אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה׃ 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני דבר אליך אל תהי מרי כבית המרי הפצה את פיך ואכל את אשר אני נתן אליך׃ 9 ואראה והנה אלי יד שלחת והנה בה מגלת ספר׃ 10 ויפרש אתה לפני והוא כתב פנים וכתב אחור ויכתב בו קינים והגה והי׃

ג 1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל׃ 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת׃ 3 ויאמר אלי בן אדם את בטנך תאכיל והמעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלתיה ותהי בפי כדבש למתוק׃ 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבד לשון אתה שלח אל בית ישראל׃ 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבד לשון אשר לא תשמע דבריהם אשר אם לא שלחתיך אליהם המה ישמעו אליך׃ 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא יאבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃ 8 הנה נתתי את פניך חזקים אל מול פניהם וחזקים את מצחך אל מול מצחותם׃ 9 כשמיר חזק מצור נתתי מצחך אל תירא מפניהם ואל תחת מפני כי בית מרי המה׃ 10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע׃ 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם שמעו ואם יחדלו׃ 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ 13 וקול כנפי החיות הנשקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותקחני והלך מר ברוח חמתי ויד יהוה עלי חזקה׃ 15 ואבא אל תל אביב היושבים אל נהר כבר אל מושבם אשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משתומם בתוכם׃ 16 ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם מני׃ 18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיותו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃ 19 ואתה כי הזהרת רשע והוא לא שב מרשעו ומדרכו הרעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ 20 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרנה צדקותיו אשר עשה ודמו מידך אבקש׃ 21 ואתה כי הזהרת צדיק לבלתי חטוא צדיק לא יחטא והוא חטוא לא חטא חיה יחיה כי נזהר מזהרה ואתה את נפשך הצלת׃

ס״ו

ס״ה

ס״ד

ל׳

וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יֹסִיף וְהִכָּהוּ
מַכָּה רַבָּה עַל־עֵינֶיךָ נִקְלָה׃ לֹא־תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו
וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ
יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃ וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל־שֵׁם
אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ
וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל־הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם
בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא
חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ
וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃
וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃ כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו
וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בְּמֹבָשָׁיו׃ וְקָצַתָּה אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן
גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ אֶבֶן שְׁלֵמָה
וְצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה
עַוְלָה׃ זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ אֲשֶׁר קָרְךָ
בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃
וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח׃

כה׃ וְכִי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק
וְנָתְנוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ וְהָיָה אִם־בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו
כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן־יֹסִיף וְהִכָּהוּ
מַכָּה רַבָּה עַל־עֵינֶיךָ נִקְלָה׃ לֹא־תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו
וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ
יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃ וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל־שֵׁם
אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ
וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל־הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם
בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃ וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא
חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃ וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ
וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו׃
וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃ כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו
וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בְּמֹבָשָׁיו׃ וְקָצַתָּה אֶת־כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן
גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃ אֶבֶן שְׁלֵמָה
וְצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה־לָּךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה
עַוְלָה׃ זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃ אֲשֶׁר קָרְךָ
בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃
וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח׃

כה׃ וְכִי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצַּדִּיק
וְנָתְנוּ אֶת־הָרָשָׁע׃ וְהָיָה אִם־בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ

ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו
פניך׃ אשרי העם יודעי תרועה יהוה
באור פניך יהלכון׃ בשמך יגילון כל
היום ובצדקתך ירומון׃ כי תפארת עזמו
אתה וברצונך תרים קרננו׃ כי ליהוה
מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃ אז דברת
בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על
גבור הרימותי בחור מעם׃ מצאתי דוד
עבדי בשמן קדשי משחתיו׃ אשר ידי
תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃ לא ישא
אויב בו ובן עולה לא יענה׃ וכתתי
מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃ ואמונתי
וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו׃ ושמתי
בים ידו ובנהרות ימינו׃ הוא יקראני
אבי אתה אלי וצור ישועתי׃ אף אני
בכור אתנהו עליון למלכי ארץ׃ לעולם
אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃
ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים׃
אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא
ילכון׃ אם חקותי יחללו ומצותי לא
ישמרו׃ ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים
עונם׃ וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר
באמונתי׃ לא אחלל בריתי ומוצא
שפתי לא אשנה׃ אחת נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב׃ זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי׃ כירח יכון עולם
ועד בשחק נאמן סלה׃ ואתה זנחת
ותמאס התעברת עם משיחך׃ נאצת
ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃ פרצת כל
גדריו שתת מבצריו מחתה׃ שסוהו כל
עברי דרך היה חרפה לשכניו׃ הרימות
ימין צוריו השמחת כל אויביו׃ אף
תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה׃
השבתה מטהרו וכסאו לארץ מגחה׃
הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה
סלה׃ עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער
כאש חמתך׃ זכר מה חלדי על מה שוא
בראת כל בני אדם׃ מי גבר יחיה ולא
יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה׃
אי הנה חסדיך הראשנים אשר נשבעת
לדוד באמונתך׃ זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים׃ אשר חרפו
אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃
ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

תפלה למשה איש האלהים

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר׃ בטרם הרים
יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם
אתה אל׃ תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו
בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך כיום
אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃ זרמתם
שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃ בבקר
יציץ וחלף לערב ימלל ויבש׃ כי כלינו
באפך ובחמתך נבהלנו׃ שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך׃ כי כל ימינו
פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה׃ מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך׃ למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה׃ שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך׃ שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃ שמחנו כימות
עיתנתנו שנות ראינו רעה׃ יראה אל
פעלך והדרך על בניהם׃ ויהי נעם אדני
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו׃

יושב בסתר עליון

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח
בו׃ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
וסחרה אמתו׃ לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם׃ מדבר באפל יהלך קטב
ישוד צהרים׃ יפל מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש׃ רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה׃ כי אתה יהוה
מחסי עליון שמת מעונך׃ לא תאנה אליך
רעה ונגע לא יקרב באהלך׃ כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃ על כפים
ישאונך פן תגף באבן רגלך׃ על שחל
ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃ כי בי
חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו׃ אורך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי׃

טוב להודות ליהוה

טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון׃
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות׃
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור׃
כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך
ארנן׃ מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו
מחשבותיך׃ איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת׃ בפרח רשעים כמו עשב
ויצמיחו כל פעלי און להשמדם עדי
עד׃ ואתה מרום לעלם יהוה׃ כי הנה
אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו
כל פעלי און׃ ותרם כראים קרני בלותי
בשמן רענן׃ ותבט עיני בשורי במרעים
קמים עלי תשמענה אזני׃ צדיק כתמר
יפרח כארז בלבנון ישגה׃ שתולים בבית
יהוה בחצרות אלהינו יפריחו׃ עוד
ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃
להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו׃

יהוה מלך גאות לבש

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז
התאזר אף תכון תבל בל תמוט׃ נכון
כסאך מאז מעולם אתה׃ נשאו נהרות
יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכים׃ ממקלות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום יהוה׃ עדתיך
נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה
לארך ימים׃

אל נקמות יהוה

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע׃
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים׃
עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים
יעלזו׃ יביעו יתרו ידברו עתק יאמרו כל
פעלי און׃ עמך יהוה ידכאו ונחלתך
יענו׃ אלמנה וגר יהרגו ויתומים
ירצחו׃ ויאמרו לא יראה יה ולא יבין
אלהי יעקב׃ בינו בוערים בעם ואויל
כסילים מתי תשכילו׃ הנטע אזן לא
ישמע אם יוצר עין לא יביט׃ היסר גוים
לא יוכיח המלמד אדם דעת׃ יהוה ידע
מחשבות אדם כי המה הבל׃ אשרי הגבר
אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃
להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע
שחת׃ כי לא יטש יהוה את עמו ואת
נחלתו לא יעזב׃ כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי לב׃ מי יקום לי עם
מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און׃ לולי
יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי׃
אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני׃
ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו
נפשי׃ היחברך כסא הוות יוצר עמל עלי
חק׃ יגודו על נפש צדיק ודם נקי
ירשיעו׃ ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
לצור מחסי׃ וישב עליהם את אונם
וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו׃

לכו נרננה ליהוה

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו׃
נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו׃
כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל
אלהים׃ אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרים לו׃ אשר לו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו׃ בואו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו׃ כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקולו תשמעו׃ אל תקשו לבבכם כמריבה
כיום מסה במדבר׃ אשר נסוני אבותיכם
בחנוני גם ראו פעלי׃ ארבעים שנה
אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם
והמה לא ידעו דרכי׃ אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי׃

שירו ליהוה שיר חדש

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל
הארץ׃ שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום
ליום ישועתו׃ ספרו בגוים כבודו בכל
העמים נפלאותיו׃ כי גדול יהוה ומהלל
מאד נורא הוא על כל אלהים׃ כי כל
אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃
הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו׃
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ הבו ליהוה כבוד שמו שאו
מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת
קדש׃ חילו מפניו כל הארץ אף תכון
תבל בל תמוט ידין עמים במישרים׃
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים
ומלואו׃ יעלז שדי וכל אשר בו אז
ירננו כל עצי יער׃ לפני יהוה כי בא כי
בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
באמונתו׃

יהוה מלך תגל הארץ

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃
ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון
כסאו׃ אש לפניו תלך ותלהט סביב
צריו׃ האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
הארץ׃ הרים כדונג נמסו מלפני יהוה
מלפני אדון כל הארץ׃ הגידו השמים
צדקו וראו כל העמים כבודו׃ יבשו כל
עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו
לו כל אלהים׃ שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה׃
כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד
נעלית על כל אלהים׃ אהבי יהוה שנאו
רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים
יצילם׃ אור זרע לצדיק ולישרי לב
שמחה׃ שמחו צדיקים ביהוה והודו
לזכר קדשו׃

מזמור שירו ליהוה שיר חדש

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
עשה׃ הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו׃
הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה
צדקתו׃ זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו
וזמרו׃ זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול
זמרה׃ בחצוצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך יהוה׃ ירעם הים ומלואו
תבל וישבי בה׃ נהרות ימחאו כף יחד
הרים ירננו׃ לפני יהוה כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
במישרים׃

יהוה מלך ירגזו עמים

יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט
הארץ׃ יהוה בציון גדול והוא רם על כל
העמים׃ יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא׃
ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃ רוממו
יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש
הוא׃ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא
שמו קראים אל יהוה והוא יענם׃ בעמוד
ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן
להם׃ יהוה אלהינו אתה עניתם אל
נשוי היית להם ונקם על עלילותם׃
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו׃

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו
ברננה׃ דעו כי יהוה הוא אלהים הוא
עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׃ באו
שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו׃ כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו׃

לדוד חסד ומשפט אשירה

לדוד חסד ומשפט אשירה לך יהוה
אזמרה׃ אשכילה בדרך תמים מתי תבוא
אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃
לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה
סטים לא אדבק בי׃ לב עקש יסור ממני
רע לא אדע׃ מלושני בסתר רעהו אותו
אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא
אוכל׃ עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי
הלך בדרך תמים הוא ישרתני׃ לא
ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים
לא יכון לנגד עיני׃ לבקרים אצמית כל
רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי
און׃

תפלה לעני כי יעטף

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך
שיחו׃ יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך
תבוא׃ אל תסתר פניך ממני ביום צר לי
הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני׃
כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד
נחרו׃ הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי
מאכל לחמי׃ מקול אנחתי דבקה עצמי
לבשרי׃ דמיתי לקאת מדבר היתי
ככוס חרבות׃ שקדתי ואהי כצפור בודד
על גג׃ כל היום חרפוני אויבי מהוללי
בי נשבעו׃ כי אפר כלחם אכלתי ושקוי
בבכי מסכתי׃ מפני זעמך וקצפך כי
נשאתני ותשלכני׃ ימי כצל נטוי ואני
כעשב איבש׃ ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר׃ אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד׃ כי רצו
עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו׃
וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
את כבודך׃ כי בנה יהוה ציון נראה
בכבודו׃ פנה אל תפלת הערער ולא בזה
את תפלתם׃ תכתב זאת לדור אחרון
ועם נברא יהלל יה׃ כי השקיף ממרום
קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט׃
לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃
לספר בציון שם יהוה ותהלתו
בירושלם׃ בהקבץ עמים יחד וממלכות
לעבד את יהוה׃ ענה בדרך כחי קצר
ימי׃ אומר אלי אל תעלני במחצית ימי
בדור דורים שנותיך׃ לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים׃ המה יאבדו ואתה
תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם
והלפו׃ ואתה הוא ושנותיך לא תתמו׃
בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון׃

לדוד ברכי נפשי את יהוה

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את
שם קדשו׃ ברכי נפשי את יהוה ואל
תשכחי כל גמוליו׃ הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי׃ הגאל משחת
חייכי העטרך חסד ורחמים׃ המשביע
בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי׃
עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים׃
יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו׃
רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד׃
לא לנצח יריב ולא לעולם יטור׃ לא
כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל
עלינו׃ כי כגבה שמים על הארץ גבר
חסדו על יראיו׃ כרחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו את פשעינו׃ כרחם אב על
בנים רחם יהוה על יראיו׃ כי הוא ידע
יצרנו זכר כי עפר אנחנו׃ אנוש כחציר
ימיו כציץ השדה כן יציץ׃ כי רוח עברה
בו ואינו ויכירנו עוד מקומו׃ וחסד יהוה
מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני
בנים׃ לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו
לעשותם׃ יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה׃ ברכו יהוה מלאכיו
גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו׃
ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו׃
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה׃

הללויה הללי נפשי את יהוה

הללויה הללי נפשי את יהוה׃ אהללה
ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃ אל
תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו
תשועה׃ תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנותיו׃ אשרי שאל יעקב
בעזרו שברו על יהוה אלהיו׃ עשה
שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם
השמר אמת לעולם׃ עשה משפט לעשוקים
נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃
יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה
אהב צדיקים׃ יהוה שמר את גרים יתום
ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר
הללויה׃

הללויה כי טוב זמרה

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים
נאוה תהלה׃ בונה ירושלם יהוה נדחי
ישראל יכנס׃ הרופא לשבורי לב
ומחבש לעצבותם׃ מונה מספר לכוכבים
לכלם שמות יקרא׃ גדול אדנינו ורב כח
לתבונתו אין מספר׃ מעודד ענוים יהוה
משפיל רשעים עדי ארץ׃ עננו ליהוה
בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃ המכסה
שמים לארץ המכין להרים חציר׃ נותן
לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃
לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי איש
ירצה׃ רוצה יהוה את יראיו את המיחלים
לחסדו׃ שבחי ירושלם את יהוה הללי
אלהיך ציון׃ כי חזק בריחי שעריך
ברך בניך בקרבך׃ השם גבולך שלום
חלב חטים ישביעך׃ השלח אמרתו ארץ
עד מהרה ירוץ דברו׃ הנתן שלג כצמר
כפור כאפר יפזר׃ משליך קרחו כפתים
לפני קרתו יעמד׃ ישלח דברו וימסם
ישב רוחו יזלו מים׃ מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל׃ לא עשה כן
לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

הללויה הללו את יהוה מן השמים

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו
במרומים׃ הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל
צבאיו׃ הללוהו שמש וירח הללוהו כל
כוכבי אור׃ הללוהו שמי השמים ומים
אשר מעל השמים׃ יהללו את שם יהוה כי
הוא צוה ונבראו׃ ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור׃ הללו את יהוה מן
הארץ תנינים וכל תהומות׃ אש וברד
שלג וקטר רוח סערה עשה דברו׃ ההרים
וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים׃ החיה
וכל בהמה רמש וצפור כנף׃ מלכי ארץ
וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ׃ בחורים
וגם בתולות זקנים עם נערים׃ יהללו את
שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים׃ וירם קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה׃

הללויה שירו ליהוה שיר חדש

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
בקהל חסידים׃ ישמח ישראל בעשיו בני
ציון יגילו במלכם׃ יהללו שמו במחול
בתף וכנור יזמרו לו׃ כי רוצה יהוה
בעמו יפאר ענוים בישועה׃ יעלזו חסידים
בכבוד ירננו על משכבותם׃ רוממות אל
בגרונם וחרב פיפיות בידם׃ לעשות
נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃ לאסר
מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל׃
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה׃

הללויה הללו אל בקדשו

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו׃ הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב
גדלו׃ הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל
וכנור׃ הללוהו בתף ומחול הללוהו
בנגינות ועוגב׃ הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה׃ כל הנשמה
תהלל יה הללויה׃

לדוד בהיותו במדבר יהודה

לדוד בהיותו במדבר יהודה׃ אלהים אל
אתה אשחרכה צמאה לך נפשי כמה לך
בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים׃ כן
בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך׃ כי
טוב חסדך מחיים שפתי ישבחוכה׃ כן
אברכך בחיי בשמך אשא כפי׃ כמו חלב
ודשן תשבע נפשי ושפתי רנות יהלל פי׃
אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה
בך׃ כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך
ארנן׃ דבקה נפשי אחריך תמכה ימינך׃
והמה לשואה נפשי יבואו בתחתיות
הארץ׃ יגירוהו על ידי חרב מנת שעלים
יהיו׃ והמלך ישמח באלהים יתהלל כל
הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר׃

לדוד יהוה מי יגור באהלך

לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר
קדשך׃ הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו׃ לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו
רעה וחרפה לא נשא על קרובו׃ נבזה
בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע
להרע ולא ימר׃ כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא
ימוט לעולם׃

מכתם לדוד שמרני אל

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך׃
אמרתי ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך׃
לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל
חפצי בם׃ ירבו עצבותם אחר מהרו בל
אסיך נסכיהם מדם מבל אשא את שמותם
על שפתי׃ יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי׃ חבלים נפלו לי בנעימים
אף נחלת שפרה עלי׃ אברך את יהוה
אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃
שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל
אמוט׃ לכן שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח׃ כי לא תעזב נפשי
לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעימות בימינך נצח׃

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה׃
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
מישרים׃ בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמותי בל יעבר פי׃ לפעלות
אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
פרצים׃ תמך אשרי בנתיבותיך בל נמוטו
פעמי׃ אני קראתיך כי תענני אל הטה
אזנך לי שמע אמרתי׃ הפלה חסדיך
מושיע חוסים ממתקוממים בימינך׃
שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
תסתירני׃ מפני רשעים זודוני אויבי
בנפש יקיפו עלי׃ חלבמו סגרו פימו
דברה בגאון׃ אשרינו עתה סבבונו עיניהם
ישיתו לנטות בארץ׃ דמותו כאריה
יכסף וככפיר ישב במסתרים׃ קומה יהוה
קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך׃ מממתים ידך יהוה מממתים מחלד
חלקם בחיים ומצפינך תמלא בטנם
ישבעו בנים והניחו יתרתם לעולליהם׃
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך׃

לדוד אהבך יהוה חזקי

לדוד אהבך יהוה חזקי׃ יהוה סלעי
ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי׃ מהלל אקרא
יהוה ומן אויבי אושע׃ אפפוני חבלי
מות ונחלי בליעל יבעתוני׃ חבלי שאול
סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ בצר לי
אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו
קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃
וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃
וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת
מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו עבותיו
עברו ברד וגחלי אש׃ ויהוה ברעם בשמים
ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש׃ וישלח
חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם׃ ויראו
אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך
יהוה מנשמת רוח אפיך׃ ישלח ממרום
יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאויבי
עז ומשנאי כי אמצו ממני׃ יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי׃ ויוצא למרחב
אותי יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני יהוה
כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל
משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃
ואהי תמים לו ואתנצרה מעוני׃ וישב
יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃
עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ כי
אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃
כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה
חשכי׃ כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג
שור׃ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
מגן הוא לכל החסים בו׃ כי מי אלוה
מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃
האל מעזרני חיל ויתר תמים דרכי׃
משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה
זרועתי׃ ותתן לי מגן ישעך וימינך
תסעדני ותרבני ענותך׃ תרחיב צעדי
תחתי ולא מעדו קרסלי׃ ארדף אויבי
ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ אמחצם
ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי׃ ותזרני
חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ ואויבי
נתת לי עורף ומשנאי אצמיתם׃ יועקו
ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃ ואשחקם
כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃
תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים
עם לא ידעתי יעבדוני׃ לשמע אזן
ישמעו לי בני נכר יכחשו לי׃ בני נכר
יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ חי יהוה
ומבורך צורי וירום אלהי ישעי׃ האל
הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃
ומפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני
מאיש חמסים תצילני׃ על כן אודך יהוה
בגוים ולשמך אזמרה׃ מגדיל ישועות
מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד
עולם׃

למנצח לדוד מזמור

למנצח לדוד מזמור מכתם לדוד׃ השמים
מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
הרקיע׃ יום ליום יביע אמר ולילה ללילה
יחוה דעת׃ אין אמר ואין דברים בלי
נשמע קולם׃ בכל הארץ יצא קום ובקצה
תבל מלותם לשמש שם אהל בהם׃ והוא
כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ
ארח׃ ממקצה השמים מוצאו ותקופתו על
קצותם ואין נסתר מחמתו׃ תורת יהוה
תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה
מחכימת פתי׃ פקודי יהוה ישרים
משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת
עינים׃ יראת יהוה טהורה עומדת לעד
משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃ הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים׃ גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב
רב׃ שגיאות מי יבין מנסתרות נקני׃
גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז
איתם ונקיתי מפשע רב׃ יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי׃

למנצח לדוד יענך יהוה

למנצח לדוד יענך יהוה ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב׃ ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך׃ יזכר כל מנחותיך ועולתך
ידשנה סלה׃ יתן לך כלבבך וכל עצתך
ימלא׃ נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃ עתה
ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו
משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃ אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר׃ המה כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד׃ יהוה הושיעה המלך
יענינו ביום קראנו׃

למנצח לדוד מזמור

למנצח לדוד מזמור יהוה בעזך ישמח
מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃ תאות
לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃
כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
פז׃ חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
עולם ועד׃ גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תהדר עליו׃ כי תשיתהו ברכות
לעד תחדהו בשמחה את פניך׃ כי המלך
בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃
תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא
שנאיך׃ תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו ותאכלמו אש תבלעמו׃
פרימו מן הארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו׃
כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על
פניהם׃ רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה
גבורתך׃

למנצח לדוד מזמור

למנצח לדוד מזמור יענך יהוה ביום צרה
יסגבך שם אלהי יעקב׃ ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך׃ יזכר כל מנחותיך ועולתך
ידשנה סלה׃ יתן לך כלבבך וכל עצתך
ימלא׃ נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃ עתה
ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו
משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃ אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר׃ המה כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד׃ יהוה הושיעה המלך
יענינו ביום קראנו׃

למנצח לדוד מזמור

למנצח לדוד מזמור יהוה בעזך ישמח
מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃ תאות
לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃
כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
פז׃ חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
עולם ועד׃ גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תהדר עליו׃ כי תשיתהו ברכות
לעד תחדהו בשמחה את פניך׃ כי המלך
בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃
תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא
שנאיך׃ תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו ותאכלמו אש תבלעמו׃
פרימו מן הארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו׃
כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על
פניהם׃ רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה
גבורתך׃

למנצח לדוד מזמור

למנצח לדוד מזמור יענך יהוה ביום צרה
יסגבך שם אלהי יעקב׃ ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך׃ יזכר כל מנחותיך ועולתך
ידשנה סלה׃ יתן לך כלבבך וכל עצתך
ימלא׃ נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃ עתה
ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו
משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃ אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר׃ המה כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד׃ יהוה הושיעה המלך
יענינו ביום קראנו׃

למנצח לדוד מזמור

למנצח לדוד מזמור יהוה בעזך ישמח
מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃ תאות
לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃
כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
פז׃ חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
עולם ועד׃ גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תהדר עליו׃ כי תשיתהו ברכות
לעד תחדהו בשמחה את פניך׃ כי המלך
בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃
תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא
שנאיך׃ תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו ותאכלמו אש תבלעמו׃
פרימו מן הארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו׃
כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על
פניהם׃ רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה
גבורתך׃

אחרי מות. ולא אמר אי. ויקרא אליו
ה׳ מאהל מועד לאמר: דבר אל
אהרן ואמרת אליהם אל יבא
כל איש מזרעכם לדורותם אשר
יקרב אל הקדשים אשר יקדיש
בני ישראל לה׳ וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני
ה׳: איש איש מזרע אהרן והוא
צרוע או זב בקדשים לא יאכל
עד אשר יטהר וטמא על נפש
מת או איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע: או איש אשר יגע
בכל שרץ אשר יטמא לו או
באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו:
נפש אשר יגע אך ורחץ במים
וטמא עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים:
והשמש יבא וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא: נבלה
וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני
ה׳: ושמרו את משמרתי ולא
ישאו עליו חטא ומתו בו כי
יחללום אני ה׳ מקדשם: וזר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא
יאכל קדש: וכהן כי קנין נפש
קנינו הוא יאכל בו וילידי ביתו
הם יאכלו בלחמו: ובת כהן כי
תהיה לאיש זר היא בתרומת
הקדשים לא תאכל: ובת כהן כי
תהיה אלמנה וזרע אין לה ושבה
אל בית אביה כנעוריה מלחם
אביה כל זר לא יאכל בו: ואיש
כי יאכל קדש בשגגה וחמישתו
יסף עליו ונתן לכהן את הקדש:
ולא יחללו את קדשי בני ישראל
את אשר ירימו לה׳: והשיאו
אותם עון אשמה באכלם את
קדשיהם כי אני ה׳ מקדשם:
ויאמר ה׳ אל משה לאמר: דבר
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
ולכל נדבתם אשר יקריבו לה׳
לעלה: לרצנכם זכר תמים יהיה
בבקר בכשבים ובעזים: כל אשר
בו מום לא תקריבו כי לא לרצון
יהיה לכם: ואיש כי יקריב זבח
שלמים לה׳ לפלא נדר או בנדבה
בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו: עורים או
שבור או חרוע או יבלת או גרב
או ילפת לא תקריבו אלה לה׳
ואשה מהם לא תתנו מזבח ה׳
נתן: ושור או כשב שרוע וקלוט
נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה:
אשך כתוש ומעך וכרות ופצוע
לא תקריבו לה׳ ובארצכם לא
תעשו: ומיד בן נכר לא תקריבו
את לחם אלהיכם מכל אלה כי
מושחתם בהם מום בהם לא
ירצו לכם: ויאמר ה׳ אל משה
לאמר: שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן
אשה לה׳: ושור או שה אתו
ובנו לא תשחטו ביום אחד:
וכי תזבחו זבח תודה לה׳ לרצנכם
תזבחו: ביום ההוא יאכל לא
תותירו ממנו עד בקר אני ה׳:
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם
אני ה׳: ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני מקדשכם: המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני ה׳: ויאמר ה׳ אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
מועדי ה׳ אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי:
ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
לה׳ בכל מושבתיכם: אלה מועדי
ה׳ מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם: בחדש הראשון
בארבעה עשר לחדש בין הערבים
פסח לה׳: ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות לה׳ שבעת
ימים מצות תאכלו: ביום הראשון
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: והקרבתם אשה
לה׳ שבעת ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו: וידבר ה׳ אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:
והניף את העמר לפני ה׳ לרצנכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן:
ועשיתם ביום הניפכם את העמר
כבש תמים בן שנתו לעלה לה׳:
ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה לה׳ ריח ניחח ונסכו
יין רביעית ההין: ולחם וקלי
וכרמל לא תאכלו עד עצם היום
הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם
חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם:
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום
הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה: עד
ממחרת השבת השביעית תספרו
חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
לה׳: ממושבתיכם תביאו לחם
תנופה שתים שני עשרנים סלת
תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה׳:
והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד
ושני אילם יהיו עלה לה׳ ומנחתם
ונסכיהם אשה ריח ניחח לה׳:
ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה אחד לזבח
שלמים: והניף הכהן אתם על
לחם הבכורים תנופה לפני ה׳
על שני כבשים קדש יהיו לה׳
לכהן: והעבירו קול בעצם היום
הזה מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו חקת
עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם:
ובקצרכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני ה׳ אלהיכם:
וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמר בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:
כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה לה׳: וידבר ה׳ אל משה
לאמר: אך בעשור לחדש השביעי
הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש
יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה לה׳: וכל מלאכה
לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עליכם לפני ה׳
אלהיכם: כי כל נפש אשר לא
תעונה בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה: וכל נפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי
את נפשה מקרב עמה: כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם: שבת שבתון הוא
לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה
לחדש בערב מערב עד ערב
תשבתו שבתכם: וידבר ה׳ אל
משה לאמר: אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי הזה חג הסכות
שבעת ימים לה׳: ביום הראשון
מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה
לה׳ ביום השמיני מקרא קדש
יהיה לכם והקרבתם אשה לה׳
עצרת היא כל מלאכת עבדה לא
תעשו: אלה מועדי ה׳ אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב
אשה לה׳ עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו: מלבד שבתות ה׳
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו
לה׳: אך בחמשה עשר יום לחדש
השביעי באספכם את תבואת הארץ
תחגו את חג ה׳ שבעת ימים
ביום הראשון שבתון וביום השמיני
שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני
ה׳ אלהיכם שבעת ימים: וחגותם
אתו חג לה׳ שבעת ימים בשנה
חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי
תחגו אתו: בסכות תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו
בסכות: למען ידעו דרתיכם כי
בסכות הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אתם מארץ מצרים אני
ה׳ אלהיכם: וידבר משה את מועדי
ה׳ אל בני ישראל: ס

ויאמר ה׳ אל משה בא אל פרעה
כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתתי אלה
בקרבו: ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי במצרים
ואת אתתי אשר שמתי בם ויודעתם
כי אני ה׳: ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה׳
אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני:
כי אם מאן אתה לשלח את עמי
הנני מביא מחר ארבה בגבולך:
וכסה את עין הארץ ולא יוכל
לראות את הארץ ואכל את יתר
הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל עצכם השדה צמח:
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
וכל בתי כל מצרים אשר לא
ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
היותם על האדמה עד היום הזה
ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו
עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה
זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את ה׳ אלהיהם הטרם
תדע כי אבדה מצרים: וישב את
משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר
אליהם לכו עבדו את ה׳ אלהיכם
מי ומי הנלכים: ויאמר משה
בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו
ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך
כי חג ה׳ לנו: ויאמר אלהם יהי
כן ה׳ עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם: לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את ה׳ כי אתה אתם
מבקשים ויגרש אתם מאת פני
פרעה: ויאמר ה׳ אל משה נטה
את ידך על ארץ מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים ויאכל את
כל עשב הארץ את כל פרי העץ
אשר הותיר הברד: ויט משה את
מטהו על ארץ מצרים וה׳ נהג
רוח קדים בארץ כל היום ההוא
וכל הלילה הרוח הקדים הנשא
את הארבה: ויעל הארבה על כל
ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה
כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס
את עין כל הארץ ותחשך הארץ
ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל
פרי העץ אשר הותיר הברד ולא
נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים: ויאמר פרעה
מהר לקרא למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי לה׳ אלהיכם ולכם: ועתה
שא נא חטאתי אך הפעם ופגעו
בה׳ אלהיכם ויסר מעלי רק את
המות הזה: ויצא מעם פרעה
ויעתר אל ה׳: ויהפך ה׳ רוח
ים חזקה מאד ויסע את הארבה
ויתקע אתו ים סוף לא נשאר
ארבה אחד בכל גבול מצרים:
ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל: ס

ויאמר ה׳ אל משה נטה את ידך
השמים ויהי חשך על ארץ מצרים
וימש חשך: ולא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו כל
שלשת ימים לכל בני ישראל היה
אור במושבתם: ויקרא פרעה
אל משה ויאמר לכו עבדו את ה׳
רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם
ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה
תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו
לה׳ אלהינו: וגם מקנינו ילך
עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו
נקח לעבד את ה׳ אלהינו ואנחנו
לא נדע מה נעבד את ה׳ עד
בואנו שמה: ויחזק ה׳ את לב
פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר
לו פרעה לך מעלי השמר אל
תוסף ראות פני כי ביום ראתך
פני תמות: ויאמר משה כן דברת
לא אוסף עוד ראות פניך: ס

ויאמר ה׳ אל משה עוד נגע אחד
אביא על פרעה ועל מצרים אחרי
כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש
יגרש אתכם: דבר נא באזני העם
וישאלו איש מאת רעהו ואשת
מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב:
ויתן ה׳ את חן העם בעיני מצרים
גם האיש משה גדול מאד בארץ
מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
העם: ויאמר משה כה אמר ה׳
כחצות הלילה אני יוצא בתוך
מצרים: ומתו כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה הישב על
כסאו עד בכור השפחה אשר
אחר הרחים וכל בכור בהמה:
וצעקה גדולה תהיה בכל ארץ
מצרים אשר כמהו לא נהיתה
ואשר כמהו לא תסף: ולכל בני
ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
ה׳ בין מצרים ובין ישראל:
וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו
לי לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף: ויאמר ה׳
אל משה לא ישמע אליכם פרעה
למען רבות מופתי בארץ מצרים:
ומשה ואהרן עשו את כל המופתים
האלה לפני פרעה ויחזק ה׳ את
לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארצו: ס

וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים לאמר: החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא
לכם לחדשי השנה: דברו אל כל
עדת בני ישראל לאמר בעשור
לחדש הזה ויקחו להם איש שה
לבית אבת שה לבית: ואם ימעט
הבית משה מהיות מספר לשה
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשת איש לפי אכלו
תכסו על השה: שה תמים זכר
בן שנה יהיה לכם מן הכבשים
ומן העזים תקחו: והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל
עדת ישראל בין הערבים: ולקחו
מן הדם ונתנו על שתי המזוזת
ועל המשקוף על הבתים אשר
יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר
בלילה הזה צלי אש ומצות על
מרורים יאכלהו: אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי אם צלי
אש ראשו על כרעיו ועל קרבו:
ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר
ממנו עד בקר באש תשרפו:
וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים
נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם
ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
לה׳: ועברתי בארץ מצרים בלילה
הזה והכיתי כל בכור בארץ
מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני
ה׳: והיה הדם לכם לאות על
הבתים אשר אתם שם ראיתי את
הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה
בכם נגף למשחית בהכתי בארץ
מצרים: והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג לה׳
לדרתיכם חקת עולם תחגהו:
שבעת ימים מצות תאכלו אך
ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם
כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשון עד
יום השביעי: ביום הראשון מקרא
קדש ויום השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה
בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם: ושמרתם את
המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם
את היום הזה לדרתיכם חקת עולם
תשמרהו: בראשון בארבעה עשר
יום לחדש בערב תאכלו מצות עד
יום האחד ועשרים לחדש בערב:
שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת
לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
מצות: ויקרא משה לכל זקני
ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו
לכם צאן למשפחתיכם והכו את
הפסח: ואגדתם אזוב אחד
וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם
אל המשקוף ואל שתי המזוזת
מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
ועבר ה׳ לנגף את מצרים וראה
את הדם על המשקוף ועל שתי
המזוזת ופסח ה׳ על הפתח ולא
יתן הנגף לבא אל בתיכם לנגף:
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך
ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן ה׳ לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבדה הזאת:
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח
פסח הוא לה׳ אשר פסח על בתי
בני ישראל במצרים בנגפו את
מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה ה׳ את משה
ואהרן כן עשו: ס

ויהי בחצי הלילה ה׳ הכה כל
בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
הישב על כסאו עד בכור השבי
אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:
ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדולה
במצרים כי אין בית אשר אין שם
מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו
את ה׳ כדברכם: גם צאנכם גם
בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם
גם אתי: ותחזק מצרים על העם
למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו
כלנו מתים: וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צרורת
בשמלתם על שכמם: ובני ישראל
עשו כדבר משה וישאלו ממצרים
כלי כסף וכלי זהב ושמלת:
וה׳ נתן את חן העם בעיני
מצרים ויהשאלום ויניצלו את
מצרים: ס

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה
כשש מאות אלף רגלי הגברים
מלבד טף: וגם ערב רב עלה
אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד:
ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגת מצות כי לא חמץ
כי גרשו מצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צדה לא עשו
להם: ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה ושלשים
שנה: ויהי מקץ שלשים שנה
ושלשים שנה ויהי ביום הזה יצאו
כל צבאות ה׳ מארץ מצרים:
ליל שמרים הוא לה׳ להוציאם
מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה׳
שמרים לכל בני ישראל לדרתם:
ויאמר ה׳ אל משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל
בו: וכל עבד איש מקנת כסף
ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב
ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד
יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה
מן הבית ועצם לא תשברו בו:
ככל חקת הפסח יעשו אתו: וכל
ערל לא יאכל בו: וכי יגור אתך
גר ועשה פסח לה׳ המול לו כל
זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח
הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
בתוככם: ויעשו כל בני ישראל
כאשר צוה ה׳ את משה ואהרן כן
עשו: ועצם היום הזה הוציא ה׳
את בני ישראל מארץ מצרים על
צבאתם: ס

וידבר ה׳ אל משה לאמר: קדש
לי כל בכור פטר כל רחם בבני
ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
ויאמר משה אל העם זכור את
היום הזה אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בחזק יד הוציא
ה׳ אתכם מזה ולא יאכל חמץ:
היום אתם יצאים בחדש האביב:
והיה כי יביאך ה׳ אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והחוי והיבוסי
אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ
זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה
הזאת בחדש הזה: שבעת ימים
תאכל מצות וביום השביעי חג
לה׳: מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא
יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה ה׳ לי בצאתי ממצרים:
והיה לך לאות על ידך ולזכרון
בין עיניך למען תהיה תורת ה׳
בפיך כי ביד חזקה הוציאך ה׳
ממצרים: ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה: והיה כי
יביאך אל הכנעני כאשר נשבע לך
ולאבתיך ונתנה לך: והעברת כל
פטר רחם לה׳ וכל פטר שגר
בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה׳:
וכל פטר חמר תפדה בשה וערפתו
וכל בכור אדם בבניך תפדה:
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר
מה זאת ואמרת אליו בחזק יד
הוציאנו ה׳ ממצרים מבית עבדים:
ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג ה׳ כל בכור בארץ מצרים
מבכר אדם ועד בכור בהמה על
כן אני זבח לה׳ כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפדה:
והיה לאות על ידך ולטטפת בין
עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה׳
ממצרים: ס

ויהי בשלח פרעה את העם ולא
נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי
קרוב הוא כי אמר אלהים פן
ינחם העם בראתם מלחמה ושבו
מצרימה: ויסב אלהים את העם
דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו
בני ישראל מארץ מצרים: ויקח
משה את עצמות יוסף עמו כי
השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי מזה אתכם:
ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה
המדבר: וה׳ הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה
בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה: לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם: ס

וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
פי החירת בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפן נכחו תחנו על
הים: ואמר פרעה לבני ישראל
נבכים הם בארץ סגר עליהם
המדבר: וחזקתי את לב פרעה
ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו וידעו מצרים כי אני
ה׳ ויעשו כן: ויגד למלך מצרים
כי ברח העם ויהפך לבב פרעה
ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו: ויקח שש מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים
על כלו: ויחזק ה׳ את לב פרעה
מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאים ביד
רמה: וירדפו מצרים אחריהם
וישיגו אתם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן: ופרעה
הקריב וישאו בני ישראל את
עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם
וייראו מאד ויצעקו בני ישראל
אל ה׳: ויאמרו אל משה המבלי
אין קברים במצרים לקחתנו למות
במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים: הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב
לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר:
ויאמר משה אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת ה׳ אשר
יעשה לכם היום כי אשר ראיתם
את מצרים היום לא תספו לראתם
עוד עד עולם: ה׳ ילחם לכם
ואתם תחרישון: ויאמר ה׳ אל
משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו: ואתה הרם את
מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו
ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה:
ואני הנני מחזק את לב מצרים
ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו:
וידעו מצרים כי אני ה׳ בהכבדי
בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע
מלאך האלהים ההלך לפני מחנה
ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם:
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את
הלילה ולא קרב זה אל זה כל
הלילה: ויט משה את ידו על הים
וישב ה׳ את הים ברוח קדים עזה
כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס
פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים:
ויהי באשמרת הבקר וישקף ה׳
אל מחנה מצרים במעמד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים: ויסר את
אפן ויהי את מרכבתיו ינהגהו
בכבדה ויאמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי ה׳ נלחם להם במצרים:
ויאמר ה׳ אל משה נטה את ידך
על הים וישבו המים על מצרים
על רכבו ועל פרשיו: ויט משה
את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו
וינער ה׳ את מצרים בתוך הים:
ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב
ואת הפרשים לכל חיל פרעה
הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם
עד אחד: ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם: ויושע
ה׳ ביום ההוא את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: וירא ישראל
את היד הגדלה אשר עשה ה׳
במצרים וייראו העם את ה׳ ויאמינו
בה׳ ובמשה עבדו: ס

אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת לה׳ ויאמרו לאמר
אשירה לה׳ כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו: ה׳ איש
מלחמה ה׳ שמו: מרכבת פרעה
וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף: תהמת יכסימו
ירדו במצלות כמו אבן: ימינך ה׳
נאדרי בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב:
וברב גאונך תהרס קמיך תשלח
חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך
נערמו מים נצבו כמו נד קפאו
תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף
אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים: מי כמכה באלם
ה׳ מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשה פלא: נטית ימינך
תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם
זו גאלת נהלת בעזך אל נוה
קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל
אחז יושבי פלשת: אז נבהלו
אלופי אדום אילי מואב יאחזמו
רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל
עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו כאבן עד יעבר עמך ה׳ עד
יעבר עם זו קנית: תבאמו
ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
פעלת ה׳ מקדש אדני כוננו ידיך:
ה׳ ימלך לעלם ועד: כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב
ה׳ עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח
מרים הנביאה אחות אהרן את
התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת: ותען
להם מרים שירו לה׳ כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים: ס

ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים:
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים
ממרה כי מרים הם על כן קרא
שמה מרה: ויללו העם על משה
לאמר מה נשתה: ויצעק אל ה׳
ויורהו ה׳ עץ וישלך אל המים
והמתקו המים שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם
שמוע תשמע לקול ה׳ אלהיך
והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני ה׳ רפאך:
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה
עינת מים ושבעים תמרים ויחנו
שם על המים: ויסעו מאילם
ויבא כל עדת בני ישראל אל
מדבר סין אשר בין אילם ובין
סיני בחמשה עשר יום לחדש
השני לצאתם מארץ מצרים:
ויתלונן כל עדת בני ישראל על
משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו
אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
ביד ה׳ בארץ מצרים בשבתנו על
סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי
הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב:
ויאמר ה׳ אל משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו למען
אנסנו הילך בתורתי אם לא:
והיה ביום הששי והכינו את אשר
יביאו והיה משנה על אשר ילקטו
יום יום: ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב וידעתם כי
ה׳ הוציא אתכם מארץ מצרים:
ובקר וראיתם את כבוד ה׳ בשמעו
את תלנתיכם על ה׳ ונחנו מה כי
תלינו עלינו: ויאמר משה בתת
ה׳ לכם בערב בשר לאכל ולחם
בבקר לשבע בשמע ה׳ את תלנתיכם
אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה
לא על נו תלנתיכם כי על ה׳:
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל
עדת בני ישראל קרבו לפני ה׳
כי שמע את תלנתיכם: והיה
בדבר אהרן אל כל עדת בני
ישראל ויפנו אל המדבר והנה
כבוד ה׳ נראה בענן: וידבר ה׳
אל משה לאמר: שמעתי את
תלנות בני ישראל דבר אלהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי
אני ה׳ אלהיכם: ויהי בערב
ותעל השלו ותכס את המחנה
ובבקר היתה שכבת הטל סביב
למחנה: ותעל שכבת הטל והנה
על פני המדבר דק מחספס דק
ככפר על הארץ: וירא בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי
לא ידעו מה הוא ויאמר משה
אלהם הוא הלחם אשר נתן ה׳
לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה
ה׳ לקטו ממנו איש לפי אכלו
עמר גלגלת מספר נפשתיכם איש
אשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני
ישראל ויקטו המרבה והממעיט:
וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר איש לפי
אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם
איש אל יותר ממנו עד בקר:
ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים
ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליהם משה: ויקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו
ויחם השמש ונמס: ויהי ביום
הששי לקטו לחם משנה שני העמר
לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא
אשר דבר ה׳ שבתון שבת קדש
לה׳ מחר את אשר תאפו אפו
ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל
העדף הניחו לכם למשמרת עד
הבקר: ויניחו אתו עד הבקר
כאשר צוה משה ולא הבאיש
ורמה לא היתה בו: ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת היום לה׳
היום לא תמצאהו בשדה: ששת
ימים תלקטהו וביום השביעי שבת
לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
ויאמר ה׳ אל משה עד אנה מאנתם
לשמר מצותי ותורתי: ראו כי ה׳
נתן לכם השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו
איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו
ביום השביעי: וישבתו העם ביום
השביעי: ויקרא בית ישראל את
שמו מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה ה׳
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם
למען יראו את הלחם אשר האכלתי
אתכם במדבר בהוציאי אתכם
מארץ מצרים: ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
מלא העמר מן ונניחהו לפני ה׳
למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה
ה׳ את משה ויניחהו אהרן לפני
העדות למשמרת: ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד
באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באם אל קצה ארץ
כנען: והעמר עשרית האיפה הוא:

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר
סין למסעיהם על פי ה׳ ויחנו
ברפידם ואין מים לשתות העם:
ויריב העם עם משה ויאמרו תנו
לנו מים ונשתה ויאמר להם משה
מה תריבון עמדי מה תנסון את
ה׳: ויצמא שם העם למים ויליני
העם על משה ויאמר למה זה
העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק
משה אל ה׳ לאמר מה אעשה
לעם הזה עוד מעט וסקלוני:
ויאמר ה׳ אל משה עבר לפני העם
וקח אתך מזקני ישראל ומטך
אשר הכית בו את היאר קח בידך
והלכת: הנני עמד לפניך שם על
הצור בחרב והכית בצור ויצאו
ממנו מים ושתה העם: ויעש כן
משה לעיני זקני ישראל: ויקרא
שם המקום מסה ומריבה על ריב
בני ישראל ועל נסותם את ה׳
לאמר היש ה׳ בקרבנו אם אין:
ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים: ויאמר משה אל יהושע
בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:
והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר
עמלק: וידי משה כבדים ויקחו
אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד
בא השמש: ויחלש יהושע את
עמלק ואת עמו לפי חרב: ס

ויאמר ה׳ אל משה כתב זאת
זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים: ויבן משה מזבח
ויקרא שמו ה׳ נסי: ויאמר כי יד
על כס יה מלחמה לה׳ בעמלק
מדר דר: ס

וישמע ית

٥ ٭ ٢٠ ٭ ٢٧٥٢

٥ ٭ ٢٠ ٭ ٢٧٥٢

٥ ٭ ٢٠ ٭ ٢٧٥٢

21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשית אותם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃
22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃
23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אני הורג את בנך בכרך׃
24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃
25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃
26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולות׃
27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃
28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו׃
29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃
30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם׃
31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

◆ ה ◆

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃
2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃
3 ויאמרו אלהי העברים נקרה על דרך שלשת ימים נלכה במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃
4 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃
5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃
6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃
7 לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃
8 ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃
9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃
10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃
11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃
12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃
13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃
14 ויכו בשטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃
15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃
16 תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נכים וחטאת עמך׃
17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃
18 ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו׃
19 וירעו שטרי בני ישראל כי באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃
20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה׃

כי ברוך הוא ויתן לו
בכסף מלא כל העם. ויקח
ויעש כן. ויאכל וישת
הוא ואנשיו וילינו שם:
36 * וישכמו בבקר ויאמר
שלחוני ואלכה אל אדוני.
ותאמר אחיו ואמו הנערה
תשב אתנו ימים או עשור
אחר תלך: 37 * ויאמר אליהם
אל תאחרו אתי והוא שלח
אותי ואלכה: 38 ויאמרו
נקרא לנערה ונשאלה את
פיה: 39 ותקרא לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם
האיש הזה ותאמר אלך:
40 * וישלחו את רבקה אחותם
ואת מינקתה ואת עבד
אברהם ואת אנשיו: ויברכו
את רבקה ויאמרו לה:
41 אחתנו את היי לאלפי
רבבה ויירש זרעך את שער
שנאיו: 42 * ותקם רבקה
וגערתיה ותרכבנה על
הגמלים ותלכנה אחרי
האיש וילך העבד את
רבקה ויקח: 43 * ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנגב: 44 * ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וירא והנה
גמלים באים: 45 ורבקה
נשא עיניה ותרא את יצחק

ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺭﺳﻠﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ ◆ ٢٠ ◆ ﻟﻴﻜﻮﻥ ﻣﺨﻠﺼﺎ ﻟﻠﻌﺎﻟﻢ

ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺭﺳﻠﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ ◆
ﻟﻴﻜﻮﻥ ﻣﺨﻠﺼﺎ ﻟﻠﻌﺎﻟﻢ ◆ ٢٠ ◆ ﻟﻴﻜﻮﻥ ﻣﺨﻠﺼﺎ ﻟﻠﻌﺎﻟﻢ

53 * ﺍﻟﺠﻮﻋﻰ ﻗﺪ ﻣﻸ ﺧﻴﺮﺍﺕ ﻭﺍﻟﻐﻨﻴﻮﻥ ﺻﺮﻓﻬﻢ ﻓﺎﺭﻏﻴﻦ

54 ﺍﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻓﺘﺎﻩ ﻭﺫﻛﺮ ﺭﺣﻤﺘﻪ * ﻛﻤﺎ ﻛﻠﻢ ﺁﺑﺎﺀﻧﺎ

55 ﻻﺑﺮﻫﺎﻡ ﻭﻧﺴﻠﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ * ﺍﻟﻤﺠﺪ ﻟﻠﺂﺏ ﻭﺍﻻﺑﻦ

56 ﻭﺍﻟﺮﻭﺡ ﺍﻟﻘﺪﺱ ﻛﻤﺎ ﻛﺎﻥ ﻓﻰ ﺍﻟﺒﺪﺀ ﻭﺍﻵﻥ ﻭﻛﻞ

57 ﺍﻭﺍﻥ ﻭﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﻮﺭ ﺁﻣﻴﻦ * ﻭﻟﻤﺎ ﻛﻤﻠﺖ ﺍﻳﺎﻡ

58 ﺣﻤﻠﻬﺎ ﻭﻭﻟﺪﺕ ﺍﺑﻨﺎ * ﺳﻤﻊ ﺟﻴﺮﺍﻧﻬﺎ ﻭﺍﻗﺮﺑﺎﺅﻫﺎ

ﺍﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﻗﺪ ﻋﻈﻢ ﺭﺣﻤﺘﻪ ﻣﻌﻬﺎ ﻓﻬﻨﺌﻮﻫﺎ ◆ ٢ ◆

59 * ﻭﻟﻤﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﺟﺎﺀﻭﺍ ﻟﻴﺨﺘﻨﻮﺍ ﺍﻟﻄﻔﻞ

ﻭﺳﻤﻮﻩ ﺑﺎﺳﻢ ﺍﺑﻴﻪ ﺯﻛﺮﻳﺎ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﺍﻣﻪ ﻭﻗﺎﻟﺖ

ﻻ ﺑﻞ ﻳﺪﻋﻰ ﻳﻮﺣﻨﺎ * ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻟﻬﺎ ﻟﻴﺲ ﻓﻰ

ﻗﺮﺍﺑﺘﻚ ﻣﻦ ﻳﺪﻋﻰ ﺑﻬﺬﺍ ﺍﻻﺳﻢ * ﻭﺍﺷﺎﺭﻭﺍ ﺍﻟﻰ

ﺍﺑﻴﻪ ﻛﻴﻒ ﻳﺤﺐ ﺍﻥ ﻳﺪﻋﻰ * ﻓﻄﻠﺐ ﻟﻮﺣﺎ ﻭﻛﺘﺐ

ﻗﺎﺋﻼ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻫﻮ ﺍﺳﻤﻪ * ﻓﺘﻌﺠﺐ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ

ﻭﻟﻠﻮﻗﺖ ﺍﻧﻔﺘﺢ ﻓﻤﻪ ﻭﻟﺴﺎﻧﻪ ﻭﺗﻜﻠﻢ ﻣﺒﺎﺭﻛﺎ

ﷲ * ﻓﺨﺎﻑ ﻛﻞ ﺟﻴﺮﺍﻧﻬﻢ ﻭﺍﺷﺘﻬﺮ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﻼﻡ

ﻓﻰ ﺟﻤﻴﻊ ﺟﺒﻞ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩﻳﺔ * ﻭﻭﺿﻌﻪ ﺍﻟﺴﺎﻣﻌﻮﻥ

ﻓﻰ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻣﺎ ﻋﺴﻰ ﺍﻥ ﻳﻜﻮﻥ ﻫﺬﺍ

ﺍﻟﻄﻔﻞ ﻭﻳﺪ ﺍﻟﺮﺏ ﻛﺎﻧﺖ ﻣﻌﻪ * ﻭﺍﻣﺘﻸ ﺯﻛﺮﻳﺎ

ﺍﺑﻮﻩ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﻭﺡ ﺍﻟﻘﺪﺱ ﻭﺗﻨﺒﺄ ﻗﺎﺋﻼ

ﻣﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﺍﻟﻬﻰ ﺍﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻻﻧﻪ ﺍﻓﺘﻘﺪ

ﻭﻓﺪﻯ ﺷﻌﺒﻪ * ﻭﺍﻗﺎﻡ ﻟﻨﺎ ﻗﺮﻥ ﺧﻼﺹ ﻓﻰ

ﺑﻴﺖ ﺩﺍﻭﺩ ﻓﺘﺎﻩ * ﻛﻤﺎ ﺗﻜﻠﻢ ﺑﻔﻢ ﺍﻧﺒﻴﺎﺋﻪ

ﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻴﻦ ﻣﻨﺬ ﺍﻟﺪﻫﺮ * ﺧﻼﺻﺎ ﻣﻦ ﺍﻋﺪﺍﺋﻨﺎ

ﻭﻣﻦ ﻳﺪ ﻛﻞ ﻣﺒﻐﻀﻴﻨﺎ * ﻟﻴﺼﻨﻊ ﺭﺣﻤﺔ ﻣﻊ

ﺁﺑﺎﺋﻨﺎ ﻭﻳﺬﻛﺮ ﻋﻬﺪﻩ ﺍﻟﻘﺪﻳﺲ * ﺍﻟﻘﺴﻢ ﺍﻟﺬﻯ

ﺣﻠﻒ ﻟﺎﺑﺮﻫﺎﻡ ﺍﺑﻮﻧﺎ * ﺍﻥ ﻳﻌﻄﻴﻨﺎ ﻣﺘﻰ

ﺧﻠﺼﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻋﺪﺍﺋﻨﺎ * ﻧﻌﺒﺪﻩ ﺑﻼ ﺧﻮﻑ

ﻓﻰ ﻗﺪﺍﺳﺔ ﻭﺑﺮ ﺍﻣﺎﻣﻪ ﻛﻞ ﺍﻳﺎﻣﻨﺎ * ﻭﺍﻧﺖ

ﻳﺎ ﻃﻔﻞ ﻧﺒﻰ ﺍﻟﻌﻠﻰ ﺗﺪﻋﻰ * ﻻﻧﻚ ﺗﺴﻴﺮ ﻗﺪﺍﻡ

ﺍﻟﺮﺏ ﻟﺘﻬﻴﺊ ﻃﺮﻗﻪ * ﻟﺘﻌﻄﻰ ﺷﻌﺒﻪ ﻣﻌﺮﻓﺔ

ﺧﻼﺻﻬﻢ ﺑﻐﻔﺮﺍﻥ ﺧﻄﺎﻳﺎﻫﻢ * ﺑﺎﺣﺸﺎﺀ ﺭﺣﻤﺔ

ﺍﻟﻬﻨﺎ ﺍﻟﺬﻯ ﺍﻓﺘﻘﺪﻧﺎ ﺍﻟﻨﺎﺯﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻠﻰ * ﻟﻴﻀﻰﺀ

ﻟﻠﺠﺎﻟﺴﻴﻦ ﻓﻰ ﺍﻟﻈﻠﻤﺔ ﻭﻇﻼﻝ ﺍﻟﻤﻮﺕ * ﻟﻴﻬﺪﻯ

ﺍﺭﺟﻠﻨﺎ ﺍﻟﻰ ﻃﺮﻳﻖ ﺍﻟﺴﻼﻡ * ﻭﺍﻣﺎ ﺍﻟﻄﻔﻞ

ﻓﻜﺎﻥ ﻳﻨﻤﻮ ﻭﻳﺘﻘﻮﻯ ﺭﻭﺣﺎ * ﻭﻛﺎﻥ ﻓﻰ

ﺍﻟﺒﺮﺍﺭﻯ ﺣﺘﻰ ﻳﻮﻡ ﻇﻬﻮﺭﻩ ﻻﺳﺮﺍﺋﻴﻞ

ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻳﻠﺒﺲ ﻭﺑﺮ ﺍﻟﺠﻤﺎﻝ * ﻭﻳﺄﻛﻞ

ﺟﺮﺍﺩ ﻭﻋﺴﻞ ﺑﺮ * ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻜﺮﺯ ﻗﺎﺋﻼ

ﺗﻮﺑﻮﺍ ﻓﻘﺪ ﺍﻗﺘﺮﺏ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ * ﻭﻛﺎﻥ

ﻳﻌﻤﺪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﻌﻤﻮﺩﻳﺔ ﻭﻳﻌﻤﺪﻫﻢ ﻭﻳﺒﺸﺮﻫﻢ

ﺑﺎﻟﺨﻼﺹ ﻭﻣﻐﻔﺮﺓ ﺍﻟﺨﻄﺎﻳﺎ * ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻮﺑﺦ

ﺍﻟﻔﺮﻳﺴﻴﻴﻦ ﻭﺍﻟﺼﺪﻭﻗﻴﻴﻦ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻟﻬﻢ

ﻳﺎ ﺍﻭﻻﺩ ﺍﻓﺎﻋﻰ ﻣﻦ ﺍﻧﺬﺭﻛﻢ ﻟﺘﻬﺮﺑﻮﺍ ﻣﻦ

ﺍﻟﻐﻀﺐ ﺍﻟﻌﺘﻴﺪ * ﻓﺎﺻﻨﻌﻮﺍ ﺍﺛﻤﺎﺭﺍ ﻻﺋﻘﺔ

ﺑﺎﻟﺘﻮﺑﺔ ﻭﻻ ﺗﺒﺘﺪﺋﻮﺍ ﺗﻘﻮﻟﻮﻥ ﻓﻰ ﺍﻧﻔﺴﻜﻢ

ﻟﻨﺎ ﺍﺑﺮﻫﺎﻡ ﺍﺑﺎ * ﻻﻧﻰ ﺍﻗﻮﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻥ ﷲ

ﻗﺎﺩﺭ ﺍﻥ ﻳﻘﻴﻢ ﻣﻦ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﺤﺠﺎﺭﺓ ﺍﻭﻻﺩﺍ

ﻻﺑﺮﻫﺎﻡ * ﻭﻗﺪ ﻭﺿﻊ ﺍﻟﻔﺄﺱ ﻋﻠﻰ ﺍﺻﻞ

ﺍﻻﺷﺠﺎﺭ ﻓﻜﻞ ﺷﺠﺮﺓ ﻻ ﺗﺼﻨﻊ ﺛﻤﺮﺍ ﺟﻴﺪﺍ

ﺗﻘﻄﻊ ﻭﺗﻠﻘﻰ ﻓﻰ ﺍﻟﻨﺎﺭ * ﻓﺎﺳﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ

ﻓﻤﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻣﻦ ﻟﻪ

ﺛﻮﺑﺎﻥ ﻓﻠﻴﻌﻂ ﻣﻦ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﻭﻣﻦ ﻟﻪ ﻃﻌﺎﻡ

ﻓﻠﻴﻔﻌﻞ ﻛﺬﻟﻚ * ﻓﺠﺎﺀ ﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﻌﺸﺎﺭﻳﻮﻥ

ﻟﻴﻌﻤﺪﻭﺍ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ ﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ

ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻭﺍ ﺍﻛﺜﺮ ﻣﻤﺎ ﺍﻣﺮ ﻟﻜﻢ

ﺍﻟﻤﻠﻮﻙ ﻓﺎﺟﺎﺑﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻭﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ ﻧﺤﻦ

ﺍﻳﻀﺎ * ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﻈﻠﻤﻮﺍ ﺍﺣﺪﺍ ﻭﻻ

ﺗﺸﻬﺪﻭﺍ ﺯﻭﺭﺍ ﻭﺍﻛﺘﻔﻮﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻜﻢ * ﻭﺑﻴﻨﻤﺎ

ﻫﻮ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺸﻌﺐ ﺍﺫ ﺍﻗﺒﻞ ﺟﻨﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺴﻜﺮ

ﻓﺴﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻭﻧﺤﻦ ﺍﻳﻀﺎ ﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ

ﻧﺤﻦ * ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺘﻌﺪﻭﺍ ﻭﻻ ﺗﻈﻠﻤﻮﺍ

ﺍﺣﺪﺍ ﻭﻻ ﺗﺸﻬﺪﻭﺍ ﺯﻭﺭﺍ ﻭﺍﻛﺘﻔﻮﺍ ﺑﺎﺭﺯﺍﻗﻜﻢ

ﻭﺍﻟﺸﻌﺐ ﻣﺘﺮﻗﺐ ﻭﺍﻟﻜﻞ ﻳﻔﻜﺮ ﻓﻰ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ

ﻓﻰ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻟﻌﻠﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ * ﻓﺎﺟﺎﺏ

ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻗﺎﺋﻼ ﻟﻠﺠﻤﻴﻊ ﺍﻧﻰ ﺍﻧﺎ ﺍﻋﻤﺪﻛﻢ

ﺑﺎﻟﻤﺎﺀ ﻭﻟﻜﻦ ﻳﺄﺗﻰ ﺍﻗﻮﻯ ﻣﻨﻰ ﻭﻻ ﺍﺳﺘﺤﻖ

ﺍﻥ ﺍﺣﻞ ﺳﻴﻮﺭ ﺣﺬﺍﺋﻪ ﻫﻮ ﻳﻌﻤﺪﻛﻢ ﺑﺎﻟﺮﻭﺡ

ﺍﻟﻘﺪﺱ ﻭﺍﻟﻨﺎﺭ * ﺍﻟﺬﻯ ﺭﻓﺸﻪ ﻓﻰ ﻳﺪﻩ

ﻭﻳﻨﻘﻰ ﺑﻴﺪﺭﻩ ﻭﻳﺠﻤﻊ ﺍﻟﺤﻨﻄﺔ ﻓﻰ ﺍﻟﺒﻴﺪﺭ

ﻭﺍﻟﺘﺒﻦ ﻳﺤﺮﻗﻪ ﺑﻨﺎﺭ ﻻ ﺗﻄﻔﻰ * ﺣﻴﻨﺌﺬ

ﺟﺎﺀ ﻳﺴﻮﻉ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﻌﻤﺪﻳﺔ ﻟﻴﻌﺘﻤﺪ ﻣﻦ

ﻳﻮﺣﻨﺎ * ﻓﻤﻨﻌﻪ ﻗﺎﺋﻼ ﺍﻧﺎ ﻣﺤﺘﺎﺝ ﺍﻥ

ﺍﻋﺘﻤﺪ ﻣﻨﻚ ﻭﺍﻧﺖ ﺗﺄﺗﻰ ﺍﻟﻰ * ﻓﺎﺟﺎﺏ

ﻳﺴﻮﻉ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺗﺮﻙ ﺍﻻﻥ ﻓﻬﻜﺬﺍ ﻳﻠﻴﻖ

ﺑﻨﺎ ﺍﻥ ﻧﻜﻤﻞ ﻛﻞ ﺑﺮ ﻭﻧﻀﻊ ﻳﺪﻧﺎ ﻋﻠﻰ

ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﻧﻌﻤﺪ ﻓﻴﻪ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ

ﺍﻟﻤﻌﻤﺪﺍﻥ ﻭﺍﻟﻤﻌﻤﺪﻭﻥ ﻛﻠﻬﻢ ﻳﺪﺧﻠﻮﻥ ﺍﻟﻤﺎﺀ

ﻭﻳﺨﺮﺟﻮﻥ ﻣﻨﻪ ﻭﻫﻢ ﻣﺪﻧﺴﻮﻥ ﻭﻣﻠﻮﺛﻮﻥ

ﻭﻣﺤﺘﺎﺟﻮﻥ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺘﻄﻬﻴﺮ ﻭﺍﻧﺖ ﺗﺄﺗﻰ ﺍﻟﻰ

ﻭﺗﻄﻠﺐ ﺍﻥ ﺍﻋﻤﺪﻙ ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺳﺘﺤﻖ ﺍﻥ ﺍﻋﻤﺪ

ﻣﻨﻚ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺗﺮﻙ ﺍﻻﻥ ﻓﻬﻜﺬﺍ

ﻳﻠﻴﻖ ﺑﻨﺎ ﺍﻥ ﻧﻜﻤﻞ ﻛﻞ ﺑﺮ * ﻓﺤﻴﻨﺌﺬ

ﺗﺮﻛﻪ ﻭﻧﺰﻝ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﺍﻋﺘﻤﺪ ﻣﻦ ﻳﻮﺣﻨﺎ

ﻭﻟﻤﺎ ﺍﻋﺘﻤﺪ ﺍﻧﻔﺘﺤﺖ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﺑﺼﺮ ﺭﻭﺡ

ﷲ ﻧﺎﺯﻻ ﻛﺤﻤﺎﻣﺔ ﻭﺍﺗﻴﺎ ﻋﻠﻴﻪ * ﻭﺳﻤﻊ

ﺻﻮﺕ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻗﺎﺋﻼ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﺑﻨﻰ

ﺍﻟﺤﺒﻴﺐ ﺍﻟﺬﻯ ﺑﻪ ﺳﺮﺭﺕ * ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻮﺣﻨﺎ

ﻳﻌﻤﺪ ﻭﻳﻌﻤﺪ ﻭﻳﺒﺸﺮ ﺍﻟﻜﻞ ﺑﺎﻟﺨﻼﺹ ﻭﻣﻐﻔﺮﺓ

ﺍﻟﺨﻄﺎﻳﺎ * ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻮﺑﺦ ﺍﻟﻔﺮﻳﺴﻴﻴﻦ

ﻭﺍﻟﺼﺪﻭﻗﻴﻴﻦ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻟﻬﻢ ﻳﺎ ﺍﻭﻻﺩ ﺍﻓﺎﻋﻰ

ﻣﻦ ﺍﻧﺬﺭﻛﻢ ﻟﺘﻬﺮﺑﻮﺍ ﻣﻦ ﺍﻟﻐﻀﺐ ﺍﻟﻌﺘﻴﺪ

ﻓﺎﺻﻨﻌﻮﺍ ﺍﺛﻤﺎﺭﺍ ﻻﺋﻘﺔ ﺑﺎﻟﺘﻮﺑﺔ ﻭﻻ

ﺗﺒﺘﺪﺋﻮﺍ ﺗﻘﻮﻟﻮﻥ ﻓﻰ ﺍﻧﻔﺴﻜﻢ ﻟﻨﺎ ﺍﺑﺮﻫﺎﻡ

ﺍﺑﺎ * ﻻﻧﻰ ﺍﻗﻮﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻥ ﷲ ﻗﺎﺩﺭ ﺍﻥ

ﻳﻘﻴﻢ ﻣﻦ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﺤﺠﺎﺭﺓ ﺍﻭﻻﺩﺍ ﻻﺑﺮﻫﺎﻡ

* ﻭﻗﺪ ﻭﺿﻊ ﺍﻟﻔﺄﺱ ﻋﻠﻰ ﺍﺻﻞ ﺍﻻﺷﺠﺎﺭ

ﻓﻜﻞ ﺷﺠﺮﺓ ﻻ ﺗﺼﻨﻊ ﺛﻤﺮﺍ ﺟﻴﺪﺍ ﺗﻘﻄﻊ

ﻭﺗﻠﻘﻰ ﻓﻰ ﺍﻟﻨﺎﺭ * ﻓﺎﺳﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ

ﻓﻤﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻣﻦ ﻟﻪ

ﺛﻮﺑﺎﻥ ﻓﻠﻴﻌﻂ ﻣﻦ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﻭﻣﻦ ﻟﻪ ﻃﻌﺎﻡ

ﻓﻠﻴﻔﻌﻞ ﻛﺬﻟﻚ * ﻓﺠﺎﺀ ﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﻌﺸﺎﺭﻳﻮﻥ

ﻟﻴﻌﻤﺪﻭﺍ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ ﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ

ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻭﺍ ﺍﻛﺜﺮ ﻣﻤﺎ ﺍﻣﺮ ﻟﻜﻢ

ﺍﻟﻤﻠﻮﻙ ﻓﺎﺟﺎﺑﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻭﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ ﻧﺤﻦ

ﺍﻳﻀﺎ * ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﻈﻠﻤﻮﺍ ﺍﺣﺪﺍ ﻭﻻ

ﺗﺸﻬﺪﻭﺍ ﺯﻭﺭﺍ ﻭﺍﻛﺘﻔﻮﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻜﻢ * ﻭﺑﻴﻨﻤﺎ

ﻫﻮ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺸﻌﺐ ﺍﺫ ﺍﻗﺒﻞ ﺟﻨﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺴﻜﺮ

ﻓﺴﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻭﻧﺤﻦ ﺍﻳﻀﺎ ﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ

ﻧﺤﻦ * ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺘﻌﺪﻭﺍ ﻭﻻ ﺗﻈﻠﻤﻮﺍ

ﺍﺣﺪﺍ ﻭﻻ ﺗﺸﻬﺪﻭﺍ ﺯﻭﺭﺍ ﻭﺍﻛﺘﻔﻮﺍ ﺑﺎﺭﺯﺍﻗﻜﻢ

ﻭﺍﻟﺸﻌﺐ ﻣﺘﺮﻗﺐ ﻭﺍﻟﻜﻞ ﻳﻔﻜﺮ ﻓﻰ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ

ﻓﻰ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻟﻌﻠﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ * ﻓﺎﺟﺎﺏ

ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻗﺎﺋﻼ ﻟﻠﺠﻤﻴﻊ ﺍﻧﻰ ﺍﻧﺎ ﺍﻋﻤﺪﻛﻢ

ﺑﺎﻟﻤﺎﺀ ﻭﻟﻜﻦ ﻳﺄﺗﻰ ﺍﻗﻮﻯ ﻣﻨﻰ ﻭﻻ ﺍﺳﺘﺤﻖ

ﺍﻥ ﺍﺣﻞ ﺳﻴﻮﺭ ﺣﺬﺍﺋﻪ ﻫﻮ ﻳﻌﻤﺪﻛﻢ ﺑﺎﻟﺮﻭﺡ

ﺍﻟﻘﺪﺱ ﻭﺍﻟﻨﺎﺭ * ﺍﻟﺬﻯ ﺭﻓﺸﻪ ﻓﻰ ﻳﺪﻩ

ﻭﻳﻨﻘﻰ ﺑﻴﺪﺭﻩ ﻭﻳﺠﻤﻊ ﺍﻟﺤﻨﻄﺔ ﻓﻰ ﺍﻟﺒﻴﺪﺭ

ﻭﺍﻟﺘﺒﻦ ﻳﺤﺮﻗﻪ ﺑﻨﺎﺭ ﻻ ﺗﻄﻔﻰ * ﺣﻴﻨﺌﺬ

ﺟﺎﺀ ﻳﺴﻮﻉ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﻌﻤﺪﻳﺔ ﻟﻴﻌﺘﻤﺪ ﻣﻦ

ﻳﻮﺣﻨﺎ * ﻓﻤﻨﻌﻪ ﻗﺎﺋﻼ ﺍﻧﺎ ﻣﺤﺘﺎﺝ ﺍﻥ

ﺍﻋﺘﻤﺪ ﻣﻨﻚ ﻭﺍﻧﺖ ﺗﺄﺗﻰ ﺍﻟﻰ * ﻓﺎﺟﺎﺏ

ﻳﺴﻮﻉ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺗﺮﻙ ﺍﻻﻥ ﻓﻬﻜﺬﺍ ﻳﻠﻴﻖ

ﺑﻨﺎ ﺍﻥ ﻧﻜﻤﻞ ﻛﻞ ﺑﺮ ﻭﻧﻀﻊ ﻳﺪﻧﺎ ﻋﻠﻰ

ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﻧﻌﻤﺪ ﻓﻴﻪ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ

ﺍﻟﻤﻌﻤﺪﺍﻥ ﻭﺍﻟﻤﻌﻤﺪﻭﻥ ﻛﻠﻬﻢ ﻳﺪﺧﻠﻮﻥ ﺍﻟﻤﺎﺀ

ﻭﻳﺨﺮﺟﻮﻥ ﻣﻨﻪ ﻭﻫﻢ ﻣﺪﻧﺴﻮﻥ ﻭﻣﻠﻮﺛﻮﻥ

ﻭﻣﺤﺘﺎﺟﻮﻥ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺘﻄﻬﻴﺮ ﻭﺍﻧﺖ ﺗﺄﺗﻰ ﺍﻟﻰ

ﻭﺗﻄﻠﺐ ﺍﻥ ﺍﻋﻤﺪﻙ ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺳﺘﺤﻖ ﺍﻥ ﺍﻋﻤﺪ

ﻣﻨﻚ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﺗﺮﻙ ﺍﻻﻥ ﻓﻬﻜﺬﺍ

ﻳﻠﻴﻖ ﺑﻨﺎ ﺍﻥ ﻧﻜﻤﻞ ﻛﻞ ﺑﺮ * ﻓﺤﻴﻨﺌﺬ

ﺗﺮﻛﻪ ﻭﻧﺰﻝ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﺍﻋﺘﻤﺪ ﻣﻦ ﻳﻮﺣﻨﺎ

ﻭﻟﻤﺎ ﺍﻋﺘﻤﺪ ﺍﻧﻔﺘﺤﺖ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﺑﺼﺮ ﺭﻭﺡ

ﷲ ﻧﺎﺯﻻ ﻛﺤﻤﺎﻣﺔ ﻭﺍﺗﻴﺎ ﻋﻠﻴﻪ * ﻭﺳﻤﻊ

ﺻﻮﺕ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻗﺎﺋﻼ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﺑﻨﻰ

ﺍﻟﺤﺒﻴﺐ ﺍﻟﺬﻯ ﺑﻪ ﺳﺮﺭﺕ * ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻮﺣﻨﺎ

ﻳﻌﻤﺪ ﻭﻳﻌﻤﺪ ﻭﻳﺒﺸﺮ ﺍﻟﻜﻞ ﺑﺎﻟﺨﻼﺹ ﻭﻣﻐﻔﺮﺓ

ﺍﻟﺨﻄﺎﻳﺎ * ﻭﻛﺎﻥ ﻳﻮﺑﺦ ﺍﻟﻔﺮﻳﺴﻴﻴﻦ

ﻭﺍﻟﺼﺪﻭﻗﻴﻴﻦ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻟﻬﻢ ﻳﺎ ﺍﻭﻻﺩ ﺍﻓﺎﻋﻰ

ﻣﻦ ﺍﻧﺬﺭﻛﻢ ﻟﺘﻬﺮﺑﻮﺍ ﻣﻦ ﺍﻟﻐﻀﺐ ﺍﻟﻌﺘﻴﺪ

ﻓﺎﺻﻨﻌﻮﺍ ﺍﺛﻤﺎﺭﺍ ﻻﺋﻘﺔ ﺑﺎﻟﺘﻮﺑﺔ ﻭﻻ

ﺗﺒﺘﺪﺋﻮﺍ ﺗﻘﻮﻟﻮﻥ ﻓﻰ ﺍﻧﻔﺴﻜﻢ ﻟﻨﺎ ﺍﺑﺮﻫﺎﻡ

ﺍﺑﺎ * ﻻﻧﻰ ﺍﻗﻮﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻥ ﷲ ﻗﺎﺩﺭ ﺍﻥ

ﻳﻘﻴﻢ ﻣﻦ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﺤﺠﺎﺭﺓ ﺍﻭﻻﺩﺍ ﻻﺑﺮﻫﺎﻡ

* ﻭﻗﺪ ﻭﺿﻊ ﺍﻟﻔﺄﺱ ﻋﻠﻰ ﺍﺻﻞ ﺍﻻﺷﺠﺎﺭ

ﻓﻜﻞ ﺷﺠﺮﺓ ﻻ ﺗﺼﻨﻊ ﺛﻤﺮﺍ ﺟﻴﺪﺍ ﺗﻘﻄﻊ

ﻭﺗﻠﻘﻰ ﻓﻰ ﺍﻟﻨﺎﺭ * ﻓﺎﺳﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ

ﻓﻤﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ * ﻓﺎﺟﺎﺏ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻣﻦ ﻟﻪ

ﺛﻮﺑﺎﻥ ﻓﻠﻴﻌﻂ ﻣﻦ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﻭﻣﻦ ﻟﻪ ﻃﻌﺎﻡ

ﻓﻠﻴﻔﻌﻞ ﻛﺬﻟﻚ * ﻓﺠﺎﺀ ﺍﻟﻴﻪ ﺍﻟﻌﺸﺎﺭﻳﻮﻥ

ﻟﻴﻌﻤﺪﻭﺍ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ ﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ

ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻭﺍ ﺍﻛﺜﺮ ﻣﻤﺎ ﺍﻣﺮ ﻟﻜﻢ

ﺍﻟﻤﻠﻮﻙ ﻓﺎﺟﺎﺑﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻭﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ ﻧﺤﻦ

ﺍﻳﻀﺎ * ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﻈﻠﻤﻮﺍ ﺍﺣﺪﺍ ﻭﻻ

ﺗﺸﻬﺪﻭﺍ ﺯﻭﺭﺍ ﻭﺍﻛﺘﻔﻮﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻜﻢ * ﻭﺑﻴﻨﻤﺎ

ﻫﻮ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺸﻌﺐ ﺍﺫ ﺍﻗﺒﻞ ﺟﻨﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺴﻜﺮ

ﻓﺴﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ ﻭﻧﺤﻦ ﺍﻳﻀﺎ ﻣﺎﺫﺍ ﻧﻌﻤﻞ

ﻧﺤﻦ * ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺘﻌﺪﻭﺍ ﻭﻻ ﺗﻈﻠﻤﻮﺍ

ﺍﺣﺪﺍ ﻭﻻ ﺗﺸﻬﺪﻭﺍ ﺯﻭﺭﺍ ﻭﺍﻛﺘﻔﻮﺍ ﺑﺎﺭﺯﺍﻗﻜﻢ

ﻭﺍﻟﺸﻌﺐ ﻣﺘﺮﻗﺐ ﻭﺍﻟﻜﻞ ﻳﻔﻜﺮ ﻓﻰ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ

ﻓﻰ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻟﻌﻠﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ * ﻓﺎﺟﺎﺏ

ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻗﺎﺋﻼ ﻟﻠﺠﻤﻴﻊ ﺍﻧﻰ ﺍﻧﺎ ﺍﻋﻤﺪﻛﻢ

ﺑﺎﻟﻤﺎﺀ ﻭﻟﻜﻦ ﻳﺄﺗﻰ ﺍﻗﻮﻯ ﻣﻨﻰ ﻭﻻ ﺍﺳﺘﺤﻖ

ﺍﻥ ﺍﺣﻞ ﺳﻴﻮﺭ ﺣﺬﺍﺋﻪ ﻫﻮ ﻳﻌﻤﺪﻛﻢ ﺑﺎﻟﺮﻭﺡ

7 *וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה כְּתָב אֶל יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה כְּתָב אֶל
יוֹאָב. וַיִּכְתֹּב בַּכְּתָב לֵאמֹר שִׂימוּ אֶת אוּרִיָּה מִנֶּגֶד פְּנֵי הַמִּלְחָמָה
הַחֲזָקָה וְשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת. וַיְהִי בְּשָׁמְרוֹ יוֹאָב עַל הָעִיר
וַיִּתֵּן אֶת אוּרִיָּה אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי חַיִל שָׁם. וַיֵּצְאוּ
אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם
אוּרִיָּה הַחִתִּי. וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֶּד לְדָוִד אֶת כָּל דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה.
וַיְצַו אֶת הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלֹּתְךָ אֶת כָּל דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל
הַמֶּלֶךְ. וְהָיָה אִם תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל
הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה. מִי הִכָּה
אֶת אֲבִימֶלֶךְ בֶּן יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל
הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ. לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם עַבְדְּךָ
אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת. וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֶּד לְדָוִד אֵת כָּל אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ יוֹאָב. וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל דָּוִד כִּי גָבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ
אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנְּהִי עֲלֵיהֶם עַד פֶּתַח הַשָּׁעַר. וַיֹּרוּ הַיֹּרִים מֵעַל
הַחוֹמָה אֶל עֲבָדֶיךָ וַיָּמָת מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי
מֵת. וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַמַּלְאָךְ כֹּה תֹאמַר אֶל יוֹאָב אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כָזֶה וְכָזֶה תֹּאכַל הַחֶרֶב הַגְבֶר אֶת מִלְחַמְתְּךָ
הַחֲזֵק עָלֶיהָ וְהָרְסֶהָ וְאַתָּה חַזְּקֵהוּ. וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת אוּרִיָּה כִּי מֵת
אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד עַל בַּעְלָהּ. וַתַּעֲבֹר הַבְּכִי וַתִּשָּׂא אֹתָהּ דָּוִד
אֶל בֵּיתוֹ וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן. וַיֵּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד
בְּעֵינֵי יְהוָה.

נתן משל לדוד ◆ יב ◆ מות הבן הבכור ◆ שלמה נולד ◆ יואב כובש את רבה

1 *וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת נָתָן אֶל דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים
הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ. לָעָשִׁיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה
מְאֹד. וְלָרָאשׁ אֵין כִּי אִם כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל
עִמּוֹ וְעִם בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ תֹּאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב
וַתְּהִי לוֹ כְּבַת. וַיָּבֹא הֵלֶךְ לָאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל מִקַּחַת צֹאנוֹ וּבְקָרוֹ
לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא אֵלָיו וַיִּקַּח אֶת כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ
לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו. וַיִּחַר אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל נָתָן חַי יְהוָה
כִּי בֶן מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת. וְאֶת הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתָיִם עֵקֶב
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמַל. וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד
אַתָּה הָאִישׁ. כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל
יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל. וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת
נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה וְאִם מְעָט
וְאוֹסִפָה לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה. מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינָיו אֶת אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בַחֶרֶב וְאֶת אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה
וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן. וְעַתָּה לֹא תָסוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד עוֹלָם
עֵקֶב כִּי בָזִיתָנִי וַתִּקַּח אֶת אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה.
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת נָשֶׁיךָ
לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת. כִּי אַתָּה
עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד
הַשָּׁמֶשׁ. וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה. וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָּוִד גַּם
יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. אֲבָל כִּי נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת אֹיְבֵי יְהוָה
גַּם הַבֵּן הַיִּלּוֹד לָךְ מוֹת יָמוּת. וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת
הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת אוּרִיָּה לְדָוִד וַיַּחֲלֶא. וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת הָאֱלֹהִים
בְּעַד הַנָּעַר וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וַיָּלֶן וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה. וַיָּקוּמוּ זִקְנֵי
בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִים אֹתוֹ מִן הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא אָכַל אִתָּם לָחֶם.
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי מֵת
הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְעוֹדוֹ הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
וְאַף כִּי נָמוּת אֶת הַיֶּלֶד רָע אֵלָיו וְלֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ. וַיַּרְא דָּוִד כִּי
עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל עֲבָדָיו הַמֵּת
הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת. וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו
וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לֶחֶם לְפָנָיו
וַיֹּאכַל. וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בָּכִיתָ עַל
הַיֶּלֶד בְּעוֹדוֹ חַי וַתָּצוֹם וַתִּבְכֶּה וְכַאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם.
וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחָנֵנִי יְהוָה
וְחָיָה הַיָּלֶד. וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם הַאוּכַל לְהָשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ
אֵלָיו וְהוּא לֹא יָשׁוּב אֵלָי. וַיְנַחֵם דָּוִד אֶת בַּת שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה אָהֵב אֹתוֹ.
וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר יְהוָה. וַיִּלָּחֶם
יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְפֹּשׂ אֶת עִיר הַמָּלוּכוֹת. וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים
אֶל דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי עַל רַבָּה גַּם לָקַחְתִּי אֶת עִיר הַמָּיִם. וְעַתָּה
קְבֹץ שְׁאָר הָעָם וְחָנֵה עַל הָעִיר וְלָכְדָהּ פֶּן אָלְכֹּד אֲנִי אֶת הָעִיר וְנִקְרָא
שְׁמִי עָלֶיהָ. וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת כָּל הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ.
וַיִּקַּח אֶת עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיְהִי מִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה
הִוא וַתְּהִי עַל רֹאשׁ דָּוִד וְשָׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד. וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר
בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבַמַּגְרוֹת הַבַּרְזֶל וּבַגַּרְזֵנֵי הַבַּרְזֶל וְהַעֲבִירָם
בַּמַּלְבֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל הָעָם יְרוּשָׁלָ͏ִם.

וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 11 כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל־גֵּאֶה וָרָם וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשָׁפָל׃ 12 וְעַל כָּל־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הָרִמִים וְהַנִּשָּׂאִים וְעַל כָּל־אַלּוֹנֵי בָשָׁן׃ 13 וְעַל כָּל־הָרִים הָרָמִים וְעַל כָּל־הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃ 14 וְעַל כָּל־מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־חוֹמָה בְצוּרָה׃ 15 וְעַל כָּל־אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל־שִׂכְיוֹת הַחֶמְדָּה׃ 16 וְשָׁח גַּבַהּ הָאָדָם וְשַׁפַּל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 17 וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף׃ 18 וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צוּרִים וּבִמְחִלּוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 19 בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת־אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֶת־אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ־לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחְפֹּר פֵּרוֹת וְלַעֲטַלֵּפִים׃ 20 לָבוֹא בְּנִקְרֻעֵי הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵי הַסְּלָעִים מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 21 כִּי־הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלַם וּמִיהוּדָה מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֶנֶת כָּל־מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכָל־מִשְׁעַן מָיִם׃ 22 גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקוֹסֵם וְזָקֵן׃ 23 שַׂר חֲמִשִּׁים וּפָנֶה וְיוֹעֵץ וְחָכָם חָרָשׁ וְנָבוֹן לָחַשׁ׃ 24 וְנָתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בָם׃ 25 וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃ 26 כִּי־יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה לְךָ קָצִין תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ 27 יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה אַל־תְּשִׂימֻנִי קְצִין עָם׃ 28 כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה נָפָל כִּי לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לַמְרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ׃ 29 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחָדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלָה לָהֶם רָעָה׃ 30 אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־טוֹב כִּי פְרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃

◆ ג ◆ הפטרת אחרי מות קדושים ◆

1 כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלַם וּמִיהוּדָה מַשְׁעֵן כָּל־מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכָל־מִשְׁעַן מָיִם׃ 2 גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקוֹסֵם וְזָקֵן׃ 3 שַׂר חֲמִשִּׁים וּפָנֶה וְיוֹעֵץ וְחָכָם חָרָשׁ וְנָבוֹן לָחַשׁ׃ 4 וְנָתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בָם׃ 5 וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃ 6 כִּי־יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה לְךָ קָצִין תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ 7 יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה אַל־תְּשִׂימֻנִי קְצִין עָם׃ 8 כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה נָפָל כִּי לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לַמְרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ׃ 9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחָדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלָה לָהֶם רָעָה׃ 10 אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־טוֹב כִּי פְרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃

◆ הפטרת אחרי מות קדושים ◆ ג ◆

כִּי־לֹא בְשִׁמְחָה תֵּצֵאוּן וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן
כִּי הָהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃
תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃

פרק נו

כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת׃
אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹּאת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע׃
וְאַל־יֹאמַר בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוֶה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי׃
וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃
וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמְרֵי שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי׃
וְהֵבֵאתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃

כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי תֹּאכְלוּ כָּל־חַיְתוֹ בְּיָעַר׃
צֹפָיו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדְעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ חֹזִים שֹׁכְבִים אֹהֲבִים לְנוּם׃
וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ׃
הָבוּ אֶקְחָה־יַּיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְכֵאֵר מָחָר כָּזֹאת וְגָדוֹל מְאֹד יוֹתֵר׃

פרק נז

הַצַּדִּיק אָבַד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מֵבִין כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק׃
יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ׃
וְאַתֶּם קִרְבוּ הֲלֹם בְּנֵי עוֹנֵנָה זֶרַע מְנָאָף וְתִזְנֹה׃
עַל־מִי תִתְעַנָּגוּ עַל־מִי תַרְחִיבוּ פֶה וְתַאֲרִיכוּ לָשׁוֹן הֲלוֹא אַתֶּם יַלְדֵי פֶשַׁע זֶרַע שָׁקֶר׃
הַנֶּחָמִים בָּאֵלִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים בַּנְּחָלִים תַּחַת סְעִפֵי הַסְּלָעִים׃
בַּחֲלַקֵּי נַחַל חֶלְקֵךְ הֵמָּה הֵמָּה גּוֹרָלֵךְ גַּם לָהֶם שָׁפַכְתְּ נֶסֶךְ הֶעֱלִית מִנְחָה הַעַל־אֵלֶּה אִנָּחֵם׃
עַל־הַר גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא שַׂמְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וְשָׁמָּה עָלִית לִזְבֹּחַ זָבַח׃
וְאַחֲרֵי הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה שַׂמְתְּ זִכָּרוֹנֵךְ כִּי מֵאִתִּי גָלִית וַתַּעֲלִי הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וַתִּכְרֹת לָךְ מֵהֶם אָהַבְתְּ מִשְׁכָּבָם יָד רָאִיתָ׃
וַתֵּלְכִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבִּי רְקָחַיִךְ וַתִּשְׁלְחִי מַלְאָכַיִךְ לָרָחוֹק וַתִּשְׁפְּלִי עַד־שְׁאוֹל׃
בְּרֹב דַּרְכֵּךְ יָגַעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ חַיַּת יָדֵךְ מָצָאתְ עַל־כֵּן לֹא חָלִית׃
וּמִמִּי שָׂמַרְתְּ וַתִּירְאִי כִּי כִזַּבְתְּ וְלֹא זָכַרְתִּנִי וְלֹא־שַׂמְתְּ עַל־לִבֵּךְ הֲלוֹא אֲנִי הֶחֱרַשְׁתִּי מֵעוֹלָם וּמִנֶּגֶד וְלֹא יָרֵאתִנִי׃
אֲנִי אַגִּיד צִדְקָתֵךְ וְאֶת־מַעֲשַׂיִךְ כִּי לֹא יוֹעִילוּ לָךְ׃
בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילֵךְ קִבּוּצָיִךְ וְאֶת־כֻּלָּם יִשָּׂא רוּחַ הֶבֶל יִקָּח כִּי הַחֹסֶה בִּי יִנְחַל־אָרֶץ וְיִירַשׁ הַר קָדְשִׁי׃
וְאָמַר סֹלּוּ סֹלּוּ פַּנּוּ דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃
כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃
כִּי לֹא לָנֶצַח אָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם אֶקְצֹף כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטֶה וְנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃
בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַךֵּהוּ הִסְתַּר וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׂוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃
דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃
בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃
וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ כִּי הַשֹּׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃
אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃

ואת משפטיו : ויהי קטן 41 ויגדל
שתה לו ואת עשה בימי אבותיו
ישראל כאשר כתוב בספר תורת
משה אשר לא יסור ממנו דבר
ימין ושמאל : ויעל את לחם 42
אלהיו ואת לחם פנים אשר
לא יאכלו כי אם הכהנים לבדם
ואת המנורה הטהורה ואת שלחנה
ואת הקטרת הטהורה ואת הפתח :
ואת בגדי הקדש אשר לאהרן 43
בניו ואת בגדי השרד ואת בגדי
המשחה ואת מנחת הסלת ואת
הכלים אשר לעבודת הקדש
ואת הפרכת ואת כל מעשה
אפוד וחשן ואת כל מעשה
תכלת וארגמן ותולעת שני
מעשה רקם : ואת אבני 44
השהם ואבני המלואים לאפוד
ולחשן : ואת כל כלי הקדש 45
ואת המזבח ואת כל כלי
שרתו ואת המכונות ואת כל
כלי עבודתם ואת כל כלי
מזבח העולה ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו ואת
כל כלי שרתו ואת כל כלי
עבודתו ואת כל כלי נחשת
אשר לעבודת הקדש ואת
כל כלי מקדש ואת כל כלי
בית המקדש ואת כל כלי
בית המקדש ואת כל כלי
בית המ

ויברך אותם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל
לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה: וישם את
אפרים לפני מנשה: ויאמר אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבתיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי
עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה:
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם
אל תבא נפשי באספם אל יחדי כבדי אל תחד
כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור
אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב
ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך
ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך: גור
אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה
וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת
עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כבס ביין לבשו ודם ענבים סותה: חכלילי
עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים
יישכן והוא לחוף אניות ויכתו על צידן: יששכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי
טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל:
יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך
עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי
יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר
שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו
וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה
אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו
על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב
יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל:
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אלהם
אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל
המערה אשר בשדה עפרון החתי: אל המערה
אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ
כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון
החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם
ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה
השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל
יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו ויישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את
הרופאים אתו לחנט את אביו ויחנטו הרופאים
את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום:
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא
באזני פרעה לאמר: אבי השבעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען
שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך
כאשר השבעך: ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני
ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן:
ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד
מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים
אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר
צום להם: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על
פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו
את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרון
ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו
לפניו ויאמרו הנה לך לעבדים: ויאמר אלהם
יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחית עם רב: ועתה אל תיראו
אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם
וידבר על לבם: ויישב יוסף במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף מאת שנה: וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על
ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן
הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את
עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאת עשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

6 *אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃

ו אָלֶף ◆

8 *אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לְבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
9 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמוֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃

ב בֵּית

10 בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃
14 *בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃
15 *בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

ג גִּימֶל

17 *גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 *גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

ד דָּלֶת

25 *דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה הֵא

33 *הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו וָו

41 *וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז זַיִן

49 *זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח חֵת

57 *חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט טֵת

65 *טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י יוֹד

73 *יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ כָּף

81 *כָּלוּ לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל לָמֶד

89 *לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ מֵם

97 *מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מִצְוֹתֶיךָ תְּחַכְּמֵנִי מֵאוֹיְבַי כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃

נ נוּן

105 *נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס סָמֶךְ

113 *סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע עַיִן

121 *עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִתְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ פֵּא

129 *פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ צָדִי

137 *צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק קוֹף

145 *קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר רֵישׁ

153 *רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש שִׁין

161 *שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת תָּו

169 *תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֵנִי׃
176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

24 וַיִּפֹּל׃ *כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־תַּעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּ עִם־
אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי
25 הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ לָלֶכֶת
כִּדְבַר יְהוָה׃ וְיָרָבְעָם בָּנָה אֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם
וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל׃ *וַיֹּאמֶר
26 יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃
27 אִם־יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית יְהוָה
בִּירוּשָׁלַיִם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחַבְעָם
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהָרְגוּנִי וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
28 *וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
רַב־לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
29 הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ *וַיָּשֶׂם אֶת־אֶחָד בְּבֵית־אֵל
וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃ וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ
30 הָעָם לִפְנֵי־הָאֶחָד עַד־דָּן׃ *וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית בָּמוֹת
וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי׃
31 *וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר בָּדָא מִלִּבּוֹ
וַיַּעַשׂ חַג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃
32 *וַיַּעַשׂ בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
בָּדָא מִלִּבּוֹ וַיַּעַשׂ חַג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל לְהַקְטִיר׃

פרק יג

33 *וְהִנֵּה אִישׁ־אֱלֹהִים בָּא מִיהוּדָה בִּדְבַר יְהוָה אֶל־בֵּית־
אֵל וְיָרָבְעָם עֹמֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ וַיִּקְרָא עַל־
34 הַמִּזְבֵּחַ בִּדְבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנֵּה בֵן נוֹלָד לְבֵית דָּוִד יֹאשִׁיָּהוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עָלֶיךָ
35 אֶת־כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת הַמְקַטְּרִים עָלֶיךָ וְעַצְמוֹת אָדָם
יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ׃ *וַיִּתֵּן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֵת לֵאמֹר זֶה
הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקָּרַע וְנִשְׁפַּךְ
36 הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר עָלָיו׃ *וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר
אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל־הַמִּזְבֵּחַ בֵּית־אֵל וַיָּקֶם
37 יָרָבְעָם מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר׃ *וַיַּעַן אִישׁ־הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־לִי חֲצִי בֵיתֶךָ לֹא־אָבוֹא
עִמָּךְ וְלֹא־אֹכַל לֶחֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּה מַיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃
38 כִּי־כֵן צֻוָּה אֹתִי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם
וְלֹא־תֵשְׁתֶּה מַיִם וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ׃
39 *וְהוּא יָשַׁב בְּבֵית־אֵל וְנָבִיא אֶחָד בְּבֵית־אֵל יֹשֵׁב
וַיָּבֹאוּ בָנָיו וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
40 דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְסַפְּרוּ לְאֲבִיהֶם׃ *וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אָבִיהֶם אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ הָלָךְ וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הָלַךְ אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַבָּא מִיהוּדָה׃ *וַיֹּאמֶר
41 אֶל־בָּנָיו חִבְשׁוּ־לִי אֶת־הַחֲמוֹר וַיַּחֲבְשׁוּ־לוֹ וַיִּרְכַּב

ויבא: ויבא יעקב ארצה
מצרים ויגר בארץ חם:
7 ויפן יעקב אל בניו ויאמר
אליהם: הן אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבתיכם: ואנכי
נתתי לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי:
42 ויאמרו אליו הן אנחנו באים
אתך ונשבענו לך ונתנו
לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחת מיד האמרי
בחרבך ובקשתך: ויאמר
אליהם הן אנכי זקן ואתם
ידעתם את כל אשר עשה
אלהים עמי:

פרשת ◦ ס״ה ◦ ויחי ◦ ל״ו ◦ פסוקים ◦ ר״ס ◦ תיבות ◦ ת״ק ◦ אותיות

1 *ויחי יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו מאת שנה
ושבע שנים וארבעים שנה:
2 ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
אליו אם נא מצאתי חן
בעיניך שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני נא
במצרים: ושכבתי עם
אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך: ויאמר
השבעה לי וישבע לו וישתחו
ישראל על ראש המטה:
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת אפרים:
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחזק
ישראל וישב על המטה:
ויאמר יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוז בארץ
כנען ויברך אתי: ויאמר
אלי הנני מפרך והרביתיך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי
את הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם: ועתה
שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה
לי הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת הארץ
לבא אפרתה ואקברה שם
בדרך אפרת הוא בית לחם:
ויראו בני ישראל את
מתיהם ויאמרו קבורת חמור
אבינו היא אשר קברה שם
ויאמר ישראל לבני יוסף
ויאמר אלהים אלי בלוז
בארץ כנען ויברך אתי:
ויאמר אלי הנני מפרך
והרביתיך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך אחזת
עולם: ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים
עד באי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת הארץ
לבא אפרתה ואקברה שם
בדרך אפרת הוא בית לחם:
ויראו בני ישראל את
מתיהם ויאמרו קבורת חמור
אבינו היא אשר קברה שם

18 ◆ ◆ ◆

16 *ואל תגר את־ידי כי אתה׃ ויאמר

ראובן ושמעון ולוי

כה׃

כי אתה אלהים נצבת בין ידי ובין
עיני אבי ובין עיני אחי׃ ויאמר
ראובן אל־שמעון ואל־לוי׃ כי
אתכם עזבו אלהים ויגלו אתכם׃
ואל־יבא סודי בקהלם׃ כי באפם
הרגו איש ובתרונם עקרו־שור׃
ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
יהודה אתה יודוך אחיך ידך
בערף אויביך ישתחוו לך בני
אביך׃ גור אריה יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו׃ לא־יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי־יבא
שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כבס בין לבושו ובדם־ענבים סותה
עינים מיין ולבן שנים מחלב׃
זבולן לחוף ימים ישכון והוא
לחוף אניות ויריכתו על־צידן׃
יששכר חמר גרם רבץ בין
המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב
ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל׃ יהי־דן נחש
עלי־דרך שפיפן עלי־ארח הנשך
עקבי־סוס ויפל רכבו אחור׃
לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב׃ מאשר
שמנה לחמו והוא יתן מעדני־מלך׃
נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי־שפר׃
בן פרת יוסף בן פרת עלי־עין בנות
צעדה עלי־שור׃ וימררהו ורבו
וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת־שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת
אביך גברו על־ברכת הורי עדי־תאות
גבעת עולם תהיינה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין זאב
יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק
שלל׃ כל־אלה שבטי ישראל שנים
עשר ואת־זאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אתם איש אשר כברכתו
ברך אתם׃ ויצו אתם ויאמר אלהם
אני נאסף אל־עמי קברו אתי אל־
אבתי אל־המערה אשר בשדה עפרון
החתי׃ בשדה המכפלה אשר על־פני
ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את־השדה מאת עפרון החתי לאחזת־
קבר׃ שמה קברו את־אברהם ואת־
שרה אשתו שמה קברו את־יצחק ואת־
רבקה אשתו ושמה קברתי את־לאה׃
מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת
בני־חת׃ ויכל יעקב לצות את־בניו
ויאסף רגליו אל־המטה ויגוע ויאסף
אל־עמיו׃ ויפל יוסף על־פני אביו
ויבך עליו ויישק־לו׃ ויצו יוסף את־
עבדיו את־הרפאים לחנט את־אביו
ויחנטו הרפאים את־ישראל׃ וימלאו
לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי
החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
אל־בית פרעה לאמר אם־נא מצאתי
חן בעיניכם דברו־נא באזני פרעה
לאמר׃ אבי השבעני לאמר הנה אנכי
מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה־נא
ואקברה את־אבי ואשובה׃ ויאמר
פרעה עלה וקבר את־אביך כאשר
השבעך׃ ויעל יוסף לקבר את־אביו
ויעלו אתו כל־עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ־מצרים׃ וכל
בית יוסף ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן׃ ויעל עמו גם־רכב גם־פרשים
ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד־
גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד עד־מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב
הארץ הכנעני את־האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל־כבד זה למצרים על־כן
קרא שם־המקום אבל מצרים אשר
בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן
כאשר צום אתם׃ וישאו אתו בניו
ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את־השדה
לאחזת־קבר מאת עפרון החתי על־פני
ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא
ואחיו וכל העלים אתו לקבר את־
אביו אחרי קברו את־אביו׃ ויראו
אחי־יוסף כי־מת אביהם ויאמרו לו
לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
כל־הרעה אשר גמלנוהו׃ ויצוו אל־
יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
לאמר׃ כה־תאמרון ליוסף אנא שא
נא פשע אחיך וחטאתם כי־רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי
אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃
ויבאו גם־אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
הנה לעבדים לך׃ ויאמר אלהם יוסף
אל־תיראו כי התחת אלהים אני׃
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחית
עם־רב׃ ועתה אל־תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת־טפכם וינחם
וידבר על־לבם׃ וישב יוסף במצרים
הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה
ויראה יוסף לאפרים בני־שלשים גם
בני־מכיר בן־מנשה ילדו על־ברכי
יוסף׃ ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מן־הארץ הזאת אל־הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃
וישבע יוסף את־בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם
את־עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן־מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים׃

ס

ועמו: ויאמר כושי הבשורה אליו
הנה בשורה בידי אדני כי היום
שפטו יהוה מיד כל קמיו: ויאמר
יואב לא איש בשורה אתה היום
תבשר יום אחד לא תבשר היום
את יום מות בן המלך כי מת:
ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך
אשר ראית וישתחו כושי ליואב
וירץ: ויוסף עוד אחימעץ בן
צדוק ויאמר יואב אל יהי נא רץ
אחימעץ בני גם אני אחריך כי
אין בשורה לבנך: ויאמר יואב
למה זה אתה רץ בני אין נכון
לך הבשורה: ויאמר מה היה
כי ארוץ גם אני אחריך כושי:
ויאמר לו יואב רוץ: וירץ אחימעץ
דרך הככר וישקף את כושי:
ודוד ישב בין שני השערים
ויהי הצפה הלך אל גג השער
אל החומה וישא עיניו וירא
והנה איש רץ לבדו: ויקרא הצפה
ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו
בשורה בפיו והלך הלוך וקרב:
ויראה הצפה את הרץ השני ויקרא
אל השוער ויאמר הנה איש רץ
לבדו גם זה על כנפו ויאמר
המלך גם זה מבשר טוב הוא:
ויאמר הצפה אני ראה את מרוץ
הראשון כמרוץ אחימעץ בן צדוק
ויאמר המלך איש טוב הוא ובבשורה
טובה יבא: ויקרא אחימעץ ויאמר
אל המלך שלום כל קד לאפים
ארצה למלך ויאמר ברוך יהוה
אלהיך אשר סגר את האנשים
אשר נשאו את ידם באדני במלך:
ויאמר המלך השלום לנער לאבשלום
ויאמר ראיתי המון גדול לשלח
את אשר לי עבד יואב ואתו עבדך
ולא ידעתי מה: ויאמר המלך סב
התיצב פה ויסב ויתיצב: והנה
כושי בא ויאמר כושי יבשר אדני
המלך כי שפטך יהוה היום מיד
כל הקמים עליך: ויאמר המלך
לכושי השלום לנער לאבשלום
ויען כושי יהי כנער אויבי אדני
המלך ולכל הקמים עליו לרעה:
ויתעלם המלך ויעל על עלית
השער ויבך ובכה כה אמר בני
אבשלום בני בני אבשלום מי יתן
מותי אני תחתיך אבשלום בני
בני: ויגד ליואב כי הנה המלך
בוכה ומתאבל על אבשלום:
ותהי התשועה ביום ההוא לאבל
לכל העם כי שמע העם ביום ההוא
לאמר כאב המלך על בנו: ויגנב
העם ביום ההוא לבוא העירה
כאשר יגנב העם הנכלם בנוסו
במלחמה: והמלך כסה את פניו
ויזעק המלך בקול גדול בני
אבשלום אבשלום בני בני:
ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר
הבישת היום את פני כל עבדיך
המלטים היום את נפשך ואת נפש
בניך ובנותיך ואת נפש נשיך
ואת נפש פילגשיך: באהבך את
שנאיך ושנאך את אהביך כי הגדת
היום כי אין לך שרים ועבדים כי
ידעתי היום כי לו אבשלום חי
והיום כלנו מתים אז ישר בעיניך:
ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך
כי נשבע אנכי ביהוה אם לא תצא
פן ילין איש עמך הלילה והרעה
לך מכל הרעות אשר באו עליך
מנעוריך עד עתה: ויקם המלך
וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר
הנה המלך ישב בשער ויבאו כל
העם לפני המלך וישראל נסו איש
לאהליו: וכל העם היו נדונים
בכל שבטי ישראל לאמר המלך
הציל אתנו מיד אויבינו והוא
מלטנו מיד פלשתים ועתה נס
מן הארץ מפני אבשלום: ואבשלום
אשר משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרישים מהשיב
את המלך להביא את בנו: ודבר
כל ישראל אל המלך הגיע אל
ביתו ומלך דוד שלח אל צדוק
ואל אביתר הכהנים לאמר דברו
אל זקני יהודה לאמר למה תהיו
אחרונים להשיב את המלך אל
ביתו ודבר כל ישראל הגיע אל
המלך: אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אחרונים להשיב
את המלך: ואל עמשי תאמרו
הלא עצם ובשרי אתה תחת אחי
תהיה לפני כל הימים אם לא שר
צבא תהיה לפני תחתי כה יעשה
אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא
תהיה לפני תמיד תחת יואב:
ויט את לב כל איש יהודה כאיש
אחד וישלחו אל המלך שובו אתה
וכל עבדיך: וישב המלך וירד
עד הירדן והנה יהודה באו הגלגלה
ללכת לקראת המלך להעביר את
המלך את הירדן: וישמעי בן גרא
בן הימיני אשר מבחרים היה
ויעבר עם איש יהודה לקראת
המלך דוד: ואלף איש עמו ואת
ציבא נער בית שאול וחמשה עשר
בניו ועשרים עבדיו עמו ויעברו
הירדנה לפני המלך: ויעבר העבר
לעבר את בית המלך ולעשות
הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל
לפני המלך בעברו את הירדן:
ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני
עון ואל תזכר את אשר עוה עבדך
ביום צאת אדני המלך את ירושלם
כי ישם המלך על לבו: כי ידע
עבדך כי אנכי חטאתי ולכן הנה
באתי היום הראשון מכל בית יוסף
לרדת לקראת אדני המלך: ויען
אבישי בן צרויה ויאמר המחת
שמעי כי קלל משיח יהוה: ודוד
אמר מה לי ולכם בני צרויה כי
תהיון לי היום לשטן היום יומת
איש בישראל כי הלא ידעתי היום
כי אני המלך על ישראל: ויאמר
המלך לשמעי לא תמות וישבע לו:
ומפיבשת בן שאול ירד לקראת
המלך ולא עשה רגלו ולא עשה
שפמו ואת בגדיו לא כבס למן יום
צאת המלך עד יום בואו בשלום:
והיה כבואו מירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך למה לא
הלכת עמי מפיבשת: ויאמר אדני
המלך עבדי רמני כי עבד אתה
כי אמר עבדך אחבשה לי החמור
וארכב עליו ואלך עם המלך כי
פסח הוא עבדך: ויכרכל על עבדך
אל אדני המלך והמלך כמלאך
האלהים ועשה הטוב בעיניך:
כי לא היו כל בית אבי אדני
המלך כי אם אנשי מות לאדני
המלך ותשם את עבדך בין אכלי
שלחנך ומה לי עוד צדקה ומה
אוסיף עוד לצעק אל המלך:
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד
דבריך אמרתי אתה ושבא תחלקו
את השדה: ויאמר מפיבשת אל
המלך גם את הכל יקח אחרי אשר
בא אדני המלך בשלום אל ביתו:
ויגל הגלעדי ירד מרגלים ויעבר
את הירדן המלך והמלוהו לשלחו
מעבר הירדן: ויגל זקן מאד בן
שמנים שנה והוא כלכל את המלך
בשבתו במחנים כי איש גדול מאד
הוא: ויאמר המלך אל ברזלי אתה
עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי
בירושלם: ויאמר ברזלי אל המלך
כמה ימי שני חיי כי יעלה את
עבדך עם המלך ירושלם: בן
שמנים שנה אנכי היום הבין בין
טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר
אכל ואת אשר שתה אם יוסיף עוד
עבדך לשמע בקול שרים ושרות
ולמה יהיה עבדך עוד למשא על
אדני המלך: כמעט עבדך את
המלך את הירדן ולמה יגמלני
המלך הגמול הזה: ישב נא עבדך
ואמותה בעירי אצל קבר אבי
ואמי והנה עבדך כמהם ויעבר
עמו אל הירדן ואעשה לו הטוב
בעיניך: ויען המלך אתי יעבר
כמהם ואתו אעשה לו הטוב בעיניך
וכל אשר תבחר עלי אעשה לו:
ויעבר כל העם את הירדן ויעבר
המלך וישק המלך לברזלי ויברכהו
וישב למקומו: ויעבר המלך הגלגלה
וכמהם עבר עמו ויעבר כל העם
יהודה וגם חצי עם ישראל:
והנה כל איש ישראל באים אל
המלך ויאמרו אל המלך מדוע
גנבוך אחינו אנשי יהודה ויגנבו
את המלך ואת ביתו את הירדן
ואת כל אנשי דוד עמו: ויען כל
איש יהודה את איש ישראל כי
אלי קרוב המלך ומדוע זה קנאתם
על הדבר הזה האכל אכלנו את
המלך או אם נשוא נשא לנו:
ויען איש ישראל את איש יהודה
ויאמר עשרת ידות לי במלך וגם
בדוד אנכי ממך ולמה הקלתני
ולא היה דברי ראשון לי לדבר
את מלכי ויקש דבר איש יהודה
מדבר איש ישראל:

ע

ויקר שם איש בליעל איש
בנימיני ושמו שבע בן בכרי
ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק
בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליו ישראל: ויעל כל איש
ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן
בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם
מן הירדן ועד ירושלם: ויבא דוד
אל ביתו בירושלם ויקח המלך את
עשרת הנשים פילגשיו אשר הניח
לשמר הבית ויתנם בבית משמר
ויכלכלם ואליה לא בא ותהיינה
אלמנות עד יום מותן חיות
אלמנות: ויאמר המלך לעמשי
הזעק לי את איש יהודה שלשת
ימים ואתה פה תעמד: וילך עמשי
לזעק את יהודה ויחר מן העת
אשר יעד לו: ויאמר דוד לאבישי
עתה ירע לנו שבע בן בכרי מאבשלום
אתה קח את עבדי אדניך ורדף
אחריו פן ימצא לו ערים בצורות
והציל את עיננו: ויצאו אחריו
יואב ואנשי הכרתי והפלתי וכל
הגבורים ויצאו מירושלם לרדף
אחרי שבע בן בכרי: הם עם
הסלע הגדול אשר בגבעון ועמשי
בא לקראתם ויואב חגור מדו
לבושו ועליו חגור חרב תלויה
בתערה על מתניו ויצא ותפל:
ויואב ואבישי רדפו אחרי שבע בן
בכרי: ואיש אחד מנערי יואב
עמד עליו ויאמר מי חפץ ביואב
ומי לדוד אחרי יואב: ומת עמשי
בתוך המסלה מתגולל בדמו ויראה
האיש כי עמד כל העם ויסב את
עמשי מן המסלה השדה ויפל עליו
בגד כי ראה כל העבר עליו ויקרא
אליו: בהיות איש בתוך המסלה
מן העם עמד כל העבר ויעבירו
מן המסלה איש אחריו ויואב
אחרי שבע בן בכרי: ויעבר בכל
שבטי ישראל אבלה ויבא עד
אבל בית מעכה וכל הברים ויקהלו
וילכו גם הם אחריו: ויבאו ויצורו
עליו באבל בית מעכה ויפלו סללה
אל העיר ותעמד בחל והכל אשר
את יואב משחתים להפיל את החומה:
ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
שמעו אמרו נא אל יואב גש הלם
אדבר אליך: ויגש אליה ותאמר
האשה הוא יואב ויאמר הוא:
ותאמר שמע דברי אמתך ויאמר
שמעתי: ותאמר הדבר ידברו
לפנים לאמר שאל ישאלו באבל
ותמו כן: אנכי שלמי אמוני
ישראל אתה מבקש להמית עיר
ואם בישראל אם לה' בלעת:
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי
אם אבלע ואם אשחית: לא כן
הדבר כי איש מהר אפרים שבע
בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד
תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר
ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו
משלך אליך על החומה: ותבא
האשה אל כל העם בחכמתה
ויכרתו את ראש שבע בן בכרי
וישלכו אל יואב ויתקע בשופר
ויפצו מעל העיר איש לאהליו
ויואב שב ירושלם אל המלך:
ויואב על כל צבא ישראל ובניהו
בן יהוידע על הכרתי והפלתי:
ואדורם על המס ויהושפט בן
אחילוד המזכיר: ושוא סופר
וצדוק ואביתר כהנים: וגם עירא
היאיר היה כהן לדוד:

פ

ויהי רעב בימי דוד שנים
שלש שנים שנה אחר שנה
ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר
יהוה על שאול ועל בית הדמים
על אשר המית את הגבעונים:
ויקרא המלך לגבעונים ויאמר
אליהם והגבעונים לא מבני ישראל
המה כי אם משארית האמרי
וישראל נשבעו להם ויבקש שאול
להכותם בקנאתו לבני ישראל
ויהודה: ויאמר דוד אל הגבעונים
מה אעשה לכם ובמה אכפר
ובברכו את נחלת יהוה: ויאמרו
אליו הגבעונים אין לנו עם שאול
ועם ביתו כסף וזהב ואין לנו
לאיש להמית בישראל ויאמר
מה אתם אמרים אעשה לכם:
ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו
נדמה לו ונכלה מהתיצב בכל גבול
ישראל: יתנו לנו שבעה אנשים
מבניו ונהוגם ליהוה בגבעת שאול
בחיר יהוה ויאמר המלך אתן:
ויחמל המלך על מפיבשת בן
יהונתן בן שאול בשבועת יהוה
אשר ביניהם בין דוד ובין יהונתן
בן שאול: ויקח המלך את שני
בני רצפה בת איה אשר ילדה
לשאול את ארמוני ואת מפיבשת
ואת חמשת בני מיכל בת שאול
אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי
המחולתי: ויתנם ביד הגבעונים
ויהוגם בהר לפני יהוה ויפלו
שבעתם יחדו והמה הומתו בימים
הראשונים בימי קציר בתחלת
קציר שעורים: ותקח רצפה בת
איה את השק ותטהו לה על הצור
מתחלת קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ותתן עוף השמים לנוח
עליהם יומם ואת חית השדה
לילה: ויגד לדוד את אשר עשתה
רצפה בת איה פלגש שאול:
וילך דוד ויקח את עצמות שאול
ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי
יבש גלעד אשר גנבו אותם מרחוב
בית שן אשר תלום שם פלשתים
ביום הכות פלשתים את שאול
בגלבוע: ויעל משם את עצמות
שאול ואת עצמות יהונתן בנו
ויקבצו את עצמות המהוגים:
ויקברו את עצמות שאול ויהונתן
בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש
אביו ויעשו כל אשר צוה המלך
ואחרי כן נעתר אלהים לארץ:
ויסף עוד פלשתים מלחמה עם
ישראל וירד דוד ועבדיו עמו
ויכו את פלשתים ויהי דוד עיף:
ויוסף עוד ישבי בנב מבני הרפה
משקל חניתו שלש מאות נחשת
משקל והוא חגור חדשה ויחשוב
להכות את דוד: ויעזרהו אבישי
בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו
אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא
תצא עוד אתנו למלחמה ולא
תכבה את נר ישראל: ויהי עוד
מלחמה בגוב את פלשתים אז הכה
סבכי החושתי את סף מבני הרפה:
ויהי עוד מלחמה בגוב את פלשתים
ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית
הלחמי את גלית הגתי עץ חניתו
כמנור ארגים: ויהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדון ולו עשרים
וארבע אצבעות ששה וששה
ידותיו ורגליו ששה וששה
ויחרף גם הוא ליד הרפה: ויחרף
את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי
אחי דוד: אלה ילדו לרפה בגת
ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

ס

וידבר דוד ליהוה את דברי
השירה הזאת ביום הציל יהוה
אתו מכף כל אויביו ומיד שאול:
ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
לי: אלי צורי אחסה בו מגני
וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי
מחמס תושיעני: מהלל אקרא
יהוה ומאיבי אושע: כי אפפוני
משברי מות נחלי בליעל יבעתוני:
חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי
מות: בצר לי אקרא יהוה ואל
אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא באזניו:
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות
השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו:
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו: ויט שמים
וירד וערפל תחת רגליו: ויעל על
כרוב ויעף וידא על כנפי רוח:
וישת חשך סביבותיו סכות חשכת
מים עבי שחקים: מנגה נגדו
בערו ממנו גחלי אש: ויהרם
מן שמים יהוה ועליון יתן קולו:
וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם:
ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות
תבל מגערת יהוה מנשמת רוח
אפיו: ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים: יצילני
מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני:
יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
למשען לי: ויוצאני למרחב
יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יהוה
כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי
שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי
מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי
וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי
תם לו ואשתמר מעוני: וישב יהוה
לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו:
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים
תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש
תתפתל: כי אתה עם עני תושיע
ועיני רמים תשפיל: כי אתה תאיר
נרי יהוה אלהי יגיה חשכי:
כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג
שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה
צרופה מגן הוא לכל החסים בו:
כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור
זולתי אלהינו: האל מעזי חיל
ויתר תמים דרכי: משוה רגלי
כאילות ועל במותי יעמידני:
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת
נחושה זרועותי: ותתן לי מגן
ישעך וענותך תרבני: תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי:
ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב
עד כלותם: אכלה אותם ואמחצם
ולא יקומו ויפלו תחת רגלי:
ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי
תחתי: ואויבי נתת לי עורף
ומשנאי ואצמיתם: ישועו ואין
מושיע אל יהוה ולא ענם:
ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות
אדקם אפצם: תפלטני מריבי עמי
תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי
יעבדני: בני נכר יתכחשו לי
לשמע אזן ישמעו לי: בני נכר
יבלו ויחרגו ממסגרותם: חי יהוה
וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי:
האל הנתן נקמות לי ויורד עמים
תחתי: ומפלטי מאויבי תרוממני
מאיש חמסים תצילני: על כן
אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה:
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

ואלה דברי דוד האחרנים נאם
דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על
משיח אלהי יעקב ונעים זמירות
ישראל: רוח יהוה דבר בי ומלתו
על לשוני: אמר אלהי ישראל לי
דבר צור ישראל מושל באדם
צדיק מושל ביראת אלהים:
וכאור בקר יזרח שמש בקר לא
עבות מנגה מדשא מארץ: כי לא
כן ביתי עם אל כי ברית עולם
שמה ערוכה בכל ושמורה כי כל
ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח:
ובליעל כקוץ מנדו כלם כי לא
בידים תקחו: ואיש יגע בהם
ימלא ברזל ועץ חנית וכאש
בשבת ישרפו באש: מי בכם
ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח
בשם יהוה וישען באלהיו:
הנה כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לכו באור אשכם ובזיקות
אשר בערתם מידי היתה לכם
למעצבה תשכבון: אלה שמות
הגבורים אשר לדוד יושב בשבת
תחכמוני ראש השלשים הוא עדינו
העצני על שמונה מאות חללים
בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן
דודו האחוחי בן השלשה הגבורים
עם דוד בחרפם את הפלשתים
נאספו שם למלחמה ויעל איש
ישראל: הוא קם ויך בפלשתים
עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל
החרב ויעש יהוה תשועה גדולה
ביום ההוא והעם שבו אחריו רק
לפשט: ואחריו שמה בן אגי
הררי על שלשה הבריתי בן
שכה הבריתי אל הגדוד פלשתים
מאספים שם חלקת השדה מלאה
עדשים והעם נס מפני פלשתים:
ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה
ויכו את פלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה: וישלשה מן
השלשים ראשים ירדו אל קציר
אל דוד אל מערת עדלם והגדוד
פלשתים חנה בעמק רפאים:
ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
אז בבית לחם: ויתאו ויאמר דוד
ומי יתן השקני מים מבור בית
לחם אשר בשער: ויבקעו שלשת
הגבורים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה
לשתות ויסכה ליהוה: ויאמר
חלילה לי יהוה מעשות את זאת
הדם האנשים הולכי בנפשותם
בסכנת נפשותם ישתה ולא אבה
לשתות אלה עשו שלשת הגבורים:
ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
ראש השלשה ועל שלשת אלפים
הרג בחניתו ויהי לו שם בשלשה:
מן השלשה בשלשים נכבד ויהי
להם לשר ועד השלשה לא בא:
ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב
פעלים מקבצאל הוא הכה את שני
אראלי מואב והוא ירד ויך את
הארי בתוך הבור ביום השלג:
והוא הכה את איש מצרי איש
מראה לו וביד המצרי חנית
וירד אליו בשבט ויגזל את החנית
מיד המצרי ויהרגהו בחניתו:
אלה עשה בניהו בן יהוידע ויהי
לו שם בשלשת הגבורים: הנה
מן השלשים נכבד ועד השלשה לא
בא ויקמהו דוד על משמעתו:
עשהאל אחי יואב היה בשלשים
אלחנן בן דודו בית לחם: שמות
הגבורים הראשים לשלשים ואחריו
לשלשה: יושב בשבת תחכמוני
ראש השלשים הוא עדינו העצני
על שמונה מאות חללים בפעם
אחת: ואחריו אלעזר בן דודו
האחוחי בן השלשה הגבורים עם
דוד בחרפם את הפלשתים נאספו
שם למלחמה ויעל איש ישראל:
הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה
ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש
יהוה תשועה גדולה ביום ההוא
והעם שבו אחריו רק לפשט:
ואחריו שמה בן אגי הררי על
שלשה הבריתי בן שכה הבריתי
אל הגדוד פלשתים מאספים שם
חלקת השדה מלאה עדשים והעם
נס מפני פלשתים: ויתיצבו בתוך
החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה: וישלשה
מן השלשים ראשים ירדו אל קציר
אל דוד אל מערת עדלם והגדוד
פלשתים חנה בעמק רפאים:
ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
אז בבית לחם: ויתאו ויאמר דוד
ומי יתן השקני מים מבור בית
לחם אשר בשער: ויבקעו שלשת
הגבורים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה
לשתות ויסכה ליהוה: ויאמר
חלילה לי יהוה מעשות את זאת
הדם האנשים הולכי בנפשותם
בסכנת נפשותם ישתה ולא אבה
לשתות אלה עשו שלשת הגבורים:
ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
ראש השלשה ועל שלשת אלפים
הרג בחניתו ויהי לו שם בשלשה:
מן השלשה בשלשים נכבד ויהי
להם לשר ועד השלשה לא בא:
ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב
פעלים מקבצאל הוא הכה את שני
אראלי מואב והוא ירד ויך את
הארי בתוך הבור ביום השלג:
והוא הכה את איש מצרי איש
מראה לו וביד המצרי חנית
וירד אליו בשבט ויגזל את החנית
מיד המצרי ויהרגהו בחניתו:
אלה עשה בניהו בן יהוידע ויהי
לו שם בשלשת הגבורים: הנה
מן השלשים נכבד ועד השלשה לא
בא ויקמהו דוד על משמעתו:
עשהאל אחי יואב היה בשלשים
אלחנן בן דודו בית לחם: שמות

בְּיָדָם וְלֹא־יִרְאֶה כִּי־תָבוֹא עֲלֵיהֶם רָעָה׃
וְיָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ חָרְבָּה מִלִּפְנֵי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּמִלִּפְנֵי
פַּרְעֹה נְכֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָיוּ עֲבָדָיו וְלַעֲמוֹ לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
וְהִנֵּה אַתָּה בָּרוּךְ אֶת־יִרְמְיָהוּ וְנָתַתִּי אֶת־עֵינִי עָלָיו לְרָעָה׃
וְלֹא־אֶתֵּן אֶתְכֶם בְּיַד־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים מִפְּנֵיהֶם
מִפְּנֵי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֲנִי נְאֻם־יְהוָה׃
וְנָתַתִּי לָכֶם רַחֲמִים וְרִחַם אֶתְכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אַדְמָתְכֶם׃
וְאַתֶּם אִם־שָׂם תָּשִׂימוּ פְּנֵיכֶם לָבוֹא מִצְרַיִם וּבָאתֶם לָגוּר שָׁם׃
וְהָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים אֹתוֹ שָׁם תַּשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב
רָעָב וְדֶבֶר שָׁם תִּדְבְּקוּ אַחֲרֵיכֶם וְשָׁם תָּמוּתוּ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נִתַּךְ אַפִּי וְחֲמָתִי
עַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם כֵּן תִּנָּתֵךְ חֲמָתִי עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרָיִם
וְהָיִיתֶם לְאָלָה וְלִשְׁמָמָה וְלִקְלָלָה וְלַחֲרָפָה וְאֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה
לֹא תִרְאוּ עוֹד׃
דַּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׁאֵרִית יְהוּדָה אַל־תָּבֹאוּ מִצְרָיִם
דָּעוֹ תֵּדְעוּ כִּי הַעִדֹתִי בָּכֶם הַיּוֹם׃
כִּי־אַתֶּם הִתְעִיתֶם בְּנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכֹל אֲשֶׁר
יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַגֶּד־לָנוּ וְעָשִׂינוּ׃
וָאַגִּיד לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלְכֹל
אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם׃
וְעַתָּה

לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן׃ 6
*אֵלֶּה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לְצִבְאֹתָם׃ וַיְהִי בְּיוֹם
דַּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵאמֹר׃ אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה 7
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי אֹמֵר אֵלֶיךָ׃ וַתֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה 8
הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם׃ וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה 9
וְאֶל־אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם׃ לְהוֹצִיא
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית־אֲבֹתָם׃ בְּנֵי רְאוּבֵן 10
בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃ אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי 11
שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ אֵלֶּה 12
מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתוֹלְדֹתָם׃ גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי 13
וְשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי׃ שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה׃ וּבְנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי 14
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת 15
מְאַת שָׁנָה׃ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃ וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת

פרשת וארא ועד פרשת בא ◆ ה ◆ ספרי ◆ ◆

וַיְהִי בְּיוֹם הִכּוֹת יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְדַבֵּר 1
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל 2
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה 3
אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב׃ וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ 4
יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת
בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה׃ מַצּוֹת 5
יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־
גְּבֻלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי 6
מִמִּצְרָיִם׃ וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת
יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיָד חֲזָקָה הוֹצִיאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה 7
הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה׃ וְהָיָה כִּי יְבִאֲךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר כַּאֲשֶׁר 8
נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וְנָתָנָהּ לָךְ׃ וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־
פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה׃ וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה 9
בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃ וְהָיָה כִּי־ 10
יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־ 11
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה
כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃ וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְטוֹטָפֹת 12
בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־ 13
הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים
פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃ וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם 14
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקַּח 15
מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

15 ◆ ◆ ◆

ואמרו אליו הנה נא יש בעירנו
איש נביא ויש בו רוח אלהים
כל דבריו היו אמת הנה נא נלכה
נא ונבקשה את אדוניך פן
ישאהו רוח יהוה ויטלהו על
אחד ההרים או אל אחת הגבעות
ויאמר שלחו ויבקשו שלשת
ימים ולא מצאוהו ויבואו אליו
והוא ישב בירחו ויאמר אליהם
הלא אמרתי אליכם לא תלכו
ויעצר בהם עד בוש ויאמרו
קומו נא ישלחו אנשים חיל
ויבקשו את אדוניך פן נשאו
רוח יהוה ויהי אתו ויהי אתו
ויהי אתו ויהי אתו ויהי אתו
ויהי אתו ויהי אתו ויהי אתו
ויהי אתו

ברכות ◦ ו ◦ ס ◦ 12

ואחר כך יקרא את שמע ויתפלל תפלת שחרית ◦ ◦ ◦

ضَرَبُوا بِالسَّيْفِ حَتَّى : لَمْ تُبْقِ ٢
مِنْهُمْ بَقِيَّةً . وَلَمْ يَكُنْ لِبَيْتِ
عَاكُورَ مَلْجَأٌ . * لَا وَحْشُ الْبَرِّيَّةِ 8
مَأْوًى لِأَوْلَادِهَا . وَهُنَاكَ تَرْبُضُ
وَتَرْعَى بَقَرُ الْوَادِي . وَتَكُونُ
أَرْضًا لِلرُّعَاةِ وَحَظِيرَةً لِلْغَنَمِ .
وَيَكُونُ وَادِي عَاكُورَ مَكَانًا 7
لِلْبَقَرِ وَمَرْبَضًا لِلْغَنَمِ لِشَعْبِي
الَّذِي طَلَبَنِي . * يَا سُكَّانَ 6
أُورُشَلِيمَ . وَيَا بَنِي يَهُوذَا :
هَكَذَا قَالَ يَهْوَهْ : هُوَذَا أَنَا
أَصْنَعُ بِكُمْ شَرًّا وَأُفْسِدُ
كِبْرِيَاءَكُمْ . وَأُخَرِّبُ أُورُشَلِيمَ .
وَتَكُونُ كَمَغَارَةِ الرُّعَاةِ . وَكَبَيْتٍ
خَرِبٍ فِي الْبَرِّيَّةِ . وَأُخَرِّبُ
أُورُشَلِيمَ . وَتَكُونُ مَغَارَةً

11 ◦ ◦ ◦

ٱلْمَسِيحِ: لِأَنَّهُ بِنِعْمَةِ ٱللهِ ذَاقَ ٱلْمَوْتَ لِأَجْلِ كُلِّ وَاحِدٍ.
10 لِأَنَّهُ لَيْقَ بِهِ ٱلَّذِي مِنْ أَجْلِهِ ٱلْكُلُّ وَبِهِ ٱلْكُلُّ، وَهُوَ آتٍ بِكَثِيرِينَ
أَبْنَاءً إِلَى ٱلْمَجْدِ، أَنْ يُكَمِّلَ رَئِيسَ خَلَاصِهِمْ بِٱلْآلَامِ. * ١١ فَإِنَّ
ٱلْمُقَدِّسَ وَٱلْمُقَدَّسِينَ كُلَّهُمْ مِنْ وَاحِدٍ، ٱلَّذِي لِسَبَبِ هٰذَا لَا يَسْتَحِي
أَنْ يَدْعُوَهُمْ إِخْوَةً، ١٢ قَائِلًا: أُخَبِّرُ بِٱسْمِكَ إِخْوَتِي. فِي وَسْطِ ٱلْكَنِيسَةِ
أُسَبِّحُكَ. ١٣ وَأَيْضًا: أَنَا أَتَّكِلُ عَلَيْهِ. وَأَيْضًا: هَا أَنَا وَٱلْأَوْلَادُ ٱلَّذِينَ
أَعْطَانِيهِمُ ٱللهُ. ١٤ فَإِذْ قَدِ ٱشْتَرَكَ ٱلْأَوْلَادُ فِي ٱللَّحْمِ وَٱلدَّمِ، ٱشْتَرَكَ هُوَ
أَيْضًا كَذٰلِكَ فِيهِمَا، لِكَيْ يُبِيدَ بِٱلْمَوْتِ ذَاكَ ٱلَّذِي لَهُ سُلْطَانُ ٱلْمَوْتِ،
أَيْ إِبْلِيسَ، ١٥ وَيُعْتِقَ أُولٰئِكَ ٱلَّذِينَ خَوْفًا مِنَ ٱلْمَوْتِ كَانُوا كُلَّ
ٱلْحَيَاةِ تَحْتَ ٱلْعُبُودِيَّةِ. ١٦ لِأَنَّهُ حَقًّا لَا يُمْسِكُ بِمَلَائِكَةٍ، بَلْ يُمْسِكُ
بِنَسْلِ إِبْرَاهِيمَ. ١٧ مِنْ ثَمَّ ٱضْطَرَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَنْ يُشْبِهَ إِخْوَتَهُ، لِكَيْ
يَكُونَ رَحِيمًا وَرَئِيسَ كَهَنَةٍ أَمِينًا فِي مَا لِلهِ، حَتَّى يُكَفِّرَ خَطَايَا
ٱلشَّعْبِ. ١٨ لِأَنَّهُ فِي مَا هُوَ قَدْ تَأَلَّمَ مُجَرَّبًا يَقْدِرُ أَنْ يُعِينَ ٱلَّذِينَ
يُجَرَّبُونَ.

٣ لِذٰلِكَ أَيُّهَا ٱلْإِخْوَةُ ٱلْقِدِّيسُونَ، شُرَكَاءُ ٱلدَّعْوَةِ ٱلسَّمَاوِيَّةِ،
تَأَمَّلُوا رَسُولَ وَرَئِيسَ كَهَنَةِ ٱعْتِرَافِنَا يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ، ٢ ٱلْأَمِينَ لِلَّذِي
جَعَلَهُ، كَمُوسَى أَيْضًا فِي كُلِّ بَيْتِهِ. ٣ لِأَنَّ هٰذَا قَدْ حُسِبَ أَهْلًا
أَكْثَرَ مَجْدًا مِنْ مُوسَى بِمِقْدَارِ مَا لِبَانِي ٱلْبَيْتِ أَكْثَرُ كَرَامَةً مِنَ ٱلْبَيْتِ.
٤ لِأَنَّ كُلَّ بَيْتٍ يُبْنَى مِنْ أَحَدٍ، وَلٰكِنَّ ٱلَّذِي بَنَى ٱلْكُلَّ هُوَ ٱللهُ.
٥ وَمُوسَى أَيْضًا كَانَ أَمِينًا فِي كُلِّ بَيْتِهِ كَخَادِمٍ، شَهَادَةً لِمَا سَيُقَالُ
بَعْدُ. ٦ وَأَمَّا ٱلْمَسِيحُ فَكَٱبْنٍ عَلَى بَيْتِهِ، ٱلَّذِي بَيْتُهُ نَحْنُ إِنْ تَمَسَّكْنَا
بِثِقَةِ ٱلرَّجَاءِ وَفَخْرِهِ ثَابِتًا إِلَى ٱلْمُنْتَهَى.

٧ لِذٰلِكَ كَمَا يَقُولُ ٱلرُّوحُ ٱلْقُدُسُ: ٱلْيَوْمَ إِنْ سَمِعْتُمْ صَوْتَهُ
٨ فَلَا تُقَسُّوا قُلُوبَكُمْ كَمَا فِي ٱلْإِسْخَاطِ، كَيَوْمِ ٱلتَّجْرِبَةِ فِي ٱلْبَرِّيَّةِ،
٩ حَيْثُ جَرَّبَنِي آبَاؤُكُمْ، ٱمْتَحَنُونِي وَأَبْصَرُوا أَعْمَالِي أَرْبَعِينَ سَنَةً.
١٠ لِذٰلِكَ ٱغْتَظْتُ عَلَى هٰذَا ٱلْجِيلِ، وَقُلْتُ: دَائِمًا هُمْ يَضِلُّونَ
بِقُلُوبِهِمْ، وَهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا طُرُقِي. ١١ ٱلَّذِي أَقْسَمْتُ فِي غَضَبِي إِنَّهُمْ
لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتِي. ١٢ اُنْظُرُوا أَيُّهَا ٱلْإِخْوَةُ أَنْ لَا يَكُونَ فِي أَحَدٍ
مِنْكُمْ قَلْبٌ شِرِّيرٌ بِعَدَمِ إِيمَانٍ فِي ٱلِٱرْتِدَادِ عَنِ ٱللهِ ٱلْحَيِّ، ١٣ بَلْ
عِظُوا أَنْفُسَكُمْ كُلَّ يَوْمٍ مَا دَامَ ٱلْوَقْتُ يُدْعَى ٱلْيَوْمَ، لِكَيْ لَا يُقَسَّى
أَحَدٌ مِنْكُمْ بِغُرُورِ ٱلْخَطِيَّةِ. ١٤ لِأَنَّنَا قَدْ صِرْنَا شُرَكَاءَ ٱلْمَسِيحِ إِنْ
تَمَسَّكْنَا بِبَدْءِ ٱلثِّقَةِ ثَابِتًا إِلَى ٱلْمُنْتَهَى، ١٥ بِقَوْلِهِ: ٱلْيَوْمَ إِنْ سَمِعْتُمْ
صَوْتَهُ فَلَا تُقَسُّوا قُلُوبَكُمْ كَمَا فِي ٱلْإِسْخَاطِ. ١٦ لِأَنَّ قَوْمًا لَمَّا سَمِعُوا
أَسْخَطُوا. بَلْ لَيْسَ ٱلْجَمِيعُ ٱلَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ مِصْرَ بِمُوسَى. ١٧ وَمَنْ
مَقَتَ أَرْبَعِينَ سَنَةً؟ أَلَيْسَ ٱلَّذِينَ أَخْطَأُوا جُثَثُهُمْ سَقَطَتْ فِي
ٱلْبَرِّيَّةِ؟ ١٨ وَلِمَنْ أَقْسَمَ أَنَّهُمْ لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتَهُ إِلَّا لِلَّذِينَ عَصَوْا؟
١٩ فَنَرَى أَنَّهُمْ لَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يَدْخُلُوا لِسَبَبِ عَدَمِ ٱلْإِيمَانِ.

٤ فَلْنَخْشَ إِذًا لِئَلَّا وَنَحْنُ بَاقُونَ وَعْدٌ بِدُخُولِ رَاحَتِهِ يُظَنُّ بِأَحَدٍ
مِنْكُمْ أَنَّهُ قَدْ خَابَ. ٢ لِأَنَّهُ قَدْ بُشِّرَ نَحْنُ أَيْضًا كَمَا أُولٰئِكَ. وَلٰكِنَّ
كَلِمَةَ ٱلسَّمَاعِ لَمْ تَنْفَعْهُمْ هُمْ، إِذْ لَمْ تُمْزَجْ بِٱلْإِيمَانِ مِنَ ٱلسَّامِعِينَ.
٣ لِأَنَّنَا ٱلَّذِينَ آمَنَّا نَدْخُلُ ٱلرَّاحَةَ، كَمَا قَالَ: كَمَا أَقْسَمْتُ فِي غَضَبِي
إِنَّهُمْ لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتِي، مَعَ أَنَّ ٱلْأَعْمَالَ قَدْ تَمَّتْ مُنْذُ تَأْسِيسِ
ٱلْعَالَمِ. ٤ لِأَنَّهُ قَالَ فِي مَوْضِعٍ مَا عَنِ ٱلْيَوْمِ ٱلسَّابِعِ هٰكَذَا: وَٱسْتَرَاحَ
ٱللهُ فِي ٱلْيَوْمِ ٱلسَّابِعِ مِنْ جَمِيعِ أَعْمَالِهِ. ٥ وَفِي هٰذَا أَيْضًا: لَنْ
يَدْخُلُوا رَاحَتِي. ٦ فَإِذْ بَقِيَ أَنَّ قَوْمًا يَدْخُلُونَهَا، وَٱلَّذِينَ بُشِّرُوا قَبْلًا لَمْ
يَدْخُلُوا لِسَبَبِ عَدَمِ ٱلْإِيمَانِ، ٧ يَعُودُ أَيْضًا فَيُعَيِّنُ يَوْمًا مَا قَائِلًا فِي
دَاوُدَ بَعْدَ زَمَانٍ كَهٰذَا ٱلْمِقْدَارِ، كَمَا قِيلَ: ٱلْيَوْمَ إِنْ سَمِعْتُمْ صَوْتَهُ
فَلَا تُقَسُّوا قُلُوبَكُمْ. ٨ لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ يَشُوعُ قَدْ أَرَاحَهُمْ لَمَا كَانَ
يَتَكَلَّمُ بَعْدَ هٰذَا عَنْ يَوْمٍ آخَرَ. ٩ إِذًا بَقِيَ سَبْتٌ لِشَعْبِ ٱللهِ. ١٠ لِأَنَّ
مَنْ دَخَلَ رَاحَتَهُ فَقَدِ ٱسْتَرَاحَ هُوَ أَيْضًا مِنْ أَعْمَالِهِ كَمَا ٱللهُ مِنْ
أَعْمَالِهِ. ١١ فَلْنَجْتَهِدْ إِذًا أَنْ نَدْخُلَ تِلْكَ ٱلرَّاحَةَ، لِئَلَّا يَسْقُطَ أَحَدٌ فِي
مِثَالِ ٱلْعِصْيَانِ عَيْنِهِ. ١٢ لِأَنَّ كَلِمَةَ ٱللهِ حَيَّةٌ وَفَعَّالَةٌ وَأَمْضَى مِنْ كُلِّ
سَيْفٍ ذِي حَدَّيْنِ، وَخَارِقَةٌ إِلَى مَفْرَقِ ٱلنَّفْسِ وَٱلرُّوحِ وَٱلْمَفَاصِلِ
وَٱلْمِخَاخِ، وَمُمَيِّزَةٌ أَفْكَارَ ٱلْقَلْبِ وَنِيَّاتِهِ. ١٣ وَلَيْسَ خَلِيقَةٌ مَا
ٱسْتِتَارٌ قُدَّامَ وَجْهِهِ، بَلْ كُلُّ شَيْءٍ عُرْيَانٌ وَمَكْشُوفٌ لِعَيْنَيِ ٱلَّذِي
مَعَهُ أَمْرُنَا.

١٤ فَإِذْ لَنَا رَئِيسُ كَهَنَةٍ عَظِيمٌ قَدِ ٱجْتَازَ ٱلسَّمَاوَاتِ، يَسُوعُ ٱبْنُ ٱللهِ،
فَلْنَتَمَسَّكْ بِٱلِٱعْتِرَافِ. ١٥ لِأَنَّ لَيْسَ لَنَا رَئِيسُ كَهَنَةٍ لَا يَقْدِرُ أَنْ يَرْثِيَ
لِضَعَفَاتِنَا، بَلْ مُجَرَّبٌ فِي كُلِّ شَيْءٍ مِثْلُنَا، بِدُونِ خَطِيَّةٍ. ١٦ فَلْنَتَقَدَّمْ
بِثِقَةٍ إِلَى عَرْشِ ٱلنِّعْمَةِ، لِكَيْ نَنَالَ رَحْمَةً وَنَجِدَ نِعْمَةً عَوْنًا فِي
حِينِهِ.

٥ لِأَنَّ كُلَّ رَئِيسِ كَهَنَةٍ مَأْخُوذٍ مِنَ ٱلنَّاسِ يُقَامُ لِأَجْلِ ٱلنَّاسِ فِي
مَا لِلهِ، لِكَيْ يُقَدِّمَ قَرَابِينَ وَذَبَائِحَ عَنِ ٱلْخَطَايَا، ٢ قَادِرًا أَنْ يَتَرَأَّفَ
عَلَى ٱلْجُهَّالِ وَٱلضَّالِّينَ، إِذْ هُوَ أَيْضًا مُكْتَنِفٌ ضُعْفًا، ٣ وَلِأَجْلِهِ يَجِبُ
كَمَا لِأَجْلِ ٱلشَّعْبِ هٰكَذَا أَيْضًا لِأَجْلِ نَفْسِهِ أَنْ يُقَدِّمَ ذَبَائِحَ عَنِ
ٱلْخَطَايَا. ٤ وَلَيْسَ أَحَدٌ يَأْخُذُ ٱلْكَرَامَةَ لِنَفْسِهِ، بَلِ ٱلْمَدْعُوُّ مِنَ ٱللهِ
كَهَارُونَ. ٥ هٰكَذَا ٱلْمَسِيحُ أَيْضًا لَمْ يُمَجِّدْ نَفْسَهُ لِيَصِيرَ رَئِيسَ كَهَنَةٍ،
بَلِ ٱلَّذِي قَالَ لَهُ: أَنْتَ ٱبْنِي أَنَا ٱلْيَوْمَ وَلَدْتُكَ. ٦ كَمَا يَقُولُ أَيْضًا فِي
أُخْرَى: أَنْتَ كَاهِنٌ إِلَى ٱلْأَبَدِ عَلَى رُتْبَةِ مَلْكِي صَادَقَ. ٧ ٱلَّذِي فِي
أَيَّامِ جَسَدِهِ إِذْ قَدَّمَ بِصُرَاخٍ شَدِيدٍ وَدُمُوعٍ طِلِبَاتٍ وَتَضَرُّعَاتٍ لِلْقَادِرِ
أَنْ يُخَلِّصَهُ مِنَ ٱلْمَوْتِ، وَسُمِعَ لَهُ مِنْ أَجْلِ تَقْوَاهُ، ٨ مَعَ كَوْنِهِ ٱبْنًا
تَعَلَّمَ ٱلطَّاعَةَ مِمَّا ٱلْآلَامِ ٱلَّتِي ٱكْتَسَبَهَا. ٩ وَإِذْ كُمِّلَ صَارَ لِجَمِيعِ
ٱلَّذِينَ يُطِيعُونَهُ سَبَبَ خَلَاصٍ أَبَدِيٍّ، ١٠ مَدْعُوًّا مِنَ ٱللهِ رَئِيسَ كَهَنَةٍ
عَلَى رُتْبَةِ مَلْكِي صَادَقَ.

١١ ٱلَّذِي عَنْهُ كَلَامٌ كَثِيرٌ لَنَا وَعَسِرُ ٱلتَّفْسِيرِ، بِمَا أَنَّكُمْ قَدْ صِرْتُمْ
مُتَبَاطِئِي ٱلْمَسَامِعِ. ١٢ لِأَنَّكُمْ إِذْ كُنْتُمْ يَجِبُ بِٱلْوَقْتِ أَنْ تَكُونُوا
مُعَلِّمِينَ، تَحْتَاجُونَ أَيْضًا أَنْ يُعَلِّمَكُمْ أَحَدٌ مَا هُوَ أَرْكَانُ بَدْءِ أَقْوَالِ
ٱللهِ، وَصِرْتُمْ مُحْتَاجِينَ إِلَى ٱللَّبَنِ لَا إِلَى طَعَامٍ قَوِيٍّ. ١٣ لِأَنَّ كُلَّ مَنْ
يَتَنَاوَلُ ٱللَّبَنَ هُوَ عَدِيمُ ٱلْخِبْرَةِ فِي كَلِمَةِ ٱلْبِرِّ، لِأَنَّهُ طِفْلٌ. ١٤ وَأَمَّا
ٱلطَّعَامُ ٱلْقَوِيُّ فَهُوَ لِلْبَالِغِينَ، ٱلَّذِينَ بِسَبَبِ ٱلتَّمَرُّنِ قَدْ صَارَتْ
لَهُمُ ٱلْحَوَاسُّ مُدَرَّبَةً عَلَى ٱلتَّمْيِيزِ ٱلْخَيْرِ وَٱلشَّرِّ.

٦ لِذٰلِكَ تَارِكِينَ كَلِمَةَ بَدْءِ ٱلْمَسِيحِ، لِنَنْدَفِعْ إِلَى ٱلْكَمَالِ، غَيْرَ
وَاضِعِينَ أَيْضًا أَسَاسَ ٱلتَّوْبَةِ مِنَ ٱلْأَعْمَالِ ٱلْمَيْتَةِ، وَٱلْإِيمَانِ بِٱللهِ،
٢ تَعْلِيمَ ٱلْمَعْمُودِيَّاتِ، وَوَضْعَ ٱلْأَيَادِي، وَٱلْقِيَامَةَ ٱلْأَمْوَاتِ، وَٱلدَّيْنُونَةَ
ٱلْأَبَدِيَّةَ. ٣ وَهٰذَا نَفْعَلُهُ إِنْ أَذِنَ ٱللهُ. ٤ لِأَنَّ ٱلَّذِينَ ٱسْتُنِيرُوا مَرَّةً،
وَذَاقُوا ٱلْمَوْهِبَةَ ٱلسَّمَاوِيَّةَ، وَصَارُوا شُرَكَاءَ ٱلرُّوحِ ٱلْقُدُسِ، ٥ وَذَاقُوا
كَلِمَةَ ٱللهِ ٱلصَّالِحَةَ وَقُوَّاتِ ٱلدَّهْرِ ٱلْآتِي، ٦ ثُمَّ سَقَطُوا، لَا يُمْكِنُ
تَجْدِيدُهُمْ أَيْضًا لِلتَّوْبَةِ، إِذْ هُمْ يَصْلِبُونَ لِأَنْفُسِهِمِ ٱبْنَ ٱللهِ ثَانِيَةً
وَيُشَهِّرُونَهُ. ٧ لِأَنَّ ٱلْأَرْضَ ٱلَّتِي تَشْرَبُ ٱلْمَطَرَ ٱلْآتِي عَلَيْهَا مِرَارًا
كَثِيرَةً، وَتُنْبِتُ عُشْبًا صَالِحًا لِلَّذِينَ فَلَحَتْ مِنْ أَجْلِهِمْ، تَنَالُ بَرَكَةً مِنَ
ٱللهِ. ٨ وَلٰكِنْ إِنْ أَخْرَجَتْ شَوْكًا وَحَسَكًا فَهِيَ مَرْفُوضَةٌ وَقَرِيبَةٌ مِنَ
ٱللَّعْنَةِ، ٱلَّتِي نِهَايَتُهَا ٱلْحَرْقُ.

٩ وَلٰكِنَّنَا وَاثِقُونَ مِنْ جِهَتِكُمْ أَيُّهَا ٱلْأَحِبَّاءُ بِأُمُورٍ أَفْضَلَ وَمُقْتَرِنَةٍ
بِٱلْخَلَاصِ، وَإِنْ كُنَّا نَتَكَلَّمُ هٰكَذَا. ١٠ لِأَنَّ ٱللهَ لَيْسَ ظَالِمًا حَتَّى يَنْسَى
تَعَبَكُمْ وَٱلْمَحَبَّةَ ٱلَّتِي أَظْهَرْتُمُوهَا نَحْوَ ٱسْمِهِ، إِذْ خَدَمْتُمُ ٱلْقِدِّيسِينَ
وَتَخْدِمُونَهُمْ. ١١ وَلٰكِنَّنَا نَشْتَهِي أَنْ يُظْهِرَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ هٰذَا
ٱلِٱجْتِهَادَ عَيْنَهُ لِيَقِينِ ٱلرَّجَاءِ إِلَى ٱلْمُنْتَهَى، ١٢ لِكَيْ لَا تَكُونُوا
مُتَبَاطِئِينَ، بَلْ مُتَمَثِّلِينَ بِٱلَّذِينَ بِٱلْإِيمَانِ وَٱلْأَنَاةِ يَرِثُونَ ٱلْمَوَاعِيدَ.
١٣ لِأَنَّ ٱللهَ لَمَّا وَعَدَ إِبْرَاهِيمَ، إِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَعْظَمُ يُقْسِمُ بِهِ، أَقْسَمَ
بِنَفْسِهِ، ١٤ قَائِلًا: لَأُبَارِكَنَّكَ بَرَكَةً وَلَأُكَثِّرَنَّكَ تَكْثِيرًا. ١٥ وَهٰكَذَا إِذْ
تَأَنَّى نَالَ ٱلْمَوْعِدَ. ١٦ لِأَنَّ ٱلنَّاسَ يُقْسِمُونَ بِٱلْأَعْظَمِ، وَٱلْقَسَمُ لِلتَّثْبِيتِ
هُوَ لَهُمْ نِهَايَةُ كُلِّ مُمَانَعَةٍ. ١٧ فَلِذٰلِكَ إِذْ أَرَادَ ٱللهُ أَنْ يُظْهِرَ بِٱلْأَكْثَرِ
لِوَرَثَةِ ٱلْمَوْعِدِ قَطْعِيَّةَ مَشُورَتِهِ، تَوَسَّطَ بِقَسَمٍ، ١٨ لِكَيْ بِأَمْرَيْنِ عَدِيمَيِ
ٱلتَّغَيُّرِ، ٱللَّذَيْنِ لَا يُمْكِنُ أَنَّ ٱللهَ يَكْذِبُ فِيهِمَا، يَكُونُ لَنَا تَعْزِيَةٌ قَوِيَّةٌ
نَحْنُ ٱلَّذِينَ ٱلْتَجَأْنَا لِنُمْسِكَ بِٱلرَّجَاءِ ٱلْمَوْضُوعِ أَمَامَنَا، ١٩ ٱلَّذِي
نَحْنُ لَنَا كَمِرْسَاةٍ لِلنَّفْسِ مُؤَمَّنَةٍ وَثَابِتَةٍ، وَدَاخِلَةٍ إِلَى مَا دَاخِلَ
ٱلسِّتْرِ، ٢٠ حَيْثُ دَخَلَ يَسُوعُ كَسَابِقٍ لِأَجْلِنَا، صَائِرًا رَئِيسَ كَهَنَةٍ إِلَى
ٱلْأَبَدِ عَلَى رُتْبَةِ مَلْكِي صَادَقَ.

٧ لِأَنَّ هٰذَا مَلْكِي صَادَقَ، مَلِكَ سَالِيمَ، كَاهِنُ ٱللهِ ٱلْعَلِيِّ، ٱلَّذِي
ٱسْتَقْبَلَ إِبْرَاهِيمَ رَاجِعًا مِنْ كَسْرَةِ ٱلْمُلُوكِ وَبَارَكَهُ، ٢ ٱلَّذِي قَسَمَ لَهُ
إِبْرَاهِيمُ أَيْضًا عُشْرًا مِنَ ٱلْكُلِّ، ٱلَّذِي أَوَّلًا بِتَرْجَمَةِ ٱسْمِهِ مَلِكُ ٱلْبِرِّ،
وَبَعْدَ ذٰلِكَ أَيْضًا مَلِكُ سَالِيمَ، ٱلَّذِي هُوَ مَلِكُ ٱلسَّلَامِ، ٣ بِلَا أَبٍ بِلَا أُمٍّ
بِلَا نَسَبٍ، لَا بَدْءَ أَيَّامٍ وَلَا نِهَايَةَ حَيَاةٍ، بَلْ مُشَبَّهٌ بِٱبْنِ ٱللهِ، هٰذَا يَبْقَى
كَاهِنًا إِلَى ٱلْأَبَدِ. ٤ فَٱنْظُرُوا مَا أَعْظَمَ هٰذَا ٱلَّذِي أَعْطَاهُ إِبْرَاهِيمُ
ٱلْبَطْرِيَرْكُ أَيْضًا عُشْرًا مِنَ ٱلْغَنَائِمِ. ٥ وَٱلَّذِينَ مِنْ بَنِي لَاوِي ٱلَّذِينَ
يَأْخُذُونَ ٱلْكَهَنُوتَ لَهُمْ وَصِيَّةٌ أَنْ يَأْخُذُوا عُشْرًا مِنَ ٱلشَّعْبِ حَسَبَ
ٱلنَّامُوسِ، أَيْ مِنْ إِخْوَتِهِمْ، مَعَ أَنَّهُمْ قَدْ خَرَجُوا مِنْ صُلْبِ إِبْرَاهِيمَ.
٦ وَأَمَّا ٱلَّذِي لَمْ يُعَدَّ نَسَبُهُ مِنْهُمْ فَأَخَذَ مِنْ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارَكَ ٱلَّذِي
لَهُ ٱلْمَوَاعِيدُ. ٧ وَبِدُونِ كُلِّ مُنَازَعَةٍ ٱلْأَصْغَرُ يُبَارَكُ مِنَ ٱلْأَكْبَرِ.
٨ وَهُنَا أُنَاسٌ يَأْخُذُونَ عُشُورًا وَهُمْ مَائِتُونَ، وَلٰكِنْ هُنَاكَ شَاهِدٌ أَنَّهُ
حَيٌّ. ٩ وَلَكِنْ لِيَقُلْ هٰذَا أَيْضًا إِنَّ لَاوِيَ ٱلْآخِذَ ٱلْعُشُورَ قَدْ عُشِّرَ فِي
إِبْرَاهِيمَ، ١٠ لِأَنَّهُ كَانَ بَعْدُ فِي صُلْبِ أَبِيهِ لَمَّا ٱجْتَازَ بِهِ مَلْكِي صَادَقَ.
١١ فَلَوْ كَانَ بِٱلْكَهَنُوتِ ٱللَّاوِيِّ كَمَالٌ، إِذْ عَلَيْهِ أَخَذَ ٱلشَّعْبُ ٱلنَّامُوسَ،
فَمَاذَا ٱلْحَاجَةُ بَعْدُ أَنْ يَقُومَ كَاهِنٌ آخَرُ عَلَى رُتْبَةِ مَلْكِي صَادَقَ، وَلَا
يُقَالَ عَلَى رُتْبَةِ هَارُونَ؟ ١٢ لِأَنَّهُ إِذْ نُقِلَ ٱلْكَهَنُوتُ يَصِيرُ ٱلنَّقْلُ
ٱضْطِرَارًا أَيْضًا لِلنَّامُوسِ. ١٣ لِأَنَّ ٱلَّذِي قِيلَتْ عَنْهُ هٰذِهِ ٱلْأَقْوَالُ قَدِ
ٱشْتَرَكَ فِي سِبْطٍ آخَرَ لَمْ يُلَازِمْ أَحَدٌ مِنْهُ ٱلْمَذْبَحَ. ١٤ لِأَنَّهُ ظَاهِرٌ أَنَّ
رَبَّنَا قَدْ طَلَعَ مِنْ يَهُوذَا، ٱلَّذِي لَمْ يَتَكَلَّمْ مُوسَى مِنْ جِهَتِهِ بِشَيْءٍ
مِنْ جِهَةِ ٱلْكَهَنُوتِ. ١٥ وَٱلْأَمْرُ أَكْثَرُ وُضُوحًا إِنْ كَانَ عَلَى رُتْبَةِ مَلْكِي
صَادَقَ يَقُومُ كَاهِنٌ آخَرُ، ١٦ ٱلَّذِي صَارَ لَا بِنَامُوسِ وَصِيَّةٍ جَسَدِيَّةٍ،
بَلْ بِقُوَّةِ حَيَاةٍ لَا تَزُولُ. ١٧ لِأَنَّهُ يَشْهَدُ: إِنَّكَ كَاهِنٌ إِلَى ٱلْأَبَدِ عَلَى
رُتْبَةِ مَلْكِي صَادَقَ. ١٨ فَإِنَّهُ يَبْطُلُ ٱلْحُكْمُ ٱلسَّابِقُ لِسَبَبِ ضَعْفِهِ
وَعَدَمِ نَفْعِهِ، ١٩ إِذْ لَمْ يُكَمِّلِ ٱلنَّامُوسُ شَيْئًا، بَلْ إِدْخَالُ رَجَاءٍ أَفْضَلَ
بِهِ نَقْتَرِبُ إِلَى ٱللهِ.

٢٠ وَبِقَدْرِ مَا لَيْسَ بِدُونِ قَسَمٍ. لِأَنَّ أُولٰئِكَ بِدُونِ قَسَمٍ صَارُوا كَهَنَةً،
٢١ وَأَمَّا هٰذَا فَبِقَسَمٍ بِٱلَّذِي قَالَ لَهُ: أَقْسَمَ ٱلرَّبُّ وَلَنْ يَنْدَمَ: أَنْتَ
كَاهِنٌ إِلَى ٱلْأَبَدِ عَلَى رُتْبَةِ مَلْكِي صَادَقَ. ٢٢ بِقَدْرِ هٰذَا قَدْ صَارَ
يَسُوعُ ضَامِنًا لِعَهْدٍ أَفْضَلَ. ٢٣ وَأُولٰئِكَ قَدْ صَارُوا كَهَنَةً كَثِيرِينَ
لِسَبَبِ ٱلْمَمَاتِ ٱلَّذِي مَنَعَهُمْ أَنْ يَبْقَوْا، ٢٤ وَأَمَّا هٰذَا فَلِكَوْنِهِ يَبْقَى إِلَى
ٱلْأَبَدِ لَهُ كَهَنُوتٌ لَا يَزُولُ. ٢٥ مِنْ ثَمَّ يَقْدِرُ أَيْضًا أَنْ يُخَلِّصَ إِلَى
ٱلتَّمَامِ ٱلَّذِينَ يَتَقَدَّمُونَ بِهِ إِلَى ٱللهِ، إِذْ هُوَ حَيٌّ فِي كُلِّ حِينٍ لِيَشْفَعَ
فِيهِمْ. ٢٦ لِأَنَّهُ كَانَ يَلِيقُ بِنَا رَئِيسُ كَهَنَةٍ هٰذَا شَأْنُهُ: قُدُّوسٌ بِلَا شَرٍّ
وَلَا دَنَسٍ وَقَدْ ٱنْفَصَلَ عَنِ ٱلْخُطَاةِ وَصَارَ أَعْلَى مِنَ ٱلسَّمَاوَاتِ،
٢٧ ٱلَّذِي لَا ٱضْطِرَارَ لَهُ كُلَّ يَوْمٍ مِثْلَ رُؤَسَاءِ ٱلْكَهَنَةِ أَنْ يُقَدِّمَ ذَبَائِحَ
أَوَّلًا عَنْ خَطَايَا نَفْسِهِ ثُمَّ عَنْ خَطَايَا ٱلشَّعْبِ، لِأَنَّهُ هٰذَا فَعَلَ مَرَّةً
إِذْ قَدَّمَ نَفْسَهُ. ٢٨ لِأَنَّ ٱلنَّامُوسَ يُقِيمُ أُنَاسًا بِهِمْ ضَعْفٌ رُؤَسَاءَ
كَهَنَةٍ، وَأَمَّا كَلِمَةُ ٱلْقَسَمِ ٱلَّتِي بَعْدَ ٱلنَّامُوسِ فَتُقِيمُ ٱبْنًا مُكَمَّلًا إِلَى
ٱلْأَبَدِ.

٨ وَرَأْسُ ٱلْكَلَامِ فِي ٱلَّذِي نَحْنُ عِنْدَنَا هٰذَا ٱلرَّئِيسُ ٱلَّذِي جَلَسَ
عَنْ يَمِينِ عَرْشِ ٱلْعَظَمَةِ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ، ٢ خَادِمُ ٱلْأَقْدَاسِ وَٱلْمَسْكَنِ
ٱلْحَقِيقِيِّ ٱلَّذِي نَصَبَهُ ٱلرَّبُّ لَا إِنْسَانٌ. ٣ لِأَنَّ كُلَّ رَئِيسِ كَهَنَةٍ
مُقَامٌ لِكَيْ يُقَدِّمَ قَرَابِينَ وَذَبَائِحَ. فَمِنْ ثَمَّ ٱضْطُرَّ هٰذَا أَيْضًا أَنْ يَكُونَ
لَهُ مَا يُقَدِّمُهُ. ٤ فَإِنْ كَانَ عَلَى ٱلْأَرْضِ لَمَا كَانَ كَاهِنًا، إِذْ يُوجَدُ
كَهَنَةٌ يُقَدِّمُونَ حَسَبَ ٱلنَّامُوسِ ٱلْقَرَابِينَ، ٥ ٱلَّذِينَ يَخْدِمُونَ شِبْهَ
ٱلسَّمَاوِيَّاتِ وَظِلَّهَا، كَمَا أُوحِيَ إِلَى مُوسَى حِينَمَا ٱبْتَدَأَ يُتَمِّمُ ٱلْمَسْكَنَ.
لِأَنَّهُ قَالَ: ٱنْظُرْ أَنْ تَعْمَلَ كُلَّ شَيْءٍ حَسَبَ ٱلنَّمُوذَجِ ٱلَّذِي أُظْهِرَ لَكَ
فِي ٱلْجَبَلِ. ٦ وَلٰكِنِ ٱلْآنَ قَدْ حَصَلَ لَهُ خِدْمَةٌ أَفْضَلُ بِمِقْدَارِ مَا هُوَ
أَيْضًا وَسِيطُ عَهْدٍ أَفْضَلَ، مَبْنِيٌّ عَلَى مَوَاعِيدَ أَفْضَلَ. ٧ لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ
ذٰلِكَ ٱلْعَهْدُ ٱلْأَوَّلُ بِلَا لَوْمٍ لَمَا كَانَ يُطْلَبُ مَكَانٌ لِثَانٍ. ٨ لِأَنَّهُ لَائِمٌ
إِيَّاهُمْ يَقُولُ: هُوَذَا أَيَّامٌ تَأْتِي يَقُولُ ٱلرَّبُّ، وَأُكَمِّلُ عَلَى بَيْتِ إِسْرَائِيلَ
وَعَلَى بَيْتِ يَهُوذَا عَهْدًا جَدِيدًا، ٩ لَيْسَ كَٱلْعَهْدِ ٱلَّذِي عَمِلْتُهُ مَعَ
آبَائِهِمْ يَوْمَ أَمْسَكْتُ بِيَدِهِمْ لِأُخْرِجَهُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ، لِأَنَّهُمْ لَمْ
يَثْبُتُوا فِي عَهْدِي وَأَنَا أَهْمَلْتُهُمْ، يَقُولُ ٱلرَّبُّ. ١٠ لِأَنَّ هٰذَا هُوَ ٱلْعَهْدُ
ٱلَّذِي أَعْهَدُهُ لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ بَعْدَ تِلْكَ ٱلْأَيَّامِ، يَقُولُ ٱلرَّبُّ: أَجْعَلُ
نَوَامِيسِي فِي أَذْهَانِهِمْ وَأَكْتُبُهَا عَلَى قُلُوبِهِمْ، وَأَكُونُ لَهُمْ إِلٰهًا
وَهُمْ يَكُونُونَ لِي شَعْبًا. ١١ وَلَا يُعَلِّمُ بَعْدُ كُلُّ وَاحِدٍ قَرِيبَهُ وَكُلُّ
وَاحِدٍ أَخَاهُ قَائِلًا: ٱعْرِفِ ٱلرَّبَّ، لِأَنَّ ٱلْجَمِيعَ سَيَعْرِفُونَنِي مِنْ
صَغِيرِهِمْ إِلَى كَبِيرِهِمْ. ١٢ لِأَنِّي أَصْفَحُ عَنْ إِثْمِهِمْ وَلَا أَذْكُرُ خَطِيَّتَهُمْ
بَعْدُ. ١٣ إِذْ قَالَ: عَهْدًا جَدِيدًا، عَتَّقَ ٱلْأَوَّلَ. وَأَمَّا مَا عَتَّقَ وَشَاخَ فَهُوَ
قَرِيبٌ مِنَ ٱلِٱضْمِحْلَالِ.

٩ فَكَانَ ٱلْأَوَّلُ أَيْضًا لَهُ فَرَائِضُ ٱلْخِدْمَةِ وَٱلْمَقْدِسُ ٱلْعَالَمِيُّ.
٢ لِأَنَّهُ هُيِّئَ ٱلْمَسْكَنُ ٱلْأَوَّلُ ٱلَّذِي فِيهِ ٱلْمَنَارَةُ وَٱلْمَائِدَةُ وَخُبْزُ
ٱلتَّقْدِمَةِ، ٱلَّذِي يُقَالُ لَهُ ٱلْقُدْسُ. ٣ وَخَلْفَ ٱلسِّتْرِ ٱلثَّانِي ٱلْمَسْكَنُ ٱلَّذِي
يُقَالُ لَهُ قُدْسُ ٱلْأَقْدَاسِ، ٤ ٱلَّذِي لَهُ مِبْخَرَةُ ذَه

ڪَنِّي ڪِتَابَ ٱلَّذِي ٱلَّذِي ٱلَّذِي

11 כי־מלאו ימיהם׃ *ויהי בימי
מתתיה בן־יוחנן בן־שמעי הכהן
הראשון וישב ירושלם׃ ס ◦ ובו ◦ ס

ויהי כאשר החל עמוד מ ◦ ס

12 *כי אם־עשו יעשו ביבשה
ובמדבר׃ ויבא כל כלי־זמתם
ואהליהם׃ ואת־כל כלי כבודם׃
13 *ואחזו כנרות: ולוו חצוצרות
לכסף׃ ולא נראו. כי נשבתה
כל־יפיה׃ כי־נשבו ראשונים
14 *ויתנו את־נפשם לבכי ולאנחה׃
15 ואת־ישראל לא־תבכו׃ *כי־כה
אמר יהוה׃ הנה אנכי מאסף
לכל־העמים׃ את־ישראל נפוצו׃
ואת־יהודה׃ לא נפרדו׃ כי
כל־עשיהם עשו׃ לפני׃ נאם־יהוה׃
16 *קול נהי נשמע בציון׃ איכה
שדדנו בשנו מאד׃ כי־עזבנו
ארץ׃ כי־השליכו משכנתינו׃
17 כי ◦ *שמעה נשים דבר־יהוה׃
ותקח אזנכם דבר־פיו׃ ולמדו
בנותיכם נהי׃ ואשה רעותה
קינה׃ איש זה׃ *כל־הרעה הזאת
18 כי־עלתה מות בחלונינו׃ באה
בארמנותינו׃ להכרית עולל
מחוץ׃ בחורים מרחובות׃
19 *דבר יהוה׃ וישא אשה פרי־
בטנה׃ עגבי טפים׃ היו חללי
חרב בארץ׃ כי־הרגו אויב׃
20 *דבר יהוה׃ ותאכלנה נשים
פריהן׃ עלולי טפחי שוש׃
בקדש אדני כהן ונביא׃
21 *הרגתם בקדש אדני׃ שוטו
לכם ובואו׃ הרפו מעל רגליכם׃
כי־עשו כזאת׃ ולא שמעו׃
22 *ויבא רעה רעה׃ כל־מכאובי
עליו׃ כל־לבי דוי׃ ונאנחתי
כלה׃ ורוחי עלפה׃ ס

9 *מי־יתן ראשי מים ועיני מקור

ס ◦ ס ◦ ס ◦

4 ◆ ס ◆ ע ◆ ד ◆ ד ◆ ד

ٱلْمَزَامِيرِ ◆ ١ ◆ ٱلْمَزْمُورُ ٱلْأَوَّلُ ◆ ١ ◆ ٱلْمَزْمُورُ ٱلثَّانِي ◆ ٢ ◆

1 طُوبَى لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي لَمْ يَسْلُكْ فِي مَشُورَةِ ٱلْأَشْرَارِ، وَفِي طَرِيقِ ٱلْخُطَاةِ لَمْ يَقِفْ، وَفِي مَجْلِسِ ٱلْمُسْتَهْزِئِينَ لَمْ يَجْلِسْ. 2 لٰكِنَّ فِي نَامُوسِ ٱلرَّبِّ مَسَرَّتَهُ، وَفِي نَامُوسِهِ يَلْهَجُ نَهَارًا وَلَيْلًا. 3 فَيَكُونُ كَشَجَرَةٍ مَغْرُوسَةٍ عَلَى مَجَارِي ٱلْمِيَاهِ، ٱلَّتِي تُعْطِي ثَمَرَهَا فِي أَوَانِهِ، وَوَرَقُهَا لَا يَذْبُلُ، وَكُلُّ مَا يَصْنَعُهُ يَنْجَحُ. 4 لَيْسَ هٰكَذَا ٱلْأَشْرَارُ، لَيْسُوا كَذٰلِكَ، بَلْ كَٱلْعُصَافَةِ ٱلَّتِي تُذْرِيهَا ٱلرِّيحُ. 5 لِذٰلِكَ لَا يَقُومُ ٱلْأَشْرَارُ فِي ٱلدِّينِ، وَلَا ٱلْخُطَاةُ فِي جَمَاعَةِ ٱلصِّدِّيقِينَ. 6 لِأَنَّ ٱلرَّبَّ يَعْرِفُ طَرِيقَ ٱلصِّدِّيقِينَ، وَطَرِيقُ ٱلْأَشْرَارِ تَبِيدُ.

1 لِمَاذَا ٱرْتَجَّتِ ٱلْأُمَمُ، وَتَفَكَّرَ ٱلشُّعُوبُ بِٱلْبَاطِلِ؟ 2 قَامَ مُلُوكُ ٱلْأَرْضِ، وَتَآمَرَ ٱلرُّؤَسَاءُ مَعًا عَلَى ٱلرَّبِّ وَعَلَى مَسِيحِهِ: 3 لِنُقَطِّعْ أَرْسَانَهُمَا، وَلْنَطْرَحْ عَنَّا رُبُطَهُمَا. 4 ٱلسَّاكِنُ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ يَضْحَكُ، ٱلسَّيِّدُ يَهْزَأُ بِهِمْ. 5 حِينَئِذٍ يُكَلِّمُهُمْ بِغَضَبِهِ، وَبِسُخْطِهِ يُرَوِّعُهُمْ: 6 أَنَا مَسَحْتُ مَلِكِي عَلَى صِهْيَوْنَ جَبَلِ قُدْسِي. 7 أُخْبِرُ مِنْ جِهَةِ قَضَاءٍ. قَالَ لِي ٱلرَّبُّ: أَنْتَ ٱبْنِي، أَنَا ٱلْيَوْمَ وَلَدْتُكَ. 8 ٱسْأَلْنِي فَأُعْطِيَكَ ٱلْأُمَمَ مِيرَاثًا لَكَ، وَأَقَاصِيَ ٱلْأَرْضِ مُلْكًا لَكَ. 9 تَرْعَاهُمْ بِقَضِيبٍ مِنْ حَدِيدٍ، مِثْلَ إِنَاءِ ٱلْفَخَّارِيِّ تُكَسِّرُهُمْ. 10 فَٱلْآنَ يَا أَيُّهَا ٱلْمُلُوكُ ٱفْهَمُوا، تَأَدَّبُوا يَا قُضَاةَ ٱلْأَرْضِ. 11 عُبُدُوا ٱلرَّبَّ بِخَوْفٍ، وَهَلِّلُوا لَهُ بِرِعْدَةٍ. 12 قَبِّلُوا ٱلِٱبْنَ لِئَلَّا يَغْضَبَ، فَتَبِيدُوا مِنَ ٱلطَّرِيقِ، لِأَنَّهُ عَنْ قَلِيلٍ يَتَّقِدُ غَضَبُهُ. طُوبَى لِجَمِيعِ ٱلْمُتَّكِلِينَ عَلَيْهِ.

1 مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ عِنْدَ هَرَبِهِ مِنْ أَبْشَالُومَ ٱبْنِهِ. يَا رَبُّ، مَا أَكْثَرَ مُضَايِقِيَّ! كَثِيرُونَ ٱلْقَائِمُونَ عَلَيَّ. 2 كَثِيرُونَ ٱلْقَائِلُونَ لِنَفْسِي: لَا خَلَاصَ لَهُ بِإِلٰهِهِ. سِلَاهْ. 3 أَمَّا أَنْتَ يَا رَبُّ فَتُرْسٌ لِي، مَجْدِي وَرَافِعُ رَأْسِي. 4 بِصَوْتِي إِلَى ٱلرَّبِّ أَصْرُخُ، فَيُجِيبُنِي مِنْ جَبَلِ قُدْسِهِ. سِلَاهْ. 5 أَنَا ٱضْطَجَعْتُ وَنِمْتُ، ٱسْتَيْقَظْتُ لِأَنَّ ٱلرَّبَّ يَعْضُدُنِي. 6 لَا أَخَافُ مِنْ رِبْوَاتِ ٱلشَّعْبِ ٱلَّذِينَ حَوَالَيَّ ٱصْطَفُّوا عَلَيَّ. 7 قُمْ يَا رَبُّ، خَلِّصْنِي يَا إِلٰهِي، لِأَنَّكَ ضَرَبْتَ كُلَّ أَعْدَائِي عَلَى ٱلْفَكِّ. أَسْنَانَ ٱلْأَشْرَارِ كَسَّرْتَ. 8 لِلرَّبِّ ٱلْخَلَاصُ. عَلَى شَعْبِكَ بَرَكَتُكَ. سِلَاهْ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ عَلَى ٱلْمِزْمَارِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 عِنْدَمَا أَدْعُو ٱسْتَجِبْ لِي يَا إِلٰهَ بِرِّي. فِي ٱلضِّيقِ رَحَّبْتَ لِي. ٱرْحَمْنِي وَٱسْمَعْ صَلَاتِي. 3 يَا بَنِي ٱلْبَشَرِ، إِلَى مَتَى مَجْدِي عَارٌ؟ إِلَى مَتَى تُحِبُّونَ ٱلْبُطْلَ وَتَطْلُبُونَ ٱلْكَذِبَ؟ سِلَاهْ. 4 فَٱعْلَمُوا أَنَّ ٱلرَّبَّ قَدْ مَيَّزَ تَقِيَّهُ لِنَفْسِهِ. ٱلرَّبُّ يَسْمَعُ حِينَ أَدْعُوهُ. 5 رِجْزُوا وَلَا تُخْطِئُوا. تَكَلَّمُوا فِي قُلُوبِكُمْ عَلَى مَضَاجِعِكُمْ وَٱسْكُتُوا. سِلَاهْ. 6 ٱذْبَحُوا ذَبَائِحَ ٱلْبِرِّ وَٱتَّكِلُوا عَلَى ٱلرَّبِّ. 7 كَثِيرُونَ يَقُولُونَ: مَنْ يُرِينَا خَيْرًا؟ ٱرْتَفِعْ عَلَيْنَا بِنُورِ وَجْهِكَ يَا رَبُّ. 8 جَعَلْتَ سُرُورًا فِي قَلْبِي أَكْثَرَ مِنْ سُرُورِهِمْ حِينَ كَثُرَ قَمْحُهُمْ وَخَمْرُهُمْ. 9 بِسَلَامَةٍ أَضْطَجِعُ وَأَنَامُ أَيْضًا، لِأَنَّكَ أَنْتَ يَا رَبُّ وَحْدَكَ ٱلْمُؤَسِّسُنِي فِي ٱلطُّمَأْنِينَةِ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ عَلَى ٱلنَّايَاتِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 أَصْغِ إِلَى كَلِمَاتِي يَا رَبُّ، تَأَمَّلْ نَجْوَايَ. 3 ٱنْصِتْ لِصَوْتِ صُرَاخِي يَا مَلِكِي وَإِلٰهِي، لِأَنِّي إِلَيْكَ أُصَلِّي. 4 يَا رَبُّ، فِي ٱلْغَدَاةِ تَسْمَعُ صَوْتِي. فِي ٱلْغَدَاةِ أُرَتِّبُ لَكَ وَأُرَاقِبُ. 5 لِأَنَّكَ لَسْتَ إِلٰهًا يُسَرُّ بِٱلشَّرِّ. لَا يُسَاكِنُكَ ٱلسَّيِّئُ. 6 لَا يَقِفُ ٱلْمُفْتَخِرُونَ قُدَّامَ عَيْنَيْكَ. أَبْغَضْتَ جَمِيعَ فَاعِلِي ٱلْإِثْمِ. 7 تُهْلِكُ ٱلْمُتَكَلِّمِينَ ٱلْكَذِبَ. رَجُلَ ٱلدِّمَاءِ وَٱلْغِشِّ يَكْرَهُ ٱلرَّبُّ. 8 أَمَّا أَنَا فَبِكَثْرَةِ رَحْمَتِكَ أَدْخُلُ بَيْتَكَ، أَسْجُدُ نَحْوَ هَيْكَلِ قُدْسِكَ بِخَوْفِكَ. 9 يَا رَبُّ ٱهْدِنِي فِي بِرِّكَ مِنْ أَجْلِ مُضَايِقِيَّ. سَوِّ قُدَّامِي طَرِيقَكَ. 10 لِأَنَّهُ لَيْسَ فِي فَمِهِمْ صِدْقٌ. جَوْفُهُمْ هَاوِيَةٌ مَفْتُوحَةٌ. بِلِسَانِهِمْ يُمَلِّقُونَ. 11 عَاقِبْهُمْ يَا ٱللّٰهُ. لِيَسْقُطُوا مِنْ أَفْكَارِهِمْ. بِكَثْرَةِ مَعَاصِيهِمُ ٱطْرَحْهُمْ، لِأَنَّهُمْ قَدْ تَمَرَّدُوا عَلَيْكَ. 12 وَلْيَفْرَحْ جَمِيعُ ٱلْمُتَّكِلِينَ عَلَيْكَ. إِلَى ٱلدَّهْرِ يَهْتِفُونَ وَأَنْتَ تُظَلِّلُهُمْ، وَيَبْتَهِجُ بِكَ مُحِبُّو ٱسْمِكَ. 13 لِأَنَّكَ أَنْتَ تُبَارِكُ ٱلصِّدِّيقَ يَا رَبُّ. كَمِجَنٍّ تُحِيطُهُ بِرِضَاكَ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ عَلَى ٱلْمَثْمِنِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 يَا رَبُّ، لَا فِي غَضَبِكَ تُوَبِّخْنِي وَلَا فِي سَخَطِكَ تُؤَدِّبْنِي. 3 ٱرْحَمْنِي يَا رَبُّ فَإِنِّي ذَابِلٌ. ٱشْفِنِي يَا رَبُّ فَإِنَّ عِظَامِي ٱرْتَاعَتْ. 4 وَنَفْسِي ٱرْتَاعَتْ جِدًّا. وَأَنْتَ يَا رَبُّ فَإِلَى مَتَى؟ 5 رُدَّ يَا رَبُّ نَفْسِي. نَجِّهَا مِنْ أَجْلِ رَحْمَتِكَ. 6 لِأَنَّهُ لَيْسَ فِي ٱلْمَوْتِ ذِكْرُكَ. فِي ٱلْهَاوِيَةِ مَنْ يَحْمَدُكَ؟ 7 تَعِبْتُ مِنْ تَنَهُّدِي. أُعَوِّمُ كُلَّ لَيْلَةٍ سَرِيرِي. بِدُمُوعِي أُذِيبُ فِرَاشِي. 8 ذَبُلَتْ مِنَ ٱلْغَمِّ عَيْنِي. شَاخَتْ مِنْ كُلِّ مُضَايِقِيَّ. 9 حِيدُوا عَنِّي يَا جَمِيعَ فَاعِلِي ٱلْإِثْمِ، لِأَنَّ ٱلرَّبَّ قَدْ سَمِعَ صَوْتَ بُكَائِي. 10 سَمِعَ ٱلرَّبُّ تَضَرُّعِي. ٱلرَّبُّ يَقْبَلُ صَلَاتِي. 11 يَخْزَى وَيُرْتَاعُ جِدًّا كُلُّ أَعْدَائِي. يَرْجِعُونَ وَيَخْزَوْنَ فِي لَحْظَةٍ.

1 شِجْيُونُ لِدَاوُدَ ٱلَّذِي رَنَّمَ لِلرَّبِّ مِنْ أَجْلِ كُوشَ ٱلْبَنْيَامِينِيِّ. 2 يَا رَبُّ إِلٰهِي عَلَيْكَ ٱتَّكَلْتُ. خَلِّصْنِي مِنْ جَمِيعِ مُضْطَهِدِيَّ وَنَجِّنِي، 3 لِئَلَّا يَفْتَرِسَ نَفْسِي كَأَسَدٍ، مُمَزِّقًا وَلَيْسَ مُنْقِذٌ. 4 يَا رَبُّ إِلٰهِي إِنْ كُنْتُ قَدْ فَعَلْتُ هٰذَا، إِنْ كَانَ فِي يَدَيَّ إِثْمٌ، 5 إِنْ كُنْتُ قَدْ كَافَأْتُ مُجَازِيَّ شَرًّا، وَأَسْقَطْتُ مُضَايِقِيَّ بَاطِلًا، 6 فَلْيَطْرُدِ ٱلْعَدُوُّ نَفْسِي وَيُدْرِكْهَا، وَلْيَدُسْ إِلَى ٱلْأَرْضِ حَيَاتِي، وَيُسْكِنْ فِي ٱلتُّرَابِ كَرَامَتِي. سِلَاهْ. 7 قُمْ يَا رَبُّ بِغَضَبِكَ. ٱرْتَفِعْ بِسَبَبِ سَخَطِ مُضَايِقِيَّ، وَٱسْتَيْقِظْ لِي إِلَى ٱلْقَضَاءِ ٱلَّذِي أَمَرْتَ بِهِ. 8 وَلْتَحُطْ بِكَ جَمَاعَةُ ٱلشُّعُوبِ، وَمِنْ أَجْلِهَا ٱرْجِعْ إِلَى ٱلْعُلَا. 9 ٱلرَّبُّ يَدِينُ ٱلشُّعُوبَ. ٱقْضِ لِي يَا رَبُّ بِحَسَبِ بِرِّي وَبِحَسَبِ كَمَالِي ٱلَّذِي فِيَّ. 10 لِيَفْنَ شَرُّ ٱلْأَشْرَارِ، وَلْتُثَبِّتِ ٱلصِّدِّيقَ، فَٱلْفَاحِصُ ٱلْقُلُوبَ وَٱلْكُلَى هُوَ ٱللّٰهُ ٱلْبَارُّ. 11 تُرْسِي عِنْدَ ٱللّٰهِ، ٱلْمُخَلِّصُ ٱلْمُسْتَقِيمُ ٱلْقَلْبِ. 12 ٱللّٰهُ قَاضٍ عَادِلٌ، وَإِلٰهٌ يَسْخَطُ كُلَّ يَوْمٍ. 13 إِنْ لَمْ يَرْجِعْ يَسْنُنْ سَيْفَهُ. قَدْ مَدَّ قَوْسَهُ وَعَدَّلَهَا. 14 وَلَهُ قَدْ أَعَدَّ آلَاتِ ٱلْمَوْتِ. سِهَامَهُ لِلْمُلَاحِقَةِ قَدْ عَمِلَ. 15 هُوَذَا يُمَخِّضُ بِٱلْإِثْمِ، وَقَدْ حَبِلَ بِٱلشَّقَاوَةِ وَوَلَدَ كَذِبًا. 16 حَفَرَ جُبًّا وَنَقَّرَهُ، وَسَقَطَ فِي ٱلْحُفْرَةِ ٱلَّتِي عَمِلَ. 17 تَرْتَدُّ شَقَاوَتُهُ عَلَى رَأْسِهِ، وَعَلَى هَامَتِهِ يَنْزِلُ ظُلْمُهُ. 18 أَحْمَدُ ٱلرَّبَّ حَسَبَ بِرِّهِ، وَأُرَنِّمُ لِٱسْمِ ٱلرَّبِّ ٱلْعَلِيِّ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ عَلَى ٱلْجِتِّيَّةِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 يَا رَبُّ رَبَّنَا، مَا أَمْجَدَ ٱسْمَكَ فِي كُلِّ ٱلْأَرْضِ! ٱلَّذِي جَعَلْتَ جَلَالَكَ فَوْقَ ٱلسَّمَاوَاتِ. 3 مِنْ أَفْوَاهِ ٱلْأَطْفَالِ وَٱلرُّضَّعِ أَسَّسْتَ حَمْدًا لِأَجْلِ مُقَاوِمِيكَ، لِكَيْ تُسَكِّتَ عَدُوًّا وَمُنْتَقِمًا. 4 إِذَا أَرَى سَمَاوَاتِكَ عَمَلَ أَصَابِعِكَ، ٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ ٱلَّتِي كَوَّنْتَهَا، 5 فَمَا ٱلْإِنْسَانُ حَتَّى تَذْكُرَهُ، وَٱبْنُ ٱلْإِنْسَانِ حَتَّى تَفْتَقِدَهُ؟ 6 وَتُنْقِصُهُ قَلِيلًا عَنِ ٱلْمَلَائِكَةِ، بِمَجْدٍ وَكَرَامَةٍ تُكَلِّلُهُ. 7 تُقِيمُهُ عَلَى أَعْمَالِ يَدَيْكَ. كُلَّ شَيْءٍ وَضَعْتَ تَحْتَ قَدَمَيْهِ: 8 جَمِيعَ ٱلْغَنَمِ وَٱلْبَقَرِ، وَأَيْضًا بَهَائِمَ ٱلْبَرِّيَّةِ، 9 طُيُورَ ٱلسَّمَاءِ وَسَمَكَ ٱلْبَحْرِ، سَالِكَ سُبُلِ ٱلْبِحَارِ. 10 يَا رَبُّ رَبَّنَا، مَا أَمْجَدَ ٱسْمَكَ فِي كُلِّ ٱلْأَرْضِ!

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ عَلَى مُوتِ ٱلْبَنِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 أَحْمَدُكَ يَا رَبُّ بِكُلِّ قَلْبِي. أُحَدِّثُ بِجَمِيعِ عَجَائِبِكَ. 3 أَفْرَحُ وَأَبْتَهِجُ بِكَ. أُرَنِّمُ لِٱسْمِكَ يَا عَلِيُّ. 4 عِنْدَ ٱرْتِدَادِ أَعْدَائِي إِلَى ٱلْوَرَاءِ يَضْعُفُونَ وَيَبِيدُونَ مِنْ قُدَّامِ وَجْهِكَ. 5 لِأَنَّكَ أَجْرَيْتَ قَضَائِي وَحُكْمِي. جَلَسْتَ عَلَى ٱلْكُرْسِيِّ قَاضِيًا بِٱلْعَدْلِ. 6 ٱنْتَهَرْتَ ٱلْأُمَمَ. أَهْلَكْتَ ٱلشِّرِّيرَ. مَحَوْتَ ٱسْمَهُمْ إِلَى ٱلدَّهْرِ وَٱلْأَبَدِ. 7 ٱلْعَدُوُّ قَدْ فَنِيَ خَرَابًا إِلَى ٱلْأَبَدِ، وَٱلْمُدُنَ ٱقْتَلَعْتَهَا. بَادَ ذِكْرُهُمُ ٱلْبَتَّةَ. 8 وَأَمَّا ٱلرَّبُّ فَإِلَى ٱلدَّهْرِ يَجْلِسُ. قَدْ ثَبَّتَ لِلْقَضَاءِ كُرْسِيَّهُ. 9 وَهُوَ يَدِينُ ٱلْمَسْكُونَةَ بِٱلْعَدْلِ. يَقْضِي لِلشُّعُوبِ بِٱلْمُسْتَقِيمِ. 10 وَيَكُونُ ٱلرَّبُّ مَلْجَأً لِلْمُنْسَحِقِ، مَلْجَأً فِي أَزْمِنَةِ ٱلضِّيقِ. 11 وَعَلَيْكَ يَتَوَكَّلُ ٱلْعَارِفُونَ ٱسْمَكَ، لِأَنَّكَ لَمْ تَتْرُكْ طَالِبِيكَ يَا رَبُّ. 12 رَنِّمُوا لِلرَّبِّ ٱلسَّاكِنِ فِي صِهْيَوْنَ. ٱخْبِرُوا بَيْنَ ٱلشُّعُوبِ بِأَفْعَالِهِ. 13 لِأَنَّ ٱلَّذِي يَطْلُبُ ٱلدِّمَاءَ ذَكَرَهُمْ. لَمْ يَنْسَ صُرَاخَ ٱلْبَائِسِينَ. 14 ٱرْحَمْنِي يَا رَبُّ. ٱنْظُرْ مَذَلَّتِي مِنْ مُبْغِضِيَّ، يَا رَافِعَنِي مِنْ أَبْوَابِ ٱلْمَوْتِ، 15 لِكَيْ أُحَدِّثَ بِكُلِّ تَسَابِيحِكَ فِي أَبْوَابِ بِنْتِ صِهْيَوْنَ. أَبْتَهِجُ بِخَلَاصِكَ. 16 غَرِقَتِ ٱلْأُمَمُ فِي ٱلْحُفْرَةِ ٱلَّتِي عَمِلُوا. فِي ٱلشَّبَكَةِ ٱلَّتِي خَبَّأُوهَا ٱنْمَسَكَتْ رِجْلُهُمْ. 17 عُرِفَ ٱلرَّبُّ قَضَاءً صَنَعَ. بِعَمَلِ يَدَيْهِ ٱلشِّرِّيرُ ٱصْطَادَ. هِيغَايُونُ. سِلَاهْ. 18 يَرْجِعُ ٱلْأَشْرَارُ إِلَى ٱلْهَاوِيَةِ، جَمِيعُ ٱلشُّعُوبِ ٱلنَّاسُونَ ٱللّٰهَ. 19 لِأَنَّ ٱلْمِسْكِينَ لَا يُنْسَى إِلَى ٱلْأَبَدِ. رَجَاءُ ٱلْبَائِسِينَ لَا يَبِيدُ إِلَى ٱلدَّهْرِ. 20 قُمْ يَا رَبُّ. لَا يَعْتَزَّ ٱلْإِنْسَانُ. لِتُدَنَ ٱلْأُمَمُ قُدَّامَ وَجْهِكَ. 21 ضَعْ يَا رَبُّ مُعَلِّمًا عَلَيْهِمْ. لِتَعْلَمِ ٱلْأُمَمُ أَنَّهُمْ إِنَّمَا هُمْ بَشَرٌ. سِلَاهْ.

1 لِمَاذَا يَا رَبُّ تَقِفُ مِنْ بَعِيدٍ؟ تَتَغَافَلُ فِي أَزْمِنَةِ ٱلضِّيقِ؟ 2 بِكِبْرِيَاءِ ٱلشِّرِّيرِ يَتَّقِدُ ٱلْمِسْكِينُ. يُؤْخَذُونَ بِٱلْمَكَايِدِ ٱلَّتِي ٱفْتَكَرُوهَا. 3 لِأَنَّ ٱلشِّرِّيرَ يَفْتَخِرُ بِشَهْوَةِ نَفْسِهِ، وَٱلْمُرْتَزِقُ يُبَارِكُ وَيَنْكُلُ ٱلرَّبَّ. 4 ٱلشِّرِّيرُ بِكِبْرِيَاءِ أَنْفِهِ لَا يَطْلُبُ. لَيْسَ ٱللّٰهُ فِي كُلِّ أَفْكَارِهِ. 5 طُرُقُهُ تَتَمَخَّضُ فِي كُلِّ حِينٍ. أَحْكَامُكَ مُرْتَفِعَةٌ عَنْ وَجْهِهِ. كُلُّ مُضَايِقِيهِ يَنْفُخُ فِيهِمْ. 6 قَالَ فِي قَلْبِهِ: لَا أَتَزَعْزَعُ. إِلَى دَوْرٍ وَدَوْرٍ لَا أَكُونُ فِي شَرٍّ. 7 فَمُهُ مَمْلُوءٌ لَعْنًا وَغِشًّا وَظُلْمًا. تَحْتَ لِسَانِهِ مَشَقَّةٌ وَإِثْمٌ. 8 يَقْعُدُ فِي كَمِينِ ٱلدِّيَارِ. فِي ٱلْمَخَابِئِ يَقْتُلُ ٱلْبَرِيءَ. عَيْنَاهُ تُرَاقِبَانِ ٱلْمِسْكِينَ. 9 يَكْمُنُ فِي ٱلْمَخْبَإِ كَأَسَدٍ فِي عَرِينِهِ. يَكْمُنُ لِيَخْطَفَ ٱلْبَائِسَ. يَخْطَفُ ٱلْبَائِسَ بِجَرِّهِ إِيَّاهُ فِي شَبَكَتِهِ. 10 يَنْحَنِي وَيَنْكَبُّ، فَيَقَعُ ٱلْمَسَاكِينُ بِعَزَائِمِهِ. 11 قَالَ فِي قَلْبِهِ: قَدْ نَسِيَ ٱللّٰهُ. قَدْ حَجَبَ وَجْهَهُ. لَا يَرَى إِلَى ٱلْأَبَدِ. 12 قُمْ يَا رَبُّ. يَا ٱللّٰهُ ٱرْفَعْ يَدَكَ. لَا تَنْسَ ٱلْبَائِسِينَ. 13 لِمَاذَا ٱسْتَخَفَّ ٱلشِّرِّيرُ بِٱللّٰهِ؟ قَالَ فِي قَلْبِهِ: لَا تَفْتَقِدُ؟ 14 قَدْ رَأَيْتَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ نَظَرْتَ ٱلْمَشَقَّةَ وَٱلْغَيْظَ لِتَجْعَلَهُمَا فِي يَدَيْكَ. عَلَيْكَ يَتَّكِلُ ٱلْمِسْكِينُ. لِلْيَتِيمِ أَنْتَ كُنْتَ مُعِينًا. 15 ٱكْسِرْ ذِرَاعَ ٱلشِّرِّيرِ وَٱلْخَبِيثِ. تُفْتَقَدُ شَرَّهُ فَلَا تَجِدُ. 16 ٱلرَّبُّ مَلِكٌ إِلَى ٱلدَّهْرِ وَٱلْأَبَدِ. بَادَتِ ٱلْأُمَمُ مِنْ أَرْضِهِ. 17 شَهْوَةَ ٱلْمَسَاكِينِ سَمِعْتَ يَا رَبُّ. تُهَيِّئُ قُلُوبَهُمْ. تُصْغِي أُذُنُكَ 18 لِتَقْضِيَ لِلْيَتِيمِ وَٱلْمَسْحُوقِ، لِكَيْ لَا يَعُودَ يَعْتَزُّ ٱلْإِنْسَانُ ٱلَّذِي مِنَ ٱلْأَرْضِ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 عَلَى ٱلرَّبِّ تَوَكَّلْتُ. كَيْفَ تَقُولُونَ لِنَفْسِي: ٱهْرُبِي إِلَى جَبَلِكُمْ كَعُصْفُورٍ؟ 3 لِأَنَّهُ هُوَذَا ٱلْأَشْرَارُ يَمْتَشِقُونَ ٱلْقَوْسَ. يُوَتِّرُونَ سِهَامَهُمْ عَلَى ٱلْوَتَرِ، لِيَرْمُوا فِي ٱلظَّلَامِ عَلَى ٱلْمُسْتَقِيمِي ٱلْقُلُوبِ. 4 لِأَنَّ ٱلْأَسَاسَاتِ تَهْدِمُ. ٱلصِّدِّيقُ مَاذَا عَمِلَ؟ 5 ٱلرَّبُّ فِي هَيْكَلِ قُدْسِهِ. ٱلرَّبُّ كُرْسِيُّهُ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ. عَيْنَاهُ تَنْظُرَانِ. أَجْفَانُهُ تَمْتَحِنُ بَنِي ٱلْبَشَرِ. 6 ٱلرَّبُّ يَمْتَحِنُ ٱلصِّدِّيقَ وَٱلشِّرِّيرَ، وَمُحِبُّ ٱلظُّلْمِ مُبْغِضُ نَفْسِهِ. 7 عَلَى ٱلْأَشْرَارِ يُمْطِرُ أَشْرَاكًا. نَارٌ وَكِبْرِيتٌ وَرِيحُ سَمُومٍ نَصِيبُ كَأْسِهِمْ. 8 لِأَنَّ ٱلرَّبَّ بَارٌّ. يُحِبُّ ٱلْبِرَّ. ٱلْمُسْتَقِيمُونَ يَنْظُرُونَ وَجْهَهُ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ عَلَى ٱلسَّمِينِيثِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 خَلِّصْ يَا رَبُّ، لِأَنَّهُ قَدْ فَنِيَ ٱلتَّقِيُّ. لِأَنَّهُ قَدْ عَدِمَ ٱلْأُمَنَاءُ مِنْ بَنِي ٱلْبَشَرِ. 3 يَتَكَلَّمُونَ بِٱلْبَاطِلِ كُلُّ وَاحِدٍ مَعَ قَرِيبِهِ. بِشِفَاهٍ مَلْسَاءَ بِقَلْبٍ وَقَلْبٍ يَتَكَلَّمُونَ. 4 لِيَقْطَعِ ٱلرَّبُّ كُلَّ شِفَاهٍ مَلْسَاءَ، لِسَانًا يَتَكَلَّمُ بِعَظَائِمَ، 5 ٱلَّذِينَ قَالُوا: بِلِسَانِنَا نَتَشَدَّدُ. شِفَاهُنَا مَعَنَا. مَنْ هُوَ سَيِّدٌ لَنَا؟ 6 مِنْ أَجْلِ ٱغْتِصَابِ ٱلْبَائِسِينَ، مِنْ أَجْلِ أَنِينِ ٱلْمَسَاكِينِ، ٱلْآنَ أَقُومُ، يَقُولُ ٱلرَّبُّ. أَضَعُ فِي ٱلسَّلَامَةِ مَنْ يَنْفُخُ فِيهِ. 7 كَلِمَاتُ ٱلرَّبِّ كَلِمَاتٌ نَقِيَّةٌ، فِضَّةٌ مُصَفَّاةٌ فِي بُوطَةٍ عَلَى ٱلْأَرْضِ، مُمَحَّصَةٌ سَبْعَ مَرَّاتٍ. 8 أَنْتَ يَا رَبُّ تَحْفَظُهُمْ. تَنْصُرُهُ مِنْ هٰذَا ٱلْجِيلِ إِلَى ٱلدَّهْرِ. 9 حَوَالَيْ يَتَمَشَّى ٱلْأَشْرَارُ، عِنْدَمَا ٱرْتَفَعَ ٱلرَّدِيُّ مِنْ بَنِي ٱلْبَشَرِ.

1 لِرَئِيسِ ٱلْمُغَنِّينَ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 إِلَى مَتَى يَا رَبُّ تَنْسَانِي؟ إِلَى ٱلْأَبَدِ؟ إِلَى مَتَى تَحْجُبُ وَجْهَكَ عَنِّي؟ 3 إِلَى مَتَى أَضَعُ هُمُومًا فِي نَفْسِي، حُزْنًا فِي قَلْبِي ٱلنَّهَارَ كُلَّهُ؟ إِلَى مَتَى يَرْتَفِعُ عَدُوِّي عَلَيَّ؟ 4 ٱنْظُرْ وَٱسْتَجِبْ لِي يَا رَبُّ إِلٰهِي. أَنِرْ عَيْنَيَّ لِئَلَّا أَنَامَ نَوْمَ ٱلْمَوْتِ، 5 لِئَلَّا يَقُولَ عَدُوِّي: قَدْ قَوِيتُ عَلَيْهِ. مُضَايِقِيَّ يَبْتَهِجُونَ إِذَا زَعْزَعْتُ. 6 أَمَّا أَنَا فَعَلَى رَحْمَتِكَ تَوَكَّلْتُ. يَبْتَهِجُ قَلْبِي بِخَلَاصِكَ. 7 أُغَنِّي لِلرَّبِّ لِأَنَّهُ قَدْ أَحْسَنَ إِلَيَّ.

1 قَالَ ٱلْجَاهِلُ فِي قَلْبِهِ: لَيْسَ إِلٰهٌ. فَاسَدُوا وَرَجِسُوا بِٱلْإِثْمِ. لَيْسَ مَنْ يَعْمَلُ صَلَاحًا. 2 ٱلرَّبُّ مِنَ ٱلسَّمَاوَاتِ أَشْرَفَ عَلَى بَنِي ٱلْبَشَرِ، لِيَرَى هَلْ مِنْ فَاهِمٍ طَالِبٍ ٱللّٰهَ. 3 ٱلْجَمِيعُ قَدْ مَالُوا. مَعًا فَسَدُوا. لَيْسَ مَنْ يَعْمَلُ صَلَاحًا. لَيْسَ وَلَا وَاحِدٌ. 4 أَمَا يَعْلَمُ جَمِيعُ فَاعِلِي ٱلْإِثْمِ ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ شَعْبِي أَكْلَ ٱلْخُبْزِ، وَلَا يَدْعُونَ ٱللّٰهَ؟ 5 هُنَاكَ ٱرْتَعَدُوا ٱرْتِعَادًا حَيْثُ لَا ٱرْتِعَادَ، لِأَنَّ ٱللّٰهَ فِي جِيلِ ٱلصِّدِّيقِ. 6 مَشُورَةَ ٱلْبَائِسِ تُخْزُونَ، لِأَنَّ ٱلرَّبَّ مَلْجَأُهُ. 7 لَيْتَ مِنْ صِهْيَوْنَ خَلَاصُ إِسْرَائِيلَ! عِنْدَمَا يَرُدُّ ٱللّٰهُ سَبْيَ شَعْبِهِ يَبْتَهِجُ يَعْقُوبُ وَيَفْرَحُ إِسْرَائِيلُ.

1 مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. يَا رَبُّ مَنْ يَنْزِلُ فِي خَيْمَتِكَ؟ مَنْ يَسْكُنُ فِي جَبَلِ قُدْسِكَ؟ 2 ٱلسَّالِكُ بِٱلْكَمَالِ وَٱلصَّانِعُ ٱلْبِرَّ وَٱلْمُتَكَلِّمُ بِٱلصِّدْقِ فِي قَلْبِهِ. 3 لَا يَشِي بِلِسَانِهِ. لَا يَصْنَعُ بِصَاحِبِهِ سُوءًا وَلَا يَحْمِلُ عَارًا عَلَى قَرِيبِهِ. 4 فِي عَيْنَيْهِ ٱلْمَرْذُولُ مَرْذُولٌ، وَٱلْمُكْرِمُونَ خَائِفِي ٱلرَّبِّ يُمَجِّدُ. حَلَفَ لِلشَّرِّ وَلَمْ يَرْجِعْ. 5 فِضَّتَهُ لَمْ يُعْطِ بِٱلرِّبَا، وَعَلَى ٱلْبَرِيءِ لَمْ يَأْخُذْ رَشْوَةً. ٱلَّذِي يَفْعَلُ هٰذَا لَا يَتَزَعْزَعُ إِلَى ٱلدَّهْرِ.

1 مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ. ٱحْفَظْنِي يَا ٱللّٰهُ لِأَنِّي عَلَيْكَ ٱتَّكَلْتُ. 2 قُلْتُ لِلرَّبِّ: أَنْتَ سَيِّدِي. لَا خَيْرَ لِي بِدُونِكَ. 3 لِلْقِدِّيسِينَ ٱلَّذِينَ فِي ٱلْأَرْضِ هُمْ، وَٱلْأَفَاضِلِ كُلُّ مَسَرَّتِي بِهِمْ. 4 تَكْثُرُ أَوْجَاعُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَأْجَرُوا آلِهَةً أُخْرَى. لَا أَسْكُبُ سَكَائِبَهُمْ مِنَ ٱلدَّمِ، وَلَا أَحْمِلُ أَسْمَاءَهُمْ عَلَى شَفَتَيَّ. 5 يَا رَبُّ نَصِيبُ قَسْمِي وَكَأْسِي أَنْتَ. أَنْتَ قَائِمٌ بِنَصِيبِي. 6 ٱلْحِبَالُ وَقَعَتْ لِي فِي ٱلنَّعِيمِ. نَعَمْ، مِيرَاثٌ بَهِيٌّ صَارَ لِي. 7 أُبَارِكُ ٱلرَّبَّ ٱلَّذِي نَصَحَنِي. نَعَمْ، ٱللَّيَالِي تَؤَدِّبُنِي كُلْيَتَايَ. 8 جَعَلْتُ ٱلرَّبَّ أَمَامِي فِي كُلِّ حِينٍ. لِأَنَّهُ عَنْ يَمِينِي فَلَا أَتَزَعْزَعُ. 9 لِذٰلِكَ فَرِحَ قَلْبِي وَتَهَلَّ

וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
13 * כֹּל זְכָר בְּיוֹם אֶחָד: לֶחֶם פָּנִים
תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ: הַשַּׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
הַשַּׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ ◦ ב ◦

וְעַל נִסְכּוֹ תַּקְרִיב: וְעַל מִנְחַת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ תַּקְרִיבוּ עֹלָה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ
12 לַייָ: וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְכָל הָעָם
יְכַפְּרוּ עַל חַטָּאתָם. וְהַכֹּהֲנִים

לפני אלהים. ואל יעצבו בשמחה: 18
כי יראי ה' ישמרם. ויבטחו בך שונאיהם
ישגבו בך אוהבי שמך: כי אתה תברך צדיק 19
ה' כצנה רצון תעטרנו: 20

תהלה לדוד ◇ ה ◇ בהעלות את ארונו ◇ ל ◇

ארוממך ה' כי דליתני. ולא שמחת אויבי לי: 1
ה' אלהי שועתי אליך. ותרפאני: ה' העלית מן שאול 2
נפשי. חייתני מיורדי בור: זמרו לה' חסידיו. 3
והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו. 4
בערב ילין בכי. ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלותי 5
בל אמוט לעולם: ה' ברצונך העמדתה לגבי עז. 6
הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך ה' אקרא. 7
ואל אדני אתחנן: מה בצעי ברדתי אל שחת. 8
היודך עפר הגיד אמתך: שמע ה' וחנני. 9
ה' היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי. 10
פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד 11
ולא ידם. ה' אלהי לעולם אודך: 12

למנצח על שושנת עדות ◇ לדוד ◇ מכתם ◇ לא ◇

בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם. בצדקתך פלטני: 1
הטה אלי אזנך. מהרה הצילני. היה לי לצור מעוז 2
לבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה. 3
ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו 4
צפנו לי. כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי. 5
פדית אותי ה' אל אמת: שנאתי השמרים הבלי 6
שוא. ואני אל ה' בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך. 7
אשר ראית את עניי. ידעת בצרות נפשי: ולא 8
הסגרתני ביד אויב. העמדת במרחב רגלי: חנני 9
ה' כי צר לי. עששה מכעס עיני נפשי וגופי: כי 10
כלו בחיי יגוני. ושנותי באנחה. כשל בעוני כחי. 11
ועצמותי עששו: מכל צוררי הייתי חרפה. ומאד 12
לשכניי. ופחד למכיריי. רואי בחוץ נדדו ממני: 13
נשכחתי כמת מלב. הייתי ככלי אובד: כי שמעתי 14
דבת רבים. מגור מסביב. בהוסדם יחדו עלי. לקחת 15
נפשי זמו: ואני עליך בטחתי ה'. אמרתי אלהי 16
אתה: בידיך עתותי. הצילני מיד אויבי ומרדפי: 17
האירה פניך בעבדך. הושיעני בחסדך: ה' אל אבוש 18
כי קראתיך. יבושו רשעים. ידמו לשאול: תאלמנה 19
שפתי שקר. הדוברות על צדיק עתק גאוה ובוז: 20
מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. פעלת לחוסים בך 21
נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש. 22
תצפנם בסכה מריב לשונות: ברוך ה' כי הפלה חסדו 23
לי בעיר מצור. ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד 24
עיניך. אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו 25
את ה' כל חסידיו. אמונים נצר ה'. ומשלם על יתר
עושה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם. כל המיחלים לה':

למנצח לדוד ◇ ל ◇ משכיל ◇ לב ◇

אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב 1
ה' לו עון. ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי 2
בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך. 3
נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך. 4
ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לה'. ואתה 5
נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד 6
אליך לעת מצוא. רק לשטף מים רבים אליו לא
יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני. רני פלט תסובבני
סלה: אשכילך ואורך בדרך זו תלך. איעצה עליך 8
עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין. במתג ורסן עדיו 9
לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע. והבוטח 10
בה' חסד יסובבנו: שמחו בה' וגילו צדיקים. והרנינו
כל ישרי לב: רנו צדיקים בה'. לישרים נאוה תהלה: 12

הודו לה' בכנור בנבל עשור זמרו לו ◇ לג ◇

רנו צדיקים בה'. לישרים נאוה תהלה: הודו לה' 1
בכנור. בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש. 2
היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר ה'. וכל מעשהו 3
באמונה: אוהב צדקה ומשפט. חסד ה' מלאה הארץ: 4
בדבר ה' שמים נעשו. וברוח פיו כל צבאם: כנס 5
כנד מי הים. נתן באוצרות תהומות: ייראו מה' כל 6
הארץ. ממנו יגורו כל יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי. 7
הוא צוה ויעמד: ה' הפיר עצת גוים. הניא מחשבות 8
עמים: עצת ה' לעולם תעמוד. מחשבות לבו לדר 9
ודר: אשרי הגוי אשר ה' אלהיו. העם בחר לנחלה 10
לו: ה' משמים השקיף. ראה את כל בני אדם: 11
ממכון שבתו השגיח. אל כל יושבי הארץ: היוצר 12
יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע 13
ברב חיל. גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס 14
לתשועה. ובשפע חילו לא ימלט: הנה עין ה' אל 15
יראיו. למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם. 16
ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה לה'. עזרנו ומגננו הוא: 17
כי בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך 18
ה' עלינו. כאשר יחלנו לך: הודיעני ה' דרכיך. 19
למדני בנתיבותיך: הדריכני באמתך ולמדני. כי אתה 20
אלהי ישעי. לך קויתי כל היום: זכור רחמיך ה' 21
וחסדיך. כי מעולם המה: חטאות נעורי ופשעי אל 22
תזכור. כחסדך זכרני אתה. למען טובך ה': טוב וישר 23
ה'. על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט. 24
וילמד ענוים דרכו: כל ארחות ה' חסד ואמת. 25
לנוצרי בריתו ועדותיו: למען שמך ה'. וסלחת לעוני 26
כי רב הוא: מי זה האיש ירא ה'. יורנו בדרך 27
יבחר: נפשו בטוב תלין. וזרעו יירש ארץ: סוד ה' 28
ליראיו. ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל ה'. כי הוא 29
יוציא ממצודה רגלי: פנה אלי וחנני. כי יחיד ועני 30
אני: צרות לבבי הרחיבו. ממצוקותי הוציאני: ראה 31
עניי ועמלי. ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו. 32
ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני. אל אבוש 33
כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני. כי קויתיך: פדה 34
אלהים את ישראל מכל צרותיו: יהוה פדה נפש 35
עבדיו. ולא יאשמו כל החוסים בו:

לדוד ◇ ו ◇ שפטני ה' כתומי ◇ ז ◇

שפטני ה' כתומי. ובתומי עלי: יגמר נא רע רשעים 1
ותכון צדיק. ובוחן לבות וכליות אלהים צדיק: 2
מגני על ה' מושיע ישרי לב: אלהים שופט צדיק 3
ואל זועם בכל יום: אם לא ישוב חרבו ידרך. 4
ודרכו כונן: ולו הכין כלי מות. חציו לדלקים יפעל: 5
הנה יחבל און. והרה עמל. וילד שקר: בור כרה 6
ויחפרהו. ויפול בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו. 7
ועל קדקדו חמסו ירד: אודה ה' כצדקו. ואזמרה 8
שם ה' עליון: ה' אדוננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:
אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים ויונקים 9
יסדת עז. למען צוריך. להשבית אויב ומתנקם: 10
כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך. ירח וכוכבים 11
אשר כוננתה: מה אנוש כי תזכרנו. ובן אדם כי 12
תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים. וכבוד והדר 13
תעטרהו: תמשילהו במעשי ידיך. כל שתה תחת 14
רגליו: צאן ובקר כלם. וגם בהמות שדי: עוף 15
השמים ודגי הים. עובר ארחות ימים: ה' אדוננו. 16
מה אדיר שמך בכל הארץ:

למנצח על מות לבן לדוד ◇ ט ◇ אודה ה' בכל לבבי ◇ י ◇

אספרה כל נפלאותיך: אשמחה ואעלצה בך. אזמרה 1
שמך עליון: בשוב אויבי אחור. יכשלו ויאבדו 2
מפניך: כי עשית משפטי ודיני. ישבת לכסא שופט 3
צדק: גערת גוים. אבד רשע. שמם לנצח ועד: 4
האויב תמו חרבות לנצח. וערים נתשת. אבד זכרם 5
המה: וה' לעולם ישב. כונן למשפט כסאו: והוא 6
ישפט תבל בצדק. ידין לאמים במישרים: ויהי ה' 7
משגב לדך. משגב לעתות בצרה: ויבטחו בך יודעי 8
שמך. כי לא עזבת דורשיך ה': זמרו לה' יושב ציון. 9
הגידו בעמים עלילותיו: כי דורש דמים אותם זכר. 10
לא שכח צעקת ענוים: חנני ה' ראה עניי משנאי. 11
מרוממי משערי מות: למען אספרה כל תהלתיך. 12
בשערי בת ציון אגילה בישועתך: טבעו גוים בשחת 13
עשו. ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: נודע ה' משפט 14
עשה. בפעל כפי רשע הגיון סלה: ישובו רשעים 15
לשאולה כל גוים שכחי אלהים: כי לא לנצח ישכח 16
אביון. תקות ענוים תאבד לעד: קומה ה' אל יעז 17
אנוש. ישפטו גוים על פניך: שיתה ה' מורה להם. 18
ידעו גוים אנוש המה סלה: למה ה' תעמד ברחוק. 19
תעלים לעתות בצרה: בגאות רשע ידלק עני. 20
יתפשו במזמות זו חשבו: כי הלל רשע על תאות 21
נפשו. ובוצע ברך נאץ ה': רשע כגבה אפו בל 22
יבקש אין אלהים כל מזמותיו: יחילו דרכיו בכל עת. 23
מרום משפטיך מנגדו. כל צורריו יפיח בהם: אמר 24
בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע: מלא פיהו 25
אלה ומרמות ותחתיו עמל ואון: ישב במארב חצרים. 26
במסתרים יהרג נקיי. עיניו לחלכה יצפונו: יארוב 27
במסתר כאריה בסכו. יארוב לחטף עני. חטף עני 28
במשכו ברשתו: ידכה יכרע ונפל בעזותיו חלכאים: 29
אמר בלבו שכח אל. הסתיר פניו בל יראה נצח: 30
קומה ה' אל נשא ידך. אל תשכח ענוים: על מה 31
נאץ רשע אלהים. אמר בלבו לא תדרוש: ראית כי 32
אתה עמל וכעס תביט. לתת בידך עזוב חלכה. יתום 33
אתה היית עוזר: שבר זרוע רשע ורע. תדרוש 34
רשעתו בל תמצא: ה' מלך עולם ועד. אבדו גוים 35
מארצו: תאות ענוים שמעת ה'. תכין לבם תקשיב 36
אזנך: לשפט יתום ודך. בל יוסיף עוד אנוש לערץ: 37

למה ה' תעמד ברחוק ◇ י ◇

למה ה' תעמד ברחוק. תעלים לעתות בצרה: בגאות 1
רשע ידלק עני. יתפשו במזמות זו חשבו: כי הלל 2
רשע על תאות נפשו. ובוצע ברך נאץ ה': רשע 3
כגבה אפו בל יבקש אין אלהים כל מזמותיו: יחילו 4
דרכיו בכל עת. מרום משפטיך מנגדו. כל צורריו 5
יפיח בהם: אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא 6
ברע: מלא פיהו אלה ומרמות ותחתיו עמל ואון: 7
ישב במארב חצרים. במסתרים יהרג נקיי. עיניו 8
לחלכה יצפונו: יארוב במסתר כאריה בסכו. יארוב 9
לחטף עני. חטף עני במשכו ברשתו: ידכה יכרע 10
ונפל בעזותיו חלכאים: אמר בלבו שכח אל. הסתיר 11
פניו בל יראה נצח: קומה ה' אל נשא ידך. אל 12
תשכח ענוים: על מה נאץ רשע אלהים. אמר בלבו 13
לא תדרוש: ראית כי אתה עמל וכעס תביט. לתת 14
בידך עזוב חלכה. יתום אתה היית עוזר: שבר זרוע 15
רשע ורע. תדרוש רשעתו בל תמצא: ה' מלך עולם 16
ועד. אבדו גוים מארצו: תאות ענוים שמעת ה'. 17
תכין לבם תקשיב אזנך: לשפט יתום ודך. בל יוסיף 18
עוד אנוש לערץ:

למנצח לדוד ◇ יא ◇ בה' חסיתי ◇ יב ◇

בה' חסיתי. איך תאמרו לנפשי נודי הרה כצפור: 1
כי הנה רשעים ידרכון קשת. כוננו חצם על יתר. 2
לירות במו אפלי לב: כי השתות יהרסון. צדיק מה 3
פעל: ה' בהיכל קדשו. ה' בשמים כסאו. עיניו 4
יחזו. עפעפיו יבחנו בני אדם: ה' צדיק יבחן. 5
ורשע ואוהב חמס שנאה נפשו: יגשם על רשעים 6
פחים. אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם: כי צדיק 7
ה' צדקות אהב. ישר יחזו פניו:

למנצח על השמינית לדוד ◇ יב ◇ הושיעה ה' כי גמר ◇ יג ◇

הושיעה ה' כי גמר חסיד. כי פסו אמונים מבני 1
אדם: שוא ידברו איש את רעהו. שפת חלקות 2
בלב ולב ידברו רע: יכרת ה' כל שפתי חלקות. 3
לשון מדברת גדלות: אשר אמרו ללשוננו נגביר. 4
שפתינו אתנו. מי אדון לנו: משוד עניים מאנקת 5
אביונים. עתה אקום יאמר ה'. אשית בישע יפיח לו: 6
אמרות ה' אמרות טהורות. כסף צרוף בעלילים. 7
מזוקק שבעתים: אתה ה' תשמרם. תצרנו מן הדור 8
זו לעולם: סביב רשעים יתהלכון. כרום זלות לבני 9
אדם: עד אנה ה' תשכחני נצח. עד אנה תסתיר 10
פניך ממני: עד אנה אשית עצות בנפשי. יגון 11
בלבבי יומם. עד אנה ירום אויבי עלי: הביטה 12
ענני ה' אלהי. האירה עיני פן אישן המות: פן 13
יאמר אויבי יכלתיו. צורריי יגילו כי אמוט: ואני 14
בחסדך בטחתי. יגל לבי בישועתך: אשירה לה' 15
כי גמל עלי:

למנצח לדוד ◇ יד ◇ אמר נבל בלבו ◇ טו ◇

אמר נבל בלבו אין אלהים. השחיתו התעיבו עלילה 1
אין עושה טוב: ה' משמים השקיף על בני אדם. 2
לראות היש משכיל דורש את אלהים: הכל סר יחדו 3
נאלחו. אין עושה טוב אין גם אחד: הלא ידעו כל 4
פעלי און. אכלי עמי אכלו לחם. את ה' לא קראו: 5
שם פחדו פחד. כי אלהים בדור צדיק: עצת עני 6
תבישו. כי ה' מחסיו: מי יתן מציון ישועות ישראל. 7
בשוב ה' שבות עמו. יגל יעקב ישמח ישראל:

מי יגור באהלך ◇ טו ◇

מי יגור באהלך. מי ישכן בהר קדשך: הולך תמים 1
ופעל צדק. ודובר אמת בלבבו: לא רגל על לשונו. 2
לא עשה לרעהו רעה. וחרפה לא נשא על קרובו: 3
נבזה בעיניו נמאס. ואת יראי ה' יכבד. נשבע להרע 4
ולא ימר: כספו לא נתן בנשך. ושחד על נקי לא 5
לקח. עושה אלה לא ימוט לעולם:

שמרני אל כי חסיתי בך ◇ טז ◇

שמרני אל כי חסיתי בך: אמרתי לה' אדני אתה. 1
טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארצו המה. 2
ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו. 3
בל אסיך נסכיהם מדם. ובל אשא את שמותם על 4
שפתי: ה' מנת חלקי וכוסי. אתה תומיך גורלי: 5
חבלים נפלו לי בנעימים. אף נחלת שפרה עלי: 6
אברך את ה' אשר יעצני. אף לילות יסרוני כליותי: 7
שויתי ה' לנגדי תמיד. כי מימיני בל אמוט: לכן 8
שמח לבי ויגל כבודי. אף בשרי ישכן לבטח: כי 9
לא תעזב נפשי לשאול. לא תתן חסידך לראות 10
שחת: תודיעני ארח חיים. שבעות שמחות את 11
פניך. נעימות בימינך נצח:

תפלה לדוד ◇ יז ◇ שמע ה' צדק ◇ יח ◇

שמע ה' צדק. הקשיבה רנתי. האזינה תפלתי בל 1
בשפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא. עיניך תחזינה 2
מישרים: בחנת לבי פקדת לילה. צרפתני בל תמצא 3
זמותי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך. 4
אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי בנתיבותיך. 5
בל נמעדו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל. הט 6
אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים 7
בימינך מקמים מתקוממים בם: שמרני כאישון בת 8
עין. בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זדו. אויבי 9
בנפש יקיפו עלי: חלבמו סגרו. פיהם דברו בגאוה: 10
אשרינו עתה סבבונו. עיניהם ישיתו לנטות בארץ: 11
דמותו כאריה יכסף לטרף. וככפיר יושב במסתרים: 12
קומה ה' קדמה פניו הכרעהו. פלטה נפשי מרשע 13
חרבך: ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. 14
ותמלא בטנם צפונך. ישבעו בנים. והניחו יתרתם 15
לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך. אשבעה בהקיץ 16
תמונתך:

אהבך ה' חזקי ◇ יט ◇

אהבך ה' חזקי: ה' סלעי ומצודתי ומפלטי. אלי 1
צורי אחסה בו. מגני וקרן ישעי משגבי: מהלל 2
אקרא ה'. ומאויבי אושע: אפפוני חבלי מות. 3
ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני. קדמוני 4
מוקשי מות: בצר לי אקרא ה'. ואל אלהי אשוע. 5
ישמע מהיכלו קולי. ושועתי לפניו תבוא באזניו: 6
ותגעש ותרעש הארץ. ומוסדי הרים ירגזו. ויתגעשו 7
כי חרה לו: עלה עשן באפו. ואש מפיו תאכל. 8
גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד. וערפל תחת 9
רגליו: ויעל על כרוב ויעף. וידא על כנפי רוח: 10
וישת חשך סתרו. סביבותיו סכתו חשכת מים עבי 11
שחקים: מנגה נגדו עברו. ברד וגחלי אש: וירעם 12
בשמים ה'. ועליון יתן קולו. ברד וגחלי אש: וישלח 13
חציו ויפיצם. וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי מים. 14
ויגלו מוסדות תבל. מגערתך ה'. מנשמת רוח אפיך: 15
ישלח ממרום יקחני. ימשני ממים רבים: יצילני 16
מאויבי עז. משנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום 17
אידי. ויהי ה' למשען לי: ויוצא למרחב אותי. יחלצני 18
כי חפץ בי: יגמלני ה' כצדקי. כבר ידי ישיב לי: 19
כי שמרתי דרכי ה'. ולא רשעתי מאלהי: כי כל 20
משפטיו לנגדי. וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תמים 21
לו. ואשתמר מעוני: וישב ה' לי כצדקי. כבר ידי 22
לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד. עם גבר תמים 23
תתמם: עם נבר תתברר. ועם עקש תתפתל: כי 24
אתה תושיע עם עני. ועיני רמים תשפיל: כי אתה 25
תאיר נרי. ה' אלהי יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד. 26
ובאלהי אדלג שור: האל תמים דרכו. אמרת ה' 27
צרופה. מגן הוא לכל החוסים בו: כי מי אלוה 28
מבלעדי ה'. ומי צור זולתי אלהינו: האל מעוזי 29
חיל. ויתר תמים דרכי: משוה רגלי כאילות. ועל 30
במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה. ונחתה קשת 31
נחושה זרועותי: ותתן לי מגן ישעך. וימינך תסעדני. 32
ותרבני ענותך: תרחיב צעדי תחתי. ולא מעדו 33
קרסלי: ארדפה אויבי ואשיגם. ולא אשוב עד כלותם: 34
אמחצם ולא יכלו קום. יפלו תחת רגלי: ותזרני חיל 35
למלחמה. תכרע קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף. 36
ומשנאי אצמיתם: יועקו ואין מושיע. אל ה' ולא 37
ענם: ואשחקם כעפר על פני רוח. כטיט חוצות 38
אריקם: תפלטני מריבי עם. תשימני לראש גוים. 39
עם לא ידעתי יעבדוני: לשמע אזן ישמעו לי. בני 40
נכר יכחשו לי: בני נכר יבולו. וייראו מסגריותם: 41
חי ה' וברוך צורי. וירום אלהי צור ישעי: האל 42
הנותן נקמות לי. ויורד עמים תחתי: ומפלטי מאויבי. 43
אף מקמי תרוממני. מאיש חמסים תצילני: על כן 44
אודך ה' בגוים. ולשמך אזמרה: מגדיל ישועות 45
מלכו. ועושה חסד למשיחו. לדוד ולזרעו עד עולם:

מספרים כבוד אל ◇ יט ◇

מספרים כבוד אל. ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום 1
ליום יביע אמר. ולילה ללילה יחוה דעת: אין אמר 2
ואין דברים. בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא 3
קום. ובקצה תבל מלותם. לשמש שם אהל בהם: 4
והוא כחתן יצא מחפתו. ישיש כגבור לרוץ ארח: 5
ממצא השמים מוצאו. ותקופתו על קצותם. ואין 6
נסתר מחמתו: תורת ה' תמימה משיבת נפש. עדות 7
ה' נאמנה מחכימת פתי: פקודי ה' ישרים משמחי 8
לב. מצות ה' ברה מאירת עינים: יראת ה' טהורה 9
עומדת לעד. משפטי ה' אמת צדקו יחדו: הנחמדים 10
מזהב ומפז רב. ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם 11
עבדך נזהר בהם. בשמרם עקב רב: שגיאות מי 12
יבין. מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך. אל 13
ימשלו בי. אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון 14
אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגואלי:

יענך ה' ביום צרה ◇ כ ◇

יענך ה' ביום צרה. ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח 1
עזרך מקדש. וממציון יסעדך: יזכר כל מנחותיך. 2
ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך. וכל עצתך 3
ימלא: נרננה בישועתך. ובשם אלהינו נדגל. ימלא 4
ה' כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו. 5
יענהו משמי קדשו. בגבורות ישע ימינו: אלה 6
ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו בשם ה' אלהינו נזכיר: 7
המה כרעו ונפלו. ואנחנו קמנו ונתעודד: ה' הושיעה. 8
המלך יענינו ביום קראנו:

ה' בעזך ישמח מלך ◇ כא ◇

ה' בעזך ישמח מלך. ובישועתך מה יגיל מאד: 1
תאות לבו נתת לו. ורצון שפתיו לא מנעת סלה: 2
כי תקדמנו ברכות טוב. תשית לראשו עטרת פז: 3
חיים שאל ממך נתתה לו. ארך ימים עולם ועד: 4
גדול כבודו בישועתך. הוד והדר תשוה עליו: כי 5
תשיתהו ברכות לעד. תחדהו בשמחה את פניך: 6
כי המלך בטח בה'. ובחסד עליון בל ימוט: תמצא 7
ידך לכל אויביך. ימינך תמצא שנאיך: תשיתמו 8
כתנור אש לעת פניך. ה' באפו יבלעם. ותאכלמו 9
אש: פריהם מארץ תאבד. וזרעם מבני אדם: כי 10
נטו עליך רעה. זמו מזמה בל יוכלו: כי תשיתמו 11
שכם. במיתרך תכין על פניהם: רומה ה' בעזך. 12
נשירה ונזמרה גבורתך:

אלי אלי למה עזבתני ◇ כב ◇

אלי אלי למה עזבתני. רחוק מישועתי דברי שאגתי: 1
אלהי אקרא יומם ולא תענה. ולילה ולא דומיה לי: 2
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו. 3
בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו. בך בטחו ולא 4
בושו: ואנכי תולעת ולא איש. חרפת אדם ובזוי עם: 5
כל ראי יליעגו לי. ידיעו בשפה ינידו ראש: גול 6
אל ה' יפלטהו. יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי 7
מבטן. מבטיחי על שדי אמי: עלי הושלכתי מרחם. 8
מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה 9
קרובה. כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים. אבירי 10
בשן כתרוני: פצו עלי פיהם. אריה טורף ושואג: 11
כמים נשפכתי. והתפרדו כל עצמותי. היה לבי 12
כדונג. נמס בתוך מעי: יבש כחרש כחי. ולשוני 13
מדבקת מלקוחי. ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני 14
כלבים. עדת מרעים היקיפוני. כארי ידי ורגלי: 15
אספרה כל עצמותי. המה יביטו יראו בי: יחלקו 16
בגדי להם. ועל לבושי יפילו גורל: ואתה ה' אל 17
תרחק. אילותי לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי. 18
מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה. ומקרני 19
רמים עניתני: אספרה שמך לאחי. בתוך קהל 20
אהללך: יראי ה' הללוהו. כל זרע יעקב כבדוהו. 21
וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ 22
עני. ולא הסתיר פניו ממנו. ובשועו אליו שמע: 23
מאתך תהלתי בקהל רב. נדרי אשלם נגד יראיו: 24
יאכלו ענוים וישבעו. יהללו ה' דרשיו. יחי לבבכם 25
לעד: יזכרו וישובו אל ה' כל אפסי ארץ. וישתחוו 26
לפניך כל משפחות גוים: כי לה' המלוכה. ומושל 27
בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ. לפניו יכרעו 28
כל יורדי עפר. ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו. יספר 29
לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו. לעם נולד כי עשה: 30

ה' רעי לא אחסר ◇ כג ◇

ה' רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני. על מי 1
מנוחות ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק 2
למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות. לא אירא רע. 3
כי אתה עמדי. שבטך ומשענתך המה ינחמוני: 4
תערך לפני שלחן נגד צוררי. דשנת בשמן ראשי. 5
כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי. 6
ושבתי בבית ה' לארך ימים:

לה' הארץ ומלואה ◇ כד ◇

לה' הארץ ומלואה. תבל וישבי בה: כי הוא על 1
ימים יסדה. ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה'. 2
ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב. אשר 3
לא נשא לשוא נפשי. ולא נשבע למרמה: ישא 4
ברכה מאת ה'. וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו. 5
מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם. 6
והנשאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך 7
הכבוד. ה' עזוז וגבור. ה' גבור מלחמה: שאו 8
שערים ראשיכם. ושאו פתחי עולם. ויבא מלך 9
הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד. ה' צבאות הוא 10
מלך הכבוד סלה:

אליך ה' נפשי אשא ◇ כה ◇

אליך ה' נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה. 1
אל יעלצו אויבי לי: גם כל קויך לא יבושו. יבושו 2
הבגדים ריקם: דרכיך ה' הודיעני. ארחותיך למדני: 3
הדריכני באמתך ולמדני. כי אתה אלהי ישעי. אותך 4
קויתי כל היום: זכר רחמיך ה' וחסדיך. כי מעולם 5
המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכור. כחסדך 6
זכרני אתה. למען טובך ה': טוב וישר ה'. על כן 7
יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט. וילמד 8
ענוים דרכו: כל ארחות ה' חסד ואמת. לנוצרי 9
בריתו ועדותיו: למען שמך ה'. וסלחת לעוני כי 10
רב הוא: מי זה האיש ירא ה'. יורנו בדרך יבחר: 11
נפשו בטוב תלין. וזרעו יירש ארץ: סוד ה' ליראיו. 12
ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל ה'. כי הוא יוציא 13
ממצודה רגלי: פנה אלי וחנני. כי יחיד ועני אני: 14
צרות לבבי הרחיבו. ממצוקותי הוציאני: ראה 15
עניי ועמלי. ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו. 16
ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני. אל אבוש 17
כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני. כי קויתיך: פדה 18
אלהים את ישראל מכל צרותיו: יהוה פדה נפש 19
עבדיו. ולא יאשמו כל החוסים בו:

לדוד ◇ ו ◇ שפטני ה' כתומי ◇ ז ◇

שפטני ה' כתומי. ובתומי עלי: יגמר נא רע רשעים 1
ותכון צדיק. ובוחן לבות וכליות אלהים צדיק: 2
מגני על ה' מושיע ישרי לב: אלהים שופט צדיק 3
ואל זועם בכל יום: אם לא ישוב חרבו ידרך. 4
ודרכו כונן: ולו הכין כלי מות. חציו לדלקים יפעל: 5
הנה יחבל און. והרה עמל. וילד שקר: בור כרה 6
ויחפרהו. ויפול בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו. 7
ועל קדקדו חמסו ירד: אודה ה' כצדקו. ואזמרה 8
שם ה' עליון: ה' אדוננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:
אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים ויונקים 9
יסדת עז. למען צוריך. להשבית אויב ומתנקם: 10
כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך. ירח וכוכבים 11
אשר כוננתה: מה אנוש כי תזכרנו. ובן אדם כי 12
תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים. וכבוד והדר 13
תעטרהו: תמשילהו במעשי ידיך. כל שתה תחת 14
רגליו: צאן ובקר כלם. וגם בהמות שדי: עוף 15
השמים ודגי הים. עובר ארחות ימים: ה' אדוננו. 16
מה אדיר שמך בכל הארץ:

למנצח על מות לבן לדוד ◇ ט ◇ אודה ה' בכל לבבי ◇ י ◇

אספרה כל נפלאותיך: אשמחה ואעלצה בך. אזמרה 1
שמך עליון: בשוב אויבי אחור. יכשלו ויאבדו 2
מפניך: כי עשית משפטי ודיני. ישבת לכסא שופט 3
צדק: גערת גוים. אבד רשע. שמם לנצח ועד: 4
האויב תמו חרבות לנצח. וערים נתשת. אבד זכרם 5
המה: וה' לעולם ישב. כונן למשפט כסאו: והוא 6
ישפט תבל בצדק. ידין לאמים במישרים: ויהי ה' 7
משגב לדך. משגב לעתות בצרה: ויבטחו בך יודעי 8
שמך. כי לא עזבת דורשיך ה': זמרו לה' יושב ציון. 9
הגידו בעמים עלילותיו: כי דורש דמים אותם זכר. 10
לא שכח צעקת ענוים: חנני ה' ראה עניי משנאי. 11
מרוממי משערי מות: למען אספרה כל תהלתיך. 12
בשערי בת ציון אגילה בישועתך: טבעו גוים בשחת 13
עשו. ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: נודע ה' משפט 14
עשה. בפעל כפי רשע הגיון סלה: ישובו רשעים 15
לשאולה כל גוים שכחי אלהים: כי לא לנצח ישכח 16
אביון. תקות ענוים תאבד לעד: קומה ה' אל יעז 17
אנוש. ישפטו גוים על פניך: שיתה ה' מורה להם. 18
ידעו גוים אנוש המה סלה: למה ה' תעמד ברחוק. 19
תעלים לעתות בצרה: בגאות רשע ידלק עני. 20
יתפשו במזמות זו חשבו: כי הלל רשע על תאות 21
נפשו. ובוצע ברך נאץ ה': רשע כגבה אפו בל 22
יבקש אין אלהים כל מזמותיו: יחילו דרכיו בכל עת. 23
מרום משפטיך מנגדו. כל צורריו יפיח בהם: אמר 24
בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע: מלא פיהו 25
אלה ומרמות ותחתיו עמל ואון: ישב במארב חצרים. 26
במסתרים יהרג נקיי. עיניו לחלכה יצפונו: יארוב 27
במסתר כאריה בסכו. יארוב לחטף עני. חטף עני 28
במשכו ברשתו: ידכה יכרע ונפל בעזותיו חלכאים: 29
אמר בלבו שכח אל. הסתיר פניו בל יראה נצח: 30
קומה ה' אל נשא ידך. אל תשכח ענוים: על מה 31
נאץ רשע אלהים. אמר בלבו לא תדרוש: ראית כי 32
אתה עמל וכעס תביט. לתת בידך עזוב חלכה. יתום 33
אתה היית עוזר: שבר זרוע רשע ורע. תדרוש 34
רשעתו בל תמצא: ה' מלך עולם ועד. אבדו גוים 35
מארצו: תאות ענוים שמעת ה'. תכין לבם תקשיב 36
אזנך: לשפט יתום ודך. בל יוסיף עוד אנוש לערץ: 37

למה ה' תעמד ברחוק ◇ י ◇

למה ה' תעמד ברחוק. תעלים לעתות בצרה: בגאות 1
רשע ידלק עני. יתפשו במזמות זו חשבו: כי הלל 2
רשע על תאות נפשו. ובוצע ברך נאץ ה': רשע 3
כגבה אפו בל יבקש אין אלהים כל מזמותיו: יחילו 4
דרכיו בכל עת. מרום משפטיך מנגדו. כל צורריו 5
יפיח בהם: אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא 6
ברע: מלא פיהו אלה ומרמות ותחתיו עמל ואון: 7
ישב במארב חצרים. במסתרים יהרג נקיי. עיניו 8
לחלכה יצפונו: יארוב במסתר כאריה בסכו. יארוב 9
לחטף עני. חטף עני במשכו ברשתו: ידכה יכרע 10
ונפל בעזותיו חלכאים: אמר בלבו שכח אל. הסתיר 11
פניו בל יראה נצח: קומה ה' אל נשא ידך. אל 12
תשכח ענוים: על מה נאץ רשע אלהים. אמר בלבו 13
לא תדרוש: ראית כי אתה עמל

ﻣﻠﻚ ﺍﻟﻤﻄﺎﺑﻊ

⁂ ⁂ ⁂

⁂ ⁂ ⁂

⁂ ⁂ ⁂

Syriac New Testament.

London, 1816.

See Zenker, vol. 2, p. 155,
article 1743

* +/493.12

I. 9808

Channing

مكتبة مصطفى

ومن

خزانة كتب

محمد

شيخ الإسلام

بمدينة بروسة

LIBRARY OF THE MUSEUM OF FINE ARTS, BOSTON

وقف على كتبخانه مصطفى پاشا . اولجق اسعد افندى مدينه بروسه كتبخانه سنه ضم اولنمشدر . اشبو كتبلرك جمله سنه وقف نامه سى وارايسه صحيح اولوب بو كتبلرك هيچ بريسنه كيمسه طرفندن تعرض اولنمامسى لازم اولديغى حالده بعض كتبلرك اوراقلرى قيرلمش وبعض كتبلرك جلدلرى پارچه لانمش اولديغى مشاهده اولنمغله بو كتبلرك بر ديگر كتبخانه يه نقل اولنمسى لازم كلمكله ١١٧٦ سنه سى شوال اوائلنده بو كتبلر بو كتبخانه يه نقل اولنمشدر .

ⵜⴰⵙⵙⴰⵡⵉⵜ ⵜⴰⵎⴰⵣⵉⵖⵜ

MAR 12 1915